BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
Sala 2.ª Est. 12 Tab. 2 Núm. 6

VNIVERSIDAD
D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

I
00324

b18600566(1)
b18600061x (2)

2-12-2-6

Genealogie Jõannis boccatii. cum demonstrationibus in formis arborum designatis. Eiusdem de montibus et siluis. de fontibus lacubus et fluminibus. ac etiam de stagnis et paludibus: necnon et de maribus. seu diuersis maris nominibus.

Ex del Colegio de Cuenca

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Genealogiæ deorum gentilium ad
Vgonē inclitū Hierusalē & Cipri
regē secundū Ioannē Boccatiū de
certaldo Liber primus incipit fœli
ter. prohœmium.
Vis primus apud gentiles
q deus habitus sit: in arbo/
re signata desup ponitur in
culmine Demogorgon uersa i cæ
lum radice. nec solum ifra descri
ptæ progeniei. sed deorum omni/
um gentilium pater. & i ramis & i
frōdibus ab eo descēdētibo descri
bunt eius filii & nepotes de quibo
oībus hoc in primo libro: put sūt
signati distīcte scribit Verū ex eis
æther excipit solus de quo & eis
āplissima posteritate i libris sequē
tibus describetur. Fuerūt ergo De
mogorgoni filii filiaq; nouē quo/
rū primus Litigiū secūdus Pan. te
tia Cloto q̄rta Lachesis. qnta Atro
pos. sextus Polus seu pollus septi
mus Phyton: seu phaneta octaua
Terra. nonus Herebus.
De Aeternitate. Capit. primū
De Chaos. ii.
De Litigio primo Demo gorgonis
filio. iii.
De pani. ii. dēogorgōis filio. iiii.
De Cloto tertia Lachesi. iiii. & Atro
pos. v. filiabus demogorgonis. v.
De Polo sexto Demogorgonis fi/
lio. vi.
De phitone septimo. Demogorgo
nis. filio. vii
De Terra ex filiis dēogorgōis octa
ua q̄ ex icognitis parētibo gnq; ge
nuit filios: quoꝝ prima Nox: secū
dus. Tartarus. tertia phana. q̄rtus
Taygetes quintus Anteus. viii.
De Nocte pria terræ filia. ix.
De phana. ii. ex filiis terræ. x.
De Tartaro. iii. terræ filio. xi.
De Taygete q̄rta terræ filia. xii.
De Antheo qnto terræ filio: xiii.
De Herebo nono demogorgōis fi
lio: cui fuerūt filii. xxi. quorum pri
mus Amor. secūda Gr̄a tertius La
bor q̄rta Inuidētia gntus metus sex
tus dolus septimus Fraus octaua
Pertinacia. nona Egestas decima
Miseria. xi. Fames. xii. q̄rella. xiii.
Morbo. xiiii. Senectus. xv. Pallor.
xvi. tenebra. xvii. sōnus. xviii mors
xix. Carō: xx. dies. xxi. eter. xiii.
De Amore prio herebi fi. xv.
De Gratia herebi & noctis secūda
filia. xvi.
De Labore. iii. herebi filio. xvii.
De Inuidentia seu iuidia quarta he
rebi filia. xviii.
De Metu. v. herebi filio xix.
De Dolo. vi. herebi filio xx.
De Fraude. vii. herebi filia. xxi.
De ptinatia. viii. herebi filia. xxii
De Egestate. ix. herebi filia. xxiii.
De Miseria. x. herebi filia. xxiiii.
De fame. xi. herebi filia xxv.
De Querela. xii. herebi filia. xxvi.
De Morbo. xiii. herebi filio. xxvii.
De Senectute. xiiii. herebi fil. xxviii.
De pallore: xv. herebi filio. xxix.
De Tenebra. xvi. herebi fi. xxx.
De Sōno. xvii herebi filio. xxxi.
De Morte. xviii. herebi filia. xxxii.
De Charone xix herebi fi. xxxiii.
De die xx herebi filia. xxxiiii.
Genealogiæ deoꝝ gentilium Liber
ii. fœliciter incipit.
N arbore auté signata de/
super in cælum uersa radi/
i ce ponit in culmie æther
filius herebi & noctis: eius
que in ramis & frondibus
cū ætheri duo tant ī fuerit filii Iup
piter. s. primus & Cælius seu cælū
Ioui primi solū ꝓsapia designatur
oīs Celii seu cæli prole in sequēti
reseruata uolumine prohœmium
De Aethere herebi & noctis xxi pri
mo filio qui genuit Iouē primū &
Cæliū seu cælū Capitulū primum
De Ioue primo ætheris filio q viii.
inter filios & filias gēuit quoꝝ pri
ma Minerua scda Apis iii. sol iiii.
Diana v Mercurius vi. Tritopatre
us vii. Ebuleus. viii. Dionysius. ix.
Hercules. x. Proserpia. xi. Liber pa
ter: duodecimus Epaphus. xiii. Sci
thia. ii.
De Minerua prima primi Iouis pri
ma filia. iii.
De Api argiuorū rege primi Iouis
secundo filio. iiii.
De sole primo primi Iouis filio q̄r/
to. v
De Diana prima primi Iouis quar/
ta filia. vi.
De Mercurio prio primi Iouis gn/
to filio. vii.
De Tritopatreo. vi. & ebuleo. vii. &
diōysio. viii. Iouis primi filiis. viii.
De hercule primo primi Iouis no/
no filio. ix.
De Proserpina prima primi Iouis
decima filia. x.
De Libero primo primi Iouis unde
cimo filio: qui genuit Mercurium
secundum. xi.
De Mercurio. ii. liberi & proserpine
filio qui genuit cupidinem & au/
ctolium. xii.
De cupidine primo. ii. mercurii fi/
lio. xiii.
De auctolio secūdi mercurii filio q
genuit Synonē primum. xiiii.
De sinone primo auctolii filio q ge
nuit Sissimū & auctoliā xv.
De Sissimo filio primi synonis & pa
tre secundi. xvi.
De Auctolia synonis primi filia: &
Vlyssis matre. xvii.
De secūdo synōe filio sissimi. xviii.
De Epapho primi Iouis xii filio qui
genuit Libiam & belum xix.
De Lybia filia Epaphi. xx.
De Belo prisco epaphi filio: q ge
danaū & egistū: & agenorē. xxi.
De danao beli prisci filio q. l. gēuit
filias: ex q̄bo hipmestra & am[illegible]
atq; bōa tātū noīe cognoscūt.
De. l. filiabus danai īgenerali. xx[illegible]
De hipermestra una ex gnquagin
ta filiabus danai. xxiii.
De amimone una ex gnq̄ginta fi
liabus danai. x[illegible]
De bōa una ex. l. filiabo danai. xxv
De egesto beli prisci filio q genuit
. l. filios ex quibus. lynceus. xx[illegible]
De lynceo ex. l. filiis egisti uno. q ge
nuit abātē acrisiū: & iasium. xxvi[illegible]
De abāte filio lynce qui genuit
tum. xx[illegible]
De prito filio abātis qui genuit
ram sorores. x[illegible]
De mera priti filia. xxx[illegible]
De achrisio abantis filio qui genuit
danem matrem persei: xxxii.
De dane filia chrisii. xxxiii
De Iasio abantis filio q genuit athlā
tē amphionē & thalonē. xxxiiii.
De atlāte filia Iasii & matre parthe
nopei. xxxv.
De amphione iasii filio: qui genuit
clorim. xxxvi.
De clori filio amphionis & nelei cō
iuge. xxxvii.
De thalaone iasii filio q genuit euri
dicē flegiū & adrastum. xxxviii.
De euridice thalaōis filia. & amphi
arai coniuge. xxxix.
De flegio thalaonis filio xl.
De adrasto rege filio thalaonis qui
nuit deiphilē & argiā xli.
De deiphile adrasti filia & thidei cō
iuge. xlii.
De argia adrasti filia & cōiuge poli
nicis. xliii.
De agenore tertio beli prisci filio q
nuit. vii. filios quorū pria Thay/
geta secūdus polydorus. iii. Cilix
iiii. Phœnix. v. Europa. vi. Cadmo
vii. Labdacus. xliiii.
De thaigeta agenoris pria fi. xlv.
De polydoro. ii. agēoris filio. xlvi.
De cylice. iii. agenoris filio: q ge/
nuit lampsatium & pigmalionē &
pirodem. xlvii.
De lāpsapo cylicis filio: xlviii.
De Pygmalione primo cylicis filio
& cyprorum rege: qui genuit pa/
phum. xlix.
De papho pygmalionis filio qui ge
nuit cinaram. l.
De cinara filio paphi. q genuit myr
ram: & rex myrram adonē li.
De Mirra filia cinaræ & matre ado
nis. lii.
De Adone filio & nepote Cyna/
re. liii.
De Pyrode cylicis filio. liiii.
De Phœnice. iiii. Agēoris filio q ge
nuit Philistenē & Belū. lv.
De Philistene filio phœnicis. q ge
nuit. Sicheum. lvi.
De Sicheo philisthenis filio. & Di/
donis uiro. lvii.
de Belo phœnicis fi. q gēuit Pigma
lionē. & didonē & Annā. lviii.
De. Pigmalione filio Beli. lix.
De Didone filia. Beli: & coniuge.
Sichei. lx.
De Anna Beli regis filia. lxi.
De Europa. Agēoris. v. filia. lxii.
De Cadmo Agenoris sexto filio: q
genuit Semelem Agauem: Aucto
noem: & Inoem. lxiii.
De Semele filia cadmi. lxiiii.
De Agaue filia. Cadmi. lxv.
De Auctonoe filia. Cadmi. lxvi.
De Inoe Cadmi filia. lxvii.
De labdaco sexto Agenoris filio: q
genuit Layum. lxviii.
De Layo rege thebarū labdaci filio:
qui genuit. Edyppum. lxix.
De Edyppo filio Lai. qui genuit An
tigonam & Hysmenem & . Ethio/
clem & pollinicem. lxx.
De Antigona Edyppi filia. lxxi.
De Hismene filia. Edyppi. lxxii.
De Etiocle Edyppe filio & Io/
castæ. lxxiii.
De pollinice filio Edyppi. qui genu
it Thessandrum. lxxiiii.
De Thessādro Pollinicis filio lxxv.
De Scira decimatertia primi Io/
uis filia. lxxvi
Genealogiæ deorum gentilium li
ber tertius incipit.
N arbore autā signata de/
super ponitur in radice cæ/
i lius ætheris filius: & diei:
& in eius ramis & frondi/
bus pars suæ posteritatis
ostēditur. Fueret. n. cælio filii. xii.
quorū prima fuit opis. ii. Thethis
magna. iii. ceres pria iiii. Vulcāus
primus. v. Mercurius tertis. vi. Ve
nus magna. vii. Venus secūda. viii
Toxius. ix. titanus Iuppiter secun/
dus. x. Oceanus. xi. Saturnus. xii.
Ex istis. xii. reseruat q̄ttuor: de q/
bus nulla in præsenti libro. iii. mē
tio fiet. s. Titanus. de quo scribet i
quarto. & Iuppiter secūdus d̄ quo
& eius ꝑle scribet in gnto & in sex
to. & oceāus de quo scribetur i se
ptimo. & Saturnus. de quo & eius
omni posteritate fiet mētio i octa
uo & i reliqs huius libris Prohœ.
De Cælo Aetheris & diei filio q ge
nuit. xi. filios dato q in ꝑsenti ter
tii libello d̄ octo tm̄ tractetur utpu
ta de Opi: de tethide magna de ce
rere prima. de Vuulcano prio de
Mercurio. iii. de uenere magna &
de Venere secunda & de Toxio.
Capitulum primum.
De opi prima Cæli filia. & Saturni
coniuge. ii.
De Theti magna Cæli secūda filia
& occeani coniuge. iii.
De Cerere prima Cæli. iii. filia que
peperit Acherontem. iiii.
De Acherōte ifernali fluuio cereris
filio. qui genuit sex filios. s. Alecto
Thesiphone. & Megerā Victoriā:
Ascalaohū: & Stigē. v.
De Furis filiabus. Acherontis in ge
nerali. vi.
De Alecto Acherōtis pria fi. vii.
De Thesiphone furia Acherōtis se
cunda filia. viii
De Megera furia tertia Acherontis
filia. ix.
De Victoria quarta Acherontis
filia. x.
De homore uictoriæ filio. xi.
De maistate honoris filia. xii.
De Ascalapho quinto Acherontis
filio. xiii.
De Styge Acherōtis sexta filia. quæ
peperit Cocitum. xiiii.
De Cocito infernali fluuio stygis fi/
lio qui genuit. Flegitontē: xv.
De Flegitonte fluuio infernali coci
ti filio q genuit Lethē. xvi.
De Lethe fluuio infernali Flegiton
tis filio. xvii.
De uulcano primo cæli filio quarto
qui genuit Apollinem. xviii.
De Apolline primi uulcani fi. xix.
De Mercurio. v. cæli filio. xx.
De Hermofrodito mercurii & ue/
neris filio. xxi.
De Venere magna. vi. cæli fi. xxii.
De secunda uenere cæli septima fi
lia & matre cupidinis. xxiii.
De cupidine. Veneris filio. xxiiii.
De Toxio cæli filio octauo. xxv
Genealogiæ deoꝝ gētiliū Liber q̄r
tus incipit fœliciter
N arbore aūt signata desu
i per ponitur in radice. Cæ
lius eo q nondū filii eius descripti
sunt sed in ea tā i ramis q̄ frōdibo
oīs Titanis progenies demōstra/
tur. Prohœmium.
De Titano cæli filio octauo. qui ge
nuit filios multos: ex q̄bus hic. xiiii
noīantur. quoꝝ primus hiperion.
ii. Briareus. iii. Ceus. iiii. Thiphō.
uel tiphea. v. encheladus. vi. Ege/
on. vii. aurora. viii. lapetus. ix. astre
us. x. Alous. xi. Pallenes. xii. rōcus
xiii. Purpureus. xiiii. Lycaon genu
it præterea gygātes quorū noīa ñ
habemus. Cap. primum.
De hiperione primo titanis filio: q
genuit solem & lunam ii.
De Sole hiperionis filio qui genuit
horas quas loco unius filiæ pono
& sic prima gēuit Zonas q̄s æque
loco unius filiæ scribo. & sic secun
dam tertiā phetusā. iiii. Salēpetii.
v. dyrcē. vi. miletū. vii. pasiphē. viii
Oetā. ix. Circē. x. Antigiā. iii.
De horis filiabus solis & cro
nis. iiii.
De zonis filiabus solis v.
De Phetusa & salempetii. iii. & . iiii.
filiabus solis vi.
De dyrce solis quinta filia & lyci re
gis coniuge vii.
De mileto solis sexto. filio q genuit
Caunū & Biblidem. viii.
De cauno & biblide filiis mi
leti ix.
De Pasiphe septima solis filia & mi
nois coniuge. x.
De Oeta colchorū rege solis filio.
viii. qui genuit medeā & absyrthiū
& calciopem. xi.
De Medea Oetæ regis filia: & iaso
nis coniuge. xii.
De Absirthio & calciope filiis.
Oetæ. xiii.
De Circe solis. ix. filia. xiiii.
De Angitia. x. solis filia. xv.
De Luna hyperionis filia quæ pepe
rit rorem. xvi.
De Rore filio lunæ: xvii.
De Briareo titanis filio. xviii.
De Ceo titanis tertio filio. q genu/
it latonam & astreriem xix.
De latona Cei filia q̄. peperit apol
linem & dianam. xx.
De Asteriæ filia Cei & matre hercu
lis. xxi.
De Typhone seu typheo. iiii. titāis
filio: qui genuit Acos & achime
ram. xxii.
De Aeo typhonis filio. xxiii.
De Chimera typhonis filia xxiiii.
De Enchelado titāis. v. filio. xxv.
De Egione titanis. vi. filio. xxvi.
De Aurora. vi. titanis filia. xxvii

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

De Iapetho titanis.vii.filio q genu-
it hesparũ & atlantem & epyme-
theũ & promotheũ. xxviii.
Ce Hespero iapeti filio: qui genuit
tres hesperidas. xxix.
De egle arethusa & hespertusa filia
bu. hesperi. xxx.
De Atlante. ix.titanis filio q genu-
it hyã &.vii.hyades quarũ hæc sũt
nomia Endora: Ambrosia Pidile:
Crom: Plyto Polyxo: & Thyenes.
& genuit isup Pleiades. quarũ hec
sũt noia: Electra Maya: Sterropes
Cyleno Taygeta Alcynoe: Mero
pes: & genuit calypsonem nym-
pham. xxxi.
De hyade atlantis filio. xxxii.
De Hyadibus septem filiabus atla-
tis. xxxiii.
De Electra filia atlãtis & matre dar.
dani. xxxiiii.
De Maya atlãtis filia & matre mer-
curii. xxxv.
De Sterope atlantis filia. xxxvi.
De Cilen o atlantis. xxxvi.
De Taygeta atlantis filia. xxxviii.
De Alcynoe filia atlantis. xxxix
De Merope fili. atlantis. xl.
De Calypsone atlantis filia xli.
De Epymetheo iapiti filio: qui ge-
nuit pyrrham. xlii.
De Pyrrha epimethei filia & deuca
lionis coniuge. xliii.
De Prometheo iapiti filio qui fecit
pãdorã & genuit isidẽ & deucalio
nem. xliiii.
De pandora homine a prometheo
facto. xlv.
De Iside promethei filia. xlvi.
De Deucaliõe filio ꝓmethei qui ge
nuit helanũ & psytacũ & dionisiũ
& pherantem. xlvii.
De Helano deucalionis filio. xlviii.
De Psytaco deucaliouis filio. xlix.
De Dyonisio deucaliõis filio l.
De Pherante deucalionis filio. li.
De Astreo titanis.viii.filio qui gen
it astream & uentos. lii.
De Astrea filia astrei. liii.
De uẽtis filiis astrei i generali. liiii.
De Supsolano uẽto & uulturno &
euro collateralibus suis. lv.
De Noto uẽto & euro austro: atq;
austro afro collateralibus suis filiis
astrei. lvi.
De septentriõe uẽto & circio colla
terali eius filiis astrei. lvii.
De Aquilõe seu borea uẽto astrei fi
lio & collaterali septentrionis: q
genuit zethum & calaym & arpha
licem. lviii.
De Zheto & chalai filiis boreæ lix.
De Arphalice boreæ filia & phinei
coniuge. lx.
De Zephiro uẽto & africo & coro
collateralibus eius filiis astrei. lxi.
De Aloo titanis decimo filio. lxii
De Pallene.xi.titanis fil. q genuit.
mineruam. lxiii.
De Minerua pallenis filia. lxiiii.
De crunco & purpureo.xii.&.xiii.fi
liis titanis. lxv.
De Licaõe.xiiii. titanis filio qui ge-
nuit calistonem. lxvi.
De Calistone filia lycaõis & matre
archadis. lxvii.
De Gigantibus ex sanguine titano
rum procreatis & terra. lxiii.

Genealogiæ deorũ gen-
tiliũ Liber qntus incipit.

IN arbore signata desuper
ponitur i radice Cælius eo
q pater fuerit iouis secun-
di cuius proles & si non om
nis nam dardanus in librũ
alium hunc sequentẽ: reseruatur
in hac arbore tam in ramis q̃ i frõ
dibus describitur prohœmium

De Ioue.ii. cæli.ix.filio q genuit fi-
lios.xv. Quorũ pria diana secũda.
ii.appollo.iii. Titus.iiii. Bacchus
v.Amphyo.vi.Zetus.vii. Calatus
viii. Pasythea.ix. Egiates.x.eufru
sine.xi.Lacedemõ.xii. Tãtalus xiii
Hercules.xiiii. Minerua qntusdeci
mus archas. Capitulũ primum
De diana secunda iouis secundi fi
lia prima. ii.
De Apolline secundo Iouis secũdi
fi. q xvi.iter filio & fil.genuit quoꝝ
hæc sunt noia pria Lafita secunda
Erinome tertius Mopsus.iiii.Lius
v. Philisthenes.vi. garamas. vii.
Branchus.viii. Philemon.ix. Or-
pheus.x.Aristeus.xi.Nomius.xii.
Auctous.xiii.Argeus.xiiii.Escula
plus.xv.Psyche.xvi.Arabs. iii.
De Laphita pria apollinis filia.iiii.
De Eurinõe.ii.apollinis filia. v.
De Mopso.iii.apollinis filio. vi.
De Lino.iiii.apolinis filio. vii.
De philysthene.v. apollinis fi. viii.
De Garamãte.vi.apollinis filio.ix.
De Brãcho.vii. apolinis filio. x.
De phylimõe.viii.apollinis filio.xi
De Orpheo.ix.apolinis filio xii.
De Aristeo.x.apollinis filio .qui ge
nuit Acteonã & iolaũ m. xiii.
De Actheone filio aristhei. xiiii.
De Iolao aristei filio i xv.
De Nomio.xi. apollinis filio. xvi
De auctoo.xii. apollinis filio. xvii.
De Argeo.xiii.apollinis filio. xviii.
De Esculapio.xiiii. apolinis filio.q
genuit machaonem. xix.
De machaone æsculapii filio.q ge-
nuit asclepium.
De Asclepio machaonis filio. xxi.
De Psyche.xv.apollinis filia xxii.
De Arabe.xvi.apollinis filio. xxiii.
De thicio filio iouis tertio. xxiiii.
De baccho sc̃di iouis filio.iiii. q ge-
nuit hymeneum thyoneum & tho
antem. xxv.
De hymeneo filio Bacchi xxvi.
De Thioneo bacchi filio xxvii.
De Thoante bacchi filio: q genuit
hypsipilem xxviii.
De hypsipile thoantis filia xxix.
De amphione rege thebarum.v.io
uis sc̃di filio.q septẽ genuit filios:
& totidem filias. xxx.
De.xiiii. filius amphionis xxxi.
De zeto secundi Iouis filio.vi.q ge
nuit ithilum & thiym. xxxii.
De Ithylo & thyi filiis zeti. xxxiii.
De calato.ii.Iouis filio.vii. xxxiiii
De pasithea & egyale & euphrosi-
ne gratiis sc̃di iouis filiabo. xxxv.
De lacedemone.xi.secundi Iouis fi
lio qui genuit amiclatẽ. xxxvi.
De amiclate filio lacedemõis q ge-
nuit argulum. xxxvii.
De argulo filio amiclatis. qui genu
it oebalum. xxxviii.
De Oebalo arguli filio q genuit tyn
darum & Iccarum. xxxix
De Tyndaro oebali filio. xl.
De Icaro oebali filio. qui genuit eri
gonem ipthimã & penelopẽ xli.
De Erigone filia iccari xlii
De Iptima filia iccari. xliii.
De Penelope filia iccari & ulissis ux
ore. xliiii.
De tãtalo.xii.iouis secundi fi. xlv.
De hercule. xiii.secundi iouis filio:
qui genuit carthaginem xlvi.
De carthagine herculis filia xlvii.
De Minerua secundi Iouis filia q̃r-
tadecia. xlviii.
De archade.xv.secundi Iouis filio.
q genuit Ionium. xlix.
De Ionio filio archadis. qui genuit
nicostratam. l.
De Nicostrata filia Ionii. & matre
Euandri. li.

Genealogiæ deorum gentili-
um. Liber sextus Incipit.

IN arbore præcedẽti: cuius
i radice ponitur dardanus.
xvi.filius Iouis secundi om
nis eiusdem dardani prolos pro-
les describitur tam in ramis quã i
frondibus. Prohœmium.

De dardano.xvi. Iouis filio q genu
it erictonium. Cap.primum.
De erictonio dardani filio q genu-
it troium. ii.
De troio erictonii filio.q genuit ga
nimedẽ Ilionẽ & assaracum iii.
De ganymede troi filio iiii.
De Ilione filio troi q genuit laome
dontem v.
De laomedõte Ilionis filio qui inter
mares & fœminas. viii: genuit fi-
lios quoꝝ hæc sunt noia. Antigo-
na hesiona Lãpus clition. Icetaon
titon Buccolion & priamus. vi.
De antigona laomedõtis filia vii.
De Hesiona laomedõtis filia & teu
cri matre. viii.
De lampo clitione & icetaone filiis
laomedõtis. ix.
De Titore laomedõtis filio qui ge
nuit mẽnonem. x.
De mẽnone titonis filio xi.
De Buccolione laomedõtis filio.q
genuit esypium & pidasum xii.
De esypio & pidasio filiis buccolio
nis. xiii.
De Priamo laomedõtis filio qui ex
hecuba cõiuge.xix.genuit inter fi
lios & filias. & ex aliis mulieribus
inter mares & fœminas genuit tri
ginta unum ex qbus.l. noia tantũ
xxxviii.cognouimus: q̃ hæc sunt
pria Creusa secunda cassãdra. iii.
Iliona.iiii.Laodices.v.lycastes.vi.
Medesicastis.vii.polyxena.viii.pa
ris.ix.Hector.x.helenus.xi.chaõ.
xii. Troiulus.xiii.deiphœbus.xiiii
Polydorus. xv.Polydo.alter.xvi.
Lycaon.xvii.Esachus.xviii. Anchi
sus.xix.Isus.xx. Teucer.xxi.dimo
choontes.xxii.Echemõ.xxiii. Cæ
menon.xxiiii.Gorgicion.xxv. Ce
brion.xxvi.Forbas.xxvii.Doridõ
xxviii.Pãmum.xxix.antiphõ.xxx.
Agatõ.xxxi.hipporous.xxxii.aga
nõ.xxxiii.Lachoontes.xxxiiii.Mi-
stor.xxxv.Iphates.xxxvi.testorius
xxxvii. thimootes.trigesimusocta
uus polytes. xiiii.
De creusa pria filia priami & æneæ
coniuge. xv.
De Cassandra.ii.priami filia xvi.
De Iliona.iii.priami filia & poline-
storis regis thraciæ cõiuge. xvii.
De laodice quarta priami filia & he
liconii coniuge. xviii.
De lycaste quinta priami filia & cõ
iuge polidamãtis. xix.
De Medesicasti sexta priami filia &
pollipi coniuge. xx.
De polyxena.vii.priami filia. xxi.
De paride octauo priami filio q ge
nuit daphnidẽ & ideũ xxii.
De daphnide & ideo filiis pari
dis. xxiii.
De Hectore priami filio nono q ge
nuit astianactem. xxiiii.
De Astianacte hectoris filio. xxv.

De heleno decimo priami regis fi
lio. xxvi
De chaone undecimo priami regis
filio. xxvii.
De Troiulo duodecimo priami re
gis filio xxviii.
De Deiphœbo tertiodecimo pria-
mi regis filio xxix.
De polydoro quartodecimo pria-
mi regis filio. xxx.
De alio polydoro.xv.& lycaõe.xvi.
priami filii s. xxxi.
De Esacho.xvii.priami filio. xxxii.
De Anthiopho.xviii. & iso.xix.fili-
is priami. xxxiii.
De teucro.xx.priami filio. xxxiiii.
De dimochoõte priãi.xxi.fi. xxxv.
De echemone.xxii. & cremenone
xxiii.filius priami xxxvi.
De gorgitõe.xxiiii.priãi fi. xxxvii.
De cebriõe.xxv. priami fi. xxxviii.
De phorbãte.xxvi. priami filio qui
genuit ilionem xxxix.
De Ilioneo phorbãtis filio. xl.
De doridone.xxvii.priami.fi. xli.
De Pãmone.xxviii.antiphõe. xxix.
agathone.xxx.hippothoo.xxxi.&
aganone.xxxii.filiis priami. xlii.
De lachoõte.xxxxiiii.priãi fi xliii.
De Mistore.xxxiiii.priami.fi. xliiii.
De Iphate.xxxv: thestore. xxxvi. fi-
liis priami. xlv.
De thimoete.xxxvii.priami fi. xlvi.
De Polyte.xxxviii. priami filio qui
genuit priamum xlvii.
De priamo polytis filio xlviii.
De Assaraco troi regis troiæ filio q
genuit capim. xlix.
De Capi filio assaraci: q genuit an
chisem. l.
De anchise filio capis q genuit hyp
podamiã & æneã. li.
De hyppodamia anchisis filia. lii.
De ænea anchisis filio q genuit iuli
um ascãiũ & siluiũ posthumũ. liii.
De Ascanio æneæ filio. qui genuit
iuliũ syluiũ & rhomã. liiii.
De Iulio syluio ascanii filio. lv.
De Rhoma ascanii filia. lvi.
De Syluio posthumo æneæ filio. q
genuit æneam syluiũ lvii.
De ænea syluio sylui posthumi fi-
lio. q genuit latinũ syluiũ. lviii.
De latino syluio æneæ sylui filio. q
genuit albam syluium. lix.
De alba syluio latini sylui filio q ge
nuit athim syluium. lx.
De athi syluio albæ sylui filio. q ge
nuit capim syluium. lxi.
De Capi syluio filio athis qui genu
it carpentũ syluiũ. lxii.
De Carpẽto syluio filio capis q ge
nuit tyberim syluium. lxiii.
De Tyberi syluio carpenti filio q ge
nuit agrippã syluiũ. lxiiii.
De Agrippa syluio filio tyberini: q
genuit romulũ syluiũ. lxv.
De Romulo syluio agrippæ filio q
genuit iulium syluiũ. & auẽtinum
syluium. lxvi.
De Iulio syluio romuli filio. lxvii.
De auẽtino syluio romuli sylui fi-
lio q genuit procã syluium. lxviii.
De Proca syluio filio auentini q ge
nuit amuliũ & numitorẽ. lxix.
De amulio procæ filio. lxx.
De numitore filio procæ: qui. genu
it lausum & illam rheã. lxxi.
De lauso numitoris filio. lxxii.
De illa numitoris filia. quæ peperit
romulum & remũ. lxxiii.

Genealogiæ deoꝝ genti
liũ Liber septimus icipit.

IN præcedenti arbore: cu-
ius in radice scribitur oce a
nus omnis eiusdẽ oceãi tã
in ramis q̃ in frondibus posteritas
ordinate apponitur. de qua in se-
quenti septimo libro dicetur.
Prohœmium.

De Oceano cæli & uestę filio q ge-
nuit.xxiiii.iter filios & filias quoꝝ
hæc sunt noia prima Eurinomi.ii.
persa.iii.etra.iiii.pleyon.v.clime
nes.vi. Triton.vii.doris.viii. Pro-
teus.ix.coruphyces.x.nereus. xi.
achelous.xii.Inachus.xiii.peneus
xiiii.Nilus.xv.alpheus.xvi.Acrini
sius.xvii.Tiberis.xviii. Asius.xix.
Asopus.xx.cephisus.xxi. Meander
xxii.Phylira.xxiii. Spchius.xxiiii.
sol. Capitulũ. primum.
De Eurinomi oceãi fi.prima ii.
De Persa oceani filia.ii. iii.
De Ethra.iii.oceani filia. & atlantis
coniuge. iiii.
De Pleyone quarta oceãi filia & at-
lantis coniuge. v.
De Climene quinta oceani filia: &
matre phaetontis. vi.
De tritone.vi.oceani filio vii.
De Dori septima filia oceani: & ne
rei coniuge. viii.
De Protheo sene.viii.oceani filio q
genuit melãthonẽ & idotheã. ix.
De Melãthone filia ꝓthei. x.
De Idothea ꝓthei filia. xi.
De coruphyce oceani filia.ix. xii.
De Nereo.x.oceãi filio: hic genuit
Nymphas: quæ multę fuerũt: uerũ
quoniã nisi de quattuor fit singula
ris mentio: eaꝝ tãtum noia appo-
nam: genuit ergo cum odocẽ. the
thym minorẽ. galatheã. arethusã.
& alias. xiii.
De Nymphis in generali. xiiii

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

De Thetide miori nerei filia: & matre achillis. xvi.
De galathea nerei filia. xvii.
De aretusa nerei filia xviii.
De acheloo flumine oceani. xi. filio qui genuit syrenas. xix.
De syrenis filiabus achelol. xx.
De inacho. xii. filio oceani: qui gẽuit iouẽ phoreneũ & phegeũ. xxi.
De Ioue inachi filia: & matre epaphi. xxii.
De phoroneo inachi filio qui genuit egyaleum & nyobem. xxiii.
De egyaleo phoronei filio. xxiiii.
De nyobe filia phoronei. quæ pepe rit apim. xxv.
De phlegeo inachi fluuii filio. xxvi.
De peneo flumine. xiii. oceani filio q genuit cyrenẽ & dãnem. xxvii.
De Cyrene penei filia quæ pepit aristeum & fratres. xxviii.
De dãne penei filio. xxix.
Di nilo flumine. xiiii. oceani filio. q genuit mineruã herculẽ dionysiũ: mercurium & uulcanũ xxx.
De minerua nili filia xxxi.
De hercule nili filio. xxxii.
De dionysio nili filio xxxiii.
De mercurio. iiii. nili filio q genuit mercurtũ. v. & daphnim. xxxiiii.
De daphni ẽrti mercurii fil. xxxv.
De mercurio. v. mercurii. iii. filio q genuit noracẽ. xxxvi.
De norace mercurii. v. filio. xxxvii.
De Vulcão nili filio q genuit æthiopem & solem. xxxviii.
De æthiope uulcani filio xxxix.
De Sole uulcani filio q genuit phaetontẽ phetusam lãpetusam & iapetiam. xl.
De phaetonte solis filio qui genuit lygum. xli.
De lygo phaetontis filio xlii.
De phetusa lampetusa & iapetia filiabus solis. xliii.
De alpheo fluuio oceani filio. xv. q genuit orsilocum. xliiii.
De orsiloco filio alphei. qui genuit diocleum. xlv.
De diocleo filio orsiloci qui genuit elitonẽ & orsilocũ. xvi.
De elitone & orsiloco filiis diocleI. xlvii.
De crinisio fluuio. xvi. oceani filio: qui genuit acestem xlviii.
De acestẽ filio crinisii fiumis. xlix.
De tyberi fluuio filio oceãi. xvii. q genuit cithoonum. l.
De cythoono tyberis filio li.
De asio fluuio. xviii. oceani filio. q genuit pelagonium. lii.
De pelagonio asii filio. qui genuit asteropum liii.

De Asterope pelagonii filio. liiii.
De asopo fluuio oceãi. xix. filio qui genuit ipseum & æginã. lv.
De Ipseo asopi fluminis filio. lvi.
De ægia fi. asopi. q̃ pepit eacũ. lvii.
De cephyso flumie oceani. xx. filio qui genuit narcissum. lviii.
De narcisso filio cephisi. lix.
De meandro flumine oceani. xxi. filio qui genuit cyanem. lx.
De Cyane filia meandri. lxi.
De Phyllira. xxii. filia oceani. lxii.
De sperchio fluuio. xxiii. oceani filio q genuit mnesteum. lxiii.
De mnesteo sperchii filio. lxiiii.
De Sole. xxiiii. oceani filio lxv.

Genealogiæ deoꝝ gentilium Liber. viii. incipit.

N arbore autem præcedẽti: cuius i radice Saturnus cæli filius ponitur describitur tam in ramis q̃ in frondibus pars posteritatis eiusdem Saturni cum reliqua omnis in quinque sequentibus describatur libris sub iunone & neptunno atque ioue filiis eius. Prohœmium.

De Saturno. xi. cæli filio. q. x. genuit filios. s. primũ Cromim. ii. uestã iii. Cererẽ. iiii. Glaucũ. v. Plutonẽ vi. Chyronẽ. vii. Pycum. viii. Iunonẽ. ix. Neptũnum. x. Iouẽ tertiũ. sane de Iunõe neptunno & Ioue nõ in hoc libro: sed in sequẽtibus. v. libris scribetur. Cap. primum.

De Cromi primo saturni filio. ii.
De uesta secunda saturni filia iii.
De cerete tertia saturni filia & matre proserpinæ. iiii.
De glauca quarta saturni filia v.
De plutone qnto saturni filio q genuit uenerationem. vi.
De Veneratiõe plutonis filia & honoris coniuge. vii.
De Chyrone sexto saturni filio qui genuit ochiroem. viii.
De ochiroe filia chironis. ix.
De Pyco. vii. saturni filio qui gẽuit faunum & sentã faunã x.
De Fauno pyci filio qui genuit faunos. satyros panes & syluãos: aci & eurl medontẽ & latinũ & secundum quosdã sentã faunã q̃ uolunt sororẽ fuisse & cõiugem xi.
De Senta faunã pyci filia & cõiuge fauni seu filia. xii.
De Faunis satyris panibus & syluanis filiis fauni. xiii.
De aci faunl filio. xiiii.
De Eurimedonte fauni filio qui genuit peruiam. xv.
De periula eurimedõtis filia & nausithei matre. xvi.

De Latino laurentũ regẽ fauni filio q genuit lauinlã & pnestẽ. xvii.
De Laulnia filia latini. & æneæ coniuge. xviii
De Præneste latini regis filia. xix.

Genealogiæ deorũ gentiliũ Liber nonus incipit.

N præcedenti arbore: cuius in radice iuno est: describitur tã i ramis q̃ i frondibus omnis eiusdem iunonis tãtũ posteritas. Prohœmium

De Iunone octaua saturni filia. que absque uiro cõcepit: & pepit hebẽ & martem. Capitulũ primũ.
De Hebe iunonis filia & iuuentutis dea: & herculis coniuge. ii.
De marte iunõis filio cuius. xv. fuere filii quoꝝ nolа sũt hæc primus Cupido. ii. Enomaus. iii. Thereus iiii. Ascalaphus. v. Ialmeus. vi. parthaõ. vii. Cesius. viii. Flegias. ix. brethona. x. Euãnes. xi. Erimõia. xii. Iputus. xiii. Etholus. xiiii. Remus. xv. Romulus iii.
De Cupidine primo martis filio q genuit uoluptatẽ. iiii
De uoluptate filia cupidinis v.
De Enomao secundo martis filio q genuit hippodamiam. vi
De Ippodamia enomai filia & pelopis coniuge. vii
De Thereo tertio martis filio: q genuit ithim. viii.
De Ithi therei filio. ix.
De Ascalapho. iiii. & Ialmeno. y. filiis martis. x.
De parthaõe sexto martis filio qui. genuit agriũ & melãi: & testium: & oeneum. xi.
De Agrio & mella filiis parthaonis. xv.
De Testio partaonis fi. q gẽuit thoseum & plexippum & altheã xiii.
De Theseo & plexipo testii fi. xiiii.
De Althea filia testii & marte meleagri xv
De Oneo parthaonis filia qui. genuit deyanirã gorgẽ meleagr̃ tydeum ac menalippum. xvi
De Dianira oenei filia & herculis. coniuge. xvii
De Gorge oenei filia. xviii.
De Meleagro oenei filio qui gẽuit parthonopeum. xix.
De parthonopeo meleagri fi. xx
De Thydeo oenei filio q genuit diomedem. xxi.
De Diomede thidei filio. xxii.
De Menalippo onei filio. xxiii.
De Cesio. vii. martis filio. xxiiii.
De Flegia. viii. martis filio q genus

ie chorinim & ifionem. xxv.
De Corinide nympha filia flegiæ & marte æsculapii. xxvi.
De ifione filio flegiæ. qui genuit cẽ tauros. quoꝝ hæc sunt noia. Eurytus. nessus. Astilus. Ophyonides: Gryneus. Retus. orneus. Licidas. Medẽ. Pysenor: Taumas. Merme ros. Pholus. Menelas. Albas. eurinomus. ireos. Imbrus. Ceneus. alphydas. Elops. Patreus. Lytus cromis. dictis. Phareus. Lyanor. Nedianus. Licetus. Ipason. tereus. Riphus. Demolion. Plageon. Ilon: Ephinomus. Damus. Dorylas Cylarus. Illonome. fœmina. Pheo. thomus. Theleboas. Pyretus. Etheredus. Ephydupus. Nessus. Odytes Styphelus: Bromus. Antimacus. Elimus. Pyramus. Latreus: Monetus. & alios. & pter hos genuit Perithoum. xxvii.
De centauris ifionis filiis in generali. xxviii.
De Euritio ifionis filio. xxix.
De Astilo cẽtauro uate ifiõis & nubis filio. xxx.
De Neso ifionis & nubis filio. xxxi.
De reliqs cẽtaurls ifionis fi. xxxii.
De Perithoo ifionis filio: q genuit polypitem. xxxiii.
De Polypite perithoi filio. xxxiiii.
De Brictona martis. ix. filia. xxxv.
De Euãne decima martis filia & capanei coniuge. xxxvi.
De hermiona. xi. martis filia & cadmi coniuge. xxxvii.
De Ipuio. xii. martis filio. xxxviii.
De Etholo. xiii. martis filio. xxxix.
De remo. xiiii. & romulo. xv. martis filiis. xl.
De romulo tantum quintodecimo martis filio. xli.

Genealogiæ deoꝝ gentiliũ Liber decimus incipit.

N præcedenti arbore: cuius in radice cõsistit neptũnus: describitur in ramis & frondibus omnis eiusdem neptũni successio.

Prohœmium.

De Neptunno. ix. Saturni filio. cui xxxv. fuisse filios legimus. quorũ hæc sũt noia. primus Dorus secũdus Amicis. iii. phorcus. iiii. Albiõ v. Berigion. vi. Thara. vii. Poliphemus. viii. Tylemus. ix. Brõtes. x. Steropes. xi. Pyragmõ. xii. Nausitheus. xiii. Meliõ. xiiii. Acterlõ. xv. Aon. xvi. Mesappus. xvii. Busyris. xviii. Pegasus. xix. Nicteus. xx. Ircto. xxi. Pelias. xxii. Neleus. xxiii. Cignus. xxiiii. grisaor. xxv. othus. xx vi. Ephialtes. xxvii. Aegeus. xxviii. Onchestus. xxix. pelagus. xxx. nauplius. xxxi. celẽo. xxxii. aello. xxxiii Occipite. xxxiiii. Syẽus. xxxv. Syculus: Cap. primum.
De doro primo neptunni filio. ii.
De amici uel amico secũdi neptũni filio. qui genuit buthem. iii.
De Buthæ amici filio: q genuit ericem. iiii.
De Ericæ buthis filio. v.
De Phorco. iii. neptũni filio. qui genuit bathilliũ. thoosam. scyllã steneonem. & eurialem. vi.
De Batillo phorci filio. vii.
De Thoosa phorci filia & matre polipheml. viii.
De Scylla filia phorci. ix.
De Medusa stenione & euriale gorgonibus & filiabus phorci. x.
De Medusa phorci filia in singulari. xi.
De Albione. iiii. & bergiõe. v. filius neptunni. xii.
De Thara. vi. neptũni filio. xiii.
De polipheme cyclope septimo neptũni filio. xiiii.
De Thyleno. viii. neptũni filio. xv.
De Bronte nono sterope. x. & pyragmone undecimo cyclopibus: & filiis neptũni. xvi.
De nausitheo. xii. neptũni filio q genuit rixinorẽ & acynotũ. xvii.
De rixinore nausithei filio. qui genuit arithim. xviii.
De Arithi rixinoris filia. & alcinoi coniuge. xix.
De Alcinoo filio nausithei: qui genuit nausithoã. & laodomãtẽ: & alioum & clitontũ. xx.
De Nausithoa alcioni regis fi. xxi.
De Laudomãte. & alioo. & clitonio filiis alcinoi. xxii.
De Mellione. xiii. & actorione. xiiii. filiis neptũni. xxiii.
De Aone. xv. neptũni filio. xxiiii.
De mesappo. xvi. neptunni filio: a quo ennius poeta. xxv.
De Busiri. xvii. neptũni filio. xxvi.
De pegaso equo decimooctauo neptunni filio. xxvii.
De Nicteo neptũni filio. xix. qui genuit anthiopã & nictiminẽ. xxviii.
De anthiopa nictei filia: & matre amphionis zethi. xxix.
De Nictimine filia nictei. xxx.
De Ireeo. xx. neptũni filio. xxxi.
De Pelia. xxi. neptũni filio. q genuit filias & achastum. xxxii.
De filiabus peliæ. xxxiii.
De Achasto peliæ filio. xxxiii.
De Neleo. xxii. neptũni filio. q genuit nestorem. periclimenonẽ cronili & pyropullã. xxxv.
De Nestore nelei filio. q genuit antylochũ: pisystratũ. trasimedẽ & chephronẽ. stratiũ. pseũ. arithũ & pollchastim fœminã. xxxvi.
De antiloco nestoris filio. xxxvii.
De pisystrato nestoris filio. xxxviii.
De trasimede nestoris filio. xxxix.
De Echephrone stratio pseo & arctho filiis nestoris. xl.
De Polycaste nestoris filia. xli.
De Periclimenone nelei filio. xlii.
De Cromio nelei filio. xliii.
De Pyrro nelei filia: & biantis cõiuge. xliiii.
De Cygno. xx. neptũni filio: xlv.
De grisaore. xxiiii. neptũni fi. xlvi.
De otho. xxv. & ephyalte. xxvi. neptũni filiis. xlvii.
De Egeo. xxii. neptũni filio: qui genuit theseũ. & medũ. xlviii.
De Theseo ægei filio: q genuit hippolytum. demophoontem & antigonum. xlix.
De Hippolyto thesei filio qui genuit virbium. l.
De Virbio hippolyti filio. li.
De demophoonte thesei filio. lii.
De Antigone thesei filio liii.
De Medeo ægei regis filio liiii.
De Onchesto. xxviii. neptũni filio q genuit megareum. lv.
De megareo filio onchesti. q gẽuit hippomenem. lvi.
De Hippomene megarei filio. lvii.
De Pelasgo. xxix. neptũni filio. lviii
De Nauplio. xxx. neptũni filio q genuit pallamedem. lix.
De pallamede nauplii filio. lx.
De celeno. xxxi. Aello. xxxii. & occipite. xxxiii. arpyis filiabus neptuni. lxi.
de Sychano. xxxiiii. neptũni. fi. lxii.
De Syculo. xxxv. neptũni filio. lxiii.

genologiæ deorum gentiliũ Liber. Vndecimus incipit.

N arbore precedenti: cuius in radice scribitur luppiter ponitur tam i ramis. q̃ in frondibus pars posteritatis eiusdem iouis. cũ in sequentibus duobus libris residuũ describatur. Prohœmium.

De tertio Ioue. x. Saturni filio: qui xxxiiii. genuit filios. quoꝝ hæc sũt nomia prima Clio. ii. Euterpe. iii. Melpomẽe. iiii. Thalia. v. polimnia vi. Eratho. vii. Terpicore. viii. Vrania. ix. Caliope. x. acheus. xi. uẽus xii. Amor. xiii. Proserpina. xiii. castor. xv. Pollux. xvi. Helena. xvii. clytẽnestra. xviii. Palisicus. xix. pallicus. xx. Iarbas. xxi. Mẽa. xxii. Mi

VNiVERSiDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA CENTRAL HISTÓRICA

midō.xxiii.Xanthus. xxiiii. Luci-
fer.xxv.Orion.xxvi.Minos. xxvii.
Sarpedō.xxviii.rhadamātus.xxix.
Archisius.de his.xxix.tractatur in
præsenti libro.xi.trigesimus tanta
lus.xxxi.dionysius.xxxii.Perseus.
xxxiii.Aon.xxxiiii.æacus.xxxv.Pi
lūnus.xxxvi.mercurius.xxxvii.uul
cāus.de his uero.viii.s.a.xxviii. ci
tra in.xii.libro tractat de reliquis
duobus q sequuntur.s.de hercule
xxxviii.& de æolo.xxxix:in lib.xiii.
scribitur. Cap. primum

De.vii.musis filiabus iouis. ii.
De Acheo.x.iouis filio. iii.
De Venere.xi.iouis filia iiii.
De amore.xii.iouis filio v.
De proserpina.xiii.iouis filia & plutonis coniuge vi.
De castore.xiiii.& polluce .xv. filiis iouis. vii.
De Helena menelai cōiuge.xvi.iouis filia viii.
De Cliteneistra.xvii.iouis filia & agamēnonis coniuge. ix.
De paliscis.xviii. &.xix.iouis fi .x.
De Iarba getulorum rege.xx. iouis filio. xi.
De Mena.xxi.iouis filio xii
De Mirmidone.xxii.iouis fi. xiii.
De Xāto fluuio uigesimotertio iouis filio xiiii
De Lucifero.xxiiii.iouis filio qui genuit ceym & dedalionē. xv.
De dedalione luciferi filio. qui genuit lychionem xvi.
De Lychione filia dedaliōis & peonis coniuge xvii.
De Ceo luciferi filio xviii.
De Orione.xxv.iouis filio q genuit ippologum xix
De Ippologo orionis filio qui genuit driantem xx
De driante ippologi filio qui genuit lycurgum xxi
De lycurgo driātis fi.q genuit angeum arphalidē & philicē xxii
De angeo lycurgi filio xxiii
De Arphalice lycurgi filio xxiiii.
De Philide lycurgi filia. xxv
De Minoe iouis.xxvi.filio q genuit androgeū glaucū ariadnā phædrā deucalionē xxvi
De Androgeo minois filio xxvii.
De glauco minois filio xxviii.
De Ariadna filia minois & coniuge bacchi. xxix.
De phædra minois filia & thesei cōiuge xxx
De deucalione minois filio qui genuit idumeneum xxxi.
De idumeneo filio deucalionis qui genuit orsilocum xxxii
De orsiloco idumenei filio xxxiii
De Sarpedone.xxvii.iouis filio qui genuit antiphatem xxxiiii.
De Antiphate sarpedōis fi xxxv
De Rhadamanto uigesimooctauo iouis filio xxxvi
De Archisio.xxviii.iouis filio q genuit laertem xxxvii
De laerte archisii filio q genuit echimenem & ulyssem xxxviii
De Echimene laertis filia xxxix
De Vlysse laertis filio: q genuit thelemachū telegonū & ausoniū xl.
De Thelemacho ulyssis filio xli
De Thelegono ulyssis filio xlii
De Ausonio ulyssis filio xliii.

Genealogiæ deorū gentilium Liber.xii. incipit.

In Arbore pcedēti cuius radice positus est Iuppiter.iii.describuntur in ramis & frondibus posteritates.viii. filiorum iouis prædicti.s. Tantali dionysii Persei aonis æaci pilunni mercurii & uulcani.

Prohœmium.

De Tantalo.xxx.iouis filio qui genuit nyobē & pelopē. Cap. i.
De Nyobe tantali filia & amphyonis coniuge ii.
De pelope tātalli filio: q genuit lysicē atreū thyestē & phystenē. iii.
De lysidice pelopis filia & electrionis cōiuge iiii.
De Atreo filio pelopis q genuit alceonē melāpū & euiolū v.
De alceone melāpo & euiolo filiis atrei vi.
De Thieste pelopis filio. q genuit tātalū phistenē arpagigē: pelopiā. & ægystum vii.
De Tantalo phystene: & arpagige filiis thyestis viii.
De pelopia thyestis filia ix.
De Egistho thyestis filio x.
De Phystene pelopis filio qui genuit agamennonē & menelaū xi.
De menelao physthenis fil. q genuit hermionā & megapēthim. xii.
De hermiona menelai filia & pyrrhi & ide orestis cōiuge xiii.
De megapēthi menelai filio. xiiii.
De agamēnone phistenis filio: qui genuit ephigenā crisothemim laodicem ipianassam electrā alesum. & horestem xv.
De Ephygenia agamennonis filia xvi.
De Crisothemi laodice & iphianassa filiabus agamēnonis xvii.
De Electra agamēnonis filia xviii.
De Aleso agamēnonis filio xix.
De horeste agamēnōis filio: qui genuit thisamenem corinthū: & horestem. xx.
De Thisamene horestis filio xxi.
De corintho horestis filio xxii.
De horeste horestis filio. xxiii.
De dionysio.xxxi.iouis filio. xxiiii.
De perseo.xxii.iouis filio qui gēuit gorgophonē stelenū eritreum bacheonē & persem xxv.
De Gorgophone persei filio q genuit electrionē & alceum xxvi.
De Electrione gorgonis filio q genuit alcmenam xxvii
De Alcmena electrionis filia & amphitrionis coniuge xxviii.
De Alceo filio gorgophonis q genuit amphitrionem xxix.
De amphitrione filio alcei qui genuit iphicleum xxx.
De iphicleo amphitrionis filio: qui genuit iolaum xxxi.
De iolao iphiclei filio. xxxii.
De Steleno persei filio. qui genuit Euristeum xxxiii.
De euristeo steleni filio xxxiiii.
De Bachemone persei filio qui genuit achimenidē xxxv.
De achimenide filio bachemonis: qui genuit orchamū xxxvi
De Orchamo filio achimenidis: q genuit leucothoen xxxvii.
De leucothoe orchami fi. xxxviii.
De ericteo persei filio. xxxix.
De perse persei filio xl.
De aone iouis.xxxiii.filio qui genuit dymantē xli.
De dymante aonis filio qui genuit axium & alixircem xlii.
De axio dymantis filio xliii.
De alixirce dymantis filia. & matre æaci. xliiii.
De æaco.xxxiiii.iouis filio q genuit phocū thelamonē & peleū xlv.
De phoco æaci filio xlvi.
De Thelamone æaci filio q genuit aiacem & teucrum. xlvii.
De aiace thelamonis filio xlviii.
De Teucro thelamonis filio xlix.
De peleo filio æaci qui genuit polydorim & achillem. l.
De polidori filia æaci & cōiuge borionis li.
De achille filio pelei qui genuit pyrrhum lii.
De pyrrho achillis filio qui genuit peripeleū & molossum liii.
De peripeleo filio pyrrhi. liiii.
De molosso pyrrhi filio qui genuit polidectum lv.
De polidecto filio molossi. lvi.
De pilūnos iouis.xxxv.filio q genuit daunum lvii.
De dauno pilumni filio. & proauo turni lviii.
De dauo primi dauni nepote q genuit turnam & iuturnam lix
De turno dauni filio lx
De Iuturna dauni filia lxi
De Mercurio.xxxvi.iouis filio: qui genuit eudorum. mirtilum. lares: euandrum & pana lxii
De eudoro mercurii filio lxiii.
De mirtilo mercurii filio lxiiii.
De laribus mercurii filiis. lxv.
De euandro mercurii filio: qui genuit pallantē & pallantiā lxvi.
De pallante euandri filio lxvii
De pallantia euandri filia lxviii.
De pane mercurii filio lxix
De Vulcano.xxxvii.iouis filio q genuit erictonium cacum ceculū: & tullium seruilium lxx
De Erictonio uulcani filio: q genuit pocrim orithiam. & pandionem lxxi
De pocri erictonii filia. & coniuge cephali lxxii.
de orithia erictonii filia: & coniuge boreæ lxxiii
de pandione erictonii filio: q genuit pgnē & phitomenā. lxxiiii.
de progne & philomena filiab9 pādionis lxxv.
de caco filio uulcani lxxvi.
de Ceculo uulcani filio lxxvii.
de Tullio seruilio uulcani filio: qui genuit tullias duas. lxxviii
de duabus tulliis filiabus tullii seruilii. lxxix

Genealogiæ deorū gentilium Liber.xiii.incipit

In arbore præcedenti: Cuius in ramis describit Iupiter tertius: ponūtur tam in ramis q̄ in frondibus posteritates herculis & æoli filiorum dicti iouis tertii.

Prohœmium

De Hercule.xxxviii.iouis tertii filio qui genuit.xvii.filios: quorum nomina sunt hæc Oxeas Creontiades Tyriomacus: dychoontes itoneus Cronis Agilis: Ilus: Sardus: Cyrnus: dyodorus: Tlypolemus Thessalus: Auentinus: Telephus Lydus: lamirus. Cap.primū.
de Oxea creontide tyriomacho: & dycoonte filiis herculis ii
de Ithoneo herculis filio iii
de Cromi herculis filio iiii
de Agile herculis filio v
de ilo herculis filio vi.
de Sardo herculis filio vii.
de Cirno herculis filio. viii.
de dyodore herculis filio qui genuit Sophonem ix
de Sophone dyodori filio x
de Tlypolemo herculis filio xi.
de Thessalo herculis filio qui genuit phydipum & antiphum xii
de phydippo & anthypho fili. thessali xiii
de Auentino herculis filio xiiii
de Thelepho herculis filio: qui genuit eurypilū & cyparissum xv.
de Euripilo thelaphi filio xvi
de Cyparisso thelaphi filio xvii.
de lydo & lamiro filiis herculis. qui lydus genuit lanium xviii
de lanio lydi filio xix.
de Eolo.xxix.iouis filio: qui genuit machareum canacem: alcionem: missenum criteum: Salmoneum: iphiclum. sysiphum. cephalum. & athamantem xx
de Machareo & canace filiis æoli xxi
de Altione filia æoli & coniuge ceys xxii.
de Misseno æoli filio xxiii.
de Critheo æoli filio qui gēuit esonem pheritam amithaonem. & alcimedontem xxiiii
de esone crithei filio: qui genuit iasonem. & polimilam xxv
De Iasone esonis filio. qui genuit Thoantem euneum. & Philomelum xxvi
de Thoante & euneo iasonis filiis xxvii.
de phylomelo Iasonis filio qui genuit plutum xxviii.
de pluto filio phylomeli qui genuit pareantem xxix
De pareante filio pluti xxx.
de Polimila esonis filia xxxi
de Alcimedonte crithei filio qui genuit epitropum xxxii
de Epytropo alcymedontis filio xxxiii
de Pherita crithei filio. xxxiiii.
de Amithaone crithe filio qui genuit melampū & biantem. xxxv
de Melampo amithaonis filio: qui genuit theodamantem xxxvi
de Theodamante filio melampi. xxxvii
de Biante seu bia amithaonis filio: qui genuit manthionem: & antiphatem xxxviii.
de Manthione biantis filio qui genuit clytonē & polyphidē xxxix.
De Clytone manthionis filio xl
De Poliphide manthionis filio qui genuit theoclimenem xli
De Theoclimene polyphidis filio xlii
De Antiphate biantis filio. qui genuit oycleum xliii
De Oycleo antiphatis filio: q genuit amphiaraum xliiii.
De Amphiarao oyclei filio qui genuit almeonem amphilocum: & catilium xlv
De Almeone amphiarai filio xlvi.
De amphiloco amphiarai fi. xlvii.
De catillo amphiarai filio: qui genuit tyburtinum catillum & coracem xlviii
De tyburno seu tiburto catilli filio xlix.
De Catillo catilli filio l.
De Corace primi catilli filio li.
De Salmoneo æoli filio qui genuit Tyro lii.
de Tyro filia salmonei. liii.
de Iphiclo æoli qui genuit podarcem liiii.
de podarce filio Iphicli lv.
de Sisypho æoli filio q genuit glaucū & creontem. lvi.
de Glauco filio Sisyphi. qui genuit bellorophontem lvii.
de bellorophonte glauci filio q genuit laodomiam isandrum. & ippologum lviii.
de Laodomia bellorophontis filia: & matre sarpedonis lix.
de Isandro filio bellorophontis. lx.
de Ippologo bellorophontis filio q genuit glaucum lxi.
de glauco hippologi filio lxii.
de Creonte sisyphi filio qui genuit creusam. lxiii
de Creusa creontis filia desponsata iasoni lxiiii.
de Cephalo æoli filio qui gēuit hesperum lxv.
de hespero cephali filio. lxvi.
de Athamante æoli filio: qui genuit phrixum hellem learcū. & melicertem lxvii.
de Phrixo & helle filiis athamantis qui phryxus genuit cithera lxviii.
de Cithero phryxi filio lxix.
de Learco & mellicerte filiis athamantis lxx.
Cur autem Alexandrum macedonem & Scipionem affricanū inter iouis filios non apponat lxxi.

Genealogiæ deorum gentilium secundum Ioannē Boccatiū de certaldo Liber.xiii. explicit.

Incipit liber.xiiii. eiusdem in quo auctor obiurgationibus respondens in hostes poetici nominis inuehit.

Prohœmium.

Alloquitur auctor regē. cap.i.
Pauca aduersus ignaros ii.
Aduersus qui cum non sint sapientes cupiunt apparere iii.

VNIVERSIDAD DSALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

TABVLA

Quædam in iurisperitos paucis de pauperate laudabus imixtis. iiii.
Qui sint: & q̄ multa quidam poetis apponant v.
Poesim eē utilem facultatē. vi.
Quid sit poesis: ūde dicta: & quod effectum eius. vii.
Qua in parte orbis prius efluxerit poesis. viii.
Composuisse fabulas apparet utile potius q̄ dānosum. ix.
Stultū credere poetas nil sēsisse sub cortice fabularum. x.
Ob meditationis cōmodū solitudines incoluere poetæ. xi.
Damnāda non est obscuritas poetarum. xii.
Poætas non esse mendaces. xiii.
Stulte damnatur: quod minus sane intelligitur. xiiii.
Detestabile nimis de incognitis iudicare xv.
Quod in bonū poetæ deducant se. legentes: xvi.
Philosophorū simias minime poetas esse. xvii.
Non esse exitiale crimē libros legere poetarum. xviii.
Minime poetæ omnes iussu platonis pellendi sunt urbibus. xix
Musas infici non posse ob defectū lasciuientis cuiuſq̄ ingenii. xx
Alloquitur auctor regem. xxi
Poetici nois hostes orat auctor ut se in melius uertāt cōfiliū xxii:
Genealogiæ deorū gentiliu Liber. xv. incipit.
Ncipit ḡntus decimus liber & ultimus: in quo auctor:
i purgat scipsum obiectis in se. Prohœmium
Minus opportuna preciosa fore nōnūq̄. Capitulū primū perseuerauere sæpe diutius. quæ minus duratura uidentur. ii.
Nequisse membra huius aptius collocari. iii.
Non appositū est quod minime cōpertum est. iiii.
Nullas fabulas aut historias nisi ex commentariis ueterum sumpta in esse v.
Insignes uiros eē: quos ex nouis inducit in testes. vi.
Carmina nonnullis agētibus causis huic imixta sunt operi. vii
gentiles poetas mythicos esse theologos. viii
Non indecens esse quosdā christianos tractare gentilia. ix.
Vt plurimū studia segmur in quæ prona uidentur ingenia. ix.
Damnose compatimur regibus & diis gentilium. xi.
Breuiloquus seu lōgiloquus ob causam lacerandus non est. xii.
Vero non ficto regis mādato hoc opus compositum. xiii
Conclusio. xiiii

Genologiæ deorum gentilium secundum Ioannem Boccatium de Certaldo. ad illustrem principem Vgonē: Hierusalem & Cipri regem Liber. xv. & ultimus explicit.

Genealogiæ deoꝝ gētiliū Ioānis Boccacii de Certaldo ad hugonē iclytū H. rusalē & Cypri regē. Prohœ.

I satis ex relatis Dñi Parmēsis egregii militis tui uera pcepi. Rex iclyte summope cupis genealogiā deoꝝ gētilium & heroū ex eis luxta fictiōes ueteꝝ descēdētium atq; cū hac qd sub fabularum tegmie illustres quōdā sēserunt uiri & mea cælsitudie tua q̄si expitissimū atq; eruditissimum hoiem in talibus selectum tāto opi auctorē. Sane ut omiserim de syderii tui admirationē Nō. n. puum hoiem decet. qd regē moueat pscrutari aduersus electionē mei qd sentiā. dicere

s

ptermittā nedū isufficientiā meā mōstrauero p subterfugia arbitreris ipositi laboris onus euitē anteq̄ ad sniam meā circa ipositum opus deuenia libet serenissime regum apponere. & si nō oia q̄dā saltē q̄ inter Dñm ilignē militē tuum dum iussa tuæ cælsitudis explicaret: & me iteruenere uerba ut eis plectis satis iudicium tuū de me uideas. & temeritatē meā dum i obedietiā tuæ maiestatis deuēio. Cum igit̄ ille facundo ore sacra maiestatis tuæ studia & opa regalis officii admirāda necnō & insignes atq; gloriosos quosdā tui nois titulos lōga dicacitate expliciusse eo deuenit ut conatu plurio me i tuā sniam deducere cōaret̄ nō unica tm̄ rōne: sed multis ex qbus fateor ualidæ uidebant q̄dā. Verū postq̄ tacuit. & mihi rndendi copia facta ē: sic dixi. Arbitratus es forsan facunde miles. seu rex tuus de proxio noster futurus pstāte deo. hāc insaniā ueteꝝ. s. cupiētium se hīi diuino pcreatos sanguine ągulum terræ modicū occupasse & tāq̄ ridiculū quoddā ut qui puo tpis pseueraſſe tractu & ueluti ēt recētissimum opus facile colligi posse. Attū bōa semp tua pace dicā aliter lōge ē. Nā ut omittā cyclades & reliquas ægei maris insulas. Achaiā Illyriā atq; Thraciā. ḡs penes fomēta huius stultitiæ emicuere plurimum & potissime dum græcoꝝ respu. floruit. Euxini maris. Hellespontiaci. Meonii. Icarii. Pāphilii. Cilicis: Phœnicis. & Syrii: atque ægyptiaci littora sua cōtagiōe infecit. Nec cyprus nri regis insigne decus ab hac labe fuit imunis. Sic & oēm Lybiæ atque syrtium & nūidiæ orā labefactauit. & alāticos occiduique maris sinus: & rēotissimos hesperidum hortos. Nec mediterranei tm̄ maris fuit cōtenta littoribus. qnimo & ad icognitas marī natiōes ēt penetranit. Decidere ēt in pnitiē hāc cū littoribus accole oēs Nili fōte carētis. & harenæ libyce una cum suis pestibus. & antiqssimaꝝ thebaꝝ solitudies. Necnō & supiores ægyptii atque garamātes feruidi & ca lētes nimium hyrsutique æthyopes. & odori arabes. Perſæque dites atque gāgarides populi. & nigredine insignes indi. Babylōes & cælsa caucasi cacuia. eiusque tā i feruidū solē q̄ i gelidas arctos scabrosa decliua. Caspium mare. hyrcāique truces & oīs Thanais ac niuosus semp Rhodopes & scythaꝝ ēt iculta barbaries. & cū oriētalis ēt oceani fluctus. & rubri maris ifecisset isulas postreo ad nos usque italos declinauit adeo ut roma rerum dña huius caliginis obfuscata nube sit. & ne passim pregiones oēs i qbus plurimū hæc insciti potuit euagari. ut satis potes aduerti re portiuncula sola fuit orbis iter triões & cadēte solē q̄ deitatis huiusmōi nō fuit nobilitata pgenie esto nerande crudelitatis sicuti & reliq̄ fuit isecta nec ista æuo nostro fuere. Erat adhuc forsā adolescēs Abraā dum apud Sicyōios cepit ista pserpere & insipiētiū hoium subitrare aios. Heroū tm̄ tempestate ferbuit. & in maximum demū deuēit decus. & nomē & i dies usque supbi illōis ruiæ pseuerauit. nam i troiāo bello quosdā cecidisse deoꝝ filios: & Hecubā i canē. & Polydoꝝ i uirgulta cōuersos legisse mēinimus: qd qdē uetustissimum ē: & pluriū seculoꝝ tps. Nec dubitādum isup qn quocūque hæc uiguerit stultitia. ibidē igētia scripta sint uolumia. ut maloꝝ diuia nobiliras mōimēta litteraꝝ ueiret ad posteros. Et esto nunq̄ existia uerim taliū puum fuisse nūeꝝ. p q̄ maxius fuerit Paulus pusinus. uir grauis & talium solertissimus atque curiosissimus exgitor nōnunq̄ asseruit me pśente a Barlaā quodā calabro hoie græcaꝝ litteraꝝ apprime erudito hūisse nēinē isignē uiꝝ pricipatu aut pēminētia alia. tota i græcia. isulis & littoribus pmōstratis eo fuisse sæculo. quo hæc fatuitas uiguit. q ab aliquo deoꝝ humōi duxisse originē nō mōstraret. qd igit̄ dicā qd tu si spectares tā lōge lateque diffuse malū tā uetus: tot pseueratum sæculis. tot explicatū uolumibus. & i tā grādi uiroꝝ numero āpliatum. Credis ne me regis optata posse pficere. Eqdē si pstēt mōtes faciles trāsitus & solitudies in uiæ aptum notūque iter. Si fluia uada. & maria trāquillas undas. ac trāsiretāti emittat ab antro Aeolus uētos tā ualidos q̄ sedos & qd maius ē. sint Agriphōtis talaria aurea uolucri cuicunque hoi alligata pedibus. & p uotis quocūque libuerit euolet. uix tā longos terraꝝ marisque tractus. ēt si illi pfletur pmaxia sæculoꝝ ānositas nedum aliud agat solum poterit pagrasse. cōcedā āplius denſ ctū uelis hæc oia posse cōtigere i momēto loca & dina isup fauēte gratia caracterū. ac idiōatū uariarū nationū noticia. & corā accedēti integra pparēt uoluia qs ut me ptermiseri mortaliū erit cui sint uires tā solidæ. tā pspicax igeniū tāq; tēax mēoria ut oia queat uidere apposita. & itelligere uisa. & itellecta seruare. & demū calāo ēt exarare. & i opus collecta deducere. Addebas ptērea. ut explicarē. q̄ sub ridiculo fabularū cortice abscōdissēt prudētes uiri q̄si rex iclytus arbitrarēt stolidū credere hoies fere oi dogmate eruditos simpliciter circa describēdas fabulas. nulli ueritati cōsonas nec pter ieruſalē sensū hūtes triuisse tps & ipēdisse sudores. Nō inficiar dilectauit me ista regalis discretio. & argumentū certissimū pbuit qū ut tu añ dicebas sit illi dinū igēiū. meq; i uotū ipulit suū dūmō uires sufficerēt. sīe circa hmōi explicatiōes lōge plusq̄ putes difficultatis & theologi hois labor ē. nā dato iuxta Var. sniam ubi de dinis & humāis rebo multa descripsit. gēus hoc theologiæ sit qd mysticū seu ut aliis placet. & forte melius physicū dī & si plurimū ridēde falsitatis hēat multum tū ad illā eliciēdā artis exqrit. Et ob id miles elegātissime pēsandæ sunt hoium uires & exālmāda igēia. & sic illis cōuenientia onera iponēda. Potuit athlas capite sustiere cælū eiq; fessō sub onere Alcides potuit pstare uicē diui hoies ābo & iuictū fere robur fuit ābobus. Ast ego qd breuis sum homūtio nulle mihi uires. igēiū tardū fluxa mēoria. & tu meis humeris nō dicā cælum qd illi tulere, qnimo & terrā supaddere cupis & maria ae ēt cælicolas ipos & cū eis sustētatores egregios. Nil aliud hoc ē nisi uelle ut pōdere pmar. Verum si tm̄ regi hoc erat aio erat onus aptū si iter mortales unus ē tāto labori sufficiēs ultibo pclarissimi uiri. F. Petrar. cuius lā diu ego audior sum. hō qppe ē cælesti igenio pditus. & pēni mēoria at ēt facundia admirabili cui fāliarissime q̄rumcunq; gētium historiæ sunt sēsus fabulaꝝ notissimi & breuiter qcqd phiæ sacro iaceti grēio mānifestum ē. Tacuerā iā cum sic ille uultu placido: & cōpto sermōe secutus ē. Credo lōge melius q̄ noueri ea uera eē q̄ narras: & difficultates uideo. Sed q̄so mi lo. an putas regē nostrum circun-

VNiVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

spectatiõe carere.Oculatus qppe dñs ē:& mitis igēii:& regia fœlicitate laudabilis:& absit ut quicq̄ nedū tēp=mere uelit.qnimo uetus ē illi mos leuiare quoscūq;:& iccirco sane itelligēda atq; assumēda ipius iussa edepol facile credi pōt iaccessibiles eē eas.qs pdixeras natiões.& eorꝝ codices:liq; sūt oino latis icognitos.uerꝝ si q̄ ex græcis q̄ ad latios usq; deuenerit seu apd latios ipos.quorꝝ lris nō parū honoris & gloriæ maiorꝝ attulere studia:cōptātur & si nō oia q̄ saltē tua cura hēri possint.ista desiderat. Eia ergo liberali aio bñ de do spans laborē subi.& qd potes facito.cū ad ipossibile regraf nēo.Nō.n.mihi uirꝝ illiū sublimē.& nedū apud cyprios. sed pha ma sup æthera notū.F.Petrar.dedit fortūa obuiū.Credo sic uolēte deo.& illi maxis occupato pcerē.& iuuētuti tuæ hōestū laborē iferrē.ex quo nomē tuū nup i auras exire icipiēs iclyte elucescat clarius apud nfos.Tunc ego iā inq̄ satis uideo strēnue miles q; ptermissis barbarorꝝ rēotissimis libris existies ex græcis latinisq; opus hoc itegrū pfici posse.O bōe deus.nōne ipse dñe uides qa hac ipsa cōcessiōe maximā ptē opis dēas.Sed faciamus uti iā dudū nri fecere pricipes ro.ipiū dīdētes i oriētale & occiduū sint mōstro huic corpa duo.barbaricū unū.& græcū atq; latinū reliquū & ad græcū latinūq;.quos ipsemet noias libri:nec ēt istud poterit ut qd postulas cōseqtur.Antiq.n.hāc pestē mōstrauius:tu nūc tecū uolue q; labētibo sæculis hostes hūere uoluia. Cōfiteberis eqdē qm̄ & icēdia:& aqꝝ diluuia:ut de pticularibo taceā:bibliothecas absūpserit plurias. Et si nō alia depisset q̄ alexādria q̄ iādudū Philadel.sūma cū diligētia fecerat eēt librorꝝ maxia dimiutio:cū i ea testionio antiquorꝝ poteras repire q̄ uelles.pterea iualescēte gloriosissimo xpi noie:eiusq; sinceræ ueritatis plucida lætiferi erroris & potissime gētilici tenebras amouēte.ac ēt diu declināte græcorꝝ fulgore:clamātibo in ifaustā religionē xpi nōciis:ac eā i exterminiū pellētibo nulli dubitādū ē:qn secū multos diluerit libros huius materiæ refertissimos dū nō multos eē deos nec deorꝝ filios sed unicū deū patrē & filiū dei unicū tā uera q̄ pia pdicatōe mōstraret.Insup auaritiā cui nō puæ sūt uires cōcedes hūisse hostē.Facultatē.n.poeticā scētibus nihil afferre lucri certissimū ē & apud eā nil pciosū ē:pter qd afferat aurꝝ ex quo cōsecutū ut aurꝝ nō afferentia nō solū neglecta.sed despecta atq; delecta sint.Et cū oēs fere i ditias totis tēdāt pedibo uoluia talia i desuetudinē abiere:& ēt sic pire facile fuit q; in eorꝝ detrimētū quorūdā principū detestabile accessit odiū nec aliter q̄ i hostes ab eis aduersus ea cōspiratū ē & qd hoc deleuerit odiū nō solū fabularꝝ sed qrūcūq; facultatū uoluia nō leuiter expriret nūerus.Cæterꝝ si cætera pepissēt nō eis restauratore carētibo pepeisset labile tps.cui & taciti & adamātini dētes sūt nedū libros.sed saxa corrodētes durissima & ferrū ipm domās cætera.Hoc hercle tā græca q̄ latina multa redegit i puluerē.Et si hæc & alia plura passa sint.& ea potissime q̄ nfo labori opportūa eēnt:negari tū nō pt qn multa supsint.Sed nullū tū qd ego nouerī i hoc qd optas cōscriptū.Vagāt itaq; tā deorꝝ q̄ pgēitorꝝ natiões & noia huc illuc dispsa p orbē.Hēt.n.liber hic ex his aliqd & aliqd liber alter.q̄ qs q̄so pmūere.seu saltē parū fructuosō labore uelit exqrere & tot uoluia uoluere legere & hicide excerpe p pauca. Credo latius desistēdū.Ast ille defixis lumibus ingt.Nō me latebat qn aduersū moderatā petitionē meā hēres qd diceres. sed nō adeo me repelles qn loculus rē meat aliqs.i quē fugiā.Nō eqdē negabo qd asseris. Verꝝ iā scdo dixisse uelī qd potes facito.hāc portiūculā q̄ hicide excerpsisse poteris.Rex nr exoptat.poteris ne istud denegasse sed heu timeo ne has tibi torpor ignauus rōnes pparet.ut laborē effugias.Nihil nēpe turpius occiso iuuene & si laborādū ē.quū oēs ad laborē nascamur.Cui melius q̄ regi optio potes laborē ipēdere.Surge igit & tertiā hāc pelle.& ad opus igēti accigere aio.ut regi piter peas & tuo noi ad iclytā famā uiā facias Vēies pfecto si prudens es.ultro eo quo ego te conor ipellere.Nosti.n.quō labor iprobo uicat oia audētesq; fortūa iuuet.& multo magis deus ipe nūq̄ deserēs spantes i se.Vade igit & bōis auibo uolue & euolue & exētera libros calamū arripe & dū regi obseqris tuū nomē i lōgissimū deduc æuū.Tū ego uicor inq̄ magis fere læpiditate uerborꝝ q̄ uiribo rōnū.Vrges & .mme ipellis trahis & ut pareā si nolī uelī ue necesse ē.Et sic clemētissime rex ut ad te calamum aliqn flectā.aliqdiu altercati sumus dñs tuus & ego.& seu ualeā seu nō ualeā ad ultimū uictus i tuā sniam ipulsus uēio.qbus tū uiribus tu uides.Iussu igit tuo mōtanis certaldi cocleis.& sterili solo derelictis tenui licet ciba i uertigiosū mare crebrisq; iplicitū scopulis nouus descēdā nauta icertus nūqd opæpciū facturus sim si oia legero littora & mōstruosa ēt nēora scrobes & antra si opus sit pagrauero pedibus ad iferos usq; descēdero & dedalus alter factus ad æthera trāsuolauero undiq; i tuū desideriū nō aliter q̄ si p uastū littus igētis naufragii fragmēta colligerē spsa p ifinita pene uoluia deorꝝ gētiliū reliqas colligā qs cōperiā & collectas æuo diminutas atq; semesas & fere attritas i unū genealogiæ corpus.quo potero ordie ut tuo fruaris uoto redigā.Horresco tū grāde opus assumere.& uix credā si resurgat & ueniat Prometheus alter:seu is idē q poetarꝝ assertione prisco tpe cōsueuerat hoies ex luto cōponere.nedū ego huius opis sit artista sufficiēs.Sane ne rex iclyte mireris i posterꝝ dixisse uelī.nō expectes post multū tpis dispēdiū. & lōgis uigiliis elucubratū opus corpus humōi hēe pfectū.Mutilū qppe & utinā nō mēbrorꝝ pluriū.& fortasse distortū seu cōtractū gibbosūq; habēdū ē.Iā rōnibus pmōstratis:Porro priceps eximie uti ad cōponēda mēbra deueniā sic sēsus abscōditos sub duro cortice enucleādo pcedā.nō tū ad unguē iuxta itētionē fingētiū fecisse pmittā.qs.n.tēpestate nra antiquorꝝ qat terebrare pectora.& mētes excutere i uitā aliā iā diu a mortali segregatas & quos hūere sēsus elicere.eēt ædepol diuinū potius q̄ hūanū. Veteres qppe relictis lris suis noibus isignitis in uiā uniuersæ carnis abiere sēsusq; ex eis iuxta iudiciū post se reliqre nascētiū.quorꝝ quot sūt capita fere iueniunt tot iudicia nec mirabile.uidemus .n.diu i uolumis uerba ab ipsa lucida.certa ac imobili ueritate plata.ēt si aliqn tecta sint tenui figuratōis uelo. i tot iterptatiōes distrahi.quot ad illa deuenere lectores.& ob id i hoc minus pauescēs accedā.Nā & si minus bene dixero saltē ad melius dicēdū prudētiorē alterꝝ excitabo.& hoc faciēs prio q̄ ab ātiqs audisse potero scribā inde ubi defecerit.seu minus iudicio meo plene dixerit.meā apponā sentētiā & hoc libētissimo faciā aio ut qbusdā ignaris atq; fastidiose detestātibo poetas a se minime itellectos appareat eos.& si nō catholicos. tāta fuisse prudētia pditos.ut nihil artificiosius hūani igenii fictiōe uallatū sit.nec uerborꝝ cultu pulchrius exornatū.Ex qbus patet liqdo eos pluria mūdana sapia ibutos fuisse.q̄ sæpissime carēt stōachosi repēsores eorꝝ.ex qbus enucleatōibus pter artificiū fingētiū poetarꝝ & futiliū deorꝝ cōsanguinitates & affinitates explicitas na=

turalia qdā uidebis tāto occultata mysterio.ut mireris.sic & pcerꝝ gesta.moresq; nō p oī triuiū euagātia.Post hæc qm̄ i lōge maius uolumē q̄ existies pgredief opus opportunū arbitror.ut facilio iuenies qd exqres & melius possis retiere q̄ uelis illud i ptes distiguere plures eosq; nūcupare libros quorꝝ uniuscuiusq; pricipio arborē apponēdā cēseo cuius i radice pf adsit ppagis.i ramis uero iuxta degradatōis seriē apponere oēm dilatatā ppaginē.ut p hāc uideas.de qbo & quo ordie i seqnti libro pquitas.Quos libros ēt debitis cōpies rubricis distictos āpliori sermōe pādētibo.qd unico tm̄ noie p frōdes arboris prio plegeris.demū duos supaddā libellos & i prio qbusdā obiectiōibus i poesim & poetas factis respōdebo.In scdo q totius opis erit ultimus. qdā q in me forsan obiiciēt.amouere conabor.Sane ne omiseri nolo mireris ut errore meo cōrigisse putes ueterꝝ crimē ē qd sæpissime leges multa.s.adeo ueritati dissona.& i seipa nōnūq̄ discerpātia.ut nedū a phis opiata. sed nec a rusticis cogitata putes.sic & pessime tpibus cōgruētia.q̄ qdē & alia si q̄ sūt a debito uariātia nō ē meæ itētiōis redarguere uel aliquo mō corrigere.nisi ad aliquē ordinē spōte sua se sināt redigi.Satis.n.mihi erit cōpta rescribere.& disputatōes philosophātibus linqre.Postrēo si sane mētis hoies tā ex debito q̄ ex platōis cōsulto i qbuscūq; ēt minimarꝝ rerꝝ pricipiis diuinā opē iprecari cōsueuere.ac ēt eius noie agēdis initiū dare eo q; illo ptermisso Torqti snia nullū rite fundef exordiū.satis aduertere possū.qd mihi faciēdū sit.q iter fragosa uetustatis aspreta.& aculeos odiorꝝ mēbrati discerptū attritū & li cieres fere redactū igens oli corpus deorꝝ.pcerūq; gētiliū nūc huc:nūc illuc collecturus.& q̄si æsculapius alter ad istar Hippolyti consolidaturus sū.Et iō cū solū cogitās iā sub pōdere titubē nimio eū piissimū patrē uerꝝ deū rerūq; oium opificē & cūcta potentē. cui mortales uiuimus oēs.supplex pcor.ut grādi supboq; cœptui meo fauēs adsit.Sit.n.mihi splendēs & imobile sidus.[& nauiculæ dissuetū mare sulcātis gubernaculū regat.& ut opportūitas exigit uētis uela cōcedat.ut eo deuehar quo suo nomini sit decus.laus honor . & gloria sempiterna.Detrectātibus āt delusio.ignominia.dedecus. & æterna dānatio.

Qui primus apud gentiles deus habitus sit.

m Are magnū.& dissuetū nauigiis iraturus.nōnūq̄ stipturus iter ratus sū pspectādū fore solertius quo ex littore cymbæ pra soluēda sit.ut rectius scdo spirāte uēto eo deuehar.quo cupit aius. qd qdē tunc cōpisse reor.dū eū cōpero quē sibi primū deū finxere priores. Vt ab eo initio ppaginis supto debito possim ordine i posteritate pcedere.Cōuenerāt igf mecū oēs ai uires.& e sublimi mētis speculo oēm fere ordinis iruebar ābitū.surgētesq; extēplo plurios uidi.nec unius tm̄ religiōis hoies.cuiuscūq; tñ ueritatis fide dignissimos testes grauitate asserētes sua deū unicū eē:quē nēo uidit unq̄ :& hūc uerū eē:pricipio fineque carētē potētē oia.rerꝝ patrē atq; creatorē.tā patētiū q̄ nō patētiū nobis.qd cū optie crederē & ab ipsis puerilibo ānis crediderī sp cœpi mēte reuoluere ueterꝝ q̄pluriorꝝ circa hūc uarias atq; diuersas opiones. Visūq; mihi ē hoc idē fere ipsos credere gētiles.sed eos decipi dū creaturæ creatoris attribuūt dignitatē nec oēs uni sed diuersi diuersis conanf ipēdere.Cui errori cām itulisse philosophātes & diuersimode sētiētes existio dū ostēderēt priscæ ruditati.& post eos poetæ quos prios theologizātes Arꝝ dicit scdm suas credulitates eē eos deos prios quos ipsi arbitrabanf rerꝝ prias fuisse cās.& hic si plures & diuersimode opinātes fuere de necessitate sequtū ē ut plures & diuersos deos diuersæ haberēt natiões uel sectæ.qrū unaqq; suū existiauit uerꝝ & primū & unicū eē deū aliorꝝ patrē & dñum . Et sic nō solū istar cerberi tricipitē fecere belluā.qnimo i mōstrꝝ lōge pluriū capitū describere conati sūt. quorꝝ dū ātiqssimū iuestigarē.thaletē milesiū obuiū hūi suo æuo sapiētissimū hoiem & cælo artisq; familiarissimū & quē ego audierā multa de uero deo.igenio magis q̄ fide iā diu exqsiuisse.hūc ego rogaui ut diceret.quē ratus sit deorꝝ fuisse primū.q euestigio ingt.Rerꝝ oium cām primā aquā fuisse reor eāq; i se diuinā hēe mētē oia pducētē.nec aliter q̄ apud nos plātas hūectet.sic ex abysso scaturigibus emissis i cælū usq; sydera & ornatū reliquū manu madida fabricasse.hic Anaximenē aliū doctissimū uirꝝ cōueni. & dū hoc idē qd a Thalete pcūctor rñdit aerē rerꝝ oium pductorē.eo q; aiantia aere pdito moriant ilico & absque eo neqant pcreari.Post hos chrysippus affuit iter priscos famosus hō.q rogatus ait.Ignē se rerꝝ oium cōditorē credere.eo q; absq; calore nil appeat posse gigni mortale.uel genitū posse cōsistere.alcinoū āt crotoniēsem eū cōuenisse:cæteris celsioris ai hoiem cōpi.Nā elemētis trāsuolatis repēte itellectu se miscuit astris iter q: q̄ nouerit nescio.sed rettulit se arbitrari solē lunā & stellas & oē cælū rerꝝ oium fuisse fabros.o liberalis hō q̄ uni tm̄ elemēto cæteri dederāt.hic oibus supcelestiū corpibus deitatē largitus ē. Post hos ego Macrobiū iuniorē oium adorior.Ille āt solo soli attribuit qd dederat Alcinous toti cælo. Theodō.uero ut arbitror nō nouus hō. sed taliū iuestigator pcipuus nēinē noiando rñdit.uetustissimorꝝ Archadū fuisse opionē.terrā rerꝝ oium fuisse cām. eiq; ut de aq̄ dicit Tales mētem iesse dinā existiantes crediderunt eius ope oia fuisse pducta atq; creata.Porro ut de reliqs taceāus poetæ.q Taletis opionē secuti sūt aq̄ elemētū oceanū uocauere & rerꝝ oium hominū atq; deorꝝ dixere patrē.& ab eodē genealogiæ deorꝝ dedere pricipiū. qd & nos fecisse poterāus nisi iuenissemus scdm quosdā oceanū filiū fuisse cæli.Et q Anaximenā & chrysippū uera dixisse credidere eo q; iouē p elemēto ignis & uōnūq̄ aeris sæpissime ponāt poetæ ei pricipatū deorꝝ oium tradidere. & suis genealogiis deorꝝ primū oium assūpsere.quos iō i hoc secuti nō sumus.qa iouē nūc ætheris.nūc cæli.nūc saturni fuisse filiū legisse meminimus.q uero alcinoo dicūtur pstitisse fidē.cælitū seu cælū genealogiæ suæ pricipē uoluerunt qd cū æthere genitū legissemus ultro omisemus sicut & Macrobiū prioresq; suos q soli genealogiæ cōcessere primatū quē multos hūisse parētes ipsi testāf poetæ.nūc illi iouē patrē nūc hypionē.nūc uulcanū attribuētes q āt terrā rerꝝ oium pductricē uoluere.ut Theod.dicit imixtā illi diuinā mētē demogorgonē nūcupauere quē pfecto ego deorꝝ gētiliū oium patrē pricipiūq; existio cū nēinē illi scdum poeticas fictiōes patrē fuisse cōperi & cū ætheris nō tm̄ patrē.sed auum extetisse legerī.& deorꝝ aliorꝝ plurium ex qbus hi orti sunt.de qbus supra mētio fcā ē.Sic igf oibus circunspectis & aliis abscissis tāq̄ supfluis capitibus & i mēbra redactis adiunexisse itineris pricipium tati fac ētes demogorgonē nō rerꝝ patrē.sed deorum gētilium duce deo scabrosum intrabimus iter p tenaron.aut æternam in terræ uiscera descendētes & ante alia Stygiæ paludis uada sulcantes.

VNIVERSIDAD DSALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Primus habet stirpem demogorgonis ethere dempto

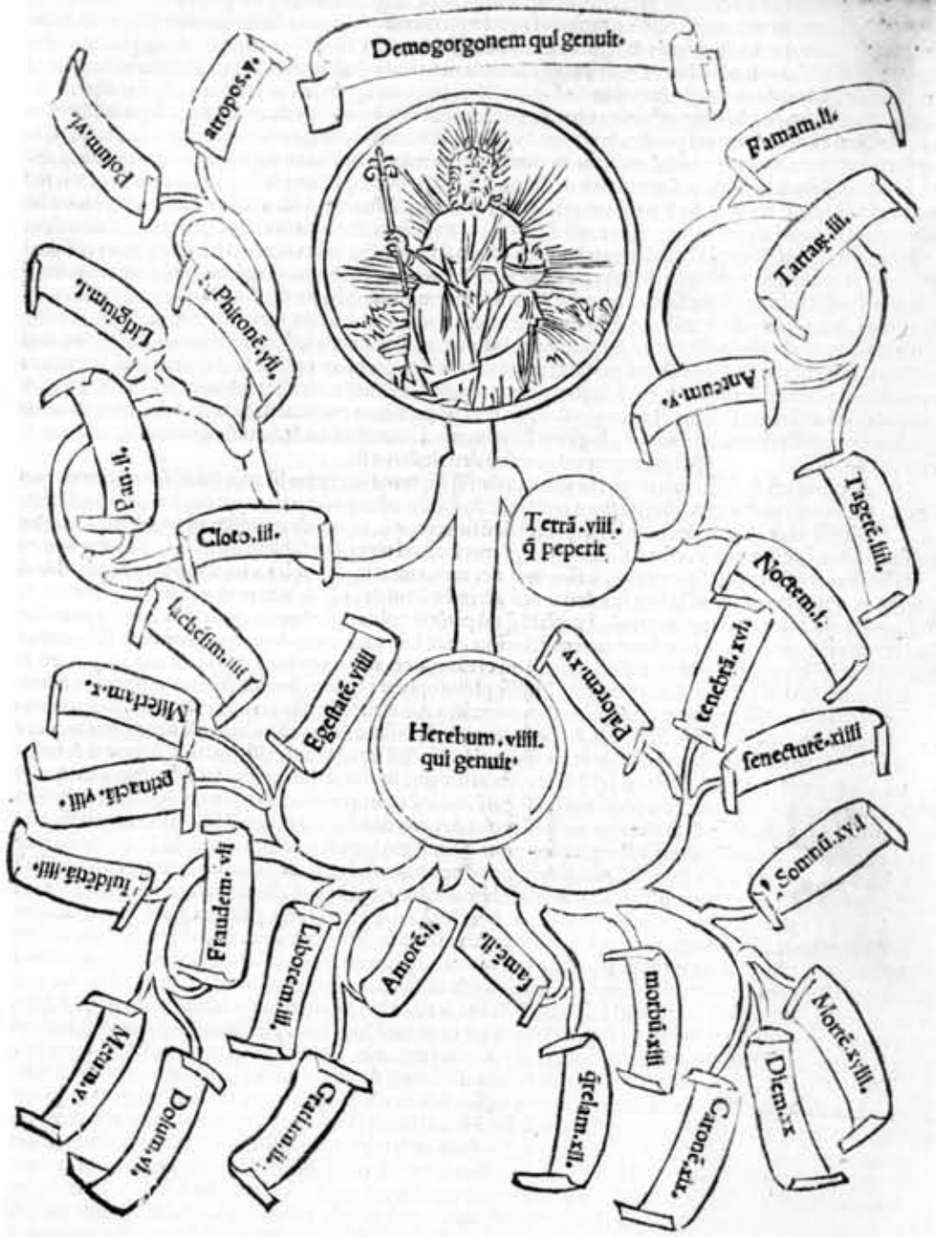

Vmma cum maiestate tenebraꝫ arbore descripta ueternosus ille deoꝝ omniū gē-
tilium proauus undiq; stipatus nebulis & caligine mediis inuisceribus terræ peram
bulanti mihi apparuit Demogorgon. noie ipso horribilis: pallore quodam muſco-
so. & neglecta humiditate amictus: terrestrē tetrum: fœtidūq; euaporās odorē: seq;
miseri principatus patrē potius alieno sermone q̄ suo cōfessus uerbo me coram no
ui laboris opifice constitit. Risi fateor dū illū intuerer: memor stultitiæ ueteꝝ: qui il
lum a nemine genitum æternū. & reꝝ oium patrē. atq; in uisceribus terræ delitescē
tem rati sunt. Sane q̄n minus hoc spectat ad opus: eū inamus in sua miseria proce
dentes eo quo cupimus. Huius igitur insipidæ credulitatis causam dicit Theodon
tius. non a studiosis hominibus habuisse principium. quinimmo a uetustissimis ar-
chadum rusticis. Qui cum mediterranei essent hoies. atq; montani & semisyluestres: & uiderent terram spon
te sua: syluas & arbusta quæq; producere. flores. fructus. & semina emittere. animalia alere cuncta. & demū
in se morientia quæq; suscipere. necnon & montes flammas euomere: & duris silicibus ignes excuti. ex con-
cauis locis & uallibus exhalare uentos. & illam sentirent moueri nonnunq̄. & etiam mugitus emittere. eiusq;
e uisceribus fontes. lacus & flumina fundi. quasi ex ea æthereus ignis & lucidus aer exorti: ac egregie poeta in
gentem illum oceani pelagum emiserit. & ex collisis incendiis euolantes in altum fauillæ solis lunæq; globos
ediderint: summoq; implicitæ cælo in stellas sese infixerint sempiternas stolidæ credidere. qui autem post hos
secuti sunt paulo altius sentientes: non terram simpliciter reꝝ harum dixere auctorem. sed illi mentem impli
citā esse diuinā intellectu & nutu cuius agerentur ista. eāq; mentē in subterraneis habere sedē arbitrati sūt. cui
errori auxit fidē apud rusticos antra ac profundissimos terraꝝ abditus intrasse nōnunq̄. cū in processu lāgue
scente luce silentiū augeri uideat. subintrare mētes cū natiuo locoꝝ horrore religio cōsueuit. & ignaris plen-
tiæ alicuius diuinitatis suspicio: quā a talibus suspicatā diuinitatē nō alterius q̄ Demogorgonis existimabant
eo q; eius māsio in terre uisceribus crederet. ut dictū est. Hic igitur cū esset apud uetustissimos archades i ho
nore præcipuo rati taciturnitate sui nois diuinitatis eius augeri malestatē. seu existimantes indecēs eē tā subli
me nomē in buccas uenire mortaliū. uel forte timētes ne noiatus irritaret in eos. cōsensu publico uetitū ē. ne
ipune noiaret a quoq̄. quod q̄dē testati uidet Lucanus. ubi erictū manes inuocātem describit dicēs. Paretis
an ille Cōpellādus erit. quo nūq̄ terra uocato Nō cōcussa tremit: q; gorgona cernit aptā. Verberibusq; suis tre
pidā castigat erynnē. Sic & statius ubi cæcū senē Tiresiā iussu Etheocles belli Thebanoꝝ exitū plcrutat dicit.
Scimus. n. & q̄q̄d dicī. uociſq; timetis. Et turbate hecātē ni te tymbreæ timerē. Et triplicis mūdi summū quē
scire nephastū illū sed taceo &c. hunc de quo duo poetæ loquunt noie nō expresso. Lactātius insignis hō do-
ctusque sup Statiū scribens liquido dicit esse demogorgonē: sūmūque & primū deoꝝ gentiliū. Et nos ēt satis
süere possumus. si uerba carminū pōderare uelimus dicit enī apud lucanū fœmina malifica & gatiles ad p̄præ
eminētiā atque subterraneā huius māsionē demōstrandā terrā tremere. eo uocato. quod nūq̄ alias facit nīsi cō
cussa. Subsequtur hoc idē. q; uidet gorgonē. i. terrā aptā. i. ad plenū. eo q; in uisceribus habitet terræ. nos āt re
spectiue ad cū supiorē. si supficiē tantū uidemus. uel uidet aptā gorgonē mōstrū illud uertēs aspicientes in sa-
xa: nec ppterea in saxū uertit. ut appeat p̄eminētiæ eius signū aliud. Tertio potētiā eius oñdit et circa iferna.
dū eū dicit. castigate uerberibus erynnē p erynnas. i. furias eas. s. potētia sua: & reprimēdo & irritando. Hūc
āt cognosci a supis. iō dicit Statius ut illū subterraneū. & cūctoꝝ demōstret principē & iuocarī posse cogere
manes in desideria mortaliū. quod ipsi nollēt. eū āt cognosci iō nephas dicit q; scire secreta dei nō spectat ad
oēs nā si cognita sint. in uilipēsionē fere ueniet potētia deitatis. Huic ppterea ne tedio solitudinis angeret libe-
ralis & circūspecta uetustas. ut ait Theodontius: dedit æternitatē atque chaos. & inde filioꝝ agmē egregiū. no
uem. n. illi inter mares & fœminas fuisse uoluere: ut infra patebit distinctius. erat hic locus detegēdi sīgd fuis-
set poetica fictiōe recōditū: se. sed cū nudus sit huius deitatis erroneæ sensus: explicare quid nomē eius horri
dū sonare uideatur: tantūmō supest. Sonat igīt. ut reor demogorgon græce terre deus latine. nā demon deus
ut ait Lactātius. Gorgon āt terra interpretat. seu potius sapientia terræ. cū sæpe demon sciēs. uel sapiētia ex-
ponat. Seu ut magis placet aliis. deus terribilis quod de uero deo. qui in cælis habitat legit. Sāctū & terribile
nomen eius. Veꝝ iste aliā ob causam terribilis est. nā ille ob integritatē iusticiæ male agētibus in iudicio est ter
ribilis. Iste uero stolide existimantibus. Postremo anteq̄ de filiis aliquid. de sociis pauca uidenda sunt.

Cap. I.

De Aeternitate.

Equitur de æternitate: quā iō ueteres Demogorgoni sociā dedere: ut is qui nullus erat uideretur æter
nus: quæ quid sit suo seipsa pandit nomine. nulla. n. temporis quātitate mēsurari pōt: nullo tpis spa-
cio designari: cū oē cōtineat æuū & cōtineat a nullo. Quid. n. de illa scripserit Claudius Claudianus
ubi in heroico carmine stili conis laudes extulit: libet inserere. dicit. n. sic: Est Ignota procul nostræque imper
uia menti. Vix adeunda diis annorum squalida mater immensa spelunca. æui. quæ tempora uaste Suppedi-
tat reuocatque sinu cōplectit antiq̄. Oia q̄ placido cōsumit numine serpēs Perpetuū uiret squāmis: caudāque
reducto Ore uorat: tacito. relegēs exordia lapsu. Vestibuli custos uultu lōgeua deoro. Aū fores natura sedet
cūctisq; uias Depēdet mēbris aiæ. māsura uerendus Scribit iura senex: numeros q diuidit astris. Et cursus
stabilisque moras. q̄bus oia uiuunt: Ac pereunt: fixis cū legibus ille recēset &c. Antro demū sic descripto sub
sequt idē. hic habitant uario facies distincta metallo Secula certa locis. illic glomerant ahena hic ferrata rigēt
illic argentea candent. Eximia regione domus &c. hæc ille. Ex quibus reor Serenissime regū possis aduerte-
re quā suaui stilo: quāq; accurata atque explicata ofone. qd æternitas. & q̄ intra æternitatē contineant poeta
describat. Qui ut eius ostēdat oium tēpoꝝ excessum: dicit spelunca ipsius: idest gremii p̄funditatē incognitā

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

atq; procul stantẽ:& nedũ mortalibus: sed uix adeundã diis:idest beatis creaturis: quæ in conspectu dei sunt: eamq; demum dicit tẽpora suppeditantẽ atq; reuocantẽ:ut appareat intra eã omne tempus initium sumpsisse ac sumere & sumptuꝝ ẽẽ.& ultimo in finẽ deuenire suũ.& ut appareat quo ordine describit serpentẽ perpetuo uiridem.idest q̃tum ad eã nunq̃ in seniũ tendentem eũq; dicit reuoluto in caudã ore eam deuorantẽ ut ex hoc actu percipiamus tẽporis circularis lapsum. Nã semper anni unius finis principiũ est sequentis. & sic erit durante tempore. Quo exemplo usus est.eo q; per illud fuerit olim ægyptiis anteq̃ litteras suscepissent cõsuetudo describendi annũ. Subsequenter ãt hoc fieri tacite dicit.eo q; nõ aduertẽtibus nobis paulatim labaẽ tempus. Natura ãt animaꝝ circumuolantiũ plenã.eo q; assidue multis animãtibus aĩas infundat. Ideo ante fores æternitatis describit.ut intelligamus quod qequid intrat æternitatis gremiũ.seu paꝝ mansuꝝ. seu multũ natura reꝝ augente intrat.& sic quasi ianitrix hic est.& intelligendũ est de natura naturata. Nã quod natura naturans imittit:nunq̃ egredieẽ. Sane ãt. qui in antro numeros stellis diuidit: deum ueꝝ credo.non quia senex sit. Nõ.n.in æternũ cadit ætatis ulla descriptio.sed mortalium loquitur more qui longæuos etiam immortales senes dicimus. Hic numeros stellis diuidit.ut intelligamus.quia eo agente & ordinate per certum & cõstitutum ab eo syderum motũ nobis tempora distinguantur.ut per solis totius cæli circuitũ habemus annum. Sic p eãdem lunæ circũuolutionem mensem.& p integrã octauæ spheræ reuolutionem diem. De sæculis ãt quæ ibidem dicit esse.infra ubi de eonis satis clare scribetur.

De Chaos. Cap. II.

c

Haos:ut Ouidius in principio maioris sui uoluminis asserit:fuit quædã oĩum reꝝ creandarum immixta & confusa materia. Dicit enim sic. Ante mare & terras.& qđ tegit omnia cælum Vnus erat toto naturæ uultus in orbe. Quem dixere chaos.rudis indigestaq; moles. Nec quicq̃ nisi pondus iners cõgestaq; eodem. Non bene iunctaꝝ discordia semina rerum. & cætera. Hunc seu hanc tam speciosam forma certa carentem effigiem uoluere nõnulli.alias insignes philosophi sociam.atq; iam æternam fuisse Demogorgoni.ut si quando in mentem illi uenisset creaturas producere non deesset materia:quasi non posset.qui poterat rebus uariis formam dare.materiam.ex qua daret producere.ridiculum est.sed iam neminem redarguere professus sum.

De Litigio primo Demogorgonis filio. Cap. III.

h

Is præmissis ad inclytam prolem primi dei gentiliũ ueniendũ ẽ. Cuius primũ filiũ uoluere Litigiũ. eo q; primũ eũ ex Chaos prægnantis utero.ex incerto tamen patre eductũ uelint. De cuius eductione talis a Theodontio recitatur fabula. Dicit.n.a Pronapide poeta in prothocosmo scribi: q; semel residente demogorgone:ut quiesceret in æternitatis antro:sensit in utero Chaos tumultuari:quamobrem cõmotus extensa manu Chaos uentrem aperuit.& euulso Litigio tumultum faciente.eo q; turpem:& inhonestam haberet faciem abiecit in auras. Qui confestim euolauit in altum.non enim poterat ad inferiora descendere: cum oĩum rerum inferior is esse uideretur. qui illum ex utero matris exemerat. Ast inde Chaos acri fessa labore.cum non haberet quã inuocaret Lucinam madens tota in sudorem uidebatur resolui debere ignita exhalãs infinita suspiria. insistente forti manu Demogorgone.ex quo factum est.ut iam diuulso Litigio tres parcas & panem educeret una cum eis. Inde autem cum illi Pan rebus gerendis uideretur cæteris aptior. eum domui præfecit suæ & sorores illi dedit pedissequas. Chaos autem liberata pondere:iussu panis Demogorgonis cessit in sedem. Litigium uero quod nos uulgatiori uocabulo discordiam dicimus ab Homero in iliade lis uocatur.& Iouis dicitur filia. quã ipse ait.eo q; a Iunone per eam læsus fuerit circa natiuitatem Euristei & herculis de cælo in terram eiectum. Theodontius autem de litigio plura insuper recitat. quæ ubi decentius in processu ponenda uidebuntur.apponam. quæ hic ad præsens omittuntur. habes rex inclite ridiculam fabulam. uerum co uentum est.ut opportunum sit a ueritate amouere fictionis corticem:sed prius respondendum est persæpe dicentibus: :quid poetæ dei opera.uel naturæ uel hominum hoc sub fabulaꝝ uelamine tradidere. Nõ erat eis modus alter. Erat equidem sed uti nõ æqua facies omnibus:sic nec animorum iudicia. Achilles arma posuit ocio. Aegisthus desidiam armis. Plato philosophiam omissis cæteris secutus ẽ. Statuas celtæ sculpsere Phidias appelles pẽniculo imagines pinxere. Sic & reliqua hominum studia sinam. Poeta delectatus ẽ tegere fabulis ueritatem. cuius delectationis Macrobius super somnio Scipionis scribens satis aperte causam uidetur ostendere dum dicit. De diis autẽ dixi cæteris:& de anima nõ frustra: sed nec ut oblectent ad fabulosa cõuertunt:sed quia sciunt inimicam esse naturæ undiq; apertam expositionem sui. quæ sicut uulgaribus hominum sensibus intellectum sui uario rerum tegmine operimento subtraxit. ita a prudentibus archana sua uoluit per fabulosa tractari. Sic ipsa mysteria fabularum cuniculis operiuntur. ne uel hoc adeptis nudam rerum talium natura se præbeat. sed summatibus tantũ uiris sapiẽtia interprete uiri archani cõsciis contenti sunt reliqui. hæc Macrobius. Et si multo plura dici possunt satis responsum arbitror exquirentibus. Insuper rex præcipue sciendum est his fictionibus non esse tantum unicum intellectum. quinimmo dici potest potius polysenum. hoc est multiplicium sensum. Nam sensus primus habetur per corticem.& hic litteralis uocatus est. Alii per significata per corticem. Et hi Allegorici nuncupantur. Et ut quid uelim facilius assumatur ponemus exemplum. Perseus Iouis filius figmento poetico occidit Gorgonem:& uictor euolauit in æthera. hoc dum legitur per litteram historialis sensus præstatur. Si moralis ex hac littera quæritur intellectus: Victoria Ostenditur prudentis in uitium: & ad uirtutem accessio. Allegorice autem si uelimus assumere: piæ mentis spretis mundanis deliciis ad cælestia eleuatio designatur. Præterea posset: & Analogice dici per fabulam Christi ascensum ad patrem mundi principe superato figurari. Qui tamen sensus. & si uariis nuncupentur nominibus:possunt tamen omnes allegorici appellari:quod utplurimũ fit. Nam allegoria dicitur ab al'on quod est alienũ latine siue diuersũ:& ideo quod diuersi ab historiali seu litterali sint sensu: allegorici possunt:ut dictũ est:merito uocitari. Verũ non est animus mihi secundum omnes sensus enucleare fabulas:quæ sequunẽ:cũ satis unũ arbitrer ex pluribus explicasse. Esto aliquando apponentur fortasse plures: Nũc aũt qd Pronapidem sensisse putem explicabo paucis. Videẽ & enim mihi Pronapidem creationẽ mũdi designare uoluisse sedm erroneam eoꝝ opinionem:q rati sũt deũ ex materia præparata produxisse quæ creata sũt. Nam sensisse Demogorgonem tumultũ fieri in utero chaos nil aliud reor q̃ diuinam sapientiam aliq̃ eam mouente cã:utputa maturitatem uentris idest tempus propositi horam aduenisse:& sic cœpisse uelle creationem & q̃ immixta erant certo ordine segregare:& hinc extendisse manũ:operam uolũtati dedisse: ut ex informi colluuie formosũ atq; ordinatũ produceret opus:& ante alia euulsis ex utero laborantis: idest laborem confusionis patientis litigiũ:qđ totiens auferẽ a rebus:quotiens amotis discordantiæ causis illis debitus imponiẽ ordo. Patet igẽ ante alia fecisse:disgregasse. s. q̃ inter se erant:erant.n.elementa confusa:calida enim frigidis:sicca humidis:& leuia grauibus repugnabant. Et cũ primus dei uidereẽ actus a discordantibus ordinando subtraxisse litigiũ:Demogorgonis primus filius dictus est. Eũ abiectũ ob turpem faciem: qa turpe sit utplurimũ litigare. Euolasse ad sublimia potius uideẽ fabuloso ordini præstare decorem: q̃ aliud uelle significare. Præterea eiectũ quo se afferret in aliũ tendere non habebat:cũ in inferioribꝫ iam producti orbis partibus in lucem constet eũ fuisse productũ:qđ a superis in terram demũ deiectũ sit scribit Homerus ob id factũ:qđ opere suo ante Herculem Euristheus natus sit:ut suo narrabiẽ loco. Veꝝ q̃ntũ ad intrinsecũ sensum hoc ego sentio:quod a motu corpoꝝ superioꝝ apud mortales sæpissime oriantur lingia. Insuper dici potest illud in terras eiectum a superis:cũ apud superos omnia certo & perpetuo agantur ordine ubi apud mortales uix inuenitur aliquid esse concors. Deinde cum dicit sudore madefactam chaos:& ignita emittentem suspiria:nil aliud intelligat reor:q̃ elementoꝝ segregationem primam ut per sudorem sentiamus aquã: per ignita uero suspiria aerem atq; ignem:& quæ desursum sunt corpora:& per grossitiem molis huius terram:quæ panis consilio confestim creatoris sui domus & sedes facta est. Eductũ auem pana post litigium credo ratos ueteres ea in separatione elementorum naturam naturatam habuisse initiũ:& e uestigio domui idest orbi demogorgonis præpositam:q̃si eius opere sic uolente deo:omnia producanẽ mortalia. Parcas aũt eodem partu productas:& pædissequas fratri datas ideo fictum existimo:ut intelligatur naturam his cum legibus productam ut procreet:seu gignat:nutriat:& in finem nata deducat:quæ tria sunt parcaꝝ officia:in qbus continuũ naturæ præstant obsequm:ut latius in sequentibus apparebit.

De Pane secũdo Demogorgonis filio. Cap. IIII.

PAna Demogorgonis fuisse filiũ iam satis supra demonstratũ est. De quo talem Theodontius recitat fabulam. Dicit.n.eũ uerbis irritasse cupidinem:& initio cũ eo certamine superatũ:& uictoris iussu Syringam nympham Archadem adamasse:q̃ cũ Satyros ante lusisset:eius etiã spreuit coniugiũ. Pan ãt cũ illam urgente amore fugientem seq̃reẽ:cõtigit ut ipsa a ladone fluuio impedita consisteret:& nymphaꝝ auxiliũ precibꝫ imploraret:quaꝝ opere factũ est:ut in palustres calamos uerteret. Quos cũ Pan motu uentoꝝ sensisset:dum inuicem colliderentur esse canoros:tam affectione puellæ a se dilectæ:q̃ delectatione soni permotus calamos libens assumpsit:& ex eis septem disparibus factis fistulam:ut aiũt:composuit:eaq; primus cecinit:ut etiam testari uideẽ Virgi. Pan primus calamos cæra coniũgere plures instituit &c. Huius præterea poetæ & alii insignes uiri mirabilem descripsere figuram. Nã ut Rabanus in libro de origine reꝝ ait. Is ante alia fronti habet infixa cornua in cælũ tendẽtia barbam prolixam: & in pectus pendulam:& loco palii pellem distinctam maculis:quã nebridem uocauere prisci: sic & manu uirgã atq; septem calamoꝝ fistulam. Præterea inferioribꝫ membris hirsutũ atq; hispidũ dicit: & pedes habere capreos:& ut addit Virgilius purpuream faciem:hũc unũ & idem cũ Siluano arbitrabaẽ Rabanus:sed diuersos esse describit Virgilius dicens. Venit & agresti capitis siluanus honore Florentes ferulas & grandia lilia quassans. Et illico sequiẽ. Pan deus archadiæ uenit. Et alibi. Panaq; siluanũq; senem nymphasq; sorores &cete. His igẽ præmissis ad intrinseca ueniendũ est. Et quoniam supra Pana naturam naturatam esse dictũ est:quid sibi uoluerũt fingentes eum a cupidine superatum:facile reor:uideri potest. Nam q̃cito ab ipso creatore natura producta est:euestigio cœpit operari:& suo delectata ope illud cœpit amare. & sic a delectatione irritata amori succubuit. Syringam autem quam aiunt a Pane dilectam.ut dicebat Leontius:dicitur a syrin græce:quod latine sonat deo cantans.& sic poterimus dicere syringam esse cælorum seu sphærarũ melodiam:q ut Pythagoræ placuit:ex uariis inter se motibus circulorum sphærarũ conficiebatur:seu conficitur:& per consequens tanq̃ deo & naturæ gratissimum a natura conficiente diligitur. Seu uolumus potius Syringam esse circa nos agentibus supercælestibus corporibus naturæ opus tanto organizatũ ordine: ut dum incertum & determinatum finem continuo deducitur tractu: non aliter q̃ faciant rite canentes armoniam facere:quod deo gratissimum fore credendum est. Cur autem hanc nympham Archadem fuisse dixerint:& in calamos uersam:ideo dictum puto:quia ut placet Theodontio:archades primi fuere:qui excogitato cantu emittentes per calamos longos & breues spiritum:quattuor uocum inuenere discrimina: & demum addicere tria:& ad postremum quod per multos faciebant calamos in unam contraxere fistulam: foraminibus ori flantibus proximis:& remotioribus excogitatis. Macrobius uero hoc repertum dicit Pythagoræ ad ictus malleorum grauium & leuium. Iosephus uero in libro antiquitatis iudaicæ dicit longe uetustius Iubal inuentum fuisse ad tinnitum malleorum Tubalcain fratris sui:qui ferrarius faber fuit. Verum quoniam fingentibus uerius uisum est archades inuenisse: eo q; illo forsan æuo cæteros excederent fistula

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Archadem nympham fuisse uoluere. Syringam autem lusisse satyros: & Pana fugientem atq; a ladone mo ratam: & nympharum suffragio in calamū uersam: circa nostros cāius iudicio meo aliqd bonæ cōsiderationis abscondit. Hæc enim sprætis satyris. i. ingeniis rudibus: fugit pana. i. hominem aptum natum ad musicalia nec eqdem aptum fugit: sed extimatione cupientis: cui in delectatione uidetur cessari quod optat. Hæc tūc a ladone sistitur donec instrumentū ad emittendam meditationem perficitur. Est enim ladon fluuius in ripa enutriens calamos: in quos uersam syringam aiunt: ex quibus postmodū confectam fistulam nouimus: ex quo sumere debemus uti calamorum radix terræ infixa est: sic & meditatio musicæ artis & compertus exinde cantus tam diu latet in pectore inuentoris: donec emittendi præstet organū: qd ex calamis suffragio humiditatis a radice emissis conficitur: quo confecto sonus præmeditatus emittit suffragio humiditatis spiritus emittentis. Nam si siccus esset nulla sonoritatis dulcedo sed mugitus potius sequeretur: ut uidemus ex igne per fistulas emisso contingere: & sic in calamos uersa uidetur syringa: eo q per calamos resonet. Possibile pterea fuit a cōpertore fistulæ calamos adhuc primo fuisse cōpertos ladonē secus: & sic a ladōe detētos. Restat uidere qd sensisse potuerint circa panis imaginē: i q ego arbitror ueteres uniuersale naturæ corpus tā. s. agentiū q patiētiū rerum uoluisse describere: utputa sendentes p cornua in cælū tendētia supcælestiū corporū demōstrationē qu im duplici mō pcipimus arte. s. q discursus siderum inuestigantes cognoscimus: & sensu quo eorum in nos infusiones sentimus. Per ignitā aūt eius faciē ignis elementū: cui annexū aerē uoluere sumēdū reor: quos sic iunctos Iouē dixere nonnulli. Per barbā aūt: per quam uirilitas demōstratur: uirtutē actiuā horū duorum elementorum sic iunctorum intelligi uoluisse existimo: & eorum opus in terram & aquam dūdemissam illam in pectus: & ad partes inferiores traxere. Eum autem maculosa pelle tectum descripsere: ut per illam ostenderet octauæ sphæræ mirabilis pulchritudo crebro stellarū fulgore depicta: a qua qdem spæra sicut pallio tegit homo: sic omnia ad naturam rerum spectantia contegunt. Per uirgam autem naturæ regimen intelligendū reor: quo omnia & potissime ratione carentia regūt: & in determinatū finem in suis operibus etiam deducūtur. Fistulam ad armoniā cælestem designādam illi apposuere. Quod illi circa iferiora sit hispidū corpus & hirsutū: terræ superficiem: montiū: & scopulorum gibbosam: & siluarum uirgultorum & graminum tectam intelligo. Alii uero sensere aliter: Solem. s. per hanc imaginē designari: quem rerum patrē dominūq; credidere. Quos inter fuit Macrobius. Et sic p eius cornua uolunt lunæ renascētis indicium: per purpuream faciem aeris mane seroq; rubescentis aspectū. per prolixā barbā ipsius solis in terrā usq; radios descendentes. Per maculosam pellem cæli ornatum a solis luce deriuantem. Per bacculum seu uirgam rerū potentiam atq; moderamen. Per fistulā cæli armoniam a motu solis cognitā: prout supra. Credo Rex magnifice uideas q summotenus exponendo transeam: quod dupici de causa facio. Primo qa cōfido: quoniā tibi nobile sit ingentiū: quo possis quantūcunq; paruis datis indiciis: in quoscūq; profundissimos sensus penetrare. Secundo quia sequentibus cedendū est. Nam si oia quæ ad expositionem huius fabulæ possent induci: describere uellē: inuidia forte posteritatis fecisse uiderer: & ipsa sola fere totum excogitatum uolumen occuparet: quod & de reliquis dictum uolo: & ut redeam ad omissa: hunc Pana: seu q in processu eūdem cū Demogorgone arbitrarētur Archades: ut Theodontio uisum est: seu q illo neglecto in istum totos uerterent animos sacris etiam horrendis: utputa humano. immo natorum illi litantes sanguine præcipue coluere: eumq; dixere Pana a pan: quod totum latine sonat. Volentes ob hoc q omnia quæcūq; sint in naturæ gremio concludantur: & sic ipsa totum sit. Iuniores inde: eo q innouata placeant pana lyceū uocauere. Alii demp to panis nomine lyceū tātum dixere: & nonnulli Iouē lyceum existimātes naturæ seu Iouis ope lupos a gregibus amoueri: quibus ipsi fere uacabant omnes: & sic a lupis fugatis cognomen meruisse uidetur. Græce eni lupus dr lycos. Augustinus uero ubi de ci. dei scribit: dicit ne ob hoc contigisse pana lyceū uocari: quinimmo propter crebram mutationem hominum in lupos: quæ in archadia contingebat: qd nisi diuina operante uirtute fieri non posse arbitrabantur. Hinc præterea uidetur Macrobium sumpsisse pana non Iouem sed solem esse: eo q sol omnis mortalis uitæ sit pater: & q eo surgente consueuerint lupi dimissis insidiis aduersus greges in syluas abire: & sic ob istud beneficium eum dixere lyceum.

De Cloto: Lachesi: & Atropos Demogorgonis filiabus. Cap. V.

Cloto Lachesis & Atropos: ut supra ubi de lingio: filiæ fuere Demogorgonis. Cicero āt has parcas uocat: ubi de naturis deorum scribit: & filias Herebi noctisq; fuisse dicit. Verum ego iō Theodontio potius adhæreo: qui illas cū rerum natura creatas dicit. quod longe magis ueritati uidet cōforme: eas. s. naturæ rerum esse coæuas. has easdem ubi supra uocat Tullius in singulari fatū: illudq; herebi noctisq; filium dicit: quod ego longe magisq; q parcas habito respectu ad id quod de fato scribit: ut post seqretur: Demogorgonis filium dicā. Seneca uero has in epistolis ad Lucillum fata uocat: dato cleātis dictū dicēs. Ducunt uolētē fata: nolētē trahunt. Circa qd nō solum eorum describit officiū: eas. s. sorores oia ducere: sed ēt trahere: nō aliter q si de necessitate cōtingāt oia: qd lōge aptius sentire uidet in tragœdiis Seneca poeta tragicus: & i ea potissime cui titulus ē oedipus: ubi dicit. Fatis agimur credite fatis. Nō sollicitæ possunt curæ mutare rati stamia fusi. Quicqd patimur mortale genus Quicqd facimus uēit ex alto Seruatq; sua decreta colus Lachesis dura reuoluta manu: Oia septo tramite uadūt. Primusq; dies dedit extremū. Non illa deo uertisse licet: Quæ nexa suis currūt causis. It cui ratus pce nōnulla Mobilis ordo multis ipm timuisse nocet. Multi ad fatū uenere suū dum fata timēt &c. Hæc ille. qd ēt Oui. sensisse uidet dum i maiori suo uolumine dicit in psona Iouis ueneri. Tu sola insupabile fatum Nata mouere putas: itres licet ipa sorores Tecta trium cernēs illic molimine uasto Ex ære & solido rerū tabularia ferro. Quæ neq; cōcursum cæli neq; fulminis irā Nec metuunt ullas tuta atq; æterna ruinas. Inuenies illic icisa adamāte perēni Fata tui generis &c. In quibus

pter iam dānatā opinionē sumi pōt has tres sorores eē fati & fata quātūcūq; Tullius i parcas & fata distinxerit: uolēs potius ut reor diuersitate nominū diuersitatē officiorum q psonarū ostēdere. Nos aūt de his tribo redigēdis postremo in unū qd nōnulli sētiāt uideamus Has supra diximus seruitio panis dedicatas a patre & causam demōstrauimus Fulgētius uero ubi de mytologiis dicit eas attributas obsequio Plutonis inferorū dei. Credo ut sentiamus actiōes istarū circa terrena tātū uersari & pluto terra iterptaт. Et ait idē Fulgētius Cloto iterptari euocatiōē eo q suū sit iacto cuiuscūq; rei semie illud adeo i cremētū traere ut aptū sit i lucē emergere Lachesis aūt ut idē dicit iterptat ptractio eo q qcqd a cloto cōpositū ē & i lucē euocatū a lachesi sucipiat & prahatur in uitā Atropos aūt ab a q ē sine & tropos q ē cōuersio absq; cōuersiōe interptatur. eo q oē natū euestigio q in terminū sibi psignatū uenisse cognouerit demergat in mortē a q nulla retro naturali ope cōuersio est. Apuleius uero medaurēsis nō mediocris auctoritatis phūs de his i libro: quē cosmographiā cognoiat scribit sic. sed tria fata sunt numero cū rōne tpis faciētia si potestatē earum ad eiusdē similitudinē tpis referas Nā q in fuso pfectū ē pteriti tpis hēt speciē & qd torquet indigitis momēti pſēti idicat spacia & qd nōdū ex colo tractū ē subactūq; curæ digitorum id futuri & cōsequētis sæculi posteriora uidetur ostēdere Hec illis cōditio & nominū eiusdē pphetiē cōtingit ut sit atropos pteriti tpis factum q nō deus qdē faciet ifectū & futuri tpis Lachesis aūt a fine cognoiat a qd ēt illis quæ futura sūt finē sui deus dederit Cloto psentis tpis hēt curā ut ipsis actionibus suadeat ne cura solers rebus oibo desit Hæc Apuleius sūt isup q uolūt lachesim eā eē: quā fortunā nūcupamus & ab ea oia mortalibus cōtingētia agitari nūc aūt qd de fato sentiāt ueteres dato nō multū a pcedētibus differāt uidēdū est. Dicit ergo de fato sic Tullius in lib. quē de diuinatōe scripsit Fatū id apello qd græci imarmenidē. i. ordinē seriēq; causarū cū causa causā ex se gignat ea est ex omni æternitate fluēs ueritas sempiterna. Quod cū ita sit nil est futurū cuius nō causas idipsum effeciētes natura cōtineat ex itelligitur ut fatum sit non id qd supstitiose sed id q philosophice dicit causa æterna rerum cur ea que pterierint facta sunt quæ istāt siāt & quæ sequunt futura sint: Hæc. Cicero Boeti. autē torquatus uir disertissimū atque catholicus ubi de philosophica cōsolatōe: scripsit cum diffuse de hac materia cū phia magistra rerum altrice: dicit iter alia de fato sic. Oium gnatio rerum cūctusq; mutabilium naturarū pgressus & qcqd aliquo mouetur mō causas ordinē formas ex diuinæ mētis stabilitate sortit hæc i suæ simplicitatis arce cōposita. multiplicē rebus gerēdis modū statuit. Qui modus cū ipsa diuinæ intelligētiæ puritate cōspicit. puidētia noiat. Cū uero ad ea q mouet atque dispoit referr. fatum a ueteribus appellatum est hæc ille Poterā & apponere qd Apuleius de fato in cosmographia determinet & aliorum ferē tias. sed qm satis dictum reor. cur Demogorgonis aut Herebi noctisque pcæ. seu fatū uel fata dicant filiæ breuiter describā Cum sæpe euēturum sit i sequētibo & iā i pcedētibo cōtigerit q causatus causātis dicat filius: possumus ad psēs dicere has tres sorores uariis nuncupatas noibus dei filias tāq ab eo cātas. q prima causarum ē ut satis p uerba supra pxime Cice. atque torqti uideri pōt hunc deum ut dictum ē demogorgonē ueteres dixere. qd āt ex Herebo & nocte. ut dicit Tullius nate sint: talis rō reddi pōt. Est herebus ut apparebit latius in sequentibus terræ profundissimus & abscōditus locus: quē allegorice possumus accipe p funditate diuinæ mentis i q mortalis oculus penetrare nō potest & cum diuina mens uidens tanquam se ipsam itelligēs qd actura esset: & ide has actu cum natura rerum pduceret satis ex herebo. i. ex arcāo & psūdissimo diuinæ mētis penetrali natas dicer possumus. Noctis autē filiæ dici possunt qtum ad nos qa oia i q acies oculorum nostrorum penetrare nō pōt. obscura dicius. & noctis luce carētia similia & sic dum ad intrinseca diuinæ mētis itellellectu trāsire nequeamus. mortali offuscati caligie. cū in seipa splēdidissima sit. & uiuæ atq; indeficiētis lucis corusca uidū illi nostræ habitudinis nominādo attribuimus noctē perēnē diē nūcupāres & sic noctis erūt filiæ. seu uolumus dicere. qa nobis icognite sunt dispositiones earum. eas obscuras & noctis filias uocitamus. de noibus ppriis pdictū ē. de appellatiuis dicendū uocat igit has Tullius parcas ut arbitror p antipphrasim. qa nemini parcāt. Nulla. n. apud eas ē acceptio psonarum. solus deus pōt puertere earū uires & ordinē. Fatū āt aut fata a for faris tractū nomē ē. qsi uelint. q id ipsoluere nomen. qd ab eis agitur a deo quasi irreuocabile dictū sit. seu puisum ut p uerba Boetii satis assumitur. ut etiā sentire uidet Augusti. ubi de ciuitate dei. sed abhorret ipse uocabulū admonēs. ut si quisq uoluntatē dei seu potestatē nomine fati appellet sententiam teneat linguam coerceat.

De Polo sexto Dæmogorgonis filio. Cap. VI.

Dicūt insup Polū Dæmogorgonis fuisse filiū & hoc in prhocosmo asserere pnapidē talē ex hoc fabulā recitantē. Quod du secus undas in sede sua cōsistere Dæmogorgon. & ex exili limo sperulā cōposuisset eā nucupauit polū. Qui spretis patris cauernis. & inertia euolauit in altū. & eo q adhuc mollis esset in tā grāde corpus euolās cōflatus est. ut oia q a patre fuerāt ante cōposita circūdaret. Verū nōdū sibi aliqs erat ornatus. cū fabricāti patri lucis globū assistēs: uideretq; ignitas plurimū ad ictū mallei fabrilis. hinc inde fauillas euolare. omnes sinu facto collegit. & in domū suā detulit. eamq; ex illis ornauit omnē. Haberē rex inclyte. qd riderē uidens cōpositi orbis tā ineptū ordinē. sed ante testatus sum nullū uel le mordere. Seqtur. n. ut in cæteris pnapides opinionē uolētium ex terra a mēte diuina terris iclusa fuisse p ducta. dum Polū. quē ego cælū itelligo. ex terra extēsibili factum ait & i maximū ac circūplectēs oia corpus eductū. Quod āt ex fauillis ex luce pdeuntibus domū ornauerit suā. hoc iō dictum reor. qa solis micātibus radiis. stellæ in cælo cōpositæ: natura sua luce carētes lucidæ factæ sint. Polus āt dicit. ut arbitror a qbuidā potioribus suis partibus. Cōstat. n. ut uenerabilis Andalo pceptor meus. & ueteres astrologiæ auctores asserunt cælum oe super duos polos circumflecti: quorum alterum nobis propinquiorem arcticum uocant: oppositum autem antarcticum. hunc tamen aliqui polucem uocant: causam ego non uideo.

VNiVERSIDAD DSALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

De phitone septimo Demogorgonis filio. Cap. VII.

Hyton pronapidis testimonio Dæmogorgonis filius fuit & Terræ.ex natiuitate cuius ipse talem
p recitat fabulam. Dicit enim Dæmogorgonem continue caliginis affectum tedio acroceraunos
conscendisse montes: & ex eis ingentem nimium & ignitam euulsisse molem.eamq; primū rotū
dasse forcipibus: deinde in caucaso monte malleo solidasse. Post hæc ultra raprobanem detulisse: & globū
illum lucidum sexies undis mersisse. totidemq; circunrotasse per auras.& hæc ideo ne ulla unq; posset cir-
cultione diminui.aut æui labefactari rubigine. & ut agilis ferretur undiq;.qui confestim se tollens in altum
domū intrauit poli.patrisq; sedē omnē cōpleuit fulgore. Ex imersionibus āt eius aquæ ante dulces amaris
tudinē sumpsere salsedinis.& aer ad peripēdos lucis radios.ex rotatiōibus aptus factus ē. Orpheus uero:q
fere poetarū omniū uetustissimus fuit.ut Lactā.In lib.diuinarū institu. scribit opinatus est phytonem hunc
primū maximū & ueȝ deū eē.& ab ipso cūcta fuisse producta atq; creata:qđ forsan hoc in ope locū illi primū
q̄sisset.tāto asserēte teste.ni ipsemet. Orpheus minus aduertēs reor.seu ga neqret aio concipe quenq̄ fuisse
ingēitū.scripsisset. Prothogonus phython pimetheos.neros.& yos. Quod i latinū uersum sonat. Pricipio
genitus phython.lōgo aere natus. Et sic nō primus.ut dixerat si aere genitus ē. Hūc pterea Lactantius ubi
supra phaneta uocat. Sed iā sūptus expetit ordo.ut uideamus qđ cōtegat fictio.qđ explicato sēsu nominū
fere appebit liqdo. Vgucio in libro uocabuloȝ dicit Phytonē solē eē.& hoc illi q̄situ nomen a Phytone sor
pente.ab eodem superato.sic & Paulus in libro.quem collectionum intitulat: dicit phanos seu phaneta idē
esse qđ apparitio. Sic.n.phytonem hūc Lactantius uocat.q; quidem nomen soli optime competit. Ipse .n.
est qui surgens apparet.eo enim cessante nulla erit cæterarum creaturarum mortalium apparitio. seu etiā
syderum. Ergo solis creationem uult ostendere Pronapides.circa quā ut eorum consequatur opinionem.
qui ex terra omnia uolunt condita.inducit deum.seu terræ diuinam mentē ex acroceraunis mōtibus sum-
psisse materiam.ratus ignitam terram ad componendum lucidum corpus aptiorem. Quod autem hāc mo
lem forcipibus rotundasset.intelligo diuinam artem.qua adeo solis globus adeo spericus factus est.ut nul
la superfluitate eius superficies gibbosa sit. Aequo modo & malleus dici potest summi artificis intentum:
quo in caucaso monte.idest in cæli summitate adeo corpus illud solidum formauit:ut nulla ex parte dissol
ui.aut minui uideatur. Inde dicit eum delatum ultra taprobanem.ut ostendat ubi creatum opinetur. Est.n.
taprobane orientalis insula hostio gangis fluminis opposita.qua ex parte nobis in equinoctiis sol oritur:
& sic in oriente uidetur compositum uelle. Mersum enim ibi sexies undis dicit imitatus fabriles actus.q; ad
durādum ferrum feruidum aquis immergunt.& in hoc arbitror pronapidem uoluisse perfectionē & æter
nitatē corporis huius designasse. Est equidem sex perfectus numerus se ex suis partibus omnibus conflci-
ens.ex quo uult intelligamus & artificis & artificiati perfectionem. Quod autem sexies rotatum sit.puto p
numerum perfectum rationis uoluerit eius circularem & indeficientem motum describere.a quo nunq; ex
orbitasse.aut destitisse compertum est. Quod ab ingentis & ingenti corporis demersionem aquæ prīo dul
ces amaræ factæ sunt.non ob aliud dictum puto.nisi ut ostendatur q; ob continuam radiorum solis feruen
tium percussionem aquarum maris aquæ superficie tenus salsæ factæ sint. ut approbant physici.

De Terra ex filiis Demogorgonis octaua. quæ ex incognitis parentibus quinq; genuit filios. quoȝ pri
mas Nox.secundus Tartatus.tertia phama.quartus Taygetes.quintus Antheus. Cap. VIII.

Erta.ut supra patet Dæmogorgonis fuit sedes & filia.de q̄ Statius in thebaide scribit sic. O ho
t minum diuumq; æterna creatrix. Quæ fluuios siluasq; animarum semina mundi Cuncta pme-
theasq; manus pyrrheaq; saxa Gignis:& impastis:quæ prima elementa dedisti. Mutastiq; uiros
quæ pontum ambisque uehisque. Te penes & pecudū gens mitis: & ira ferax. Et uolucrum re-
quies firmū atque immobile mūdi Robur: & occidui te uelox machina cæli Aere pendentē uacuo te cur-
rus urerque Circuit:o rex media idiuisaque magnis Fratribus.ergo simul tot gētibus alma: tot altis Vrbi
bus ac populis subterq;.& desup una Sufficis:astriferūque domos atlāta supnos Fere laborātē nullo uehis
tpa labore &c. In qbus pfecto carmibus satis terræ opus & laudes oñdunt:de cuius generatiōe: qm̄ supra
ubi de litigio dictū ē reiterandū nō cēseo. Ea tm̄ ueteres titanis dixere cōiugē eāq; ex patris cōcubitu: ut p
mōstratū ē: quosdā suscepisse filios: & ex oceāo nepote.atque ex acherōte infernali fluuio: necnō & aliis co
gnitis:ut decēti mōstrabit loco. Vocauere eā pterea multis noibus:utputa terrā:tellurē. tellumenē. humū
aridā.bonā deā. matrē magnā.faunā fatuā.Hēt & pterea hæc cū qbusdā deabo coia noia. Dr.n.cybeles be
recynthia Rhea.opis.Iuno.Ceres.Proserpia. Vesta.Isis.maia.& medea. Sed qđ circa pdicta theologi uo
luerit ueteres uidēdū ē. Dicūt eā titanis.q; sol ē cōiugē. eo q; i eā sol agat tāq̄ in dispositā materiā ad pducen
dū aiantia q̄cūque.atque metalla: & pciosos lapides & huiusmōi. nōnulli uolūt titanū hoiem igētis potētie
fuisse. & terræ uiȝ dictū. eo q; multū terræ possideret.& filios suscepisse tāra pstātes fortitudie. & corporis
mole.ut nō ex mullere. sed ex igētiori corpore.utputa terre suscepti uiderent. Et ut ad nomina uēiamus di
cit Rabāus in lib.de originibus reȝ eo terrā nūcupari.eo q; terat.qđ ad supficiē solā spectat. tellus āt ut idē
testat Rabāus. dicta ē.qa fructus ex ea tollamus. Seruius āt dicit eā terrā eē.q̄ terif.tellurē uero deā. Et alibi
dicit tellurē deā eē.terrā āt elementū.sed q̄nque tellurē p terra poni. sicut p igne uulcanū.& cererē p fru
mēto. Tellumenē uero. ut ego cōiectura possum pcipe eā terræ partē dixere.q̄ nec terif.nec graminū radi
cibus.aut arborum usui ē. eo q; longe sit tellure inferior. Huius uero ut asserit rabanus ea ps terræ dicitur
quæ plurimū habet humiditatis.utputa paluſtris & propinqua fluminibus. Aridam autem terram uocaue
re:non quia sic illā a creatione.creator nūcupauerit. ut eius ueram complexiōem ostēderet.sed eo q; areſ.
Bona autem dea.teste Macrobio saturnaliorum ideo dicta ē.q; nobis omnium bonorum ad uictum causa

sit cum ipsa germinantia nutrīat:fructus alat:escas autibus:& pabula brutis exhibeat:ex quibus & ipsi nutri
mur. Matrē aūt magnā ut Paulus ait:uocari uoluere:qui arbitrati sūt eā reȝ omniū creatricē. Ego equidem
arbitror:quia tanq̄ pia mater:& maxima sua ubertate nutriat cuncta mortalia:& suo gremio morientia cun
cta suscipiat. Cur aūt faunā dixerit: Macrobius saturnaliorȝ libro describit dicens:qđ omni usui faueat ani
mantiū:qđ adeo manifestum est ut literis explicari non egeat. Fatuā uero a fando dictā dicit idē Macrobius
ueteres uoluisse:eo q; infantes partu editi non prius uocem habeant uel emittant:q̄ ipsam contigerint. Quæ
uero ex nominibus cū aliis cōmunia sunt:ubi de illis in seq̄ntibus mētio fiet:intelligēda dicētur:& ad expli-
candum de filiis quos ex incerto patre genuisse dixerunt ueteres ueniemus.

De nocte prima terræ filia. Cap. IX.

EX incerto patre dicit Paulus noctē terræ fuissem filiā:de q̄ Pronapides talē in protocolmo fabu-
lam scribit.eā.f.a Phanete pastore dilectam:cui petēti cū mater uellet copulare connubio:dixit se
ignotū habere hoiem:nec unq̄ uidisse. audiuisse tamen illū suis aduersum moribus:& ideo mori
malle:q̄ illi nubere:iobrē indignās Phanetes ex amatore hostis factus: dū illā occisurus seq̄ret:
illa se copulauit herebo:non ausa ubi phanetes esset apparere. Dicit insup Theodontius huic a Ioue cōcessā
q̄drigam.eo q; illi fautrix fuisset:dū ante lucem accederet ad Alcmenā:hāc insuper quātūcūq; fusca sit: picta
ornauerūt chlamyde:& i eius laudē:& ut eius pro parte demōstraret effectus: Statius hos in thebaide cecinit
uersus. Nox quæ terrāȝ cæliq; cōplexa labores Ignea multiuago transmittit is sydera lapsu. Indulgens repara
re animū:dum pximus ægris Infundat tytan agiles aiantibus ortus &c. Sed nunc qđ fabulæ ueri tegant ui-
deamus. Dicunt igī ante alia eā absq; cognito patre terræ filiā:quod ob id arbitror dictū:quia terra densita-
te sui corporis operat:ut radii solares nequeant in partē oppositā penetrare:& si caussam dante terra umbra
tam grādis efficit:quātū spacii a dimidio corporis terræ occupat:quæ quidē umbra nox dicitur: & fictanq̄ a
terra & non ab alia re causata absq; cognito patre noctis tantum filia arbitratur. Quod āt a Phanete pastore
dilecta sit hoc modo intelligendū reor. Phanetē ego Solē puto ideo pastorē dictū:quia suo ope uiuentia cun
cta pascūtur:eū aūt adamasse noctē fictū exiitimo:quia tanq̄ dilectā sibi uidere cupiēs rapido cursu sequitur
& illi uidetur appetere copulari. Illa uero renuit nec minus uoluerī passu fugit:q̄ seq̄tur:eo q; sibi mores ad-
uersos habeat:cum illuminet ille.ipsa āt obscuȝ faciat:nec frustra sertī illi iungatur:moritura dicit: cū sol lu-
ce sua oēm dissoluat obscuritatē:& sic eius hostis efficitur. Demū nox herebo iūgitur.i.inferno:in quē cum
nunq̄ solares penetrēt radii mox uiget atq; secura consistit.qđ aūt Ioui fauerit:fabula manifestat: ut patet per
Plautū in amphitriōe. Nā cū accessisset in diluculo Iuppiter ad Alcmenā:nox ut illi pōtaret obsequiū tanquā
a crepusculo nocturno ichoasset:pseuerauit in lōgū:ex quo q̄drigā meruit:p quā circuitionē terræ continua-
am:quā facit intelligo. Per q̄tuor āt rotas:ex quibus quadriga cōstat:q̄tuor arbitror significari noctis tpa:
solū nocturnæ quieti seruiētia. Diuiditur autē nox a Macrobio in lib. Saturnalium in septem tpa:quoȝ pri
mū Sole intrāte incipit:& dicitur crepusculū a crepero:qđ est dubium:eo q; dubitari uideat dieī pteritæ:an-
ueniēti nocti attribuēdū sit:& hoc mō nō deseruit qeti. Sedm autē cum iam obscuȝ sit fax pria dī: eo q; tūc
faces accendātur:nec hoc quieti accōmodum. Tertiū uero cū iā nox densior sit noctē cōcubia nūcupatur:eo
q; eaturi uadamus cōcubitū. Quartum nox dī intēpesta:eo q; nulli opi tēpus aptum sit. Quintum autē gal-
licinium uocitat:eo q; a medio sui noctē i diē tēdēte galli cantēt. Sextum uero dī cōticiniū iā auroræ pximū:
& iō sic dictum:eo q; tunc uideat utplurimū grata qes:& ob id oia cōiacescūt:& hæc q̄tuor qeti pstant. Septi
mum appellat diluculum a die iā lucēte:in quo solertes assurgunt operī:qđ minime somno aptū ē. Et sic to-
tidem rotæ sunt currui noctis:quot in ea sunt tpa quieti tantummodo seruientia. Seu uolumus more nauta
rum & castrēsium uigilum noctē in partes q̄tuor diuidere:in primā scilicet & secundā & tertā atq; quartam
uigiliam:& sic quadrigæ rotas quattuor ex totidē uigiliis cōponemus. Quod autem picta palla amicta sit:fa
cile uideri potest:illā cæli ornatum significare quo tegimur. Nox autem:ut ait Papias:ideo dī: quia noceat
oculis. Aufert.n.illis uidendi officium cum nil nocte cernamus. Nocet insup quia male agētibus apta est cū
legamus. Qui malī agit:odit lucē.ex quo seqtur ut tenebras amet tāq̄ malo opi aptiores:& dicit ēt luuena. Vt
iugulēt homes surgunt de nocte latrōes Homerus pterea i Iliade eā Domitricē deoȝ uocitat:ut sentiamus qm̄
nocte magnanimes igētia pectoribus uersant:tū nox minime talibus apta ebulitiēs opprimit spiritus:eosq;
tāq̄ domitos in lucē usq; coerceat: Fuerunt insup huic tā ex utro q̄ ex aliis filii plures:ut i seq̄ntibus describet.

De Phama secunda Terræ filia. Cap. X

VIrgilio cælestis ingenii poetæ placet Phamam Terræ fuisse filiam dum dicit in æneide. Illam ter
ra parens ira irritata deorum Extremā:ut perhibēt cæo enceladoq; sororem progenuit &c. De
hac ut appareat originis suæ causa:talis a Paulo recitatur fabula:q; cum ob regni cupidinem bel
lum inter Titanos gygātes Terræ filios & Iouem esset exortū:eo itum est.ut omnes Terræ filii
q Ioui aduersabant:occiderent:& a Ioue & diis aliis. Quo dolore terra irritata & uindictæ auida cum sibi
aduersus tam potentes hostes arma deesl ent:ut illis quibus poterat uiribus aliquid mali ageret coacto utero
Phamam emisit scelerum superum relatricem. Huius autem incrementum & formam describens Virg. ait
sic. Phama malum quo non aliud uelocius ullum Mobilitate uiget uiresq; acquirit eundo Parua metu pri-
mo:mox sese tollit in auras: Ingrediturq; solo:& caput inter nubila condit. Et paulo post hæc ait. Et pedi-
bus celerem & pernicibus alis Monstrum horrēdum ingens:cui quot sunt corpore plumæ Tot uigiles ocu
li subter mirabile dictu Tot linguæ totidē ora sonant:tot subrigit aures:Nocte uolat medio cæli terræq; per
umbrā Stridens:nec dulci declinat lumina somno. Luce sedet custos aut sūmi culmine tecti: Turribus aut
altis:& magnas territat urbes: Tam ficti prauiq; tenax q̄ nuncia ueri. Sentis optime rex quāto uerboȝ orna

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA CENTRAL HISTORICA

tu quanto lepore: q̃ fuci pleno q̃q; iduſtrioſa fictione Virgilius qdẽ eius opus conet̃ oſtẽdere:& oſtẽdat: ſentis eĩdẽ:ſed ut q te præter lecturi ſunt ampliuſcule uideãt libet explicare paululũ: præmiſſo tamẽ quid uelit fabula Pauli. Dicit ergo primo irritatã terram ira deoꝝ. Circa qd̃ p iratis diis ſiderũ opus circa quædã itelligo. Sidera.n.ſeu ſupcæleſtia corpora pculdubio in nos agunt: potẽtia eis a creatore conceſſa ſecundũ diſpoſitiones ſuſcipientiũ eoꝝ influentias:& hinc fit q̃ puer uel adoleſcens auget̃ eoꝝ opere: cum diminuat̃ ſeneſcens:& cum nunq̃ a rõne gubernatoris optimi ſeparet̃: nõnunq̃ aliq̃ faciunt: quæ mortalium repẽtino: falſoq; iudicio tanq̃ irata feciſſe uident̃: utputa dum iuſtũ regẽ: dũ fœlice iperatorem: dum ſtrenuũ militem i finẽ ſuum deducunt. Et ideo iratos dixit deos Paulus: qa occiderint illuſtres uiros: quos ppetuandos rebantur homines. Sed qd ex hoc ſequit̃: irritatur ab hoc opere: qd̃ deoꝝ iram uocant. terra.i. animoſus homo. nã ter rei ſumus omnes:& ad qd̃ irritat̃: ut pariat phamam ultricem futuræ mortis.i. ut id agat: ppter qd̃ phama ſui nominis oriat̃: ut dum deoꝝ ira ceciderit: illius nomẽ agẽte meritoꝝ phama fit: ſupſtes etiam nolentibus his: q hoiem occidendo eũ oino auferre conati ſunt: ad qd̃ nos idẽ hortat̃ Virgilius dum dicit. Stat ſua cuiq; dies: breue & irreparabile tempus omnibus ẽ uitæ: ſed phama extendere factis: Hoc uirtutis opus &c. Hãc aũt phamã ideo malũ dicit Virgilius: qa non æquo paſſu ad eã pquirendã tẽdimus oẽs. Nã p fraudes utplurimũ ſũma occupari ſacerdotia cernimus: dolo uictorias obtineri: principatus poſſideri uiolẽtia:& ea q̃cunq; per fas & nefas: quæ noia ſolent in lumẽ extollere. Nã ſi per uirtutẽ agat̃: tunc nõ malũ uiuere dr̃ phama Veꝝ iproprie locutus eſt auctor: uſus p iſamia uocabulo phamæ: cũ ſic fictionem iſpiciamus: ſeu potius fictionis cãm ſatis aduertamus: ex ea iſamiã non famam ſecuiã. Hanc iſuper dicit metu primo paruã & ſic ẽ. Nã quãtũcunq; grãdia ſint facinora: ex qbus oritur: a quodã tñ audictiũ metu uidetur icipe: mouemur qdem auditu primo rei alicuius:& ſi placet: eam falſam eſſe timemus: ſi uero diſplicet æquo modo: ne uera ſit extimeſcamus: mox ſeſe attollit i auras.i. in ampliationẽ locutõis gẽtiũ euolat: ſeu mediocribus miſcetur uiris.& inde ſe ſolo infert: hoc eſt in uulgus & plebeios:& tunc caput inter nubila cõdit: cũ ſe ad reges atq; maiores effert. Pernix etiã eſt: ideſt uelox: nil enim ut ipſemet dicit uelocius eſt. Monſtrũ autem ingens aſſerit:& horrendum ratione corporis qd̃ illi deſcribit: uolens in hoc qd̃ omnes eius plumæ: cũ auẽ dicat propter eius celerem motum habeant hominis effigiẽ. ad hoc ut per hoc intelligatur unũquẽq; de aliqua re loquentẽ pennam unam addere phamæ:& ſic ex multis cum multæ ſint auium pẽnæ: nõ ex paucis phama cõficitur. Seu potius monſtrũ horrendũ hanc uocat: quia fere nunq̃ ſuperari poteſt. nam quanto magis quis illam conatur opprimere: tanto magis exinde fit maior: qd̃ menſtruoſum eſt. Dicit inſuper omnes oculos eius uigiles eſſe eo q̃ non niſi a uigilantibus perſonet phama. nam ſi in ſomnũ tendit locutio: phama uertitur in nihilũ. Nocte eam e medio cæli uolitantem: ob id dicit qd̃ ſæpiſſime cõtigiſſe compertum eſt: ſero.ſ. factum aliqd: & mane etiam in remotiſſimis partibus cognitũ: non aliter. q̃ ſi nocte uolauerit. Seu id dicit ut oſtendat uigilantiam garulonum. In die aũt eam ſedere dicit cuſtodem: ut oſtendat qd̃ ad eius relata cuſtodes portis terrarũ urbium apponantur:& in turribus ad excitandũ uigiles: uel ſpeculandũ a longe. Et cum inter ueritatẽ & mẽdacium non diſtinguat: contenta eſt pro ueris quæcunq; audita referre. Cuius præterea domum in maiori ſuo uolumine ſic deſcribit Ouidius. Orbe locus medio eſt inter terraſq; fretũq;: Cæleſtiſq; plagas triplicis cõfinia mundi: Vñ qd̃ eſt uſquã: quãuis regionibus abſit Inſpicitur: penetratq; cauas uox oĩs ad auras. Phama tenet ſummaq; locũ ſibi legit in arce. Innumeroſq; aditus: ac mille foramina tectis Addidit:& nullis idu ſit limina portis. Nocte dieq; patet. tota eſt ex ore ſonãti. Tota fremit: uoceſq; refert: iteratq; qd̃ audit. Nulla qes intus: nullaq; ſilẽtia parte. Nõ tamẽ ẽ clamore: ſed paruæ murmura uocis: Qualia de pelagi ſi qs pcul audiat undis eẽ ſolent: qlẽ ue ſonũ cum Iuppiter atras Increpuit nubes extrema tonitrua reddẽt. Atria turba tenet: ueniunt læue uulgus euntq;. Mixtaq; cũ ueris paſſim cõmiſta uagãtur Milia rumoꝝ cõfuſaq; uerba uolutãt: Ex quibus hi uacuas replẽt ſermonibus auras: Hi narrata ferunt aliis: mẽſuraq; ficti Creſcit:& auditis aliquid nouus adiicit auctor. Illic credulitas: illic temerarius error: Vanaq; lætitia ẽ: cõſternatiq; timores. Seditio q; recẽs: dubioq; auctore ſuſurri. Ipſa quid in cælo reꝝ pelagoq; geratur: Et tellure uidet: totũq; inqrit in orbẽ &c. Satis hæc ẽt minus erudito patentia ſunt:& ideo quid ſibi uelit Paulus dum addidit fabulæ: famã genitã: ut turpia deoꝝ facta narraret: uidiſſe ſupeſt: qd̃ nil aliud autumo pter qd eum miores i maiores nil uiribus poſſunt: illata uerbis maioribus iſamia conãtur ulciſci. Terræ ãt iõ filiã uoluere: qa nõ aliũde q̃ ex geſtis i terris phama ſit. qd ãt pr̃e careat nõ abſurde dictũ ẽ: cum ut ſæpiſſime reꝝ a phama geſtaꝝ q̃ utplurimũ falſiſſime ſunt ignoretur auctor: q cõpetus loco pr̃is deſcribi poſſet.

De Tartaro.iii.terræ filio. Cap. XI.

TArtaꝝ aſſerit Theodontius abſq; pr̃e terræ fuiſſe filium: hunc Barlaã dicit iertẽ atq; torpẽtẽ matris adhuc i utero iacere: eo q̃ iuocata lucia fauere partui noluiſſet: ob id qd̃ phamã i deoꝝ ignominiam peperiſſet. Figmentum hoc ab effectu cauſam ſumpſit. Nõ erat enim lucina nõ naſcituro: ſeu partui nõ futuro præſtatura fauorẽ: Arbitrati ſunt quidẽ ueteres circa terræ centꝝ locum eſſe concauũ:& in eodẽ ſontium aiæ pœnis affligi: ut ſatis in deſcẽſu Aeneæ ad iſerios oñdit Virg. Hunc tartaꝝ dici uolunt:& hoc ſcd̃m Iſidorum ubi de etymologiis a tremore frigoris dictum: Nã ibi nec ſolis un q̃ potuit penetrare radius: nec aeris motus ẽ aliqs: cõfricatõe cuius calefieri poſſit. Quod ãt i utero mr̃is torpeat ſatis appet: nõ.n. ad ſupiora põt aſcẽdere:& ſi aſcẽdat nõ erit amplius tartarus. Terræ ãt filius iproprie dr̃. Nã quãtũcunq; concepit mulier: niſi i lucẽ cõceptus uenerit iure filius dici nõ poterit. Dicit autẽ abſq; patre cõceptus: eo q̃ credamus terræ corpus cõcauitates haber̃: nõ tamẽ ſatis certi ſumus: an a creatõe: an a ſecuto poſt creationem euẽtu habuerit. In teſtimonium autẽ pdictorum dicit Virgilius. Tartarus ipſe. Bis patet in pceps tantum tenditq; ſub umbras Quantus ad æthereum cæli ſuſpectus olympum &ce. Nec multo

poſt ait. Hic genus antiquum terræ titania pubes. Fulmine deiecti fundo uoluuntur in imo &c.

De Tagete.iiii. Terræ filio. Cap. XII.

TAges ut aſſeruere gẽtiles:& potiſſime thuſci abſq; cognito gẽitore terræ filius habitus ẽ. De quo refert Paulus peruſinus: q̃ cũ apud etruſcos in agro targnienſi aliquantulũ tellus itumuiſſet: is uiculicus cuius erat agellus nouitate rei pmotus: auiduſq; uidere qd eſſet oſtẽti monſtratura turgiditas: aliquãdiu expectauit: tãdem impatiẽs moræ ligõe ſumpto locum cœpit ſenſim effodere: nec multum effodit:& ecce ex glebis pſiluit ifantulus. Quo mõſtro pterritus rudis hõ uocauit affines: nec diu & is q modo ifans erat ætate puectus uiſus ẽ & idẽ ſenex:& cũ incolas aruſpicinã docuiſſet: repente nuſq̃ cõparuit: Auditores ãt arbitrati numen:& terræ credidere filiũ & noiauere tagetẽ: qd̃ idẽ olim ligua ſonabat etruſca: qd̃ latina deus: eũq; poſtea loco ſũmi numinis coluere. Iſidorus uero ab aratore gleba uomere ſubmotaifantẽ cõpertũ dicit: nec amplius ab etruſcis uiſum:& iilla eos aruſpicinã docuiſſe:& ex ea libros ẽt reliqſſe: quos poſtea Romani i linguã ppriã trãſtulere. Cuius figmẽti talẽ fuiſſe ſenſum exiſtimo. Quẽdã.ſ. eẽ potuiſſe: q diu ſtudens circa aruſpicinã:& ob cõtemplatiõis cõmodũ cõſortio hoium aſpnato: doctus repẽte: unde minime credebat̃ cõparuit. Et qa forſan ex antro aliquo exire uiſus ẽ: terræ puerperiũ fictũ ẽ: uel i oculos agrꝝ colẽtis iopinatus affuit: q̃ſi pdiſſet ex glebis: a rudi uulgo terræ filius dictus ẽ:& iõ abſq; pr̃e: qa icognita eius fuerit origo. Cõſueuere pterea ueteres exteros ignotos terreſtri itinere ad ſe uenictes terræ filios uocitare: uti Neptũni q aduceherent̃ nauigio. Infans ãt dictus qa nouus & cõfeſtim puectus:& ſenex: eo q̃ erudi tus & prudẽs: qd̃ ſenũ ẽ: cõpertus ſit q̃ in agro targnẽſi cõugerit: ſeu qa aut ſic fuit ibidẽ.ſ. tagetẽ prio cognitũ: ſeu qa etruſci aruſpicina clariſſimi fuere. In breui autẽ termio moræ deſignat̃ affectio grandis icolaꝝ ad eum. Nã dilectæ rei mora ẽt ſi lõgiſſima ſit diligenti uidet̃ breuiſſima. Eum autẽ deum habitum ob id conti giſſe puto: ut doctrinã quã ſumme colebant deo actore nobilitarẽt.

De Antheo.v.terræ filio. Cap. XIII.

ANtheũ oẽs terræ dicunt filiũ:& qa nemo illi pr̃em deſignat: iter gẽitos icerto pr̃e eũ apponere neceſſe fuit: de quo ſic ſcribit Luca. Nõdũ poſt genitos tellus effœta gigãtes Terribilẽ libycis ptu cõcepit i antris: Nec tam iuſta fuit terraꝝ gloria typhon: Aut tytios: briareuſq; ferox: cæloq; pepcit. Quod nõ phlegræis antheũ ſuſtulit aruis. Hoc quoq; tã uaſtus cumulauit mũere uires Terra ſui fœtus: q̃ cũ tetigere parentẽ iã defœta uigẽt renouato robore mẽbra. Hæc illi ſpelũca domus: latuiſſe ſub alta Rupe ferũt: epulas raptos habuiſſe leões. Ad ſomnos terga fere pbere cubile Aſſuerũt: nõ ſylua toꝝ: uireſq; reſumpſit In nuda tellure iacens: periere coloni Aruoꝝ libyæ: peunt quos appulit æquor: Auxilioq; diu uirtus nõ auſa cadẽdi Terræ ſpnit opes iuictus robore cunctis. Quãuis ſtaret erat &c. Appet ergo p Lucãi carmẽ q̃ grãdis q̃q; fortis & ferus fuerit Anthæus: ad quẽ ut idẽ teſtat̃ Lucãus: ut cũ eo luctã iniret acceſſit Hercules laboꝝ uictor:& cũ in agone eẽnt: eũq; ſæpius pſtratũ robuſtiorẽ reſurgentẽ cerneret: aduertẽs q̃ a terra uires recuparet iã feſſum ulnis i altũ extulit: itaq; diu tenuit donec ſpirauit. Fabulæ huius ſenſus duplex ẽ: hyſtoricus & moralis. Videt̃.n. Põponio mellæ i libro coſmographiæ placere: hũc regẽ i extremis mauritaniæ fuiſſe: aſſerẽs apud Ampeluſiã pmõtoriũ i oceanũ athlãticũ tendẽs: eẽ ſpecũ Herculi ſacrã:& ultra Tingẽ oppidũ puetuſtũ ab Antheo: ut ferũt: cõditũ:& i teſtimonium oñdit̃ ab icolis pma igẽs ex elephãte:& ob magnitudinẽ nulli nũc habilis: quã ab eo geſtatã aſſerũt:& ſũme colunt. Necnõ mõſtrat̃ ab eiſdẽ collis modicũ reſupini hois iacẽtis hñs imaginẽ: quẽ eius tumulũ fuiſſe cõfirmãt. Aduerſus hũc dicit Theodõtius Dionyſiũ thebæũ q ob iſignẽ eius uirtutẽ. Hercules appellatus fuit: bellũ hũiſſe:& q cũ aduertiſſet eũ ſæpius i mauritania pſtratũ:& eueſtigio exercitus reſtaurãtẽ: ficta fuga eũ ad ſe pſequẽdũ i libyã uſq; traxit: ibi eũ uero ſupauit & occidit: Leõtius uero dicebat hunc Herculẽ fuiſſe Nili filiũ: quẽ ego unũ & idẽ cũ ſopiori puto. Euſebius ãt i lib. tpum dicit hunc antheũ paleſtricæ artis fuiſſe doctiſſimũ:& quorũcũque certaminũ: q̃ exercerẽtur i terris:& ob id oñdit ſe arbitrari fictũ: q̃ terræ fuit filius:& q̃ uiribo reſtauraret̃ ab ea. Fulgẽtius qdẽ moralẽ ſenſum fictiõi ſubeſſe demõſtrat: dicẽs Antheum de terra natũ libidinẽ eẽ: q̃ ſola ex carne naſcit̃: q̃ tacta & ſi feſſa ſit in uires reſurgit. Veꝝ ab hoie uirtuoſo: carnis denegato tactu ſupat̃: hunc fuiſſe dicit Auguſtius regnãte argis danao. Euſeb. ãt regnãte athenis Aegeo. Leõtius regnãte apud arguos argo.

De Herebo.ix. Demogorgõis filio: cui fuerunt filii.xxi. quoꝝ prius. Amor.ii. Gr̃a.iii. Labor.iiii. Inuidẽtia.v. Metus.vi. Dolus.vii. Fraus.viii. Pertinacia.ix. Egeſtas.x. Miſeria.xi. Fames.xii. Querela.xiii. Morbo xiiii. Senectus.xv. Pallor.xvi. Tenebra.xvii. Sõnus.xviii. Mors.xix. Charõ.xx. dies.xxi. aether. Ca. XIIII.

EXpeditus Terræ filiis ad Herebum ſtilus reuocandus eſt: qui ut Paulus ait a Criſyppo traditum: filius fuit Demogorgõis & terræ. Hunc ego arbitror unum & idem cum Tartaro: cum eum oẽs ueteres exiſtimare uideantur in remotiſſimis terræ uiſceribus eſſe:& in eodem: uti de Tartaro diximus: ſuppliciis ſontes puniri. De hoc tamen multa ſcribuntur ab antiqs:& potiſſime a Virgilio vi. Aeneide libro: q ſub cõpendio ptranſibo: eo q̃ fere de oibus fiet in ſeq̃ntibus plixior mentio. Dicit ergo Virg. q̃ in faucibus huius ſunt terribiles uiſu hæ formæ: uidelicet Luctus & ultrices curæ: morbi pallentes: & triſtis ſenectus: atque metus & fames egeſtaſque terribilis:& horribiles uiſu: letum: laborque ſopor:& mala mẽtis gaudia. Belluque lætiferꝝ & eumenides:& diſcordia:& ulmus ſomnioꝝ ſedes: Cẽtauri ſcillæ briareus: lernæuſque ſerpẽs:& flãmis armata chymera una cum gorgõibus harpyis.& tricorporeo geryone:& trifauce cerbero limia ſeruãte ditis. Præterea hunc herebũ q̃ttuor rigari fluminibus Acherõte.ſ.& phlegetõte: ſtigeque atq; cocyto:& Acherõtis nautã dicit eẽ Charonẽ moriẽtum aias ad pfundiora Herebi trãfferẽtẽ. In ſup minoẽ Rhadamãtum æacũque uerſantes urnis merita itrantiũ ieſſe deſcribit:& pſtratos fulminibus Titanos gigãtes:& ſalmoneũ ac Tition diſcerptum a uulture: Iſiona ppetua circumuolutum rota: necnõ & ſiſy

VNiVERSIDAD DSALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

phum in altū igentia pectore ipingentē saxa:ac tantalū iter undas & poma siti fameq peuntē:& Theseū ppetuo dinatum ocio aliosq:& hos oēs itra ditis ferrea mœnia sub ultrice tisiphone cruciari. Similiter & hunc idē pter herebū multis uocauere noibus utputa Tartaꝝ:Orcū:Ditē:Auernū:Barathꝝ:& ifernū. Sic & eundē multoꝝ filioꝝ pīem faciunt. Cæteꝝ is pmissis ad detectionē abscōditæ ueritatis ueniendum est. Volunt igr eum Demogorgonis & terræ filium:eo q Demogorgonē reꝝ oium creatorem arbitrati sunt. Terræ āt qa ut patet in eius utero conditus est. Veꝝ eum locum eē pœnaꝝ nō solum gētiles:sed nōnulli illustres christiani existimauere:hac forte ducti rōne. Nā cum summa bonitas deus sit:& q peccatū cōmittit. qd forte malū est:& sic malus effectus sit:ut a deo tanq a suo cōtrario remotissimus sit:necesse est:nos deum i cælis habitare credimus.& a cælo nulla remotior pars ē cētro terræ:& ob id tanq in loco a deo remotissimo:ibidē pœnas luant ipsi:forsan nō inepte creditum ē. De hoc tn̄ Tullius ubi de qstionibus tusculanis apte truffat̄ Ex quo satis existimari pōt:aliud eruditos ueteres sēsisse:& iō cum uoluerunt duplicē eē mūdū:maiorē.s.& minorem:maiorem eum quem generaliter mundum dicimus:minorē autem hoiem asserētes omnia i minori esse quæ in maiori describuntur ab eis:credo eos hunc Herebum:& hos cruciatus intra minorem mundum.i. hoiem eē:existimasse ac uoluisse illas horribiles formas quas in uestibulo Herebi describit Virgilius esse causas exteriores p quas itrorsum illa supplicia causant̄:seu ea quæ ab intrinsecis creata appent extrorsum:quem longe meliorem sensum existimo. Deinceps qdem:ut pdictoꝝ seriē exponēdo præuertā. necesse est. Fictum igr pato in profundum huis Herebi ditem esse ferreā ciuitatem:ut per eam intelligamus profundam obstinati cordis partem:in qua uere ptinaces nōnunq sumus & ferrei. Titanes.i. homines terrenis dediti:& gigātes.i. superbi prostrati:ideo uexari dicuntur:ut cognoscamus circa hoc anxiari terreos:& supbos homines animo:qui dum semper extolli cupiunt cæco suo iudicio deprimi & uilipendi arbitrantur:& ab excelso deiiciunt̄ aliqdo qd illis ē acre tormētum. Per Tition āt discerptum a uulture mēseui isecūq laborandis:ut ea quæ ad eū spectāt agnoscat accipiēda est:seu illius:q in cumulādis thesauris cōtinua cogitatione agitat̄. Ision āt ppetua circumuolutus rota circūagitatiōes optātis regnum ostēdit. Sic & sisyphus saxa reuoluens iefficacibus:ac laboriosis conatibus uitā ducētis declarat. Per Tātalum āt iter undas:& poma fame peuntē:auaroꝝ hoium curas & agones circa ifamē parsimoniā itelligere debemus. Thesus āt ociosus temerarioꝝ friuolos conatus oñdit:qbus misere cruciant̄. Dicunt āt hos sub infestatiōe uexari thisiphonis: qd sic reor accipiēdum. Interpiat̄ āt thisiphones iraꝝ uox:& sic patet q a talibus cruciant̄:i seipsos irasci:& iraꝝ uoces nōnunq emittere. Per illos āt tres iudices:hoc itelligo:tres.n. personas male agēdo lædere possumus : deum:pximum:& nosmetipsos:& sic a triplici cōscientiæ iudicio redarguimur & dānamur. Per ianitorem āt tricerbeꝝ canē:cuius officium ē uolentes itro mittere:& exitum itrātibus phibere:tres cās itelligēdas puto: rodētes acri morsu deceptoꝝ mētes lætales.s. assentorū blandiciæ:falsa fœlicitatis opinio : & inanis gloriæ fulgor:q qdē cōtinue nouis discipulis detrahētes ignaros miseras curas angēt:& minerue auctas nō pmittunt. Circuit̄ seu inundatur herebus a qtuor fluminibus:ut p hoc sentiamus qa hi q se rōne deiecta ab inceptis cōcupiscentiis trahi pmittunt primo recti iudicii pturbata læticia acherontē trāseunt:q carēs gaudio interpretatur:& sic pulsa læticia:ut eius occupet mœsticia locum necesse ē:ex qua ob bonum læticiæ pditum psæpe uehemēs nascitur ira:a qua in furorē impellimur:q phlegetō ē.i. ardēs. ex furore etiā in tristiciā labimur quæ stix est:& ex tristicia in luctū:& lachrymas:p quas cocytus accipiēdus est quartus fluuius. Et sic miseri mortales agimur:cæca cōcupiscibilis appetitus opinione seducti:itraq gerimus:qd in uisceribo terræ a poetis stolidi arbitrantur iclusum. Herebus āt dr:ut ait Vgucio qa nimis hæreat illi quē capit. Dis āt dr a dite rege suo:q apud poetas diuitiaꝝ dr deus:& hoc iō qa diues sit.i. abundās locus iste:eo q i eū descēdāt:ut plurimū morientes hodie:oliōes. Tartarus āt dr a tortura:qa torqueat quos absorbet. Veꝝ tartarus est pfundissimus isernoꝝ locus:ex quo ut opinari uidet̄ Vgucio:xps neminē eduxit. Orcus āt dr qa obscurus. Barathꝝ uero a forma dictus creditur. Est āt baratrū uas ex uiminibus cōfectū a pte supiori ppatulū:ab iferiori āt acutum:quo utunt̄ agrestes cāpani:dū ex uitibus arboribus ānexis uidemiātes uuas colligūt:& hoc iō dictū ut itelligamus isernū amplissimas fauces ad suscipiēdū dānatos hēre:ad eos uero seruādum altissimū locū atq pfundum. Infernus āt dr:qa oium terræ partiū iferior sit. Auernus āt ab a qd est sine:& uernos qd est gaudium dr:eo q gaudio careat & tristitia lugeat sempiterna.

De Amore primo herebi filio. Cap. IX.

X filiis herebi primus occurrit amor quē ab eo ex nocte susceptū:ubi de naturis deoꝝ Tullius asserit. Quod forsā regū serenissime uideret̄ tibi mōstruosū:ni uerū mōstraretur rōne possibili. Antiquorum snia fuit amorē eē animi passionē. Et iō qcqd optamus id amor ē. Verū qm̄ in diuersū nīæ affectiōes finē ferunt̄:ut amor nō idē circa oia sit necesse ē:& ob id i paruū numerū redactis mortaliū desideriis:triplicē illū maiores dixere. Et ante alios apuleio teste:eo in libro:quē de dogmate Platonis scripsit:asserit plato tres nō amplius amores fore. Quorū primū dixit eē diuinum:cū incorrupta mēte:& uirtutis rōne cōuenientē. Alterum degnis ai corruptæq uolūtatis passionē. Tertiū ex utroq pmixtum. Post quem auditor eius aristoteles mutatis fere potius uerbis q snia:æq triplicem uoluit. Primum dicens pp hōestum. scdm pp delectabile. tertium pp utile mouenē captos a se. Sane qm̄ nec is de quo sermo: diuinus aut pp honestum est:nec ex duobus aliis pmixtus:aut pp delectabile:uerum degnis ai:& pp utile:merito eū iuxta sniam Cicerōis:filiū herebi noctisq dicemus.i. cæcæ mentis & obstinati pectoris. Ab hoc.n. i execrabilē auri famē impellimur. ab hoc i cupidinem ipsi iexplebilem. Ab hoc in stolidū pituræ gloriæ desideriū. Ab hoc i funestā amicoꝝ cedem. Ab hoc i piditatiōes urbium:furta fraudes uiolētias:& dolosa consilia miserit rahimur. Hac peste afficiunt̄ gnatonici:histriōes assentatores:& huiusmodi pniciosa manus hoium ridētem insipientium sequentes fortunam:& eo utuntur ad denudādos blanditiis:& falsis laudibus milites glo-

riosos. Eum igitur rite pensatis omnibus non amorem:quinimmo odiū rectius uocaremus.

De gratia herebi & noctis filia. Cap. XVI.

HErebi & noctis gratiā eē filiā scribit Tullius:ubi de naturis deorū. Ego tamē alibi legisse memini grās seu Iouis & auctonii:seu liberi pris ac Veneris fuisse Veꝝ ut hēamus qd i hoc senserint. q finxerunt est sciendū:grām eē quandā liberæ mētis affectionē:maioꝝ potissime i minore:q nullo pcedente merito indulgentiæ beneficia:& obsequia:etiā nō petētibus ipendunt̄. Haꝝ tamē multiplices esse spēs reor. Aliæ quidē dei sunt imortalis:qbus amoris nulli sumus. Aliæ uero hoium iter se:& hæ in bonum possunt tendere in malū:qq semp in bonū sonare uideatur grā. Has oēs herebi & noctis filias : uariatis tamen parentū sensibus possemus ostendere:sed ut ad hanc omissis in suū tēpus reliqs ueniamus : reor ergo hanc ea grām esse:quæ ob aliquod infandū facinus:uel turpes alicuius hominis mores i peruerso aliquo ac detestabili uiro causatur:& sic herebi.i. obstinati pectoris:& noctis.i. cecæ mentis erit filia gratia talis.

De labore.iii. herebi filio. Cap. XVII.

LAbor a Cicerone noctis & herebi scribit̄ filius. cuius quiditas ab eodē huiusmodi designat̄. Labor ē functio quædā:uel aiæ uel corporis grauioris opis uel muneris. Qua ispecta merito noctis & herebi filius dr seu dici pōt:is.s.q damnosus ē:& merito reprobandus. Nā uti i herebo & nocte ppetua sonitū ē inqetudo:sic & i secretis cordiū penetralibus eoꝝ q cæca tracti cupidine:circa supflua & minie opportūa cogitatiōe agitat̄ cōtinua & qm̄ cogitatiōes tales i obscuro causant̄ pectore merito labor talis filius dicit̄ noctis & herebi.

De inuidentia seu inuidia.iiii. herebi filia. Cap. XVIII.

INuidentiam dicit Tullius herebi & noctis fuisse filiā:q ubi de questionibus tusculanis : hanc ab inuidia differētiā facit:dicēs iuidētiā ad iuidū tantūmō ptinet̄:cū iuidia ad eū etiā cui fert̄ ptinere uideat̄:& de ea cōcludēs dicit. Inuidētiā eē ægritudinē susceptā pp alterius res secūdas : q nil noceāt iuidēti. huius.n. hitatiōnē & mores sic describit Oui. Protinus iuidiæ nigro squalētia tabo Tecta petit:domus est imis in uallibus:huius Adita sole carens nōnulli puia uēto: Tristis & ignaui plenissima frigoris:& q igne uacet semp:caligine semp abūdet & paulo post. Cōcussæ patuere fores. uidet itus edētē Viperas carnes uitioꝝ alimēta suoꝝ Inuidiā:uisāq oculis auertit. at illa Surgit humo pigre:semesarūq reliqt Corpora serpētū:passūq icedit iertī. Vtq deā uidit:formaq:armisq decorā:Ingemuit:uultūq deæ ad suspiria duxit:pallor in ore sedēs:macies in corpore toto. Nusq recta acies:liuēt rubigine dētes:pectora felle uirēt:lingua est suffusa ueneno. Risus abest:nisi quē uisi facere dolores. Nec fruit̄ sono uigilātibus excita curis. Sed uidet igratos:itabescitq uidēdo Successus hoium:carpitq & carpitur una. Suppliciūq suū ē &c. Hos uersus siqs plene cōsiderabit:& eā esse inuidētiā:quā nos ampliori licētia inuidiā dicimus:& herebi noctisq filiā absq difficultate cognoscet &c.

De metu.v. herebi filio. Cap. XIX.

MEtus:ut sæpe dictus asserit Tullius filius herebi. fuit & noctis. Est.n. metus:ut idē ait Tullius: rōni aduersa cautio. Hūc ego hoꝝ parētū filiū dictū arbitror: qa ex remotis a cognitiōe nīa nostris in pectoribus oriatur. Eū tn̄ duplicē reor:& q in discretū uiꝝ iure cadere possit : ut metuisse tonitrua:& q nulla rōnabili cā ipellēte:nō aliter q mulierculas nōnullos exanimat. Hic sub uocabulo pauoris unus ex ministris martis est:ut demōstratur a Statio dicēte. Inde unū dira comitū de plebe pauorē. Quadrupes anteire iubet:nō alter anhelos Insinuare metus aiumq auertere ueris. Actior innuere mōstro uocesq manusq. Et faciēs qcūq libet bonus oia credi. Auctor:& horrificis limphare incursibus urbes Si geminos soles nutūq suadeat astra: Aut mutare solū:aut ueteres descēdere syluas. Has misere uidisse putant &c. Possem rex optime multa uerba facere huius carminis explicādo partes:ut mores metus apirē : sed adeo tenuia sūt figmēta:ut plura dicere supflua ratus sim. Huic pterea ascribit Tullius in tusculāis qōnibus nō aduertēter plures subesse ministros:ut pura pigritiā:pudorē:terrorē:timorē:pauorē. exaiationē:cōturbationē:& formidinē:de qbus omnibus ibidē seriose legitur.

De dolo.vi. herebi filio. Cap. XX.

St & Dolus:ut Tullio placet:filius noctis & herebi:de quo referre cōsueuerat Barlaam quum ad
e troianū bellū iuisset cū græcis:& cū minus armis iretur i ncterō cōsultāribo qbusdā ex primatibo de
agēdis ab Vlysse:cui familiarissimus erat:in cōsiliū fuisse deductū. Qui cū elatos aios & iactātes atq cōsilia quorūdā audiuisset:atq altqdiu secū risisset:rogatus sniam dixit:q & si nō hōesta. eo q opportūa uidebatur:assūpta est:& eidem cū epeo fabricādi eq:negociū eiustigio cōmissū est:quo postmodū eo puentū:ut optato iam fessi potirentur græci. Satis tenuæ fictiōis est uelū.& iō cur herebi & noctis dicat̄ filius uideamus Quod meo iudicio sacris oñdit̄ līis :qbo docemur ab herebo forma serpentis assūpta: hūani gnīs hostē in terris uenisse:& parentū nroꝝ mētes dolosis suggestiōibo offuscasse nocte tartarea : & idetāq in cultū agrū semē iniecisse lætiferꝝ:cuius fructus cū in legē egissent extēplo uenit in lucē :& sic dolus nōdū in terris cognitus ab initio manauit ex herebo:& in utero cæcæ mētis cōceptus nīa morte:& exilio regni cælestis palā fcō:oñdit liqdo se filiū noctis & herebi. Sāe qa qd gētiles ñ nouerūt:finxisse ñ poterāt. arbitror eos p herebo intimū cordis hūani recessū intellexisse. ubi.n. cogitationū oium sedes ē : & iō si æger aius uirtute neglecta:ut ad optatū deueniat:si desint uires illico dirigit ad artes ingeniū. Et qm̄ facilius dolo capiūt amātes:eo cogitatiōibo pessimis fabricato:& quos capit & seipm lætifero alligat laqueo.& sic ex nocte.i. mētis cæcitate:p quā ea uia:q minie decet in desideriū suū tēdit:& ægri pectoris ignominiosa cōcupiscentia feruentis dolus creatur:& nascitur:& ut plurimum nō añ uisus in lucem:qs in pcipitium uenerit in quem struitur.

De fraude.vii. herebi filia. Cap. XXI.

Raus & merito herebi & noctis a Cicerōe:ubi de naturis deorū dicit̄ filia. Lætalis qdē & infāda
f pestis:& iniquæ mentis execrabile uitiū. Inter hāc & dolū hoc interest.s. dolū qdoq in bonū opari posse:fraus nunq pter in malū:sed potius aduersus hostes dolo agimus. amicos fraude decipi-

VNiVERSIDAD DSALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

mus.Huius aũt formã Dantes allegeri florẽtinus:eo in poemate:qđ florẽtino scripsit idiomate:non parui quidem inter alia poemata momenti:sic describit.Eam.s.iusti hois habere faciẽ : corpus reliquũ serpẽtinũ: uariis distinctũ maculis:atq; coloribus:& eius caudã terminari in scorpionis aculeũ.eãq; cociti innare undis adeo ut illis excepta facie totũ cõtegat horridũ corpus:eaq; gerionẽ cognomiat.In placida igitur:& simili iusti hois facie sentit auctor extrinsecũ fraudulẽtiũ hoium uultum.sunt.n.uultu & eloquio mites:habitu modesti:icessu graues:moribus isignes:& spectabiles pietate:operibus uero miserabili sub gelu iniqtatis tectis uersipelles sunt:astutia callidi:& maculis respersi scelerũ:adeo ut ois eorũ operũ conclusio pnicioso sit plena ueneno.Et ide Gerion dicta est:qa regnãs apud baleares isulas gerion miri uultu blãdisq; uerbis:& oi comitatu consueuerit hospites suscipe:& demũ sub hac benignitate sospites occideř.Cur autẽ herebi noctisq; dicta sit filia:eadẽ de dolo rõ est.

De pertinacia octaua herebi filia. Cap.XXII.

Ertinacia insipientiũ exitiale crimẽ secũdũ Tulliũ herebi noctisq; filia ẽ:nec causã uidere difficile Nã quotiẽs idigestus mortaliũ ignauiæ rigor rõnibus ualidis:& calori diuini feruoris iterposita obfuscata itellectus caligine moliri nõ põt:obstinationẽ:seu ptinaciã oriri necesse ẽ:imo iã exortũ ẽ ignorãtiæ certissimũ argumẽtũ.Ergo bene ptinaciã herebi:quẽ sæpe gelidũ diximus & noctis:quã sæpe caliginẽ mẽtis mõstrauimus esse:filia est.

De egestate.ix.herebi filia. Cap.XXIII.

Gestas herebi noctisq; filia:nõ ea ẽ quã plurimi arbitranturo pportunis.s.carere.hãc.n.uiri fortes tolerãtia supauere:ut in arenis libycis cato:sed ea potius cui abũdãtes falso iudicio tracti succũbũt:ut auri custos Midas phrygũ rex:qui dũ oia q̃ tangebat iuxta uotũ uerterenť in aurũ : fame pibat.hæc est ergo uere herebi filia.i.g. lidi cordis ac ignaui:ac ẽt noctis.i.cæci cõsilii:existimãtis optimũ diuitias augere:ut usu careamus earũ.

De miseria.x.herebi filia. Cap.XXIIII.

Lacet isup Tullio miseriã herebi noctisq; filiã fuisse.Hoc.n.adeo extremũ ifortuniũ ẽ:ut possint pspectãtes in misericordiã cõmouere.Quod qdẽ nosipsi nobis facius:dũ neglecto ueritatis lumie pituras res abeũtes quocũq; mõ:nõ aliter igemiscimus:q̃ si ppetuas pderemus:& sic ab offuscato mẽtis iudicio cõcussũ pectus:suspiriis lachrymisq; miseriã emittit in publicũ:ut ide filia noctis & herebi dici possit.

De fame.xi.herebi filia. Cap.XXV.

Amẽ dicit Paulus iuxta Crisippũ herebi noct.sq; fuisse filiã.Hæc ãt aut publica ẽ. ut oli pmonstrata pharaoni:aut priuata:ut crisotonis.Publica ex uniuersali frugũ penuria cõsueuit cõtingere Cuius rei:aut diuina ira causa est uel diuturnũ bellũ:seu aduersa supercælestiũ corporũ dispositio:seu uermes subterranei rodentes semia:seu locustæ iã sata nascẽtia deuorãtes.Ex qbus cã pria a nemine mortaliũ nosci põt:& sic dici poterit herebi noctisq; filia:sed non herebi in uisceribus terræ latentis: aut in ægris hominũ pectoribus residẽtis:qnimo in pfundo diuiæ mẽtis arcano sanctissime uigilantis:quẽ itellectus hoium mortalitatis caligie offuscatus itueri nõ põt:nec ẽt noctis diuiæ mẽtis:i qua nihil unq̃ obscurũ: uerũ suo semp lumie cũcta clarificat:sed nřæ ibecillitatis errores.Cæteras cãæ huius spẽs asserũt mathematici suis artibus ẽt puideri posse.Si aũt sic ẽ talis fames nec herebi:nec noctis filia eẽ põt.Si aũt nõ sic:tũc ut de eo diximus cũ in arcano naturæ antro repositũ uideri nõ possit:linqueť:ut talis fames filia sit noctis & herebi rõne iam dicta.Priuata autẽ fames:aut ex penuria ciborũ cõtinget:utplurimũ : aut aliquãdo ex fastidio stomachantiũ.si ex penuria aut inertia:atq; desidia patientis:aut ægestatis crimine cõtingit.Si ex inertia:uel desidia.ut quandoq; uidemus quosdã lasciuiis potius & inertiis atq; ocio uacare:q̃ rei familiaris curam gerere.Hæc profecto noctis herebi filia est eo pacto:quo superiores sunt cæteri.Si ægestatis crimine:dummodo non ob intẽperãtiam sit egenus q patiť.nec hãc herebi noctisq; filiã puto:nisi ob id dixerim:qa ab intrinseco stomachi esuriẽtis pcedit.Si uero ob ciborũ fastidiũ fames sit:ut nõnũq̃ qbusdã discolis:atque parua cõsuetudine nauseantibus cõtigisse nouius:qbus nisi exqsita edulia:& pulmẽta accurate cõposita:seu regũ turceta in pciosa uina atque forẽsia apponãť:adeo uulgaria spernũt:& respuũt:ut prius se torqueri i edia pmittãt q̃ comedãt:nulli dubiũ qn & hæc nata sit herebi atque noctis.Huius aũt mãsionẽ & formam sic describit Ouid.Quæsitãque famẽ lapidoso iuenit i agro Vnguibus & raris uellẽtẽ dẽtibus herbas.Hyrtus erat crinis caua lumia:pallor i ore:Labra icana situ:scabræ rubigie fauces:Dura cutis p quã spectari uiscera possent. Ossa sub icuruis extabãt arida lũbis. Vẽtris erat p uẽtre locus:pẽdere putares Pectus & a spinæ tantũmodo crate teneri.Auxerat articulos macies genuumque rigebat Orbis.& in modico prodibant tubere tali : hanc procul ut uidit &c.

De querela.xii.herebi filia. Cap.XXVI.

q Verelã dicit Tullius filiã fuisse noctis herebi:qđ facile cõcediť:si qd sit sanæ mẽtis oculo pspecteť.Est.n.morbus quasi male cõueniẽtis secũ ai:ob hoc insanũ ueniẽs pectus: qa aut subtrahi qđ sibi debeť autumat icõsultus hõ:aut ægre fert sibi nõ dari qđ optat:uel nõ posse qđ cupiat. Et sic qđ suũ crimẽ ẽ:alienũ lumie mẽtis priuatus existimat.hic queritur lasciuus amãs: hinc auri cupidus.hic bonorũ auidis:hic sanguinis sitibũdus:& alii plures malũ qđ itroduxerunt ipsi:& prudẽtes eiecisse poterãt flẽtes.

De morbo.xiii.herebi filio. Cap.XXVII.

e St herebi noctisque filius morbus:ut placet Tullio & crisyppo.hic ãt mẽtis & corpis põt eẽ defectus:& uti in corpe ab humorũ discordãtia:sic in mẽte aiorũ icõueniẽtia causatur:& tũc merito huiusmodi parẽtũ.i.cæcitatis irrinsecæ filius nũcupatur:& qñ in mortẽ salutis tẽdere uideatur:morbus ut placet pluribus appellatur.

De senectute.xiiii.herebi filia. Cap.XXVIII.

s Enectus ætatũ ultima:& morti contermina:solo contingit corpori cum rationalis anima tendat uiriditate perpetua in æternum.hæc ut ait Tullius herebi fuit noct.sque filia:quod quidem faci-

le concedi potest:cum illi sit in complexione conformis:frigidã scilicet & sicca : & filii similes consueuerunt esse parentibus.Est insuper herebus iners :& tremulus:a quibus non degener est senectus : cum ut cernimus tremula sit & tarda.Porro quia hebetes offuscatosq; sensus habet corporeos:non incongrue illi noctẽ dixere matrem.Atamen hoc habet insigne:quia quantum illi subtrahitur uirium:tantum magis augetur cõsilii.ex quo fit ut ueneranda sit:& eius cani iuuenum præponantur lacertis.

De pallore decimaquinta herebi filia. Cap.XXIX.

Allor faciei atq; totius corporis exsanguis ẽ color exhausti sanguinis:seu ægri seu repentini timoris certissimus testis:hic noctis & herebi filius est:teste crisyppo.Et hoc iõ:quia qeqd a luce solis non cerniť:aut a minus bonã uegetatiõe nutriť:pallore facile occupať:& supra dictũ ẽ qa neq; solem uideat neq; calorẽ sentiat herebus:& ob id ubi ista contingunt frigescere sanguinẽ: & aduersa digestiõe corrũpi:& per consequẽs oriri pallorẽ necesse est:ut satis uidemus i eis qui diu cæco carcere clausi in lucẽ ueniunt.aut qui ab ægritudine corporea fatigati resurgũt:uel subito correpti pauore pallescunt.

De tenebra decimasexta herebi filia. Cap.XXX.

Erebi noctisq; filiã esse tenebrã nullo iterueniente teste crediť.Sane ne idẽ mater & filia uideantur:in hoc differunt.Nocte aliqualis res luminosa cernitur ut luna.& sidera:seu ignis aliquãdo. In tenebra nil unq̃ appareť luminis:& si appareat usq̃ desistet esse tenebra.

De somno decimoseptimo herebi filio. Cap.XXXI.

Omnus secundum quosdam est intimi ignis coertio:& per membra mollita: & labore relaxata diffusa quies.secundum uero alios est quies animalium uirtutũ:cum intentione naturaliũ.De hoc sic scribit Ouid.Sõne qes rerũ placidissima somne deorũ Pax animi:quẽ cura fugit:q corpa duris Fessa ministeriis mulces reparasq; labori.Sane longe plenius somni cõmoda describit Seneca poeta in tragœdia Herculis furẽtis dũ dicit.Tu quoq; domitor somne malorũ reqes animi. Pars humãæ melior uitæ Volucer matris genus astreæ.Frater duræ lãguidæ mortis Veris miscẽs falsa futuri:certus & idẽ pessimus auctor pater o rerũ portus uitæ:lucis reqes noctisq; comes Qui par regi famuloq; uenis.Placidus fessum leuisq; foue Pauidũ leti genus humanũ Cogis longã discere mortẽ preme deuictũ &c. hunc præterea describit thalamũ satis aptũ dormiẽdi cupido dicens.Est ppe cimerios lõgo spelunca recessu Mons cauus: ignaui domus:& penetralia somni.Quo nunq̃ radiis oriens mediusue cadẽsue phœbus adire põt:nebulæ caligie mixtæ Exalanť humo dubiæq; crepuscula lucis Nõ uigil ales ibi cristati cantibus oris Euocat auroram.nec uoce silentia rumpunt.Sollicitæue canes:canibusue sagatior anser:Garrula nec pgne silentia pectora mulcet.Nõ ferã:nõ pecudes:nõ moti flamine rami Humanaue sonũ reddũt cõuitia linguæ.Muta quies habitat saxo tamẽ exit ab imo Riuus aquæ lentos:per quẽ cũ murmure labẽs Inuitat somnos crepitãtibus unda lapillis.Ante fores atrii fœcũda papauera florẽt:Innumeræq; herbæ:quarũ de lacte soporẽ Nox legit & spargit p opacas humida terras.Ianua ne uerso stridorẽ cardie reddat.Nulla domo tota est custos i limie: nullus In medio torus est:ebano sublimis in antro Plumeus unicolor pullo uelamie tectus. Quo cubat ipse deus mẽbris lãguore solutis.Hũc circa passim uarias imitãtia formas.Somnia uana iacẽt totidẽ quot messis aristas sylua gerit frondes.eiectas littus arenas:&c. Hũc tam spectabili thalãmo:ac cubicularis decorauit deũ dicit Tullius herebi & noctis fuisse filiũ:cuius rei causa uidẽda est:& inde uidere poterimus de ministris:cũ satis sensus appareat descripti Thalami.Filius ergo herebi Noctisq; diciť somnus:qa a uaporibus humidis e stomacho surgẽtibus:& opilãtibus arterias:& qeta obscuritate causeť.Si ãt de mortali somno uelimus itelligere:nõ difficilius parentũ taliũ dabiť cã.Nã calore caritatis pdito:& omissa rõnis uia:ut necessariũ sit in letiferũ ire somnũ satis aptũ est.Nũc autẽ de assistentibus uideamus:quæ somnia sint multipliciũ specierũ : ex qbus qnq; tantũ sup somnio Scipionis Macrobius ostendit.Harũ prima uocatur phãtasma:q nũq̃ se mortalibus miscet nisi lẽte:dum se incipit somnus:immitere:existimãtibus nobis adhuc uigilare. Affertq; horribiles uisu formas:& utplurimũ a natura specie & magnitudine discrepãtes.Certamẽ noxiũ:aut mirabile gaudiũ tẽpestates ualidas uentosq; sonoros:& huiusmodi.Huius ignẽ dicit Macrobius eẽ ẽt emactes seu ephiactes:uel ephialte:quẽ cõmunis psuasio existimat qescẽtes iuadere:& suo põdere pressos: sentiẽtesq; grauať Et huius causam opinãtur multi stomachũ nimio cibo uel potu grauatũ.seu lõgo ieiunio uacuũ : & nõnunquam aliquẽ ex humoribus cæteris prædominantẽ.Sũt qui supaddãt hæsitatiões : dicãtq; Virgiliũ itellexisse se Didonẽ uidisse phãtasmata dũ sorori cõquesta ẽ dicẽs.Quæ me suspensam isomnia terrent:& illud insomnia pro phãtasmate licentia poetica iproprie positũ.Secunda insomniũ nuncupatur a premeditatiõe causatum:ut Tullius affirmare uidetur i libro reipublicæ dicẽs Fit enim sæpe ut cogitatiões sermonesq; nostri pariãt aliqd in somnio:quale de Homero scribit Ennius:de quo uidelicet sæpissimæ uigilans solebat cogitare & loqui &c.In hac igitur specie somni amãs dilectã sibi puellã in amplexus eius occurrentem aspiciet. aut fugientẽ miserrimus exorabit.Nauta tranquillum mare nauẽq; pansis uelis sulcantem : aut tempestate periclitantem aspiciet.Sic & agricola frustra lætabitur lætas aruis intuens segetes:depastasque plorabit.Ingurgitator pocula exhauriet:ieiunus cibos:aut optabit:aut faucibus uacuis deuorabit appositos . De præmeditatis autem a Didone saucia uisa quidam uolunt:eo q uideantur a Virgilio ostensam præmeditationem:dum dicit.Multa uiri uirtus animo multusque recusat Gẽtis honos:hærẽt ifixi pectore uultus.Verbaque &c.& sic tãq̃ ex pmeditatione pueniens uidetur esse insomnium.Verum quoniam ex affectiõe pcedunt una cũ somno in auras euanescunt:ut ipse idem Virgilius dicit. Sed falsa ad cælũ mittunt insomnia manes.Somnium species tertia appellatur:p quod placet Macrobio certa somniari:sed sub uelamine ut teste Moyse in pẽtateucõ uidit Ioseph mãipulos fratrũ suũ adorãtes:& ut ait Vale.astiages uitẽ & urinã

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

ex genitalibus filiæ prodeũtes. hoc autẽ fieri uolũt homie existẽte sobrio utplurimũ sumus ppinquante die. Quarta uero species uisio noiat: nullas præ se ferens ambages animo q facturũ est liquida patefactione demonstrat: ut uidit Arterius Ruffus romanus eques dormiens Syracusis: se. s. dũ gladiatoꝝ munus ispiceret retiarii manu trãsfodi: qđ die sequẽti cũ multis nunciasset secutũ ẽ. Quinta & ultima sõnioꝝ species oraculum ueteres uocauere: qđ Macrobius eẽ uult dum sopiti parẽtes maioresq nostros grauẽ hoiem ut põtificẽ seu ipsum deũ aliqua dicentẽ seu ꝓmonentẽ nos cernimus: ut in sõniis Ioseph ab angelo ꝓmonitus est: ut acciperet puerũ & matrẽ eius: & cũ eis secederet in Aegyptum. Sane nõnulli exprisciis: ut ex uerbis Porphyrii philosophi satis pcipi põt: oia per quietẽ uisa uera esse arbitrati sũt. Sed utplurimũ minime itellecta: & ob hoc uidẽt porphyriũ lõge aliter q multi faciãt alii sentire: qđ per Homerũ primo: deinde per Virgilium dictum est: & quon ã familiare magis Virgilii q Homeri carmen deducamus in mediũ. Dicit eteni Vir. Sũt geminæ sõni portæ: quarũ altera fertur Cornea: q̃ ueris facilis datur exitus umbris. Altera cãdẽti pfecta nitẽs elephãto. Sed falsa ad cælũ mittũt isõnia manes &c. Per hos uersus uult porphyrius sõnia oia uera cẽ sentiẽs ꝓ aĩa sopito corpore tãq paululũ solutiori suã diuinitatẽ nitat: & in latẽs humanitatẽ uerꝝ actiẽ omnem dirigat intellectus: & nõnulla uideat: & discernat: & plura uideat q̃ discernat: seu lõgius abdita sint: seu densiori tegmine occultata: & hinc fit ut quod discernit: esto nõ plene nebulo caligini mortalitatis obsitẽte: dictũ sit ꝓ corneã emitti ianuã: cũ cornu huius naturæ sit: ut extenuatũ peruiũ sit intuitu: & tanq̃ diaphanũ corpus in se recondita uidere pmittat. Quod autẽ obsitente carnis caligie uidere nõ põt: id elephanto cõtectũ dicimus: cuius quidẽ os a natura adeo cõdensatũ est: ut in quãtũcũq tenuitatẽ redigat uidere supposita: nõ pmittat: que ideo falsa dicit Virg. quia minime itellecta sunt: ut ait porphyrius. Nũc aũt superest de ministris uidere: qui & si forte multi sint noia triũ tantũ esse cognoscimus: quoꝝ prima morphea dictũ uolũt: qđ interꝑetur formatio seu simulachrũ: cuius domini iussu officiũ est quoscũq hominũ uultus fingere: uerba: mores: successus & idiomata: ut scribit. Ouidius dicens: At pater populo natoꝝ mille suoꝝ. Excitat artificẽ simulatorẽq figuræ. Morphea nõnullo tussos solertior alter. Exprimit incessus uultũq sonũq loquẽdi. Adiicit & uestes: & cõsuetissima cuiq Verba: sed hic solus hoies imitat̃ &c. Secũdũ autẽ itathõa seu phabetora: quoꝝ ego nominũ significatũ ignoro. Huius tamẽ officiũ hoc in carmine dicit Ouidius. Alter fit fera: fit uolucris: fit longo corpore serpẽs. Hũc itathon superi mortale phabetora uulgus Noiat &c. Tertiũ uero dixere panthũ: q̃si totũ: cuius officiũ est insensibilia fingere Ouidio teste: dũ ait. Elit etiã diuersæ tractius artis Panthos ille: i humũ: saxũq: undãq: trabẽq Quæq uacãt animo fallaciter oia transit &c. Quasi ex his uelit quæ cernimus dormientes ab exteriori potentia nobis ablata sint. Verum utrum sic sit uideant alii.

De morte decimaoctaua herebi filia. Cap. XXXII.

MOrs: ut uoluere Tullius & chrisippus: filia fuit noctis & herebi: quã ultimũ esse terribilũ testatur Aristoteles. ab hac eni oẽs ab ea ipsa die qua miseri mũdũ intramus: sensim adeo: ut nõ aduertamus cõtinue carpimur: & cũ quottidie moriamur: tũc uulgato sermone mori dicimur: cũ mori definimus. hanc & si mille modis miseri rapiamur: aut uiolentam: aut naturalẽ uoluere priores. Violenta est quæ ferro uel igni: uel casu aliquo fugienti: uel etiã petulanti inter. Naturalis autem secundũ Macrobium sup sõnio Scipiõis ea est: qua nõ corpus ab aĩa: sed a corpe aĩa derelicta ẽ. Vocauere insup ueteres senilẽ mortẽ maturam seu meritã: iuuenũ imaturã: puerorꝝ aũt acerbã dixere. necnõ & aliis multis nominibus appellata est: ut atropos: parca: letũ: nex: & fatũ. huius etiã dirũ opus sic breuiter describit Statius. Stygiis emissa tenebris Mors fruitur cælo bellatorẽq uolando Cãpum operit nigroq uiros inuitat hiatu. Nil uulgare legẽs: sed q̃ dignissima uita. Funera ꝑcipuos annis animisq cruẽto Angue notat &c. Sed hã q̃ pauca ficta sunt detegamus. herebi illã dicũt filiã: qui ab herebro missa fuit: ut in ꝑscripto carmie Statius Stygiis emissa tenebris: seu ga colore careat: ut caret herebus Noctis autẽ ideo filia dicta ẽ: quia horribilis & obscura uideatur. Mors autẽ dicta est ut dicit Vgucio ga mordeat. uel a morsu parẽtis primi per quem morimur. uel a marte qui interfector est hominum: uel mors quasi amaror: quia amara sit: nihil enim hominibꝰ creditur amarior morte: eis exceptis: de quibus dicit Ioannes in apocalypsi Beati qui in domino moriũtur. Hæc ut placere uidetur Seruio: ab atropu: de qua supra: differt. quia per hanc uiolentam debemus intelligere mortem: ut satis etiam colligitur proximo supra ex carmine Statii. Per atropon autem uult intelligi naturalem rerum dispositiõem. Atropos autem dicta quia non conuertitur. Parcam uero eam per antiphrasim dixere: eo q nemini parcat. Sic & lætum eum sit mœstissima rerum. Necem autem illam proprie arbitror qua aqua uel laqueo seu modo alio spiritus intercluditur. Fatum autem dicta est: eo q diuina prouidentia præmonstratum sit: qui nascuntur omnes mori debere.

De charone. xix. herebi filio. Cap. XXXIII.

CHaro Acherontis nauta herebi & noctis filius dicitur a chrisyppo: de quo sic ait Virgil. Portitor has horrẽdus aquas & flumina seruat Terribili squalore charon. cui plurima uento canities inculta iacet: stant lumina flamma. Sordidus ex humeris nodo dependet amictus. Ipse ratem cõto subigit uelisq ministrat. Vt ferrugiea subuectat corpa cymba. Iã senior sed cruda deo: uiridisq senectus. Charon: quem Seruius deuolut in cronon: tempus est. herebus autem hic pro intrinseco diuinæ mentis consilio intelligendus est: a quo tempus & cætera omnia creata sunt: & sic herebus charonis pater. Nox autem illi ob id mater dicta est: quia ante creatum tempus nulla fuit sensibilis lux. & ideo i tenebris factũ est: & ex tenebris productũ uidetur. Apud inferos uero ideo positus est charon: ga supi tempore nõ idigent: ut nos mortales: qui ab illis sumus infer: indigemus. q. autẽ charon corpora deferat ex una in alteram Acherontis ripam: ideo fictũ est ut intelligamus: quoniam tempus confestim ut nascimur suo nos sumit in

gremio: & in ripam defert oppositam. i. in mortẽ quæ quidẽ ẽ natiuitati contraria: cũ illa deducat in eã: & hæc corporibus auferat esse. Vehimur præterea a Charone ꝑ Acherontẽ fluuiũ: qui absq gaudeo iterpitatur: ut aduertamus. quoniã a tẽpore trahimur ad uitam labilem & miseriis plenã. Eũ præterea dicit Vir. semen. sed robusta utridiq fultũ senecta: ut cognoscamus tempus annositate uires non perdere. hoc idẽ: hodie potest quod potuit dũ creatum est Sordidus autem illi amictus est ut appareat: quia circa terrena: quæ sordida. sunt uersentur.

De Die. xx. Herebi filia. Cap. XXXIIII.

d Ies herebi Noctisq fuit filia. Sic ubi de naturis deorũ scribẽte Tullio: hãc dicit Theodõtius. Aetheri fratri suo coniugio copulatã ꝑ Herebi filia sit & Noctis: talis ratio reddit a qbusdã herebũ eni a parte totũ sumentes ꝑ uniuerso terræ corpore sumi uoluere ex extremo: cuius q orizonta uocant græci. non est dubium aduentũ solis cedente nocte diẽ consurgere & eã herebum ex nocte ꝓduxisse. Eã autẽ ætheri cõiũctã cõnubio ideo dicunt quia ætherẽ intelligunt ignẽ q claritate carere nõ potest: & ob id cũ dies clara sit nil aliud uolũt q̃ claritudinẽ igni cõiũctã ostendere hæc aũt ab antiquis posteq a deo dictum est Vespere & mane factũ est dies una huius magnitudinis designata est: ut idẽ tẽpus quod labitur a surgente sole & mundũ omnem circũeunte. atque i eodẽ loco unde surrexerat redeũte. ea cũ nocte q̃ ielu ditur dies dicatur una: & hæc naturalis quã in. xxiiii. æquas parte diuisere & has horas nuncupauere. Deinde prout eisdẽ uisum est. artificialis est supinducta dies q̃ i diẽ & nocte diuisa unicuique partium diei. s. & nocti. xii. horas esto inæquales esse cõcessere & artificialẽ ab artificio excogitãtis eã dixere: qua i suis iudiciis ut plurimũ utũtur astrologi. inde medeci creticũ inuenere diẽ eaque circa ægritudinũ obseruatiões utũtur Dierũ uero naturaliũ initiũ nõ æque a nationibus oibus sumitur. Romani aũt ait. M. Varro a nocte media incepisse. & i sequẽtis noctis. mediũ terminasse uoluerũt quã demẽsionẽ adhuc seruãt itali & potiss in iudicialibus causis Atheniẽses aũt olim a solis occasu incipiẽtes diẽ i occasum diei sequentis finiebãt. Babylonii uero ab ortu faciebant. quod ob occasu aẽtich Vmbri qui & ætrusci sunt: meridie fecere principiũ & in sequentis diei meridiẽ terminabãt quæ cõsuetudo adhuc ab astrologis obseruatur ẽ & præterea dies naturalis secundum uarias eius qualitates uariis distincta noibꝰ. Nã ut Macrob. saturnaliorꝝ asserit abinitio diei romanoꝝ icipiẽs primũ tempus diei. dicit mædie noctis iclinatio. eo quod nox diẽ icipiat declinare deide a galli cãtu gallicinii nũcupatũ. Tertiũ cõticiniũ eo q̃ sopita oia cõticescere uideãtur. Quartũ diluculum dicitur eo q̃ diei lux apparet uideat Subsequẽter quintũ tẽpus sole iam surgente mane uocari uoluere seu ꝑ a manibus exordiũ lucis e mergi uisum sit seu ab omine boni noiis Nã Lanubini mane ꝑ bono dicũt Sextũ aũt dixere meridiũ hoc est diei mediũ qđ nos meridiẽ dicimus ab hac aũt hora tẽpus i noctẽ tẽdẽs qđ septimũ ẽ uocat occiduũ ga cadere uideatur. octauũ uero supma tẽpestas nũcupatũ ẽ: eo q̃ diei fit nouissimũ tẽpus ut in. xii. tabulis est expressum Solis occasus suprema tẽpestas esto deinde nouũ tẽpus dicit̃ uespera. qđ a græcis tractũ ẽ Illi eni hesperã a stalla hespero. quæ i occasu solis apparet dicũt. Decimũ autẽ tẽpus: qđ ẽ noctis initiũ. dicitur pria fax eo q tũc stellæ icipiãt appare seu ut aliis placet. ga tũc luce cessãte diei icipimus faces accẽdeꝭ. ut tenebras noctis uincamus lumine. Tẽpus uero ũdecimũ nox cõcubia dictũ est: eo q ea hora post aliqualẽ uigiliã cubitũ cõsueuerint ire mortales. duodecimũ qđẽ diei tẽpus qđ noctis ẽ tertiũ intẽpestũ dr. eo q nullis gerẽdis rebus uideaꝭ accõmodũ. cuius finis ẽ circa pricipiũ eius. qđ dixius mediæ noctis iclinatio. Insup cũ humana solertia respectu habito ad septẽnariũ numerum. quæ quibusdã ex causis ueteres uoluere perfectũ disposuerit oẽ tẽpus ꝑ septimanas diez effiui. & dies illas septimanæ noibus uariis nũcupare. cõsueuere nõnulli nominũ taliũ exgref cãs. quas ego has puto cũ a planetis apud nos gnque denominẽt. Sexta sabbatũ ab hebreis dicta. a xpianis postea imutata nõ ẽ. eo q̃ requm dicãt significare latine. ut appeat cũ creauisset oia deus in sex diebus eũ septima ab oibus opibus suis quieuisse. dñi ea ãt dies. q̃ nobis xpianis est septima sic eo dicta est. ga ea die xpus dei filius. nõ solũ ab oibus laboribus suis quiet uez uictor surrexit a mortuis. & sic illã a dño nostro pfes inclyti uocauere dominicã. Alii uolunt a Sole denoiatã: eo q ipse sit planetaꝝ princeps. & inde dicaꝭ dñs. & ga eiusdẽ diei horæ primæ pricipatum habeat. ob id illã denoiart dominicã. Sed cũ longe alius sit ordo planetaꝝ q̃ in noibus diez habeatur ẽ sciẽdũ secundũ planetaꝝ ordinẽ succesiue uniculque diei hore dari deminiũ & ab eo cui cõtigit primæ horæ diei dominiũ habere. ab eo dies illa denoiata ẽ. urputa si diei dominicæ ueneri secundã horã tribues: q̃ soli imediate subiacet. & mercurio tertiã. q̃ subiacet ueneri: & lunæ q̃rtã q̃ subiacet mercurio. qntã ãt saturno. ad quem cõuertẽdus ẽ ordo cũ in luna defecerit. sextã Ioui: & sic de singulis. xxiiii. horis diei dominice sub noie uel dominio mercurii inueniret hora. xxiiii. &. xxv. q̃ pria ẽ diei seq̃ntis sub noie uel dominio lunæ: & lõ ab ea secũdus denoiatus ẽ hebdomadæ dies: seu potius prius: ut dies dominica septia sit hebdomadæ. & getis dies. A q̃ pria diei lunæ hora: si eodẽ mõ cõputaueris. xxiiii. eius hora inuenies sub Iouis impio cõstitutã. &. xxv sub Martis dominio: a quo & ipsa secũda dies martis denoiata ẽ: ga priæ eius horæ mars ipe ret. & sic succesiue de singulis donec ad ultimã deueneris sabbati. q̃ marti subest & subseqr pria diei dominici a scripta Soli. a quo dies ut ante diximus dicta ẽ. Dies ãt naturalis cũ ex die constet & nocte a die tota tanq̃ a digniori parte denoiata ẽ. & dies a diis uocitata. nã dios græce latine dr deus. Nã uti dii mortalibus opinione ueteꝝ adiutores sunt: sic & adiutrices sunt dies & a diis ipsis ẽt eam ob causam denoiatæ sunt.

p Ostq̃ e subterraneis latebris i diei lucẽ pstãte deo deuẽimus superat nobis ut æque de oibꝰ herebi filiis diximus ẽt de ætherẽ. quẽ eiusdẽ filiũ uolũt: qđ senserit ueteres descripsisse. Sane quoniã omne eius masculinum genus hoc excepto filio sterile est: & huius nõ ẽ parua posteritas. & in lõgũ satis uolumẽ ꝑ tractũ ẽ. eũ in secundũ seruãdũ honestius ratus sum. & primo finẽ imponere.

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

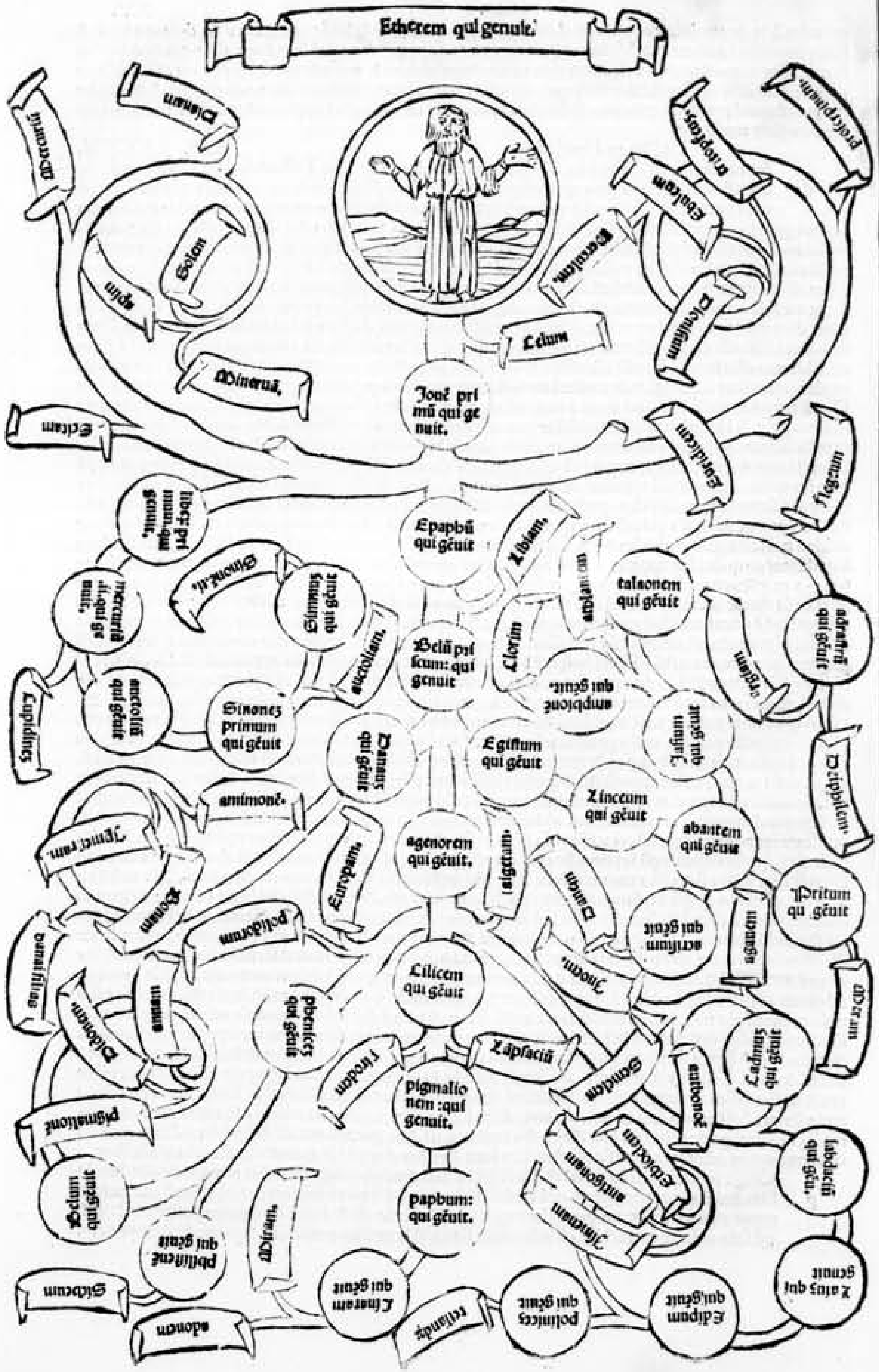

Genealogiæ deorum gentilium Liber Secundus incipit. Prohœmium.

Cauernis herebi fere oẽm ꝑlẽ eduximus gr̃a dei nr̃i oipotentis & ueri opitulante: & quo concessum est igenio amotis figmẽtis nudam & præcedenti uolumine corã apposuimus lectoribus. Eqdẽ nõ absq ingẽti labore inter stygis fumos & nebulas uacillãtis hincinde nauiculæ. sane postq̃ in patentiorẽ orbẽ uentũ ẽ forsan minus ambigue flexus uarios reciprocosq superabimus euripos: quoꝝ superbientes in cælum undas ni fallor aspitio. Nã inter alios arduus æthere uisceribus herebi i sublime delatus primus ipetu occurrit suo: nõ magna tamẽ ꝓle fœcũdus: sed spectabili qdẽ. ex q̃ si satis recte cõspicio prius iuppiter unus ẽ: tã cõspicui nois gloria lõga successiõe refulgẽs: quã si describeꝛ ueli oẽm i ægyptiũ usq littus & syriũ: regnũq tuũ Cyprũ ut euehar ipellẽte fluctu necesse est. Quæ cũ tãto sit celsitudini tuæ notior rex inclytæ: q̃to mihi lõginqor nauigatio q̃so per tui nois isigne decus: errores meos æquo aio feras: & pii more pricipis emẽdari potius iubeas q̃ dentibus inuidorum lacerari ꝑmittas. Ipse enim tenso uelo ex orci faucibꝰ iter arripio: orans ut ille illud dirigat: q naufragãtibus in mare genesareth discipulis uentis imperauit: & undis.

De Aetere herebi & noctis.xxi.filio qui genuit iouem primum & cælium seu cælum. Cap.I.

AEter ut placet Tul. in li. de natu. deoꝝ: filius fuit noctis & herebi. q qdem & si quãdoq pro cælo sumatur: proprie tamen ignis elementũ uideꝛ existimari a multis: sic enim testaꝛ Vgutio. sic uelle uideꝛ Ouidius ubi in principio maioris sui uoluminis dicit. Hæc super iposuit liqdum & grauitate carentẽ Aethera: nec quicq̃ terrenæ fecis habentẽ &c. Hunc reꝝ oium cãm credidere qdam ut supra dictũ est. & eum similiter Demogorgoni filiũ fictione sua pronapides ostendit: dũ dixit chaos ignita exhalasse suspiria. sed uisum ẽ Ciceroni credendũ. Quẽ quãtũcũq sterilẽ multi faciãt. ipse tamẽ eũ scribit fuisse fœcundũ: & Iouẽ genuisse primũ & cæliũ: ex qbus emanauit ois numerosa deoꝝ ꝓsapia.

De Ioue primo Aeteris filio. qui. xiii. inter filios & filias genuit: quoꝝ prima minerua: secundus apis: tertius Sol: quarta Diana: qntus mercurius: Sextus Tritopatreus: septimus Ebuleus: octauus Dionysius: nonus Hercules: decima proserpina: undecimus Liber pater. dudecimus Epaphus. xiii. Scytha. Cap.II.

IOuẽ primũ dicit Theodõtius fuisse filiũ æteris & diei: de quo quidẽ ioue quãtũcunq præclaro sit isignitus noie: legisse nihil. audiuisse tamẽ ꝑpauca e isto laudabilia memini. Referebat eni Leõtius græcus hõ & taliũ abũdantissimus. hũc ante q̃sitũ maius nomẽ lysaniã nũcupatũ. hominem archadẽ & ꝑfecto nobilẽ: & ex Archadia athenas iuisse: & cũ esset igentis igenii: uidisse tq rudi in sæculo: rudi & fere bestiali ritu uiuẽtes atticos: ante oia cõpositis legibus: illos publico instituto uiuere docuit: & qui fœminas fere cões habebãt: primus matrimonia celebrare mõstrauit: & cũ iam ad humanos redegisset mores: monuit eos deos colere: & eis aras & tẽpla atq sacerdotes istituit: & multa illis insuper ostendit utilia. quæ dũ mirarentur syluestres attici: atq cõmendarẽ: eũ rati deũ iouẽ uocauere. regẽq suũ fecere. Quẽ etiã Cicero antiq̃ssimũ dicit atheniensium fuisse regẽ. hæc mihi de isto sunt. Nunc uero uiso cur ætheris & diei illũ finxerũt filiũ: & quoniã celeberrimũ fuit apud gẽtiles iouis nomẽ: eius significatũ uidebimus. & quæ potuerit eẽ ipositionis causa & deificatiõis ꝑscrutabimur. Dicũt ergo eũ ætheris filiũ: seu ut eum nobilitarẽt patre generoso. Putabant eni primã rerũ causam ignẽ: & sic illi nobiliorẽ patrẽ dare non poterãt: seu q eũ cælestẽ putarẽt hoiem: seu deũ a cælo uenisse rõne ꝓfunditatis igenii: seu quia illi naturã igneã uiderẽt more ignis semp ad alta tendentẽ. ut de eo dici possit Virgilianũ illud: Igneus ẽ illis uigor: & cælestis origo. Diei uero filiũ ideo illũ dictũ puto: qa isto nascaꝛ. qs aptus ad maxia: nõ tamẽ e uestigio q natus est: ea põt ad q̃ natus est agere: oportet ut in dies augeanꝛ uires: & animus in feruorẽ agẽdoꝝ excrescat. demum ipse opereꝛ: cuius opa quoniã in die uisa & cognita sunt a die a nouo uideꝛ editus partu: ut de talibus dici possit qd Valerius dicit de Demosthene. itaq alteꝝ Demosthenẽ mater: alteꝝ idustria enixa est: sic & alteꝝ pepit lysaniã mater: & alteꝝ dies opeꝝ testis. Vocatus est insuper lysanias iste ab atheniensibus iuppiter nomẽ eo usq nemini cõcessum mortalium: nec ipsi ẽt deo fuerat adhuc a gẽtilitate ipositum: nec unde sumptum sit ab iponẽtibus satis scitur. Arbitror ergo tñ id nois huius cãm dedisse: q & de aliis ẽt planetis multis cõtigisse cõpimus ad similitudinẽ. s. opatiõum cõformium huius hois ipi ioui. Dicit. n. Albumasar in suo maiori itroductorio iouẽ planetã natura calidum eẽ & humidum: aerium tẽpatum: modestum atq hõestũ: laudabilẽ plurimũ: & patiẽtiæ obseruatorẽ: ac i piculis post patiẽtiã: audacẽ: liberalẽ: misericordẽ: cautũ: amatorẽ: ueꝝ magistratuũ auidũ: fidelẽ: multiloquũ: bonoꝝ amicũ: maloꝝ uero hostẽ: amatorẽ pricipũ & maioꝝ. Et alia plura de eo scribit: qbus annectit eũ significare naturalẽ aiam: uitã: pulchritudinẽ: sapiẽtes uiros: legũ doctores: iustos iudices: diuinũ cultũ: religionẽ: uictoriã: regnũ: diuitias: nobilitatẽ: gaudiũ: & huiusmodi. Quibus cõsideratis & demũ huius hois põderatis moribus: adeo eũ cũ ioue cõuenire discernemus: ut nõ icõgrue iouẽ nuncupatũ dicamus: & hãc cõueniẽtiã tanti noĩs illi causam fuisse credamus. Sane nomẽ hoc postq̃ ab antiquis planetæ & lysaniæ concessum est: nõnullis aliis a recentioribus etiã attributum legimus: ut puta ioui secundo cæli filio: qui & archas homo fuit & atheniensium rex. Nec nõ & ioui tertio homini cretensi & saturni filio: Sic æque & pericli atheniensi principi: quem multi iouem olimpum uocauere. Præterea poetæ ignem elementum. & nõnũq̃ ignem & aerem sub iouis nomine suis fictionibus iseruere. adeoq in sublime cõscendit: ut a prudentioribus etiã summo & uero deo ascribereꝛ. nec imerito: ipsi quippe soli tam egregium cõpetit nomẽ: quod nec abhorret xp̃ianus: cõsiderato nois significato: nisi gẽtilium fuisset inuentum. uolunt. n. aliqui & graues uiri: q idẽ iuppiter sonet qd iuuãs pater: qd soli uero deo cõuenit. Ipse enim uere pater est: & ab æterno fuit: & erit in sempiternũ: qd de alio nemine dici potest. Similiter & iuuans ẽ oibus:

VNiVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

& nulli nocens:& in tãtũ iuuãs ẽ:ut si suũ retrahat iuuamẽ phicitẽ oia cõfestim necesse sit. Insuper hoc nomẽ iuppiter græce dr̃ zephis:quod latine uita sonat:& qs alter rebus & creaturis omnibus uita ẽ nisi deus: ipse eni de seipso dicẽs testatur. Ego sum uia ueritas & uita.& ꝓfecto sic est.illi eni:& p eũ:& i eo uiuũt oia: exta eũ ꝑter mortẽ & tenebras nihil. Hũc & si nõ rite coluerit:ueteres romani iouẽ optimũ maximũ uocauere:conati per hæc pauca uerba ostendere:quoniã magnitudine & potẽtia cæteros excedat deos:& ꝙ ipse solus summũ sit bonũ:& ꝙ ab eo uita sit:& adiutoriũ uniuersis. Multa preterea poterã hic apponere ioui a poetis attributa:utputa armigerã auẽ:quercũ:bella:iunonẽ coniugẽ & alia. Sed quoniã ista uidenẽ recte spectare ad ea q̃ de ioue cretico ficta sunt illi cẽsui reseruãdã. Porro Rex idyte nõ satis certũ ẽ utrũ Atheniẽsis iouẽ hũc in deũ habuerint aut fecerit. Si ãt fecerũt:sciẽdũ est antiqs cõsuetũ fuisse ad augendã originis nobilitatẽ:cõditores ciuitatũ suarũ certis suis infaustis cerimoniis numero deorũ inserere:& sacris tẽplisq; colere Sic & parentes suoꝝ principũ:sic & ipsos principes ob aliquod ab eis susceptũ beneficiũ:ut se gratos ostenderẽt & alios ad bene agendũ ob cupiditatẽ tã splẽdidæ gloriæ animarent. scribũt insup ueteres multos fuisse ioui filios:ex qbus arbitror uere nõnullos iouis fuisse filios:sed cuius iouis:primi:secũdi:uel tertii:de aliquibus nõ satis cõstat. Sic & alios plures ob insignẽ uirtutis præeminentiã:& ad gloriã generis extollẽdã a theologis gentiliũ ioui similiter attributos:quos ego illi attribuã ioui:cui magis uidenẽ contemporanei.

De minerua prima:primi iouis prima filia. Cap.III.

Minerua uulgato fere poetarũ omniũ carmine iouis fuit filia:de ortu cuius talis fertur fabula. ꝙ cũ uideret iuppiter iunonẽ cõiugẽ suã nõ ferẽtẽ filios:ne oio absq; filiis eẽt pcusso crebro suo armatam emisit mineruã:quod lucanus firmare uideẽ dicens.hãc & pallas amat patrio quæ uertice nata est. Et in natiuitate eius dicit Claudianus:Auratos radiis hymbres nascẽte mineruã induxisse iouem perhibẽt &c. Insuper hãc natã dicit Luna quinta:sicuti reliqui:qui steriles fuere. Huius præterea compertum uolunt lanificiũ ante eã incognitũ:sic & texturã:& ob id placet Ouidio:huic cum aragne colophõia de textura fuisse certamen & uictoriã. Sic & cũ Neptuno de ipositione nois ciuitatis Athenarum. Eam preterea nõnulli armatã fingũt:& arcis athenaꝝ præsidẽ. Illi insuper Ti. Li. attribuit numerorũ inuentionẽ: & eorundẽ figuras:cũ ante loco numeri signis uterenẽ antiq. Recitatur de hac & alia fabula:ꝙ cũ esset huic ꝑpetuæ uirginitatis seruandæ ꝓpositũ:& Vulcanus in desideriũ sui uenisset:ioui patri suo petiit loco muneris factoꝝ a se fulminũ in gigomãtia mineruæ matrimoniũ. Cui iuppiter uoti natæ cõscius si obtinere posset cõcessit.& mineruæ si illũ aspnareẽ uersa uice cõcessum est:ut se uiribus tuereẽ:& sic dũ totis conatibus i eam iuisset Vulcanus:& ipsa in cõtrariũ niterẽ:actũ ẽ ut emisso a Vulcano semine in terrã nasceretur puer & ipsa linqueretur i pace. Triplici ẽt illã indutã ueste dixerũt:eiq; pepulũ pictũ cõsecrauere:& eius i tutellã cornice pulsa noctuã posuere:ac pluribus eã nũcupauere noibus:ut mineruã:palladẽ:Athenã:& Tritoniã. His explicitis exqrebat ordo sũptus:ut detegeretur qd sẽsisse sub figmẽtis potuissẽt antiq. Veꝝ hic aduertẽdum est:quoniã nõ oia hic apposita figmenta ad hãc spectãt mineruã.illa qppe nois idẽtitas nõ curantibus ex hoc poetis iplicuit. Nã nec arma ut leontius asserit ad hãc spectãt:nec Neptuni certamen:qnimo eius sũt mineruæ:q̃ iouis secũdi filia.& iõ illis omissis detegemus cæterea.& q̃dã historialia apponemus. Volũt igitur mineruã.i.sapiẽtiã:ex cerebro iouis.i.dei natã. Volũt.n.physici oẽm itellectiuã uirtutẽ i cerebro:tanq̃ in arce corpis cõsistere.hic mineruã.i.sapiẽtiã ex cerebro natã fingũt.i.ex cerebro dei ut itelligamus: quoniã ex ꝓfundo diuinæ sapientiæ arcão:oẽm itellectũ:oẽm sapiẽtiã ifusam eẽ:quã iuno.i.terra quãtũ ad hoc sterilis dare non poterat:neq; potest. Nam teste sacra pagina. Omnis sapientia a domino deo est:& ipsemet in eadem dicit:Ego enim ex ore altissimi prodiui. Et sic eã profecto industriose:nõ ut nos gignimur:sed ex iouis cerebro nata finxere:ut ostenderent eius singularẽ nobilitatẽ ab omni terrena spurcitie:seceq; semotã. Virginitas inde illi attribuitur perpetua:& inde sterilitas ut per hoc noscatur ꝙ sapientia nunq̃ labefactaẽ aliqua contagione mortalium:quinimmo semper pura semp lucida:semper integra & perfecta est.& quantũ ad tẽporalia est sterilis:cũ sapiẽtiæ æterni sint fructus. Quid p certamẽ illius senserint:& Vulcani:ifra ubi de Ericthonio ex certamine hoc nato scribetur. Triplici aũt uestẽ iõ tegitur:ut intelligantur uerba sapiẽtũ & potissime fingentiũ multiplicẽ habere sensum. illiq; ideo pepulũ pictũ sacrũ est:ut intelligamus sermones sapientum ornatos:floridos:lepidos:& summa uenustate decoros. Noctua ãt illa attributa ideo est pulsa cornice: ut ostendatur sapiẽtẽ ꝑmeditatione in obscuris seposita noscere:uti & noctua uidet in tenebris: & loquacitate:atq; garrulitate repulsa ut ope agat:loca tẽpulq; respicere. Minerua eni dicitur:ut ait Albericus. a min qđ ẽ nõ:& erua qđ est mortalis:ut resultet esse sapientiã imortalẽ. Pallas & athenæ ad alias spectãt mineruas & iõ ubi de illis mentio fiet exponentur. Tritonia aũt dicta est a loco seu lacu:quẽ penes primo comparuit qui triton in africa cõputatus est. Fictionibus igitur sic expositis ad historiã ueniendũ ẽ: & sciẽdũ mineruã fuisse uirginẽ quãdã cuius icognita fuit origo:ipsa uero cũ igẽtis eẽt igenii:ut Eusebius ait: regnãte argiuis phoroneo:primo apud tritonã paludem seu lacũ africæ cõparuit ignorantibus cũctis qbus uenisset ab oris Dicit tamẽ Pompon. mela in cosmographia:ꝙ incolæ arbitrabantur eã ibidẽ genitã:& fabulæ fidẽ faciunt: quia natalẽ illi putant diẽ ludicris uirginũ inter se decertantiũ celebrant. Hæc aũt cũ lanificiũ & texturam & alia multa artificiosa cõperisset:celebris dea habita est. quoniã omnia eius iuenta ex ui igenii atq; sapientiæ ꝓcedere uidebãtur. locus fabulæ adinuẽtus ẽ:ut ex cerebro Iouis genita uideretur. De hac.n. dicit Aug. in li. de ciuitate dei:qđ Ogigio in actica regnante:eam in uirginali habitu apparuisse apud lacũ tritonis ut dictũ est & cũ multoꝝ opeꝝ esset iuentrix tanto ꝓcliuius dea est:q̃o minus origo eius cognita. nec ab Eusebio differt Augustinus in tẽpore. nã contẽporaneos fuisse phoroneũ & ogigiũ idẽ ostẽdit Eusebius: & ob hoc ego hãc ioui primo filiã ascr ipsi:eo ꝙ illi magis q̃ cũ reliqs uideatur cõuenire tempore.

De Api argiuorum rege primi Iouis secundo filio. Ca. IIII.

Eusebius in libro temporum dicit Apim qui postea rex argiuoꝝ filiũ fuisse Iouis & Niobes filiæ phoronei:cum idem Eusebius scribit Iouem primo q̃ alteri mortaliũ immixtum.& sic primus fuit Iuppiter cũ tempore longe inferiores sint alii. Leontius autẽ dixit hũc Phoronei & Niobes sororis & cõiugis suæ fuisse filium:eiq; in regnũ sycionioꝝ hæredem successisse. Verum postea ab ægiptiis & deum & Iouis filium factum. De hoc Api multa narrantur. Nam ut referunt aliqui cũ aliquãdiu Argis post Phoronei mortẽ imperasset cupiditatæ gloriæ & amplioris regni ad ægyptios trãsfretauit. & obtento regno cum rudes homines multa docuisset:& potissime uini usum:loco dei haberi cœptus est:iã Iside sibi copulata coniugio. Eusebius uero eum sycioniorum scribit fuisse regem.& ubi ab eodem traduũ est de tempore eius uariæ sensere scriptores annalium. Nam quidam dicunt tempore Abraæ ab eo græciã apiam appellatam. Alii autẽ dicunt nato iam Iacob eum apud ægyptios deũ habitum. Beda uero eo in libro quẽ de temporibus scripsit dicit tẽpore Iacob ab Api in ægypto Memphim conditam. Eusebius præterea dicit secundum alios eum regem fuisse argiuoꝝ:& regnasse post centesimũ annũ Iacob.& ibidem dicit Apin cũ Aegialeũ fratrem Regẽ præfecisset Achaiæ:in ægyptũ trãsfretasse:& Menphin cõdidisse ciuitatẽ Eum autẽ in ægyptũ abisse:& Isidẽ habuisse cõiugẽ satis ab omnibus crediẽ. Verũ uti de tẽpore eius ambigitur: sic & de morte eius uaria etiã recitatur. Nam alii uolunt eũ apud ægyptios mortuũ & sepultũ:de quo in libro de ciuitate dei sic dicit Augustinus. Rex argiuoꝝ apis nauibus trãsuectus in ægyptũ cũ ibidem mortuus fuisset factus est Serapis omniũ maximus ægyptiorũ deus. Nominis autem eius cur non apis etiã post mortem:sed Serapis appellatus sit. facillimam rationem Varro reddit. Quia.n. archa in qua mortuus ponitur:quã omnes iam Sarcophagũ uocant:Soron dicitur græcæ:& ibi uenerari sepultũ cœperãt prius q̃ tẽplũ eius esset extructũ. unde Soron & Apis:Sorapis primo:deinde una littera cõmutata ut fieri solet Serapis dictus est. Alii aũt dixere eum a Typheo fratre occisum atq; membratim discerptum:diu ab Iside cõiuge quæsitum & postremo compertum:& in uanno eius membra collecta:quod postmodum in religionem uersum est:in sacris.s. februis interuenire uannũ. Isis aũt ultra paludẽ Stygiã:quæ in Africa est in Semotã insulã collecta detulit:& ibidẽ recondidit: Voluntq; qui hoc ueꝝ arbitranẽ a longa Isidis exquisitõe exortã quã ægypti fecere diu;non ante desistentes q̃ albũ tauꝝ comperissent:cõpertoq; applaudentes eum uocabant Osirim.& quoniã singulis annis id fiebat:dixit Iuuena.& nunq̃ satis quæsitus osiris. Cæteꝝ quandocũq; in ægyptum iuerit:seu qualitercũq; occubuerit:aut quocũq; sepultus sit Apis:in tãta fuit apud ægyptios ueneratõe ut eo iretur ab eis ad hoc ut nulla humanitatis infectõe posset illius labefactari diuinitas:ut cauerẽt instituto publico:ut si qs illũ fuisse hominẽ diceret capite puniretur:& ob id in qbuscũq; tẽplis eius simulacꝝ digito labiis impresso admonebat silentiũ. huius isuper tauri:quẽ Serapin arbitrabanẽ ægyptii caput dicit Rabãus delirãtes iudæos in heremo loco dei coluisse. Hũc ꝑterea apim dicit Macrob. i libro saturnalioꝝ apud Alexãdriã ægypti mirabili cultu uenerari:seq; soli uenerationẽ illã ipendere affirmare:& sic Apim solẽ esse uideẽ arbitrari.

De sole primo primi Iouis filio tertio. Cap. V.

Solem primũ primi Iouis fuisse filium scribit Tul. ubi de naturis deorum. Nec tamẽ dicit ex qua matre susceptum. Sunt qui uolũt hũc apim fuisse:eo ꝙ loco solis ab ægyptiis:ut paulo supra dictum est:cultus sit. Ego autem quis aliter fuerit comperisse non memini:hominem tamẽ fuisse certus sũ:& sic alius fuit ab api. Credẽdũ est eũ isignẽ atq; splẽdidũ fuisse hominẽ:& ingẽtis:atq; regii animi præditum:& eo modo quo supra de Ioue dictum est tam claro nomine decoratũ.

De Diana prima primi Iouis quarta filia. Ca. VI.

Diana prima filia fuit iouis primi & ꝓserpinæ:ut in libro quo supra Tul. idẽ asserit. Hanc ego reor uerã huius Iouis fuisse filiã & nõ ascripticiã & cũ satis sit nomẽ illud mulieribus usitatũ possibile etiã est fuisse propriũ non appositũ:ueꝝ qualiscũq; fuerit:nõ ea est quã poetæ insignẽ uirginitate ꝑpetua uoluere:cũ legaẽ hãc ex mercurio liberi & ꝓserpinæ filio pennatũ cõcepisse Cupidinẽ.

De Mercurio primo primi Iouis. v. filio. Cap. VII.

Primi Iouis & Cilenes nymphæ Archadis asserit Leontius filium fuisse Mercuriũ. Hunc deoꝝ nuncium seu interprætem fore poetæ describunt eumq; uariis ornamentis insigniunt:ut per illa intelligatur eiusdem officioꝝ uarietas. scribit.n. sic de eo Virg. primũ pedibus talaria nectit Aurea quæ sublimẽ alis siue æquora supra:Seu terram rapido pariter cum flamine portant. Tũ uirgam rapit:hac animas ille euocat orco Pallentes:alias sub tristia tartara mittit. Dat somnos adimitq;:& lumina morte resignat. Illa fretus agit uẽtos:& turbida tranat nubila &c. Insup Hora. de eo sic scribit in odis Mercurii facũde nepos Athlatis. Qui feros uultus hominũ recẽtũ Voce formasti cãtus & decore Mete palestræ &c. Illi isuper Statius galeꝝ addidit:dicẽs. obnubitq; comas: & tẽperat astra galero. Sane q̃q̃ legamus plures hoies fuisse mercurios:is ispectis quæ supra proximo de eo poetæ describunt: dato possit & ad hominẽ referri:de Mercurio planeta scripta potius ꝑsumemus:& potissime si ispexerimus qualiter cũ his que ab astrologis scripta sunt poetaꝝ dicta cõueniant. Albumasar aũt maximæ iter antiquos auctoritatis homo asserit mercuriũ adeo flexibilis esse naturæ ut eu estigio ad naturã eius:cui adhæret & ipe suã naturã cõuertat:& hoc propter tẽperamentũ eius siccitatis & frigoris. Venerabilis aũt Andalo præceptor meus:eũ complexione dicit calidũ & sicũ:eũq; significare concubinariũ delectatiões:claritatẽ & oracula uatũ:eloquentiã & historiaꝝ memoriã:credulitatẽ;pulchritudinẽ:bonitatẽ disciplinæ:& acumen igenii: præscientiã futuroꝝ arithmetricam & geometriam atq; astrologiã. Et hinc tam cælestiũ q̃ terestriũ reꝝ omniũ descriptionẽ Præterea auguria:dulcedinẽ plationis:uelocitatẽ:& principatus desideriũ:& ob illũ laudẽ atq; Phamã &

VNIVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

inſuper comæ tonſuram:ſcriptores & libros:mendacium:& teſtimoniū falſum:ſpeculationem ſemotarum rerum:paucitatem gaudii:& ſubſtantiæ deſolationem: negociationes:& emporia:furta contentiones: calidi tates:& conſilii profunditatem:modulationes carminum & fiſtularum:colorationes multimodas: obedien tiam:concordiam:pietatē:pauptatē:amicitiæ retentionē:artificia manuū:& multa alia:ut idē ipſe aſſerit An dalo:cū maſculis maſculus:& cū fœmineis fœmineus eſt. Ex qbus facile cōprehēdere poſſumus:cū tam cō uertibilis ſit naturæ:de eo in pſcriptis carminibus intellexiſſe poetas:eſto illud idē de hoibus mercurialibus dici poſſit & dicat ut:ut in ſequentibus apparebit. Sanelibet intentum poetarum explicare latius:ut quantum cū aſtrologis conueniunt manifeſtetur apertius. Dicunt igitur ut a capite ſumamus exordium:eum tectum galero ut per hoc ſentiamus. quia ſicut qui galero tegitur imbres fugit & radios. ſic & Mercurius ſolaribus tectus radiis:quibus fere ſemper iunctus fugit aſpici a mortalibus:rariſſime qdem uidetur:& paucis notus eſt:& mercurialis hō caliditate ſuum tegit conſilium. Alata.n. habere talaria uelocitatem tamen eius:non ſo lū in motu q illi circa epiciclū uelociſſimus eſt. Sed ob Celerem alioꝝ corpoꝝ ſupcælestiū ꝓprietatū aſſum ptionē atq; traditionē ex qua mercurialiū etiā hominū uelox:uerſipelisq; circū flexio denotatur. Virga aūt illi aſcripta eſt ꝓpter dimenſiones corpoꝝ ſe ſibi iungētiū :ſecundū quas & ipſe ilico ſuosdiſponit effectus: etiā mercurialis homo circa quodcūq; opus ſuū metiē obſequiū. Quod ab orco aias reuocet uirga. i. potētia ſua eſt hic acutius attēdendū. Fuere qdem q arbitrati ſunt oēs hoium aias a principio ſimul fuiſſe creatas:& demū cōceptis hoibus imiſſas eas morientibus nobis ad iferos deſcendere:ibiq; cruciari donec i uita cōmiſ ſa purgarenē:& inde tranſitū facere ad elyſios cāpos:ac ide poſt mille annos a Mercurio deduci ad Lethem fluuiū:ut eo potato obliuiſcerenē præſentis uitæ labores:& ſic deſiderarent iteꝝ redire ad corpora:ad quæ Mercurius reuocabat. quā ridiculā opinionē optime tangit Virg. dū dicit:Quiſq; ſuos patimur manes exin de per amplū Mittimur elyſiū:& pauci læta arua tenemus. Donec longa dies pfecto tēporis orbe Cōcretam eximit labē:purūq; relinq; Aethereū ſenſum atq; aurai ſimplicis ignem. Has omnes ubi mille rotā uoluere p annos Letheū & fluuiū deus euocat agmine magno:Scilicet imemores ſupa ut cōuexa reuiſant. Rurſus & ici piant i corpora uelle reuerti. Hoc aūt officiū reuocādi aias ad corpora:iō Mercurio attributū uolūt:qa dicunt eū præeſſe fœtui in utero matris exiſtenti in menſe ſexto:in quo opinātur multi rationē infundi cōcepto & hoc mercurii prædominātis opere. & ſic ab orco. i. ab inferiori loco reuocatur aia in corpus naſcituri a mercurio. qdaūt ad tartara mittat:phyſicū ē:qa deficiēte per frigidū & ſiccū:quæ eſt Mercurii cōplexio uera:calido & humido radicali aia ſeparat a corpore. & iuxta ueteꝝ opinionē tendit ad iferos. Sōnos adimere & dare idē eſt cū eo qđ dictū eſt in uitā educere naſcentes:qđ ſomnū ē adimere & i mortē ſoluere: qđ eſt ſomnū da re. uētos agere Mercurii ē. ipſe. n. frigore ſuo nōnunq; ſuſcitat illos:qbus ſuſcitatis eis ipelléubus ferūē huc il luc nubes. Volūt præterea eū deum eloquētiæ:deū mercatoꝝ:deū furū:& alia q̄tā eſſe:de qbus oibus ifra pro tenſius:ubi de mercuriis hoibus dicet. Eū aūt Iouis fuiſſe filiū:ideo fictū eſt. qa dei creatura ē cyllenis aūt ad colorandā fictionē dictus ē:ſeu eo ꝙ apud Gyllenem montem Archadiæ primo cultus eſt.

De Tritop treo. vi. & Ebuleo. vii. & Dionyſio. viii. Iouis primi filiis. Cap. VIII.

TRitopatreū Ebuliū Dionyſium dicit Cicero ubi de naturis deoꝝ antiqſſimi Iouis. i. primi Athe nieſiū regis & Proſerpinæ fuiſſe filios:& athenis Ariarches appellatos eē. quos & ſi nihil de ipſis cōpertā arbitror iſignes fuiſſe uiros:cū Ariarches ſonet armoꝝ priceps. nā aris græcæ mars latine ſonat & archos priceps. ergo belloꝝ ſeu armoꝝ priceps fuere qđ ea tēpeſtate & etiā hodierna pmaximū eſt. Leontius uero dicit q; cū ebuleus ad famā tractus Anthei terræ filii ad ineundū cū eo luctā ac ceſſiſſet:eo ſupato Herculis meruit cognomen:qđ ante eū nemo meruerat. Ego aūt credo longe antiqorem Ebuleū Antheos. Similiter & Dionyſiū dicit ad idos coactis i militiā mulieribus ituliſſe bellū. & obtēta uicto ria Nyſam urbē ibidē cōdidiſſe. & cū uictoriоſus reuerteretē:primū pōpā excogitaſſe triūphi:ac ēt uini uſum atheniēſes docuiſſe:eumq; ab eiſdē Liberꝝ appellatū & patrē:eo ꝙ ſeſe liberos eo uiuēte arbitrarenē q̄ſi ſub obtimi patris tutela ſeruatos:quæ qđē ſic eſſe potuiſſe:nō nego. ſed tamen lōge poſt fuiſſe extimo.

De Hercule primo. ix. primi Iouis filio. Cap. IX.

DIcet iſup Tulio primi Iouis ex Liſica primū & antiqſſimū Herculē fuiſſe filiū:& huic aſſerit cū Apollie de Tripode fuiſſe certamē:i quo quoniā obtiuerit dicit Paulus cū Dionyſius uocareē her cules meruit appellari:qđ qđē & Leontius affirmat:ſed cām nō oſtēdit. & ideo qđ credā:non ha beo. Certamē āt Tripodis credo de diuinatōe fuit. nā phœbi Tripodas dicit Paulus ſpēm eſſe lau ri: cui tantum tres ſunt radices:& has ob id in libris pontificū tripodas dictas:& Apolloni ob id ſacras qa cū ipſe diuinationis deus ſit:huiuſmodi lauri eandem uideantur habere uirtutem:cum legatur. Si frōdes hu ius ſpeciei Lauri dormientis capiti ſupponantur:eum proculdubio uera uiſurum ſomnia.

De Proſerpina prima. x. primi Iouis filia. Cap. X.

EX pſerpia Iouē nōnullos ſuſcepiſſe filios oñdit Tullius:& ide illius ēt fuiſſe filiā:qđ qđē poſſibi le ē honeſtate ſeruata:& Proſerpinā habuiſſe coniugē & ex hac eadē uel ex alia muliere pſerpinā habuiſſe filiā:quā Liberi frīs ſui fuiſſe cōiugē. idē videt teſtari Tullius :cū de ea nil aliud legiſſe meminerim. De libero primo. xi. primi Iouis filio:q genuit Mercuriū ſecūdū. Cap. XI.

IBeꝝ primū primi Iouis fuiſſe filiū Cicero ubi de naturis deoꝝ teſtat liqdo. Hūc unū & idē cum Dionyſio ſupiori Leōtius arbitrat:eūq; præ cæteris fratribus iſignē fuiſſe uiꝝ conat oñdere. Ta mē Euſebi. ſeu de hoc ſeu de alio:qđ ego magis arbitror:lōge poſt hæc tpa fuiſſe deſcribit. Huius aūt Proſerpinā & ſororē & coniugē nōnulli uolūt:eūq; ex ea Mercuriū ſecūdū ſuſcepiſſe filium.

De Mercurio ſecūdo Liberi & Proſerpinæ filio q genuit Cupidinē & auctoliū. Cap. XII.

MErcurius alter a ſupiore Liberi & Proſerpinæ fuit filius: ut Theodontius dicit & Coruilius: de quo talis a Theodōtio recitatē fabula:q̄ cū uidēte nemine p̄ter Bathū quēdā Apollinis uaccas fu ratus fuiſſet: Batho ut hæc nemini reuelaret:unā cōceſſit ex uaccis:demū in facie alterā trāſforma tus expturus Bathi fidē ad eū rediit:promiſitq; taurū ſi ſublatas ſibi uaccas oſtēderet. Bathus aūt oia quæ uiderat reuelauit. Quamobrē turbatus Mercurius: eū mutauit in ſaxū qđ indicē uocauere priores. nos āt paragonē uulgo dicimus. Tādē cū diuinitate ſua fretus hoc cognouiſſet Apollo: ſumpto arcu uoluit Mercurii ſagittis occidere. Sed Mercurius præſtigio iuitibilis factus lædi non potuit. Poſtremo iter eos ini ta cōcordia: citharā a ſe compertā Mercurius conceſſit Apollini. Apollo aūt uirgam cōceſſit eidē. Dicebat in ſuper Paulus ſe alibi legiſſe: q̄ mercurius irā præcogitans Apollinis ne lædi poſſet ab eo clam illi pharetrā cuacuauerat: qđ cū aduertiſſet iratus apollo: miratus eius aſtutiā riſit & in concordiā ſecū uenit ut ſupra. Leō tius circa hanc fabulā dicebat hunc Mercuriū filiū fuiſſe Dionyſii :q ꝓxime ſupra Liber uocat: & eū a natiui tate uocatū Nyſum: eo ꝙ apud nyſam Indie pauloante a ꝓſe conditā natus ſit: et cū adoleuiſſet tanta pedū ue locitate ualuit: ut coæuos ſuos cæteros curſu ſuparet. q̄obrē omiſſo noīe primo Stilbō appellatus ē: quod ue lox latine ſonat. Demū cum illuſiōes magicas didiciſſet: & latrociniis delectareē ſumme: armēta rapuit pho roneī. Is ſacerdotis apollinis delphici: q ea tēpeſtate mirandæ auctoritatis habebaē: & ea poſt lapideū tumulū quendā cui Bathos nomē erat: ſeduxerat. Veꝝ cū taurus unus ex iprouiſo ſegregareē a reliqs: ſocios uagus repeteret: forte cōſcendit tumulū illū mugiēs: mugitui cuius reſpōdentibus aliis ab exgrenibus armēta con perta ſunt: & tumulus ex Batho dictus ē index. Stilbon aūt cum ſuis artibus Phoronidis irati ipetum effugiſ ſet: amicus eius tandē factus ē. Veꝝ cum in talibus perſeueraret: nō ob auariciā: ſed naturæ ut aiebat ipulſu: cū alias eſſet & formoſus homo & eloquētiſſimus: & circa oia manualia opa celeberrimi Ingenii: Mercurius nūcupatus eſt: & fuꝝ deus: qđ ut idē aſſerebat Leōtius: & ſi a ioco habuerit initiū: conualuit tamen apud atti cos & archades inceptū: ut poſt mortē illi tēpla dedicarent & ſacra: qbus ſibi ppiciū conabanē facere hi qbus furto aliqd erat ſubtractū: afferētes numine ſuo: & ſeruata multa ac ēt recupata: eūq; aiebat ſicuti & cæteros in ſignitū: de qbus iſignibus quoniā ifra: ubi de tertio Mercurio late dicturus ſum: hic aliqd ſcribere nō curaui.

De Cupidine primo ſecundi Mercurii filio. Cap. XIII.

CVpido primus: ut aitcū Tullio Theodōtius: ſecūdi Mercurii & dianæ primæ fuit filius: quē aiūt fuiſſe pennatū circa qđ duo potuere ſenſiſſe fingētes. Primū circa nomē: eo ꝙ ſpecioſiſſimus fue rit puer: iſtar Cupidinis filii Veneris: quē pueꝝ & pulcherrimū ſemp pinxere pictores: q̄ſi alter Cupido dictus eſt. Pēnatū aūt ob id cognominatū reor: qa uelociſſimus curſu fuerit adoleſcēs.

De Auctolio ſecundi Mercurii filio qui genuit Synonem primum. Cap. XIIII.

VEctolius. ut Ouidio Placet Mercurii & Lychionis fuit filius: q Ouidi. de origine eiuſdē talē reci tat fabulā. Dicit. n. Lychionē Dedaliōis ſpecioſiſſimā fuiſſe filiā: adeo ut apollini & mercurio pla ceret: qbus poſcētibus una & eadē die: uno tamē de altero ignorāte eius i ſequēti nocte cōcubitū cū pmiſiſſet a Mercurio nō expectata nocte uirga tacta ē: & in ſomnū ſoluta: & ſic cū ea cōcubuit. Apollo aūt nocte acceſſit ad eā: ex qbus cū geminos cōcepiſſet peperit Mercurio Auctoliū: apollini uero phi lemonē. Veꝝ auctolius inter fures euaſit clariſſimus adeo ut nō uideret degenerare a patre. Phylemon autē cithariſta factus ſe Apollinis filiū demonſtrauit. Huic ego fictioni cauſam dediſſe uariū geminorū fratrum exitū. & ſic uterq; eoꝝ illi deo attributus eſt filius: cuius imitatus eſt mores: & forſan Auctolii naſcentis fuit ſignificator Mercurius: & ſic eius dictus eſt filius. & Apollo eādem ob cauſam Philemonē lucratus eſt.

De Synone primo Auctolii filio: qui genuit Siſſimū & Auctoliā. Cap. XV.

SYnō Auctolii fuit filius: ut placet Paulo. & hūc idē dicit Seruius fuiſſe furē: ſeq; ad exercēda la trocinia in diuerſas ſpecies adeo trāſformantē. ut facile quos uellet: falleret: Genuit aūt Siſſimū & Auctoliā matrē Vlyſſis: & habuit dominiū penes Parnaſum: ut per Homeꝝ patet i odyſſea ubi recitat qualiter Vlyſſes apud Parnaſum ab Apro in Tibia uulneratus ſit.

De Siſſimo filio primi Synonis: & patre ſecundi. Cap. XVI.

SIſſimus ut dicit Seruius: filius fuit primi Synonis: nec de eo aliud legiſſe memini niſi qa pater ſu it ſecundi Synonis: qui fraude ſua troianos in extremam deduxit perniciem.

De Auctolia Synonis primi filia & Vlyſſis matre. Cap. XVII.

AVctolia ut Seruio placet Synonis primi fuit filia. Hæc cū nupſiſſet Laerti Ithachæ regi: ut qbuſ dā placet: a Syſipho latrone ad uiꝝ uadens itercepta eſt atq; oppreſſa: & ex eo cōcubitu ſunt q di cunt eam cōcepiſſe Vlyſlem: & ſic prægnantē iuiſſe inuptias Laertis & quē ex Syſipho concepat Laertis filiū eē dixit. qđ Aiax Thelamōius apud Ouidiū in qōne de armis Achillis illi obicit: di cēs. Qui ſanguine cretus Syſiphio furtiſq; & fraude ſimillimus illi &c. Hæc aūt ut ferē cū audiſſet falſo nun cio apud Troiā Vlyſſem occiſum: doloris ipatiēs laqueo uitā abiecit: quāpoſtea apud iferos: uti odyſſea ſcri bit Homerus: Vlyſſes comperit & agnouit: & de mul is perquiſiuit ab ea & prædoctus eſt.

De ſecundo Synone filio Siſſimi. Cap. XVIII.

SEcundus Synon teſtimonio Serui filius fuit Siſſimi: & a Synone prio auo ſuo denoiatus. Hic cū græcis ut p Virg. patet ad excidiū troianū exceſſit: & iā minus ſuccrēdētibus rebus a græcis fin gētibus redīū ſubornatus: uolēs a troianis captus: & ad priamū regē deductus eſt: apud quē mi ra ſagacitate primo ſe extulit: & demū fallacib us uerbis i pniciоſam credulitatē de receſſu gra co rum regem troianoſq; reliquos ad ſuſcipiendū equū ira mœnia ciuitatis impulit. Quid ex illo deinde ſecu tus ſit neſcio. Scribit tamen Plinius in lib. de hiſtoria naturali huius inuentā fuiſſe ſignificationē ſpeculariā.

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

ex quo satis patet eum non minimi momenti fuisse hominem.

De Epapho primi Iouis.xii.filio:q genuit Lybiam & Belum. Cap: XIX.

POstq̃ primi Liberi patris Iouis primi filij plẽ oem expediuimus retro trahẽdus ẽ sermo ad Epaphũ ægyptiũ eiusq; amplissimã pgeniẽ.q qdẽ epaphus ut testat̃ Ouid.ex Ione filia Inachi Iouis fuisse filiã dicũt.sed ex Iside pmethei filia ut ubi infra dũ de Iside latius patẽpit. Euseb.ãt lib.tpum dicit eũ filiũ fuisse Thelegõi:cui post mortẽ Apis nupsit Isis. Geruasius qdẽ tellheriẽsis in libro octoꝝ iperaliũ scribit Epaphũ Heleni& isidis fuisse filiũ:& Babyloniã ægyptiã cõd disse:qd opus fuisse cãbisis psaꝝ Regis certiores auctores affirmãt. Et sic de pfe & mre eius iter se discrepãt auctores. Ego aũt uulgatiorẽ secutus famam: Iouis & Ionis filium dicã:ex cuius cõceptiõe fabula infra ubi de Ione scribẽ itegre referetur. Huius dicit Lactantius Cassiopiã fuisse coniugẽ:nõ eã quæ socrus fuit psei : sed longe antiquiorẽ & ex ea quosdam suscepisse filios:ut postea apparebit. De tẽpore eius nõ minus q̃ de patre & matre discordes sunt ceteres.nam Eusebio ubi de tẽporibus referente. Aliq dicũt Iouẽ Ioni Inachi filiæ mixtũ regnãte athenis Cecrope:q regnauit circa ãnos mũdi.iii. M.dcxlviii.cũ constet inachũ regnasse usq; ad annum mundi.iii. M.ccc.lxxxxvii.& secundũ hos oportuit aliã esse Ionẽ q̃ inachi filiã. Idẽ aũt Eusebius paulo post prædictã dicit Ionẽ in ægyptũ pfectã anno.xliii.regni Cecropis:q mundi fuit annus.iii. M.dccx.& ibidẽ isidẽ nuncupatã:& Thelegono cuidã nupsisse:& ex eo Epaphum concepisse. Ego autem discordantiis omissis Iouis primi Epaphum filium dixi:eo q̃ eius tempus uideatur conuenire magis cum Ione Inachi filia & isi de Promethei:ex quibus quis potest quam malit illi matrem ascribere.

De Libya filia Epaphi. Cap. XX.

LIbya Epaphi & Cassiopiæ cõiugis suæ ut Lactãtio placet:fuit filia : quæ cum in Neptunni uenisset concubitũ.i.alteni hois ab ægypto:& ex eo concepit& pepit Busiridẽ imanẽ postea tyrannũ. Hæc ut dicit Isidorus:ubi de ethimologiis:eius ptis africæ regina fuit : q̃ ex suo noie Libya dicta ẽ. De Belo Prisco Epaphi filio q genuit Danaũ:Aegistũ:& Agenorẽ. Cap. XXI.

BElus quem Priscũ cognominant ueteres Epaphi secundũ Paulũ fuit filius:& post eũ in supiori ægypto regnauit:ubi ut aiũt cælestis disciplinæ iuctor doctorq; factus:meruit ab ægyptiis ut idẽ Paulus asserit:templũ quod illi i Babylonia fuit cõstructũ:& Ioui belo cõseratũ. Theodontius uero dicit tẽplũ hoc post belũ factum cretensis Iouis astutia:q captatis cum principibus amicitiis quasi ad eas cõseruãdas tẽpla in regnis eoꝝ ædificari:& suo amicitiæ titulo insigniri plura fecit:qua astutia summe nomẽ eius & deitas ampliata ẽ. Alii sunt q dicant templũ hoc nõ Belo prisco ædificatũ nec in Babylonia ægyptia:sed Belo pri Nini regis assyrioꝝ in Babilonia Chaldæoꝝ:eũq; diu sub noie Saturni sacris & cultu uario honoratũ. Fuere præterea belo prisco filij qdam:sed ex qbus mulieribus non constat.

De Danao Beli Prisci filio:qui.l.genuit filias:ex quibus Hypermestra & Amimon atq; Bona tantum nomine cognoscuntur. Cap. XXII.

DAnaus Beli Prisci fuit filius:ut asserit Paulus.& illud idẽ affirmat Lactãtius:qui etiã & ãte Paulũ Orosiũ dicit Danaũ Beli filiũ ex pluribus cõiugibus.l.filias habuisse.qs cũ Aegistus frater eius cui totidẽ erant meliores sexus filij:postulasset in nurus:Danaus oraculi responso cõperto se manibus generi moriturꝝ:uolens euitare piculũ:cõsensis nauibus in argos uenit. Asseritq; Plinius in lib.naturalis historiæ::eũ primũ nauibus seu naui trãsfretasse cũ antea ratibus inuẽtis ab ertra rege i mari rubro nauigaret.esto sint ut idẽ scribit Plinius:qui credant missos & troianos in Hellesponto priores excogitasse dum aduersus tracas tranfirẽt. Aegistus autẽ q; spretus esset indignans:ut illum sequerent filiis imperauit:lege data ut nunq̃ domũ repeterent ni prius danaum occidissent. Qui cũ apud argos oppugnaret patruum:ab eo diffidente fraude capti sunt. Spopondit.n.se illis iuxta Aegisti uotum filias datur⁹ in cõiuges nec defuit pmisso fides. Subornatæ.n.a patre uirorum intrauere thalamos singulis cultris clam armatæ oẽs:& cum uino lætitiaq; calentes iuuenes facile in soporẽ iussent:obedientes pri⁹ uirgines:captato tẽpore iugulauerũt uiros:unaquæq; suũ:Hypmestra excepta:q̃ lino seu linceo uiro suo misereta pepcit. Hunc Danaũ dicit Eusebius:cui & armais nomẽ fuit:anno mũdi.iii. M.dcc.xvi.apud ægyptios regnare cœpisse. Ast ide ægypto pulsus argos ueniens prius Stelenũ argiuoꝝ regẽ cũ ãnis regnasset.xi.regno expulit & ide Gelanorẽ successorẽ eius argiui ab iperio expulere & Danaũ susceperẽ:q aqs eos abũdare fecit. Nã ut ait Plin.in lib.de natu rali histo. Puteos primus ex ægypto ĩ græcia fodiẽdos oñdit. Et eisdẽ fere tpibus asserit eius ope a filiabus.l. Danai filios.l. Aegisti frs sui pter Linũ:seu Linceũ occisos. Tãdẽ ipse cũ.l.ãnis regnasset:a liceo occisus est:

De quinquaginta filiabus Danai in generali. Cap. XXIII.

FIliæ Danai fratricidæ ppriis fere nominibus icognitæ sunt:cũ noia triũ tantũ ad nos usq; puenerint:& sicuti noia perdidimus:sic& fortunas post sceleꝝ facinus ppetratũ. Finxere tamẽ poetæ has apud inferos esse dãnatas:& hoc assiduo agitari supplicio ut hauriẽtes aquas urnas absq; fundis conenẽ iplere:ut dicit Ouid. Moliriq; suis letũ patruelibus ausæ Assidue repetunt q̃s pdãt belides undas &c. Et Seneca tragicus i Hercule furẽte: Vrnasq; frustra danaides plenas ferũt. Hoc ego illis intãctũ supplicũ reor:ut mulieꝝ singularis cura describatur:q̃ dũ suã formositatẽ Lauticia nimia augere conantur:laboré pdũt:& minuẽ qd intẽdũt inani solertia augere. Vel potius mõstrãt q̃lis sit fluxoꝝ atq; effœminatoꝝ hoium labor:q dũ sæpe repetito coitu credũt adimplere qd cupiũt nõ obtẽto uoto seipsos euacuasse comperiunt.

De Hypermestra una ex.l.filiabus danai. Cap. XXIIII.

HYpermestra ut in epistolis ostendit Ouidius filia fuit Danai & sola ex.l. sororibus neglecto pris imperio Linceo uiro suo pepercit:& ob id ut idẽ dicit Ouid.carceri tradita ẽ. Hãc ut dicit Eusebi.

in libro tempoꝝ: nõnulli putarũt isidẽ esse. Attamẽ danao patre argis regnãte sacerdotio functa est.

De Amimone una ex.l.filiabus Danai. Cap. XXV.

AMimon:ut ait Lactãtius:filia fuit Danai ex.l.sororibus una. Hæc cũ studiose i sylua iaculo uenaret:iaduertẽter satyrũ pcussit:q cũ illi uim uellet iferre: Amimõ Neptũni auxiliũ iplorauit. Neptunus autẽ fugato Satyro:quod ab illo uirgo pati noluerat:a maiori deo passa cõcepit:& pepit Nauplitũ. Quid autẽ de fictione sentiẽdũ sit:infra ubi de ortu Nauplii apponetur.

De Bona una ex.l.filiabus Danai. Cap. XXVI.

b BOna ut dicit Ditis Cretẽsis:ubi de expeditione græcorũ cõtra troianos scribit:filia fuit Danai:quæ ut ipse asserit Atlanti nupsit:& ex eo Electrã peperit:quæ postea ex Ioue Dardanũ edidit.

De ægisto Beli Prisci filio:qui genuit.l.filios:ex quibus Lynceus Cap. XXVII.

AEgistus Beli prisci fuit filius:& Danai frater:ut supra satis mõstratũ est. Huic.l.fuere filii: quibus cum quæsisset Danai fratris sui filias in cõiuges :ab eisdem Danai iussu occisi sunt oẽs nuptiarũ nocte præter Lynceum:ut prædictum est.

De Lynceo ex.l.filiis ægisti uno:q genuit abantẽ & Iasiũ & Acrisiũ. Cap. XXVIII.

LYnceus quẽ Lynũ appellat Ouid.filius fuit ægisti:& solus ex.l.fratribus misericordia Hypmestræ cõiugis euasit a morte:hic ut placet aliqbus:Danao patruo pulso pro eo regnauit apud argos. Alii uero dicũt eo occiso:sed qualitercũq; fuerit.ut Eusebius ostẽdit in libro tẽporũ: postq̃ danaus regnasset annis.l. Lynceus eidem successit in regno:cũq; regnasset annis.xli. Abante & Iasio & Achrysio filiis derelictis:diem clausit.

De Abante filio Lyncei:qui genuit Pritum. Cap. XXIX.

ABas:ut asserit Barlaam filius fuit Lyncei ex Hypermestra cõiuge:esto Paulus dicat eũ Beli Prisci fuisse filiũ. Hic autẽ bellicosus homo & acerrimi ingenii fuit: Lynceoq; patri successit in regno:annisq;.xxviii.ut dicit Eusebius:imperauit argiuis:& mortuus est.

De Prito filio Abantis:qui genuit Merã & sorores. Cap. XXX.

PRitus seu Prœtus:ut Lactãtio placet & Seruio:filius fuit abantis argiuoꝝ regis. Huic utfere oẽs asserũt cõiunx fuit Stenoboe. Homerus autẽ dicit Antiope:ex qua tres fuit filias:quæ iã adultæ:eo q̃ formosissimæ essent:elatæ tẽplũ Iunonis intrãtes se prætulere Iunoni . q̃obrẽ turbata Iuno:illis furorẽ imisit talẽ:ut se uaccas arbitrarent:& aratra timẽtes syluas optarẽt:ut ait Virg. *Prætides iplerunt falsis mugitibus agros.* Ouidius aliam refert insaniæ causam dicens has in ea insula se uaccas creditas:eo q̃ furto facto ex armẽtis Herculis præstitissent consensum. Sed quacũq; causa factũ sit: ægre tulit infortuniũ Prœtus: proposuitq; regni partẽ:& quã ex eis mallet in cõiugẽ:ei qui illas in pristinã mentẽ reuocasset. Cuius præmii cupiditate tractus Melãpus Amithaonis filius curãdas assumpsit: & ut ait Vitruuius in libro architecturæ:eas apud clitorẽ archadiæ ciuitatẽ duxit. Ibidẽ enim spelũca est ex qua pfluit aqua ex q̃ fiqs biberit fit abstemius:& ob id apud eã lapide epigrãma græcis carmibus scriptũ ẽ:testificãs aquã nõ esse idoneã ad lauandũ:& utibus inimicã. Ibi autẽ peractis sacris eas purgauit:& pristinæ restituit mẽti:& sic regni partẽ:& coniugiũ unius consecutus est. prætus aũt secundũ Eusebiũ ãnis.xvii.regnauit : eiq; successit Achrysius frater. Huius ego filias.si medelã Melampodis intueor:uino fuisse ultra q̃ deceat mulieres auidas: arbitror:& potatæ nõnunq̃ se patri regi præferre ausas. Quãobrẽ Iunonis irã:id est regnantis patris meruere & castitate in partẽ alterã instigante uino multebriter in furiã uersæ se uaccas & seruas:& iugo subditas clamitabant:quod cũ forsan sæpius cõtigisset uexatus infortunio prætus eas tradidit Melampodi curãdas: qui cum eas aqua prædicta potasset hostes uini fecit:& furor abiit consuetus.

De Merane Præti filia. Cap. XXXI.

MEra dicit Leontius filia fuit præti & Anthiæ filiæ Amphianasse:quæ cũ uenationibus dedita diu nam per nemora sequeret̃ a Ioue uisa atq; dilecta ẽ:& ab eo dianæ sumpta imagine uiciata:quæ tandẽ cũ ob pudorẽ patrati sceleris:& timẽs ne iterũ decipere:uocanti eã Dianæ obsequi noluit: & ob id Diana cõmota illã sagittis occidit. Hanc dicit Paulus Stenoboe fuisse filiã sicut & reliquæ & post susceptã sanitatẽ obsecutura Dianæ uenisse:qua fictione dicit idẽ Leontius monemur hypocritas sæpe credulos dolis in eã:quã dissuadent deduxisse pernicieꝝ a qua dũ uerax homo aliquãdo lapsos releuare conat̃ decepti semel:& oia timẽtes icreduli facti oblatã respuẽtes salutẽ in mortẽ perpetuã dilabuntur.

De Achrysio Abantis filio:qui genuit Danẽ matrẽ perſei. Cap. XXXII.

AChrysius Abãtis fuit filius:ut dicit Lactantius:& ut Eusebius in libro tẽporũ scribit:Prœto fratri successit in regno.hic ut idẽ Lactãtius asserit:nec ab hoc discrepat Seruius:unicã habẽs filiã Danẽ in respõsis habuit se manu eius:qui ex filia nasceret̃:moriturꝝ:qui ad effugiendã pnũciatã mortẽ: filiã in q̃dã turri sepositã:seruariq; iussit ne qs hõ posset ad eã accedere. Cõtigit igit̃ ut audita formositatis eius phama illã cõcupisceret Iuppiter:q cũ ad eã accessum aliũ nõ uideret:uersus in auri guttã ex tegulis in gremiũ eius se cadere pmisit:& sic pgnãs effecta est.qd ægre ferẽs Acrysius eã capt̃ iussit: & in archã poni atq; in mari pici:qd cũ ministri fecissent in littus usq; Apulũ archa delata ẽ:& casu a piscatore capta:in qua cũ cõperisset Danẽ:& paruũ filiũ:quẽ enixa fuerat:eũ ad Pilũnũ regẽ detulit:q cũ genus eius cognouisset:& patriã:illã libẽter sibi cõiugio copulauit. Filius aũt eius cui perseus nomẽ fuit:cũ excreuisset: & gorgoni caput abstulisset:in argos ueniẽs Acrysiũ trãsmutauit in saxũ:q̃ qdẽ trãsmutatio fecũdũ Eusebiũ sonat:q cũ regnasset Acrysius apud argos ãnis.xxxi.a Perseo nepote suo:nõ spõte tamẽ occisus est:& in lapidẽ.i.i frigiditatẽ perpetuã uersus.quod autẽ fictionis supereſt infra:ubi de Dane declarabitur.

VNIVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

De Danefilia Achryſii. Cap. XXXIII.

DAnes Achryſii filia:ut ſupra ꝓximo dictū eſt:i mare ꝑgnās a patre dimiſſa:cū in apuliā ipulſa ue niſſet pilūno regi apulo nupſit:& ide ad rutulos abiere:& cōſtructa ibidē Ardea ciuitate Daunū Pilūno peperit. Sane qđ omiſſum ē ſupra:ſouē aurū fluxiſſe p tegulas: itelligēdū ē auro pudicitiā uirginis uiciatā:& cū nō eſſet adultero iter ꝓmiſſū ꝑ ianuā:clā tectū cōſcēdiſſe: & ide ſe i thalamū uirginis demiſiſſe. Dicit tamē Theodōtius ꝙ cū Danes amareť a Ioue:& ſe ob timorē patris ſciret ꝑpetuo dā natam carceri:ut poſſet euadere:& fugā arripere:occulte cum Ioue auro concubitū mercata ē: & parata naui: & cum his quas potuit deferre diuitiis fugam arripuit prægnans ex Ioue.

De Iaſio Abātis filio:q genuit Athalantē:Amphionē:& Thalaonē. Cap. XXXIIII.

f Vīt:ut theodontio placet:Iaſius iſte Abantis filius:de quo niſi ꝙ ſæpiſſime inter argiuos reges numeratus eſt:& ꝙ quoſdam habuit filios nil legi.

De Athalanta filia Iaſii:& matre Parthenopei. Cap. XXXV.

AThalāta:ut dicit Lactā.& Theodōtius:iunior fuit filioꝝ Iaſii. Quæ cū ſpecioſa uirgo ex ſoctis eēt Dianæ ad aprū caliđoniū pimendū una cū cætera Achaiæ nobilitate iuuenū a Meleagro uocata uenit:& in uenatiōe pria aprū ſagitta peuſſit:& ut ob ſuā formoſitatē a Meleagro dilecta: occiſa be lua:ab ea ciuſdē honorari capite meruit:ex quo eius in amicitiā uenit:& amplexus ipſius paſſa eſt parthenopeū pepit. De amphione Iaſii filio:qui genuit Clorim. Cap. XXXVI.

a Mphion alter ab illo:qui thebas clauſit muro:filius fuit Iaſii:& regnauit:ut dicit leōtius in orcome no minio & in pilo uocatus alias argus:cui unica fuit filia nomine Cloris.

De Clori filia Amphionis & Nelei coniuge. Cap. XXXVII.

c Loris:ut ſupra dictum eſt:filia fuit Amphionis:ut in odyſſea teſtatur Homerus:Neleo nupſit:eiq; peperit Neſtorem:& alios plures filios.

De Thalaone Iaſii filio:qui genuit Euridicē:Flegeū:& Adraſtū. Cap. XXXVIII.

THalaon dicit Paulus:filius fuit Iaſii:& apud argos regnauit:qđ qđē iudicio meo ſane itelligēdū ē: dū huiuſmodi hoies reges appellant ueteres:nā cū in cathalogo regū nō repiant̄ exiſtimandū eſt eos de ſtirpe regia fuiſſe:& aliquā regni particulā tenuiſſe:& appellatos reges magis ob decus ſtirpis q̄ ob poſſeſſum a talibus regnū:ex qbus Thalaonē hunc & amphionē & Iaſium puto.

De Euridice Thalaonis filia & amphiarai coniuge. Cap. XXXIX.

EVridices:ut aſſerit Theodontius fuit filia thalaonis & amphiarao uati iūcta cōiugio: cui peperit Amphilocū & Almeonē. Cūq; adraſtus polynicis generi ſui cauſam aduerſus Etheocle & Thebanos ſūpſiſſet bellū: bellūq; pararet:uidiſſetq; amphiaraus oraculi reſpōſo ſe nō rediturū ſi iret in bellū:latibulū petiit: uxoriq; ſuæ tāti ſuas patefecit latebras. qui cū ab adraſto aliiſq; quereret: nec cōperiret uſq;:contigit ut uideret Euridices argiæ cōiugis polynicis monile quondā a uulcano donatum Hermioni cōiugi cadmi:illudq; deſideraret diceretq; argiæ ſi monile illud illi cōcederet ſe oſtenſurā amphiarāi:& ſic factū eſt:quāobrē in bellū uadens amphiaraus a terra abſorptus eſt:Euridices autē poſtea ab almeone filio:cui uadens amphiaraus uindictam ſuæ mortis iniunxerat:occiſa eſt.

De Flegeo filio Thalaonis. Cap. XL.

f Legeus:ut dicit Theodontius filius fuit thalaōis:& iuuenis moriēs:nil memoratu dignū reliquit.

De Adraſto rege filio Thalaonis:qui genuit deiphilē & argiā. Cap. XLI.

ADraſtus argiuorū rex:ut ait Lactā.filius fuit thalaonis & Eurinomes:cui cū duæ eſſent filiæ:Deiphiles & argia:audiſſetq; ab oraculo ſe nuptui daturū alterā apro:alterā leoni: Circa futurū infortuniū filiarū affligebat:& ecce caſu factū eſt:ut pollynices Thebanus excōpoſito exul itēpeſta nocte argos appellaret:hymbreſq; fugiēs:regiā ſubitraret porticū. Nec mora & Thydeus ob homicidium Caliđoniam fugiens ibidem deueniret:& in certamē poſt iurgiū hoſpitii cauſa cōſurgerēt: quāobrem paratus rex ſenex adraſtus ad eos deſcēdit:& uerbis & auctoritate ſua iuuenū iras cōpoſuit:eoſq; deduxit in regiā. Et cū uidiſſet alterū pelle leonis tectū pollynicē. ſ. qui regius iuuenis iſigne illud in teſtimoniū uirtutis Thebani Herculis ferebat. Et alterū cute apri:q ob occiſum a meleagro patruo aprū in decus ꝑis ea tectus incedebat:reſpōſi ambiguitate itellecta:cognouit hos ſibi generos eſſe trāſmiſſos. Quos poſtq̄ nouit affinitate cōiūctus. Thideo deiphilē & pollynici argiā dedit uxores:& cū iuxta ꝓmiſſū regnū ab Etheocle pollynici non reſtitueret:cōtractis uiribus aduerſus thebanos bellum mouit:& cū tā duces oēs ſui morte occubuiſſent: ceci diſſentq; mutuis uulneribus pollynices & etheocles:ipſe in furiā uerſus repetit argos:nec qs illi fueri finis inueni. De Deiphyle Adraſti regis filia:& Tydei coniuge. Cap. XLII.

d Eiphyles:ut dicit Statius:filia fuit Adraſti regis:& cōiunx Thidei Caliđonii:cui pepit Diomedē.

De argia adraſti filia:& coniuge pollynicis. Cap. XLIII.

a Rgia ſecūdū Statiū adraſti regis fuit filia:& pollynicis cōiūx q̄ cū illi pepiſſet Theſſandrū:audiſſetq; eū a fre occiſū:ab argo thebas ueniēs:ut extremas lachrias:& officiū funerale cadaueri uitriipenderet eo ꝙ id faceret aduerſus iperiū Creontis:una cū antigona pollynicis ſorore capta:& iuſſu Creōtis occiſa eſt.

De agenore tertio Beli priſci filio q genuit ſeptē filios:quoꝝ prima Taygeta. ſecūdus Polydorus. tertius Cylix. ꝗrtus Phœnix. qnta Europa. vi. Cadmus. vii. Labdacus. Cap. XLIIII.

POſt explicitas ſucceſſiōes danai & ægiſti filii Beli priſci:ad ampliorē prolē Agēoris phœnicū regis eiuſdem Beli filii :ut Theodontius dicit & paulus: ſtilus reuocandus eſt. Et teſto a prædictis dicatur ꝙ hic Agenor fuerit Beli filius. Sunt tamen qui dicant eum Beli fuiſſe filium: ſed nō

ægyptii:q̄nimo phœnicis:auunq; huius Agenoris Agenorē etiā nuncupatū eumq; Agenorē primū : nimia apud aſſyrios regnāte cū ingenti multitudine:peſte coactum:patrias ſedes quas circa extremā meridionalē ægyptū habuerat:liqſſe:& duce peregrinationis Nylo ilyttus ſyriacū deueniſſe nauibus. & illud pulſis ueteribus icolis occupaſſe:ibiq; regnaſſe:ſibiq; Beliū filiū ſucceſſorē liqſſe:quē huius agenoris patrē uolūt. Alii uero nepotē ex phœnice filio:ex qbus cōprehendi poteſt a ſimilitudine nois:& forſan ipſis exortum errorē: ut q Beli ſyriaci filius fuerit creditus Beli ægyptiaci. Sed ex quocūq; Belo natus ſit:mens mihi ē hic Theodontii & pauli opinionē ſequi:cū de ſupiori nō ſatis certus appareat auctor. Hāc igiē dicunt ex ægypto in litus ſyriū abiiſſe:& phœnicibus iperaſſe:& ampliſſima atq; generoſa prole clariſſe.

De Thaygeta prima Agenoris filia. Cap. XLV.

THaygetam dicit Ditis cretenſis Agenoris fuiſſe filiam:eamq; Ioui placuiſſe : & in eius ueniſſe cōcubitū:& cum concepiſſet lacedæmonē peperiſſe:dato ſint q eū ex Semele natum dicant.

De Polydoro. ii. agenoris filio. Cap. XLVI.

p Olydorus ut teſtatur Lactātius:filius fuit agenoris:de quo præter nudū nomē nil puto. Eſto Theodontius de iſto leuem faciat mentionem. ſed longe antiqorem iſto Agenore illum dicit.

De Cylice tertio Agenoris filio:q genuit Lampſaciū:& pygmalionē:& Pyrodē. Cap. XLVII.

GYlix ſecundū Lactantiū filius fuit agenoris. Hūc dicit Theodōtius hoiem acris igenii & robuſti corporis fuiſſe:& cū ſupiores ſibi fratres ſpneret & de ſucceſſiōe regni ēt deſparet:uilipenſo ſuperioꝝ iugo:parte copiaꝝ ſumpta:ſedes haud lōge a ſuis occupauit ſibi:& regionē a ſuo noie cyliciā nūcupauit:ibiq; duos filios ſupſtites dereliq̄t:Lāpſaciū. ſ. & pigmalionē. Sūt q dicāt puinci am hāc a cadmo occupatā anteq̄ q̄ſiturus Europā mitteret a pre:eāq; poſtea a Cylice poſſeſſam cadmo non redeunte. De Lampſacio Cylicis filio. Cap. XLVIII.

l Ampſacius:ut dicit Theodontius & poſt eum Paulus filius fuit Cylicis:eiq; ſucceſſit in regno : nec ex eo aliud ulterius inuenitur.

De Pigmalione. i. Cylicis filio & Cypriorum rege qui genuit Paphum. Cap. XLIX.

PIgmalion ut dicit Theodōtius filius fuit Cylicis:de quo refert ꝙ cū iuuenis eſſet: & gloria maiorum ſuoꝝ quos ad occiduū uſq; penetraſſe:& aphricū litus ēt occupaſſe audierat ifeſtareť: Collecta Cylicū manu:& conuocatis ex phœnicibus :claſſeq; parata in cyprū tuā ſereniſſime regū trāſuexit exercitū:& ide ueteres ſyrios q ibidē agenoris uetuſtiſſimi utribus:ex antiqs pulſi ſedibus cōfugerāt expulit:& occupauit oēm atq; tenuit inſulā & regnauit i ea. Sane:qđ ēt teſtat Ouidi . in maiori uolumine:cū ibi ſceleſtiſſimas cōperiſſet mulieres oīno libidini obſequētes uitio offenſus:uitā cœlibē ducere diſpoſuerat. Attamē qa ualebat igenio:& artificioſas haberet manus:finxere poetæ eū ſibi ex cādidiſſimo ebore formineā ſculpſiſſe imaginē:eāq; iuxta deſideriū ſuū lineamētis atq; decore oris cōtraxiſſe ꝙ oia:In q̄ cū igenioſus hō:& artē miraret ſuā:& uenuſtatē imaginis cōmendaret i dilectionē eius icidit:& feruore maximo cupiebat eā eſſe fœminā:orauitq; Venerē ea tēpeſtate celeberrimā inſulæ deā:ut aiaret eandē & ſuoꝝ faceret amoꝝ ſenſibilē:nec effectu caruere ꝑces:fœmina uera facta ē. Quod aduertēs Pigmaliō gaudio plenus:qm̄ uoti cōpos eſſet:eius uſus eſt cōcubitu:& e ueſtigio grauida facta ē:eiq; peperit filiū:quē paphū ipſe poſtea noiauit:eūq; ſibi moriēti reliq̄t hæredē. Nūc qd ſibi eburnea uelit imago:igenio potius poetico q̄ uiri artificio fabrefacta uidēdū eſt. Arbitror enim cum pigmalioni ſuſpecta proiectarū ætate uirginum pudicitia eſſet:eū ſibi uirgunculam elegiſſe:ætate ſuſpitione carentem:candore atq; mollitie ebori ſimilē: quā cū ſuis aptam feciſſet moribus:excreuit ante ætatē puellæ cōcupiſcētia eius:cœpitq; deſiderare atq; expoſcere precibus:ut cito efficeretur matura uiro:qua tandem facta in uotum deuenit ſuum.

De Papho Pigmalionis filio qui genuit Cynaram. Cap. L.

PAphus ut dicit Theodontius filius fuit Pigmalionis ex eburnea matre:q cū Pigmaliōi ſucceſſiſſet in regno:Cyprū inſulam paphum ex ſuo noie nuncupauit. Paulus autē dicit paphū oppidū ab eo tantū conſtructum:& de ſuo nomine nominatum. quod quidem Veneri ſacrum eſſe uoluit conſtructo in eodem illi templo & ara:cui thure ſolo diu ſacrificatum eſt.

De Cynara filio paphi qui genuit Myrrham:& ex Myrrha Adonem. Cap. LI.

CYnara filius fuit Paphi:prout oſtēdit Ouid. dum dicit. Editus hac ille ē q̄ fine ꝑple fuiſſet. Inter fœlices cynaras potuiſſet haberi. Eſt aūt hic alter ab illo Cynaraq aſſyrioꝝ rex dicit̄:i lapidē uerſus fiendo ifortunia filioꝝ. Ex hoc aūt Cynara cyprio præter ſcelus unū nō habemus. Nā ut ipſe recitat Oui. huic ex cōiuge filia fuit noie Myrrha:quæ cū formoſa eēt:ac etiam mat ra uiro:præter debitū patrē amauit:& nutricis ſuæ opera:dum mater eius ſacra cereris celebraret:in qbus oportebat p nouē dies a contactu uiri abſtinere:eius concubitu potita eſt:in quo prægnās effecta Adon filius natus eſt.

De Myrrha filia Cynaræ & matre Adonis. Cap. LII.

MYrrha:ut ſupra patet Cynaræ regis filiā dicit fuiſſe Ouidi.& cū eum nephaſto adamaſſet amore: opera nutricis ſuæ eius icognita habuiſſe concubitum. Fulgentius tamē dicit eā cū cynara poſtq̄ illum ebrium effeciſſet habuiſſe concubitū:quæ ex nephario concubitu prægnans facta:cū illam uellet noſcere cynara:nouiſſetq; filiam:dolore percitus eam ſecutus occidere uoluit. Quidā dicūt eam in ſabæos fugiſſe:ad quos uſq; ſecutus cynara:cū illam gladio percuſſiſſet:ex uulnere cōceptū filiū erupiſſe. Ouid. tamen dicit eam miſeratiōe deorū apud ſabæos in arborem ſui noīs uerſam:& calore ſolis apto cortice filiū emiſiſſe:quē nymphæ liquoribus unxere maternis. Figmēto huic arbitror cām dediſſe nomen arboris:quæ apud ſabæos uocāť myrrha:guttas emittens ſolis pcuſſa radiis:ex qbus pigmentū cōficitur qđ

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

adon uocāt:qđ latine ſuaue ſonat.eſt.n.ſuaſiſſimi odoris:ut uideť uelle Petronius arbiter plurimū libidini conferens:adeo ut aſſerat ſe ad libidinis incrementū:mirrhinū potaſſe poculum. Verꝫ Fulgentius ut in pluribus longe altius ſentiēs circa hoc dicit. Myrrham arborem in India eſſe:& ſolis caloribus cremari:& quia ſolem patrē oium reꝫ dicebant:ideo patrē myrrham ämaſſe dictū:& cū ſol feruētius illam calefaceret eā reges ex imis corticis emittere:& ſic a patre uulnerata:adonem.i.ſuauitatē odoris emiſiſſe.

De Adone Myrrhæ filio & nepote Cynaræ. Cap. LIII.

ADon Cynaræ regis auí ſui:& Myrrhæ ſororis fuit filius:ut lōgo carmine i maiori uolumīe teſtatur Ouid.de quo talē ipſe idē recitat fabulā.Dicit.n.q cū formoſiſſimus euaſiſſet iuuenis: a Venere caſu pcuſſa a filio ſūme dilectus eſt:quæ dū illū maxima delectatiōe ſua p ſiluas ſequereť & nemora:eiuſq uteretur amplexibus ſæpius eū monuit ut ſibi ab armatis beluis caueret: & ſequere tur inermes. Verꝫ die q̄dam male uerboꝫ Veneris memor:in aprū irruens ab eo occiſus eſt.Quē Venus fleuit amare:& in floré cōuertit purpureū.Hoc figmētū Macro.in lib.ſaturnaliorꝫ conať enodare mirabili rōne.Dicit.n.Adonē ſolē eē:quo nil pulchrius:& eā terræ partē:quā ihabitamus ſupius.ſ. hemiſpiū Venerē eē:cūq; in iferiori ē hemiſperio:a phiſicis pſerpina appellata ſit.Et ſic apud aſſyrios & phœnices:quos penes & Veneris & Adonis fuit religio igēs tūc Venus cū Adone a ſe dilecto delectareť cū circa ſupius hemiſpiū ſol amplieri circūflectitur ambitu & ide ornatior:q̄a flores frondes & fructus eo tēpore terra pducit. Dū uero breuiores circūducit circulos:de neceſſitate maiores apud iferius hemiſpiū agit: & ſic autūnus & hyems ibribus aſſiduis terrā decore ſuo priuatā lutoſā faciūt:quo aper q hiſpidū aial ē delectať:& ſic ab apro.i.abea tpis q̄litate q̄ delectať ap.adō.i.ſol.terræ.i.ueneri ſublatus uī:& inde uenus luctuoſa efficiť. Q. đārſit adō trāſformatus i floré:ob id fictū puto:ut nī decoris breuitas oñdať mäe qđē purpureus ē.ſero lāgues pallēſq; marcidus efficiť.ſic & nra hūanitas mäe.i.iuuēcutis tpe florēs & ſplēdida ē.ſero ät.i.ſenectutis æuo pallemus & i tenebras mortis ruimus. Sane qđ aſſyrii ſentiät uel Macro.hiſtoria tñ uideť ſentire & Tullius teſtať ubi de naturis deoꝝ:ueneré fuiſſe ſyria cyproq; cōceptā.i.ex ſyrio hoie & cypria muliere:quā aſtarcō uocauere ſyri:eāq; adoni nupſiſſe:ut dicit Lactā.in libro diuinaꝝ iſtitutionū.In ſacra hiſtoria cōtineť hāc meretri ciā iſtituiſſe artē & ſtupꝫ mulieribus ſuaſiſſe:& ut uulgato corpore q̄ſtū facerēt:& hoc ideo dicit imperaſſe: ne ſola pter alias mulieres ipudica:& uiroꝫ appetēs uideret.Ex quo cōſecutū eſt & longis pſeueratū tēporibus:ut phœnices de pſtitutiōe filiaꝫ donarēt anteq̄ eas iungerēt uiris.ut i libro de iui.dei teſtať Aug. & Iuſtinus i epithoma pōpei trogi:ubi Didonē.lxx.uirgines i littore cyprio q̄in quæſtū uenerāt rapuiſſe demonſtrat. Fuit igī Adō rex cypri & Veneris maritus:quē ego ēt ſeu ab apro:ſeu alia nece Veneri ſubtractū reor: eo q̄ ad imitationē lachrymarum eius ueteres anniuerſario plangore conſueuerint adonis interitum flere: quos in ſuis uiſiōibus icrepat Iſaias. De Pirode Cylicis filio. Cap. LIIII.

P Irodes ut Plinius aſſerit in libro naturalis hiſtoriæ filius fuit cylicis:ex quo & ſi nil aliud habeamus eodem Plinio teſte:ſaltem habemus eundem primo ignem ex ſilice excuſſiſſe.

De phœnice.iiii.Agenoris filio qui genuit Philiſtenū & Belum. Cap. LV.

PHœnix ut dicit Lactātius filius fuit Agenoris.hūc dicit Euſeb.i libro tpum:regnāte argiuis danao una cū Cadmo fre a thebis ægyptiis ueniſſe in ſyriā:& apud tyꝫ & ſydonē iperaſſe qđ qđē fuiſſe potuit circa ānū mūdi.iii.M.dcc.xlvi.poſt paulū ät dicit eū āno prio lyncei regis bithiniā cōdidiſſe:q̄ prius Mariādina uocabať:qđ fuit āno mūdi.iii.M.dcc.lxxix.huius tñ aduētū i ſyriā nō cōuenit cū dictis ſupra:ubi de Agēore a Theodōtio & etiā ab Ouidio diſcrepat:q uideť uelle Agenorem ueniſſe nō phœnicē cū cadmū miſſum ad perqrendā Europā ab Agenore:nō a Phœnice deſcribat. Sed has ego uarietates ultro cōcordare uolētibus linquā:& de phœnice qd cōpereri pſeq̄r. Hūc ät artificioſū fuiſſe hominē oñdit Euſeb.eo q̄ primus q̄ſdā līas ſeu līarū caracteres phœnicibus dederit:deide ad ſcribēdū eas iſtituiſſe uermiculū:uñ & color ille phœniceus dictus ē:credo ab iuētore:q poſtea mutata līa eſt puniceus appellatus. De Philiſthene filio phœnicis qui genuit Sichæū. Cap. LVI.

PHiliſthenē dicit Theodōtius filiū fuiſſe Phœnicis:Qui cū eēt Herculis ſacerdos q perſanctiſſime a phœnicibus colebať:ulderetq; phœnice patre mortuo Belū fratrē natū maiorē regnare: relicto Sychæo filio ſacerdotio:& copiaꝫ parte ſūpta naues cōſcēdit:& poſt multos caſus cum Herculis colūnas curſu ſupaſſetibidē i littore oceāi ſedes aſſūpſit ppetuas:cōdita ciuitate quam Gades uocauere ſui:& ne ſacerdotiū abdicaſſe uideretur oino: tēplū ibidē cōſtituit herculi:& ſacra oia ritu tyrio innouauit. De Sichæo Philiſthenis filio & Didonis uiro. Cap. LVII.

SIchæus ſecundū Theodontiū fuit filius Philiſthenis:cui abeūte patre ſacerdotiū derelictū eſt:ut ſupra dicitur.quod a rege pximus erat honor.hunc dicit ſeruius ſicarbam uocatū:eſto eū Virgilius ſemp uocet Sichæū.Et luſtius ſemp illū uocet acerbā:hic ät ſeu relictis ſeu altīde q̄ſitis theſauris:ut Theodōtio placet:& reliqs:copioſus factus plurimū:Belo mortuo Eliſam filiā eius accepit uxorem:quæ poſtea Dido uocata ē:quā precipue dilexit. Verꝫ cū Pigmalion Beli filius patri ſucceſſiſſet in regno:auri auidus:eius deſideratis diuitiis:clam illi tetendit inſidias & incautum interemit.

De Belo Phœnicis filio:qui genuit Pigmalionē & Didonem & Annam. Cap. LVIII.

BElus q & metres,ſecundū Seruiū appellatus ē:ut ait Theodōtius filius fuit phœnicis:uir bello & armis inſignis:adeo ut cyprios littus phœnicū pyratica infeſtātes ſubigeret:quod uirgilius i perſona Didonis pfunctorie tangit dicens.Genitor tum Belus opimam: Vaſtabat cypꝫ & uictor ditione tenebat. De Pigmalione filio Beli. Cap. LIX.

PIgmaliō:ut Theodōtio placet filius fuit Beli regis Tyri:& pfe moriēte ut:ait Iuſtius:una cū ſororibus tyris derelictus ē.Cui adhuc puero populus paternū tradidit regnū:hic uero auariſſimū cū

aium ad diuitias Sichæi patruelis ſui iniecíſſet:illum dolo interemit hoc ſolū ſcelus ex rege iſto nobis reliqt antiquitas. De Didone filia beli & coniuge Sichæi. Cap. LX.

DIdo præcipuū matronalis pudicitiæ decus:ut Virgilio placet:Beli regis fuit filia.Hāc ilignis formæ uirginē tyri Belo mortuo acerbæ ſeu ſicarbæ uel ſicæo Herculis ſacerdoti dedere in cōiugē qui ob auaritiā a Pigmalione occiſus eſt.Hæc aūt poſt longa fratris mendacia in ſomnis a uiro præmonita.ſumpto uirili aīo:pluribus ex his qbus ſciebat Pigmalionē exoſum:clā in ſuā ſniam tractis:ſumptis nauibus fugā cœpit theſauris ſecū delatis.Et cū in littus deueniſſet africū:ut placet etiā Tito liuio:mercato ab icolis ſuadentibus:ut ibidē ſedē ſumeret:tantū littoris quantū poſſet bouino corio occupare.illudq; in cartā redactū:& in fruſta conciſum occupauit plurimū:& oſtenſis ſociis theſauris ſuis:eiſq; aiatis ciuitatē compoſuit:quā poſtea uocauere Carthaginē.Arcem uero eius a bouino corio:qđ ſic uocităt:byrſam nuncupauit.Ad hanc acceſſiſſe Aeneam profugum ui tēpeſtatis ipulſum:& hoſpitio thoroq; ſuſceptū ab ea:Virgilio placet:eamq; diſcedente a ſe Aenea:ob amoris impatientiā occiſam.Verꝫ Iuſtinus & hiſtoriographi ueteres aliter ſentiunt.Dicit enī Iuſtinus a muſitanoꝝ rege ſub belli denūciatione a principibus carthaginenſibus poſtulatā in coniugem:quod cū ipſa reſciſſet:& ſua ſe ante ſnia ad oēm caſum p ſalute patriæ damnaſſet:ægre:tulit:ſed terminū impetrault:infra quē ſe ad uirū promiſit iturā.Qui cū ueniſſet conſtructo igenti rogo:in eminētiori ciuitatis pte:quaſi Sichæi placatura manes illū cōſcendit. Et aſtātibus ciuibus atq; expectātibus qđnā factura eēt:ipſa educto quē clā geſſerat cultro dixit.optimi ciues ut uultis ad uiꝫ uado. Seq; hoc dicto interemit:mortem potius eligēs:q̄ pudicitiā maculare Quod etiā lōge eſt a deſcriptione Maronis. De Anna Beli regis filia. Cap. LXI.

ANna filia fuit Beli:ut uidetur placere Virgilio:qui illam ſæpiſſime Didonis ſororem appellat. hæc Didonis fugæ comes fuit quam poſtq̄ mortuam uidit:& Carthaginē a larba rege occupatā: ut Ouidius dicit ubi de faſtis:ad Batum regem coriſæ inſulæ aufugit uetuſti hoſpitii cōſia iure. Tandem ſentiens:q̄a Pigmalion arma aduerſus eam mouerethanc ob cauſam a Batholicētiata intrauit mare & tempeſtatem paſſa ubi camerem petere intendebat:in laurentum littus delata eſt: per qđ dū Aeneas iam ſupato Turno:cū Achate ſpaciādo deambularet:eo uiſo fugā cœpit:tandē præſtita ab Aenea fide ſubſtitit:& ab eo in regiā deducta eſt:cuius ob aducūtū ſuſpicata Lauinia ei tetēdit inſidias. Verū anna a Didone per quietē monita nocte regiā exiuit:& ſi ſatis poteſt ex ouidii uerbis cōcipi:in numicū flumen ſeſe præcipitē dedit.Saneſictor Ouidius ad ulteriora pcedens dicit:qđ cū poſtea exquireret:& a perquirentibus pueniret ad numicum flumen:uiſum eſt illis e fluuio uocē audiuiſſe dicentē Placidi ſum nympha numici Amne perēne latēs anna perēna uocor.poſt ipſum aut Ouidiū dicit Macrobius in ſaturnaliorꝫ libro: aprili menſe publice & priuatim ſacrificatum iri:ut annare & perēnare cōmodiceat.

De Europa Agenoris.vi.filia. Cap. LXII.

EVropa filia fuit Agenoris:ut p Ouidiū patet:ex qua talis narrať fabula : q̄ cum ob formoſitatē ſuā ſummæ diligereť a ioue:ab eodē Mercurius miſſus eſt:eiq; iperatū:ut quæ cerneret armenta in mōtanis phœnicū in littus ipelleret:quo cū puellis ludere cōſueuerat Europa.Quod cū Mercurius feciſſet iuppiter in candidū taurū tranſformatus:ſe armētis imiſcuit.Hūc cū cerneret uirgo pulchritudinis & māſuetudinis eius delectata.illū primo tractare manibus cœpit.at inde eius cōſcendit dorſum:qui paulatim ſe in undas deducēs:dū illā territā:& cornibus atq; dorſo initentē ſenſit natans in cretā tranſtulit:ubi in uerā redactus formā:eam oppreſſit:& oppreſſu prægnantem fecit:quæ illi poſtea pepit: ut nōnullis placet:Minoē Rhadamātū & ſarpedonē.Ipſe uero in eius ſempiternā memoriā tertiā orbis partem Europā ex eius noie nuncupauit.Huius fabulæ figmentū adeo tenui tegiť cortice:ut facile poſſit apparere quid uelit.Nā Mercuriū armenta depellentē in littus:ego eloquentiā & ſagacitatē alicuius lenonis uirginē e ciuitate in litus deducentē intelligo.ſeu mercatorē fictum ſe localia oſtenſurū: ſi nauem conſcenderet pollicentem.Iouem in taurum tranſformatum uirginis delatotē iam apud deliras aniculas uulgatum eſt nauem fuiſſe cui erat inſigne albus taurus:qua quacunq; fraude conſcēſa:a uirgine illico remigantium opere factum eſt:ut deferretur in cretā ubi ioui coniugio iuncta eſt:ſeu ſecundū Euſebium in libro temporum Aſterio regi:ex quo ipſe ſupra dictos filios aſſerit procreatos. Auguſtino tamen placet hunc nō Aſterium ſed ſanctum appellatum fuiſſe.Diſcrepāt inſup de tempore:huius rapinæ plurimum auctores.Cum ſint: ut Euſebius refert:qui dicāt iouem anno Danai regis argiuoꝝ.xl.europæ mixtum:eāq; poſtea Aſteriū cretenſium regē in coniugē aſſumpſiſſe:qui annus eſt mundi.iii.M.dcc.xvii. Alii uero dicunt eā a cretēſibus raptam regnante argis acriſio circa annū mundi.iii.M.dcc.lxxviii.Quidam autem uolunt eam raptā Pandione athenis regnante.anno.ſ.mūdi.iii.M.dcc.lxviii.Quod quidem tempus magis cōuenit eis:quæ de Minoe eiuſdem Europæ filio leguntur.Huius imaginem egregiam ex ære a Pithagora tarenti poſitam dicit Varro ubi de origine linguæ latinæ.

De Cadmo Agenoris.vi.filio:qui genuit Semelem Agauem:Auctonoē & Inoem: Cap. LXIII.

CAdmus antiquorū omnium uulgata fama fuit filius agenoris:quem una cū phœnice fratre a thebis ægyptiorum ueniſſe anno Danai argiuoꝝ regis.xvii.& apud tyꝫ & ſydonem regnaſſe ſcribit Euſebi.in lib.temporꝫ:cum ut ſupra patet longe ante ibidem uenit. Agenor peſte pulſus:a quo Agenorē patrem horum nōnulli uolunt duxiſſe originem.Qui Euſebius poſt hæc ſcribit: anno regni lyncei.xvi.Cadmū armeniā occupaſſe:qđ a Cylice factū ſupra memorauimus.Hic tamē ut ſcribit Ouidius cū rapuiſſet iuppiter Europā:ad ipſius perqueſitionē ab Agenore patre miſſus eſt hac etiindicta lege ne abſq; ea reuerteretur in patriam. Qui ſumptis ſociis cū quorſum quæreret ignoraret: nouas ſibi

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

exquirere ſedes ſtatuit. Et cum haud longe a parnaſo applicuiſſet: oraculũ conſuluit: & habito reſpõſo: ut bouem ſequeretur indomitam: & ibidẽ ubi conſiſteret ſedes aſſumeret: qui in deſtinatũ ſibi locũ ductus acquieuit: & regione a boue uocata boetia ciuitatis fundamenta fecit: eãq; ab antiqs thebys ægyptijs: ex quibus pre deceſſores eius aduenerãt thebas appellauit. Sane ut dicit Ouidius: dum uellet facrum conficere: & ex ſociis quoſdã miſiſſet: ut aquã afferent: nec reuerterentẽ: eos ſecutus comperit a ſerpente ingenti deuoratos: quem cũ ſpectaret audiuit: quia & ipſe ſerpens inſpiceret. Eo tandem occiſo monitu ſumpto dentes illi euulſit: ac ſeuit: & repente hoies in armis exorti ſunt: & prœliũ inuicẽ habuere ſpectãte Cadmo: nec ante ceſſauit prœlium: q̃ qnq; tantũ ſupſtites remanerẽt: qui inita pace ſeſe iũxere cadmo: & cœpto operi adiutoriũ præſtitere. Palefactus inſuper ſcribit eum Spingam habuiſſe coniugem: eandemq; propter zelum Hermione ab eo diſceſſiſſe: & aduerſus cadmeios bellum iniſſe: Sunt præterea qui uelint eum ſecus hypocrenem fontẽ ſedẽtem atq; meditantẽ. xvi. litterarũ caracteres adinueniſſe: qbus poſtea omnis græcia uſa eſt. Sic & Plinius in libro naturalis hiſtoriæ: dicit eũ apud thebas lapidicinas inueniſſe: & auri metallorũq; cõflaturã: dato theofaſtus eũ dicat hæc apud phœnices feciſſe. Verũ longe poſt deſignatũ tẽpus. Nã qđ ſupra de eo ſcribit fuit circa annũ mũdi. iii. M. dccc. v. hæc aũt circa annos. iii. M. dcccc. xxxviii. Inde dicit Ouidius fuiſſe ſibi cõiugẽ Hermionẽ Martis & Veneris filiã: ex qua conſtat. iiii. genuiſſe filias: eideq; Hermiõi a uulcano uictrico exitiale monile cõceſſum. Poſt hæc aũt cũ plurima ex nepotibus & filiabus eueniſſent infortunia: ipſe iã ſenex ab Amphione & Zeto pulſus in illyrios abiit: ubi miſeratiõe deorũ in ſerpẽtes ipſe & Hermiona uerſi ſunt. Hus hiſtoria fabuloſa aliqua habet imixta: quorũ uidere ſenſum ſupereſt. Serpentẽ igitur marti ſacrum: Ego ſenẽ hominẽ atq; prudentẽ olim armigerũ: & bellicoſum intelligo uerbis ſuis: & percõtationibus Cadmi ſocios detinẽtẽ: cuius conſilio: q; ego perdentes aſſumo: inter incolas ſeminata diſcordia eſt: qui aduerſus eum Spingæ impulſu ſurrexerant. Ex qua repente ſumptis aduerſum ſe armis in pugnã deuenere: quorum principes attritis cede popularibus cũ cadmo in cõcordiã deuenere: & ex incolis atq; forẽſibus unũ fecere populum: qđ autẽ ipſe exul cum cõiuge ſerpens effectus ſit: eos deſignat factos eſſe lõgæuos. prudentes eni more ſerpentũ ſunt ſenes: & rerũ experiẽtia cauti: & ætate annoſi. & ſi etiã æuum impulerit: & ſubſidia deſint ritu ſerpentũ curuo incedunt pectore. De tẽpore autẽ huius regni etiã diſcordes fuere ueteres. Dicit eni Euſebius in libro tẽporũ anno regni Abantis regis argiuoꝝ. viii. q fuit mundi annis. iii. M. dccc. xxvii. Cadmũ ab Amphione & Zeto regno pulſum. Nec multũ poſt dicit regnante argis acriſio cadmũ regnaſſe thebis: cũ acriſius abãti ſucceſſerit: qđ tamẽ eẽ potuit circa annũ mũdi. iii. M. dccc. lxxv. cui tẽpori cõgruit qđ poſtmodũ idẽ ſcribit Euſebius. ſ. Acriſio argis regnante ea fuiſſe: quæ de ſpartis memorant. Quos dicit palefatus q; cũ pximarũ eſſent regionũ aduerſus Cadmũ ſubito conſtitiſſe: & propter repentinos cõtractus: quaſi de terra natos: & quia ex omni cõfluxiſſent parte ſpartos uocatos. Sed tamẽ male conuenit tempori: quo ſupra raptã diximus europã. hi ueritatẽ cõperiant: qbus magis eſt curæ: ego aũt nil amplius reperire potui.

De Semele filia Cadmi. Cap. LXIIII.

SEmeles Cadmi fuit filia & Hermionis: ut ſatis per Ouidium patet in maiori uolumine. Hãc ex Ioue prægnantem cum ægre ferret Iuno ei inuetulam beroẽ epidauream tranſformata ſuaſit: ut experiretẽ nunquid amaretẽ a Ioue: ut ab eo poſtularet: ut ſecum prout cum Iunone concumberet. Quæ cum Iouem per ſtygias undas iurare cõpuliſſet: ut ſibi poſtulata cõcederet: petiit ut ſecum prout cum Iunone iaceret. Iuppiter autẽ dolens: quia iuraſſet: ſumpto minore fulmine eam percuſſit: & mortua eſt: eiq; ex utero nondũ perfectus infans eductus eſt: qui Bacchus poſtea fuit. Figmenti huius ego uerita tem puto: hanc fœminam prægnantem: ut ipſa ſonat fabula fulmine percuſſam: non enim ignis. i. Iuppiter Aeri: ideſt Iunoni miſcetur: niſi per fulmen ad inferiora deſcendens.

De Agaue filia cadmi. Cap. LXV.

AGaues: ut ſatis notũ eſt: Cadmi & Hermionis fuit filia: quam cadmus Echioni uni. ſ. ex ſociis: q illum iuuere Thebas ponere: matrimonio cõiunxit: ex quo ipſa cõcepit & peperit filium quẽ uocauere Pentheũ elati animi iuuenẽ: qui cũ ſacra bacchi ſperneret celebrantibus matre & ſororibus & aliis: ab oibus infuriã uerſis occiſus eſt. Dicebat Leontius Pentheũ hũc abſtemium fuiſſe: & ob id a temulenta matre & aliis occiſum quia ſæpius ebrietatem & temulentiam dãnaſſet earum:

De Auctonoe filia cadmi. Cap. LXVI.

a VCtonoe Cadmi & Hermiõis fuit filia ut ait Ouid. Hæc Ariſtei fuit cõiũx & ex eo pepit Atheonẽ.

De Inoe cadmi filia. Cap. LXVII.

INo æque Cadmi & Hermionis: ut ait Ouidius: fuit filia: quæ cũ nupſiſſet Athamãti Eoli filio: ei ꝑ Learcũ & Melicertem peperiſſetcũ ab inſano patre Learcũ uidiſſet occiſum: ſibi timẽs & reliquo: ex prærupto ſaxo ſe ſcipitẽ dedit in mare: ex quo aiunt eã marinã deã leucotoem factam: & melicertẽ palemonẽ miſeratiõe Neptuni. credo ego loca illa fuiſſe: ad q̃ necata cadauera mare deluleri: & delatis ad ſolatiũ ſuputuentiũ ipoſita deitatis noia: Seu potius: ut infra legit de Learco & Melicerte.

De Labdacio ſeptimo Agenoris filio qui genuit Laium. Cap. LXVIII.

LAbdacius: ut dicit Theodõtius: iunior fuit filiorũ oium Agenoris. Qui cũ audiſſet fugatũ fratrẽ & amphionẽ propria manu peremptũ: & Lycum occiſum ab Hercule: ab amicis ſollicitatus precibus: ut ſyria relicta ueniret in græciã. cũ eſſet ob ſeniũ nimis inhabilis ad laborẽ Laiũ ex filiis iuniorem tranſmiſit. Qui cõfeſtim occupato regno rex dictus eſt. Paulus aũt dicit Labdacũ Phœnicis fuiſſe filiũ: ſenemq; thebas ueniſſe uocatũ: & ibidẽ regnaſſe aliquãdiu: & Laium filium genuiſſe.

De Laio rege thebarum Labdacii filio qui genuit Oedipum. Cap. LXIX.

LAius thebarũ rex fuit: & ut ſatis demonſtratũ eſt Labdaci filius: qui ſeu ex Phœnice miſſus uenerit Thebas: ſeu ibidẽ natus ſit: regnãs Iocaſtã Creontis thebani filiã ſũpſit uxorẽ. Quã cũ audiſſet concepiſſe. cõſuluit de futura ꝓle oraculũ: & in reſponſis habuit ſe naſcituri manu piturũ. Qui uolens cõſilio obſtare piculo: iuſſit Iocaſtæ: ut qcquid naſcereꝫ exponeret. Quæ cũ moꝛſta infantẽ feciſſet exponi: alius ab extero dum adoleſcens patrem exqreret: & ab oraculo ſe audiuiſſet illum apud phocim inuẽturũ: cũ ueniſſet ibidẽ patrẽ incognitũ ſeditionẽ ciuitũ: & exteroꝝ ſeparantem occidit: & ſic Laius occubuit

De Oedipo filio Laii: qui genuit Antigonã: & Iſmenam: & Etheoclẽ: & pollinicem. Cap. LXX.

OEdipus rex thebarũ fuit & Laii filius & Iocaſtæ: ut in thebaide teſtat Statius. Hunc iuſſu patris: ut ſupra dictũ eſt: a matris utero in ſyluas abiiciendũ feris delatũ dicũt. Quem cũ deferent ſerui eius ætati innocuæ cõpatientes: nõ abiecerũt iuxta mandatũ: qn imo pforatis ei pedibus arbori uimine alligarunt. Ad uagitũ cuius tractus paſtor qdã polibii corynthioꝝ regis: eũ ab arbore abſtulit: & ad polybiũ detulit. Qui cũ filiis careret patria affectione ſuſcepit: & filii loco educauit. Is tamen cũ adoleuiſſet: audiſſetq; ſe nõ polybii filiũ: ꝙrere patrẽ diſpoſuit: & cũ apollinẽ cõſuluiſſet: accepit ſe phocis patrem reperturũ: & matrẽ ſũpturũ in cõiugẽ: qui phocim ueniẽs orta iter ciues forẽſeſq; ſeditione dũ faueret forenſibus Laiũ conantẽ ſedare tumultũ ꝛcognitũ iteremit. Tandẽ tanq̃ ab oraculo iuſſus thebas petẽs Spingẽ inuenit quã ſolutis ꝓblematibus eũ occidiſſet: thebas intrauit: ubi filius polybi creditus: illi Iocaſta mater cõiugio iũcta eſt: quã libẽs ſumpſit: meroes olim Polybi cõiugis: quã matrẽ ſuſpicabat: timẽs cõiugiũ: & rex thebarum factus: & .iiii. filioꝝ ex Iocaſta pater: orta letali peſte thebis habitũ eſt ab oraculo: non defuturã ciuitati peſtẽ: ni regnãtis exilio: inceſtuoſum Iocaſtæ cõiugiũ purgareꝫ. Sane dũ hæſitaret iã infœlix uenit corinthius unus eũ polybo mortuo in regnũ uocãs: qui dũ ſe matris nuptias timere diceret: quonã mõ corinthũ deueniſſet audiuit a ſene: qđ cũ audiuiſſet Iocaſta memor: quæ a ſeruis audiuiſſet: qui illũ detulerãt iſpectis eius pedibus eũ extẽplo recognouit in filiũ: qđ ille audiens: & a ſe Laiũ patrẽ occiſum cognoſcẽs: dolore pcius ſibi manus iecit in oculos: eiſq; eiectis ſe ꝑpetuis dãnauit tenebris. Filii uero diſcedẽtes eius ſpreta humilitate ueniẽtes in bellũ: & inde in mutuã mortẽ Iocaſta iã gladio perẽpta mœſtus dolenſq; altera filiarũ ducẽte exul creõtis impetio in Cyteronẽ monte abiit. quo autẽ inde abierit mihi incognitũ eſt. Sibi tamẽ ab Athenienſibus. neſcio quo merito templum & ſacra tanq̃ deo. Valerio referente conſtituta ſunt.

De Antigona Oedipi filia. Cap. LXXI.

ANtigona Statio teſte Oedipi ex Iocaſta fuit filia. Hæc patri cæco: & in exiliũ a Creonte pulſo ducatũ miſerãda præſtitit: inde eũ ad exibendas ultimas lachrymas fratribus: & officiũ funebre nocte aduerſus Creontis iperiũ ueniſſet: ibiq; argiã pollynicis cõiugẽ cõperiſſet. cremarentq; ambæ cadauera fratrũ: cũ argia capta eſt: & iuſſu creontis occiſa.

De Iſmene filia Oedipi. Cap. LXXII.

i Smenes Oedipi fuit filia: ut aſſerit Statius. de qua nil habeẽ niſi q̃ cuidam Athy iuueni cyrreo deſpõſata fuerat: qui ante nuptias a Tydeo occiſus eſt.

De Etheocle Oedipi filio & Iocaſtæ. Cap. LXXIII.

ETheocles Oedipi filius ſpreta pris humilitate: habita cũ pollynice fratre de regimie regni ſub hac lege cõcordia. ut uiciſſim ſingulis annis altero interim exule regnarẽt: repetito a pollynice per Tydeũ amicũ regno: nõ ſolũ ſeruare legẽ noluit: ſed iſidias tydeo legato poſuit: quamobrẽ ſeptẽ regũ obſidionẽ paſus eſt: & demũ in duellũ cũ fratre ueniẽs: ab eo iam uictus illũ cultro tranſegit: & ſic mutuis cecidere uulneribus: nec eorundem ignes cremantes cadauera fuere concordes.

De Pollynice filio Oedipi: qui genuit Theſandrũ. Cap. LXXIIII.

POllinicẽ Oedipi fuiſſe filiũ & Iocaſtæ notiſſimũ ẽ: hic cũ fratre: ut ꝓximo ſupra inita de regimine pactione: primus in exiliũ tendẽs agẽtibus hymbribus: & uẽto nocte argos intrauit: & cũ ſub regia porticu qeſceret aduenictẽ Tydeo: q exul patriã fugiebat: itrãte eo ſub porticũ: aduerſus eũ ſurrexit in rixã: & ut ſupra dictũ ẽ ab adraſto rege pacati: & i regiã deducti ſũt: & eius etiã generi facti. tractu autẽ temporis: cũ Tydeus ſub legationis noie pro Pollynice etheocli regnũ poſtulaſſet fruſtra: eiq; cõtra ius gentiũ in mortẽ inſidias ab Etheocle ſibi poſitas cõperiſſet: eo itum eſt. nato iã ex argia pollynici paruulo filio: ut Adraſtus cõgregatis argiuis principibus aduerſus Etheoclẽ & Thebanos iret in bellã: ubi hiatu terræ abſorto Amphyarao: & Tydeo ſagitta letali uulnere icto: reliqſq; perẽptis uariis mortibus pugnãdo regibus actũ eſt: ut in ſingulare certamẽ deuenirẽt fratres. In quo cũ iam uictor uidereꝫ pollynices cã a fratre iacẽte trãſfixus eſt: & ſic ambo mutuis uulneribus periere. Quoꝝ tã efficax atq; inflexibile odiũ fuit: ut ẽt eis mortuis inter cadauera pſeueraret. nã eis in eodẽ rogo ab argia pollynicis cõiuge: & Antigona ſorore poſitis: nõ prio ignis accẽſus eſt q̃ diuiſæ ſint flãmæ: adeo utliqdo apperet cadauera recuſare uno eodẽq; igne cõburi.

De Theſſandro Pollynicis filio. Cap. LXXV.

t Heſſander pollynicis fuit filius ex Argia: Statio teſte. Qui cũ robuſtus euaſiſſet iuuenis iter proceres cæteros ad Troianũ excidiũ iuit cũ græcis. & ut ait Virg. unus fuit ex illis: qui cum Vliſſe ligneum equũ intrauere. quid tandẽ ex eo fuerit: non comperi.

De Scyta. xiii. filio primi Iouis. Cap. LXXVI.

f Cyta: ut Plynio placet in libro de hiſtoria naturali Iouis fuit filius: de quo nil aliud legimus: præter quod ipſe aſſerit Plynius eũ. ſ. arci ſagittariũq; repertorẽ primũ fuiſſe. Quẽlõge antiquiorẽ ſacræ teſtantur litteræ. Ex quibus ſumitur Lamech ſagittarium extitiſſe.

f Vpererat de ſtirpe ætheris celius: quem ut in ſequenti libro daret initiũ reſeruare ſatius uiſum eſt

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Celius In terno generis pars ponitur eius.

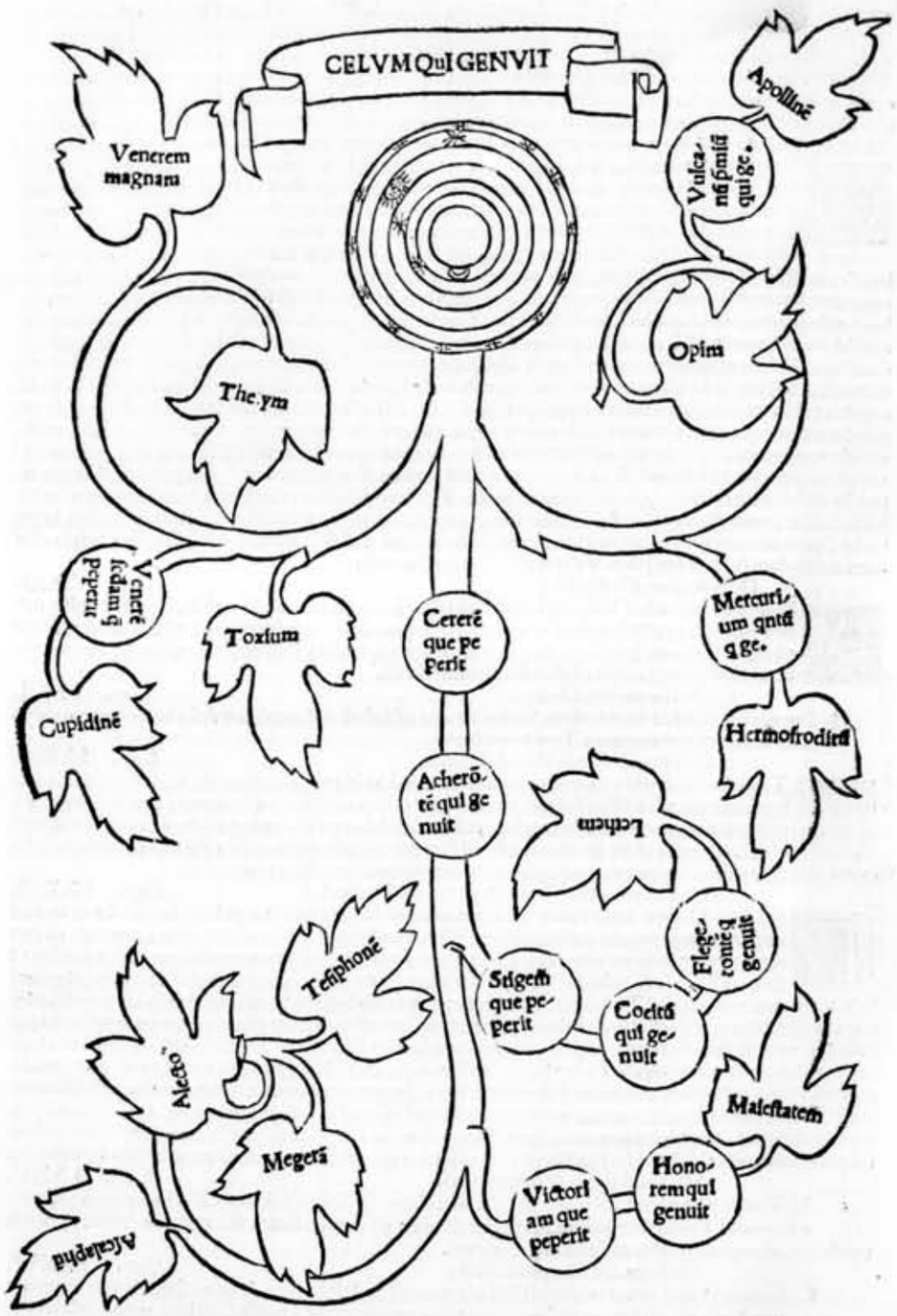

Genealogiæ Deorum Gentilium Liber Tertius Incipit. Prohœmium.

SVlcanti mihi exiguo cortice errorum uetustatis salum. Et ecce inter aspreta scopulorum & frequentia freta grădæuus senex Numenius philosophus uir quidem suo sæculo auctoritatis inclytæ se obtulit obuium: & placida satis uoce sermoneq; compositio inquit. Quid labore tuo numina ledis: ubi quiete illis poteras placuisse? fuit olim mihi quæ tibi nunc cura est: theologizātium: scilicet poetarum claustra uulgo etiam reserare. Et dum Eleusiorum sacrorum archanum totis uiribus in propatulum trahere conarer: Ecce sopito mihi inquiete profunda. uisæ sunt Eleusinæ deæ meretricali ornatu uestesq; deturpatæ ipsis fornicum in faucibus: se quibuscunq; adeuntibus prostrantes ultro. Quod cum uideretur dignitati indecens nimium: mirarerq; tam pudicas deas in tam prophanū meretricium corruisse: repente quæ fuit: tam inepte ignominiæ causam. Ast illæ toruis oculis & rugosa fronte: in me uersæ irato uultu uerbisq; cœpere. Quid le no sceleste poscis? tu tam obscœni facinoris causa es. Excessu quidem nostræ integritatis atq; pudicitiæ reni tentes in crinibus captas abstrahis: & in publicum lupanar tu ipse castissimas olim passim subiicis. Ego autē & si somno plurimo marcerem: non aliter q̄ uigilans intellexi: indignantes illico & cognoui dormīs: quod uigilando non uideram: sacra: scilicet mysteria paucorum esse debere: & extemplo a cœptis destiti: ne indignationem acriorem incurerem. Tu autem longe plus cupiens: q̄ tibi cauēs uertiginosum intrasti gurgitem: & quod omisi præsumis ipse: sino nunquid credam tantum tibi luminis præstetur ingenii: quantum operi tam sublimi: opportunū sit: & hoc tacuisse nolim. Caue quid feceris iam prænonitus Crisitones ob læsam cererem periclitatus est. Pentheus bacchi sacra despiciens: capite mulctatus a matre pœnas dedit. Niobes ob uilipensam latonam perditis filiis & uiro in silicem riguit: & ne plures enumerem: tu forsan credis deorum aulas impune reserare uulgo? deciperis & ni desistas eorum iram: non anteq̄ experiaris agnosces: Tum ego & si æstuantis maris obsisteret impetus: paululum tamen substiti: dixiq;. Quibus te ab oris: quæso nimium hos inter scopulos euehis? Ab inferis arbitror. Odore enim sulphureo cuncta reples: & os inferna caligine fuscum: & hæc ueteris infausti plutonis mandata sint: credo quasi christiano homini uti iādudum gētilibus consueuerat: talibus timorem putet icutere. Ille quidem ueteres cecidere cathenæ: & arma hostis antiqui cōtrita sunt: uicimus precioso redempti sanguine: & in eo renati lotiq; suas decipulas non curamus. Attamen ego dearum tuarum non refero thalamos: nec deorum tuorum secessus aperio: quasi uelim illecebras eorum magis ex propinquo conspicere: sed ut appareat poetas: si bene de eo sensissent homines fuisse præclaros: & ob mirabile artificium uenerandos: & ut uideas quanti pendam hos tuos fabulosos deos similem stratonico sibi iram alabandi imprecanti: & Herculis immolestum exoranti precem faciam. Ipsi ergo omnes quorū tu me hortaris iram fugere mihi irati sint quæso. Tibi autem illisq; & tam inepta credentibus christus Iesus his dominus euestigio euanuit ille. Ast ego attentus nauigio in ægeum euehar mare: cæli prolem perquisiturus amplissimam. Ille autem iter præstet placidum qui ex Sabæis magos ad se orandum atq; muneribus honorandum stella duce deduxit in Syriam.

De Cælo Aeteris & diei filio qui genuit. xi. filios Dato q; in præsenti tertio libro de. viii. tantū tractetur. uiputa de Opi: de Tetide magna: de cerere prima: de uulcano primo: de mercurio tertio: de uenere magna: & de uenere secunda: & de Toxio. Cap. I.

AElum nō illud quidem prægrandæ corpus ornatū syderibus: quod dicebat Orpheus a phanete compositum: in domicilium suum atq; aliorum deorum: & q; nos semper ambire circuitu cernimus. Verū homo quidam sic uocatus: ut ait Tulius: ubi de naturis deorum filius fuit Aetheris & diei: ideſt ignitæ uirtutis: & claritatis eximiæ: a quibus eius nomen processit in lucē: & q; homo fuerit: satis in libro diuinarum institutionū per lactantiū patet. dicit enim sic in sacra historia. reperi Vranium potentem uirum Vestam habuisse cōiugem: & ex ea saturnum atq; Opim & alios suscepisse: qui saturnus cum regno potens efficeretur: patrem uranium cælum appellauit: & matrem terram: ut hac mutatione nominum: fulgorem suæ originis ampliaret: & cætera. Huic præterea ut in sacra historia dicit Ennius Iuppiter nepos eius primo in panæo mōte aram statuit: atq; sacrificium adoleuit: & ab eo cælum ipsum uerum denominauit. Euemerus uero dicit hunc cælium seu cælum in oceano mortuum: & in oppido aulatia sepultum.

De Opi prima Cæli filia: & Saturni coniuge. Cap. II.

OPs seu opis: ut placet Lactantio libro diuinarū institutionū filia fuit cæli & Vestæ & Saturni fratris coniunx: & Iouis aliorumq; plurium deorum materiāgobrem apud orbos orbi: plurimum ueneration is obtinuit. Sane seu antiqui theologizātes ad suos palliandos errores fecerint: seu ad occultandam uulgo fictionibus magnarum rerum ueritatem: ut prætactum est: seu ut potius Iouī adularentur maximo regi: historia omissa: Hanc miris fictionibus ornauere: atq; illam ex eis extulere: adeo ut loco maximi numinis coleretur a multis: eiq; templa & sacra sacerdotesq; uariis constituerentur in locis: de quibus ut distinctius uideamus apponenda sunt aliqua. Primo eam deorum dixere matrem eiq; constituere quadrigam a leonibus tractam: eiusq; capiti turritam descripsere coronam & sceptrum manibus addidere. Veste præterea ramorum circuitionibus: & herbarum conspicua ornauere: illamq; inceden tem sacerdotes: quos eo q; Eunuchi ex instituto essent gallos uocauere: tympana tangentes: & æra præ-

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

edere demonstrarunt.eiusq; in circuitu sedes uacuas posuere:& chorybantes armatos illam ambire uolue runt. Quid ex his tot senserit uideamus. Deorum enim mater ideo habita est:quia terrei sunthomines:qui ab hoibus diti facti sunt. Turrita uero corona:qua ifignita est satis pro terra sumenda ostendit cum sit terræ circuitus:ciuitatum & oppidorum ad instar coronæ ifignitus. Vestis autem ramis herbisq; distincta mon strabit siluas.& fructeta:& herbarum species infinitas:quibus terræ superficies tecta est. Sceptrum autem qđ manibus defert regna diuitias:& potentiam imperantium super terra monstrabit: q; quadriga uehatur cum sit imobilis:Intellexere ordinem in operibus terræ per quattuoranni tpa:circulari quodã incessu ser uari continue. Cur autem a leonibus trahatur:ratio hæc reddi potest. Voluere quidem agricolarũ in traden dis terræ seminibus consuetudinẽ demonstrare. Consueuere quidẽ leones:ut Solinus in libro mirabiliũ di cit:ũ per puluereum solum iter faciant:cauda pedum suorũ uerrentes turbare uestigia: ne uenatoribus sui stineris præstent iudicium. Quod & agricolæ seminibus iniectis sulcis cuestigio faciunt retegẽtes: ne semẽ surripiatur ab auibus. Præterea cum sint ossa leonis ossibus cæterorũ animaliũ duriora:intelligi uoluerunt: uertentium terram mẽbra eẽ oportere solidiora:q; cæteris. Vel potius ut ostendatur per leones:quos quadru pedum reges dicimus:iugo opis subditos:orbis principes terræ legibus eẽ suppositos. Sedes autem uacuæ illi circumpositæ exiſtimo:nil aliud uelint q; ostendere:quia non solũ domus:sed ciuitates:quæ incolentium sunt::sedes uacuentur:persæpe peste agente uel bello:seu quia in superficie terræ uacuæ sint sedes plurimæ: ideſt loca inhabitata. Seu quia ipsa terra semper sedes seruet uacuas nascituris. Seu ad demonstrandũ q; hi ad quos pertinet terræ cultũ:non dico de agricultoribus tantũ:sed etiã de principibus: qui ciuitatibus & re gnis præsunt:non debent se ocio & inepte quieti concedere:quinimo stare continue & uigilare: cum de no uo semper emergant:quæ exercitio talium indigeant. Chorybantes autẽ has armatos ambire designauerũt uolunt unũquẽq; mortaliũ pro patria se debere bellis exponere:& arma pro salute patriæ sumere. Gallos au tem sacerdotes habere:ob id contigisse dicunt:q; cum deũ mater:athym decorũ adamasset puerũ: eũq; cum pellice comperisset:zelo percita illi abscidisse utrilia:& ob id similis sacerdotes appetere: quos gallos a cõtra rio sensu dixere. Sane per dilectum athym uult Macrobius saturnaliorũ libro solem intelligi.qui anno quo libet renascescere uidetur:& adeo a terra diligitur:ut in se eius susceptа influentia:quas cernimus herbas:flo res:& fructus pariat:q; eum castrauerit:hoc ideo fictũ credo:quia certo anni tempore:solis radii uideantur steriles esse:& potissime circa autũnũ & hyemẽ:in quibus tẽporibus nihil gigni uidetur ab eis. Vel ut dicit Porphyrius:athys flos est a terra dilectos tanq; ornamentũ suũ:qui tunc a terra castrat cum ueniente fructu flos decidit:uel si cadatante fructũ nõ sit ulterius ad fructũ aptus:q; hi sacerdotes tympana ferãt: & æra uo lunt pro tympanis:quæ uasa sunt semisperica:& semp bina feruntur:duo intelligi hemisperia terræ:in qui bus ambobus ut nõnulli opinati sunt:terræ opus ostenditur. Per æra uero intelligi uoluerunt instrumenta ad agriculturã accõmoda:quæ quondã anteq; ferri usus inueniretur ex ære confici consueuerant. Hãc præ terea multis nuncupauere nominibus:de quibus nõnulla significata exposita supra sunt:ubi de terra:& cer ta hic sunt:cum aliquibus deabus communia:de quibus in sequentibus dicetur: & ob id quæ sua sunt pro pria censui apponẽda. Vocant igitur eam Opim:Berecinthiam:Rheam:Cybelem: Almam: & magnã Pa lem. Opim autem ideo uocitatam uolunt:quod ut ait Rabanus. Opem ferat frugibus & ope melior fiat: Berecinthiam autem dicit Fulgentius uocitatam quasi montium dominam:eo q; deorum sit mater: q; pro montibus intelliguntur:ideſt elatis hominibus: uel ut placet aliis & mihi a berecynthio monte seu oppido phrygiæ:in quo persancte colebatur ab incolis. Rhea autem eo q; idem græce sonet qđ ops latine. Cybelẽ uero uoluere nõnulli eam a cybalo quodam denominatam:quem primum illi sacerdotio functum aiunt. alii uero a cybalo oppido:in quo dicunt sacra eius fuisse comperta. Quidam uero dictam uolũt a cybel:qđ capitis motum sonat qui plurimus in sacris eius fiebat. Almam autem ab alendo nõnulli credidere dictã eo q; suis fructibus omnes alat. Palem autẽ eam uocauere pastores:& pabulo; dixere deã.eo q; gregibus & armentis pabula præstet.

De Tethy magna Cæli secunda filia & oceani coniuge. Cap. III.

TEthyn magnã dicit Paulus a cryſippo traditũ filiã fuisse Cæli atq; uestæ & Oceãi cõiugẽ:qđ qdẽ Lactãtius asseritẽq; matrẽ dicit fuisse nymphaꝝ. Ver; Seruius eã uocat Dorim:qđ arbitror a Vir.sũpserit dũ dicit. Sic ubi cũ fluctus subter labere sicanos Doris amara suã non intermisceat undã &c:In his igit cũ nil historiographũ habeat allegoricus sensus uidendus est. Tethys ꝓcul dubio aq; est quã dicit Cryſippus ui feruoris cælestis e uisceribus eductã terræ:& sic ex cælo nõ hoie: Vesta que.i.terra natã. Doris aũt amaritudo iterpretat:quæ qdẽ solis agẽte feruore aq; marinæ ut physici testant ad dita é:qđ experiẽtia notũ uidet. Nã ut aiunt nautæ. Salsedo illa supficiei aquæ maris tantũ imixta est:cũ ifra decẽ passus dulcis inueniat. Sed quid qđ eã Oceano cõiugẽ iungit:cũ Oceanus aqua sit:& sic idẽ uideat uir & uxor. Credo hoc fingentes sensisse:Oceanum accipi debere ꝓ elemẽto aquæ simplici:qđ quidem agens creditur ubi aquæ actio requiratur. Tethym uero pro aqua elemetata seu mixturam aliorum elementorum habente. Cuius mixtionis opera potest concipere & nutrire. Seu cum utrunq; sexum diis esse describant ut: Valerii serrani carmine patet dicentis. Iuppiter omnipotens regum rex atq; repertor. Progenitor genitrixq; deum deus unus & idem &c. Volũt eum agat aliquid aquã eam uocari Oceanũ:cum uero patiatur tethym. Seneca autem ubi de quæstionibus naturalibus scribit aliter uidetur sentire:dicit enim:aquam uirilem uo cant Maro:muliebrem omnem aliam. Vocauere autem eam tethym maiorem ad differentiam tethys ma tris Achillis:quam nympham uoluere ueteres:non maximam deam nisi & nymphas ut quãdoq; fit dixeri mus deas. Hæc autem magna tethys multos ex Oceano peperit filios:de quibus postea.

De Cerere prima Celii secunda filia quæ peperit Acherontem. Cap. IIII.

CEres ut placet Lactantio in libro diuinarũ institutionũ:filia fuit Cælii & Vestæ. Hanc dicit Theo dontius Sicani uetustissimi siciliæ regis fuisse cõiugẽ. Siculosq; primũ frumẽti docuisse usum:& Sicano plures peperisse filios:nullũ tamẽ nominat:Hãc ꝓterea testimonio Pronapidis dicit Ache rontẽ fluuiũ peperisse:& ob hoc ex ea talem recitat fabulã. Eam.s.cõcepisse & rubore excitescẽtis uteriam abditam cretæ specũ fecessisse:& ibidẽ Acherontẽ peperisse:qui nõ ausus lucẽ aspicere defluxit ad in feros:& ibidẽ infernalis effectus est fluuius. Cuius fictionis ipsemet Theodontius talẽ explicat rõnem. dicit enim pro constanti habitũ Cererẽ suasisse Saturno fratri ne Titano regnũ aliquo pacto restitueret: & aduer sus conditionẽ inter titanũ & Saturnũ initam:quos Saturnus filios masculos procreauit:clam nascentes sur ripuisse:una cũ Vesta matre atq; educasse:qđ cũ detectũ esset:& audisset Saturnũ opemq; a Titano detineri captiuos:sibi timens:in cretam abiens latebras petiit:nec ausa est comparere:donec certior facta est: Iouẽ ui ctoria liberasse parẽtes. Ex quo Cererẽ concepisse uoluit Pronapides dolorem ex captiuitate fratrum:cumq; in specu.i.in latebris peperisse:ideſt emisisse seu reliquisse:dum uictoria Iouis læta uenit in publicum. Eũ autẽ Acherontem dictũ ab a qđ est sine.& Cheron gaudium:nam absq; gaudio est qui dolet:& ideo lucem uide re noluisse dicit. quia dolentes ut plurimum deiectis in terram oculis recessus appetunt:& obscura loca. Ibi enim infernalis fluuius factus est:quia apud iferos nulla unq; sit lætitia. nec illi ideo pater ascribitur:quia no stra tantum existimatione procreatur.

De Acheronte infernali fluuio Cereris filio:Qui genuit sex filios:scilicet Alecto: Thisiphonẽ: Megerã Victoriam. Aschalphum & Stygem. Cap. V.

ACheron infernalis fluuius absq; patre Cereris fuit filius. ut prædemonstratum é. Hũc Paulus Titanis & terræ filiũ dicebat & ob id a Ioue deiectũ ad iferos:qa sitiẽtibus titãis limpidas ꝓstitisset aquas. Sa ne noster Dãtes in pria sui poematis parte:q; ifernus dr:aliter de origine huius sentire. uidet. Di cit.n.in sũmitate idæ mõtis cretensis statuã eẽ ingentẽ cuiusdã senis:cuius aureũ caput est: pectus uero & brachia argentea:corpus & renes ex ære cõfectos:tybias atq; crura & sinistrum pedem ex electissimo ferro factum:dextrum autem pedem ex terra cocta consistere:& in eum fere corporea moles: omnis in ro mam uersa inniti. Et has omnes partes præter aureum caput rimulas habere:ex quibus effluunt guttæ aquæ seu lachrymæ:quæ collectæ:& per cauernas ad inferos detcendẽtes flumẽ faciunt acherontis. Sed quid sibi tam uariæ uelint fictiones uidendũ est:Cur cereris dictus sit filius præmonstratũ est:q; titanis & terræ fuerit etiam concedi potest:ubi titanum solem intelligere uelimus:ut etiam ueteres uoluere:& sic nonnulli opinati sunt:agente calore solis aquas maris trahi in uiscera terræ:& ex eis a frigore terræ dulcoratas effluere: & sic cum sol causam dederit eius filius dici potest:ac illius cuius uidetur uterũ exire. Quod inferorum sit fluuius: hoc modo potest accipi. sunt enim fluui duo:quibus acheron nomen est. Vnus quidem apud molossos de fluit ut dicit Titus liuius & in stagna:quæ inferna uocantur effluit:& ex eis in helespontium sinũ mergitur. Alter uero apud lucanos fluens morte Alexandri epirotæ insignis in infernũ cadit: & sic horum ad inferos unusquisq; descendit. Nam qui apud molossos est in regno quondã plutonis:qui deus inferni dictus est:eo q; ab oriente sole factum esset inferior uagatur. Et sic si in regno Plutonis est.in inferno est. Attamen de se cundo sic sensere quidã. Asserunt quippe priscis tẽporibus græcis fuisse consuetudinẽ:dãnatos exilio in itali am mittere:seu ipsi exules sua sponte uenire:quã eo q; apud inferum mare dicebant: seu quia inferior græ cia ab ortu sit solis:ideo & flumẽ:& dãnatos esse apud inferos testabantur:ex quo uolũt locum fabulæ adin uentum:cum etiam ethimologia nominis fluuii faueat fictioni:cum sonet sine gaudio uel salute:quasi exu les patria perdita absq; gaudio uel salute essent. Qui uero aliter senserũt. ut seruius:& post eum Albericus di cunt Acherontem fluuium non esse:sed solum italiæ:uerum de hoc alias. Dantes autẽ noster de uero ache ronte infernali intelligit:& dicens:quia in creta insula senex sit statua ex uariis metallis a damiata syriæ ciui tate in romã uersa:intendit loci congruẽtiã origini designare:& tempora causasq;. Sed primo de loco uidea mus. Dicit ergo statuã senis:seu senẽ stare erectũ:ut per hunc intelligamus humanũ genus: quod adhuc stat esto antiquũ sit:& stat in mõte Ida. Ida enim idem est quod formositas:per quã sentire uult formositatẽ tem poraliũ rerũ:quã ut peritura designet dicit. olim montẽ illũ lætum:hodie uero tristem atq; desertum. In mon te autem cretensi dicit:eo q; creta insula tripartiti orbis media uideatur. nam illi ab arctoo ægeum est mare: & ab occiduo Ionium:seu myrthæum:quæ europæ sunt maria. A solis ortu est illi ichareum mare:atq; car patium seu ægyptium:quæ asyatica maria sunt. A meridie uero & occiduo afro alitur ponto:& sic tribus or bis partibus terminus est:ut itelligamus:non solum unam harum partium:sed omnes operam dare:ut ache ron concreetur. Ipse autem ex guttis cadentibus:ideſt ex criminibus & operibus prauis fluxisq; antiquarũ ætatum:& præsentis confectus est olim: & conficitur hodie: ut sanctamus ex criminibus mortalium amit ti gaudium sempiternum. Verum ut appareat:quia non omnis ætas in hoc conueniat: aureum caput soli dum esse dicit: ut per illud intelligatur innocentiæ primi parentis tempus: & nostrum dum renati baptis mate in infantia simplices perseueremus. Demũ uenit argentea:quæ & si corporeis uiribus uideat ualidior uitiis tamen efficitur uilior:& sic argentea scissa rimis:ideſt criminibus. Tandem tertia sequitur priorum so norior:& operũ longe deterior:& hæc æquo modo scissa est:& in augmentũ agit miseriæ. Inde sequitur fer rea fortior reliquarum etiam peior & obstinatior. Vltimo sequitur testea: in quam omnis moles corporea inclinatur:& per quam mortalium fragilitas:& senium designatur. & hæc scissa est. Ex quibus quidem scis suris fit ut lachrimæ effluuant facientes acherontem: ideſt gaudii perditionem: ex qua acquisitio tristitiæ sequatur necesse est: ut stigis habeatur origo: & ex tristitia; doloris incendium: qui phlegeton est. Et

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

ex hoc luctus miseriæ frigiditas sempiterna: quam cocitus significat. Quod autem a damiatain Romã uersus sit describit humanũ genus: qđ in campo damasceno principium habuit: Romam regnorũ mundi ulti mam: idest finem suum prospiciat.

De furiis filiabus Acherontis in generali. Cap. VI.

TRias tres esse omnes uidenẽ uelle poetæ: de quibus in generali libet pauca præfari: ut de particularibus sumatur facilius intellectus. Primo igit eas dicunt Acheronis fuisse filias atq; noctis: q; Acheron illi pater fuerit testatur Theodontius: qđ aũt ex nocte matre natæ sint carmine patet Virgilii dicentis. Dicũtur geminæ pestes cognomine duræ: quas & tartareã nox intempesta megeram Vno eodẽq; tulit partu: & cætera. His insuper plura esse nomina uoluere. Nam apud inferos eas uocari dixere canes: ut uidetur uelle Lucanus dum dicit. Iam uos ego nomine uero Elicia stygiaq; canes in luce superna Destituã: & cætera. Apud mortales furias. ut ab effectu patet p Virgilii carmen. Cæruleis unũ de crinibus anguem Cõiicit. inq; sinu præcordia ad intima subdit Quo furibũda domũ mõstro permisceat oẽm. Eumenides etiam apud nos appellari dicuntur: ut per Ouidiũ patet dicentẽ: Eumenides tenuere faces de funere raptas: & cætera. Et hoc apud nos factũ in infortunato cõiugio satis cõstat. Diræ etiã appellanẽ & hoc apud superos: ut ait Virgilius. At procul ut diræ stridorem agnouit & alas: Infœlix crines scindit iuturna solutos: & cætera. Nam Iuturna dea stridorem diræ in aere: non in terris agnouit: Vocanẽ. & uolucres ut idem dicit Virgilius. Iam iam linquo acies ne me terrete timentem Obscœnæ uolucres alarũ uerbera nosco. Dicit præterea Theodontius apud littorales harpyas appellari. Post hæc illas aiũt Iouis atq; Plutonis obsequio deputatas: ut Virgilius testatur scribens de eis. He Iouis ad solium sæuiq; in limine regis Apparent acciuntq; metum mortalibus ægris. Si quando lætum horrificum morbosq; deum rex Molit meritis: aut bello territat urbes: & cætera. Sed iam quid ista uelint uidendum. Dicunt igitur eas Acherontis & noctis filias: & ratio uidetur talis. Non succedentibus pro uotis rebus & ratione cedente: ut perturbatio mentis oriat: de necessitate uideatur: quæ non absq; mentis cæcitate iudicii perseuerat: & perseueratione fit maior: donec erumpat in actum: qui absq; ratione factus furiosus appareat necesse est. Et sic ex Acheronte furiæ nascunẽ & nocte. Dicuntur præterea apud inferos canes: scilicet apud homines conditionis infimæ: qui dum in perturbationẽ ueniunt nõ existentibus furori uiribus: clamoribus omnia cõplent: canũ more latrantes. Apud medios autem furiæ: uel eumenides dictæ sunt: eo q; maiori ledant incẽdio furiosum. mediocris enim hõ ptur batus: ut in se agat: seq; inius rodat atq; cõsumat: quædam faciunt. nã ne in minores agat lex publica prohibet in maiores potentia: & more uulgi inferioris clamores emittere indignatio uetat: secum: igitur urit: & si eruperit utx desistet quin in maximũ tendat incendiũ multis opitulantibus furori. Eumenides dicuntur ab heu quod est iteriectio dolentis: & men quod est defectus: eo q; ipse qui patitur sibiipsi pœna sit: seu per antiphrasim dicunẽ ab eu & mane: quod utrũq; sonat bonũ: & ipsæ omni bono carẽt. apud supos uero appellanẽ diræ a sæuitia maiorũ in minores: ad quã cõfestim euolat maiorũ furor. Volucres aũt appellantur a uelocitate furoris: cum repente a mansuetudine in furorẽ erũpant homines. Harpyę autẽ apud littorales a rapacitate dicuntur. Tanto enim feruore littorales efferunẽ in prædã: ut in nullo discrepet a furore. Plutoni autẽ ideo obsequiosas uocant: quia diuitiarũ dicitur deus: ut aduertamus crebro perturbatiões: ira sq;: & rixas: ob immoderatã auri cupidinem suscitari. Quod autẽ ioui assistant: nõ est mirandũ: cũ illum pium miteq; dixerimus. pio enim iudici opportunum est ultores scelerũ habere ministros: quibus si careat: aut nõ utatur: legũ auctoritas facile dissoluetur. Est insuper aliquando ob populorum crimina diuina permissio: ut in elemẽtis misceatur furor: & eis discordantibus inficiatur aer: & pestes lætiferæ orianẽ: qbus miseri absorbemur. Sic ex eorundem superbia bella nascantur: ex quibus incendia: populationes: & excidia consequuntur.

De Alecto filia prima Acherontis. Cap. VII.

ALecto furiarum prima est Acherontis: & Noctis filia: quã sic describit Virgilius. Luctificam alecto dirarum a sede sororum Infernisq; ciet tenebris cui tristia bella: Iraq; insidiæq; & crimina noxia cordi. Odit & ipse pater Pluton: odere sorores Tartareæ: monstrum tot sese uertit in ora: Tã sæuæ facies: tot pullulat atra colubris. Et paulo ifra. Tu potes unanimes armare in prœlia fratres. Atq; odiis uersare domos: tu uerbera tectis. Funereasq; inferre faces: tibi numina mille. Mille nocendi artes &ce. Satis hoc carmine huius furiæ officia apparent: satis potentia: satis & truculentia: cum etiam plutoni & sororibus odiosa sit. Sonat enim alecto iuxta Fulgentium ipausabilis: ut intelligatur omnem furiã ab animi inquietudine initiari: quæ quidem inquietudo totiens intrat mentes: quotiens desistimus nosipsos & deum cognoscere. De Thisiphone furia Acherontis. ii. filia. Cap. VIII.

THisiphones furiarum secunda: est Acherontis & Noctis filia: quã sic designat Ouidius. Nec mora Thisiphone madefactam sanguine sumit. Importuna facem: fluuidoq; cruore rubentem. Induitur palam: tortoq; incingitur angue. Egreditur q; domo. luctus comitantur euntem. Et pauor & terror trepidoq; insania uultu &c. Quibus Claudianus addit. Centum illi stantes uibrabãt ora ceraſtæ. Turba minor diri capitis sedet intus abactis Ferrea lux oculis: qualis per nubila phœbes Aracia rubet arte color suffusa ueneno. Et his superaddit Statius dicens. Suffusa ueneno Tenditur: ac sanie glisceit cutis igneus atro Ore uapor: quo longa sitis morbiq; fames q;. Et populis mors una uenit &cæ. Sic igitur uti par Virgilium alecto qualitas: sic per hos tres uates Thisiphonis demõstrata est. Fulgentius præterea dicit. Thisiphones idem quod tritoniphones. i. irarum uox in quam postẽ pectus turgidum fecit inquietudo facile deuenitur: & ideo progressum talem facem sanguine madentem dicit Ouidius: eo q; ignea ira nunq; egreditur nisi in sanguine: & ideo fluuido cruore rubentẽ dicit ob colorem facies hominis irati. & ad dispositionem animi demonstrandam. Nec ante consurgit iratus q; illum amicorum comitatur lachrymæ illi minus sano timentes: qui ideo a terrore comitatur: quia iratus omnis terribilis uideatur. Serpentes nunc eidem apositi habent iræ seuitiam denotare. Hinc deueniens iratus in uocem emittit uapores: ideſt uerba per quæ sæpe desolationes oriuntur locorum & populoq; mortes atq; egestates.

De megæra furiaq;. iii. Acherontis filia. Cap. IX.

MEgæra furiarum. iii. Acherontis & noctis filia: sic a Claudiano ubi de laudibus Stilliconis effigiatur. Improba mox surgit tristi de sede megæra: Quam penes insani fremitus animiq; prophanis. Error. & undantes spumis furialibus iræ. Non nisi quæsitum cognata cede cruorẽ. Illicitũq; bibit primũ quẽ fuderat ensis. Quem dederint fratres: hæc terruit herculis horra: Hæc defensorũ terrarũ polluit artus. Hæc Athomanteæ direxit spicula dextræ. Hæc agmẽnonias in te baccata penates Alternis lusit iugulis: hac auspice tedæ Oedipodẽ matri natæ & iũxere thiestem &c. Et quoniã megæra magna sonat cõtentio seu lis: satis cognoscere possumus per supiores uersus facta ne mini conuenire: & sic fit ut ex inquietudine animi deueniamus in clamorẽ: & ex clamore in odium & rixam: ex quibus furiosi in exitium sæpissime ruimus.

De Victoria quarta Acherontis filia. Cap. X.

VIctoriam dicit Paulus Acherontis fuisse filiam: ex Styge filia sua susceptã cui adeo Iouem fuisse gratum aiunt: ut cum ei fauisset in pugna gigantum sibi loco muneris exhibuisse: ut dii per Stygem matrem eius iurarent: & si qui aduersus iuramentum agerent per certum tempus a nectare abstinerẽt. Hanc claudianus ubi de laudibus Stiliconis sic describit. Ipsa duci sacras uictoria pãderet alas. Et palma uiridi gaudẽs: & amicta tropheis custos imperii: uirgo quæ sola mederis Vulneribus: nullumq; doces sentire laboré &c. Theodontius uero fere concors claudiano in descriptione eam insuper ornat triumphalibus ornamentis. Verum paulus discrepat: eamq; dicit lætam: sed rubigine atq; pulueulẽto squalore obfitam armis indutam & cruentis manibus: nunc captiuos: nunc spolia recensentem: & ornamenta quæ Theodontius huic apponebat filio eius: quem honorem dicunt exhibent omnia Sed quid sentirint exquiramus. Victoriam Acherontis filiam ideo uoluisse ueteres credo: quia non ex incuria & ocio acquiratur: sed ex cogitationibus continuis: quæ dum ex ingenio exprimuntur utiliora consilia: agunt profecto cogitantem: & ab eo gaudium omne amouent: & sic iam adest Acheron. Præterea nec in comessationibus atq; ioculationibus inuenitur: quinimmo ex uigiliis circuitionibus & laboribus assiduis constanti animo & forti pectore: dolore uulnerum & tolerantia incursionum excerpitur: quæ absq; tristitia patientis euenire aut tolerari non possunt. Verum ut differat hæc tristitia a tristitia furiarum: illa ab ægritudine mentis: hæc a corporea utplurimum oritur. Et sic cui pater Acheron uenerat: stix accedit cuestigio mater. Ecõtra autem festantes nec aliqua præmeditantes facile deueniunt in ruinam. Troia anxia capi non potuit. læta confestim capta est. Alatam uictoriam dicit claudianus: quia facile etiam una opportuna obmissa uigilia nõnunquã in partẽ euolat alteram: Palma ornatur: quia nunquã lignum palmæ corrumpitur: frondesq; uiriditatẽ conseruant ut uictoris auctum robur & nomen in longum uirere intelligamus Tropheis autem amicta est ut secunda honoris species impensi uictori monstretur. minor. n. erat triũphus. & quia in eo sacrificaret ouẽ uictor: ouatio uocabatur. Seu uocabant ueteres tropheum truncum ad instar superati hominis factum. & armis eiusdẽ indutũ habitus uictoriæ a Paulo designatus aptior uidetur: q̃ is qui a Theodontio scribitur: Non enim extemplo uictor ornamentis ornatur: non uictoriæ: sed ob uictoriam ei postea exhibentur.

De honore Victoriæ filio. Cap. XI.

HOnorem Theodontius & Paulus filium dicunt fuisse Victoriæ: ex quo patre nõ dicunt. Hunc tamen arbitror ideo Victoriæ dictũ filium: quia ex uictoria quæsita consequatur honor: quidem in præsentia suscipientis & exhibebatur: cum laudes in absentia præstaretur. Huic a Romanis olim templum constructum fuit templo uirtutis iunctum: ad quod nisi per templum uirtutis non erat introitus: ut appareret neminem nisi per uirtutem honorem consequi posse: & si ob aliam causam cuiquam fiat: non honor sed ridiculæ atq; lætales blanditiæ sunt: huic coniugem fuisse reuerentiam uolunt: & ex ea illi maiestatem exortam. Sunt tamen qui idem dicant reuerentiam & honorem cum differant. Est honor publicus & priuatus: publicus cum alicui laurea uel triumphus decernitur. priuatus is est qui a priuatis impeditur. ut dum alicui priuato assurgimus: eum præmittimus: primum locum in templo uel mensa præstamus. Reuerentia uero est quam maioribus non ex decreto sed sponte uel consuetudine exhibemus: cũ flexis genibus & adaperto capite uenerabiles uiros alloquimur. Quæ solius dei sunt: esto sibi ambitiosi principes occuparint.

De Maiestate Honoris filia. Cap. XII.

MAiestatem honoris atq; reuerẽtiæ filiam dicit Ouidius: de qua ubi de fastis sic ait. Donec honor placidoq; decens reuerentia uultu corpora legitimis iposuere toris. Hinc sacra maiestas quæ mãdum temperat omnem. Quaq; die partu est edita magna fuit. Nec mora consedit medio sublimis olympo. Aurea purpureo conspicienda sinu &c. Hanc honoris & reuerentiæ filiam uoluisse reor: quia ex honore impenso & exhibita reuerentia fit quidam maioritatis status in suscipiente: ex quo maiestas est dicta deo soli competens.

De Aschalapho quinto Acherontis filio: Cap. XIII.

ASchalaphus Acherõtis & Ornæ nymphæ fuit filius: ut ait Ouidius. Aschalaphus audit quẽ quõdam dicitur ornæ Inter auernales non ignotissima nymphas: Ex acheronte suo fuluis peperisse

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

sub undis &c. Hunc aiũt rapta Proserpina a Plutone: cũ quæreret nunqd aliquid apud iferos gustasset: eã accusasse atq; dixisse tria grana mali punici ex uiridario ditis gustasse: ex quo factũ est ut non restitueret ex toto Proserpina: & ipse uerteret a Cerere i bubonẽ. Circa qđ figmẽtũ nil credo aliud uoluisse poetas: q̃ ostendere odiosissimũ esse accusatoris officiũ: & iccirco aiunt in bubonem uersum Asehalaphum: eo q̃ sicut bubo funesta est auis & sinistri semper augurii reputata: sic & accusator semp laboris: & anxietatis prænũcius est accusato. Præterea bubo stridula auis est: ut ostendat clamosos esse accusatores: sic & uti bubo sub multitudine uariaꝝ pennaꝝ modicum habet corporis: & æque accusatoris sub longa uerbositate utplurimum reperitur modicum ueritatis. Igit̃ non incongrue filius dicit Acherõtis: ad similitudinem saltẽ officii: quia si cuti Acheron gaudio priuat quos trãsuehit: sic & accusator hos replet tristitia in quos inuehitur. Quod aũt Orne mater eius dicatura consuetudine bubonis sumptum est: qui sæpissime: ut aiunt: qui de pprietatibus rerum scripsere: die mortuorum sepulchris inhabitat: quæ ut ait Papias Ornæ uocanẽ: & Lucanus ait. Cælo tegitur qui nonhabet urnam. Spectantia ad Cererem & pserpinam ubi de eis in sequẽtibus apponetur.

De Styge Acherontis sexta filia. Cap. XIIII.

STyx iferna dicit̃ palus & Acherõtis & terræ filia existimat̃ a cunctis: & secundũ Albericum deũ nutrix & hospita: per quam etiam ut supra dictum est dii iurant: neq; timore pœnæ audent deierare: ut ait Virgilius. Stygiamq; plaudẽ dii cuius iurare timẽt & fallere numẽ &c. priuabatur. n. ad tempus qui deierasset nectareo poculo. Et hoc ideo illi uolũt concessum: quia uictoria eius filia: diis aduersus Titanos pugnantibus fauisset. Styx enim interpretatur tristitia: ideo Acherontis: qui sine gaudio est dicta filia: eo q̃ ut ait Albericus: q̃ gaudio caret in tristitiã labitur facile: imo ut labatur necesse est. Terra aũt illi attribuit̃ mater: qa cũ ois aqua a fõte illo aquaꝝ uno Oceano pcedat: trahi p uiscera terræ usq; ad illũ locũ unde prumpit in publicũ necesse est: & sic terra Stygis dicitur mater: Seu secundũ aliũ sensum. Inter humores ab elemẽtis impressos mortalibus: a terra imprimitur melãcolia: quæ proculdubio tristitiæ mater & altrix est. Deoꝝ aũt nutricẽ & hospitã non absq; ministerio Stygẽ uoluere. Circa qđ aduertendum est duplicẽ esse tristitiã. Aut tristamur qa detestãda nostra desideria: quacũq; ex causa sit cõseq nequeamus. Aut tristamur cognoscẽtes qa aliqd seu multa minus iuste pegimus. Tristitia prima nũq̃ deorũ fuit nutrix aut ospita. Secunda uero fuit & est: nã ex minus bene cõmissis dolere & tristari nil aliud est: q̃ ailmenta præbere uirtuti p quam in deitates suas gentiles rucre: & nos christiani in beatitudinẽ imus eternã in qua dii nõ inanes aut perituri sumus. Has tristitiæ species optime sensisse i. vi. æneidos ostẽdit Virgilius: ubi pfidios & obstinatos in malum homines mittit in tartara: ubi nulla est redẽptio. Alios uero post exactas ob culpam pœnas elysios ducit in cãpos. Seu uolumus dicere: qđ magis forsan sensere poetæ. deos. i. sol & sydera ad ægyptios aliquando abiisse: qđ hyemali tempore cõtingit: quando sol semotus a nobis tenet solstitiũ antarcticum: qđ ultra meridionales ægyptios. Zenith capitis habitantiũ ibi dẽ facit: & tũc a palude stygia pascunt̃ sidera secundũ opinionẽ eoꝝ: qui existimabant superioꝝ corpoꝝ ignes ex humiditate uaporũ ex aqua sue gentiũ pasci: & apud eã hospitantur donec uersus arcticũ polum gradũ non flexerint. Stygem aut̃ esse sub australi plaga demonstrat Seneca: eo libro quẽ scripsit de sacris ægyptioꝝ dicens. Stygẽ paludẽ apud superos esse. i. apud eos qui in superiori sunt hemisperio: ostendens inde q̃ circa syrenẽ extremã ægypti ptẽ uersus austrum locũ esse: quẽ phyalas hoc est amicas incolæ uocitent: & apud eas paludem esse ingẽtẽ: quæ cũ transitu difficillima sit: limosa nimis & papyris iplicita: styx appellata ẽ: quasi tristiciã & laborẽ nimiũ transeuntibus inferens. Iurare aũt deos per stygem potest esse rõ talis. Consueuimus. n. per eas res: quas timemus aut optamus iurare. Sane q summe gaudet nõ uidetur habere qđ cupiat: cũ non desit qđ timeat: & ex his dii sunt quos fœlices faciunt. quãobrẽ restat ut iurent per tristiciã: quã sibi nosciunt aduersam. Quod deierantes nectareo priuentur poculo: eo dictum puto: qa qui ex fœlicitate i miseriam deuenere: deierasse: idest minus bene egisse dicebant: & sic a nectareo poculo ad amaritudinẽ infortunii deuenisse.

De Cocyto infernali fluuio Stygis filio q̃ genuit Flegetontem. Cap. XV.

COcytus infernalis est fluuius: quem ex Styge palude natum dicit Albericus: quod ob id arbitror dictum: quia luctus quem per Cocytum intelligunt ex tristitia quæ styx est oriatur.

De Flegetonte fluuio infernali Cocyti filio qui genuit Lethem. Cap. XVI.

FLegeton & hic iferni fluuius ẽ: & secundũ Theodõtiũ Cocyti fluuius: ob id ut extimo dictũ: qa ex diuturno luctu qs facile ueniat i furorẽ: qđ qdẽ ut nõnullis placet natura cõtingit. Nã exhausto lachrymis humiditate cerebro: feruẽtes cordis ipetus frenari nõ possũt: & sic qs in furiã labit̃. Flegeton. n. ardor interpretat̃: ut cõprehẽdat̃ ex feruore cordis nimio: hoium excitari furores.

De Lethe fluuio infernali Flegetontis filio. Cap. XVII.

LEthem iferni dicunt fluuium & Flegetontis filium quod ideo dictum puto: eo q̃ ex furore nascatur obliuio. Cernimus enim furiosos suæ suorumq; dignitatis oblitos: & lethes interpretat̃ oblivio. Hũc fluuium ponit Virgilius apud Elysios cãpos & eo illos potari quos Mercurius uult reuerti ad corpora: de qbus supra dictũ ẽ: ubi de Mercurio primo. Dantes uero noster illum deserit i summitate montis purgatorii: & ex illo dicit animas mũdas & cælo dignas potare: ut obliuiscantur præteritoꝝ malorũ: quoꝝ memoria fœlicitati perpetuæ præstaret impedimentum.

De Vulcão primo cæli filio quarto: q̃ genuit Apollinẽ. Cap. XVIII.

VLcanus primus teste Tullio ubi de naturis deoꝝ: cælo natus est: de quo nil aliud repitur nisi qa ex minerua secundi Iouis filia: ut dicit Theodontius: Apollinem genuerit primũ. Credo ego hũc igneũ & inexhausti uigoris hominem fuisse & Saturni fratrẽ.

De Apolline primi Vulcani filio. Cap. XIX.

APollo: ut Ciceroi placet & Theodõtio: filius fuit primi Vulcãi atq; Mineruæ & ut ipsemet Tullius asserit ubi de naturis deoꝝ hic oium Apollinũ fuit antiqor. hũc dicit Theodõtius fuisse medicinæ artis reptorẽ: & primũ uiriũ herbaꝝ cognitorẽ: quãtũcũq; Plinius i libro historiæ naturalis asserat chironẽ Saturni & Phylare filiũ primũ fuisse herbaꝝ uiriũ atq; medicamẽtorũ reptorem.

De Mercurio quinto Cæli filio. Cap. XX.

MErcurius q̃ tertius est: ut ait Tullius de naturis deorum: cœlo patre & die matre natus est: obscœnius tamẽ excitata natura: eo q̃ aspectu proserpinæ motus fit. huic ornamẽta quæ cæteris apponuntur. Dicit tamẽ Theodõtius ægyptios uirgæ huius circũuoluisse serpentẽ: quod testatur Valerius martialis æpigramatũ libro septimo dicens: Cylenes cælig decus facũde minister: Aurea cui torto uirga draconе uiret. Aiunt insuper eum ex Venere sorore sua Hemaphroditũ filiũ suscepisse. His præmissis quid sensisse ueteres fictiõibus uoluerint exquiramus: & primo quid eũ a cælo obscœne genitũ dicant. hoc circa multa dicebat Leontius: ut prospectũ cæli in terrã: & raram planetæ Mercurii apparitionẽ & alia huiusmodi: quæ quoniã friuola uisa sunt: eis omissis barlaæ relatũ apponere libuit. Dicebat. n. huius Mercurii a natiuitate nomẽ hermes fuisse: seu hermias: eumq; ex stupro Phylonis archadis & proserpinæ eiusdẽ filiæ: in quã se balneantẽ impudicos iniecerat oculos: procreatũ: & sic satis patet quia obscœne excita ta natura sit inspecta proserpia: Hermetem aut̃ eũ nominatũ dicit: eo q̃ eo nato: cum de futuris eius successionibus Phylon cõsuluisset mathematicũ habuit pro responso eũ diuinum futurũ hominẽ & maximum diuinarum rerum interpretẽ: quãobrẽ Phylon qui illũ exponi proposuerat: seruari fecit: atq; cum diligẽtia nutriri: eũq; uocauit hermetẽ: eo q̃ hermena græce latine sonet interpres. Post hæc cũ adoleuisset. ob ruborem scelestæ originis in ægyptũ secessit: ubi mirabiliter pfecit in multis: & potissime in arismetrica geometria & astrologia: adeo ut ægyptiis cæteris præferretur: & cũ ob excellẽtiã prædictorũ iam Mercurii nomẽ meruisset: medicinalibus operã dedit: tamq; in his sublimis effectus est ut nõ omisso Mercurii nomine crederetur Apollo: & longe pfusius in sacris Aegyptiorũ instructus: cunctis factus est hõ mirabilis: ibique seu ad eius nobilitandã originẽ: seu potius ad ignominiã originis contegẽdam: Cæli dictus est filius & diei: quasi a cælo missus: & in diei luce factus conspicuus. De hoc præterea hermes trimegistus: q̃ se testatur eius fuisse nepotem mentionẽ facit: eo in libro quem de idolo scribit ad Asclepiũ dicẽs: q̃ esto mortuus ueniẽtes ad eius sepulchrum adiuuet & conseruet. Sed qđ in hæc uelint insignia aduertendũ: cũ aliud i planeta: aliud in medico: aliud in rhetore & aliud in mercatore: uel fure mercurio hẽant demonstrare. Dicunt ergo eũ ut prædictum est ubi de mercurio primo: galero tectũ: ut per illum cælum intelligamus: a quo & si tegamur omnes: a medico potissime cognosci debet: circa planetarum motus uarios & eorum dispositiões & syderũ speculando: ut per ea tanquã in humana corpora agentia: & causantia plurima: & ægritudinum causas successus & opportuna remedia possit agnoscere: atq; ea quæ ad salutẽ ægrotantis necessaria mõstrantur disponere. Talaria uero illi apponunt pẽnata: ut per ea noscamus oportere medicũ pmptũ & ad remedia contingentiũ habere scientiam: ne ante ægritudinem laborans deficiat: q̃ accesserit tardi medici argumentũ. Præterea ut ipsi cognoscant cum naturæ ministri sint omni alia sepposita cura se debere ad necessitates uocantium euolare. Est illi insuper uirga quã supra diximus illi ab Apolline fuisse concessam ut intelligatur primo: quia concessa est ab Apolline medicinæ auctore: idest a medico experto & doctore auctoritas approbãtis: absq; qua nemo herde deberet tale officium exercere. Insuper dicũt eum hac uirga ab orco pallentes euocare animas: ut appareat multos iam dudum iudicio & arte multorum medentium in mortẽ ituros scientis medici adiutorio in uitam retentos: seu a morte: idest ab orco potius reuocatos. Sic uersa uice dum minus morborũ nouentur causæ: hac eadẽ uirga. i. auctoritate uel artificio minus congrue operato: aiæ quæ stetissent emittuntur ad tartara. i. in mortẽ. Somnos etiã hac uirga. i. arte dat medicus persæpe in somnũ declinare nequeuntibus: & aufert in suam perniciem dormientibus nimium. Ventos insuper hac uirga medicus amouet: dum stultas ægrotantium opiniones suasionibus & rationibus ueris amouet: auferendo timorem. Seu etiam dũ uentositates uiscera in grauissimũ patientis dolorẽ agitantes suis aut potionibus: aut remediis aliis resoluũt in nihilum. Sic & nubila tranant dũ humiditates supfluas educant quasi tranantes. i. ad se trahentes a corpore languido. Serpẽs aũt ideo circũuoluitur uirgæ: ut intelligamus medicinale exercitiũ absq; naturali & debita discretione tendere nõ forte minus in pernicie q̃ salutẽ. Pendent. n. nõ minus ex aia duertentia medẽtis q̃ ex arte quãdoq; remedia. Iubet. n. ars rubarbaro a corporibus expelli supflua: qđ si debilitato nimium dabitur: facile uita cũ superfluis emittet̃. & iõ circa talia & alia oia medẽtis plurimũ opportuna discretio: quæ per serpentẽ prudentissimaũ alias designatur uirgæ ideo circũuolutũ ut nunq̃ absq; discretione exerceat̃ auctoritas. Qđ Hermaphroditũ genuerit dicit Pau. uerũ nõ esse. sed iõ fictũ atq; appositũ ẽ: qa primus ægyptiis q̃ monstruosum arbitrabantur Hermaphroditos nasci atq; tanq̃ rẽ præter naturã abiiciebant si quando aliquẽ nasci cõtigisset. ostẽdit qa naturali gigni rõne poterãt: & q̃ in pte matricis susciperetur a fœmina.

De Hermaphrodito Mercurii & Veneris filio. Cap. XXI.

HErmaphroditum dicit Theodõtius ex Venere filium fuisse Mercurii: qđ etiã testatur Ouidius dicens. Mercurio puerum & diua cithereide natum Naiades ideis enutriuere sub antris: Cuius erat species: in qua mater q̃ pater q̃ Cognosci possent: nomẽ quoq; traxit ab illis &c. Ex quo insup Ouidius fabulam recitat talem. Quod cum ida monte phrygiæ: in quo fuerat nutritus: derelicto: uagãs in cartã usq; deuenisset: fontem lympidum uidit: quẽ Salmacis nympha incolebat: quæ cũ eũ formosissimũ uidisset: eueſtigio amauit: & blandis uerbis in suam sniam trahere conata est. Tandem cũ uo-

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

recũdaretur adolescẽtulus: aspernareturq; uerba nymphæ pariter & amplexus: illa simulato recessu post ue
pretum latuit. Iuuenis autem putans abiisse nympham nudus fontem intrauit: qđ Salmacis uidens abiectis
uestibus confestim & ipa in fontem se nudam dedit: renitẽtẽq; tenuit. Verum cum eum inflexibilem cerne-
ret: orauit ut ex ambobus efficeretur unus. Et factũ est: & sic qui masculus intrauerat fontẽ: masculus illum
exiuit & fœmina: & deprecatus est ut q in ea balnerentur in posteꝶ hanc eandem ignominiam reportarent:
quod obtenptum est: fauente precibus utroq; parente. Hermaphroditum ex Mercurio & Venere genitum
u ait Albericus lasciuientẽ præter opportunitatem esse sermonem: qui cũ uirilis esse debeat: nimia uerborũ
mollitie uidetur effœminatus. Ego uero Hermaphroditũ habere utrũq; sexũ ad naturam Mercurii refero:
quẽ uenerabilis Andalo aiebat: eo q; cũ masculinis planetis masculus esset: cũ fœminis aũt fœ ina: iferre in
ter cætera his quoq; natiuitatibus p̃erat: ni planetaꝶ alius obsisteret: uel cæli locus: ut utriusq; sexus cõcupi
scẽtia teneret. Sed uolunt nõnulli altius itellexisse poetã: dicẽtes in matricibus mulieꝶ septẽ cõceptui aptas
cellulas esse: quaꝶ tres in dextera uteri sunt: & totidẽ i sinistra & una media. Ex his unaquæq; duos posse cõ
cipere: quantũcunq; dicat Albericus in libro de naturis aialium: se ab ortu cuiusdam mulieris aduertisse cẽ
c.l. filios inuicem concepisse. Ex his enim quæ in dextera sunt cum semen cõcipiũt: masculos pariunt. quæ
autem in sinistra: fœminas. cum uero in ea quæ media est concipitur: nascunẽ utrunq; sexum habẽtes: quos
Hermaphroditas dicimus: & sic in cellula tanquam in fonte utriusq; sexus lucta est. & dum uincere conatur
uterq; ne alter succumbat: efficitur: ut utriusq; uictoriæ uestigia uideanẽ. Sic rata manet oratio: ut si qs fon-
tem illum intrauerit: semiuir exeat illum. Sane longe aliter sensisse poetãtes existimo. Est enim Salmacis ca-
riæ fons celeberrimus: q ne hac labe pollutus appareat: & purgare fontẽ: & qęqd dederit fictiõi cãm: libet ap
ponere. Est igiẽ ut Vitruuio eo in uolumine: qđ de architectonica scripsit: placet: fons cui salmacis nomẽ est
in caria: haud lõge ab alicarnaso claritate p̃cipuus: & sapore egregius: circũ quẽ barbari olim: carii. s. & lele-
gæ hitabãt: q a Nyda & a Reuania archadibus: a qbus ibi Troezẽ cõis deducta Colonia: pulsi ad montana
fugere: & latrociniis atq; discursionibus oia iestare cœpe. Sed cũ de colonis archas unus lucri tractus auidi-
tate prope fontem tabernã meritoriã edidisset: quasi aquæ bonitas cœptis suis esset præstatura fauorem. factũ
est ut tam aquæ delectatione q̃ cibi opportunitate nõnunq̃ barbari immanes descẽderent in tabernã. & con
suetudine paulatim barbariẽ ponere: & græcoꝶ mollioribus moribus atq; humanioribus adhærere incipe-
rent: donec ex ferocissimis mites uiderentur effecti. Et quum mansuetudo respectu ferocitatis uideatur fœ
mina: dictum est ut qui illo uterenrur fonte effœminarentur.

De Venere magna. vi. Cæli filia. Cap. XXII.

Venus magna: ut ubi de naturis deoꝶ scribit Cic. Cæli fuit filia & Diei. cum præter hanc tres alias
fuisse demonstret. hanc primã omniũ asserit extitisse. Attamen cũ figmẽta plurima circa ueneres
indistincte comperiantur: his sumptis quæ ad hãc spectare uidebũtur: reliqua reliquis relinque
mus. non qa huic adaptari nõ possint omnia. sed postq̃ aliis attributa sunt: illis dum de eis sermo
fiet apposuisse decẽtius est. Huius igitur ante alia filiũ fuisse amorem geminũ uoluere: ut testatur Ouidi. dũ
dicit. Alma faue dixi geminorum mater amoꝶ &c. De patre autẽ dissentiunt: cũ dicãt alii ex Ioue genitum.
alii ex Libero patre: sic & gratias: quas huius etiã dicunt filias. dicunt insup huic Cingulũ esse quod Ceston
nominant: quo cinctã eam asserunt legittimis interuenire nuptiis. Alii uero coniunctionibus maris & fœ-
minæ dicunt absq; cingulo interesse. & isup dicũt summe Solis p̃geniẽ habere odio: propter adulterium eius
cũ marte ab eo Vulcano patefactum. Addunt præterea in tutelam eius esse columbas. & cum eidẽ currum
tribuant: illum a cignis trahi uolunt: myrtumq; arborem illi sacram faciunt: & ex floribus rosam. Post hæc eti
am dicit Theodontius eam in domo martis furias hospitio suscepisse: seq; eis familiaritate iũxisse. Et ut plu-
rimum de reliquis diis faciunt: eam multis appellãt nominibus: utputa Venerem Cythream: Acidaliam:
Hespeꝶ: Luciferum: & Vesperuginem. Et ut si qua alia sunt omiserim ad sensum præcedentiũ ueniamus.
Sane quoniã uel omnia uel fere omnia prædicta a fingentibus: a p̃prietatibus Veneris planetæ sumpta for
te sunt: quid de eisdem astrologi sentiant: ante alia apponendũ censui: ut facilius sumatur ex dictis poetãtiũ
intellectus. Et quoniam alias Albumasar secutus sum & uenerabilẽ Andalo: iuxta eorũ sentẽtiam eius fere
mores & potentiam: seu circa quæ uersetur describã. Volunt igitur Venerẽ esse fœminã complexione fleg
maticam atq; nocturnam: acutæ meditationis in compositionibus carminũ: periuria ridentẽ: mendacẽ: cre-
dulam: liberalem: patientẽ: & leuitatis plurimæ. honesti tamen moris & aspectus: hilarẽ: uoluptuosam: dul-
ciloquã: maxime: atq; aspernatricẽ corporeæ fortitudinis: & animi debilitatis. Est huius isup significare pul
chritudinem faciei: & corporis uenustatẽ: rerumq; omniũ decorẽ. sic & usum preciosoꝶ unguẽtoꝶ: aroma-
tũ fragrãtiũ: aleaꝶ ludos: & calculorũ seu latronum: ebrietates præterea: & comessationes: uina mella & quæ
cunq; ad dulcedinẽ & calefactionẽ pertinere uidentur. æque omnis generis fornicationes atq; lasciuias: &
coitus multitudinẽ: magisteria circa statuas & picturas: sertorum compositiones: & uestiũ indumenta: auro
argentoq; contextã: delectationẽ plurimam circa cantum & risum: saltationes fidicinas: & fistulas: nuptias
& alia multa. sed eis omissis ad auferendam fictionis corticem ueniamus. Filiam eam dicunt Cæli & Diei.
& cũ de planeta intelligant: non incongrue. Nam quia Cælo uidetur infixa: & cum eo mouetur: ab eo uide-
tur producta. Diei uero dicitur filia a claritate sua: qua cæteris astris fulgidior est. Eam geminum amorẽ pe-
perisse non caret mysterio. Ad euidentiam cuius existimandũ est: ut aliquando consueuit dicere uenerabilis
Andalo: deum patrẽ omnipotentem dum omnis mundi machina ab eo fabricata est: nil fecisse superfluum
aut cõmodo carens animalium futurorũ. Sic & supercælestia corpora tam grandia: tam lucida: tam ordina-
te suo se & alieno motu mouẽtia nõ solũ ad ornatum quẽ nos fere ob crebram ĩspectionem flocci facimus:

condidisse credendum est. Sed circa inferiora illis plurimum potestatis dedisse: ad hoc scilicet ut eorum mo
tu atq; influentia anni uoluentis uariarentur tempora: gignerentur mortalia: genita nascerentur: & aleren-
tur nata: atq; in temporore deducerentur in finem. Nec hanc mixtim atque confusæ corporibus iniunctã
debemus arbitrari potentiam: quinimmo unicuiq; proprium constituisse officium: & circa quæ eius uersa-
retur auctoritas distinxisse: uoluisseque omnia se inuicem secundum plus & minus coniunctionum atque
reliquarum uirium pro uarietate locorum ad opus in finem deducendum intẽtum mutuis uicissitudinibus
iuuare: & inter alia concessa pluribus ut testantur effectus: Veneri planetæ asserebat idem Andalo fuisse cõ
cessum quicquid ad amorem: amicitiam: dilectionem: coniunctionem: societatem & unionem inter anima
lia spectare uideretur: & potissime ad procreationem prolis spectãtia: ut esset qui segnem forte naturam in
sui continuationem atq; ampliationem urgeret. & iccirco causari ab ista hominum uoluptates concedi po-
test. quo concesso egregie finxere poetæ: qui eius amorem seu cupidinem filium fuisse dixere. Sed quid illũ
geminum dicit Ouidius aduertendum. Credo ego amorem tantum unicum esse. sed hunc totiens & muta
re mores: & nouum cognomen patremq; acquirere: quotiens in diuersos sese trahi p̃mittit effectus. Et hinc
Aristotelem reor triplicem designasse propter delectabile: & propter utile. & ne discordes Aristoteles & Oui
dius uideantur: forsan ex duobus ultimis unum tantum faciebat Ouidius: cum etiam delectare minus ho-
neste uideatur utilitas. Verum quoniam tractatus talis potius spectat ubi de amore uel cupidine mentio fi-
et: ad reliqua ad Venerem pertinentia ueniendum est. Dicunt igitur eam gratias peperisse: nec mirabile: quis
unquam amor absq; gratia fuit? Quæ quare tres & alia ad ea spectantia commodius infra ubi de eis ratio
apponetur. Cingulum Veneri quod uocauere Ceston: insuper esse dixere: quod illi minime datum a natura
fuerat: nec a poetis fuisset: nisi sanctissima atq; ueneranda legum auctoritate illi fuisset appositum: ut aliqua
li coertione uaga nimis lasciuia frenarentur. Quid enim ipsum sit ceston in iliade describit Homerus dicẽs
η και αποστηθεσφιν ελυσατο κεστον ιμαντα ποι ιλον ενθα δε οι θελκτηρια παντε τετυ το.
Intellectus est iste. Et a pectoribus soluit Ceston cingulũ uariũ ubi sibi uoluntaria omnia ordinata erant. ubi
certe amicitia atque cupido atque facundia: blanditiæque furatæque licet studiosæ scientium: circa quod si
rite considerentur in eo descripta satis circa coniugium contingentia uidebimus. Dicit enim ibi cupidinem
esse ut intelligatur sponsi sponsæq; ante nuptias desiderium. Inde amicitiam: quæ quidem ex commixtione
& morum conuenientia oritur atq; in longum trahitur: Si uero dissonent mores: inimicitiæ: iurgium despe
ctio & huiusmodi nasci uidimus aliquando. Facũdia autem q̃ opportuna sit patet liquido. nam per eam af-
fectiones panduntur cordis: amantiũ mulcentur aures: sedantur litigia: quæ sæpissime inter coniuges ori-
untur. & ad tolerantiam emergentium etiam animantur: Sunt & in eo blanditiæ quæ habent animos attra-
here & ligare: iras comprimere: & alienatum amorem etiam reuocare: quarum sunt tam grandes profecto
uires: ut non solum ab eis capiãtur ignari: sed etiam ut ipsemet dicit Homerus hæ furatæ sunt sæpissime sa
pientibus intellectum. Hoc cingulum dicit Lactantius uti nos ante diximus Venerem non ferre nisi ad ho
nestas nuptias. & ob id omnem alium concubitum: eo q; ad eum ceston delatum non sit: incestum uocari.
Quod Furias in domo Martis hospitata sit & eis familiaris effecta: hanc ob causam dictum reor. Sunt enim
inter signa cælestia ut dicebat uenerabilis Andalo: duo: quæ marti ab astrologis domicilii loco attributa sũt.
Aries scilicet & Scorpio. in quam harum domorum illas Venus duxerit non habemus. sed si in arietem du-
xerint initium ueris per arietem designari credo: cum tunc uer incipiat quando sol arietem intrat. Circa qđ
tempus animalia cuncta in concupiscentiam inclinantur: ut dicit Virgilius. In furias ignesq; ruunt. Nec so-
lum bruta: sed etiam mulieres: quarum complexio utplurimum frigida & humida est: agente ueris temperie
in calorem & Venerem acrius excitantur. Quæ quidem excitatio nisi frena rubor iniiceret uerti in furiam
uiderentur. Si no feruores iuuenum: qui nisi legum auctoritate sopirentur. seu potius coercerentur: in pesti-
feros profecto furores excederent. Et sic bene in domum Martis a Venere deductæ sunt furiæ: eisque fa-
miliaris effecta est: inquantum immoderata efficitur & effrenis. Si in Scorpione duxisse uolumus: quoniã
ueneniferum atq; fraudulentum est animal: intelligo nonnunquam amantium amaritudines anxias modi
cæ mixtas dulcedini: ob quas sæpissime miseri adeo uexantur ardentes: ut in seipsos gladio: laqueo: præci-
pitioq; furentes uertantur: seu ob susceptas iniurias: lusis amoribus uel mutatis: ob iuramenta frustrata: ob
fraudes compertas: ob mendacia: ex quibus aut desperatione torquentur: aut in rixas & homicidia furiosi
præcipitantur. & sic a Venere in Scorpionem susceptæ sunt furiæ. Venerem exosam Solis prolem habere
a consequentibus ex amore illecebri sumptum puto. Nam ut inferius legetur: ubi de Sole Hyperionis fi-
lio: producit sol formosissimos homines & mulieres: quorum pulchritudo proculdubio trahit inspicientiũ
mentes in concupiscentiam sui: & qui tracti sunt uariis artibus persæpe trahẽtes trahunt: quod quidem Ve
neris opus esse creditur. Hi quippe innumeris subiiciuntur periculis. nam dum in libidinem suam paribus
deueniunt uotis. alii occiduntur. alii lætali persequuntur odio. alii ex ditissimis in extremam efferuntur ino
piam: & nonnullæ splendidum pudicitiæ decus turpi atq; perpetua denigrauerunt infamia. Et ut alia plura
sinam: ignominiose occubuere postremo. & sic patet liquido Venerẽ Solis prolem uetusto odio infestare. &
mellitis uenenis suis opprimere. Columbas insuper eius in custodiam posuere: quod taliter contigisse legiẽ
Lasciuientibus in campis Venere & Cupidine in contentionem deuenere: quisnã. s. ex eis plures sibi colli-
geret flores: uidebaturq; alarum suffragio: plures Cupidinem collecturum: quamobrem uidit cupido Peri-
steram nympham in adiutorium Veneris surrexisse: qua indignatus causa eam in columbam transforma-
uit illico. Venus autem transformatam in tutelam confestim assumpsit: & inde subsecutum est columbas

VNIVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

ſemper Veneri attributas. Huic autem fabulæ ſenſus talis præſtari uidetur. Dicit enim Theodontius Periſteram apud corinthios origine inſignem fuiſſe puellam: & longe magis notiſſimam meretricem. & ideo hic Venus agens dici poteſt in Periſteram patientem: agentis autem ipreſſio in patiente amor eſt: cuius agitata ſtimulis uirgo adhæſit Veneri: ideſt coitui: qui fere agentis eſt finalis intentio: ſi forſan ob id uinci poſſet infeſtans cupido. uerum cum talis appetitus actu potius accendatur q̃ extinguatur eo deuenit ut non eſſet unius amantis contenta ſolatio: ſed more columbæ: cuius moris eſt ſæpiſſime nouos experiri amores: i plurium deuenit amplexus: quam ob cauſam ab ipſo cupidine: ideſt luxuriæ ſtimulo in columbam uerſam uoluere poetæ. Periſtera uero græce latine columba ſonat. Quæ quidem columbæ eo Veneri in tutelam datæ ſunt: quia aues ſunt coitus plurimi & fere fœtationis continuæ: ut per eas crebro coeuntes Veneri obſequentes intelligantur. Nam hi ueniunt in tutelam alicuius qui nondum opportunas ibi facere cognouere: & tutore habito agenda eius mandato conficiunt. Sic & libidinoſi ſub tutela Veneris eſſe dicũtur. quia ſemper in laſciuias merguntur Venere imperante. Currus autem ideo Veneri deſignatur: quia ſicuti cæteri planetæ p ſuos circulos circumagitur motu continuo. q̃ a cygnis eius trahatur currus duplex poteſt eſſe ratio: aut quia per albedinem ſignificant lauriciam muliebrem: aut quia dulciſſime canant & maxime morti propinqui ut demonſtretur amantum animos cantu trahi: & q̃ cantu amantes fere deſiderio nimio morientes paſſiones expliceant ſuas. myrthus autem Veneri dedicata eſt: quia ut ait Rabanus a mari dicta eſt: quia naſcitur in littoribus. & Venus in mari dicitur genita: ſeu quia odorifera ſit arbor & Venus odoribus delectatur: Seu q̃ huius arboris odor credatur a nonnullis uenerea ſuadere. ſeu ut phyſici dicunt: eo q̃ ex ea multa mulierum commoda fiant: ſeu quia ex baccis eius aliquod compoſitum fiat per quod excitatur libido: ac etiam robora tur: quod uidetur teſtari futurius poeta comœdus: dum Digonẽ meretricem inducit dicentem. Myrthinum mihi aſters quod Veneri armis occurſem fortiuncula &c. Roſa uero ob id illius flos dicitur: quia ſuauis ſit odoris. Nomium eius plurium hæ poſſunt rationes oſtendi. Dicitur primo Venus: quam ſtoici uanam rẽ interpretantur quaſi uoluptatem abominantes. & hoc intelligendum eſt eam uanam rem a ſtoicis dici iquantum ad illecebrem partem illam libidinum & laſciuiarum declinet. Epicuri uero Venerem bonam rem exponunt uti uoluptatũ profeſſores. nam circa uoluptatem ſummum exiſtimant bonũ conſiſtere. Cicero autẽ dicit Venerem dici quod ad oia uentat: quod quidẽ non incõgrue dictũ eſt cum amicitiæ omniũ a q̃buſdã dicatur cauſam præſtare. Cytherea autẽ ab inſula Cithera ſeu a Cithereo monte in q̃bus potiſſime coli cõſueuerat denoiata. Acidalia aũt dicta eſt: ſeu ab acidalio fonte q̃ in orcomeno boetiæ ciuitate Veneri atq; gratis ſacerãt in quo arbitrabanẽ olim iſipidi gratias ueneris peſſidequas lauari. Seu q̃ a curas inciat. Nouimus enĩ quod curis amãtes repleat: & græci actidas curas uocãt. Heſperus aũt ꝓpriũ planetæ nomẽ eſt apud græcos: & maxime dum poſt Solem occidit: & ideetiam ueſper dictus: ut per uirgilium patet: Ante diem clauſo componet ueſper olympo. uarro aũt uult ubi de origine linguæ latine eam ab hora i qua apparet: ueſpugĩnem appellari. nam Plautus ſic etiam illam uocat dicens. Neque iugula neq; ueſperugo neque uergiliæ occidunt & cætera. Lucifer autem latine dicitur cum apud græcos ut aſſerit Tullius ubi de naturis deorũ phoſphoros appellatur quaſi lucem afferens. & hoc quando ante ſolem aut auroram in oriente cernitur tãto ſplẽdore coruſca: ut euam de ſe merito Lucifer appelletur. Hanc & nautæ & idiotæ Dianam perſæpe uocant: quia diei uideatur prænuncia.

De ſecunda Venere Cæli ſeptima filia & matre Cupidinis. Cap. XXIII.

VEnerem ſecundam plures Cæli uolunt fuiſſe filiam: non tamen ritu genitam quo gignuntur omnes: ex qua recitatur. Saturnum ſcilicet in Cælum ſeuiſſe patrem: & falce ſumpta eum abſcidiſſe uirilia: & in mare abieciſſe. quorſum autem ceciderint: non habetur. Falcem uero haud longe a promontorio lilibei ſiculi delectam aiunt: nomenque dediſſe loco drepanum: eo q̃ ſic græce falx dicta ſit. Teſticuli uero delecti quacunque in parte maris deciderint: ſanguinem emiſere: ex quo & maris ſpuma hanc procreatam Venerem uoluere: ac etiã a maris ſpuma denominatam quæ græce aphrodos dicitur: quoniam ſic & hæc dicta eſt. macrobius autem in libro ſaturnaliorum: Venerem ex ſanguine teſticulorum Cæli natam dicit: ſed maris ſpuma nutritam. Dicunt inſuper ut Pomponius Mella refert aeolæ palepaphos cyprici oppidi tui ſereniſſime rex penes eos uenerem ſic natam in terras primo emerſiſſe: & quod ob nudam & perſæpe natantem eam fingant: quod & noſtri etiam quandoque teſtãtur poetæ. dicit enim eius in perſona Ouidius: Et diis adde tuis aliqua eſt mihi gratia ponto. ſi tamen in medio quondam concreta profundo ſpuma fui: gratumque manet mihi nomẽ ab illa. & cætera. Et uirgilius. Neptunum ei dicere ſcribit. Fas omne eſt cytherea meis te fidere regnis. Vnde genus ducis & cætera. Huic præterea dicunt roſas eſſe dicatas: & quod marinam geſtet manibus concham. Sic & ex ea & mercurio hermophroditum natum uolunt & ex ea ſola Cupidinem. Multæ quidem fictiones ſunt. ſed ex eis talis poteſt exprimi ſenſus. Nam pro Venere hac: ego uitam uoluptuoſam intelligo: & in omnibus ad uoluptatem & libidinem pertinentibus cum ſuperiori unam & eandem eſſe & ſic etiam uidetur uelle Fulgẽtius. ex ſanguine autem teſticulorum a Saturno defectorum ideo natam: quia ut ex macrobio ſumi poteſt: cum chaos eſſet tempora non erant. Nam tempus eſt certa dimenſio quæ ex cæli circuitione colligitur: & ſic a cæli circuitiõe natum tempus: & inde ab ipſo carones natos: qui & cronos eſt: quem nos Saturnum dicimus: eumque ſemina rerum omnium poſt cælum gignendarũ de cælo fluerent: & elementa uniuerſa quæ mundo plenitudinem facerent ex illis ſeminibus fundarentur: ubi mundus omnibus ſuis partibus atque membris perfectus eſt: certo iam tempore finis ẽ procedẽdi de cælo ſemina: & ſic genitalia a Saturno. i. tempora

de ciſa uidentur. & in mari delecta: ut appareret gignendi atque ꝓpagandi facultatem: quæ per uenerẽ aſſumenda eſt in humorem tranſlatam coitu maris & fœminæ mediante. qui per ſpumam itelligitur. Nam uti ſpuma aquæ motu conſurgit: ſic & ex confricatione uenitur in coitum & uti illa facile ſoluitur: ſic & libido breui delectatiõe finitur. Seu ut placet fulgentio quod cõcitatio ipſa ſeminis ſpumoſa ſit: & ideo martiã dicimus ſpumã ob falſedinem ſudoris emũcti circa coitum: ſeu q̃ ipſũ ſpuma ſalſũ ſit: Sic ex humiditate nata Venus: hec & a ſpuma maris. ideſt falſedine humiditatis nutrita. id ẽ aucta donec i finẽ cepti operis deducta ſit: Sane uidendum quæ hæc ſit humiditatis ut clarius origo huius Veneris enodeſ Fulgẽtius igitur uult ubi ab aliis dicitur Saturnum cælũ iouẽ Saturno genitalia abſcidiſſet & ſic ſuam exponit opinionem Dicit enim Saturnũ græce cronos nuncupari. quod tẽpus latine cui uires abſciſſe falce. id ẽ fructus q i humoribus uiſcerũ uelut in mare proiiciuntur: ex quibus dicit neceſſe ſic ꝓcreari libidinem nec dubium ea ex humiditate ꝓcedit Venus q̃ ex cibo potuque procedit cum raro ruant in libidinem ieiunãtes & tũc procedit maxime quando cibi potuſque calor uires mouet & ſuſcitat naturales Et uere in mari naſcit ſcilcet in gurgite falſo ſanguinis calefacti & eiuſdem ebulientis ſpiuma: ideſt pruritu nutritur cũ eo tepeſcente libido deficiat Falcem autem nonnulli uolunt aput Drepanum fuiſſe delectam ut oſtendatur ſicuti falx aliquid operata eſt circa ueneris originẽ ſic & abundantia frugum ex quibus demũ cibaria componuntur plurimum etiam operetur. que quidem habundantia eſt & alia incitatoria multa apud inſulam. Siciliæ: in qua & Drepanum ciuitas eſt Ego autẽ reor huius particule & nomẽ oppidi & littoris formam quæ falci ſimilis eſt fabulæ cauſã tribuiſſe Quod autẽ ciues Paphos apud ſe e mari emerſiſſe Venerẽ uolũt: bona cũ pace maieſtatis ruæ rex optime dicturus ſum. quod niſi te æquũ etiam maximis rebus noſcerem nõ audirem. eſt autem Cyprus inſula uulgata phama ſeu cælo agente ſeu alio incolarum uitio a deo in uenerẽ ꝓna ut hoſpitium officina. fomentũque laſciuiarũ atque uoluptatum omniũ habeatur quã ob cauſã paphus concedendum eſt primo apud eos ex undis Venerẽ emerſiſſe Verum hoc potius ad hiſtoriã q̃ ad altũ ſẽſum pertinere ex Cornelio Tacito ſumi poteſt. qui uelle uidetur Venerẽ auſpitio doctam armata manu conſcendiſſe inſulam bellũque Cynare regi mouiſſe q tandem cum iuiſſent concordiã cum uenere ut ipſe rex Veneri templum conſtrueret in quo eidem ueneri ſacra miniſtrarent qui ex familia regia ſua ſuccederent. Cõfecto autem templo ſola animalia maſculini generis holocauſtũ parabãtur altaria uero ſanguine maculari placuit cum ſolis precibus igneque puro illa adolerent Simulachrũ uero deæ nullã humanã habere dicit effigem quinimo eſſe ibidem continuum orbem latiorem initio & tenuum in ambitu ad inſtar metæ exurgentem & quare hoc nullam haberi rationem Nuda autem ideo pingitur ut ad quid ſemper parata ſit oſtendatur Seu quia nudos qui illam imitantur perſepe faciat aut quia luxurie crimen & ni in lõgũ perſeueret occultum tandem dum minus arbitrantur obſcœni procedit in publicum omni palliatione remota Vel potius quia abſque unditatecõmittit nõ poſſit. Natantem autẽ ideo uenerem pingũt ut ifeliciũ amantium amaritudinibus immixtam uitam procellis agitatam uariis & eorum naufragia crebra. demonſtrent. unde & Porphirius in epigrãmate dicit Nudus egens ueneris naufragus in pelago. Sed lõge melius in ciſtellaria Plautus dicit enim Credo ego amorẽ primũ apud homines carnificinam cõmentũ Hãc ego de me coniecturam domi facio. ne foras queram q̃ omnes homines ſupero atque ãteoo cruciabilitatibus animi lactor crucior agitor uexor ui amoris totus miſer. Exanimor feror differor diſtrahor diripior ita nullam mentem animi habeo. ubi ſum ubi non ſum. ubi non ſũ ibi eſt animus. ita mihi omnia ĩgenia ſunt quod iubet non iubet iã id cõtinuo. Iam amor laſſum animi iudificat fugat agit. appetit. raptat retinet laſcetat largitur quod dat non dat deludit modo. quod ſuadet diſſuadet. quod diſſuaſit id affectat maritimis modis mecum experitur. ita meũ frangit amantem animum. &c. Equidem bene fluctuabat in ſalo Veneris homo iſte. Sed nos ad reliqua illi roſas in tutelam datas aiunt. eo q̃ rubeant atque pungant. quod quidem libidinis proprium eſſe uidetur. nã turpitudine ſceleris erubeſcimus. & cõſcientiæ peccati uexamur aculeo & ſicut per tempuſculũ roſa delectat. paruoque tẽporis lapſu marcet. ſic & libido paruæ breuiſque delectationis. & lõgæ penitẽtiæ cauſa eſt: cum in breui decidat. qđ delectat & qđ officit uexet in longum merinam concam maribus geſtat ut per eam Veneris oſtendantur illecebra. toto enim adaperto corpore refert iuba conca miſcetur in coitum.

De cupidine Veneris filio. Cap. XXIIII.

c Vpido. ut Simonidi poetæ placet Seruio teſte. ex Venere ſola natus eſt. de quo cum alibi plura dicẽda ueniãt. ſatis erit mentionẽ feciſſe tantũmodo.

De Toxio. ix. Cæli filio. Cap. XXV

t Oxius ut ait Plinius in lib. naturalis hiſtoriæ. Celio affirmante: filius fuit. Cæli eũque dicit Leutei ædificii. exemplo ab hyrundinibus ſumpto in uentorem nondum enim conſtruxerat architecti palatia. ex quo patet eum induſtrioſum & antiquum fuiſſe hominem. & merito cæli. ideſt claritatis. filium.

Capitulum XXVI.

f Vpererãt ex filiis cæli Tytanus Iuppiter ſecũdus Oceanus & Saturnus. quorũ eo qđ ampliſſima eſſet poſteritas uiſum eſt ut. huic libro tertio fiat finis & Tytanum quarto ſeruare uolumini. Iouẽ quito & ſexto Oceanum ſeptimo. Saturnum octauo. reliquiſque.

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

In quarto Tytan datur & tytania proles:

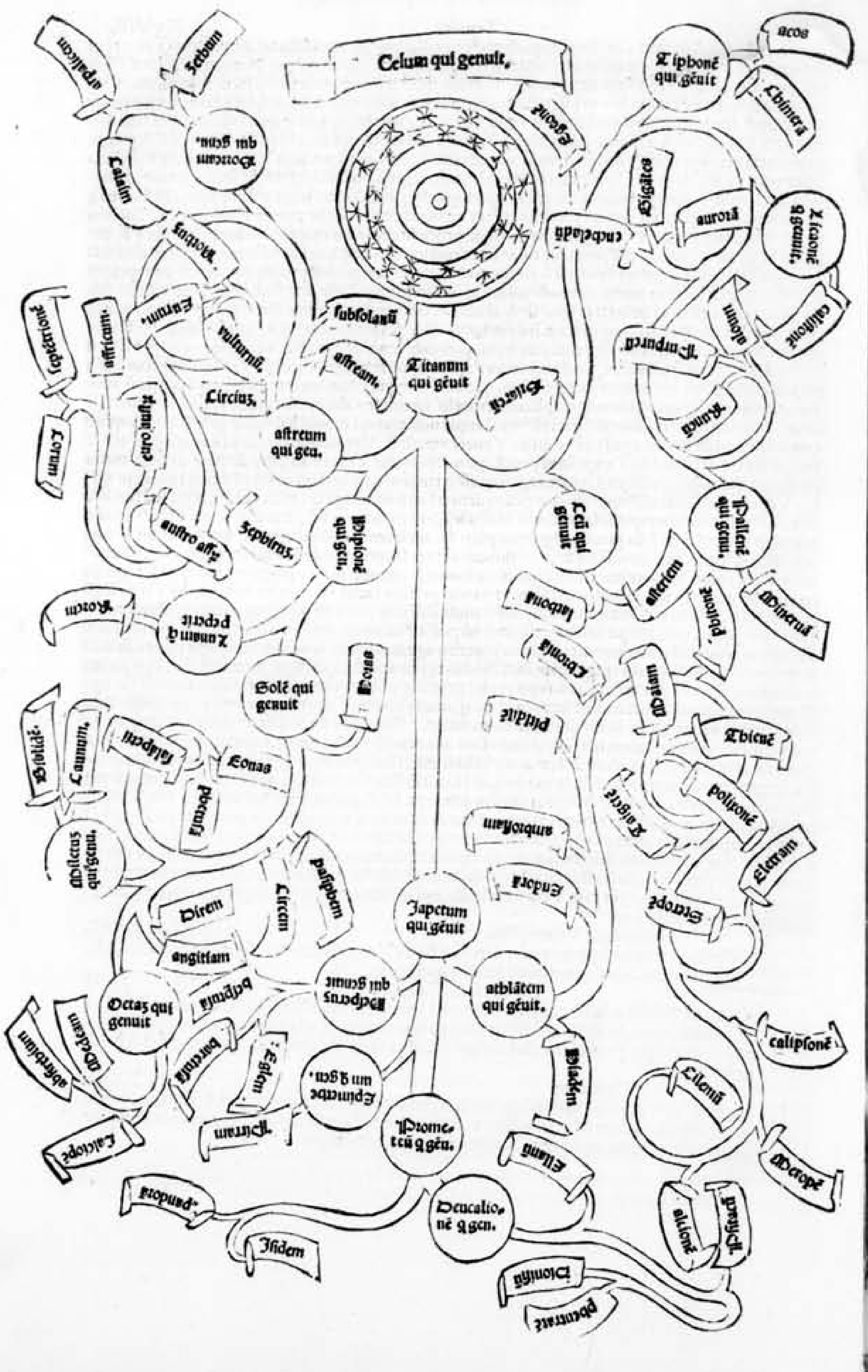

Genealogiæ deorum gentilium liber quartus.

Prohœmium.

I

Luctuabar adhuc ſplēdide pricipes circa Paphū oppidū tuū Veneris īſau
ſtæ deſcribēs illecebras.cū ecce q̄ſi æoli carcere fracto omnes ī pelagos
pdeūtes ſæuire uēti ceperūt:& ī celū ſurgere fluctus impetu impulſi ma
ximo:eoq̧ repellēte in pfūdū uſq̧ demergi herebum. Qui dum aſcen-
derent & mergerent:iterū flatuſq̧ illos ualido ſpiritu extrāſuerſo cōfri-
gerent:ſtupidus ego & ſemeuictus nouitatis horrore:quid nā tā repenti
næ tempeſtati cauſā præſtitiſſet: excogitās fere obſorptus ſū: Tādē eius
crebro inuocans ſuffragiū:q ex nauicula piſcatoria ad ſe uenietē pericli-
tantē Petrū manu ſubſtulit:nunc dextrorſū: nunc ſiniſtrorſū delectum
lembum qbus poterāt uiribus regēs eo uſq̧ fere naufragus deductus ſū
ut ex alto cernerē nō aliter q̄ ſi diruptus ferreis ditis muris diſiectus uicu
lis Titanis antiq immanē aduētare prolē: ſtilo cœpti operis exigēte ſcri
bendi:nouiq̧ antiq maris eiuſdem memor eā in tumultum tam gran-
dem hoſtes ſuos ſuſcitaſſe deos.O. quas in ſuperbiam ſuā ī medio periculi excitauit iras.O quotiēs Iouis
fulmina non ſolum laudaui ſed etiam imploraui O quotiens cathenas atq̧ ſupplicia augeri depcatus ſum
Sed quid tandē.poſtquā aliquādiu non aliter quā ſi ī olympum rediuiui inſultaſſent unde mugitu maximo
ſonuere omnes quæ uehementes uenti ſuſcitauere procellas: ut arbitror iubente deo cui ſoli omnia parēt
aquarum reſidere mōtes: & ſi æqua tranquillitas facta non ſit: tamen nauigabile deuenit mare: quāobrē.a
Cypro ſeparatus in ægeū ueniens:alonge cœpi ingentia mirabundas proſpectare corpora:adhuc fulmini
bus exuſta: & infermo pallore atq̧ caligine turpia & longo cathenarū circuitu preſſa:adeo ut nō abſq̧ diffi
cultate nomina ex ſemeſſis elicerem deſcripturus:ea tamē quæ nouiſſe potui huic apponetur cum ſucceſ
ſoribus ſuis uolumini Attamen ne deficiam is faciat qui populo Iſrael Iordanem aperuit tranſeunti.

De Titano cæli filio.viii.qui genuit filios multos.ex quibus hic.xiiii.nominātur.quorum primus hype
rion.ſecundus Briareus. Tertius Ceus.q̄rtus typhon uel Typheus.qntus Encheladus.ſextus ægeon. ſe-
ptimus Aurora.octauus Iapetus nonus Aſtreus.decimus Alons.undecius Palenes.duodecimus rūchus
decimustertius Purpureus.xiiii.Lycaon.genuit p̄terea gygātes quoꝝ nomina nō habemus. Cap. I.

E cælo ætheris & diei filio ſatis in p̄cedēti uolumine dictū eſt ueꝝ cum eius explicetur ples aiunt
Titanum eius & Veſtæ fuiſſe filium theologi ueteres.ut in libro diuinaꝝ inſtitutionū teſtat̄.Lactā
d tius.cuius fuiſſe cōiugē Terram Demogorgonis filiā Theodōtius aſſerit:ex q̄ plures ſuſcepiſſe fili
os in ſequētibus apparebit.quos omnes quinta luna natos uidet Virgilius:dū dicit:Tū luna.ſ.qn
ta:partu terra nephando Oetum iapetūq̧ caret ſeuumq̧ typhœa. Et cōiuratos cælum reſcindere
fratres:& cætera.De hoc.n.Titanum multa referuntur fabuloſa.inter quæ qd' potiſſimnm eſt aiūt eū cū fi
liis aduerſus Iouē deoſq̧ reliquos bellū habuiſſe eiſq̧ cælum conātes eripe mōtes montibus ſupim poſuiſ
ſe ſibi ſternētes iter ad illud eos demum a diis cæſos & fulminibus iterēptos atq̧ apud iferos chatenis reli
gatos & morti dānatos perpetue:ut in.vi.æneidos ſatis conuenienter oſtendit. Virgilius Latētia ſub hac fi
ctiōe & hiſtoriā continent & moralem ſenſum naturali mixtum:quod ad hiſtoriam ptinet uerba de ea quæ
in ſacra legūtur hiſtoria apponētur ad litterā.dicit.n.ſic Exin Saturnus uxorem duxit Opim:titan qui natu
maior erat poſtulat ut ipſe regnaret:ubi Veſta mater eoꝝ & ſorores Ceres atq̧ Ops ſuadēt Saturno ut de
regno nō cedat fratri.Ibi titan q facie deterior eſſet q̄ Saturnus:iccirco & quod uidebat matrē atq̧ ſorores
ſuas opam dare ut Saturnus regnaret.cōceſſit eis ut his regnaret.Itaq̧ pactus eſt cū Saturno uti ſi qs libe
rorum uirilis ſexus ei natus eſſet ne quē educaret.Id eius rei cā fecit ut ad ſuos natos regnū rediret. Tū Sa
turno filius qui primus natus eſt eū necauerunt.Deinde poſterius nati ſunt gemini Iuppiter atq̧ Iuno. Tū
Iunonem Saturno in cōſpectū dedere. Atq̧ Iouem clā abſcōdunt.dantq̧ eū Veſtæ educandū celantes Sa
turno.Itē Neptūnum clam Saturno Opis parit.eūq̧ clanculo abſcōdit.Ad eundē modū tertio partu opis
parit geminos plutonē & Glaucam.Pluto latine dictus ē diſpiter.alii Orchū uocāt.Ibi filiā glaucā Saturno
oſtendūt plutonē cælant atq̧ abſcōdunt.deinde Glauca parua emoritur.Nec multū poſthæc ſeqtur in ea-
dē hiſtoria.deinde Titā poſtq̄ reſciuit Saturno filios pcreatos atq̧ educatos eſſe:clam ſe ſeducit ſecū filios
ſuos qui titani uocātur.fratrēq̧ ſuū Saturnū atq̧ opē cōprehendūt.eoſque muro circūegit & cuſtodiā his
appoſuit.Poſt hæc paucis interpoſitis ſeqtur.Iouē ad ultimū cū audiſſet patrem atque matrem cuſtodiis
circūſpectos atque ī uinculo cōiectos ueniſſe cū magna cretēſiū multitudie.Titanūq̧ atq̧ filios eius expu
gnaſſe parētes uinculis exemiſſe patri regnū reddidiſſe atque ita ī cretā remeaſſe.Hæc Lactā.ex hiſtoria ſa
cra q̄ q̄ uera ſint quaſi eadē referēs edocet Sybilla Ericthrea.Viſo ſenſu hiſtoriali circa reliquos pauca di
cenda ſunt:& primo quid ſibi uelint hūc cæli dicentes filiū atq̧ Veſtæ:quod p̄ter hiſtoriæ ueritatē de quo-
cūq̧ mortali arbitror dici poſſe.Nā terrenū corpus & cæleſtē habemus aīam ex qbus cōſtat hoīem eē.Sed
hic altiori uerboꝝ uolumie extollitur ab uniuerſo mortaliū grege.& nūcupatur Titan qd ut placet Lactan.
idē quod ultio ſonat.Supra.n.oſtenſum ē Veſtam terrā eē.& terrā irritatā ira deoꝝ in ultionē ſuā pepiſſe
Titanes.Et quoniā ubi de fama demōſtratū eſt:quæ ſit ira deoꝝ.ob quā terra irritata ē.& qualiter terræ fi
lii in ultionē matris cōſurgāt.Satis eſt hic dicere terra hūc tantū ex ægregiis illis uiris fuiſſe q opibus cona
tus extendere phamā & mortē ſupare ſuam.qd āt illi Terra cōiunx fuerit:p hoc intellige huius hoīs & cu-
iuſcūque alterius huic ſimilis ingentē animū:quo ſibi terrā ſubigit uti uir uxorem:eique dominatur ſaltem

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

animo ſi poſſeſſio deſit. Ex hac.n.uolunt eũ multos genuiſſe filios:quod qdem etiã oſtendit hiſtoria:& ſi ẽt poſſibile ſit nõnullos ob cõuenientiã moꝝ ſibi ut reliqs attributos eſſe ſecũdum abſcõditũ:ſenſum nulli dubiũ eſſe debet.qn multi fuerint olim.& hodie ſint inſignes uiri:q eius eo ꝙ primus deſcribitur filii dici poſſunt.Inſup dicũt hos claros fuiſſe hoies & aduerſum deos habuiſſe bellũ.ut aduertamus: qm ex magnanimitate ad ſupbiã facilis ſit trãſitus:& ob id plurimũ dũ minus cõſiderate magnates agũt ex glorioſiſſima uirtute indeteſtabile uitiũ cadunt:& tũc ſteriles efficiunt.i.abſque fructu uirtutis:& ut intelligamus titãis filios fuiſſe tales qnta luna natos dicũt. Veteri.n.ſupſtitiõe creditũ ẽ:qcqd qnta luna naſceret ſterile atque dãnoſum fore.nec dubiũ elatos eſſe dãnoſos:eo ꝙ belloꝝ ſint ſemen.p q̃ euacuant agri colonis & ciuitates: & deſolantur regna.Dicũt pterea eos habuiſſe cũ diis bellũ.qd & magnanimes habẽt & ſupbi.Magnanimes .n.bonis opibus ſimiles diis effici conant.Supbi ãt ſe qd mime ſunt extimãtes uerbo & ſi poſſent ope ipſum ueꝝ deũ calcare ſatagũt.ex quo ſit ut deiiciant & redigãtur in nihilum.Eſt tñ aduertendũ duplex ab hominibus bellũ cũ ſupbis habitũ.quoꝝ unũ fuit iſtud quo Iuppiter liberauit parẽtes occiſis Titanis filiis.Aliud uero fuit cũ gygites q & Titanis dicuntur filii uoluerunt ioui cælum eripere.& tũc montes mõtibus impoſuere.quod poſtea ubi de gygãtibus exponetur.

De Hyperione primo Titanis filio qui genuit ſolem & lunam. Cap. II.

h Yperionẽ Titanis & Terræ fuiſſe filiũ Theodon.& Paulus uoluere:de quo nil aliud credo legi: niſi quia ſolem genuerit & lunã.Arbitror tñ eum magnæ præeminẽte hominem fuiſſe & hoc tã a ſignificato nominis quod ſuper omnia ſonat q̃ a nominibus filioꝝ tam claris.

De Sole hypionis filio q gẽuit horas q̃s loco unius filiæ pono.& ſic prima gẽuit Eonas.q̃s æque loco filiæ unius ſcribo.& ſic ſecũda.iii.Phetuſam.iiii.Salempetii qntã dircen.Sextã Miletum.Septimã Paſiphem.Octauam Oetam.Nonã Cyrcẽ.decimam Anginam. Cap. III.

ſ Olem hypionis fuiſſe filiũ uulgatiſſima phama ẽ:ex q̃ tñ matre nõ cõſtat.hũc dicũt nõ ſolum patri & fratribus aduerſum iouẽ nõ fauiſſe:ſed Iouis partes ſecutum:q̃ ob cãm poſt uictoriã currum coronã & aulã & alia multa inſignia a ioue obtinuiſſe.q̃ oia in ſequẽtibus plene explicabuntur.hũc ego credo ſuis tpibus clariſſimũ fuiſſe hoiem.& uere magnanimẽ.& ob id dictũ nõ fauiſſe fratribus. ſed ioui.qa nõ ſupbus.quãobrẽ adeo illi fuit phama propitia ut i cũ a poetis omne decus delatũ ſit. qd uero Soli deferendũ ẽ.Nec aliter de eo q̃ de uero Sole utplurimũ locuti ſunt.Sane quoniã hic fere nulla ad hominẽ ſpectãtia apponi uidet.de Sole planeta loquemur.Finxerunt igit eũ ante alia regẽ.& forte fuit.eique regiã deſignauere aulam.de qua Oui.in maiori uolumine lib.ii.Regia ſolis erat ſublimibus alta colũnis. & infra p.xvii.uerſus deſcripta uero aula Oui.maieſtatẽ regiã pceresque deſcribit dicẽs.Purpurea uelatus ueſte ſedebat.infra p ſeptẽ uerſus deſignata regia maieſtate currũ eius deſcribit dicẽs.Aureus axis erat themo aureus aurea ſũmæ Curuatura rotæ.radioꝝ argẽteus ordo.Per iuga griſoliti poſitæque ex ordie gẽme. Clara repercuſſo reddebãt lumĩa phœbo &c.Nec poſt multũ idẽ ſcribit equos.Interea uolucres Pyrous Eous & Ethon Solis eq quartuſque phlegõ humilibus auras.Flãmigeris implẽt pedibuſque repagula pulſãt &c. Huic inſup regi coronã inſignẽ.cxxxii.lapidibus pcioſis.ut Albericus oſtẽdit.impoſuit. Eique dicũt aurora ueniẽte ab horis currũ parari & eqs adnecti.hũc pterea multoꝝ filioꝝ patrẽ uolunt.ex qbus aliquos ueros fuiſſe poſſibile eſt.dũ eũ hoiem fuiſſe dicamus.& nõnullos ẽt ratione cõueniẽtiæ moꝝ attributos.ſi ſolem planetam dixerimus:pterea ut aiũt philoſophi in rebus procreãdis tãtæ potentiæ ẽ:ut pater oĩs mortalis uitæ habeãtur.Inter alia ex q̃dam ſingulari potẽtia dũ in natiuitate alicuius hominis cæteris ſupercæleſtibus corporibus præualet eũ fortiſſimũ:amabilẽ facie alacrem.atque ſplẽdidũ.moribus inſignẽ & generoſitate pducit conſpicuũ.Eũ ſimiliter multis uocant nominibus.p q ſatis apparet de Sole planeta nõ de homine intellexiſſe poetas.Nũc qd dicta uelint explicãdum ẽ.Dicũt eũ primo hyperionis natũ qd concedendũ eſt.Diximus.n.ſupra hyperionem idem ſonare quod ſuper omnia.& ſic hic pro uero deo accipietur. q cũ omnia ex nihilo creauerit:ſolus pater dici poteſt Solis.cũ ipſe ſolus ſit ſuper omnia.poſt hæc regia huic tam ſplẽdida ideo deſignata ẽ.ut intelligamus p appoſita in eadem opere huius ex potẽtia attributa cũcta conſiſtere.eũque oĩum curã gerere.cui inter alia propinqora circũpoſita ſunt tempora.& tẽporum q̃litates ut intelligatur eũ motu ſuo deſcripſe omnia eſto aliquos fuiſſe dies ante eũ in principio Pentateuci ſcribat Moyſes.Quos arte ſua illa fecit.q cũcta creauit. Nõdũ iſto creato:nec eidẽ poteſtate aliq̃ attributa. poſtq̃ uero creatus eſt uolẽte creatore.ſuo motu tempora deſcribit.& deſcribit oia & horas.& diẽ & mẽſem; & annũ & ſæcula.ut in ſeqntibus latius appebit.Sic & motu ſuo q̃litates tẽpoꝝ facit eſſe diuerſas. cuidã dãs frõdes & flores.alteri ſegetes.tertiæ maturos pbet fructus.& frõdes incipit auferre.ultiæ rigorẽ frigoris & niuis carniciẽ. Currus ãt illi tũ lucidus apparatus ideſeſſam eius atque ppetuã cũ indeficiẽte lumĩe circa orbem terraꝝ uolubilitatẽ oſtẽdit q rotaꝝ quattuor ẽ ut deſcripta iã q̃ttuor tpa ſua fieri circuitiõe deſignet.ſic & illi q̃ttuor eq ut q eos q̃litates diurnæ circuitiõis oſtẽdat.nã pyrous q primus ẽ pingit & in tpe rubeus. eo ꝙ primo mane agẽtibus uaporibus a terra ſurgẽtibus ſol oriẽs rubeat.Eos q ſecũdus eſt eũ albus effigietur dicitur ſplẽdidus.eo ꝙ exhalatus ſol iã diſſolutis uaporibus ſplẽdẽs ſit.Ethon ãt tertius rubens.ſed in croceũ tendens ardẽs expõitur.nã ſol iã cæli mediũ tenẽte lux eius coruſca ẽ.& cũctis uidetur feruidior. phægon ãt q̃rtus ex croceo colore tendit in nigꝝ & in tpe terram amans oſtẽdens adueſpaſcẽte die ſolem terrã petere.i.occaſum.Hos tamẽ equos Fulgẽ.Eſto cũ eiſdẽ ſignificatiõibus alter noiat: uidelicet Erithreum. Actheona:Lãpos.& philegeũ.p coronã ãt.xii.lapidũ oſtẽdit alberi. lõga dicacitate.xii. cæli ſigna itelligi debere p q̃ mortaliũ igenia eũ ãno quolibet diſcurret iuenere his pdictis ſupeſt de noĩbus ſoluet globũ ex qbo eo ꝙ nõnulla cũ qbuſdã aliis diis hẽat cõia illis reſeruatis ubi d diis talibo d his q̃ ad eũ ſolũ ſpectare uidet q̃

breuius fieri poterit exponet. Vocat ergo primo ſol:eo ꝙ iquãtũ planeta ſolus ẽ ut teſtari uidet Macro.di. Nã & latinus eũ q tanta claritudine ſolus obtinuit Solẽ uocauit:Et in thimæo dicit Plato ubi de ſperis. ut ãt per ipſos:octo circuitus celeritatis & tarditatis certa mẽſura & ſit & noſcat deus i ambitu ſupra terrã ſideꝝ lumẽ accẽdit:quẽ nũc ſolẽ uocamus.Inſup hũc Tul.ubi de repu.uocat pricipẽ atq ducẽ dicẽs.Deĩde ſubitus mediã terræ regionẽ Sol obtiet dux & priceps & moderator luminũ reliquoꝝ mẽs mũdi & tempatio tãta magnitudine ut cuncta ſua luce luſtret & cõpleat.Sup qbus uerbis ſic ait Macro.ſup ſomnio Scipionis. Dux ergo qa oẽs luminis maieſtate pcedit.Priceps qa ita eminet ut pp terea ꝙ talis appareat ſol uocet. Et poſt pauca ſeqtur.Mẽs mũdi appellat ita ut phyſici eũ cor cæli uocauerũt.Inde nimiꝝ ꝙ oia q̃ ſtatuta rõne p cælũ ferri uidemus diẽ noctẽq & migrantes iter utrãq plixitatis breuitatiſq uices & certis tẽporibus æquã utriuſq menſurã.Deĩde ueris clementẽ tẽperiẽ.Torridũ canceri & leonis æſtũ:molliriẽ autũnalis auræ: ui frigoris iter utrãq tẽperiẽ.Oia hæc ſolis curſus & rõ diſpenſat.Iure ergo cor cæli dr p quẽ fiunt oia q̃ diuia rõne fieri uidemus.Eſt & hæc cã pp quã iure cor cæli uocet qd natura ignis ſemp i motu ppetuo agitata ẽ. Solẽ aũt ignis ætherei fõtẽ eẽ dictũ retulimus.Sol ergo i æthere qd i aiali cor:cuius iſta natura eſt:ne unq̃ ceſſet a motu:aut breuis eius quocũq caſu ab agitatiõe ceſſatio mox aial iterimat.hæc Macro.Ex qbus ſatis pcipi põt: eũ exiſtimaſſe:Solẽ reꝝ oium cãm.Loſias iſup eũ appellatur ut ait Macro.cenopides qd ab occaſu ad oriẽtẽ tẽdẽs circulũ facit obliquũ.Phœbus ẽt nũcupat & potiſſime a poetis qd a ſpẽ atq nitore dictũ ẽ.Alii dicunt phœbus qa nouus eo ꝙ mane quolibet nouus uideat ab orizõte cõſurgere. Lycus ẽt nuncupat:& ut aliq dicũt a Licio tẽplo deli.Macro.oſtẽdit Cleantẽ aliã rõnẽ reddere dicẽs.Cleantes lyciũ Apollinẽ noiatũ ſcribit:ꝙ ueluti lupi pecora rapiũt:ita ipſe quoq humorẽ rapiat radiis.Soconias ut idẽ dicit Macro.a Syriis ẽt Sol appellat a fulgore.ſ.radioꝝ:quos uocãt comas aureas ſolis.ſic & argirotoſus ꝙ naſcens p ſũmũ orbis ambitũ ueluti arcus qdam figurat alba & argentea ſpecie:ex quo arcu radii in modũ emicant ſagittarũ. Imbricitor ꝙ lumẽ eius exoriens amabile amiciſſima ueneratione oculorũ.Sol dictus eſt:quia ſic a phyſicis eſtimatur. Dicitur & horus quaſi magnus uel gygas maximus quidẽ eſt:ut ipſi uidere poſſumus: & hoc illi nomẽ eſt apud ægyptios.Vocatur inſuper aliis noibus pluribus:ut per Macro.patet in ſaturnaliorum li.

De horis filiabus Solis & Cronis. Cap. IIII.

HOras Solis ꝙ Cronis dicit Theo.fuiſſe filias:& ab eo denoĩatas:eo ꝙ horus ipſe ab ægyptiis appellet.has Homerus dicit equos & currũ in tpe parare ſoli:& diei uenire uolẽti cæli portas apire. Filias ego iõ Solis dici puto:& Cronis:qd ẽ tẽpus eo ꝙ ſolis pgreſſu ex certa tpis dimenſione fiant.Equos aũt & currũ ſoli parari ab eis iõ fictũ eſt:qa eis ſibi uiciſſim ſuccedẽtibus nox labit:& dies accedit:in quẽ ſol tanq̃ in pparatũ ſibi uehiculũ ſucceſſione horarũ pgredit:in cuius pgreſſionis initio horæ diei aduenĩẽti cæli portas.i.lucis ortũ aperire uidentur.

De Eonis filiabus Solis. Cap. V.

EOnas dicit Theodõtius plures eẽ ſorores Solis & crõis filias corpibus igẽtes & ſub Iouis collocatas pedibus. De his ego nũq̃ alibi legiſſe memini:niſi forſan has uelit itelligi ſæcula cũ Eon græce latiẽ ſæculũ iterpteť:ſi de ſæculis dixiſſe uelit hæc pfecto certa & lõga tpis dimẽſiõe a ſolis motu cõficiunt:hæc ſupra mõſtrauimus a Claudi.in antro æternitatis fuiſſe deſcripta. de q̃litate uero ſæculi plurimũ iter ſe diſcrepauere ueteres.Dicebãt.n.aliqui:ut Cẽſorius i li.quẽ de natali die ſcripſit ad Cerelliũ:ab his potiſſime:q rituales ætruſcoꝝ ſequebant:hoc modo deſcripta ſæcula:ut aliquo ſupeꝝ.ſ.oſtẽto initiaret ſeculũ:eo uſq ptẽderet:donec aliud ſupueniret oſtẽtũ:qd finis eẽt pteriti & ſequẽtis initiũ:& ſic nõ certo:aut determinato annorũ numero cõſtare uidebatur ſæculũ:qnimo aliquãdo longũ: & nõnunq̃ breue contigere.Poſt hæc oñdit alios aliter arbitrari dicentes id ſpaciũ tpis eſſe qd effluerent iter unã celebrationẽ ludoꝝ ſæculariũ & alterã ſubſequentẽ:ex quo ẽt tẽporis iæqualitas ſeqretur pmaxima. Poſtremo multis recitatis opiniõibus dicit.& ciuile romanoꝝ ſæculũ centũ annis ſolaribus termiari. Quod ego memini ſæpiſſime a uenerabili Andalo eodẽ finiri ſpacio.Erãt iſup qui uellẽt idẽ eſſe ſæculũ & ætatẽ:qd nõ eſt ueꝝ:eſto aliquãdo ſcribãt iproprie ueteres ſæculũ pro ætate. Aetas.n.ſi eo modo ſũpſerimus:quo ſanctoꝝ deſcribunt litteræ:ac etiã poetarũ multa in ſe cõtinet ſæcula.Quod uero ſub Iouis pedibus ſæcula deſignentur:puto fieri ut itelligamus ſolius ueri dei iperio tpa labi:eiq ſoli diuturnitatẽ cognitã eorũdem:& quæ in eis futura ſint: nec ab hoc diſcrepat Claudiani deſcriptio:qui illa dixit in antro æternitatis manere:cũ in ipſa trinitate pſonarum:& unica deitate tantũ cõſiſtat æternitas:& ſic quicqd in æternitate cõſiſtit in deo ſit neceſſe eſt.

De Phætuſa & Salempetii tertia & quarta filiabus ſolis. Cap. VI.

PHætuſa & Salẽpetii nymphæ ſiculæ filiæ fuere Solis & Nereæ:ut in odyſſea ſcribit Hom. di. has i Sicilia ſolis ſeruare greges:a qbus Vlyſſes a Cyrce phibitus ẽ.Circa quã phibitionẽ talis ab Hom.fabula recitat:ꝙ cũ ueniſſet ab iferis rediturus in patriam Vlyſſes a cyrce pmonitus eſt:ꝙ poſtq̃ cũ ſociis ultra Scyllã & caribdim i ſiciliã deueniſſet & cõperiſſet greges ſolis ſeruari a Phætuſa & Salẽpetii filiabus ſuis:ab eis oino cũ ſociis abſtineret.nã ſiquis ex eis comederet occideret: Ad quos cũ poſtergatis aliis piculis feſſus cũ ſociis deueniſſet Vlyſſes:factũ eſt ut ibidẽ euriloci cõſilio pnoctarent:ſed mane mutatis uẽtis abire nequiuere:& cũ ibidẽ longius credito detinerent ipellente ciboꝝ penuria dormiẽte Vlyſſe:& Euriloco ſuadẽte:a ſociis Vlyſſis in greges itũ eſt:& ex eis ſedata fames. Verũ eis diſcedẽtibus graui agitati tẽpeſtate ad ultimũ a Ioue fulminati piere oẽs:Vlyſſe excepto q ex gregibus non guſtauit.Huic fabulæ talis poteſt ſenſus exhiberi. Calor & humiditas.i.ſol & nerea: quæ nympha eſt: ſyluas & paſcua gignũt:q̃ duæ ſũt nymphæ Solis & Nereæ filiæ.harũ altera pſtat umbras:altera uero gregibus uictum:& ſic ſeruãtes ſunt greges ſolis:q ex oĩ uiuẽte cõficit: aĩa uegetatiua.ſ.& ſenſitiua.ope.n.ſuo naſcunt:& tegmine

VNIVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

atq; uictu prædictarū custodū seruant. eē tamē hos greges in Sicilia dicit Home. nō tamē q; alibi nō sint: sed ibidē ob ingentē reg; abundātiā: & cæli tēperiē plus uigoris uideant habere delitiæ q̄ ob corruptos loci mo res etiā magis q̄ alibi sunt pestiferæ. Ab his oīs rōnalis aia phibet. Sane tamen ne eis imoderate fruatur: ne i mortē deueniat: aut ultā quæ sit morte deterior: qđ totiēs cōtingit: quotiēs habenis appetitui datis in lasciuias mergimur: qđ iā apud siculos fecere plurimi: qui enerues facti polt gustatis delitiis nō suffecere laboribus. Verū Eurilocus. i. blāda sensualitatis psuasio: dormiēte Vlysse. i. rōnis robore: auidos sensus in greges. i. in delitias emittit: ex quo libidinibus soluti maris fluctuantis. i. mundi huius labores ferre nequiuere: & sic Iouis fulmine. i. iusto dei iudicio: in mare deiecti piere. i. in amaritudies & miserias mortalis uitæ anxiati & in cogniti defecere. Vel q; forsan cōtigisse potuit: cū in Siciliā deuenisset Vlysses: & ibidē ab aduerso detineret tēpore. eo nō curāte adeo socii eius cibo potuq; & mulieribus soluti sunt: ut reintrātes mare opportuna negli gerent: & sic naufragiū facerēt: qđ nō solū Vlyssi cōtigisse legimus: qnimo & Hānibali pœno strenuissimo bellorū duci: cuius milites cum nulli longi atq; difficillimi itineris ex hispania in Italiam transcendētes labo res superasse nequissent: capuanæ delitiæ attriuere.

De Dyrce Solis. v. filia: & Lyci regis coniuge. Cap. VII.

Dirces solis fuit filia Lyci regis Thebarū cōiunx: in quā sicuti cæteras Solis filias Venerē fæuisse dicit Fulg. de qua talis ferē historia. Stuprata p uim Antiopa Nictei regis filia ab Epapho: ut pla cet Lactā. seu a Ioue: ut plures uidenē arbitrantur: a Lyco rege Thebarū marito suo abdicata est: & i sup inducta Dyrces quæ illico suspicata: ne forte Lycus Anthiopā in suā reuocaret grām: & sic ea reassumpta dimitteret: ipsa ipetrauit a uiro ut posset illā in uinculis detinere. Quæ cū ex Ioue plem geminā suscepisset partus adueniente tpe: ab eo uinculis liberata est: & clā in Cytheronē montē aufugit: ibiq; peperit Amphionē & Zetū: quos expositos pastor qdā pro suis aluit: Qui cū adoleuissent a matre cognit: & sui ge neris certiores facti facile in Dyrcē irritati sunt: & in matris ultionē surgētes Lycū occiderūt regē: & dyrcem tauro idomito alligauerūt: q dū eā traheret: miseratiōe deoꝝ auxiliū iplorauit: quoꝝ subsidio i fontē sui nois haud lōge a Thebis mutata ē: & sic Veneris satiauit irā. Qđ aūt in hac historia fabulosum est explicabitē fa cile. Anthiopā a Ioue tpe partus liberatā a carcere dicit Theo. iō fictū: q cū uideretur dyrci ob tumidū An thiopæ uterū satis sui adulterii testimoniū apparere: & ob id ea uiro arbitraretur odiosam: merito ultro eā re liqt. Dyrcē aūt mutatā in fontē satis cōprehendi pōt tā ob perditū regnū q̄ ob supplicii illati pœnā ē in mul tas solutā lachrymas. Fuisse aūt solis filiā ideo dictā: q; aut sic de facto fuit eam alicuius insignis uiri sic noia ti fuisse filiā: aut ob isignem eius pulchritudinē Solis filiam uocitatam.

De Mileto Solis. vi. filio: qui genuit Caunū & Biblidem. Cap. VIII.

Milletus ut testat Ouid. Solis fuit filius. Theo. aūt dicit istū Solis Rhodii filiū: & Pasiphes fuisse frem. Hūc tā in Minoē senē uolēte isurgere bello perterruit iuppiter: quā ob causam in Lesbon ablit: & ibi ciuitatē: quā Militenē ex suo nomine dixit: cōstruxit. Verū postea imutatis litteris ex militene mitilena dicta est. Post hæc cū Cyane nympha Menādri fluminis filia se imiscuit: & ex ea suscepit filios duos: Caunum: scilicet & Biblidem.

De Cauno & Biblide filiis Mileti. Cap. IX.

Caunus & Biblis filii fuerūt Mileti ex Cyane nympha susceptī: ut testat Ouid. Hic tibi dū sequ tur pīæ curuamia ripæ Filia menādri totiēs redeūtis eadē. Cognita Cyane pstanti corpore nym pha Biblida cū Cauno plē ē enixa gemellā &c. Et qa nil pter cōe ambobus de his legi: de ambo ifausto amore dilectū. uenere in prolē Solis irata agēte. Sane cū Biblis fratri flāmas execrādæ libidinis dete xisset: ipse aspnatus detestādā sororis cōcupiscētiā fugā sumpsit. Inq; pegrina ponit noua mœniaterra. Infœ lix aūt Biblis cōfestim secuta ē eū. & postq̄ Cariā Lyciāq; & Lelegas pagrauit labore atq; dolore uicta cōsedit & spreta sese dedit i lachrymas: ex quo factū ē ut in fontē Nayadū būficio misera uerteret: ut dicit Ouid. Sic lachrymis cōsumpta suis phœbeia Biblis Vertit i fontē: q nūc quoq; uallibus illis Nomen hēt dñæ: nigraq; sub ilice manat &c. Figmētū aūt satis patet: qa a fletu cōtinuo fons lachrymis manās uisa est.

De Pasiphe. viii. Solis filia & Minois coniuge. Cap. X.

Pasiphes Solis fuit filia. ut Senecæ poetæ tragœdia pcipitur carmie aiētis in Tragœdia Hippoly ti. Quid ille rebus lumē ifundēs suū mīis parēs &c. Verba qdē nutricis sūt loq̄ntis ad isanā amo re Hippolyti Phœdrā Pasiphes filiā. Theo. āt dicit: nō fuisse filiā Solis Hypiōis: sed Rhodii. Fu sū Androgeū filiū ab irata Venere i Sobolē Solis ifausti amoris flāmas suscepit: amauitq; speciosissimū tau uero aliā amoris huius cām describūt aiētes: q; cū orasset Minos i bellū pgressurus prēm ut dignū se sacrifica turo sibi ꝓpararet hostiā: euestigio illi ꝓparatus ē taurus: formositate cuius captus Minos illū armētis suis ꝓ fecit ducē: alio cōsecrato: ex quo iratus Iuppiter egit: ut illo absente reseruatus diligeret a cōiuge. & hic uolūt Minoē ob cōmissū facinus nō ausū i cōiugē sæuire. Quod āt Pasiphes filia Solis ex tauro cōcepit: uult Ser. taus hūc scribā Minois fuisse sic noiatū. eūq; i domo Dædali cū Pasiphe coisse: & filiū ex ea suscepisse. & tan dē gemios peplisse: quoꝝ alter ex Minoe cōceptū notis appebat. alter uero ex tauro æque idicātibus signis. & cū de fcdo nō eēt certa fides: noie ad utrūq; spectāte parētē Minotauro. s. iposito enutritus ē. Ego aūt lōge altioꝛē sensum sub hac fabula tegi reor. Existimo qdem uoluisse ueteres ostendere qualiter utriū bestialitatis cāret in nobis hac ratione. Pasiphē spectosissimā fœminā & Solis filiā: credo aiam nostram ueri solis. i. Dei

oīpotentis a quo creata est filiā: omni pulchritudine inocentiæ splēdidā. Hæc cōiunx efficiē Minois regis le gū latoris. i. rōni humanæ iungit: quæ suis legibus eā hēt regere atq; in rectū iter dirigere. Huic inimicatur Venus. i. appetitus cōcupiscibilis q sensualitati adhærēs semp rōnis est hostis: cui si adhæserit aia a rōne supe retur necesse est: a qua semota: facile a blanditiis & suasionibus carnis se trahi permittit: & sic ꝓcipitē se fert in concupiscentiā tauri a Ioue dati: ut sibi ex eo Minos sacrū conficiat: quē ego thaurū sentio mundi huius deli tias prima facie pulchras & delectabiles a deo rōni concessas: ut ex ea moderamine certo uitæ nostræ oppor tuna ministret. Nam dum his debite utimur rite ex eis deo sacrū conficimus. Sane dum eis iudiciū sensuali tatis sequentes abutimur: aut abuti desideramus in bestialem concupiscentiā deuenimus: & thauro tunc ob scœne aia iungit in lignea uacca: dum artificio ingenii nostri naturalibus præter naturæ leges innitimur Et sic ex apetitu illecebri & adoptione nephariæ uoluntatis cātur & nascitur minotaurus. i. bestialitatis uitium Huius aūt minotauri hois & tauri formam esse finxere: eo q; tali uitio laborantes intuitu primo uidenē ho mines: si opera aūt ꝓspectemus: & abscondita itrorsum desideria tales eē bestias cognoscemus. Claudit aūt hic labyrintho carceri circuitionū pluriū iplicito. & hoc iō: qa fortissimū atq; ferocissimum & furiosum esset aial. In quo ostenditur eum humano pectori isandis desideriis intricato: & q; eo impellente fortem atq; im manem præstemus animum dum infaustum aliquid audemus: quod nisi pro uoto perficiamus confestim in furiam declinamus. Hic insuper a Theseo ab ariadna prædocto occiditur. i. a prudenti uiro: cui uiriditas: quam per Ariadnam accipio: eo q; Andres græce uir sonet latine. ostēdit detestabile tam sceleste uitio subia cere: & quibus armis etiam conficiendum sit.

De Oeta Colchorū rege Solis filio octauo: qui genuit Medeā & absyrtiū & Calciopē. Cap. XI.

Oeta Colchorū rex: ut Hom. i odyssea testat: Solis fuit filius & Perſæ filiæ Oceāi. Tullius aūt ubi de na. deo. eū ex Asterie sorore Latōæ susceptū dicit: quā Asterie uideē idē Tul. dicere ab eo occi sam. Dicit. n. sic. Quid Medeæ rādebis: q̄ duobus auis sole & oceano: & pse matricida ꝓuocata est. Hāc clarū ea tēpestate fuisse regē testat antiqtas cū permaximū illi regnū fuisse describat Se neca tragœdus in tragœdia Medeæ ad hūc nouercales isidias fugiēs deuenit frixus Athamātis filius cū au reo uellere: q; sibi fatale ab oraculo sentiēs Oeta diligētissime seruabat: ne eo pdito priuaret regno. Qui iñ a Iasone spoliatus ē & regno pulsus. Veꝝ iā senex ab eadē in regnū reductus est. Dicit. Theo. hūc Oetā nō fu isse filiū Solis Hypionis: sed eius q apud colchos maximus fuit & regnauit ibidē.

De Medæa Oetæ regis filia: & Iasonis cōiuge. Cap. XII.

Medea Oetæ regis fuit filia ex Ipsea cōiuge: ut satis patet p Ouidii carmē dicentis: Nō erat Oetes ad quē despecta rediret: Nō ipsea parēs &c. Huius Medeæ grandis recitat historia q̄nq; fabulis mixta. Aūt. n. ante alia: qđ ex Apollonio sumptū est: qui de argonautis librū scripsit Iasonem a Pelia patruo missum Colchos uenisse: & comiter ab Oeta susceptū Medeæ uirgini placuisse. in quā ucus irata uti in cæterā Solis prolē. oēs a filio amatorias initici flāmas fecit: quæ amās cū picula nosceret di lecti iuuenis euntis ad uellus aureū assumēdū miserta eius: habita sui cōiugii spōsione: eū docuit: quo pacto illud absq; piculo posset surripe: eoq; subrepto una secū fugā arripuit: traxitq; fugæ comitem ab syrthiū: seu Egyaleū paruulū fratrē: quos cū sequeret Oeta: ut eis spaciū fugæ ꝓstaret: in isula: quæ in faucibus Phasis a scelere ab ea perpetrato thomitania: exilio Ouidii Nasonis postea nobilitata: per quā oportebat Oetā sequē tē trāsitū facere puerū Absyrthiū obtrūcauit: articulatimq; diuisum passim p agros difiecit: ut patrē sisteret ad colligēda filii mēbra. Nec ꝓmeditatio fefellit infaustā. nā sic factū est. dūq; orbatus pater flens membra col legit nati: & funeralia peregit: abiit illa cū raptore. Et post lōgas secūdū quosdā circuitiones in Thessaliā de uenit: ubi pcibus Iasonis Esonē patrē annositate decrepitū in robustiorē retraxit ætatē. Et cū Iasoni duos fili os pepisset in Peliæ mortē suas filias armauit. Tandē quacūq; ex causa factū sit a Iasone abdicata est: & Creu sa Creontis regis Corinthioꝝ filia despōsata: qđ cū ægerrime ferret: excogitata malitia filios suos: q̄si ad pla cādā sibi nouercā cū donis in scrineolo clausis misit: qđ a Creusa nō ante aptū est q̄ per oēm regiā flāma euo lauerit ingēs: a qua cū ipsa Creusa regia ois exusta est: cū iā pueri ꝓmoniti euasissent. Verū cū in eā iratus Ia son irruisset sumpturus ex tā ipio facinore pœnas: eo uidēte Trux fœmina filios trucidauit inocuos: & ma lesti: iis suis sublata Athenas abiit: ubi Aegeo iam senescēti cōiugio iūcta est. Peplq; ei filiū: quē ex se Medū uocauit. Sane cū Theseo redeunti ex lōginqua atq; diutina expeditiōe ab egeo icognito p eiusdē manus ue nenatū parasset poculū: & illud idē ab egeo filio iam cognito sublatū uidisset: fuga Theseri euitauit irā: & tā dem nescio quo pacto Iasoni recōciliata una secū in Colchos rediit: patrēq; senē & exulē Iasonis uitribus i re gnū restituit. Esto grauis Cælius: uti de mirabilibus mūdi refert Soli. dicat eā a Iasone bitrote sepulti: & me dū eius filiū impasse Marsis populis italis. his ergo ornata facinoribus Medea locū apud græcos primo: q melius eā cognouisse debuerāt. Deinde apud romanos cōperit: ut pro dea susciperet: atq; sacris honoraret ab eis: ut liquido testat Macro. quæ aūt huius in historia fictiones cōtextæ sunt ubi de Esone: & Pelia: & Iaso ne scribet: quoniā ad eos spectare uidenē: passim ubi opportunū uidebitur: aperietur.

De Absyrthio & Calciope filiis Oetæ. Cap. XIII.

Absyrthius & calciopes frater & soror filii fuerūt Oetæ regis colchorū. nam de Absyrthio testatur Tul. ubi de naturis deorū dicens. Quid huius. s. medeæ Absyrthio fratri: quiest apud Pacuuium Egyaleus. &c. De Calciope aūt dicit Ouid. in epistolis. Nō erat Oetes ad quē despecta rediret. Nō ipsea parēs Calciopeq; sorer. &c. De hac Calciope nil repperi aliud legi nisi q; cōiux fuerit Phry xi: elq; peperit Cycorū filiū. De Absyrthio aūt seu Egyaleo iam supra dictū qualiter a sorore sit cæsus: a quo sunt qui dicant flumē illud colchorū Absyrthiū de pueri noie nuncupari

VNIVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

De Cyrce filia Solis. Cap. XIIII.

Yrces malefica mulier:ut Homerus testat in Odyssea:filia fuit Solis & Persæ.quo autem pacto Colchos reliquerit:& in Italiã uenerit:nusq legi.costat tamẽ eã habitasse haud lõge a Caieta cãpaniæ ciuitate:in quodã mõte olim insula:q cyrceus ab ea in hodiernũ usq diem dictus est: Circa quẽ adhuc aiunt incolæ rugire leones:feraq alias:quas ex hoibus cantato carmine fecit.De hac aũt sic scribit Virg. Diues in accessos ubi solis filia lucos Assiduo resonat cantu tectisq superbis Vrit adoratã nocturna in lumina cedrũ Arguto tenues percurrẽs pectine telas Hic exaudiri gemitus iraq leonũ Vincla recusantũ:& fera sub nocte rudẽtũ Setigeriq sues atq in præsepibus ursi Sæuire:ac formæ magnoꝝ ululare luporũ.Quos hominũ ex facie dea potẽtibus herbis Induerat cyrce i uultus ac terga ferarũ &c.Homerus aũt in odyssea dicit Vlyssem errantẽ cũ sociis ad hãc deuenisse:ut cũ socios eius oẽs mutasset in feras:eum a Mercurio ꝑdoctũ mutare nõ potuisse:animo ab eo exterrita socios eius oẽs in hoies reformasse:eũq p annum ibidẽ tenuisse:ac peperisse ei Thelegonũ filiũ:& nõnulli superaddũt Latinũ Laurẽtũ postea regẽ & demũ eũ prædoctũ multis dimisisse.Refert præterea de hac ꝙ amauerit Glaucũ marinũ deũ:& quoniam ipse Scyllam nymphã amaret zelo percitã fontẽ:in quo nympha lauari cõsueuerat ifecisse uenenis:quãobrẽ dum illã itrasset nympha repẽte a marinis canibus usq ad inguina absorpta in marinũ monstrũ uersa est. Insup dicit ꝙ a Pico rege spreta eo ꝙ Pomonã amaret eũ in auẽ sui nois transformasse.nũc autẽ qd sub his fictiõibus sentiẽdũ sit uideamus. Theo.harũ rerũ solertissimus indagator dicit hãc Solis Hyperiõis filiã nõ fuisse sed eius qui apud Colchos regnasse creditur.sed ideo huius credita:quia ut dicit Seruius.formosissima fuit mulier & meretrix famosa:quod contigisse fingunt ob ueneris odium in prolẽ Solis:de quo odio ifra patebit:ubi de Venere: Audiri feras mugientes in circuitu mõtis est:quia dũ inter ingentia atq prærupta saxa rupes & cauernas:quorũ mons circũdatus est:maris undæ uentoꝝ impetu efferunt:& demũ retrahunt:& supueniẽtibus illidunt:& hinc ide frãgunt:fit de necessitate rumor dissonus:& nũc mugitui nũc rugitui simi lis:& hinc se fingũt audire leones aprosq.Quod autẽ herbis aut cãtato carmine in beluas hoies trãsformaret:hoc uidetur a multis concedi possibile magicis illusionibus:dũ pharaonis magos suis artibus fecisse credimus:quæ faciebat Moyses uirtute diuina.dũ hoies in Arcadia lupos fieri:dũ apuleũ in asinũ permutatũ. Sed ego potius credo hãc formositate sua multos in dilectionẽ sui traxisse mortales: qui sese ut eius mererentur gratiã:quæ meretricũ absq pecunia cõsequi nõ potest:illecebris uariis:ut dona portarent:miscuisse:& sic eas iduisse formas:quæ officiis cõgruebãt:quas Vlysses.i.prudẽs hõ nõ induit.Hanc post hæc amasse Glaucum ideo dictũ puto:qa secundũ qd aliquibus placet:& potissime Leontio: Glaucus idẽ sonat qd̃ terror. & quoniã terribile sit audire mugitus aquaꝝ circa cyrceũ:ut supra dictum est:& ipse terror ibidem consistat assiduc uidetur a Cyrce:ideſt a loco illo cyrces amari.q autem Glaucus amauerit Scyllam ob eandem causam dictum est:eo ꝙ apud Scyllam idem a mugitu maris sit terror assiduus: & sic cum ibi moretur assidue uidetur Scyllam diligere.ꝙ Scylla infectis aquis a marinis canibus usq ad inguina rapta sit:ab effectu sumpsit fictio causam. Est enim Scylla scopulus secus fretũ Siculum aquis supereminens:adeo ut medius aquas exire uideatur:& ab aquis medius occupari:& cum totus sit præruptus & cauernosus ubi cõtinue maximo cum impetu mare fluat & refluat:dum cauernas illas intrat:& demũ se retrahit:ad instar canum latrantiũ scribetur: ubi de Pico. Ego autem cyrcem hanc Oetæ fuisse sororem non credo: cum diu ante troianũ bellum Colchida fuerit Cyrces. Hæc autem contemporanea:sed conuenientia nominum: & forsan artium ex duabus unam fecisse potuerunt.

De Angitia Solis filia. Cap. XV.

Angitiã seu Ageoniã Theodontius dicit Cyrcis fuisse sororem & Solis filiam:& haud lõge ab ea in agro campaniæ moratã:sed melioribus artibus operatã.de qua non in oibus cũ eo concordãs grauis Cæsius asserit eam Cyrcis fuisse sororẽ & uicinia Fucini lacus occupasse:& ibidem salubri scientia aduersus morbos icolis deseruisse.q̃obrẽ diem claudẽs dea ab eisdẽ habita ẽ. Macro. aũt in lib. saturnaliorũ libro:hanc Angeroniam deam uocat:dicitq illi apud Romanos. xii. calen. Ianuarias ferias celebrari:eiq a pontificibus in sacello uolupiæ sacrũ fieri. Verius autẽ Flaccus ideo dicit eam Angeroniam appellari:ꝙ angores & sollicitudines animarum propiciata depellat. Addit insuper Masurius simulachrum huius deæ ore obligato atq signato in ara uolupiæ collocatum:& ob id quod quis suos dolores anxietatesq dissimulat beneficio patientiæ in maximam oblectationẽ deueniat. Sane Iulius Modestus huic sacrum fieri dicit:eo ꝙ populus Romanus morbi qui anginia dicitur:uoto præmisso liberatus sit.Cur autem Solis sit credita aut dicta filia medendi ars causam dedisse potuit.

De Luna Hyperionis filia. Cap. XVI.

Vnam:ut ad Hyperionis prolem redeam:eiusdem Hyperionis fuisse filiam & Solis sororẽ ut satissimum est.de hac ueteres multa senserunt.illi quippe ante alia Bigam dixere cõcessam:eo ꝙ aduersus patruos cum Ioue sensisset:eaq curru uti testatur Accius poeta in baccis dicẽs. Almaq curru noctiuago phœbe &c. Et Vir. Iamq dies cælo cõsederat almaq curru Noctiuago phœbe mediũ pulsabat olympũ &c. Hanc Bigã dicit Hisidorus ubi de ethimologiis a duobus equis trahi: quoꝝ alter albus:alter uero niger ẽ. Eam præterea a Pane Archadiæ deo dilectam dicit Nicãder poeta:& lanæ cã didæ munere in suos deduxisse cõcubitus:quod & Virg.in georgicis asserit dicens. Munere sic niueolanæ si credere dignum est Pan deus Archadiæ captam te luna fefellit. In nemora alta uocans:nec tu aspernata uocantem &c. Insuper & eam dilectam aiunt ab Endymione pastore:quẽ dicunt primo ab ea repulsum:demũ

postq̃ aliquãdiu albos suos pauisset greges in suã gratiam suscepti. Dicit tamen Tullius cum in Lamio seu Latinio loniæ monte obdormiuisse:& in somnis a Luna deosculatum. Sunt & qui illi filios tribuant. Nam Alcyna lyricus poeta dicit rorem ab ea & aere genitũ. Similiter eam multis uocant noibus: utputa Lunã Hecatem Lucinam Dianã Proserpinã Triuiã Argenteã Phœbem Cererem Artenam Menam & aliis.sed qd ex his tot intellexerint aduertendũ: Cur Hyperionis dicta sit filia dici potest:id quod de Sole dictum est:puto ego illam claritate insignem fuisse mulierem:& ob eius singularem præeminẽtiam. & quia Solis esset soror: Lunam denoiatam fuisse:ad quã sequentia non spectant:quinimo ad uerã Lunã:& ideo ꝙ aduersus Titanos Ioui fauerit.i aduersus supbos:ob eius cõplexionem frigidam & humidam dictum est: qua multum fumositates hoium repelluntur. Biga autem uti dicitur ad designandum cursum suum diurnum & nocturnum:quem longe clarius equorum colores ostendunt. Præterea & humiditate sua germinantia fouet defuper:& desubter adiumentum radicibus ifert. Quod autem ab Arcade deo dilecta fuerit forsan hic talis præstari sensus ut pro Archade deo sumat quicunq pastor. Erant eni Archades utplurimũ pastores. omnes pastores autem lunam amant:ideſt eius lumen:eo ꝙ ex illo commodum suscipiãt:& ob id eam in syluis uotis uocare consueuerant ut suos greges per noctem ab insidiis ferarum facilius cauerent. & ob id dum fulgida ueniebat ei in sacris agnam mactabant candidam.& sic albo uellere captam dicebant. Quod autem ab Endymione dilecta sit dicit Fulgentius hoc posse contingere ꝙ Endymion pastor fuerit:qui uti pastores faciunt:noctis humorem amauit:quẽ uaporis fideꝝ & ipsius lunæ in animandis herbaꝝ succis insudãt.& in de in pastoꝝ cõmoda uertitur. Vel aliter aitidẽ Fulgentius:ꝙ is Endymion primus rõnem cursus lunæ inuenerit:& obdormisse. xxx. annis dicitur:qa stultoꝝ iudicio meditationi uacantes dormiunt. ideſt tempus perdunt:seu qui meditationibus deditus est profecto non aliter q̃ si dormiret imiscetur actiuis opibus. Q ã de Endimione dictũ est:qa nil aliud eo uiuente:nisi huic meditationi operã dare pegit: uti Minastas in eo libro:quẽ de Europa scripsit:testat:qd ego uerũ puto:nec fit qui longũ tẽporis miret spaciũ: cũ circa lunæ cursum plurima ueniãt considerãda:ut ostendit uenerabilis Andalo in sua theorica planetaꝝ. Sed ꝙ albos ante greges pauerit:ideo apposituꝝ credo:ut loci suæ meditationis qualitas oñdat:qui in culmine mõtis illius fuit quod sibi elegit:ut posset libere eleuatiões assumere tanq̃ expedito loco:& mõtiũ culmina:& potissime celsa: utplurimũ cõsueuerũt esse niuosa:quas niues:qa diu obseruauit:pastor niuei pecoris dictus est. ꝙ autem a Luna deosculatus sit ideo fictũ reor:qa sicut amãtes puellã amoris munus osculũ arbitrant: sic & longe meditationis fuisse Lunæ cõperisse cursum:& sic sui amoris uidẽt osculũ suscepisse. Superest de noibus uidere Lunã a lucendo dictã uolunt:& maxime dũ lucet in fero:eũ dũ mane luceat uelint appellari Dianã. Hecates autẽ dicta est:qa centũ iterpretat:in quo numero quasi finitũ pro infinito positũ fit uolũt multiplicitatem eius potẽtiæ denotari. Triuiã nõnulli:festo Seneca poeta triformẽ dicat in tragœdia Hyppoliti:suo noie principali dictã uolũt. Vocat.n. Luna Diana & Proserpina. Dicunt eã etiã uocari lucinã.ut in odis Horatius. Te luci nã probas uocari &c.quã parturientiũ deã uocant:& cur sic dicta sit:paulopost dicetur: Argenteã aũt ob id dicunt:quia suũ sit argentũ procreare:seu quia solis respectu qui aureus est uideat argentea. Phœbeã aũt ideo uocauere:qa sæpe noua fit. Arthemia seu arnothemis attica lingua idẽ est quod luna:ideo sic dicta ut refert Macrobius:qa arthemis quasi arnothemis.i.aerẽ secãs. Luna a parturiẽtibus iuocat:quia propriũ eius ẽ dissindere rimas corporis & meatibus uiã dare:qd̃ est ad accelerandos partus salutare: ut poeta Thimotheus elegãter expressit. Mena autẽ dicta est:qa nõnunq̃ defectus patit: utputa in eclypsibus: & inde menalus dictus latine sonat:seu quia naturaliter luce careat:& quos habet mutuet a sole:uti cætera faciunt sydera. Reliqua autem nomina:quoniam ad alias pertinent deas:de quibus singularis in hoc opere mentio fit:ex consulto donec de illis tractetur omissi.

De Rore filio Lunæ. Cap. XVII.

Rorem Alcyna lyricus poeta lunæ atq Aeris fuisse filiũ dicit:teste Macrobio:qd̃ quidẽ figmentũ a natura sumptum est.agente quidem Luna uapores terræ humidos nequeuntes absente sole cõsurgere altius frigiditate aeris & lunæ alternati uertuntur in tenuem aquã:quæ decidens roscidi uo tempore appellatur. Hyeme uero condensati gelu pruina dicitur.

De Briareo Titanis filio. Cap. XVIII.

Briareus ab oibus creditus est Titanis & Terræ filius:quẽ omnes fere latini poetæ hostem Iouis & infestissimũ cõemptoremq deoꝝ asserunt: & ob id apud inferos detrusũ uolunt:eumq inter mõstruosos in uestibulo inferni excubia agere scribit Virgilius dicens: Et centũ geminus Briareus & Belua Lernæ.& cætera. Sane Homerus eum amicum fuisse Iouis ostendit in iliade dicens: ωχεχατοχχ & cætera. Cito cẽtimanũ uocasti i magnũ olympũ:quẽ Briareũ uocãt dii hominesq omnes Terrigenã eius patrẽ meliorẽ:in quibus carminibus Homerus pfunctorie tangit fabulã:quã Theodontius paulo latius refert dicens. ꝙ cõmoti dii aduersus Iouẽ iuno:scilicet & Neptũnus una cũ pallade:& aliqbus aliis in domo Nerei patris Thetidis deliberauerũt cathenã facere:& dormienti Ioui inicere:& inuicẽ trahentes oẽs eũ e celo eiicere:qd̃ Thetis Ioui retulit:& ob id ipse in fauorẽ suũ in cœlũ Briareum euocauit. Quẽ cũ uidissent cõiurati:eo ꝙ fortissimus extimaret:confestim a cœptis destitere:& sic tutatus est Iuppiter. ex qbus patet Briareum amicum fuisse Iouis. Cuius autem fabulæ uolens leontius apire sensũ aiebat ante resolutionem Chaos inferiora elementa cum superis discordare:& humoris opera initiisse concordiam. Et alia quædam plura ridenda potiusq̃ scribenda. Theodontius autẽ dicit sub hac fabula tenui uelo historiã tegi. Dicit enim iouem post uictoriam ex Titanis atq gygantibus habitam adeo datum:ut importabilis esset ceteris amicis:quam ob causam Iuno coniunx eius:& Neptũnus frater clam apud insulam Nerithos cõuo-

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

entis quibusdam ex amicis iniuere consilium: ut eum nil tale timentem e regno pellerent: q cum illi reuelatum eet a nauta confecto: Briareum ex Titanis superstitē unū & potētissimū adhuc hominē: seu potius Briarei Titanis filiū eodē nomine nuncupatū euocauit: & cū eo inito societatis foedere cōiuratos exterruit: adeo ut in eū nil penitus auderēt. Dictus est.n. Briareus centūgeminus: quia multis pfesset hominibus: & ponit finitum pro ifinito. apud inferos autē non in ciuitate ditis detrusus est: ut reliqui sunt: qui adhuc in adiutorium seruaretur superū: ut intelligamus non esse aliquos quantūcunq peruersos: qn ad meliorem uitam seruentur adeo: cum ab eodem eorum futura conuersio cognoscatur.

De Ceo Titanis.iii.filio: qui genuit Latonam & Asteriem. Cap. XIX.

CEum inter alios Titanis filios enumerat Paulus: & eius matrem terram fuisse ostēdit Virgilius cum dicit: Extremā ut phibēt Ceo encheladoq sororē &c. Leontius dicit hunc Ceae insulae fuisse potentissimū regē: & extremae ferocitatis hoiem: atq superbiae ob quā cū antiquior fuerit titano iter eius numerat filios. Fuit eni Latonae & Asteriae spectabilium pulchritudine uirginū pater Dicebatq Paulus pro eo q Iuppiter Latonā uitiasset Titanoꝝ bellū aduersus iouē motum: sed falsum est: ut supra demonstrauimus ex his: quae in sacra leguntur historia.

De latona Cei filia: quae peperit Apollinem & Dianam. Cap. XX.

LAtonam filiā fuisse Cei: ex Ouidii carmine sumit. Dicit.n. Nescio quo audetis genitā titanida ceo Latonā praeferre mihi &c. Hanc autē ueteres a ioue dilectā pariter & oppressam uolūt: eāq ex eo geminā suscepisse plem. Apollinem.s.& Dianā: qd aiunt adeo aegre tulisse iunonē: ut non solū oēm terrā ad onus uteri deponēdū interdiceret illi: uerū & immitteret Phytonē igētis magnitudinis serpentē ad eam fugandā atq impediendam. Quae cum pauescens fugeret: neq locum aliquē se retinentē inueniret: propinquans Ortygiae insulae abea suscepta est: & in eadē peperit primo Dianā: quae cue stigio obstetricatus officiū in nascituro fratre matri praestitit: & Apollinem nascētē suscepit: qui mox sagittis Phytonē interemit: & dare coepit respōsa petentibus. Praeterea ob hunc partū dicunt nomē imutatū insulae nam cum primo diceret Ortygia: Delos postea dicta est. Dicunt insuper deferentē Latonā paruulos adhuc filios per Lyciā dum ob aestū siti laboraret accessisse ad lacū quēdā ut biberet: quā cū uidissent cōstātes rustici: cōfestim lacū pedibus itrasse: & omnē turbasse aquā: ex quo cōmotā Latonā orasse: ut exterminarent: quā obrem rustici repēte in ranas mutati lacū semp icoluere. Circa has fictiones dicebat Barlaam cessante diluuio: qd Ogigii regis fuit tēpore: ex humiditate terrae nimia. cui calor erat imixtus tam densas exhalasse nebulas: ut apud plura loca aegei maris: & achaiae nullo modo solares radii die nec nocte lunares uiderent ab icolis: tādē eis rarescētibus: & potissime apud isulas: apud quas rōne maris minus poterat exhalatio terrae: cōtigit: ut nocte qdam circa horam diei proximam a circunstantibus in insula Ortygiae primo uiderentur lunares radii: & subsequenter mane solares: quamobrem maximo omnium gaudio quasi reacquisissent quos perditos iam arbitrabantur: dictum est apud Ortygiam Dianam & Apollinem natos: & ob id isulae mutatum nomen: & ex Ortygia delos: quod idem sonat qd manifestatio: appellata est. eo q ibi primo manifestatio solis & lunae facta sit. Latonam autē eā ipsam isulam uoluere fingentes: in qua manifestatio facta: eāq foeminam praecipue assumpsere ad figmētum conficiendum: quia contigerat eam geminos peperisse: quorum masculū Apollinem: foeminam autem nuncupauerat Dianam. Phytonem autem Latonam insequentem ne posset parere: nebulas densas surgentium uaporum uoluere: quae quidem obstabant: ne possent solares atq lunares radii a mortalibus intueri: nec incōgrue has uocauere serpentē. Nā dū leues huc illuc a quocunq spiritu impellerentur more serpentis serpere uidebantur. Et hunc a Iunone ideo missum dixere: eo q nonnunq pro terra & mari intelligatur Iuno: a quibus euaporationes illae emittebantur. Diana autem ideo ante natam dicunt: quia nocte extenuatis iam uaporibus primo lunares apparuere radii. q autem obstetricatus in natiuitate fratris officio functa sit: ideo dictum est: quia sicut obstetrices consueuere nascentes suscipere: sic & luna dum paulo ante solem surrexisset solem orientē suscipere pansis cornibus uisa est. Occisum autem Phytonem telis ab Apolline ideo fictū: quia solaribus radiis agentibus omnis illa terrae euaporatio dissoluta est: q autem coeperit Apollo dare responsa sumptum est ab eo qd postmodum contigit.s. ut ea in insula nescio cuius maleficio daemon sub Apollinis titulo coepit & diu dedit de quaesitis responsa. Mutatos autem in ranas rusticos ideo dictum ē: quia ut scribit Philochorus bellū fuit Rhodiis. olim aduersus Lycios Rhodiis auxiliares uenere delones: qui cum aquatum ad lacum quēdam Lyciorum iuissent: rustici loci icolae aquas prohibuere: in quos delones irruentes omnes interemere: & in lacum corpora occisorum eiecere Tractu tandem temporis cum montani Lycii uenissent ad lacum: nec occisorum agrestium corpora cōperissent: & ranas in circuitu coaxantes sensissent rudes & ignari arbitrati sunt eas ranas animas esse cesorū: & dum sic referunt aliis fabulae causam adinuenere.

De Asterie filia Cei & matre Herculis. Cap. XXI.

ASteries filia fuit Cei Titanis: ut Theodontio placet. Haec āt ut ait Fulgētius: post uitiatā Latonā a Ioue dilecta est: a quo uerso i aquilam & oppressa fuit. eiq eo ex cōcubitu Herculē pepit. Quae tandem ut quibusdam placet: aduersus Iouem sentiens: & eius fugies iras miseratione deorū in coturnicē uersa est: quae graece uocat ortygia: nomēq dedit insulae: in quam aufugerat: ubi a Ioue in lapidē mutata est: undisq dimersa. & ab eisdem huc illuc agitata: quae tandem ob susceptam Latonam firmata est. Huius fabulae talis potest esse ratio. dicit Theodontius superato atq occiso a Ioue Ceo qui ob uitiatam Latonam aduersus eum arma mouerat: eum in ceam uenisse insulam: & ibidem Asteriem uirginem Cei filiam oppressisse: tandem ea aduersus eum sentiente. primo uolucri fuga in ortygiam abiisse:

Inde uero in colchos trāsfretasse: soliq ibi regnanti nupsisse: eiq peperisse Oetā: a quo postmodū occisa ē: Seu ut Barlaā dicit: in partu oetae defecit. Ex qbus fictum est Iouē aqlam secū concubuisse: quia aquila Iouis erat signū: dum esset in armis: & qa bello ceā cepisset fictum est eū in aquilā uersum cū Asterie concubuisse. Quod autem in coturnicem asteries uersa sit: aut ob eius uolucrē fugā: cum coturnicū sit uolare pniciter: aut propter longā eius transfretationē: quod ēt est coturnicum certo anni tpe transfretare. Quod autem in lapidem uersa sit nō spectat ad eā: quinimo ad insulam in quā primo aufugit: quae ortygia dicta est: latine uero coturnix: quae ideo in lapidem uersam dicitur: ut eius noua stabilitas designetur. Ferūt autem ortygiam solitam una cum undis fluctuare: quod fictum est: quia nimia & crebra terraemotuum concussione agitari cōsueuerit: quā tandē firmatam uolunt: idest a concussione liberatam: eo q Apolline respōsum sit: ne i ea mortuum corpus sepeliretur: & quaedā illi isup celebrarētur sacra: quibus rite celebratis cessauit terraemotuū infestatio: & sic facta lapis. i. stabilis. Puto ego repletis cauernis: i quibus aer iclusus terraemotus causabat: hoc cōtigisse: eosq illo diaboli respōso deceptos. Supaddūt quidam eidē ortygiae micōes atq gyaros isulas adhaesisse: atq firmasse: quod nō sic simpliciter itelligendum est: quinimo ex insulis illis: quae illi pximae sunt: ortygia iam firmata accessere incolae & inuicem quā reliquerant habitauere.

De Typhone seu Typheo quarto Titanis filio: qui genuit Aeos & Chymaeram. Cap. XXII.

TYphon seu Typheus Theodōtio asserēte Titani fuit filius ex terra: esto dicat Lactātius cū ex tartaro genitū & terra. Hūc isup dicit idē Lactātius Iouē incertamē prouocasse de regno. quam ob causam iratus Iuppiter fulmie eū prostrauit: & ad eius opprimendam supbiā corpori eius supim posuisse trinacriā: qd ēt sic testatur Ouidius. Vasta gyganteis iniecta ē insula mēbris: & ifra p.x. uersus. Virgilius āt nō Ethnā sed inarinem illi dicit supiniectū: q quidem mons est insulae uicinae baiis: q hodie iscla uocat haud longe a Prochita insula. & dicit sic. Tum sonitu prochita alta tremit durumq cubile Inarine Iouis imperiis iposita thypheo &c. Quod etiam uidetur tenuisse Lucaās dum dicit. Vndat apex cāpana fremēs cui saxa uaporat Conditus inarines aeterna mole typheus &c. Hinc insup insigne antrū fuisse in cilicia haud longe a Coryco oppido dicit Pomponius mella in suo Cosmogr phiae libro: & post eū Solinus de mirabilibus. Nā aiunt in mōte profundissimā specum p duo milia & quingētos passus nemoꝝ umbra: & riuuloꝝ fluentum tinnitu amoenā plurimū. Deinde post tam longū descensum pandit specus altera: quae in pecssu iā obscura habet sacrum Ioui phanū. Inde in eius extremo recessu Typhonis cubile positum incolae asseruere. Haec de Typheo. Nūc abscōdita corticibus euiscerāda sunt. Typheū igr istū titanis ob elatū eius spiritū filiū dixere & terrae ob potēnā: cū dicat Theodōtius eū antiqssimū Ciliciae fuisse regē: & Osirim fratrē superasse bello: atq discerpsisse mēbratim: & bellū aduersus primum Iouē mouisse: sed ab eo superatū atq occisum. Veꝝ fictionibus qbus haec historia dedisse cām satis apparet: erit explicatio. ista. Vidētur.n. in his naturā & cām terremotuū satis cōuenienter: latenter tamē ostēdere qui finxere. Dicit.n. Papias Typhonē seu typheum idem sonare quod flāmas eiicientem: ut p hoc satis uidere possimus eos primo exhalantē in uisceribus terrae clausum ignem ostendere uoluisse: inquantū illi supimpositos montes a Ioue.i.a natura reꝝ aiūt. Inquantū aūt Typheū se erigere conantē dicūt: terraemotuū causam ostendūt. Est aūt terra utplurimū cauernosa: in qbus cauernis ut aer iterclusus sit aliquādo necesse ē: & ibidē nōnunq contingit per subterraneos meatus aquā ēt penetrare: cuius qualicūq motu oportet: ut aer ēt moueat: qui motu suo: & ab obicibus hinc inde peulsus: & in uehemētiorē motū excitatus calesit. Eo aūt calefacto tantae potentiae efficit motus eius: ut circūadiacētia cuncta cōcutiat & moueri faciat. & si bituminosa atq sulphurea terra loco tali ppinq sit ut accēdatur cōfestim necesse est: nec extiguit unq tali materia pdurante: & cū nequeat ignis teneri clausus: & eo ardēte multū augeatur aeris: nec tāti sit capax locus: fit nō solū cōcussio grādis terrae adiacentis sed etiam aperiri cogitur: & exitum praestare accenso igni: qui euaporans Typhonē.i. eiicientē flāmas locum facit. Et cū Sicilia & inarines huiusmodi naturae sint: ideo Typhoni superimpositas finxere prudentes.

De Aeo Typhonis filio. Cap. XXIII.

AEos Isidorus ubi de ethimologiis scribit filiū fuisse Typhōis: eūq tuam Paphos Rex iclyte Cypri uetustissimam ciuitatem condidisse: quam supra Paphi filii Pigmalionis opus fuisse dixerā & de sui nomine nūcupatam: quod an uerum sit incertum habeo.

De Chymaera Typhonis filia. Cap. XXIIII.

CHymaerā Typhonis filiā fuisse Papias dicit & Chedriae: quā ob cām hoc dictū sit non uideo: nisi qa & haec ignes euomat. Hanc tamē qdam monstruosissimā describūt. Dicit enim de ea. Oui. sic: Quaq chymaera iugo mediis in partibus ignē Pectus & ora leae: caudā serpentis hēbat. Vir. aūt de ea sic ait. Horrendū stridens flāmisq armata chymaera &c. Alii aūt dicunt illam igneū habuisse caput: pectus leoninum: caprinum uētrem & crura serpentis: & plurimum Lyciis infestam sed tādem a Bellorofonte superatā atq occisam. Cuius cā abscōnditū sensum quaerit enucleare Fulgētius: amplissimā: & meo iudicio minime opportunā uerboꝝ effundens copiā: cū potius historiale significatum: q aliud sub tenui fetis cortice lateat. Est.n. Chymaera Lyciae mons in summitate ardens sicut & Aethna olim: postmodū ad inferiora declinans leones dudū nutrire cōsueuerat: subsequēter abūdat capreis: & in radicibus feracissimus erat serpentū. Qui a Bellorophonte isigni uiro purgatur noxiis hitabilis factus est.

De Enchelado Titanis.v.filio. Cap. XXV.

ENcheladum Titanis & terrae filium fuisse dicit Paulus: cum ex terra tantum natum dicat. Virg. ibi. Illā terra parēs ira irritata deoꝝ Extremā ut phibēt Ceo Encheladoq sororē &c. Fuit hic hō igētis potētiae: & imāis ut Theodōtius asserit. Hūc fulmie ictū Aethnaeq suppositū dicit Vir. sic

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Fama est encheladi semiustum fulmine corpus Vrgeri mole hac:ingentē qꝫ insuper æthnā Impositā ruptis flamā expirare cauernis:Et fessum quotiens mutat latus iter mere oēm Murmure trinacriā:& cælū subtexe re fumo &c. Quem ego idē dicerē cū typheo:ni illos eē diuersos ostēderet in Odis Hora.dum dicit. Sed qd Typheus & ualidus minas. Aut qd minaci Porphiriō statu.qd rhetus:euulsisqꝫ truncis Encheladus iacula-tor audax &c. Quid ergo cū diuersi sint:uti physica rōne Typheū subterraneū ignē ab igne elemēto p inie ctū a ioue fulmē designare & a motu subterranei aeris cāu atqꝫ euaporatū ad exteriora diximus: sic mora-li demonstratione hunc supbū hoiem designare dicemus:cuius mos est ritu ignis stolida elatione semp ad excelsa cōtendere.uerba ignita emittere:& cuncta furore suo consumere:q totiens Aethna premit: quotiēs a potētia diuinæ iusticiæ ipellitur:& supatur:& humilium calcari pedibus submittit. Præterea si nō alio pō dere icuruent tales:sua tantū honusti rabie deprimunt:dū minus sic uolēte deo ab eis in uotū itur.

De Aegeone Titanis sexto filio. Cap. XXVI.

AEgeon:si antiqtati credimus:terræ fuit filius & Titanis.ea rōne qua cæteri. Hūc Seruius unū eē cū Briareo uelle uidet:eo q & centūgeminus cognominet. Sed huic opinioni Paulus aduersat dicēs:ægeonē sæuissimū & imanē fuisse Pyrrhatā:& ægeona noiatū ab insula deserta: q æge in ægeo mari uocat. In q isidebat more pyrhatarꝫ:qbꝫ fas ñ ē ob latrociniū suū urbes icolet. Supad dēs Theodōtius ab hoc nō ab æge isula ægeū denoiatū mare:eo q æuo suo nēo i eo mari nisi qtū huic pla cuisset:aliqd audebat. Dicūt pterea fabulæ ueteres hūc cētū a Ioue religatū cathenis. Ouid. isup dicit de eo. Balenarūqꝫ pmētē Aegeo a suis imania terga lacertis &c. Vt possit p hoc cōprehēdi eū potētissimū fuisse:dū tot cathenis eius astrigunt uires:& assiduā eius maris fuisse curā & nauigiorꝫ qbus isidebat. Is. n. iō cētūge minus dictus ē:eo q is cētū hoies remigio deseruiētes hēret i nauibus:ut i lōgis opportunos cernimus.

De Aurora.vii. Titanis filia. Cap. XXVII.

AVroram dicit Paulus filiā fuisse Titanis & terræ:quā si mulierē uolumus arbitrari:eo q eā Tita nis fratris Laumedontis dicat Ouidius fuisse coniugē:possumus eam existimare aliquā ingētis potentiæ & admirādi decoris fuisse fœminā. Verꝫ ego reor de ea itellexisse poetas: quā oēs di-cimus aurorā:eū. s. matutinū splendorē quo cernimus ante solē eleuatū cælum albescere: quā iō Titanis dicunt filiā:non q ex Titano natā credant:sed ex sole:quē sæpissime ex noie auitū nūc uocant. Nā ex sole procedit:ut dictū est:illa clari as cæli:quā aurorā dicimus. Terræ autē ideo dicitur filia: qa Orizonē orientalem superans uidetur intuentibus ex terra exire.

De Iapeto.viii. Titanis filio q genuit hesperꝫ & Athlātē & Epymetheū & Promotheū. Cap. XXVIII.

IApethi parentes Titanū & terrā fuisse Theodontius asserit:qui eū dicit suo tēpore grandē potē-tēqꝫ fuisse apud Thessalos hoiem:sed proterui igenii:cognitus magis nobis filiorꝫ claritate:q sua uirtute. Huius dicit Varro de origine linguæ latinæ cōiugē fuisse Asiam nymphā.a qua Asia de nominata est. Equidē huius non paruæ magnitudinis argumentū: ex qua suscepisse nōnulli uo lunt Hesperꝫ Athlantē Epimetheum & Promotheum.

De Hespero Iapeti filio qui genuit tres Hesperidas. Cap. XXIX.

HEsperꝫ dicit Theodontius fuisse filiū Asiæ & Iapeti primo Phyloē a parētibus appellatū. Verꝫ cū iuuenis una cū Athlante fratre in extremos Mauros secessisset atqꝫ æthiopibus q ultra Ampelu siā promontoriū litus Oceani icolunt:ac isulis eo litori adiacentibus iperasse. A græcis Hespus appellatus est:eo q ex nomine occidentis hesperi oēm occiduam regionem uocent Hesperiā:& sic ab ea regione ad quam transmigrauerat a suis perpetuo denominatus est. De hoc tamen nil habetur ulte rius:nisi q illi tres fuerunt filiæ rapina Herculis claræ.

De Aegle Heretusa & hesperetusa filiabus hesperi. Cap. XXX.

h Esperides ut ipsum sonat patronymicū Hesperi fuerūt filiæ. Esto sit qui Athlātis dicat. Hæ tres numero fuere:ægle. s. & heretusa:ac ēt Hesperetusa. De quibus fertur q eēt illis uiridariū in quo aurea mala nascebātur:cui custodē præfecerāt serpentē puigilē. Cuius uiridarii fama cum ad Eu ristheum peruenisset:& ipse pomorꝫ desiderio tractus misit Herculē ut illa mala surripet. Qui ueni ens soporato seu occiso serpente uiridarium intrauit:& mala sustulit:atqꝫ Euristeo detulit. Cuius fictionis archanum apuisse nō erit difficile. Fuere qppe ut placet Pōponio isulæ in Oceano occidentali habentes ex opposito desertū littus in continenti inter hesperos æthiopes & Athlantes populos. quæ qdē insulæ a puel lis hesperidibus possessæ fuerunt:erātqꝫ abundantissimæ ouiū:lana quarꝫ preciosissima erat ad instar auri: & sic insulæ hesperiæ quæ taliū ouium erant pascua uiridariū fuere hesperidum:oues aūt aurea mala. Nam oues a græcis malæ seu mala dicuntur teste Varrone in libro de agricultura. Peruigil autem serpens Euripi erant:qui inter isulas æstuante oceano die noctuqꝫ absqꝫ intermissione insulas mira cum tēpestate circuibāt & ad insulas transitum prohibebant:quas Hercules captato tempore transiens malis aureis:idest pecudibus eductis remeauit in græciam. Fulgētius aūt more suo ex abysso conatur in æthera educere intellectū: quē eo q non putē fuisse de mēte fingentium:omittendum censui. Sunt tamen qui uelint hunc Herculem fuisse Perseum & Hesperidas fuisse Gorgones:ipsi uideant.

De Athlāte.ix. Titāis filio q genuit Hyā &.vii.hyades:quarꝫ hæc sunt noia. Endora:Ambrosia: Piridile: Croni:Phito:Polyxo:& Thyenes:& genuit isup Pleiades:quarꝫ hæ sūt noia: Eletra:Maia:Steropes:Celēo: Taygeta:Alcione: Meropes.& genuit Calipsonē nympham. Cap. XXXI.

AThlas:ut dicit Lactā filius fuit Iapeti & Climenes: Theodō. uero Iapeti & asiæ filiū fuisse dicit. Plinius āt ubi de historia naturali mrēm huius dicit libyā fuisse. Verꝫ hi nō uidētur unū & idē: cū

tres fuisse dicitur. Quorꝫ primus creditur ex Arcadia:aliter aūt a primo Thessalus inde maurus fuit: tertius ille. s. qui cum Hespero fratre ad Mauros transfretauit. Est præterea & athlas Italus:qui ut uulgo fertur anti-qssimus apud Fesulas impauit:cuius quoniā parentes non comperi:nō apposui. De quo istorꝫ circa ea quæ de eis scripta repiuntur:intellexerint auctores:nō satis certū est dato qd aliquādo possit p coniecturas intelli gi. Scribā igitur tanq unius tantū acta sint oia. Fuit ergo athlas ut dictū est: Iapeti seu ex Climene: seu ex Asia filius: uel ex Libya:ex quo talis narratur fabula. Quod cū Perseus Iouis filius iussu polydoris regis:ut dicit La ctantius ad occidendā iuisset Gorgonem:eāqꝫ superasset:illiqꝫ caput abscidisset uictorqꝫ rediret contingit ut hospitiū pateret athlāti. Athlas aūt oraculo pmotus:ut sibi caueret a Iouis filiis:qa ab aliquo eorꝫ regno pri-uaret:audito eū Iouis esse filiū suscipe noluit quāobrē turbatus Perseus detecto gorgonis capite illū in sui no minis mōtem mutauit dānauitqꝫ eum ut in ppetuū cælū sustētaret humeris:qd & factū est. Sub hac fictione uoluere priores historiā occultari cū dicat Fulgentius qd supata Medusa ditissima regina Perseus regnū in uasisset Athlantis fultus copiis atqꝫ substantiis medusæ eū in mōtes compulit aufugere:& sic nui ex regia mō tanus factus est fuga cām dedit fabulæ ut in mōtem diceret esse cōuersus ope eius:cuius diuitiis i mōtes fue rat compulsus. Quod cælū humeris substētauerit.alia causa fuit. Affirmat aūt Aug. in libro de ci. dei hūc ma ximū fuisse astrologū: & Rabanus dicit eū primum astrologiæ artem excogitasse:quod a Plinio sumptū puto Ipse autem in libro de naturali historia dicit hunc astrologiam inuenisse: & hinc ob sudores ex arte susceptos cælum humeris tolerasse dictū est. Verꝫ ignauū uulgus hoc credidit:eum scilicet humeris sustinere quia cer-neret mōtis uerticē adeo extolli ut in eū uideatur inclinari cælum. Huic præterea multas fuisse filias dixere ue teres: quos ex uariis Athlantibus natas arbitror: & huic soli attributas:ut in particulari earꝫ descriptiōe clari us apparebit.

De Hyade Athlantis filio. Cap. XXXII.

h Yas ut ab unico meliori:sexus initiū faciamus. fuit Athlantis & Aethræ filius. ut placet Ouidio ubi de fastis ait. Nondum stabat Atlas humeros oneratus olympo. Cum satus est forma cōspicjendus hyas. Hūc stirps oceani maturis nixibus æthra. Edidit & nymphas: sed prior ortus hyas. Hic iuue-nis uenatur fuit:& in uenationibus a Leena occisus est:ut ipse ubi supra testatur Oui. dicens. Dum noua lanu go pauidos formidine ceruos & infra per octos uersus.

De Hyadibus.vii. filiabus Athlantis. Cap. XXXIII.

h yades septē fuere sorores:& filiæ atlātis ex æthra. quarꝫ hæc fuer noia: Endora Ambrosia: Proydi le:Groni:Phito. Polixo: & Thienes. de qbus inuicē scribet necesse fuit:cū de eis i pticulari nil legat De his aūt scribit Oui. At simul inducēt obscura crepuscula noctē. ps hyadū toto & grege nulla ia-tet. Ora micāt tauri septem radiantia flāmis. Nauita qs hyadas grauis ab urbe uocat. Pars Bacchum nutrisse putat. ps credidit eē Tethyos has neptes oceāiqꝫ senis. Per hos uersus possumus cognoscere eas ut supra di xerat idē Oui. ob pietatē mortui fratris i cælū assumptas: & in frōte tauri locatas: Videtur tamē Ouidius in fi ne carminū credere ptē harꝫ hyadis fuisse filias. Verꝫ Thodōtius totas atlātis fuisse cōfirmat. Has aūt succu-las appellari dicit Anselmus in libro de imagine mundi. Sed qd ista uelit uideamus. Et primo ego harum as-sumptiōe in cælū sic cōtigisse arbitror qa eo q numero cōuenirēt cū stellis i fronte tauri positis captum sit ab his cui numerꝫ norāt filiarꝫ atlātis. locote illas stelias a noibus puellarꝫ appellare: & cū pseuerarent adeo stel-lis annexū est: ut in hodiernū usqꝫ pduret. Seu quod uerisimilius est. filias atlantis ob cōuenientiā numeri no mine stellarꝫ nūcupatas & huic tabulæ pstitisse materiā. Nam stellas illas hyadas uocatas credo ab effectu ea-rum longa animaduersione percepto. hyas enim græce pluuia sonat latine quod eis noiē impositū est. eo q incipientibus eis apparere autumnales incipiūt pluuiæ. Succolæ uero dictæ quasi succo plenæ. i. humiditate & pluuiis. Quod autem Bacchū nutriuerint ideo dictū reor. quod humiditate sua seu signi in quo sunt sole existente in uirgine plurimum uinetis nocte conferant diurno feruore exhaustis.

De Eletra filia Atlantis & matre Dardani. Cap. XXXIIII.

e Letra filia fuit Atlantis & Peleonis & uti ego arbitror Atlātis Tusci. eo q uelint aliqui eā cōiugem fuisse Corinthi regis. quem Tuscū fuisse existimant plurimi. & si Thusci non fuit. Archadis tamen fuit. nō enim ad eius cōcubitū Iuppiter iuisset in Mauros. hāc a Ioue oppressam pepisse illi Darda-num Troiæ auctorē uolunt. & utro Iasium. hæc præterea cū sex sororibus a Pleione matre Plyades appella-tæ sunt: & qa Iouem seu liberꝫ patrem nutriuere cælum meruerunt & stellæ in genu tauri locatæ sunt & a lati nis uergiliæ appellatæ. De qbus omnibus sic scribit. Ouidius. plyades incipiunt humeros referare pater nos. Quæ septem dici sex tamen esse solent. Seu quod in amplexū sex hinc uenere deorꝫ. Nam steropem marti cō cubuisse ferunt. Neptuno alcinoē & te forma celeno. Mayam & Eletram Taygetamqꝫ Ioui. Septima mortali meropes tibi sisyphe nupsit. Penitet & facti sola pudore latet. Siue quod Eletra Troiæ spectate ruina. Non tu lit ante oculos opposuitqꝫ manū &c. Astrologi autem dicūt harū unam esse nebulosam nec posse uideri. Sa-ne ut figmenta paucis expediamus de his quantum ad nomen & ad sumptionem in cælū dici potest quod de hyadibus dictum est. Esto uelit Anselmus has plyades non a matre sed a pluralitate denominatas cum dicat Plyon græcæ pluralitatem sonare latine. Vergiliæ autem dicuntur quoniam oriuntur una cum sole scilicet eo exeunte in tauro quia tunc uirgulta augeantur. Iouem autem nutrisse ideo dicuntur quia opinati sunt nōnul li æthereū ignem ex humiditate terrestri nutriri q humiditatem pluuiæ causant. De libero autem ut supra ubi de hyadibus.

De Maia Atlantis filia & matre Mercurii. Cap. XXXV.

m Aya Atlātis fuit filia ut dicit Virg. At Mayā auditis si qcq credimus Atlas. Idē atlas generat cæli q sidera tollit &c. Ego credo atlātis archadis fuisse filiā eāqꝫ dicit Cinigius Vulcāo nupsisse & argu-mēto utit ut dicit Macro. saturnaliorꝫ qd flamē uulcanalis calendis maiis huic deæ rē diuinā facit.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Sed Piſo uxorē Vulcani maleſtā : nō Mayā uocari dicit Hoc tamē aſſerūt oēs eā Ioui cōcubuiſſe atq; ex eo pepiſſe Mercuriū Hāc iſup Iunonē aiunt expellicipus Iouis unā ſūme dilexiſſe eiuſq; filiū Mercuriū lactaſſe affirmat Martianus Et huius amoris cauſam reddūt qa ea ſurgēte uer & æſtas uenīūt qbus aer pulcrior factus lætari uideſ Sed qd nō fic Celenū & Eletrā & alias quæ æquo mō ſurgūt cū Maya Rō pōt eſſe hæc: qa p Mayā ueteres terrā itellexere in qua diuitiæ & regna ſūt qbus peſt ipa Iuno Hec aūt Maya apnd Romanos in maxima fuit reuerētia Et qdē: ut ait Macrobius mēſe maio eo q ab ea denoiatū putarēt ut ubi d faſtis ſcribit Ouid. exibebāt mercatores una & mercurio filio ſacrū Et qa nt Cornelius labeo aſſētire uidetur terrā eā putāt & Maye nomē a magnitudine ſūpſiſſe et pregnātē ſuā mactabāt quā hoſtiā tertæ propiciā dicebāt & hoc ob fœcūditatē arbitror Præterea dicit idē.labeo huic Mayæ.i.terræ eædē calen.malis dedicatam ſub noīe bonæ deæ & eadē eē bonā deā & terrā ſit & bonā & faunā & opē & fatuā pōtificum libris dicit oſtendi Rōnes autē ſupra ubi de terra ſcripſimus appoſitæ ſunt.

Cap XXXVI.

De Sterope Atlantis filia.

f Teropes & hæc filia fuit Atlātis & pleionis quā dicit Ouidius a Marte dilectā & ex eo pepiſſe parthaonē qui rex fuit Calidoniæ Archadiæ fere oppoſitæ

Cap. XXXVII.

De Cylleno Atlantis filia.

c Ylleno æque Atlantis & Pleionis fuit filia.Hæc a Ioue uitiata Mercuriū pepit aliū a ſuperiori:q eo gnominatus eſt Cyllenus a matre ſeu a monte Archadiæ in quo forte natus eſt.

Cap. XXXVIII.

De Taygeta Atlantis filia.

t Aygetæ patrē fuiſſe Atlantē uolūt & Pleionē matrē eaq; dicūt placuiſſe Ioui & i eius amplexus uenīſſe atq; ex eo eōcepiſſe Lacedemonēlquē filiū Taygetæ Agenoris filiæ dixerūt alii & nonnulli eū ex Semele natū uoluere.

Cap. XXXIX.

De Alcinoe filia Atlantis.

a Lcinoes ex atlante & Pleione nata eſt placuitq; Neptūno: ex quo peperiſſe uolunt Alcionem cōiugem Cei regis Trachinne.

Cap. XL.

De Meropeſ filia Atlantis.

m Eropes reliquæ pliades Atlantis & Plyonis filia fuit Syſiphoq; Corintiorū regi nupſit.Ouidio teſte & crediſ eā Syſipho pepiſſe Laertē Vlyſis patrē & Glaucum & Creontem.

Cap. XLI.

De Calypſone Atlantis filia

e Alypſo nympha:ut dicit Priſcianus in maiori uolumine.filia fuit Atlantis ex qua tamē matre nō dicit.Quod etiā ante Priſcianū teſtaſ Homerus in odyſſea dicēs Vbi certe atlātis filia doloſa calypſo.Cuius aūt atlātis ignoratur Ad hāc ut homerus teſtaſ puenit Vlyſſes naufragus & ſeptem annis apud eam detentus eſt fuit enim hæc domina cuiuſdam inſule Ogygia nuncupatæ ſeu aſe Calypſo denominate

Cap. XLII.

De Epymeteo lapiti filio qui genuit Pyrrham.

Pymetheus filius fuit Iapeti ex aſia cōiuge ut ait Leontius hic ingenio ualens hoīs ſtatuā primus e ex luto finxit quōbrē dicit theodontium indignatū Iouē & eū uertiſſe i ſimiā atq; religaſſe apud inſulas Pitagoſas Cuius figmēti reſeratio talis eſt ſunt ſimie aialia inter alia hoc a natura iſixum habentia ut quicquid uiderit quēquā agentem & ipſe facere uelint & aliquādo faciant Sic uiſum eſt Epimetheum ad inſtar naturæ uoluiſſe hominem facere & ſic ſimie imitatus naturam ſimia dictus eſt apud: Pitagoſus inſulas ideo ſimiā religatam dixere eo q olim abundauerint ſimiis inſule ille ſeu forſan ingenio. ſis hominibus & in ſuis operibus naturam imitantibus.

Cap. XLIII.

De Pyrrha Epimethei filia: & Deocalionis coniuge.

Yrrha Epimetei fuit filia ut dicit Ouid. & Deucalionis cōiūx de q idē Ouid. dicit ſic. Deucalion p lachrymis ita Pyrrha affatur aboris.O ſoror o coiūx fœmina ſola ſupſtes.Qué cōe mihi genus & patruellis origo.Deinde torus iunxit nunc ipſa picula iungunt Hec autē cū eſſet piiſſima mulierum una cū Deucalione uiro diluuiū paſſa eſt eiq; quatuor peperit filios.

Cap. XLIIII.

De Prometheo Iapeti filio qui fecit Pandorā & genuit Iſidem & deucalionem.

Rometheus Iapeti fuit filius ex Aſya nympha cōiuge eius : ut Var.teſtaſ ubi d origine lingue latine & alii plures hūc aūt ante alios oēs formaſſe hoiem ex terra dicit Ouid. Siue recēs tellus de p ductaque nup ab alto ethere cognati retinebat ſemina celi Quā ſactus Iapeto mixtā fluminibus undis.finxit in effigiē modoratū cura deorum.horatius autem aliquid ſupāddens dicit in odis ſertur Prometheus haddere principi Lymo coactus particulam undique deſectam inſani leonis uim ſtomacho apoſuiſſe noſtre &c. Verū Claudianus in pagagerico ḡrto cōſulatus fabricā iſtā lōge plenius oſum lōga uerborū ſerie deſcribit dicēs.Dice orbis q qlq; tibi cū cōderet artus:& ifra.xxvii.uerſus Sane his a.Seruio & fulgēntio ſupaditur fabula.Dicūt eni cū pmetheus ex luto finxiſſet hoiē inaiatū miratā eius eximiū opus Mineruā eiq; ſpopōdiſſe qeqd ex celeſtibus bōis uellet i pfectionē opis ſui. Quicū reſpōdiſſet ſe neſcire niſi uideret que apud ſupos ſibi eſſent utilia ab ea elcuatus in celū eſt ubi cūcerneret celeſtia oſa flēmis aiata. ut ſuo ēt opi flāmā imiteret:clā ferulā rotis phœbi applicuit & ea accēſa ignē ſuratus reportauit i terras & pectuſculo ficti hominis adplicuit & ſic animatū reddidit eūque pādora uocauit quamobrē irati dii cū per Mercuriū Caucaſo alligari fecerunt uulteri ieu agle iecur eius uel cor dilanlādū ppetuo dederunt.Cuius cōqueſtionē i rupe ſatis longe carmie Eſchilus Pythagoreus poeta deſcribit aſſerens illi cor ab agle roſtro diſcerpi:& mox iterum reſtaurari .ac iterum ab aue laniari:& ſic .indefinēter uexari Hominibus autem:ut ſaphos & Eſiodus dicunt. dii ob hoc morbos & maciem. ac mulieres immiſere horatius autem dicit tantum maciem & febrem;ut in Odis Audax Iapeti genus ignem mala fraude gentibus intulit. Poſt ignem

ætherea domo ſubductum macies & noua febrium terris incubuit cohors &c. Harum fictionum inuolucrum Sereniſſime Rex non etit leue corticem aperire. multa enim inſunt longa exquirēda uerba quæ ſi nō apponanē:erit paucis plurimum ingenii opportunū. Faciam igī reſecans quantū potero:ut præſtabit deus. Et ante omnia uidendū puto quis fuerit prometheus iſte. Qui quidem duplex eſt: ſicut duplex eſt homo: q producitur. Primus autem deus uerus & omnipotens eſt:qui primus hominem ex limo terræ compoſuit: ut Prometheū feciſſe fingūt.ſeu natura rerū:quæ ad inſtar primi reliquos etiam ex terra producit:ſed alia arte ḡ deus. Secundus eſt ipſe Prometheus:de quo anteq̄ aliam ſcribamus allegoriam:ſecundū ſimplicem ſenſum quis fuerit uidendum eſt. Dicit ergo Theodontius de Prometheo iſto legiſſe.q̄ cum illi Iapeti pris : eo q̄ natu maior eſſet:ſucceſſio deberetur:iuuenis & dulcedine ſtudiorum tractus ultro illam Epimetheo fratri duobus paruis filiis Deucalione & Iſide derelictis: in Aſſyriā abiit:& inde poſtq̄ aliquandiu inſignes eo æuo audiuiſſet Chaldæos:In uerticem caucaſi receſſit:ex quo longa meditatione & experiētia percepto aſtrorum curſu:procuratiſq; naturis fulminū:& rerū plurium cauſis:ad Aſſyrios redit:eoſq; aſtrologiam docuit & procurationes fulminū:& quod omnino ignorabant ciuilium mores hoium:egitq; adeo:ut quos rudes & omnino ſyluеſtres:& ritu feraꝝ uiuētes inuenerat:quaſi de nouo compoſitos ciuiles reliquerit homines. Quibus ſic præmiſſis uidendū eſt qs ſit productus homo:quē ſupra dixi duplicem eſſe. Eſt enim homo naturalis:& eſt homo ciuilis:ambo tamen aia rationali uiuētes. naturalis aūt homo primus a deo ex limo terræ creatus eſt:de quo & Ouidius & Claudianus intelligūt.eſto non adeo religioſe:ut chriſtiani faciūt : & cum ex luto illū Prometheus:iſte primus formaſſet:inſufflauit in eum animam uiuentē:quā ego rōnalem intelligo.& cūhac ſenſitiuam & uegetatiuam potentias:ſeu ſcdm quoſdā aias. Veꝝ hæ naturā habuere corporeā: & niſi peccaſſet homo fuiſſet æterne ſicuti & rōnalis:cui diuina natura eſt. Hunc.perfectum fuiſſe hominē circa quoſcūq; actus terreos credendū eſt.nec opinari debet q̄ſq̄ opportunū illi fuiſſe ad eruditionē ipallum reꝝ Prometheum aliquem mortalem. Veꝝ q a natura producti ſunt rudes & ignari ueniunt:imo ni inſtruā tur luthei agreſtes & beluæ. Circa quos ſecundus prometheus inſurgit:ideſt doctus homo:& eos tanquam lapideos ſuſcipiens quaſi de nouo creat:docet & inſtruit & demonſtrationibus ſuis ex naturalibus homini busciuiles facit moribus:ſcientia & uirtutibus inſignes:adeo ut liqdo pateat alios produxiſſe naturā:& alios reformaſſe doctrinam. Inſuper dicunt Mineruam opus huius miratam eū in cæli traxiſſe: daturam ſiquid ad opus ſuum perficiendum cerneret opportunum. Quod ego ſic intelligendū reor:pro Minerua.ſ.ſapientem uirū : qui naturæ opus admiratur:hominem.ſ.ex luto productum : & cum eum uideat imperfectum quantū ad doctrinam & mores cupiens eū animare:ideſt perficere ſapientia duce per ſpeculationem aſcendit in cælā:& omnia ibi igne animata uidet:ut intelligamus q̄ in celo:ideſt in loco perfectionis ſunt omnia animata igne:ideſt claritate ueritatis:ſic & perfectus homo nulla ignorantiæ nebula offuſcatur:& meditatione continua uerſatur in cælis:Deinde a rota ſolis furatur hic ignem:& defert in terris:& pectori infert luteo homini:& uiuus efficitur. Eqdem non incongrue dictum eſt. Non enim in theatris uel in plateis uel in propatulo ueritatis claritatem adipiſcimur:quinimo in ſolitudinibus ſemoti : & exquiſita taciturnitate ſpeculamur:& crebra meditatione rerum naturas exquirimus:& qa iſta talia clam fiunt:quaſi furari uidemur:& ut appareat unde ſapientia ueniat in mortales dicit:q a rota ſolis:ideſt e gremio dei:a quo omnis ſapientia eſt: ipſe uerus deus eſt ſol qui illuminat omnem hominem uenientem in hunc mundum:cuius æternitatem per rotam non habentem principium neq; finem deſignare uoluere:& hoc appoſuere ut de ipſo uero deo & nō de ſole creato acciperemus dictū. Hanc demū flammam:ideſt doctrinæ claritatem immittit pectori luteo hominis:ideſt ignari. Nam ſi omnibus largitor ille munerū deus animam bonam & perfectam infundat:corporea moles caligine infecta terreſtri adeo uires retūdit animæ:ut plurimū niſi doctrina iuuenē: & excitentur adeo obtorpeſcunt:ut potius bruta ḡ rationabilia animalia uideantur . Doctrina igitur ſapientiæ a deo ſuſceptæ prudēs homo animat: ideſt ſopitam animam excitat lutei ideſt ignari hominis: q tūc uiuere dicit: dū ex bruto rationalis efficit:ſeu effectus eſt. Explicito aūt homine iratos deos dicūt quædam feciſſe: ut religaſſe Prometheū in rupe:immiſiſſe febrem:maciem:& fœminam hominibus. Circa qd q̄rū ad primū aduertendū eſt hic poetas more uulgi impropriе fuiſſe locutos. Exiſtimat qdem uulgus iners iratū deū aduerſus quēcūq; laborantem uideſ:q̄ūcūq; circa laudabile opus fatigeſ:q̄ſi nil præter oclum detur a pacato deo: & ideo iratū putauere deū Prometheo:eo q̄ aſſiduo ſtudio noſcendaꝝ reꝝ laboraret. Seu ideo iratos dixere:qa laborioſa hominibus immiſcere. De iſta ira qualis ſit:ſupra ubi de Phama dictū eſt. Quod aūt doctrinā alligari Caucaſo Prometheū a Mercurio fecerint peruertiē ordo. nam prius in Caucaſo fuit Prometheus:q̄ hominem rapto igne animaret. Ductus eſt igī futurus:& iam deſiderio ipſo prudens homo a Mercurio interpræte deoꝝ.i.ab eruditione alicuius enucleantis ſecreta naturæ impulſus in Caucaſū.i.In ſolitudinem q̄ūcūq; ſedam hiſtoriam in caucaſū receſſerit:& ibi religatus in rupe.i.a ppria uolūtate detentus. Ibi illi præcordia aſūt ab aqla lacerari ideſt a meditationibus ſublimibus anxiari:q̄longo exhauſta meditationis labore tūc reſtaurant q̄ndo per ambages uarias exq̄ſita alicuius rei ueritas reperiē. Et hæc q̄ntū ad ficta de Prometheo:quem profecto maiores noſtri aſſerūt eximiū ſapientiæ doctorem fuiſſe. Nam Aug. in lib. de ciuitate dei:& poſt eū Rabanus:& Luon Carnotenſis æquo forteꝫ conſenſu eū ſcientia inſignem fuiſſe uiꝝ. Euſebius præterea in libro temporꝝ dicit Argo regnāte Argiuis fuit Prometheus:a quo homines factos eſſe cōmemorant: & reuera cum ſapiēs eſſet feritatem eoꝝ & nimiam imperitiam ad humanitatem & ſcientiam transfigurabat. Poſt hunc Seruius etiam de eo teſtatur q ita prudentiſſimus uir fuit : & a prouidentia denominatus:& quod primus aſtrologiam Aſſirios docuerit:quam in altiſſimo reſidēs Caucaſi uertice maxima eum cura didicerat. Hunc inſuper dicit Lactantius in libro diuinarū inſtitutionum:primum ſimulachra ex

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

luto componere inueniſſe:qd forſan de compoſitione hominis ex luto fabulæ dedit initium. Sic & Plinius ubi de naturali hiſtoria dicitcū primo docuiſſe ignem e ſilice prouocatum ferula ſeruare. Voluere inſuper iratos deos immiſiſſe hominibus maciem:febrem:& mulieres. Pro macie ego intelligo labores corporeos: qbus extenuamur:& ad quos naſcimur illius crimine cui dictū eſt. Cū ſudore uultus tui ueſceris pane tuo. Hinc aūt maciei uiam dedit intrandi Per febres uero ardores concupiſcentiæ:qbus angimur: & uexamur aſſidue:uoluiſſe reor. Mulier autem ad ſolatium creata eſt:ſed inobedientia ſua factus eſt ſtimulus.nec eq dem paruus:ſi rite intueri uolumus:qd ut potius alienis uerbis q̄ meis oſtendam:qd præclariſſimus præceptor meus Fraciſcus Petrarcha eo in libro:quem de uita ſolitaria ſcripſit:de eis ſentiat libet apponere. Dicit enim.ſic Nullū uirus adeo peſtiferū uitam hanc ſectātibus ut muliebre cōſortiū. Fœmineus.n. decor eo formidoloſior funeſtiorq;:quo blandior ut ſileam mores qbus oino:nil inſtabilius:nihil ſtudio qetis infeſtius. Quiſq; requiem quæris:fœminā caue perpetuā officinam litiū ac laborū. Raro ſub eodem tecto habitāt qes & mulier. Satyricū uerbū eſt. Semper habet lites alternaq; iurgia lectus. In quo nupta iacet minimū dormiť in illo.niſi forte tranquillior eſt concubinæ accubitus. Cuius & fides minor & maior infamia & litigium par. Scitū eſt & illud clari oratoris dictū. Qui non litigat:celebs eſt. Poſt hæc paulo infra ſequtur idem. Quiſq; ergo litem fugis:& fœminam fuge.uix alteram ſine altera effugies. Fœminæ & ſi qd rarū eſt mitiſſimi mores ſint ipſa præſentia:utq; ita dixerim:umbra nocens eſt. Cuius ſiqd fidei mereor uultus atq; uerba cunctis q ſolitariam pacem q̄rūt:non aliter uitandi ſūt:non dico q̄ coluber:ſed q̄ baſiliſci conſpectus ac ſibila. nā nec aliter oculis q̄ baſiliſcus interficit:& ante contactū inficit.hæc ille. Quæ & ſi multa ſint & uera haberem q̄ dicerem longe plura.ſed quoniā non exit itentū præſens.hæc de ſtimulo humani generis dixiſſe ſufficiant.

De Pandora homine a Prometheo facto. Cap. XLV.

Pandora dicit Fulgentius nominatū eum:quem Prometheus primum ex luto confecit. quod a Fulgentio ob id dictū puto.qa Pandoræ ſignificatum ſit in latino omnium minus.eo q; non ex noticia unius tantū rei componať ſapiens:ſed ex multis & uerius ex omnibus.ſed talis ſolus eſt deus. Poſſet præterea dici Pādora a pan qd eſt totū:& doris qd eſt amaritudo: q̄ſi Pandorus oi amaritudine plenus. Nil enim in præſenti uita poteſt homo abſq; amaritudine poſſidere:qd utrūq; ſit ſe unuſqſq; excutiat:& uidebit. Iob āt uir ſanctus & patientiæ inſigne ſpecimen uolens hoc improperare humano generi:dixit:Homo natus de muliere breui uiuens tpe multis repletus miſeriis &c.

De Iſide promethei filia. Cap. XLVI.

Iſis ut ait Theodontius filia fuit Promethei & paruula a patre Epimetheo patruo derelicta: de q idem Theodontius talem recitat hiſtoriam. Dicit ergo q; cum uirgo excreuiſſet: & præſtantiſſimi decoris iam matura uiro Ioui placuiſſet:& ab eo actum ſeu potētia ſeu ſuaſionibus:ut in eius iret concubitum:ex quo Iſidem dicit Ioui Epaphū peperiſſe. Tandem ſeu tanto fidens Amaſio puella:ſeu qa natura ardētis eſſet animi:in regni cupidinem incidit:& auxiliariis a Ioue habitis & aliūde cōtractis uiribus:q̄ſi in effectū uiribus regem animum iniiciens Argū Argiuorū regem annoſitate decrepitū: ſed alias occulatū hominem traxit in bellum:aduerſus quem cū deſcendiſſet in aciem factum eſt: ut fractis Iſidis uiribus ipſa capereť Iſis:& ab argo ſeruaretur captiua. Verum iuſſu Iouis patris ſui Sulbon:q poſtea Mercurius appellatus eſt:homo eloq̄ntiſſimus:& audacia atq; induſtria plenus:decipulis ſuis egit: ut occiſo a ſe Argo ſene a captiuitate liberareť Iſis. Cui cū non bene cederent res in patria:ſuæ confiſa ſolertiæ conſcenſa naue:cui uacca erat inſigne:ad ægiptios tranſfretauit:& cū ea Sulbon ob perpetratū facinus pulſus ex græcia:& cū ibi iam apis potentiſſimus eſſet eidem nupſit:& datis Aegyptiis caracteribus litterarū: atq; oſtenſo terræ cultu in tam grandem deuenit ægyptiorū exiſtimationē ut non mortalis fœmina: ſed dea potius habereť: diuiniq; illic adhuc uiuenti impenderentur honores. Leontius uero dicebat ſe a Barlaam habuiſſe hanc Iſidem ante tranſfretationem Apis in ægyptum:eidem Api nupſiſſe:& poſtmodū cū Ioue concubuiſſe:& ob id cū reſciſſet indignatus Apis regno argiuorū relicto in ægyptum abiiſſe:& eam poſtmodum ad ſe accedentem ultro ſuſcepiſſe. In qbus tot ſūt ab utraq; parte operū & temporū inconuenientia:ut non ſolū auferať hiſtoriæ fides:ſed nec etiam aliqua poſſit uerſimilitudo rerum adaptari:& potiſſime adueniente Iouis obſtaculo:cuius cū Api conuenientia tempora huic hiſtoriæ plurimū auferunt fidei. Sane ſolertibus huius ueritatis inqſitio relinquatur.

De Deucalione filio Promethei:q genuit Ellanū pſytachū & Dionyſiū & Phentrate. Cap. XLVII.

Deucalion omnium ueterum teſtimonio:promethei filius fuit:cui adulto Epimetheus patruus Pyrrham filiam iūxit coniugio. mitis enim ingenii homo fuit: & pyrrha piiſſima fœmina: de q bus Ouidius. Non illo melior qſquam:nec amantior æq Vir fuit: aut illa reuerentior ulla dearū &cætera. Huius enim tempore apud theſſalos ingens fuit diluuiū:de quo fere omnes ſcriptores ueteres mentionem faciunt:finguntq; plurima excreſcentibus aquis Deucalionem ſolum cum Pyrrha coniuge in naiuicula euaſiſſe:& in Parnaſum deueniſſe montem:& cum iam aquæ ceſſarent Themis adiſſe oraculum conſulturi de humani generis reſtauratione:eiuſq; iuſſu tecto capite ſolutiſq; ueſtibus poſtergaſſe ſaxa:tanquam magnæ parentis oſſa:& ea in homines fœminaſq; conuerſa. Hoc figmentum a Barlaam ſic explicatum referebat Paulus. Dicebat enim ſe legiſſe in græcorum antiquiſſimis annalibus ob hoc diluuium territos homines:& ad ſuprema uſq; montiū effugiſſe atq; intraſſe cauernas & antra una cū mulieribus ſuis expectaturos finem: & ad hos Deucalionem & Pyrrham ceſſantibus aquis in mœſto atq; ſupplicum habitu acceſſiſſe:& Deucalionem hominibus & Pyrrham mulieribus non abſq; labore maximo ſuaſiſſe aquas ceſſaſſe:nec amplius fore timendū.& ſic eos e uerticibus montium atq; ex ſaxeis antris eis.ſam

bobus præcedentibus in habitatiōes & tecta reduxiſſe. Porro Theodontius nō ſic. Dicit enim delatū Deucalionem cū coniuge & aliis pluribus in naui ad Parnaſum.& cū ceſſaſſent aquæ ibi regni ſui ſedē ſtatuiſſe:cum primo Theſſalis imperaret:& ex communi conſilio tanquam bono publico factum:ut reuocatis hominibus & mulieribus e cauernis:quarum quantitas maxima longe hominum numerum excedebat:eo q; uenientibus aquis pauidiores longe anteq̄ homines in montana confugerent: & ſic ex eis nulla periit: cum ex hominibus multi abſorpti ſint: poſita uerecundia quam per tectum caput intelligit. Non enim uerecundamur niſi uidentes:indiſtincte homines quibuſcunq; mulieribus miſcerenť:quod per ſolutas ueſtes dicit intelligi. Nam ut ubi de Venere dictū eſt: Veneris cingulum eſt dictū Ceſton:quod ipſa fert ad legitimos coitus. Cū uero in illicitos tendit:cingulum deponit.& ſic illi ſolutis ueſtibus in illicitos ire coitus oſtendebant:& hoc augendæ prolis cauſa: cū ex multitudine mulierū uirorū paucitas poſſit ampliſſimam prolem ſuſcipere. Quod autem illos uocat oſſa parentis non ob aliud dictum puto: niſi qa ſicuti ſaxa terræ molem ne effluat continent.ſic & oſſa corpora hominum ſeruant in robore:ſic & labores agricultorum agunt:ut ea producantur ex terra ex quibus nutrimur atq; conſiſtimus:quaſi uideantur ex agris aſſumpti qui incoluere poſtea ciuitates. Ego autem reor illos parentis oſſa dictos:quia ex cauernis & antris montium uti lapides facimus:educti ſint:& ob duriciam ſuam ſaxei dicti.

De Ellano Deucalionis filio: Cap. XLVIII.

Ellanū dicit Theodontius filiū fuiſſe deucalionis & pyrrhæ:quem ait Barlaam patre mortuo adeo nomen ſuū & imperiū ampliaſſe:ut fere omnis Græcia quæ in egeū mare uerſa eſt a nomine ſuo Ellada nominata ſit:& Ellades græci.

De Pſytaco Deucalionis filio. Cap. XLIX.

Pſytacus Deucalionis & Pyrrhæ filius:ut ait Theodōtius:Promethei aui ſui doctrinis imbutus ad æthiopas abiit:ubi in maxima ueneratione habitus cū in longiſſimum euaſiſſet æuum: orauit ut rebus ſubtrahereť humanis. cuius precibus dii faciles eum in auem ſui nominis mutauere. Huius ego fictiōis cauſam credo ſui nominis & uirtutis phamam:quæ eo cano mortuo uiriditate durauit perpetuā:uti ſunt uirides aues illæ. Fuere q crederent hunc Pſitacum eum fuiſſe:q unus ex ſeptem ſapientibus dictus eſt.ſed Theodontius dicit eū longe antiquiorem.

De Dionyſio Deucalionis filio. Cap L.

Dionyſius ut teſtať Euſebius in libro temporū:Deucalionis fuit filius:eiuſq; facta claruiſſe dicit circa initiū ducatus Moyſis. Quæ tamen fuerint nuſq̄ legiſſe memini:præterq̄ cū in Acticam ueniſſet:a Semacho quodam ſuſceptus hoſpitio:filiæ eius Capreæ pellem largitus eſt.

De Phentrate Deucalionis filio. Cap. LI.

Phentratem Deucalionis fuiſſe filiū Paulus & nonnulli alii arbitranť:eo q; de eo ſic referat Tullius in libro tuſculanarum quæſtionum:Dicearchus autem illo ſermone:quem Corinthi habitum tribus libris exponit:doctorum hominum diſputantium in primo libro multos loquentes facit:duobus phentratem:quendam Phiotam ſenem quem ait a Deucalione ortū differentem inducit &c. Ex qbus præter originem apparet eum fuiſſe philoſophum.

De Aſtreo Titanis filio.ix.q genuit Aſtream & Ventos. Cap. LII.

Aſtreus filius fuit Titanis & terræ ut aſſerit paulus. Hūc dicūt Seruius & Lactantius cū Aurora cōcubuiſſe & ex ea genuiſſe aſtream uirginem:necnon & uentos omnes. Quos dicit paulus cū ſenex eſſet:dū fratres aduerſus Iouem bellū mouiſſent:omnes armauit & emiſit in ſuperos: Eſto Lactantius dicat eos ab Athlante armatos. Aſtreū potentem aliquem atq; ſuperbū fuiſſe hominē exiſtimo.ideo uentorū patrem dictū:alicui uentoſæ religioni præfuerit:q; illos armauerit in ſuperos: a uentorū diſcurſione ſumptū eſt:q ſi a terræ concauitatibus ueniant:ut in altū erūpant neceſſe eſt.

De Aſtrea filia Aſtrei. Cap. LIII.

Aſtream Aſtrei Titanis fuiſſe filiam ſatis uulgatū eſt:q̄ quoniam diis fauit aduerſus patrem & patruos i cælū aſſumpta eſt:& in zodaico locata ea in parte quæ ab ea Virgo denominata eſt. Nūc aūt qd ſibi uelit fictio uideamus. Aſtreū Aſtreæ patrem ego hic non hominem:ſed cælū aſtrigerū intelligo:qd ex ſe iuſticiam gignit:dū ppetuo ordine ſibi diuino mūere dato inferioribus corporibus unicuiq; iuxta ſui q̄litatem indeſinenter opportūa cōcedit. Et huius exemplū legūlatores pro ut humano ingenio poſſibile eſt noſtram ordinauere iuſticiam. Ex aurora ideo nata dicitur. quia ſicut auroræ claritas ſolem præcedit: ſic ex noticia certa rerum geſtarum debet oriri ſeu oritur iuſticia:ſeu iudicium. Diis fauiſſe dicitur:quia bonis ſemper fauet iuſticia & eiicit reprobos. Ea enim in cæli parte ideo poſita eſt: quia contigua eſt equinoctio ut oſtendatur ex iuſticia rerum æquitatem conſequi. & ſicut ſole ibidem exiſtente æqua temporis pars nocti atq; diei ab eodem ſole conceditur:ſic ā iuſticia æquius redditur depreſſæ conditionis hominibus, atq; claris.

De Ventis filiis Aſtrei in generali. Cap. LIIII.

Venti ut perhibet Seruius & Lactantius Aſtrei Titanis & Auroræ fuere filii hos dicit Lactantius a Iunone ob natū Epaphum incitatos in Iouem:quam ob cām a Ioue cauernis clauſi ſūt: & ſub imperio Eoli religati. Sed aliam cām dicit Theodontius a Pronapide monſtrari in Protocoſmo quæ talis eſt. Dicit enim Pronapides litigium ægre plurimum tuliſſe a Ioue de cælo fuiſſe delectum:& ob id ad inferos deſcendiſſe:& conuentis furiis oraſſe:ſiquid unquam eorum uotis ſuis labor poſſet in poſterum uoluptatis afferre:irent:& ſua uenena quieſcentibus uentis iniicerent ut furiis infeſtati Io-

VNIVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

uis regnum infestarent atq; quietem. Quæ e uestigio tendentes: cum eos pacifice sedentes in domo patria in
uenissent: non solum furias: sed odia immiscere: adeo ut in regiones suas abeuntes confestim unus in alte-
uum discursum facere: & omne cælum terramque concutere cœpere: Quibus perterritus primo Iuppiter:
deinde commotus eis nõ absque labore captis: & cauernis Eoli inclusis eos sub eius esse iussit imperio. De
quibus æneidos primo scribit Virgilius. Nymborum in patriam loca fœta furentibus austris Et infra per
duodecim uersus. Harum uero fictionum: si uolumus habere sensum ante alia: necesse est ut Astreum ho
rum patrem cœlum credamus astrigerum: ita tamen ut unum sit cælum quicquid inter lunæ concauum &
octauæ speræ conuexum continetur. Nam motum cæli & planetarum tanquam a remotiori tantum paulu
lum causa causari arbitror. Si autem Astreum hominem uentorum patrem uoluerimus: iam supra dictum
est eum imperasse locis: ex quibus multi orientur uenti: & hinc dictus sit uentorum pater. Auroræ autem
dicuntur filii: quia utplurimum appropinquante aurora consueuerunt uenti oriri. Quod nautarum appro-
bat auctoritas & consuetudo. Illa enim hora eos surgere dicunt & ob id eadem hora utplurimum suas naui
gationes incipiunt. & hinc Auroræ filii nuncupati sunt. Eos autem a Iunone in Iouem armatos fuisse ideo
fictũ est. q̃a a terra emitti creduntur: quæ Iuno est: & quadam terræ respiratione impelli: & cum alibi neque-
ant præter in aerem impingi: cum aer Iuppiter sit: in Iouem armatos: idest impetuosos fictum est. Quod au
tem litigium opere furiarum eos & inquietare regnum Iouis: & inter se hostes fecerit: a motu eorum & ope
re sumptum est. Nam si ab oriente uentus surrexerit: & itidem ab occidente: ut & per aerem & in se concur
rant necesse est: ex quo uidentur hostes: & regnum inquietare Iouis. Eos autem sub imperio Eoli religatos
in cauernis ideo dictum est: quia Eolides insulæ q̃bus olim præfuit Eolus. & ab eo denominatæ sunt. ple-
ne sũt cauernarum: cauernæ autem plenæ sunt aeris & aquæ: cuius motu causatur calor: & ob calorem sur
gunt ex aqua uapores: quos calor ipse reuoluit in aerem: q̃cum in loco non capaci consistere nequeat egredi
tur. & si arctus sit egressus de necessitate impetuosior & sonorior & diuturnior exit. & sic cũ generati uenti
e cauernis eolidarũ insularũ exeant fictum est eos in cauernis Eoli religatos: atque suo sub imperio positos.
Sed Virgilius sub hac fictione longe aliud sentit: quod quoniam non spectat ad propositum non appono.
Est præter fictiones horũ prægrandis potentia. Sũt distinctæ regiones & nomina. Sũt insuper sc̃dm quos
dam pauciores: secũdum uero alios plures. nec eisdem nominibus ab omnibus nũcupati sunt: de quibus an
tequam ad singulorum sermonem ueniamus: pauca dixisse non erit incongruum. De eorum potentia no
minibus & regionibus: in maiori succincte scribit Ouidius. Et cũ flaminibus facientes frigora uentos. His
quoq; non passim mundi fabricator habendum Aera permisit: uix nunc obsistitur illis: Cum sua quisq; re
gat diuerso flamina tractu. Quin lanient mũdũ: tanta est discordia fratrũ: Eurus ad auroram nabathea quæ
regna recessit Persidaq; & radiis iuga subdita matutinis Vespere & occiduo quo litora sole tepescũt Pro-
xima sũt Zephyro: scythiam septemq; triones Horrifer inuasit boreas: contraria tellus Nubibo assiduis plu
uioq; madescit ab austro. &cæ. hos duodecim esse dicit Isidorus ethimologiarũ lib. eosq; sic disponit & no-
minat: Qui ab oriente uerno in occiduũ tendit. ideo dicitur subsolanus. quia sub ortu solis nascitur. Huic
duos collaterales annectit: eurũ scilicet a sinistris: quem sic ait uocari: eo q̃ a Eoo spiret: idest ab oriente æsti
uo. A dextris uero dicit esse Vulturnũ: sic dictus quod alte tonet. Austrũ inde a meridie flantem sic dicit
dici: q̃ aquas hauriat: eumque græce appellari nothum. A dextris eius dicitur esse Euroaustrum inde di-
ctum q̃ inter eurum sit & austrum. Sic & qui a sinistris est austroaphrum. quia inter austrũ sit & aphrum.
Sic & idem lybonotus uocatur: eo q̃ inde libs & hinc sit illi nothus. Zephyrum autem subsequenter ab oc-
ciduo flantem dicit eo sic appellatum q̃ flores & gramina eius uiuificentur spiritu: atque eundem uocari fa-
uonium latine: q̃ his faueat quæ nascuntur: cuius a dextra Aphricum seu Lybin a regione unde spirat, de-
nominatum a leua uero chorum: eo q̃ uentorum circulum claudat. & quasi chorũ faciat. Antea tamen di-
cit chaurum nominatum: & a nonnullis argeston. Septentrionem inde dicit dictum: eo q̃ a circulo septem
stellarum consurgat: cui ponit a dextera circium: a uicinitate chori sic denominatum. A sinistra uero Aquilo-
nem cuius nominis causam dicit q̃ aquas extinguat & dissipet nubes: eumque dicit & Boream nominari:
q̃ ab hyperboreis montibus egredi uideatur. Scribit præterea Isidorus his. xii. designatis. alios etiam esse
uentos: quos ego eosdem puto: sed aliis nominibus appellatos: utputa Ethesias: quas a constituto anni tempo
re a borea in ægyptum efflare. Sic & auram & altanum. auram uero ab aere dictam: q̃ lenis sit quasi agita-
tus leniter aer. altanum in pelago fieri: & ab alto denominatum. Turbonem insuper a terra dictum dicit. est
enim uentorum circũuolutio quædam perniciosa persæpe. Fragorem a fractarũ rerum sonitu denomina-
ri dictum uentum ait. Sic & procellam dictam: eo q̃ cũ pluuia flans euellat. Vitruuius autem ubi de archi-
tectonica scribit. xxiiii. esse uentos ostendit. Dicit enim austri collaterales leuconothum & altanũ. Aphrici
libonothum & subuesperũ fauonii ergastes & ethesias: cauricircium & chorum. Septentrionis Thraciam
& Gallicũ. Aquilonis supernas & cecias. Solano curbas & orinthias. Euro circias & uulturnũ. Alibi autẽ
dicit ipse Vitruuius eos. viii. tantum esse scribens. Andronichum Cyrrestem ad demonstrationem opinio-
nis huius Athenis turrim octogonam construxisse. & singulis lateribus sculptam eius uenti imaginem cui
illa facies muri esset aduersa posuisse. & tandem metha marmorea super turrim imposita æreũ trionem su-
per imposuit illi dextra uirgam porrigentem. Qui cũ circũageretur a uentis uirga designabat: q̃ esset: q̃ fla-
ret. & sic dicit compertum inter solanum & austrum eurum. Inter austrum & fauonium africum. Inter fa-
uonium & septentrionem chaurum seu corum. Inter septentrionem & Solanum aquilonem. quam descri-
ptionem tanquam optimam atq; ueram mediterranei maris nautæ omnes seruant & potissime Ianuenses: q̃
profecto cæteros nautice artis excedunt ingenio.

De subsolano uento & uulturno & euro collateralibus suis filiis Astrei. Cap. LV.

EXpedito de uentis in generali de unoquoq; secundum Isidori descriptionẽ: in particulari pauca
dicenda sunt & primo de subsolano oriẽtali uento. Hic ut beda dicit calidus ẽ & siccus: sed tem
perate & ideo calidus: quia diu sub sole moretur. Siccus autem quia cum oceanus orientalis mul
tum distet a nobis exquo humiditatem sumere creditur eam omnem ueniendo dimittit. Sed ab-
sit ut credam ridiculum istud omnem. s. uentum qui ad nos ab orientis plaga uenit. oriri in oriente extre-
mo: cum certissimum habeatur multos apud æolidas oriri ut prædictũ est: ex quibus nõnulli in nos efflant
quos nos orientales & merito dicimus. quam ob causam salua semper reuerentia Bedæ: frustra dictũ puto
eos ob longinquitatem originis suæ ad nos mutata complexione uenire: huic eiusdem complexionis sunt
a dextris uulturnus omnia desiccans a sinistris uero Eurus nubes aggregans seu generans.

De notho uento & Euro austro atq; austro afro collateralibus eius filiis astrei. Cap. LVI.

NOthus australis est uentus naturaliter frigidus & siccus uerum dum per torridã zonam ad nos
ueniens transit: calorẽ assumit: & ab aquarũ multitudine in meridie existente sumit humidita-
tem. & sic mutata natura ad nos uenit calidus & humidus: & calor suo poros terræ aperit & hu
morẽ utplurimum multiplicare: & nubes & pluuias inducere consueuit. Huius formam sic de-
scribit Ouidi. Madidis nothus euolat alis Terribilẽ picea tectus caligine uultum. Barba grauis nymbis: ca
nis fluit unda capillis. Fronte sedent nebulæ: rorant pennæq; sinusq; & cæ. Huic eiusdem complexionis a
dextris est auro auster: qui tempestates in mari generat: eo q̃ ut dicit Beda ab imo sufflet: a sinistris autem eu
stro afer: quem aliqui dicunt calidum & temperatum.

De septẽtrione uento & circio collaterali eius: & filiis astrei. Cap. LVII.

SEptẽtrio uentus est a plaga in qua oritur nuncupatus. nascitur enim in locis aquosis: & congela-
tis & excelsis montibus: ex quibus ad nos usq; purus flat. eo q̃ in locis: per quæ transitus facit nul
lus ob intensum frigus resoluitur uapor. Hic aerem serenum facit: & quas excitauerat auster pe
stes repellit & purgat. Complexione autem cũ collateralibus frigidus est & siccus. Qui. n. a dex-
tris est: circius appellatur niuium grandinumq; productor. A sinistris autem aquilo est: seu boreas: de quo
ulterior sermo sequitur.

De aquilone seu borea uento astrei filio: & collaterali septentrionis: qui genuit Zethum calaim & ar-
phalicem. Cap. LVIII.

BOreas seu aquilo uentus collateralis est septẽtriõis: & natura sua habet nubes dissipare: & aquas
colligere gelu: cuius uires & opera in persona sui loquens describit Oui. dicens: Apta mihi uis
est: qua tristia nubila pello: Et freta concutio nodosaq; robora uerto. Induroq; niues: & terras
grandine pulso. Idem ego cũ fratres cælo sunt natus aperto. Nam mihi campus is est tanto moli
mine luctor: Vt medius nostris concursibus insonet æter. Exiliantq; cauis elisi nubibus ignes: Idem ego cũ
subii conuexa foramia terræ. Supposuiq; ferox imis mea terga cauernis. Sollicito manes totumq; tremori-
bus orbem. &c. Ex hoc plures dicunt fabulæ. Nã Seruius dicit eum amasse hiacynthum puerũ: qui etiam ab
Apolline amabatur: & quoniã cerneret amorẽ pueri in amorẽ apollinis magis q̃ in se flecti: iratus disco lu-
dentem interemit. Præterea dicit Ouidius eum amasse Orythiam Ericthonii regis athenarum filiam: ac
eam in coniugem postulasse: quæ cũ non daretur indignans se disposuit ad rapinam: rapuitq;: & ex ea Ze
thũ & calain filios suscepit. Insuper dicit Homerus in iliade inducens æneam achilli loquentẽ in pugna bo
reã pulcherrias Dardani adamasse equas & ex eis equos. xii. uelocissimos suscepisse. A q̃bus si corticẽ fabu-
lar; amouerimus aduertemus prio boreã hiacynthũ: qui flos ẽ: & iõ puer: quia nullus diu uiuit flos: amare.
hac in forma: q̃a forte flabat sæpissime p prata plena hyacithis: quasi uisurus quos diligebat: uti & nos cre-
bro uisuri uadimus quos amamus. Qui hiacynthus & ab apolline. i. a sole amabat. Nã & ipse pductor ta-
liũ & spectator amator etiam dr: & q̃a taliũ fotor ẽ: & iõ a hiacyntho amari dr: q̃a unaquæq; res adamare u
p q̃d ad eẽ deducit: & pseuerat i eẽ. nã flores & alia sole agẽte nascunt & uiuũt q̃diu uiuũt. a borea autẽ ideo
occisus dicit. quia boreas horriditate sui flatus cuncta humore priuat: atq; desiccat. Amasse eum Orythiam
historia ẽ. Dicit enim Theodontius boreã iuuenem fuisse Thracem nobilẽ & animosum: qui tractus fama
matrimonii contracti a Thereo: qui pandionis filiã habuerat in coniugem: cum audisset Orythiam Ericto
nii athenensium regis formosissimam puellam esse cupidine captus eius petiit coniugiũ quod cum illi ne
garetur ob incestum commissum a thereo in philomenam: quasi similis illi boreas facturus esset: iratus ca-
ptato tpe: illã rapuit anno regni Ericthei. ix. & filios ex ea suscepit: & sic fabulæ locum & nomen iuuenis: &
regno adinuenit. Equos autem Dardani a borea genitos: ideo dici arbitror: quia possibile fuit Dardanũ fa-
ma bõitatis equorum eius regionis tractum misisse ibidem: & proletarios assumpsisse: quibus iactis æqua
bus suis optimos atq; ueloces suscepit equos: quorum successores eius prolẽ semper postmodũ seruare. &
hinc sumptũ eos boreæ filios extitisse.

De Zeto & calai filiis boreæ. Cap. LIX.

Ethus & calais filii fuere boreæ & Orthiæ: quos testatur Oui. cum Iasone & aliis argonautis ad
z Colchos iuisse. Verũ ut dicit Seruius: cũ a phineo rege archadiæ: q̃ eo q̃ suasiõe nouæ cõiugis
filios excæcauerat: diis cæcatus & ipse fuerat: eiq; ut escas fœdarent atq; surriperent arpyiæ obscœ
ne aues fuerãt appositæ: suscepti hospitio remunerationis gratia ad expellendas aues zetus & chalays: q̃m al
lati erãt missi sũt. Qui cũ illas strictis gladiis psequerent ex archadia pulsas usq; ad insulas: quæ plotæ appellãt
persecuti sũt. Ibi uero monitu Iris ut desisterẽt Iouis canes ulterius persequi ad socios redierunt. Quæ in-

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

uenum conuersio nomen imutauit isulis:& ubi plotæ dicebantur Strophades dictæ sunt.nã Strophæ græce latine conuersio dicit̃.Hæc ego de istis legisse memini:quid autẽ habeat sub uelamine fictiões detegẽdũ est.Dicit ergo Ouidius hos post pueritiã pẽnas habuisse:pro quibus ego itelligo barbã & uelocitatẽ : quæ i adolescentia hoibus ueniũt.Circa aũt allegoriã pulsarũ ab his arpyarꝫ dico ꝙ diuino munere oẽs boni nasci mur:& prima mortaliũ cõiunx bonitas:seu innocẽtia ẽ:sed tandẽ grãdiores effecti:utplurimũ abiecta innocẽtia deprauamur:& tũc secũda supinducit̃ uxor:cũ quis cõcupiscibilis appetitus iudicio se trahi permittit. ꝙ in quã pniciosos deducat saltus.Phineus testis est:qui auri cupidie occupatus:dũ auaritiæ credit : quæ secunda uxor illi fuit:filios priuat luminibus.Filii autẽ nostri laudabiles actus sunt:quos tũc priuamus lumine cũ illos obscœnis operibus deturpamus.Quid eni turpius agere possumus:q̃ bonã mentẽ abiicere:ut diuitias acqramus.Quod teste Seneca philosopho facete Demetrius petẽti cuidã libertino dixit:Facilẽ.s.sibi ad diuitias uiã:quo die pœnituisset bonæ mẽtis.Sic & nos cæci efficimur:quãdo ob census desideriũ nimiũ i rapinas & turpia lucra delabimur.Apponunt̃ eni talibus arpyæ fœdæ uolucres atq̃ rapaces:quas ego mordaces auarorꝫ curas & sollicitudines itelligo:a qbus iõ auaris surripi dicunt̃ dapes:quia dum talibus detinẽtur cogitationibus in tam grãdẽ sui obliuionẽ auari ueniũt:ut ẽt aliquãdo cibũ sumere efficiantur immemores:seu dum auri cumulũ augeri satagũt:sibiipsis cibos extenuant & sua miseria fœdos faciunt. Argonautæ qui apud ad hunc hospitantur:quoniam illustres omnes iuuenes fuere:& uirtute conspicui loco salubrium cõsiliorꝫ sumẽdi sũt:q̃ &si ægre suscipiãt a talibus suscipiũt tñ aliqñ & suscepta loco mũeris retribuunt boni inqsitionẽ.quæ secundũ fulgentium p zeto & calai intelligitur. Hæc autẽ boni:idest ueritatis inqsitio agit:ut canes iouis:idest mordaces curæ.& alienis bonis cõtinue inhiãtes pelluntur usq̃ ad strophadas : idest usque ad conuersionem animi perquirẽtis bonũ:quæ conuersio esse nõ potest:nisi omissis uitiis & cõcupiscẽtiis in uirtutes qs gressus dirigat suos:& tunc remanet a sordibus desideriorꝫ turpiũ imunis mẽsa Phinei.Sane leontius lõge breuius huius sensum expedit.Dicit.n.historiã hãc fuisse talẽ phineũ ditissimũ fuisse regẽ archadiæ:& auarũ:& mortua Steneboe cõiuge:ex qua palemonẽ:& phineũ susceperãt filios : supinduxit arpalicẽ boreæ filiã:& sororẽ Zeti & calai:cuius precibus ipse filios excæcauit: quod sciẽtes pyratæ : q plotas isulas icolebãt:quasi in destitutũ auxiliis & odiosum suis ob selus cõmissum in filios uenere & obsederũt eũ & machinis erectis usq̃ in regiã putrida sordesq̃ iacebãt. Tandẽ uenientibus zeto & calai uocatis cum longis nauibus:cum liberauerunt obsidione:pyratasq̃ usq̃ ad Strophadas repulere.

De arpalice boreæ filia & phinei coniuge. Cap.LX.

a Rpalices ut dicit leõtius:filia fuit boreæ:ex qua matre nõ dicit. hæc phineo regi archadiæ nupta fuit:ut supra proximo patet:& infesta præuignis.

De Zephiro uento & aphryco & coro collateralibus eius filiis astrei. Cap.LXI.

Ephyrus uentus est occiduus: qui a latinis uocatur Fauonius cõplexione frigidus & humidus:tẽ
z perate tñ.Hyemes autẽ resoluit:& germina floresq̃ producit:& dicitur zephyrus a zeph : quod latine uita sonat.Fauõius aũt:eo ꝙ foueat germinãda.uel faueat germinibus.Flat enim suauiter & placide:& a meridie usq̃ in noctẽ a pricipio ueris usq̃ ad æstatis finẽ . A dexteris eius aphricus ponit̃:q tẽpestuosus fulmina & tonitrua generat.A finistris aũt eius corus:q ut Beda dicit:in oriente nubilosum aerem facit:cũ serenũ faciat in occiduo.De zephyro recitatur talis fabula.Nymphã.s.fuisse nomie Corin a Zephyro dilectã:& in coniugẽ acceptã:eiq̃ ab eo in munus amoris atq̃ uiolatæ pudicitiæ omne ius in flores cõcessum.Eãq̃ ex colora florã uocauit.Præterea refert Homerus in illiade hũc Tyellã cõpressisse arpyiã:& ex ea xãthũ:& baliũ achillis equos suscepisse.Harũ fabularꝫ intẽtio talis esse potest.Dicit lactãtius in lib.dinarꝫ istitutionũ Florã fœminã magnas ex meretricio q̃sisse opes:quarꝫ moriẽs romanũ populũ scripsit hæredẽ:parte seruata:quæ sub annuo fœnore præstaretur:ex quo scilicet fœnore uoluit ut suus natalis dies singulis annis æditione ludorũ celebraretur:qui ludi Florales:& sacra floralia.a Flora nuncupata sunt:quod quia senatui tractu temporis flagitiosum uisum est:cum timore plebis retractare non posset. ab ipso meretricis nomine argumentum sumi placuit:ut rei pudendæ dignitas adderetur & inde finxerunt floram floribus præesse:eamq̃ oportere ludis placare:ut fruges cum arboribus:aut uitibus bene prospere que florerent.Quem colorem secutus Ouidius Nympham non ignobilem zephyro nuptam ait:& dotalicio munere ut floribus præesset accepisse a spõso. Qui ludi ut dicit lactantius : memoriæ meretricis conueniunt.Nam omni lasciuia & uerborum licentia:quibus omnis obscœnitas effunditur : positis flagitante populo a meretricibus uestimentis:quæ ludis in illis mimorum fungebantur officio:celebrantur. Ex Tyella autem arpyia equos suscepisse:nescio quid uelit Homerus. nisi id forte ꝙ apud Elisbenem extremum Hispaniæ in occiduum oppidum equas facere consueuisse apud plinium secundum legimus . Quas dicit plinius in concupiscentiam prolis suscipiendæ uenientes hyulco gutture:consueuisse flantes zephyros suscipere:& exeis concipere:& parere uelocissimos equos:breui tamen æuo ualentes : & sic forsan ex equa cui nomen erat Thyella:quæ impetus seu procella interprætatur:factũ est:uel ut supra de equis Dardani ex borea conceptis diximus.

De Aloo Titanis.x.filio. Cap.LXII.

ALous ut ait Theodntius:filius fuit Titanis & Terræ:cui coniũx fuit:ut ẽt Seruius asserit. Hyphimedia:quã cũ uiolasset Neptunus:duos ex eo peperit filios: Othum & Ephyaltem:quos Alous educauit in suos:& cũ.ix.digitis:ut dicit Seruius:singulis mensibus crescerent parantibus Gygantibus bellũ aduersus superos:nec ob seniũ Alous ad illud posset accedere:hos misit geminos adiutores:quibus ubi de filiis neptũi dicemus.

De pallene.xi.Titanis filio q gẽuit Mineruam. Cap.LXIII.

PAllenẽ seu Pallãtẽ unũ fuisse ex filiis Titanis dicit Paulus isulãq̃ in Aegeo mari tenuisse.& a se denominasse Pallenẽ:hominẽ imanẽ:& superis aduersũ plurimũ : cuius Lucanus meminit dicẽs:Pallenea ioui mutauit fulmia Cyclops. Hũc dicit idem Paulus a Minerua in bello aduersus iouẽ facto occisum:& ob id eã palladẽ denoiatam. Et alibi dicit idẽ paulus: eũ ob eius seuitiam aut bellũ a Ioue fulminatũ.Sane Theodontius ei dicit fuisse filiã noie Mineruã:a qua cũ illi conaret̃ uirginitatẽ surripere:occisus est.

De Minerua pallantis filia. Cap.LXIIII.

MInerua ut supra proximo patet iuxta Theodontiũ:filia fuit pallantis: a se ob uirginitatẽ tuendã occisi.Hæc ut Tullius dicit ubi de naturis deorũ inter plures alias mineruas.v.fuit: eiq̃ ait ab antiquis pinnata apponi talaria.se qa occiso patre uelox fuerit ad fugã seu ob aliã cãm factũ sit.

De Runco & purpureo.xii.&.xiii.filiis Titanis. Cap.LXV.

RVncus & purpureus:ut asserit Priscianus in maiori uolumine:filii fuerunt Titanis & terræ:quorum ait neuium poetam meminisse aientem.Inerant signa expressa quomodo Titani bicorpores magniq̃ Athlantes Runcus atq̃ pupureus filii terras pro terræ &c.Et Horatius in Odis : ait Aut qui minaci Porphyrion statu.De his autem aliud legisse non memini.

De lycaone.xiiii.titanis filio qui genuit calisthonem. Cap.LXVI

LYcaonem Arcadiæ regem dicit Theodontius:quod nusq̃ alibi legi:filium fuisse titanis & terræ: seu ob splendorẽ regium:seu ob insigne aliquod facinus:seu quod potius credo : quia nequam fuit homo & deorum spretor atq̃ uilipensor:sicut plurimum legimus fuisse titanes . Ex eo autẽ talẽ refert Ouidius fabulã.Cum ascendisset in cælum mortaliũ clamor quoniam omnia male agerentur in terris:uoluit Iuppiter experiri præsentia:& forma hois sumpta deuenit in regiam lycaonis:egitque ut aduerterent populi:quia deus esset in terris:q cum sacris operã darent : a Lycaone risi sunt omnes. Qui tamẽ ut experiret̃:nunqd ut dicebatur:hospes suus Iuppiter esset:cõspirassetq̃ in nocturnã eius necẽ: nec peregisse potuisset:ad aliud facinus repente intẽdit animum:& occiso ex obsidibus molossorũ uno: undis partim:partimq̃ prunis excoqui iussit:& illũ comedẽdũ ioui apposuit.Qui cũ cognouisset scelus:spreuissetq̃ cibũ:ignẽ i regiã lycaonis iniecit:& abiit.lycaon ãt tertius : abiit in syluas & in lupũ uersus morẽ rapinæ pristinã seruare cœpit:in greges sæuiẽs sanguinis auiditate.Sub hac fabula historiã eẽ talẽ dicebat leõtius Fuit olim inter Epiros:ex quibus aliqui postea a molosso pyrrhi filio molossi dicti sunt:& pelasgos: q postea Archades:controuersia:de qua cũ in concordiã itũ esset. petiit lycaon:qui tunc præerat pelasgis: ut sibi in robur initæ concordiæ daret̃ saltẽ obes unus ab Epyris:eo ꝙ ab eis fuisset primitus exorta discordia: Cui a molossis usq̃ ad certũ tẽpus iuuenis unus ex nobilioribus concessus est.Qui cũ nõ remitteretur in termio a lycaone per legatos gentis suæ reqsitus est.lycaon autẽ:seu qa supbe requisitus uideret̃:seu ob aliam causam turbatus:eo ꝙ pessimus eẽt homo:& inflati animi:respondit legatis se in sequenti die ob fidem redditurum:iussitq̃ in mane sequenti secum in conuiuio essent:& clam obside occiso atq̃ decocto legatis aliisq̃ conuiuantibus iussit apponi.Erat forte iter eos epulas iuuenis adhuc lysania:is qui postea Iuppiter dictas est:homo ea tempestate apud arcades existimationis permaximæ : qui cum mẽbra humana nouisset:electis mensis turbatus atrocitate facinoris prosiluit in publicũ:& in lycaonem sibi fauentibus popularibus omnibus e uestigio conspirauit:& congregatis uiribus eum traxit in pugnam:superatũq̃ regno priuauit. Lycaon autẽ deiectus exul & inops cũ paucis fugit in syluas:& cœpit itineribus isidiari & raptu uiuere:qd fabulæ locum dedit:ꝙ in lupũ uersus sit.Nam si rite uelimus ispicere:nulli dubiũ eẽ debet:quin q̃cito ad auaritiam & rapinam mentem apponimus humanitate exuti:lupum e uestigio induamus : atq̃ tãdiu pseueramus in lupum:q̃diu talis appetitus perseuerat in nobis:humana tantum reseruata effigie . Dicebat insuper idẽ leõtius:alios affirmare lycaonem in uerum lupum fuisse conuersum:asserentibus aliibus in archadia lacum fore:quem siquis trasnatasset:illico transformabatur in lupum:& si a carnibus abstinuisset humanis: & anno.ix.transacto lacũ eundem iterum transnatasset:ei forma pristina reddebatur. Quod sciens lycaon & plurimũ iram Iouis timens atq̃ suorũ:& ob suã perfidiã ignorãs:quo satis tutã posset habere latebram ad expectandum absq̃ suspitione uitæ rei exit i lacum transnatauit & uerus lupus effectus inter alia eiusdem speciei animalia habitauit in syluis:relicta filia unica uirgine Calisthone. Præterea scribit Plinius in lib. naturalis historiæ:bellorum inducias huius lycaonis inuentum fuisse:ludorũq̃ gymnicorum in archadia.

De calisthone filia lycaonis:& matre archadis. Cap.LXVII.

CAlistho filia fuit lycaonis:ut satis per Ouidi.patet. Hæc ut scribit Paulus iam patre fugato inter rerũ tumultu adhuc uirgo regiam exiuit: & aufugit ad nemora:ubi se uirginibus Dianæ dicatis sociam iũxit:apud quas a Ioue in habitu transformato Dianæ opp̃ssa est : & cum turgescente utero appareret crimen:pulsa peperit archadẽ:De quibus ambobus plene ifra ubi de archade dicetur:& ea postissime:quæ a leontio de fictione relata sunt. Sane hæc pluribus est appellata nominibus. nam græce arctos dicitur:quod latine sonat ursa. Præterea & elyce dicitur a gyri circuitione : nã græce elyci dicuntur gyri. Nuncupatur etiam cynosura:qd nomẽ ante fuerunt duo noia.cynos.s.qd sonat latine canis.Nam imago celestis:quæ postea ursa dicta est canis dicebat̃:& forte adhuc apd quosdam dicit̃:& uros qd latine bos syluestris sonat.nam & eodẽ noie dicta est propter eleuatam caudam ad semicirculi formã:qd magis ad syluestrẽ bouẽ spectat:q̃ ad canem faciat:aut ursam. Nam sicut dr̃:fert syluestris bos caudam eleuatam:ut semicirculũ facere uideat̃. Appellat̃ & phœnix:sic uolente Thalete inuentore:qui phœnix & ipse fuit seu qa phœnices:qui instructissimi fuere nautæ:ea in nauigatione primi sunt usi. Dicit̃ & septẽtrio : ꝙ etiã archadi:seu maiori ursæ nomen est:eo ꝙ septẽ denotet̃ stellis . nã trion seu teron stella interprætatur.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

De gigantibus ex sanguine Titanorum procreatis & terra. Cap. LXVIII.

Gigantes: ut Paulus & Theodontius testant: nati sunt ex sanguie Titanorũ & terra: qđ etiã testari
uŕ Ouidi. in maiori uolumine: ubi dicit. Obruta mole sua cũ corpora dira iacerent. Et infra per
sex uersus: hos Theodontius dicit pedes anguiũ habuisse: & bellũ mouisse ioui. ut patres fece-
rant. Verum nil ausos: donec Egla speciosissima mulierũ: & coniunx panis a terra matre eorum
celaretur in specu: qua occultata extemplo in deos fecere impetũ: atq; eos adeo terruere: ut in ægyptum usq;
formis mutatis expellerent: de quibus sic dicit Ouidi. Emissũq; ima de sede typhea terræ Cælitibus fec sse
metum: cunctosq; dedisse Terga fugæ donec fessos ægyptia tellus Ceperat: & septem discretus in hostia
nilus. Huc quoq; terrigenã uenisse Typhea narrat. Et se mẽtitis superos celasse figuris. Duxq; gregis dixit
sit Iuppiter ide recuruis. Nunc quoq; formatus libycis cũ cornibus ammon. Delius in coruo ples semeleia
capro. Phele soror phoebi niuea saturnia uacca Pisce uẽus latuit: cyllenius ibidis ales &c. Verũ i aliqbus the-
odontius & Ouidi. dissentire uident: cũ Theodontius dicat a gigantibus hoc factũ: & Ouidi. dicat Ty phe
um ex imo terræ uenisse atq; fecisse. Præterea & in formis deorũ. Nã dicit Theodontius iouem in aqu lam
uersum. Cybelem in merulã. Venerẽ in anguillam. Pana aũt se in fluuium fer: totũ deiecisse. Superiorem
uero partem q̃ remansit in ripa in hyrcum mundatã dicit. quæ intrauit fluuium in piscem: ex qua figura po
stea iouem capricornũ signũ fecisse dicit. Tandẽ iouẽ asserit oraculo habuisse: si uictoriã uellet clypeum ex
Egla panis coniuge tegeret. & caput suũ gorgone. Quo facto præsente Pallade fugati sũt: atq; obruti gigan
tes: & apud iferos a ioue detrusi. Multa his dictis superdicenda uenirẽt: si fictionũ uelimus ambages resol-
uere. Sed ante omnia nõ omnino fictum est fuisse gigantes: idest homines forma: seu statura ultra modũ
cæteros excedentes: imo constat esse uerissimũ: & liquido his diebus apud Drepanũ Siciliæ oppidũ fortui-
tus demõstrauit euentus. Nã cum in radicibus montis: qui superemineat Drepano haud longe ab oppido:
nõnulli agrestes ad construendã pastoralem domũ fundamenta foderẽt: apparuit cauernæ cuiusdã introi-
tus. quẽ cũ uisuri quidnã intus esset faculis incensis fossores intrassent auidi: antrũ summæ altitudinis atq;
amplitudinis iuenere: per qđ incedentes in oppositum introitus ingentis magnitudinis sedentem uiderũt
hominem: ex quo terrefacti repente fugam arripientes exiuere antrũ: nec ante tenuere cursum: q̃ in oppidũ
deuenissent occurrentibus quid uiderant nunciantes. Mirabundi autem ciues uisuri qdnã mali hoc esset:
incensis funalibus armisq; sumptis: quasi in hostẽ unanimes exiuere ciuitatem: & ultra trecentos intraue-
re specum. Videruntq; nõ minus q̃ primum stupidi quem retulerãt uillici. Tãdẽ proximiores facti: postq̃
non uiuum esse hominem norunt: uiderunt sedentẽ quẽdam in sede: & sinistra manu innixum baculo tan
tæ altitudinis atq; grossitiei: ut excederet quẽcunq; prægrandis nauigii malum: sic & hominem inuisæ atq;
inauditæ amplitudinis: nulla ex parte corrosum aut diminutũ. Et cum ex eis unus porrecta manu tetigisset
stantẽ ma'um euestigio malus solutus in cinerẽ corruit: remãsitq; ueste nudatus baculus 'alter plumbeus ad
manum usq; tenentis ascendens: & ut satis aduerterũt: plumbum erat ad augendum in grauedinem ma-
lo infusum: q; postea ponderantes asserunt: qui uiderunt fuisse ponderis. xv. cãtariorũ drepanensium: quo
rum unusquisq; ponderis est librarum cõmuniũ cẽtum. Demum hominis statura tacta æque corruit: & in
puluerẽ ois fere uersa est. Quẽ quũ nõnulli tractarẽt manibus: tres dentes adhuc solidi cõperti sunt mõstruo
sæ grãdiciei. põderis aũt erãt triũ rotulorũ. i. cẽtũ cõium unciarũ. Quos drepanites in testimonium cõpti gi-
gãtis: & sempiternã posteritati memoriã filo alligauere ferreo: & suspendere i quadã ciuitatis ecclesia in ho-
norẽ annũciatæ uirginis edita: & eiusdẽ titulo isignita. Præterea & partẽ cranei ãteriorẽ iuenere firmissimã
adhuc: & pluriũ frumẽti modiorũ capacẽ. Sic & os alterius cruris: cuius & si ob annositatẽ nimiã in putredi-
nẽ pars deuenisset: pceptũ tñ in reliquo ẽ ab his q totã hois altitudinẽ ad mẽsurã cuiusq; minimi ossis noue
re eũ fuisse magnitudinis ducẽtorũ cubitorũ uel amplius. Suspicatũq; est a quibusdã ex prudẽtioribus hũc
fuisse Ericẽ loci potentissimũ regẽ Brutis & Veneris filiũ ab Hercule occisum: & in eodem monte condi-
tũ. Quidã autẽ arbitrãt Erithellũ: qui olim in funebribus ludis ab Aenea p Anchise pře editis pugno taurũ
occiderat. Alii uero unũ ex cyclopibus: ut potissime Polyphemũ: de quo multa Homerus: & post eum Vir.
ut patet circa finem tertii li. Aeneidos. Fuere igit ingentis staturæ gigantes: quod & sacra testatur pagina:
ex quibus etsi nõ huius tam mirandæ magnitudinis fuerint: duo saltem in eadem nuncupat: Nembroth. s.
q turrim i deũ excogitauit: & Goliath. Philisteus a Dauid funda & lapidibus supatus. Hos tales Iosephus
uir alioqn circũspectus & eruditus existimauit: ut ipse in li. antiqtatis iudaicæ scribit ab ãgelis dei mulieribo
mortalibus coeuntibus pcreari: qđ ædepol. ridiculũ ẽ: cũ ingẽtiũ corporũ cã sint sidera cæliq; reuolutio certa
qua etiã æuo nostro factũ est qđ aliqui fere caput omne: uel amplius pceritate excederent ẽt magnos corpo
re uiros. Sane de his ego poetas nũc puto locutos si mites fuerunt homines & humane uiuentes. Sed de his
de qbus uŕ intelligere in Saturnaliorũ li. Macro. ubi dicit. Gigantes autẽ qđ aliud credendũ ẽ: q̃ hominum
quandam impiam gentem: deos negantem: & ideo existimatã deum pellere de cælesti sede uoluisse. Horũ
pedes in draconum uolumina desinebãt: quod significat nil eos rectũ: nil superũ cogitasse: totius uitæ eorũ
gressu atq; pgressu inferna mergentes &c. huiusmodi ergo homines ex sanguine titanorum & terra pro-
ductos fuisse. Non debet extraneum apparere homini erudito cum persepe similis oriatur ex simili: & ob
hoc Titanorum superborũ hoium rite superbos omnes hoies si non ex sanguine: saltem ex moribus seu ul
tio filios possumus nuncupare. Quorum etiã nulla rectius dici mater potest q̃ terra: iã a macrobio ratione
monstrata: tales. s. nil superũ: idest cæleste: nil sanctum: nil iustum cogitant: omnis uitæ eorum progressus
ad terrena & inferiora demergitur. Attamen hos tales: seu quos tales appellamus bellum habuisse cum io
ue homine Cretensium rege non omnino fabulosum est. Constat enim ex historiis antiquis: iouem duo

insignia gessisse bella. primũ cũ Titanis: ut parentes uinculis detẽtos liberaret. secũdũ cũ ipso patre suo Sa-
turno: morẽ eius testãte Lactãtio moliẽte. & hoc gigãteũ bellũ dictũ est. & secũdũ quosdã apud phlegrã Thes
saliæ agrũ cõflictũ ẽ & uictus atq; superatus saturnus. Quod aũt oraculo Eglæ corio clypeũ tegere illi impe
ratũ sit: & caput sui gorgone & Egles a terra in specu abscõdita. Intelligo quia subsidio gregũ & armẽtorũ i
qbus cõsistebãt substãtiæ ueterũ: quæ p Eglã: qđ idẽ sonat quod capra: intelligũtur & agrorũ fructus: quos ac
cipio pro gorgone sumptus bellorũ maximi substentati sunt. & sic iouis clypeũ tectũ: idest defensione habitã
& caput coopertũ: idest cõsiliis ad oppurtuna fulcitũ. His aũt cessantibus. i. fructibus substãtiarũ Egles dici-
tur abscondita. & tũc audent hostes in hostes insurgere quasi aduersus inermem. Tantũ his existentibus: &
Palladæ: quæ p militari disciplina intelligẽda ẽ hic: in uictoria itur. Quod aũt in infernũ mersi sint humiliari
atq; deiici supborum pteruiã ostedere uoluere fingentes. Huic tamẽ bello gigantum multa supadddũtur hic
nõ apposita: eos. s. montes montibus imposuisse ut in cælũ ascẽderẽt: & alia quædã fecisse: quæ referẽda sũt
ad actus bellantiũ. Erigũt qdem arces & imponũt mõtibus turres: ut cælũ. idest regnũ hostis occupẽt: quæ
omnia tãdẽ a uictore deiiciũtur: ut a Ioue factũ est. De hoc gigantũ bello atque superũ uidebat Varro aliter
opinari. Dicebat. n. hoc fuisse cum cessasset diluuiũ. dicens aliquos in diluuio cũ utensibus oibus cõfugisse i
mõtes. qui lacessiti postea bello ab aliis q de aliis descenderãt montibus tanq̃ supiores uenẽtes facile repel-
lebant. Vnde fictũ est supiores deos esse: inferiores uero terrigenas. & quia ex uallibus ad summã tendẽtes
pmisso pectore quasi reptare uidentur more serpentũ. Inde dictũ est eos serpẽtũ habuisse pedes. Quod aũt
metu Typhoei i Aegyptũ mutatis formis aufugerit dii. aliud sentit q̃ historia uel mortalitas. Nã p Typhoeo
q terre fuit filius. terra ipsa intelligenda est: & potissime ea pars: quæ a nobis septentrionalibus incolitura a q̃
dii. i. Sol. p quẽ ut Macrobio placet in libro Saturnaliorũ reliqua deorũ multitudo intelligenda est: tunc fugiũt
quando ab equinoctio autũnali uersus antarcticum polũ sol incipit declinare q tunc elongatur a terra sol. s.
a regione nostra q septentrionales sumus. & tendit in ægyptũ. i. in austrũ seu ad regiões australes. Deos aũt
formas mutasse: forte potius ad ornatũ fictionis appositũ est. q̃ ob aliã causã. Nã ut dicit Augustinus ubi de
ciuitate dei. Non omnia quæ gesta narrãtur. aliquid etiam significare putanda sunt: sed pp illa quæ aliquid si
gnificant. & ea quæ nihil significant attexerunt. Solo enim uomere terra pscinditur. sed ut hoc fieri possit:
etiã cætera aratri mẽbra sũt necessaria. Et soli nerui i cytharis atque huiusmodi uasis musicis aptant ad cãtũ.
sed ut aptari possint insunt & cætera. In compagibus organorũ quæ nõ percutiuntur a canentibus. sed ea q̃
percussa resonant: huic connectuntur. Hoc Augustinus. Et ob id esto ad intentum minime spectaret. ne uide
amur euitasse laborem quod in illis formis sentisse potuerint annectamus. Dicit ergo Ouidius: Iouem muta
tum in arietem: ut in hoc Iouis naturam demonstret. Est autem aries mansuetum & benignum animal nemi
ni si in quiete sua permittatur infestum. Præterea utile plurimum. nam ad procreandam prolem maximo pe
cudum gregi solus sufficit. & insuper non solum uir gregis est. sed dux etiam. nã si absit pastor ipse se pastorẽ
pecori preuium offert. illudque itinere recto reducit in caulas. Quæ Ioui conuenire uidentur in alia multa.
Est enim planeta benignus & mitis nisi coniũctione alterius deprauetur. &c. Est similiter utilis quia matu-
ros foetus mulierum mouet ad exitum & emittit in lucem omnesque iuuat ut ipsum nomen sonat: sic & dux
gregis idest rex & dominus deorum ut omnis gentilitius error affirmat. Solem autem ideo in coruum uersũ
reor ut æque ex proprietatibus solis demonstretur una. Coruum autem habere uim quandam præsagiendi
credidere ueteres & ideo quia sol diuinatiõis dictus est deus: ut ubi de Apolline dicetur eidem coruum conse
crauere. qui ut dicit Fulgentius solus inter aues habet. lxiiii. uocis mutationes: q̃ ob causam auguribus anti-
quis erat in auguriis captandis auis gratissima: Bacchum in capram mutatum hyemali tempore conuenit
nam uinum idest bacchum a frigore hyemis coactum in se uires colligit suas. & cum minoris uideatur uirtu
tis q̃ sit agente frigore facilius potatur a stultis. Verum postq̃ potatum est calore auctum stomaci extenditur
& more hyrci ad sublimiora tendit. agitque ut calefacti homines animosiores efficiantur & ad cælsiora centẽ
dant. Quod autem luna in phelem idest in dammam mutata sit ut eius dengnetur uelocitas dictum est: cum
sit Damma uelocissimum animal: nec illi ad defensionem sui tælum aliud q̃ fuga concessum sit a natura. &
sic luna inter planetas uelocissima est. Iunonem autem in candidam mutatam uaccam ideo uoluere quia ua
ca fertile sit animal & sic terra quam Iunonem aliquando uolunt & ideo candida quia niuibus hyeme tega-
tur. Quod Venus piscis effecta sit eius grãdis humiditas seu quod humiditate uigeat Venus ostẽditur. Mer
curius autem ibis factus dicitur: eo q; Cyconia sociabilis auis sit: ex quo Mercurii conuenientia cum omni-
bus designatur. & uti serpentum hostis cyconia est: sic astutiarum dissipatur Mercurius. Secundum autem
Theodontium Iuppiter in aquila uersus est: ut per aquilam: quæ altius cæteris auibus uolat eius sublimes
intelligantur effectus. Cybelem uero in Merulam ideo uersam puto. quia cũ terra sit & merula sit auis uolans
continue circa terram: ut terra per Merulam designetur. Per anguillam autem in qua Venerem uersam dicit
eius Veneris lubri cum accipiendum est. Per Pana autem in hyrcum in superiori sui parte uersum: & piscẽ
in inferiori. intelligo orbem totum cui natura rerum: idest Pan præest. & qui superiori parte idest terra: quæ
aqua superior est: & hyrcos. & animalia cætera pascit. in inferiori autem parte idest aqua ideo piscis fingitur
quia pisces producat & nutriat. Sed cum iam omnis Titania proles. expedita sit. libello huic finem etiam fa-
ciemus.

Explicit Liber quartus.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Et Iouis in quinto soboles sed Dardanus extra

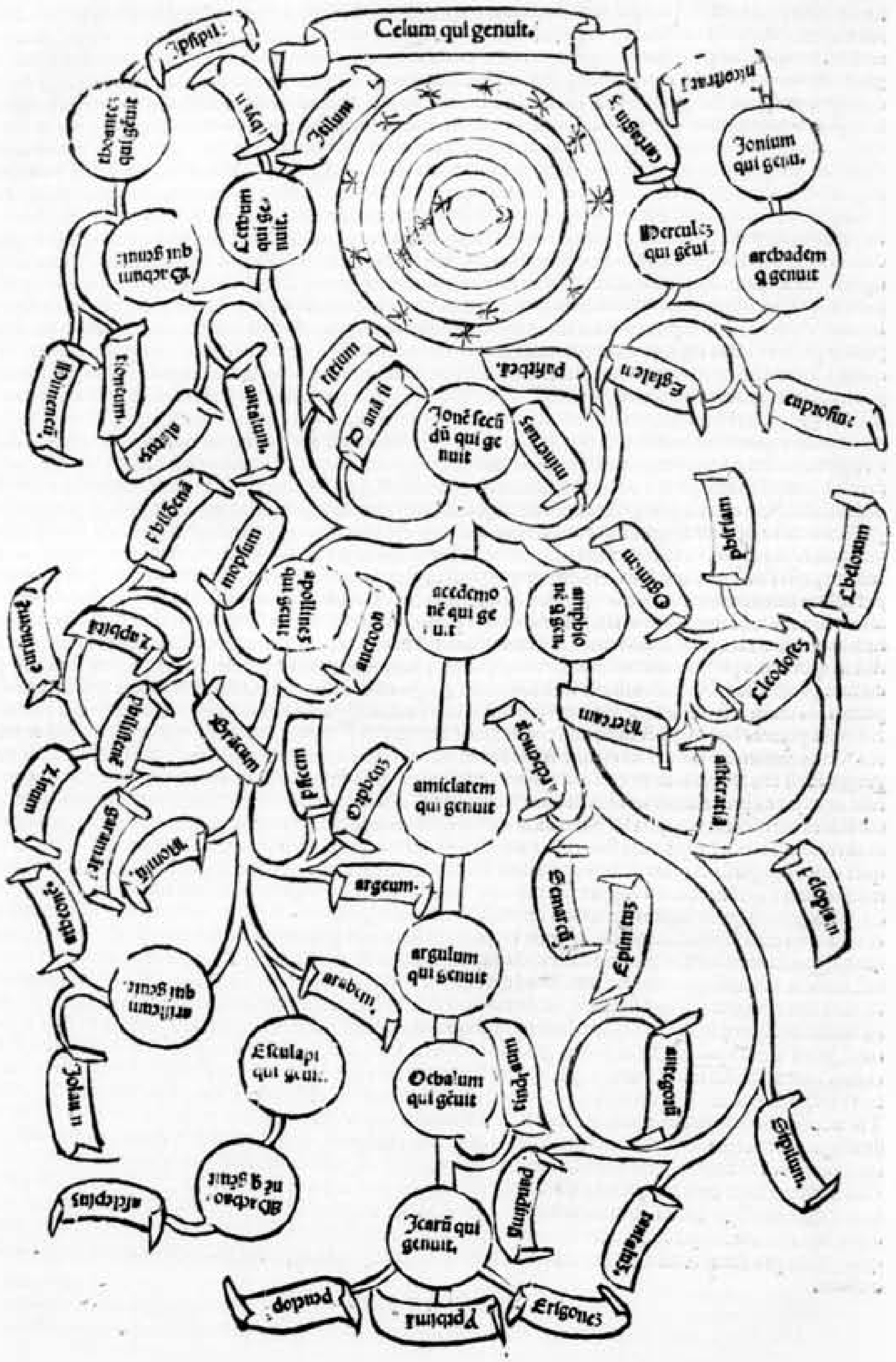

Genealogiæ deorum Gentilium secundū Ioannem Boccatium de Certaldo Liber Quintus Incipit.

Prohœmium.

n

Ondum plene finieram Superbam Titanis prolē in mediū trahere:& ecce q̄ adeo circa principium impetuose ab imo usq; cōuenerāt æquora: quasi in antrum Eoli reuocati impio abiissent uenti qeuere oēs: & turgidum hactenus uelum languidū exhaustūq; adhæsit malo. Quod ego pspectās aduerti ilico: quia esset paululū quiescendi: nec mir̄: q; si fulminando Iuppiter fatigatus ē de me scribendo scelesti generis elatos mores poterit arbitrari discretus. Progredior igit̄ in litus: cōscēdo tumulū uisurus quo nā me libēs liqsset spiritus dumq; in circū oculos uoluo: atticū sub pedibus habere solū cognoui: auidusq; in circuitu cūcta passim uidere: nō ordine certo intuebar quinimo ut memoria repræsentabat preterita. Sic nūc huc nūc illuc oculos ipellebā. & summos primo aliq̄diu Archadum montiū consideraui uertices: & nemorosa declitua mecū dicēs. Hos icoluit Mercurius puer: per illa ducebat Diana choros: discurrebat Athlas & paruus adhuc Parthenopeus cōsueuit agitare ceruos: in illis calistho latuit uirgo. Inde repente reuolutus i litus. aspexi. nō dicā Athenas: sed earū dū fere cōsumptū paruūq; uestigiū itueret. Risi nostræ mortalitatis isana iudicia: qbus decepta uetustas: dum illas futuras perēnes arbitrarēt primo deos i litē nomis iponēdi traxit. Inde eas uocauit eor̄ snia imortales: nūc paucis elapsis sæculis: ruinis suū finem uenisse testant̄. In mortē pfecto nos & nr̄a corruūt oia celeri passu. Attamē q̄tūcunq; exinanita ciuitas: imo potius ciuitatis bustū esset. memorari cœpi quāta philosophor̄: atq; poetar̄ luce: quāto studiorum omniū decore: quanta regū ducūq; gloria: quanta insignis poiēda: quanto uictoriarū fulgore splendida iam dudū fuerit: & exhorrui uidens omnia sub turpi ruinarum tam templorum q̄ ædium tumulo deiecta iacere. Ab hac tandem me consideratiōe retorsit biceps fere in cōspectu positus Parnasus plurimo celebris carmine: & uatū redolens laureis: atq; uetustissimū & suaue musarū hospitiū: quē dū quadā mentis ueneratione conspicerē: & deserto fonti castalio cōpaterer: uidi antiqui hostis decipulā ueterē. antrū. s. Apollinis Delphici: ex quo pdeuntes ambages: & perplexa respōsa i se: tāq̄ in caribdim cūcta sorbentē. & i baratrū pditiōis perpetuæ dimittentē: tandiu gentiliū ifœlices aias cōtraxere: tamē mutū & eligūe non aureis ornatū statuis: nō p̄ciosis coruscū lapidibus: sed uaria fere totū serpentiū radicū circūplexiōe contectū: sic sacro uolente lumine: qd̄ nō iplicitis uocibus: sed sanctorū: q a sæculo sūt pphetarū: eius futuris sacra mysteria expectatæ salutis elegāti patefecit eloqo. Ab hac in Thæbas Boetias haud lōgiquas loco se flexit ītētio: quas apud dum inter ruinar̄ tumulos & igēda ueter̄ ædificia turpi lapsu squalēda Bacchi & Herculis oculo mētis exqro cunabula: tetrus odor tabis illiti in saxū learci: truncati Penthei: discerpti Acteonis: & germanor̄ uulnerum me in partem impulit alterā. Et in lacedæmoniā usq; ptendēs aciē ne dum Agamēnonias arces: & execrabilē decorē Helenæ sacrasq; Lycurgi leges cernerē: & iperii pregrādis isignia. sed uix locus ubi consederit oculus alter græciæ cognoscere potui: & ob id in excedentē fere sydera Corinthiā arcē oculos dedi: lacedæmōis memor: & Sisyphi. Sed quid multa. Dū sic distraor clemētissime priceps: sensi restaurari uires: quas pridianus labor obtuderat: & me ad cœptum reuocari iter ab aura tenui: quāobrē omisso tumulo: quasi futuri inneris præmonitus: paruā reinteraui nauiculā: & eius inuocato nomine: qui iādudū i suaue uinū isipidas uertit aquas in chana: secundi Iouis insignē scripturus prolē: flatibus uelum dedi.

De Ioue secundo cæli nono filio: qui genuit filios qn decim: quorum prima Diana. secundus apollo. tertius Titius. quartus Bacchus. quintus amphion. sextus Zetus. septius calathus. octaua Pasythea. nona Egiales. decima Euphrosynne. undecimus lacedæmon. duodecimus Tantalus. tertiusdecimus Hercules. quartadecima Minerua. quintusdecimus archas. Cap. I.

SVpra de cælo libro tertio dictum ē: cuius fuisse filiū Iouē secundū testat̄ Tullius in libro de naturis deor̄: eumq; dicit in archadia natum: ex qua tñ matre nō dicit. Huius & si credā grādia fuisse facinora: absq; qbus nō potuisset tam insigne meruisse cognomen: Pauca tamē ad nos usq; phama. seu ueterum monimenta duxere: & si qua forsan puenere: nō satis certum ē an sua: an potius primi: uel tertii fuerint Iouis. Verum quæ pauca huius fuisse Theodontius asserit: explicabo. Vult igitur Theodontius hunc insignē fuisse hominē primo apud suos: & ibidē ob apposita a lycaōe archadum rege i cōuiuio humana mēbra: lycaonē uicisse prœlio: regnoq; priuasse: & tunc prio cœpisse uocari Iouem ob iustā de iniquo rege ultionē sumptā. Hunc tñ leōtius lysaniā supra: ubi de lycaone uocat: quem primum fuisse Iouē: & atheniēsium regē dixius. Et ob id qd dicā nō habeo nisi ut istas adeo iter se discrepātes opiniones prudētior me: si queat in concordiā redigat. Post hæc dicit Theodontius hunc se athenas transtulisse: & ibidē in culmine fuisse pmaximo. & obstupratā latonā: aduersus eum ingēs habuisse bellum: eoq; superato maxia cum gloria athenas redīsse: Iouiq; prio bouē imolasse: & multa ad laudabilē ciuitatē spectātia apud atheniēses instituisse: qbus agentibus causis Iuppiter cōi hoium cōsensu uocatus ē. de tpe nō cōstat Sunt tñ qcredāt eum cecropē atheniensium regē primum fuisse: sed ab hoc uulgata discordat opinio: cum cecrops fuerit Aegiptiu: & Iuppiter archas. alii uero antiqorē dicunt: nec tñ ullus pfixum tēpus apponit: & iō omittamus.

De diana prima Iouis secundi filia. Cap. II.

DIana oium fere testimonio poetar̄: Iouis & latonæ fuit filia: & eodem partu cum apolline edita ut supra ubi de latona mōstratū est. Hāc ueteres insignē uirginitate ppetua uoluere. & quoniam spreto hoium cōsortio syluas ihabitaret: uenationibusq; uacaret: eam arcu pharetraq; accinctā

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

descripsere:& nemorũ mõtiũq dixere deã:curruq uti uoluere:a ceruis albis tracto:& nympharũ societate: atq officiis & obsequio uti. Quod Claudiãus ubi de laudibꝰ Styliconis oñdit amplissime:ibi. Dixit: & ex tẽplo frondosa ferẽ ab alpe:& ĩfra p multos uersus. Praeterea hãc uiarꝫ uoluere p̃sidẽ:& una cũ luna multis uocauere noibus. His igr̃ p̃missis aduertendũ est:q p ea sentiẽda sunt. Fuit haec p̃fecto foemina Iouis hominis & latonae filia.& possibile est eam uirginẽ quandã fuisse:ut nõnullae sũt oĩo hoium abhorrẽtes consortiũ:& sic uirginitate p̃petua claruisse:& uenatiõibus dedisse opam. Et cũ haec lunae continere uideant̃:q suo frigore habet uenereas frenare concupiscẽtias:& nemora:mõtesq nocte suo lustrare lumie:ei ad lunã spectantia tanq̃ si ipsa luna esset:iniunxere:seu ipsam potius insipidi credidere:eo mõ:quo supra saepius de quibusdam aliis dictum est. Et quoniã de his ubi de luna nil fere dictum fuit:paululũ latius prosequemur. Accingit̃ igit̃ Diana arcu & pharetra:ut per hoc itelligat̃ luna:& ipsa radiorũ iaculatrix:qui loco sagittarũ itelligẽdi sunt:& iõ sagittae:qa nõnunq̃ nociui atq pestiferi. Nemorũ mõtiũq ideo dea dicta est:qa lunae uideat̃ esse:plãtas herbasq suis humiditatibus foecũdare:& i uigorẽ seruare:ac etiã icrementa p̃stare. Currus autẽ ideo illi addit̃:nõ solũ ut ex hoc caeli circuitio assumatur:qđ ẽt uelocius caeteris planetis pagit: qnimo ut mõtiũ atq nemorũ circuitiones uenantiũ designẽtur. Qui a ceruis iõ trahi dr̃:eo q a siluestribus animalibus uenãtiũ desideriũ trahi uideatur. Cãdidi ãt ideo apponũtur:quia albedo inter colores lunae a physicis tribuatur. Quod nymphas habet socias:accipi debet pro humiditate cõtinua: qua abũdat:cũ nil aliud nympha sit q̃ aqua:aut cõplexio hũida:ut ĩfra ubi de nymphis clarius apparebit. Quod niphis sint officia attributa:ad decorẽ fictionis appositũ est:seu uelimus dicere humiditates obsequiũ p̃stare ĩfluẽtis lunae. Viarꝫ ergo p̃sidem ideo uoluere:qa lũine suo nocturnas uincẽs tenebras illas reddit uiatoribus expeditas: seu qa uiae sint Dianae uirgini sterilitate similes. Dianã uero uocari uoluere: ut dicit Rabanus in libro de origie rerũ:quasi duanã:eo q nocte & die appareat:& sic deseruire uideatur ãbobus. Sed Theodõtius aliter:ut alias dictũ est. luna eni planeta iste uocatur:quãdo de sero lucet. Diana aũt dũ luce sua tẽdit in diẽ:& tũc est uenantibus aptior:& uiatoribus:& Virgo illo tũc dr̃:qa post excursum mediũ caeli circulũ:plantis nec affert nutrimentũ ualidũ:nec de nouo plantis praestat utile incremẽtũ:ut facit dum in oppositum fertur discedens a Sole. Cynthia autẽ dicta a Cynthio mõte:in quo praecipue colebatur. De reliquis alibi dictum est.

De Apolline secundo Iouis secundi filio:qui.xvi.iter filias & filios genuit:quorꝫ haec sũt nomia.prima Laphita.scda Eurimões.iii.Mopsus.iiii.Linus.v.Philesthenes.vi.garamas.vii.brãchus.viii.Philemõ.ix.Orpheus.x.Aristheus.xi.Nomius.xii.Actous.xiii.Argeus.xiiii.Aesculapius.xv.Pisce.xvi.Arabs. Cap.III.

APollo aeque Iouis & Latonae fuit filius:& eodẽ enixus cũ Diana partu:ut p̃habitũ ẽ:ubi de latona. De hoc multa narrantur:q forsan nõ minus aliena fuere q̃ sua:cum praeter eũ tres alios fuisse Apollines scribat Cicero. Verũ quoniã oẽs i hũc sese iclinãt poetae:quasi solus ipse fuerit Apollo & ob id quae aliorꝫ fuerint:nõ apparet:in hunc oia deferre necesse est. Dixere igitur post natiuitatis suae fabulam:hũc diuinitatis & sapientiae deum:& medicinae artis repertorem. Praeterea dicũt Cyclopes iteremisse:& ob id aliquãdiu priuatũ diuinitate:armẽta Admeti regis Thessaliae pauisse. Voluere insup cum illi cytharam donasset Mercurius:eum eliconicis p̃esse musis:ut eo scilicet lyram tangente musae canerẽt. Similiter & imberbem dixere.atq laurum arborem:& hyperboreas gryphes: & coruum & buccolicum carmẽ illi sacrũ fecere. Multisq illũ uocauere noibus:& plures illi filios ascripscere. Longa fictionũ series haec est:quarum si uelimus sensum excerpere:ante alia aduertendũ ẽ quoniam aliquando eum hominẽ ut fuit aliquando solem intelligamus necesse est. Fuit ergo hic homo:& secundi Iouis filius ex latona:ut sepius dictum est. Verũ Tullius ubi de naturis deorũ:dicit eũ Iouis Cretẽsis fuisse filium:& ab hyperboreis montibus uenisse Delphos.& si sic esset multa frustrarentur ex dictis supra. Verum:salua semper Ciceronis reuerentia: ego istud nõ credo.cũ dicat Eusebius in libro tẽporũ Apollinem & dianam ex latona natos regnante Argis Stheleno:regniq eius anno.iiii.qui fuit annus mũdi.iii.M.dcc.xi.cũ longe post p eiusdẽ Eusebii scripta cõprahendatur Iouẽ cretensem fuisse. Theodontius uero dicit istũ Iouis secundi fuisse filiũ & apud archades regnasse:eisq nouas adinuenisse leges:& Nomiũ fuisse uocatũ & ob seueritatẽ nimiam legum a subditis regno fuisse pulsum:& ad admetũ regẽ thessaliae confugisse:atq ex concessione admeti quibusdam secus amphrysum flumen populis imperasse:ex quibus nata fabula est q ob occisos Cyclopes diuinitate priuatus admeti pauerit armẽta. Sane dicit idem Eusebius Apollinem ex latona natum:non eum fuisse a quo consueuerunt antiqui responsa suscipere:sed eũ qui seruiuit Admeto:& sic ille ut dicit Tullius:qui delphos ex hyperboreis uenit filius potuit esse Iouis cretẽsis de natiuitate autem huius & contingentibus circa eum:in praecedentibus ubi de latona multa dicta sunt.& lõge plura legi possẽt per Macro. in libro Saturnaliorꝫ scripta:quae profecto utilia sunt.nec tamen multum a scriptis desuper discrepantia.& ideo non apposui. Fuit insuper hic ut theodontius asserit:primus:qui uires herbarum nouerit:& ad opportunitates hominum earum uirtutes adaptauerit.& ob id non solũ medicinae repertor habitus est. sed deus: cum aegrotantes plurimi ex suis remediis sanitatem consequerentur. Et quoniã ipse pulsorum hominum concordantias reperisset:illi a Mercurio numerorũ atq mensurarum principe cytharam concessam dicunt uolentes intelligere uti per diuersas uoces ex diuerso fidium tactu surgẽtes una fit melodia: si rite tangantur:sic ex diuersis pulsuum motibus si rite ordinati sũt:qđ ad medicum spectat:fiat sanitas bene dispositi corporis concordantia. Et quoniam uisis aegritudinum signis multis mortem:& multis etiam sospitatẽ p̃diceret:diuinationis illi deitas attributa est. Et sic illi laurus & coruus dicati sunt:cum ut alias dictũ est:si lauri frondes dormiẽtis capiti alligentur:somnia eũ uisurum uera praedicẽt:quae diuinitatis est spẽs. Sic & coruum:ut etiã dictũ est:habere.lxiiii.uocũ mutatiões:ex qbus optie augures futura se cõprehendere asserebãt:

quod etiã ad diuinationẽ designandã opponit̃. Albericus insup' dicebat ob' id fictũ eũ occidisse Phythonem: qa phythõ fidẽ auferens iterpretet̃:quae ablatio fidei tũc de medio tollitur.cũ ueritatis claritas referat̃:qđ per solis lumen efficitur:sed tunc planeta est:nõ homo:per quẽ ẽt ut mathematici asserunt multa futura mortalibus demõstrantur. Sapientiae ãt ideo deus est habitus propter cõsilia:quae salubria circa morbos dabat posẽẽtibus. Praeterea qa ubi de sole itelligatur:lumine suo uitãda demõstrat:ac ẽt imitãda:qđ sapiẽtis est. Imberbẽ aũt solẽ planetã dicunt:qa semper iuuenis tanq̃ omni die nouus exoriẽs Lyra canere:& musis praeesse eũ iã uoluere:qa putauerũt eũ caelestis melodiae modulatorẽ & pricipẽ.& iter.ix.sperarꝫ circuitiões uarias tanq̃ inter.ix.musas noticia & demõstratiõe eorundẽ modulos exhibentẽ:Nunc de nominibus.dr̃ Apollo:qđ ut ait Fulgẽtius pdens iterpretat̃:& ideo aethiopũ quidã sũt populi q eũ surgẽtẽ totis affectibus execrãtur:eo q feruore suo nimio apud eos cũcta disperdat.& hic est ut dicit Seruius qđ Porphyrius in eo libro quẽ solẽ appellat:dicit triplicẽ esse Apollinis potestatẽ:eũ.s.apud superos esse solẽ. Lyberꝫ patrẽ i terris:& Apollinẽ apud inferos:& idẽ tria isignia simulacro eius ab antiqs apposita:lyram.s.p quã caelestis armoniae imaginẽ uoluere Clypeũ:quo eũ Terrae numen itelligi sensere.& sagittas:qbus isfernorꝫ deus & noxius iudicatus est. Et ob id Homerꝫ dixisse uidet̃ eundẽ tam pestilẽtiae:q̃ salutis auctorẽ. Quod ẽt sensisse uidet̃ Horatius i carmine saeculari:dũ dicit:Cõdito mitis placidusq taelo Suplices audi pueros apollo &c. Vocatur ẽt isup Nomius qđ latine pastor sonat inde sumptũ q pastor fingatur Admeti. & ideo tanq̃ pastori bucolicũ illi carmẽ cõsecratũ ẽ qa pastorale carmẽ est. Cynthius aũt dicitur a cynthio monte:i quo diligẽtissime colebatur.

De Laphita.i.Apollinis filia. Cap. IIII.

LAphita ut Isidoro placet in libro etymologiarum filia fuit Apollinis. Esto Papias uirꝫ fuisse testatur Ab hac autem ut Rabanus asserit Laphitae populi Thessaliae denominati sunt. Indicium quidem est non parui momẽti hanc.s.insignem fuisse mulierem:postquã egregii ab ea denominati sunt populi. Quod autem Apollinis fuerit filia:uerum esse potest tanq̃ hominis. si autem tanquã solis ob formositatem:uel sapientiam:uel augurandi peritiam fictum arbitrari potest.

De Eurymone Apollinis.ii.filia. Cap. V.

e Vrymonem Paulus perusinus asserit apollinis fuisse filiam:eamq Thelaõi nuptam:ac eidẽ Adrastum argiuorum regem:& Euridicem amphiarai:postea coniugem peperisse

De Mopso.iii.Apollinis filio. Cap. VI.

MOpsus ut dicit Theodõtius:filius fuit apollinis & Hymãtis:Iasoni summa atq fida amicitia iunctus:ut testat̃ Statius:Saepius i dubiis auditus iasone Mopsus.hic ut placet Lactãtio:diuinãdi peritissimus fuit:& gryneo nemori ubi apollinis oraculũ erat:praefectus ut ait Seruius. Fuit autẽ homo aeuo suo uenerabilis adeo:ut illi post mortẽ tẽpla dicata sint & ex eorꝫ adytis a petẽtibus accepta respõsa Paulus ãt dicit non Hymãtis fuisse filiũ sed Mãthonis filiae Tyresiae Thebãi:Hũc praeterea dicit Põponius mella:Phaselim ciuitatẽ i finibus pãphyliae condidisse nec multo post asserit idẽ Põponius Mãthonem fugientẽ Thebarꝫ uictores:clarii fanũ apud libedos Ionas statuisse:Caystro fluuio proximũ:nec longe ab eo Mopsum eiusdẽ filiũ celophonẽ cõdidisse. Eusebius ãt dicit Mopsum apud cilices regnasse:regnante Agamẽnone Mycenis.& eo mopsicrone & mopsiciae dicti:dicẽtibus Mãthonẽ huius fuisse matrẽ:aduersantur dicẽtes:manthonẽ post thebanũ bellũ i Italiã transmigrasse & in cisalpinam galliã deuenisse.

De Lino.iiii.Apollinis filio. Cap. VII.

l Inus ut scribit Lactãtius:ex Psamate filius fuit apollinis:ex quo talẽ recitat fabulam. Quod cũ interfecisset apollo phythonẽ serpẽtem & pergreret caedis actae piacula:a crotopo rege argiuorꝫ in domum susceptus est ubi clam cum Psamata uirgine & eiusdẽ Crotopi filia concubuit:quae cũ cõcepisset:& tempore debito secus nemaeũ flumen occulte peperisset:filium illũ Linũ appellauit: eũq ut placet aliqbus:exposuit.& sic repertus a canibus deuoratus est. Alii uero dicunt:quia illũ pastori cuidam alendũ tradidit:tamen dum quadam die incuria pastoris paruulus iaceret in herba:a canibus deuoratus est:qđ Statius testari uidetur dicens. Irradiant medio linus itextus acãtho Letiferiq canes &c. Apollo autem miratus filium fuisse a canibus deuoratũ:regioni monstrũ immisit:cuncta deuastans quod postmodum Chorebus occidit. Arbitror fictiõi huic causam dedisse aliquod pestiferũ animal:quod forte eo tempore apparuit:quo puer iste a canibus discerptus est:qđ cũ impium uisum fit:eo dictũ monstrum imissum. Fuit insuper & alter Linus:qui & Apollinis filius fuit:& in musica mirabilis habitus est:de quo Virgilius. Nõ me carminibus uincet nec thracius orpheus:Nec Linus &c.

De Phylistene.v.Apollinis filio: Cap. XIII

PHylisthenes ut Seruio placet:Apollinis ex Catilena filius fuit:quẽ ait Oaxẽ oppidũ in creta insula cõdidisse:& ex suo nũcupasse nomine. Vnde Varro. Quos magnos Cntilena partu adducta dolore:Et gemitus cupiens dolorem Oaxida palmis Scindere & caetera. Si ergo Oaxidẽ suo nomine appellauit:binomius de necessitate fuit. Ego existimo eum cantu ualuisse.& inde tam Catilenae q̃ Apollinis filium a poetis fictum.

De garamante.vi.Apollinis filio. Cap. IX.

Aramas ut Rabanus ait in libro de originibus rerum filius fuit Apollinis & ab eo ut idẽ ait Garamantes aethiopiae populi nuncupati sunt.& Garama oppidũ apud aethiopas cõstructũ.hunc ego ideo Apollinis fictũ reor:quia ibide iperauit ubi p̃fecto nimio aestu sol omnia fere perimat quas quia sedes elegit tanq̃ sterilitate & aestu delectatus:filius Apollinis habitus est.

De Brancho.vii.Apollinis filio. Cap. X.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Ráchos ut ait Lactātius: Apollinis filius fuit ex filia Iouicis: & Sucrōis cōiuge susceptus: cuius talis est fabula secundū Varronē i li. rer̃ diui. Cyus qdam decimus ab Apolline genus ducens cū peregrināndo prāderet in littore: ac deinde forte minus sobrius ꝓficisceret̃ oblitus Sucronem filiū puer̃ dereliqt. Qui Sucron p̄re pdito errās puenit in saltū cuiusdā Iaucis: receptusq̃ cœpit cum pueris illius capras in pascua ducere: cōtigit aūt eos cignū capere: quē cū ueste texisset: pueri pugnabāt inter se qsnā illū patrono muneris loco deberet offerre. Tandē fatigati certamine reiecta ueste loco cigni cōpererunt mulierem: quo euentu territi cœpere fugā. Ver̃ reuocati ab ea moniti sunt ut Iauci patrono suo dicerent ut Sucronē puer̃ coleret. Illi uero ea quæ cōtigerant: & quæ audiuerant patrono recitāt. Tunc Iaucis miratus Sucronē habere loco filii cœpit: eiq̃ filii suā locauit uxorē. Quæ cū prægnās esset uidit p quietem solē per fauces suas itrasse & exisse ex uētre. Post hæc editus est filius: quē Brāchū uocauerūt: q cū Apollinis malas deosculatus eēt: ab eo captus coronā accepit & uirgā: cœpitq̃ uaticinari: & subito nusq̃ cōparuit. Post hoc illi templū ingēs cōstructū. qd̃ Branchiadon noiatur: & apollini phylesio ob hācrē consecrata sūt templa: quæ ab osculo Branchidis: siue a certamine puer̃ Phylesia nuncupant̃. Alibi uero scribit Lactātius Branchū fuisse Thessalū adolescentē ab apolline dilectū: quē iterfectū acriter dolēs sepulchro sacrauit: & templo: & ibidem Branchiades apollo dicitur. In præcedenti fabula pueri. i. ignari cignum capiūt: idest futuri uatis augurium. nam cignus auis soli dicatus ē: eo ꝙ prepinquam sibi mortem præcognoscat: & suauissimo cantu prædicet. Ex augurio autem sumpto in loquacitatē itur: & ideo i mulierē uersus fingitur. ex hac loquacitate fit: ut Sucron carior efficiat̃ patrono: eiusq̃ deueniat gener: uideatq̃ in somnis cōiunx prægnans solem per guttur eius intrantem: idest cælestem influentiam ad producendum procreatum aptū uaticinio: quod per solem intelligitur: qui demum uentre egreditur dum nascitur: qui apollinis tūc malas deosculantur: dum delectatione absq̃ qua nil perficitur adhæret studio uaticinādi: & tunc coronā & uirgā ab Apolline suscepit: dum eruditus insignia doctoratus assumit. nā per coronā. quæ capitis ornamētū ē: præeminentia designat̃: quā qs p quæsitā itudiis sciētiā cōseqtur. Per uirgā āt potestas intelligit̃ exercēdi q̃ studio q̃sita sunt. Eū autē nusquā cōparuisse eo factū est: qa morte de medio sublatus est.

De Phylemone. viii. Apollinis filio Cap. XI.

Hylemō apollinis & Lychiōis ut testat̃ Ouidius: filius fuit. Nā ut ipse refert: Dædalion Luciferi filius habu't speciosissimā filiā: quā cū Apollo & mercurius eo tēpore dilexissēt: & i eius iuissent concubitū: ex ambobus cōcepit: & apollini peperit Phylemonē: q carmie clarus fuit & cithara. Quod āt fictū est ab euētu sumptū puto. nā Lychion uno partu duos enixa ē: quor̃ alter fuit insignis fur: quem dixerūt genuisse Mercuriū: eo ꝙ circa talia uideat̃ astrologis opari Mercurius. Alter uero cytarista fuit egregius: circa quod arbitrant̃ solē operā dare. & ideo apollis filiū uocare.

De Orpheo apollinis filio. ix. Cap. XII.

Rpheus Galliopis musæ & apollinis fuit filius ut dicit Lactāt. Huic dicit Rabāus Mercurius lyram nuper a se cōpta tradidit: qua tm̄ ualuit: ut ea mouere syluas & flumia sistere: & feras mites facere posset. De hoc Virgilius talē recitat fabulā: Eum. s. amasse Eurydicē nymphā: quā cū suo cātu in suā traxisset gratiā: eam sibi iūxit uxorē. hāc cœpit amare aristæus pastor: & die quadā dū secus ripas hebri cū dryadibus spaciaret̃: eam cape uoluit: q̃ fugiēs pede serpētē iter herbas latitātē pssit. Qui reuolutus in eam uenenato morsu iteremit. Quā ob causam gemebūdus Orpheus descendit ad iferos & lyra adeo dulciter canere cœpit: orās ut sibi restitueret̃ Eurydice: ꝙ nō solū ministros inferni in sui pietatē traheret: sed & umbras i obliuionē pœnar̃ suar̃ deduceret. Ex quo factū ē ut illi a Proserpina Eurydice restitueret̃: hac lege ne illā (nisi pdere uellet) respiceret: donec puenisset ad supos. Qui cū iam ꝓximus eēt: nimio uidēdi Eurydicē suā desiderio tractus: oculos i postergantē flexit. ex quo factū ē ut euestigio dilectā iter̃ pderet. Quā ob causam diu fleuit & celibē deducere uitā disposuit. & ob id ut ait Ouidius: cū multas suas nuptias postulantes reiecisset aliisq̃ hoibus celibem uitā ducere suaderet: mulier̃ icidit odiū & a celebrātibus matronis orgia Bacchi secus hebrū rastris atq̃ ligōibus cæsus atq̃ discerptus ē: & eius caput i hebrū ꝓiectū cū cithara: i Lesbon usq̃ delecta sunt: ubi cū serpēs qdā caput deuorare uellet ab apollie i saxū uersus ē. Lyra āt ut dicit Rabāus i cælū assumpta: & iter alias cælestes imagies locata ē. Pulchre eqdē & artificiosæ fictiones sunt ut incipiamus a prima: cur apollinis & calliopes dicat̃ filius: uideamus. Dicit̃ āt orpheus: q̃si aurea phogni. i. bona eloquētiæ uox: q̃ qdē Apollinis. i. sapiētiæ: & calliopes: q̃ bonus interpretat̃ sonus: filia ē. lyra āt illi a Mercurio data ē: qa per lyrā diuersa uocū habentē discrimina debemus itelligere oratoria facultatē: q̃ nō una uoce. i. demōstratiōe cōficit̃: sed ex multis: & cōfecta nō oibus cōuēit: sed sapiēti atq̃ eloquēti: & bōa uoce ualēti. Quæ cū oia i orpheū cōuēirēt: a mercurio mēsuratore tēpor̃ eidē cōcessa dicūt. Hac orpheus mouet syluas radices habētes firmissimas & ifixas solo: id'ē obstinatæ opiniōis hoies: q nisi p eloquētiæ uires queūt a sua ꝓtinacia r̄moueri. Sistit flumia. i. fluxos & lasciuos hoies: q nisi ualidis eloquētiæ demōstratiōibus i uirile robur firmētur: i mar̃ usq̃ defluūt. i. i ppetuā amaritudinē. feras mites facit. i. hoies sanguinum rapacesq̃: quos sæpissime eloquētia sapiētis reuocat i māsuetudinē & humanitatē. Hic isup Euridicē hēt in cōiugē. i. naturalē cōcupiscētiā: q̃ nemo mortaliū caret. hāc p prata uagantē. i. p tēporalia desideria: amat Aristæus. i. uirtus q̃ eam i laudabilia desideria trahere cupit. Ver̃ ipsa fugit: qa naturalis cōcupiscētia uirtuti cōtradicit. & dū fugit uirtutē a serpēte occiditur. i. a fraude iter tēporalia latēte. nā apparet minus recte iuētibus tpalia uiuere. i. posse beatitudinē ꝓstare: cuius apparētiæ si qs credat: se i perpetuā duci mortē cōperiet. Sed q̃ tandē? Cū naturalis cōcupiscētia ad iferos. i. circa terena oino lapsa ē: uir prudēs eloquētia: idest demōstratiōnibus ueris eam conatur ad superiora: idest ad uirtuosa reducere. Quæ tandem aliquando restituitur. & hoc

dū appetitus ad laudabiliora dirigit̃: sed reddit̃ pacto ne retro suscipiēs respiciat donec ad supos usq̃ deuenerit. i. ne iter̃ i cōcupiscētiā taliū relabat̃: donec cognitiōe ueritatis & super̃ bonor̃ itelligētia roboratus ad dānandā scelestor̃ oper̃ spurcitiē: oculos possit in cōcupiscentiā flectere. Quod āt ob id Orpheus ad inferos descenderit: debemus accipere prudētes uiros nōnūq̃ ratiōe cōtēplatiōis i pituras res. & hoium ignauias oculos meditatiōis deflectere: ut dū q̃ dānare debeāt uiderint: q̃ appetēda sunt feruētiori desiderio cōcupiscāt. Fulgētius āt lōge aliter sentit. Dicit. n. dilectæ ac pditæ & demū reassumptæ Euridicis esse musicæ designationē. cū Orpheus dicat̃: q̃si oreaphogni. qd̃ interp̃tatur uox optima. Eurydicis āt ꝓfunda diudicatio. & iō cū in musicis aliud sit armonia phtōgor̃. & aliud effectus tonor̃: uirtusq̃ uerbor̃ &c. ut ubi de etimologiis. Sed ut ad ea ueniamus q̃ ad Orphei uident̃ spectare mortē. est sciendū ut dicit Theodōtius. Orpheū primo Bacchi sacra cōpiisse: & ea iussit apud Thraces choris menadum. i. mulier̃ patientiū mēstruū: ut illa illo tpe auferret a cōmixtiōe uiror̃: cū nō solum abhominabile sit: sed ēt pniciosum uiris. qd̃ cū mulieres post tempus aduertissent & existimassent. hoc adinuentū ad turpitudinē ear̃ uiris deregendā in Orpheum cōiurauere. illūq̃ nihil tale suspicantem interficere ligonibus: & in hebr̃ fluuium deiecere. Lactātius āt in lib. diuinar̃ institutionū dicit de eo sic. Sacra liberi patris primus Orpheus induxit in græciam primusq̃ celebrauit in mōte boetiæ Thebis. ubi liber natus est ꝓximo. q cū freq̃nter citaræ cātu ꝑsonaret. Cytheron appellatus est. Ea sacra ēt nūc orphica noiantur: in quibus ipse postea dilaceratus & carptus est. &c. Quod caput eius & cithara lesbos dilata sit: dicebat Leōtius fabulā nō esse. qa sic phama ferebat Lesbium quendā ex auditoribus suis ea secū deuotiōis causa Lesbos usq̃ portasse. quod serpens q caput Orphei deuorare uolebat in lapidē uersus sit. intelligo pro serpente annor̃ reuolutiōes: quæ caput. i. nomen Orphei: seu ea quæ ingenio Orphei composita sunt: cū in capite uigeant uires ingenii cōsumere. ut reliqua faciūt conatæ sint. Sed in saxū ideo uersus dicitur serpēs. ut ostēdatur nil illi posse tempus obsistere. qd̃ qdem hucusq̃ nō potuit egisse. qn adhuc famosus existat cū citara sua cū poetis fere antiquior reputetur. Præterea sunt q uelint inter hos Plinius in libro historiæ naturalis huius inuentum fuisse auguria ex ceteris animalibus sumi: quæ prima tantū ex auibus sumebantur: æquo modo opinati sunt qdam eum primū cytharā excogitasse q̃ tūcūque Amphioni aut Lino attribuant alii fuit. n. exgēte cicona Thraciæ natus q ut Solinus de mirabilibus mundi affirmat in æuū usque suū in maximū sui decus sumebat De tēpore eius nō uidetur ābigi. Multi. n. testātur quod inter argonautas Colchos cū Iasone accesserit ut Statius. De hoc tamen scribit Lactātius i libro diuinar̃ institutionū. Et fuit per eadem tpa quibus faunus: sed quis ætate præcesserit potest dubitari Siqdem p eosdem annos Latinus Priamusq̃ regnarūt. Itē patres eor̃ Faunus & Laumedō: quo regnāte Orpheus cum argonautis ad iliensium litus accessit. Hæc Lactātius. Eusebius autem i libro tempor̃ dicit: eū fuisse regnante Athenis Aegeo quæ quidē satis cōuenire uidentur Leontius aūt dicebat hunc non eum fuisse qui orgica adinuenit cum illum asserit longe antiquiorem esse.

De Aristæo Apolinis. x. filio qui genuit Actæonem & Iolaum: Cap. XIII.

Ristæus filius fuit Apollinis & cyrenis filiæ Pænei fluminis: ut testat̃ Virgilius i persona. Aristæi
a in georgicis dicens: Mater cyrenes mater quē gurgitis huius Ima tenes quid me præclara stirpe deor̃ si modo quem ꝑhibes pater ē tymbreus Apollo. Inuisū fatis genuisse &c. Quod ēt Iustinus in epithomate Pompei trogi cōfirmat talem historiam recitans Quod Cyrus scilicet. rex Coramis isulæ filiū habuit. cui nomē Bathos pp linguæ obligationem. Ver̃ cum Cyrus ad oraculum Delphos pp dedecus adolescentis filii deprecaturus uenisset: habuit in responsis Bathos Aphricam petere Cyrenē urbē condere: & ibidem linguæ usum acceptur̃. Quod ob solitudinem Coramis insulæ omissum est quasi nō haberēt unde colonos in Aphricam deducerent Tandem tractu temporis peste cōpulsi adeo paucos miseræ ut uix nauis compleret̃ una. Hi Aphricā uenientes mōtē Cyr̃ loci amœnitate & ubertate fontiū capti occupauere. Ibi Bathos solutis linguæ nodis: dux eor̃ primo loqui cæpit. Quamobrē oraculi ꝓmissis certi urbem cōdidere Cyrenem Porro sic a posteris fictum ē Cyrenem eximiæ pulchritudinis uirginē a pelio mōte Thessaliæ ab apolline. raptā per latamq̃ in eius montis iuga: cuius collem occupauerant q filiū secuti sūt: & ab eo repletā. iiii. pepisset filios Aristeum. Nomiū Auctoū: & argeū In hac nil fere fictionis ē nisi ubi Penei dicit spei regis Thassaliæ filia fuit: a quo missi sunt q pquirerēt quoniam abiisset: Qui ea cōperta & loci amœnitate detenti. in eisdem terris aiunt cū Cyrene remāsisse. Ex his tātū pueris tres aiūt adulti i Thessaliā redisse. & auita regna recepisse. Inter quos dicūt. Aristæū i archadia late regnasse. eūq̃ primū apis & mellis usū & lactis coagulū tradidisse atq̃ trapetis oleas pressisse oleum educere. & eius usum ostendisse. ut refert Plinius de naturali historia. Præterea sciēs factus sideris solsticialis ortus primū inuenisse. qbus cōsideratis nō absurde Virgilius fabulam Aristæi de recuperatione apium in fine georgicorum descripsit. Hūc insup uolunt auctonoem Cadmi filiam in coniugem accepisse. & ex ea suscepisse actæonē. Sane ut Salustio placet matris consilio relictis Thebis Cæam insulam illosq̃ ab hoibus inhabitatam abiit. illāque tenuit isto relique rit postea. & cum Dædalo in Sardiniam abierit. in qua ut dicit Solinus de mirabilibus mundi: urbem condidit: quin inde ex eo contigerit: legisse non memini.

De Actæone filio Aristæi. Cap. XIIII.

Ctæon filius fuit aristæi ex auctonoe cōiuge. ut Statius testatur & Ouidius qui eū etiā scribit Ian
a thium appellatum: ubi dicit Cum iuuenis placido cōpellat Ianthus ore. Et sunt qui dicāt hoc illi nomen a puella sepulta eo in loco in quo natus est. Hic ut ostendit idem Ouidius. uenator fuit. & cum die quadam uenatione fessus in ualle gargaphiæ descendisset. eo ꝙ in ea fons esset recens & lympidus. & ad eum forte putaturus accederet. uidit in eo Dianam nudam se lauantem. Quod cum Aegræ Diana tulisset. sumpta manibus aqua. in faciem eius proiecit dicens. Vade. & dic si potes. Is autem repente in ceruū conuersus est. quē cum canes eius uidissent cōfestim irruerūt in eū. illūq̃ i montē coactum

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

atque dentibus laceratum comederunt. Circa quod figmentum sic scribit Fulgentius. Anaximenes q̃ de picturis antiqs disserit ait in lib. ii. uenatiõem actæõem dilexisse. q̃ cum ad maturã puenisset ætatem cõsiderantis uenatiõum piculis. i. q̃si nudã artis suæ rationem uidens timidus factus est. Et paulopost. Sed cum uenãdi piculum fugeret: affectum tñ canum nõ dimisit: quos inaniter pascendo: pene omnem substãtiam pdidit. Ob hãc rem a canibus suis deuoratus est. De Iolao Aristha i filio. Cap. XV.

I Olaum dicit Solinus de mirabilibus mundi. filium fuisse Aristhæi. & post eum in Sardinia dñium tenuisse. Supra ãt dicit in suo uolumine Iolaum filium fuisse iphiclei filii Amphitriõis: & æque in Sardinia impasse. nescio an idem sit: uel alius. De Nomio. xi. apollinis filio. Cap. XVI.

N Omius ut scribit Iustinus in epitoma. filius fuit apollinis & Cyrenis hunc dicit Leõtius apollinem nominatum. q̃q̃ supra dixerit Theodõtius eumque archadibus impasse. eisque leges dedisse: q̃ quoq̃dã ex optimatibus uidebant offendere: orta seditione inter archades: aristhæo fauente pulsus est. & loco eius regnauit aristhæus. Is ãt ad admetũ Thessaliæ regẽ cõfugit & eius armẽta septẽ annis pauit. Tandem uiribus reassumptus: aristhæum fugauit & archadũ iteq̃ obtinuit principatum cum abisset aristhæus in Cæam insulam. & q̃n armenta pauisset Nomius appellatus est. q̃d apud archades pastor sonat. & hinc dicit fictionẽ traxisse locũ apollinẽ. s. ob occisos Cyclopes diuinitate spoliatum admeti regis armẽta pauisse: ego ãt nescio q̃d credã potius. cũ & uetustate & ignauia librariorq̃ adeo perire codices: ut subtractũ sit. posse de q̃plurimis ueritatẽ cernere: & hinc amplissimus uagãdi locus mẽdacio relictus est cũ scribat de antiquis unusq̃sq̃ quodlibet. De Auctoo. xii. Apollinis filio. Cap. XVII.

V Ctous filius fuit apollinis & Cyrenis: ut supra monstratum est. Hunc sunt qui dicant descendentibus fratribus ex aphryca & in græciam uenientibus. Cyrene remãsisse & his imperasse. q̃ una se cum ibidem remansere.. De Argeo. xiii. apollinis filio. Cap. XVIII.

A Rgeus ut supra a Iustino monstratum est. Apollinis fuit filius & Cyrenis. Hic de se quod ego nouerim nil præter nudum nomen posteritati reliquit.

De Aesculapio. xiiii. Apollinis filio. qui genuit Machaonem. Cap. XIX.

Esculapius ut prisci fere testantur omnes. Apollinis & Coronidis nymphæ fuit filius. Dicit. n. Ouidius. Hanc ex latissa fuisse. & Phlegiæ filiã. quam cum summe Apollo diligeret: & in eius iuissetcõcubitum pgnans effecta é. Porro coruus apollinis auis ad apollinẽ detulit. quia cõperisset eam iuuenl cuidam Aemonio cõmiscere. quam ob cãm turbatus Apollo eam sagittis occidit. & facti tandem pœnitus cum remediis suis illam nequiret ab inferis reuocare secto eius utero. conceptum ex se eduxit infantẽ: eumq̃ æsculapium appellauit: & ut fertur. chironi centauro tradidit educandum: quem cum uidisset archiroe Chironis filia uaticinii docta: uaticinata est quia mortuum hominem ab inferis reuocaret in uitam. & ipse fulminatus deiceretur ad inferos. q̃d effectu nõ caruit. Aiunt. n. hunc arte sua cũ eximius euasisset medicus. Dianæ precibus Hyppolitum mẽbris collectis undiq̃ in uitã reuocasse: & pristinæ restituisse sanitati Quã ob cãm turbatus Iuppiter. eum fulmine interemit: ut ligdo testat Virg. dicens: Pæonis reuocatũ herbis & amore Dianæ. Tu pater oĩpotens aliquẽ indignatus ab umbris Mortalẽ infernis ad lumẽ surgere uitæ. Ipse reprorem medicinæ talis & artis Fulmine phœbigenam stygias detrusit in undas. &c. Quæ hucusq̃ dicta sunt: ut satis patet. historia mixta poeticis est. Ast urpura cõsistat historia. executiẽdæ sunt fictiones Et ideo coruũ accusasse Coronidẽ. sic accipiendũ arbitror Apollinẽ. s. augurandi pitia fornicationẽ nouisse Coronides & iratum interfecisse prægnantẽ. quod ãt Hyppolitũ. seu ut placet Plinio Castorẽ Tyndari filium ob raptas Lyncæo & idæ spõsas a Lynceo seu ida occisum in uitã herbis & arte reuocauerit aliter consisse puto. hos seu hoq̃ alteq̃ nõ mortuos: q̃a a morte in uitã aliquẽ reuocare solitis dei é. Sed uulneq̃ imitate & obpditũ sanguinẽ mortuos existimatos: quos cũ arte & sollicitudine sua i sanitatẽ reuocasset pristinã dictũ é: eũ illos ab inferis in uitã retraxisset. Quod ãt obid a Ioue fulminatus sit nõ est credibile. Sed iõ fictã credo. q̃a possibile est ob eã curã eũ laborasse plurimũ in exqtione herbaq̃ & aliaq̃ opportunitatũ: & sic pter uires fatigatus in febrẽ incidisse. q̃ pfecto lætale fulmẽ & ignitum é. & ex ea febre defecerit seu forte casu fulmiatus é & opinatũ ab ignaris hoc illi cõtigisse ob reuocatos ab inferis mortuos. & hinc fabulæ datũ principiũ. Sane Theodõ. negat apollinẽ dilexisse coronidẽ. & ex eo æsculapiũ fuisse cõceptũ asseritq̃ eũ ex æmonio iuuene & Corõide natũ. sed apollinis filius dictus é. altera ex duabus causis. seu q̃a mortua mſe ante ptum. & eius fecto utero eductus é. q̃d nõ absq̃ medici ope fit. p quẽ fingit apollo. q̃a medicinæ rectores. eo q̃ ut dictũ é apollinis ope lucẽ sortiti uident. & ob id alũt Cæsaq̃ familiã sacra apollinis obseruasse: q̃a prius eoq̃ q̃ ex familia Iulia Cæser dictus é. ob eã cãm cognomẽ adeptus é. & factus apollini sacer q̃ e secto matris utero i lucẽ uenerit. pterea potuit apollinis haberi filius. q̃a clarissimus euaserit medicus. Theodontii ãt opinio aliq̃liter dictis roborat Lactãtii. q̃ de æsculapio in lib. diuinaq̃ institutionũ dicit sic. hũc targitius de illustribus uiris differens ait. Incertis parẽtibus ortũ expositũ & a uenatoribus inuentũ canino lacte nutritũ chironi traditũ didicisse medicinã. Fuisse ãt Mesenũ sed Epidauræ moratũ &c. Post hæc dicit Lactãtius: hũc eũ fuisse q̃ Hyppolitũ curauit. Cæteq̃ ne ob diuersitatẽ relatoq̃ ubi minie opportunũ ẽ mẽdaces credant scriptores. é aduertẽdũ. ut Placet Tullio de naturis deoq̃ q̃a tres fuere æsculapii. Quoq̃ primũ dicit idẽ filiũ fuisse Apollinis eũq̃ speculũ inuenisse. & primũ obligasse uuinus. & hunc ab archadibus asserit summe coli. Secundum uero dicit fratrem fuisse secundi Mercurii ex Valẽte patre atque coronide mſe natum. eumque peulsum fulmie interisse: & cynosuris humatum. Tertium uero dicit filium fuisse Asippi: & carlinoæ: eumque primum alui purgationem & dentis euulsionem comperisse eiusque sepulchq̃ esse in archadia: nõ lõge a lusio flumine: circa quod & lucus ostenditur eius. Et sic erit possibile ex his aliquẽ ex mſis

utero cæsum aliquẽ ex icerto patre natũ atq̃ expositũ. nec obstat omniũ parẽtes a Tullio narrari. Vidi ego in patria nõnunq̃ ex principibus patriæ hoiem: qui ifans fuit expositus: & demũ a nutritore tanq̃ a patre cognominatus. Sed quid multa? qualisq̃ seu quicũq̃ fuerit ex istis tanta ueneratione apud Epidauros habitus ẽ ut etiã Romani iam fere omni italia occupata: pestilentia ægritudinũ agitati: quasi pro singulari & certo subsidio legatos ad Epidauros mitterẽt oratores: ut illis de opportuno remedio subuenirẽt: permitterẽtq̃ æsculapium tanquã salutare subsidium Romam deferrẽt: concessum. ut in forma serpentis diabolo operante: Romam in naui deueherent: illicq̃ templũ insigne in isula Tyberis construerẽt: & loco salutaris dei diu colerent. Dato illi impune Dionysius syracusanus nouacula auream abstulerit barbam. Aesculapius autẽ dure agens interprætatur: quod forsan nomen labori suo circa curam Hippolyti conforme fuit.

De Machaone Aesculapii filio: qui genuit Asclepium. Cap. XX.

MAchaon dicit Papias: filius fuit æsculapii. æuo suo insignis medicus: quod ego utq̃ credã: nescio: eũ saltẽ fuisse medicũ: cum scribat isidorus post fulminatũ æsculapiũ iterdictũ fuisse medẽdi officiũ: ut ait Plinius ubi de historia naturali. Cũ claruisset opa æsculapii tẽporibus Troiãis: sequẽtia eius i nocte densissima latuere ad Pelopõnesiacũ bellũ: & tũc eã reuocauit i lucẽ Hippocrates &c. Quod tẽpus ut dicit Isidorus fuit annoq̃ fere qngentoq̃. Hic ego sumptũ puto q̃d fictũ é solẽ ob fulminatũ æsculapiũ noluisse aliq̃diu lucis curq̃ ducere: ut ostẽderẽt solis iuentũ. s. medicinam eclypsim passum p sæcula plura: & tandẽ i lucẽ reuocatũ. Ego hũc Machaonẽ auctoritate Papiæ non apposuisse: cũ eũ in multis circa talia minus curiosum sæpissime inuenerim scripsisse dissona ueritati. Sed ut ponerẽ me traxit solertia Pauli: qui nõ solũ Machaonem æsculapiifiliũ scribit: sed & Asclepiũ quẽdã Machaonis filiũ fuisse cõfirmat.

De Asclepio Machaonis filio. Cap. XXI.

ASclepius (ut dicit Paulus) fuit filius machaõis: credo Augustinũ secutus. q̃ hũc æsculapii nepotẽ uidet dicere scribens: ubi de ciuitate dei Hermetẽ Trimegistũ asclepio loquentẽ fic. Auus. n. tuus o Asclepi mediciæ primus iuentor: cui templũ cõsecratũ est i mõte Libyæ circa litus Cocodrillorũ: i quo eius iacet mũdanus homo. i. corpus. Reliquus uero uel potius totus in sensu uitæ melior remeauit in cœlũ: omnia etiam nũc hominibus adiumẽta præstans: infirmis numine nũc suo: quæ solet medicinæ arte præbere. Et paulo ifra idem sequit Augustinus. Ecce duos deos dicũt hoies fuisse: æsculapiũ & Mercurium &c. Verum ego librum hũc Hermetis Trimegisti: quẽ de Idolo intitulatum idi. nec tamẽ qualiter æsculapius fuerit asclepiadis auus per uerba Hermetis pcedẽtia atq̃ sequẽtia dictis ab Augu. pcipe queo. certus tamen: quoniam potius ingenium deficiat meũ q̃ accusari possit animaduersio augustini.

De Psyche. xv. apollinis filia. Cap. XXII.

PSyches ut dicit Martianus Capella in libro quẽ de nuptiis Mercurii & Philologiæ scripsit: filia fuit apollinis & Endelichiæ: ex q̃ Lucius apuleus in libro methamorphoseon q̃ uulgariori uocabulo asinus aureus appellat: longiusculã recitat fabulãtalẽ. Regẽ. s. fuisse & reginã: qbus tres fuere filiæ: quaq̃ duæ maiores natu & fi forma spectabiles ẽnt: iuntor cui Psyches nomẽ erat: i tãtũ pulchritudine exteras excedebat mortales ut nõ solũ admiratõe teneret spectãtes: sed ifigeret ais ignaris rei miraculo credulitatẽ ut Venus eẽt: q̃ descẽdisset i terris & phama lõge lateq̃ uulgata iuisæ formositatis egit: ut non solũ ciues sed exteri ad uisendã Venerẽ: & sacris honorãdã accederet: tẽplis ueræ Veneris neglectis. Quod ægre Venus ferẽs i Psychẽ accẽsa cupidini filio suo iussit ut eã amore feruentissimo hois extremæ sortis icẽderet. Interim pẽ de nuptiis Virginis Milesiũ apollinẽ cõsuluit. Qui respõdit ut illã i uertice mõtis deduceret: ibiq̃ diuina stirpe creatum esto pessimum & uipereum nanciscerẽtur uirgo maritum. Quo responso parẽtes affecti cũ lachrymis & mœrore totius ciuitatis uirginẽ in pdestinatũ deduxere culmẽ: ibiq̃ sola liqre. Quæ & fi solitudie & icerto timore futuri cõiugis anxiaret: non tamẽ diu pstitit: & uenit zephyrus mitis & suaui spiritu eã assumẽs: i floridã detulit uallẽ: i q̃ cũ aliq̃li sõno leniisset ærũnã: surgẽs uidit gratũ oculis nemus & argenteis undis manãtẽ fontẽ: atq̃ palatiũ nõ solũ regiũ: sed diuinã miris ornatũ diuitiis. Quod cũ itrasset: & igẽtes inuenisset thesauros absq̃ custode: & mirarẽt plurimũ obsequentiũ uocibus absq̃ corporibus auditis intranit lauacrũ: inuisis sibi assistẽtibus obsequiosis. Inde cœna diuinis cõferta dapibus sumpta: cubiculũ itrans: conscendit genialẽ thoꝝ & soporaræ maritus affuit. q̃ cũ eam sibi fecisset connubẽ uenientẽ luce iuisus ablit: & sic sæpius magna Psychis cõsolatõe cõtinuãs factũ est: ut sorores eiusdẽ audito Psychis iforcunio e domibus maritoq̃ ad lugubres parẽtes acceederent: & una cũ eis sororis ifœlices nuptias defierẽt. At Cupido psentiens quid inuidia soroꝝ parareẽ Psychi: eam prænmonuit: ut earũ oino floccifaceret lachrymas: nec in suam pernicie pia atq̃ credula esset. Quod cũ spopondisset Psyches: se cœpit deplorare captiuã: & q̃d sorores uidere & alloq nõ posset: & uenientẽ atq̃ redarguentẽ Cupidinẽ præcibus in eã sniam traxit ut cũ eis loq posset Zephyroq̃ iuberet ut eas ad se leni deferret flatu. Qui cũ fecisset cõcessit etiam ut ex thesauris: quos liberet asportare pmitteret: sed eaq̃ suasionibus nullo modo crederet: nec suã uidere formã alicuius consilio exoptaret. Tandẽ cõplorata domi psyche a sororibus scopulũ cõscendere & ululatu fœmineo reditegrato a psyche auditæ sunt atq̃ paucis cõsolatæ uerbis: & postremo illas Zephyrus psychis impio in uallem detulit amœnam. Ibi a Psyche festiua cõgratulatiõe susceptæ sunt: eisq̃ omnes ostensæ delitiæ: ex qbus iuidæ factæ sorores ei totis suasere nisibus ut uiri formã conareẽt uidere: quæ credula eis cũ donis remissis nouaculam parauit: & lucernã abscondit sub modio: nocte sequenti uisura: quisnã esset is cuius ueret cõcubitu: occisura eũ si esset illi forma uerbis soroq̃ cõformis. Intrat igit more solito lectũ Cupido: & i somnũ soluit. Psyches uero aperto lumine uidit illũ mira formositate conspicuũ iuuenẽ: alis pernicibus insignitum: & ad eius pedes arcum & pharetram sagittis confertam: ex qbus cum unam mirabunda eduxisset experiura aciem adeo di

VNIVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

gito ipressit suo ut aliqualis scaturiret e uulnere sanguis. quo facto miro dormiẽtis adhuc amore flagrauit.
Dumq; illũ stupescens ispiceret: fauillula ex lucerna psiluit in dexterũ dormientis humerũ. Quãobrẽ exper
gefactus Cupido repente fugã arripuit. Verũ Psyches cũ illũ cœpisset crure atq; fortiter teneret: tandiu ab eo
per aerem delata est donec fessa: eo dimisso caderet. Cupido aũt in uicinam cupressum euolans longa quere
la eam redarguit: seipsum dãnans q; a matre missus: ut illam extremi hois amore icenderet. & ipse seipsum
ob eius pulchritudinẽ uulnerasset: & inde euolauit. Psyches anxia pditi uiri mori uoluit: fraude tandẽ soro
res ambas: quarũ cõsiliis in ærumnã uenerat: in præcipitiũ deduxit. Inde a Venere obiurgata acriter: & pedis
sequis eius lacessita uerberibus: in labores mortali inexplicabiles iussu Veneris iplicita: opere uiri adiuta pse
cit inuicta: cuius postremo ad Iouẽ precibus actũ est ut in Veneris deueniret gratiã: & in cælis assumpta Cu
pidinis ppetuo frueretur coniugio: cui pepit Voluptatẽ. Serenissime rex si huius tam grãdis fabulæ ad un
guẽ sensum enucleare uoluerimus: in igẽs profecto uolumẽ euaderet. & ideo cur Apollinis & endelichiæ fi
lia dicat Psyches: quæ eius sorores. & cur Cupidinis dicatur coniunx: cũ paucis ex cõtingẽtibus dixisse satis
sit. Psyches ergo anima iterpretatur. Hæc aũt Apollinis. i. solis filia dicit: eius. s. q mũdi uera lux ẽ deus: cũ nul
lius alterius potentiæ sit rõnalem creare aiam nisi dei. Endelichia aũt ut dicit Calcidius sup Thimeo Plato-
nis: perfecta ætas interpræatur: cuius oino rõnalis aia dicitur filia. quia etsi i utero matris illã a patre luminũ
suscipiamus: nõ tamẽ eius apparẽt opera: nisi in ætate pfecta: cũ potius naturali quodã istinctu usq; ad ætatẽ
perfectã formamur: q̃ iudicio rõnis. Aetate uero pfecta agere icipimus rõne. Ergo bene Apollinis & Endeli
chiæ filia dicit. Sũt huic duæ sorores maiores natu: nõ qa primo natæ sint: sed quoniã primo potentia utun
tur sua: quarũ una uegetatiua dicit: altera uero sensitiua: quæ non aiæ sunt: ut quidã uoluerũt. sed huius aiæ
sunt potentiæ: quarũ ideo Psyches dicitur iunior: quia longe ante eam uegetatiua potentia conceditur fœtui
& inde tractu temporis sensitiua. Postremo aũt huic psychi cõceditur rõ. & quia primo in actu sunt: iõ pri-
mæ dicũtur iunctæ cõiugio qd huic rõnali diuinæ stirpi seruat. i. amori honesto. seu ipi deo: cuius iter deliti
as a zephyro. i. a uitali spiritu: qui sanctus est defertur & matrimonio iungitur. Hic cõiugi prohibet ne eũ ui
dere cupiat ni perdere uelit: hoc est nolit de æternitate sua: de pricipiis rerum de omnipotẽtia uidere per cau
sas: sibi quæ soli nota sunt. nã quotiens talia mortales pquirimus: illum: immo nosmetipsos deuiando perdi
mus. Sorores autẽ nõnunq̃ ad methas usq; primas deliciarũ Psychis deueniũt: & ex thesauris eius reportãt
in quãtum penes rationem uiuẽtes melius opus suum uegetatio peragit: & sensitiuæ uirtutes clariores sunt:
& longius perseuerant. Sane iuidẽt sorori: quod minime nouum est: sensualitatem cum ratiõe discordẽ: &
dum illi blandis uerbis suadere nõ possunt ut uirũ uideat: idest uelit naturali ratiõe uidere qd amat: & non
per fidem cognoscere: eam terroribus conãtur inducere: asserẽtes eũ immanẽ esse serpentẽ: seq; eam deuo-
raturũ. Quod quidẽ totiens fit: quotiens sensualitas conatur rationẽ sopire & ostendere animæ contẽpla-
tionem: & cognitarũ rerũ per causam: non solum delectationes sensitiuas auferre: sed labores maximos: &
angores minime opportunos ingerere: & nil demum placidæ retributionis auferre. Anima autẽ dum mi-
nus prudens talibus demonstratiõibus fidẽ adhibet & quod negatur uidere desiderat occisura. si uoto non
correspondeat forma. Videt effigiẽ uiri pulcherimã: idest extrinseca dei opera. Formam: idest diuinitatẽ ui
dere nõ potest. quia deũ nemo uidit unq̃. & cũ fauillula lædit & uulnerat: idest superbo desiderio: per quod
inobediens facta: & sensualitati credula bonũ contẽplatiõis amittit: & sic a diuino separatur cõiugio. Tãdẽ
pœnitẽs & amans perniciẽ sororum curat astutia: easq; adeo opprimit ut aduersus rationem nullæ sint illis
uires & ærumnis & miseriis purgata præsũptuosa superbia atq; inobediẽtia: bonũ diuinæ dilectõis atq; cõ-
templationis iterum reassumit: eiq; se iniũgit perpetuo: dum perituris dimissis rebus in æternam defertur
gloriam. & ibi ex amore parturit uoluptatem. i. delectationem & læticiam sempiternam.

De Arabe Apollinis filio. Cap. XXIII.

Arabs ut placet Plinio in libro naturalis historiæ: Apollinis & Babyloniæ fuit filius: quẽ medici
næ artis dicit etiã repertorem. Puto ego hunc seu Babylonẽ fuisse hoiem: & ibidẽ medicinã ostẽ
disse prius seu apud Babylonios dedicisse: & ad arabes primũ detulisse. & hinc Apollinis filius
dictus: qa medicus & Babylonius: qa in Babilonia natus uel eruditus sit.

De Tytio filio Iouis. iii. Cap. XXIIII.

Postq̃ Apollinis lõga posteritas expedita ẽ ut ad Iouis filios reuertamur ordo postulat: ex qbus
sese ante alios Titius offert: quem dicit Leontius filiũ fuisse Iouis ex Hellaro Orcomeni filia:
quã pgnantẽ Iuppiter irã Iunonis timens occultauit i terrã: ex quo factũ est ut nascens puer ex terra natus ui
deretur: ut Seruius asserebat. Quæ qdẽ terra postmodũ eũ nutriuit: & sic nõ mater: sed nutrix. Is tamẽ cũ ad
integrã uenisset ætatẽ Latonã Apollinis matrẽ amauit: eamq; de stupro iterpellauit. Quamobrem turbatus
Apollo eũ sagittis occidit: & apud iferos religauit: atq; eius iecur uulturibus laniãdũ apposuit hac lege: ut cõ
sumptũ restauraret ilico. & sic nunq̃ uultures a discerpẽdo cessarent nec ipse a patiẽdo. Restat nunc huic fi
ctioni uelũ eripe: ut qd cõtegat uideamus. Dicit. n. primo Iouẽ prægnãtẽ abscõdisse i terris. Nil. n. occultius
tegitur: q̃ quod ifodit. Et ideo debemus itelligere hãc secretissime fuisse seruatã & hoc timore Iunonis. i. ma
ioris potẽtiæ: cũ dea regnorũ sit Iuno. Terrã aũt aluisse Titiũ nõ est nouũ cũ oẽs alamur terra Quod Latonã
Apollinis matrẽ amauerit: igentẽ eius demõstrat animũ. Cælsitudinẽ. n. appetit: quæ claritatis mater ẽ. sed
ab apolline. i. a regio splẽdore deiectus ẽ apd iferos. i. apd plebeios quos penes semp curarũ plenus qualiter
posset in gradũ: ex quo deciderat reascẽdere. Recitat ex isto Titio Leõtius breuẽ historiã: & dicit hũc apud
Boetios magnũ fuisse hoiem: & uiribo tẽtasse ex Delpho Apollinẽ eiicere: a quo ipse eiectus ẽ: & fere ad pri
uatam uitã redactus. De pœna aũt illi apposita dicit ubi de somnio Scipionis Macrobius sic: Vlturẽ iecur im

mortale tondentẽ: nihil aliud intelligi uolẽtes: q̃ tormenta cõsciẽntiæ obnoxia flagitio uiscera iteriora rimã
tis: & ipsa uitalia idefessa admissi sceleris admonitiõe laniãtis: semperq; curas: si qeiscere forte temptauerit ex
citantis: tanq̃ febris renascentis inhærendo: nec ulla sibi miseratiõe parcentis lege hac qua se iudice nemo no
cens absoluitur: nec de se suã potest uitare sententiam. Hoc Macrobius.

De Baccho secũdo Iouis filio. iiii. q genuit Hymenæũ Thyonæũ & Thoantẽ. Cap. XXV.

Bacchus Iouis filius & Semeles ab Ouidio: & reliqs poetis dicit ex cuius origie talis recitat fabu
la. Cũ amaret Iuppiter Semelẽ Cadmi filiã: & ipsa cõcepisset ex eo: accessit ad eã Iuno formã ge
rens Beroæ epidauriæ anus. & inito cum ea colloqo: perqsiuit nunqd diligeret a Ioue: cui dixit
Semeles arbitrari se diligi. Tunc Iuno. nõ pões filia nisi uno modo cognoscere. s. si stygis inter-
posito iuramento pmittat tecũ eo pacto coniũgi: quo Iunoni iungit. Semeles experiẽtiæ auida uenienti iura
mentũ: & inde munus popoicit. Iuppiter autẽ dolens eã: ne aduersus iuramentũ ageret: fulminauit: & mor-
tuæ filiũ traxit ex utero: suoq; apposuit fœmori: donec tempus pficeret: quod cũ esse in uẽtre matris oppor-
tũitas exigebat. Hũc prio clã nutriuit Ino matertera eius: postmodũ nymphis tradidit: quæ ẽt ei alimẽta de-
derũt: ut ait Ouidius: eũq; ne a perqrẽte Iunone iueniret: ederis o cultauere. Huic isuper alumnũ dicũt fuis
se Silenũ q captus a rusticis a Mida Bacco restitutus ẽ. Hũc præterea curru & sociis honorant. de qbus sic re
fert Statius. Promouet effrenæ dextra leuaq; sequũt Lynces: & uda mero lãbunt retiacula tygres. Post exul-
tãtes spolia armẽtalia portãt. Seminecesq; lupos scissasq; mimalones ursas. Nec comitatus iers: sunt illic ira
furorq;: Et metus: & uirtus: & nunq̃ sobrius ardor: Succiduiq; gradus: & castra simillima regni &c. Dicunt
isuper eum primũ uitem plãtasse: ut ait Accius in Bacchis. O Dionyse pater optime uiti sator Semela geni-
tus euchiã. & hic uini deũ asserũt. ederã ei sacrã & Vãnũ & Marsyã in tutelã eius ascribũt: eiq; Ariadnã Mi
nois filiã cõiugẽ copulãt. Baculũ ab eo repertũ: atq; denominatũ affirmat Rabãus: ut eo homines uino graues
uterẽt. Multis ẽt illũ nominibus uocãt: de qbus Ouid. Thura dabãt Bacchũq; uocãt bromiũq; lieũ Ignigenã
q; satũq; iterũ solũq; bimatrẽ. Addit his Nyseus itõsusq; Thiõeus: Et cũ læneo genialis cõsitor uuæ: Nicti
liusq; eleusq; parẽs: & iacus euhan: Et q̃ pierea p graias plurima gẽtes Noia liber hẽs: tibi. n. iconsumpta iu
uenta ẽ. Tu per æternus: tu formosissimus alto Cõspiceris cælo tibi cũ sine cornibus extas &c. Addit & alia
noia Albericus: uocatũq; dicit Euchiũ: Briseũ & Bassareũ. Lactã. ẽt eũ uocari dicit dytyrãbũ Dicit isup Ser-
uius Orpheũ dicere hũc a gygãtibus mẽbratim discerptum: qd Albericus affirmat addẽs q; ab eis ebrius sit
iuẽtus: eũq; dicit sepultũ: & postea surrexisse iterũ. Pigebãt ẽt eũ antiq i hitu muliebri & nudũ atq; puerulũ:
ei nocturno tpe tibiis & cymbalis & clamore facrũ: qd origia uocabãt celebrãtes. Præter hæc alia ẽt recitan-
tur: sed quoniã nõ cõpta sunt oia: q̃ qrunt: q̃ uideri possunt de appositis uideamus. Prio igr & añ oia p con
stãti uidet tenere historiographi Dionysium hunc ex Ioue & Semele natũ adeo ut de tpe iter antiquos plu-
rima fuerit uarietas: ex qbus alii Dionysiũ. alii Liberũ patrẽ uocãt. & qm nõ cõstat cuius Iouis fuerit filius:
ego secũdo ascripsi Ioui: eo q; eius æuũ melius uideat cõuenire cũ scdo q̃ cũ aliquo aliorũ. Dicit. n. Eusebius
i libro tẽporũ: a qbusdã arbitrari Danao Argis regnãte Dionysiũ i idia Nysam cõdidisse: & suo noie nuncu
passe: & eodẽ tpe eũ i idia militasse: & eius in exercitu fuisse mulieres bacchas cognoiatas ob furorẽ potiusq̃
ob uirtutẽ: Quod qdẽ fuit circa ãnos mũdi. iii. Mil. dcccxxix. Paulo post idẽ Euseb. dicit regnãte Danao ar-
gis Cadmus regnauit Thebis: ex cuius filia Semele natus est Diony. i. Liber pr: qd scdm eius ãnorũ descri-
ptionẽ cõprehendit: fuisse circa ãnos mundi. iii. Mil. dcc. lxxvi. nec multo post dicit ãno. xxxv. Lincei. regis
argiuorũ. Dionysius: q latine dr Liber pr: nascit ex Semele: qd contigisse uidetur anno mundi. iii. Mil. dccc.
xiiii. inde subseqtur. Acrisio regnãte argiuis Dionysius: q & Liber pr: aduersus indos dimicãs Nysam ur-
bem iuxta Indum flumẽ cõdidit: qd factũ colligitur anno mundi. iii. Mil. dccc. lxx. Quãta sit hæc tẽporũ di-
uersitas ab Eusebio ex cõmentariis ueterũ collecta facile cõprehendi põt. nostrũ. aũt est p cõiecturas arbitra-
ri: qd uerius potuerit ex dictis tempus attribui æuo Bacchi. Ego ãt omissis causis me mouentibus arbitror
Bacchi dies fuisse circa antiquus horũ tẽpus: seu saltẽ qd de pximo sequit: eumq; ea tẽpestate natum egisse q̃
ab eo gesta narrãtur. Sed his curiosioribus derelictis ad figmẽta tẽdamus. Fulminatã Semelem a casu sum
ptam credo: eam. s. a fulmie: seu an ignita febre in mortẽ deductã: quarũ utranq; a Ioue. i. ab elemento ignis
emissam non mirabitur eruditus. Euulsum ab utero mortuæ matris fœtum: & Iouis fœmoribus applicitũ
notissimum obstetricibus officiũ designatur. necesse. n. est: ut caloribus extrinsecis: q p Iouẽ debent itelligi:
foueatur q añ tẽpus itrisecis aufertur. Sed cũ sit hæc expositio physica. historiã recitat Põponius Mella i Cos
mographya dicẽs. Vrbiũ quas icolunt Indi: sunt autẽ plurimæ: Nysa ẽ clarissima & maxima: mõtiũ meros
Ioui sacer: famã hinc præcipuã hẽnt: in illa genitũ in huius specu liberũ arbitrãtur esse nutritũ. Vnde Græcis
auctoribus: ut fœmori Iouis insitum dicerẽt: aut materia gessit aut error. Hæc ille. Albericus ãt addit dicẽs
a Remigio affirmari apud Nysam Liberi pris haberi crepundia in testimonium qd ibidẽ altus sit: qd si sic
est existimo potius de altero itelligẽdum sit: q̃ de eo: q ex Semele natus ẽ: ex quo etiã seq posset tẽporũ diuersi
tates a diuersis Dionysiis exortasesse. De hoc. n. si is fuit: dicit Orosius sic. Subactã India Liber pr sanguine
madefecit: cædibus oppleuit: libidinibus polluit: gentẽ utiq; nulli hoium unq̃ obnoxiã uernacula titum qe
te contentã. Cæterũ: ut ad sensus physicos tectos sub fabula iterũ redeamus: dico q; nonnulli uolunt p Baccũ
uinum itelligi: & sic semeles pro uite sumetur: quæ ex ioue. i. ex calore in altum humorẽ terræ imixtũ p uitis
poros trahente se prægnantẽ. i. turgidã facit: & in palmites botrosq; succos: tanq̃ in cõceptum fœtum emit-
tit. tunc autem fulminat cum adueniente autumnali calore non in ampliorem maturitatem: sed potius icor
ruptionem & putredinem fructum conceptum deduceret: ut auferatur necesse est: & fœmori Iouis. i. calo-
ri altero applicet. Quod qdẽ fit: dum pressum ex uuis uinũ: aut igni aut ipsismet pressis bulliendum cõcedi-

VNIVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

mus iteꝫ donec defecatū tali bullitione reddatur potui aptū.Deinde Ino.i.uas illud seruat occultū.i.cōtectū ne a Iunone iueniatur.i.ne ab aere corrumpatur.Seu pgnantē tunc semelem dicimus ex ioue: cū uitem agēte calore turgidā cernimus uere primo. Veꝫ tūc fulminat̄:dū æstiuo calore præter consuetū exuritur. Tunc aūt apertis porris conceptū emitit in botros:qđ fœmeri Iouis.i.diurno calori applicatur:ut quā ex matre nō habuerat:a patre maturitatē accipiat:& tūc ino illud seruat occulte:dū a pāpinis tegitur ne ab aere nimis calido offendat̄:& illud tūc nutriunt nymphæ:dū nocturnis humiditatibus restauratur:qđ calore diurno fuerat exhaustū. Silenus senex eius alumnus dr̄:eo ꝙ senes fere potu magis q̄ cibo sustententur. Qui illi a Mida auarissimo hoie restituitur:qa auarus potationibus non delectatur. Curru sociis uti ideo a poetis dictū est:ut nōnulli ex suis demonstretur effectus.nā p curru ebrioꝫ uolubilitas assumēda est. Lynces aūt illi attribuūtur:ut itelligatur uinū moderate sumptū uires:audaciā & pspicaciā augere. Tygres aūt ideo currum trahunt:ut ebrioꝫ ostendatur sæuitia.nemini.n.parcit onustus uino.Sunt præterea temulenti temerarii adeo ut in quodcūq; piculum iconsiderate irruāt:qđ p semineces lupos:& scissas ursas:quæ in præda Bacchi deportantur itelligo:qđ irascantur facile:& inde ueniant in furorē:satis liqdo patet:& sic non sobrio comitant̄ ardore. Meticulosi etiā sunt uinolēti:quia perdito recto rōnis iudicio sæpissime non timēda pauescunt. Virtus aūt cur currui Bacchi iungat̄ prætactū ē:ubi de lyncibus diximus. Succidui gradus iō inter Bacchi numerantur comites:ut ebriorum titubantia designetur.quia adeo titubando incedunt:ut cadere credant̄ cōtinue. Superadditur Baccho castra eē simillima regum:nec immerito.nam si cernamus tabernas meritorias ibidem:tabernacula frondium:cupedinarios lucrones:ædulia & potationes hic inde ac tumultuarios rixantesq; uidebimus:quæ castris regum simillima sunt. Bacchum autem apud græcos primum plantasse uitem seu uineam:& uinum fecisse possibile est:cum lōge apud hebræos id fecisse Noe certissimum habeamus. Dicunt tamen aliqni Baccum uitem non plantasse:sed incognitum thebanis uini usum introduxisse: atq; illud uariis liquoribus immiscuisse:ut amabilius foret:quod quoniam mirabile uisum est:deus uini apđ rudes primo creditus est. Hæderam præterea Baccho sacram dicūt:credo quia uites hædere tramites luxuriantes plurimum:& botros uuarum imitentur corimbi:necnō quia uireat uiriditate perpetua: per quam ostenditur uini iuuentus continua:nunquā enim quantum ad uires senescit uinum. Hac etiam poetæ coronari cōsueuere:eo ꝙ Baccho ob facundiam sacri sint:& ad perpetuitatem carminum demonstrādā. Vānus autem illi sacer est mystica ratione. Ait autem Seruius Liberi patris sacra ad purgatiōem animæ pertinere: & sic homines eius mysteriis purgantur:sicut uāno frumenta purgant̄. Fuere tamen qui uoluere hæc purgamina uiuentibus hominibus fieri per extremam ebrietatem quæ sacrum Bacchi est:asserentes siqs in tātam ebrietatem procederet:ut in uomitum usq; ueniret:post præteritum cerebri stuporem animum exutis curis tediosis:atq; eiectis remanere tranquillū. Cui opinioni Seneca philosophus in libro.quē de tranquillitate animi scripsit adhæsisse uidetur: Marsiam i suam tutellam ideo positum uoluisse reor:quia audax immo temerarius in Apollinem fuit:per quam temeritatem uinolentorum loquacitatem i quoscūq; tendētem intelligo:quam in conspectu rudium sæpe prudentes ab ignaris confundi uidentur: non aduertent.ū: qa nullo talium oratio incedat ordine:sed more satyri: uti Marsias fuit:huc illuc saltitādo procedat.tandē in cōspectu eruditorum nudatus Marsia.i.patefacta calefactorum præsumptiōe in flumen uertit̄.i.i lapsū: quasi nil dixerunt talium sermo soluatur. Quod ad Ariadnā coniugem spectat in sequentibus ubi de ea scribetur. Hunc autē a gygantibus fuisse discerptum:& inde sepultum ideo dictum reor:quia ab Eusebio in libro tempoꝫ scribit̄ ꝙ regnāte Athenis Pandione anno.i.mundi.iii.Mil.dccccxcvi.marco Varrone poeta teste:hic liber pater aduersus Perseum pugnās i prœlio occisus fit:eiusq; uideri sepulchrum apud Delphos iuxta Apolinē aureū:& hoc quantū ad historiā dictū sit. Sed fictioni supaditur a quibusdā eū.s. q̄tūcūq; discerptū sepelierit.integrū surrexisse. Quod ego arbitror debere intelligi:quod ex pluribus ingurgitatiōibꝫ ab elatis calore uini bibonibus factis una consurgat ebrietas:per quā Bacchū uiuere: & aliquid agere satis patet. Dicebat tamen circa hoc Albericus. Bacchum animam mundi intelligendum: quanuis membratim per mundi corpora diuidatur:tamen se redintegrare uidetur de coporibus emergens:& se reformās:& sēper una eademq; perseuerans nullas simplicitatis suæ patiens sectiones. Hæc ille. Ast ego puto hunc Bacchum Alberici solem intelligendum macrobii:ipse macrobius transfert deorum omniū deitates. Pictus āt i habitu muliebri est:quia in expeditiōe aduersus indos secum habuit mulieres:ut prædictum est:uel qa cōtinuatæ potationes eneruēt uires:debilesq; reddāt ad ultimū potatores. Nudus uero iō pingit̄:quia ebrius omnia pandat secreta:uel quia multos iam ad inopiā & nuditatem deduxerit:uel quia calores potatiōes igerant. Puer quidem dicitur:quia non aliter sint lasciui ebrii q̄ pueri:quibus nondū integer est intellectus. Restat nūc de nominibus uidere. Dicitur igitur primo Bacchus:quod idem sonat:quod furor:eo ꝙ uinum & potissime nouum tām feruentis furoris est ut nullo queat claustro contineri:& imoderate sumētes ut prædictum est:facit etiā furiosos. Dicitur etiam Bromius a bromin:quod est cōsumere. Modesta quidem bōi uini potatio consumit superfluitates ciborum:& digestiōem adiuuat:ut physicis placet:sed imoderate sumptum humiditatem bonam desiccat:& neruorum hebetat uires:adeo ut plurimū ingurgitatores tremulos effetosq; reddat. Vocat̄ isuper & lyeus a lyen:quod est tractus:tractim enim bibitur:uel dicitur lyeus a ligogas.modeste aūt sumptū dispersas uires colligit augetq; imoderate sensus ligat & rationē. Vel secundū fulgētium lyeus dicitur:qa lenitatē præstat:sumus.n.post aliq̄lē potationē magis exorabiles. Nūcupat̄ & ignigena:seu qa ex igne genitus fit:seu qa ignē.i.calorē generat:uidemus.n.capita potantiū fumātia: eosq; ob calorē uestimēta qn̄q; deponere. Appellat̄ etiā satus iterū:& ob id eū uocari dytyrambū:qđ idem sonet: dicit Lactantius:ꝙ autē iterum natus sit:supra monstratū ē.& inde merito bimater. Nyseus præterea a Nysa

ciuitate in qua colit̄:uel:a Nysa uno ex uerticibus Parnasi eidem consecrato.uocatus est Thioneus qđ intonsus sonat ideo dr̄:quia uites ex quibus oritur longos hn̄t palmites:uel qđ melius puto:ad suā pueritiā ostendendā:qa intonsi sint pueri. Consitor uuæ dr̄ a uite a se prio plantata. Nictileus uero uocitatur.qa noctē.i. tenebras sensibus ingerat. Elleus ab ellea ciuitate:in q̄ potissime colebat̄. Hiacus aūt ea de causa noiatus est qa hoies hiare facit. Euhan iteriectio est laudantis Bacchū:& sonat bonus puer. Briseus iō dictus: ut ait Albericus:qa primus uinum ex uua pressit:uel briseus:q̄si hyrsutus.i.supbus.hic aūt eum apud ueterē græciā duas habuisse statuas:unā hirsutā briseim uocatā:alterā uero lenē leneā uocitatā. Bassareus aūt appellatus est a specie uestium:qbus ministræ eius utebantur in sacris:& ab eisdē ministræ Bassarides nūcupatæ. Liber āt pr̄ dr̄:qa hoibus libertatem uideatur inferre:nā potati serui ēt ebrietate durante arbitrantur se fregisse uincula seruitutis. Liberat præterea a curis.& in agēdis securiores facit: pauperes ab opportunitatibus reddit immunes.deiectos extollit etiā in sublime. Et dicit Albericus:ꝙ cū inter initia condendaꝫ ciuitatū diis cæteris p auspicibus ceptoꝫ fierēt sacra:Libero patri fiebant ut libertatē futuræ patriæ cōseruaret. Præterea ciuitates impantibus orbi Romanis aut stipendiariæ erant:aut fœderatæ:aut liberæ.in liberis aūt ciuitatibus in signū libertatis simulacrum Marsiæ habebant:quē supra diximus in tutelā esse liberi patris Insuper mos fuit Romanis liberā togam adolescentibus in festis liberalibus exhibere ad significationem liberioris uitæ in posterum concessæ. Cuius quidē sacra dicit Seruius a Iulio Cæsare Romam primo translata:in qbus hyrcus imolabat̄:& hoc ideo:qa aliquando capellæ palmites uitiū crescētes.uastassent. Dicit enim. M. Tullius Varro:ubi de agricultura:eidē tanq̄ repertori uitis hyrcos imolari:ut pœnas capite pēdāt. Ego aūt huius sacra nō puto a Iulio primū Romā trāslata sed eius Liberi pr̄is:de quo itellexisse uidet̄ Tullius dū ubi de naturis deoꝫ scripsit. Hūc dico libeꝫ Semele natū:nō eū:quē nostri maiores auguste sancteq; cēsent libeꝫ &c. Quē ego arbitror iuxta sn̄iam Macrobii solē:quē arbitrati sunt reꝫ oium patrē:& hinc liberū patrē dictum. & sic etiā itellexisse Virgiliū puto. Lumina labente cælo quæ ducitis annū Liber & alma ceres.&c. Non.n. Bacchus labētē annū cælo ducit:sed sol. Et hæc quidē ea duo fuerūt numia:quæ Etrusci potissime coluerūt. Sed qcunq; hic fuerit liber:ostendit Augu.in libro de ciui.dei:ei a priscis obscœna celebrata sacra: & inter alia dicit:qđ eius in honorem pudenda uirilia colebantur in publico:adeo ut in festis diebus liberi mēbrum uirile eleuatum ex cōpitis deferretur in urbem uerbis flagitiosissimis omni concessa licentia.inde per forū trāsuectum:& in locum eidem deputatum depositum:oportebat ut honestissima omnium materfamilias illi coronam imponeret. Insuper & Dionysius appellatur Bacchus:de quo ubi de Dionysio.

De Hymenæo filio Bacchi. Cap. XXVI.

HYmenæū dicit Albericus filiū fuisse Bacchi & Veneris:& seqtur auctoritate Remigii: ob id habitū:qa ex nimia petulantia libido soleat excitari. Hymē aūt græce dr̄ mēbrana : quæ est proprie muliebris sexus:in qua puerpia fieri dicunt̄:inde Hymenæus nuptiarum deus dictus est. Sane Lactantius ab historia tractum dicit scribēs:qa Hymenæus puer fuerit atheniensis medioeri genere natus: qcū annos puerilis ætatis excederet nec dū uiꝫ posset iplere:ea pulchritudie fuisse pditū dr̄:ut fœmiā mētiretur. Istum cum una ex ciuibus suis uirgo nobilis adamasset:is qa nuptias desperabat:puellā tn̄ uersa uice diligebat extreme:& aio saltē aspectu satisfaciebat suo. Cūq; nobiles fœminæ cum uirginibus sacra Cæreris eleusinæ celebrarēt:subito aduētu pyrrhatarū raptæ sūt:iter quas etiā Hymenæus:q illo a se dilectā secutus fuerat. Cū igr̄ per longinq̄ maria prædā pyrrhatæ uexissent:ad quādā tn̄ regionē deuoluti:& ibi somno oppressi:ab isequētibus iterēpti sunt oēs. Hymenæus aūt relictis uirginibus euolauit Athenas pactus consanguieis dilectæ suæ nuptias:si illis filias nup raptas restitueret:q̄s ubi p uoto restituit:exoptatā accepit uxorē. Quod cōiugiū qa fœlix fuerat:placuit Atheniēsibus nomē hymenæi misceri nuptiis. Sūt tn̄:q dicāt eū die q̄dā nuptiarū ruina oppssum:& piatiōis cā id adinuētū:ut nomē eius celebraret̄ in nuptiis qđ oino Seruius dānat. Ego autem eū ob id Bacchi & Veneris filiū dictū reor.qa pp duo fiant nuptiæ: seu duo iteruenidt i nuptiis:festū & carnalis copula. Per festū Bacchus itelligēdus est:ut p Virg.patet:dū dicit. Adsit lætitiæ bacchus dator.&c.p uenerē autē carnalis copula:cū ad eā spectare uideat̄ ad pcreandā plē marē & fœminā copulare:& ex his duobus conficiuntur nuptiæ:seu Hymenæus:qui pro nuptiis intelligēdus est.

De Thyoneo Bacchi filio. Cap. XXVII.

THyoneū Bacchi filiū dicit Ouid.& de eo breuē recitat fabulā. Dicit.n.ꝙ cū bouē fuisset furatus: & ob id opprimeret̄ a rusticis.iuocato forte patris auxilio:factū est:ut a Baccho Thyonæus i uenatorē cōuerteretur:& bos pmutaretur i ceruū. Arbitror ego hūc fuisse furē:& potatis optime rusticis bouē suū repetētibus facile ostēdisse eis:& se uenatorem:& bouē ceruū fuisse.

De Thoante Bacchi filio:qui genuit Hypsypilem. Cap. XXVIII.

THoātē Bacchi filiū fuisse carmē Ouidii demōstrat dicētis. Tū primū sese trepidus sub nocte thyoneus Detexit nato portās extrēa thoāti subsidia.&c.paulus āt eū ex ariadna Miois filia susceptū testatur. Sed miror q̄lter hoc fieri potuerit:cū Thoas:ut ifra mōstrabitur:gēuerit hypsypilē: q̄ tpe thebani belli nutrix Opheltis licurgo nemæo seruiebat:& ariadnæ anteq̄ Baccho nupserit a Theseo rapta ē post hippolytū susceptū:q paulo an̄ initiū suscepti belli thebani in Italiā abiit:& sic lōge antiqor Thoas: fuit: q̄ ariadna. Is qdē:ut testatur Statius:iā senex cū lēniades:apud quos rex fuit:a fœminis suis cōi cōsilio occisi sunt:a filia Hypsypile:facto rogo saluatus ē:& in Chiū isulā nocte trāsmissus.

De Hypsypile Thoantis filia. Cap. XXIX.

h Ypsypile filia fuit Thoātis:teste Statio:dū dicit. Cui regnū genitorq; thoas & lucidus euā Stirpis auus:&c. Hæc autē:ut idē refert Statius:cū adhibuisset cōsensum publico mulierum lēniandum

VNIVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

consilio de occidēdis masculis suis:& suis legibus uiuere:ea nocte:qua scælus a cæteris fœminis ꝑpetratū ē Thoantē patrē naui iposuit:eūq; bacho patri cōmendauit:& in isulā Chiū trāsmisit:& cōstructo in regiā rogo:se patrē iteremisse mōstrauit:eiusq; loco homicidis mulieribus iperauit: qua regnāte:ut ostēdit Statius: factū est:ut tēdētibus cū Iasone argonautis in colcos ad Lemni littus appellerēt:& seu qa nō reciperenē:seu qa ultores criminū accessissent:ui isulā cepe:& sic suscepti inter alios Iason ab Hypsypile receptus est:& eius amicitia usus:sociis orātibus & exigēte tpe:reditu ꝓximo nauē cōscendēs:eā prægnātē reliqt: quæ postea geminos pepit: Thoātē.s.& Euneū:& cū minime reuerteret Iason:& casu cognitū foret a lēniadibus:eā Thoanti pepcisse patri:regno pulsa est:& a pyrrhatis capta in littore in seruitiū regis Nemeæ deducta est. Qui eidem Opheltē paruū filiū alendū exhibuit:quæ dū operi uacaret:uenietibus argiuis in Thebanos in nemea sylua siti peūtibus:ab his q aquæ exploratores uenerāt:seu ab ipso Adrasto rege cōperta & iterrogata ē. Quæ e uestigio langiā fluuiū ostēdit:ubi sitim posuere reges:& qui illos sequebanē populi: & quæ nā eēt explorasent:& ea casus recitasset suos:cōtigit ut medio ex agmine Thoas & Euneus iuuenes filii eius ꝓsilirēt matre cognita:eiusq; solarenē dolores. Sed dū ipsa fortunas suas recitat alūnū oblita:quē iter herbas floresq; ludentem liqrat:ifelici euentu cōtigit:ut is a serpēte caudæ repcussione occideretur. Quāobrē turbatus exercitus ē Verū Licurgus ægre filii necē ferens:dum in eā ipetu ageretur:ab Adrasto reliqsq; regibus: & a filiis suis seruata est. Quid tandem ex ea contigerit nusq̃ legisse memini.

De amphione rege Thebarū q̃nto Iouis secundi filio:q.vii.genuit filios:& totidē filias. Cap. XXX.

Amphion fuit filius Iouis & Anthiopæ:ut in Odyssea testatur Homerus:Ex cuius creatōe: ubi de Anthiopa scribit fabula recitaē. Dicit tamē Ouidius q ibidē nō scribitur a Ioue in tauꝝ uerso oppressam Anthiopā:& grauidā factā: Et alibi dicit. Addidit & satyri celatus imagine pulchrā Iuppiter iplerēt gemio nicteida foetu.&c. Homerus ꝓterea ubi supra dicit. Iouē tres ex anthiopa suscepisse filios:Amphionē.s.& Zetū atq; Calaim. Hos ꝓterea uolunt expositos a matre pulsa a Lynceo rege Thebarum ob stupꝝ cū epapho:seu Ioue cōmissum:& grādes tandē a pastore quodā nutriti insurrexisse in Lynceum:& eum occidisse:atq; Dyrcen cōiugē:eius:& demū pulso Cadmo sene apud Thebas regnasse. Ex istis āt secundū Seruium Amphiō musicæ artis adeo ꝑitus fuit:ut iuxta Lactantium a mercurio cytharā meruerit:cū q Thebanos muros cōstruxit:ut Seneca poeta in tragœdia Herculis furētis dicit. Cuiusq; muros natus Amphiō Ioue Struxit canoro saxa modulatu trahēs.&c. Eūq; lydios modulos iuenisse scribit plinius. Huic isup cōiunx fuit Niobes Tātali filia:ex q secundū Homeꝝ in Iliade.xii.suscepit filios:secūdū uero latinos poetas:& Ouidiū potissime suscepit.xiiii. quos cum ob supbiā Niobis ab Apolline & Diana uidisset occisos:seipm gladio iteremit. Nunc āt declarādæ fictiōes ueniūt. Dicūt igr hunc a tauro Ioue: seu satyro genitū:qd fictum puto ad feruorē libidinis opprimētis demōstrādum:cū scribatur alibi anthiopā uiolēter oppssam. Theodōtius tn̄ dicit:amphionē & fratres nō iouis sed Epaphi fuisse filios ex anthiopa: & ob hoc a Lynceo Thebaꝝ ægyptioꝝ rege anthiopā repudiatā:in quē Lynceum iā adulti iuuenes isurgētes eum iterficere:& aufugerunt in Græciā:& a Cadmo suscepti eum senē regno priuauerunt:& se iouis dixere filios Floruit.n.ut dicit Eusebius in libro tēpoꝝ:in musicis Lynceo regnāte argis. Eum āt cythara mouisse saxa in muros Thebanos cōstruendos dicit albericus.nil aliud fuisse:q̃ melliflua oratione suasisse ignaris: atq; rudibus & duris hoībus & sparsim degētibus:ut in unū cōuenirēt:& ciuiliter uiuerēt:& sim defensionē publicam ciuitatē mœnibus circundarēt:qd & factum est. q āt a Mercurio cytharā suscepit:est q eloquentiam ab influentia Mercurii habuerit:ut mathematici asserunt.

De.xiiii.filiis amphionis. Cap. XXXI.

Amphioni ex Niobe septem fuere filii:& filiæ totidem:quoꝝ hæc fuere noīa: Archemorus: Antegorus:& Tātalus:necnō & Phadimos:Sipolos:& Xemarchus:atq; Epinitos: Demū filiæ sic dictæ sunt:Asticratia:Pelopia:& Cheloris:& post has Cleodoxe:ac Ogune & Phyda: atq; Nerea. Hoꝝ ludentes masculi dicit Ouid.ob superbiā Niobis in latonā obloquētis ab Apolline occisi sunt:fœminæ āt a Diana Niobe matre uidente. Sane Ouid.discrepat in aliqbus noībus a Lactātio. Nā pro Archemoro Anthegoro Xemarcho atq; Epinito ponit Ouid. Ilmeneum Alphenorē. & Damasiconē & Ilioneū. Ex his āt nescio quē Homerus uocabat Amaleā. Qui hos dicit sic occisos nouē ānis sepulchro caruisse:tandem cōuersis a Ioue populis in lapides eos cōtexisse. Esto alibi dicat eos in Siphylo monte cōditos extitisse. Quod āt isti tā repente perierint peste factum credo:cum sit exterminator Apollo:& hinc cōtigisse deficiētibus hoībus defecisse q illos sepelirent:q mortui hoīes & in lapidē.i.puluerē conuersi eos ēt resolutos texere: aut texisse creditū. Vel:qd melius dictū puto:populos lapideos factos.i.malis duratos illos: adinuētis urnis:ut ait Home.apud Siphylā sepelisse:nō.n aliquādo ob pietatē nimiā possumus qd debemus Seu aliter potuit cōtigisse:hos iminēte peste populari ritu sepultos:& nouē annis neglectos demū regio more lapideis urnis imissos.

De Zeto secundi iouis filio.vi.q genuit ithilū & Thyin. Cap. XXXII.

z Etus filius fuit iouis & Anthiopes:ut ubi de Amphione tantū dictū est. Hunc dicit Lactantius super achilleide:& Seruius similiter rusticum fuisse hoiem:esto cum fratre regnauerit.

De ithilo & Thyi filiis Zeti. Cap. XXXIII.

Ithilus.& Thyis:ut testatur Homerus in Odyssea:filii fuerūt Zeti regis ex Aidona cōiuge. Ithili autē per errorem nocte Aidona mater iterfecit putans eum Amalea Amphionis filiū. Inuidebat quidem uxori amphionis:eo q sibi sex essent filii masculi. Quæ ut ait Leōtius:crimē suū cognoscens optauit mori:miseratione tamen deorum in carduelem uera ithilum deflet. de Thyi autem nudum superest nomen.

De Calato secundi Iouis filio.vii. Cap. XXXIIII.

c Alatus filius fuit Iouis & Anthiopæ:ut Homerus in Odissea describit:de quo nil præter nomen legisse memini.

De Pasythea & Egiale & Euphrosyne gratiis secūdi Iouis filiabꝫ. Cap. XXXV.

Pasythea & Egyales & Euphrosyne:quæ grāe seu Carites appellanē: ut placet Lactātio:Iouis & Anthonoi fuere filiæ. Has dicūt Veneris eē pedisse quas:affirmātq; qa se lauēt in acydalio fōte: q in Orchomeno Boetiæ ciuitate ē:& idē nudas incedere:& inuicē uinctas:ac ex eis duas facie ad nos esse cōuersas:cū tergū tertia uertat. Quid aūt in hoc senserint ueteres excutiendū est. Cū eni gratia semp i bonū sonet:merito Iouis dicunē filiæ:cuius effectus semp in bonū tēdūt. Et cū cōiunctionū oīum ex attributa potētia causatrix uenus sit:ut supra dictū est:illi merito obsequunē cū semp uideaē aliquali grā ꝓcedēte qs in unionē:seu amicitiā ire alterius:utputa rōne beneficii ipensi:uel cōplexionis & morū conformitate:seu studioꝝ similitudine:& huiusmodi. Et ideo:ut placet Fulgētio:Pasithea q̃ gratiaꝝ prima est:interpretaē attrahens:eo q ante alia q̃cunq; moueamur eā:ad aliq̃ rem desiderandā attrahimur. Secūda aūt Egyales iterpretaē demulcēs:& hoc iō:qa nisi delectaret in ꝓcessu:qd appetiuimus ante nō iretur in perseuerātiā amicitiæ:imo dissolueret ilico:& icirco ut demulceat & delectet necesse ē:qd attraxerat ante. Tertia aūt Euphrosyne appellaē qd retinēs sonat:ut per hoc itelligaē i uacuū qs in delectationē alicuius rei attrahi:atq; se attractū delectari nisi qs ope suo teneat qd attraxerat & delectat. Et hinc potes aduertere duas in te grās uenietes. Tertiā uero a te in illas ieuntē:& sic duæ nos faciē:tertia tergū uertit. Vel aliter siqd eni in hominē gratū miseris ab eo i te duplū:seu malus redire uidebit:& ob id dicit Ilioneus Didoni apd Virgi. Ne te certasse priorē pœniteat:qsi uelit itelligi:si nobis boni aliqd feceris:& uiuat æneas duplicatū ab eo recipies. In acyde autem fonte ideo balneari dicūtur:qa acyda græce latine cura est:& hoc ideo fictum: ut sentiamus quia dum trahimur:dū mulcemur:dū retinere cunamur:uariis curis angimur. Nudas autē eas icedere nō ob aliud uoluere:nisi ut uideremus in captādis amicitiis nil fictū:nil fucatū:nil palliatū interuenire debeat: quinimo simplici & pura mente:atq; aperta in hoc debemus incedere. nam qui aliter exquirunt amicitiarum mercatores potius q̃ factores dici possunt.

De Lacedæmone.xi.secūdi Iouis filio:q genuit Amiclatē. Cap. XXXVI.

Lacedæmon:ut scribit ditis certēsis eo in libro:quē de expositione græcoꝝ i Troianos cōposuit: filius fuit iouis ex Taigeta filia Agenoris Phœnicū regis. Esto Eusebius i libro tēporū dicat eū filiū fuisse Semeles pře nō noiato:eūq; Cortopo argiuis regnāte Lacedæmonē cōdidisse ciuitatē.

De Amiclate filio Lacedæmonis:qui genuit Argulū. Cap. XXXVII.

a Miclas:ut prædictus ditis asserit:filius fuit Lacedæmonis. Esto sint libri:in qbus legaē:Lacedæmonem fœminā fuisse:& ex ea Amiclatē natū:ego tamē hominē fuisse puto.

De Argulo filio Amiclatis:qui genuit Oebalum. Cap. XXXVIII.

a Rgulus:ut idē ditis dicit filius fuit Amiclatis:quē Theodōtius dicit primū iūxisse apud Acheos quadrigā:sed timeo ne similitudine fere nois deceptus sit. Is eni qui primus quadrigam iūxit in græcia Aregillus dictus est: & id adinuenit regnāte Arge Phorbante:qui diu ante argulū fuit.

De Oebalo Arguli filio:qui genuit Tyndarū & Icarum Cap. XXXIX.

o Ebalus:ut dicit ditis & Theodontius filius fuit Arguli:quē regnasse dicit Paulus apud Laconas: quos a se Oebalos nominauit. Huic duos fuisse filios cōperimus: Tyndarū.s.& Icarum.

De Tyndaro Oebali filio: Cap. XL.

Tindarus:ut Ditis scribit & Theodōtius:filius fuit Oebali:illiq; successit i regno:ex quo & si nil aliud habeamus:hoc saltē legimus:eū Lædā habuisse cōiugē:quæ si nō ex eo:ex Ioue tamē eius in regia Castorē & pollucē:& Helenā & Clitēnestrā pepit:dato sint: qui Castorē: & Clitēnestrā non iouis:sed Tyndari filios dicant. Ego omnes quattuor Tyndari fuisse arbitror:sed absit ut auferam tam pudicissimo deo liberos:quos illiliberalis dicauit antiquitas.

De Icaro Oebali filio:qui genuit Origonē Iptimā:& Penelopē. Cap. XLI.

Icarus ut dicit Leōtius:Oebali fuit filius. Hunc Lactantius dicit comitē fuisse liberi patris:& ab eo accepisse uti uinū exhiberet mortalibus. Qui cū pastoribus:seu secūdū alios messoribus suis exhibuisset:& hi:seu qa ultra debitū:seu qa isueti potassent ebrii facti:& idē existimātes sibi uenenū exhibitū:Icarū apud marathonē uenationi uacantē interemerūt. Quē dicit seruius a cane suo diu seruatū: tādē ut dicit Theodontius: cum canis fame impulsus domū redisset eiq; Erigores uirgo Icari filia panem dedisset:& ipse ilico ad cadauer reuerteret domini:Erigones eū secuta patrē occisum cōperit:cuius tandem ꝓcibus Icarus in cœlū assumptus est:& in Boetē cōuersus:& cū eo canis:q assyrius nuncupaē. Possibile ē:cū in octaua sphæra i antiqs astrologis multæ sint imagines q̃dā stellarū designatōe figuratæ:ex his aliqs in cōsolationē remanētiū post Icarū noie Icari & canis sui denoias: Verū ego non credo hūc eū Icarū fuisse: qui Oebali filius fuit:aut Penelopis pater.

De Erigone filia Icari. Cap. XLII.

Erigōes filia fuit Icari:ut Lactātius aftirmat:& Seruius:q cū Bacho placuisset:ab eo i spē uuæ: ut ait Ouid. decepta ē atq; oppssa. Hæc tn̄:ut dicit Seruius:cū ductu canis in Marathoniā syluā patrē a rusticis occisum cōperisset:fleuissetq; diu:tandē doloris ipatiēs i arbore laqo se suspēdit: sed seu corpis pōdere nimio:seu laqi uel rami debilitate factū sit i terrā cecidit. Cuius tn̄ miserti dii eam inter sydera transtulerūt:fecerūtq; ex ea in Zodiaco signū illud:qd adhuc uirginē appellamus:tractu tamen tpis:cū secundū Lactātium umbra eius regionē illā infestaret:ad eius irā mitigandā cōpertū est ex cæra humanā formare speciē:& i eadē arbore apprēdere:& a pastoribus cambusq; diē illā celebrare facere:ex quo

VNIVERSIDAD DSALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Virg. Tibiq oscilla ex alta suspēdūt mollia pinu. Sane. Seruius aliter. Dicit.n.q cū post aliqū tpis Atheniē
sibus eēt morbus imissus talis: ut etiā uirgines furore quodā cōpellerent ad laqueū: essetq ab oraculo respō
sum sedari posse pestē illā: si reqrerent Erigōis & Icari cadauera. Qui illa quæsiuere diu: & cū repiri nō pos
sent: ad ostēdendā deuotionē suā atheniēses: qsi in elemēto alieno ēt qrere uiderētur: suspēdebāt in arboribus
funes: ad quas se tenētes hoies hac atq illac agitabātur: ut quasi p aerē illoꝝ cadauera petere uiderētur. Sed
qa plurimi cadebāt: iuenere formas ad sui oris similitudinem: & eas pro se suspēsas mouebāt. Vnde oscilla
dicta sunt ab eo: q in his cillarentur. i. mouerentur ora: & eo modo pestis purgata est. A Bacho autē eam in
specie uuæ deceptam: ideo dictū credo. quia possibile fuit insuetā: dum uuas comederet: ebrietatē incidere.

De Hiptima filia Icari. Cap. XLIII.

h Iptima filia fuit Icari: ut in odyssea testatur Homerus dicēs. Hiptimæ puellæ magnanimi Icari: quæ
Eumilo nupsit: domum fratris habitanti.

De Penelope filia Icari: & uxore Vlyssis. Cap. XLIIII.

PEnelopes filia fuit icari: ut i Odyssea testat̄ Homerus: dū dicit: Filia icari ualde sapiēs Penelope.
Hæc qdē: ut satis uulgatū ē nupsit Vlyssi: & ex eo Telemachū filiū pepit. Postea cū iuisset Troiā
Vlysses: & ide diu post Troiā deletā errasset multa passa est: tam ob pudicitiā suā tutandā: quā p
catores plurimi solicitabāt: q̄ ob timorē insidiarū aduersus Telemachū a pcatoribus positarum:
& dolorē nō redeuntis Vlyssis tandē eis seruatis: uirū rehabuit: in quē tandē finē iuerit: nō satis certū habeo:
Dicit tamē Leōtius Lycophronē græcū poetā dicere. Penelopē cōcubitū omniū pcantiū passam: & ex uno
eorū genuisse quēdā filiū: cui Pana nomē fuit: qd cū i reditu cognouisset Vlysses: statim abiit ad isulā Gorti
nam: & ibidē obiit. Quod absit: ut credā pudicitiā penelopis a tot: tamq egregiis celebratā auctoribus: ab ali
quo fuisse maculatam: quicquid Lycophron loquatur maliloquus.

De Tantalo duodecimo Iouis secundi filio. Cap. XLV.

LAcædemonis expedita psapia: ad reliquos iouis secūdi filios redeundū est ex qbus duodecimū
Tātalū dicit Theodōtius iouis fuisse filiū: Fuit eni is antiqssimus Corinthioꝝ rex: & plus homo:
atq deorum mēsis sæpe accubuit. Quod ideo fictū puto: quia celsissima sit arx corinthioꝝ adeo:
ut siquis eam ascendat in cœlum uideatur conscendere: & esse cum superis.

De Hercule. xiiii. secundi iouis filio: qui genuit Carthaginem. Cap. XLVI.

h Ercules hic a Cicerone in libro de naturis deorū cognoiat̄. iiii: & ab eodē dicit̄ Iouis filius ex Asterie
sorore Latone susceptus. Hūc pterea sūmæ a Tyriis coli dicit: & ex eo Carthaginē filiā genitā.

De Carthagine. iiii. Herculis filia. Cap. XLVII.

CArthago: ut p ximo supra mōstratū est: Herculis quarti fuit filia: quā nos Carthaginē nuncupa
mus: quæ ideo Herculis filia dicta est: quia a Phœnicibus: qui Herculem summe colebāt posita
est Herculis dei sui auspicio.

De Minerua secundi iouis filia. xiiii. Cap. XLVIII.

MInerua nō ea cui cognomē tritonia fuit: iouis secūdi fuit filia: ut scribit Tulli. de naturis deoꝝ: quā
idē Tullius iuētricē asserit fuisse belloꝝ atq principē: & ob ida nōnullis Bellona appellata est: &
soror Matris: & auriga ut testari Statius uidet̄ dicēs. Regit atra iugales Sāguinea Bellona manu:
lōgaq fatigat Cuspide &c. Nec ea fuit hæc: quā ueteres uirginē & sterilē asseruere: qnimo: ut idē
dicit Tullius: ex Vulcano Cæli filio antiqssimo Apollinē primū pepit. Præterea ut dicit Leōtius: hæc ē: quā
armis isignē finxere: oculis toruā: Hastāq gerentē lōgissimā cū crystallino clypeo: & hoc magis ad ostenta
tionem inuenti a se belli: q̄ ob aliquod aliud significatū: qd ego non credo: quinimo insignia illa ad aliquod
mysterium ostendendū apposita oia puto. Nā cum omnes assiduis infestemur bellis: armatā fingi puto ut
doceamur prouidos uiros semper in armis consistere idest consiliis qbus ad emergentia possint obsistere.
Quod oculos habeat toruos ostendit sapientē facile capi non posse: cū utplurimū exterioribus actibus lon
ge aliud se ostendat agere q̄ gerat aio: uti toruus alibi respicit q̄ intuentes eius faciē arbitrent̄. hasta aūt illi di
catur lōgissima: ut noscamus prudentē uirū etiā lōginqua cognoscere: & ex lōginquo ictus ifigere: atq a se i
sidiantes repellere. Crystallinū aūt ideo illi clypeū attributū est ut appareat in transparēti crystallo atq solido
corpore sapientē uirū æque simul & hostis uidere opa: & seipm remediis opportunis ptegere. Huic isup di
cit idē Lactātius cū Neptuno de ipositione nois ciuitati Athenaꝝ fuisse certamē: illudq præsentibus diis in
ariopago agitatū: actūq eoꝝ snia: ut qs eoꝝ terra pcussa laudabiliorē pduxisset effectū: is ciuitati nomē ipo
neret: ob quā rē Neptunus pcusso tridente solo equū pduxit. Minerua aūt hasta piecta pduxit oliuā. Quæ
quoniā utilior uisa sit equo: Minerua deoꝝ iudicio ciuitatē e suo noie nūcupauit Athenas: nam Minerua a
græcis Athena noiata ē. Quid hic figmēti: est: sic Albericus exponit. Dicit eni Cecropi cōditori q & huic Mi
neruæ contēporaneus fuit. & iuxta Theodontiū pater fuisset aliquādiu ambiguū: an illa cōmoditate maris
quo etiā plurimū ualebat: an cōmoditate terræ: qua etiā plurimum abundabat: denoiaretur: quā maris com
moditatem per equū designare uoluere: qa & mare uehat: ut equus: & equus ut mare uelox sit: & nonnunq̄
impetuosus: & furore nimio plenus: ut mare: terrā uero oliuam: seu qa locus oliuaꝝ abundans sit: seu qa pin
gue sit solū & fertile. Tandē cū cerneret circūspectus homo maris cōmoda uariis ex causis posse subtrahi. &
terrestria q̄licunq esse continua: a terrestribus perpetuis denominādā censuit atq uocauit athenas: quod la
tine imortales sonat. Ego autem puto: cum Maritima ciuitas sit athenæ dissensionem hanc inter nautas &
mechanicos homines ostendentibus nautis rem plurimū augeri nauigiis: quæ per equum intelligenda sunt.
Mechanici autem contra artibus & agricultura ciuitates sustentari & augumentari quæ per oliuam demon

strantur cum eius sit liquor mitis & ampliatius quāobrem a diis. I. a iudicibus in hoc datis pro mechanicis
sententia lata est & hic optime Neptunnus inductus est pro mecanicis autem Minerua: quæ artium omni
um fere reperix fuit. posset qs hic obiicere Iouem primum regem Athenaꝝ dictum lōge ātiquiorem cecro
pem cōditorem dicimus Athēarum hāc obiectiōem paucis absoluit Leōtius Dicit enim nō de nouo ædifi
catas Athenas a Cecrope sed mari ppinquiores factas & hac tempestate sponte sua oliuam in arcem natā

De Arcade. xv. filio secundi Iouis qui genuit Ionium. Cap. VLIX.

a Rchas Iouis fuit filius & calistonis nymphæ ut clare testatur Oui. Huius enim matris post Lycao
nem patrem e regno pulsum a Ioue. ut refert Paulus. se choris Dianæ sociauit: & in uenationibo
uitam agens cum ætate ualeret & forma a Ioue dilecta est ut dicit Oui. ab eodem sub specie diane
inter umbras nemorum decepta & oppssa est: Quæ cum cōcepisset: & iam excresceret uterus a puellis soci
is ad lauacrum euocata est se lauāte Diana hæc autem timens ne crimen appareret suum si uestimenta de
poneret lauari renuebat: tandem a uirginibus nudata cū turgidū uētrē Diana uidisset cōfestī eā a consortio
suo repulit q̄ postea Archadē pepit. qd facinus cū cognouisset Iuno irata in eam. illā diu traxit crinibus &
tidē trāsformauit i ursā. Archas aūt cū grādis eēt: eā sibi icognitā & ad se uenientem uoluit occidere ast ipsa
pauida. ut ait Theodontius i Iouis tēplū cuius sēp erāt aptæ ianuæ nec ppterea aut fera aut auis itrabat uia
aufugit. i q & Arcas secutus ē quos cū uellēt icole occidere a Ioue phibiti sūt & mutato æq̄ i ursū. Archadē
ābos i celū trāstulit & circa polū arcticū locauit Calisto aūt ursa minor dicta ē ubi maior uocatus ē Archas.
Iuno āt ex hoc turbata q pellex i celū suscepta eēt una cū filio accessit ad Thetydē magnā nutricē suā orauit
qtne has ursas more alioꝝ syderū suis undis lauari pateref: q thetys ultro se facturū pmisit & seruat usq i
hodiernū Sub hac fictiōe ut plurimū latet historia Nā supato a Ioue Lycaōe Calisto filia aufugit ad uirgies
Panliceo sacras & cū his emisso ppetue uirginitatis uoto contigit ut audito a Ioue sua formositate capere
tur & incideret in desiderium potiūdi & cum se i habitum sociarū trāsformasset: clā de nocte accessit ad illā
& cum uariis suasionibus in suū desiderium tranxisset. eā uitiauit atq pgnātē fecit postremo cū partu crimē
appareret. Calistonis: euestigio cum maximo dedecore suo nil ulterius timore Iouis audientibus uirginibo
sacris una cum filio claustris exclusa est Quæ ob ruborem clam secessit in syluas & in eis latuit diu incogni
ta. Sane cum adoleuisset filius essetque ingentis animi nec posset perpeti matris iperium eam uoluit occi
dere. Quæ timore percita syluas linquens confugit ad Iouem qui eam in gratiam filii reconciliauit permi
sitq. ut in patrium posset redire regnum iuitque. Quamobrem cum Archas ferox iuuenis pelasgos in diti
onem redigisset suā Archades illos ex suo nomine appellauit Archades autem Calistonem: quam mortuā
putabant ob diuturnam latebram ursam appellauere cum ursus ut aiunt phisiologi certam anni partem in
cauernis moretur dormiens & a nomine matris ursum etiā filium uocauere quos ambos postea in gratiā
Archadis poetæ in celum translatis dixere & ex canibus eius in locis in quibus hos locauerunt diu ante ab
ægyptiis figuratis fecere ursos quod autem a Thetyde Iunonis alumna lauari in oceano non permittatur
sumptum est ab eleuatione poli: qui in regiōe nostra adeo eleuatus est: & hæc sydera adeo illi propinqua:
ut circuitione cæli sicuti reliquæ quæ occidendo mergi uidentur Oceano mergi non possunt immo earum
circa polum integrum circuitione uidemus. Hunc Archadem scribit Eusebi. subegisse pelasgos anno mū
di. iii. mil. idccviii.

De Ionio filio Archadis qui genuit Nicostratam. Cap. L.

I Onius fuit: ut ait Theodontius & post eum Paulus archadis filius ex Selēne nympha susceptus: hō
æuo suo bellica arte: & potissime nauali pitissimus adeo ut littora fere oia peleponēsia & usque ad
mare siculum suæ ditioni subigeret & a suo nomine Ionas & Ioniū cognoiaret mare: q in tā gradē
uenere præeminentiam ut sibi totius græciæ quartā partem subesse dicerēt & Ionicis litteris atque gramati
ca uti cogerent: Sane Leontius negat hoc cognomen genti marique inditū a Ionio rege affirmans diu āte
illis fuisse ab Ione Inaci filia cui maximum in partibus illis fuit imperium appositū q ēt alibi ipsemet testat̄
Theodontius. Fuit ergo Ionii ut theodontius dicit & leontius filia unica nomine Nicostrata.

De Nicostrata filia Ionii & matre Euandri Cap. LI.

n Icostrata Theodontio & Leūtio a gerentibus filia fuit Ionii Archadū regis quæ cum secundū præ
dictos Pallāti cuidā Archadū uiro nobili nupsisset. seu secūdū alios eius nurus existeret. ex Mercu
rio postea Euandrū Archadiæ regem concepit & cū græcarū litterarū esset doctissima: adeo uer
satilis fuit ingenii. ut ad uaticinium usque penetraret uigilāti studio. & famosissima uates euasit. Et cū quæ
rentibus nonnūq̄ expromeret futura carmine Nicostratæ abolito nomine: Carmenta nuncupata ē. Quæ
cum euauder putatiuum patrē. seu uerꝝ potius occidisset casu. ut qdam uolunt. Seu ut aliis uidet̄: seditione
suorum e regno pulsus auito magna filio fugienti uaticinio promittens cum eo ad italiam deuenit. & ho
stia tyberis intrans in palatino monte consedit. Et cum syluestres comperisset incolas: nouos litteraꝝ cara
cteres adinuenit eosque eaꝝ cōiunctiōes sonosque edocuit. Quæ & si ab initio. xvi. tm̄ fuerint aliis a poste
ris superadditis eis in hodiernum usque utimur Cuius rei ad mirati rudes nō hominē sed deā potius arbi
trati sunt. & cum eam adhuc uiuentē diuinis celebrassent honoribus. mortuæ sub infima Capitolini mon
tis parte ubi uitam duxerat sacellum suo nomini condidere Et ad eius perpetuandā memoriam a suo noie
loca adiacentis carmentalia uocauere. Quod quidem nec roma iam grandi abolesse passa qnimmo ianuā
ciuitatis. quam ibi exigente necessitate ciues construi fecerant carmētale per multa sæcula uocauere. Sup
erat ut omni Iouis secundi posteritas esset apposita Dardanum qui ex filiis eius unus fuit & omnē ipsius
prosapiam apponere. Verum quoniam uolumen hoc quintum finem poscere uidebatur. & illam esse lon
giusculam uisum est hic terminum figere & Dardanum prolemque suam sequenti uolumini reseruare.

Explicit Liber quintus.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Dardanus & proles sexto sua scribitur omnis.

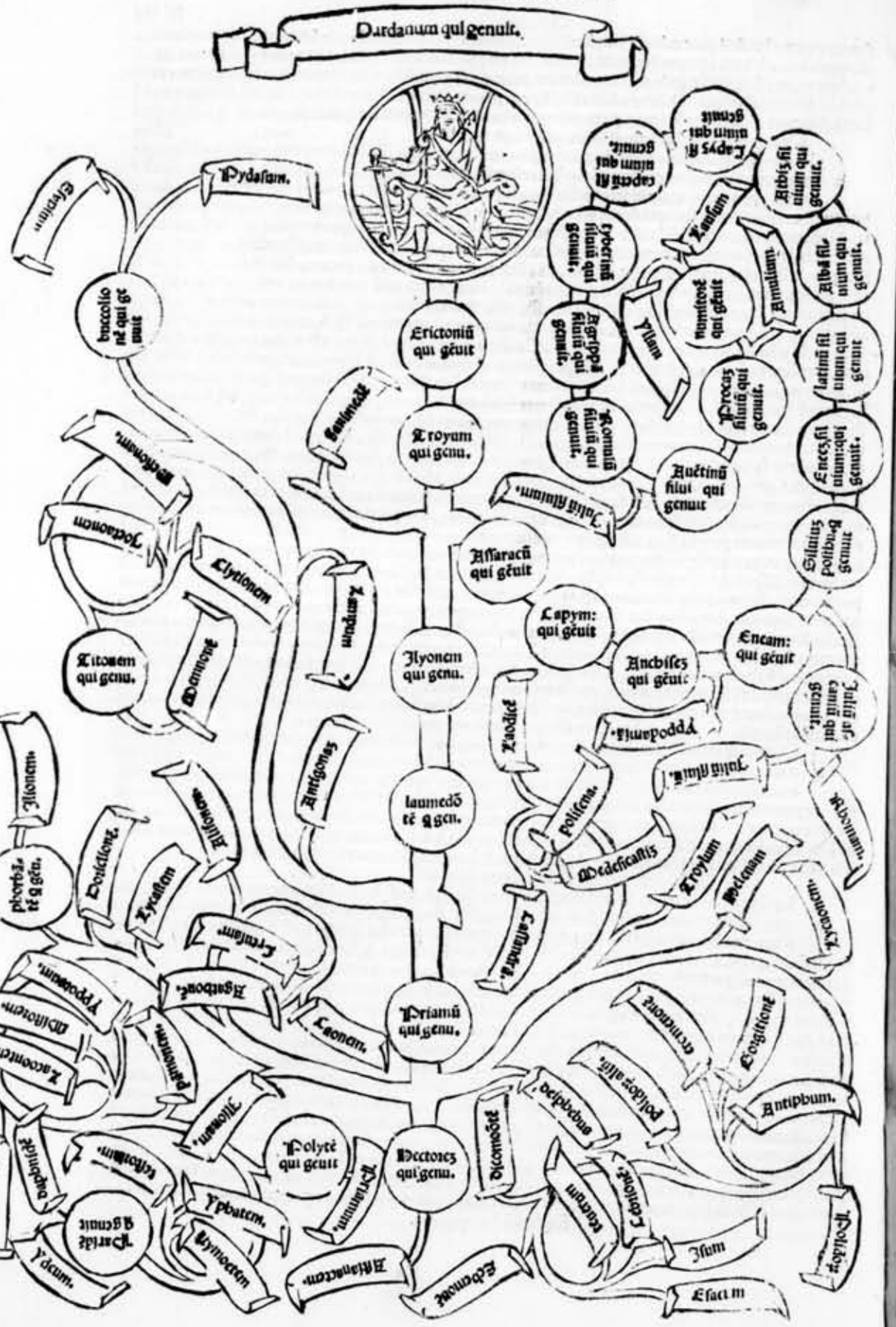

Genealogiæ deorum gentilium secundum Iouannem Boccacium de Certaldo Liber Sextus Incipit:

Prohœmium.

Efecerat in faucibus Tyberis leuis cymbulæ ipetus ubi dū ociosus:& nouas ui
res:& nouos expectarē pariter flatus:quadā loci ueneratione tractus coepi adia
centia cuncta cōspicere. Erat ibi uidere Laurenti ueteris:lauiniq minas:& prisc
corum latinoꝝ cunabula. Inde longam albam a fœta sue denominatam:siluis
obsitā atq uepretis:nullū fere de se præter nomē præstāte uestigiū. Ast ulterius
d paululū aurea olim Roma fulgebat ueteri potius splēdore:q lumie nouo. Quā
dū toto ituerer aio:in mētē prisci uenere reges:uenere & pceres:sublimesq; du
ces insignes uirtute plurima:& militari disciplina:atq sanctissima pauptate spe-
ctabiles. Venere triūphi cōspicui:subactæq undiq natōes:& gloria singularis
iperii:qua sola mortales cæteros supauit:& ob quā orbis totius & fræna regere
& uocari meruit capat. Dūq mecū mirabundus pquirerē: quisnā tantæ molis
genitor:quis dici primus potuerit parēs: Terra an Titanus ul neptunus potius
educere igētia corpora cōsueti:nusc̄us Dardanus subintrauit memoriā:eūq ui-
ctoriosi populi uetustissimū auū memini. Nec ex lōginquo uidebaī littus:ex quo nauē soluerat iturus i Asiā
usq tā iclytæ posteritatis in semia plecturus:q obrē nc omissa uideat̄ ples tāta claritate cōspicua:tusci flumi-
nis relictis ostiis ueterē secutus aquæ sulcū. ut occulta fide maioꝝ monumēta cognoscerē: Zephyro fauen-
te in littus usq Meoniā cōtēdit:ut abide eo pīstāte q aqs se iunxit ab Arida:tā grādis: tāq admirabilis iperii p
suas successiones:auos uetustissimos recēserē & in ultimū usq iclytæ posteritatis deducerē successores.

De Dardano. xyi. Iouis secundi filio:qui genuit Erichthoniū. Cap. I.

Stēsum ē in pcedētibus iouē secūdū Cæli fuisse filiū:cuius posteritatis:quoniā series i pceden uo
lumie fere ois designata ē:solo reseruato dardano:i hoc libello eius sobolē describemus:eo passū
pto:quē ueteres Iouis testātur filium ex Electra Atlantis filia:& Coriti regis coniuge susceptū:ex
quo de fastis ait Ouī. Dardanū electra qs nescit Atlantide natū. Scilicet Electrā cōcubuisse iouī
&c. hūc aiūt prisci iter cæteros filios iouē pcipue dilexisse. Sed qd uelit fictio paucis aduertamus. cōstat ā snia
Pauli Dardanū Corithi regis fuisse ex electra cōiuge filiū:sed ad nobilitādā posteritatē Iouī attributū: cui ēt
moribus erat cōformis. Nā natura mitis hō fuit & religiosus:ut idē ait Pau. Huic Iasius fuit fr. Esto sint q
addāt Italū:& Sicanū atq Candauiā fororē:& cū Corito sola ciuitas coritus esset de suo noie dicta:& ea erat
q hodie opiniōe Pauli aligbus additis lris uulgo Cornetū uocat. Venerūt eo mortuo de successione i discor
diā fres natu maiores:dardanus:& Iasius:q commotus dardanus:q tpe posterior erat:Iasiū iteremit. Quā ob
cām cū turbatos ciues cerneret:cū pte populi nauē cōscēdit:& lōga actus nauigatiōe:prio in Samotharaciā:q
tūc Samos erat:sedes habuit:ut testat̄ Virg. dicēs: Arūcos ita ferre senes:his ortus i agris dardanus ideas phri
giæ penetrauit ad urbes: Treiciāq samū:q nūc Samothracia fert:Hic illum coriti tyrrhena a sede pfectū. &c.
A Samo aūt eā in Asiæ partē abisse:q Helespōto cōtigua est mari:& eā quā occupauit horā de suo noie dar-
daniā nūcupasse:quā apud regnault:oppido eiusdē nois cōstructo:qd cōtigisse uisū est Eusebio circa. xxxv.
Moysis annā regnāte argiuis Steleno:qui mundi fuit annus. iii. M. dcexxxvi. Ibidē autē:cū annis regnasset
quinquaginta:uti idē dicit Eusebius in libro temporū. Erichthonio filio relicto supstite diē clausit.

De Erichthonio dardani filio:q genuit Troiam. Cap. II.

e Richthonius filius fuit Dardani. Hūc Paul. arbitrat̄ ex Cādauia dardani cōiuge & sorore natū. Hic
aūt dardano patri successit:& cū regnasset annis. xlvii. Troio filio derelicto:defunctus est.

De Troio Erichthoniifilio:q genuit Ganymedē:Ilionē & Assaracū. Cap. III.

Ros seu troius filius fuit erichthonii:ut carmie patet Ouī. Huius erichthonius tros est generatus
ab illo. Hic patri succedēs:cū uir ēet armoꝝ ampliato regno ex suo noie regionē:q usq tūc darda
nia dicebatur:appellault Troiā:huic bellum fuit aduersus Tantalum Phrygiæ regē ob raptum
sibi a eo Ganymedē filium:quē præter Ilionē & assaracū genuit:quibus superstitibus diem obiit.

De ganymede Troi filio. Cap. IIII.

Anymedes Troi regis fuit filius speciosissimus adolescēs:de quo sic Virg. Intextusq puer frō-
g dosa regibus ida Veloces iaculo ceruos cursuq fatigat: Acer anhelāti similis:quem ꝑpes ab ida
Sublimē pedibus rapuit Iouis armiger uncis Lōgæui palmas necqq ad sydera tēdūt Custodes:
sæuitq canū latratus ad auras &c. Hūc in cælū raptū dicit Ouid. & pincernā Iouis factū:& aḡii signū. Cu-
tius fictionis intētū paucis iudicio suo Fulgētius explicat dicēs. Iouis pugnātis nauali certamine:existētisq in
naui cuius aḡla erat ifigne:bellica ꝑdā fuisse ganymedē. Eusebius aūt i lib. tporū nō a Ioue raptū:sed a Tātalo
Phyrgiæ rege dicit:qd scriptū asserit a Phādro poeta:& ob hoc ortum bellū iter Troiū & tātalū:& hic uidetur
frustrari Ouidii dictū. Sane secūdā leōnū nō frustrat̄. Dicit enī tātalum ad Iouis cretēsis gratiā pmerēdā:quē
ipudicissimū cognoscebat:sub signis aḡlæ uenātē:adolescētulū rapuisse eūq Ioui dono dedisse. Quod aūt
deoꝝ pincerna factus sit:iō fictum est:qa iter cæli imagines figuratus forsan ad suoꝝ solatiū eā cē dicunt:quā
uocamus aḡrium:i quo existēte sole:terra maximis hymbribus irrigatur:quarum humidis uaporibus syde-
ra pasci nōnulli uoluere:& sic deoꝝ pincerna factus est:fuit autem regnante argiuis Prito.

De Ilione filio Troi:qui genuit Laomedontem. Cap. V.

Lion:ut Homerus in iliade:ubi omnis genealogia Troianoꝝ usq ad Hectorem & Aeneam ex
i plicault:ait filius Troi regis Troianoꝝ. Hic ut dicit Eusebius in libro temporꝝ:regnāte athenis
Cecrope:Ilionem ciuitatē illam inclytā Homeri carmine cōdidit:& ex suo noie nuncupauit. hæc

VNiVERSiDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

eni est q̄ decēnale græcoꝝ obsidionē passa est:& ab eis deleta. Cōdita āt ē circa ānum mūdi. iii. M.dccc.xcv. Ilioni autē unicū legimus fuisse filiū Laomedontē: quē supstitē moriēs dereliquit..

De Laomedōte Ilionis filio: q inter mares & fœminas. viii. genuit filios: quoꝝ hæc sunt noia. Antigona Hesiona: Lampus: Clytion: Ioetaon: Titon: bucolion. & Priamus. Cap: VI.

LAomedon rex troiæ filius fuit Ilionis: ut scribitur i Iliade ab Hom. hunc dicunt ueteres uoluisse Ilionē muris circūdare: & cum apolline & neptuno cōuenisse: ut ipi muros facerēt mercede promissa: & obseruādi iuramento pstito. Qui quū fecissent: nec sibi pmissum seruari cernerent: ois troia a neptuno aquis repleta ē: & Apollo insup misit pestē. Quā ob rē anxius Laomedon de remedio oraculū cōsuluit: cui responsū oportere quot ānis uirginē troianā ceto marino scilic& monstro exponere. Quod forte apud troianos fiebat. Tandē hesioni laomedontis filiæ sors contigit. Quæ quū i scopulo religata monstrum expectar&: aduenit hercules: qui cum laomedonte pepigit: uidelic& si liberar& a monstro filiam: sibi equos diuino semine procreatos: quos cōstabat laomedontē habere: largiretur. Attamē quū Hercules uirginem liberasset noluit Laomedon seruare promissū. Quā ob rē: seu ut aliis plac&: qa dū illam puerū pditū qrer&: a laomedōte portu troiano phibitus est. & ideo cū amplioribus copiis ueniēs ilionē expugnauit: & laomedontē occidit: & oia eius uertit i prædā. Is appositis qd sibi uelit fictio uideamus. Volūt eni apud troianos pecuniā fuisse in sacra neptuni: atq apollinis reseruatā. quā Laomedon iureiurādo pstito se nō solū eādē restitutuꝝ: sed isuper ex ppria largituꝝ i pdictis sacris i ædificatione muroꝝ ciuitatis expendit: nec tandem petentibus pecuniā restituere uoluit. Sane aduenīete postea aquarū iundatione: & post eam non satis a sole digestā: ut sit aer infectus aquarū putredine pestē intulit: quæ duo quoniā ad apollinē & neptunū ptinere uidētur: adinuētū ea ob peiuriū a deceptis diis imissa. Quod uirgines mōstro appositæ sint responso oraculi: quū sic illos decipet psæpe diabolus: possibile puto: & hic historiā habere cætera arbitror. habuit hic filios filiasq plures: quāq̄ solus Priamus esset ei i regno successor.

De Antigona Laomedontis filia. Cap. VII.

ANtigonā filiā fuisse laomedontis testat Ser. quā dicit: eo q fortissima esset: ausā se pulchritudine pferre iunoni: obquā cām irata Iuno eam uertit i ciconiā: cuius figmenti talis potest reddi rō. Dicit Leon. q capto ab hercule Ilione: & occiso laomedōte: oēs laomedntis filii: exceptis hesiona: & priamo: q capti fuerūt: clam aufugerūt: quo illos fortuna detulit. Antigona autē inter arūdinera camādri latuit pluribus diebus: & hinc ego fabulæ locū datū puto: qa quæ supbia sua se regnāte patre pferebat pulchritudine cæteris: a fortuna regnorū domina uices uertēte eo deducta sit: quo cōsueuere ciconiæ uictū qrere: & sic ipsa donec ibidē fuit: quasi in ciconiā uersa uisa est.

De hesiona Laomedontis filia: & Teucri matre. Cap. VIII.

HEsiona filia fuit laomedōtis: q̄ quū primo: ut supra dictū est: fuisset a mōstro marino ab hercule liberata: postmodū ab eodē Hercule: deiecto ilione & occiso Laomedonte: capta est: & Telamoni: quoniā primus muros consceēdisset ciuitatis in partē prædæ cōcessa est: Qui eā salaminā detulit: & quū frustra sæpius a Priamo repetita esset: Telamoni Teucrū peperit.

De Lampo & Clytione & Ioetaōe filiis Laomedōtis. Cap. .IX.

Ampus: clytion: & Ioetaon filii fuere laomedontis: ut i iliade dicit Hom. sic aiens. Laomedon'ue
l re Titonū genuit: priamumq: Lampūq: clytionē: Ioetaonēq ramum martis: ex his tantū tribus nil præter nudum nomen habemus.

De Titone Laomedontis filio: qui genuit Mēnonē. Cap X.

TItonus: ut supra pximo homeri carmie mōstratū ē filius fuit Laomedontis: q cū esset forma decorus iuuenis: ut dicit Seruius: ab aurora dilectus: & raptus ē: ex q̄ filiū aiūt mēnonē succepisse. & cū lōgissimā optasset uitam: & obtinuisset: postremo in cicadā uersus ē. hunc aūt ab aurora raptū: nil aliud puto. nisi qa desiderio captus auditis forsan p q̄ spabat ipiū: posse nācisci: pria dimissa: ad orientales migrauit populos: a qbus nobis aurora cōsurgit: & ex eis subegit plurimos eisq ipauit. Quod autem in cicadam uersus sit: cur fingatur nōnullæ possunt rōnes ostendi. Prima quaꝝ est: quia uti rore matutino: qui in aurora cadit: cicadæ aluntē: sic & iste sumptibus orientaliū: q sub aurora sunt: alebat. Præterea qa cicadæ nigræ sunt cū uirides nascātur: sic & iste q albus natus est: agēte feruore solis: eius regionis: ad quā transitū fecerat: icolaꝝ ritu niger effectus est. Postremo quia senex audita morte Mēnonis filii: & suoꝝ desolationem in querulam senectutem lapsus sit: & inde mortuus: uti cicadæ faciūt: quæ potius conqueri: q̄ cantare uidentur: & demum post longam querelam crepantes obeunt.

De Memnone Titonis filio. Cap. XI.

MEmnon Ouidio teste: filius fuit titonis ex aurora susceptus. hūc dicūt cū maxima oriētaliū populoꝝ copia subsidio uenisse Priamo: & i pugna ab Achille occisus est. De quo fabulose dicit Oui: q dum rogo ipositus ureret: orone auroræ matris a Ioue in auē mutatus ē: & cū eo multæ aues ex fauillis pyræ pdisse: quæ cū ter pyram cū igenti clamore circuissent: sese diuisere: & tā diu inter se decertauere: donec mortuæ occubuere. Quas aues mēnonias appellatas dicit Ouid. hæc fictio a cōsuetudine quadā circa pyrā mēnonis seruatā a suis: & a quadā contingentia mirabili sumpsit originē. Vetustissimus mos orientaliū fuit: cariores amicos regis mortuo uelle cū cadauere regis comburi: & ad hoc: seu aduersum cōcurrentes: ut circa mēnonis corpus factū puto: seu aliter in mortē uadūt: & regio iponūtur rogo. Præterea dicit Solinus de mirabilibus mūdi sic ait: Iuxta Iliū mēnonis stat sepulchrū: ad quod ex sempiterno ex æthiopia cateruatim congregatæ aues aduolant: qs Ilienses mēnonias uocant. Cremutius auctor est: has easdē anno. v. in æthiopia cateruatim cōgregari & undiq uersū quo usq qua sint ad regiā mēnonis cōuenire

Hæc ille. Possumus ergo ex dictis assumere fortuitu cōtigisse aues illas eo tūc uenisse: ubi regiū Mēnonis funus agebat: & circuisse uolatu locū: & ide a simplicibus creditū eos q se morti dederāt i honorē regii funeris i fauillas: & ex fauillis i aues esse mutatos. Mēnonē autē i auē uersum nil aliud designare reor: q̄ uiri celebrē famā: q post eius mortē euolauit: lōge lateq agētibus orationibus: & pconiis populoꝝ suoꝝ. hūc Mēnonē aiunt quidā Susim isigne oppidū Persiæ. qd Sure fluuio imminet: construxisse.

De Bucolione Laomedōtis filio q genuit Esipiū & Pidasū. Cap. XII.

BVcolion filius fuit laomedōtis: ut in Iliade testat Homerus dū dicit: Bucolion āt filius generosi Laomedōtis &c. De hoc aūt nil habemus ulterius: nisi q genuerit filios duos: Esipiū & Pidasum.

De Esipio & Pidaso filiis Bucolionis. Cap. XIII.

Sipius & Pidasus filii fuerūt Bucoliōis: ut i Iliade scribit. Hom. sic dicēs. Fuitāt ad Esipiū & pidasū
e quos quondā nympha his a Varuarea genuit laudabili Bucoliōi. hi qdē strēnui iuuenes i pugna aduersus græcos fuere sed tādē ab Eurialo quodā græco pugnātes occisi sunt ābo: ut idē testat Home.

De Priamo Laomedōtis filio: q ex Hecuba cōiuge. xix. genuit iter filios & filias & ex aliis mulieribꝰ iter mares & fœminas genuit. xxxi. ex qbus. l. noia tātū. xxxviii. cognouimus: q hæc sūt. Prima Creusa. ii. Cassādra. iii. Iliona. iiii. Laodices. v. Lycastes. vi. Medisicastis. vii. Polyxena. viii. Paris. ix. Hector. x. Helenus. xi. Caor. xii. Troilus. xiii. Deyphœbus. xiiii. Polydorus. xv. Polydorus. xvi. Lycaō. xvii. Esachus. xviii. Anthyfus. xix. Isus. xx. Teucer. xxi. Dimocoōtes. xxii. Echemō. xxiii. Cremenō. xxiiii. Gorgitō. xxv. Cebriō. xxvi. Phorbas. xxvii. Doricō. xxviii. Pāmō. xxix. Aliphō. xxx. Agatō. xxxi. Hippothous. xxxii. Aganon. xxxiii. Lacoōtes. xxxiiii. Mistor. xxxv. Iphates. xxxvi. Testorius. xxxvii. Tymœtes. xxxviii. Polytes .Cap. XIIII.

PRiamus Laomedōtis regis fuit filius adeo notus iter mortales ut uix usq̄ notior alter sit. Eo qdē adhuc puero existente ab hercule Ilion ciuitas deleta est & occisus Laomedō: & ipse cū multis aliis captus: quē Hercules uicinis pcib p eo datibus: illis restituit: & a redēptiōe Priamus appellatus: ut Seruio placet. hūc tamē semidirutā patriā restaurasse cōstat: uolūtq scriptores multis eā aduersus hostiles ipetus uallasse. Nā dicit Ser. eū se egisse: ut p rato haberet secūdū Plautū: tribus stātibus rebus. eā capi nō posse. uita. s. troyli: Palladii cōseruatiōe: & Laomedōtis sepulchro itegro: qd i porta sceæ fuit. Secūdū āt alios lōge plura ad eā capiēdā opportūa græcis fuere: ut. s. de æaci genere aliqs iteresset: & ide Pyrrhus admodū puer in bellū uocatus ē. Vt Rhœsi regis eq tollerēt: anteq̄ xanti aquā gustassent: & ut Herculis iteressent sagittæ: qs misit Philotetes: cū ipse nō posset afferre morte pueutus. Priāus ergo laomedonte mortuo regnauit: cui cū cūcta puotis succederēt: capta Hecuba filia Cipsei: regis Thraciæ i cōiugē: & ex ea multis susceptis filiis: & ex aliis mulieribus ēt q̄pluribus: i tā grādē regnū suū apliauit splēdorē: ut nō solū Troiæ rex: sed totius asiæ uideret. Sane dū paris filius eius p capta Hesiōa sorore priāi ab hercule Helenā Menelai cōiugē rapuisset: & deduxisset i Troiā: nullisq posset iduci suasiōibus: ut illā repetētibus græcis restitueret: Eos cū mille nauibus i littus Troianū descēdētes uidit & Ilion ēt obsidētes & circū igne ferroq cuncta uastantes: & psæpe filios suos & naturales & legtimos: & auxiliares reges occidentes: & postremo cæsum uidit hectorē: & curru Achillis trahi: ad cuius redimēdū cadauer dicit Home. i Iliade circa finē: nocte Mercurio duce iuisse: & flexis genibus Achillē orasse. Esto dicat Seruius lōge aliter fuisse: eū. s. nocte ad tentoriū Achillis accesisse: eūq dormientē iuenisse: adeo: ut eū occidere potuisset: sed excitasse potius uoluisse: atq orasse & obtinuisse petitū: & ab Achille usq Troiā postmodū psecutū: sed hæc ab Homero oppressa: ne q laudū Achillis erat pco: uideret dedecorū suoꝝ recitator. Præterea uidit priamus palladiū subtractū. equos Rhœsi eductos: Troilū cæsū: & paridē: & ultimo Iliō capi: & filias captiuas deduci & igne cūcta cremari: & i regiā usq suā: post polytē filiū fugiētē Neoptholemū penetrātē: & i sinu suo ifelicē filiū occidētē. seq obiurgātē trāsfodi gladio. Sāe dicit Ser. de morte priāi uarie opiari: cū dicāt alii eū a pyrrho i domo regia captū: & ad tumulū usq achillis tractū ibiq cōfossum & busto caput abscisum: atq pilo ipositū & circūlatū. Alii dicūt ad hercei Iouis arā: ut diximus: qd opiari uidet Vir. fuerūt. n. huic ut ipsemet Achilli narrat i ultio Iliadis lib. filii qnq̄gita iter mares & fœminas ex qbus dicit se. xix. ex cōiuge suscepise: reliquos uero ex mulieribus aliis in atriis suis cōmorātibus.

De Creusa prima filia Priami & Aneæ. coniuge. Cap. XV.

CReusa filia fuit Priami & heccubæ ut testat Seruius: fuitq æneæ cōiūx ut sæpe p Vir. patet: eiq filiū peperit Ascaniū. hāc i exicidio Ilionis ab ænea cū pre & filio fugiētē pditā dicit Virg. sed nōnulli eā ab ipso ex pactione cū græcis facta orcisā uolunt: ne qs in sua libertate ex semine priami supesset. quod satis caute tetigisse uidet Virg. ubi æneā exqrētē eā describit: & illius umbrā loquētem æneæ inducit atq dicēlē. Nō ego mirmidonū sedes dolopūue supbas Aspiciā. aut grais seruitū matribus ibo. Dardanis & diuæ ueneris nurus. Sed me magna deū genitrix his detinet horis &c. Et sic patet postq̄ a nemine captā se dicit: sed detineri a matre deū: quæ terra ē: ibidē mortuā derelictā atq ifossam.

De Cassandra. ii. Priami filia. Cap. XVI.

CAssandra filia fuit priami & heccubæ formosa uirgo. Quā quū amaret Apollo: eiusq concubitū peteret: petiit Cassandra munus: quod illi Apollo se daturū iuramento firmauit. Petiit ergo ut uates fieret & facta est. Volens aūt Apollo quod petierat: ipsa negauit. Quāobrem turbatus apollo: cum auferre neqret qd dederat: egit ut nulla præstaretur fides uaticiniis suis: & sic factum est. Nā cum ex raptu Helenæ qd futurum esset Troianis prædiceret: non solū non credita: sed a patre & fratribus sæpissime uerberibus castigata est: hæc aūt Corebo Migdonio iuueni desponsata fuerat: Virg. asserente. Tādem eū nondū nuptias celebrasset capto Ilio: & ipa infœlix a græcis capta est: ut idē dicit Virg. Verum Ilio diruto: & præda iter pricipes diuisa: misella in sortē cōtigit Agamēnoni: & quæ illi fata seruarent a coniuge pdixit ut Seneca poeta testatur in Tragœdia Agamemnonis. Sed more solito nil sibi creditum est. Ex quo

VNiVERSIDAD DSALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

ut in Odyssea testat̄ homerus:factū ē ut in cōuiuio ab Egisto & Clitēnestra Agamemnon occideret̄:& ipsa iubēte ēt clitēnestra pimeret̄.Quod aūt de Apolline fictū est ab euētu sumptū uidet̄.Studuit.n.uirgo ut uaticinio instrueret̄:& eo q̄ optime ꝓficeret ab apolline diuinatōis deo diligi uisum est: dictūq; illi ab eo cōcessū qđ labore quæsiuerat:& quoniā fides dictis eiusdē nō præstaba:ur qđ figmēti supest additum est.

De Iliona.iii.Priami & Polymnestoris regis Thraciæ cōiuge. Cap. XVII.

i Liona:ut Seruio placet:filia fuit priami:& ut asserit paulus ex heccuba.Hæc ratiōe ueteris hospitii: & insignis amicitiæ ut dicit Seruius:Polymnestori regi Thraciæ matrimonio iuncta est.

De Laodice.iiii.Priami filia:& Helicaonii coniuge. Cap. XVIII.

l Aodices Priami fuit filia.& helicaonio filio Anthenoris regis Thraciæ nupta:quā uocabāt Troiani Laodicē galoo.hæc aūt testatur Home.i Iliade dicēs.Quā anthenorides hēbat rex helicaon.Laodicē priami filiarum specie optimam:hanc heccubæ ego filiam fuisse puto.

De Lycaste.v.Priami filia:& coniuge Polydamantis. Cap XIX.

l Ycaste:ut asserit paulus:filia fuit priami pulchritudie isignis adeo ut captus ex ea polydamas Anthenoris & Theano sororis heccubæ filius:illam ex cocubina susceptam sumeret in uxorem.

De Medificasti.vi.Priami filia & Polyppi coniuge. Cap. XX.

MEdificastis filia fuit priami naturalis:nec habetur ex qua matre.Quæ qdē nupsit polyppo mētoris filio:ut i Iliade testatur homerus.Habitabatque ipideō anteq̄ uenirēt filii achiuorū.Filiā aūt priami nothā hēbat Medificastin.Huius Medificastis uirū.s.polyppū in certaie a Teucro Thelamonis filio occisum dicit homerus

De Polyxena.vii.Priami filia. Cap. XXI.

POlyxena uirgo filia fuit priami & heccubæ:ut persæpe testatur Euripides in tragœdia:cui titulus polydorus.hæc iter cæteras Troianas formosior fert̄:ob quā formositatē ifortunio suo ab Achille dilecta ē:quo amore i mortē fortissimi iuuenis heccuba ꝓditorie usa est:nō existimās ꝑ Achillis uulnera sanguinē inocuæ uirginis se fusurā.hāc qdē post Ilionē euersum:ut Sene.tragicus testat̄ i troade:pyrrhus achillis filius ad placādos pr̄is manes poposcit:atq; post lōgū iurgiū:sic suadēte calcāte uate cōcessa ē.Quā ornatā ritu uirginum nuptias celebrātiū ad Achillis tumulū truculētus deduxit iuuenis:& qnoniā ab imagine Achillis petitā dicebant ut dicit Euripides i præallegata tragœdia:ibidem interemit.

De Paride octauo Priami filio:q̄ genuit Daphnidē & Idæum Cap. XXII.

PAris:q alio noie Alexāder dictus ē:filius fuit priami & heccubæ:ex quo talis āte alia recitat̄ historia.Dicit.n.Tullius ubi de diuinatōe scribit heccubæ ꝑgnāti:ea.s.ꝑgnatōe:ex q̄ postea natus ē paris:ꝑ qetē uisum facē parere Troiā oēm cōburētē atq; dissipātē.Ob qđ somniū anxius priāus apollinē cōsuluit:q respōdit nasciturī filii opa Troiā oēm piturā.Quāobrē priamus heccubæ nascituꝝ iussit exponi.heccuba āt cū speciosissimū filiū ꝑspexisset:miserta tradidit eū qbusdā:q illū pastoribus regiis alēdū traderēt & sic sub Ida a pastoribus educatus ē:& cū adoleuisset oenois nymphæ Ideæ cōtubernio usus:duos:ex ea suscepit filios.ꝑterea cū iter quoscūq; litigātes eēt æqssimus:i maximā iusticiæ famē euasit:adeo ut litigātibus de formositate pallade Iunone & uenere:pp aureū pomū a discordia eis i cōuiuiū ꝓiectū:in quo:deēt digniori:erat scriptū a Ioue ad eū ꝑ snia remissæ sunt.Quæ:ut aiūt illi:sub opacis nemoꝝ umbris loco:cui mesaulō dicebat̄:remotis uestibus sese paridi mōstrauere.Eiq; dixit pallas:si eā cæteris pulchriorē diceret ei reꝝ oium cognitionē daturā.Sic & Iuno regnoꝝ & diuitiaꝝ dominiū.Venus āt pulchriorē orbis mulierē spopōdit.Qua tractus cōcupiscētia siluāus Iudex Veneri deberi pomū iudicauit.Tādē:ut dicit Serui. hic paris secūdū troica Neronis fortissimus fuit:adeo ut i agonali certamie:qđ agebat̄ Troiæ:superaret oēs:& ipm hectorē. Qui cū iratus:qa uinceret̄:i eū strigeret gladiū pastorē putās:dixit se eē germanū:qđ ablatis crepūdiis ꝓbauit: cū adhuc sub hitu lateret pastorali.Et sic uidet̄ q̄ cognitus receptus fuerit in domū patriā.Inde cōpositis.xx. nauibus a priamo sub spē legatōis ad repetēdā hesionā i græciā missus ē:ubi aliq uolūt:& hos iter Ouid.ut i epistolis eius patet:a Menelao hospitio susceptus & honoratus ē. Alii uero arbitrāt̄ in græciā uenisse:absēte Menelao:& ad famā pulchritudinis helenæ tractus Sparten petiisse ciuitatē:& eā expugnasse āno regni agamēnonis prio nō existētibus ibi castore & polluce:q ad agamēnonē prexerāt:& secū hermionā helenæ & Menelai filiā duxerāt.Et sic ciuitate capta helenā renitētē rapuisse:& oēs thesauros regios abstulisse:qđ satis elegāter tāgit Virg.dū dicit.Me duce dardāius spartā expugnauit adulter &c.Et ob hoc uolūt q hāc opinionē tenēt Helenā post captū Ilionē meruisse a uiro recipi.Ex q̄ rapia bellū decēnale græcoꝝ aduersus troiāos susceptū est:i qđ refert Hom.paridē ab hectore frē icrepitū descēdisse semel.& singulare certamē aduersus Menelaū sumpsisse:i quo cū aptissime uinceret̄:a Venere eū ꝓlio subtractū dicit:adiiciēs ipulsu Mineruæ pādaꝝ i menelaū sagittasse atq; eū uulnerasse:& sic qđ erat singulare i uniuersale certamē deuēit.postremo iā hectore & Troilo perēptis ab achille:cū ipse arcu & sagittis:qbus plurimū ualebat:achillē fraude heccubæ ad desponsandā polyxenā i tēplū tymbrei apollinis nocte & solū euocatū occidisset:& ipse apyrrho achillis filio occisus ē.paucis qppe fictōibus hæc historia iterlita ē:qs enucleare uolētes prio iudiciū paridis uideamus i quo snia fulgētii meo iudicio sequēda ē.Dicit:n.tripartito mortaliū uitā eē.Quaꝝ prima theorica dr̄.secunda practica. tertia philargica:qs nos uulgarioribus uocabulis cōtēplatiuā:actiuā.& uoluptuosā nūcupamus.de qbus Aristoteles uti de cæteris optime facit:differit i primo ethicoꝝ.has Iuppiter.i.deus:ne uideat̄ aliquā reprobādo arbitriū liberꝝ cuiq̄ surripe:ad iudiciū paridis.i.cuiuscunq; hois remittit ut ei liceat quā maluerit approbare: & sibi sumere.qđ autē sumenti uoluptuosā sequatur exitu paridis demōstratur.q̄ autē a Venere subtractus sit:ad eius declarandam ignauiā dictum est: ut appareat q̄ iners tantū uacaret venereis.pandarū autē a Minerua impulsum ideo dictum est ut ostēderetur astutia Troianorum:qui uidentes deficere paridem:ut eum morti subtraherent:non seruatis pactionibus in Menelaum fecerunt insultum.

De Daphnide & Idæo filiis Paridis. Cap. XXIII.

d Aphnis & Idæus ut paulus affirmat:filii fuere paridis ex Oenone nympha idæa seu pegasea.cuius amicitia usus dum pastor eēt suscepit:de quibus nil memoratu dignum cōperisse memini.

De Hectore Priami filio.ix.qui genuit Astianactem. Cap. XXIIII.

HEctor præ cæteris corporea uirtute isignis:uatū oium carminibus celebris:iuuenis phama iclyta i nouissimū usq; diē forte uicturus:filius fuit priami regis & Heccubæ.hūc incōiugē sūpsisse Andromachā filiā lectiōis Thebaꝝ Ciliciæ domini testat̄ Hom.ex q̄ iā orto græcoꝝ bello fuū suscepit noie Astianactē:esto ipse Camādrū appellaret.huic igr̄ & si militaris disciplīæ plurimū ineēt: tam grādis erat animi audacia & corporis robur ut post occisum ꝓtesilaū primū i litus troianū ex græcis e nauibus ꝓsilētē:troianoꝝ aciē ꝑsæpe ꝑsentia sua nō solū aduersus græcos ad subsistēdū patientē facere:sed ad isiliēdū redderet audacē:Et qđ mirabilius erat:ipse solus sæpissime græcoꝝ turmas aggredi ausus est.& ut disgregare phalāges:adeoq; omne agmē cogere:ut solus esset terror achiuis oibus.hic aduersus aiacē Thelamoniū ut ait home.singulari pugnauit certamie.nox tamē superueniēs nō minus aiaci grata q̄ sibi diremit duellū a quo more prisco cū discederet:gladiū illi dono dedit:quo se Aiax postmodū iteremit:& ab eo suscepit balheū:quo ornatus ab achille occisus est:& post curꝝ tractus ut ait Serui. Tādē cū multos ēt græcoꝝ pricipes morti dedisset patroclū Achillis amicū & suis insignē armis occidit:achillē existimās supasse:& armis nudatū isignibus pōpa iclytus igēti troiā itrauit:suæ necis irritamēto gloriosus.nec multo post cū Achille cōgressus seu fessus hector:seu multū ꝓualeret achilles ab achille supatus occubuit:& non solū armis ornatuq; reliquo a uictore supatus ē.Verꝝ & curru cū baltheo ab aiace cōcesso tractus circa ilionē priamo ēt ꝓspectāte ē:& ad naues usq; græcoꝝ deuectus.Quas penes sæuerus iuuenis nōdū posito amici occisi dolore:nudū cadauer ꝑ dies.xii.insepultū seruauit donec nocte redēpturus miserabilis pr̄ priamus ueniret̄:ut scribit home. Verꝝ eodē homero teste iussu Iouis apollie cadauer isigne ne corrūperet̄:ante funus sacris liquoribus plitū ē. priamo āt restitutū Iliadū lachrymis & mœrore publico:& solēni cerimōiaꝝ ueterū pōpa tumulatū ē :eiusq; cieres aurea i urna seruati.In hac historia nil fictū ē ꝑter qđ apollie sit cadauer curatū:qđ factū ē a medico iussu achillis.Dicebat Leōtius & hoc nō honorificētiæ cā:sed expectaōe pecūniæ:q̄ spabat cadauer redimi:si integrū seruaret̄ uti factū ē.multis.n.susceptis muneribus poscēti priāo reddidit.Huic unū tātū legisse filiū memini:astianactē.s.Verꝝ iudicio alioꝝ plures fuere:cū dicāt Euse.& Beda:unusq;q; eoꝝ i libro quē tēpoꝝ scriꝑsere:hectoris filios post lapsum tpis Iliū recepisse:helēo eis subsidiū ꝓstāte ac posteros anthēoris ex iliōe pulsos regnāre latinis ascāio æneæ filio.Insup Vincētius gallicus historiographus uelle uidet̄:Frācorū reges hodiernos a filiis Hectoris antiqssimā originē hūisse.alēs a Frācone quodā hectoris filio cū i extremā germāiā aufugisset:Sycābriā ciuitatē cōditā:& tractu tpis huius Frāconis successores ripas obseruātes Danubii i occiduū descēdisse:ac Marco māno priāi filio & Samiōe ex posteris Antenoris ducibus:Gratiani cæsaris Augusti tpe:trāsuadato Rheno eas i partes uenisse:qs semꝑ postea tenuer̄:sibiq; ex eis ducibusq; reges cōstituere: & i posteritatē lōgā atq; fulgidā deuenere.Quod & si multū nō credā:absit ut oino negē:cū oia sint possibilia apud deum.

De Astyanacte Hectoris filio. Cap. XXV.

AStyanax ut sæpissime i iliade testatur Homerus & Seneca poeta in troade tragœdia:unicus fuit Hectoris filius ex Andromacha natus eidē post ichoatū bellū iter troiāos & græcos:ut satis ꝑ uirgiliū sumi pōt ubi describit andromachā Ascaniū alloquētē:qđ ēt ex tragœdia Senecæ ꝓallegata colligit̄:ubi dū ab Vlysse qreret̄ i mortē(ut paruulorū moris ē)cōfugit ad matrē.sed tādē ui agēte græcis exposcētibus redditur ātēq̄ naues a Sygeo soluerēt:ut qdā uolūt:e turri deiectus ē:ut alii saxo illisus:& sic mortuus:ne ulla priami generis libera supesset posteritas.hūc Homero teste hector ut plurimū uocabat Camādrū.

De Heleno.x.priami regis filio. Cap. XXVI.

h Elenus priami fuit filius:& Hæcubæ uaticinio isignis ut de eo loquēs testat̄ Virg.dicēs.troiugēa iterpres diuū q numina phœbi:Qui tripodas clarii lauros:q sidera sentis:Et uolucrū linguas:& ꝑpetis oia pēnæ Fare age &c.Huic sunt q dicāt a græcis idultū:qa captus eis opportuna ad troiā capiēdā reuelasset.Ipse tamē Ilione deiecto pyrrho Achillis filio nauigationē ꝓhibuit:ꝓdixitq; futurā pestē nauigātibus.Quāobrē nō solum a pyrrho seruatus est:sed ab eo i Epirū deductus:& ibidē illi parte regni cōcessa cum hermoniā rapuisset Horesti Andromachā olim hectoris cōiugē quā loco uxoris tenuerat:illi cōiunxit cōiugio.& tādē cū pyrrhus ab horeste occisus fuisset i tēplo apollinis :ut dicit Serui. Molossū pyrrhi filiū:quē illi andromacha peperat & eius regnū seruauit.Qui qdē helenus cū regnū suū chaoniam de noie fratris appellasset:ibidē ad istar Troiæ ciuitatē ædificauit:in q̄ Aeneā profugū suscepit & honorauit:& donatis muneribus interceptū dimisit.Quis tamen illi fuerit finis non legi.

De Chaone Priami filio.xi. Cap. XXVII.

c Haon ut dicit Seru.filius fuit priāi ex q̄ mr̄e nō dici.hūc isup ait ab helēo i uenatiōe iaduertenter occisum:& ob id qsi i pditi frīs solatiū regni portionē.q helēo fuerat a pyrrho concessa ab eodē heleno Chaoniā nomiatā.

De Troilo.xii.Priami filio. Cap. XXVIII.

t Roilus fuit priami regis filius & Heccubæ:ut satis absq; testimonio notū ē.Hic aūt adhuc adolescētulus ausus aduersus Achillē pugnā arripere ab eo occisus ut patet liquido per Virg.ubi parte alia fugiens amissis troilus armis.

De Deiphœbo.xiii.regis Priami filio. Cap. XXIX.

DEiphœbus filius fuit priami ex Hecuba:qui cū multa i hostes egisset dū se tutum arbitraretur occubuit.nā inter tumultū capti Ilionis dormiēs isidiis Helenæ qua post mortē paridis cōiugē duxerat occisus:& turpiter laceratus fuit:ut apud Virgi.refert Aeneas:q illū isignia uulnerū seruātē

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

apud inferos describit ibi: Atq̃ hinc priamidē laniatum corpore toto.& infra per plures uersus.

De polydoro.xiiii.priami filio. Cap. XXX.

Polydoros ego duos fuisse priāi filios cōperio.nā unū ex heccuba suscepisse i tragœdia:q̄ polydorus ititulaē:plēissime asserit Euripides:Alterū uero ex Laothoi filia alhai suscepisse dicit Home. i iliade:eūq̃ i pugna occisū ab Achille.Nos āt de prio pseq̄mur.fuit ergo iste Priami filius&hecubæ:quē ut dicit Euripides:priamus filios ad futuros euētus cū maxio auri pōdere misit i thraciam ad polymnestorem regem antiquū hospitē:& amicū atq̃ generū suū:ut eū aleret:& cū auro seruaret: Sane cū iā i græcos lætiori uultu pspicere uidereē fortūa:cū illa polymnestor aium uertit:& auri cupidus polydorū i littore spatiātē telis aggredit & frustra fidē iplorātē occidit:cadētiq̃ tumulū supiniecit:cui supereuere mirthi uirgulta.hæc aūt a Vir.scribūtur ibi.Hūc polydorū auri quōdā cū pōdere magno.& ifra p plures uersus i qbus ēt refert q̄liter uirgulta ex his q̄dā fortuitu ab ænea discerpta emisere sanguinē:& demū uerba qbus ut fugā arriperet æneā pmonuit.Huius extremæ ptis nil aliud tegit figmētū q̄ q̄ mirteta quibus amica sūt littore ad istar iaculorū emittūt uirgulta.Sāguis uero emissus mortis uiolētā speciē designat.Sic & uerba hoium cōsciorū relata:per quæ cōpræhēditur iniqtas occisoris & monetur quis apud tales morā non eē trahendam

De Polydoro.xv.& Lycaone.xvi.filiis Priami. Cap. XXXI.

Polydorus hic alter a superiori & Lycaon filii fuerūt priami & Laothoi:ut satis apud homerū Lycaon ostēdit Achilli dicēs te precor achille miserere mei:iturus eni tuus seruus sum quo miseris:te penes i cōuiuio fui:dū me in uiridario cœpisti & i Lēnon trāsmisisti:duodecima dies abiit postq̄ Ilionē redii:& i tuas māus iterū reduxit me deus:me iuuenē uides:quē genuit Laothoi filia Althai senis:q belletessi dominabaē.huius aūt filiā priamus hēbat:& alias.ex ista aūt duo nati sumus:tu aūt ambos iugulabis.Certe primū iter pedestres domuisti polydorū deo similē & percussisti lancea. Nunc aūt mihi ifortuniū paras:tuas effugere manus non possum.sed hoc in animo ponas quæso ne me interficias.nō enim ex uno uētre cū hectore sum:q tibi sociū iterfecit &c. Verū achilles nil iuuātibus pcibus:eū ignominiosis obiurgās uerbis:i camādrū flumē ipulit:& i eodē misere piit. Patet ergo ex uerbis huius polydorū hūc aliū a prio fuisse:q ut testaē Home.plurimū diligebatur a priāo:eo q̄ iunior filiorū eēt.& ob id non pmittebat illū i pugnā descēdere.uincebat.n.hic celeritate pedū quoscūq̃ coætāeos:& mirabilē de se pbebat idolē. Verū q̄dā die nesciēte priāo armatus descēdēs i hostes icidit i achillē:q lācea eū pcussit:& fractis obstaculis armorū ifœlicē euisceraūit. Sed ipe uisceribus māu collectis dū abiret debilitatus occubuit:nec potuit hector i eius salutē ueniēs eū e maibus mortis subtrahere.

De Esaco.xvii.Priami regis Troiæ filio. Cap. XXXII.

Esacus fuit filius priāi & alysircæ dimātis filiæ:ut dicit Oui.Quāuis ē illū ples enixa dimātis Esacon ūbrosa furtim pepisse sub ida Fertur alysircæ &c.hic āte bellū troianū diu natus ē:& mortuus pauloāte initiū:ex quo talē recitat Oui.fabulā.Erat huic ciuitas exosa:& libēs nemora colebat & rura.cōtigit una die ut uideret hesperiē uirginē capillos pectētē suos atq̃ sicātē:& eius caperet formositate.quē cū uidisset hespies ad se accedētē:cōfestim fugā arripuit.hic uero dū illā feruenter seq̄retur: & cōtigisset ut uirgo fugiēs ab angue iter herbas latēte morderet & moreretur ex morsu:acri dolore cōcussus i desideriū mortis icidit:& ex scopulo pximo se i mare pcipitē dedit:cuius miserta tethys eū mutauit i mergū nōdū sic uocitatū. Ipse tamē uitā spernēs dum sæpe mergeretur moriturus i undas:mergi nomē sortitus est. hunc priamus & filii facto illi tumulo fleuere diu:eo q̄ si uita mansisset. hectore nō uidebaē iferior uiribus. Eū āt i mergū iō uersum dicit Theodōtius:qa uiuus descēdit ad ima & ab aqs mortuus i altum reductus est. Ego āt puto iō i mergū uersum creditum seu dictū:eo q̄ q nare nō norūt si in aquas cadūt ante q̄ moriātur & merguntē:& i altū sæpe redeunt more mergi. Seu forte sic cōtigit ut dū i aq̄s cecidisset Esacus:& remāsisset i fundo:mergus q ante aq̄s itrauerat:tum eas exiēs euolauit.& hinc sumptum Esacum in mergum uersum.

De Antipho.xviii.& Iso.xix.filiis Priami. Cap. XXXIII.

Antiphus & Isus priāi fuere filii.uerū ātiphus ex heccuba susceptus ē:eū naturalis Isus existeret ut auctoritate cōstat homeri:q i iliade de ābobus sic ait.Ille āfluit Isonq̃ & ātiphō iterfecturus filios duos priāi nothū & legitimū:ābobus i uno curru existētibus.sed nothus frēa regebat:Antiphus āt trāsibat &c.Restat igr̄ q̄d Isus erat nothus:q frēa regebat.Hi tamē ābo ut erāt ab Agamēnone i pugna una hora occisi sunt:& ob id iūctos apposui.

De Teucero.xx.priāi filio. Cap. XXXIIII.

Teucer ut affirmat Barlaam:filius fuit priami ex nympha susceptus Antidona. nec ē hic is a quo Teucri appellātur troiani.nā ille longe fuit antiqor:& filius scāmādri cretensis:qui ob penuriam frugum relicta creta uenit in phrygiā:& cum dardano & Ericthonio regnauit.hūc tamen dicit Barlaam bello non interfuisse:cum paulo ante dum in Bebritiis syluis uenaretur ab īgēti urso laceratus fuisset.

De Dicomoōte priami:xxi.filio. Cap. XXXV.

Icomoōtes filius fuit priāi:ex q̄ tamē mr̄e non habetur sed naturalē satis p homerū apparet i iliade
d dicentē de eo sic. Sed filiū priami nothū pcussit Dicomoōtē.Hic ab Vlysse occisus est in pugna
ut in textu sequitur homeri:& hoc in uindictā Leuci socii Vlyssis occisi ab Antiphōe filio priāi.

De Echemone.xxii.& Cromenone.xxiii.filiis priami. Cap. XXXVI.

Chemō & cromenō priami fuere filii naturales de qbus i iliade sic dicit Home.ubi filios priāi duos
e cœpit dardāidis i uno curru existētes Echemōa & cromenonē.hos.n.duos ut satis p sequētia home
ri uerba patet:Diomedes pemit i pugna. De Gorgitiōe.xxiiii.priāi filio. Cap. XXXVII.
g Orgitō ex Castiamira priami fuit filius:ut i his testatur homerus & hunc certe fefellit.hic āt irrephē
sibilē Gorgitiona filiū amplū priami p pectus pcussit telo.hunc ut postea sequiē i textu:priamus ex

Castiamira i Eusina ciuitate ppiqua Troiæ suscepit:q postea in certamine apud Troiam a Teucero Thelamonis filio cōfossus occubuit.

De Cebrione.xxv.Priami filio. Cap. XXXVIII.

Ebrion filius fuit priami ut p Homerū apparet i iliade dicētē.Cebrionē nothū filiū gloriosi Priami.
e Iste cebrion ut idē Home.i iliade dicit:i pugna penes Troiā a patroclo saxo ictus iteriit.

De Phorbante.xxvi.Priami filio q genuit Ilioneū. Cap. XXXIX.

Phorbas filius fuit priami & Ephitesiæ filiæ Stasyppi Migdōii ut dicit Paulus:quē adeo sene ipe belli fuisse scribit:ut potius frater q̄ filius priami uidereē:& ob isitā armorū uirtutē nō obstantibus ānis ēt phibēte priamo i certamē sæpius descēdit:& tandē a Menelao gladio obtrūcatus ē.etto dicat Ser.& in teste iducat Home.hūc Phorbātē nūq̄ pugnasse qn sibi fauisset Mercur.q̄d ego miror i iliade nō iuenisse:dato credibile sit:nō oēs q i certaminibus illis pugnauere ab Hom.positos.qs āt huic fuerit finis legisse non memini.

De Ilioneo Phorbātis filio. Cap. XL.

Lioneus Phorbātis fuit filius ut asserit Paulus q̄d ēt testaē Ser. Quātus uel q̄lis hic i armis fuerit apd
i troiā nō legi. Verū ut p Virg.patet:eloquentia ualuit plurimū.Nā ipe fuit qui secutus æneam post
Iliōis excidiū didonē p salute sua atq̃ sociorū orauit:& eloqo placauit:& cū iā i italiā uenisset æneas:
ad Latinū regē priceps legatōis fuit. De Doridone Priami filio.xxvii. Cap. XLI.
d Oridon teste Home.naturalis Priami fuit filius.dicit enim in iliade sic Aiax Troianis insultās acce
pit:id est occidit Doridonem Priami nothum filium.

De Pāmōe.xxviii.Anthifōe.xxix.Agathōe.xxx.Hyppothoo.xxxi.& Aganōe.xxxii.filiis priāi.Cap.XLII.

Pammonē:Anthiphonē:AgathonēHypothoū & Aganonē filios fuisse Priami his carminibus i iliade demōstrat Home.Irato sene hic āt filios pprios clamabat iniurias. Helenū pariq̃ agathonēq̃ gloriosū.pāmonē anthiphonēq̃ & uoce bonū politō.Deiphobūq̃ & Hyppothou:& diuū Aganonē.hos q̄dē omnes i hac parte dicit Home.iturus nocte Priamus ad achillē redēpturus cadauer hectoris iratus clamabat ad præparādos sibi currus & alia opportuna:ex qbus concepti matribus seu quid ex eis postmodū cōtigerit.nec dicit Homerus:nec alibi memoratos inuenio.

De Lacoonte.xxxiii.priami regis Troiæ filio. Cap. XLIII.

Lacoontē priāi fuisse filiū:& apollinis sacerdotē:undecūq̃ hūerit papias affirmat.Ex quo q̄dē mētionē facit Vir.dicēs:prius ibi añ oēs magna comitāte caterua Lacoon ardēs sūma decurrit ab arce.&c.Dicit q̄dē Virg.q̄ hic pcussit hasta equū paratū a græcis:& ob id a duobus dracōibus duos filios suos puulos deuoratos:& ipe demū ab eisdē captus & circūflexus.tñ utrū fuerit occisus nō satis appet:nec aliud idē dicit.

De Mistore.xxxiiii.priami filio. Cap. XLIIII.

Istor filius fuit priami:ut in iliade oñdit Homerus ubi cōqueriē priamus:q̄ oēs filii sui qui optimi erāt in armis occisi sunt:& iter alios noiat istum Mistorem.

De Iphate.xxxv.& Tesorio.xxxvi.filiis priami. Cap. XLV.

Phates & Tesorius ut dicit paulus filii fuerūt priāi:quos illi uno ptu periura Idea nympha eni-
i xa ē:quā ipe furtim iuuēis i uenatōe cōpresserat:Cuius q̄dē rei testimōio utiē Homeri.esto q̄ eo i
libro nō scripserit. Addit isup eos ineūtes una acriter pugnā apud Ilionē ab antiloco Nestoris
filio trucidatos. De Thimœte.xxxvii. priami filio. Cap. XLVI.

Thimœtē dicit Seruius priāi & Arysbæ fuisse filiū:ubi aduertēdū Thimœtē:ut testaē Ephoriō:uatē fuisse:q cū dixisset die q̄dā nasci puerū p quē Troia posset euerti cōtigit:ut ea die q̄ a Thimœte pdicta fuerat pareret æq thimœtis cōiūx & Heccuba. Quāobrē ad euitādū psagiū priamus Thimœtis natū filiū uxorēq̃ iussit occidi.Et hinc tractu tpis factū ē,ut thimœtes iniuriæ memor aduersus prēm sentiret i pditionē ciuitatis:q̄d satis uideē ex uerbis Virgilii cōcipi dicentis.Pars stupet inuptæ donū exitiale Mineruæ:Et molē mirāē eq:primusq̃ Thymœtes Duci itra muros hortaē & arce locari :Siue dolo:seu iā Troiæ sic fata ferebant &c.Alii uero uolūt Thymœtē filiū nō fuisse priami:sed Arysbæ uirū ex qua priamus filiū suscepit:quē mox cū matre fecit occidi:ut supra dictū est.& Thimœtes postea tā ob mortē coniugis q̄ ob perpetratum in ea a priamo adulterium aduersus patriā cum græcis sensisse.

De Polyte.xxxviii.priami filio:qui genuit priamum Cap. XLVII.

Polytes filius fuit priami.ut carmie Virg.sumiē:ubi dicit.Ecce aūt elapsus pyrrhi de cæde polytes Vnus natorū priami &c.Nec multo post si qs leget aduertet facile heccubæ ēt fuisse filiū.hic autē polytes cū multa egisset in bello p priæ defensione:tādē ciuitate capta a pyrrho Achillis filio in sinu priami prīs spectāte heccuba ifœlix occisus est. De Priāo politis filio. Cap. XLVIII.

p Riamus filius fuit politis secūdū Virg.in æneide dicētē.Vna iuuenū ducit quā paruus ouātē Nomē
aui referēs priāus tua clara polyte Progenies auctura italos &c.hūc æneas paruulū ex excidio secū
deduxerat ascanii filii sociū. De Assaraco Troyli regis Troiæ filio:q̄ genuit Capin. Cap. XLIX.
Nfœlici Laomedōtis Troyli Regis filii prole in finē usq̃ deducta:ut ad Assaracū eiusdē Troyli
regis filiū retro trahamus calamū necesse est ut uetustissimos Rhomani nominis pauos:& Dar-
i dani prolem integram designemus. Fuit igitur assaracus troyli regis troiæ filius:ut ubi de fastis
testatur Ouid.dicens.Huius ericthonius:tros est generatus ab illo.Assaracū creat hic &c.Gestorū
huius Assaraci nulla extant monumenta:sic omnia uetustas absorpsit:sed propagatæ sobolis claritas non
minus illum reddit illustrem q̄ infortunium ingens deiecti ilionis redidit.Nam uti ex audacia nimia ilio-
nadum generis desolatio subsecuta est.sic ex humanitate prolis Assaraci Roma rerum domina constructa:
& Cæsarum familia propagata:fulgentis apud mortales gloriæ testimonio sempiterna.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

De Capi filio Assaraci qui genuit Anchisen. Cap. L.

CApin assaraci fuisse filium etiam ubi supra testatur Ouidius. Tros est generatus ab illo. assaracũ creat hic assaracusq capin &c. Et huius capis sicut & assaraci faciora æque aboleuit antiquitas: in lucem tamen modo reseruato q Anchisen genuerit generosæ successionis gentis Iuliæ parentẽ inclytum & inclytæ pietatis filii testimonium sempiternum.

De Anchise filio Capis: qui genuit hyppodamiam & æneam. Cap. LI.

ANchises filius fuit capis ut idẽ Ouid. ubi supra genealogiã æneæ cõtinuãs dicit sic. assaracũ creat hic. assaracusq capim. proximus anchises &c. hũc sũt q dicãt ãte Troianũ bellũ ciuitate relicta ne mora & soltudies coluisse armẽtis intẽtũ & gregibus: circa q̃ utplurimũ fuere diuitiæ antiquorũ. Qui cũ apud symoẽtẽ uacaret fluuiũ: a Venere dilectus ẽ: & eius ẽ amicitia atq cõcubitu usus adeo ut ex illa susceperit æneã filiũ. cõstat tamẽ & cõiugẽ habuisse: cũ ex ea dicat homerus filias suscepisse. Eum cæcũ fuisse dicit Seruius: & ob id troiãoꝝ cõsiliis nõ interfuisse. cæcitatis cãm nonnulli dicũt fuisse qa se cũ Venere cõcubuisse iactasset: & ide ab eadẽ luminibus fuisse priuatũ. capto ãt lliõe & icẽso uolẽte eũ secũ trahere æneã ut testat Virgilius: ponꝰ q̃ abire uellet cõstat mori dispositũ. Veꝝ dũ flãmulã absq; lesione capiti ascanii ifidentẽ uidisset: capto omine fausto filio ob tẽperasse legit. male tamẽ cõuentũt opiniones Virgilii & seruii: quoꝝ alter cæcũ dicit: alter flãmulã uidisse asserit. Abit ãt cũ fugiente filio ab ipso ænea humeris p ignes & mille uolãtia tela subtractus: & nauibus usq; Drepanũ Siciliæ oppidũ deuectus ẽ: & ibidẽ senio mortuus: & in monte ericis sepultus: & hoc secundũ Virgiliũ. Alii tamẽ aliter sentiũt. nã Cato in Italiã usq; uenisse cõ firmat. Sed seruius dicit uarronẽ dicere ossa anchisæ iubente oraculo a diomede direpta & asportata. demũ cũ multa mala pferret ab eodẽ Diomede cũ palladio restituta. qd̃ qdẽ Virgilius ipse tangit dum iratã Didonẽ aduersus æneã loquentẽ describit atq dicentẽ. Anchisæ cineres manesue reuelli &c. quasi uelit dicere: nõ ego hoc feci sicut Diomedes: præterea uideꝫ uelle Seruius hãc ob causã a Virgilio in pſona æneæ dictũ. Iterũ saluete recepti Neq cineres aiæq umbræq parentis &c. Quasi semel ex Troia suscepti sint: & a diomede iteꝝ. Vbi tamẽ p hæc mortuus sit cõprehẽdi non potest: sed uidẽtur uerba seruii eo pẽdere: ut apud Troiã ante captã urbẽ obierit. Suscepisse autẽ anchisem ex uenere filiũ qualiter itelligã ifra ubi de ænea seruandũ duxi. Quod aũt ob iactationẽ ab ea cæcatus fit: sic itelligẽdũ existio. cõsueuere nonnulli iuuenes inter ꝑipuas fœlicitates suas frequẽtes enũerare coitus: & pluriũ mulieꝝ amicitias q̃si ex hoc uelint q eoꝝ formositas ueniat cõmẽdãda: eo q a multis aut desiderẽt: aut suscipiãt fœmininis: sic & robur extollat q̃si coitũ ualẽtes pse uerãtesq; appareãt: ex quo qdẽ creb. coitu pſæpe ægritudies oriũt. & plurimũ uirtutes debilitãt corporeæ & uisiua potissime. Nã certissimũ ẽ nõnullos nõ solũ i breue uisũ: sed i cæcitatẽ itegrã ob coitũ deuenisse. & ꝑcognito ob iactatões d'fectu dicẽt: & merito a uenere obcæcati. Sic & anchisæ cõtigisse potuit: qa uenis in defectũ uisus ob iactatos coitus euenisse dictũ fit. Sane ne uideat seruiũ. a Virgil. discrepare: potuit i ãchise eẽ uisiuã uirtutẽ debilitatã adeo ut aut nõ discerneret q̃ i cõspectu eẽt: aut nõ nisi ex pxio uidere posset. quos tales ueteri qdã cõsuetu die loquẽdi cæcos dicimus: Eito & solis radios & ignis uideãt flãmas: & sic potuit anchises cæcus eẽ: ut dicit Seruius & flãmulã uidere nepotis ut dicit uirg. huic pter æneã fuere ex cõiuge filiæ: ex qbus sola hypodamia noiatur.

De Hypodamia anchisæ filia. Cap. LII.

HYppodamia ut illiade placet homero: filia fuit anchisæ: & antiqor filia; ut appareat eũ alias habuisse filias. hæc formosa plurimũ: fuit parẽtibus dilectissima: q̃ tamẽ fuerit mater: nõ habemus. Eam tamẽ i coniugẽ tradidere Alchatoni Troião q postea ab Idomeneo cretensi in pugna apud Troiã occisus ẽ. De reliqs ãt filiabus nec homerus ipse nec alter: quẽ ego legerim aliqd refert.

De Aenea anchisæ filio: q genuit Iulũ ascaniũ & Siluiũ posthumitũ. Cap LIII.

AEneã filiũ fuisse Anchisæ & ueneris & potæ ueteres prædicant & moderni. hic tamen & si plurimum extollat homeri carmine tanta tamẽ carminis Virgilii ueneratõe armis & pietate cantatur isignis: ut nõ solũ barbaris: sed latinis cæteris præponatur a græcis. Sic fert fortuna rerũ. habuit Achilles homeꝝ: & Aeneas Virg. tanta potẽtes eloquentia ut respectiue illaudati cæteri uideãtur mortales. esto æuo nostro tertius exurgat Scipio afri. nõ minori gloria: maiori tamẽ iusticia delatus i æthera uersu uiri celeberrimi Francisci petrarchæ nuper Romæ laurea isigniti. Tanta. n. facundia & lepiditate sermonis in medium trahitur: ut fere ex tenebris lõgi silentii in ãplissimã lucẽ deductus uideatur. Aeneas igitur ut paulo ante scripsimus est: ex anchise & uenere apud Symoentẽ fluuium natus ẽ & iã ætate puerilis creusã priami: & hecubæ filiã uxorẽ habuit ex q̃ filiũ suscepit ascanium. Et ut qdã scribunt: paridi eunti in græciã: & in raptu helenæ socius fuit. Tãdẽ cũ iã græci obsidiõe ilionẽ cinxissent & illum crebris certaminibus expugnare conarentẽ: sæpe in pugnã desẽdit. sed inter alias uices semel aduersus achillẽ cõgressus: cũ eẽt in discrimine maxio ut in iliade dicit homer. allocutus ẽ Neptunus deos: & deprecatus ut Aeneã morti subtraherent: ne ois; Dardania ꝑles occumberet: Quod a Iunone: quæ plurimũ erat troianis aduersa: ut ipse faceret cõcessũ est. & sic neptuno tunc agente Aeneas e manibus Achillis subtractus ẽ: ut ibidẽ tangit homerus. Italiæ reteruatus. q etsi multa clara facinora apud troiã egerit secundũ tamen quosdã ꝓditionis patriæ macula notatus est: & iter alia trahitur in argumentũ: q̃ incolumis cũ filio & nauigiis & parte copiaꝝ abire ꝑmissus sit cũ fere in cæteros sit sæuitũ. Alii tamen dicũt hoc illi ꝑmissum loco muneris: qa legatoꝝ; græcoꝝ ad priamũ uenieũ hospes fuerit assiduus: & qa semp inconsiliis troianoꝝ dãnosum dixerit helenã detineri: suaserit q restitui sed q̃litercũq; factũ sit Virg. dicit. qd̃ capta Troia cũ ipse frustra in defensionẽ ꝓriæ laborasset. sumptis diis penatibus sibi ab hectore per quẽ cõmẽdatis. & patre sene & filio paruulo: matre dea mõstrãte uiã deuenit ad litus. & ibi .xx. nauibus sumptis: cũ qbus iamdudũ Paris i græciã iuerat: intrauit mare. & in Thraciã

traiecit: ubi a Polydoro cuius in littore tumulũ inuenit mõitus: ut auaꝝ littus effugeret: cõdidit ciuitatẽ quã de suo noie nũcupauit æneam: de q̃ Titus Liuius libro. xl. ab urbe cõdita dicit æneã ciuitatem ꝓpinq; Thessalonicæ ab ænea troiano olim cõditã: de q̃ ipse idẽ Titus Liui. sic. Prophicisciẽs a Thessalonica æneã ad statutum sacrificiũ qd̃ æneæ cõditori cum magna cerimonia quod annis faciũt: &c. Et inde cũ nauibꝰ iteꝝ re intrasset oraculo uerustissimas auoꝝ sedes periturus in cretam abiit: & ibidẽ pulso iã Idumeneo rege a cretẽsibꝰ q̃si ad sedes uenisset auoꝝ: eo q ide Teucer Scamãdri filius fuerit. q̃ una cũ Dardano impauerat dardanis cõstitit. Veꝝ & inde pesse pulsus factus cercior: qa Dardanus fuisset italus Italiã petere disposuit & i de in Chaoniã uenit: & ab Heleno uate de futuris edoctus Siciliã petiit & apud Drepanũ ut Virg. placet anchisem pdidit & reascensis nauibus tẽpestate in aphricã delatus est: ut ait Virgilius: cũ alii negẽt ubi a Dido ne regina susceptus cũ septẽ iã errasset ãnis cũ q̃ aliquãdiu fuit eius amicitia usus & lecto. si hoc Virg. credendũ ẽ. Inde aũt superꝝ monitu discedens. iteꝝ uenit in Siciliã ad Acæstem: & ludis Anchisæ ãtueris aritũ celebrauit magnifico sumptu & acæsta ciuitate cõdita & pte suoꝝ ibidem derelictam dũ Italiã peteret: Palinuꝝ magistrũ classis pdidit Inde uenit in Balanũ sinum & ductu Sybillæ descendit ad inferos: & ad Elysios usq; cãpos penetrauit & compto patre anchisiæ oẽm suã posteritatem eo mõstrãte cognouit Inde ad supos rediẽs psolutis Meseno tubicini funeralibꝰ Caietã nauigauit ubi Caieta nutrici defũcta ciuitatẽ posuit eã q̃ nutricis noie appellauit porro i italiã. i. ad hostia Tyberis appulit usq; quo dicit Seruius illi nõ defuisse ueneris ulsdone q̃ cũ amplius nõ uidisset arbitratus est se ad prædistinatũ locũ uenisset & dedere cõsistere. Vbi primo Euandri regis amicitia habuit & inde latini regis laurentũ. q̃ i li Lauintam filiã Turno Rutuloꝝ regi ante promissam iuxta responsum oraculi dedit in cõiugẽ. quã ob cãm a Turno grãdi bello lacessitus ẽ: fultus tamen auxiliis Euandri archadis & tuscoꝝ in odium Mezentii regis agelliæ regnũ obtinuit cõiugis. De morte ãt eius diuersimode opinati sunt antiq. cũ dicat Seruius Catonẽ dicere iuxta Laurẽ lauinitũ. cũ æneæ socii prædas agerẽt prœliũ cõmissum in quo latinus occisus ẽ ab ænea. q tũ æneas in ipso prælio non comparuit. Ascanius postea Mezentiũ interemit. alii dicũt qd̃ uictor æneas cũ sacrificaret sup Numicũ fluuiũ: lapsus est. nec eius cadauer inuentũ ẽ. qd̃ Virg. elegãter tangit. ubi didonẽ moriturã eum execrantẽ inducit. atq; dicẽtẽ. At bello audacis populi uexatus & armis. Finibus ex terris: cõplexu auulsus iuli auxiliũ iplo ret. uideat indigna sororꝝ fũera: nec cũ se sub leges pacis iniquæ. Tradiderit regno aut optata luce fruat. Sed cadat ante diẽ. mediaq; ihumatus arena. Hoc ꝑcor &c. Præterea sunt q dicãt eũ occisũ a turno. uolũt q̃ a Virg. sub artificiosa fictiõe describi. ubi medio i ardore certamis ostẽdit Iunonẽ mortẽ Turni timere: & inde ut illũ e pugna subtrahat. effigiẽ dicit æneæ sumpsisse. in quẽ confestim dicit Turnum conuersum: & Aeneam fugientem dicit in naues. q̃ in Numico erant flumine. & in eas usq; securum a Turno. quod uolunt secundum historiæ ueritatem non Iunonem fuisse in æneam mutatam. sed ipsum Aeneam qui Arma Turni fugiens ab eodem apud Numicum occisus est. quod & in supioribus carminibus p patre patet. nec alibi potuit tacuisse Virgilius dum in eodẽ libro Venerẽ inducit orantẽ Iouem atque dicentem. Incolumẽ Ascanium liceat superesse nepotem. æneas sane ignotis lactetur in undis. Et quacunque uiã dederit fortũa sequatur &c. Vbi si inspiciamus cũ iam non sit amplius æneas: Venus quæ hucusq; fuerat sollicita de eo. orat tunc pro nepote Ascanio. & Ouid. in maiori uolumine istud diem tenere uidetur: dum dicit: Littus adit laureus ibi tectus arundine serpit. In freta flumineis uicina numicis undis. Hunc iubet æneæ quæcunq; obnoxia morti Abluere: & tacito deferre sub æquora cursu. Corniger exegtur Veneris mãdata luisq;. Quicqd in ænea fuerat mortale repugnat &c. Et hoc idem arbitrari uidetur Iuuenalis: dũ dicit. Alter aqs alter flãmis ad sidera missus &c. Intelligit enim de Aenea & Romulo. qa æneas in aqs perit: ut prædictum est. Romulus ãt apud capream paludem fulminibus & turbine subtractus est. Qui ambo apud romãos præcipua deitate honorati sunt. Nã & ipse æneas quocunq; modo subtractus sit ab idigenis deus habitus & Iuppiter idigetes appellatus est. Huius quidem historia aliquibus figmentis immixta est: quoꝝ uidere rationem ordo exigit. Aeneã igitur Veneris fuisse filium nõ æquo modo ab oibus acceptũ est. Quidã. n. uoluit in natiate Aeneæ Venerem cæit dominam fuisse. & ad eam demõstrationẽ futuroꝝ successuũ ptinuisse: & huius dominii ope multa Aeneæ cõtigisse: quæ ex industria a Virgilio sub figmentis abscõdita sunt quæ ad præsens elucidare non est incæpti huius intẽtio. Alii uero eum natum uolunt ea hora qua Venus ineũte matutino tempore surgit. & ideo eius filium dictũ uolunt: quasi uideatur eum i lucẽ dum surgeret eduxisse. Alii uero adeo formolam fuisse matrem eius existimant: ut perdito proprio nomine Veneris nomẽ adepta sit ex quo dixisse Virgilium putant. Coniugio Anchise Veneris dignante supbo. Alii autem itra ptiorẽ declinantes opinionẽ arbitrant. iõ eum Veneris dictum filium. qa nõ ex cõiugio sed ex cõcupiscibili cõiunctiõe natus sit sumentes incõgruũ uideri: tãti hominis incognitã matrẽ fore: si Anchises extitisset cõiunx. Sed ad illecebrẽ celebris uiri notã contegendã deam illi ueteres finxisse matrem. Ego qdẽ ueꝝ puto matrem eius sub aliquod meritum. Venerem cognominatũ: ut quosdam arbitrari prædixi. Nec obstat eius ueꝝ nomen ore incognitũ. nã nec priami: q tantus fuit rex: nec ẽt Agamẽnonis: nec ẽt multoꝝ aliorꝝ isignitũ regũ atq; uiroꝝ. Et ablit ut credã q̃ spurio pastoris Priamus tã grãdis rex filiã Creusam dedisset in coniugẽ. Quod aũt Neptũni ꝑibus ex Achillis pugna subtractus sit. nõ qd̃ aiebat Leontius uerum credo. s. qd̃ agente cõstellatiõe cõtigerit. qnimmo potius puto. qa circa naualia. quæ ad Neptunnum ꝑtinere uidẽtur inquantum de us dicitur maris potuerit aliquid contigisse: pp quod exigẽte opportunitate reuocatus Achilles Aeneæ certamen omisit. quod autem a Iunone hoc permissum sit neptunno. arbitror ad futura ꝓspexisse fingentem: eo q̃ italico regno reseruaretur æneas. & ob id regnorum dea salutẽ futuri regni curari ꝑmisit. A Polidoro aũt in littore sepulto ideo monitus dicit. qa eius ifortunio ispecto cognouit. si cõstiteret thraces illi futuros

VNiVERSiDAD
D'SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

hostes:& iō inde fugiēdum fore.qđ āt Venus usq; in agrū laurentū se lumine suo ducē illi exhibuerit. & co
ibidē existēte nō cōparuisse ulterius cōstellationi agenti incōcupiscibilē appetitū attribui pōt.Nā tādiu naui
gando ꝓcessit:q̄diu distulit iuenire qđ placuit:quo iuento cessauit impellentis ducatus.q; ad inferos iuerit
intelligendū puto eū egisse qđ olim fere familiare fuit maximis gentiliū regibus uelle.s.ab imīs dis spiritibꝯ
p scelestū illud nigromātiæ facꝫ de futuris certificari: qđ quidē in sinu baiarꝫ apud lacum auernū:q talibus
erat locus aptissimus.facturus accessit.& occiso Miseno suo sanguie litasse inferis & cerimōiis aliis detestā
dis egisse:ut aliqs ex ifandis spiritibus ui cātaminū ꝓuocatus ad supbos ueniēs & sūpto fantastico corpe co
rā cōparuerit.& ad iterrogata respōdiderit:& forte illi nōnulla defuturorꝫ successu pdixerit.deificatio āt sua
nil aliud ē q̄ isipiētū ridēda fatuitas.Credo.n.eū in Numico flumie nectū:& ī mare deuolutū:& tuscis pi-
scibus escā fuisse laurentibus. De Ascanio Aeneæ filio:q genuit Iulium:Siluiū & Romā. Cap. LIIII.

Scanius ut Virg.placet.nō solū æneæ filius ex Creusa susceptus fuit:sed & fuge & laborꝫ in regnū
a q̄rendo socius.ut ipse p omnē æneidā diffuse testanť.Sane Titus Liuius cui ad ueritatē historiæ cu
ra fuit īpensior nō plene affirmat creusæ an lauiniæ fuerit filius.cū dicat.Nōdū maturus impio asca
nius æneæ filius erat:tñ ad impium ad puberē ætatē ei icolume māsit.tātisper p tutela muliebri tāta idolens
i lauinia erat.res latina & regnū auitū paternūq; puero stetit:haud ambiguā.qs.n.rē tā ueterē ꝓ certo affir
met.Hiccine fuerit Ascanius an maior q̄ hic Creusa matre Ilio icolumi natus.comesq; ide pīnæ fugæ quē
Iuliū eundē Iulia gens autorē nois sui nūcupat.Is Ascanius ubicūq; & quacūq; matre genitus certe natum
æneæ cōstat &c.Hæc Titus.Eusebius uero in lib.tēporꝫ.Ascaniū Creusæ filiū arbitrať & aliū ex Lauinia na
tum Syluiū posthumū appellat.Ascanius aūt apud troiā matrē pdidit.Et cū patre aduersus hostes. Vt per
Vir.late patet strēnue se gessit.eiq; plura fuere noia.ut Seruius asserit.nā pter Iuliū & Ilum.qbus uocatus ē
ut dicit Vir.At puer Ascanius.cui nūc cognomē iulo addiť.Ilus erat.dū res stetit ilia regno &c.Hic ēt Dar
danus & Leodamas appellatus ē ad extinctorꝫ fratrū solatiū.Et sic patet æneā alios ex creusa pter Ascaniū
suscepisse filios.De noibus tñ huius dicit Serui.sciēdū hoc primū Ascaniū ab Ascanio phrygiæ flumine di
ctū.ut transq; sonantē ascaniū.Deinde Ilum dictum a rege Ilo.unde & Iliū.Postea Iuliū occiso Mezentio a
prima barbæ lanuginæ.quæ in tpe uictoriæ nascebať.hic tñ Ascanius.ut paululū Virg.seq̄mur adhuc par
uulus futuri impii portentū suscepit.nā disceptātibus patre & auo de futura fuga.flāmula quædā nullā infe
rens lesionē eidē in uertice capitis cōstitit.cōstitit ēt parētibus illā extinguere conantibus demū. ut dictū est
Fuge comes multos cū patre labores tulit.Et cū æneas rebus esset absolutus mortalibus & ipse successor
regnū sūpsisset bellū a patre inchoatū uictoria terminauit.Nā alii illū occidisse Turnū.alii Mezētium dicūt
Verꝫ dicit Seruius secundū catonē historiæ hoc haber fides.Aeneā cū patre ad Italiā uenisse. & pp inuasos
agros cōtra Latinū Turnūq; pugnasse.i quo ꝓlio periit Latinus.Turnū postea ad Mezentiū cōfugisse:eius
q; fretū auxilio bella renouasse.qbus æneas Turnusq; pariter rapti sunt.Migrasse postea in Ascaniū & Me
zentiū bella:sed eos singulari certamine dimicasse. & occiso Mezētio ascaniū Iuliū cœptū uocari.ut paulo
ante dictū ē.Hic āt.ut ait Eusebius.cū.xxx.annis regnasse apud Lauinū albā condidit. & Syluiū posthumū
fratrē suū sūma pietate educauit alii amplius hoc recitāt asserētes eū ab amicis redargutū q; Lauiniā nouer
cā.q ob timorē eius cōfugerat in syluas.in exiliū detinere uidereť.quā ipse reuocauit. eiq; paternū restituit
regnū cū ipse iā ad albā trāsitū facere disposuisset.ipse tñ procreauit filiū.quē eo q; casu ī syluis natus sit Iu
liū Syluiū appellauit.a quo familiā Iuliā ortā nōnulli uolūt.Tandē cū iter Lauiniū & albā quā cōdidit.xxxviii
regnasset annis in mortē ueniēs:qa filium pp ætatē paruulū regēdis ciuibus nō cerneret aptū. Syluiū post
humum fratrē suum regni reliqt hæredem. De Iulio Syluio Ascanai filio. Cap. LV.

Vlius Syluius secundū Titum Liuium.filius fuit Ascanii.& qa in syluis caso natus sit.Syluius co
I gnominatus est.& ab eo Iulia gens ꝓcessit cū patri ascanio in regno successerit. Eusebius tñ in li-
bro temporꝫ cum Ascanii fuisse filium dicit. sed qm̄ eo moriente paruus esset.nec regno uidereť
idoneus.Syluio posthumo fratri suo regni successionem reliqt

De Rhoma Ascanii filia. Cap. LVI.

Homa filia fuit Ascanii:ut scribit Solinus de mirabilibus mundi dicēs. Agathoclē scribere nomē
r urbis Romæ ab hac Rhoma Ascanii filia & æneæ neptæ initiū habuisse cū scriberet Eraclides: q;
cū capta troia qdā achiui ubi nūc Roma est deuenissent.& ibidē captiuæ cui Rhoma nomē erat:
cōsilio sedes sumpsisse.& ab eadem locum denominasse.

De Syluio posthumo æneæ filio.qui genuit Aeneam Syluium. Cap. LVII.

Yluius posthumus secundū Vir.æneæ ex Lauinia fuit filius.Hic post mortē æneæ natus ē.& ideo
s posthumus qđ ē generale nomē nascentiū post hūatū patrē.Syluius āt ut placet multis dictus est
eo q; lauinia mortuo pře latino.atq; ænea uiro.& occupato ab Ascanio regno eius metuēs iptum
in syluas pgnās successit & ibidē latuit atq; pepit & iō natū in syluis syluiū appellauit.Sane ut supra dictū ē
Ascanius renouata nouerca in patriū regnū fratrē Syluiū frna educauit affectiōe.& cū moreref existēte Iu
lio syluio paruulo adhuc eundē syluiū fratrē suū regni reliqt hæredē q æneā syluiū genuit. Porro Britones
eorꝫ puto barbariæ nobilitate cupiētes.huic filiū unū addūt dicētes eū brutū quēdā ēt genuisse ex nepte la
uiniæ matris suæ:cuius ī natiuitate aiūt mathematicū dixisse. qa occideret utrūq; parētē ex quo factū ē. ut
partu suo morireť mater.& ipe tādē cū adoleuisset in uenatiōe patrē iaduertēter occidit. Quā ob cām pul
sus Italia aiunt eū in leogræciā insulā græciæ abiisse.& respōso accepit sibi deberi extremi occidui insulam
Qui pandrasi regis græci filia in cōiugē sūpta cū sociis p triēniū nauigās una cū Corniueo troiano supato
Gopherio ægtanorꝫ rege Albionā insulā.quā incolebāt gygātes supasse eāq; ex suo noie Britaniā nūcupas
se:& a Corniueo Cornubiā.& inde aiūt eū Brutū aliū genuisse cognomēto uiridē scutū & hīc aliū isulæ re

gē genitū & inde aliū & innumerabilē ꝓcedunt plē.q̄ qm̄ mihi nec uera nec uerisimilia uisa sunt: omitten-
da censui Posthumus āt cū annis.xxxviii.regnasset.Aenea Syluio superstitie filio derelicto diem obiit.

De Aenea Syluio Syluii posthumi filio q genuit latinum Syluium. Cap. LVIII.

Eneas Syluius syluii posthumi tertii latinorum regis filius patri successit: de quo quidem Virgil.
a meminit.Et qui te nomine reddet Syluius æneas pariter pietate uel armis Egregius &c. Hic Lati
num Syluium genuit & cum annis.xxxi.regnasset expirauit.

De Latino Syluio Aeneæ Syluii filio qui genuit Albam Syluium. Cap.LIX.

Atinus Syluius ut dicit Titus liuius:Aeneæ syluii fuit filius & mortuo patre Albanis impauit & ab
l eo coloniæ deductæ sunt eorum.q prisci latini nūcupati sunt.cūq; ānis.l.regnasset.genuissetq; Al
bā syluium.quē liquit supstitiem diem obiit.Eusebius uero in lib.tēporꝫ dicit se apud aliā historiā i
uenire latinum Syluium quintum apud Albā regnasseq;.eūq; filium fuisse lauiniæ & Melāpodis & Vterinū
fratrem Syluii posthumi: qui latinus in ordine reguum hic ponitur quartus.

De Alba Syluio latini syluii filio.qui genuit Athin Syluium . Cap. LX.

a Lba Syluius latini syluii fuit filius.& patri successit in regno.cum regnasset annis.xxxix. Athi suo
relicto suo filio rebus humanis subtractis est.

D Athi syluio filio Albæ.qui genuit Capin syluium Cap.LXI.

a This syluius Albæ fuit filius quem eusebius aliqñ ægyptum syluium uocat.hic cum annis.xxix.re
gnasset Capi filio derelicto diem clausit.

De Capi syluio filio Athis.qui genuit capetum syluium. Cap.LXII.

c Apis syluius Athis fuit filius.Sunt qui uolunt ob hoc Capuam olim insigniem campaniæ ciuitatē
conditam qui cum annis.xxviii.regnasset Capeto filio moriens regnum reliquit.

De Capeto syluio filio capis:qui genuit Tyberinum syluium. Cap. LXIII.

c Apetus syluius filius Capis:& cum annis.xviii.regnasset.Tyberino filio derelicto decessit.

De Tyberino syluio Capeti filio.qui genuit Agryppam syluium. Cap. LXIIII.

Yberinus syluius capeti fuit filius & Agryppam syluiū genuit cūq; annis octo impasset albāis am
t nē quē ante albulā uocitabāt incolæ terminū inter latinos & etruscos traiiciēs in eū cecidit & mor
tuus ē.Quāobrē i hodiernū usq; ueteri abolito noie a diuerso rege tyberis nuncupatus ē fluuius.

De Agrippa syluio filio Tyberini qui genuit romulum syluium. Cap.LXV.

a Gryppa syluius a Tyberino genitus submerso patre successit in regno.& cum.xl.regnasset annis
moriens Romulum filium regni reliquit hæredem.

De romulo syluio agrypæ filio q genuit Iuliū siluiū & auētinum syluium. Cap. LXVI.

r Omulus seu Aremulus syluius Agryppæ fuit filius. Hic āt præsidia albanorum inter montes po
suit ubi Roma postea cōdita est quod ea tempestate impie factum existimatum est. & ob id existi-
mauere illius æui homines eum iuste fulmine ictum atque examinatum cum iam.xix. regnasset
annis.& ex eo Iulius & Auentinus filii fuere superstities.

De Iulio syluio Romuli filio. Cap.LXVII.

I Vlius Syluius.ut scribit Eusebius minor natu fuit Romuli filius & ꝓauus Iulii Proculi: q cum Re
mulo Romam transmigrauit.& ibidem fundauit familiam Iuliam ex qua Cæsares effluxere.

De Auentino syluio filio Romuli syluii.qui genuit procam Syluium. Cap.LXVIII.

a Ventinus syluius romuli syluii filius fuit:eique fulminato successit in regno & cum.xxxvii.ānis re
gnasset.proca relicto filio mortuus est.& eo in monte Romæ: qui postea de suo nomine semper
auentinus uocitatus est sepulto.

De proca syluio filio Auentini qui genuit Amulium & Numitorem. Cap. LXIX.

p Rocas secundum Titum Liuinm Auentini filius fuit.& loco patris regnauit annis.xxiii.Numito
rique filio moriēs regnum reliqt. De Amulio proce filio. Cap.LXX.

Mulius teste Tito liuio minor natu fuit ex filiis Procæ.hic per uim & nephas Numitori q tpe poti
a or erat regnū surripuit.Dicit Pli.de uiris illustribus.procā patrē eorꝫ liqsse ut ābo annuis uicibus
regnarēt:& cū ad amuliū puenisset regnū fratri trāsacto anno restituere noluit.qnimmo cū numi
tori pepcisset Lausum filiū eius iterimit.& rheā eiusdē filiā ad subtrahendā spē ꝓlis sub specie honoris Ve-
ste ppetuā eius uirginitatē dedicauit.Sed cum iā.vii.regnasset annis.Rhea geminos pepit quos ī Tyberim
deiici iussit:& Rheā uiuā infodi.Verꝫ neq̄untibus mistris ad alueū flumis.eo q; prædianis hymbribus tumis
set deuēire:illos ī ripas posuere.q a Faustulo pastore cōpti & nutriti cum adoleuissent Amuliū iterfecere &
Numitori auo regnū reddidere. De numitore filio procæ q gēuit Lausum & Iliā & Rheā. Cap.LXXI.

n Vmitor filius fuit Procæ & ut iā dictū ē.a frē ꝓiectus e regno q dū rure priuatus scenesceret a ne-
potibus Romulo & Remulo occiso in regnū restitutus est: quid inde ex eo successerit.nō habe-
mus. De Lauso Numitoris filio. Cap. LXXII.

l Ausum ut predictum est Numitoris fuit filius.& ab Amulio patruo impie trucidatus occubuit.

De Ilia Numitoris filia:quæ peperit Romulum & Remulum. Cap. LXXIII.

i Liaquæ Rhea Numitoris fuit filia & ab Amulio inter uestales uirgines trusa.quæ ut ait Oui.dū
aquā p sacris quereret obdormiuit & insomnis illi uisū est a Marte opprimi.& sic geminos cōce
pisse quos dū pepisset uiua ifossa ē regis imperio.Fictio quod mars secū cōcubuerit ubi de Romulo & Re
mulo declarabiť Et quoniā q ex Iulia Syluio nati sunt ordine nō habemus genealogiæ posterorꝫ dardani st
nē facere necesse est.Hoc mō opposito qđ ab his natus sit orbis & urbis fulgor.caius iulius cæsar dictator

VNIVERSIDAD DSALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Genealogiæ deorū gentilium ſecūdum Ioannē Boccacium de Certaldo Liber ſeptimus incipit.

Proœmium:

¶ Vi ab elſa certaldenſi fluuio & Arno thuſco eminentiſſime rex pauloante uela conceſſeram in altū:& per cæca impulſus ſyrtium uada aquilone ſtridē te ſæuo:& inde per late patētia ſcabraq; afiæ pmōtoria & crebros euripos ægei magis impellēte libyco:necnō & uertiginoſum ſiculum fretum atq; iter ſonantia tam illyrici q̄ tyrrheni maris litora ſpirāte noto nō minori piæpe timore q̄ admiratiōe circūactus ſum tegētibus poetarū atris nubibus:hie phœbi ſplendidū iubar:inde arctoi ſidus imobile dū minus crederē a uulturno raptus poſtergatis liguq; gallorūq; & hiſpanorum litoribus:& calpe abylaq; pmontoriis omiſſis ad limē uſq; oceani delatus ſum:& dum circa eius ingreſſum cōſtitiſſē cortex:quaſi deliberādi ſpatiū in cōterminū polis pelagū oculos dedi:dūq; intuerer pgrāde corpus:& incōprehēſibile mōſtrū pruptos aquaq; i cælū mōtes eaq; atra opacitate ſpelūcas horrendas metirer aio:& indomitas uires:quibus terras cōcutit:ac incognitos populos & imanes eiuſdem beluas cogitarēq; eum fluuioq; oium hoſpitē:horrui fateor:& ſtetere crines:& timore quodā inſolito occupatus uix labātia mēbra continui:nec multum qn memet uiro ſ litus potius q̄ ad ulteriora pgrederer:nauffragiū dederi:ludum locumq; exiſtimās preſpectū iras fore mediterranei maris. Sd' is qui profecto certa ſpes & infallibile ſuffragium rite in ſe credentium atq; ſperantium eſt:uocatus affuit illico:& igne ſuæ charitatis noxio frigore pulſo proſtratum ſuſcitauit animum:& iuites ampliores ſolitis reuocauit adeo:ut paruo cortice:ingenti tamen pectore auderem immenſum irrare gurgitem:& inſueta ſulcare maria. Et expedita in præcedentibus fere omni cæli prole:calamum ad longam oceani poſteritatē ſcribendam arripui gubernaculo tenuiſſimæ cymbæ illi commiſſo:qui aream priſci Noe ab aquis uniuerſalis diluuii ſeruauit incolumem.

De Oceano Cæli & Veſtæ filio:qui genuit.xxxiiii.iter filios & filias:quorū hec ſūt nomina.prima Eurinomi.ii.Perſa.iii.Aethra.iiii.pleyon.v.clymenes.vi.Triton:vii.doris.viii.ptheus.ix.Corufices.x.Nereus.xi.Achelous.xii.Inacus.xiii.Peneus.xiiii.Nilus.xv.Alpheus.xvi.Criniſius.xvii.Tyberis.xviii.Axius.xix.Aſopus.xx.Cephyſus.xxi.Meander.xxii.Pillira.xxiii.Sperchius.xxiiii.Sol. Cap. I.

Ceanum cæli & Veſtæ fuiſſe filium uoluere theologi:qui arbitrati ſunt ex cælo:ſeu ex terra:ſeu ex ambobus omnia a primæuo producta qđ nec credidit:nec tacuit ſonicorum philoſophorum princeps mileſius Thales apud priſcos auctoritatis non minimæ:quinimo eidem oceano nō minus inſipide q̄ reliqui fecerint diuinam mentē eſſe inſitam:& ab eo cūcta producta. ſeu eum causam dantē exiſtimauit eo forte motus:quia in omnibus ceſſante humiditate cerneret:& uitam de neceſſitate ceſſare:& æquo modo abſq; humore nil penitus gigni uel naſci poſſe:& ſic non genitum oceanū ſed patrē deorum rerumq; omnium aſſerebat:cui aliquando adhæſiſſe uidetur Homerus:& potiſſime ubi in Iliade introducit Iunonem dicentē:Oceanum deorum nationem & matrem Tethym. Et ſic etiam nonnunq̄ hos ſecutus Virgil. alt Oceanumq; patrē rerum. Plinius autē ubi de hiſtoria naturali elementum iſtud aquarum extollens dicit:Quippe hoc elementū cæteris omnibus imperat terras deuorant aquæ flāmas necant. ſcādūt in ſublime:& cælum quoq; ſibi uendicant:ac nubiū obtentu uitalē ſpiritum ſtrangulant:quæ cauſa fulmina elidit ipſo ſecum diſcordāte mundo. Quid eſſe mirabilius poteſt aquis in cælo ſtantibus? at ille ceu parum ſit in tantam peruenire altudinem rapiunt fluuios cum piſcium examine: ſæpe etiam lapides ſubuehunt portantes aliena pondera. Eadem cadentes omni terra naſcentium cauſa fiunt. Prorſus mirabili natura ſiqs uelit reputare:ut fruges gignantur:arbores fruticeſ uiuant: & in cælum migrare aquas: animamq; etiam uitalem inferre inita confeſſione:omnes quoq; terræ uires aquarum eſſe beneficii. & cætera. hæc Plinius a quo Vitruuius ubi de architectura non diſcrepat aiens. Ex eo etiam qui ſacerdotia gerunt moribus ægyptiorum oſtendunt:omnes res e liquoribus poteſtate conſiſtere. Ridiculum quippe eſt aquas rerum credidiſſe principium. Sed quid ego ſuccenſeam talibus ſi circa inuiſa rerum initia rrauerint cum aduerſus ea:quæ in oculis ſunt ſtolide credant? Viderunt ægyptii Iſidem morientem: & conati ſunt animis ſuis infigere eam. & ſi non omnipotentem potentiſſimam fuiſſe:& eſſe deam:non mortalem fœminam. Cretenſes ipſum quem ſepeliuerant ipſi libidinoſiſſimum hominem louem non'erubuere cæli & terræ prædicere deum. Sic igitur cæcitate mentis obducti credidere hos eſſe maiores:qui aliquando facti fuerunt:q̄ qui illos fecerat aliquando:ſed de hoc alias. Qui autem oceanum rerum putauere patrem ab eo genealogiā cæpere deorū:quē cum conſtet ſecundum alios habuiſſe patrem iuxta cœpti operis ordinem locauimus eum: Cui ne inter prægrādes deos inhonoratus incederet:currum:ut dicit Theodontius:ſtatuere eumq; a balenis trahi per ingentia maria finxere. Sic & illi tritones tribuere tibicines atq; præcurſores. Et maximos illi pharum fecere greges ſub cuſtode protheo:eiq; maximas nymphas cohortes ſocias obſequioſaſq; fecere:& deſignauere prolem ampliſſimam filiorum:& eum nominibus pluribus uocauere:ſed exenterandæ fictiones ſūt:Curru quidem trahi Oceanum eius circa terræ rotunditatem deſcribit ambitum:qui ideo a balenis duci dicit:quia a balenis undiq; diſcurratur. Tritones aūt eius ob cauſam tibicines præcurſoreſq; dicuntur: quia ſui nominis ſignificatum inceſſabiliter operur. Nā triton ſecūdū quoſdā idē ſonat:qđ terrā terēs:quod aſſidue peragit mare:dū feſe continue ipellens in littora motu terras terit:& quoniā illud abſq; ſono non fiat tanq̄ ſonans tibicina nuncupatus eſt:& ideo dictus præcurſor:quia uehementiori impulſus motu ſonus

VNiVERSiDAD D'SALAMANCA BIBLIOTICA GENERAL HISTÓRICA

In litus pnuncius est futuræ tẽpestatis certissimus. Eũ habere phocarũ greges ideo dictũ est: quia phocæ ex anteriori parte speciem habeãt uitulorũ: & armẽtorũ more pascuntur i tris turmati. Pastorem autẽ protheũ dixere: eo ꝙ harum phocarũ abundantissimũ fit mare carpatiũ: quod oli fuit sub ditione Prothei. Nympharum autem illi iuncta & obsequẽs chorus nil aliud est: ut arbitror: q̃ multiplices aquarũ proprietates: seu accidẽtia continue aq̃s iuncta: eisq́ agentibus: seu in eas impẽsio alia una sese cum eis quasi obsequosa imitantia. Vocatur insuper præter oceanũ Nereus neptunus & mare. Quæ noia: quoniã nominibus aliorũ numinũ conueniunt: ubi de illis sermo fi&: conuenientius exponemus. Oceanus autẽ quod illi propriũ est: ut dicit Rabanus a græcis & latinis ideo dicitur: eo ꝙ i modum circuli orbem ambiat. Item quia ut cælum purpureo colore nitet. Ego autẽ a cianes: quod latine nigrum significat denominatum puto. tantæ eni profunditatis est ut nulla possint in eo transparentia apparere.

De Eurynomi Oceani filia. Cap: .II.

EVrymoni oceani fuit filia: ut asserit homerus i iliadedicens: Eurymoni filia retro fluentis: oceani insperatur fluctuatiõis: seu uentorum pastor. nam aqua maris semp fluctuat: ut uidemus: & ideo ab exercitio aquarũ denomiata: & oaceni dicta filia est: seu secũdum alios: qui ex aquis oriri uentos uolũt: aqua uentos pascit: id est matiam preb& ex aqua: & creãtur & uigent: & sic hæc rite dicitur filia oceani. Præterea ubi de hac homerus loqtur inducit Vulcanum loquẽtẽ Thetydi ꝑ Achille arma poscenti: & ut se paratũ ostẽdat: dicit ꝙ quũ a matre d̃ cælo proiicereuir: qa claudus ab ipsa eurymoni & thetyde susceptus atq́ nutritus est: ubi uult intelligamus ignẽ per humidum & spiritũ ali: qui si deficiant: ut extinguantur necessariũ est.

De Persa oceani filia. Cap. III.

PErsa filia fuit Oceani: ut in Odyssea placet homero: ubi dicit eam a Sole dilectam: eũq́ ex eius cõcubitu Oetam colchorum regem atq́ cyrcem suscepisse aiens. Soror sagais oetæ. Ambo autem orti fuerunt a lucẽte mortalibus sole matreq́ a persa: quã oceanus genuit filiam. hanc autem persam dicit Leontius ab hesiodo hecatem appellatam: quæ cum apud nos luna sonet: satis possumus Oetam apud suos clarissimum regem illud idem fecisse quod Saturnus egerat: qui Vranium patrem cælum nuncupari iussit: & Vestam matrem terram: ut nominibus egregiis originem ampliaret suam. Sic & Oetam patrem Solem & matrem Lunã: quæ ideo oceani filia dicta est: ꝙ a litoralibus oceani fluctibus oriri uideatur: seu forsan ipsa persa ab Oceano patri Oetæ uenerat: & ideo oceani filia dicta: uel imperiũ habuit penes Oceanum.

De Aethra. iii. oceani filia & coniuge Atlantis. Cap. IIII.

AEthra filia fuit Oceani: ut carmine cõfirmatur Ouidii asserentis eam ex Atlante hyadem atque sorores peperisse: dum ubi de fastis legitur. Hunc stirps oceani maturis nixibus æthra Edidit & nymphis & cætera.

De Pleyone. iiii. Oceani filia & Atlantis coniuge. Cap. V.

PLeyone filia fuit Oceani & cõiunx Atlantis secundũ paulum: qd' etiam firmat Ouidius in libro fastorum dum dicit. hinc sata est pleyone cum stellifero Atlante iungitur: ut fama est: pleyadesque parit. &c. pleyas enim idem est qd' pluuia: quæ eo ꝙ ex uaporibus humidis ex oceano in altum consurgentibus causetur: ideo filia oceani dicta est. Vxor autem Atlantis: eo ꝙ huiusmodi uapores ex aquis cõsurgentibus: ut plurimũ circa culmen Atlantis: & aliorum montiũ uoluantur & insidant incolis pluuias prænotantes.

De Climene. v. oceani filia & matre Phaetontis.

CLimene ut Theudõtio placet filia fuit oceani & tethyos: q̃ cũ forma ualeret: soli placuisse uolũt: cuius cũcubitũ ueniẽs ex ea phaetõtẽ suscepit & sorores. paulus autẽ eã dicit fuisse Meropis ægyptii cõiugẽ: & apud extremos ægyptios æthiopibus iperasse cũ uiro: & ex eo Eridanũ: q & phaeton dictus ẽ: & sorores cõcepisse. Leõtius aũt dicit eã filiã fuisse minii & Eurinassæ: & ex merope uiro pepisse Iphyclũ & phylacẽ & phaetontẽ cũ sororibus. circa quas uarietates aduertendũ est quod inquãtum oceani dicitur filia & a sole dilecta potest intelligi humiditas. nam Climenes interpretatur humiditas. & sic oceani tanquã omnium humiditatum fõtis merito dicetur filia quæ a sole diligitur. eo ꝙ ut Tullius recitat ubi de naturis deorum: sol & astra reliqua de humiditate pascuntur: seu & melius eo ꝙ solis calor in humiditate agens suscitat nebulas: quæ phytonẽ conficiunt: ut ubi de Latona dictum est: & arbores etiam quasdam ex locis palustribus elicit: de quibus infra ubi de phaetonte & sororibus latius. Eam autem fuisse fœminam & meropis coniugem si uelimus tunc eam nobilem aliquã in littore oceani dominam fuisse dicemus: & exinde filiationem huiusmodi cõsecutam: nec aufertur ob hoc quin minii & Eurianassis in partibus forsan illis imperantibus fuerit filia. sed a loco tanquam a nobiliori parte denominata.

De Tritone. vi. Oceani filio. Cap. VII.

TRitonem Oceani & Thetidis filium dicit Theodontius: Seruius autem eum Neptuni filiũ dicit & Salatiæ coniugis eiusdem. pau. autẽ eũ tritonã uocat: & fœminã asserit. Tandẽ seu masculus seu fœmina sit. omnes in hoc conueniũt: eum. s. esse seu Oceani seu Neptuni tibicinem. sed cum magis in Neptunum uideantur declinari: credo Neptunum & Oceanum unum & idem existimantes in testimoniũ Ouid. trahũt dicentem: Nec maris ita manet: positoq́ tricuspide telo. & infra. ceruleum tritona uocat: cõcaq́ sonanti Inspirare iubet: fluctusq́ & flumina signo Iam reuocare dato: &c. Et sic apparet tritonis officium & quod masculus sit ut dicit Theodon. Quod autem oceani seu Neptuni sit filius

satis in hoc ostenditur ꝙ ab eorũ sonoro motu causetur. Intellexerũt autẽ theologi pro tritone ipsum æstuantis maris: & in litora ferientis clamorem quũ triton sonus secundũ quosdã interpetretur. Alii uero bene uoluerũt tritonis maris sonum: sed nõ eũ: quẽ dũ se ipsum in se frangit: sed illũ tantũ quem facit litora percutiens: & ideo dixere tritonẽ: quasi terrã terens: & inde tam secũdum primos q̃ secũdũ sequẽtes uoluere ex illo sono cõprehendi futurum maris maiorẽ solito æstũ: ut sono illo aduẽtãte maiori cum impetu dominiũ suũ ostendat tritonis: uti & tibicines: imperatorũ de proximo aduenire designãt tibiarum cantu. Sane Plynius ubi de naturali historia uidetur arbitrari tritones nõ solum ficto nomine poetis deseruire: sed etiã ueros oceani pisces existere, dicens de eis sic. Tyberio principi nunciauit olisiponẽsium legatio ob id missa uisũ auditũq́ in quodã specu conca canẽtẽ tritonem qua nascitur forma. De hoc etiam Lucanus ait. Torretẽ tritonis adit illæsa paludem: Hanc ut fama deus quem toto litore pontus Audit uentosa perflantem murmura conca. & cætera.

De Doride. vii. oceani filia & Nerei coniuge. Cap. VIII.

DOris secundũ Paulũ & Theodon. filia fuit oceani & tethyos & Nerei fratris sui coniunx: atque nympharũ mater: ut dicit Seruius. Huius Virgilius in bucholico carmine meminit dicens. Si tibi quum fluctus subter labere sicanos Doris amara suam non intermisceat undam. Hanc aliqui uolunt munus interpetrari: eo ꝙ aqua opportunissima omnibꝯ mortalibus loco muneris a deo exhibita sit. Alii uero dicũt amaritudinẽ intelligi: & iccirco Nereo marino deo nuptã: qa amarum sit mare: ut appareat uti uiro perpetuo iuncta coniunx est: sic & aquæ marinæ amaritudo coniugio stabili iuncta sit. Oceani autẽ ideo filia dicta: quia ex aqua oceani sole agente amaritudo nascatur: quæ postea mari miscetur mediterraneo in quo Nereus dictus est.

De Protheo sene. viii. oceani filio: q genuit Melanthodem & Idotheam. Cap. IX.

PRotheus marinus deus & isignis ut aiunt uates ut Theodõ. placet filius fuit Oceani & tethyos. ꝙ autem uates fuerit post homerum in Odyssea testatur Virgilius in georgi. dicens. Est in carpathio neptuni gurgite uates Ceruleus ꝓtheus: magnũ q piscibus æquor: Et iũcto bipedũ curru metiẽ equorũ. & paulo isra. Nouit nãq́ oia uates. Quæ sint quæ fuerit: q̃ mox uẽtura trahanẽ. Quippe ita neptuno uisum est imania cuius Armẽta & turpes pascit sub gurgite phocas: &c. hunc ait homerus a Menelao ab excidio Troiæ redeunte & percõtãte: quidnã de sociis perditis contigisset: ui coactũ ad uaticinium reddẽdum. Sic & Virgilius dicit ab Aristeo de restauratione apum exqrente. Verum Menelaum docuit Idothea filia prothei: ubi a climene matre instructus fuit de agendis Aristeus. Et ut homerus dicit eum ante responsum uarias dum cogitur sumere formas: ut dimittatur. sic & Virgilius. Fit enim subito sus horridus: atraq́ tigris. Squamosusq́ draco & fulua ceruice leæna: Aut acrẽ flãmæ sonitũ dabit: atq́ ita uinclis Excidet aut in aquas tenues dimissus ab bit. Hunc Theodontius origine ex pallene insula seu monte fuisse dicit: & apud ægypuos regnasse: eiq́ helenã adhuc uirginẽ a Theseo raptam & cõmendatã: atq́ ad eum tempestate impulsum post excidium Troianorũ Menelaum cum eadẽ helena diuertisse. Senem atq́ circumspectum uirum & rerum experientia doctissimũ: & eo ꝙ animaduersione sua nedum presentia nosceret: & itegram præteritorum haberet memoriã: sed per cõiecturas etiã trãsactorum nõnunq̃: ut sæpe faciunt sapientes: de futuris prædicebat euentũ: & hinc fabulæ locũ datum ꝙ uates fuerit protheus arbitrãtur. Formas uero: quas eum sumere cõsuetum aiunt: & abiicere eas existimo passiones: quibus anguntur homines eius rei similitudinem gerentes: cui possunt merito similari. Quæ passiones ut amoueantur ab eo: cui consilium poscimus: si recte uelit præstare consiliũ: necesse est ut tranquillus remaneat animus ad interrogata. Potest insuper hæc fictio aliter aperiri: protheũ scilicet accipi loco diuinationis hydromaticæ: & tunc qd oceani tethyosq́ sit filius: poterit non inconuenienter exponi cum talis diuinatio fiat in aqua: ut ipsum sonat nomen hydromãtia: ab hydros qd est aqua & mantia diuinatio: & omnis aqua ex oceano & Tethide est. Quod aũt uarias sumat formas eo potest dici: quia sit sacrilegium istud circa flumina: quæ sui cursus murmure plurimas imitãtur formas. Seu forsan in hac operatione ad habendũ quod quæritur est de necessitate aquas moueri: quo in motu & murmur aliquod audiẽ & uariæ uidentur formæ: quibus in quietem positis uaticinium sumitur. Quod autẽ pastorem Neptuni seu oceani dicunt causa supra dicta est ubi de oceano. currum illi attribuunt ad designandas aquarum illius maris circũuolutiones. Quod autẽ ab equis bipedibus trahatur: iõ dictum est: quia mare illud abundat phocis: quibus & pedes & caput & totum fere corpus ab umbelico supra est instar uituli. deorsum uero pisces sunt: & sic cum tantũ duo sint illi pedes bipedes equos uocant.

De Melanthone filia Prothei. Cap. X.

MElantho ut Theodontius asserit: filia fuit ꝓthei senis: cui cõsuetudo fuit positis uestibus delphines inequitans uagari per æquora patris. Quæ quũ formosa esset: i gratiam uenit neptuni: qui in delphinem mutatus illi applaudens eã in consensum suũ traxit: & trãsportatam etiã uiolauit. Asserit Barlaam rei huius ueritatem fuisse puellam hãc i gratiam suã allexisse delphinem: & eam solitam nonnunq̃ dorso eius insidere: atque ab eo per mare deferri: & demum ad locum ubi conscender& referri: ad ultimum tamen quacunque ex causa factum sit: eam in mari necatam. Miraberis forsan serenissime Rex fœminã a delphine illæsam ferri: quod ne fabulosũ putes: de q̃busdã lib& apponere. Legimus eni Plynio grauissimo uiro scribente in aphrico litore apud hypponem diaritum delphinẽ fuisse ex hominum manu cibum sumentem seq́ tractandum manibus prebẽtẽ: & nantibus alludentem: atq́ conscẽdentes portantem & a Flauiano proconsule aphricæ unctũ unguentis: odore quoq́ nouitate sopitũ aliquandiu more exanimis fluctuatũ: ac deinde expergefactũ quasi iniuriam passũ per mẽses aliquos secessisse: q quũ demũ

VNIVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

rediſſet:& fere omnis prouincia ad hoc miraculū ſpectura concurrer& ab hypponenſibus uenientiū amī eorum ſumptibus grauatis occiſus eſt. Præterea & Alexandri macedonis æuo fuit i litore Aſiæ puer adeo a delphine uno dilectus:ut eo diſcedēte eum ſequeretur in litus:& in arenā uſq; inuectus expirauit. Similiter:ut ſcribit laſo egeſidemus:puerum hermen nomine delphinē ſuper maria equitātem:quem quū repentina procella fluctibus exanimaſſēt:a delphine mortuus in litus reductus eſt:qui quū liquido ſe mortis puerī cauſam fuiſſe fateretur:nō in maria retroceſſit:ſed in litore expirauit. Quid multa dicā?non eſt nouum neq; inuitatū delphines cum hominibus amicitias habuiſſe. Sed redeuntes unde diuertimus. Sunt qui dicāt q melantho albedo interpetretur:quæ ex aſſidua maris fluctuatione oritur:& ſupra delphines piſceſq; alios fertur:& a Neptuno:id eſt a mari uiolatur quod ingurgitatur:& denuo inſtauratur. Ego autem unde hoc ab his ſumptum ſit neſcio:quū ſciam melan græce nigrum ſonare latine.

De Idothea prothei filia. Cap. XI.

I Dothea prothei ſenis fuit filia:ut in odyſſea teſtatur homerus dicēs:Prothei fortis filia marini ſenis idothea. Huic.n. maxime animū promoui.& paulo infra ubi eā de protheo patre ſuo loquētem Menelao regi introducit atque dicētem:Immortalis protheus ægyptius:qui maris totius p fundit ates ſcit Neptuni famulus. Hunc autē meū fantur patrē eſſe:atque genuiſſe me. hanc dicit homerus obuiaſſe menelao in inſula pharos:quæ in conſpectu ægyptiæ alexādriæ eſt:in qua uctorum cōtrarietate inuitus detinebatur:& ei conſilium primo dediſſe:ut ad protheū accederē:& quid agere deberē oſtendiſſe. Demū eum ſub coriis phocarum in antro prothei cum tribus ſocils abſcondiſſe. Idothea:ut quidam uolunt:formoſa interpretatur dea:p quā maris trāquillitatem intelligi uolunt. Ea enim trāquillitate factum eſt:ut poſſēt Menelaus accedere ad protheum.

De corufice Oceani filia.ix. Cap. XII.

COrufices:ut Ciceroni placēt:fuit filia oceani:quam ipſe aſſerit ab archadibus chorion nominari:affirmans præterea eam placuiſſe Ioui:& Iouem ex ipſa ſuſcepiſſe mineruā:eam ſelicē quæ quadrigarum fuit inuentrix. Cur autē oceani dicatur filia q nonnūq; de aliis dictū eſt reſpōderi poteſt:nobilē ſelicē& fuiſſe mulierem natā circa litora Oceani. Seu uelimus:q etiā poſſibile eſt: Oceanū hominē inſignē fuiſſe ob aliquā oceani ſimilitudinē ſic nuncupatum.

De Nereo.x. Oceani filio.hic genuit nymphas:q multæ ſunt. Verū quoniā niſi de quatuor fit ſingularis mentio. Earū tā.um nomina apponā. Genuit ergo Cymodocē:Thetim minorē:Galatheā:& Arethuſam:& alias. Cap. XIII.

NEreū marinū deū oceāi & maioris tethyos filiū priſci gētiltū uoluere theologi:eiq; Dorim ſororē ſuā iunxere cōiugio:ex qua uolunt nympharū agmē ſuſcepiſſe. Is enī aqua eſt:uulgo enī græce neros aqua dicit. Oceani & tethyos filius:eo q ois aqua p grediatur ex illo. Quot autē alio nomine uocetur:ab illo poteſt eſſe cauſa:quia ſinus ſit maris:& ſic eſt:nō eo æuo factus:quo oceanus factus eſt. Refert.n. Pōpontius mella herculis opus fuiſſe abylā mauritaniæ pmōtoriū a calpe hiſpaniæ mōte olim ſeparatū quū perpetuo eſſent iugo cōiuncti:& tunc medias in terras oceanū intraſſe:& ſic oceanus mediterraneus factus noua potuit q̄riſſe nomina. Introductus autē Nereus cū Doride cōiuge. i. aquarū amaritudine multas apud nos genuit nymphas. i. humiditates:q̄ fortaſſe ante nō erant.

De Nymphis in generali. Cap. XIII.

NYmphæ geñrale nomen eſt quarūcunq; humiditatū:qđ ideo dico :quia humiditates ſecundum diuerſitatē rerum qbus deſeruiunt nomina diuerſa accipiunt:ut in ſequentibus apparebit. Hæ ut dictū eſt:Nerei & Doridis filiæ dictæ ſunt:eo q a mari omnis deriuet humiditas. harum quidem aliæ ſunt marinæ:& appellātur nereides a Nereo patre. Ex his homerus in iliade nominat xxxiii:quas ad cōcuſſā Thetidē ob mortē Achillis filii ſui conueniſſe dicit:quarum hæc ſunt noia:Glaucis Thalia:Cymodoci:Niſea:Spio:Thoi:Cymothoi:Acthei:Liminoria:Meliti:Iera:Amphitoi:Agaui:Doto:pto:Pheruſa:Dinamēi:Doxa:Meni:Amphinomi:Gallianira:Doris:Pnaopi:Galatia:Nimertis:Apſeudis:Callianaſſa:Clymeni:Ianira:Dianaſſa:Mera:Orythia:Amathia. Præterea & alias ſupeſſe dicit. Hæ; ſi qs habere ſignificata nominū:credo aduerteret facile eas proprietates aquaq; maris:& accidētia circa eas demōſtrari. Sunt & aliæ quæ dicunt fluminū & hæ uocantur nayades:eo q nays interpretetur fluctus uel cōmotio.& ideo nayades dictæ quia fluant flumina & in motu continuo ſint Ex his Vir.in Geor.xviii.noiat uidelicet Climes:Drimo:Xāto:Logea:Philedoce:Niſea:Eſpio:Thalia:Cymodoce:cydippe:Licoras:clio:Berce. Ephyre:opis:Defopea:Arethuſa:& Achao. Quas ego exiſtimo fluuiorū uarias deſignare pprietates. Nec obſtat his imixtas eſſe uel aliis aliquas ex noiatis inter nereidas:cū debeamus credere nonnullis ppriētatibus mare & flumina cōuenire. Sunt & aliæ quæ dicuntur fōtium:& eæ appellātur napeæ:quaſi napteæ .i. aquarū fomites. Nam napta apud perſas fomes eſt.& ſi non ſit aquarū tranſumptiue aliquādo uocabula apponuntur. Sunt enim fontes fluuiorū continuū nutrimentū. Ex his enim numerantur nouem:qbus Caſtalius fons dicatus eſt. quarū nomina non apponam:quoniā muſæ uocanē:& de eis alibi fit ſermo plixior Sunt & aliæ quas nemorū dicunt:& hæ dryades uocitātur:eo q dryas arbor ſit ſeu quercus. Ex iis Claudianus ubi de laudibus Stiliconis ſeptē nominat:has. ſ. Leontadome. Neuopene: Thero:Bitomarthis:Lycaſte Agaperte:Opis. Quas ego non dubitem q̄n arborū proprietates in generali interpretatæ deſcribant. Sūt & aliæ quas arborū dixere:eaſq; Amadryades uocauere:quas in ſpeciali arbores:nō in generali nemora amā es. Aliæ uero ſunt mōtium:quas dixere Oreades. nam Oron græce latine mōs dicitur. Sic etiā & aliæ hymnydes appellantur:ut placet theodontio:quas dixit pratorum atq; florū nymphas exiſtere. Has autē omnes

aliquando mori & deficere dicit Ariſtotiles. Sicut panes faciunt fannigi. Sane Plynius i libro naturalis hiſtoriæ nereides nō ſimpliciter aquas ſeu aquarū ꝓprietates eſſe cōſentit dicēs.& nereidū falſa opinio nō eſt ſquāmis modo hiſpido corpore etiāſi quo humanā eſtigiem habēt. Nāq; hæc i eodem litore:ſcilicē olisipōnēſiū ſpectata eſt:cuius morientis etiā cātum triſtē accolæ audiuere lōge.& diuo Auguſto legatus galliæ cō plures i litore apparere exanimes nereides ſcripſit. hæc Plynius. ad quā opinionē fortius roborandā ſubdit & ipſe plynius. Auctores habeo in equeſtri ordine ſplendētes uiſum ab eis i gaditano oceano:marinū hominē toto corpore abſoluta aſcēdere ſimilitudine naulgia nocturnis temporibus:ſtatimq; degrauari:quas inſederit partes & ſi diutius permaneat etiā mergi. Tyberio principe cōtra litus inſularū lugdunenſis puiciæ tricētas amplius beluas reciprocans deſtituit Oceanus miræ uarietatis & magnitudinis:nec pauciores i ſanctonū litore:interq; reliquas elephātes & arietes candore tantū cornibus aſſimilatis:nereides uero multas. hæc plynius. Quod & ſi claro homini atq; erudito plurimū credi poſſit:non ſic propterea deliris mulierculis & agreſtibus ignaris aſſerentibus abſq; rubore uultus ſe ex fontibus formoſiſſimas mulleres:quas ipſæ lamias uocant prodeūtes uidiſſe. Sunt præterea:ne nos nimis arctemur a ſignificato uocabuli:& aliæ nymphæ:ut ſæpiſſime uocauere poetæ:utputa Cyrces:caliſto:climines:& aliæ huiuſmodi multæ:quæ ueræ fuere mulieres:pro quibus nulla ſuperior fictio intelligenda eſt:quinimo tales ſeu pro talibus accipiēdæ & intelligendæ ſunt puellæ uirgines atq; nobiles:& thalamoq; colentes umbras:ideo nymphæ dictæ:quia ex flegmatica complexione:qua uigent:tanq̄ humētes molles & delicatæ ſunt & tenellæ:& in eas tanq̄ in res aqueas facile omnis poteſt impreſſio. Agreſtes autē fœminæ utplurimū exhauſto laboribus atq; feruore ſolis humido hiſpidæ ſunt:& duræ cutis:& ideo nympharum nomen merito perdidere.& hoc in generali de nymphis tractatum eſt.

De Cymodoce filia Nerei: Cap. XV.

c Ymodoce nympha ex filiabus Nerei una ē:quam narrat Seruius curſus fluctuum interpetrari.

De Thetide minore Nerei filia & matre Acchillis. Cap XVI.

THetis minor nympharū una fuit:de qua dicit Naſo:q quū conſuluiſſēt protheū de ſucceſſibus ſuis:ſic illi fuiſſe reſponſum. ptheus dea dixerit unde Cōcipe. mater eris iuuenis:qui fortibus armis:Acta patris uincēt:maiorq; uocabitur illo: Tandē quū eſſēt ſpecioſiſſima uirgo a ioue dilecta eſt:q̄ñ a reſpōſo teritus:ne forſā ex eo ipſa cōciperē& filiū:q illū regno pellerē& abſtinuit. Ipſa autē pelleo filio Aeaci regis nupſit:& ex eo cōcepit & peperit Acchillē filiū:quē chironi centauro educādum tradidit :eiq; exiſtēti i troiano bello quū arma pdiiſſēt & i morte patrocli amici ſui a Vulcano noua impetrauit. cuius fābulæ:& potiſſime reſpōſi prothei euidēs fortitudo Acchillis cauſā dedit:quū poſt factū uaticinium adiuentū ſit. Hāc dicit Leōtius chironis fuiſſe filiā:& tethyos inſulæ cultricē:nec tantū ob habitatā inſulā maris filiā habitā:& Thetidē appellatā:quātū a moribus filii:eo q furioſus & impius more maris fuerit. & ideo thetis:id eſt furētis dictus eſt filius:& inde nomē ipſa ſortita eſt poſt filii furiā:quū aliud haberē& ante.

De Galathea Nerei filia. Cap. XVII.

g Alathea ex nymphis una Nerei filia fuit:ut paucis carminibus oſtendit Ouidius in pſona eius dicens. At mihi cui pater nereus quā cerula doris Enixa eſt &c. Ex qua talis extat fabula. Acis pulcherrimus adoleſcens ſiculus a galathea dilectus eſt:cui illā ſumme diligeret Polyphemus cyclops: q cū nō diligeretur:& Aci die una Galatheæ iunctū cerneret iratus illū ſaxo illiſit:atq; occidit: quē Gālathea in fluuiū ſiculū tranſformauit. Cuius fabulæ allegoria talis eſſe pōt. Galathea dea albedinis eſt:per quā albedinē undarum ſeſe frāgētium intelligo. Acis autē amat. i. fluuiū ſuſcipit:quia flumina oia in mare uoluuntur. Theodontius autē dicit ſub hac fictione hiſtoriā latitare afferens polyphemū imanē fuiſſe Siciliæ tyrānū:& cū Galatheam ſingularis pulchritudinis puellā amaret:eāq; per uim obiupraſſet:cōtigit ut aduerteret hanc cū Aci ſiculo adoleſcente miſceri:quā ob cauſam indignatus iuuenē iuſſit occidi:& in fluuiū deiici: cuius nomē fluuio poſtea datum ab incolis eſt. Galatheæ autē amore nō permittente nil egit.

De Arethuſa Nerei filia. Cap. XVIII.

ARethuſas fuiſſe duas cōperi:quarū altera Nerei & Doris fuit filia:de qua talis ferē fabula. Dicūt eni hanc elidis fuiſſe nymphā:& Dianæ comitē:quā cū feſſam & ueſtimētis nudā:ac ſe in alpheis undis lauantē Alpheus elidis fluuius uidiſſet cōfeſtim deſiderio ſui captus illā tenere uoluit:uerū ipſa terita cœpit fugā:& cū ſequeretur eā fluuius:nec iā ſibi uideret poſſe euadere: orauit Dianā dominā ſuā:ut illi opē ferret quæ illā nube texit:quā cum circuiret fluuius:Arethuſa timore ſudans in fontē uerſa eſt. Cuius undis eū ſuas miſcere conaret Alpheus:ipſa a terra abſorta eſt:& in orthigiā uſq; inſulā delata:& inde in Siciliā:uſq; quoetiā Alpheū eā ſecutū dicūt. In qua fabula mōſtrū deſignatur apparēs. Nā certū eſt alpheum elidis fluuiū eē:& apud ſyracuſas Siciliæ habere exitū:qđ probare uidetur ſeneca philoſophus ubi de quæſtionibus naturalibus ſic dicēs. Quidā fontes certo tpe purgamēta eiectant:ut arethuſa in Sicilia quinta quoq; æſtate per olympia:Inde opinio eſt alpheon ex achaia eouſq; penetrare:& agere ſub mare curſum:nec anteq̄ in ſyracuſano littore emergere:ideoq; his diebus qbus olympia ſunt uictimarū ſtercus ſecūdo traditū fluminī illic redūdare. hæc Seneca. Ab hoc igitur euētu fabulæ locus adinuentus eſt. Qui. tamen agit carmine ſuo:ut maius uideatur miraculū:dum dicit i eodem arethuſa. Pars ego nympharū:quæ ſunt in achaide dixit Vna fui.&c. Verū hanc:& ſi abſorptā a terra oſtēdat:nō in Siciliā ueniſſe dicit:ſed i orthigiā i ſulam erupiſſe. qualiter aūt poſtea in Siciliā uenerit:nō habetur:ſed q̄litercūq; fuerit uel uenerit hæc eadem uidetur eē. quæ ſe fatetur in elide ab alpheo dilectā. Et ſic per ſubterraneos meatus in Siciliā deueniſſe:ut etiā teſtari uidetur Virgilius illi dicens. Sic ubi cum fluctus ſubterlabere ſicanos Doris amara ſuam nō intermi

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

ſceat undã. Et ſic fons & inde fluuius ex eli de i ſiciliam uenit: & ob inſecutionẽ fluminis: amor fluminis ifõ tẽ ꝓſũptus eſt. Altera uero arethuſa i Ithaca inſula fons eſt: de qua ſic dicit Home. Penes coract petrã ac fontẽ arethuſam. Leõtius uero ex hac Arethuſa refert: quẽdã fuiſſe i ithaca uenatorẽ cui Corax nomẽ: qui furore impulſus ex petra quadã præcipitẽ ſe dedit in mare: & ob id petra illa ab eo corax denominata eſt: mater aũt eius: cui arethuſa nomẽ. hoc uidẽs dolore pcita in uicinũ petræ fontẽ ſe pticiens enecta eſt: & ſic de ſe nomẽ fonti dedit: & ſic ſunt duo fontes Arethuſa uocati. Solinus aũt ubi de mirabilibus mũdi tertiũ addit aſſerẽs apud thebas fontẽ eſſe: cui etiã arethuſa nomẽ: ſed apud quas Thebas nõ dicit.

De Acheloo flumine Oceani. xi. filio: qui genuit ſyrenas. Cap. XIX

AChelous fluuius: ut dicit Paulus: filius fuit oceani & terræ. Seruius dicit eius matrẽ eſſe Tethydẽ Theodontius eũ Solis & terræ filiũ uocat. Home. in iliade nõ tãtũ Acheloũ: ſed oẽs fluuios dicit oceani filios: ſic aiens. Neque pfundiſſimi magna potẽtia oceani: a quo oẽs fluuii & totũ mare: & omnes putei lõge fluũt. Terrã autẽ fluuioꝝ matrẽ eſſe p Vir. carmẽ in geor. cõprehẽdi poteſt: dum dicit. lãqꝫ demũ mirãs genitricis & humida regna Speluncaſqꝫ lacus clauſos lucoſqꝫ ſonantes Ibat & ingenti motu ſtupefactus aquaꝝ: Omnia ſub magna labẽtia flumina terra Spectabat &c. Quũ ergo in uẽtre ſræ ante ortũ conſiſtãt flumina: & eius ex uẽtre effluant bene Terra mater dicit fluuiorũ. Quod autẽ dicebat Theodõius rõne nõ caret. Volũt. n. phyſici a tractu ſolis nõnullas aquas in terræ cauernas deduci p humiditatem uapoꝝ ſolis calorẽ ſequẽtẽ: qui i frigidis ſræ uiſceribus euaporãtes in aquã uertunt: q̃ per occultos meatus i ſupficiẽ ueniens erũpit i fontẽ: & quandoqꝫ fluuiũ cõficit. Quod autẽ de origine huius dictũ eſt: cẽ reliquis intelligatur neceſſe eſt: ne oporteat replicare quotiẽs de flumine aliquo ſermo fier &. Is autẽ fluuius ut ait Naſo: gemino cornu olim erat Inſignis tãdem ob petitã Deianirã Cœnei regis calidoniæ filiam i coniugiũ Herculi deſpõſatã: eũ eo i certamẽ deuenit: & quũ ſeſe i uarias trãſformaſſet figuras ad ultimũ uictus & ſpe cõtingit: & uno cornu priuatus eſt. Primũqꝫ prætereа Lactã. & Ser. dicũt hunc fuiſſe: qui uinum poculis miſcuerit: qđ etiã teſtatur Maro: Poculaqꝫ inuctis acheloia miſcuit uuis. Eũqꝫ ſyrenarũ patrẽ eſſe uolue runt. Quid per hoc ſentiendũ ſit exquirẽtes: iciendum Acheloum fluuium e pyndo monte fluere: ut ſcribit Plinius: & ut Vibius ſequeſter de fluminibus aſſerit: primus fuit: qui terrã erupit: & ut idem plinius aittacar nantã ab ætholia diuidit: & per fines pebiorũ effluẽs in maliacũ ſinũ effundit olliо oblectas habens inſulas thynnidas: ex qbus aſſiduo terræ inuectu cõnẽti quaſdã iunxit. Certamẽ tamen eius & Herculis ceſſit: ubi eiuſdẽ labores i ſequẽtibus ſcribemus: ut dabitur exponemus. Vinũ autẽ poculis miſcuiſſe: nil aliud itellexiſ ſe ueteres puto: niſi qa primo penes eũ in græcia uineæ plantatæ ſunt: quæ in uſu ante non erant: & ſic ex eo loco primo uinũ propinatũ eſt. de ſyrenis autẽ dicetur in .pximo.

De Syrenis filiabus Achelol. Cap. XX.

SYrenas tres fuiſſe Seruius & Fulgentius aſſerũt: & acheoli atqꝫ caliopis muſæ filias: cãtanteſqꝫ dicunt alterã uoce: alterã cithara: & tibiis tertiã. Leontius uero illas dicit fuiſſe quattuor ſic nũcupatas: Aglaoſi. Teleipoi. Pitno: & Ligiea. eaſqꝫ filias achelol & terpſichores muſæ quarã tympano canere ſupaddẽs: Has dicit Ouidius ſocias fuiſſe proſerpinæ: eãqꝫ raptã diu quæſiſſe: quã cũ nõ reperiſſent in marina mõſtra fuiſſe cõuerſas: ora uirginũ habẽtia & corpus ad umbelicũ uſqꝫ fœmineũ: abinde ifra piſces exiſtẽtia: quos alatos Albericus dicit. & eis gallinaceos pedes addit: & retẽta modulationis doctrina: qua ante mutationẽ utebanẽ: dulciſſimã canũt melodiã. Eas præterea dicit Seruius iuxta pelorũ Siciliæ pmõtoriũ primo: deinde ad capreã inſulã ſeceſſiſſe. Plinius uero dicit Neapolim calchidienſium: & ipſã Parthenopẽ a tumulo ſyrenis appellatã: & ſic iam qnqꝫ ſyrenas habemus. Deinde paulo poſt dicit idẽ Plinius nuceria Surentũ cũ pmontorio Mineruæ ſyrenũ quendã: &c. Ariſtotles autẽ ubi de mirabiliũ auditu dicit. in extremo Italiæ ubi pelorus ſciſſus ab apẽnino iter tyrrheno mari i adriacũ præbet. ſyrenicas aũt inſulas reſidere eiſdẽ ibidẽ ſacrũ cõſiſtere tẽplu: in quo plurimũ ab idigenis ſacrificiis honorãtur. quæ cũ tres ſint nõ abſurdũ eſt nominũ meminiſſe. Vna ex eis igit Parthenope appellat: ſecũda Leucoſia: tertia Ligia nũcupat. Hæc ille. has ãt iſup aiunt ſui cãtus dulcedine nautas i ſõnũ trahere: ſopitos mergere: merſos ultio deuorare. Quã ob rem i pratis inter occiſoꝝ oſſa illas pingebãt ueteres: & nõ nulli mortuas dicunt dolore: qꝫ a ſe ulyſſẽ ꝓtereuntẽ trahere nequeruntut i odyſſea ſcribit homerus. Hæc de illis legiſſe meminiin quibus qd fingẽtes ſenſerit aduertẽdum eſt. Palefactus ante alios i libro incredibilium ſcribit has meretrices fuiſſe ſolitas & capere nauigantes. & Leontius aſſerit ueruſtiſſima haberi fama apud etholos prima græcoꝝ fuiſſe meretricia: & tantum lenocinio facunde ualuiſſe: ut fere omnem achaiam in ſuam uertiſſent prædam: & ex hoc arbitrari fabulæ originis ſyrenarum locum fuiſſe conceſſum: & ſic ille Etholiæ fluuius pater eſt dictus: eo qꝫ eum penes prima ſua ſceleſta cæpere ſeruitia: & ut intelligamus per labentẽ fluuium patrem laſciuiã effluẽtẽ cõcupiſcẽtiã meretricũ: qbus ob blãdã fere oium facũdiã Calliope. i. bona ſonoritas mater aſcribit. Demũ prima uocatur Parthenope a partheno quod eſt uirgo. Cõſueuere quidẽ meretrices docte uolentes exteros irretire uirginum ſeu pudicarũ matronarum mores fingere: oculos. ſ. in terram deiicere: uerba pauca facere: erubeſcere: tactum fugere: petulcis etiam geſticulationibus ludere: & huiuſmodi: ut ex his arbitrentur iſipidi hoſtẽ honeſtatis hoſpitẽ eſſe: & incognitũ appetant: qđ erat cognitũ fugiendum. Secunda dicitur leucoſia: a leucos: qđ eſt album. Ex quo ſumendũ reor oris formoſitatẽ: & corporis decentiã atqꝫ ueſtitũ: & ornamentoꝝ ſplendidam apparentiã: qbus comptæ incedunt illecebres. Nam ſi deſint iſta: cũ ab ignaris per exteriora iudiceatur intrinſeca: non facile deueniet ad intentũ: cũ de ſui natura turpes uilipendãtur & pauperes. Tertia dicitur ligia ab iligi: qđ eſt circulus: ſeu gyrum: ex quo iſipientis captiuitas aſſumenda: quæ adeo irretitos tenet aſtrictos: ut etiam ſi nouerint ſcæleſtiſſimas eſſe: quas amant nequeant uolentes uincla diſoluere. Harũ

autem cantus uoce: fidibus: & tibiis quid aliud putandi ſunt: niſi melliflua uerba: gemitus: blanditiæ: riſuſqꝫ laſciui: & petulantiæ: quibus carcerati nautæ. i. exterriti trahuntur in ſomnum a talibus. i. in ſui obliuionem ſeipſos ſpe ſtolida decipientes donec his ligurienſibus mercimonia omnia: facultates & naufragia dederint & ſic demerſi non in mare: ſed in ſterquilinio obſcœnæ libidinis deuorentur ab his marinis: immo infernalibus monſtris: quæ eis nudatis atqꝫ repulſis. in pratis: ideſt in deliciis oſſibus miſerorũ. i. exinanitis memoriis nudatorum inſident: ſcu eoſdem ifami ſeruitute premunt. Ab umbilico autem infra ideo piſces eſſe dixere: ut cognoſcamus ad decorem eo uſqꝫ uirgineũ corpus. i. pulchrum atqꝫ decẽs mulieribus eſſe conceſſum: ut appareat homo. in umblico aũt oẽm libidinoſam mulieꝝ concupiſcentiã eſſe credũt: cui ſoli quod corpori deorſum reſtat deſeruit: ex quo nõ abſurde piſcibus ſimilanẽ: quia animalia ſunt lubrica & facile in aquis huc illuc diſcurrẽtia: ſic & meretrices cernimus in coitũ diſcurrere uariosꝝ: quod per alas etiam deſignat. Eas autẽ habere gallinaceos pedes ideo uoluere: quia prodige & inconſiderate credentium eis diſpergant ſubſtãtias. Socias autem has fuiſſe proſerpinæ ideo fictum puto: quia Proſerpina ficula abundantia rerum ſumẽda ſit: ex qua utplurimũ libidinis pruritus ſubſequit & ciborum odorumque diuitiæ miniſtrant. Hæc autem dũ ſubtrahit: ut fit remanente ob cõſuetudinem appetitu: dum perquiritur nec inuenitur: & ob penuriam appetitus acuitur fit ut a multis in lupanar uſqꝫ quæratur. Dicunt inſuper has incolere inſulas & littoralia loca: qđ ideo dictum eſt: qa ſic ſit. Nequeunt enim huiuſmodi fœminæ ubi cognitæ ſunt aucupiũ facere: & ideo hæ ex propoſito incolunt loca: ad quæ crebro foreſes aduentant: ut illos poſſint icognitæ laqueare. De his qdẽ ſyrenis deo plenus Iſaias dicit. Syrenæ & demonia ſaltabãt in Babylonia: qđ forſan æuo noſtro in noua Babylone cõtigiſſe uidimus. Sunt aũt ſyrenæ dictæ a ſyron: quod eſt tractus. trahũt. n. ut ꝓmonſtratũ eſt.

De Inacho fluuio. xii. filio oceani qui genuit Ionem. Phoroneum: & Phlegeum. Cap. XXI.

NAchus achaiæ grandis eſt fluuius irrigans. ut ait Pomponius: argolicos campos. Hic ut cæteri oceani & terræ dicit filius: pro quo ſentiatur uolunt ueteres de Inacho rege ſycioniorum: a quo denominatus eſt: q ut Euſebius ait: regnauit: regnãte apud aſſyrios Balameo ſeu Xerxe circa annos mundi. iii. Mil. ccc. xlvii. qua tempeſtate Iacob natus eſt.

De Ione Inachi filia & matre Epaphi. Cap. XXII.

O: ut dicit Ouidius filia fuit Inachi: ex qua talem recitat fabulam. qꝫ cum eſſet formoſiſſima uirgo a Ioue dilecta eſt: qui illã a paternis undis redeuntẽ atqꝫ iam fugientẽ: orantemqꝫ teneberis ſuper inductis detinuit: & oppreſſit: & cũ iuno ex alto uidiſſet tenebras ſuſpicata deſcẽdit in terras: & tenebras ſoluit: qđ iuppiter uidẽs: ne pateret crimẽ: puellã tranſformauit i uaccã: eamqꝫ laudanti atqꝫ deſpoſcẽti iunoni ægre dono conceſſit: quæ ilico Argo filio Ariſtidis: cui centũ erãt oculi bini & bini dormiẽtes uiciſſim: ſeruandã tradidit: cui cõpatiens iuppiter miſit Mercuriũ ut illam cuſtodia liberaret: q paſtoris ſumpta forma argo iũctus eſt: cui dũ redderet fiſtulæ rationẽ: eum tetigit caduceo & in ꝓfundiſſimum ſomnum omnes una oculos eius aſtrinxit: & ide dormientẽ gladio iteremit: qđ uidens iuno Argi oculos ſumẽs illos caudæ pauonis auis ſuæ appoſuit: & uaccæ imiſit oeſtrũ: quo infeſtata curſum rapuit: & peragratis locis plurimis nõ ante deſtitit: q ad ægyptios pueniret: ubi qeuit: & ꝓcẽ iouis a iunone eidẽ forma priſtina reſtituta eſt: & ut uolũt plurimi: ioui peperit Epaphũ: miſitqꝫ Api nepoti ſuo: & ex ione ab ægyptiis iſis dicta ẽ. Cuius fabulæ duplicẽ eſſe ſenſum puto: naturalem ſcilicet & hiſtoriographum: quorum talem naturalem exiſtimo: ut hic iuxta Macrobii ſententiã p ſole Iuppiter accipiẽdus ſit: q ſol inachi fluuii filiam amat. i. humani ſeminis uitalem humiditatẽ ut in eam agat: fiatqꝫ quod ait Ariſtoteles. homo hominẽ generat & ſol: quam quidem humiditatem inachi iuxta fictionẽ filiam: tunc tenebris circundat: cum in utero matris ſuo ope conceptũ fœtum auget: & conſeruat: quas quidem tenebras tunc iuno. i. luna: ad quam ſpectat meatus ampliare corporum reſoluit: cum inuocata more ueteri: eo ꝓ dea parturientium haberetur illum iam maturum deducit in lucem: quem iam ſol in uaccam trãſformauerat: ideſt ex humiditate humani ſeminis cõcreta animal fecerat: & ideo i uaccam tranſformatus dicitur homo: quia uti uacca laborioſum & fructuoſum ſit animal ſic & homo: qui quidem uti ad uolatum auis: ſic & ipſe naſcitur ad laborem: quorum autem fructuoſus ſit labor deus ipſe cognouit. Demũ hic iam natus argo ſeruandus committitur: ideſt rationi: cui profecto multa ſunt lumina ſemper & in ſalutem noſtram uigilantia Sane Mercurius: ideſt blande carnis aſſuta. caduceo ideſt ſua ſionibus peſſimis: in ſomnum rationem deducit: atqꝫ iterimit: eaqꝫ ſuperata atqꝫ deiecta Iuno: ideſt regnorum præeminentiarum: atqꝫ diuitiarum concupiſcentia. uaccæ. ideſt humano appetitui ſum mittut oeſtrum. i. ſollicitudinis acquirendi ſtimulum. Hinc miſeri curſum rapimus: uagamur & circumagimur fluctuãtes qetem etis in rebus quærentes: in qbus ne dum ſit quies: ſed continuus labor ineſt talis ut anxios nos ad ultimũ deducat in ægyptum: ideſt in tenebras exteriores ubi fletus & ſtridor dentium. & ni nobis diuino munere ſuffragium præſtetur: Iſis efficiamur: ideſt terra. fic enĩ iſis interprætatur & a cunctis tanquã res uilis atqꝫ deiecta calcamur. Et hæc quantum ad naturalem & myſticum ſenſum dicta ſint. Ad hyſtorialem autem uidentur ſufficere quæ ſupra de Iſide Promethei filia dicta ſunt: ſi hanc potius q̃ illam ægyptiam iſidem eſſe uelimus. Theodontius uero & Leontius aptiſſime negant Ionem hanc in Aegyptum tranſfretaſſe: aut unquam Iſis habuiſſe nomen: quinimmo dicit alter eorum eam apud Ionas regnaſſe: eoſque de ſuo nomine nuncupaſſe. Quibus & ſi multum Ouidii obſtet auctoritas: multum tamen fidei affert inconuenientia temporum. Euſebio enim teſte in libro temporum Inachus apud argos regnauit circa annos mundi iii. M. ccc. xlvii. eumque annis quinquaginta regnaſſe dicit Euſebius idem: infra quod tempus Ionem natam neceſſe eſt. Potuit hac tempeſtate Iouem ætheris filiũ eſſe: ex quo & Nyobe Phoronei filia natũ Apin nõ Epaphum. Reliqui uero ioues diu fuere poſt iſtum. ex qbus ſecũdus Iſidi Promethei filiæ contemporaneus eſt.

VNiVERSiDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Nam regnante argiuis Phorbante Isis ipsa Promethei filia floruit ætatæ:& eadẽ tempestate cõstat Argũ fuisse cuncta cernentẽ. Inde idem Eusebius in eodẽ libro anno mũdi.iii.M.dc.xlvii.regnante Cecrope athenis dicit Ionẽ Inachi fuisse filiã:eidẽq; Iouẽ immixtũ:& eã ãno Cecropis.xliii.i ægyptũ trãsfretasse. Subsequẽter ad huc Eusebius i eodẽ libro dicit ãno mũdi.iii.M.dc.xxix.Danaũ argiuorũ regẽ fuisse:& eius filiã Hypmestrã eandẽ Isidẽ seu Ionẽ esse. Postremo in eodẽ uolumine asserit anno mũdi.iii.M.dcc.lxxxiii.regnãte Lynceo argis:& athenis Pandione Hypmestrã:quã Isidẽ uocauere:fuisse. Quod q̃dẽ tẽpus satis competit Ioui cretẽsi:qui Iuppiter tertius fuit. Quibus tã diuersis historiographorũ opinionibus fere stupefactus:quid teneã de hac Iside nescio. Hoc tamẽ scio:quia tẽporis cõformitas Isidis Promethei cũ Ione:& historia: quæ si nõ uera est:uero tamen similis est:me magis q̃ ad aliquã aliã trahit. Sane ut ad aliqua circa allegoriã huius Ionis per alios dictã reuertar:aliis omissis dicũt hanc Ioui in uaccã fingi mutatã:quia in naui cuius erat isigne uacca:in ægyptũ transfretasset. Quæ postmodũ diu:ut dicit Fulgentius:ab ægyptiis in summa reuerẽtia habita est:& ibi lr̃as ægyptiis tradidisse:q primo signis loco lr̃arũ utebantur:eosq; terræ docuisse culturam:& ut placet Martiano:lini usum sementẽq; primã ibidẽ adinuenisse:atq; seri fecisse:& multa eis etiã cõmoda demõstrasse. Esto Augustinus in libro de ciuitate dei.dicat quosdã scribere eã de æthiopia in ægyptũ uenisse reginam. Præterea eam Api nepoti suo:qui post eam:& aliqui ante eam dicunt:in ægyptũ etiã transfretauit:nupsisse. Eusebius uero eam cuidam nupsisse Telegono scribit:& ex quocũq; habuerit seu ex Ioue seu ex Api uel Telegono Epaphũ filium peperisse uolunt. hæc insuper propter concessa commoda doctrinis suis ægyptiis ab omnibus habita ẽ:& dum uiueret omni diuino cultu honorata:& post mortẽ ut ait Augustinus ubi supra:adeo fuit illis grata:ut capitali crimine reus fieret:siquis eam fuisse hominẽ diceret.

De Phoroneo Inachi filio:qui genuit Egyaleũ & Niobẽ. Cap. XXIII.

PHoroneus:ut Eusebius in libro temporum scribit:filius fuit Inachi:& secũdus apud argos tenuit regnũ:Belocho regnante assyriis & sicioniis Leucippo:Fuit quippe homo insignis idustria:& sapientia conspicuus:Cuius tempore primo legum & iudiciorum argos clarior facta est. Nã ob hoc iuris ciuilis periti dicunt eum locum quem forum dicimus:in quo.s.iura petentibus redduntur denominari. Cuius præterea filios Egyaleum atq; Niobem fuisse dicit Eusebius. Asserit insuper Lactãtius hunc primum Iunoni sacrificasse.

De Egyaleo Phoronei filio. Cap. XXIIII.

EGyaleus:ut testatur Eusebius:Phoronei fuit filius. Huic Apis quem Phoronei filium quidã dicunt.quod etiam idem uelle uidetur Eusebius:dato dicat eum ex Niobe filia phoronei Iouis filiũ primum:ex mortali fœmina susceptum fore:postquã argis regnasset:in ægyptum trãsitus Achaiæ regnum liquit:sed cui imperauerit regioni non dicit. Eusebium autem in se discordantem de Api:quem a Iouis & phoronei dicit filium:ut uerum scripsisse uideatur:est possibile duos fuisse quibus nomen idem:quorum alter Ioui:alter phoronei fuit filius:& sic identitas nominis ueritatem historiæ intricauit. Quod autem duo fuerit per Eusebium apparet:quorum unus:ut ipse ait:sycioniorum rex fuit:circa annos mundi.iii.mil.cc.xxix. Alter uero apud ægyptios deificatus est anno mũdi.iii.mil.cccc.lvii.& hunc idẽ dicit Eusebius regem argiuorũ fuisse anno mũdi.iii.mil.cccc.lvii.& cũ Egyaleum fratrem suum regẽ fecisset achaiæ ad ægyptũ nauigasse. præterea idem Eusebius scribit anno mũdi.iii.mil.cccc.xiii. Iouẽ niobi filiæ phoronei immixtũ & ex eo concubitu natũ Apim:quẽ postea serapim ægyptii uocauere. Deus rei huius uideat ueritatẽ:ego q̃dem has intricationes non itelligo:ne dũ explicare queã.

De Niobe filia Phoronei:quæ peperit Apim. Cap. XXV.

n Iobe:ut Eusebio placet:fuit filia phoronei:esto Geruasius Tileberiensis in libro ociorũ imperialiũ asserat:hanc matrem phoronei non filiam:quod q̃dem non est impossibile idem nomen matri & filiæ fuisse. Cũ hac aũt dicit Eusebius & post eũ Lactantius:immixtũ Iouem:cũ ante mortaliũ nulli fuisset immixtus:& ex ea suscepisse Apim qui post phoroneũ regnauit argiuis:& ab ægyptiis postmodũ Serapis dictus est.

De Phægeo Inachi fluminis filio. Cap: XXVI.

PHægeus:si Augustino credimus:Inachi fuit filius:q dũ adhuc iuuenculus moriret:ad eius tumulũ templũ constructũ est & sacra ordinata:ut & tanquam deus etiam coleret. primus q̃dem sacella diis instituerat:& honores diuinos impenderat:docueratq; regni sui rudes homines tẽpora per menses & annos destinguere. Quibus meritis a suis deus habitus est.

De Peneo flumine.xii.Oceani filio q genuit Cyrenẽ & Danẽ. Cap: XXVII.

p Eneus Thessaliæ fluuius est æque oceani.sicuti & reliq:filius:celebris q̃dem poetarũ carminibus:& historiographorũ litteris:cui duæ fuere filiæ:Cirene & Dane.

De Cyrene penei filia:quæ peperit Aristeũ & fratres. Cap. XXVIII.

CYrene teste Virgilio filia fuit penei fluminis.dicit enim. Cyrene soror ipse tibi tua maxima cura Tristis Aristeus penei genitoris ad undam &c. Hanc dicit Iustinus ab apolline raptam:& ei Aristeũ & fratres peperisse. Huius aũt quæ secũdũ ueritatẽ penei regis apud peneũ regnãtis fuit filia:& fabula & historia plene habeť in precedentibus ubi de Aristeo dictũ est.

De Dane penei filia. Cap. XXIX.

DAnem penei fluminis fuisse filiã uulgatissima fama est & fere deliræ iam aniculæ eã & speciosissimam uirginem:& a phœbo dilectã nouere:eãq; dũ fugeret miseratione deorum in laurum fuisse cõuersam:& ide ab apolline ad suas citharas & pharetras ornãdas assumpta:qua fabula ni fal-

lor:non naturalis. Pro Dane quidem humiditas:quæ circa Penei ripam ex ipso Peneo procedit sumẽda est: quam ideo Apollinem dixere diligere:eo q illam feruore radiorum suorum in sublimẽ trahat: eamq; nonnunquã resoluit in aerem.& ob id humiditas in natura fit:quia unaquæq; res fugit & renuit id:per quod de esse ad nõ esse trahitur:sese ad intrinseca terræ trahit:ibi aũt cum eam in altum trahere nequeat Apollo: agit in eam:& cum abũdet regio illa semine laurorum elicit lauros:& sic danes:idest humiditas Penei filia in laurum uersa uidetur. Sed ratio uidenda est cur huius frondes suis citharis & pharetris dicarit Apollo: quæ potest esse talis. mos græcorum uetustissimus fuit:secundum qualitates agonum:quos uarios in suis solẽnitatibus peragebant:inter alia munera sertis frondium honorare uictores:& cum inter cæteros tanquã dignior phitius celebraretur agon:qui in memoriã superati phitonis ab Apolline cura solertiori fieret:uictori eiusdẽ laureum decernebatur sertum. Aequo modo poetis his potissime:qui heroico carmine gesta maiorum perpetuæ cõmendabant memoriæ:uidebatur enim hos non posse sine apollinis facundia tam sublimes uersus cõponere:& sicuti per pharetrã apollinis pugiles & athletas designari uolebant: sic per citharam demonstrari poetas:& hinc tractum Apollinis citharas & pharetras ornari lauro. Qui mos postmodũ cum uniuersali rerum gloria ad Romanos delatus est:tãtæq; apud eos fuit existimationis:ut nisi quibus decerneretur triũphus:decerneretur & laurea:poetis exceptis:qui superato laudabili labore meriti uiderẽtur. Quod uir inclytus Franciscus Petrarcha:cui iam pridem fuit honor iste delatus in epistolis testatur dicẽs. Florea uirginibus sunt laurea serta poetis. Cæsaribusq; simul:parq; est ea gloria utrisq;. Nec erat decernere cuiquã laureã uulgatæ auctoritatis:senatus solius fuit ista potestas:quã sibi postea ut reliqua subripuere principes. Quæ aũt ratio tam exquisiti moris inuentores mouerit:non latet. Dicunt enim Isidorus & Rabanus: q laurus a uerbo laudis dictus sit:cum prisco tempore laudus uocaretur:& inde quia uictores:per quos & seruabatur & augebatur respublica:& poetas:per quos hominum merita miris extollebantur laudibus:frondium laudẽ significantium ornabantur. Viret præterea arbor hæc perpetuo: ut ostendatur per eius uiriditatem benemeritorum perpetuo uirere famam:& quoniam sola non fulminetur:sic talium gloriæ uiriditatem ab inuidiæ fulmine ledi non posse. Sacra insuper hæc arbor Apollini ideo est:eo q occultam quandam diuinatiõis uideatur habere uirtutem. Nam aiunt siquis huius frondes capiti dormientis supponat: cum uera uisurum somnia:& ideo Apollini diuinationis deo dicata est.

De Nilo flumine.xiiii. Oceani filio: qui genuit Mineruam Herculem Dionysium Mercurium & Vulcanum. Cap. XXX.

NIlus fluuius ẽ meridiõalis ægyptũ ab æthiopia separãs Oceãi & terræ filius. Huic secũdũ quosdã latine nomẽ est melo:eũq; nr̃i theologi i sacris libris appellari geon dicũt:de hoc multa & mirabilia referunť. Cõposuit.n.ex eo libellũ Aristoteles:& Seneca phũs ubi de quæstiõibus naturalibus multa dixit:& post eũ Luca. sic & ego ubi de mõtibus & fluminibus:de quo quoniã hic p̃ter simplex nomẽ non poniť:siqs amplius uidere desiderat:p̃allegata uolumina q̃rat. Nos aũt de filiis eidẽ attributis p̃sequamur.

De Minerua nili filia. Cap. XXXI.

MInerua alia a superioribus:ut dicit Tullius de naturis deorum:filia fuit Nili:eamq;: ut ipse idẽ testatur:ægyptii saletæ colunt. credo ego hanc prudẽtia & artificio insignem fuisse mulierem. ideo nili filiam dictam:quia penes eum forte gessit imperium.

De Hercule Nili filio. Cap. XXXII.

HErcules a superioribus aliis:ut placet Tullio:Nili fuit filius. Hunc autem litteras phrygiis conscripsisse:eumq; dicit Theodontius:qui cum Antheo luctam egit: quem arbitror illustrem aliquem fuisse uirum nili accolam:& inde ideo illi filium attributum.

De Dionysio Nili filio. Cap. XXXIII.

DIonysius:ut dicit cicero Nili filius fuit:non tamẽ idẽ cũ reliquis:cũ dicat eum Nysam interemisse: quæ aũt hæc fuerit Nysa:ego nõ repperi:sunt tamen qui uelint hunc eũ esse Dionysium: q aduersus Indos habuit bellũ:& a Perseo superatus & occisus est. Hunc præterea nonnulli putant eum esse:qui cũ Antheo pugnauit:& ob uictoriam habitã Herculis meruisse cognomen.

De Mercurio quarto Nili filio:qui genuit Mercuriũ q̃ntũ & Daphnim. Cap. XXXIIII.

MErcurius a sup̃ioribus quartus Nili fuit filius:ut legitur apud Tulliũ de naturis deorũ. Hunc dicit Theodõtius Hermetẽ trismegistũ fuisse:pium quidẽ hoiem & plurimis imbutũ doctrinis: & tanq̃ gẽtilis homo de uero deo mirabiliter bene sensit eo in libro:quẽ de idolo ad Asclepiũ scripsit hic apud ægyptios in maxima ueneratione fuit:adeo:ut apud eos nephas fuerit ipsum p̃prio nomine nuncupare. Credo ob reuerentiam numinis:ne forte internominãdo de eius humanitate & mortalitate sermo contingeret:& sic uideretur deitati eiusdem in aliquo derogari. Nili aũt filius dictus est ad extollendam fluminis & eius gloriã. Volentes eũ insuper quosdã seu genitos seu attributos habuisse filios.

De Daphni Mercurii quarto filio. Cap. XXXV.

d Aphnis:ut Seruius asserit:filius fuit Mercurii:utrũ huius: an potius alterius ignoro. Ego autem quoniam sub hoc appositum comperi:sic apposui. Fuit quidem iuuenis forma speciosissimus: & ut aiunt:primus in siluis pastor.

De Mercurio q̃nto filio Mercurii quarti:qui genuit Noracẽ. Cap. XXXVI.

MErcurius q a primo q̃ntus ẽ:ut dicit Theodõtius: Mercurii filii Nili fuit filius & cũ a p̃re Cath fuerit noiatus ob isignẽ eius:& artificiosam sciẽtiã meruit cognomiari Mercurius atq; coli. Huic.n. cæterorũ mercuriorũ ascribũť isignia:ac isup a Theo. gallus illius apponiť cigulo. Qui dicit eũ:cũ

VNiVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

illi uidereẽ a fama paui atq̧ patris locũ præripi i extremũ occidẽtẽ abiisse:& ibi i maxia occidẽtaliũ existimatiõe fuisse:& cũ illos multa docuisset ad mercimonia spectantia:& mẽsuras & pondera mercatorũ deũ ab eis nuncupatum fuisse:cuius nominis interpretatio a præclaro uiro Francisco Petrarcha facta optime conuenit cum titulo deitatis. Dicit enim in libro inuectiuarũ in medicũ sic. Vnde & Mercuriũ:quẽ sermonis deũ uocant:inde dictũ uolunt:q̃ mercatorũ Kyrius hoc est dominus eẽ uideatur. Hæc ille. Gallũ autẽ illi addidisse:ut omittamus reliqua:ut nocturnã mercatorũ solertiã designaret qua eo tẽpore potissime utunẽ in cõponendis mercimoniis:& in reuidẽdis rõnibus:& in itineribus peragẽdis & huiusmodi. Hũc eundẽ triphonũ.i. conuersibilẽ appellant:qđ aptissime mercatorũ est:sẽ.ad mores quarũcũq̧ nationũ ad quas uadũt uertere:& negocia sua oia quadã astutia sermonis circũuolutione pagere:& igenio & sagacitate tractare. Et quoniã ad occiduos abierit:ab ægyptiis & græcis eũ abiisse sub terras fictũ est. De hoc Iulius Cælsus i libro belli gallici a Cæsare cõfecti dicit sic. Hũc galli maxie colunt & multarũ inuẽtorẽ artiũ uolunt:& uiarũ atq̧ itinerum ducẽ dicũt:& ad quæstũ pecuniæ & mercaturas hẽre uim maximã arbitranẽ. cicero autẽ ubi de naturis deorũ hunc Mercuriũ qui triphon appellatus est:filiũ dicit fuisse Valẽtis & coronidis. Leontius autẽ addit dicẽs eũ uterinũ fratrẽ fuisse æsculapii medici fulminati:& ob dolorẽ fraternæ mortis ad occiduos secessisse. Eusebius uero in libro tẽporũ cũ Theodontio concordat dicẽs:eũ fuisse filiũ Trismegisti:& regnante argis Stelno floruisse.

De Norace Mercurii quinti filio. Cap. XXXVII.

Norax:ut dicit Theodõtius:filius fuit Mercurii quinti ex Oschyra nympha Pyrhenei filia. Quod etiã testari uidetur Solinus ubi de mirabilibus mũdi qui æq̧ cũ Theodontio dicit hunc Noracẽ a Tharsẽio Hispaniæ oppido uenisse Sardiniã:ubi cũ sardus Herculis filius uniuersam isulã ex suo nomine dixisset Sardiniã:ipse oppido cõstructo de suo nomine nuncupauit.

De Vulcano Nili filio:qui genuit æthiopem & solem. Cap. XXXVIII.

Vulcanus:nõ is q̃ fuit Lẽno:sed alter:ut cicero de naturis deorũ scribit:filius fuit Nili. Hũc opim ægyptii appellãt eũq̧ esse custodẽ ægypti uolũt & cũ nil aliud de eo legerim:credo eũ aliquẽ insignẽ fuisse uirũ circa fabrefactiões:& architectonicã:& secus nilũ iperiũ habuisse:& ob id nilo in filiũ attributũ.

De Aethiope Vulcani filio. Cap. XXXIX.

Ethiops:ut Plinio placet in libro de historia naturali:filius fuit uulcani:& ut idem ipse ait:eũ ois gentis eius regionis:q̃ postea æthiopia dicta est:appellareẽ ætheria:& deide athlãtia:postremo ab isto ethiope æthiopia nũcupata est:nõ parum equidẽ argumentum eũ potentissimum fuisse hominem.

De sole Vulcani filio:q genuit Phaetontem:Phætusam:Lampethusam & Iapetiam. Cap. XL.

Sol:ut scribit Tullius:Vulcani ægyptii fuit filius:& ut idem dicit cicero:ægyptii uolũt eius urbẽ fuisse Heliopolim:nã græcæ elios sol dicitur. Theodõtius autem dicit eũ in ea ciuitate regnasse:& splendidissimũ fuisse regem:& meropem uero nomine nuncupatũ:& in cõiugem climenem habuisse:& ex ea heridanum:quẽ Phaetontẽ uocauere:& alios filios suscepisse Leõtius uero putabat eũ idem cũ æthiope fuisse & ob splendorẽ occupatæ æthiopiæ solẽ ab amicis & subditis nũcupatum.

De Phaetonte solis filio qui genuit Lygum. Cap. XLI.

Phaeton filius fuit Solis ægyptii:& Climenis:ut carmine patet Ouidii in persona climenis dicentis. Per iubar hoc inquit radiis isigne coruscis Nate tibi iuro:quod nos auditque uidetq̧. Hoc te quem spectas:hoc te qui temperat orbem Sole satum &c. De hoc talem recitat Ouidius fabulã. contigisse.s.quod non cedente Phaetonte Epapho Iouis & Isidis filio:ab illo illi dictũ fuerẽ solis non esse filium:quã ob causam Phaeton matri conquestus ab ea in regiã usq̧ solis deductus ẽ:ubi a patre benigne susceptus petiit:quod iã se daturũ iurauerat donũ.s.ut lucis currum illi ducere permitteret:quod cum illi Sol diu frustra dissuasisset:instanti concessit. Ipse uero nõ sufficientibus uiribus ad regendũ equos territus uisione scorpionis dimisit habenas:quam ob causam equi omisso consueto itinere nunc in cælum ascendentes:nunc uersus terrã etiam declinantes omnem illã cæli regionem exusserunt:& fere terrã omnem multis desiccatis fontibus & fluminibus incenderũt. quo incendio terra cõmota orauit Iouem ut auxiliaretur ei:q̃bus precibus motus Iuppiter fulminauit phaetontem:qui in padum cecidit:ibiq̧ a sororibus defletus atq̧ sepultus est & sepulchro appositum epitaphium tale. Hic situs est phaeton currus auriga paterni:Quẽ si non tenuit magnis tamen excidit ausis. Fictio hæc iudicio meo:sub spisso cortice historiam & naturalem rationem tegit. creditũ.n.ab antiquis est:ut in libro temporũ asserit Eusebius:& post eum Orosius præsbyter in chronicis suis:incendium quoddã permaximũ in partibus græciæ & orientis fuisse:regnante cecrope primo atheniensiũ rege:nec hoc humano opere factum:sed corporũ supercælestiũ infusione emissum:& id omnes uocauere incendiũ phaetontis. Huius.n.longe lateq̧ uagantis opere factum est ut desiccarentur fontes:& flumina multa:sata omnia redigerenẽ in cineres & arescerent syluæ:& arbusta quæcunque:relinquerenẽ ab incolis urbes:& a populis regiones:& fere mare feruescere uidereẽ omne:& cũ mensibus perseuerasset pluribus:contigit ut circa mediũ autumni cadentibus immensis himbribus extinguereẽ. Quæ sub figmento tali ratione ponunẽ. phaeton ante alia:ut ait Leontius thessalus:latine sonat incendium. Hic ideo solis dicĩ filius. quia sol caloris fons & origo sit:& siccum a sole causari uideaẽ calor omnis:non incongrue incendii pater siccus est. Climene autem græce latine sonat humiditas:quæ ideo phaetontis mater dicta est:quia nõ possit perseuerare calor:nisi cõgrua subsistat humiditas:& sic ab humiditate tanq̃ a matre filius ali uideẽ:& i eẽ perseuerare. Quod aũt phaeton petat a patre:ut currũ lucis ducat:nil aliud sentire debemus q̃ innatũ quoddam etiam insensibilibus uegetatiuis creaturis permanẽdi & augendi desiderium:ut de isensibilibus tanq̃ de rõnalibus loquar:qđ etiã de terra orante dicere possumus. Quod aũt inserit eũ uiso scorpiõe timuisse:atq̧

habenas equorum liquisse:& eos ultra solitum ascendisse:& cæli partem illam exussisse:& terram æquo modo descendentes incendisse:ab ordine naturæ continuo sumptũ est. Est enim in zodiaco spacium.xx. graduũ a.xx.s.gradu libræ usq̧ ad.x.scorpionis:quod philosophi uiam uocauere combustã: eo q̧ singulis annis gradiente sole per spaciũ illud:omnia in terris uideanẽ exuri. Nam arescunt herbæ:& frondes albescũt & decidunt:aquæ ad interiora terræ trahunẽ:nec aliquid penitus ea tempestate gignĩ:& sic ab effectu cæli pars illa denominatur. Præterea phaetontem circa medium autũni fulminatũ fingunt:qa eo tempore ex opposito scorpioni occidẽte sole surgũt in oriente cũ signo tauri pleiades orion & erydanus astra. habentia pro uocare pluuias:& exundationes aquarũ:a quibus extinguunẽ incendia. Quas pluuias uidemus utplurimũ cadẽtes circa mediũ autũni:uel ante & diu perseuerare:& sic earũ opere omnis terræ superficialis calor extinguitur. Eũ aũt in erydanum cecidisse sic sentiẽdũ puto. Dicit enim Iginius in libro de astrologia poetarum:erydanum a nonnullis nũcupari nilum:& ab aliis oceanum:pro q̃bus ingentem aquarũ copiam debemus accipere:& sic intelligere incendia ingenti aquarũ copia cadere.i.extingui:& sic non in padum simpliciter:ut nonnulli minus auertenter arbitranẽ. Quod aũt a Ioue fulminatus sit sic intelligendũ reor. Intelligunt enim poetæ non nunq̃ pro Ioue ignem:& aliquando aerem:qui hic pro aere accipiendus est:in quo ascendentes uapores humidi glomeranẽ in nubes quæ si impulsu alicuius uenti extollantur usq̧ ad frigidam regionem æris confestim uertuntur in aquas:quas cadentes pluuias dicimus:& sic fulminatus est.i.extinctus a Ioue.i. ab aere causante pluuias. Possumus insuper dicere omissa historia ueteri:æstiuum calorem a temperie superuenientis autũni extingui:& in nubes deiici. Asserit tamen Paulus perusinus secundũ nescio quem Eustachiũ q̧ regnante Spareto apud Assyrios:erydanus qui & phaeton solis ægyptii filius cum copia suorũ duce Nilo nauigiis deuenit in mare:& uentis adiutus in sinũ quem ligustinum dicimus:uenit. Ibi cum suis longa fatigatus nauigatione descendit:& cũ suasionibus suorũ in mediterranea pergeret genuinũ unũ ex sociis suis nausea maris debilitatum cum parte suarũ nauium custodem liquit in littore. Qui iunctus accolis loci sil uestribus hoibus oppidũ condidit:& Genuã de suo nomine nũcupauit. Erydanus autem superatis montibus eũ in amplissimam atq̧ fertilem deuenisset planiciem:hominesq̧ rudes & agrestes:feroces tamen comperisset. ratus se igenio eorũ superaturũ ferociam:secus padum cõsedit:& ut idem refert Paulus:uideẽ Eustachiũ uelle Taurinũ oppidũ suũ fuisse opus:sed Erydanũ nuncupatum. Ibidẽ aũt eũ aliquandiu regnasset:relicto Lygure filio in pado periit:a quo padus Erydanus appellatus est. Quem ueteres ægyptii in memoriã cõpatriotæ sui inter cæli imagines locauere:& sic aliqui uidenẽ arbitrari hoc fabulæ dedisse causam:& potissime qđ fulminatus sit phaeton:& in Padum deiectus. Addebat huic Leõtius fratres duos:Iphidũ.s.& Phylacem:eosq̧ natu maiores Phaetonte:de quibus quoniã nil aliud inueni illos apponere nõ curaui.

De Lygo Phaetontis filio. Cap. XLII.

Lygus ut ex prædictis patet filius fuit phaetontis:eiq̧ mortuo successit:q quos habuit in ditione populos lygures de suo nomine nuncupauit.

De phætusa. Lampetusa:& Iaphetia filiabus Solis. Cap. XLIII.

Phætusa. Lampethusa:& Iapetia:ut ait Ouid. filiæ fuere solis:& secus padũ mortẽ phaetõtis flentes in arbores uersæ electrũ lachrymãtes sunt. Cuius figmenti si causam exq̃rimus: non arbitror has fuisse fœminas:quinimo diuersas arborũ species circa padi palustria agente sole sponte sua nascentiũ:& circa æstatis extremũ:dum incipit solis feruor decrescere:sudantium humorem croceum in modũ lachrymarũ:qui si colligaẽ arte solidatur in electrũ:& qa ut dictũ est sole agente nascũtur in locis humidis:Solis & climenes:idest humiditatis filiæ dictæ sunt:& a sole elyades nuncupatæ.

De Alpheo fluuio oceani filio.xv.qui genuit Orsilocũ. Cap. XLIIII.

Alpheus Oceani & terræ fuit filius:quẽ Seruius fluuiũ elidis eẽ dicit:& q̧ apud pisam elidis ciuitatem effluat. Hunc autem amasse Arethusam nympham quæ in fontẽ uersa est:eãq̧ in Siciliã usq̧ secutũ:supra ubi de Arethusa satis dictũ est. Verũ Seruius amoris huius flãmas his aperit uerbis. Elis & pisa ciuitates sunt Archadiæ:in qua est fons ingẽs:q ex se duos alueos creat. alpheũ & arethusam:unde fit ut fingaẽ coniungi in exitu quos origo non coniũxit. Huius aũt filiũ dicũt fuisse Orsilo cũ.

De Orsiloco filio alphei fluuii q genuit Dioclẽũ. Cap. XLV.

Orsilocus filius fuit Alphei fluminis:ut liq̃do testaẽ Homerus in Iliade dicens. Diues in uita uel in pecuniis. Generatio aũt erat a fluuio alpheo:q ample fluit per terrã pylon:q genuit Orsilocum multorũ uirorũ regẽ. Orsilocus aũt genuit Dioclea magnanimũ. A Diocleo gemelli filii nati sunt Crito Orsilocusq̧ omnis pugnæ bene scientes. Hũc Orsilocũ dicit Homerus in phyri ciuitate quæ secus Alpheũ est habitasse:ex quo patet quæ sit huius filiationis causa.

De Diocleo filio Orsiloci:qui genuit critonem & Orsilocũ. Cap. XLVI.

Diocleus ut satis per Homerũ ostensum est:filius fuit Orsiloci:ex quo præter nomẽ & genus:& qđ Critonem & Orsilocum filios genuerit non habeo.

De Critone & Orsiloco filiis Dioclei. Cap. XLVII.

Crito & Orsilocus:ut ostensum est:fuerunt filii Dioclei. Hi quidẽ insurgẽtibus græcis aduersus Troianos:una cũ reliq̃s græcorũ pricipibus coniurantes Venere ex phyri ciuitate ad exterminiũ Ilionis. Ibi aũt cũ ingentis essent animi:& plurimum incorporeis uiribus confiderent:die quadã inito certamine ausi sunt aduersus Aeneam armis insurgere:a quo ambo occisi sunt:& maximo Menelai & antiloci nestoris filii labore e manibus hostiũ eorũ cadauera subtracta sunt:& concessa sepulchro.

De Crinisio fluuio.xvi.Oceani filio qui genuit Acestem. Cap. XLVIII.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

CRinisius .. tius Oceani & terræ fuit filius. Is quidem per siciliam fluit: & ex eo talẽ refert Seruius fabulam. Nã cum Laumedon promissam Neptuno & Apollini mercedem pro ædificatione muroꝝ Ilionis non persolueret: & Neptunus iratus Troiæ Cæte immisisset: ut eã uastarent: consultus Apollo etiam indignatus dicit ut contraria respondisse: scilicet obiiciendas esse puellas nobiles bellu ̃: quod ci fieret: Hyppotes troianus nobilis: cũ cerneret Hesionam Laumedontis filiam nõ absq; seditione religatam: timens ne sic Egestæ filiæ suæ contingeret: clam illam nauí iposuit: fortunæq; commisit: uolens potius ut se non uidente a fluctibus sorberetur: q̃ se coram deuoraretur a belua. Hæc aũt uentorũ ui in Siciliam delata est: ubi Crinisius fluuius eius forte formositate captus: in canẽ seu ursum uersus eam cepit atq; oppressit: & ex ea Acestem filium suscepit. Cuius fabulæ mediũ historia est. quod aũ circa principiũ fictum legitur: ubi de Laomedõte expontur: quod autem in fine est: dicit Theodõtius per cõiecturas oportere sumi: cũ nil traditũ inueniat ab antiqs. Et iccirco dicit possibile fuisse hanc uirginẽ minis alicuius potentis circa crinisiũ ubi deuenerat pauefactã eius in amplexus ueniſſe. Nã minãtiũ boatus latratibus canũ similli mi sunt: seu audaci alicuius cõplexu: qđ ad ursum spectare uidetur: uirginẽ captã atq; oppressam fuisse.

De Aceste filio Crinisii fluminis. Cap. XLIX.

ACestes filius fuit crinisii fluminis ex Egesta troiana: ut in æneide testat Virgilius dicẽs. Occurrit Acestes Horridus in iaculis & pelle libistidis ursæ. Troia crinisio conceptum flumine mater. Quẽ genuit uetes; non imemor ille parentũ &c. Hic iã senex primo Anchisem & æneã Italiã petentes suscepit hospitio: & mortuũ Anchisem una cũ Aenea in erice mõte Siciliæ sepeliuit: demũ iteq; a carthagine discedentẽ æneã: quo illũ uenti ipulerant suscepit: ubi Aeneas cõdita iualidis sociis ciuitate eã a nise Acestis uocauit Egestam: quæ postea segesta uocata est: & sub dominio reliquit Acestis: quem tã ab Aenea relicti: q̃ indigenæ regem suũ uocauere.

De Tyberi fluuio. xvii. Oceani filio q genuit Citheonum. Cap. L.

TYberis seu tibris Oceani & terræ filius: hic ex appennini latere dextro affluens thuscos ab umbris atq; cãpanis: urbẽ etiã Romanã diuidens separat. cui ego q̃ contigerit rerũ dominiũ intueri circa se toto orbi & carminibus poetaꝝ celeberrimus factus est: adeo ut Xantũ atq; Simoẽtẽ græcorũ memoria illustres superauerit. cui multa fuere nomina: quæ siqs appetit: uideat ubi de montibus & fluminibus scripsi. Placuit præterea priscis hũc tyberinum filium genuisse.

De Citheono Tyberis filio. Cap. LI.

CItheonus filius fuit Tyberis fluuii & Mantonis filiæ olim Tyresiæ thebani uatis: ut in æneida testatur Virgilius dicens. Ille etiã patriis agmen citheonus ab oris Fatidicæ mantus & tusci filius amnis: Qui muros matrisq; dedit tibi Mãtua nomẽ &c. Hũc Seruius dicit in Buco. Bianorẽ uocari a Virgilio. Sane Põponius i cosmographia de hac Manto seu aliter mantone sentire uidet dicẽs Asiaticũ litus describẽs: ibi Ilbedos clariq; Apollinis phanũ: quod Mãto Tyresiæ filia fugiẽs uictores thebaꝝ: ephigenos & colophon: quã Mopsus ciusdẽ Mantonis filius &c. Ex qbus patet non occiduũ sed in orientẽ solẽ hanc fugientem sumpsisse iter. Est tamen possibile eam tractu temporis in Italiã uenisse: qđ & si minime ꝓbetur: quis tam claro uati fidem deneget circa suæ ciuitatis originem?

De Axo fluuio. xviii. filio Oceani qui genuit Pelagoniũ. Cap. LII.

AXus fluuius occãi & terræ fuit filius de quo Home. in Iliade: peni ab amidona ab axio ampli fluctus axio: cuius pulcherrima aqua spargit ꝑ terrã paphlagonũ &c. hunc dicit Homerus amasse perhibiã antiquoꝝ ex filiabus Achessomenii: & cã oppressisse: & ex ea pelagoniũ suscepisse.

De pelagonio Axii filio: q genuit Asteropium. Cap. LIII.

p Elagonius filius fuit Axii fluminis & perhibiæ: ut Homerus in Iliade testatur ex quo nil aliud legisse memini nisi q; Asteropium filium genuit.

De Asteropio Pelagonii filio. Cap. LIIII.

Steropius ut testat Hom. filius fuit pelagõii. Qui audax iuuenis atq; robustus cũ pœnis auxilio uẽit
a troiãis: & dũ nimis ex uiribus suis cõfideret in. xi. die postq̃ ad troiã uenerat Achilli irato ob occisum patroclũ occurrere ausus ẽ: & prio uerbis eũ lacessẽt & ide armis cõtẽdere: a quo misere cæsus iteriit.

De Asopo fluuio Oceani. xix. filio: q genuit Ipseũ & Aeginam. Cap. LV.

ASopus fluuius: ut aliũ: Occãi & terræ fuit filius. Hic ꝑ Boetiã fluit. ut ait Lactãtius: & i epydamõ effluit: ut ibi de fluminibus asserit Vibius. Hũc præterea patrẽ asserũt fuisse Ipsei & æginæ & cũ rescisset æginã a Ioue uitiatã: adeo ægre tulisse: ut furore cõmotus undis i astra bellum moueret: ut ait Statius. Nãq; ferunt raptã patriis æginã ab undis Amplexu latuisse Iouis: furit amnis & astris. Infensus bellare parat nõdũ ista licebãt. Nec supis stetit audaces effusus i iras. conseruitq; manũ: nec quẽ iploraret habebat &c. Iouẽ ãt cõmotũ eũ fulminasse aiunt. Quod idẽ testat Statius dũ dicit. Donec ui tonitru summotus & igne trisulco cessit adhuc ripis aiosus gurges anhelis Fulmineũ cinerẽ magnæq; insignia pœnæ Gaudet: & ætneos in cælũ efflare uapores &c. Fictio fabulæ huius talẽ cõtegit ueritatẽ. Dicit Leõtius Asopũ regẽ fuisse Boetiæ & ab eo flumẽ denominatũ: cui cũ Iuppiter arcas æginã subripuisset filiã: cõuocatis uiribus bellum aduersus eũ mouit: & ab eo uictus atq; fugatus ẽ. Quod ãt fulmiatus fuerit: nõ spectat ad regẽ: sed ad flumẽ: qđ cũ ꝑ sulphureos cãpos trãsitũ faciat: & undis suis ex illis fumũ suscitet: apud ueteres irã fulminis cãuit.

De Ipseo Asopi fluminis filio. Cap. LVI.

i Pseus filius fuit asopi fluminis. ut carmine ꝓbat Statii dũ dicit. Ipseaq; driiugos clypei septemplice tauro &c. & ifra asopos gẽuisse dat &c. Hic ãt ut idẽ ostẽdit Sta. auxiliũ tulit ætheocli aduersus polinicẽ.

De Aegna filia Asopi: quæ peperit Eacum. Cap. LVII.

AEgina filia fuit Asopi fluminis: ut supra dictũ est: quã iuppiter amauit: dicit Ouidius: Aureus ut danẽ asopida luserit ignis: &c. Nã i ignẽ uersus eã cœpit & oppressit: & ex ea suscepisse æacũ uolũt: q̃ postea ut idẽ ait Ouid. isulã enopiã: in qua regnauit: de noie matris uocauit æginam: quæ in hodiernũ usq; nomẽ seruat. Quod in ignẽ uersus sit: dũ cum ægina concubuit: arbitror potius a uirtute subsecutæ posteritatis: q̃ aliunde sumptũ. ignei eni uigoris homines fuerũt æacides: ut in Achille: Pirrho: & aliis descendentibus satis uidere possumus.

De Cephiso flumine Oceani. xx. filio: q genuit Narcissum. Cap. LVIII.

CEphisus filius oceani fuit & terræ: & ꝑ Boetiã labit: ut ostẽdit Lucanus. Boetii colere duces: quos impiger ambit Fatidicacephisos aqua cadmeiaq; dirce: &c. Huius dicũt filiũ fuisse narcissum: & q̃ cũ esset cæde zephiri prostratus: Apollinis miseratione sanatus est. dicit Lactantius: Circa quæ primo aquas cephisi ideo uocari fatidicas credo: qa penes eũ fuerit olim templũ themis: ad quod cũ nondũ essent oracula phœbi: Deucalion & pyrrha cõsulturi deã iuerunt: & quia ibi darentur responsa & quid fato futuꝝ esset demonstrareẽ: sumpsit aqua cognomẽ: & quod deæ templi erat: aque etiã appropriatũ est. Et forsan præcedentia sacra responsa instituto ueteri absq; aqua fluminis fieri nõ poterant: & sic aliqd uidebãt aqua illius falsæ diuinitatis habere. Quod nece zephiri prostratus sit posset esse intẽtio hæc. Dicit Augustinus in libro de ciui. dei. Mesappũ regẽ lycionioꝝ nouũ fuisse: qui & cephisus appellatus est: cuius forte regia in parte erat: in qua æstiuo tpe flante zephiro sanitas erat incolis: eo uero cessante: ut fit: & aliis superueniẽtibus uentis corrũpebat aer: & sic factũ est. ut necezephiri cephisus infirmitatẽ incideret: a qua beneficio Apollinis. i. medicinæ: qua medicinæ deus appellatus est Apollo: releuatus sit cephisus: & sanitati restitutus. Isti hæc regi attribuere uolumus: possumus regioni: per quã labitur Cephisus.

De Narcisso filio Cephisi. Cap. LIX.

NArcissus filius fuit Cephisi & Lyriopis nymphæ: ut satis ostendit Ouid. Cerula lyriope quã quõdam flumine curuo Impleuit. causæq; suis cephisus in undis: &c. Ex hoc satis notã fabulã Ouidius refert. Dicit eni ꝑ nato Narcisso ad tyresiã uatẽ delatus est: ut de successu uitæ ipsius haberet responsum. Qui respondit percunctantibus pueꝝ uicturũ quãdiu se uidere differret. Quod quidẽ uaticiniũ primũ ab audiẽtibus risum est: sed tandẽ effectu nõ caruit: nã cũ in formosissima adolescentia excreuisset: uenator factus a nymphis pluribus amatus est: sed ab echo parnasi nympha potissime. Sed cũ eã inexorabilis: & floccifaceret oẽs diligentes se: orationibus nymphaꝝ ipetratũ est: quod infra modicũ ꝑ is contigit. Nã die quadã cũ tam labore uenationis q̃ æstu ꝑ is fessus in recentẽ uallem: secessisset: sitiens se in limpidã reclinauit fontẽ: & uiso idolo: quod ante nõ uiderat: existimãs fontis nymphã repente pulchritudinem probauit: & captus est. & cũ nõ posset quod arbitrabaẽ posse contingere: cũ seipsum stulta cõcupiscentia ligasset. post longã querelã sui oblitus ibidem inedia periit: & in florẽ sui nois miseratione nymphaꝝ uersus est. Hac ex fictione moralis excerpit sensus. Nã per echo: quæ nil dicit nisi post dictũ: ego intelligo famã: quæ unũquẽq; mortaliũ diligit tanq̃ rẽ: per quã confitit. Hanc multi fugiunt & paruipendũt: & in aquis. i. in mũdanis delitiis: nõ aliter q̃ aqua labilis seipsos. i. suã gloriã intuenẽ: & adeo a suis uoluptatibus capiũtur: ut spreta fama post paulũ tanq̃ non fuissent: moriunẽ: & si forsan aliqd nois supest in florẽ uertit: qui mane purpureus & splẽdens est. sero aũt languidus factus marcescit: & in nihilũ soluitur. Sic & huiusmodi ad sepulchrum usq; aliquid uidenẽ habere fulgoris. sepulchro aũt clauso euanescit: & in obliuionẽ pditur una cũ nomine.

De Meandro flumine oceani. xxi. filio: q genuit cyanem. Cap. LX.

Eander fluuius oceani & terræ fuit filius: & genuit cyanẽ nymphã. Hunc dicit Liuius in summa cy-
m lenarum arce nasci: & mediã per urbẽ effluere: idẽ per carias & ionas in sinum maris deferri: qui inter Pyrenem & miletum est.

De Cyane filia Meandri. Cap. LXI.

Yane Meandri filia a Mileto solis filio: & dilecta & oppressa ei peperit caunũ & biblidẽ: ut Ouidius
c ait: Biblida cum cauno prolẽ est enixa gemellam.

De Phyllira. xxii. filia Oceani. Cap. LXII.

p Hylliram Oceani fuisse filiã dicit Paulus: & a Saturno dilectã ei chironẽ centaurũ peperisse.

De Sperchio. xxiii. Oceani filio: q genuit Mnesteũ. Cap. LXIII.

f Perchius fluuius Oceani & terræ fuit filius. Hic ut ait Homerus ex Polydori filia Pelei: & Borionis coniuge genuit Mnesteũ: & ut ait Põponius in finu pegaso effluit: eiq; deuouerat Achilles comas: ut ait Lactantius: si sospes ab expeditione troiana remeasset in patriam.

De Mnesteo filio Sperchii. Cap. LXIIII.

m Nesteus: ut ait in Iliade Homerus fuit Sperchii fluminis & Polydoris filiæ Pelei filius: q cũ egregius esset iuuenis Achillem ad obsidionẽ Troianam comitatus est.

De Sole. xxiiii. Oceani filio. Cap. LXV.

SOlem aliũ a supis i lib. naturalis historiæ dicit Ply. auctoritate Gelli oceani fuisse filiũ: matre nõ expssa. Et hũc dicit medicinæ: & mellis fuisse iuẽtorẽ: qđ pluribus hactenus attributũ est: nec propterea admiradũ. Possibile. n. est taliũ multos uatis in locis reptores fuisse: cũ ubiq; igenia meditationesq; ualeãt & sic qđ apud græcos credimus Apollinis opus aut Aristei: nõ auferẽ qn possibile fuerit apud Oceanũ nasci aut aduenisse: qui tãtũ dũ ualuerit igenio: & eadẽ experiẽcia cõperisset: quẽ loci incolæ ad extollendũ nomẽ eius & genus solẽ uocauere: & oceani per quẽ forte nauigio uenerat: dixere filiũ. Nos aũt quoniam omnis oceani proles explicata est: finem faciemus uolumini septimo.

VNiVERSiDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Octauum saturnushabet cum parte suorum.

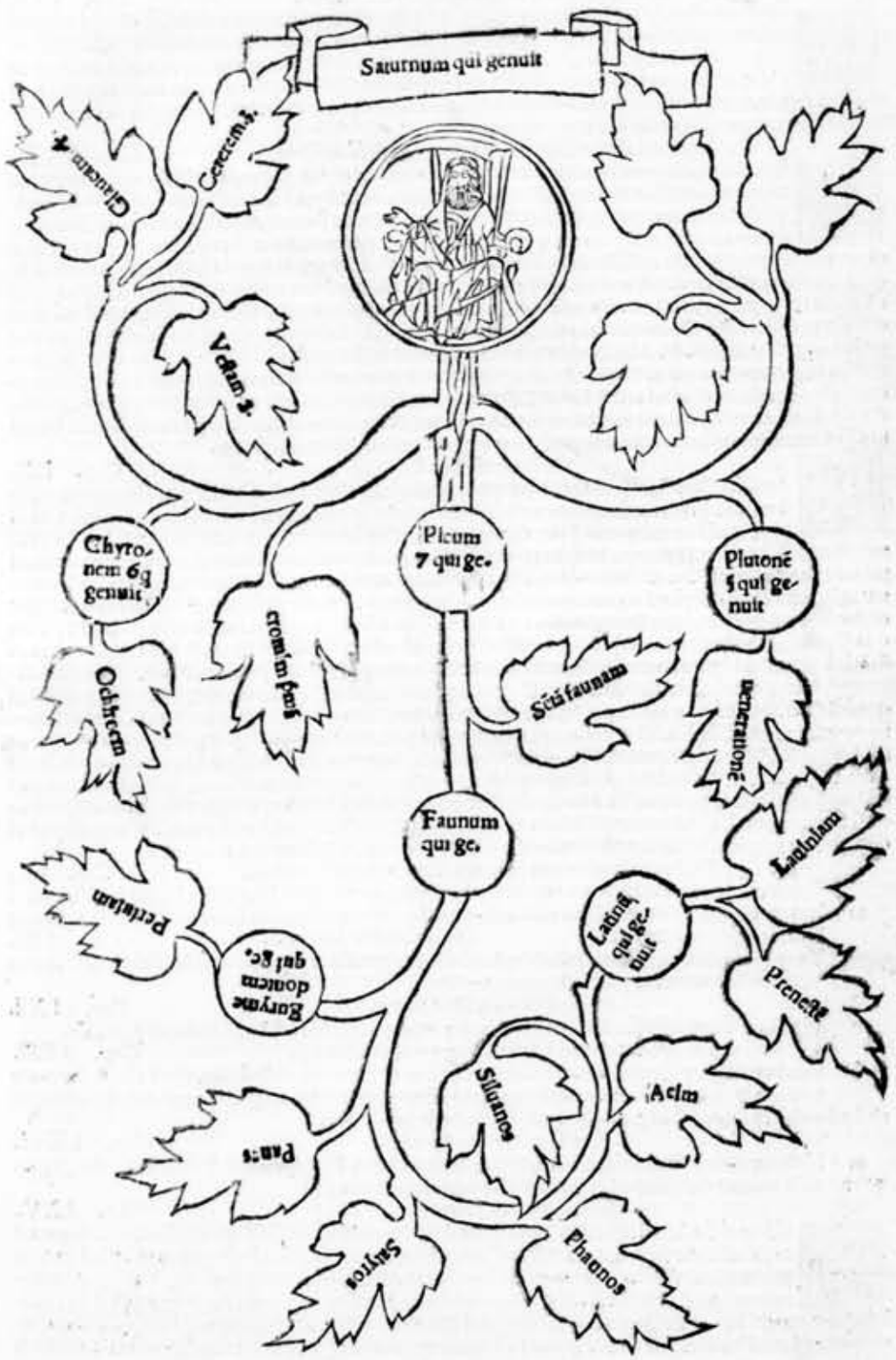

Genealogiæ deorum gentilium Liber octauus. Prohœmium.

Ffuscari nebulis cælum:& solis præclarę deficere iubar:turbari uentis aera:crebras corruscationes aperiri:audiri syluas:mugire solum:& quodāmō incauernis tumultuari:in summū cete maris:& mōstra reliq efferri: terrisq miscerī umbras:querulis uolucribus taciturnitatē iponi:& umbras ipelli nemoręs: & in latebras syluestres abire feras.ac oīa repente tristari cœptum est. Ego autē mirari primo demum tā grādi rei permutatiōe exterritus: in mediis Sperchii faucibus solis adhuc iuenta pspiciens:quod in oceano minime timueram timere cœpi: ne in antiquum chaos omnia uerterētur. Nec qd agerē stabat consilium. Tandem dum sic in pendulo essem:& ecce ex orientali oceano quasi sese ab iferis in altum efferēs:tardum atq nubilum fidus uisum est. Stygia uelatum caligine qd dum nebulis imixtum intuerer: memor præceptoręs uenerabilis Andalo: odiosum atq nociuum Saturni astrum fore cognoui. Cuius dum pniciosos mores in mentē reducerē:cessit slico repentinæ mutatiōnis patior: & admiratio. Et quasi eo apparente suaręs miseriarum:a noua rerum imutatiōe pmonitus. Cum ex cæli filiis secundum cœpti opis ordinē esset extremus:ad explicandā eius splendidā plē:nō uno qdē uolumine:pgrādis qdē est. Sed ex istis sequētibus proximo euocatum me noui. Sane cum labyrinthos q̄tuor fuisse historiæ testentē ueterum: Aetruscum. s. & ægyptiacum: Cretensem atq Lēnsacum: ex his q errorum & circumuolutionum plenior fuit: non dubitem qn faciliꝰ intranti atq progredienti præstiterit exitum q̄ præstaturæ sint infœlices grandæui senis: cuius sermonē intraturi sumus ambages. nā cum in eum fere ois uetusti erroris inclinetur: & gentilitatis insania: non erit leue ad exitum deduxisse diuersitates opīnātium: ac dissonātias errātium: & antiquoręs relatiōes ambiguas & in ppositum pulsum: ac deuium exulē: atq agricolā reuocasse regē. Nō ergo absq horrore quodā oceani litora: pēq relinquo inter asperos scopulos & profundos ad inferos usq hiatus: aquaręs uertigines plurimas directurus fragilis nauigii pram: & potissime cum mundū satis: etiā fip fuscū aerē oculos ipingā: quorsum suasurus sim: aduertere possim. Spero tamē is qui luridas ditis domos & terribiles æterna fuligine pruinas factas uictor euacuauit in optatum exitum aperiet æquor immensum.

De Saturno. xi. Cæli filio: qui. x. genuit filios. s. primū Cromim. ii. Vestā. iii. Cererē. iiii. Glaucam. v. Plutonem. vi. Chironē. vii. Pycum. viii. Iunonē. ix. Neptūnū. x. Iouē tertiū. & sane de Ioue Neptūno & Iunone nō in hoc libro: sed in sequentibus. v. libris scribetur. Cap. I.

Saturnus cæli & Vestæ fuit filius: ut in libro diuinarū institutionū scribit Lactātius. Cui añ alia ueteres Opim sororē suā sacro iūxere cōnubio. eiq ex ea susceptos plures ascripsere filios: quos aliq ferūt deuorasse oēs: & euestigio euomuisse. Nōnulli seruatū Iouem opis fraude. & illi loco eius addūt lapidē pstentatū: quasi illū pepisset opis. Volūt præterea illū cælo patri atrilia abscidisse falce. Quod illi factū a Ioue dicunt alii. Inde qdam eū regno pulsum scribūt a Ioue. Alii uero apud inferos reiegatū. Sūt insup qui illū senē: mœstū: sordidū: capite obuolutū: inertē: segnēq & armatū falce describant. Cur cæli terræq dictus sit filius rationē ostēdit Lactantius: ubi in lib. diui. Institutionū in testem minutium foelicē inducēs ait. Saturnū cā fugatus eēt a filio: in Italiāq uenisset cæli filiū dictū: quod solemus hos: quorū uirtutē mirem̄r: aut eos qui repētine aduenerint de cælo cecidisse dicere. terræ autē quod ignotis parentibus natos terræ filios nominemus. Sūt hæc quidē similia uerī: nō tamē uera: qa cōstat etiam cū regnaret Ita esse habitū: potuit fic argumētari Saturnū cū poiētissimus rex esset ad retinēdā parentū suorū memoriam nomina eorū cæli terræq indidisse: cum it aliis uocabulis appellenē: qua rōne & mōtibus: & fluminibus nomina scimus ipposita. Hæc Lactātius: Qui alibi dicit. Ennius qdē in Eumero nō primū dicit regnasse Saturnum: sed Vranum patrē: & alibi idē. Apparet ergo nō ex cælo natum esse: qd fieri nō pōt: sed ex eo hoie cui Vrano nomē fuit: qd esse uerū Trismegistus auctor est: q eum diceret admodū paucos extitisse: in qbus eēt pfecta doctrina: in his Vranū: Saturnum: & mercuriū noiauit cognatos suos: &c. Quē Vranū cælū a Saturno uocitatū idē testat Lactantius dicēs. Legi in sacra historia Vranū potentē ultū Vestā habuisse cōiugē: & ex ea Saturnū atq Opē: & alios suscepisse. q Saturnus cū regno potens efficeret: patrē Vranū cælū appellauit: & matrē terrā: ut hac mutatione nominū fulgorē suæ originis ampliaret: &c. De Opi autē cōiuge multa supra dicta sunt. Eū deuorasse filios & euomisse demū duplicē tangit sensum: historialē. s. & naturalē. Nā in sacra legit historia: ut alias dictum est: qa Saturnus ut retineret regnū cū Titano fre pactionē habuit occidendi omnē masculinā prolē: quæ a se gigneret. Verum q nascebant masculi clā ab eo a cōiuge seruabant: eiq ꝓsentabant fœminæ: & fic absumpti uidebāt filii: q̄tū ad Saturnū: & tunc emissi cum in ultionē suā aduersus Titanum cōparuere. Circa āt naturalē rōnē dicit sic Cicero. Saturnus āt est appellatus ꝙ saturet annis. Edere enim natos fingit: qa consumit ætas tpis spatia: annisq præteritis insatiabiliter expletur: &c. & hoc q̄tum ad deuorationē filioꝝ dictum. De emissiōe āt dicetur de fructibus annuis e terra susceptis. Nā productæ i tēpore fruges ex terra esto deuorētur: oēs in ipe ab eodē tpe agēte deo anno sequēti redduntur. Ob hāc fictionē ab ignaris minime itellectā a nōnullis creditum ē detestabilē illū sacroręs ritū apud q̄sdā barbaras natiōes exortū: quo. s. saturno qdā: ne dū alios: sed natos imolabāt ppriosq̄ si ad instar illius acturi. Macrobius autē dicit in libro saturnaliorę ꝙ Hercules geryone superato sacrū hoc apud Italos imutauit. Iussitq loco humanoręs capitū: quibus cōficiebatur: oscilla ad humanā effigiem ex cera composita Saturni aris accensis luminibus imponerent: quod postea diu obseruatum est. Dicunt insuper nato Ioue loco eius Saturno a coniuge lapidem ostensum: de quo dicit Theodōtius eumipsum lapidē fuisse Iouē. Sed mōstratum saturno Iouē non

suum:sed alterius hominis fuisse filium & lapidem nuncupatum:quod forsan sic est.Dicit enim Eusebius Danao argis regnante lapidē quēdam cretensibus imperasse:quo ipe iam cretensis Iuppiter secundū quosdam poterat regnare cœpisse.De abscisiōe genitaliū:quā quidā a Ioue Saturno factā uolūt satis supra ubi de secunda Venere dictum est.Saturnū a Ioue regno pulsum certissimū historiographi arbitrant̄ facinoris causam sacra declarat historia in qua legit̄:ꝙ cum Iuppiter Saturnū & Opim a titanibus captos liberasset cōperit forte Saturnus ꝙ regno pelleret̄ a Ioue:& ideo ad euitendā sortē Ioui insidias tetendisse:ut illū occideret. Quod cū Iuppiter cōperisset contractis sortibus arma in eū sumpsit.Qui cū nequisset resistere: & ut uolūt quidam in phlegra uictus aufugit:ꝙ autē apud inferos relegatus fuerit a Ioue falsum eē sacra demonstrat historia.in qua sic scriptū est.deinde titan postq̄ resciuit Saturno filios procreatos:atq; educatos esse clam se:seducit secū filios suos:qui titani uocant̄:fratreq; suū saturnū atq; opē cōpræhēdit:atq; muro circūegit: & custodiam his apposuit.Et post hæc paululū subdit. Iouē ad ultimū cū audiuisset patrē atq; matrē custodiis circūseptos:atq; in uincula cōiectos uenisse cū magna multitudine cretensiū titanūq; atq; filios eius expugnasse parentes uinculis exemisse:patri regnū reddidisse:atq; in cretā rediisse.Hæc ibi.pro quibus dicit Lactātius Liberatur Iuppiter sūmi sceleris crimine:ꝙ patrē uinxisset cōpedibus phibetur.Si uero eiusdē Lactantii uelimus opinionē sequi:qui super thebaide statii dicit.Saturnū relegatū a filio apud inferos:tunc dicemus ꝙ cū Saturnus a Ioue pulsus:ut dicit̄ in Italiā abierit:quæ græcia iferior est.i.occasui ꝓpinquior:apud inferos descendisse uidet̄:& ibidē ideo relegatus:quia in regnū redire neqebat:sic & exules etiā nōnunq̄ dicimus relegatos.Quod aūt mœstus senex obuolutus capite:tardusq; & sordidus sit:atq; ornatus falce:& planetæ & homini cōueniūt oia.Albumasar autē in suo maiori introductorio dicit Saturnū cōplexione frigidū esse & siccum:melancolicū:& fœtidi oris:quæ ad mœstū hominē spectare uident̄.Dicit præterea eū comestorē prægrandē:auarū:pauperē ad inopiā usq;:maliciosum:iuidū:ingenio ualentē:seductorē:& in periculis audacē: & cōuersationis paucæ:superbū:simulatorē:iactatorē:& cogitationis q̄plurimæ atq; ꝓfundi cōsilii:tardū ad irā:sed irreuocabilē fere:bonū nemini cupientē:populatoreq; locorū.Est præterea significator opis ad agriculturā spectantis mensurationū terrarū:atq; diuisionū:peregrinationū longarū atq; laboriosarū: carcerū atque tristitiarū mœrorū:fraudū:& afflictionū:destructionū:amissionū:mortuorū & eorū reliquiarū uituperationū ac latrociniorū:effossorū etiā sepulchrorū:& uispilonū magorū & uilū hominū:& spadonū. Quæ oia q̄ conformia sint:saturno homini attributis:quoniā facile uidebit oculatus hō: & pro parte in sequētibus ēt tangentur:non appono.Sed uidere superest quātū Saturno:de quo sermo cōformia sint.Mœstus aūt fingitur:ut melanconica compressio:& exilii tristitia ostendat̄.Senex etiā:quia tunc erat dum pulsus est: & qa turpis faciei sint senes:& utplurimū fœtidioris:& quia consilio & astutia:qua summe ualent annosi ualuit ipse. Obuolutum autem capite ideo uoluere:ut fuscum syderis Saturni aspectū:& fugientis habitū:& occultā saturniorū sagaciā:cogitationes:atq; simulationes designarēt.Tardū autem dixere:quia ob grauitatem membrorum tardi sunt senex ad incessum:tardi ad irā:tardum & ipsum planetæ corpus motu.nam fere in.xxx. annis cursu suo orbē Zodiaci perficit:qđ in longe minori spacio temporis alii faciunt.Sordidū uero ideo fictum puto:quia impuros habeat saturnus præstare mores:seu quia more ueteri regno pulsus:& in miseria constitutus ad Ianū susceptorē suū sordidatus accessit.i.uestibus miseriā prætēdētibus indutus:seu ut ostendatur agriculturam exercentes laute uiuere non posse:falce autem ideo insignitus est:ut intelligamus:qa per ipsum omnis agrorū cultus primo Italis traditus sit:erat enim apud nos ante aduentū eius incognitus : his igitur explicatis libet apponere:quid illi pulso cōtigerit:quid uiuens egerit:quid etiā mortuo a superstitibus impensum sit.Cū ergo superatus atq; fugatus ubiq; ꝑsequeretur a filio:ad ultimum in Italiam fugit:ut testatur Virgilius dicens:Primus ab æthereo uenit Saturnus olimpo Arma Iouis fugiens:& regnis exul ademptis.In Italia autē:ut dicit Macrobius a Iano susceptus est.Et genus idocile:ac dispersum mōtibus altis Conposuit:legesq; dedit latiumq; uocari Maluit:his quoniā latuisset tutus in oris.Aurea quæ perhibēt illo sub rege fuere Sæcula:sic placida populos in pace regebat.Apud Italos enim receptus multa ostēdit ante non cognita:& inter alia cum eo usq; ex pellibus pecudum duratis igne pecunia cōficeretur:ipse primus æra signauit:& nomen signātis apposuit nummo insigens ex parte una Iani susceptoris sui caput bifrons:ex altera uero nauim:eo ꝙ uenisset in naui fugiens:& hoc fecit ut eius aduētus memoria perseueraret in posteros.Hoc tamen a posteris factum uelle uidetur Ouidius ubi de fastis scribit:Causa ratis superest tuscum rate uenit in amnē:& infra.Aiunt insuper cum concors una cum Iano regnaret & uicina cōmuni opera constructa haberent oppida saturnia:scilicet & ianiculum aurea fuisse sæcula:eo ꝙ libera tunc esset omnibus uita:nemo seruus:nemo alteri obnoxius:nullum etiam fertur in eis finibus furtū factum:nec sub illo fuit aliquid alicuius priuatum.Nec signare solum aut partiri limite campum fas erat:in medium querebant.Quāobrem respectu secutorum sæculorum illa aurea dicta sunt.Et Romani apud ædem Saturni ærarium publicum esse uoluerunt.ut apud eum locaretur pecunia cōmunis:sub quo fuissent cunctis uniuersa cōmunia.Insuper ignaros docuit arua colere:semina terris dare:matura colligere:& suo tempore stercoribus agros fœcundare; ex quo cum ex reliquis officiis:nullū esset consecutus cognomen:sterculius appellatus est deo tanto atq; tali ꝑfecto splendidū & insigne nomen. Demum cum in multis hominum uitam in melius redegisset contigit ut repente nusq̄am compareret.Quam ob causam excogitauit Ianus:ut Macrobius asserit:honorum eius augmentum : ac primo terram omnem ditioni suæ parentem saturniam nominauit. Aram deinde cum sacris tanq̄ deo condidit:quæ saturnalia appellauit:iussitq; eum obseruari maiestate religionis : quasi uitæ melioris auctorem:cuius rei simulacrum indicio est:cui falcem insigne messis adiecit:Huic deo insertiones surculorum:pomorumq; educationes:& omnem huiuscemodi fertilium tribuunt disciplinas. Et ut idem

dicit Macrobius hunc una cum coniuge nonnullis persuasum cælum & terram esse.Saturnumq; a satu dictum cuius causa de cælo est:& terram opem cuius opere humanæ uitæ alimenta quærunt̄ uel ab opere per quod fructus frugesq; nascuntur.Huic deæ sedentes uota concipiūt terramq; de industria tangunt demonstrantes ipsam terram matrem esse mortalibus appetendam.Et sic non deum esse Saturnum sed etiam cælum una cum coniuge agentem uolūt Philochorus insuper ut appareat non solum Italorum hanc fuisse insaniam dicit Saturno & opi primo in actica statuisse aram Cecropem eosq; deos pro Ioue terraq; coluisse: statuisseq; ut patres familiarum:& frugibus & fructibus inchoatis passim cum seruis uescerentur.Sic & appollophanes comicus dicit in Epico carmine Saturnum quasi sacrum num : nus enim græce aut Satorem num quasi diuinum sensum creantem omnia & cætera.Romani autem quibus plurimū curæ fuit nil absq; significato componere cum huic deo templū contruxissent eius in fastigio tritonas sculpsere : cum bucinis & terris:earum caudas immersere:uolentes per hoc intelligi ꝙ ab eius commemoratione in nostrum usq; æuum historia clara sit:atq; uocalis quæ ante eum muta:& obscura atq; incognita est : quod per infixionem caudarū intelligunt.Et hæc de Saturno dicta sint.

De Croni prima Saturni filia. Cap. II.

CRonis secūdum Barlaam filia fuit Saturni:Lactantius uero non fœminam sed marem dicit:& latine serpentarium appellari:& ab ægyptiis inter sydera collocatum.Sed cum sonet latine tempus:ne uideatur ꝙ tempus nascatur ex tempore pro certa temporis dimensione accipiendam puto:& quoniam græci a Croni Cronicas uocant libros gestorum : quos nos uocamus annales: hanc dimensionem Cronim ueteres annum intellexisse puto:quod etiam anni uetus ægyptiorum descriptio:serpentarius scilicet satis uidetur ostendere. Est enim serpentarius homo serpentem manibus tenens in se in medium circuli adeo reuolutum ut deuorare ore caudam uideatur.Hoc enim signo pro anno utebātur ægyptii:anteq̄ eis litterarum caracteres traderentur ab Iside uel Mercurio. & sic cronis erit illa temporis dimensio:quam annum uocitamus ad hūc annum designandum.Censorinus in libro:quem de natali die scripsit ad Cerellum:longam describit historiam:intercallationes annorum:atq; mensium:& dierum apponens:& diuersorum insuper philosophorum opiniones: quas ego curiosis exquirendas omittam:ut breuitati obsequar:opportuna sumens tantūmodo.Est igitur annus duplex:uertens scilicet atq; magnus. uertentem olim ægyptii habuere Bimestrem:trimestrem archades:decem mensium inæqualium ueteres habuere Romani sub Romulo rege primo:Cui Numa pompilius duos addidit:ut.xii.esset mensium:dierum uero cccliiii.q antiq̄ssimus hebreorum fuit annus:& ab israelitis in hodiernum usq; seruatur. Sane cū multas intercalationes annus talis exqreret ne feriæ messium hyemales esse contingeret:aut sacra hyemalia efficerent̄ æstiua:Caius iulius cæsar consulatu suo.iii.annum ad solis cursum æquit: eumq; dierum.ccclxv.cum quadrante constituit:eo ꝙ comperisset hoc in spacio solem ferme Zodiacum omnem circuisse : & quoniā quadrantem illum singulis apponere annis uidebatur difficile:instituit ut quarto anno annus esset semper dierum.ccclxvi.diem illam februario mensi addens hac in forma ne auctus uideretur:ut.vi.Kal. martii bis diceret̄ scilicet & duobus continuis diebus in qbus uenire contingeret:& hic bisextus est. Hunc autem annū Romani a mense martio incepere ob martis reuerentiam:a quo mense ille denominatus est.Alii uero aliter Magnus autem annus is est secundum Aristotelem:quem sol & luna cæteriq; planetæ in eundem punctum unde iuncti omnes discesserint inuicem redeūtes conficiunt:ut si omnes sint in principio arietis: & inde cursum cœperint quandocūq; contingat eosdem in principio arietis inuicem reperiri:annus tunc magnus erit perfectus. Hoc fieri diuersimode putauerunt antiqui:ut idem Censorinus ostendit:Dicit enim Aristarchū putasse hūc annum confici ex annis uertentibus.ii.Mcccc.lxxxiiii.Arethem uero diracinum ex.v.M.d.lii. Heraclitum & Linum ex.x.M.dccc.Clionem ex.x.M.dcccc.lxxxiiii.Orpheum ex.cxx.M.Cassandrū ex tricies sexies centū millibus.hæc ille.Tullius qdem arbitrari uidet̄ ex.xv.M.annis confici. Sed Seruius ex xii.M.dcccc.liiii.Senex autem uenerabilis Andalo & Paulus geometra florētinus astrologi ambo insignes ex.xxxvi.M.expleri dicebant.Ex his qppe apud quosdam exortus est error asserentibus eis si contingat supercœlestia corpora in eundem locum:unde alias cursum cœpere reuerti & reassumere cursum eosdem de necessitate productura effectus:quos alias produxere:& sic nos iterum:& iterum:& infinitum usq; hanc in uitam redituros.quod quidem credere ridiculum est.

De Vesta Saturni filia secunda. Cap. III.

VEstam Saturni & Opis Ouidius fuisse filiam dicit ex Ope Iunonem memorant:Cereremq; creatā semie Saturni.tertia Vesta fuerit.& cætera:& sic duæ fuere Vestæ Saturni mater & filia. De his confusæ loquūtur auctores nōnūq̄ unam ponentes pro altera:& ideo,dicētes Vestam terram eē: quia floribus & herbis uestita est de matre Saturni dictum sumendum est. Quando autem eam dicunt uirginem Saturni filia designatur:quam ignem eē uoluere:ut ait Ouidius.Nec aliud Vestam q̄ purā uiuam intellige flammam Nataq; de flamma corpora nulla uides.Iure igitur uirgo est quæ semina nulla remittit:nec rapit.& cætera.Hanc dicit Albericus nutricem fuisse Iouis:exponēsq; ex igne iferiori cœlestis alatur ignis.Ego autem contrarium credo:elementum scilicet ab elemento qđ sublimius est nutriri Iouem aūt a Vesta nutritum ad historiam pertinere reor:cum ut supra dictum est Iouem natum Saturni aspectui subtractum:& Vestæ auiæ suæ commendatum:& ab ea clam nutritum. Dicunt & hanc a Priapo hortorū deo fuisse dilectam:ꝙ credibile est:cum dicat Ouidius:Nitimur in uetitum semper cupimusq; negatum. Vestam enim uirginem uolunt:& uirgines obsequio suo deputauere romani:quas semper eo ꝙ cautiori seruarentur custodia libidinosi appetiuere:seu quia absq; igne:idest calore iaceat priapus . Huius præterea nunq̄

VNIVERSIDAD DSALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

uisam dicũt effigiem: qđ dicunt: eo q̃ incognita sit. nam si flammam uideamus. quã illi dicemus esse effigiẽ. Dicit isuper Augustinus ueteres nonnunq̃ & Vestam dixisse Venerem. q̃ & si inhonestũ uideat uirginem deturpare mereticis nomine potuit hæc fictio rationis aliquid habuisse. Dicimus enim in uenerem: seu libidinem uententes in ignem ĩcurrere: ut Virgilius. In furias ignemq̃ ruũt: idest luxuriam. ergo & hic calor a similitudine Vesta uocari potuerit. Nec omnino erit a toto sensu fictionis huius externũ cũ Vestam dicamus Saturni filiam: idest saturitatis: ex qua saturitate non minus oriẽ uenereus ignis q̃ uirgineus pudor hoc Romani sũme coluerũt: & eius in templo obsequentibus uirginibus perpetuũ seruabant ignem: quẽ semp sũma celebritate die prima Martii innouabant: & sacr̃ istud inter alia a troianis habuerũt.

De Cerere tertia Saturni filia & matre Proserpinæ. Cap. IIII.

CEres altera a superiori: & notissima dea frugũ est: & Saturni filia atq̃ opis: ut ab Ouidio supra monstratũ est. Hanc aiũt Ioui fratri suo placuisse: & ex eo concepisse Proserpinam: quam cũ rapuisset Pluto nec reperiretur a Cerere: dicunt eam accensis facibus & maximo cum ululatu per uniuersum orbem exq̃sitam. Demũ apud paludẽ Cyanis irata: cum rastros & aratra & cætera ruralia instrumenta: quæ ad culturam terræ fuerat: fregisset filiæ cingulũ compẽrit: & ab Arethusa nympha certior facta est: qm illam apud inferos uidisset. Quæ cũ Ioui Plutonis accusasset audaciam ab eo eidẽ primo suasum est: ut papauera comederet: quæ cũ fessa fecisset in soporem soluta est: & cũ expergefacta: astitisset Ioui ab eo habuit se filiam retrahere: posse: si nil apud inferos comedisset: sed accusante Aschalapho cõperũ est: eam tria grana mali punici ex uiridario Plutonis gustasse. Quapropter Iuppiter ad mitigandam tristiciam Cereris sanciuit: ut sex mensibus anni proserpina cum utro esset: & totidem apud superos cum matre. Narrant insuper: & inter alios Lactantius. q̃ cum perquirens Ceres filiam ad Eleusium regem peruenisset: cuius uxor erat Hyona: & ea peperisset paruulũ nomine Triptolemũ: quereretq̃ illi nutricem: ultro se Cererem altricem infantulo obtulisse: & cũ suscepta esset uolens alũnum facere immortalem: interdum lacte diuino nutriebat: noctu clam igne obruebat: atq̃ præter q̃ solũ erant mortales crescebat puer: q̃ cum miraretur pater: clam nocturno tempore obseruauit quid i puerum nutrix ageret: & eum uidisset cum igne obruit: exclamauit: ex quo irata Ceres Eleusium exanimauit: ac Triptolemo ternum contulit beneficium. nam fruges eius propagandas: & currum draconibus iunctum dedit. Quibus ille uictor orbem terrarum frugibus obseuit. Postq̃ autem domum redit: Cepheus rex eum tanq̃ æmulum occidere conatus est: sed recognita iussu Cereris Triptolemo regnum tradidit: qui ibidem oppidum constituit: qđ ex patris sui nomine appellauit Eleusium & Cereri sacra primus instituit: quæ thesmophoria græci nũcupauere. Ouidius uero dicit Triptolemum infirmum fuisse puerum: & cuiusdam pauperis mulieris filium: quem Ceres in retributionem beneficii illum curauit: & demũ illi currũ tradidit: & cum frumento misit. postremo in Scythia a Lynceo rege fere occisus est. Quem Ceres in animal sui nominis transformauit. Sunt insuper qui dicant: & Homerus potissime in odyssea: Cererem Iasionem quendã amasse: & sese illi amicitia & lecto iũxisse: & Leontius addebat Cererem ex Iasione Plutonem filiũ peperisse: & tandem Iasionẽ a Ioue inuidia fulminatũ Recitantur præterea & alia: nos aũt sensum elicianus ex dictis. Est igitur Ceres aliquando luna: aliquando terra: & nonnunq̃ terræ fructus: & persæpe fœmina: & ideo quãdo Saturni & Opis dicit filia fœmina est. & Sycani Siciliæ regis coniunx: ut Theodontius asserit: quando autem ex Ioue Proserpinam parit: tũc terra est: ex qua prima Proserpina idest luna nascitur secundum opinionem eorum: qui ex terra omnia creata arbitrati sunt. Seu potius ideo credita est luna terræ filia: q̃a dum ab inferiori hemisperio ad superius ascendit utpũ est priscis eam ex terra exire: & sic illam terræ dixere filiam. Hanc rapit pluto q̃ & terra est. sed inferioris hemisperii quando post diẽ. xv. Incipit sole cadente nõ apparere: & hinc fit ut appareat eã tantũdẽ esse apud hemisperiũ inferius q̃tũ apud supios: ex quo sũptũ est fabulosum illud: Iouem sanxisse ut anni mediũ apud inferos cũ uiro esset & tantum apud superos cum matre. Seu aliter. Est quidem proserpina loco frugis habenda: quæ ex iacto sulcis semine nisi cæli tempies agat: incrementum habere non potest. & nisi eius dem iuuet calore in maturitatem uenire non posset. Iuppiter autem & cæli temperies est & calor: cuius opere suis temporibus & crescunt segetes & maturitatem suscipiunt: & sic ex Ioue & Cerere proserpina nascitur: quæ tunc a plutone. idest terra rapitur: quando semen sulcis iniectum non reddit: quod aliquando contingit ob nimium frequentatam sationem: ex qua adeo bona terra humore emungitur ut exhausta nequeat dare iniectis seminibus nutrimentũ. Hinc turbata Ceres: idest agricultores: qui terrei dici possunt homines: instrumenta frangit ruralia: idest frustra operata cognoscit & negligit. & ululatu fœmineo: idest agricultorũ querela: incensis facibus: idest exustione agrorũ: per quam humores aduersi: qui sunt circa terræ superficiem exalant: & utiles ab inferiori terra euocanẽ in altum: & suadetur a Ioue Cereri ut papauera comedat: idest ut in quietem uadat. Habent enim papauera somni quietem præstare: per quam quietem intermissio culturæ intelligenda est: ut possit terra ob intermissionem emunctos humores reassumere. Redire autem ad supos rapta proserpina: idest abundantia frugum non potest in continenti: quia grana mali punici gustauerat: per quæ intelligenda sunt uegetatiuæ uitæ principia: quæ tunc iniiciuntur: quando ex humore terræ humectatum & calefit semẽ iniectum & inde putrefactum profilit in radices: quarum opere segetes uegetantur. Quæ principia ideo per grana mali punici designantur: ut intelligat quia sanguini similia sint: sicut sanguis nutrimentũ est animalis sensitiui: sic & illa principia uegetatiui. & ut placet empedocli sicut i sanguine uita consistit animalũ sensitiuorũ sic & segetum in humore terrestri. Sed Iouis sententia: idest cæli dispositione agitur ut post sextum mensem: qua anni dimidium designat: ad superos redeat proserpina: idest segetum abundantia: eo q̃ a die sationis seu a mense in mense septimo incipiant spicæ segetũ apparere & grana suscipere & in

maturitatem etiam deuenire: quæ grana usq̃ ad sationis nouæ tempus apud superos commorantur. Theodontius ex cerere istam uetustissimam refert hystoriam: ex qua uidetur multũ causæ fictionis superioris assumptũ: & dicit Cererem Saturni filiam Sicani regis fuisse coniugem: & Siciliæ reginam: ingento clarissimo prædiam: quæ cũ per insulam cerneret homines uagos glandes & mala siluestria comedentes: nec ullis obnoxios legibus: prima in Sicilia terræ agriculturam excogitauit: & adinuentis instrumẽtis ruralibus boues iũxit: & terris semina dedit: ex quo homines cœpere inter se campos diuidere & in unũ conuenire & humano ritu uiuere: ex quo a Virgilio dictũ est: Prima ceres unco terram dimouit aratro. Prima dedit fruges alimenta mitia terris. Prima dedit leges: cereris sunt omnia munus & cætera. Proserpinam uero dicit speciosissimam fuisse uirginem Cereris reginæ filiam. & ob insignem eius pulchritudinis famam ab Orcho molossorũ rege raptam & in coniugem sumptam. Quod etiam testatur in libro temporũ Eusebius. uerum de hoc infra prolixior fiet sermo. De Triptolemo autem scribit Philochorus uetustissimum fuisse regem apud Atticam regionem: qui cum tempore ingentis penuriæ occiso a concursu populi parte eleusio: quia pereunte fame plebe filium aluisset abunde: aufugit: & longa nauigatus serpens erat insigne: abiit ad exteras regiones. & quæsita frumenti copia in patriam rediit: ex qua pulso Celeo: qui terram occupauerat. seu secundũ alios Lynceo thracie: in regnum paternũ restitutus est. & non solum restitutus alimenta tribuit subditis: sed illos docuit facto arauro terram colere: ex quo Cereris alumnus est dictus. Sunt tamen qui uelint non Triptolemum sed Buzygem quendam Athenien sem Atticis bouem & aratrum competisse. Dicit tamen Philochorus Triptolemum multis sæculis ante fuisse q̃ fuerit Ceres regina syculorum. Quod autem Ceres amauerit Iasionem dicit Leontius etiam hystoriam fuisse talem. Cum tempore diluuii ogigii Iasion quidam Cretensis multum frumenti congregasset illud patientibus penuriam ob diluuium pro libito uendidit: & sic ex frumento maxima conflauit pecuniam. Et hinc locus fabulæ datus: q̃ ex Cerere: idest ex frumento Plutonem diuitiarũ deum: idest diuitias suscepisse. Iasion aũt a Ioue inuidia fulminatus dicitur quia ab amicis quibus opportunus erat uisum est: q̃ ante tempus subtractus sit.

De Glauca. iii. Saturni filia. Cap. V.

g Lauca Saturni & Opis fuit filia: & ut sacra narrat historia uno partu cũ Plutone ædita: & Saturno sola præsentata clam Plutone seruato atq̃ nutrito: quæ adhuc paruula diem clausit.

De Plutone. v. Saturni filio qui genuit uenerationem. Cap. VI.

PLuto q̃ lauine dispater dicitur Saturni filius & Opis uno eodemq̃ partu: ut supra dicit cũ Glauca æditus est: & clam a Saturno seruatus. Hãc ueteres infernorũ finxere regem: eiq̃ ciuitatẽ dedere ditem: de qua Virgilius. Respicit æneas subito sub rupe sinistra: Mœnia lata uidet. Et ifra per plures uersus: in qbus illam describit. Eius inde aulam atq̃ maiestatem sic describit Statius dicens: Forte sedens media regni infœlicis in arce. Duas herebi populos poscebat crimina uitæ. Nil hominũ miransnatusq̃ omnibus umbris. Stant furiæ circũ: uariæq̃ ex ordine mortes. Sæuaq̃ multisonans exercet pœna cauhenas. Fata ferũt animas: & eoꝝ pollice damnant. Vincit opus iusta minos cũ fratre uerendo Iura bonus meliora monet regemq̃ cruentũ Temperat: assistũt lachrymis atq̃ igne timẽtes Cocyton flegetonq̃ & iũx periuria diuũ Arguit. & cætera. Currum illi insuper trium rotarũ statuere: qui triga dicitur trahiq̃ illũ a tribus eqs uoluere: Amatheo scilicet & abastro & Nouio Qui ne cælebs uiueret sic uxorem sibi q̃sisse dicit Ouidius. Nam cũ die q̃dam ingentibus uiribus tentasset Typheus superimpositam sibi trinacriam abire cereuisum est Plutoni si hoc contingeret possibile ad eũ usq̃ lucem diei penetrare: quamobrem consensio curru exploraturus qualia essent trinacriæ fundamenta exiuit infernũ: & dum insulam circuiret haud longe a Syracusis uidit proserpinam cũ uirginibus sociis legentem flores. Quæ cum ueneris sperneret ignes: factũ tũ repente Pluto sua pulchritudine caperetur: & ob id flexo curru uirginem nil tale timentem rapuit & ad inferos detulit: & sibi coniugio copulauit. huic insuper ueneretiam filiam fuisse dicunt. Et tricipitem Cerberum canem regni custodem attribuunt: quem aiunt tricipitem fuisse: & inauditæ ferocitatis: & cuncta uorantem. De quo tragœdus Seneca in tragœdia Herculis furẽtis. Post hæc auari ditis apparet domus. Hic sæuus umbras territat ilygius canis: qui terna nasto capita concutiens sono regnũ tuet sordidũ. tabo caput lambũt colubræ: uiperis horrent iubæ: longiusq̃ torta sybilat cauda draco par ira furiæ. & c. Hæc ego sic intelligenda existimo: cũ iuxta Fulgentiũ pluto latine sonet diuitias: & ideo dispater quasi diuitiarum pater a latinis appelletur: & diuitias perituras in terris consistere: aut ex terris effodi clarũ sit: & terra uocetur opis: ut supra sæpius dictum est merito pluto opis dicitur filius. Verum quoniam diuitiæ primæ pro parte ex cultura terræ patuere: nondũ auro comperto: & saturnus terram colere docuerit: plutonis dictus est pater. Diuitiis ferrea ciuitas & custos Thesiphon ideo datur ut ferreas auarorũ mentes & truculentias eorũdem circa custodiam & tenacitatem earũ cognoscamus. Hanc ciuitatem intrare neminem iustũ dicit Virgilius: Nulli fas casto sceleratum insistere limen: ut appareat aut quærere aut seruare diuitias absq̃ iniustitia non posse. In hac ciuitate scribit Dantes noster obtinatis inferri supplicia: quibus nulla proximi charitas: nullusq̃ fuit amor in deũ. per aulam aũt atq̃ circunstantes multiplicium curarum anxietates: & augendæ rei labores execrabiles: atq̃ perdendi formidines: quibus aguntur in diuitias hiulco tendentes gutture intelligendi sunt. Currus autem circuitiones optimum ditari designat triplici uectus rota: ut labor circeuntium periculum & futurorum incertitudo monstretur. Sic & equi trahentes tres esse dicuntur. Quorum primus Ametheus dicit: qui interpretatur obscurus: ut per eum intelligatur insana deliberatio acquirendi quod minime opportunum est: qua trahit seu impellitur cupidus. Secundus Abaster dictus est: qui idem quod niger sonat: ut appareat discurrentis mœror: & tristicia circa incumbentia fere semper pericula & pauores.

VNiVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Tertius Noulus nuncupatur: quem intellexere sonare tepentem: ut per eum aduertamus: quonã ob timorem periculorum ardor feruentissimus acquirendi tepescat aliquando. Coniugiũ uero proserpinæ quã supra abundantiã diximus nulli dubium est cum diuitibus fieri: & potissimæ iudicio prospectantis uulgi: cuius sæpe falsa est extimatio. Arbitratur quidẽ utplurimũ dum diuitis intuentur horrea plena ibi abundanti am fore ubi fames est & penuria auaritia peurãte. Ex hoc quippe coniugio nil gignitur: laudabile scilicet aut memoratu dignũ. Cerberus: ut nonnulli arbitrantur uerus fuit canis triceps dictus: eo ꝙ esset latratu sonorus mordax nimiũ: & in tenendo fortissimus. Senserunt tamen ueteres: ut reor sensus alios hac sub ueritate repostos: eo ꝙ custos fingatur ditis. Et ideo cũ pro dite diuitiæ intelligendæ sint: ut præmonstratũ est. nullum earũ rite dicemus custodem præter auarum: & sic pro cerbero auarus intelligendus est. Cui ideo tria deseruire capita: ut triplicem auarorũ denotarent' speciem. Sunt enim qui aurũ cupiũt: & in omne lucrũ etiam inhonestũ uolentes itruunt: ut quæstũ dissipent & expendãt: qui diuitias custodes dici non possint: pernitiosi tamen: & damnosi sunt hoies. Sunt qui maximo labore & picuio suo cõgregant undiqꝫ & quomodocũqꝫ ut teneant seruent atqꝫ custodiant: nec ex quæsitis sibi prosint uel aliis: & hi hominũ genus inutile. Sũt q nullo suo opere: sed maiorũ quæsita sudoribus tam studiosa uiolentia seruent: ut non aliter ꝙ alienũ depositum contingere audeant: & hi segnes atqꝫ tristissimi sũt: & ditis custodes certissimi. Serpentes uero cerbero addi ti tacite atqꝫ mordaces auaritiæ curæ sunt. Plutonem hũc insuper uocauere orcum: ut in uerrinis Cicero dũ dicit: ut alter orcus uenisse æthnam & non proserpinam sed ipsam Cererem rapuisse uidebaẽ. &c. quem iõ sic uocari dicit Rabanus: qñ receptorẽ mortiũ: quæ recipiat quacũqꝫ morte morientes. Februũ præterea dictũ uolũt non a febre: ut multi stolide arbitrant: sed a lustro quodã sacro a ueteribus ei cõstituto ꝙ manus purgari credebanẽ: & in hoc mense februarii fiebat: & inde mensis ille nomen sortitus est: ꝙ a Macrobio in libro saturnaliorũ dicitẽ sic. Secũdũ dicauit februo deo: q lustrationũ potens creditur. Lustrari enim eo mense ciuitatẽ necesse erat: quo statuit ut iusta diis manibus soluerentẽ. &c. His prelibatis qd hæc fictio historiæ tegat apponendũ est. Refert ergo Lactantius de plutone in libro diuinarũ institutionũ sic. Ergo illud in uero est ꝙ regnũ orbis ita partiti fortitiq; sunt: ut orientis imperiũ Ioui cederet: Plutoni: cui cognomẽ fuit Agesilao pars occidẽtis obtingeret: eo ꝙ plaga oriẽtis: ex qua lux mortalibus daẽ sopior. occidẽtis aũt inferior uideaẽ. &c. Theodontius aũt paululũ de hoc plenius inqt: saturno. s. Iouẽ neptũnũ & plutonem fuisse filios: q eo mortuo cũ eis partireẽ imperiũ cõtigit plutoni iuniori in occiduã regni partẽ regnare: apud ea loca: In quibus postea mãsere molossi secus inferũ mare: & is a circũadiacẽtibus regno suo populis orcus appellatus est: eo ꝙ seuus & receptor scelestorũ esset hominũ: & ꝙ ingẽti cani suo quẽ cerberũ appellabat cõsuetus esset uiuos hoies trucidandos apponere. Hinc proserpinã uirginẽ siculã cũ intercepisset in regnũ deportauit suum: eamqꝫ sibi coniugẽ copulauit. hæc ille. Eusebius aũt in libro temporũ hũc appellatũ aydoneũ ait. & tempore Lyncei regis Argiuorũ atqꝫ ærithei athenienſium regnasse.

De ueneratione plutonis filia & Honoris coniuge: Cap. VII.

VEneratione filiam fuisse plutonis Seruius affirmat. Theodontius autem hanc reuerentiam uocat dicens uenerari deos oportere: maiores autem homines reuereri. Et quoniam ea quæ hominibus exhibeẽ & non diis plutonis fuit filia: ideo reuerentia: non ueneratio appellari: ex qua autem concepta sit matre: non habeẽ: cũ proserpinam sterilem fuisse omnes affirment. Hanc Honori nuptam Paulus & Theodontius dicunt: & ex eo peperisse maiestatem: ut supra monstratum est. Ego ex hoc figmento id sentio quod intueor. diximus supra plutonem diuitiarũ deum: ex quibus diuitiis orti reuerentiam satis cernimus: cũ reuerentia solis exhibeaẽ diuitibus: etiam si inertes degeneres insci priuatiqꝫ sint homines. tantæ sunt apud mortales existimationis diuitiæ.

De Chirone. vi. Saturni filio qui genuit Ochiroem. Cap. VIII.

CHironem centaurũ Saturni & Phyllaræ fillum uoluere. Lactantius tamen dicit eum ex pelopea conceptum: cuius originis talis extat fabula Saturnum scilicet uenustate Phyllaræ captũ eam intercepisse. & dũ eius: ut ait Seruius: uteretur cõcubitu interueniẽte Opi coniuge cõfestim seuertit in equum ne cognosceretur in culpa. Phyllara autem ex eo concubitu Chironem concepit: peperitq; animal ab umbelico supra hominem: ab inde uero infra equũ. Qui cum excreuisset in syluas abiit easqꝫ coluit. huic autem a Tethide Achillem puerum commendatum: quem ipse nutriuit & docuit: & similiter Aesculapium. Postremo cum eum uisitasset Hercules casu factum est ut una sagittarum eius lerneo ueneno perlita super pedem eius caderet. attamen cũ a parentibus fuisset genitus immortalis: ut Ochiroes uaticinium impleretur: quo prædixerat eum optaturum esse mortalem: graui uexatus morbo mori cupiẽs orauit superos ut illi mori concederent. Quo concesso: ab eisdem in cælum translatus est: & in zodiaco locatus & sagittarius appellatus: & quoniam ualuerit auspicio eo coram cælestis ara appposita est. Ex his fictionibus Theodontius & Barlaam sensum exprimebant huiusmodi Chironem ideo Saturni filium dictũ quia circa agriculturam plurimum ualuerit. & quia hortorum adaquationem inuenerit: Phyllaræ dictus est filius: quia Phylladros: ideſt aquæ custos uel amator: eo ꝙ ad irrigationẽ hortorum plurima uteretur. Quod autem in conceptione eius Saturnus a coniuge repertus uerteretur in equum dictum est: eo ꝙ causam suam apud turbatam coniugem iustificauerit dicens: ꝙ ob id aliarum mulierum concubitum quæreret si forte filios masculos suscipere posset: cum sibi prolem melioris sexus ex ea conceptam ob promissum Titano factum seruare non posset: & sic ob hoc æque agere uisum est: & inde æquus ideſt iustus. Alii uero uolunt fabulam a præcedentibus causam habuisse. Nam cum uidissent illum mortales: ut dicit Isidorus hominum pariter & iumentorum medicinam inuenisse hominis & equi filius dictus est: & Chyron denoiatus

ut intelligeretur quia chyrugiam non physicam repperisset: quæ ieui doctaqꝫ manu operatur. nam Chyros græce manus est. Quod a sagitta Herculis uulneratus sit: historiographum dicunt: & cum lætalem morbum arte sua aliquandiu curasset uisum est amicis eum immortalem creatum: quem ueneni uis nõ occideret Tãdem cum uenisset in mortem ob meritum uirtutis suæ: quia iustissimus fuerit homo: ut in iliade dicit Homerus: ad perpetuam sui nominis memoriam ab antiquis inter astra locatus est.

De Ochyroe filia Chyronis. Cap. IX.

OChyroe filia fuit Chyronis ex quadã nympha Chayci fluminis susceptæ: ut ait Ouidius. Ecce uenit Rutulis humeros protecta capillis Filia centauri: quam quondam nympha Cayci Fluminis in rapidis ripis enixa uocauit Ochyroes: non hæc artes contenta paternas Edidicisse fuit: fatorũ archana canebat & cæ. Hæc Aesculapium orbi toto profuturum prædixit: & patrem optaturum mortem: & se equam futuram: quæ omnia euenere. Rei huius significatum potest esse cum dicat Theodõtius eam Thetim Achillis matrem fuisse. ideo in equam uersam dicit: quia genuerit equum ideſt hominem bellicosum uti Achilles fuit: & furore cuius & ipsa Thetis: ut dicit Leontius: aquarum dea nuncupata est. Eq autem ubiqꝫ apud antiquos bellorum erant præsagiũ ut Virgilius dicit. Quattuor hic primũ omen equos in gramine uidi: Tondentes late campum candore niuali. Et pater anchises. bellũ o terra hospita portas. Bello armantur equi. bellum hæc armenta minantur.

De Pico septimo Saturni filio qui genuit Faunũ & Sentam & Faunã. Cap. X.

PIcus Ausoniæ rex saturni filius fuit: ut asserere uidetẽ Ouid. dũ dicit: Picus in ausonijs ples saturnia terris. & Virgilius, Accepimus fauno picus patere: iſq; parentẽ Te Saturne refert. & cæ. Hunc dicit Seruius a pomona pomorum dea dilectum: ac eius sortitum coniugiũ. Demum: ut ait Ouidius: cum die quada uenaretur a Cyrce solis filia uisus & amatus est: quã cum ipse parui penderet: ab ea irata in auem sui nominis uersus est. Sane Ouidius a Seruio discrepat picum tirũ fuisse cyrcis dicens eumqꝫ dilexisse Pomonam: & ob id Cyrces zelo commota aurea illum tetigit uirga: & in picum auem mutauit. Huius autẽ fictionis effectus talis a seruio arbitrari uidetur: picum scilicet regem eo in picũ auem mutatum dici: quia augur fuerit: & domi picum habuerit: per quem futura prænoscereret: & sic in pontificalibus libris haberi. nõ nulli dicunt hunc picum eum ob singulare studium domandorũ equorũ alias rudis esset homo: a Cyrce doctus eloquentissimus factus est: qua eloquentia in commodum suũ multos traxit agrestes: eosqꝫ sibi fecit obsequiosos. Et ob id fictum eum in auem sui nominis fuisse conuersum. Est enim picoaui inter alias proprietates hæc: ut cum habeat longissimam linguam æstiuo tempore exquirit loca formicarum plena: & emissa inter eas lingua patitur eas illam conscendere & morsu prædere. tandem cum illam formicarum plenam sentit: retrahit adhærentes una secum formicas. Ex quibus sic pastus euolat. Sic picus rex eloquentia ideſt lingua trahebat agrestes: qui formicis similes sunt: & in suum: ut dictum est: uertebat cõmodum. Augustinus autem de ciuitate dei: dato quæ ad historiam spectant quasi poeticam fictionem flocci faciat incipit. Exortũ est Laurentũ regiũ: ubi Saturni filius picus regnum primus accepit. & paulo post sequitur: Sed hæc poetica opinenẽ eẽ figmenta: & pici patrẽ stercon potius fuisse asseuerent quo peritissimo agricola inuentum ferunt: ut fimo animalium agri fœcundarentur: qd ab eius nomine stercus dictum est. Hunc quidam stercutium uocatum ferunt: qua autem ex causa eum saturnum appellare uoluerunt. Certe tamen hunc Stercen seu stercutium merito agriculturæ fecerunt deum picum quoqꝫ similiter eius filium. & cætera. Et sic uidetur per Augustinum ostendi picum filium non fuisse saturni. Sane cum pici plures esse potuerunt: & Augustinuo credimus picum quendam Stercen fuisse filium: & alium picum fillum fuisse Saturni. Huius insup inuentũ lusoriam pilam in libro naturalium historiarũ Plinius asserit fuisse.

De Fauno Pici filio qui genuit Faunos satyros panes & Syluanos Acũ & Euremedontẽ & Latinũ & se eundũ quosdã Sentã Faunã quã alii uolũt sororẽ fuisse & coniugem. Cap. XI.

FAunus Pici fuit filius: ut Virgilii testimonio patet dicentis. Accepimus fauno picus pater. & cetera hic etiam patri successit in regno: de quo dicit Lactantius in libro diuinarum institutionum primo. ꝙ ut Pompilius apud romanos institutor ineptarum religionum fuit: sic ante Pompiliũ Faunus in latio: qui & saturno auo nepharia sacra constituit: & sororem suam Semã faunã eãdẽ coniugẽ consecrauit: quã: ut Chryspus Clodius in eo libro: quem græce scripsit: dicit: eo ꝙ cõtra mores: decusqꝫ regium clam uini ollam ebiberet: & ebria facta erat. uirgis myrteis ad mortem usqꝫ cecidit postea facti pœnitens cum desiderium eius ferre nõ posset: illi sacros detulisse honores. De Fauno uero hoc & fauna ꝙ dii facti sunt uidetur testari seruius sic. Quidam dictus est fatuellus huius uxor est fatua idem faunus & eadem fauna a uaticinando: ideſt a fando: unde & fatuos dicimus inconsiderate loquentes. ergo faune & fatue nomen quasi asperum. & cæ. hæc ille.

De Senta Fauna pici filia & coniuge Fauni seu filia. Cap. XII.

SEnta Fauna: ut proximo supra dictum est filia fuit pici regis & coniunx Fauni fratris sui Lactãtio teste: & quicquid Chryspus Clodius minus honestũ de eo scribit: Gabius Bassus dicit eam fatuam nominatam: qd mulieribus fata canere consueuisset: ut faunus uiris. Eandem Varro scribit tantæ pudicitiæ fuisse: ut nemo illam dum uiueret præter suum uirum in os uiderit: nec nomen eius audierit. & ideo mulieres illi in operto sacrificare consueuerant: & bonam appellare deam. Sed de hac Macrobius Saturnaliorũ libro auctoritate Cornelii Labeonis hanc Mayam dici dicit: eiqꝫ sub nomine Bonæ Deæ ædem Kalendas Maias dedicatam: eandemqꝫ terram esse: & id occultiore ritu sacrorum doceri. Demum eam opem bonam Faunam & fatuam pontificum libris appellari. Bonam. quia bonorum omnium

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

ad uictum causa sit. Faunam: quia omnibus animantibus faueat. opem: quia eius auxilio uita constet. Fatuam a fando: eo q̄ non ante infantes partu ediū uocem edant: q̄ terram attigerint. Et quia cum regali sceptro figuretur sunt qui dicant eam Iunonis habere potentiam. Et alii eam arbitrari Proserpinam: eo q̄ illi phorca ob depastas segetes sacrum faciat. Præterea eam non sororem & coniugem fauni: ut quidam dicunt: sed filiam: eumq; in amorem eius lapsum: & ob id q̄ etiam oppressa uino noluisset eius parcere desiderio uirgis myrteis cæsam. Tandem eo in serpentem uerso cum ea cubuisse creditum: & ob id in templo eius haberi uirgam myrteam nephas esse: & extentam supra caput eius uitem uideri: eo q̄ pater uino illam decipe tentasset. Quod in tēplo eius suo nomine nō cōsueuit inferri: sed uas in quo uinum esset inditum mellariū nominari: & uinum nuncupari lac. Et serpentes in templo eius innocuos & impauidos apparere: & alia plura quasi uelint hanc Faunam terrā esse. Quas quidē ego ambages & circuitiones detestor & omitto liberis.

De Faunis Satyris panibus & syluanis filiis Fauni. Cap. XIII.

HAunos Satyros & Panes atq; Syluanos dicit Theodōtius Fauni fuisse filios. Leōtius uero dicebat Saturni: de quibus eo q̄ nullius nomen sciatur proprium: seu opus: iuicem tractare de omnibus necesse est. Faunos ergo & satyros nemorū dicebant deos: & ut ait Rabanus uoce nō signo ostendebant futura paganis exigentibus. Panes uero agrorum deos: & syluanos syluarū: sed impropriea poeti: persæpe unus pro altero assumpti sunt: ut Virgilius facit. Et uos agrestium præsentia numina fauni. Hos etiā semones: seu semideos uocari ueteres uoluere: ut scribit Ouidius. Sūt mihi semidei: sunt rustica numina nymphæ Et fauni satyriq; & monticolæ syluani. Quos quoniā cæli nondū dignamur honore: Quas dedimus certe terras habitare sinamus. & cætera. Hos ego nec fauni: nec saturni filios credā: cum homines isti: illi uero quodāmodo animalia bruta fint. Sed possibile est forsan circa saturni tempora uel fauni ex eis ortus est error: & de eis primo recitationes iter mulierculas haberi cœptæ. de quibus tamen ab insignibus auctoribus quædam miranda narrantur. Nam pomponius Mella ultra athlātem mauritanum mōtem dicit noctu lumina uisa: & strepitus cymbalorum atq; fistularū auditus persæpe: nec die repertus quisq;: atq; pro constanti habitum: hos faunos esse atq; satyros: & huiusce generis animalia. Præterea dicit Rabanus satyros homuntiones esse & habere uncas nares & cornua frōtibus: pedesq; caprarum similes: & ex his unum a beato Antonio per solitudines Thebaides Paulum sanctissimum uirum heremiticam agentem uitam exquirente uisum atq; ab eodem interrogatum respondisse se mortalem: & ex accolis heremi unum ex his: quos stolido errore lusa gentilitas faunos satyrosq; colit. Alii syluestres homines putant: appellantq; incubones seu ficarios: Ex quibus sic scribit Martianus: ubi de nuptiis Mercurii: & Philologiæ: Ipsamq; terram quæ hominibus inuia est referuntur longæuorum chori: qui habitant syluas: nemora: lucos: lacus: fontes atq; fluuios: appellanturq; panes: fauni: fones: fatuæq; uel fatuæ: uel etiam fanæ: a quibus fana dicta: eo q̄ soleant diuinare. Hic omnes post prolixum ætuum moriuntur: ut homines: sed tamen & præsciendi: & incursandi: & nocendi habent promptissimam potestatem. hæc Martianus. Hos autem dicit Aristoteles post ānorum milia & nymphas: & satyros perire. Nonnulli autem gentilium inter alias stultitias suas in hanc deuenere: ut se horum mallent filios q̄ hominum dici: arbitrantes: dum matrum meretricia accusarent suæ nobilitati plurimum splendoris iungere: ex quibus pauci apponuntur.

De Aci Fauni filio. Cap. XIIII.

ACis filius fuit Fauni & Nymphæ symetridis ut clare scribit Ouidius dicēs: Acis erat fauno nymphaq; symetrideq; cretus & cætera. Ex his talis ab Ouidio fertur fabula: q̄ scilicet Galatheā nympham siculam amauerit: & ab ea amatus sit & cætera. ut supra de Galathea. Verum quoniam alter sensus hic ex fictione sumitur q̄ supra factum fit: illum apponere uisum est. Dicit ergo Theodontius Cyclopem tirannum apud siculos fuisse cui maximum erat pecus: lacte cuius plurimum eius augebantur substantiæ & ideo Galatheam: idest lactis deam amasse dicit quia ex humiditate lac procreatur. sed cum aquæ Acis flumnis hanc habeant proprietatem: ut deficcent ubera potantium pecudum non solum Cyclops ob id a flumine illo certo anni tempore amoueri greges iubebat. sed nōnunquam per riuulos illud exinanire atq; deficcare conatus sit. frustra tamen. Ego autem non credo hunc Fauni regis fuisse filium: sed forsan alicuius alterius nobilis uni sic uocati: seu unū ex his fuisse: qui Faunoq; filios dici maluere q̄ hoīum.

De Eurymedonte Fauni filio qui genuit Periuiam. Cap. XV.

EVrymedon filius fuit Fauni: ut placet Statio in Thebaide ubi dicit. Proximus Eurymedon cui pastoralia Fauni Arma patris &cæ. Hūc ego ut de Aci dixi non arbitror Fauni Laurentum regis fuisse filium. sed quoniam in syluis conuersaretur ad extollēdam progeniem suam se Fauni finxit filium. fuit enim hic ut idem Statius ostendit in bello Thebano partibus fauens ætheoclis.

De periuia Eurymedontis filia & Nausithei matre. Cap. XVI.

PEriuia filia fuit Eurymedontis: ut in Odyssea scribit Homerus dicens Nausitheum quidem prius neptunnus terram mouens genuit & Periuia fœminarum specie optima iunior filia: magnanimi Eurymedontis. Dicit autem Leontius: Eurymedontem Gygantem fuisse dominum: & cum eis periisse. Hæc ex Neptunno peperit Nausitheum: ut per Homerum mōstratum est.

De Latino Laurentū rege Fauni filio: qui genuit Lauinā & Præneste. Cap. XVII.

LAtinus Laurentū rex Fauni regis & Maricæ nymphæ Laurētis filius fuit: ut carmine patet Virgilii dicentis: Rex arua latinus & urbes Iam senior longa placida in pace regebat: Hūc fauno & nympha genitum laurente marica Accepimus. & cætera. Iustinus autem non fauni filium: sed

nepotem dicit ex filia. Scribit enim redeunte Hercule ex hyspania Geryone superato fauni filiam uitiasse: & ex eo concubitu suscepisse Latinum. Seruius autem refert secundum Esiodum in libro quem aspidoplam uocat. Latinum Vlyssis & Cyrcis fuisse filium: quā nōnulli Maricā uocant. & inde eo dicit dixisse Virg. Solis aui specimen. eo q̄ solis Cyrces fuerit filia. Verum dicit Seruius quia tēporum ratio nō procedit & ideo illud accipiendū esse hyginii. q̄ ait latinos plures fuisse. ut intelligamus poetā abuti ut solet nominum similitudine. sed qcquid dicant alii cum uniuersalis fama Virgilio faueat. latinum. i. fauni fuisse filium carmini eius obtemperandum est: credendūq; Latinum fauni fuisse filiū. Est insuper. & de matre Marica opinio uaria. Seruius autem de ea dicit. Est ār Marica dea littoris Minturnensium iuxta Lyrim fluuium. Hora. & innantem Maricæ littoribus tenuisse Lyrim. quod si uoluerimus accipere uxorem fauni Maricam non pcedit. Dii. n. topici. i. locales ad alias regiones non transeunt. sed potest dictum esse p poeticā licētiā. Laurente Marica. cum sit Minturnensium. Dicūt alii q̄ Maricā Venerem intelligi debere. cuius fuit sacellū iuxta Maricam in quo erat scriptum hæc Seruius. hoc tamen dubium paucis pōt: est absolui pluribus enim potuere esse Maricæ ut supra de Latino etiam dictum est. hic autem Latinus rex fuit eo tempore: quo Troia deleta est: habuitq; amatam Dauni regis Ardeæ sororem in coniugē. ut per Virg. pater Varro autem eo i libro quem de origine linguæ latinæ scripsit: dicit Pallantiam Euādri filiam eius fuisse uxorē eumq; uolunt profugam suscepisse Aeneam: & uti responso susceperat Lauiniam filiam iam Turno filio Dauni promissam dedisse uxorem: quamobrem bellum ingens inter Aeneam & Turnum exortum est: in quo latinum cecidit dicit Seruius.

De lauinia filia Latini & Aeneæ coniuge. Cap. XVIII.

LAuinia filia fuit latini regis & Amatæ secundum Virg. quā cum Turno regi promissam latinus pater daret in coniugē: Aeneæ troiano. ingens exortum est bellum. & ut ait Seruius: in prio re concursu Latinus occisus est. & sic patris dotata sanguine aduene coniugio iuncta est. & cum uirum in eodem conflictu apud Numicum fluuium perdidisse timens uictoris priuigni insolentiam ex Aenea prægnans aufugit in syluas. & ut dicit Seruius. apud Tyrum pastorem diuertit: ibiq; peperit filium: quem Iulium Syluium posthumum appellauit. eo q̄ post patris funus in syluis natus esset. hanc Ascanius postea reuocauit in regnum patrium. cum ipse secessisset in Albam a se conditam. quod quidem cum regia indoles generoso mulieris in pectore ob aduersas res in nullo fracta esset: adeo integre conseruauit. ut adulto filio auctum q̄ diminutum potius regnaret. Euseb. autem in lib. temp. dicit hanc post Aeneæ mortem Melampedi cuidam nupsisse & ex eo cōcepisse filium. quem latinum syluium nominauit: q etiam Latine Iulio Syluio mortuo imperauit.

De Prænestе latini regis filio. Cap. XIX.

PRæneste Latini regis fuit filius: ut Solinus ubi de mirabili. mundi scribit uidetur asserere. & hunc ait prænestem etiam ciuitatem feciſſe. & a suo nomine nuncupasse: Dicit enim sic: prænestе ut zeno doctus a prænestе. Vlyssis nepote Latini filio: &c. De eo autem nil amplius legi.

De Iunone Neptunno & Ioue Saturni filiis & eorum prosapiis in sequentibus scribitur: ut huic octauo libello finis imponatur

Explicit liber octauus.

VNIVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

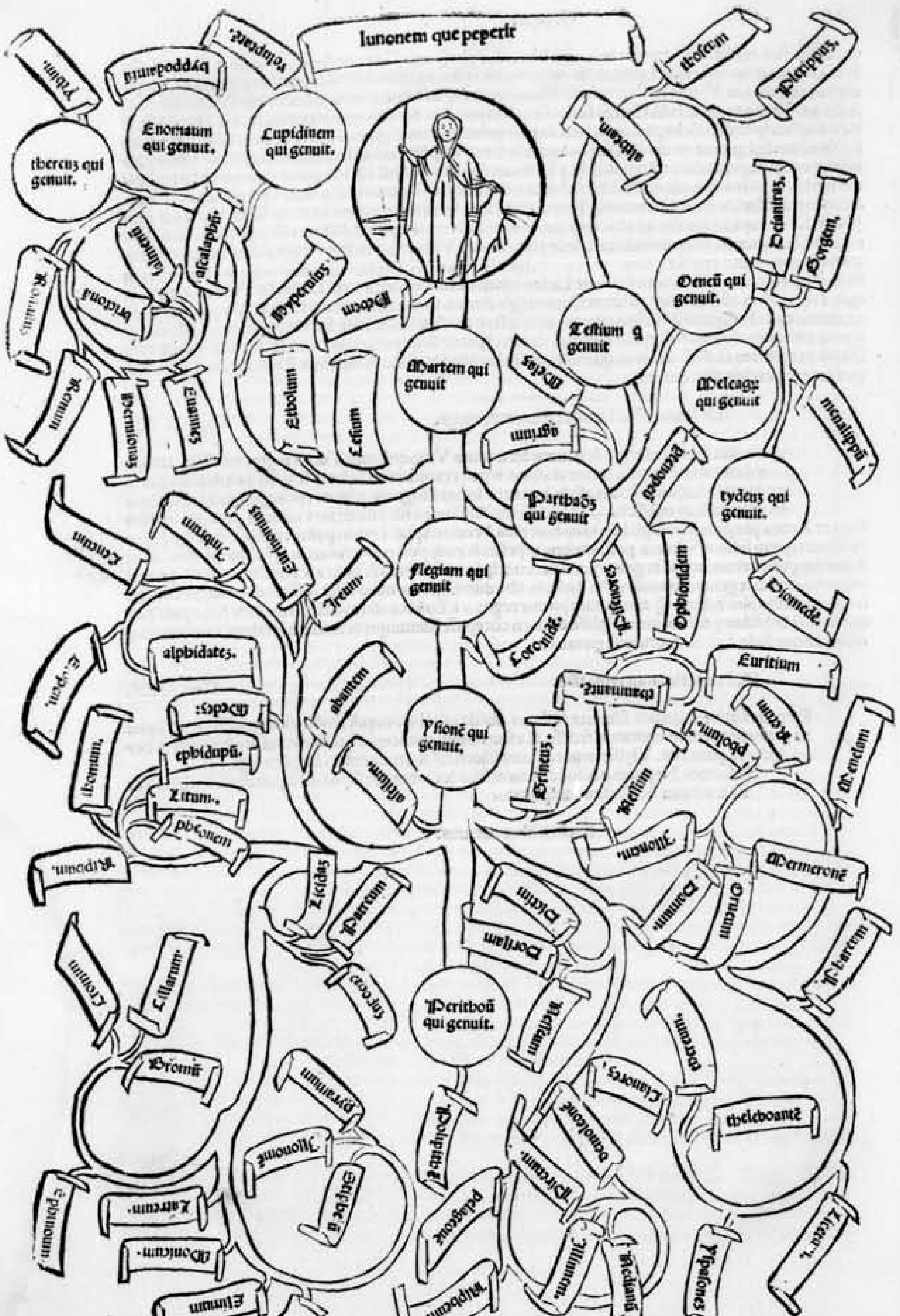

Genealogiæ deorum gentilium Liber Nonus. Prohemium.

m Itiori iam cælo partē posteritatis Saturni q̄ cœpissem in Laurentū littus peregeram & ecce seu maris æstu factū sit. seu occiduo impellente flatu repēte in ægeū usq; mare delatus sum: & in conspectu samos iā dudū splēdidæ insulæ quasi iniectis anchoris serenissime rex firmatū me cōperi. ibi dū partim in cælum usq; delata uetustissimi tēpli semessa fastigia cernerē. & partim disiectas frusta columnas mirabiles: euulsas e sedibus bases. dirutas testudines æquatas fere solo parietū. longissimas alas: humo infixas tholos. & oēm ingētis. imo mōstruosi ædificii solutā compaginē atque ruinarū demersam cumulis. uepribus atque syluestribus: arboribus sua sponte nascentibus. muscoque occupatis turpi. mirabundus intueret. mecūque pquirerē. cuius ob id obsequiū tam grādis potuerit æuo suo moles extolli. sumptusque ueterꝝ magnificos laudarē uenit in mentē Samiā fuisse Iunonē & a samiis præ cæteris deitatibus honoratā: & e uestigio cōprehēdi tēplum illud olim inter cætera urbis. mirabile & uetustissima fama celebre eidē Iunoni ab incolis fuisse constructū. O q̄ grādes diuturnique labores exhausti. quot architectorū emūcta ingenia. quot pontificū instituta sacra. quot ingentiū uiroꝝ matronarūque ornatus apposui. ut diabolo p̄staret obsequm perire. Et hinc in cogitationē lōgiusculā pseuerans emisso e pfundissimo pectoris archāo suspirio mecū inq. Erubescāt miseri christiani. qbus hac tēpestate facillimū ē ut rē domesticā augeāt montiū terebrare uiscera. maris & flum'nū alueos uncis piscatoriis radere arthoas trāsire niues. æthiopū expiri soles: hyboreas fallere gryphes. libycos sopire serpētes. Marmaricos leones excludere. Oceanū sulcare ratibus: & si daret i cælū usque trāscēdere. heu miser qd̄ defleo. Aliq̄ forte cū honestate possunt hi sudores assumi. sed qd dicā cernens pirrhatica ifestare maria itinera obsidere: ianuas ifringere. falsas signare tabellas. uenena porrigere: bella iniusta mouere. iustū sanguinē fundere fidē frāgere: & i cūctos dñmō suppetāt uires tyrānidē. & uiolētiā exercere. ut ampliusculā possimus facere substantiā piturā. Ingemiscendū eqdē ē cæcitati nr̄æ. Quid q̄so si det cumulasse. qd cupimus: refert pallatia erigere. thalamos ornare. equos ministrosque pare cōuiuia festosque dies ducere: auro gēmis & purpura illustres apparere. alea ludere possessiones amplissimas facere. uiridaria lacusque cōponere. Si nr̄ honor nr̄m decus: nostra gloria ab idiguloribo occupat. Seruit iclyta hierusalē ciuitas Agarēis loca sacra & mēoratu dignissima barbarica fœdant spurcitia: & i decus xp̄iani nois deturpant. hostes blasphemāt. floccifaciūt atq; ridēt. quo uerbū caro factum est. quo natus christus & alitus. qbus se deū & hominē demōstrauit: & prædicans dogma tradidit salutare. quo ut nos solueret a laqueo seruitutis. innocēs passus: mortuus & sepultus ē. Quo cū surrexisset a mortuis. uirtute ppria euolauit i celos. O scelestū facius. O decus iexpiabile potuere insulæ unius & puæ icolæ e mōtibus colūnas excidere. igentia euellere saxa. & i āplissimū opus deducere. Et in sumptis auri ingētia pōdera erogare. ut tēplum admirabile nephariæ cōstruerent mulieri. Europa uero ois negligit. classem i mare thraire arma sumere naues conscendere & bellū hostibus iferre & uiribo regionē sanctissimā a tā ignauis hostibus emūdare. & a nostris frōtibus ruborē detestabilē amouere. ut his lapidibus nō i terris periturū templū. sed i cælis ciuitatē ædificemus æternā. Sed qd uerbis forte supfluis aures uerbere: segnes puniet deus: & auaros diuites dimittet inanes. Nos āt in ppositū reuertamur. dū igitur ruinas inspicio nequeuntes auferre adhuc loci ueterē maiestatem satis aduerti a delatrice fortūa moneri: Quoniā Iouis atque Neptūni eēt sermo paululū differēdus. ut Iunonis fabulosā progeniē in mediū traherē. in qua & belligeri Martis omnis profusa cōtinetur prosapia. cuius iter strepitur atque furores q̄so mitis deus. qui Dauid docuit manus ad bellum. sua pietate deducat in pacem.

De Iunone. viii. Saturni filia q̄ absque uiro concepit & peperit Hebē & Marte. Cap. I.

I Vno errore gentiliū regina deorū Saturni & opis fuit filia ante Iouē nata. eodē tamen partu. fuit. pterea. & Iouis cōiunx ut dicit Oui. Si genus aspicitur saturnū prima parētē Feci saturni sors ego prima fui &c. Educatā āt illā a Tethide dicit Ser. Eāque Neptunnū educasse asserit Albericus. Sic Martianus illā nutrisse dicit Mercuriū Mayæ filiū. Eā pterea regnorū atque diuitiarum faciūt deā. Sic & cōiugii ut scribit Virg. Iunoni āt ois cui uincla iugalia curæ. Præterea & parturiētibus pesse uolunt: ut p Plautū patet in aulularia dicētē. Perii mea nutrix obsecro te. uterū doleo. iuno lucina tuā fidē &c. Illi insup isignē currū & arma attribuunt. ut i iliade demonstrat Homerus. & ne deorū regina sola pcedat & pedisse quas illi. xiiii. nymphas ascribūt. ut iu psona eius ait Virg. Sunt mihi bis septē pstanti corpore nymphæ &c. Inter quas illi iris prīcipuæ famulatur. Auē etiā pauonē in tutelā eius dixere. caudæ cuius eā argi pastoris occisi a Mercurio oculos apposuisse dicit Ouid. Vocant ēt illā præter Iunonē & reginā noibus multis utputa lucinā matronā. curitim. deū matrē. fluoniā. februā. interducā. domiducā. unxiā. cynthiā. socigenā. populoniā & pserpinā. Eam dicūt comestis lactucis syluestribus Hebē filiā cōcepisse. Sic & pcusso flore martē. Ex Ioue uero uiro suo pepisse Vulcanū. & alia de ea referunt plurima. Circa pdicta sicuti multa sunt. sic & multa dixere diuersi. Dicit āt Barlaam. Iunonē Saturni ac opis filiā arbitratos. qui Saturnū opificē reꝝ eē & opim materiā & Iunonē terrā credidere uel aquā. Sic & Macro. ubi de somnio Scipionis illā Iouis dicit eē sororem qa ex eisdē seminibus qbo Iuppiter pducta sit. eū Iouē cælū asserat & aerē dicat eē Iunonē: Quā iō aiī Iouē natā dicūt. qa cū Iuppiter ignis sit & hæc aer. ñ uidet apud nos ꝙ absque spū. q aer ē ignis deduci possit in flāmā. nec sublato usq̄ uiuere & iō opportunū aerem eē si ignē uelis uel qd ignis motu aeris accendatur. ut in syluis locisque palustribus sæpe uidimus cōtigisse. & sic aer natus anteq̄ ignis. Eā āt educatā a the

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

thyde ideo fictũ:qa humiditate aquæ restauraŧ qcqd aeris extenuati in ignẽ uertiŧ. Eã ãt educasse Neptunũ & mercuriũ ubi de eis fiet mẽtio exprimetur. Iouis ãt cõiunx iõ dicta ẽ.qa sic aer cælo seu igni supponiŧ Ser. ãt dicit iouẽ aliqñ ꝑ igne & aere.& nõnunq̃ pro igne tantum sumi:Sic iunonẽ ꝓ terra & aqua: & aliqñ pro aere solo.& iõ qñ pro igne & aere accipitur iuppiter & iuno ꝓ terra & aqua merito cõiuges dicuntur: cũ ignis & aer habeãt agere.& terra & aqua pati:& sic supioribus & iferioribus agẽtibus suffragãtibus sup- cælestibus corporibus apud nos cuncta gignuntur:qñ uero ut idẽ Ser.ait iuppiter ꝑ igne tm̃ & iuno ꝑ aere ponitur tã rõne cõtiguitatis q̃ ẽt tenuitatis & leuitatis similitudine fratres eẽ dicuntur. Theopõpus uero in cypriaco carmine & Helanus in diospolitichia dicunt iunonẽ a ioue iunctã cathenis aureis & depriuatã incudibus ferreis. Quos nil aliud sentire uoluisse arbitror.nisi aerẽ a frigiditate & duritie terræ depriuatũ: cathenis aureis.i.ꝑ cõtinuatas lucis successiones igni iunctũ eẽ. Tullius uero dicit circa hãc materiã sic Aer ãt stoyci disputãt iteriectus iter mare & cælũ Iunonis noĩe cõsecratus q̃ est soror & cõiunx iouis. qd & similitudo est ætheris & cũ ea summa cõiunctio. Effœminarunt ãt eũ iunoniq; tribuerunt. Aere qdẽ nihil ẽ mollius &c. Reginã & deã regnoꝝ atq; diuitiaꝝ insup dixere iunonẽ.quã Fulgẽtius uelato capite & sceptrum manu tenentẽ designat nil aliud.ut ipse credo.uolẽtes oñdere q̃ qua in pte regna cõsistant & diuitiæ Diximus.n.iunonẽ eẽ terrã:in qua regna mũdi cõsistere satis patet.ergo supma in se regna tenet regnorũ regina ẽ.qd qdẽ ꝑ sceptrum demostratur.& hac eadẽ rõne diuitiarum ẽ dea.nã ut in uisceribus metalla oĩa & ꝑciosos lapides tenet.qd ꝑ uelatũ caput oñditur. Aut in supficie segetes fructusq; oẽs & pecora. in qbus ꝑfecto consistunt diuitiæ.terrenorũ oñdit & ꝑbet. Coniugiorum ãt deã uolunt.eo q, utplurimũ dote mediatur in cõiugium:quæ deos iuris Iunonis est. Præterea iunonẽ in aliqbus lunã esse credidere. Eamq; circa humanos actus multa posse & potissime circa motus de loco ad locum.& hinc arbitrati sunt iunonem puellas nubentes & de domibus parentum ad spõsos euntes ꝑ iter ducere & inde iterduca uocitata ẽ. seu alia rõne.qa ueteri more nocte uirgines ad spõsos mittere cõsueuere eis erubescẽtibus ire palã uirginitatẽ deponere. & quoniã luna dum luceret ducatũ ꝑstare uideretur itineris iterduca dicta ẽ. Et qm̃ ducatu illas primo in domos uirorum uideretur deducere:ẽt domiduca dicta ẽ. Et qm̃ uirgines sub ducatu iunonis uenientes ad limina spõsorum ritu ueteri uariis unctiõibus postes ungebãt iuno ab unctiõibus illis unxia appellata ẽ. & spõsæ deinde uocitatæ unxores. & deinde ut dicit Albericus eo uẽtum ẽ ut dicanŧ uxores. Parturientiũ ãt deã iõ illã dixere.dicit Fulgẽtius.qa diuitiæ.qbus ipsa ꝑest.semp de se alias pariant.qd qdẽ nõ ẽ simpliciter uerũ de oĩbus & semp.qnimo ꝑturientium dea dicta ẽ. qa luna quã idẽ cũ iunone uoluere a parturiẽtibus sub lucinæ & iunonis noĩe inuocari cõsueuit: & eius muneris esse dicebãt.ut ait Macro.distẽdere & laxare rimas corporũ & meatibus uiã dare.qd ẽ ad accellerãdos partus salutare. & tũc uicitatur artemia grecæ qsi aerẽ secãs latine. Currus iõ illi attributus est ut ꝑ eũ designetur circuitio aeris cõtinua circa terrã. Arma uero illi data sunt q, bellãtibus & maxime diuitiarũ & regnorũ cã ea suadere aut ꝑstare & ꝑparare uideatur. Nymphas illi obseqosas dicunt eẽ.xiiii.ut noscamus totidẽ in aere accidẽtia uariis de causis generari: utputa serenitas uentorũ ipetus.nubes pluuia.grando.nix.pruina.ros.chorusc atio.tonitruũ iris.cometes uapores icensi.& nebula. Nõnulli tñ alias describunt esse dementes ex dictis aliq̃s & alias supaddẽtes:q̃ terre uidentur cõtingentia.ut terræmotus.exhalãtia in terris icendia.& humõi. Porro ex his q̃ iunoni famulantur familiator describitur a poetis iris.quã thaumãtis fuisse filiã uoluere.i.admiratiõis.eo q, fit coloribꝯ & apparitiõe mirabilis. Hanc.n.iunoni diuitiarũ deæ iõ attribuũt ut ꝑ eius picturatã uariis coloribus curuaturã opũ ornamẽta designẽt.q̃ qdẽ fulgore suo admirãda sũt.sic descẽdẽtia utascẽdunt.& uti hæc tã pulchra repẽte dissoluitur.sic & diuitũ splẽdores i momẽto resoluunŧ i nihilũ.uoluitq; eã irim dici qsi erim.qd certamẽ ẽ.eo q, pp diuitias multa oriãtur certamia. & hic aiunt qdã irim semp missam ad discordiã excitandam Pauonem uero illi i tutelã tribuunt ut q̃litates oñdantur diuitũ. Est.n.clamosa auis pauo.i quo clamores elatas uoces:lactantiã.boatusq; itelligũt diuitũ. Incolit & pauo tecta & ædificiorũ semp celsiora cõscẽdit ut appareat diuites ꝑeminẽtias oẽs appetere.atq; si nõ dẽtur arripe. Picta isup pẽna nitet undiq; & laudibus delectatur. & ad ostẽtationẽ sui adeo trahitur.ut erecta i gyrũ oculata cauda nuda atq; turpia posteriora relinq̃t.ꝑ q̃ purpura diuitũ. & uestis aurea.& ianis gloria.& futilis põpa.& aures adulatiõibus patulæ designãtur.i q̃s quotiẽs minus aduertẽtes icurrũt:euenit ut qd forsan sordidũ latere poterat.detegatur. & apparet at splẽdore sub illo cor miserũ curis anxiis lacessitũ Ignauia.stultitia morũ iepria ulciorũ spurcities & nõnũ q̃ cadauera turpi marcẽtia tabo. Supest de noĩbus & potissime de his de qbus nil dictum ẽ ponere rõnem. Vult igitur Tulli.eã uocari Iunonẽ qsi iuuãs oĩbus.qd ꝑpriũ iouis ẽ. Rabanus ãt dicit Iunonẽ qsi ianonẽ.i. ianuã ꝑpugnatõibus fœminarũ.eo q, qsi portas mr̃is natis pãdat. & nubẽtiũ maritis. Leõri.ãt dicit qd iuno græce diciŧ iri. qd qdẽ uenit ab era qd ẽ terra & fit mutatio e in i & fit ira cui mutata a in i fit iri. Vñ proprie iuno terra ẽ. Socigẽa uero appellatur:eo q, mares societ iũgatq; cõnubio fœminis. Sic & populonia ob id q, ex cõiunctionibus hoĩum atq; mulierũ a se factis populi ꝑcreenŧ. & ide cithia qd lũæ nomẽ ẽ.cynthia dicebaŧ q, ipsa a uirgĩbus cingulũ castitatis dũ uiris iungerẽtur exolueret.qcqd dicãt isti. Veneris hoc officiũ puto.q̃ Alberico teste dicebãt iunonẽ domiducã i nuptiis seq eo q, iunõis eẽt officiũ Prio ad mr̃imoniũ ipectãtia agere: Veneris uero uirũ & uirginẽ i coitũ iũgere & cigulum uirgitatis soluere. qd ipsi Veneri tribuũt.& cæston uocãt. Matrõa uero dŧ qa his tm̃ ꝑsit mulieribus q̃ uiris maturæ sint.aptisq; cõceptui. q̃ & ipse ẽt si nõ nubãt matrõæ sunt.aut dici possunt.eo q, secundũ ætatẽ matres esse possunt. Curitim uero dicit Albericus eã uocari qsi regalẽ uel fortẽ uel potentẽ.uel iuxta Seruiũ a curru:eo q, bellãtes curribus uterenŧ.qbus illã rõne cãæ bellorũ præesse uolunt deũ ẽt matrẽ uocãt.eo q, illã terrã itelligũt oĩnm matrem Fluoniã ãt dictã dicit Albericus a fluoribus seminũ. seu q, fœmias i partu liberet.ego ãt a mẽstruali mulierũ fluxu:q a luna cãri a nõnullis creditur.dictã puto fluoniã. sic & a purgatõibus februã q, fœminas post partũ secũdinis exeuntibus purget.& idẽ i mẽstruis. Nã februo idẽ ẽ qd purgo. Dicta sunt ea q̃ sub aliquo figmẽto poetico q̃tũ ad naturalẽ sensum abscõdi posse uisum ẽ.restat dicere qd sub fictionũ pte scdm̃ historiam fictum sit. In historia qdẽ sacra legitur iunonẽ a Saturno rege & hoĩe genitã. & ab Ope Saturni cõiuge uno & eodẽ partu cũ ioue prius tñ editã.eãque ut scribit Var.apud isulã Samum prius ꝑtheniã appellatã educatãque. & cũ ibi adoleuisset ioui nuptã. & ob id sami nobilissimũ & antiq̃ssimum fuisse tẽplum. & i eo simulachꝶ iunonis i habitu nubẽtis puellæ figuratũ eiusque sacra ãniuersaria nuptiaꝶ ritu celebrari cõsueta

De Hebe Iunonis filia & iuuentutis dea & Herculis coniuge. Cap .II.

h Ebes ut ait Theo. filia fuit iunonis.cuius rei idẽ Theodõ.recitat fabulã. Apollinẽ.s.iunoni nouerce i domo iouis pris sui passe cõuiuium.eique itẽ alia apposuisse lactucas agrestes.q̃s cum comedisset cũ desiderio iuno ilico usque tunc sterilis ꝑgnãs effecta ẽ.& eo ex cõceptu pepit Heben.quæ qa formosa eẽt a ioue ad offm̃ pincernatus assumpta ẽ.& dea iuuẽtutis effecta. Tandẽ cũ ipse una cũ cæteris diis apud æthyopes comessaturus iuisset:cõtigit q, ministrãte eis Hebe pocula ꝑque lubricum mĩus caute icedẽte caderet & uestimẽtis amotis oĩbus i casu obscœna supis mõstraret.quã ob cãm factũ ẽ ut illã ab offõ pincernatus iuppiter remoueret:& loco eius ganimedẽ Laumedõtis regis Troiæ fratrẽ substitueret. Postremo herculi oetes iã in numeꝶ deoꝶ assumpto illã iũxere cõiugẽ. Home.ãt in odissea eã ex ioue cõceptã dicit. Sane qm̃ a latinis poetis eã tm̃ iunonis absque pre filiã habitã iuenio.ioui nõ ascripsi. Quid ãt ex fictiõe hac sumendũ sit hoc arbitror. Dicebat uenerabilis Andalo ioui.quẽ patrẽ Apollinis aiunt.iter signa zodiaci duo attributa.q̃ eius astrologi dixere domicilia.sagittariũ.s.atque pisces. Veꝶ sole.i.apolline in sagittario existẽte iouis domo instãte iã hyeme iunõi.i.terræ lactucæ apponũt syluestres.i.frigus itensũ. Nã lactucæ syluestres.ut aiũt physici.frigidissimæ sunt.frigus ãt circa terræ supficiẽ agit.ut cõdẽsatis terræ poris calor terræ imixtus agat circa itrĩseca terræ.& terræ hũiditate calefacta radices graminũ atq; plãtaꝶ apire faciat.& hũore repleat.ex quo turgescũt.& ꝑgnãtes efficiunŧ.& sic sole itrãte sagittariũ ob frigus itensũ terra efficiŧ ꝑgnãs q̃ i autũno sterilis uidebaŧ. Tãdẽ aduenicte tpe partus.i.uere nouo.heben parit.i.iuuẽtutẽ & reꝶ oĩum renouationẽ frõdes flores & germia oĩa ea emittũt tẽpestate. Sic prio adueniẽte uere qd calidũ ẽ & hũmidũ diis.i.supcælestibus corporibus.q̃ ut alias dictũ ẽ scdm̃ quorundã opinionẽ ex hũiditate uaporũ a terra surgẽtiũ pascunŧ.pocula.i.humectatõẽs porrigere dŧ. Tãdẽ aduẽiẽte autũno i quo Sol icipit uersus solsticiũ hyemale tẽdere.i.ad æthyopes q uersus antarticũ sũt.uirẽtia oĩa cessare & frõdes arboꝶ cadere icipiũt.& sic hebes dũ deteguŋ q̃ occultauerãt frõdes nudari dŧ.& obscœna mõstrare & a pincernatu ẽt remoueŧ.& Ganymedes substituiŧ.q aq̃rii.signũ dicitur.eo q, eo tpe pluuiosa fit hyems & abũdãter humidos ꝑpinet uapores sideribus. Quod ãt herculi iungatur cõiugio iõ fictũ credo.qa iuuẽtus.i.uiriditas ꝑpetua semp iuncta sit claroꝶ uirorum opibus nec illa nedũ in mortẽ sed nec in seniũ cadere permittat.

De Marte Iunonis filio cuius.xv.fuere filii.quoꝶ noĩa sunt hæc. Primus cupido.ii.Enomaus.iii.Thereus.iiii.Aschalaphus.v.Ialmenus.vi.Parthaon.vii.zefius.viii.Flegias.ix.Brictona.x.Euamens.xi.hermiona.xii.hipius.xiii.Etholus.xiiii.Remus.xv.Romulus. Cap.III.

m Artẽ sunt q uelint iouis & iunonis filiũ.sed Oui.ubi de fastis eũ iunonis absq; pr filiũ tm̃ eẽ demõstrat dicẽs.q, Iuno turbata:eo q, iuppiter ex seipso tm̃ nullo mulieris adhibito obsequio Mineruã ꝑcreasset oceanũ q̃rebat sumptura cõsilium q̃liter & ipsa absq; uiri cõmixtiõe posset filium cõcipere atque parere. & cũ fessa secus fores floræ deæ cõiugis zephyri qeuisset a flora quorsum ꝑgeret interrogata narrauit. Cui flora si ioui esset occultum ꝑmisit auxilium salutare.eãq; cum iurasset ꝑ undas stygias se nemini dicturã:docuit in cãpis oleneis florẽ esse:quo tacto cõfestim absque uiro cõciperet: Quod expta iuno ilico absque uiro cõcepit & peperit filium.quem Martem appellauit. Alii uero dicunt q, Iuno ꝑcussa uulua Martẽ concepit.hunc oẽs ferocissimum deum & armigeꝶ dicunt:& ob id bello armisque pesse uolunt describit illi Statius in Thebaide regiõe domum atq; ministros sic dicẽs At thracũ cylenius arua subibat atque illũ hybernæ labentẽ cardie portæ Tẽpestas æterna plagæ ꝑtentaq; cælo Agmia nymboꝶ primiq; aquionis hiatus.in diuersa ferũt crepat aurea grãdine multa palla.nec archadii bene ꝑtegit umbra galeri. Hic steriles delubra notat mauortia syluas horrescitq; tuẽs &c. Et designata nõ absq; misterio regiõe domũ describit atq; familiã dicẽs. Vbi nullæ furoribꝯ illi cingiŧ aduerso domus i mãsueta sub hemo ferrea cõpago lateꝶ ferro arta terũtur Limia.ferratis icũbũt tecta colũnis. Leditur aduersũ phœbi iubat lipãq; sedẽ Lux timet & dirus cõtristat sidera fulgor. Digna loco statio primis salit ipetus amẽs E foribus cæcusq; nefas iræque rubẽtes. Exãguesque metus occultisq; ensibus istat. Insidiæ.geminũq; tenẽs discordia ferrũ. Innũeris strepit aula minis:tristissima uirtus Stat medio lætusq; furor.uultuq; cruẽto. Mors armata sedet belloꝶ solus i aris Sãguis & icẽsis q captus ab urbibus ignis: Terraꝶ exuuiæ circũ & fastigia tẽpli. Captæ isignibãt gẽtes celataq; ferro fragmia portaꝶ bellatricesq; cariæ. Et uacui currus ꝑtritaq; curribꝯ ora. Pone ẽt gemitus adeo uis oĩs & oẽ Vulnus ubiq; ipsũ sed nõ usq̃ ore remisso Cernere erat talẽ diuina mulciber arte Ediderat &c. Præterea eius dicũt Bellonã fuisse sororẽ.q̃ currui eius attribuũt aurigã ut idẽ Sta.testatur q eiusdẽ martis icessum sic describit. Comũt furor iraque cristas. Frena ministrat eqs pauor armiger at uigil oĩ Fama sono uarias reꝶ succicta tumultus Añ uolat currũ flatũque ipulsa gemẽtũ Alipedũ trepidas dẽso cum murmure plumas Excutit.urget.n.stimulis auriga cruẽtis Facta ificta loq curruque ifestus ab alto. Terga comasq; deæ scithica pr icrepat hasta &c. Hũc isup tã diꝶ tãque cruẽtũ deũ amãtẽ fuisse uolũt:& iter alias ab eo dilectã uenerẽ uulcãi ꝑcipue.dicũt & eius usũ cõcubitũ.ex quo talẽ fabulã Hom.ix.recitat Odys. Dicit.n.Martẽ supme uenerẽ dilexisse & cũ ea aliqñ imisceretur a sole uisus.uulcão ueneris cõiugi accusatus

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

ē q clā cathenas iuſſibiles circa lectū ſuū appoſuit: finxitque ſe lemnū ire: qđ arbitratus mars acceſſit ad Venerē: & cū nudi lectū intraſſent & ſe fallaciis Vulcani tam captos aduerterēt rediit Vulcāus ex cōpoſito. q cū ob ilatā iuriā clamaret: aduenere dii. & iter alios Neptūnus Mercurius & apollo. Deæ uero ob uerecūdiam nō uenerūt. & cū oēs riderēt captos nudoſq; uidētes ſolus Neptūnus p captiuis iterpellauit. ac tā diu orauit donec uulcanū i ſuas pces flecteret & capros liberari faceret. huic iſup tā acri deo lupū attribuūt i tutelā & ex auibo picū. Sic ēt ex herbis gramē. Multa ēt de hoc recitanf. q ſuis ſeruata locis nūc omittere cēſui. ut qđ cōtegāt q̄ dicta ſūt deducamus i mediū. Veteres iouē martis patrē iō noluere. ne adeo filius degener uideref a pfe. mitē qppe atq; benignū Iouē ſæpe dixius. ubi mars crudelis atque imitis ē. Iunonē āt oceanū petere. & flore cōſiliū ſumere ad colorādā origis rōnē q̄ ob aliud poſitū reor. & iō florē oleneū ſeu i cāpis oleneis natū mēſtruū exiſtio: qđ ſolū fœmiæ patitūtur. ciuſque fœditatē ipe uocabuli pulchritudie conanf tegere. florē uocātes ſuū. quē ex oleneis aruis iō dicit Ouī. Seu qa olidus ſit ſeu qđ ex olido manet loco d quo ſic ſcribit Iſid. Mulier ſolū aial mēſtruale ē. cuius cruoris tactu fruges nō germinār. aceſcūt muſta. moriunf herbæ amittūt arbores fœtus. ferrū corrūpit rubigie. nigreſcūt æra: ſi q cāes ederit i rabiē efferātur. glutinū aſpalti qđ neque ferro: neque aq̄ diſſoluit cruore ipſo pollutū reſoluitur. &c. cuius igf ſi ſane cōſideretur effectus ex alia nulla materia tā ſæuū aial. tā imane creari poterat. ut cū gētore genitū cōueniret. Marte. i. bello furēte nedū nō germiem fruges ſed nec ſerūtur: ubi bellicus pſonet furor: ulneta negligūtur. & ſic in actū uerſa uidētur. moriuntur herbæ preſſe diſcurſibus. fructus aruoq; peunt oēs. agētibus uiolētiis & rapinis ferrū iniquo attritum uſu cōſumitur. æra decolorātur & arua ſanguine occiſoq;. caſtra ſi ſeqtes in nimiā oc cupā ſi rabiē efferātur diſſoluuntur. aut ſæua pugna. aut lōgis obſidionibus mœnia ciuitatum. oppida. & arces excelſæ. & qcqđ hoīum ſeu ēt naturæ arte munitum ē. bene ergo cōuenit cum femine fructus. ſeu alta rōne Iunonis dicitur filius. quā ſæpe terrā dixius. & regnoq; atque diuitiaq; dominā. cū ambitiōe hoīum inſatiabili circa talia litigia. iurgia. diſſenſiōes oriātur & bella. Si āt ad pcuſſiōem genitalitū Iunonis ituri uoluerimus. dicimus tunc illa pcuti q̄ appetitus ad ſuperflua excitatur. ex quo q̄ſtio ſæpiſſime oritur. p quā & in bellū nōnunq̄ itur. & ſic mars naſcitur. Is igitur ſic genitus qđ apud biſtonas tracelque habitet. ut deſcribit Sta. euidēti rōne cognoſcitur. ſub arctoo qdē cardie. eo q̄ frigidiſſimia ſit regio. q ibidē naſcuntur fūt hoīes ſanguīe pleni. nec hoc a natura diſcretiſſima fruſtra factū. exāgues. n. frigori nō poſſent obſiſtere. Sūt hi ſanguine abūdantes obtrūcatores ciboq;. uini igurgitatores imoderati. cōſilio ſegnes: fraudibus copioſi. in p cipitiā faciles clamoroſi. furioſi. nil niſi p certamē optātes ſanguis & ridēres uulnera q̄ oia marti cōpetunt: q̄obrē apte apud tales eius regia deſcripta ē. tēpeſtatum agminūque nymboq; & ſtridētiū aglonū & grādinum circūdata. ut ſentiamus ipetus furores rablē atque rumores. & tumultus uocātiū belli. Prætereа ferrea deſcribitur domus ut locoq; munitiōes circa q̄ bellum geritur ſentiamus. q̄ ferreæ ſunt. i. armatoq; hominū plene & gladioq; atq; teloq;. q̄ qdē. eo q̄ i malū utplurimū agātur ſolis cōtriſtāt iubar. qa in bonum lux creata ſit. Inſup radioq; ſolis ab armis reflexoq; aliāntulū liueſcit ſplēdor. ex q̄ liuidīe aurea ſolis lux triſtari. & obſuſcari paululē uidetur. Seu dicere uelimus mētes hoīum i qbus tā dirus amor ardeſcit ferreas eē. i. inexorabiles obſtinatas. & i oē malum ꝓnas. & ſemp ſæuis cogitatōibus aduerſus claritatē dinæ caritatis agētes. demū ex miſtris Martis prius ex regia pſiliēs ipetus ē. quo ſpatiētes miſeri poſtq̄ uerbis ſemia belli uidētur iniecta ad arma diſcurrimus. & hūc cæcū ſegtur nephas. eo q̄ dū furioſo agimur ipetu aufertur oīs aiad uerſio rōnis q̄ ſublata facile itur i homicidiū. icēdium. i diſpſionē bonoq;. & ruinas urbium. & ſicuti rotatus ignis i āpliorē deducitur flāmā. ſic & inchoatū facinus iras acuit & accēdit male agētiū aīos. quos iō rubentes deſcribit. qa facies trati hoīs ignea uideatur. ſeu q ex icēſo ſanguīe oriātur. Sunt ꝓterea hac i domo Martis. q̄ ubicūque bellū gerit itelligēda ē. exāgues metus. quos iō exāgues dixit. qa cōſueuerunt pallere metu entes: eo q̄ ſanguis totus reuocatus ad cor metuētis liq̄t ptes exteriores exāgues. Qui qdē metus cū duobus ſit euētus belli: nō ſolū ſegnes occupat. ſed aliq̄n ſtrēnuos dugiles atque duces uariis agētibus cauſis: Sūt & ibidē iſidiæ. iō tectos gerētes gladios ut itelligat iſidiātis fraus. Circa has plurimū artis oportet hīe duces. cum nil palā niſi maxio ſuo cōmodo iſidiātes faciāt. Dicit & iter miſtroq; Martis eē diſcordiā duplici gladio accinctā ut ſentiamus cum i hoc ueniunt hoīes ut nō æque ſentiāt. ſed in diuerſas tēdāt ſentētias ab hac aioq; diuerſitate uniculque pti arma ſuaderi & bellū i reliq̄. ſunt & ibi innumerabiles minæ q̄ iſlatoq; hominū tela ſunt. adeo ut nōnūq̄ his tm̄ cōficiātur bella cū ſæpe mius faciāt hoīes q magna minātur. Sic & ibi dē triſtiſſima uirtus ē. qđ iō dicit. qa eſto hō belloq; ſit oculatus plurimum. ſit robuſtus & ualens: ſit audax & aduerſus incumbentia fortis. & cōſtans q̄n hæ uirtutes in effuſionē ſanguims in dirutiōes urbium. in prædā tēdens. triſtes eē uidētur. eo q̄ i alioq; triſticiā opantur: Eſt cum aliis & lætus furor & hoc iō. qa bellis ſæpiſſime iteruēiat quē letum dicit. eo q̄ inter plenos cibo & potu. & hic lætus oriri cōſueuerint. Raro. n. leiuno ſtomacho furētem cernimus. Mors ēt iter hos armata ē. & uruēto uultu. uolēs p hoc oſtēdere crebras occiſiōes q̄ i bellis fiunt & ſanguis amplā effuſionē dū illā armatā & cruento uultu deſcribit. Seu armatum dicit ad dīam moriētium i pace: q iermes moriūtur. Supeſt & ornatus tēpli: q oīs tēdit ad oſtēdendā uictoq; miſertā & triūphantiū gloriā qui quoniā ſatis patet omitēdus ē fic & bellona de q ſatis ſupra dictū ē ubi de Minerua armigera. Supē de iceſſu Martis pauca dicere cuius itū afurore & ira. q eius comunt criſtas eſſe uidetur q̄ his urgētibe abſque ipetu eē ñ pōt. & hoc ſupra deſcriptū ē hos iō Martis amore comere. i. urnatas reddere criſtas. i. arma dicit ut itelligamus q̄ cum arma ad iferēdā & pagēdā pugnā facta ſint tunc ſplēdida uidētur cū ipetuoſe operēf. nā i ſegni & miti milite flere dicūtur Pauorē āt dicit equos Marti parare & eius eē armigeq; eo q̄ ſeu ad ueniētium ſeu circa ſtrepitnū tiore equos ſumamus & arma Fama āt equos martis. i. aduenientis belli ꝓcedit fere ſep factaq; iſecta referēs q̄ oia a timidis expectātibus creditur facile &

augētur. Martē autem Venerē amaſſe: alii hiſtoriā uolunt texere aſſerētes Venerē ob deformitatē paruipēdiſſe Vulcanum & adhæſiſſe eiuſdē armigero. qđ uir prudēs & amicus Vulcano aduertēs crimē coniugis Vulcāo detexit. q diu queſtus & in furorē lapſus fere i cōiugē irruit ſed ab eodē modeſto mītique uiro eius fuoror ſedatus eſt. Alii uero p hoc dicunt itelexiſſe fingentes. & oſtēdere uoluiſſe multos oli bellicoſiſſimos uiros & iſigēs duces hac illedebra fuiſſe notatos Nōnulli acutius ſētiētes arbitrāt itelligi poſſe p Venere cōcupiſcibilis appetitus Vulcāo ignis deo. i. calori naturali matrimonio. i. idiſſolubili uinclo alligatus hic more ignis dū in malus īcēdium nitit martē tanq̄ ferucētiſſimum amare dicit ab eo tāq̄ ſibi ſimle amat & i idē deſideriū iungūtur laſciuiētes. q̄ a ſole. i. a ſopiāte uiro dū cernit redarguitur & excedēs iuſto calori accuſatur. Ver; cū i cōtrariū feruor iordinatæ cōcupiſcētiæ ferē fit ut occultis uiculis. i. cogitatiōibo atque delectatōibus laſciuis artius alligetur icipiēs a qbus effœminatus ſoli nō poſſit & iā palā ſectis obſcœnis cōmixtionibus a ſapiētibus rideatur Neptunus q ſolus pro captiuis iterpōitur. laſciuo ſeruori cōtrarius eſſe ctus ē quo uti ab aq̄ ignis ignominioſus amor extinguitur. & dum uelit q patitur chatēata rō relaxat. Huic iō arribuitur currus quia more ueteri pugnātes curribus uterētur Lupus uero ob id illidicatus ē qa rapax & igluuioſum ſit aial ad ſatiabilē uoracitatē ſequētium caſtra mōſtrādā Cui ideo picus atribuitur auis qa utplurimum bellorum hoīes auguriis & auſpiciis itēti ſint & qa ex qbo cunque cōtigētiis cōfeſti oia ſumāt Seu qa uti roſtro picus aſſidua percuſſiōe etiā robora penetrat: ſic & armegeri cōtinua demolitiōe aut certaminum cōtinuatiōe mœnia penetrent ciuitatum. Gramē āt ideo illi ſacā dicit Albericus qa hæc herba ſecundum Pli. ex humāo ſanguine pereetur & inde ut inde dicit Romani rē bellicā agētes Marti ſacā facturi arā cōſtruebāt gramineā: qđ ego ridiculum reor ut gramē ex ſanguine tm̄ humano oriatur ſed aliunde illud Marti dicatum habuiſſe originem puto nā cum cōſueueruut belligeri hoīes in expeditis locis libentius caſtra locare & ob id ut plurimum in locis gramineis q̄ ex cōſulto ab agricultoribo nō coluntur eo q̄ in ſe gramē omnē terræ humorē atrahat & ſatis nullum uel modicum liquat a romāis & forſan a priſcis iuētum ē ad oſtentationem uirtutis benemeriti pugnatoris eos herba graminea coronare q armoq; ui caſtra primi intraſſent hoſtium De Cupidine primo Martis filio qui genuit Voluntatem Cap. IIII.

C Vpido ut ait Tullius in libro de naturis deorum. Martis & Veneris fuit filius quem inſipidi ueteres modernique ingentis potētiæ deum uolunt qđ ſatis patet carmine Senecæ tragedi q de in tragœdia hyppoliti Et iubet cælo ſuperos relicto Vultibus falſis habitare terras Theſſali phœbus pecoris magiſter Egit armentum poſitoque plectro Impari tauros calamo uocauit Induit formas quotiens miores. Ipſe qui celum nebulaſque ducit Cādidas ales modo mouit alas In quibus q̄ grādis ſit potētia deſignatur. Minus oſtēditur in ea fabula quā de eo refert Ouidius dum illum dicit ob Danis pulchritudinē Apollinem phitonis uictorem aurea uulneraſſe ſagitta & Danem plumbea ut amaret ille hanc illa aūt hūc haberet odio. eius formam ſic deſcribit Seneca tragœdus in octauia Volucrem eſſeamorē fingit inmitē deum mortalis error armat & telis manus Arcuſque ſacros iſtruit ſeua face. Genitumque credit Credit Venere &c. Seruius autem dicit eum ætate pueq;. & Frāciſcus de barbarino nō poſtponendus hō in qbuſdā ſuis pematibus uulgaribus huic oculos faſcea uelat & griphis pedes attribuit atque cingulo cordium pleno circundat Apuleius āt ubi de aſino aureo eum deſcribit formoſiſſimum dormiētem. ſic cum uidilicet captis aurei genialem cæſariē Ambroſiā temulentiā Cerulces lacteas genaſque purpureas perrantes crinium globos decoriter impeditos alios antepēdulos alios retropendulos quorum ſplendore nimio fulgurante & ipſum lumen lucernæ uacillabat per humeros uolatilis deipennæ Roſcide micanti flore cādicant & q̄uis aliis quieſcentibus eximiæ plumulæ tenellæ. Ac delicatæ tremulæ reſultantes inquietæ laſciuiunt. Ceterum corpus glabellum atque luculentum & qualem peperiſſe Venerem non peniteret &cæ. Refert ꝓterea Auſonius. ex hoc fabulā ſatis lōgo carmine ſcriptā quā pictā ait treueris in triclinio zoili Cupidinem. ſ. iter mirteta herebi caſu euolaſſe quem cum cognouiſſent heroides mulieres eius ob cauſā dira ſuplicia & inhoneſta deſideria atque mortes paſſæ facto agmine in eum cōfeſtim ſurrexere: & fruſtra conātem exercere uires. eū cepere: atque in excelſā ibideē mirtum cruci affixere ſuas inde pendenti ignominias iniicientes: q̄s inter dicit & aduenīſſe Venerē increpātem eū. eique Vulcani cathenas ipropantē. & ſupplicia ſeua minitātē qbus cōmotis aliis remiſſis ſuis iniuriis a uenere uenīā illi ipetrauere. cūque ſuſtulere de cruce & ipe euolauit ad ſupos. Referuntur & inſup plura. qbus omiſſis dictoq; pſcrutādus eſt ſenſus. Fuiſſe eū Cupidinē Martis & Veneris filium & inſignē pulchritudine laſciuique moris ſatis poſſibile reor. Ver; de hoc minime ſenſere fingētes. & iccirco qs talis ex his oriri potuerit inter opiones maloq; inueſtigādum ē. Eſt igf hic. quē cupidinē dicimus. mentis q̄dā paſſio ab exterioribus illata & p ſenſus corporeos introducta & intrinſecarū uirtutū approbata pſtantibus ad hoc ſupcæleſtibus corporibus aptitudinē. Volunt nāque aſtrologi ut meus aſſerebat uenerabilis andalo q̄ qñ cōtingat Martē in natiuitate alicuius in domo Veneris in tauro. ſ. uel in libra repiri & ſignificatorē natiuitatis eſſe ꝓtendere hūc q tunc naſcitur futuq; luxurioſū. fornicatorē. & uenereoq; oium abuſuq; & ſcæleſtū circa talia hoīem. & ob id a philoſopho quodā cui nomen fuit ali. in cōmento q̄dripartiti dictū eſt. q̄ qñcunque in natiuitate alicuius Venus una cū Marte ꝓticipat: habet naſcenti cōcedere diſpoſitiōem philocatiōibus fornicatōibo at luxuriis aptā. q̄ qdem aptitudo agit; q̄ cito talis uidet mulierem aliquā q̄ a ſenſibus exterioribus cōmendentur cōfeſtim ad uirtutes ſenſitiuas interiores defertur qđ placuit. & id primo deuenit ad fantaſiā: ab hac āt ad cogitationem traſmittitur. ab iſtis āt ſenſituis ad eā uirtutis ſpeciē trāſportatur q̄ inter uirtutes apphenſiuas nobiliot eſt. i. ad intellectum poſſibilem. hic āt receptaculum eſt ſpecieq;. ut in lib. de anima teſtatur Ariſt. ibi āt cognita & intellecta ſi p uoluntatem patientis ſit in qua libertas eligiendi. & retinendi eſt ut tanquā approbata retineantur tunc firma

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

ta memoria hæc rei approbate passio quæ iam amor seu cupido dicitur: in appetitu sensitiuo ponit sedem & ibidẽ uariis agentibus cãsis aliq̃ndo adeo grandis & potens efficitur ut Iouem olipũ linquere & tauri formã sumere cogat. Aliquãdo aũt minus ꝓbata seufirmata labitur & annihilat̃ ira: & sic ex marte & uenere nõ generat̃ passio sed secũdũ qd̃ supra dictũ ẽ hoies apti ad passionẽ suscipiẽdã secũdũ corporeã dispositionẽ ꝓducuntur qbus non existẽtibus passio non generaret̃. sic large sumẽdo a marte & uenere tanq̃ a remotiori paululũ cã cupido generat̃. Seneca aũt tragœdus i octauia ãpliori paululũ licẽtia: esto paucioribus uerbis huius describit originẽ dicẽs. Vis magna mẽtis blãdus atq; animi calor amor ẽ iuenta gignit luxu ocio nutrit̃. iter læta fortunæ bona. Sane in excusationẽ suæ ĩbecillitatis hanc pestẽ mortales miseri pressi passione hac potẽtissimum finxere deũ: quos i Hyppolito Seneca tragedus destat̃ dicẽs Deũ eẽ amorẽ turpi ser uitio fauẽs finxit libido quoq; liberior foret Titulũ furori numinis falsi addit &c. Sed iã eo ueniẽdũ ẽ ut excussis fictionibus qd sub eis sit absconditũ uideamus Hũc puerũ fingũt ut ætatẽ suscipiẽtiũ passionẽ hãc & mores designẽt: iuuenes eni plurimũ sunt & more puerorum lasciuiũt nec satis sui cõpotesquo pasionis ipellit ipetu: potius q̃ quo rõ iusserit efferũt̃ Alatus præterea dr̃ ut passio nati istabilitas demõstretur Facile. n. credẽtes cuplẽtesque de passione in passionẽ euolãt. arcũ atq; sagittas iõ ferre fingitur ut isipiẽtiũ reptẽina captiuitas ostẽdatur nã i ictu fere oculi capiũtur. has aureas eẽ dicũt & plũbeas: ut p aureas dilectiõẽ sumamus. q̃ uti aurũ lucidũ atq; ꝓciosũ ẽ. sic & ipsa. Per plũbeas ãt odiũ uolũt qd̃ uti graue metallũ iners & uile sit. sic & maliuolẽtia reddit quos corripit. Fax ãt illi supaddita oñdit aiorum incẽdia. exustiũe cõrinua captiuos infestãtia. Oculos ãt illi fascia tegũt ut aduertamus amãtes ignorare quo tẽdant. nulla eorum esse indicia nullæ rerum distinctiões sed sola passiõe duci. Pedes ãt gryphis illi iõ apponuntur ut declaretur q̃m tẽacissima sit passio. nec facile inerti impressa ocio soluitur. Eũ cruci affixũ si sapimus documẽtũ ẽ qd̃ qdẽ seqmur quotiens aio i uires reuocato laudabili exercitio mollitiẽ supamus nr̃am & aptis oculis ꝓspectamus quõ trahebamur ignauia.

De uoluptate filia Cupidinis — Cap. V.

u Oluptas ut dicit Apuleius cupidinis atq; psicis filia fuit. cuius generatõis fabula supra ubi de psice latissime dicta ẽ. Cuius figmẽti ratio apietur facile. Cũ. n. cõtingit nos aliqd optare & optato potiri proculdubio obtinuisse delectamur. hanc delectationẽ prisci uoluptatẽ uocauere.

De Enomao secundo Martis filio qui genuit hippodamiam. — Cap. VI.

e Nomaus rex fuit Elidis atq; pisæ. & ut Ser. placet Atque Lactãtio Martis fuit filius. Sane ego bellicosum fuisse hoiem arbitror. & ob id fictũ martis filiũ. Cõstat. n. eũ aduersus pelopẽ bellũ habuisse & a pelope supatũ & cũ secũ uenisset i pacẽ eidẽ hippodamiã filiã suã cõcessit in cõiugem.

De hippodamia Enomai filia & pelopis coniuge. — Cap. VII.

h Ippodamia dicit Seruius filiam fuisse Enomai regis & cũ formosissima peteretur a multis. eẽntque Enomao uelocissimi eq ut q ex uẽtorum flatu crẽati fuerãt: ab enomao petẽtibus talis apposita cõditio ẽ. ut. s. curtule deberẽt inire certamẽ. & supati necarẽtur. uictor ãt potiretur optato. & cum iam multos i mortẽ dedisset aduenit Pelops tãtali regis filius clara floridus iuuẽtute. petiitque cõiugiũ uirginis dispositus subire certamẽ. hippodamia ãt cũ uidisset pelopẽ formositate eius capta myrtilum aurigã patris pactiõe primi coitus corrupit. Alii uero dicũt clã a Pelope fuisse hac eadẽ pactiõe corruptũ. Myrtilus ãt axẽ currus fecit ex cera. & sic dum essent in stadio fracto axe currus enomai. pelops uictor euasit. & sic cõiugio hyppodamiæ potius ẽ. Dicit Barlaã in annalibus græcorum legisse Pelopẽ ob negatã sibi hippodamiã aduersum Enomaũ inisse bellũ & enomaũ fraude myrtili ꝓfecti sui supatum. Qui myrtillus cũ ꝓcium fraudis postularet a pelope ab eodẽ i mare deiectus periit. hæc pelopi uiro suo pepit Atridẽ & Thyestẽ. phystenẽ & alios.

De Thereo tertio martis filio q genuit Ithim. — Cap. VIII.

t Hereus rex Thracũ fuit. & ut ait Theodõ. filius fuit martis ex nympha Bisconide p uim ab eo oppressa. qd̃ in parte scribit Oui. dicens: Quẽ sibi pãdion opibusque uirisque potentẽ. Et genus a magno ducentẽ forte gradiuo. Cõnubio ꝓgne iunxit &c. Ex hoc talis historia cũ fabuloso fine narratur. Cum fatigasset Tereus bello pãdionẽ athenarum regẽ. & in pacem tandẽ uenisset. ut firmior eẽt. prognẽ natu maiorẽ sumpsit in cõiugem. q̃ cũ iã illi Ithim filium pepisset. uenissetque in desiderium uidendi Philomenã sororẽ suã orauit ut aut mitteretur athenas. aut ab athenis accersiretur philomena. Thereus autẽ Athenas uadẽs a pãdione impetrauit. ut philomenam ad prognem duceret. quam speciosissimã uirginem cum adamasset Thereus eã in pastorali domo uiolẽter oppressit. & minitanti se eũ accusaturã progni: linguã abscidit. & in domo illa clausam seruauit. & ueniens sorcitatus ad prognẽ. philomenam maris nausea mortuã dixit. Philomena uero carceris affecta tedio in tela quæ sibi contigissent oia acu scripsit & p ancillulã sorori misit. Quæ cũ ficta lætitia dolorẽ occultasset suũ instãtibus orgiis Bacchi noctu nã eo tpe a bisconis mulieribus cælebrabãtur. tyrsis & pellibus ornata intrauit siluas & philomenã æque ornatã eduxit i regiã & accẽsa furore cũ multa excogitasset i uirum i Ithĩ paruulũ filiũ illi applaudẽtẽ euomit iras. eũque secto iugulo iteremit & coctũ uiro mãe de more epulãti apposuit. q cũ sæpius rei iscies illũ uocasset eique r̃ndisset cõtiue ꝓgnes adest: nec itelligeret ille anteq̃ a mẽsa surgeret philomẽa ex cõclaui exiẽs illi i hoc seruatũ caput apposuit. q̃ repẽte hinc ide cõmotus dũ illã inseq̃retur gladio. factũ ẽ miseratiõe deorum ut ꝓgnes i irundinẽ uerteretur. & pulo in habitu ꝓpria tecta seruaret. Altera uero i auẽ sui nois mutata siluas petiit q̃s nocte re ligrat. There. ãt upupa fcũs ẽ: & sic ois regia trãsformata. Sẽsus ãt fictionũ scd̃m Barlaæ sniam talis ẽ. Fuit Thereus hõ ipius & ferox nil nisi p bellũ cupiẽs aut sumẽs. & ob id martẽ meruit i patrẽ cũ filius fuerit astogyri biscõidũ pricipis. q qdẽ ob suũ facius nil auderet i cõiugẽ. & ipsa ob ruborẽ ꝓpetratæ seuitiæ nũq̃ i regiã descẽdisset. sed nigra tecta ueste i sublimiori domus pte suũ differet scelus. & sororis isfortunium huius

mutatiõis cãm dedit. sicuti a philomẽa tã noie q̃ reditu i siluas. Thereũ ãt iõ in upupã uersum dixere. qa cristata sit auis. & ululare cantus eius. fit: & stercora cibus. ut p cristã insigne regi cappitis designet̃: & p ululatũ filii perditi lamentationes: & per fœtidũ cibum aspnanda atq; fastidiosa memoria comesti nati.

De Ithi Terei filio. — Cap. IX.

i This Terei & prognes fuit filius: cuius ætas & infortuniũ satis supra scriptũ ẽ. Aiunt. n. eũ in auiculã quam carduelem uocant mutatum: & hoc potius ab hitu infantiæ suæ sumptum credo: q̃ aliunde picta quidem auis est carduelis: ut & pictas acu uedes ferre uidemus infantes nobilium.

De Ascalapho. iiii. & Ialmeo. v. filiis martis. — Cap. X.

a Scalaphus & Ialmenus fratres & filii fuerũt Martis ex Astochia: ut in Iliade placet Home. dicẽti sic illis dominabat̃ Ascalaphus & Ialmenus martis filii quos genuit Astochia i domo actoris Azidao uirgo uenerabilis palatiũ cũ ascẽdit Mars fortis. hic ãt cũ ipsa iacuit clam. Hos ãt dicit Home. ubi supra dominos fuisse Asplidonis & Orcomeni ac Minionis ciuitatibus. & cum græcis Troiam uenisse cũ. xxx. nauibus. Ego ãt ut de reliqs dictum ẽ pugnaces fuisse hoies arbitror: & iõ filios habitos ab antiquis.

De Parthaone. vi. Martis filio q genuit Agriũ & Melã & Thestium & Oeneũ. — Cap. XI.

p Artheon ut ait Theod. filius fuit Martis ex Meroe. patrẽq; eius alio noie Meleagrũ appellatum: & Calydoniæ regẽ. Paulus ãt dicit hunc Martis fuisse filium ex Sterope filia Athlantis: Lactã. ãt dicit hunc nõ Martis fuisse filiũ. sed Meleagri martis filii. Tandẽ Theod. dicit uerum eẽ Parthaonẽ filiũ fuisse Meleagri ex merope Ethola uirgine. Sed q̃m Meleager primus armis sibi occupauerit Calidoniã atq; tenuerit. cũ Iouis Archadis filius fuerit. mars a rudibus incolis creditus & appellatus est & inde Parthaon martis filius dictus. Huius qdẽ genealogiã Home. in iliade introducẽs Diomedẽ loq̃ntẽ designat oñdit q; Parthaonẽ tres filios habuisse. Agriũ Melã & Oeneũ. sed Theodõ. his supaddit quartũ Thestiũ. s. ab Homero minime noiatum.

De Agrio & Mela filiis Parthaonis. — Cap. XII.

a Grius & Mela: ut supra dictum est Home. teste filii fuerunt pathraonis. de qbus nil preter nudum nomen ad nos usq; peruenit.

De Thestio Parthaonis filio qui genuit Thoxium & plexippũ & Altheam — Cap. XIII.

t Hestius dicit Theodõtius filius fuit parthaonis ex Calidone nympha. paulus uero dicit ex althea. & altheã filiã sic dictã. qa dũ nasceret̃ ipsa labore partus mortua mater fit: nec de eo ꝓter hoc habetur ulterius nisi q; altheam genuerit & Thoseum & plexippum.

De Thoseo & plexippo Testii filii. — Cap. XIIII.

t Hoseus & plexippus Testii fuerunt filii. ut ꝓdictũ ẽ. Qui qdẽ cũ iuuenes essent robusti ætate ualentes: & aio una cũ reliqs nobilibus iuuenibus græciæ in uenatiõe apri calidonii cũcta. ut refert Ouidius uastãtis uenere. ibiq; cum post longũ laborẽ beluã interem issent cernẽtes q; meleager Oenei regis filius eorum nepos & uenationis princeps caput apri athlãti uirgini. qa pria uulnerasset illum dedisset ut tanq̃ prima feriens ritu uenantiũ ꝓcipuo uenatiõis decoraretur honore. Illud illi indignãtes q; tãti laboris inter tot nobiles iuuenes fœmina primo insigniretur honore eripuere. Quã ob causam turbatus meleager in illos irruens subtracto capite illos interemit renitentes. & uirgini sublatum honorem restituit.

De Althea filia Thestii & matre Meleagri. — Cap. XV.

a Lthea Thestii fuit filia. & de matris noie peuntis: dũ eã pareret nũcupata ẽ: ut satis ꝓdictũ est. hæc Oeneo regi Calidoniæ nupsit. cui cũ inter alios filios meleagrum pepisset. eo nato uidit audiuitq; fata circa ignẽ dicẽtia: tã diu natũ uicturum q̃diu stipes unus. q tũc ardebat in igne ꝑmaneret iconsumptus ab igne. Quo dicto decedẽtibus fatis. Althea e lecto surgens cõfestim subtraxit ab igne atq; seruauit. porro cũ sacrificãs ob honorẽ Meleagro ex uenatiõe cõsecutũ: & interim audisset ab eodẽ fratres occisos furore pcita in uindictã se dedit præcipitẽ. & arrepto fatali stipite. quẽ caute illo usq; seruauerat igni cõburendũ exhibuit: quo cõsumpto filius meleager occubuit. Quod cũ audisset infœlix facti pœnitens in gladium irruit. & uitã miserrime terminauit. Stipitẽ hũc ego radicale humidũ arbitror naturæ lege factũ. ut eo durante uita nascẽtiũ ꝑseueret. q a matre. i. a rerum natura igni. i. siccitati ipositus. ut peat natus necesse est.

De Oeneo parthaonis filio q genuit Deianirã. gorgẽ. & meleagrum. & thydeũ. ac menalippũ. — Cap. XVI.

o Eneus Calidoniæ rex ut supra dictũ est parthaonis filius fuit lõge magis apud nos filiorum ope q suo cognitus. huic cõiunx fuit althea & plures illi fuere nati. sed utrum ex althea omnes non satis mihi notum est: cum de alio q̃ de meleagro legisse non recolam.

De Dianira Oeneii filia & herculis coniuge. — Cap. XVII.

d Eianira Oenei regis fuit filia. ut in morte meleagri testat̃ Oui. dicẽs. Quas postq̃ Oenie tãdẽ latoida clade Exitiata domus ꝓter gorgẽq; nurũq; Nobilis alcmenæ &c. hæc uirgo ꝓstãtissimæ formæ fuit: adeo ut multi illã in cõiugẽ exoptarẽt: atq; peterẽt tãdẽ cũ acheloo flumini ꝓmissa fuisset: & postremo herculi poscẽti despõlata ortũ ob ipsius nuptias certamẽ est. & supato acheloo herculi recessit: hæc præterea a Nesso cẽtauro sũme adamata: & i trãsitu fluminis rapta: ut clarius ubi de Nesso. q cũ sagitta ab insequẽte hercule lætaliter uulneratũ se sciret: i amoris ꝓmiũ uestẽ Deianire uenenato sanguie reipsã dilectæ dedit. asserẽs uestimẽto uim eẽ reuocãdi herculẽ a qbuscũq; amoribus: q cũ credula clã seruasset capto amore yolis herculi trãsmisit iduendũ: ut illũ ad se reuocaret. attamẽ cũ illud hercules iduisse: & sudore sic cũ cruorẽ resoluisset porisq; hausisset aptis: ui urgẽte ueneni in rabiẽ uersus sese dimisit i ignẽ: & mortuus est. & sic Deianire uxoris munere interiit. Theodõtius dicit bellũ habitũ cũ Acheloo huiusmodi fuisse: q; cũ desideraret hercules Deianirã: & Achelous fluuius Calidoniã duobus alueis fere omnẽ aliq̃n irrigaret

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

& fata omnia secum traheret ab Ob Oeneo herculi petenti hac sub cōditione cōcessa. si acheloum ī unum cogeret aluerum & illum sepiret aggeribus. q cum nō absque maximo labore fecisset Hercules acheloo superato Deianirā obtinuit.

De Gorge Oenei filia Cap. XVIII.

g Orgem Oenei fuisse filiā: testimonio Ouidii pmōstratum est. Theodōtius uero dicit gorgē nō feminam. sed hominem fuisse: & in bello Thebano occubuisse.

De Meleagro Oenei filio. qui genuit Parthenopeum. Cap. XIX.

m Eleager filius fuit Oenei regis Calidoniæ & Altheæ. in natiuitate cuius refert Oui. pcas tres ab Althea iā labore partus soluta uisas circa ignem stamina nentes. & cum flāmis ignis stipitem posuisset dixere. O nunc nate erit æqua tibi cum stipite uita. qd cum audisset althea eis discedētibus surgēs stipitē igni substraxit illumque ne cōbureretur cum diligentia seruauit. Fuit hic meleager iuuenis insignis & æuo suo fama clarissimus. & eodē Ouidio referente cōtigit. q Oeneus pater ex susceptis frugibus cunctis supis sacro instituto honores impenderet Diana tñ seu indignatiōe. seu obliuiōe omissa. q aduersus eum turbata aprum immanē agris calidōiis imisit cuncta uastātē. Ad quē cōficiēdum cum uocatu Meleagri cōuenissent oēs adiacentium ciuitatum insignes iuuenes. cōtigit. ut athlas uirgo Oenei filia. seu secundum alios iasii regis. forma & ætate cōspicua. & uenationum experta ēt aduocata ueniret. q̄ cum extēplo Meleager amasset factum ē ut inita uenatiōe. cum oēs in aprum irruerent: hæc añ alios oēs illum iaculo uulneraret. q postq̄ captus & occisus ē. Meleager uenatōis princeps. seu amore ductus. seu qa sic expetebat usus. Athlāti. q prio illum uulnerauerat apri caput trāsmisit. Lactā. addit & pellē q pcipuus apud uenatores habebatur honor. qd ægre ferētes Plexippus & Thoseus. seu ut dicit Lactā. Agenor: fratres altheæ eidē athlāti caput oblatum obstulerunt. seu auferre conati sunt. quamobrē iratus Meleager in eos irruit & illos occidit. Cæter̄ cum calidōes ob mortē apri festum igēs celebrarent & dona portarēt tēplis & iter eos althea tā ob mortē hostis q̄ ob gloriā filii lætabunda incederet: audita fratrum cæde repēte turbata ē. & in uindictā potius q̄ in lachrymas irruens fatali sumpto stipite eum in flāmas iniecit. quo cōsumpto & Meleager consumptus occubuit. Hom. in iliade in orōne. in q̄ phœnix conatur psuadere achilli. ut arma capiat aduersus troiños lōgum de meleagro Oenei filio sermonē facit. & dicit q cum ob homicidium auculor̄ suor̄ plurimū ab Althea matre execraret idignatus cū uenirēt hostes usque i uallū callidōiæ. citatis nos et arma sumere. sed cū Cleopatra marsippe Idei euinei filia. q̄ ēt altionē uocat. eo q altionē auiā suā pspe ploraret d lectabatur inclusus thalamo. q post mortē fieri nō poterāt. Attñ ex his q eū ob cædē auūculorū mortuū putāt. sunt q credāt eū nō stipite cōsumpto. sed matris cōspiratiōe occisū. Barlaā ab ea fuste dū dormiret occisum dicit. Paulus uero casu eū post gloriā interēpti apri mortuū putat. & ide fabulæ locum adinuentū fatalis stipitis. quē dicit radicale humidū arbitrari. quo deficiente deficit & uita. q̄cunque tñ morte: uel qñcunque assumptus sit ab hoībus arbitrari; uidetur eū athlātis amicitia usum & ex ea Parthēopeum filium suscepisse. Fuit. n. Meleager & Venatio hæc famosa. ut testatur Eusebi. in lib. tempor̄ Atreo & Thieste regnantibus Micenis. anno mundi. iiii. mil. c.

De Parthenapeo Meleagri filio. Cap. XX.

p Arthenopeus filius fuit Melea. & Athlātis. quā dicit Theodō. filiā fuisse Iasii regis Archadiæ & cum esset acris propositi uirgo. cōiugiumque renueret. Dianā in uenatiōibus secuta ē tādem probitate uicta Meleagri eius usa cōtubernio illi Parthenopeum pepit. quē eo q diu celauerit sic appellatus ē a mēis putata uirginitate. Nā græce parthenias uirgo seu uirginitas sonat: de pulchritudine huius & mēis euentu re cognita elegāter scribit Statius ibi. Pulchrior haud ulli triste discrimen ituro. & infra pocto uersus. Huic āt cū plus esset ai q̄ uiriū adolescentulus nōdū pubes. plurimo belli succensus amore audiēs argiuos duces in thebas ituros. ignara matre cōuocatis populis cum Adrasto rege religsset in obsidionem thebarum uenit & ibidem in pugna uulneratus occubuit. Cæterum de isto lōge aliter sentit Serui. Dicit. n. eū Menalippe & Martis siue Melamonis fuisse filium & Archadiæ regem. & puerum admodum thebana bella secutum ut dictum est.

De Tydeo Oenei filio q genuit Dyomedem. Cap. XXI.

t Ydeum Oenei regis fuisse filium Statius clare cōfirmat dicēs. Sanguis babet luctu magni de stirpe creatū Oeneos & Marti nō degenerare paterno Accipies &c. Hoc ēt cæteri uidentur asserere sed de matre qdā dissentiunt. Nā Lactā. eum filium fuisse dicit Altheæ. Serui. āt Euboeæ: De hoc insuper clara recitatur hystoria. Dicit añ alia Lactā. eum e Calydōia discessisse qa Menalippum fratrem suum in uenatōe minus aduertenter occiderat · & hinc segtur Sta. q multa iā nocte imbribus atque procellis fatigatus in argos ciuitatē uenit. ubi cum neminē nosceret & refugium q̄reret quo pnoctare posset ad regiā porticū uenit in quā paulo ante Polynices thebanus pactiōe cū Etheocle fratre fcā de annuo impio successiue etiā madens deuenerat. & equum suū locauerat. & cum nō satis capax duor̄ locus uideretur ob mansionē nō cedente Polynice in iurgium deuenere & inde in certamen. Quod cum audisset Adrastus descendens eos pacificatos deduxit in regiā. Et cum uidisset Polynicem Leonis pelle tectum & Tydeum apri: cōfestim āmbiguum oraculum respōsum quod consuluerat de nuptiis filiarum intellexit. Acceperat autē se illas daturum. alteram Leoni. alterā uero apro: & ideo cum iam eos cognouisset quasi sibi missos generos. Thydeo Deiphilem iunxit. Polynici autem argiam. Ipsi quidem paulo ante hostes non solum affinitate sed amicitia integra e uestigio iuncti sunt. adeo ut ueniente tpe: quo secundum pactionem Polynices regnum a fratre debebat assumere. neminem ire legatum præter se ad repetendum pro Polynice regnum passus est. Cui cum denegatum fuisset præter ius & fas redeundi. ut ait Home. & post eum fere ad litterā Statius: insidiæ iussu Etheoclis appositæ sunt. & cum nocte in incautum qnq̄ginta milites irruissent. nulla ex pte territus expedito gladio in eos cōuersus est & post longā atque cruentā pugnā multis saucius uulneribꝰ: uno excepto

omnes occidit. Tādem cūm Adrasto & Polynice iā uno ex Deiphile suscepto filio Dyomede ad obsidionē uenit thebarum conuocatis amicis. Ibi autem cum tanquam rem suam ageret acriter sæpe pugnans die una a quodam Menalippo sagitta in mortem uulneratus est Quod cum impatienter ferret: seq̄ acerbitate uulneris in mortem thrai cerneret: fere in rabiem uersus sociis eius qui eum uulnerauerat postulauit caput Qui postquam illud multo sanguine fuso obtinuerunt: eique detulerunt: ipse non aliter quam canis iā deficiens ceruici dentes īfixit: & illam dum bestiali ritu deuoraret: occubuit. hunc preterea ut Lactantius refert fuerunt. qui ex marte genitum dicerent sumpta facie oenei: nil aliud: sentientes quam martem in natiuitate tydei adeo potentissimum significatorem fuisse: ut ei in gestibus suis simillimus appareret.

De Dyomede Tydei filio. Cap. XXII.

d Yomedes ut satis uulgatū est filius fuit Tydei ex Deiphile. Hic Etholor̄ dux cū cæteris græcis ad obsidionē Troianam accessit: apud quā adeo strēue segessit ut post Achillem & aiacem græcorum omnium fortior haberet & audacior: Nam præter occisos reges a se. & singulares pugnas aduersus Hectorē & Aeneā: aliosque insignes Troianor̄ pricipes: & captos thesi equos atque palladium Troianis subtractum eo in bello Martē uulnerauit: ut testatur homerus in Iliade: sic & Venerē Aeneā protegētē: ut homerus primo deinde dicit Virgilius Tandem cum obtenta uictoria in prīam remearet: dicit Leontius q ab Egiale coniuge quæ suasione naupli patris Palamedis alteri adhæserat homini minime receptus est. Seruius quidem dicit q cum ipse cognouisset Egialem cum Cyllabaro Steleni filio concubuisse uerecundia ductus domum noluisse reuerti. Dicit insuper Leontius. hoc illi imprecatum a dione fuisse cum filiam uulnerauit. Is tamen indicto sibi exilio ad partes apuliæ sese contulit & occupato. Gargano monte: ut uolunt aliqui: eius in radicibus sypontum condidit ciuitatē Alii arpum dicunt & ibi cum multa passos fuisset. ut dicit Virg. socios ī aues mutatos pdidit. & eo q ossa āchisis oraculo sēcū tulerit: dicit Seruius eū ipsa ppessum: & ob hanc causam illa restituit. Aristoteles autē ubi scribit de mirabiliū auditu dicit: Dyomedem ab Aenea per dolū occisum & loca qbus īperauerat occupata. eo tamē mortuo ut asserit Agustius: ab incolis deificatus est eique tēplū cōstructū ī isula: cui diomedia ab eo nomē est: & post eius mortē socios ob dolorem necis eius in uolucres uersos eosque tēplū icolere atque circūuolare. Quod etiā affirmat Ser. dicēs has aues a latinis uocari diomedias: a græcis uero Erodyos dicēs in sup eas græcis ad italiā uenietibus applaudere atque lætas occurrere: cū latinos fugiāt uehemēter: eo q suæ originis memores sint & q a latis dux eorū sit occisus Theod. uero dicit eas græcis applaudere & ceteris natiōibus eē īfestas & singulis ānis aquā rostris portātes tēplū. Dyomedis pfundere Sed qd sub fictionibus lateat uidēdū ē: Diomedē Martē uulnerasse ideo dictū puto: qa forsan cū hectore pugnās q ob īsignē militarē eius uirtutē merito Mars dici poterat illū uulnerauit. Sic & Venerē quia æneā ueneris filiū uulnerasset socios aūt ī aues mutatos dicit Theodōtius ideo fictū qa pirrhathæ effecti sunt adeo ueloci cursu remor̄ suffragio discurētes maria ut uolare uiderentur. eosque græcis seruatis reliquis nationibus fuisse infestos.

De Menalippo Oenei filio. Cap. XXIII.

m Enalippus ut Lactātio placet Oenei regis fuit filius hic īsiluis dum una cū Tydeo fratre uenaret ab eodē īaduertētet occisus est.

De Zesio. vii. Martis filio. Cap XXIIII.

z Esius. ut ait Theodontius Martis fuit filius ex hebe iuuēturis dea susceptus mihi tamē oīno icognitus.

De. Phlegia. viii. Martis filio. qui genuit Coronim & Isionem. Cap. XXV.

p hlegias ut dicit Lactātius filius fuit Martis. homo neq̄. elatus & in superos hic autem. ut ait Seruius. filios habuit Isionē & Coronidē nymphā. Quā cū sensisset ab Apolline uitiatā. cōfestim ira percitus tēplū eius delphis incēdit Quāobrē iratus Appollo eū sagittis iterremit eiusque animā apd īferos religauit hac sub pœna ut sub ingenti sedeat saxo ruinam minante & semper. illud casurum: suspicetur & timeat. de quo sic Virg. Phlegiasque miserrimus omnes Admonet. & magna testatur uoce per umbras. Discite iustitiā moniti. & nō tenuere diuos. &c. Phlegiā cōbussisse templū Apollinis ut dicit Eusebius i libro tēporū contigit Dauni regis arguor̄ anno. xxii. anno uero mūdi. iii. mil. dcc. lii. Nūc qd ueteres de īpensa Phlegiæ pœna senserint uideamus Phlegias autē dictus ē a phlegon qd est flāma. & ideo martis recte dicitur filius qa calidus sit & siccus & ardores & icendia cōpetūt Quod aūt aput iferos dānatus sit. ea q̄ dicta est pœna putat Lucretius q arbitrati sint ueteres anteq̄ ad corpora ueniāt apud superos esse aīas &. uenietes in corpora quoniā iferi sumus respectiue ad supcælestia corporū eas defendere ad iferos & ibidē uarias habere pœnas secūdū uarias affectiones uel exercitia. sic Phlegeas ī hac uita iter mortales uiuēs ad hanc penā dānatus est quā talē itelligit Macrobius ubi de somnio Scipionis sic dicēs atrā silicē lapsuram. & cadēti similē illor̄ capitibus iminere q arduas ptātes & īfaustā ambiūt tyrānidē nunq̄ sine timore uicturi & cogētes subiectum uulgus odisse dum metuāt semp sibi uidetur exitium excipe qd merentur

De coronide nympha filia phlegiæ & matre æsculapii. Cap. XXV.

c Oronis nympha ut ait Seruius filia fuit phlegiæ quæ cum forma præclara esset placuit. Apollini. & ab eo uitiata est atque ex eius cōcubitu filium cōcepit qui postmodum Aesculapius appellatus est

De Isione filio phlegiæ qui genuit cētauros Quor̄ hec sunt noīa. Euritius: Nessus. Astilus. Ophionides Grineus Rhetus Orneus Licidas. Medem Pyserior. Taumas. Mermeros Pholus Menelas Abas. Eurinomus Hyreos hymbrus Ceneus Alphidas Elops. Pacreus Licus Cromis Dictis Pharcus. Bianor Hedianus Licetus hypason Thereus Ripheus. Demoleon Phlageon hylon. Ephynous. Damus. Dorylas. Cyllarus hyllonōe fœmia Pheo Tomus. Theboas Pyretus Ethodus. Ephydupus. Nesseus. Odites. Stiphelus Bromus Antimacus Elimus pyramus Latreus & mōicus & alios & hos pter genuit pithoū. Cap. XXVII.

VNiVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Sion phlegiæ filius phibeſ a cũctis.hunc aliq uolunt Iouis miſeratiõe i cælũ aſſumptum. & eius ſe
l cretarium atq; Iunonis effectum ubi elatus oſtõ auſus ẽ Iunonẽ de ſtupro iterpellare. q̃ Ioui conq̃
ſta eius iuſſu nubẽ in ſui ſimilitudinẽ exornauit Iſionique loco ſui appoſuit. Qui cũ ea lacens ex illa
centauros genuit.& cum a Ioue de cælo fuiſſet deiectus in terras.auſus ẽ apud mortales gloriari ſe luno-
nis potitũ cõcubitu.quãobrem ictus fulmine apud inferos rotæ uolubili.& plenæ ſerpẽtium alligatus cõti
nuæ reuolutiõi dãnatus ẽ. Vñ dicit Ouid. Voluit Iſion.& ſe ſegturque ſugitque.&c. Huius ãt figmẽti rõ po
teſt eẽ talis Iſion theſſalus fuit.& Laphitaꝝ dñs: regni ꝑter modũ auidus adeo. ut p tyrãnidẽ occupare co-
natus ſit: Iunonẽ ãt nũc aerẽ nunc terrã dixiſſe.& reginã regnoꝝ atque diuitiaꝝ: q̃ inq̃tum terra & regnum
in terris.& aliqd ſtabilitatis uſ ꝓtendere.& inq̃ntum aer q lucidus ẽ ſplẽdoris aliqd uidetur addere regnis q
tũ fugitiuus eſt: & i tenebras uertitur facile. Nubes ãt ſolis ope ex uaporibus aqueis ſeu humẽtis terræ ſur
gentibus.& in aere cõdenſatis cõficitur natura ſua caliginoſa uiſui ſenſibilis. manu ãt incõprehenſibilis: &
nullis firmata radicibus a uẽtis huc illuc ꝑpellitur.& demum aut in aerẽ a calore reſoluitur. aut i pluuiã a fri
gore uertitur. Quid ergo ex dictis. Pro nube nõ regnum itelligemus. ſed qñ in Iunonis effigie apponiẽ. id
dicemus. qd in terris uiolẽtia poſſidemus. cui regni ſimilitudo nõnulla eſt. inq̃tũ uti rex ſuis ſubditis domi
natur. ſic & is q uioléter poſſidet. dum uires ſuppetunt ſuis impare uidetur. Sed uti iter limpidũ aerẽ. & cõ-
denſatã nubẽ grãdis eſt differẽtia: ſic iter regẽ atque tyrãnum. aer fulgidus ẽ. ſic & regium nomẽ. Nubes ob
ſcura eſt: ſic & caliginoſa tyrãnides. Regis amabile nomẽ. Tyrãni tetrum & odibile. Rex tronum cõſcẽdit
ſuum regiis inſignitus notis. Tyrãnus occupat dñium armis horridis circũſeptus. Rex pqetẽ & lætitiã ſub-
ditorum. Tyrãnus p ſanguinẽ & miſeriã ſubiacẽtium. Rex pacẽ augmẽtumque fidelitũ totis exqrit uiribus.
Tyrãnus rẽ ſuã curat p exterminium aliorꝝ. Rex in ſinu amicorꝝ qeſcit. Tyrãnus amicis fratribuſque ſemo-
tis in ſatellitũ ſcælestorũque hoium aĩam ſuã ponit. Quãobrẽ cum in ſe: ut patet: diuerſiſſima iſta ſint: rex
ſplẽdidus aer merito ſingi põt. & ei ẽ aliqd ſtabilitatis annexũ: ſigd dici põt ſtabile i caducis. ubi tyrãnus re-
ſpectiue turbulẽta nubes ẽ nulli ſtabilitati annexa. & q̃ facile reſoluaẽ. ſeu a furore ſubiacẽtium. ſeu ob deſi
diã amicorꝝ. his ꝑmiſſis arbitror qd ſibi uelit fictio abque difficultate uidebimus. Aſſumitur ergo tũc i cælũ
Iſion. cũ celſa aío cõtẽplamur. utputa regnũ: purpuras: ſplẽdores egregios. eximiã gloriã: potẽtiã inexhau
ſtã: & q̃ ſtultorꝝ iudicio regũ ifinita ſunt cõmoda. nec imerito Iouis atque Iunonis uidemur ſecretarii facti:
dũ qd ad eos attinet: q̃ſi ex ſpecula deitatis põſumptuoſo ſpeculamur aío. Et tunc in Iunonis deſiderium tra
himur: dũ hos regios faſtus aliud q̃ſint ſtolido iudicio arbitramur. Tunc ãt Iunonẽ iterpellat de ſtupro Iſion
qñ nulla præuia rõne: nullo iuſto ſuadẽte titulo in id priuatus hõ conatus exponit. ut regno uioléter præſit.
Sed qd ſit: ſi forſitã aliqd p inde q̃ritur. Illi nubes Iunonis effigiẽ habẽs apponiẽ. ex quo cõcubitu: occupãtis
.ſ. & occupati iperii ilico naſcuntur cẽtauri. fuere qdẽ cẽtauri hoies armigeri elati ai. & imoderati: ac in oẽ
nefas proni. ut i ſatellites cernimus: & ſtipẽdiarios. & miniſtros ſceleꝝ: ad quoꝝ uires fidẽque cõfeſtim re-
currit tyrannus. Qui iõ ex nube naſci dicuntur. qa ex ſubſtãtiis umbratilis regni. i. ſubditoꝝ eoꝝ emungun
tur ſtipẽdia: ex qbus in eorum exterminium impii nutriuntur. Demum. Iſion a Ioue in terras e cælo pelli-
tur. i. a natura rerum. Poſtq̃ enim cupidus intrauit dominium omiſſis cogitatiõibus ſplendidorum: quibus
ſpe blanda: & fallaci exiſtimatione oblectamur in anxias certaſque trahitur curas: dum ſcilicet nocere inci
pit: quibus laboribus quantumcunque cõrinuis & amaris plenum ſit impium. hic inſuper quoniam ſe cum
Iunone concubuiſſe lactaſſet ideſt ſe regem dicere auſus eſt. fulminatur a Ioue. eo ſcilicet fulmine quo exu
runtur inſipidi qui dum ſe ſomniantes alis in cælum euehi arbitrantur. ſomno excuſſi repente ſe reperiunt
præcipitatos in terris. Nã dum turgido ſpiritu elati quãrumcunque uiolentia populorum impium teneant
in ſe redeuntes ſtolide ambitiõis ſomnum ab oculis pellunt. aduertunt quos angores itrauerint quas am-
bages quos timores: q̃ſque icognitas ante pplexiones. qua aíaduertentia nõ aliter q̃ ab ignito fulmine cru
ciantur. Qui cruciatus ſi peccato aliquo eo tenente tyrannidẽ finiretur. nõ apud inferos ſupplicio rotæ uo
lubilis damnaretur: ſed qm̃ in pectore talis abſque quiete aliqua circulari motu aſſidue circumuoluitur &
ueteres inouantur & nouæ ſupadduntur. dum hinc iſidias. inde uires illius: illinc dei iudicium timidus ex-
paueſcit. Rotæ ifixus uolubili dicitur. Quæ iõ plena ſerpentum fingitur. qa curis nõ ſolum aſſiduis: ſed ẽt
mordacibus agitatur. Seu aliter & breuius: Nubem regni dicemus forte ſpem ſumptã. quã nõnulli ſibi ma-
le ſuis ultribus menſuratis certiſſimã faciunt. Quæ iõ ſimilis Iunoni fingitur. qa ſpanti iã ſperatum poſſide-
re uidetur. nec aliter ſecũ q̃ſi poſſideret. de re ſpata diſponit. & hinc fit: ut ex hac tã certa ſpe. ut effectũ cõ-
ſequatur: ſperans ſibi uires præparat. & ſic agente ſpe. i. nube centauri oriuntur. i. ꝑparantur & cũ ad cõſe
q̃ndum ope qd iã ſpe tenet inſipidus. intrat labores adeo ut omittat cogitatiões ſplendidas & i turbulẽtias
deueniat neceſſe eſt. & ſic a Ioue. i. a luce & ſplẽdore cogitatiõum cadit. ſeu deiicitur in terras & ſulmiatus
uexetur in rotã ut dictũ ẽ. De hac ãt rota aliter ſenſiſſe uſ Macro. illos. ſ. radiis rotaꝝ pendere diſtrictos. q
nihil cõfilio ꝓfidentes. nihil rõne moderantes. nihil uirtutibus explicãtes. ſeque & oẽs actus ſuos fortunæ
cõmittentes caſibus fortuitis ſemp rotãtur: Alii uero ubi Iſion Iouis & Iunonis ſecretarius dicebatur ſen-
ſerunt Iſionem augurem fuiſſe. eo q in aere caperentur auguria p quæ ſecreta. i. ea quæ futura ſunt ſolum
a talibus cognoſci credebãtur Quod autem ex nube genuerit centauros uolunt nil aliud intelligi. q̃ q̃ præ
cio ſatellitum fidem aucupent. quæ ſic facile diſſoluitur alio ſupueniente munere ut nubes fit. Dicit præte
rea Fulgentius dromocridem in teogonia ſcribere Iſionem in græcia primum regni gloriam affectaſſe: &
ſibi centũ eqtes primum oĩum cõquiſiſſe ex quo cẽtauri. i. centum armati. Sed ego miror Iſionem primum
apud græcos regnũ optaſſe: cum cõſtet ante tpa Iſionis multos fuiſſe ſycioniis & argiuis reges. q & græci
ſunt. Fuit. n. Iſion danao ĩpante argiuis, poſſet tũ hic reſpõderi alios reges. q eũ ꝓceſſerunt ſpõte populoꝝ

rũ quibus ſperauerant extitiſſe. Iſion aũt primus fuit q per uim & tyrãnidem regnũ occupare conatus eſt.

De Centauris Iſionis filiis in generali. Cap. XXVIII.

Entauri Iſionis & Nubis filii fuere: ut ꝓmõſtratũ ẽ: Hos uolunt qdã apud theſſaliã equos ãte alios
c domuiſſe & iſignes euaſiſſe eqtes. & quoniã centũ cõuenere iuicẽ cẽtauri dicti quaſi cẽtum armati
uel cẽtũ martes: nã græce atios mars ẽ ſeu potius cẽtũ auræ: nã ſicut uentus uelociter euolat: ſic &
hi centum uelociter currere uidebantur. Verũtamen hæc latina ætimologia eſt quã græce dictiones mi
nime partiũr: Ex eis talẽ refert Serui. fabulã: q cũ qdã Theſſalus rex bobus Oſtro exagitatis ſatellites ſuos
ad eos reuocãdos ire iuiſſet: & illi cũ curſu pedeſtri ñ ſufficerẽt aſcẽderunt equos: & eoꝝ uelocitate boues
cõſecuti: eos ſtimulis ad tecta reuocarũt. Sichi uiſi aut cũ irent uelociter aut cũ eoꝝ eq circa flumẽ peneõ
potarẽt capitibus iclinatis locũ fabulæ ſtulta credulitas adinuenit: q̃ arbitratũ ẽ unũ eẽ aĩal ex equo & hoie
cõpoſitũ: & ſic poſtea ſemper pictũ ẽ: i tandẽ elati hoies i nuptiis perithoi cibo pleni uinoq; madẽtes ſpon
ſã perithoo auferre conati ſũt: ſed reſiſtẽte Theſeo ſupati. Virg. aũt dicit. illos fuiſſe laphitas. Eos aũt ſupe
rari atq; deleri Mars paſſus ẽ: eo q illi ſacrũ nõ exhibuiſſent cũ diis cæteris adoleſſẽt Quaſi ex hoc uelit: qa
obmiſſa Martis ſeueritate: epulis & potationibus uacantes eſſeminati ſint: & ſic ſuperati. Sigd præter hoc
ex eis hic fictionis haberetur: ſatis ſupra ubi de Iſione declaratum eſt.

De Euryto Iſionis filio. Cap. XXIX.

Vrytus ex Centauris unus: ut refert Lactãtius: in domũ Oenei regis calydoniæ ueniẽs Deyanitã
l quam paulo ante hercules petierat & fidem præſtauerat ſe illam in uxorem ducturum poſtulauit in
cõiugẽ. Oeneus ui timẽs ſpopõdit: & cõſtituto die dum nuptias Eurytus celebraret: ſupuenit her
cules: & inito cum centauris ibidem exiſtẽtibus certamine eos occidit. & Deyaniram ſibi matrimonio co-
pulauit: Ouidius uero non ſic: gnimo dicit: q cũ pithous duxiſſet hippodamiã coniugem & poſuiſſet in an
tro mẽſas cẽtauris. & ipſi epulãtes uino plurimo caluiſſent in laſciuiam uenere & audaciã nimiã: & capiente
Eurytho hippodamiã atq; trahẽte eã. ſurrexit pithous atq; theſeus. & turbati caſu aduerſus eũ & ſocios inie
re pugnã: & cũ abſtuliſſet Theſeus hippodamiã Euryto eũ conantẽ manibus cretere ſumpto interfecit.

De Aſtilo ex cẽtauris uno uate. Iſionis & Nubis fĩlio. Cap. XXX.

Stilus ex centauris fuit unus: & quoniã augurio ualebat futura ꝓnoſcens fratres monuerat ne bellũ
a aduerſus Laphitas aſſumerẽt. Tandem cũ ſe una cũ eis in nuptiis repiret. uideretque Driantem a
criter inſiſtentẽ cedentẽq; miſere quos cõtingere poterat. & ex ſuis ẽt plures fugiẽtes timens illius
uirtutẽ & ipſe fugã cæpit neſſoq; cẽtauro fugiẽti dixit. ut dicit Ouidius. Aſtillus ille etiam metuenti uulnera
neſſo. Ne fuge ad herculeos inquit ſeruaberis arcus. &c.

De Neſſo Iſionis & Nubis filio. Cap. XXXI.

Eſſus ex cẽtauris famoſiſſimus fuit. hic cũ uerſutus hõ plurimũ eſſet. & fuga manus euaſiſſet laphi
a tarũ. in calidoniã abiit. & ſecus hebenũ eiuſdẽ regionis fluuiũ morã trahens. Deyaniram filiã Oenei
regis amauit. tractu uero tpis contigit' q̃ eunte hercule a Calidonia uerſus patriã una cũ Deianira
cõiuge ab Hebeno fluuio pluuiis turgido' detẽtus ẽ. Cui neſſus quaſi obſequium præſtaturus obtulit ſe. ſi na
tans uellet trãſuadere fluuiũ. Deianirã in ripã alterã delaturũ. Quod Hercules annuit. Verũ cũ trãſuadaſ-
ſet uelociter neſſus. hercule adhuc natãte. ratus ſuo ardori cõceſſum tẽpus. aura ociori cũ Deianira fugam
arripuit. Hercules ãt ſumpto arcu: ſagitta eũ cõſecutus eſt. Qui dum ſe ſauciũ cerneret. & piturũ agnoſce
ret. ne ſultus occũberet. nouã cõmẽtus fratidẽ. cõfeſtim uestimẽtũ ſanguie ſuo plitũ exſult. & quaſi munus
amoris deianiræ dono dedit. hãc illi aſſerens eẽ uirtutẽ. ut ſi illorũ ſeruareẽ. poſſet ab oi amore forẽſi in ſu-
um reuocare herculẽ. dũmodo id ageret ut illo indueret hercules. qd credula Deianira ſeruauit. & poſt tẽ
pus. dũ herculẽ amore Iolis captũ in ſuũ reuocare uellet. illũ. ut latius in ſequẽtibus exprimeret. occidit neſ
ſus ãt ueſtimẽto dato expirauit: ut uaticiniũ ipleret aſtili: Statius hũc hebenũ fluuiũ ob mortẽ neſſi cẽtaure-
um cognoiat. Et Lucanus de eo dicit. Et meleagreã maculatus ſanguine neſſi hebenos calidona ſecat &c.

De reliquis cẽtauris Iſionis filiis. Cap. XXXII.

Phyonides. Grineus. Rhethus. Orneus. Lytidas. Medon. Piſenor. Taumas. Mermeros. Pholus.
o Menelas. Abas: Eurimomus. Yreos. ymbrus. Oeneus. Aphidas. Elos. Patreus. Licus. Cromis. Di
ctis. Phareus. Bianor. Gedianus. Liceus. hypaſon. Tereus. Ripheus. Demoleon. Phlegeon. Ilon:
Ephinous. Damus. Dorylas. Cyllarus. Ilionome Fœmina. Thomus. Thelebaos. Pyretus. Ethodus. Phi-
dupus. Neſſeus. Odites. Stiphelus. Bromus. Antimachus. Elimus. Pyramus. Latreus & Monicus. omnes
fuere cẽtauri Iſionis & Nubis filii: & in nuptiis pithoi. aut cæſi aut fugati a laphitis: ut late in ſuo maiori uo
lumine teſtatur Ouidius. De Perithoo Iſionis filio. q genuit polipitẽ. Cap. XXXIII.

Erithous nõ ex nube appoſita. ſed ex cõiuge fuit Iſionis filius: ut dicit Oui. duxerat hippodamẽ au
p daci Iſione natus &c. hic ut ferẽ: amicitia itegra Theſeo atheniẽſi iunctus fuit: & cũ hippocatiã ſe-
cundũ Lactã. Secundũ ãt Ouidi. hippodamiã duxiſſet uxorẽ. ut ait Serui. circũuicinos populos cõ-
uocauit ad feſtum. ex quo ſecutum eſt. cũ in nuptialibus ſacris cæteri honorarentur dii: ſolus Mars
omiſſus eſt. quã ob cauſam indignatus cẽtauris indignãribus immiſit furorem. qui ſurgẽtes aduerſus Laphi
tas ĩ pugnam ut ſupra dictum eſt: plures ex centauris ceſi occubuere. Lactantius uero dicit hoc in certami
ne laphitas fuiſſe Deletos. Quod intelligendum eſt de his laphitis qui centauri erant. Perithoum inſuper
uolunt hippodamia mortua: ſeu ea uiuente. & forte repudiata. Cum Theſeo Amico ſuo conueniſſe. Qui
Tunc forte Celebs erat. Se niſi ex Iouis genitis ſumpturos uxores: & cum iam Theſeus helenam Rapu-
iſſet. quæ Iouis & Ledæ filia habebatur. Nec altera noſceretur in terris ea tempeſtate a Ioue genite præter

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

proserpinā Plutonis cōiugē. cū ī celū nequirēt ascēderet ad īferos eā raptu.r, declinauerūt Verū cerberus
aduersus Perithoum īsurgēs illū primo interfecit ipetu quē dū iuuare conaret Theseus in magno uitæ fuit
discrimine & ultimo a Plutone detētus est Tandē redeunte Hercule ab hispania Geriōe supato & pda īgen
ti diuite audito pithoi īfortunio & captiuitate Thesei a trenaro specu descendit ad īferos ut tragœdus testa
tur Seneca intragœdia Herculis furentis Cui obuius cerberus factus ut in eadem tragœdia plenius dicitur
ab Hercule uictus atq; triplici ligatus cathena Theseo concessus est aliqui uolūt cerbero ab Hercule barbā
decerptā quē liberato Theseo. p trenarō ad superos triplici traxit cathena etiā renitētē Pōponius autē ī cos
mographia scribit circa Euxini sinus introitū haud longe ab heraclea urbe acherusiā specū esse ad māes us
que ut fama. fert peruiū. & ex eo ad superos aiūt icolæ cerberū tractū Sūt pterea nonnulli. q ad augendā fa
bulæ fidem cū uenenosis herbis locus abūdet dicāt eas primo ex spuma tracti cerberi natas nec ī pcessu a
quoquā euelli potuisse Quod hac istoria & fictum est æque ad istoriā ptinet Nam cū clā latronum more nō
tanq̄ strēnui iuuenes rapturi proserpinā iuissent Peritous & Theseus nocte acerbero cane pithous ut legit
occisus est & ab īcursantibus detētus Theseus pro cuius liberatōe hercules ad īferos descendens. i. ī regna
molossorum primo claua occurētē & oīa audentē canē domouit atq; ligauit & theseū sub īterminatiōe bel
li plutoni repetiit qui illi cōcessus est & sic cū cane in aticā seu bocciā rediere Per barbā cerbero euulsā au-
daciā atq; robur debemus itelligere qbus canis priuatus est nā exptus herculis clauam & uisa uiri constācia
timidus atq; mutus effectus se uictum cōfessus ē Est eni hoībus barba a natura cōcessa ī testimōiū uirilita
tis: ut in moralibus placet Gregorio hāc eni quotiēs tāgimus aut uidemus nos esse uiros meminisse debe
mus: & nobis ab his quæ minime uirum deceant cauere monemur dereliquis alibi dictum est.

De Polypite Perithoi filio. Cap. XXXIIII.

Olypitis peritoi fuit filius & hyppodamiæ: ut homerus in illiade dum dicit Illos autem ducebat for
p tis bello polypitis filius perithoi quem in mortalis genuit Iuppiter hunc polypitem pithoo genuit
gloriosa hyppodamia hic ut p eundē homerum patet in catalogo græcorū cū eis in Troianā expe
ditionē iuit.

De Britonia Martis. ix. filio. Cap. XXXV.

Ritona seu Briton nympha fuit cretensis & ut Lactantius asserit martis filia que cum uirgo adhæ
b sisset Dianæ & ppetuæ facto uirginitatis uoto uenatōibus uacaret eo quot formosa eēt Minoi regi
cretensium placuit Qui cum ei renitēti uiolētiā uellet īferre nec aliūde uirgini apparet effugiū se ī
mare dedit precipitē & sic ab undis absorta est conrigit postea ut piscatorū retibus traieretur eius
cadauer in littus porro seu Diane seu Martis turbatiōe factū sit pestis ingens insulæ immissa est quam uide
bant cessare non posse icole nisi Diane īstituissent tēplū & eā dictynā appellarēt eo q piscatorum retia qui
bus in terram deductū est britonæ cadauer dithia nominentur.

De Euanne. x. Martis filia & Capanei coniuge. Cap. xxxvi.

Vānes: ut Theodōtius placet Martis fuit filia ex Thebe asopi fluminis cōiuge suscepta: Quæ qdē
e Euānes cōiunx fuit Capanei insontiss. mi hois & ex eo filiū pepit quē Sthenelū uocauere. & credo
ego hāc ferocissimā fuisse feminā & ideo Martis dictam filiā Quā ferūt adeo Capaneum uirum suum di-
lexisse ut dum fulminatus apud Thebas eius funeralia exercerentur ponereturq; Capanei cadauer semiu
stū in rogum ferre non potēs tam ingentē animi dolorē sese iniecisse flammis illud urentibus & sic una cū
uiro exustam & imixtis cineribus in urnam depositam.

De Hermiona. xi. Martis filia. & Cadmi coniuge. Cap. xxxVII.

Ermionā poetæ dicunt Martis & Veneris fuisse filiā: eāq; relicta spinge: a Cadmo thebarū rege in
coniugē ductā huic Vulcanū aiūt monille fecisse pulchritudinis īsigne sed infausti omnis portanti
h & hoc ob odium in eā susceptū qd ex adulterio coniugis nata sit Ex hac īsup Cadmus. iiii. suscipit
filias: & postremo ut aiunt in serpentes uersæ in mortē usq; mansere Cuius fictiōs abscōditū hoc
esse potest Primo Veneris filia fuit hermiona quantum ad Cadmum qa pulchritudinis seū facetia sua po-
tens fuit ī Cadmum uenereas imitteret flāmas: i. libidinosam flagrātiā q Veneris ē. & hoc īquātū ob ipius
desideriū Spingē pristinā cōiugē abdicauit Martis uero filia ideo dici pōt: qa eidē cadmo cā fuit belli Nā ut
dicit Euseb. palephactū inducens ī testē Spingos pter zelum hermionæ a Cadmo cuius erat uxor discess
sit & cō festim in eum bella cōmouit & sic Martis filia. i. belli cā Cadmus assūpsit uxorē Monile āt īfaustū a
Vulcano cōditū accipi pōt pter īfaustum huiusce matrimōii exitū eo q ab āphione & zeto regno priua
ti & ī exilio pulsi sunt: qd āt in serpētē uersa sit: pōt itelligi: seu qa exul circa īfima uti serpentes icedūt. se cū
uiro exercuit ubi dū regnaret uacabat excelsis seu qa p diuersa post exiliū nūc huc nūc illūc errauere ut ser
pentes seu quia effecti senio pectus in terrā uersus uti serpentes faciunt: q pectore gradiuntur incessere.

De Hyperuio. xii. Martis filio. Cap. xxxviii.

Yperuiū martis fuisse filiū asserit in libro naturalis historiæ Ply. de quo nil aliud reperisse memini.
h nisi q idem Plinius dicit eū. s. primum fuisse: qui occidit animal. & ob id puto cum opus sæuum ui
sum sit. martis filium dictum:

De Etholo. xiii. martis filio. Cap. xxxix.

Tholus martis fuit filius. ut Pli. in libro naturalis hystoriæ testat. eiusque fuisse cōpertum iaculum
e dicit. Credo ego hunc etholum regem fuisse etholiæ. & ab eo forsan denominatā fore regionē il-
lam: in qua cum bellicosi plurimū populi sint. & ipse etholus. ut in euentum eius ostendit cum bel
licosus homo esset: ab ipsis etholis martis filius dictus est.

De Remo. xiiii. & Romulo. xv. martis filius. Cap. xl.

Emus & Romulus seu romus. ut ueteres asseruere Romani. Martis fuere filii. ex Ilia uestali uirgi-
r ne suscepti: Ex qbus ubi de fastis refert Ouidius. q cū Ilia urna sumpta iret aquā latura pro sacris
sub salice fessa cōsedit: & canētibus auibus ī sōno soluta: a Marte uisa & oppssa ē. ei uero dormiē-
ti uisū ē. se ī cōspectu ignium uestalium stare: & in focos uittas laneas: quibus obumbratum caput habebat
cecidisset: & eis duas cosurgere palmas. quarū altera maior ramis totum occupauerat orbem. Quas cum
moliret patruus excidere. a pyco martia aue. & lupo tutatæ sūt. Quæ cū ex eo cōpressu. quē dormiēs passa
fuerat gemios pepisset: iussu Amulii regis albanorū patrui sui ut pīcerēt ī tybrim delati cū ītumuisset pri
diani hymbris cū flumē nequeūtes delatores deuenire ad alueū illos ī ripā deposuere: ibi aliqādiu a pyco nu
triti aduēit lupa q catulos pdiderat & admotis labellis eorū uberib eos educauit Figmēti huius rō satis siit
ex Romāorū ānalibus. Hētur. n. p cōpto Iliā ex īcognito pre uno partu remū & romulū pepisse: sic uittæ uir
ginitatis testimoniū ferētes ī ignē cecidere: duo nati duæ fuerūt palmæ: qa uictoriosi fuere iuuene s. sed al-
ter magis. s. romulus q romanū fūdauit impiū. p qd oīs orbis suis & suorū. s. uictoriis subactus ē. ī hoc sæui
re uoluit patruus dū abiici iussit. a pico āt educatos iō dixere. qa pycus formicis alat: p q̄s agricolæ itelligū
tur sic. & ipi a fausto pastore regio. q & agricultor erat collecti. & seruati sūt. & a lupo nutriti et sūt: qm ab ac
cha laurētia faustuli cōiuge lactati & materna solertia gubernati fuere. q̄ lupā uocauere. eo q nobile scortū
fuit. & tales nūcupant lupæ. ob auaritiā. cā cuius pudicitiā pstrauere. & ide in hodiernū usq; cellulæ taliū lu
panaria appellant. qd āt ex Marte geniti sint ad cōtegēdā cōditorū tā inclytæ gētis īfame originē adinuentū
ē. cōuenietib et moribus iuuenū figmēto nā rapaces & predones & elati aī atq; bellicosi fuere. de qbo dicit
Titus Li. qd cū amulius numitorē fratrē regno expoliasset. Lausū eius occidit filiū. & iliā ad auferendā spē
plis uestalē dicauit uirginē ex q cū nati gemini & iussu Amulii eēnt expositi. a faustulo rerū cōscio æducati
& ad ætatē usq; puberē deducti cū rapinis & latrociniis uacarēt stirpis eorū facti cōscii & fraudis Amulii ex
cōposito cū captiuis a sociis duceret alter. & alter q̄si accusator cū cōsociis ad amuliū uenisset. cōsurgētib
hic accusatore ide accusato ī regē. eū occiderūt: & genus pfess suū: auo eorū Numitori seni regnū restitue
re. Ipi uero. ubi nūc Rōa ē sibi cōdidere urbē. Et dū de se uterq; nouæ urbi nomē uellet īponere ī hāc cōcor
diā ex cōposito deuenere. ut siqs faustius sūpsisset auguriū ex diuersis mōtib. is nomē iponere ciuitati. Ex
quo secutū ē. ut sex uoltures uideret remus. xii. romulus q̄obrē qm plures uidisset. romā a se nūcupauit ur
bē. Remus āt postea. qa sulcū loco muri signatū cōtra edictū romuli supasset. seu aliā ob cām. a romulo ui
sū sit. a Fabio romuli ducere mus cultro pastorali occisus ē. Et sūt q arburēt eū ibidē sepultū ubi futuri mu
ri uestigiū trāsgressus ē. ostēdunq; odierni pyramidē ī mura saxis ī altū egestā cadaueri eius supædificatā.

De Romulo tantum. xv. Martis filio. Cap. LI.

Omulus Iliæ & Martis fuit filius: ut supra pxio mōstratū ē. Esto dicat Seruis hūc Romū appella-
r tū fuisse Verū p Romo Romulus blādimēti cā dictū Nā gaudēt dimunitiōe blāditiæ. Hic quidem
primus fuit Romanorū rex bellicosissimus hō. adeo. ut merito Martis filius crederet Nulla. n. ei qes
unquam fuit. Hic. Multos ex adiacentibus urbi populos armorū ui suæ ditioni subegit. Et quoniam uir bel
lorū fuit pauca sacra apud nouū populū quē ex fugitiuis & lattōib asilo facto cōgregauerat & sabinas mu
lieres fraude captas cōgregatis cōcesserat īstituerat Sed iter alia laurētalia ītulit hāc ob cām ut dicit Macro
bius qa ut macer ī istoriarū libro. refert faustuli cōiugē accā laurētiā Romuli & Remi nutricē regnante Ro-
mulo Carutio cuidā tusco diuiti nuptā auctāq; præmortui Carutii hæriditate. Romulū quē nutriuerat hæ
redē ligsset & sic ob id pietatis cā festū laurētaliū īstitutū nōnulli aliter opinant dicētes. nō a Romulo sed ab
ipsa acca laurētia hoc introductū sacrū & a Romulo cōtinuatū Quæ opinio roborari uidet auctoritate ful
gētii. q in lib. antiquorū sermonū dicit sic Acca laurentia romuli nutrix cōsueuit p agris semel ī āno sacrifi
car cū. xii. filiis suis sacreficiū pcedētibus ūde dū unus mortuus eēt: pp nutricis gratia Romulus ī uicē defū
cti succedere pollicetur: unde & ritus pcessit cū. xii. & hi. xii. q sacreficarēt deiceps Aruales dicti sūt fratres
sicut Rutilus geminus in libris pōtificalibus memorat. Hic insup annū: primus Romāis ex. x. mēsibus ordi
nauit: Quorū primū a Marte pre martiū appellauit. pterea centū fore patres instituit. quos Senatores nūcu
pauit. & q ex his nascebant patricii dicebant. Inde sedato sabinarū ob raptū mulierū bello diuisit in curias &
eqtum tres cēturias descripsit. & alia multa fecit bellica potiusq̄ pacis tpa pspectātia. Inde multarū īsignis ui
ctoriarū. dū apud capreas paludes: ad recēsendū exercitū cōtionē haberet coorta subito tēpestate maxima
cū fragore cæli & tonitruorū strepitu ingenti. atq; dēso nymbo contectus ē. adeo ut eius cōspectus auferret
a plebe. nec ulterius ī terris postea uisus ē. Creditūq; a pribus: eo q plebi uideret fauere nimis trucidatū &
in paludē cadauer eius deiectū. Sed postq̄ plebs nobilitatis metu aliquādiu tacuit a nōnullis initio fetō deū
deo natū regē parentēq; urbis Romanæ salutare cœpere & uota exhibere. Quā stolidā opinionē unius no
bilis uiri cōsilio roboratā aiunt. Nā Iulius pculus q ex stirpe Aeneæ creditus cū Remo Romuloq; alba reli-
cta Romā deuenerat. & in ciuitate sollicita desiderio pditi regis in cōcionē prodiit. romulus qrites parens
urbis huius prima hodierna luce cælo repēte delapsus se mihi obuiū dedit. cū psusus horrore. uenerabun
dus astitisset. petēs cōtra. ut itueri fas esset. Abi nūcia ingt romāis cælestes ita uelle: ut mea Roma caput or
bis terrarū sit. pinde rē militarē sciāt. & ita posteris tradāt nullas opes humanas armis romāis resistere pos-
se. Hoc inquit locutus sublimis abiit. Ex quo factū ut sub noīe quirini. sic enim qa hastus incederet. & hasta
quiris sabina ligua diceretur appellatus. & deus habitus sit. Plinius tū ubi de uiris illustribus dicit. Romulū
a curibus Sabinorū oppido romanos appellasse quirites. decessit qdem postq̄ annis. vii. & . xxx. regnasset &
regnare cœpit anno mūdi. iiii. M. cccc. xlv. natus ānorū. xv. ut scribit in libro tēporū Eusebius. Et quoniā ul-
timus ex compertis ex prole Martis est libello nono secum libet finem imponere.

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

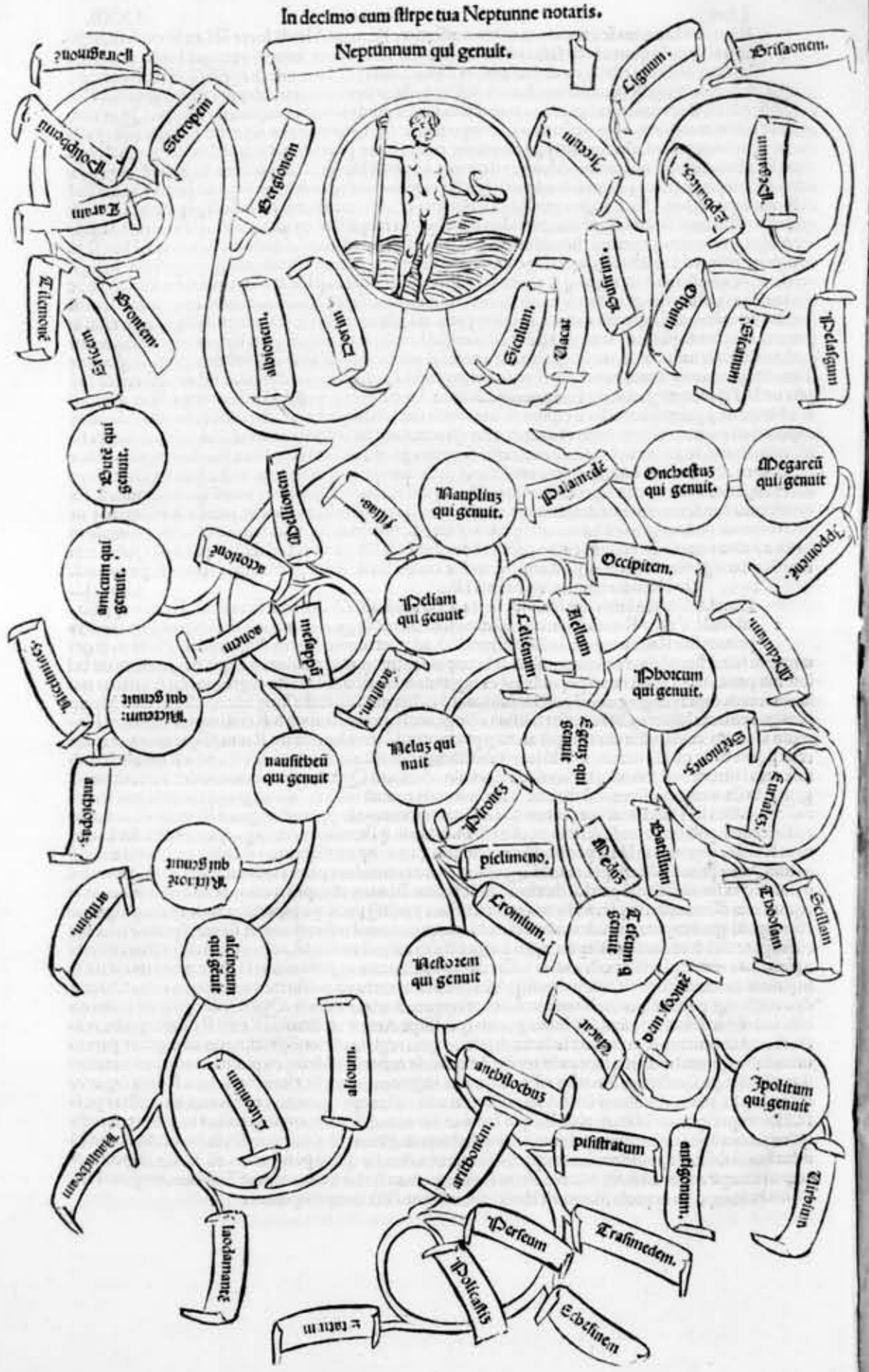

EDIterraneum mare aphrico & asiatico atq; europo littore terminatum mille conspicuum insulis opere Herculis regum inclyte inter Abilam & Calpē occidentalia promōtoria:quæ Pomponius columnas Herculis uocat:ad terras demissum nostras ex oceano uetustissimi homines credidere. Ex quo sic deo sua liberalitate nostris opportunitatibus prouidente ingens mortalibus commodum consecutum est. Quid enim spectare diuino præstante lumine rates humano excogitatas ingenio:& artificio fabrefactas: nunc remigio fulcantes undas:nunc uelo tenso uentorum impulsas spiritu:quibus oē grande defertur onus. Quid eorum excogitare audaciam:Qui se primo undis incognitis:& inexpertis flatibus credidere.horror equidem est horum tamen: & si non semper utplurimum tanta fuit fides aut audientium fortuna:ut transfretantes peregrinatione longinqua:non dicam cursu solum:sed uolatu celeri delati aurū metallaq; cætera eois:uestes purpureas:& aromata: lapides pretiosos:& ebora occiduis:peregrinas aues:& balsama:ligna nostris syluis incognita:gēmas: & fudores arborū reliquos:radicesq; non omni solo familiares:ex quibus tam sanis q̄ ægris corporibus medicamina:atq; oblectatiōes sequuntur innumeræ. Et quod non minimum humani generis.r.p.bonum est. His agentibus nauigationibus maris huius factum est:ut cymber:& celta altero orbis angulo nonnunquam sentiant: qui sint Arabes:quid mare rubrum:quid & sabea nemora sudent:hyrcanus:& tanais incola athlanticos noscant hesperidas & eorum etiam gustent aurea mala.feruentes ethiopes & Nilum & lybicas postes gelidus Hyperboreus lustret & sarmata.sic & Hispanus Mauruſq; uisitatus utliter:persas & indos & caucasum:& tyles ultima calcet taprobanis littora:& cum sua inuicem permutan bona non solum mores legesq: & habitus mutentur fit:quinimmo qui se dum alterum intuetur ex altero q̄ fit mondo:nec uno eodem secum illo ambiri oceano arbitratur ritus miscet fidem mercimoniis cōmunicet:amicitias iungat:& dum sua docent ydioma ta:discant & aliena. & sic fit ut quos fecerat distantia locorum extraneos nauigatio iungat:faciatque concordes. Sunt præterea & alia multa:quæ si tanta non sint admiratione conspicua sunt forlan utilitate continua cariora: præbet hoc mare lembis infinita piscationum cōmoda:quibus fit:ut epipates diuitum mensæ magnis:atque sapidis piscibus onerentur:& pauperes minoribus nutriantur. Hoc insuper præstante tranquillo ex insulis fertilibus pecora iumenta atq; frumenta:& opportuna quæcunq; uictui & continentem etiam alterutrum deferantur:dat ualidis infirmisq; lauacra & sale suo ualere facit insipida:humectat adiacētes undiq; terras eiusq; meatu subterrāeo fistulas implet:ex quibus fontes habemus & flumina:quorum nisi susceptо adesset: incoualibus maxima hominum peste marcerent. Quid multa referam? hoc tam singulare bonum cunctis:ut prisci finxere poetæ indiuisione regni trium filiorum Saturni Neptūno contigit:& eius dictus est deus:cuius q̄n prolem explicaturus sum:libuit meipsum per eius beneficia circumagere paululū. Vt si dum aliorum nauigans posteritates exquirens:si absque periculo cimbulæ meæ fulcare permisit:nunc exquirenti suam tranquillum se præbeat. Quod oro:ut ille faciat qui illud in cathaclismo ifra littora reuocauit.

De Neptūno nono Saturni filio. Cui.xxxv. fuisse filios legimus:quorū hæc sunt nomia. Primus Dorus.ii. Amicis.iii. Phorcus.iiii. Albion.v. Borgiō.vi. Tara.vii. Polyphemus.viii. Tilemus.ix. Brōtes.x. Steropes.xi. Phragmon.xii. Naficheus.xiii. Meliō.xiiii. Acterion.xv. Aon.xvi. Mesappus.xvii. Busiris.xviii. Pegasus.xix. Nactheus.xx. Irceus.xxi. Pelius.xxii. Neleus.xxiii. Cignus.xxiiii. Chrisaor.xxv. Othus.xxvi. Ephialtes.xxvii. Aegeus.xxviii. Onchestus:xxix. Pelasgus.xxx. Nauphilius.xxxi. Ceceno.xxxii. Aello.xxxiii. Occipite.xxxiiii Sicanus.xxxy. Siculus.

Capitulum primum.

m

n

Eptunus Saturni & Opis fuit filius & dū natus ē a matre fuit absconditus:ne a Saturno occideretur:ut in Sacra hystoria legitur. Hūc ueteres maris dixere deum quod ex carmine Maronis patet dum dicit. Maturate fugam regique hæc dicite uestro. Non illi imperium pelagi seuumque tridentē sed mihi sorte datū. Neptuno supra. Quod soriam ab Homero sumptum est:dū in persona Neptuni sic i Iliade dicit. Tres enim a Saturno sumus fratres quos genuit Rhea. Iuppiter & ego. Tertuis autem dites mortuis dominans. Tripliciter autem omnia diuisa sunt:cuilibet autem contigit honor:certe mihi contigit antiquum fretum habitare semper &c. Huic præterea dicit Alberticus uxorem fuisse nomine Amphitritem:& amplissimam:sed ex pluribus mulieribus prolem. Et cum illi currum comitesque dederint:qualiter p regnum incedat suum pulchræ describit Virgilius dicens. Iungit equos currum genitor spumantiaque addit. Frena feris manibusque omnes effundit habenas Ceruleo per summa leuis uolat æquora curru. Subsidunt undæ tumidumque sub axe sonanti. Sternitur æquor aquis fugiuntquasto æthere nimbi. Tum uarie comitum facies imania cæthe. Et senior glauci chorus sonoulque Palemon. Tritoneſque citi phorcique exercitus oīs. Leua tenet thetis & melite panopeaque uirgo. Nisæque eploque talia cymodoceque &c Sed Statius aliter eius describit excursum dum dicit. Qualis ubi æolio demissos carcere uentos. Dux præ se neptunus ait magnoque ualātes: Iniicit ægeo tristis comitatus eunti. Circum lora fremūt nimbique hyemesque profundæ Nubilaſque euulso terraq; sordida fundo Tēpestas &c. Huic isuper de impositione nominis: cum Minerua litigium fuit:quod quoniam ubi supra de eadem dictum est. satis plene describitur reiterasse superuacaneum duxi. Sic & de muris Troiæ ab eo & Apolline constructis. ubi de Laomedonte legitur. inue

VNIVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

nitur. Volunt eum ir ſuper Iunonis fuiſſe alumnum & loco ſeptri geſtare tridentem & rerum illi fundamenta ſacrata. Ex quibus quid ſenſerit decepta uetuſtas uidendum eſt. Neptunus maris deus a fingentibus dictus eſt. eo q̄ ſic in ſacra legitur hyſtoria: Iuppiter Neptuno imperium dat maris ut inſulis omnibus & quæ ſecus mare loca eſſent omnibus regnaret &c. hinc poetæ poſtmodum ubi regem dixiſſet hyſtoriagraphus. deum fingendo dixere quæ fictio adeo adoleuit. ut etiam qui ſe prudentes arbitrabantur infanda credulitate caperentur. Amphitritem aũt illius ideo dixere coniugem: quia ſemper mari iunctus ſit ſonus qui ubiq; in littus fit. in circuitu orbis proicientibus ſeſe undis in terrã dicitur enim amphitrites ab amphi. quod eſt circũ & triton maris ſonus & ſic circunſonans. Currus autem habet deſignare motum eius in ſuperficie qui cum reuolutione & rumore fit ut currus faciunt rotæ De eius inceſſu & comitiua quod a Virgilio ſcribitur redeũtis in tranquillitatem maris mos ſeu natura ponitur. A Statio uero contrariũ deſignatur qualiter. ſ. ex tranquillitate mare efficitur procelloſum. Mare autem Iunonis fuiſſe alumnum ideo dictum eſt. quia aer ex aquis ſumpſit incrementum ut ubi de Iunone dictum eſt. Tridens autem ſceptrum illi conceſſum triplicem aquæ proprietatem oſtendit. Eſt enim labilis. nabilis. & potabilis. fundamenta uero illi cõſecrata ſunt quia eius opere terra moueatur. & ob id ab homero uocatur ſæpiſſime Ennoſigeos quod idem eſt quod terra mouens & propter hoc uoluerunt inſipidi id quod ſibi ſacrum eſſet ab eo deberi ſeruari. O q̄ male legerant dauidicũ illud. Niſi dominus ædificauerit do. in uanum laborant qui ædificant eam. & hi potiſſime qui Neptuno fundamenta commodãt: cum nil ſtabile: niſi fundetur in petra: petra autem Criſtus eſt. Vocant eum Neptunum: ut ait Rabanus & Iſidorus: quod nubat: ideſt mare terram tegat: uel ut dicit Albericus: eum a nando dictum quaſi ob id moueatur quod in eo res natent. Ridiculum eſt ob id inopinato regis nomine uelle regni qualitates ex promere.

De Doro primo Neptuni filio. Capi. II.

d Orus ut dicit Seruius Neptuni fuit filius: quem alii in parte græciæ regnaſſe uolunt: ibiq; tantæ fuiſſe auctoritatis: ut omnes apud quos geſſit imperium: ab eius nomine dori nuncupati ſint. Iſidorus uero ubi de æthimologiis: & Rabanus in libro de origine rerum dicũt. Dorus Neptuni & Elopis filius fuit: unde Dori nomen & originem ducunt: ſunt autem græciæ pars: ex quibus etiam cognominata tertia lingua græcorum: quæ dorica appellatur. Cur autem hic neptũni dicatur filius: talis uidetur ratio. primo enim poſſibile eſt eum neptũni regis fuiſſe filium & tam uirtute ſua: q̄ auctoritate patris in magnum deueniſſe nomẽ: ut fit: & de hoc ſatis dictum ſit. Conſueuere præterea ueteres: & potiſſime qui generoſi eram animi a propriis ſedibus ad alias tranſmeare nonnunquã motu proprio ob cupiditatem gloriæ & aliquando ſeditionibus pulſi: uel alia neceſſitate coacti. qui eo q̄ nundum ubiq; peruii eſſent montes & terebroſa uetuſtate nemora complerent omnia: quia littora colerent: ut: tantum mediterraneis fere neglectis locis nauigio ferebantur & ubi applicabant: ſeu in littore occupato: ſeu ſponte incolarum ſuſcepti: ſi uidẽtiũ opinione erant uel efficiebantur inſignes: dum nationis eorum alia non haberetur ab incolis rudibus notitia: q̄ per mare ueniſſent: & ut etiam eius originis gloriam ampliarent: confeſtim neptunno attribuebant: eumq; neptunni filium nuncupabãt. Si forſan huiuſmodi homo terreſtri aduenifſet itinere: terræ illum filium eſſe dicebant quod multis contigiſſe indocta teſtatur antiquitas. Et ne ſæpius reiterandus ſit ſermo ſic de reliquis Neptũni filius: ni alia ratio demonſtretur: intelligendum ſit.

De Amyci uel Amyco Neptũni filio qui genuit Buthem. Capi III.

a Mycis uel Amycus filius fuit Neptũni & Melites nymphæ ſecũdum Seruium: qui eum dicit a polluce certamine ſuperatum. Quod Lactantius apertius explicans dicit quod cum pollux cum argo nautis ad bebritium nemus appulliſſet: & eum Amycus bebritiorum rex ad ceſtuum prouocaſſet certamen haberetque ſemper hanc conſuetudinem ut inſidiaretur intrantibus bebritium nemus & ſub titulo euocationis in certamen illud aduenas deduceret & occideret: contigit quod cum in illud perduxiſſet Pollucem & ſuperatus illi uellet uim inferre: cõuocatis a Polluce ſociis ibidem occiſus eſt: ubi alios occidere conuenerat. Theodontius uero dicit hunc ex Melanthone Prothei ſænis filia Neptunni fuiſſe filium. Verum ego magis Seruio credam: cum dicat Leontius eum ex melita inſula haud longe a Sicilia ibidem deueniſſe & bebritiæ regnum uiribus occupaſſe. Eſt enim bebritia regio quæ poſtea bithynia nuncupata eſt proxima troadi.

De Buthe Amyci filio qui genuit Ericem. Cap. IIII.

b Vthes: ut aſſerit Theodontius: filius fuit Amyci regis bebritiorum. Quem dicit Leontius ob patris ſæuitiam eo ab argonautis ceſo regno pulſum & cum melita auitum regnum repeteret: poſt aliquales errores paruo nauigio drepanum in ſicilia deueniſſet: ibidem a lycaſſe nobili atque pulcherrima ea tempeſtate meretrice hoſpitio ſuſceptus eſt: qui cum forma ualeret & moribus & ætate: a lycaſte facile adamatus eſt: cuius cum eſſet uſus contubernio: ex eo filium ſuſcepit: quem Ericem nuncupauit. Et quia Lycaſtes ob eximiam pulchritudinem & meretricium ab incolis Venus uocaretur: fabulæ datus eſt locus Buthem. ſ. Ericem ex uenere ſuſceptum.

De Eryce Buthis filio. Cap. V.

e Ryx: ut Theodontio placet: filius Buthis & Veneris. Seruius autem dicit Neptunni & Veneris: & ex numero argonautarum fuiſſe: & ait q̄ cum Venus ſpatiaretur in littore ſiculo a Neptunno oppreſſa Ericem concepit. Quod prædictis male conſonum eſt. Eſto dici poſſe Buthem hominẽ exterum & a mari uectum Neptunnum dici. Hic Eryx regnans in ſicilia & uiribus potens hoſpitibus legem poſuerat: ut ſecum ceſtibus decertarent: qui tandem ab hercule ex hiſpania redeunte

ulctus occubuit. Sane Theopontius hiſtoriã continuãs generationis eiuſdem dicit: q̄ cũ tam iure parẽtũ q̄ maximarum diuitiarũ meretricio q̄ſitarũ licaſtis ampliſſimũ in eo ſiciliæ angulo dominiũ poſſideret: & uiribus Butis etiam ampliatum ea moriente Eryx tam theſauro q̄ egregio matris titulo: licet falſo elatus ſe loci regẽ dixit: & in culmine propinqui drepano mõtis tẽplũ ingens cõſtrui fecit: quod matri dicauit: & uocari iuſſit tẽplũ Veneris erycinæ. Tandẽ inſolens nimiũ ab hercule occiſus ẽ & in monte ſepultus ubi matri conſiderat templum.

De Phorco. iii. Neptunni filio: qui genuit Batillum: Theoſam: Scyllam: Meduſam: Stennionem: & Eurialem. Cap. VI.

p Horcus: ut dicit Seruius: Neptũni & Thooſæ filius fuit. hunc dicit Varro regẽ fuiſſe corſicæ & Sardiniæ: & ab Athlante rege nauali certamine ſuperatũ: & cum magna exercitus ſui parte obrutum quãobrẽ ſocii qui fuere ſuperſtites in ſuam conſolationẽ eũ in marinum deum fuiſſe conuerſum dixere: & ſic maris dictum eſt deus: fauentibus poeticis fictionibus deſiderio atteſtantium: & ſic uidetur ea demerſione phorcum ſibi deum patrem & deitatem quæſiſſe.

De Bathillo Phorci filio. Cap. VII.

b Athillus: ut dicit Theodontius filius fuit Phorci: & marini monſtri: de quo & ſi quedam alia referat litteris a litturis deletis legiſſe non potui: nec aliud uſq̄ alibi uidiſſe memini.

De Thooſa Phorci filia: & matre polyphemi. Cap. VIII.

t Hooſam dicit Seruius Phorci fuiſſe matrem: Vergilius autem homerus in odyſſea eiuſdem Phorci dicit fuiſſe filiam. Sic. Anthicleum Polyphemum: cuius potentia eſt magna oĩbus in cyclopibus. Thooſa aũt ipſum genuit nympha phorcinos filia martiſne fece prædominantis. Et ſic apparet hanc phorci filiam fuiſſe: & ex Neptũno peperiſſe Polyphemũ cyclopem. Nec aduerſatur quod dicit Seruius eã phorci matrẽ: cũ duæ potuerint eſſe eodẽ nũcupatæ noie: quarũ altera fuit mater altera uetuſta filia.

De Scylla filia Phorci. Cap. IX.

f Cylla: ut ait Seruius Phorci & crotheidos nymphæ filia fuit: quã ut ait Ouidius Claucus ex Anthidõe ciuitate marinus deus amauit: & quoniam illam cyrci filiæ ſolis quæ illũ diligebat præ onerat. ira ta Cyrces fontẽ: in quo cõſueuerat ſcylla lauari uenenis infecit: adeo ut dũ deſcenderet ſcylla in eũ more ſolito pubetenus repente in uarias eſt mutata formas. Attamẽ cũ ſuã deformitatẽ horreret: ſeſe in propinquũ præcipitauit mare. & Clauci amãtis ſui opere dea marina facta eſt. Alii marinũ monſtrum effectã dicunt: cuius formã ſic deſcribit Maro. At ſcyllã cæcis cohibet ſpelũcha latebris Ora exertantẽ & naues in ſaxa trahentem. Prima hoĩs facies: & pulchro pectore uirgo Pubetenus poſtrema imani corpore piſtrix. Delphinũ caudas utero cõmiſſa luporũ Preſtat trinacrii metas luſtrare pachini &c. Homerus autem longa carminũ ſerie aliter in odyſſea deſcribit fere in hac ſentẽtia. Dicit enim eã latrantẽ: & catuli uocẽ habere nuper geniti: aſpectu horribilẽ: & pedes habere. xii. cũ ſex capitibus: & in oẽ caput os ingẽs cũ trinis ordinibus dentiũ plenis nigra morte: eamq; in ſpelũcæ medio morantẽ capita extra mittere in profundiſſimum mare: piſcariq; ut delphines capiat uel balenas. Leontius aũt alia a ſuperiori de ſcylla recitat fabulẽ. dicit. n. q̄ cũ ſcylla miteretur Neptũno amphitrites eius cõiunx cõmota zelo ſparſis in aquis farmacis: in q̄bus lauari cõſueuerat: eã uertit in canĩnã ferã: quã hercules cũ præda Gerione hiſpano ſuperato rediẽs: eo q̄ ſibi boues abſtuliſſet occidit. Veꝝ illã pater eius reuocauit in uitã. His præmiſſis quid cõtegãt enucleandũ eſt. Sunt ergo qui extiment olim in littore calabro freto tenui a ſiculo ſeparato aduenã fuiſſe mulierẽ ſumma pulchritudine: & aſtu plurimo ualentẽ: & cũ feruenti urereꝝ pruritu modeſtia morũ & honeſtate oris: q̄bus uirginẽ ſeu pudiciſſimã fingebat matronã: illectos hoſpites in cõcupiſcentiã ſuã nudabat ſubſtãtiis: & hinc datũ fabulæ locũ. Fulgentius autẽ de ea aliter ſenſit in mortalem ſenſum æque fictionẽ trahẽs: & dicens ſic. Scylla enĩ græce quaſi exquina dicta eſt quod nos latine confuſionẽ dicimus: & quid confuſio: niſi libido eſt: quã libidinẽ Glaucus amat. Glaucus enim græce luſcitius dicit. unde & glaphcomata dicimus cæcitatẽ ergo oĩs qui luxuriã amat cecus eſt. Nã anthedonis filius dictus eſt. anthedon enim græce quaſi anthudon quod nos latine cõtrariũ uidens dicimus. ergo lippitudo ex contraria uiſione naſcitur. i. ex re contraria uiſui. Scylla uero i modũ ponitur meretricis: quia oĩs libidinoſa canibus lupiſq; imũdis atq; ſpurcidis & hiulcis hoĩbus inguina ſua neceſſe eſt miſceat. Iuſte ergo lupis & canibus mixta. Quã circes odyſſi dicitur. Cyrces manus diuidicatio uel operatio nuncupat: quaſi cyronere. Laborẽ enim manuũ & operationẽ libidinoſa mulier non diligit. Hæc ille. Glaucus autẽ ſupra ubi de cyrce pro maris ſpuma ſumptus eſt: qua abundat cyrceus mõs i radicibus ſuis rõne ſcopulorũ: circa quos mare impulſum frangit: & ſic ſcyllæ ſcopulus. tamẽ de hoc ſatis' ubi de cyrce. Saluſtius autẽ dicit ſaxũ eiſe ſimile terebratæ formæ procul uidentibus. Canes uero & lupi ob hoc ex ea nati finguntur: quia loca plena ſunt monſtris marinis: & ſaxorũ aſperitas illuc imitatur latratus canũ. ſed nos paululum figmentis explicati adaptemus. Certiſſimũ eſt exparte Italiæ in conſpectu litoris tauromeni tani ſaxa eſſe ingentia atq; cauernoſa: & acuta: & cultrorũ ritu ſecantia: & ſe in fretum ſiculũ protendentia i quo eo motu: quo oceanus aſſidue agitatur: fluxu. ſ. & reſluxu adeo curſu uelox: & impetuoſum ferẽ mare: ut nil cerius uideatur aut potẽtius. Præterea flantibus ab arthoo in auſtrum uentis: & ab auſtro in arthoum tanto impetu eo in freto in ſe undas impellunt: ut percuſſionibus ſui in cælum uſq; uideãtur efferri: ex quo iam impetuoſo motu fit: ut intrantibus undis cauernas ſcylle rumor cauſetur ingens: qui hincinde fractus latratus canum: ululatũq; luporũ imitatur: & quoniã in uacuũ ſemper declinant aquæ: fit ut eis deſcendentibus in cauernas ſcylle ſecum potentius impetus ſi ſint nauigia trahat: & ſic ex ueritate contingentium conſtat Virgilii fictio: q̄ illi multa ſint capita: ut dicit Homerus: nihil aliud eſt q̄ pluralitas ſcopulorum ibidẽ dũ

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

se retrahunt unum caput in altum extollentium: quibus iuxta numerum: ut pedes sint: ideſt fundamentum eorum opportunum eſt. Ora autem plura & dentium ordines: nil aliud q̄ crebras eurypos interfecantia ſaxa diſcurrentes oſtendunt: qui quidem nigre morte: ideſt mortis periculo illos intrantibus pleni ſunt: quod delphinis piſcetur aut balenis. ideo dictum eſt: quia locus ille ſemper magnorum & monſtruoſum piſcium abundans ſit. Quod autē dicebat Leontius ſcyllam miſceri Neptūno cuidens eſt: nam ut patet in mare proten ditur ſaxum: & quoniam ibi ſit tempeſtas & ſonoritas aſſidua: ideo fictum eſt ab amphitrite pharmaca fuiſſe iniecta. Quod autem illam occiderit hercules dicit Theodontius ob id fictum: quia unius cyclopis filius inter ſaxa ſcyllæ perierit: quāobrem in ultionem ſuam cyclops maximis molibus loco iniectis ora ſcyllæ clauſit: & in uium fretum fecit: & ob id mortua ſcylla dicta eſt: tractu tamen temporis omnia iniecta in ſe retrahens mare locum redegit in formam priſtinam: & ſic a phorco ſuſcitata eſt filia. Scillam autem phorci fuiſſe filiā dicit Theodontius a philocoro teſtari: eamq; cū ſardinia ſtenleno Corinthio nobiliſſimo iuueni mitte retur in coniugem: ibidem periſſe: & loco reliquiſſe nomen

De Meduſa Stēnione: & Euriale gorgonibus & filiabus phorci. Cap. X.

m Eduſa Stēnio & Euriale phorci filiæ: & ex monſtro marino ſuſcepte fuere: ut dicit Theodontius Hæ quidem gorgones appellare fuere: & uetere teſtante fama inter omnes tres unum tantū oculum habuere: quo utebantur uiciſſim: & ut ſcribit Pōponius mella in coſmographia inſulas dorcadas tenuere: quas eſſe conſtat in oceano æthiopico ex oppoſito æthiopum heſperidum. Quod & a Lucano teſtari uidetur: ubi dicit. Finibus extremis libyes ubi feruida tellus Accipit oceanum demiſſo ſole calentem Squalebant late phorcinodos arua meduſæ: &c. His inſuper hanc fuiſſe proprietatem aiunt: ut quoſcunq; eas intuentes in ſaxa conuerterent. Has duas tātum fuiſſe dicit Ouidius: Cuius introitu geminas habitaſſe ſorores Phorcidas unius ſortitas luminis uſum: &c. & hoc ēitum ad omnes tres dictum ſit. Nunc autem fictionum ſenſum liber inſerere & ante alia has ego phorci regis ſardiniæ: de quo ſupra filias fuiſſe nō puto: ſed alicuius alterius phorci apud inſulas dorcadas ea tempeſtate regnātis. Monſtri aūt marini ideo filias dictas puto a ſimilitudine monſtrum enim marinum balena eſt: cuius inter proprietates dicunt. hi qui animalium exquiſiuere natura hanc eſſe: ut dum os aperit tanto odore cuncta circumpleri: ut omnes ad eam p pinqui conueniant piſces: ipſa autem quos uult capit donec eius expleatur fames. Et quia equo modo phorcinides mirabili pulchritudine ſua ad ſe uidendas omnes attrahebāt homines mōſtri filie dicte ſunt. Eis unū tantum fuiſſe oculum ob id fictum uidentur credere Sorenus & deonigdus antiquitatum hiſtoriographus: eo q; unius & æque pulchritudinis eſſent. Ego autem reor eo q; ex eis intuentium omnium unum & idem eſſet iudicium. Quod autem proſpectantes in ſaxa conuerterent: ob id fictum exiſtimo: quia tam grandis eſſet earum pulchritudo: q; ea uiſa ſtupeſcerent intuentes: & muti atq; immobiles non aliter q̄ ſi eſſent ſaxa deuenirent. Gorgones autem dicte ſunt quia ut dicit Theodontius: cum moriente patre ditiſſime remaniſſent a deo rem curauere ſuam: ut auctis diuitiis plurimum a ſuis hoc cognomine uocarentur: quod ſonat terræ cultrices: nam græce georgi agricultores dicuntur. Fulgentius quidem longe aliter ſentit. Dicit enim tria eſſe terroris genera: quæ per nomina harum demonſtrantur. Stennio nanq; debilitas interpræratur: ideſt timoris initium: quod tantum mentem debilitat. Euryale uero idem eſt qđ lata profundiras: ideſt ſtupor uel amētia: quæ profundo quodam terrore mentem debilitatem ſpargit. Meduſa autem obliuionem ſignificat: quæ non tantum ſcientia turbat intuitum: uerum etiam caliginem ingerit uiſus hic terror in omnibus operatur: ſed ſalua ſemper Fulgentii reuerentia: iſta non uidentur de mente fingentium: cum hæ non terrorem: ſed admirationem inferant

De Meduſa Phorci filia in ſingulari. Cap. XI.

m Eduſa filia Phorci: ut dictum eſt: cum ſpecioſiſſima mulierum eſſet: habuit inter alia ui decoris ſpectabilia: ut Theodontius aſſerit: crines non ſolum flauos ſed aureos: quorum ſplendore captus Neptūnus cum ea concubuit in templo Mineruæ: ex quo concubitu Pegaſus equus natus eſt quā obrem turbata Minerua: ne ignominia templo iniecta remaneret inulta crines Meduſæ mutauit in angues: eſt ſic ex pulchra monſtruoſa facta eſt. Cuius monſtri cum fama uolitaret undiq; factū eſt: ut ad illud ſuperandum ueniret Perſeus ſcuto palladis armatus: qui ei caput abſcidit & cum uolans remearet in patriam: caputq; ſecum deferret gorgonis: contingit quod cadentibus guttis ſanguinis per ſollitudines libycas ex eis crearentur ſerpētes: quorum pleniſſima eſt lybiæ Meduſam crines habuiſſe aureos iō fictum reor: ut intelligamus eam fuiſſe diuiſſimam: cum per crines ſumantur ſubſtantiæ temporales. Propter has autem ſubſtantias Neptūnus: ideſt exterus homo: ut fuit Perſeus: in concupiſcentiā eius trahitur. & eam in templo Mineruæ opprimit. ideſt intra terminos prudentis conſilii illam ſuperat. Quod etiam per ſcutum palladis demonſtratur q; cryſtallinū erat: ut per eum ſumatur prudentis circunſpectio. Habet enim hoc chryſtallum ut reddat oculis intuentis quicquid extra ſe geritur. Sic & dux diſcretus conſilio quicquid poſſent hoſtes agere intuetur: & ſic ſe tutū facit dū illorū a ſe præuiſa fruſtaē conſilia. Ex cōpreſſu autē prudentis & cæteri ducis orīē pegaſus equus. i. fama: ut in ſequētibus ubi de eo patebit latius: crines aūt i ſerpentes uertunt: quotiēs quis rōne ſubſtātiarū ſuaq; opprimit: nā quæ cōſueuerāt ſplēdoris eſſe cauſa poſſidētes

in mordentes ſollicitudines curaſque uertuntur. Caput enim tunc Meduſeæ abſcinditur cum ſubſtātiis ſpoliatur: per quas uiuere & multum poſſe uidebatur. q; ſerpentes in libya ex ſanguine capitis Meduſe nati ſint ad roborandam figmenti ſpeciem potius q̄ aliquid ſignificati tegēdum dictum eſt. Teſtatur autem Euſebius in libro temporum hanc meduſam a perſeo preda diuitiarum tracto ſuperatam atq; regno diuitiiſq; priuatā Cecopre Athenis regnante dicitq; a Didimo ſcriptum in hiſtoria peregrina.

De Albione. iiii. & Borgine. v. filiis Neptunni. Cap. XII.

a Lbion & Borgion ut Pomponius mella in libro Coſmographie teſtatur: filii fuere Neptunni: ex quibus ipſe idem talem recitat fabulam. Tranſeunte hercule inter hoſtia rhodani & loca quæ poſtea mariana foſſa dicta ſunt: ei Albion & Borgion obuii facti ſunt: eius impedientes tranſitum. Quamobrem cum hercules aduerſus eos iniſſet certamen: deficerentque ei tela ab inuocato patre eius Ioue illi ſubſidium datum eſt: himber ſcilicet lapidum quorum adeo locus ille abundans eſt ut facile pluiſſe exiſtimes. Arbitror ego hos probos fuiſſe uiros & aduenas cumque ſibi ibidem ſedes ſumpſiſſent timentes ne forte pellerentur obuiaſſe herculi uel alteri uenienti a quo ſuperati ſunt & iacentes paſſim lapides locum fabuloſæ pluuiæ inueniſſe.

De Thara. vi. Neptunni filio. Cap. XIII.

t Haram filium fuiſſe Neptunni Seruius aſſerit dicitque eum circa Salentinorum confinia Tarentum olim inclytam ciuitatem condidiſſe & a ſuo nomine nuncupaſſe. Eſto luſtinus uelle uideātur a Spurtiis ſpartanorum conditam uerum idem Seruius ab eiſdem duce Pallanto non conditam ſed reſtauratam confirmat.

De Polyphemo Cyclope. vii. Neptūni filio. Cap. XIIII.

p Olymphemus Cyclops uti & reliqui Cyclopes omnes: filius fuit Neptūni ex thooſa Phorci filio ut ſupra per Homerū patet: ubi de Thooſa. Conſtat enim hunc inter cyclopes notiſſimum & potentiſſimum fuiſſe: & Gelatheam ſiculam nympham amaſſe: ut patet ſupra ubi de Galathea. Præterea eum unicum habuiſſe oculum uolunt: & ingentit ſtaturæ fuiſſe hominem: atq; ampliſſimos in ſyluis Siculis ſeruaſſe greges & poſtremo ab Vlyſſe priuatum oculo. de quo Homerus in odiſſea talem refert fabulam. Dixit enim q; cum Vlyſſes uagus poſt ilionis excidium lothophagis relictis ueniſſet in Siciliam: uidit ibi hominem uilloſum & hiſpidum greges mungentem: & ab antro ſuo ſolum amouentem lapidem: quem mouere nequiſſent iuga bouum uiginti: tandem cum antrum intraſſet eius cum .xii. ex naualibus ſociis polyphemoque percontanti narraſſet qui eſſent & unde uenirent: oraſſetque eius in ſuis opportunitatibus fauorem a ciclope ſuperbe reſponſum eſt: cum diceret ſe louem non timere eoque ſe meliorem. & cum rogaſſet quonam nauim liquiſſent Vlyſſes perfidiam cyclopis ſentiens reſpondit ſe cum ſociis naufragium feciſſe. poſtque. Cyclops uidentibus cæteris captis duobus ex eis: illos ritu beluæ diſcerpſit atque deuorauit. quare commotus Vliſſes cogitauerat eum occidere. ſed aduertens: quia tam ingentem molem ab hoſtio antri amouere nequiſſet deſtitit. Cyclops autem mane facto duos alios commedit: & Vliſſe cum reliquis in ſpecu relicto cum gregibus abiit. Vliſſes autem clauſus ingentem baculum: acuit: texitque fimo. & cum ſero Cyclops rediens duos inſuper ex ſociis occidiſſet Vliſſis: obtulit ei Vliſſes optimi uini Cadum miſericordiam orans. Ciclops potato uino promiſit miſereri: ſi uinum iterum propinaret: quod poſtquam factum eſt cum tertio potaſſet: nomen petiit Tlyſſis Qui illi ſe utim uocari reſpondit: quod latine ſonat nullus. Cui Cyclops. loco numeris exhibiti poculi te ultimum comedam. Tandem cum obbibitum uinum. Ciclops inſuetus facile ſe ſoluiſſet in ſomnum Vliſſes ſumpto ſtipite quem ſepeliuerat in ſimum: eoque igne præuſto animatis in facinus ſociis incenſum in oculum Ciclopis acri nixu impegere. Cyclops autem experrectus ingenti clamore ſocios antro propinquos inuocauit adiutores qui circum antrum quærentes quinam illum infeſtaret cum Ciclopem utim reſpondentem audiſſent arbitrari quia naturali egritudine grauaretur abeuntes dixere ut neptunnum patrem pro ſoſpitate precaretur. Ciclops autem triſtis cū amouiſſet ab hoſtio antri molem prætendiſſetque brachia ne quis oſtium exiret antrum cum gregibus perſcrutatis ſingulis pecudibus emittebat. Vlyſſes autem cum ſociis cum ſe occiſorum arietum pellibus contegiſſent exiuere antrum quadrupedes: & a Ciclope incogniti: qui deductus ex pecoribus Ciclopis feſtiui ad naues abiere: quos cum ſenſiſſet Ciclops eiecta mole ingenti fere nauim attigit. Vliſſes autem ex tuto nomen illi aperuit ſuum: quod cum audiſſet Ciclops. Heu dixit in uaticinum Tileni Eurimedis Ciclopis tandem deueni. Vliſſes ablit. Virgilius autem eius tam formam quam domum narrāte Achimenide: uno ex ſociis Vliſſis longe breuiori carmina deſignat dicens. Im memores ſocii uaſto ciclopis in antro. Deſeruere domus ſanie dapibuſque cruentis. Intus opaca ingens ipſe arduus altaque pulſat. Sidera dii talem terris auertite peſtem. Nec uiſu facilis: nec dictu affabilis ulli Viſceribus meſerorum: & ſanguine ueſcitur atro &c. His ex Poliphemo præmiſſis ad intellectum intrinſecum ueniendum eſt: & primo uidendū qs Neptūni & Thooſæ filius dictus ſit. Circa quod ego arbitror preſtante cauſam matre regis Sardiniæ filia eum incognitū Siciliā aduenisſe. Cuius cū occupaſſet partem ſeu forte rotam incognitus Neptūni dictus ſit filius & tirannus inſulæ factus. aliā ob cauſam patrē meruiſſe Neptunnum. nā uti inexorabilis eſt Neptunnus tempeſtate cōmotus: ſic & inexorabiles ſunt tiráni ira aut cupiditate cōmoti. Et q; hic igentis formæ: ideſt magnæ potentiæ dux gregum: ideſt populorum tirannus fuerit. q; oculus unus illi tantum fuerit oſtendit. ſolam enī ſuam rem tiranni curant: nil in deum: nil in proximum: nil in ſubactam plebem reſpiciunt. Homines ſuos euiſcerant atque corrodunt: dum ſubſtantiis euacuant ſubditos dum exiliis damnant: dum innocuos cruciant. Hi tamen uino: ideſt blanditiis aſtutorum hominum ſopiuntur & oculo obcæcantur dum nudantur ſub

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

ſtantis:& dominio. Albericus autem de Polyphemo iſto aliter ſentire uidetur dicens:hũc Polyphemum uocari quaſi multæ lucis hominem ut cum Seruio conueniat:qui dicit multos dixiſſe Polyphemum unum habuiſſe oculum:alios duos:alios tres:ſed totum fabuloſum eſſe:quaſi ipſe uelit unum tãtum habuiſſe.& ideo aſſerit hunc prudentiſſimum fuiſſe utrum & hunc in fronte oculum habuiſſe ideſt iuxta cerebrũ.ſed ab Vlyſſe prudentia ſuperatum:quod in Vlyſſis particularem laudem concedi poteſt:ut ſuperato donis ſenſu tyrãnico per Polyphemum eloquium & doloſas demonſtrationes oculati hominis atq; uiolentiam parantis manus effugerit. Ego inſuper quidem de magnitudine corporea huius poetas hyperbolice locutos iam dudũ arbitratus ſum. Poſtq̃ de cinerea ſtatua hominis apud Drepanum his temporibus comperta audiui pendulus factus.nec utrum ueꝝ ſimpliciter ſcripſerint aut fictum negare audeo nec affirmare.

De Tilemo.ix.Neptunni filio. Cap. XV.

t Ilemus Eurymedes ex Cyclopibus unus:ut in Odiſſea oſtendit homerus & ut cæteri dicuntur ſic & hic neptunni fuit filius:ex qua tamen matre niſi ea fuerit ex qua Eurymedes nominatur non habetur. Vates fuiſſe dicitur.atq; prædixiſſe Polyphemo quia ab Vlyſſe oculo priuaretur.

De Bronte nono Sterope.x.& Pyragmone.xi.Neptunni filius. Cap. XVI.

Rontes:Steropes:& Pyragmon Cyclopes inſignes fuere.& ut dicit Theodontius ex Amphitrite coniuge neptunni filii fuere.Hos artificioſos fuiſſe homines conſtat & acri labore duratos: quos
b Vulcano ignis deo attributos:ut ſub eo apud Lyparam inſulam Iouis conficiant fulmina uolunt ut Virgilius in æneide plurimo deſcribit carmine:quorum ſi rite uolumus cauſam originis eorũ & officii demonſtrare:pauca de neceſſitate præmittenda ueniunt.Cum igitur Cyclopum duæ ſaltem uideantur eſſe ſpecies:ne de una quod de altera expoſitum eſt intelligatur ueniunt diſtinguẽdæ. Prima eſt de qua ſupra ubi de Polyphemo:& illa ut ſatis apparet peſſima. Secunda uero artificioſorum hominum eſt ut apparebit in ſequentibus. Et quoniam inter ſe diſcordes ſunt ut diſcordet interpretatio nominis gentilicii quod commune habẽt:neceſſe eſt. Dicuntur igitur hi Cyclopes:qui artificioſi ſunt homines a cyclops quod eſt circulus & copis quod eſt oculus:ideſt oculo circulatus. Seu ut breuius ſententiam ſequentes uocabulorum circunſpectus.quod quidem artificem hominem eſſe oportet.nam ſi non ſit:nequeunt congrue primis ultima reſpondere.& ideo conſueuere circunſpecti artifices antequam manũ operi apponerent mente principium & medium & ultimum intueri:ut fini debita poſſint præſtari initia.& ſic opus eſt inchoare. Pallas autem dicit Cyclides artes a græcis nũcupari:eo quia origo illarum ſicuti circuli initium latens ſit: ex quo uocabulo dici Cyclopes tanq̃ ab arte artifex congrue dicere poſſumus. His præmiſſis cur neptũni dicti ſint filii uideamus. Exiſtimo quidem:eo q̃ ex mari ſeu aquis fere exemplaria rerum omnium artificiatarum ſumpta uideantur. A piſcibus quippe ſumptum uolunt quo ordine in pugnam acies deducantur.ab eiſdem quo pacto homines equiq; ferro tegantur:ſquãmis eorum inſpectis. A ſpina excarnificati piſcis in littore ad conſtruendas longas naues doctrina ſumpta eſt. Abiuuare conſtruendæ domus & ſolaria artificium demonſtratum:a teſtudine conſumptis carnibus cytharæ compoſitio oſtenſa eſt: conrectrum etiam documentum A conchis & ſpondilibus hoſtiorum atq; ualuarum flexuoſitates traditæ nec non & qualiter per circunflexos gradus in excælſas poſſumus turres aſcendere. Sic & quo pacto buccinas edere.In aquis præterea herbarum conteſtiones & productiones filiorum exortæ & interſerere fila:telaſq; texere demonſtratum:aquæ uarietates telarum colore facẽdas piſcium ſanguine præbuere primæ:motus earum primus muſicam:& tempora eius atq; conceptum meditantibus dediſſe compertũ eſt. Quid multa dicam? innumerabilia ſunt quæ mare producit inſtruentia artificũ ingenia:ex quibus fit ut merito artificioſos homines Neptunni filios nũcupemus Cyclopeſq; uocemus. Et quãtũcunq; Heſiodo placeat Plinio teſte in libro naturalis hiſto. q dactili uocati ſunt in cretam fabricam ferrariam inueniſſe.dicit ibidem Plinius a ciclopibus atque calibus ferrũ fuiſſe compertum. Cur autem ex amphitrite dicantur ſuſcepti puto a circultione ſonorum cum undiq; perſtrepant artificum ſonus. Vulcani ideo traduntur obſequio:quia igne molliuntur dura ad uſum artificis:& mollia ſolidantur ut latius oſtendetur ubi de Vulcano tractabitur.quod autem apud liparam fabrilia operentur dictum eſt ad oſtendendum quoniam ab artificibus loca artificio conuenientia ſumenda ſint. Quid quæſo faciet faber ferrarius in palude? gd piſcator i monte? quid agricultor in ſaxo? quid in ſolitudine medicus? Nil eqdem.& ideo i lipara officina fabrorum deſcripſit Virgilius.quia igneus locus ſit quo fabri molliunt æra. Sed ſupeſt de nominibus rationem exquirere. Brontes enim ut dicit Albericus dictus eſt a tonitru quod fit tam ſuffl ãtibus follibus q̃ etiam incudem uerberantibus malleis. Sic & Steropes dicitur a fulgore qui ex incendio naſcitur. Pyragmonem autem dicit ab incude calenti nomen ſumpſiſſe:eo q̃ pyr ignis: agmon autẽ incus iterprætetur.& hæc ideo his attributa ſunt nomina:quia circa armorum artificium exerceantur. non enim talia darentur nauim uel templum uel palatium conſtruenti. Volunt poſtremo:eo q̃ telum Ioui feciſſent.quo Eſculaplus ictus eſt:hos ab Apolline interfectos:quod ego intelligo cum apollo interprætetur exterminans & humoris expulſor ſit.qđ ignis etiam facit:opifices tales ſi opus tale cõtinuent cito deficere: eo q̃ tam labore aſſiduo q̃ igne cõtinuo ante tempus deficcetur humor & deficiant.

De nauſithoo.xii.Neptunni filio qui genuit Rixinorẽ & Alcinoum. Cap. XVII.

n Auſithous Pheacum rex ut in odyſſea placet Homero: Neptunni fuit filius & Periuiæ nymphæ: de quo & eius prolem ſic ipſe idẽ deſcribit. Nauſithoum qui primo Neptunnus terrã mouẽs genuit:& periuia fœminarum ſpecie optima iunior filia magnanimi Eurimedontis &c. De hoc autem nil aliud reperitur niſi q̃ Rixinorem & alcinoum filios habuerit.

De Rixinore Nauſithoi filio qui genuit Arithim. Cap. XVIII.

Ixinor filius fuit Nauſithoi ut in odyſſea ſic ait Homerus.Nauſithons autem genuit Rixinorem Alcinoumque.hic Rixinor:ut idem dicit homerus coniugem ſumpſit:& ſuſcepta ex ea filia unica: quã
r Arithin nominauit:ab apolline percuſſus occubuit:puto febre exterminatus fuerit.

De Arithi Rixinoris filia & Alcinoi coniuge. Cap. XIX.

Rithis ut in odyſſea ſcribit Homerus:filia unica fuit Rixinoris: quã Alcinous Rixinoris frater &
a Pheacum rex ſumpſit in coniugem & ex ea Nauſitheã filiam & tres filios ſuſcepit:ad hanc Vlyſſes ductu & conſilio Palladis tranſformatæ in effigiẽ Calpis uirginis a caliſtone nympha ueniens naufragus acceſſit & multa illi interrogatus expoſuit:& tandem honorifice ab ea ſuſceptus eſt:

De Alcinoo filio Nauſithoi:qui genuit Nauſitheã & laodamantẽ & Alioũ & Clythontũ. Cap. XX.

Lcinous rex Pheacũ ut in odyſſea teſtatur Homerus:filius fuit nauſithoi regis:& uis arithis:ad hunc
a autẽ in conuiuio ſedentẽ uenit Vlyſſes naufragium paſſus & ab eo honorifice ſuſceptus eſt:eiq; conlugium Nauſitheæ oblatum. Demum data ingentia munera:& nauis quæ illum in patriam reportaret parata:ſociique nauales præſtiti.

De Nauſithea Alcionis regis filia. Cap. XXI.

Auſithea filia fuit Alcinoi & Arithis:ut teſtatur Homerus:quæ cum exiſſet adultatem cum pediſſequis ſuis:iuiſſetque ad flumen lotura ueſtes:factum eſt ut uideret Vlyſſem naufragum nudum in
n littore & frondibus arborum circuntectum & ab eo ſuppliciter exorata:ut illi cibum daret & ueſtes poſtulata conceſſit:& inde illi ſuaſit ut ad patriam ſuam & ad regiam domum poſt ſe accederet:uti poſtea factum eſt:prout plene in odyſſea narrat Homerus.

De Laudomante & Alioo & Glitonio filius alcinoi regis. Cap. XXII.

Aodamas alios & Clytonis filii fuere Alcinoi regis & arithis homero te in odyſſea: de quibus nil
l præter generales laudes inclytæ iuuentutis eorum reperitur:& quod Vlyſſem una cum patre alcinoo & matre eorum honorauerint:eique munera dederint.

De Melione.xiii.Actorione.xiiii.neptunni filiis. Cap. XXIII.

Elion & actorion neptunni fuerunt filii ut in iliade ſcribit Homerus. Inducit enim neſtorem ſenẽ
m patroclo dicentẽ:ſe adhuc iuuene bellum habuiſſe aduerſus archades:& multos interemiſſe. & ni neptunnus melionẽ & actorionem filios ſuos caligine occultaſſet:eos æq; cũ aliis occidiſſet.

De Aone.xv.neptunni filio. Cap. XXIIII.

On ut dicit Lanctantius filius fuit Neptunni & ab eo dictam affirmat aoniam:quæ quidẽ pars eſt
a Boetiæ. Theodontius uero hoc idẽ aſſerit Aonemq; dicit ex apulea factione ſuorum pulſum naufragio ueniſſe euboeam:& inde ſe in Boetiã detuliſſe:ibiq; rudibus adhuc populis in montanis imperaſſe:& illos aonas una cum montibus ex ſuo nomine nuncupaſſe:a quibus neptunni filius habitus eſt:cum onchesti cuiuſdam ditiſſimi hominis Apuli fuiſſet filius ex parichia coniuge.

De Meſappo.xvi.neptunni filio a quo Ennius poeta. Cap. XXV.

Eſappus filius neptũni ut dicit Virgilius. Ad Meſappus equum domitor neptunnia proles: Quẽ nec fas igni cuiquam nec ſternere ferro &c. Hic enim ut idem teſtatur Virgilius: Turno aduerſus
m æneã auxilia duxit. Quẽ ſecuti ſunt feſennini æqui faliſci:& qui foractis habitabãt mõtẽ & Cimini ſyluas & lacus & inſuper capeni. hunc tamẽ dicit Seruius per mare ad Italiam ueniſſe:& inde neptũni filium dictum.eũ etiam eſſe inuulnerabilẽ ferro dictũ eſt:eo q̃ nũq; in bello perierit:ab igne uero immunẽ:eo q̃ neptũni filius quẽ deum conſtat eſſe aquarum:ab iſto dicũt Enniũ poetã dicere ſe origine ducere:eumq; equoꝝ domitorem dictũ:quia animalia ſint a neptũno producta.

De Buſiride.xvii.Meptunni filio. Cap. XXVI.

Vſiris neptunni fuit filius ex lybia Epaphi filia ſuſceptus:ut in libro temporum ait Euſebius. hic autem:ut ait Auguſtinus in libro de ciuitate dei:regnante Danao Argiuis uel rex uel potius tyrã-
b nus ſuis diis hoſpites immolabat:quem Seruius ab hercule occiſum dicit: eo q̃ cum apud illum diuertiſſet: ut alios ſic & eum uoluiſſet occidere: & idem Seruius aſſerit huius Buſiridis laudes ab Iſocrate deſcriptas.

De pægaſo equo.xviii.Neptunni filio. Cap. XXVII.

Aegaſus equus alatus:ut teſtatur Seruius & lactantius:filius fuit Neptũni & Meduſæ in templo Palladis conceptus ut ſupra ubi de Meduſa Oui. autem dicit eum natum ex ſanguine cadente ab
p exciſo Meduſæ capite ut ubi de faſtis dicit. Creditur hic cæſæ grauido cerulee meduſæ Sanguine reſperſi profiluiſſe comis. Quã Ouidii opinionem Fulgentius ſequitur & Albericus. Hunc præterea non ſolum uelociſſimum:ſed uolucrem fuiſſe aiunt:eodem Ouidio teſte. hunc ſupra nubes & ſupter ſidera lapſo Cælum pro terra:pro pede penna fuit. Eumq; dicunt pede caſtalium muſis effodiſſe fontem: ut idem fert Ouidius: Fama noui fontis noſtras peruenit ad aures: Dum meduſei quem præpetis ungula rupit. Et paulo infra. Vera tamen fama eſt & pægaſus huius origo Fontis.& ad latices deduxit pallada ſacros & cetera:hunc inſuper dicunt Bellerophontem aduerſus Chymæram monſtrum euntem tulliſſe. Sic & Perſeum dum ad gorgones iuit. Anſelmus uero ubi de imagine mundi:huic equo quædam addit: quæ ab alio nemine dicta comperi. Dicit enim illi cornua eſſe:eumque igneum habere anhelitum & ferreos pedes: ut totus monſtro ſit ſimilis. illum poſtremo inter ſidera locauere Ouidio teſte: Iamque indignanti noua frena receperat ore: Cum leuis aonias ungula fecit aquas. Nunc fruitur cælo quod pennis ante petebat Et nitidis ſtellis quinque decemque micat. Nunc his appoſitis quid ſenſiſſe potuerint ueteres exquirendum eſt.

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

ego hunc equum famam rerum gestarum arbitror cuius uelocitas per cursum & uolatū equi huius designatur qui ideo neptuni & gorgonis dicitur filius. quia ex gestis in mari & terra fama oriatur. Quod in templo palladis conceptus ideo fictum puto: quia ex discrete & consulte gestis recte fama oriatur. Ex fortuitis autē nemini iure fama debetur: ex temerarie autem factis potius debetur infamia. Quod huic equo pedes sint ferrei dictum puto ut demonstretur quoniam incircuendo nunq̄ famæ deficiant uires. Cornua autē apponūt ei ut famosorum comprehendatur elatio. Sic & anhelitus igneus ut garulonū feruens dicendi desiderium cognoscatur. Eum castalium effodisse fontē satis manifeste declarat quia cupidine famæ atque gloriæ temporalis a nōnullis affectio ponitur omnis. ex qua quotieus optatum consequitur totiens fons castalius: idest abundans dicendi materia oritur: quæ quoniam poetarum est: musis igitur dicitur consecratus hic fons. Eū aūt Bellorophontem & Perseum gessisse assumptas expeditiones eo dictum dici potest: quia cupidine gloriæ: idest ad id delati sunt quod egerunt. seu ut quidam uolunt ad id delati sunt nauibus quibus alatus equus erat insigne. Albericus peregrinam de hoc equo scribit opinionem: ex Fulgentii fonte sumptam. Dicit eni eum dictum pesagum a pege græcum quod latine fontem sonat· eumque esse fluuiorum omnium commune nomen: & hinc uult flumen idest pege equum esse neptunni idest ex Neptunno genitum cū ex mari omnia nascantur flumina. & per alas uelocitatem fluminum designari: & a pege uult pagos dici: quos ueteres iuxta flumina semp ponere consueuerat & inde pagain quasi ex uno pege: idest fonte uel flumine potantes & sic fontem quem dicimus a pegaso pede factum a neptunno procedere sentiemus. Sed qd circa hūc equū & fontem sentiat Fulgentius qui latissime scripsit paucis apponendum est. Dicit ergo pegasum ex medusæ sanguine nasci eo q̄ in figura famæ constitutus sit: nam cum uirtus terrorem decidit famam generat: quē ideo uolucrem dicit quia ut dictum est fama uolucris sit. Fontem autē musis ungula aperuisse ideo fingitur quia musæ ad scribendam heroum famam aut antiquorum gesta aut priorum dicta sequantur. Præterea dicit idem Fulgentius pegasum interprætari æternum fontem quod arbitror. quia fama egregiorum hominum indeficiens est.

De Nicteo neptūni. xix. filio: qui genuit Antiopam & Nictimenem. Cap. XXVIII.

Icteus ut ait Lactantius filius Neptūni fuit: & ut Theodontius asserit ex Cyleno filia Athlantis susceptus. hunc dicit Lactantius Ethiopiæ fuisse regem & Anthiopiam & Nictimenē filias habuisse
n eumque secundū quosdam a nictimene illecebri amore dilectum cum qua cum opere nutricis cō cubuisset ignarus scelere cognito eam uoluit: ni aufugisset: occidere. Alii uero contrarium dicūt eum scilicet infauste nictimenem dilexisse: eamque cum illi uim uellet inferre aufugisse: quod is neptunni filius fuerit possibile est: cum fere contemporaneus æuo neptunni hominis uideatur. Si autem non sit ea ratio ne neptunni filius dici potest qua dicuntur cæteri.

De Anthiopia nictei filia & matre Amphionis & Zethi. Cap. XXIX.

Nthiopam dicit Lactantius nictei regis fuisse filiam: cui Theodontius addit ex Amalthea cretensi nympha. hanc ut dicit Theodontius nicteus lyceo thebarum ægyptiarum dedit uxorem. Lactan-
a tius autem dicit eam ui ab Epapho Iouis filio stupratam alii dicunt a ioue. quod cum sensisset Lyceus ea abdicata superinduxit dircem: quæ ab eo impetrauit ut illam in carcerem poneret. Verū cum tempus pratus aduenisset miseratione deorum fractis uinculis aufugit in cytheronem: & amphionem zetumque peperit & exposuit & cæ. ut supra ubi de Amphione.

De Nictimene filia nictei. Cap. XXX.

Ictimene nictei regis & Amaltheæ fuit filia. hanc autem seu patrē amauerit seu ab eo amata sit dū
n Ilius arma fingeret miseratiōe Mineruæ in auem sui nominis uersam: & in eius tutelam susceptā. Cuius figmenti talis potest esse ratio. Nictimenem prudenti usam consilio seu sui criminis seu paterni uerecundia nunquam post scelus in lucem comparuit. & inde noctua dicta est. q̄ in tutelam Minerue uenerit ubi de Minerua explicata ratio est

De hirceo. xx. Neptunni filio. Cap. XXXI.

h Irceus ut Theodontius dicit & Paulus filius fuit Neptūni ex Alchinoe filia Athlantis susceptus ex quo nil aliud memini me legisse.

De pelya. xxi. Neptunni filio qui genuit filias & Acastum. Cap. XXXII.

Elyas filius fuit neptunni & Tyro nymphæ filiæ Salmonei regis Salamine ut in odyssea satis extē-
se describit homerus. Dicit enim hanc consueuisse circa ripas Eniphei fluminis delectari: quam
p ob rem Neptunnus Enipheī sumpta forma Virginem cœpit: & cum ea concubuit. Et ex eo concubitu geminos genuit Peliam scilicet & Nelcum. Tyro autem postea nupsit Erithio. Pelyæ autē apud Thessaliam regnanti ut dicit Lactantius ab oraculo responsum est: tunc illi propinquam mortem fore cum eidem Neptunno patri sacrificanti aliquis pede nudo superueniret in sacris. Cui annua sacra peragenti superuenit iason nepos altero pede nudus. Celeranti enim ad sacrum in limo fluminis calciamentum retentum est. quod cum uidisset Pelyas oraculi memor confestim non tantum sibi sed filiis temēs propter egregiam iasonis uirtutem: eidem iasoni suasit ut expeditionē in colchos ad gloriā sui nominis consequendā assumeret: existimans ut fama ferebatur: arduū nimis & difficile aureū uellus posse surripere: & sic eū facile perituꝝ: qui cum assumpsisset & præter spem pelyæ cum aureo uellere & Medea coniuge redisset: eo tum est ut opere Medeæ Pelyas a filiabus occideretur filio Acasto superstite. Circa id quod fictum est: dicebat Leontius pelyam Neptunni hominis fuisse filiū: cumq̄ secus Enypheum specie iuuenis incolæ a Tyro dilecti eam non resistentem atq̄ similitudine forme deceptam oppressisse: & ea filios suscepisse duos.

De filiabus Peliæ. Cap. XXXIII.

Ilia. Pelyæ regi fuisse satis constat Ouidio inter alios recitante: quæ tamen illis fuerint nomina a
f nemine dictum comperio. Hæ quidem ut mortis est filiarum senectuti Pelyæ patris compatientes ei astabant continue: quas aiunt Medæam fraude decepisse: adeo ut earum pietas in patrem in sceleſtum uerteretur facinus. nam cum cerneret Medæa senectutem Pelyæ ut dicebat Leontius Iasonis obstare imperio: ficto cum Iasone iurgio secessit ad illas: & diu de iniquitate Iasonis questa in detrimentum eius dixit se iuuentutem Pelyæ herbis restituere uelle: ut pauloante æsoni restituerat: & sic credulis filiabus Pelyæ suasit: ut omnem sanguinem frigidum atq̄ ueterem ex tremulo Pelyæ senis corpore cultris exhaurirent: ut nouum atq̄ floridum uenis posset immittere. quod cum feciſſet puellæ expiassetq̄ Pælya ad Iasonem rediit Medæa. Dicit Theodontius inter Pelyam & filias a Medæa seminatam zizaniam & ob eam puellas ferro in senem patrem insurrexisse & illum occidisse.

De Acasto Pelyæ filio. Cap. XXXIIII.

Castus teste Seneca poeta in tragœdia Medeæ Pelyæ fuit filius. dicit enī sic. Terrore pauidū quip
pe te poetæ expetit actoq̄ Acastus regna thessalica obtinens. Senio trementē debili atq̄ æuo gra-
a uem patrem peremptum queritur. & cæsi senis decisa membra cū dolo captæ tuo piæ sorores impium auderent nephas & cætera. Verba sunt Creontis ad Medæam.

De Neleo. xxii. Neptūni filio qui genuit nestorē periclimenonē Cronitū & pyro puellā. Cap. XXXV.

Eleus Neptunni fuit filius ex Tyro ut supra ibi de Pelya monstratū est qui ut scribit homerus a Pe
n lya fratre pulsus a Thessalia Pylon condidit: & ibidem habuit deorum cultor. Hic fuit cōiunx Cloris Amphionis Orcomeni regis filia: ex qua ut idem dicit homerus suscepit Nestorem & periclemenonem Cronium & Pyro fœminam: & alios usque in duodecim sed eorum nomina non habemus.

De Nestore Nelei filio: qui genuit Antilocum: Pysistratū: Trasimedem Echephoronem Stratum: Perseum Aritum: & Policastin fœminam. Cap. XXXVI.

Estor filius fuit Nelei & Cloris ut dictum est. Cui. xii. fratres fuere: ut testatur Ouidius: dicens: Bis
n sex neleides fuimus conspecta iuuentus. &c. Fuit enim homo hic ætate lōgæuus: ut ipsemet tempore troiani belli fatet apud Ouidiū: dicens. Spectatorum operū multorū reddere uixi Annos his centum. nunc tertia uiuitur ætas. &c. Bellicosus præterea fuit. Nam inter alia uiuēte adhuc patre eo existente iuuēculo bellum aduersus Epyos gessit: & multos in pugna peremit: homero teste in Iliade. postea uero cum Theseo in nuptiis Perithoi fuit in certamine aduersus centauros. Et ut de reliquis taceam cū græcis apud troiam arma senex gessit: & sæpe troianis obuius fuit in pugna. Fuit insuper facundia celebris adeo: ut sæpe principū mitigaret iras: & in concordiam discordes reduceret. hic Eurydices filia Climenū ut dicit homerus coniunx fuit: ex qua septē filios & filiā unam suscepisse. idem testatur homerus: quo tamen fine subtractus sit. legisse non memini.

De Anthiloco Nestoris filio. Cap. XXXVII.

Nthilocus fuit filius Nestoris & Eurydicis: ut apparet per homerū in odyssea: qui scribit Pysistra
a tum Nestoris filium in domo Menecaj apud Lacedæmoniam mortem eius flentem. Nam secutus patrē ad troianū bellū ibidem in pugna dum uiriliter ageret a menone auroræ filio occisus est.

De Pisistrato Nestoris filio. Cap. XXXVIII.

Ysistratus filius fuit Nestoris & Euridicis. hunc autem Nestor dedit in socium Thelemacho Vlyssis filio uolenti ire Lacedæmoniā interrogaturus Menelaum nunqd aliquid de Vlysse præsciret.
p De Trasimede Nestoris filio. Cap XXXIX.
t Rasimedes Nestoris fuit filius & euridicis: quē secū Nestor: ut testat home. duxit in troianū bellū.

De Echefronte: Stratio: Perseo: & Anto filiis Nestoris. Cap. XL.

e Chefron: Stratios: Perseus: & Anthos: filii fuere Nestoris & Eurydicis: quos ideo in unum iunxi quia nil particulare de aliquo eorum legeram.

De Polycaste Nestoris filia. Cap. XLI.

p Olycastis fuit filia Nestoris & Euridicis: iunior ex filiabus Nestoris homero teste: et sic apparet eū alias habuisse: quarum ego nomina non cognoui: nec de ea aliud audiui.

De Periclimenone Nelei filio. Cap. XLII.

Ericlimenon Nelei filius fuit: & Cloris: ut Ouidius testatur affirmans huic a Neptūno auo cōcessum: ut posset se in quas uellet transformare figuras. Ex quo factum est q̄ cū hercules in ultionē
p epyorum aduersus messanos atq̄ pilios: & elipios acri dimicaret pugna hic forte occisorum fratrum dolore cōmotus in auem uersus herculem uncis pedibus infestaret plurimum: ut hercules illum uolitantem sagitta interimeret. hunc uertibilem in quā uellet formam: nil aliud intelligo q̄ eius membrorum agilitatem: qua tanq̄ ceruus saltabat: currebatq̄ uti uolasset auis & huiusmodi faciebat. Eum autem uolitantem occisum credo uolucri cursu fugientē.

De Cromio Nelei filio. Cap. XLIII.

c Romius Nelei fuit filius & cloris: ut etiā affirmat homerus: qui quidē ea in pugna: quā pilii & messeni aduersum herculem gesserunt: cum decem fratribus suis occisus est: ut satis etiā demonstrat Ouidius in maiori uolumine.

De Pyro Nelei filia & Biantis coniuge. Cap. XLIIII.

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Yro uirgo nelei & cloris filia fuit: ut in Odyssea scribit homerus: hæc ut idem asserit adeo formo-
p sa fuit: ut illius fere omnes græcorũ nobiles optarent coniugium: eãq; noleo postularent. Qui nul
li illam iungere noluit: ni sponderet ab Iphiclo matris nelei patruo boues auferre: quos detine-
bat & dare negabat. Et cum nemo sponsionem hãc facere auderet Melampus uates ea tempesta
te clarus Biæ fratri suo ostendit post tempus fieri posse: ut ab Iphiclo deducerentur boues: quos poscebat ne
leus: suasitq; illi sponsionem: ut tam spectabilis uirginis coniugium consequeretur. Bias autem fratri credẽs
spopondit leneo: qđ petebat: & dum circa recuperationẽ bouũ conaretur Iphicli iussu captus: & carceratus
est. Post tempus autem dimissus boues reduxit: & Pyro habuit in uxorem. hæc fere in textu Homeri conti-
nentur: ultra quem dicebat Leontius q; cum bias per annum in carcere seruaretur: sensit trabes domus uer
mes feciſſe: quos uulgo dicimus tralos: concepitq; ob uitiatas trabes secuturã ruinam: quam cum prænun
ciasset Iphiclo meruit libertatem. Tandem cum interrogasset Iphiclus filios non procreans: quid ad procre-
andum esset agendum suasit illi: ut serpentis potaret uenenum. Quo pacto concepit uxor iphicli: & filium in
tempore peperit: quo beneficio ab Iphiclo illi restituti sunt boues: quibus deductis: ut dictum est: Pyro dedu
xit uxorem: quæ illi peperit Antiphatim & Mantionem.

De Cygno. xxiii. Neptunni fillo. Cap. XLV.

Ygnus fflius fuit neptũni: ut affirmat Ouidius. Iam leto proles neptũna cygnus Mille uiros dede-
c rat. & cætera. Hic ut idem dicit Ouidius habuerat a patre ut ferro in uulnerabilis esset: qua cõmo-
ditate audax factus trolanis auxiliator multis ex græcis cæsis aduersus Achillem iniuit certamen
Qui cum illum gloriantem se cerneret: q; ferro uulnerari non posset: sumpto ingenti lapide in eũ
fessum atq; iam crebris ictibus attonitum iecit. Cygnus autem graui impulsus ictu cecidit: quem confestim
Achilles occupauit: & genu pectus eius premens: & manibus guttur in mortem ire coegit: qui' euestigio a
patre in auem sui nominis mutatus arma reliquit achilli. Horum figmentorum talis expositio potest esse.
Neptũni filius dictus est cygnus forsitan ob candorem cutis & membrorum agilitatem: cum hi qui humidi
sunt complexione: quæ a Neptunno humiditatis patre procedit: colore sint candidi: & ut pluma molles, cute
cui humiditati si proportione debita immixtus sit calor: hi tales optima membrorum agilitate fruuntur. Ex
quo fit ut docti in euitandis ictibus: ut quosdam uidimus ferro feriri nequeant: & ut lassitudine uincantur ne
cesse est si sit qui tales superare uelit. Quod autem auis factus sit sui nominis intelligendum q; eo mortuo nil
de eo apud mortales superfuerit præter uolatile nomen.

De Grissaore. xxiiii. neptũni filio. Cap. XLVI.

g Rissaor: ut in libro de originalibus rerũ affirmat Rabanus neptũni filius fuit: nec de eo amplius.

De Otho. xxv. & Ephialte neptunni. xxvi. filius. Cap. XLVII.

Thus & Ephialtes: ut asserit Seruius filii fuere neptũni: ex Iphimedia aloi titanis coniuge: quã idẽ
o neptũnus oppressit: ut in odyssea testatur Homerus. hanc tamen Iphimediam Paulus uocat Ele-
ctrionem. Theodontius autem Ephimeidam. hi autem quoniam ex uxore Aloi nati sunt utpluri-
mum aloidæ appellantur: sicut & sæpe Herculem a uictrico amphitrioniadem appellamus. Hi qui
dem nouem digitis singulis mensibus crescere uidebantur: quãobrem paruo in tempore mole ingentis cor
poris mirabiles facti sunt. Dicit enim Homerus his ideo tam grande incrementum fuisse: eo q; a terra nutri
rentur: eosq; non amplius nouem annis uixisse: & eos designans magnitudinẽ dicit. ix. brachios amplitudi
nẽ habuisse: lõgitudinẽ uero. ix. passuũ. his insup dicit Home. in Iliade: bellũ fuisse aduersus martẽ: eũq; ab
eis captũ atq; cathenis uinctũ. & in carceribus. xiii. mẽsibus detentũ: & ni Iuno Mercurio iniunxisset: ut pro
liberatione eius ageret in carceribus defecisset. Qui Mercurius clã eũ rapuit: & liberatus est: qđ Claudianus
tãgit: ubi de laudibus Stilicõis dũ dicit: Cũ gemini fratres genuit: quos asp alous Martẽ subdiderit uiclis. &c.
Hi præterea ab aloo uictrico in gigomantiam cum ipse grauatus senio ire non posset missi sunt: qui ibidem:
ut quibusdam placet cum reliquis a Ioue fulminati periere: & ephialti æthna mons superimpositus: Otho
autem mons quidam cretensis. Alii uero dicunt: inter quos Homerus: eos ob magnitudinem corporis au-
sos montes montibus imponere: ccelũq; affectare. Sed ut in Odyssea dicit Homerus imbres adhuc ab Ap-
polline sagittis occisos: quos Virgilius dicit apud inferos detrusos aiens. Hic & aloidas geminos imania ui
di Corpora qui manibus magnum rescindere cœlũ Aggressi superisq; Iouem detrudere regnis &cæte. His
prædictis fictionũ sensus aperiendus est. Dicebat autem Barlaam hos duos fuisse fratres ingentis potentiæ
aloi filios. sed ideo Neptunni dictos: quia præter mensuram omnem humanorum corporum excreuerant:
quod ad Neptunnum spectare uolunt ingentia producere corpora: eosq; tantũ nouẽ annis regnasse. & ideo
a terra nutritos dicunt: quia maximos prouentus ex his quæ possidebant assumerent: & aduersus Iouem in
olympo monte habitantem bellum secundum hystorias habuisse: & in eo bello iuuenes defecisse egritudi-
ne pestifera ambos: & hinc sumptũ eos ab Apolline sagittis occisos. Alii uero dicunt hos cũ Saturno aduer
sus Iouem fuisse: & nonnullas arces extulisse: & ultimo uiribus Iouis quando in flegra pugnatum est cũ aliis
multis cæsos. De captiuo Marte nil reperi. Arbitror ego sic explicari posse martem insignem aliquem fuisse
uirum militari disciplina instructum & bellicosum atq; robustum: horum hostem: qui & si potens esset: tamẽ
ut sæpe contingit maiores succumbere & obtinere minores: ab eis captus & carceratus est: & cũ liberationi
eius nullus adinueniretur modus: Mercurius. i. fraus: qa furũ deus: qui clam & fraude furantur: Iunone iniũ
gente: idest pecunia: qua forte corrupti custodes astutia Mercurii Mars liberatus est.

De Aegeo. xxvii. Neptũni fillo qui genuit Theseum & Medum. Cap. XLVIII.

a Egeus athenarum rex filius fuit Neptũni: Theodontio affirmãte & Martinus deus. huic dicit Pau-

lus due fuerãe conluges: quarum prima dicta est Ethra filia Pitthei regis Troezen: ex qua Theseũ suscepit
Secunda ut testatur Ouidius fuit Medea pro fuga: quã a Iasone repudiatam atq; fugientem non solum su-
scepit hospitio: sed illam etiam sibi matrimonio copulauit: & ex ea ut placet Iustino: Medum filium suscepit
Successit quidem in regno pandioni regi: quem Theodontius secundum ueritatem dicit eis fuisse patrem.
& eo regnante multa incommoda Atheniẽsibus euenere. nã inter alia bellũ Minois regis certensiũ: quod in
uindictam Androgei filii sui idigne occisi mouerat: diu tulere. Vltimo cum succubuissent in has a Minoe de
ducti sunt leges: ut. s. annis singulis septem nobiles iuuenes ad Minotaurũ in cretam mitterentur. qui tribus
annis sorte misi sunt. qua quarta autem sors cecidit in Theseum. qui maxio ægei patris dolore nauem cõsce
dit iturus & cum omnia nauigii ornamenta nigra essent & nauis uelum habuit: in mandatis a patre: ut si cõ
tingeret in agendis eum fœlicem obtinere exitum: rediens nauigium poneret uelum amoto nigro ut a lon
ge infortunium suum nosceret. Theseus autem ariadnæ consilio uictor mandatorum immemor nõ amoto
nigro uelo redibat. Aegeus excelsa turri prospectans nigrum uidens uelum Theseum mortuum arbitratus
ex tueri se deiecit in mare: & mortuus ab Atheniensibus liberatis & Neptunni filius & marinus deus in sola-
tium Thesei conseeratus est.

De Theseo Aegei filio: qui genuit Hipolytum Demophoontẽ & Anthigonũ. Cap. XLIX.

Heseus iclytus Athenarũ rex fuit Aegei regis filius & Aethræ ingentis atq; generosi animi iuue
t nis plura memoratu digna peregit: adeo: ut inter hercules plurimos nominetur unus. Hic quidẽ
ante alia cum hercule ab auristeo misso aduersus amazones expeditionem suscepit: ut dicit Iusti
nus: & cum multas occidissent atq; cepissent. Cepe iter alias Menalippẽ atq; hippolytẽ Anthiopæ
reginæ sorores. Sed hercules p armis reginæ Menalippẽ sorori restituit. Theseus uero hippoly-
tẽ q̃ sibi i sortẽ pdæ cõtigerat sumpsit uxorẽ: ex q̃ Hippolytũ filiũ suscepit. Præterea igẽti uirtute: ut refert sta-
tius. Creontis thebane regis supbũ retulit iperiũ: ægitq; quæ phibebat officia funeralia possent occisis in bel
lo regibus exhiberi. Et taurũ ab Euristheo atticæ terræ imissum cũcta uastantem apud marathonẽ interfecit
sic Scironẽ latronẽ hospites suos dũ resideret in scopulo: aut lauare sibi pedes: aut se adorare cogẽtẽ: eos q; i
cauatos precipitãtẽ in mare. Et procustẽ æque latronẽ super cephyso flumine habitantẽ: & orcte suos hospites
trucidãtem supauit atque occidit. helenã insup Castoris atque Pollucis sororẽ uirginẽ cælestis pulchritudi-
nis ignẽ in palestra ludẽtẽ rapuit: minotaurũ iteremit: & athenas a turpi seruitio liberauit. Ariadnam atque
Phedram Minois filias patri surripuit: & Ariadna relicta phedrã sibi cõiugio copulauit: ex qua quosdam fili-
os suscepit. Athenienses per diuersa passim uagantes in patriã reuocauit: & in formã ciuium sparsos agre-
stesq; reduxit. Et ut placet Plinio in libro naturalis historiæ: primus fœdera adinuenit. Aduersus centauros
in nuptiis pithoi amici sui egregiæ pugnauit: eosq; supauit: illiq; comes ad inferos usq; ad raptendã profer
pinã iuit: sed minus fœliciter ex hoc illi successit. nã perithoo a tricerbero orci cane trucidato in mortis ipse
æriculo fuit: in forte supertrauisset hercules: qui illũ a discrimine liberauit & reduxit ad superos. Et athenas re
diens cõiugẽ querulã accusantẽque falso de stupri iterpellatione hippolytũ comperit: quẽ fugauit: & quãtũ
in eo fuit occidit. Postremo iam senex a ciuibus suis pulsus exulauit apud Schyrũ minorẽ insulã diem clausit: cũ
annis. xix. imperasset atheniẽsibus: his eius laudes fere omnes Ouidius paucis testatur carminibus ubi dicit.
Ingenium faciente canunt te maxime theseu: & infra per undecim uersus.

De Hippolyto Thesei filio: qui genuit Virbium. Cap: L.

Ippolytus Thesei & Hippolytes Amazonis fuit filius. hic cũ uenatiõibus cælibẽ uitã ducẽs uaca
h ret: & oino cõstanti animo mulieres sperneret: a Phedra nouerca absente Theseo amatus est: defi
derio cuius cũ obtẽperare noluisset: Theseo redeunti ab ea accusatus est. Qui in furorẽ uersus fi
lii necẽ optauit. Veꝝ hippolytus timẽs cõscenso curru fugã cœpit: quo fugiente fortuitu phocæ q̃
in littus exierant audientes equoꝝ strepitũ: dũ sese in mare fugientes præcipitant æquos exterruere Hippo
liti. Qui per scopulos aduersus eius iperiũ uiresq; currũ trahẽtes: atq; ui eius cõpages dissoluentes oẽm ifœ
licem iuuenẽ loris iplicitũ adeo p abrupta traxerũt: ut p mortuo a circonuicinis collectus sit. Efto pœtæ oẽs
& signãter tragœdus Seneca in tragœdia eiusdẽ hippolyti laceratũ atq; discerptũ oẽm asserant & occisum.
Qui tandẽ opere atq; subsidio Aesculapii quasi ab inferis in sanitatẽ pristinã non absq; longo labore reuoca
tus est: ex quo euentu uidẽt fabulæ locũ datum: qua legimus Theseum habuisse a patre: ut ter posset optare
quod uellet: & qa nunc filiũ optasset occidi: phocas a patre emissas in littus. Hippolytus autem ne tertiã Pris
expiretur irã: qui ante hippolytẽ matrẽ eius occiderat: & nũc eo inaudito cũ qrebat in pœnã: atticã terrã ligt:
& in Italiã uenit: haud longe a loco: ubi postea cõdita Roma: & mutato noie se Virbiũ appellari iussit: qa bis
uir fuisset: semel ante euentum: & iteꝝ postq̃ beneficio Aesculapii in uitam uidebatur reuocatus. Ibi autem
dicit Theodontius oppidũ cõstruxit: quod ex nomine sumptæ coniugis Ariciam appellauit. Dicit præterea
idem Theodõtius falsum eẽ hippolytum Cælibẽ uitã ægisse: & imo secreto amore Aritiã nobilẽ atticæ regio
nis fœminam adamauit: quã Dianã: eo q; uenationis uocaret: uocabat: & se Dianã colere asserebat: & ope-
re huius Aritiæ factũ dicit: ut ab æsculapio sanaretur: cum mortuum illum arbitraretur Theseus.

De Virbio hippolyti filio. Cap. LI.

Irbius filius fuit hippolyti & Ariciæ post hippolyti fugam ex attica susceptus. Qui cũ adoleuisset
æneã ilione deleto in Italiam uenientem a patre missus est in subsidiũ Turni: prout describit Vir-
u gilius. Ibat & hippolyti proles pulcherrima bello Viribius insignem: quem mater Aritia misit Edu
ctum eguriæ lacis. &c. De eo autem nihil aliud habemus.

De Demophoonte Thesei filio. Cap. LII.

VNIVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Emophoon:ut Theodōtius asserit filius fuit Thesei ex phedra. Hic quidē cū cæteris græcis in bel
lum troianū iuit. Iliōe aūt deiecto dū rediret in patriā tēpestate in Traciā delatus a phyllide Lygur-
d gi regis filia hospitio:& lecto susceptus ē. Et cū aliquādiu secō fuisset audito q̄ Mnesteus athena
rum rex agitatus ꝓcellis & Nasea uexatus maris appulisset isulā melos:& ibidē clausit diem:regni
cupidine tractus iperrata p̄r tēpusculū licentia a Phylide resarcitis nauibus athenas rediit:& post
xxiii.annū paterni exilii:ut dicit Iustinus:Athenarū regnū assumpsit:neq̄ de reditu curauit ad phylidem. Et
cō annis.xxiii.regnasset mortuus est. Cui successit Ofintes:utrū hic eius fuerit fillus:incertum habeo.

De Antigono Thesei filio. Cap. LIII.

Ntigonus:ut dicit Theodontius:filius fuit Thesei & Phedræ:ut dicit Barlaam natu maior demo-
a phoōte.& post fugatū ab athenieńsibus patrē fere adhuc pubes ab athenienſibus assumptus:& rex
factus Mnesteusq̄ uocatus. Qui troiā uadēs non satis de ingenio demophoontis fidens eū secū
traxit. Hic rediens tempestate actus nimia apud insulam melos expirauit.

De Medo Aegei filio. Cap. LIIII.

Edus:ut Iustinus tradit:ægei regis Athenarū:& Medeæ fuit filius. Quā idē Iustinus dicit cū priui
gnū uidisset adultū:ab Aegeo ꝓ diuortiū discessisse:& colchos cū Medo filio abiisse. Ouidius aūt
m dicit ob paratū Theseo uenenū:ut ubi supra de ea :eā aufugisse. Aiūt insup aliqui eā Iasonis i gra
tiā rediisse:& hunc Medū inde iuisse in asiā:atq̄ uitibus plura sibi subigisse regna :sed eā tenuisse
partē:quā mediam appellamus:& de suo seu matris nomine nuncupasse.

De Onchesto.xxviii.Neptūni filio:qui genuit Megareum Cap. LV.

o Nchestus secūdū Lactātiū fillus fuit Neptūni:quē Seruius & Lactāti .dicūt Onchestē ciuitatē ꝑpi
quā ꝑmōtorio micalesso cōstituisse:& suo noie appellasse:nec de eo aliqd ꝑterq̄ q̄ Megareū filiū
genuerit legi. De Megareo filio Onchesti qui genuit Hippomenem. Cap. LVI.

m Egareus filius fuit Onchesti: ut ligdo testatur Ouidius loquente sic Hippomene. Nāq̄ mihi ge-
nitor Megareus:Onchestius illi. Et Neptūnus auus:pro nepos ego regis aquarum.&c.

De Hippomene Megarei filio. Cap. LVII.

Ippomenē Megarei fuisse fillū satis ostēsum est:de hoc Ouid.talē recitat fabulā. Erat in scyro ciui
tate athlas Oenei filia seu lasii uirgo insignis pulchritudinis:& ꝓnicissimæ uelocitatis:q̄ ut plurimū
h deorū monitu habitabat in syluis. Hæc cū a multis in cōiugē ꝓtereē legem apposuit:ut.s. cursus
certamē ꝓteret:& sic̄ suparent ab ea morte mulctarent:uictor aūt eius potiret cōnubio: & cū iā
plures magis audaces q̄ felices supati tā seuera lege dānati eēnt:hippomenes ea nōdū uisa taliū
ridebat stultitiā. Tādē cū casu cōtigeret:ut illā uideret:miratus roseā faciē:fidereos oculos:os cinameū: au-
reā cesariē:pectus,ptēsū:corpusq̄ glabellū:& gestus placidos:cōfestī eius ardorē icidit: qui ante dānauerat
alios:nec dubitauit eius postulare cōnubiū:& ieueræ legis subire discrimē. Virgo aūt hippomenes Veneris
iplorauit auxiliū :q̄ illi tulit ex utridario hesperidū tria mala aurea:eūq̄ docuit maloꝝ usū:porro cū cursū expe
diti ītrassent:anteriretq̄ uirgo:iuuenis prædoctus euestigio uidēte uirgine unū ex malis ꝓiecit:fulgore cu-
ius capta puella gradū collectura ꝓuertit. Et cū euolasset iteri iuuenis illa ꝓstātior facile anteiuit:ille secundū
iecit:qd dū illa collectura moratus ille stadiū arripit uolucer. Sane illa ꝓnici uelocitate malo collecto parua
mora currētē ꝓterit. At ille cū iā meta cursus eēt ꝓpinq̄:tertiū ꝓiecit:quo detēta uirgo anteq̄ uolucris euolas
se potuisset tenebat hippomenes terminū:quā ob causam supata uirgo eius i cōiugiū uenit. cū q̄ dum lætus
in patriā abiret:hippomenes feruoris ꝑpatiēs & suscepti muneris a Venere īmemor i lucum cybelis illā de-
duxit:& ibi cum ea concubuit: ex quo seu Veneris seu matris deum indignatione factum sit:amantes in
leones uersi sunt:& curui Cybelis additi. Qua sub fictione talis potest sensus abscondi. Primo mulierum si
q̄ est obstinata duricies & auro:& mulieribus frāgi posse:cum natura auri oēs & cupidæ & tenacissimæ sint:
in leones autē ideo cōuersi dicuntur:qui in nemus cybelis coiuerunt:idest in delitiis humanis abundauerūt:
& ob id elati sunt:& sic in leones uersi quoniā leones superba sint animalia: & ideo uersa uice currui Cybelis
applicati sunt.i.in processu a rerum natura edocti quoniam terrenis legibus omnes sumus obnoxii:quia ter
rei uiuimus:& quantūcūq̄ superbientes.postremo in terram reducimur.

De Pelasgo.xxix.Neptunni filio Cap. LVIII.

Elasgus:ut dicit Theodontius:filius fuit Neptunni:Isidorus uero ubi de ætymologiis eū Iouis &
Larissæ filiū dicit. Sane quoniā ex cōpertis apparet Theodontiū talium solertissimū indagatorem
p fuisse:plus illi in talibus præstandū fidei ratus sum & ideo Neptūni:nō Iouis posui filiū. hic aūt ea
in parte græciæ regnauit:quæ postea ab Archade caliſtonis filio Archadia dicta ē:& ab eo denoia
ta Pelasgia.dicebat Leontius & in Asia eē Pelasgos:eosq̄ aduersus græcos fauisse troiāis ut i Ilia-
de testat Homerus. Verū hi Pelasgi a Palasga muliere græca nomen sortiti sunt:quā aiunt in pelasgiis cū co
piis in Asiā trāsmeasse & ciuitatē condidisse:& de suo noie Pelasgiā nuncupasse:& inde Pelasgii:qui secus ly
ciam sunt appellati:alii contrariū tenent Pelasgū regē fuisse in Asia & ab eo Pelasgos & inde mulierē Pelas-
gā ubi postea fuere Pelasgi i græciā ex Asia trāsfretasse & ibidē occupata regione nomē iposuisse Pelasgis.

De Nauplio.xxx.Neptunni filio:qui genuit Palamidem. Cap. LIX.

Auplius Neptunn & Ammimonis filiæ Danai regis fillus fuit:ut testat Lactātius:qui de eius ori-
n gine fabulā recitat talē. Ammimone danai filia dū studiose in syluis iaculo exercitaret minus ad-
uertēs peussit Satyrū:quā cū uellet Satyrus uiolare illa Neptūni iplorauit auxiliū. Neptūnus autē
fugato Satyro ipse eā cōpressit: ex quo cōpressu Naupliū suscepit.hunc Naupliū apud Euboeam

regnasse cōstat:& eius aūt fuisse fillū Palamedē græcoꝝ factiōe occisum apud troiā. Quod cū egerrime fer
ret Nauplius:nec adulationē supporterent uires ad īgeniū uersus stātibus apud troiā græcis:ut erat senes cœ-
pit oēm græciā circuire:& regias itrare græcoꝝ principū:& ibi qbus poterat suasionibus cōiuges eoꝝ i adul
teriū:cū qbuscūq̄ poterat trahere arbitratus:ex hoc in reditu græcorū seditiones exorturas plures:eisq̄ agē
tibus græcos in suū sanguinē ruituros:& sic dū se inuicē trucidarēt īmerito trucidati Palamedis mortē suis
occisionibus expiarēt. Creditū est:ut Leontius asserebat ope suo Clytēnestrā in amplexus Egesti uenisse :ex
quo Agamēnon postea iteremptus:& idē Egistus.& Clytēnestra. Sic Egialē Diomedis cōiugē i cyllibari Sthe
leni filii cōcubitus. & ut de reliqs taceā conaſ Lycophron iclytā Penolopis famā nauplii cōiliis maculare uo-
lens eā:cū uno e procatoribus suis nōnullas isomnes noctes egisse. Præterea iplacabilē senē aiūt tā feruenti
aio uindictā optasse:ut redeūtibus græcis ilione cōsumpto in patriā:& acri atq̄ turpi tempestate agitatis ca-
pharēū cōscendisse montē:& nocte accensa face:q̄si in portū salubrē pelitātes acciret in letiferos scopulos
salutis auidos euocasse:& multis hoc facinore exitii extitisse causam. Vnde Virg. Sidus & euboicæ cautes:
ultorq̄ caphareus : &c. Ammoti aūt Satyri & opresse Amminonis a Neptūno aſſignat Barlaā paucis verbis
rationē dicens:Satyrū uirginis fuisse pedagogū. Neptunnū aute lerneum quēdm ægyptiū insignē:cuius pri
ma amminone ꝓlex fuit q̄ coniunx:& ab eo lerneū fontem denominatum atq̄ prouinciam.

De Palamede Nauplii filio. Cap. LX.

Alamedes Nauplii fuit filius:q̄ cū eēt una cū græcis circa troiā:& hi aduersus Agamēnonis iperiū
p isurrexissēt seditiōe dolosa Agamennoni ptāte subtracta eius dux bellifactus est. Hunc enim cum
Vlisse simulates erāt:ut dicit Seruius:eo q̄ ulysses in insania ficta conatus eēt in bellū troianū non
ire : & ad eam simulādā uinctus aratro dissimilibus animalibus saltem ferebat. Cui ante aratrū ad ex
perientiam tuendum insaniæ Palamedes apposuit Thelamachū puerū:quē cum Vlysses illico suspendit
aratrū. Præterea cū in tracia frumēta sum iussset:& nil portasset:seq̄ nō cōperisse diceret. Palamedes uadēs
reportauit asellum. Quibus indignatus Vlysses ægre patiebatur illius gloriā:q̄obrē dolo eius factū ē:ut a ser
uis Palamedis fatis grāde pondus auri infoderetur sub tabernaculo eius:& ide nūciis subornatis habitis cō
fictitiis litteris in consilio græcoꝝ Palamedem accusauit:qa cum Priamo deditione haberet tractatū:eumq̄
auro esse corruptū:& ad euidentiā proditionis incæptæ iussit eius in tabernaculo fodi:q̄si si ibidē cōperiret
aurū :litteris eēt exhibenda fides & nunciis:q̄obrem auro cōperto:qd ipsemet infodi fecerat: Vlyssis accusa
tio uera credita est:& Palamedes tanq̄ noxius lapidibus est obrutus.

De Celeno.xxxi.Ahello.xxxii.& Occipite.xxxiii.Arpys filiabus Neptūni. Cap. LXI.

Eleno Ahello & Occipite Arpyetes fuere secundū Seruiū & Neptunni & terræ filiæ. Alii uero di-
cūt Thaumātis & electræ. Harū formā describit Vir.dicens Tristius haud illis mōstrū:nec sæuior
c ulla uestis:& ira deū stygiis sese extulit undis. Virginii uolucrū uultus fœdissima uētris Proluuies
uncæq̄ manus & pallida semp: Ora famæ:&c. Hic etiam describit in qbus habitent locis : & unde
uenerint:dū dicit: Accipiūt strophades graio stāt noie dictæ iulæ lunto in magno:q̄s dira celeno arpiæ: quæ
colūt aliæ phineia. Postq̄ cā domus mensaq̄ metu liquere priores. Ex his a Seruio fabula recitatur : quæ su
pra ibi de Zeto & calai plene scripta est.& qd per illā ēt sentiēdū sit.& similiter de his dicta sunt quædā:ubi de
allecto:& aliis furiis supra scriptimus:& ob id pauca hic dicēda supsunt. Vult igitur Seruius eas iō Neptun-
ni & terræ filias:qa in insulis habitēt:quæ terræ sūt:& tū mare circūdatæ. Ego uero eas Neptunni filias puto
qa mōstrosæ sint:ut ꝓ Virgili carmē patet. Arpiæ aūt secūdū Fulgētiū iō uocant:qa arpæ græcæ:latinæ ra-
pere dī & iō earū prima est dicta Ahelio:q̄si Ahelenanon qd est alienū cōcupiscere. Secunda occipite qd si-
gnificat celeriter auferre. Tertia celeno:quæ nigrū sonat:ꝓqd rapinæ occultatio sumēda est:& sic primo cō-
cupiscit. Secūdo auferē. Tertio occultaē. Virgineos aūt uultus iō hīe dicunē:seu qa ut dicit Fulgētius:steri-
lis sit rapina. Cui ego addā q̄tū ad eū cui rapit.& esto aliter purē sures qppe more suo placidos miteſq̄ se in
cōspectu boium exhibēt:ut hac possint arte ignaros fallere. Vncas aūt raptores habere manus expositiōe ñ
indiget. Quod ora illis sint palidā:nil aliud uult prætēdere:q̄ fames assidua:insatiabilis appetitus habendi:q̄
miseri & in rapinā proni anguē cōtinue:fœdissima uentris proluuies raptorū est:inq̄tū ut plurimū rapina-
rum turpis est exitus. Itur.n.ex rapinis in ludū substātiaq̄ cōsumptorē oium:& miseriarū patrē. Itur in luxu-
riam laxuriaq̄ & ociorū marcētiū matrē. Itur in gulā crapularū & ægritudinē cloacā turpissimā & dānosam.
Arbitror qdē has ad pyrrhatas:& auariſſimos atq̄ īmanes hoies spectare:eo q̄ littora inhabitēt. Addebat in
super dictis arpiis Home. Arpyam unā:quā Thiellā uocitat zephirū dicebat equos achillis genuisse. Hāc di-
cebat Leontius uēti ipetū:seu procellā interpretari:per quā etiā pyrrhatarū demonstraē uelocitas ad rapinā.

De Sycano.xxxiiii.Neptūni filio. Cap. LXII.

Icanus:ut dicit Theodontius:antiquissimus rex fuit Siciliæ.& Neptūni filius:& ab eo insula q̄ an-
f tiquiori noie dicebaē Trinacria Sicania nūcupata est:de qua Solinus ubi de mirabilibus mūdi di-
cit. Sicaniæ diu ante troiana bella Sicanus rex nomen dedit:eductus cū amplissima liberorū ma-
nu:&c. Ex his nec nomē alicuius ad me puenit. Dicit tamē Theodontius huius Cererē fuisse con
iugem:& proserpinam filiam quan Iouis dixere poetæ.

De Siculo.xxxv.Neptunni filio. Cap. LXIII.

Iculus rex fuit Siciliæ & Neptunni filius:ut Solinus de mirabilibus mundi testatur. Regnauit au-
f tem:ut dicit Theodontius post Sycanū:& ab eo Sicilia denominata est. Paulus hunc dicit filium
fuisse Corithi & electræ:& Dardani fratrem. Neptunni filium dictum:eo q̄ ex Tuscia in Siciliam
transiretasset:& multa rudes homines docuisset.

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Iupiter Vndecimo generis cum parte notatur.

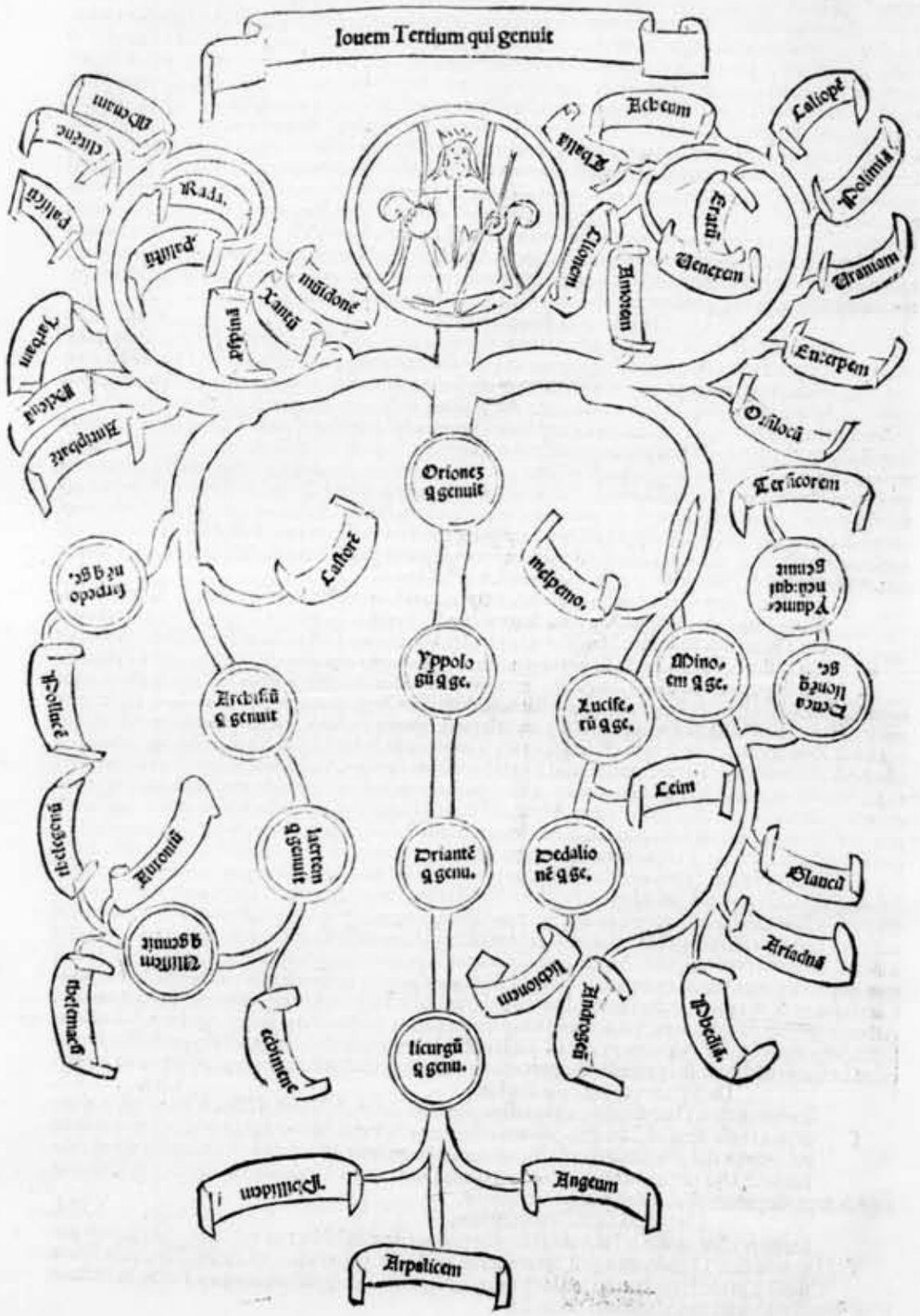

Genealogiæ deorum gentilium ſecundum Ioannem Boccacium de Certaldo Liber Vndecimus.

Prohœmium.

c X Achaia iter pachinum trinacriæ promontorium & ueteres Syracuſas leni ſatis ſpiritu me detulerat ſubſolanus. Ibi dum iam in finem fere deducta omni Neptunni prole uetuſtiſſimorum regum potius aduentum in inſulam q̃ geſta narraſſem: & mecum omnia circũſpectans excogitarem: ad quã cœli plaga uertẽda eſſet nauiculæ prora: uenit in mentem tantũ nunc uelo: nũc remis: nunc pedibus itũ fore: uri ex filiis Saturni ſenis infauſti nullius ſupereſſet: cuius non eſſet deſcripta ſoboles: præter Iouem quẽ patrem dominumq; regẽq; deorum & hominum uoluere. Obſtupui fateor ſereniſſime rex. Et animi cecidere uires: & quaſi itineri meo obſtaculum inſuperabile eſſet obiectum deſperans aiebam. O miſer potui ampliſſimum oceani gurgitẽ intrare: & fluctus in ſydera uſq; ſurgentes modico conſcendere lembo. Potui uaſtum littus omne mediterranei maris inter mille ſcopulos: & ſonantia ſaxa ambire. Montes ſcabroſos aſcendere: lubricas calcare ualles. tenebroſa antra ſubire: perſcrutari luſtra ferarum: & ſiluarũ atque nemorũ ſepoſitas umbras luſtrare: urbes: & oppida. & qđ longe terribilius ad manes uſq; deſcendere. & ditis oppacas intrare domos. Et terræ uiſcera oculis terebrare: & ſic alioꝝ deoꝝ prolem etiam renitentẽ calamo tanq̃ cognitã in medium trahere. Nũc aũt ſi iouem non uidero quo pacto eius: q̃ ampliſſima eſt: poſteritatẽ ſcripſiſſe potero? Si autẽ iouem uidiſſe uelim in cœlum ire neceſſe eſt: quo infœlix ex ſublimi ſaltu quo ex mõte cæſo in illud memet deiiciam? Quis me eo uẽtorũ extollet impetus? Quæ deferet cõdenſa nubes? aut ipſius armigerales? Outinã ab inferis remearet Dædalus: qui ſolus hoi pẽnas induere nouit. Et mortalibus inſuetas cœli uias oſtẽdere. Ipſe forſan opportunitati huic poſſet pſtare ſuffragiũ. Quod niſi undecũq; uenerit deſ poſt tot exãnelatos labores: tot uictos timores: tot eriã obices ſupatos: infecto itinere inchoato non abſq; ignominia temeritatis meæ ſubſiſtendũ eſt. Obtabã pterea cælestium uidere patriã: & quo ordine ſanctiſſimi illi gẽiliũ theologi tẽpla: palatia: atria: domoſq; diſpoſuiſſent cælitũ. Præterea & cũ ipſo ioue ipſius ſublime uidere ſoliũ. Quo iure ſacrum illud decoꝝ cõciſtorium cõueniret in unum. Quod in illos ipſius impium. Quis ordo deſcendi quae pſidentis maieſtas. Quæ leges darẽtur. Qui & quo ritu largirentur imperia: ut in finẽ debitum mundi gubernaretur mortalitas: & alia etiã tam prægrãdis dei magnalia. Cæterũ dum hic uidendi deſiderio cœlũ ac pſiciendi itineris angerer inde deſperatione pmerer. Et ecce ex littore ſiculo me eriã gubernaculũ nõ regẽte repentino impetu in cretã uſq; delatus ſum: quã cum circũſpicerẽ non ante ydeon montẽ aſpexi q̃ reſoluta mentis caligine: & ueri dei illuſtratus lumine prolectarii iouis cognoui cunabula atq; fornices in circuitu: & qua in parte eius cineres & oſſa iacerent memini. Et ſic eum nõ deũ cœli tronũ tenentẽ fore perpendi: ſed hominem: cuius acta & mores: & reliqua non maiori labore q̃ aliorũ deorum gentiliũ poterãt ex terrenis ſpeculis intueri. Reuocatis igitur uiribus: ut eius numeroſiſſimã prolẽ deſcribam. Iter quod præceditum tebar intrabo: orans in optatum me terminũ dirigat: qui futurum ſibi diſertiſſimum populum perrubrũ mare eduxit ſicco ueſtigio ex ægypto.

De tertio ioue decimo. Saturni filio: q. xxxix. genuit filios: quoꝝ hæc ſũt noia. Prima Clio. ii. Euterpe. iii. Melpomene. iiii. Talia. v. Polymia. vi. Eratho. vii. Terſichor. viii. Vrania. ix. Caliope. x. Acheus. xi. Venus. xii Amor. xiii. Proſerpina. xiiii. Caſtor. xv. Pollux. xvi. Helena. xvii. Chitẽneſtra. xviii. Paliſtus. xix. Paliſcus. xx. Iarbas. xxi. Mena. xxii. Myrmidon. xxiii. Xantus. xxiiii. Lucifer. xxv. Orion. xxvi. Minos. xxvii. Sarpedon. xxviii. Rhadamãtus. xxix. Archiſius: de his. xxix. tractatur in præſenti libro undecimo. xxx. Tãtalus. xxxi. Dionyſius. xxxii. Perſeus. xxxiii. Aon. xxxiiii. Eacus xxxv. Pylũnus. xxxvi. Mercurius. xxxvii. Vulcanus. de his uero octo. ſi a xxix. citra duodecimo in libro tractaẽ. de reliquis duobus: qui ſequuntur: ſcilicet de Hercule. xxxvii. & Eolo. xxxix. in libro tertiodecimo ſcribitur.

Cap. I.

i Ouẽ cretẽſem: qui tertius in hoc ope eſt: Saturni & Opis fuiſſe filiũ oĩs teſtaẽ antiqtas. Hic eodẽ partu cũ Iunone editus: ne a Saturno occideret ob pactionẽ cũ Titano fratre factam: q̃ cito natus eſt: clam in ydam cretenſem montẽ alendus ab Opi tranſmiſſus eſt: & ut quidã uolũt: curetis populis cõmendatus: ſeu ut alii dicũt Ideis dactilis. Euſebius uero in libro temporũ dicit Creti regi cretẽſiũ: & hũc illũ in hoſon ciuitate in qua matris eius eſt tẽplũ ſeruaſſe atq; nutriſſe. Quia curetis dixere addũt eũ ab eiſdẽ in antrũ mõtis idæ delatũ: ubique dũ: paruuli faciunt: fleret ne audiret Cymbala & tympana: & clypeos: & arma pulſabant. Ad ſonitũ: quoꝝ more ſuo cõueniẽtes apes mella in os eius inferebãt: ob qđ beneficiũ poſtea deus factus dedit eis: ut ablq; coitu generarẽt. Aliis uero placet eũ nymphis alendũ datũ: iter quas: ut didimus i libro narratiõis pyndaricæ aſſerit Melliſeo cretẽſiũ regi duas fuiſſe filias Amaltheã & Melliſſam. quæ caprino lacte atque melle louẽ nutrierũt. unde dicit Lactãtius in libro diuinarũ inſtitutionum. Capellam Amalthæ nymphæ louẽ infantem uberibus ſuis aluiſſe & ob id dicit germanicus cæſar in aratheo carmine. Illa putatur Nutrix eſſe iouis: ſi uere iuppiter infans Vbera creteæ mulſit fidiſſima capræ: Sydere quæ claro gratũ teſtatur alũnum. Quod etiã teſtari uidetur poeta cælebris Franciſcus petrarcha in buccolicis ea in egloga cui titulus argus ẽ: ſic dicẽs: Teneris ſignata labellis Vbera te moueãt niſi forte obliuia lactis. Illius aſtringere nectar tibi ſuggerit aulæ. De grege nẽpe fuit nutrix tua. &c. Seruius aũt dicit nõ i idã: ſed in dicteũ mõtẽ a matre trãſmiſſum: & ibidẽ nutritũ. Iunius aũt columella de agricultura ſcribens lib. ix. ſic de educatiõe iouis ſantis ait. Nec ſane ruſtico dignũ ẽ ſcitari fuerit ne mulieri pulcherrima ſpẽ melliſſa quã Iuppiter i apẽ cõuertit: an ut & Home. poeta dicit crabrõibus & ſole generatas apes: q̃s nymphæ fri

xonides educauerĩt.Mox dicit eo in ſpecu Iouis extitiſſe nutrices:eaq; pabula munere dei ſortitas:qbus ipſe
parũ educauerant alumnũ.Hæc ille.Ex qbus ſumit Iouẽ melle tãtũ educatũ hic tandẽ cũ adoleuiſſet ob ca=
ptos parentes bellũ hũit cũ Titanis:liberauitq; illos:inde patrẽ regno expulit:eo q; cẽperiſſet eum uitæ ſuæ
inſidiari:quæ ſupra ubi de Saturno latius dicta ſunt.Et hinc illi bellũ dicũt cum gigantibus conſecutm:quos
ſuperatos:ſupoſuit montibus:ut præmonſtratũ eſt.Deinde orbe ſubacto cum fratribus imperium partitus
eſt.Dato Plutoni infernorũ dominio.Neptũno autẽ maris:ſibi olympo reſeruato.Et cũ iam diu ante Iuno=
nem ſororem ſuam ſumpſiſſet in coniugẽ:& rex potens factus.gloriæ auidus:cœpit ambire: & non minus
aſturia q̃ uiribus nõ ſolũ humanas laudes:ſed diuinos etiã ſibi honores quæſiuit:templa quidem:ut in ſacra
legitur hiſtoria:in multis locis conſtruxit:& ſuo dicauit nomini:& in quãcunq; regionẽ uenerat Reges prin
cipeſq; populorũ hoſpitio ſibi comitate ſua:& amicitia copulabat:& cum ab eis digrederetur imperabat ſibi
ædificari phanum:& ſuo hoſpitiſq; ſui nomine inſigniri:quaſi ut ex hoc poſſet amicitiæ ac fœderis memo=
ria conſeruari.Et hac aſtutia factum ut conſtituta ſint templa Ioui a taburio: Ioui labriando cum ataburius
& labriandus auxiliatores eius fuerint in bello.Sic & Ioui laprio:& Ioui molioni:& Ioui caſſio:& quæ huiuſ=
modi ſunt:q; ille aſtutiſſime excogitauit:ut ſibi diuinũ honorem:& hoſpitibus ſuis perpetuum nomen acqui
reret cum religione connexũ.Gaudebãt autem illi & eius libenter obſequebantur impio:& nominis ſui gra
tia ritus annuos:& feſta celebrabant:& hoc mõ religionẽ cultus ſui per orbẽ terræ Iuppiter ſeminauit:& exẽ
plum cæteris:ad imitandũ dedit.is iſup in olympo mõte habitauit:ut eadẽ ſacra teſtatur hiſtoria.ubi legitur.
Ea tempeſtate Iuppiter in monte olympo maximã partem uitæ colebat:& eo ad eum in ius ueniebant:ſi quæ
res in controuerſia erãt.Itẽ ſiquis quid noui inuenerat qd ad uitam humanã utile eſſet: eo ueniebat: atq; Ioui
oſtendebat.&c.præterea quantũcunq; homo hic circa honores occupãdos ambitioſus eſſet:& libidini de=
ſeruiret:multa tamen bona & utilia humanæ uitæ adiuenit:& ĩtroduxit:& nõnulla mala ſuſtulit:& inter alia
admouit a moribus hominũ conſuetudinẽ comedendi carnes humanas:quibus Saturni tempore ueſceban
tur.Qui tandem diſpoſitis rebus ſuis diem clauſit.de exitu cuius teſtis eſt Ennius ipſe quidem in ſacra hiſto
ria deſcriptis omnibus:quæ in uita ſua geſſerat Iuppiter ad ultimũ ſic ait.Deinde Iuppiter poſtq̃ qnquies ter
ram:circuit:omnibuſq; amicis atq; cognatis ſuis imperia diuiſit:liquitq; omnibus:leges:mores:frumentaq;
parauit:multaq; alia bona fecit:imortalẽ gloriam memoriãq; adeptus ſempiternã monumẽta ſuis reliquit:
ætatem peſſime actam in creta uitã cõmutauit:& ad deos abiit:eũq; curetes filii ſui curauerũt:decorauerunt
que eum & ſepulchrũ ei in creta in oppido Aulatia:& dicit Veſtã hãc urbem creauiſſe:inque ſepulchro eius
ſcriptum antiquis litteris græcis Iuppiter Saturni.Euemerus autem dicit eum ĩ Oceania mortuũ :ſed bene
in aulatia oppido ſepultũ:forſan & hoc nomen oceaniæ cretæ fuit anteq̃ a creta nympha Heſperidis filia: ut
Plinius ait:ubi de hiſtoria naturali:dicta fuerit. Vides ne celeberrime rex quãto ingenio: q̃to fortunæ fauo
re:quot antiqui hoſtis fallaciis longæuũ nomẽ ianem gloriã & diuinos honores ſibi quæſiuerit homo iſte!
Miror equidẽ illius quãtũcunq; rudis æui inſaniã:ut quẽ ex homine natum paſſibilem atque mortalem uide
rant:deum:& ſummũ deũ tam inconſulte crederent.Scio poſſint eſſe qui dicant multo recentiores in hanc
eandẽ inſcitiã nõ minus fuiſſe pcliues:cũ legerimus a luca medico ſcriptũ apud lyſtros lycaoniæ Barnabã &
Paulũ uiros ſanctiſſimos:& diuini dogmatis pdicatores:eo q; cõtortum a natiuitate hominẽ in nomine ieſu
chriſti rectũ:ambulantẽq; feciſſen:a lyſtris deos e ueſtigio creditos:Barnabã Iouẽ & Mercuriũ Paulũ: eiſque
renuentibus ſerta & holocauſta tanq̃ diis a pontificibus & populo præparata.de quibus ego minus minor.
diuinũ enim opus fecerant ignorantibus lyſtris:quoniã nõ ſuo:ut ipſi teſtebantur:ſed xp̃i opere.Iuppiter autẽ
quid unq̃ ſupra hominem facere uiſus eſt?nihil equidẽ.uictorioſus fuit homo:& ne ſatis hoc cũ aſtutiæ hu=
manæ & nonnunq̃ fortunæ opus ſit:ut ob id deus & cœli rex debeat a quoquã credi.profecto uertibiles ni=
mium incredulitatem erãt illius æui mortales.Nos autem ueteres in ſua fatuitate ſinamus:& ad omiſſa uer=
tamus calamũ.Poſtq̃ quæ ad hiſtoriam ſpectant de Ioue dicta ſunt:quid de eo fingentes dixerunt proſequa
mur.Primo qdem eũ patrẽ dominumque deorum:& cœli regẽ dicũt:eiq; loco ſceptri triſulcum fulmen tribu=
unt.Eius pterea arborẽ dixere quercũ.Sic & in eius tutelã aquilã poſuere.Nũc qd p hæc ſenſiſſe potuerint ui
deamus.deorum autem pater & dominus ideo ſic dictus eſt:quia eo regnante heroum tempora ſeu cœpe=
re ſeu floruere:in quibus & poetarum ſeu theologorum gentilium cœpit & floruit ſtudium apud græcos.
Qui cum iſtum tanquam ea tempeſtate mortalibus cæteris præualentem cernerẽt:cumq; iam ſibi ne dum
apud ſuos:ſed & apud exteras nationes adhuc uiuenti diuinos honores quæſiſſe:& eorum patrem eſſe aut
maiorem:q iam eius inuitu fictionibus ad diuinitatem extollebantur:& quod ei nomen etiam faueret Iup=
piter:quod iam diu erat celebre & uero deo attributum:faueretq; illi locus habitationis olympus: quo no=
mine cœlum etiam appellamus:eum deorum finxere patrem:& cœli regem.Nec ſufficit attribuiſſe illi quod
fecerit:quinimmo multa ex his quæ ante eum per plura ſæcula facta fuerant: & potiſſime eorum duorum
temporibus:quos ſupra Ioues nuncupatos diximus per nominum abuſionem in hũc reuocata ſunt.nec ali=
ter q̃ ſuo æuo facta eidem attributa:& quod lõge pernicioſius fuit:multa ad uerum deum uerũ deorum do=
minum ſpectantia ſub huiuſmodi fictionis uelo recondita & demum enucleata ad potentiam & deitatem ſi
ctam huius hominis ſpectare ab ignaris credita ſunt:tantũq; inoleuit hæc inſcitia ut non ſolũ Iouis eſſe quæ
dei:ſed dei ueri eẽ quæ Iouis erãt crederent: utputa adulteria proditiones & bella:& huiuſmodi.Sane quo
tiens pro iſto Ioue illuſtres uiri deũ ſenſere uerũ:quod minus honeſtum de Ioue ſcribitur pro aliquo natura
ſi actu opere naturæ naturatæ producto:quæ dei opus eſt intelligi uoluere:quod ego nõ laudo per illecebres
fictiones diuinam deſignari potentiam. Deorum inſuper numeroſitatẽ non adinuenere: ut tot crediderint
deos eſſe:quin imo prudentes uoluere deitates illas multis aſcriptas diis potentiæ unius ueri dei officia eſſe

exiſtimantes ſic p miniſtros deum agere uti mortales agimus quod clariſſime ĩ libro de dogmate Platonis
oñdit apuleus.Nos aũt & bene ſecundũ Pſalmiſtã credimus de deo quia dixit & facta ſunt.Nec tamẽ nega
mus deo miniſtros eẽ alios iuſtitiæ ut dæmones alios gratiæ ut angelos alios opportũitatũ& uictus ut ſup
cæleſtia corpora ſed de his alias.Per fulmẽ uero triſulcũ loco ſeptri Ioui additũ eo q; igneũ ſit oñdere uo=
luere fingentes nõnunq̃ eũ pro elemẽto ignis & aeris aſſumẽdũ ut aſſerit Ser.& tunc Iunonẽ eius cõiugẽ
terrã & aquam eẽ uolũt eo q; ex eis oĩa quorundã iudicio procreantur & ſic ſecundũ Varronẽ de agricul
tura duo dicuntur parẽtes magni Iuppiter pater & Iuno mater.Puto ego hac fictionẽ originẽ hũiſſe ab his
qui arbitrati ſunt ignẽ rerum oium cauſam ac eo agente cuncta generari atque nutriri & ſic dum ignis & aer
Iuppiter eius opus eſt corruſcatiões & tonitrua nubes cõgregare atque diſſoluere uẽtos excitare atq; con
primere fulmina emittere & huiuſmodi eo q; hæc in regiõe aeris igne agẽte cõficiãtur.Triſulcũ aũt dixer
fulmẽ ut triplex fulminis deſignetur pprietas ẽ.n.coruſcũ:& ſcindit & urit de quibus ſi qs plene uidere cu
pit Senecã pbum uideat ubi de quæſtionibus naturalibus.Quercũ arborẽ iõ attributã illi uolunt quia eius
fructu primæui hoĩes paſcerentur:& ideo uiſum eſt eam arborẽ rite dici illius ad quẽ ſpectat educare ho=
mines quos ipſe pduxit ſeu quorum gerit imperiũ hanc Iſidorus ubi de ethi.nucẽ uidetur arbitrari eamque di
cit a latinis iuglandẽ uocari quaſi Iouis glandem eo q; Ioui olim cõſecrata fuerit:& ſeqtur eius fructus tan
tum habere uiriũ ut ſi mittatur inter ſuſpectos herbarum uel fungorum cibos qcquid in eos uirulentum ſit eau
dent rapiant & extinguant.Aquilam eius ĩ tutelam eſſe aſſerunt eiuſque rei cauſam Lactantius ex alieno
deſcribit dicẽs.Cæſarquoq; in aratho refert aglaoſtẽ dicere Iouẽ cũ ex inſula naxo aduerſus titanos profi
ciſceretur & ſacrificiũ faceret in littore aquilã ei in auſpiciũ euolaſſe quã uictor bono omine acceptã tute=
læ quæ ſubiugarit.ſacra uero hiſtoria ẽt ante concediſſe aquilã illi in capite atq; ei regnũ portẽdiſſe teſtatur
Cur ĩfans a ſaturno abſconditus ſit.Cur cũ titanis bellũ.Cur Saturnũ fugauerit ſatis plene ubi de Saturno
monſtratũ eſt.De cõiugio uero Iunonis ẽt ubi de Iunone eſt explicitũ ſic & de noĩe ſatis plene ubi de Ioue
primo.Et ex his quæ ibidem & hic ſcribũtur ſiqs uellet ſatis poſſet aduertere quãtũ homo iſte cum pprie=
tatibus Iouis planetæ conuenerit & quoniam ob id merito ſit Iuppiter nuncupatus.

De nouem muſis filiabus Iouis. Cap. II.

m VSæ numero nouẽ ſunt Iouis & Memoriæ filiæ ut ubi de Ethymologiis placet Iſidoro.Theodõ
tius ãt mẽnonis dicebat & theſpiæ eo forſan q; theſpiades illas appellet Oui.harũ noĩa ſũt hæc
Clio euterpe Melpomene Thalia Polimnia eratho Terpſicore:Vrania & ultima Caliope.his di
cunt cũ filiabus Pierii numero totidẽ bellũ ĩ natũ fuiſſe.& quoniã uictæ ſint a muſis Pierides ipi=
cas mutatæ ſunt & ob uictoriã muſe earum cõſecute ſunt cognomen.has preterea dicũt a quodã pyrrheneo
clauſtris clauſas eaſque ex clauſtris in detẽtoris pniciẽ euolaſſe.Inſuper aiunt eis fontẽ caſtaliũ & nemus
helicone cõſecratũ caſq; ad lyrã Apolline pulſante canẽtes.Nos ãt his pmiſſis ad auferẽdũ uelũ fictiõibus
ueniamus placet Iſidoro xpiano atque ſcĩſſimo hoĩ has muſas appellatas a q̃rendo eo q; p eas ſicuti antiq
uoluerũt ius carminũ & uocis modulatio q̃reref & ob id p deriuationẽ ab eis muſica quæ ẽ moderatõis pi
tia denominata eſt.& ut idẽ dicit Iſidorus quoniã ipſarum muſarum ſonus ſenſibilis res ẽ & quæ in pteritũ fluit ĩ
primiturque memoriæ:iõ eas a poetis Iouis & memoriæ nuncupatas.ego aũt puto cum a deo oĩs ſit ſcien
tia nec ſolum ad eã cõcipiẽdã itellexiſſe ſufficiat niſi qs ĩtellecta mẽoriæ cõmẽdauerit & ſic mẽoriæ cõſerua
ta expſſerit ut te qs ſcire nouerit ut ait Perſius.Scire tuum nihil ẽ niſi te ſcire hoc ſciat alter qd muſarum offi=
cium ẽ & hic illas Ioue genitas & mẽoria ficta ẽ Necnõ arbitror muſas a moys qd ẽ aq̃ dictas cã ĩ ſequenti
bus oñdet.Cur autẽ nouẽ ſint ĩcõmẽtario ſcdo ſup ſomnio Scipionis plurimum Macrob.conatur oñder
eas eqparãs octo ſperarum cæli cãtibus nonã uolẽs cælorum medulationẽ eẽ cõcẽtum ſupaddẽs poſt lõgã uer
borum ſeriẽ muſas eẽ mũdi cãtum a ruſticis ẽt ſciri qa eas camẽas q̃ſi canẽas a canẽdo dixerunt.Attñ ex his
reddit Fulgẽtius aliã rõnẽ dicẽs uocẽs fieri q̃tuor ex dẽtibus quos lĩgua dũ loqtur pcutit ex qbus ſi defece
rit unus potius q̃ uox ſibilus emittatur neceſſe ẽ.Inſup ex duobus labiis uelut uerborum cymbalis commoda
modulãtibus:Sic & lingua q̃ curuamine circunflexione quadã tanq̃ plectrum uocalẽ format ſpũm inde &
palato cõcauitate cuius ſonus pfert.Vltimo ut nouem ſint addit gutturis fiſtula quæ tereti meatu ſpũalẽ
pbet excurſum.Et ĩſup qm his a multis concinens Apollo addit nõ aliter quã ſeruator concentus pdictis
ab eodem fulgentio iungitur pulmo q uelut erarius follis cõcepta reddit atq; reuocat.Et ne ſibi in tã ſepo
ſitum nature opus tantũmodo fidem uelle pſtari uideat tã exquiſite rõnis teſtes ĩducit Anaximãdrum Lã=
paſcenum & Zenophanẽ heracleopolitẽ quos ſuis in cõmentariis que dicta ſunt ſcripſiſſe confirmat.Aſ
ſeritque hæc & ab aliis eque illuſtribus philoſophis affirmari ut a Pyſandro Phyſico & Euximene eo in li=
bro quẽ telegumenon nuncupauit.Porro idem fulgentius quaſi minus plene dilucidauerit qd de muſis in
tendit ut noĩm & opationum ſingularum rõnẽ deducat ĩ medium dicit ſic.Nos uero nouẽ muſas doctrinæ
atque ſciẽtiæ dicimus modos hæc eſt pria Clyo q̃ſi prima cogitatio diſcẽdi.Clyos.n.grece fama dicitur &
qm nullus ſciẽtiã q̃rit niſi in qua famæ ſuæ pellet dignitatẽ ob hanc rem pria Clyo appellata eſt.i.cogita=
tio q̃rende ſcientiæ.Secunda Euterpe grece qd nos bene delectãs dicimus qd primum ſit ſcientiã quere=
re ſecundum ſit delectari qd q̃ras.Tertia Melpomene q̃ſi melempio comene.i.meditationem faciens per
manere ut ſit primum uelle ſecundum delectare qd uelis tertiũ ĩſtare meditãdo ad id qd deſideras Quar=
ta Thalia.i.capacitas quaſi ſi dicatur tyhoalia.i.ponens germina Quinta Polymnia quaſi polim.i.multam
memoriam faciens dicimus quia poſt capacitatem eſt memoria neceſſaria.Sexta Eratho ideſt euricume=
non quod nos latine inueniens ſimilem dicimus quia poſt ſcientiam & memoriã iuſtum eſt ut aliquid ſimi
le & de ſuo inueniat.Septima Terpſicore.i.delectans inſtructionem.ergo poſt inuentionem oportet te ia

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

discernere ac iudicare quod inuenies. Vrania octaua est.i.cælestis.post.n. diudicationẽ eligis qđ dicas qđ
despicias. Eligere.n.utile & caduca despnere cæleste igeniũ est. Nona Calyope.i.optime uocis. Ergo hic
erit ordo.primũ ẽ uelle doctrinã secundũ est delectare qđ uelis.tertiũ est instare ad id quod delectat quartũ
est capere ad qđ instes.qntũ est memorari qđ capit.sextũ est iuẽnire de tuo simile ad qđ mẽineris. septimũ
iudicare qđ iuenias.octauũ eligere de quo iudices.nonũ bene proferre qđ elegeris. hæc Ful. Vellem ego
hos cõuenire si possem: q erectis signis aciebusq; cõpositis in musas ipetũ facere & eas ab eis sũptis armis
exterminare si possint conãtur isipidi & dũ male itellectis uerbis Boetii se armatos existimãt in certamẽ ier
mes descendũt & q̃ succincte de musis dicta sunt ituentes dicant nunqđ has tã sublimes mulieres in lupa-
nari uiderint nunqđ eis abusi sint.nunqd credent Psalmistã Isaiam Iob.aliosq; sanctissimus dei uiros illas
e meretricio manu duxisse ut iter sacra uolumina collocarẽt. Scio negarẽt hos unq̃ has quas idifferẽter sce
nicas meretriculas dicunt usos ni testis mihi facer diuinarũ Isaræ iterpres Hero.esset cuius ne ab eorũ isscitia
refringi possim libet ut iacent in pœmio libri a se ex græco in latinũ translati Eusebii cæsariẽsis uerba de-
scribere. Dicit.n.post multa Hiero.sic. Quid psalterio canorius qđ in morẽ nostri flacci & græci pyndari
nũc iambo currit nũc achaico psonat nũc saphico tumet nũc semipede ingreditur? Quid de uteronomii &
Isaiæ cantico pulchrius? qd Salomõe grauius? qđ pectius Iob? q̃ oĩa hexametris & pẽthametris uersibus ut
Iosephus & origenes scribunt apud suos cõposita decurrũt &c. Nesciebãt puto tales musarũ officium eẽ uo
cum tpa ordinare.nesciebant circa scientiã musas agenda disponere.nesciebãt diuinis uiris ad maiestatẽ
Isaræ suarũ augendã sua officia pstitisse. Taceant igitur & seipsos rabidi mordeãt q dum nõ intelligunt alios
mordere conãtur: & nos omissum reintremus iter. Musis cũ pieriis fuisse de cantu certamẽ hoc arbitror sẽ
sum sumẽdum. Sunt nõnulli tã inepte audatiæ ut cum nullam nouerint disciplinam suo tñ innitentes inge-
nio audeant se disciplinatis pferre nec dubitent disputationi inire certamen quod dum in conspectu docto
tum faciunt non scientifici doctis apparent: sed dotius stolida & quadam presumptiõe loquaces & cũ mul
ta dicere ignaris uideantur nec aliquid tamẽ dicant rationi consonum nec sese loquentes intelligant: Iusi a
prudentibus picæ extimantur que quidẽ uoces pocius humanas q̃ intellectũ garriẽdo imitãtur & ob hoc
tales a sciẽtificis transformari i picas rite a poetis cõfictũ est.has aũt uoluisse pyrreneũ icludere nil aliud pu
to quã quosdam ad ostẽtationẽ sui ipetuosos & auidos q neglectis studiorũ laboribus postq̃ scrinea libris
cõpleuerint & eorũ fere tegmina uiderint tanq̃ oĩa quæ i eis cõtinẽtur cognouerit sese audẽt existimare poe
tas aut a circũspicientibus arbitrari. Verũ cum euolauerint musæ quas putauerãt claustris clausisse: si eas
i publicũ seq uelint.i.oñdere se scire qđ nesciunt in pcipitiũ cõfestim ruunt ex qbus nõnullos ego cognoui
q librorũ congerie cumulata se credidere magistros & in conspectu scientiũ corruere. Est & musis cõsecra
tus fons castalius & alii insup plures & hoc quia habeat lympidus fons nõ solum delectare intuẽtis oculos
sed eius ẽt ingeniũ quadam uirtute abscondita in meditationẽ trahere & cõponẽdi desiderio urgere. Ne-
mus aũt iõ illis sacrum est ut per hoc itelligamus solitudinẽ q̃ uti debẽt poetæ quorũ est poemata meditari
qđ qdẽ nunq̃ bene fit inter strepitus ciuitatũ aut cõpita ẽt ruralia qnimo ut Quintiliano placet ubi de orato
ria institutiõe in loco obscuro & quieto utputa nocturno tpe qđ per nemora demõstratur satis cõgrue sunt
enim opaca densitate ramorũ & quieta eo q semota utplurimũ sint ab habitationibus hominum.

De Acheo.x.Iouis filio. Cap. III.

Cheus ut placet Isidoro ubi de ethimologia. Iouis fuit filius: & ab eo uult appellatos Acheos seu
achiuos.his paucis uerbis egregii hominis negocium pertrarsisse cõtẽtus. Attamẽ Theodõtius
a postq̃ eum Iouis filiũ dixit addit eũ antiquissimum Messeniorũ fuisse principẽ eiq; filiorũ amplis
simã fuisse manum: quorũ opere & quia pie apud Messenios uixerit factum ẽ ut totius prouincie
quã hodie usq; Achaiã nuncupamus aut societate aut iperio potiretur & ab eius noie diceretur Achaia as
seritq; ab hoc græciæ nobilitatẽ habuisse pricipiũ sed ex filiorũ numerositate nullũ nec noie exprimit.

De Venere Iouis.xi.filia quæ peperit Amorem. Cap. IIII.

Enus homero teste Iouis fuit filia & Dionis & est hæc quam Tullius ubi de naturis deorũ tertiã
u uocat & coniugem fuisse Vulcani hãc aiũt Martẽ amasse de quorũ adulterio & captiuitate supra
ubi de marte dictũ est. Sic & Aeneæ matrẽ dicũt.de qua etiam ubi de ænea scriptũ est.sic & ubi
de Diomede de uulnere ab eodem suscepto & eque ubi de adone narratum ẽ qualiter a filio ca
su uulnerata Adonem dilexerit,nec desunt qui credant de hac dici qđ legitur i historia sacra uenerem.s.in
stituisse meretriciũ qstũ.qđ Augustius ubi de ciui.dei uidet asserere dũ dicit.huic oblata a phœnicibus eẽ
dona de pstitutionibus filiarũ antequã uiris illas cõiũgerẽt. Huic præterea Claudiãus ubi de laudibus Stil
liconis apud suam Cyprũ rex optime delitiosissimũ describit uiridariũ: i quo omnia facile possint enũera-
ri spectãtia ad suadẽdam lasciuiã. incipit enim sic Mons latus Ionium Cypriæ rupis obumbrat & perseue
rat ista p.xlvi.uersus: quos quia prolixum nimis erat non scripsi. Et hic idẽ uiridario descripto q̃ grãdis sit
Veneri cura circa cultum & ornatum apponit dicẽs. Cæsariem tum fore Venus subnixa coruico & ista
per.x.uersus. Quoniã supra ubi deueneribus multa circa fectiones de Venere dicta sũt: esset hic replica
superfluũ. Superest qđ ambigitur ponere.hãc enim Venerem quidã putã eadẽ esse cũ Cypria. Ego duas
fuisse arbitror.& hanc uere Iouis filiam fuisse Vulcani coniugem Aliam Syri,& Cypriæ seu Dionis filiã &
Adonis coniugẽ. Qui unã & eandẽ putãt: dicũt eã Iouis & Dionis filiã primo Vulcano nuptã & ide Ado
ni & ob nimiã formositatẽ cælestem Venerẽ a cypriis arbitratã & deã dicta ẽ & tãquã dea sacris honorata:
eiq; apud Phauos templũ & ara fuit eamq; arã solo thure & floribus redolẽtẽ faciebant eo q Venus ex
uariis causis odoribus delectetur. Aiuntq; cum hæc uiro fuisset superstes tãto ferbuisse pruritu ut fere i pu

blicum declinaret lupanar & ad suum palliadum scelus dicunt eam Cipriis mulieribus suasisse meretriciũ
& instituisse ut facerent uulgato corpore quæstum: ex quo subsecutũ ut uirgines etiã ad littora mitterentur
Veneri uirginitatis futuræ pudicitiæ libamẽta daturæ atq; ex coitu aduenarũ sibi exqsitare dotes. Theodõ
tius etiam supaddit dicẽs tam scelestũ facinus non solum in Cypro diu seruatum: sed i italiam usque dedu
ctum qđ auctoritate Iustini firmatur qui dicit apud locros ex uox uoto aliquando cõtigisse.

De Amore.xii.Iouis filio. Cap. V.

Morẽ Iouis & Veneris fuisse filiũ oẽs uolunt qđ ego non hoium credã sed planetarum sunt eni
ambo complexione similes calidi & humidi. Sunt pterea beuiuoli ambo & æqua luce splendidi
a & ideo ex his amorem gigni & eum potissime cõuiuimus quo amicitias iungimus fictum est ut
intelligamus quoniã ex conuenientia cõplexionũ & morum inter mortales amor & amicitia ge
neretur quæ quidem uera pter inter uirtuosos esse nõ põt ut clare demõstrat Tullius ubi de amicitia & hinc
arbitro potius ex his quia ambo beniuoli natus dicitur eo q beniuolus esse non possit quis nisi sit uirtuosus
De concupiscibili autem amore satis supradictum est.

De Proserpina.xiii.Iouis filia & Plutonis coniuge. Cap. VI.

Roserpina Iouis & Cereris fuit filia quæ quoniã Veneris despiceret ignes a Plutone amata ẽ at
que rapta & iferos delata & ibidẽ eius coniunx facta quã cũ diu quæsisset,Ceres: & indicio Are-
p thusæ apud inferos cõperisset eo q tria grana malipunici comedisset eã rehabere nõ potuit sen
tẽtia tñ Iouis factũ est ut sex menses cum uiro sex aũt cũ matre moraretur apud supos. De hac
proserpina in pcedẽtibus ubi de Cerere quicqd sub figmẽto tegitur explicasse memini. Et icciro
eo præter quod ad historiam attinet replicare non curabo. Arbitror igitur hãc Sicani regis Siciliæ & Cere-
ris fuisse filiã eãq; ab Orco molossorũ rege seu cudonio uel agesilao secũdũ philocorũ anno.xxviii. Ericthei
regis athenarũ raptã eiq; cõiugio copulatã hæc tamen historia plixius habetur ubi de Plutone.

De Castore.xiiii.& Polluce.xv.filius Iouis. Cap. VII.

Astor & Pollux & helena secundũ Ful.filii fuerunt Iouis & Ledæ ex quorũ conceptiõe talis fertur
fabula. Cum leda tindari regis cõiunx ioui placuisset ipse i cygnũ uersus cœpit canere quo cãtu
c illam ad se non solum audiendũ sed capiẽdum traxit q dum caperet ab ea: eam ipse cœpit atq;
oppressit & eo coitu Ledã cõcepisse ferunt & ouum peplisse unum ex quo Castos & Pollux & he
lena nati sunt. Alii uero uolũt Pollucẽ & helenã tãtũ & castorẽ fuisse mortalẽ Tyndari filium.nõ
nulli dicũt inter quos Paulus ex cõpressu illo duo nata esse oua ex uno quorũ Castor & Pollux nati sunt:
ex altero uero helena & Clitẽnestra postea. Castorẽ ergo & Polludẽ iuuenes fuisse insignes omnis testatur
antiqtas & añ alia legitur eos ex argonautis fuisse eisque redeũtibus a Colcho pollucem Amicum bebrito
rum regem ei uolẽtem uim inferre iteremisse. Demum cum recuperassent helenam sororem a Theseo ra
ptam cum eandẽ a paride asportatam cum cæteris græcis nauibus irent illã reperituri. Sunt qui dicant eos
nec ad troiam deuenisse nec in lacedæmoniam rediisse sed i cælum raptos signum geminorũ fecisse Tulli-
us tñ scribit ab homero dici eos Lacedæmone fuisse spultos. Et Ouidi.ubi de fastis dicit: q cum ipsi Phœ
bem & sororem eius Leucipii filias rapuissent: Lynceo & Idæ fratribus despõsatas a sponsis bello repetitas
& i eo Castorem a Lynceo occisum in quẽ cum curreret pollux eum interemit occidissetque idas pollucẽ
ni a ioue actum esset ut eũ nequiret ledere. Lactãtius etiã in libro diuinarũ institutionũ dicit castor & pollux
dum alienas sponsas rapiunt esse gemini desierunt nam liuore iniuriæ cõcitatus idas alterum gradio trans
uerberauit &c. Aiunt insup Castorem equo ualuisse plurimũ & pollucem pugna & cum esset pollux æter-
nus cerneretque fratrẽ mortuũ ioui patri petiit ut sibi cum fratre æternitatẽ partiri fas esset qđ cũ cõcessis-
set iuppiter ambo in cælũ assumpti sunt & geminorũ fecere signum.horũ intutelã equos esse uoluere gẽti
les. Nũcquid ex fictionibus iterpositis sentiẽdũ sit uideamus. Placet qdem Tullio ubi supra Castorẽ & Pol
lucẽ filios fuisse Iouis tertii & Ledæ hois qdẽ nõ cygni neque dei eosque eẽ ex his quos dioscorres appella
uere grai. Iouẽ aũt in cygnum uersum ideo forsan finxit antiqtas qa dulce canat cygnus qđ possibile est &
Iouẽ fuisse & sui cantus dulcedine ut sæpe contigisse uidimus in sui dilectiõnẽ atque cõcupiscẽtiã ledã tra-
xisse. Est.n.cantus ex uncis Veneris unus. Seu forsan erat iam senex iuppiter & ob seniũ canus qñ Ledam
amauit & qa ob feruens desideriũ querulus factus sit fictũ fore eũ in cygnũ uersum q canus est & morti p
pinquus canorus. Quod aũt ex eius cõcubitu oua peperit nõ ob aliud dictum credo nisi ne i fictiõe fœtus
uideret a genitore dissimilis aues aũt oua gignere cõsueuerũt. Seu qa pellicula quadam circũuoluti ambo
eodẽ partu nati sint: ut uidemus nõnunq̃ oua nasci pãniculo nõdũ i nucleum solidato. Idã phibitũ a ioue
ne pollucẽ lederet uim constellationis arbitrabatur Leontius.qđ alterna morte Pollux redimeret fratrẽ ui-
det Alberico cũ assumpti in cælo geminorũ signum fecissent & in eo ita se habeãt stellæ ut dum orit una al
tera adhuc latitet. Eadẽque q̃ latuerat post prioris occasum adhuc aliquãtisp appareat & sic dum descẽdit
ad iferos unus occidẽs.s.prio tanq̃ mortalis alter tanq̃ diuinis apud supos adhuc cõsistit.& ecõuerso dum
ascendit unus ad supos diuinis esse uidetur stante adhuc altero aliquãtisper apud inferos tanquã mortali.
Pollucem solum imortalem fuisse a fulgore sideris existentis in capite pollucis sumptum creditur q longe
maior ẽ quam is qui ex sidere Castoris cernitur qui aliqñ ob uaporis grossitiem nõ uidet cũ pollucis uidea
tur continue. Paulus uero dicit Castorẽ pollucis opere a lacedæmonibus numero deorũ additum & sic im-
mortalem factum. Pollux autem postea ob pietatem erga fratrem habitam & quia insignis esset homo etiã
deificatus est & fratri coniunctus & sic alterna morte se inuicem redemerunt. Nã primo Castor ne pollux
occideretur occisus ẽ. Secũdo pollux ut frater esset æternus eum deũ fieri fecit & ipe remãsit mortalis data

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

fratri deitate ſua. Poſuiſſem Fulgētii expoſitionē. ſed quoniā p ſublimia uadit: onuſi. Equos eoꝝ i tuttelam poſuere ad oſtēdēdā iuuenū delectationē & curā dū uixerūt potius q̄ ob rē aliā qcquid Ser. dicat exiſtimo.

De Helena Menelai coniuge &. xvi. filia Iouis. Cap. VIII.

Elenam Iouis & Ledæ fuiſſe filiam uulgatiſſimū eſt & pximo ſupra monſtratū. hanc aiunt inter mortales cæteras formoſiſſimam fuiſſe ut Tul. teſtatur in arte ueteri cuius qdem formoſitas gre
h eis atq; aſiaticis populis eo æuo plurimū dānoſa fuit & potiſſimū exitioſa Troianis uolūt igitur hanc adhuc uirgunculā & inter ſcænas in paleſtra ludētem a Theſeo Athenienſium rege raptam Demū eo peregre profecto ab eiuſdem matre Caſtori & polluci repetentibus reſtitutā. Inde uero Menelao regi Lacedæmonū coniugio iunctam tandē a paride ut placet aliquibus ſub ſpecie legationis Heſionā repoſcēte & Menelai hoſpite eo etiā abſcente pulchritudine & facetiis eius capto hoſpitalitatis iure neglecto cum oī ſupellectili regia raptā ea uolēte. Lactātius uero dicit eū claſſe ſpartā quæſiſſe cū poſtulata heſiona nō redderetur ut habuerat a priamo regionē bello ſteſtaſſe & ſpartā ui cepiſſe & inde helenam adduxiſſe Troiā. Quā poſtea græcoꝝ principes aēs cōiuratione facta cū illā fruſtra ſæpius repetiſſent ſub ducatu Agamēnonis cū ingēti exercitu ſecuti ſunt. & pluribus peractis certaminibus poſt decēnium Ilione capto illam Menelao reſtitutam nō abſque labe proditionis cum ſint qui dicant occiſo paride a pyrrho eā Deiphœbo nupſiſſe & querentibus græcis proditione perficere quod armis non uidebatur poſſe contingere cum diſceſſum ex compoſito ſimulaſſent eam ex arce dormiente Deiphœbo ſignum accenſa face ad oc cupēndam ſopitam ciuitatem græcos reuocaſſe ob quod meritum aſſerunt eam in Menelai gratiam rediſſe. Alii tamen dicunt a Menelao ultro ſuſceptam eo q̄ ui non ſponte ſua rapta fuerit. Sane per homeri carmen patet eam apud Troianos fuiſſe annis uiginti cum longe minus arbitrentur plurimi quod quidem in Iliade circa finem oſtendit homerus dum eam cum hecçuba & reliquis matronis Troianis hectorem occiſum flentem introducit atque dicentē. Iam certe nunc mihi hic. xx. annus. Exquo ab illinc ueni & a mea re
ceſſi patria. Euſebius uero dicit in libro tempoꝝ eam anno primo regni Agamēnonis ab Alexādro raptam & eiuſdē agamēnonis anno. xv. Ilionem captum atque deletū & ſic diſcordes ſunt. Serius autē facit q̄ſtionem de ætate helene. Nam cum argonautæ fuerint fratres iliāque a theſeo raptam ſuſceperint qui contēporaneus eorum fuerat & inde a filiis argonautarum bellū Thebanū confectū fuiſſe quoꝝ filii in trojanū demum uenere expeditionē ob helene raptum uidetur ei ualde mirabile quaſi exiſtimet eam iam ſenē: mihi autē non ſic. Nam ut ex dictis euſebii patet. helena a Theſeo rapta eſt anno regni eius. xvi qui mūdi fuit ānus. iii. M. dccc. lxxix. & tāc erat helena paruula puella poſtmodū a paride rapta ē āno primo regni Agamēnonis qui mundi fuit annus. iiii. M. vii. & ſic inter primā capturam & ſecundam non amplius. xviii. ānorum fuit ſpacium & ſic helena eſſe potuit. xxx. ānoꝝ uel circa quando a paride rapta eſt qua ætate mulieres nobiles & ingenio ualentes ſpecioſiorē formoſitatē ſuā faciunt arte addentes ſiqd forte puerior ætas ſubtraxerit. experiētia quippe reꝝ doctiores factæ ſciunt mores componere quibus non ſolū augetur pulchritudo ſed etiam nōnunq̄ ad capiendū uires deformitati præſtātur. hæc tamen ilione capto Menelao ſua reſtituta tempeſtate maris circūacta primo in ægyptum delata eſt: Tuori rege ibidem regnante quem homerus in odyſſea polibū nocar inde in Lacedæmoniam cū Menelao reuerſa eſt.

De Clitemneſtra. xvii. Iouis filia & cōiuge Agamēnonis. Cap. IX.

Litemneſtra ſecundum quoſdam ut ſupra dictum ē Iouis & Ledæ fuit filia ex uno ouo cum helena nata. hæc autem Agamēnoni nupſit & ex eo plures filios peperit. Tandem cū ad troianum
c bellum imperator iuiſſet occiſo iam palamede a græcis ut ieontio placet. Nauplii ſenis ſuaſiōe in amplexus egiſti ſacerdotis olim Thyeſtis filii uenit & cum iam ilione deiecto uictor agamēnō repeteret patriam & ſecum ut Seneca poeta i tragediis ait traheret Caſſandrā Priami filiam que illi ex preda cōtigerat ſeu ſuaſione adulterii ſeu conſcia patrati ſceleris ſeu ira ſup inducte pelicis mota eo ſuſcepto ut quibuſdā placet illun in cōuiuio ſacroꝝ trucidari fecit. Seneca autem dicit ibidem q̄ cum ſuaſiſſet illi ueſtes bellicas ponere eiq; indumētum paraſſet cui nullus erat capiti exitus eum exquirētē & implicitū adultero tradidit occidēdū & Caſſandrā eque trucidari fecit. Quo ceſo regiam occupauit & cum. vii. ānis una cū egiſto regnaſſet ab horeſte filio cum ſacerdote ſceleſto occiſa eſt.

De Paliſcis. xviii. &. xix. Iouis filius. Cap. X.

Aliſci fratres fuere duo ut Macrobius i ſaturnaliorum libro aſſerit Iouis filii & Thalie nymphae
p de qbus talem recitat fabulam. In Sicilia Simetus ē fluuius iuxta hūc nympha thalia cōpreſſu iouis grauida metu iunonis optauit ut ſibi terra dehiſceret quod factū eſt ſed ubi uenit tempus maturitatis infantiū quos aluo illa geſtauerat recluſa terra ē & duo infantes de aluo thalie progreſſi emerſerūt appellatiq; ſunt paliſci quoniā primo i terram merſi denuo ide reuerſi ſunt neq; longe inde lacus ſunt. ſed i immēſum pfundi aquaꝝ ſcaturgine ſemp ebullētes quos icole crateras uocāt & noie Delios appellant fratreſque eo paliſcoꝝ exiſtimant & habētur in cultu maximo precipueque circa exigendum hæc Macro. his quidē ut ſatis p Macrobiū pōt itelligi ara fuit atque ſacerdos eo q̄ miranda ibidē cernerēt Nā Ariſto. in libro quē ſcripſit de mirabilium auditu dicit. In paliſco ſicilie. x. cubitorū aqua eſt q̄ ſeſe duabus ulnis in altum efferens a uidētibus campus adiacēs ſubmergi putatur Verum decidēs in ſtatū priſtinū conquieſcit & apparet ibidem ſacrum quoddam. nam ſi quis in tabella quōd rerum uoluerit iuramētū deſcribat & deſcripto ſuper aquam deponat ſi iuſtum ſit tabella natat ſi iniuſtum demergitur periurus autē inflatur adeo ut ſacerdos loci nullam ab eo purgatione ſatisfactionem accipiat. Macrobius autem aſſerit q̄ ſi furti uel alterius alicuius rei cōtrouerſia eēt iter aliquos & accuſatus diceret ſe apd crateras iuramēte

ælle purgate: ſumptis uadibus accedeban: ſis ls q iurabat rite iuraſſet eſſetq; inocēs ille ſus abibat tallus āt iurator mox ultra priuabatur in lacu. Miranda qdem ſunt &: grandis erat i tales hoſtis antiqui poteſtas. Cur āt Iouis dicti ſint filii & abſorta mater ſit reddit talē Theo. rōem dicit aūt haud lōge a panhormo nō ingnobilem fuiſſe Scrobem loco ubi dicebatur thalia in quam omnis a q̄ a plaga illa montis Ethnæ ob himbrem cadebat mergebatur &: quicqd tunc fuiſſet i cauernā delectū nō multo poſt in lacus ſeu fōtes paliſcoꝝ ebullientes uidebatur e mergi: per quod apparebat himbrē quā Iouis. i. aeris opere natam uoluntēo i loco ſub terras condi: & demum apud lacus paliſcorum iterum naſci: & ficex Ioue nati paliſci.

De Iarba Getulorum rege. xx. Iouis filio. Cap. XI

Arbas Getuloꝝ rex filius fuit Iouis & Garamantidis nymphæ teſte Virg. q̄ dicit Hic amone ſatus
l rapta garamantide nympha. &c. Paulus uero dicit eū fuiſſe filium ex filia Biſalphis regis quā dicit Ioue in forma arietis oppreſſiſſe Sed huius rei fabulā ſic narrabat uenerabilis Andalo. Iuppiter a cōuiuio æthiopum rediens cum uidiſſet in ripa bragadæ fluminis Garamantidem nympham ſpecioſiſſimam lauantem pedes ſuos ut erat i libidine pronus cuctiligio cōcubitū eius optauit: quē i ſe euntē cū uirgo uidiſſet territa uoluit cape fugā. Veꝝ cancer qdam pedi nymphæ ppinquus minimo pedis dihito ore capto nimpham dolore captauit quæ dū remouere eū conaret a ſuperueninte ioue capta & oppreſſa ē: & ex eo cōcubitu concepit & peperit Iarbā: Iuppiter aūt ob impēſū ſeruitū cācrū i cælo locauit: ſignūq; zodiaci fecit. Leōtius dicit credi Iarbam iouis uere fuiſſe filiū: cū ipſe mundum circuiēs loca oīa libidine ſua fedauerit. & Garamātidē filiā fuiſſe Garamantis regis garamantum. eamq; ab eo in ripa nili captam atq; uiolatam. qđ ego arbitror factum tempore ſolſtitii æſtiualis: & ob id fictum uirginē penes fluuiū calore detentā a cācro morātā. Theodontius dicit Iarbā garamātis regis fuiſſe filium & Iouis dictū. qa getulos ab extremis æthyopiæ ſolitudinibus & arenis arentibus in aphricū littus eduxit & eos in multis ad humanitatē prinētibus inſtruxit Præterea Iam dictus Paulus longe aliter de hoc Iarba alibi ſcribit. Dicit enim ſe legiſſe garamātidē ſpecioſiſſimam atq; nobilē regionis illius fuiſſe uirginē. & cū ab æſtu æſtiuo penes fluuiū quendā detineret Ameze tulio rege captam atq; oppreſſam. & ei pepiſſe Iarbā. ideo uetuſto more ab incolis. quibus poſt patris mortem impauit Iouis filiū dictum ſeu creditū. eo q̄ optimis iſtitutis efferatos mores eoꝝ i mitiores redegerit. Hic ut Virgilio placet. Didonem optauit in cōiugem. De Mena. xxi. Iouis filia. Cap. XII.

Enam Iouis fuiſſe filiā. ſed ignobilem reſtatur Auguſtinus ubi de ciuitate dei dicēs. Sed ibi eſt me
m na: quæ mēſtruis floribus præeſt. quāuis Iouis filia tñ ignobilis &c. Hāc papias dicit lunā eſſe. Eſto Varro hoc officium tunoni attribuat ut ibidem Auguſtinus affirmat. hanc Iouis filiam attributam: ideo reor. qa a Ioue cauſatur. men. græce latine defectus ſonat. qui hac in parte mulierum eſt. quarum i utero natura prouida in nutrimentum fœtus puriſſimum ſeruat ſanguinem. q̄ infra menſem nō cōcipientem muliere a calore naturali p quē ſumitur Iuppiter corrumpitur & corruptus emittitur.

De Mirmidone. xxii. Iouis filio. Cap. XIII.

Yrmidon ut aſſerit Hiſidorus ubi de ethimo. & poſt eum Rabanus. fuit Iouis filius: & Corymoſæ
m nymphæ. & ab eo uoluīt myrmidones nominatos. eo q̄ eoꝝ dux fuerit. quem etiam Rabanus dicit poſt Cecropem regem athenienſium fuiſſe. Sane Seruius aliud ſenſit de noie myrmidonū dicit āt in Attica regione fuiſſe puellam cui nomen Myrmix erat. quæ cum ob caſtimoniam: & ſolertiam gratiſſima eſſet Mineruæ. contigit ut aratrum in odiū Cereris a Minerua conditum omnibus oſtēderet quāobrem turbata Minerua eam uertit in formicam. dānauitq; ut nunq̄ a cōgregādis granis deſiſteret. quæ cum multitudinem procreaſſet euenit. q̄ morientibus Theſſalis Eaco Iouis filio ſubditis ex formicis illis in homines tranſformatis reſtaurarentur ex quo myrmidones dicti. eo q̄ formicæ myrmices dicerentur a Myrmice puella in formicam uerſa. Myrmidonem āt puto in quē inſignē fuiſſe uiq: cuius agentibus meritis Iouis dixe re filium. De Xantho fluuio. xxiii. Iouis filio. Cap. XIIII.

Anthus fluuius filius fuit Iouis. ut in iliade teſtatur Home. dicens. Xanthi reuoluētis quē immorta
x lis genuit Iuppiter. hi quidem fluuius ſub Ilione effluit: & Symoi prope mare miſcetur. & cum eo effluit. Eſt autem lōge maior fama q̄ undis eumq; magna feciſſe fingit homerus aduerſus græcos Sed mirandum eſt homeꝝ alibi dixiſſe omnes fluuios Oceani filios eſſe. & hic dicit Xanthum Iouis eſſe filium. quod profecto nō inaduertenter factum ē. ferūt āt nōnulli Xanthū potius torrentē eē q̄ fluuium inter quos Lucanus dicēs. Inſcius in ſicco ſerpētē puluere riuū Trāſierat. q Xanthus erat &c. & ideo cū ex hymbribus potius q̄ ex fonte tumeſceret nō Oceani ſed Iouis eſt filius. cū i aere q ē Iuppiter cauſent pluuiæ. ex quibus torrentes effluūt De Lucifero. xxiiii. Iouis filio. q genuit ceym & Dedalionē. Cap. XV.

Veſperꝝ dicit Barlaā Iouis & Auroræ fuiſſe filiū: & Trachinnā amaſſe nympham. ex ea uiolata plē
l gemina ſuſcepiſſe Ceim. ſ. & Dedalionē. hunc ego ſpecioſiſſimū & mitē fuiſſe hoīem arbitror: & ob id Iouis dictū filiū. qđ āt eius mater Aurora dicta ſit. ob id puto qa Venus q̄ dū mane ſolē pcedens & aurorā lucifer dr ex ſinu auroræ oriri uideat. & iō a cōuenientia noium tractū reor: & ſicuti cæleſtis lucifer. ſic & iſte auroræ dictus eſt filius. & qa trachinnæ puiciæ impauit. fictū ē eū eam oppiſſiſſe. & ex ea gemina ſuſcepiſſe prolem. De Dedalione Luciferi filio. q genuit Lichionem. Cap. XVI.

Edalion Luciferi fuit filius. ut teſtatur Ouidi. dicens. Acer erat bellocꝝ ferox ad uimque paratus no
d mine dedalion illo genitore creatus. Qui uocat aurorā cæloque nouiſſimus exit &c. De hoc Ouid. refert fabulā. q̄ cū huic filia eſſet noie lychiōe & hæc ob eius formoſitatē Phœbo & Mercurio placuiſſet. elata in Dianam auſa eſſet obloqui. ſecutum eſt ut ab ea cum ſagittis confoſſa occūberet. Cui dum funera: ira agerent uoluit ſæpius ſe ob dolorē ignē i quo corpus filiæ cōburebat iniicere. qđ cū ter detētus

VNIVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

nequisset: quarta uice dū obstinatus ad ignē curreret anteq̄ eo deueīret i accipitrē uersus euolauit & quos mores habuerat homo & auis etiā obseruauit. Theo. huic fictioni uelū amouēs historiā refert dicēs. Lychio nem Peonio Epidaurensi nupsisse. & Dedalionē patrē eius rapacissimū hoīem & obid a fratre Ceo pulsū a peonio susceptū. & sūmo honore habitū. uerū cū mortua esset filia de affinitate desperās in uetterem rediens morē. in accipitrē uersum dixere. De Lychione filia Dedalionis & Peonis cōiuge. Cap. XVII.

Ychiō filia fuit Dedalionis. quē cū. xiiii. attegisse annum formosissima a multis in cōiuge postulata
l ut ait Theo. peonio epidaurensi nupsit. inde redeūte Mercurio a cylleno mōte & phœbo a delphis & ea uisa eius pulchritudine capti sepatim eius petiissent concubitū. Apollo septem optati coitus traxit in noctē. Mercurius seruētius optās nō expectata nocte uirginē caduceo tetigit. & in soporē altissimū aligauit dormientemq; uitiauit atq; discessit. phœbus autem uenīente nocte anus formā assumpsit. & intrauit ad illā atq; oppressit. & sic factū est ut ex utroq; conciperet peretque mercurio antiocū q tractu tpis a patre nō degenerans artificiosissimus fur est effectus. phœbo uero pepit philemonē q grādis carmine & cithara ualuit. Sane cū hæc ob tam generosam plem & q tā splēdidis diis placuisset in supbiā extolleret ausa est pulchritudinē suā pulchritudini dianæ pferre. quā ob cām cōmota Diana sagittis tumidā iteremit. Sub cuius fabulæ cortice qd absconditū sit ubi de uno quoque eoꝝ scribitur. supra adaptū est: lychionē ātā diana occisam: nil aliud arbitror nisi agentibus humoribus frigidis eam diem clausisse.

Cap. XVIII.

De Ceo Luciferi filio.

Eis trachinnæ Telluris rex fuit filius Luciferi. Vnde sic Ouī. Hic regnū sine ui sine cede regebat lu
c cifero genitore latus patriūque nitorē Ore ferēs ceis &c. Erat igitur ut idē scribit Ouid. Formoso atque pio hominī uxor Altyones quā ipse diligebat sūme & plurimū diligebatur ab ea. quæ cum is uellet ire consulturus Apollinem clariū. nec posset terrestre iter agere impedīte phorbātis bello inquātum poterat obsistebat ne mare ingrederet. Veꝝ Ceo suo desiderio magis q̄ cōsillo ut beneplacito cōiugis credens conscensa nauī iter arripuit. Nec diu & tempestas ingens exorta est. q̄ nimium fatigatū nauigiū periclitatū ē. & ipse infœlix ab undis absortus interit. Altyōes āt domi die noctuque p salute uiri pcibus atque sacris Iunonē honorabat: Quæ cū friuolas deuotæ mulieris pces diu pati nō posset. domū aduit somni egit que ut morphea ex ministris suis unus cui erāt uires diuersas hoīum inducere formas mitteret. q qd contigerat i somnis Altyoni nūciaret. qd cū mœsta uidisset p quetem abeunte somno cucurrit ad littus. ad qd fortuitu maris æstu Ceis cadauer impulerat. Quo uiso dū doloris impatiēs se undis dare pcipitē conaret deorū & luciferi miseratōe ambo tam mortuū corpus q̄ pceps Altyone in aue uersæ sunt nomēque amātis mutatis tenēt. & adhuc littora ac maria seruant. de quibus dicit Ambrosius in exametron id temporis habent deputatū a partubus. qñ maxime insurgit mare littoribusque uehemētior fluctus illiditur. & qd mirabile ē dicit q positis ouis in littore confestim mitescit mare. & oēs cadunt uētoꝝ procellæ. donec septem diebus oua foueat Altyones sua & nascuntur pulli. & post hæc aliis septem diebus natos educat. & sic. xiiii. diebus mare quiescit auibus his obsequiosum iubente deo: quos qdē nautæ Altyones dies appellant. sic Ambrosius si dixisset poeta fabulosum putassem. Hanc Theo. historiā affirmat. & quod circa finem figmenti ē. asserit a casu & mulieris noīe fictum. Nā ea forte tempestate dū undis impulsum examine corpus Ceis deuenisse in littus & Altyone dolore urgente aues ille q̄bus nomen erat Altyonis astantibus apparuere. ex quo ab omnibus dictum est mortuos in Altyonas aues fuisse mutatos.

Cap. XIX.

De Orione. xxv. Iouis filio. qui genuit Hyppologum

Rion Iouis & Neptūni & Mercurii fuit secundū Ouidum filius. Sane qa communia a digniori de
o nominari consueuere. placet Theodontio ut Iouis tantū filius appelletur. Attamen & si de origine concordes sint. ueteres de processu uitæ & exitu discrepāt. Nā ex eo ante alios Ouidius talem recitat fabulam. s. quod terram peragrātibus Ioue Neptūno & mercurio factum est. ut nocte superuenīēte nec aliud esset illis diuersorium Hyrei senis parui cultoris agelli. Gurgustiolo intrarent. Qui cum illos incognitos comiter suscipiisset q̄cito aduertit deos esse. occiso boue eis sacrificiū obtulit. qua deuotiōe motus Iupiter dixit ei ut peteret quod optaret. qui dixit se non habere coniugem. & præmortuæ promisisse aliā non sumpturum: optare tamen filium Iuppiter āt cum reliquis duobus diis bouis occisi sumpsere corium. & cū in eo mixtissent iusserunt senī ut decem mensibus terra superinjecta esse pmittere: qui cum fecisset mēse decimo prosiliuit puer: qui Orion appellatus est. qui grandis factus & in uenatione Dianæ socius sui fidēs dicere ausus est nullam esse feram quā non superaret. Ex quo cōmotis diis factum est ut terra breue emitteret animal ei obuium: scorpionem scilicet a quo supatus occubuit. Latōa autem Satelliti filia misserta eum in cælum trāstulit: & cæleste signum secus taurum constituit. & cum eo canem suum quē Syrꝝ uocabat apposuit. Hoc Ouidius. Seruius autē hæc Enopioni regi contigisse dicit. eumque grandem Dianæ cōcubitū exoptasse. a qua Horatio teste sagittis cōfossus est. Cui & Home. assentit in odyssea dum dicit. quod deorꝝ inuidia a Diana apud Ortygiam sagittis occisus est. Lucanus autem dicit a Diana Scorpione immisso eū occisum. & deorum miseratione in cælum assumptum. atque insigne tēpestatū signū effectū. Sane Seruius alibi longe aliter deo sentit dicens. quod Enopionis habitus filius cum ingētis esset staturæ & uenator p maximus factus. Enopionis filiā ultiare uoluit. quam ob causam ab Enopione oculis priuatus est: q cum ab oraculo habuisset si p pelagus ita aduersus Orientem pergeret. ut oculorum concaultates. Solariis radiis semper haberet oppositas. recuperare lumina posset. Quod ille facere conatus ē & audito strepitu cyclopum hospitantium sono duce ad eos deuenit: & ex eis unum humeris suis imposuit: & eius ductu i solem uadens lumina reassumpsit. Hæc autem tam uarie recitata fabula & physicam rationem contegit: &

historiā: Credo igitur poetas circa generationē Orionis initiū nostræ generatiōis ostēdere p louē & neptūnum intelligentes calidū & humidū humano semini annexū. Per bouis coriū mulieris uteꝝ i quē posteq̄ decidit hominis semē nisi quædam naturalis frigiditas supueniat: quæ & os uteri stringat & claudat & semē i unum cogat: nō stabit in matrice semē: quā frigiditatē p mercuriū intelligi uoluere. qui cōplexione frigidus ē. Ex corio autē terra tecto. i. corporea circundato mole post decē mēses puer exit. q autem Dianā de stupro interpellauerit potest intelligi: quia cū Orion cæleste signū sit: & eo incipiēte apparere. quod circa mēsem octobris fit: oriuntur pluuiæ & uentorū impetus & tēpestates ex q̄bus inundatiōes fiūt & maris motus & sic uidetur uelle in hoc Lunā. i. Dianā. quæ cā motuū aquarū est. supare: Verū eius deficiente potentia & Luna perseuerante ab ea superatus apparet. seu agente lunæ motu fit pſæpe. ut Orionis frenētur impetus & coerceatur tempestas. & sic teiis feriatur Dianæ q̄ a Scorpione emisso a terra uictus sit ratio talis est. Imago orionis ab antiqs astrologis secus signū tauri locata ē. & de mēse octobris surgit in oriente & tūc in cōpiunt tēpestates ut dictū ē: quasi ipse secū afferat. Imaga āt scorpiōis ex oppositā cæli parte situata est nec ante incipit in oriente ascēdere. q̄ orion occidat in occidēte. & quoniā circa eius ortum cessant hymbres & procellæ & serenū tps & uer primū apparet: dictū est orion a scorpiōe supatum. q ideo a terra emissus dicitur. qa ex terra oriatur: seu quia surgens ab oriente terram exire uidetur. q luminibus ab enopiōe priuatus sit. & reliqua fabulosa ad historiā pertinet. quam talē recitat Theodontius. Dicit. n. Enopionē regē fuisse siciliæ & Orionē eius fuisse filiū robustissimū iuuenē & uenatiōibus deditū. eūque die quadā uenatiōibus fessum antrū subiisse atque obdormiuisse. eique p quetem uisum sibi suaderi a Venere ut primo sibi surgēti occursantis uirginis uteretur cōcubitu. q exprectus cū exisset antrum obuiā habuit cādiopē sororē suā æque uenatiōibus uacantē. quā cū renitentē traxisset in antrū oppressit. & ex ea filiū suscepit quē uocauit hippotagū. qd cū rescisset Enopion indignans eū in exiliū abire iussit. Orion āt regni spe priuatus cōsulit oraculū. a quo illi responsum ē: si in orientē tēderet decus regiū recuperaturū. qui sumptis nauibus & Cādiope cū paruo filio docti nautæ ope in Thraciā delatus ē. ibi aūt cū uirtute sua fauente cælo incolas subegisset i magno fuit habitus præcio. & Neptūni filius appellatus. hac uisa credo satis apparet fictionum intentio.

Cap. XX.

De hippolago Orionis filio. qui genuit Dryantem.

h Ippolagus ut supra patet. Orionis fuit filius ex Candiope. ex quo nil penitus legisse memini: nisi q̄ Dryantem genuerit.

Cap. XXI.

De Dryante hippolagi fi qui genuit Lycurgum.

Ryas fuit filius hippolagi ut testatur Statius dicēs. horrēdūque driāta mouet cui sanguinis autor
d Turbidus Orion &c. Dicit Theodōtius mediāte hippolago. cuius fuit filius hic i bello Thebano fuit. & ptibus fauit etheoclis. q cō in pugna parthenopeum lætali ictu uulnerasset. ut lactātio placet. a Diana sagittis occisus ē. Fuit illi Clustimena Colchida cōiunx. ex q̄ lycurgū filium suscepit.

Cap. XXII.

De Lycurgo Dryantis filio q genuit Angeū Arpalicē. & phyllidem.

Ycurgus ut placet Home. i iliade filius fuit Dryātis. ait. n. sic. Neque. n. neque dryātis filius fortis ly
l curgus. De hoc āt multa narrātur. dicit. n. Hom. ubi supra q̄ cū hic pleqret bacchi nutrices i nysa latitātes. & ipse bacchus timēs fugisset i mare lycurgus odiosus factus supis: oculis priuatus ē Seruī. āt dicit. q̄ cū is bacchū cōtēneret: & uites eius se amputare crederet: sua sibi succedit cura Lactā. āt eum Thracū dicit regē. & in mare pcipitatū. eo q̄ primus aquā uino miscuisset. & rē haustu syncera plurimis infecisset uenenis. Quæ tā diuersa sic in unū reuocari possunt. Dicit. n. Serui. hūc Abstemiū fuisse. & hinc uini cōtēptorē: & ob id a diis orbatū. qd tā incyti liquoris moderate sumpti cōmoda ignorasset. quē dū aspiceret & uites incideret: sibi iō crura icidisse finxerunt: eo q̄ uini haustus ad oīa faciat hoīes pmptiores: q̄ āt in mare deiectus sit nil aliud ē nisi eū sua simplicitate ad ppetuū aq̄ potū fuisse damnatū a natura reꝝ. cū uinū oīno respueret. Seu aliter. hūc iō bacchi contēptorē uolūt qa ingurgitator maxius bacchi uidebat cōtēnere uires. & ob nimiā uini ingurgitationē oculos pdidisse. qd pluribus cōtingit. qd āt illius se arbitraretur uites icidere: nō uult aliud nisi quia potādo multū credebat se uini penuriā imitrere. Veꝝ sibi crura cōcidebat. i. currū uires auferebat. ut cōtingere ebriis sæpe uidemus: dum onusti uino titubantes incedūt. q̄ āt in mare proiectus sit dictū ē. qa cū mare falsum sit & falsendo habeat sitim afferre & potatores huiusmodi quāto magis potant: magis sitiunt in mare proiecti. i. in ppetuam sitim esse uidentur.

Cap. XXIII.

De angeo Lycurgi filio.

Ngens secundū Lactā. Lycurgi fuit filius. & ut dicit Statius: Cernimus eacidas muris imane minā
a tē angeum &c. Videtur ergo ex argonautis fuisse q̄obrē non huius fuisse filiū arbitror cū legamus Driantem Lycurgi patrem in Thebano bello occubuisse. quod diu post fuit. Hūc pterea dicit Isidorus ubi de ethimo: Samū condidisse. ex quo cōstat eum antiqorē Lycurgo.

Cap. XXIIII.

De harpalice lycurgi filia.

Arpalicē dicit Papias Thracē fuisse & lycurgi filiā. ac uenatiōibus deditā. de qua Vir. uel qualis e-
h quo Threissa fatigat Harpalice. uolucremq; fuga puertitur hebrū &c. Theo. dicit hanc patriā reliquisse. & ad amazones abiisse. & ibidē impasse. Serui. āt scribit de hac. q̄ cū patrē senē a getis captum sensisse collecta confestim multitudine. & celerius q̄ de fœmina sperari potuerit. illū armis & robore liberauit.

Cap. XXV.

De Phyllide lycurgi filia.

Hylis ut ait Oui. i epistolis. filia fuit lycurgi regis thraciæ. ad quā cū deiecto ilione tēpestate actus
p uenisset Demophoon. ab ea hospitio & lecto susceptus ē: & cū ob mortē Mnestei regis Athenarū uellet in patriā redire. refarcitis nauibus: & obtēta ad tēpus licētia. illā dimisit. q̄ cū angeret eo i ter-

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

minū nō redeūte: ut nōnulli uolūt: laqueo uitā finiuit: Alii dicūt dū i mare se ꝓcipitē dare uellet. miseratiōe deoꝝ i amigdalū uersa ē. redeūte tāde Demophoōte eius in aduētu floruisse. Cuius figmēti talis pōt eē rō Amygdalus græce philla uocat in q̄ moriētis phyllidis remāsit nomē. Hæc flāte zephyro. q occidētalis ē uētus. & in thracas uadens p atticā regionē transitū facit. floret cū uētus hic hēat plantis & graminibus adeo fauere ut floreant. & hinc fabulæ locus datus ē. Phyllidam. s. lætari & florere redeunte ab Athenis amasio

De Minoe Iouis. xxvi. filio q̄ genuit Androgeū. Glaucū. Ariadnā. Phedrā & Deucalionē Cap. XXVI.

Inos Iouis & Europæ dictus ē filius: quam ipse ex littore phœnicum rapuit: ut supra ubi de ea dictum est. Hic autem ætate prouectus Pasiphen Solis filiā sumpsit uxorem & ex ea filios filiasq̄ p
m genuit. inter quos Androgeus præclare indolis fuit. hic ab Athenienſibus & Megarenſibus inuidia occisus est. eo q̄ cæteros in palestra superaret: i ultionem cuius Minos aduersus eos arripuit bellum. cuius circa initium & in processu quædam contigerunt. de quibus habetur ubi de Pasiphe & Theseo. uerum ante alia scelere Scyllæ Nisi regis filiæ megarenses subegit. & inde supatos Athenienſes sibi uectigales fecit. postremo Dædalum. eo q̄ opam dedisset adulterio pasiphis una cum Icaro filio Labyrintho clausit. ex quo cum euolassent. sumptis armis eos in Siciliam usq̄ secutus ē: ubi ut in politicis Aristo. placet apud Camærinum oppidum a filiabus Crotali occisus est cuius post mortem eum apud inferos iudicē dixere poetæ. ut Virgilii pate: carmine. Quæsito q̄ minos urnam mouet ille silentū. Concilium uocat uitaſq̄ & crimina discit &c. Quæ tam multa cum hystoriis & fictionibus mixta sint de eis seriosius aduertendum ē q̄ autem Iouis filius Minos habitus sit. sunt qui uelint uerum. & tunc Iouem hominem fuisse & Cretensiū Regem & Europam internuncio præcaptam atq̄ monitam & ex phœnicum littore raptā & non tauri dorso: sed nauis cuius esset uel nomen uel insigne taurus. in cretam delatam & ibidem Ioui iunctam regi: & Minoem alioſque peperisse filios. Sunt qui uelint eam raptam & uitiatam a Ioue. & demum Asterio regi Cretensium nuptam: & ex eo quos diximus filios peperisse. Vt in libro temporum scribit Eusebius: & si sic fit: tunc fictum est eum Iouis fuisse filium seu ad eius gloriam ampliandam. seu q̄ ex suis operibus se Ioui planetæ similē exhibuerit fuit. n.. inter alia homo oibus subditis æquus & seuerus iusticia: Legesq̄ cretensibus dedit quas nondum habuerant: & ut a rudi populo acceptiores haberent: solus secedebat in antrū. & cum qd uidebatur opportunū. cōposuisset: exiens illud se a Ioue patre reportare mōstrabat. qua astutia & id forte cōsecutus ē eum arbitrari Iouis filiū. & leges a se conditæ in maximo precio habitæ sunt. Eum ät Asterii filiū fuisse nullo mō cōcedi uidetur. a tēpore. cū constet Asterū in Creta regnasse danao regnante argis circa annos mundi. iii. M. dcc. lii. cum bellum ab eo habitū aduersus athenienses fuerit ægeo regnāte q̄ regnauit circa annos mundi. iii. M. dccc. lx. Dædalum ät euolasse iō dictū est. quia longis habitis nauibus. q̄ remigio maxime ualent. clam tanquā euolaret abiit. Iudex ideo apud inferos dictus est. eo q̄ apud mortales: qui respectu habito ad supercælestia corpora. inferi sumus componēdo leges & ius exhibēdo poscētibus Iudicis officiū egit. Porro omittendū nō est q̄ uarie de tēpore huius scriptores senserint. Legitur igitur apud Eusebiū Minoē anno. xvii. hirce regis argiuorū apud Cretā regnasse. q̄ annus mūdi fuit. iii. Mil. dcc. lxxxvi. Nec multū postea regnāte Acrisio argis a cretensibus Europā raptā anno mundi. iii. M. dccc. lxix. q̄ quantū a superiori differt apparet. Subseq̄nter scribitur ibidem. Pandione athenis regnāte Europā raptā: qd fuisse potuit circa annos mūdi fere. iii. M. dcccc. xvi. & id cōuenit longe melius q̄ superiora tēpora cum his q̄ de Minoe leguntur. Nā ut idem Eusebius dicit. a paradiso memoratum regnāte ægeo athenis Minos mare obtinuit. & leges cretensibus dedit. qd fuisse percipitur anno mundi. iii. M. dccc. liii. Et esto ibidem legatur Platonē hoc esse falsum cōuincere cōueniunt tū cum his quæ a Philochoro in attidis libro de Minotauro recitant. dato aliquātulum discrepent ab his q̄ postmodū ab Eusebio dicuntur. q̄ asserit anno regni Atrei lxi. minoē in Sicilia aduersus Dædalū arma corripuisse. qā secundū supputationē annoꝝ mūdi fuit anno. iii. M. ii. q̄ unus plurimū distat a cæteris: dato possibile sit eū tam diu uixisse. nisi obstarēt tēpora successorū ut in sequentibus patebit. q̄ ad taurum & pasiphem spectāt supra ubi de pasiphe explicata sunt.

De Androgeo Minois filio. Cap. XXVII.

Ndrogeus filius fuit Minois & Pasiphis: iuuenis quidem egregiæ uirtutis: qui cum athenis in pale
a stra superaret omnes ab athenienſibus & megarenſibus inuidia occisus est. in cuius ultionē pater insurgens occiso nisо megarenſiū rege. athenienſes acri bello superauit. sibiq̄ uectigales fecit.

De Glauco Minois filio. Cap. XXIII.

Laucus ut ait Seruius: filius fuit minois. ex qua matre non ponit. hic ut idē Sertius dicit: ad Italiā
g ueniens sibi poscebat imperium. quod ideo illi minime concessum est. eo q̄ nil præstaret incolis: ficut pater fecerat: qui Zonā eis incinctis euntibus trāsmiserat: quāobrem is eis ostēdit scutū: a quo & ipse labicus dictus est. & populi labici: & sic uidetur Minoem apud italos aliquādo regnasse. qd ego miror. & suspicor. ne corrupta uocabula historiā ēt faciant esse corruptam.

De Ariadna filia Minois & coniuge Bacchi. Cap. XXIX.

Riadna filia fuit Minois ex pasiphe. ut sæpe testatur Ouidius. hæc Theſenm ab Athenienſibus
a cretam missum amauit. & eius clam usa contubernio sumpta fide. q̄ eam in coniugem & phædram sororem suam pro hippolyto asportaret eum docuit. quo pacto labyrinthum posset intrare & minotaurum superare. & filio duce labyrinthum exire: qui cum perfecisset omnia noctu Ariadna & phædra uaul positis clam discessit. & in Chiū insulā. ut dicit Ouid. seu naxū: Vt ait Lactantius: nocte discedens dimisit Ariadnam ibidem dormientem. quæ expergefacta cum derelictam se cerneret: clamoribus & ululatu fœmineo cœpit omnia complere littora. Verū bacchus forte secus naul

gans cum eam uidisset: amasseq̄ in coniugem sibi iunxit: & ex ea ut placet aliquibus thoantem lēni regē suscepit. Sane cum superasset Bacchus idorum regem & eius amasset filiā & Ariadna diu ab hoc questa eēt a Baccho amplexibus & blanditiis lenita coronam eius quā ät Vulcanus fecerat & Veneri dederat & Venus Ariadnæ cōcesserat in celum sustulit: & nouem stellis urnauit & inde a suo nomine Ariadnam uocatā liberam æque secum in cælum traxit & cælestem fecit imaginem Naxo seu Chios in sulæ sūt optimo abūdantes uino quo captum Ariadnam puto: & ob id a Theseo themulentam relictam: & quoniam potationi bus nacasset postea Bacchi dicta est coniunx. inde quoniam a uino mulieris honestas omnis dissoluit. et a Venere corona. s. libidinis insigne donatur quod in cælum usq̄ idesti noticiam omnium fertur & nō solū detestabile infamiæ dedecus per ora uirum fertur uerum agente uino mulier in amplexus quorūcunq̄ dilabitur.

De Phedra Minois filia. & Thesei coniuge. Cap .XXX.

Hædra filia fuit Minois & Pasiphis. ut satis ueteri fama uulgatum est Hæc cū Ariadna sorore su
p perato miotauro cū Theseo abiit. & Ariadna ut supra dictū ē relicta eius facta ē cōiūx. & ex eo peperit Demophoontem & Antilochū. Tādem cū Teseus cū Perithoo rapturus proserpinam descendisset ad inferos hippolitum priuignum amauit cuius libidini cum consentire nollet hippolitus furore incensa illum redeunti Theseo accusauit. q̄ illi uim uoluisset inferre quamobrem hippolitus iram patris effugiens fere ut supra dictū est ubi de hippolito ab eo distractus occisus ē tamē eū dū occisū fama ferret pœnituit eā falsæ accusationis & Theseo scelus cōfessa suū cū ense hippolyti seipsā transfodit Ser ait dicit eā laqsisse uitam.

De Deucalione Minois filio: q̄ genuit hydumæneū. Cap. XXXI.

d Eucalion ut Iliade placet homero. Minois fuit filius. ex qua matre non habetur eius tamen succesſor præsumi potest cum hydumeneus eius filius rex Cretensium fuerit.

De hidumeneo filio Deucalionis qui genuit Orsilochum Cap. xxxii.

Ydumeneus Deucalionis fuit filius homero teste hic cum grecis aduersus Troianos bellum gesh fit Sane ut dicit Seruius dum ilione delecto patriam nauibus repeteret tempestatem passus p salute sua superis uouit si eū in regnū suum sospitem redire cōcederent se illis sacrificiū exhibiturum ex ea re. quæ illi. primo occurreret. qui. cum cretense. littus teneret contigit ut ante alios filius desiderio uidendi patrem illi fieret obuius quem cum ut aliqui dicunt molasset seu ut aliis placet immolare uoluisset ob eius inanitatem a ciuibus pulsus est quam ob causam cum nauem reascendisset Sallentinū usq̄ pmōtorium Calabriæ uectus statuisset q̄ ibidem exilium ageret haud lōge a littore sibi fulq̄ Petelia cōdidit ciuitatem

De Orsiloco hydumenei filio. Cap XX XIII.

Rsilocus hydumeneī fuit filius ut in odissea scribit homerus. ubi genologiam eius a Ioue in eum
o usq̄ describit hic patrem hydumeneum in troianam expeditionem sequutus cum per omne bellum sibi succedisset ad uotum. in exitu rei ob eius insolentiā. istum obstaret totis uiribus. ne ex præda capti ilionis sors debita daretur Vlissi. ab eo occisus est.

De Sarpedone. xxvii. Iouis filio qui genuit Antiphatem. Cap. xxxiiii.

Arpedonē homerus dicit filiū fuisse Iouis & Laudomiæ filiæ bellorophontis. cuius etiā Seruius
s stigia sequtur. Augusti. ät aliter sentire uidetur. dicēs p eos annos: s. regnāte Danao argiuis a rege xanto cretensium cuius apud alios aliud nomen inuenimus rapta perhiberur Europa. & inde geniti Rhadamanthus Sarpedon & Minos. qd magis ex eadem muliere filios Iouis esse uulgatum. &c. Alii dicunt hos Asterii fuisse filios. & ob id ego istum nō illum reor Sarpedonē esse. cum ille longe superior fuerit tempore. Sed quoniam de illo nil legitur. satis sit apposuisse nomen. & de isto quæ legimus prosequamur. hic igitur rex Lyciæ fuit: & aduersus Agamēnonem & græcos partes troianorū sequutus insignis uir armorum fuit: & multa memoratu digna pugnans fecit: ut per homerum scribitur in Iliade. Tandem a Patroclo occisus est & iussu Iouis ab: Apolline de medio pugnātium sublatum est corpus eius: & flumine lotum atq̄ Ambrosio respersum liquore. & regia i dutum ueste suisq̄ ad exequendum funus restitutum Quod autem hic figmēti modicum est. nil aliud uult nisi: q̄ medici opere cadauer curatū sit & unguētis ad conseruationem eius unctum atque reipersum.

De Antiphare Sarpedonis filio. Cap. XXXV.

Ntiphates filius fuit. Sarpedonis. Virgilio teste dum. dicit: Et primum. Antiphatē is enim se pri
a mus agebat Thebana de matre nothum Sarpedonis alti. & cætera hic. ilone subuerso in Italiā æneam sequutus est & ibi aduersus turnum bellum gerens ab eodem occisus est.

De Rhadamanto. xxv. iii. Iouis filio. Cap. XXXVI.

Hadamantus Iouis fuit filius. & ut oēs uolunt. ex Europa. & regnante Danao Argis secundum Eu
r sepium rex fuit Liciæ. hic cum seuerus iusticiæ. executor esset eum apud inferos finxere poetæ culpas explorare nocētū de quo Vir. Gnosius hæc rhedamātus habent durissima regna Castigat. auditque dolos. subigitque fateri. &c. de huius origine & fictione sentindum est qd de minoe dictum est

De Acrisio xxix Iouis filio qui genuit Laertem. Cap. XXXVII.

Rchisius. testat. Ouid. Iouis filius De eo. n. Ouid Vlyssem loquētem adque suā nobilitatē explicā
a tem aduersus Alacem paucis his uerbis scribit Nā mihi Laertes pr est Acrisius illi Iuppiter huic. s. Achrisio.

De Laerte Acrisii filio q̄ genuit Echimenem & Vlyssem. Cap. XXXVIII.

Aertes. ut ostensum est filius fuit Achriſiii. hic Anticliā Autolici filiam sumsit uxorē. & ex ea fusce
l pit Vlissem & sorores eius. uiditque Vlyssem non sua sponte aduersus troianos euntem tā ga diu uitam fessam laboribus traxit donec post longos errores redeuntē cerneret. & iniurias ulciscentē

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

De Echimene Laertis filia. Cap. XXXIX.

Chimenes filia fuit Laertis: ut in Odissa scribit Homerus:dicens. Simul cum echimeni longi pe
e pli filia uenerabili.quâ iuniorẽ genuit filiorũ:scilicet Laertes.hanc ut in eodem patet libro:paren
tes tradidere in coniugẽ cuidam qui Saminidis dictus est.

De Vlysse Laertis filio.qui genuit .Thelemachũ.Telegonũ:& Auxoniũ. Cap .XL.

Lysis incliti hominis apud uetetes dubiũ genus est.Nã alii eum Sisiphi latronis fuisse filiũ dicunt.
u Seruius enim dicit.Anticliã eius matrem ante nuptias cum :Sisipho Aeoli filio .concubuisse :&
Vlysem concepisse:quod illi apud Ouidium ajax Thelamonius concionas obicit dicens: Et san
guine cretus Sisiphio quod etiam Theodontius asserit dicens Anticliam primo nupsisse Sisipho.&
iam prægnans eo relicto ad: Laertem uenisse & ex conceptu Sisiphi: Vlyssẽ pepisse: Leontius ue
ro dicit q cum nupsisset Anticlia Laerti: & ad oraculum consulrum iret a Sisipho latrone qui postea a the
seo occisus ẽ a capta & oppressa est: & pregnans effecta ex eo cõcubitu Vlyssem peperisse Alii autẽ eũ La
ertis filiũ dicũt: iter quos Homerus :& Virgilius & iueterata sæculorum plurium fama testatur.quoꝝ ego
auctoritatẽ sequutus. Vlyssem laertis fuisse filium dico. hic fuit homo sublimis consiliti.& prægrandis in
genii:fraude an uirtute plus ualens in certum. Hunc multimodũ persæpe uocauit Homerus:q̃ ad omnia
habentem modũ Multa quidem perpessus omnia mira fortitudine superauit Hic Penolopem Icari filiam
iuuenis sumpsit in cõiugem uirtute & corpore speciosissimam uirginem & ex eo ilico telemachum susce
pit filium. Tãdem rapta Helena a Paride dum delectum grecorum faceret Palamedes ut dicit Seruius ire
ad troiam fugere conatus est se insanum similans & ueniẽte ad ithaciam palamede animalia diuersi gene
ris iugo iunxit ad aratrũ:& salẽ seminare cõptus ẽ Verũ palamedes astudiã uiri suspicatus capto paruulo
telemacho ad explorandam ingenii sui fraudem eũ aratro opponit Vlysses autem ulso telamacho confe
stim dimouit aratrum & sic cognitus in expeditionem ire coactus est :in qua Diomedis :Etholi amicitiam
summe perseuerante obsidione seruauit: Et cum Iphigeniam p captandis uentis sub specie nuptiarum du
xisset in sacrum cum reliquis uenit troiam: ubi maxima cum solercia ad obtinendam cœpti uictoriam:op
portuna plurima operatus est.Nam ut dicit Theodontius suo opere factum est .ut Achilles a matre apud
filias Lycomedis in habitu uirginali absconditus inueneretur:& inobsidionem etiam duceretur.Suo ope
sagittæ herculis:absq̃ quibus troiam capi non posse dicebant oraculo compertæ sunt :& a Philoctete etiã
obtẽtæ & ad troia delatæ Suo pere Laomedontheus cinis q sup Scæa porta illionis seruabaf caute subla
tus est Post hæc ipse una cum Diomede fatale palladium ex troia rapuit Sic & dolone peremptο atque cũ
Diomedæ explorator factus Rhesus Traciæ regem obtrũcauit nocte & albos eius æquos anteq̃. Xãthum
gustassent eduxit in castra græcorum Et nõnumquã ut dicit Seruius habitu tectus mẽdici hominis uerbera
uolẽs passus est ut troiam explorator intraret & comperta cum. fide retulit semel cognitus ab helena Pre
terea cum florida plurimum ualeret eloquentia inter græcos & priamum regẽ pro cõcordia legationis
officium gessit aliquãdo. Nec non in mediis aciebus quãtum ualeret in armis ostendit sæpissime: Sic & in
concionibus persæpe consilio græcos iuuit simultates habuit cũ palamede eo q̃ iuiditum traxisset ibellũ:
& frumentum portasset ex tracia qd ipse missus facere noluerat q̃obrem mortemeius machinatus ẽ frau
de ut supra ubi depalamede dictũ est Ad ultimum creditur hũc prodictionem composuisse: qua arte Sy
nonis.seu alia uia ilion captus & dirutus est.Capta deinde Troia pro armis Achillis in iurgium cum aiace
Thelamonio uenit:& tandem illa aduersus eum eloquentia sua obtinuit & Orsilocho regis cretẽsium filio
cæso.eo q̃ obstaret.ne sibi præde troianæ ps daretur: ut reliqs dabatur principibus. & Polyxena occisa atq̃
Astyanacte saxo illiso naues in patriã rediturus ascendit. Sed lõge illi a uoto contigit.multis qppe agitatus
procellis in longissimos errores atq̃ peregrinationẽ decennẽ euectus ẽ:primo ãt procellarum ipulsu ut ipe
met in odyssea Alcioni pheacum regi refert.ad Cicones delatus est. quos cum expugnasset. & hismarum
ciuitatem omnem uertisset in prædam.paucis ex sociis perditis ad lothophagos tempestate impulsus ẽ ex
ploratoresq̃ quos miserat.cum Lotho gustato reditum nõ curarẽt.retraxit.in Siciliam inde delatus ubi an
trum Polyphemi Cyclopis cum duodecim ex sociis intrauit:ex qbus cum sex deuorasset.Cyclops obtutu
el oculo præusto fusse arietem pellibus inuolutus cum superstitibus sociis antrum exiuit Cyclopis. ide de
latus æoliam ab æolo uentos in utrem coactos obtinuit:& cũ iam Ithachiæ pximus esset soluto utre a so
ciis thesaurum credentibus flante aduerso uento in æoliã repulsus ẽ.ex qua ab Eolo pulsus nauigans die
sexto deuenit ad lestrigonas.quos cũ haberet aduersos perditis nauibus sociisq̃ cum sola naue sua fugiẽs
deuẽit ad cyrcẽ.quæ cum exploratores suos mutasset in beluas.ipse a Mercurio susceptο pharmaco ad illã
accessit impauidus.& expedito gladio mortẽ illi minatus ẽ:ni uestigio sociis primas redderet formas. qd
cũ fecisset eius amicitia usus anno iã trãsacto.& Thelegono ex ea susceptο filio. cũ renuisset imortalitatẽ.
ab ea eruditus de agendis.Alpenore ob uiolentiam casu mortuo derelicto.nauem conscendit.& secundo
uento impulsus nocte una ad oceanum usq̃ deuenit.quo peractis sacris a Cyrce monstratis ad iferos ha
buit aditum.ubi & Anticliam matrem & Alpenorẽ nuper præcipitatum inter alios inuenit. & de multis fu
turis a Thyresia uate certificatus est.inde reuersus ad nauem ad cyrcem rediit & sepulto Alpenore & præ
doctus de futuris a Cyrce discedẽs.deuenit ad insulã syrenarum.ad quas nõ posset diuertere. sociorũ au
res cæra obstruxit.& se malo nauis alligari iussit.& sic eis canẽtibus loca eatum preteriit: inde scyllam trã
siuit atq̃ charybdim nõ absq̃ ingenti piculo & pari omnium labore:& cũ ad ea loca uenisset.quibus a nym
phis solis greges seruabantur.iussit nequis eos uiolaret. Quod cum eo dormiente famescentibus sociis su
asisset Eurylocus.& ex gregibus animalia plura sumpsissent el tempestatem intollerabilem impetrauere:

in qua cum fracta naue omnes deperissent socii ipse sclus & nudus capto nauis malo.ix.diebus ab undis &
uento agitatus est.& tandem ad Ogigiam de pulsus insulam .a Calypsõe nympha susceptus ẽ & ab ea vii.
ãnis detentus Tandem cum ab ea ægre discessum impetrasset:& nauem cum sociis obtinuisset Neptinus
ifensus eo q̃ Cygnũ filiũ eius occidisset in pugna & troiam quam ipse cõstru xerat demoliri ficisset. Cyclo
pem filium orbasset ab impetu maris fatigatum plurimo coegit ut naui demersa nudum se præcipitem da
ret in undas cuius natantis miserta Leucothoe uelum illi præstitit suum cuius subsidiũ cum die tertia uenis
set ad littus & hostia fluminis Phœicũ strasset reiecto uelo in mare inter frõdes nemorum se nudũ compo
suit ubi a Naufithea filia Alcinoi compertus uestes accepit & inde Palladis opere usq̃ ad Arethim Alcinoi
regis cõiugẽ deductus est ubi meruit dona suscipere:& nauim & socios qui eum usq̃ Ithaciam reduxere in
qua dormiẽtem cum donis deposuere excitatus autem a Pallade præmõitus de agendis in mẽdicũ senicu
lum transformatus ad subulcos deuenit suos:apud quos Telemacum uidit. & allocutus est Tandẽ a Sy
bouce porcario in patriam deducitur incognitus:ubi i propria domo a procatoribus Penolopis ignominio
sa quædam perpessus ẽ:& tandem ab Euryclia nutrice recognitus inde ex cõposito arma cum filio & duo
bus subulcis confestum. Vlyssem aduersus procatores assumpsit:eosq̃ graui pugna omnes peremit. Esto
Theodontius dicat eum illos oculis priuasse:& in tantam deduxisse miseriam.ut in triuis starent stipẽ que
rentes ob uictum hinc uisa Penolope Laertem senem uisurus accessit in uillam.Postremo dicit theodõtius
eum uariis exeritum somnis:quorum cum interpretationẽ quesisset habuit in responsis ut sibi caueret a
filio qui recedens in loca abdita quãtũ potuit somnierũ portẽta uitauit Tandem Thelegonus: q ei natus
fuerat ex Cyrce cum eam querens uenisset Ithaciam.a domo eius fuit prohibitus.Qui ut erat robusti uigo
ris iuuenis multos ex prohibentibus occidit in finem. Vlysses in eum lœtiferum imisit telum q̃ cum eui
tasset Thelegonus eo reassumpto transmisit in patrem Ex quo ictu cũ se moriturum cognosceret Vlysses.
quisnam esset interogauit & cum eius nomen audisset.& patriam & filium cognouisset: cum præmonstra
ta nequisset effugere diẽ clausit. Leũtius uero dicit eum casu a Thelegono cum quærẽte spina piscis uene
nosa tractũ & inde moetuum Longa equidem huius historie est.& succictæ narrata nõnullis imixta fictio
nibus.ex quibus pars maxima in precedentibus ostensa est Et ideo uideamus paucis quæ supersunt & pri
mo quid uelint per uentos utre argentea cathena ligatos & solutos a sociis Vult quidem Homerus in odys
sea componere bonum uirum & inter alia uolẽs ostẽdere quid nobis nascẽtibus a diuina bonitate dono da
tum sit dicit ab æolo.i.a dea uentos.idest concupiscibiles appetitus datus bouino in corio idest i arbitrio ui
rilis ætatis que fortis & constans esse debet ut corium bouis ẽ & hi sunt argentea cathena ligati. idest famo
sa claræ uirtutis sonoritate qua profecto nonnulli longe magis firmatum corium seruant.quã diuini amo
ris intuitu.Hanc tamen cathenã socii. Vlissis.idest. sensus humani corporis ignauia nostra rationi imperã
tes soluũt prædam existimantes.idest arbitrantes longe meliorem & dulciorem uitam in uoluptatibus nul
la coactis regula q̃ eis ligatis in ratione solida.his tamen solutis dum i hãc & i illã labimur lasciuiã i surgunt
tempestates animo .idest rubores reprehensiones conscientiæ redargutiones fluctuationes animi.mœro
res.inopia egritudines.& mille malorum species quæ nos a prima.idest a quiete ammouent.Iusse autem
ad oceanum & ibidem illi ad inferos iter apertum sit sacris arbitror Vlyssem ad lacum auernum in sinu ba
iano nocte una nauigasset.ibidem occiso Alpenore obsc œnum illud perigisse sactum quo manes euocan
tur ad superos:& de quæsitis habuisse ad imundis spiritibus responsũ Velum autẽ Vlysi naufragio a Leu
cothoe prestitum nil aliud fuisse arbitror q̃ spem imotam quã euadẽdi forti seruabat pectore hec egit nede
sperando periclitaretur quã quidem spem dum sperατum obtinuisset retro reiecit eum autẽ sepissime adiu
tum a Pallade est .quia ab ea cum aduertentia sua instructus multa euitauit pericula & multa egit sibi etiã
oppurtuna.

De Telemacho Vlissis filio. Cap. XLI.

t Telemachus Vlyssis fuit filius paruulus Penolopi matri a patre relictus: qui multa a procatoribus
matris perpessus tandem una cum patre sumpsit ex oibus ultionem.

De telegono Vlissis filio. Cap. XLII.

Telegonus Vlyssis & Circis fuit filius. qui dum grandis uidere patrem quereret eum incognitum
t occidit.in Italiam rediens Tyburim condidit.ut ait Ouidius Et iam telegoni mœnia tyburis udi
Stabat agricolæ quæ posuere manus Papias autem dicit eum ædificasse Tusculum.

De Ausonio Vlyssis filio. Cap. XLIII.

Vsonius filius fuit Vlyssis.ut scribit Paulus Longobardus ea in historia: quæ de gestis lõgobar
a dorum scripsit:dicens ab eo omnem Italiam Ausoniam nuncupari. Titus liuius autem aliter sen
tire uidetur in libro nono ab urbe condita dicens.Minturnas & Vestinam ciuitates Ausonidum
M.Pellio.&.C.Sulpitio consulibus ab eisdem proditione captas.& fere deletam Ausoniam gentem:& sic
illa particula Italiæ fuit ausonia.Ego hunc Ausonium puto cum latinum fuisse. quem Circis & Vlyssis uo
lunt quidam fuisse filium ex marica nympha susceptum dicens: cum teste Ser.Marica dea sit littoris myn
turnensium iuxta Lyris fluuium.Nos & si multi ex Iouis prole superfint:finem huic facientes libello pau
lulum quiescamus.

Explicit Liber Vndecimus.

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

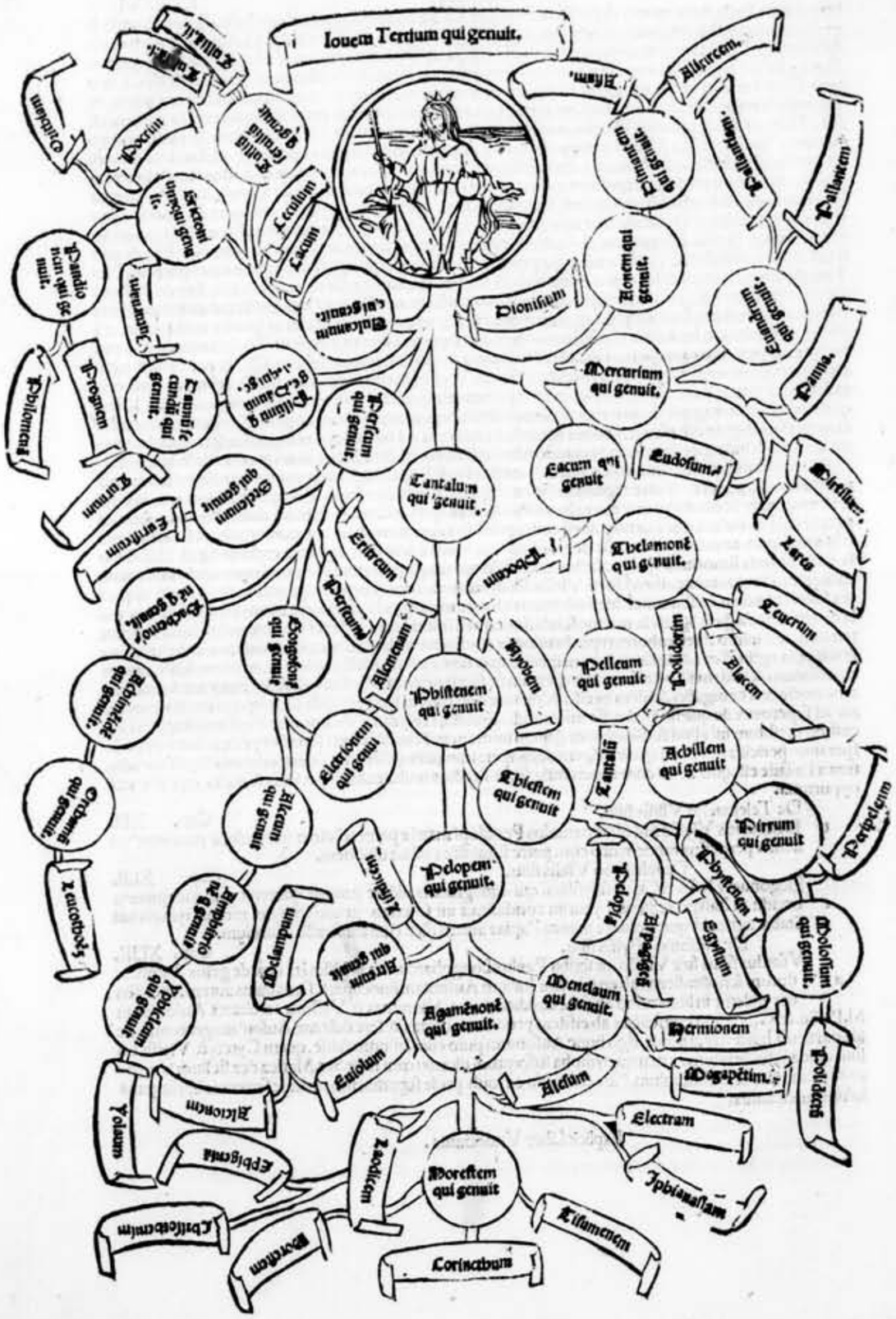

I post longum ꝑdestinati agri discursum rex illustris. & siliter in finē nō uenerit: conceditur aurigæ discreto anhelos equos curru dimouere & illos aliq̄tisper uagos exonerare uesicam ꝓmittere: & recenti fluuio: atq; florido recreari prato dū ipse apud mercenariū hospitē potu sibimet parcit & somno: & aratori instructo q̄q̄ois ager uomere scissus nō sit. pre adhuc diei supstitie iugo boues soluere: & in quierem & pascua ire ꝓmittere: dū ipse leni blandiente aura fusea sub nemorū umbra: iā fatur cantu rudi: duros conaē obliuiscī labores: Necnō & egregio bellorum duci posito in finē certaminis itum nō sit: fessos & sanguine graues dato signo reuocare milites: ut & a piculo cladis retrahat & restauratis ocio uiribus eos alias in hostes acriores ꝓmittat. Quis mihi non esse fas dicet. esto in finem numerosæ prolis cretensis Iouis nō uenerim: parte tamen maxima recitata: subsistere paululum: & quasi ad certā uenerim metam respiscere. Nemo arbitror iuste: morem igitur aliorū secutus non aliter q̄ in certum & insignem terminum deuenissem. Labore attritus in Ausoniam littus q̄is impotuosum. subsistit arbitratus insuper quod breuioribus distingultur signis: intellectu facilius capitur & tenael us memoriæ commendatur. ibidem dum non sessos oculos in circuitu ducerem. cœpi ueterū prospectare uestigia rerum. Hic enim ueteres cumæ calchidiensium opus dædali templum. Misceni tumulus atq; Iuliæ a quæ admiratione tenebāt animum. & ex opposito inanime uetus similarū hospitiū. & ex inanime excussa pehita distrahebār. Sic sonātes reuolutionibus æstuantiū fluminū Vulturni fauces atq; lyris fusini nebulæ & linteri ni paludes exilio & more amplissima uiri primi africāi nobilitatæ & i cōspectu fere. M. Scauri uillula suo ad huc insignis noie atq; formiarū fere deleta uestigia: & lōginscule ; radicibus mōtiū calenus: stelenate siatq; cāpanus agri mira fertilitate cōspicui: & supeminētia agris oppid a suelsa. Theanum. sidicinū. Caselinū thelesiæ: & alia plura tā Romanorū q̄ carthaginēsiū monimēta. necnō & multa. quorū lōga magis q̄ utilis hustoria. O q̄ lætabar aio Italiā meā uidere claris opibus nō tātū æqsse. sed loquacē supasse græciā Verū eā tā breui gere recreatus aius uires i laborē ꝓmitteret reinteraui uolēs mare ueliuolū. & in phrygiā usque deuectus sumpsi mentē Tātali. aliorūq; quorūdā ex filiis Iouis plē exqrere atque describere. qđ ut p agā ille faciat pcor. q adictum uirgæ seruitoris fuit Moysi sitienti populo aquas affluenter emisit ex rupe.

De Tātalo. xxx. Iouis filio. qui genuit Nyobem & Pelopem. Cap. I.

t Anxalus ut dicit Lactātius filius fuit Iouis ex Plote nympha susceptus. Hūc dicit Eusebi. Phrygum fuisse regē regnāte Erithreo athenis. Et huic obraptū Ganimedē bellū fuit aduersus troiū Dardaniæ regē: & Ganymedis patre. uolūt ꝓterea hūc deos in cōuiuio habuisse. eisque ut expientiā deitatis eorū assumeret occiso filio illū mēbratim discerptū coctūque apposuisse comedēdū: q cū abhorruisse cibū nō solum abstinere: sed collectis in unū mēbris puerę in formā pristinā reduxere. & reuocata per Mercuriū ab inferis anima. eā illi restituere. Sane cū aduerterētlhumerū deesse puero: quæ deuorauerat eres. loco cōsumpti eburneū refecere. Tantalū ār delecere ad inferos. talique dānauere supplicio ut fluuio ad os usque demersus: siti uexaret assidua. & dū os forte declinaret in pontū aquæ fluminis ēt declinarent in tātū ne illas posset attingere. Desup ār arbores pomis onustas addidere. quæ ad os eius usq; descēderēt Ipse tū ingenti & cōtinua percitus fame dū illa carpere conaret se tādiu extollerēt q̄diu ipse ut cōtingeret laboraret. Et sic factū ē ut iter poma & aquas positus fame sitique uiuēs depeat infœlix hō Nūc qđ sentiendū sit ex his aduertēdū: & cōcesso eū Iouis fuisse filiū. seu uerū. seu ob aliquā similitudinē attributū. Et quæ ad Ganymedē spectāt ubi de ganymede posita sint. dico eū ob hāc diis filiū appositse dictū. qa cū auaritissimus hō fuerit: & rē domesticā plurimū augere curauerit. frumēta: ex qbus popularē exhaurirbat pecuniā non aliter q̄ filiū diligebat. quæ tunc diis appositit dū cultis agris iniecit: & iniecta qđē sulcis in cōspectu suporum sunt. q̄ eisdē agētibus supis in frugē uenētia pristinā reassumūt formā. Verū humectus. i. semē deoratus a cerere. i. terra cōsumptus eburneus restaurat. dū increscēte segete nutrimēti robur imitat. Supplicium ār huius oñdit liq̄do auari hois derestabilē uitā: Dicit. n. fulgētius Tantalū interptari uitionē uolentem qđ optime cōpetit unicuique auaro. nō. n. aurū & amplā supellectilē cōgregat. ut eis utat. qnimo ut illā intueat: & cū pati nō possit sibi quid boni ex cōgestis diuitiis facere eis iuixtus fame pclitatur & siti.

De Nyobe. Tantali filia & Amphionis coniuge. Cap. II.

n Yobes filia fuit Tantali & Taygete: ut apud Ouidiū ipsa restatur dicens. Mihi Tātalus auctor: Cui licuit soli superum contingere mensas. Pleiadum soror est genetrix mea. & cætera. Sed salua reuerentia Ouidii. pater huius non fuit ille tantalus qui amicus deorum fuit. Nam ille fuit homo pius: & corinthiorum rex & tempore prior: Lactantius autem dicit hanc filiam fuisse Tantali & Penelopis. hæc ut placet Theodontio nupta fuit Amphioni regi thebarum: ut faueret Amphion partibus Pelopis bellum gerentis aduersus Enomaum elidis regem & pisæ. Ex quo Amphione ipsa peperit septem filios. totidemq; filias. esto homerus in Iliade septum duodecim fuisse filios dicat: hæc elati spiritus mulier sacrificantibus thebanis iussu Manthonis filiæ tyrhesiæ latonæ cœpit eos acriter increpare uerbis: & se Latōæ pferre quā ob causam indignata Latona & filiis questa factum est. ut ludentibus filiis atq; filiabus in cāpis apollo filios & Diana filios occideret: qui apud Siphylonem montem fuere sepulti. Niobes autē orbata utro & filiis apud urnas eorū in lapidē ursa obriguit. De filiis: & Amphione supra dictum est. Eam autem in lapidem tersam Sul. ubi de q̄tionibus tu sculanis fictū arbitrat: pp eius æternū in luctu silentiū. Verum huic fictio

ni Theodōtius addit dicēs eius adhuc ſtatuā in Siphyio apparere lapideā: & adeo triſtē. ut lachrymis exiſti
meſ deficere. qđ pter naturā nō ē. Potuere qppe ueteres ad memoriā ingētis infortunii ſupbæ mulieris ſi
phylo lapideā appoſuiſſe ſtētis mulieris ſtatuā & cū frigidæ cōplexionis ſit lapis inſurgētibus in eum uapo
ribus ex terra humidis lapidis frigiditate ſoluūtur in guttas aqueas ad inſtar lachrimarum: & hinc forſan ar
bitrantur ignari Nyobem adhuc flendo deficere.

De Pelope Tantali filio. q genuit Iyſidicē Atreū Thieſtem & Phyſthenem. Cap. III.

Elops filius fuit Tātali & Taygetæ: & ut ait Barlaam hō bellos fuit. & inſignis plurimū. Qui cum a
p pud Phrygas regnaret bellū habuit aduerſus Eonomaū regē Helidis atq; Pyſæ. qđ qdē memora
bile fuit. & pmaximū: ut ſcribit Thucidides. Belli cauſam dicit Paulus fuiſſe hippodamiā Enomai
filiam: a pelope dilectā: atq; in cōiugiū poſtulatā & denegatā. Dicit. n. Serui. huius Hyppodamiæ multos fu
iſſe petitores ob inſignē eius pulchritudinē. qbus' ab Enomacho ea lex indicta ē & id inde ſequutū qđ ſupra
ſcribitur ubi de Hippodamia. Sed Barlaam dicit nō ſic ſe habuiſſe negociū. qnimo cum pelopi 'uideretur i
humana cōditio. aduerſus Enomaū arma mouit: & magnis hincinde cōuocatis ſubſidiis fraude Myrtili p
fecti annorum Enomai aſtutia Pelopis corrupti eum ſuperauit. & ſic Hyppodamia & regno potius Myrti
lum poſtulantē proditionis pmium deiecit in mare. Hunc dicit Euſe. in lib. tēporum Hyppodamiā uxorē.
duxiſſe regni Priti argiuorū regis. anno. xiiii. q mundi fuit annus. iii. mil. dccc. lvii. & pauloante dicit regnā
te Lynceo argis Pelopē apud argos regnaſſe annis. liii. & eos a ſuo noie peloponenſes denoiaſſe. Dicit etiā
Acryſio regnāte Argiuis pelopem olympiis interfuiſſe. & poſtea aduerſum ilion arma mouiſſe eūq; a Dar
dano expugnatū anno mūdi. iii. mil. dccc. lxxxi. cū legatur diu ante fuiſſe Dardanū. Ego āt tam diſcordan
tium opinionū ueritatē ignoro. huic ex hyppodamia plures fuere filii.

De Lyſidice Pelopis filia & Electrionis coniuge. Cap. IIII.

Yſidicen; dicit Lactātius ex hyppodamia filiā fuiſſe pelopis & Electrioni nuptā. ac ex eo Alcmenam
l peperit herculis matrem.

De Atreo filio pelopis. qui genuit Alceonum. Melampum. & Eutiolum. Cap. V.

Treus pelopis & hyppodamiæ fuit filius. q ut ex uerbis Senecæ poetæ in tragœdia Thyeſtis pcipi
pōt: una cū Thyeſte fratre apud peloponeſum regnauit. alterius tamē uicibus. ſed tandē inter eos
a nata diſcordia ē. cuius talē dicit Lactātius fuiſſe cauſam. Cōſtat. n. ut ſupra dictū ē a pelope Myrti
lum Mercurii filium in mare deiectū atq; necatū. qđ ægre ferens Mercurius inter atreū & Thyeſtem tantū
iniecit zizaniā: ut hoſtes efficerētur. Inſuper erat apud atreū aries. de quo ſic Seneca tragicus. Eſt pelopis
altis nobile in ſtabulis pecus Archanus aries ductor opulēti gregis. Huius poē corpus infuſa coma depē
det auro. Cuius e tergo noui aurata reges ſceptra tātalia gerunt. Poſſeſſor huius regnat. hūc tantæ do
mus Fortuna ſequit tuta ſepoſita facer. in parte carpit prata q̄ claudit lapis. Fatale ſacro paſcuū muro te
gens &c. Hunc habere cupiens Thyeſtes arbitratus ē poſſe p cōcubitum Meropis Atrei cōiugis obtinere:
nec defuit ſceleri locus. nā ex ea & filios cōcepit. & illā eripuit uiro ex quo ibellū uenere fratres & pulſus re
gno Thyeſtes ē. Sed Atreus nō cōtentus fratris exilio illū ficta gratia reuocauit. & credulo tres filios deco
ctos i cōuiuio appoſuit: & eorū ſanguinē poculis mixtū illi dedit in pōtum repletoq; tā ſceleſto cibo capita
manuſq; natoꝝ infœlici patri iuſſit apponi. atq; qđ comediſſet detegi. qđ cū fieret aiūt ſolē ſurgentē i ortū
retroceſſiſſe. ſcelus uidere fugientē. Hunc tū Atreū. ut dicit Lactan. Egiſtus Thyeſtis filius interemit. aure
um uellus in hac hiſtoria fictū ſic intelligendū arbitror. ut inteligiſſe uideē Varro. ubi de agricultura dū di
cit pecudes pp caritatē aureas habuiſſe pelles. ut argis atreus. quā ſibi thyeſtem ſubtraxiſſe q̄ritur &c. Vel
portius pro ariete iſto auri uelleris theſauris intelligendus. quo reges plurimū ualent. & abſq; quo oppor
tuni ſumptus ad bella & ad ſplendorē regium ſuſtentandū fieri nō poſſunt: Sol āt in ortus ſuos reuolutus
eclypſim ea tempeſtate fuiſſe demonſtrat: quæ cum eēt hominibus incognita mōnſtruoſa uiſa ē. Dicit tū
Lactantius hāc ab Atreo Meccenis pdictā & primitus adinuentā. cuius cū cerneret approbari dicta Thye
ſtes inuidens ex urbe diſceſſit.

De Alceone Melampo & Eutiolo filius Atrei. Cap. VI.

Lceon Melampus & Eutiolus fuere fratres: & ut aſſerit Cicero ubi de naturis deorū. Atrei fuere fi
a lii. quos dicit apud graios inter dioſcortes numeratos. Quāobrem celebres fuiſſe utros credendū
eſt cum ex his fuerint caſtor & pollux. de eis āt nil amplius reperitur.

De Thyeſte Pelopis filio q genuit tātalum Phyſtenem Arpagigem Pelopeiam & Egiſtū. Cap. VII.

Hyeſtes Pelopis & hippodamiæ fuit filius. cui aduerſum fratē Atreum quæ dicta ſunt ſupra fue
t runt odia qui cum iam dicta paſſus eſſet a fratre. uindictæ auidus oraculum conſuluit: a quo reſpō
ſum habuit ex ſe & pelopia filia ſua naſci poſſe q filiorum ulciſceretur mortē. qđ cū audiſſet: ut q
erat in ſcelera: & potiſſime in libidinē pronus. cōteſtim in amplexus filiæ uenit: & ex ea filium ſuſcepit Egi
ſtum: qui poſtea interfecit atreū: ſtupraūit clitēneſtram ēt Agamēnonē interemit.

De tantalo Phyſtene & Arpagige filiis thyeſtis. Cap. VIII.

Antalus Phyſthenes & Arpagiges filii fuerunt thyeſtis ex coniuge Atrei ſuſcepti ut per uerba Se
t necæ poetæ in tragœdia thyeſtis compræhenditur. eſto duos tantum nominet Tantalum ſcilicet
dum dicit: primus locus ne deeſſe pietatem putes auo dicatur Tantalus prima hoſtia eſt: Deinde
nominat phiſthenem dicens. Tunc ille ad horas Phyſtenem ſæuus trahit. Adicitque fratri & cætera. Ter
tium puerum uocat dum dicit ferrumq; gemina cæde pfuſum tenens. Oblitus in quē reueret ifeſta manu
Exegit ultra corpus ac puer ſtati pectore receptus enſis a tergo extitit. Cadit ille &c. Tertiū hūc pueꝝ theo

dontius dicit Arpagigem nuncupatum: & ſic ex eis præter patrui crimē & patris eſcā nil legitur.

De Pelopia Thyeſtis filia. Cap. IX.

Elopia dicit Lactantius filia fuit Thyeſtis: ex qua matre nō dicit. hanc ut ipſemet Lactantius aſſerit
p Thyeſtes reſponſo deſuper dicto habito oppreſſit: & ex ea filius natus ē. quē ipſa rubore ſceleris
cōfeſtim feris expoſuit. Et ſic apparet ob luxuriā Thyeſtis nō ob reſpōſum oraculi a Thyeſte in cō
cubitum filiæ itum. reſponſum āt oraculi ad palliandā Thyeſtis ignominiā poſt cædē ſuorum ab Egiſto fa
ctam compertum ē.

De Egiſto Thyeſtis filio. Cap. X.

Giſtus filius fuit Thyeſtis ex Pelopia eiuſdē Thyeſtis filia ut ipſemet teſtatur i tragœdia Senecæ di
c cens. Coacta fatis nata ſert uterū graue. Me patre dignū uerſa natura ē retro &c. hic quācito natus
fuit a matre ob pudorē ignominioſi criminis in ſyluas deiectus ē: ut declaratus a beluis turpitudi
nis aui parentiſq; atq; matris pariter & ſororis uiuens. teſtimoniū nō pſtaret: Sed aliter factum ē. Nā ſeu
beneficio paſtorū: ſeu ſic pmittente deo caprarum ſponte contigerit a capris ubera pſtant bus in filiis nu
tritus eſt. & inde dictus Egiſtus ab ege. ſ. capra nutrice. Is tandē a ſuis cognitus & in regiā deductus dū cre
uiſſet eſſetq; in paruo præcio rerum præteritarum iam cōſcius ſeu patre impellēte: quod magis creditur.
ut Lactantio placet. Atreum occidit. cui Thyeſtes occupata regia ſucceſſit: tandem iā Thyeſte mortuo cū
regnarent Agamennon: & Menelaus & ob raptam helenam in Troianum iuiſſet excidium. Egiſtus ut Leō
tio placet: ſuaſionibus Nauplii in amplexus optantis Clitenneſtræ deuenit: & poſtremo redeuntē Agamē
nonem a deſolatione ilionis immane auſus ſcelus illum fauente Clitēneſtra trucidauit: & regiā Pelopis
ſeptem tenuit annis. Ad ultimum ab Horeſte Agamennonis filio una cul adultera Clitemneſtra nullo re
manēte ex eo ſuperſtite obtruncatus eſt.

De Phyſtene Pelopis filio qui genuit Agamennonem & Menelaum. Cap. XI.

Hyſtenes. ut' ait Theodontius filius fuit Pelopis & hippodamiæ. qui cum iuuenis moreretur Aga
p mennonē & Menelaū filios ſuos paruulos cōmendauit Atreo fratri ſuo: qui illos ſuſcepit. & in fili
os educauit. & ob id abolita tractu tpis phyſthenis memoria Atrei filii habiti ſunt. & Atrides ab oī
bus appellati.

De Menelao Phyſthenis filio q genuit hermionā & Megapentim. Cap. XII.

Enelaus Lacedæmonū rex. ut Theodōtio placet: filius fuit Phyſthenis & frater Agamēnonis. hos
m Seneca in tragœdia thyeſtis uidē oīno tenere filios ſuiſſe atrei. i cuius pſona ſic ait. cōſilii agamē
nō mei ſciens miniſter fiat. & patris cliēs: Menelaus aſſit prolis incertæ fides. Ex hoc petatur ſcele
re ſi bella annuunt & gerere uolunt odia: ſi patruū uocant pater ē &c. Et ſic atrei ex Merope uidētur filii: te
neat qđ mauult lector. Menelaus āt. ut Euſebius oſtendit in lib. tēporum. Atreo & Thyeſte uiuentibus La
cedæmonum rex dictus eſt. anno mundi. iii. mil. dccc. xcvii. Cum Agamēnon qui Thyeſti ſucceſſit ſecun
dum Homerum regnare cœperit Meccenis anno mundi. iiii. mil. vii. fuit huic Helena Iouis filia cōiunx quā
anno primo regni Agamēnonis & ſecundū Euſebium. x. Menelai: ut ait dares phrygius: abſēte Menelao
q ad Neſtorē pylon iuerat. Paris legatus miſſus ad Caſtorē & pollucē rapuit ex inſula Cytherea ſub oppi
do heleno. ea ēt cōſentiente: exiſtētibus fratribus & hermiona apud Agamēnonē. Dites uero dicit illo tūc
Menelaū cū Agamēnone cretā iuiſſe diuiſuros theſauros. quos ibi depoſuerat Atreus. hinc factū ē ut frā
tris cōſilio Menelaus cōquereretur græcis principibus. Veꝝ cū fruſtra legationibus obſidiōe demū repeti
ta eſt Helena. & poſt decenniū fraude magis q̄ uiribus capita troia reaſſumpta eſt & reſtituta menelao. qui
cū ut cæteri nauim intraſſet patriā petiturus tēpeſtate actus: ut ſcribit Euſebi. ad Tuorim regē ægypti quē
polivbiū appellat Home. cū ea deuectus eſt & a protheo uate. ut p Homeꝝ pater in odyſſea cōſilio ſumpto
poſtq̄. viii. annis erraſſet in Lacedæmoniā rediit Agamēnone diu ante cæſo. & illis forte diebus Egiſto. qui
ēdem illi ſucceſſerit. quo uel qua morte diem clauſerit non inueni.

De Hermiona Menelai filia & Pyrrhi & ide horeſtis cōiuge. Cap. XIII.

Ermiona. ut Oui. teſtatur in epiſtolis Menelai fuit filia ex helena. hæc āt horeſti filio agamēnonis
h deſpōſata fuit. Porro Pyrrus cum occiſo agamēnone regiā occupaſſet Egiſtus: & fugiſſet horeſtes
andromacha olim hectoris cōiuge. quā a Troia duxerat: heleno cōceſſa. hāc horeſti ſubripuit & ſi
bi cōiugio copulauit. attamē eo poſtea ab horeſte occiſo in eiuſdē horeſtis cōiugium rediit eiq; pepit hore
ſtem filium.

De Megapēthi Menelai filio. Cap. XIIII.

Egapēthis dicit Theodōtius filius fuit Menelai ex lydia captiua ſuſceptus poſt raptā helenā. quod
m homerus teſtari uideē in odyſſea dū dicit. Filio āt a ſparte alectoris accepit filiā. Qui ipſi unigēitus
fuit fortis Megapēthis a ſerua. helenæ āt dii filiū nō dederāt. poſtq̄ primo genuit hermionā filiam
deſideratiuā: q̄ formā habebat aureæ ueneris. Et ſic p hos patet ēt menelaū megapēthi cōiugē dediſſe filiā
Alectoris ſpartani: cuius nuptias celebrātem telemacus ulyſſis filius ueniēs ex Ithaca comperit.

De Agamēnone Phyſtenis filio. qui genuit Iphigeniā Chryſothemim Laodicē hiphianaſſam Electram
Aleſum & horeſtem.

Cap. XV.

Gamēnon Phyſtenis fuit filius: ut ſupra: & atreo paruulus derelictus: fuit hic Meccenarum rex: &
a Thyeſtis ſucceſſor. ut i ilyade ēt ſentire uidetur homerus ubi de ſceptro agamennōis: multos de
ſcribit uerſus fere hoc dicētes. apud Troianā in cōcione græcorū pſidens agamēnon ſceptrū tene
bat quod Vulcanus artifex fecerat. illudq; dedit Ioui Saturnio. Poſtea Iuppiter cōceſſit Diactoro argiphō
ti. hermias autem rex dedit pelopi phiſipo: poſtea pelops dedit atreo: qui moriēs Thyeſti bellicoſo reliquit
qui thyeſtes reliquit agamennoni multis inſulis & argo impanti &c. In quibus uerbis nō ſeruatur geneal-

VNiVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

glæ descriptus ordo: quē latinorū auctoritatem describens sequutus sum. Cœpit āt regnare Agamēnon. secundū Eusebiū anno mūdi.iiii. Mil.vii. quo anno helena rapta ē & græcia ois i Troianos excitata pari oi um cōsensu cōgregatis in aulide nauibus & exercitui ipator factus in bellū prexit. clitēnestra cōiuge relicta ex qua iā plures suscepat filios: & apud troiā labores multos passus quorūdā ēt principū simultates ptulit: qbus agētibus ipio depositus ē. & illi palamedes suffectus. qui crimē Vlyssis occisus Agamēnon maiori sua gloria i ipiū reassūptus ē q̄ ignominia depositus. Sustinuit pterea idignatiōes achillis ob bryseidā illi a se ſb latā. Tandē capto Ilione atq; dirupto. cū illi cessisset i sortē cū pda plurima Cassādra Priami filia naues i pa triā rediturus ascēdit. Terū tēpestate actus fere p annū errauit. ut scribit Home. anteq̄ ueniret in patriā. In terim āt ut idē testat Home. Egistus Thyestis filius cū tacite oia occupasset. positus p littus speculatoribus & audito ab eis Agamēnonis reditu uiginti ex amicis suis in insidiis posuit. & ipse cū comitatu reliquo ficta amicitia illi obuius factus ē: & igens ei parauit cōuiuiū in quo Clitēnestræ consensu illū cū sociis epulantē occidit. Seneca āt poeta aliter de morte eius sentire uidet. ea in tragœdia: cuius titulus ē agamēnon. dicit. eni Clitēstrā acri dolore agitatā q̄ Cassandrā agamēnon secū traheret: Ego āt credo cōmissi sceleris timo re. & cū Egisto adultero esto primo discorde. sed in cōcordiā. ut pcipitur reuocato ea die. q̄ in patriā intra uit domum parato Clitēnestra cōuiuio. & ipse Agamēnon dū picta ueste sublimis iaceret. Priami supbias. corpore exuuias gerēs ei detrahere cultus hostiles uxor iubet. & iduere potius cōiugis fidelis manu textos amictus. Verum induta uestis exitū manibus negat. caputq; laxi & inuii claudūt sinus. & tūc aurit tremēti. semiuir dextra latus Agamēnonis. eūq; interfecit uestē inuia inuolutum.

Cap. XVI.

De Hiphigenia Agamēnonis filia.

Iphigenia Agamēnōis filia fuit ut i agamēnōis tragœdia testat idē Seneca. hāc tū alii Hiphianassā
h uocāt. ut Lucre. dicēs Aulide quo pacto trinai uirginis arā Hiphinassai turparēt sanguine fœdi. hæc ilignis pulchritudine uirgo fuit. de qua Ser. talē refert historiā. græci troiā ituri cū ad aulidē deuenis sent agamēnon Dianæ ceruū occidit ignarus. q̄obrē irata dea flatus uentorum remouit. & iō cū nauigare nō possent: & pestē insup sustinerēt. oracula cōsulta dixerunt Agamēnonio sanguine Dianā esse placandā ergo cū ab Vlysse p simulationē nuptiarū adducta hiphigenia. & iā ut īmolaretur eēt altaribus admota nu minis miseratiōe sublata ē. & cerua supposita. Vū Ouid. Victa dea ē. nubēq; oculis obiecit. & iter Officiū tur bāq; sacri. uoceſq; pcatum Suppositā ferē mutasse micenida cerua &c. Virgo āt ut Serui. asserit. ad tauri cā regionē trāslata ē. & Thoāti regi tradita. & ide dictinæ dianæ sacerdos effecta. & cū secundū Statutā cō suetudinē hūano sanguie numē placaret. agnouit fratrē Horestē. quē diu nō uiderat. q̄ accepto oraculo ca rēdi furoris cā cū amico pilade colchos petierat. & cū his occiso thoāte simulachrū sustulit absc̄ditū fasce lignor. & sic ad laconas diana trāslata ē. hiphigenia reportāte. qd deide de hiphigenia sequutū sit. nusq̄ cō periſſe memini. Quod supra dictū ē Dianā loco hiphigeniæ posuisse ceruā humanū fuisse artificium credē dum est. q̄ ut populus ois Agamēnoni esset obediēs adinuētum ē eū. s. filiā īmolasse. quæ medio i tumultu sublata: ne fraus aperiri posset in longinquā regionē trāsmissa: & sub umbra sacerdotii seruata est.

Cap. XVII.

De Chrysothemi Laodice & hiphianassa filiabus Agamēnonis.

Hrysothemis Laodices & hiphianassa agamēnonis fuere filiæ & Clitēnestræ. ut arbitror. cū ex eis
c unā. quā mallet agamēnon apud Home. Achilli offert dicēs. Gener mihi erit. honorabo āt eū simi lē horesti Qui mihi unigenitus nutrit abundantia in multa. Tres mihi sunt filiæ in atrio bene facto Chrysothemis & laodices & hiphianassa. Leontius tū dicit hāc hiphianassam hiphigeniam esse. qd ego nō credo. Quō. n. dixisset agamēnon hiphigeniā domi esse. quā sciebat in sacris p uētis q̄rendis. aut occisam aut alibi clā delatā.

Cap. XVIII.

De Electra agamēnonis filia.

Lectra agamēnonis & Clitēnestræ fuit filia. ut liqdo patet p Senecā in tragœdia agamēnonis. in q̄
c peipit. qa ab agamēnone troiā eunti parua relicta sit domi. hæc cū patrē occisum cerneret Stro philo phocēsi agamēnonis amico clā cōmēdauit horestē: & inde matrē ob ppetratū scælus icrepa uit aspe. quā ob causam Clitēnestra iubēte in carcerē deducta ē. Quid tandē ex ea sequutū sit legisse non memini.

Cap XIX.

De Alesо agamemnonis filio.

Lesus filius fuit agamēnonis. ut satis: clare dicit Vir. Hic agamēnonius troiani nois hostis Curru
a iungit alesus equos &c. Ex qua tū matre susceptus sit in dubiū uertit. Nā alii dicunt eū ex briseida natū. alii ex cassandra. qd ego nō credo. non. n. ex Cassandra natus potuisset aduersus æneā fauisse turno ætate nō patiēte. hunc Theodōtius arbitrari uidet: cū Clitēnestra senuisse aduersus patrē & ob id & Clitēnestræ filiū & patria pulsum. qui quacūq; ex cā patriā liḡrit in Italiā uenisse Vir. asserit & apud Massicū cāpaniæ montē cōsedit: ac inde tanḡ troiani nois hostis uenit fauitque aduersus Aeneam partibus Turni Ouidius uero ubi de fastis uidetur existimare eū faliscos condidisse: & ob id dicit Venerat atride fatis agi tatus alesus. A quo se dictā terra falliſca putat &c. Posteritatis āt eius nulla extat memoria.

Cap. XX.

De horeste Agamēnonis filio q̄ genuit Chisamenē Corinthū & horestē.

Oreſtes Agamēnonis & Clitēnestræ fuit filius ut satis in præcedētibus ostēsum ē huic dicit Theo
h dontius hermionā Menelai & helenæ filia paruula adhuc desponsata est: cum & ipe paruulus esset dic tandē occiso ab Egisto Agamēnone studio Electræ sororis suæ a Strophilo phocēsi clā Micœ nis subtractus & aportatus atq; seruatus ē querentibus eū in mortem mſe atque Egisto: Qui cum tractu temporis excreuisset captato commodo hermiona sibi iam a pyrrho subtracta i ultionem pīnæ cædis sur rexit: & Egistū adulterū: cū. vii. iā regnasset ānis una cū Clitēnestra mſe occidit: Quo facto aiūt cōfestim in furiā deuenisse cū ubi uideret iminere: occisæ mſis imaginē facibus & serpētibus armatā & ei cōtinuō mi

nitatem exitium: ut dicit Statius. Armatā facibus matrē & serpentibus atrs. Cum fugit: ultriceſque sedēt in limine diræ &c. Cui Pylades Strophili filius qui tempore paternæ cædis transfugauerat iūctus. pmissa il li salute cum eo ad aram dyctinæ Dianæ i colchos cōfugit & ibi resipiuit Horestes: submouitque ab ifestat one tali matrē: & sorore cognita hiphigenia quæ ibidē deæ sacerdos erat: occiso Thoante rege & simula cro deæ rapto atq; i fasce lignoḡ delato secundū quosdā i regnū rediit: & fraude Macharei sacerdotis pyr rhū Achillis filium in tēplo Apollinis iteremit & sibi Hermionē coniugē reassumpsit. Alii uero uolunt eum anteq̄ i regnum rediisset i italiā deuenisse: & haud longe a Roma apud Aritiā Dianæ simulacrum collocas se. & ipia statuisse sacra. Sed quādocūque hoc factū sit. eum post occisum Egistum regnasse annis. xv. affir mat Eusebius i libro tēpoḡ & anno. xxi. regni Demophoontis regis athenaḡ occidisse Pyrrhum. Solinus uero in libro quē de mirabilibus scripsit: dicit eum post occisā matrē profugum Hermionā in oēs casus ha buisse socīā. quo aūt die clauserit ēt in dubium uertitur. Cū dicat Serulus ossa eius iā Roma cōdita ab Ari cia Romā translata & sepulta ante tēplum. Saturni qd est ciuium capitolinum iuxta Cōcordiæ templum. Solinus autem ubi supra dicit q̄ olympiade. lvii. ossa eius a spartanis oraculo monitis Tegei iuenta & tan tæ magnitudinis fuisse ut implerent longitudinem cubitorum. vii.

De Thysamene Horestis filio. Cap. XXI.

t Hysamenis ūt scribit Eusebius. filius fuit horestis & ei successit in regno.

De Corytho horestis filio. Cap. XXII.

Orynthus filius fuit horestis ut dicit Anselmus eo i libro quē scripsit de imagine mundi. i quo as serit eū corynthū achaiæ ciuitatē fecisse & suo noie nūcupasse & hoc idē affirmat Geruasius tilli
c beriēsis. Qui esto noui sint auctores nō tū puæ sunt grauitatis. Præterea & Isidorus i libro Ethi. dicit. Corinthum in achaia cōdidit corynthus horestis filius. Ego āt cōditā nō credo: sed forte re stauratā: cū scribat Eusebi. i libro tempoḡ eā diu ante a Sisipho cōditā & Ephyrā appellatā.

De horeste horestis filio. Cap. XXIII.

Orestes: ut Solinus de mirabilibus mundi testatur: filius fuit horestis ex hermione & ab eo affir mat populos qui horestides appellātur denoīatos dicēs sic Nicoēnis profugus matricida cum ab
h sceſſus lōgius destinasset natū sibi in Emathia puulum de hermiona quā in oēs casus fociā adsci uerat: hic mandauerat occulēdū. A doleuit & i spūm regii sanguinis nomē patris sui referens oc cupatoque quicquid est: qd procedit in macedonicum sinū & adriaticum salum quā cui sperituerat hores tiā dixerat. De hoc ego nil ulterius legi: longā tū posteritatē deuenisse suos creditum est adeo ut affirmet trogus Pompeius Pausaniam Philippi regis macedonum occisorem ab horeste originem duxisse: sed q̄ bus mediis uetustate agente non reperitur.

Ds Dionysio. xxi. Iouis filio. Cap. XXIIII.

Ionysius ut i libro de naturis deoḡ scribit Cicero: Ioūis & Lūæ fuit. filius quē ego idem cum Bac cho dicerē si nō essent i matre dissimiles cū ipe idē Tullius fieri ei origa arbitretur. Possibile tū ē
d ut sic sit fictōe mutata dūmodo utrūque pro uino nō pro hoie assumamus. Nā Iuppiter. i. calor dici & Iuna rore & humectatiōe nocte uites fouēt & ad icremētū atque maturitatē uuas dedu cunt. Et sic hic erit q̄ in culmie colitur nysæ altero ex Parnasi mōtibus uerticibus Baccho eo q̄ uinetis abū det consecrato & dicetur Dionysius quasi nylæ deus nam dios græce latine sonat deus.

De Perseo. xxii. Iouis filio q̄ gēuit Gorgophonē. Stelenū Erithreum & Bacchemonē. Cap. XXV.

Erseus quem ueteres totius nobilitatis græciæ patrē opinati sunt Iouis & Danis Achrisii fuit fi lius unde Oui. Nō putet eē deum nec. n. Iouis eē putabat Perſea quē danes pluuio cōcepat au
p ro &c. Qualiter āt ex Ioue & Dane natus ubi de Dane i pcedētibus uideri pōt. Is autē iā grādis ut dicit lactātius Polydecti regis impio in gorgonē expeditionē assumpsit hūitq; pegasum ala tum equum & Palladis ægidē & talaria ensēque Mercurii uolatumq; cœpit ex apheſante mō ut refert Stati ibit Mōs erat audaci seductus in æthera dorso & ifra p. v. uersus Quā qdē gorgonē ptensa ægide pallantea uidit ipune atque cōsiderauit: & uicit eique caput abstulit & Athlātē regē sibi denegātē hospitium ostenso gorgonis capite mutauit i saxum inde remeās in patriā cum excelso uidisset i sirio littoſ circa regna cephei Andromedē uirginē alligatā matris crimie & āmōis sūa scopulo & sic mōstro mario expositā flēteſque pa rentes in littore: euolauit illuc: & cognita cā cum parentibus pactus est coniugium uirginis si illā a belua liberaret: quod factum est nam uenientem interemit. Inde celebrante eo nuptias cum Phineus cephei frater cui ante sūam puella despōsata fuerat eam repeteret & ui conaretur tanḡ suam auferre bellum ad uersus eum iniuit & cum multos ex hostibus occidisset reliquos capite gorgonis ostēso cōuertit in lapides post. hæc Pritum aui sui fratrē q̄ Achrysium regno pepulerat transformauit in saxum: & regnum auo resti tuit in persas pterea bellum intulisse ferunt & i eodē libeḡ patrē aduersum se consistentem in prœlio occi disse. subactāque nationē a se denominasse: ibique Persepolim regiā ciuitatē ædificasse quā postea ut scri bit Quintus Curtius de gestis Alexandri. Alexander Macedo uino calens & epulis demoliri fecit: attamē Achrysium auum ut dicit Lactantius: in lapidē cōmutauit. Et inde dicunt eum una cum cephœo & Cas siopia atque Andromeda cōiuge in cælum fuisse assumptum: & iter cæli sidera collocatum: ut de imagine mundi testatur Anselmus dicens: huic cōiungitur Cepheus rex & Cassiopia uxor eius: cui associatur Pe seus filius Iouis & Danis habēs iuxta se sidus Andromedæ &c. His appositisad sensum fictionis uenien dum ē Perseum equo pegaso uectum famæ cupidine tractum demonstrat. Alii tū uolunt eum ad trāsirerā dum habuisse nauim: cui insigne uel nomē fuerit Pegasus. Scutum palladis accipiēdum reor pro prudētia

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

qua & hostiũ acta cõsideramus & nosipsos ab eorundẽ isidiis telisque ꝑtegimus. Mercurii talaria uelocitẽ & uigilantiã in agẽdis significare reor. Sic & ensis recuruus & a patre exteriori acutus ostẽdit qm̃ belloꝝ tẽpore & ꝑdas hostiũ ad nos trahere debere eosq; a nostris amouere cædibus. De Gorgone aũt & Athlante satis in pcedentibus ubi de is dictũ ẽ liberasse aũt Andromedẽ a belua historiam reor cum & in cosmographia dicat Pomponius. Est ioppen ante diluuium conditum ut ferunt: ubi cephœa regnasse eo signo accolæ affirmant: q; titulum eius fratrisque phinei ueteres clamare cum religione plurima retinent: quinetiam rei celebratæ carminibus atque fabulis seruateque a perseo Andromedæ clarum uestigium marinæ bælue ossa imania ostentat: hæc ille. ꝑterea & Hiero. præsbiter in libro quem de distantiis locorũ composuit dicit Ioppe oppidum palestinæ maritimũ in tribu dan ubi hodie quoq; saxa monstrãtur in littore in quibus Andromeda religata Persei quondam uiri sui fertur liberata subsidio. hæc Hieronymus. Plynius uero inter scriptores celeberrimus homo scribit. Bælue cui dicebatur expositam fuisse Andromedam ossa Romæ apportata ex oppido iudeæ Ioppe. ostendit inter reliqua miracula in ædilitate. M. Scaurus longitudine pedũ xl. altitudine costatum indicos Elephantes excedente spinæ grossitudine sexquipedali &cæ. Perseum aũt hostes & pritum in saxa uertisse capite gorgonis ostenso: nil aliud puto nisi quia uictos diuitiis gorgonis tacitos illos reddidit & sbelles. Achrysium autem auum cõstat per Eusebium in libro temporum aliter saxeũ effecisse: nam ab eo non sponte occisus est & sic frigiditate perpetua lapidi similis factus est. q; in cælis a septẽtrionali plaga stellificatus luceat sñiam Tullii ubi de quæstionibus tusculanis sequẽdam puto qui de eo & reliquis ait. Nec stellatus cephœus cum uxore genero filia traderetur. nisi cælestium diuina cognitio nomen eorum ad errorem fabula traduxisset. hæc Tullius. Cæterum de tempore eius ambigitur cum scribat Eusebius eum occidisse gorgonem anno mundi. iii. M. dccxxix. Tamen hoc eodem anno secundum alios dicit eum cum coniuge in cælum raptum. Paulo post dicit ãno. ii. regis Cecropis qui mundi fuit. iii. M. dcc. lvii. eũ gorgone occisa aduersus Persas dimicasse. Nec multo post scribit ãno. xxxv. regni Cecropis Achrisium ab eo mortuum: & argiuorum regnum in Micœnas translatum quod ego uerum puto cum magis tẽpus conueniat rebus.

De Gorgophone Persei filio qui genuit Electrionem & Alceum. Cap. XXVI.

g Orgophones: teste Lactantio filius fuit Persei ex Andromade cõiuge de quo nil aliud habemus nisi quia genuit Electrionem & Alceum.

De Electrione Gorgophonis filio: qui genuit Alcmenam. Cap. XXVII.

e Lectrion ut Lactantio placet. gorgophonis fuit filius: ex quo nisi Alcmenam filiam haberemus nudum nomen nobis liquisset antiquitas.

De Alcmena Electrionis filia & amphitrionis coniuge.

a Lcmena: ut dicit Lactantius filia fui Electrionis: qđ & Plautus ĩ amphitrione testatur dicẽs. Qui cum alcmena ẽ nupta Electrionis filia &c. hæc euidem ut idẽ & ibidem dicit. Plautus nupsit amphitrioni Thebano & a Ioue dilecta est & ĩ specie amphitrionis uiri sui ab eo oppressa herculem peperit: ut in sequentibus ubi de hercule dicetur latius.

De Alceo filio gorgophonis qui genuit amphitrionem. Cap. XXIX

a Lceus: ut ait Paulus filius fuit gorgophonis magis filii fama cognitus apud nos quã splendore suo. Nam ut aiunt pater fuit amphitrionis.

De Amphitrione filio Alcei qui genuit hiphicleum. Cap. XXX.

a Mphitrion: ut Paulus ait: filius fuit alcei homo armoꝝ insignis ut Plautus ĩ comœdia eiusdẽ amphitrionis ostendit. huic cõiunx fuit alcmena: cum qua Thebis morabatur ubi dum ipse pro thebanis aduersus thelebœos bellũ gereret. Iuppiter eius ĩ spẽ alcmenã oppressit & ex ea suscepit herculem amphitrion autem eodem partu ex ea suscepit hiphicleum: placet preterea Plinio ĩ libro naturalis historie huius fuisse inuentum ostentorum atque somniorum interpretationes

De Hiphicleo amphitrionis filio qui genuit Iolaum. Cap. XXXI.

h Iphicleus: ut scribit Plautus ĩ amphitrione: fuit filius amphitrionis & alcmene: eumque uno ptu cum hercule editum dicit. Verum hiphicleus post nonum conceptionis mensem natus est. hercules autem una secum natus septimo non perfecto quod Augustinus. ii. de ciuitate dei cõcedere nõ uidetur: q; mulier possit in diuersis temporibus diuersos concipere.

De Iolao hiphiclei filio. Cap. XXXII.

ĩ Olaos: ut Solinus de mirabilibus mundi asserit: filius fuit hiphiclei. Hic ut idem ait Solinus sardiniam ingressus pallantes incolarum animos ad cõcordiam eblanditus Olbiam atque alia graeca oppida extruxit. iolẽses ab eo dicti sepulchro eius tẽplum addiderunt q; imitatus uirtutes patris malis plurimis Sardiniam liberasset: haec ille. fuere tamen & alii hiphiclei.

De Steleno Persei filio qui genuit Euristeum. Cap. XXXIII.

Telenus: ut placet homero Persei fuit filius & andromade. Nam ĩ iliade homerus describit Agamẽnonem concionãtem & Euristei genealogiã designantem asserentẽque Stelenum fuisse Persei filium & euristei patrẽ. Is qdẽ ut dicit Eusebius in libro temporum trãslato argiuorum regno a Perseo micœnis post Perseum regnauit: quando nõ reperitur. Nam mortuo acrisio qui. xxxi. annis regnauit immediate sequitur initium regni Euristei qnq; tñ interpositis ãnis eoque. s. Euristheo regnante scriptum comperio Stelenum. xl. annis micœnis regnasse ubi hi perditi sint iuenire nõ possum.

De Eurysteo Steleni filio. Cap. XXXIIII.

e Vrysteus Steleni filius fuit ꝑmonstratũ est. de natiuitate eius talẽ refert ome. fabulam. Cum die quadã iuppiter apud supos dixisset die illa nasciturꝝ hoiem qui oĩbus circũuicinis dominaretur Iuno id fecit iuramẽto firmari: & confestim ascendit ĩ terras & retinuit lithiã quã nos Lucinã dicimus: deã parturiẽtiũ apud uxorẽ Steleni ꝑgnantẽ iam. vii. mẽsium & ex utero eius eduxit filiũ vii. mensium q uocatus est Euristeus. Erat qdẽ ea die nasciturus hercules sed alcmẽa ob retentã pturiẽtium deã pepisse nõ potuit: & sic factũ est: q; de hercule iuppiter intelligebat uerteretᷣ in euristeũ q postmodum aliis & herculi ẽt ĩperauit regnauitq; Micœnis ãnis. xlv. & successorẽ moriẽs reliqt atreũ. Fabula ãt hæc ab euẽtu sibi locũ uendicauit cũ uiderent hoĩes Euristeũ herculi fortissimo uiroꝝ imperãtẽ.

De Bacchemone Persei filio qui genuit Achemenidem. Cap. XXXV.

b Acchemon Lactantio teste Persei fuit filius & andromedæ. & ut ipseidẽ dicit apud quosdã orientales populos ĩperauit: qui ab achemenide eiusdẽ Bacchemonis filio ut dicit Theodontius Achemenides postea nuncupati sunt. Qui appollini sacrorum ritus inuenisse se asserũt. est aũt apud eos is in speleo persico in habitu cum tiara & utrisque manibus comprimens cornua bouis. puto q; ad immensam eius potentiam ostendam.

De Achemenide filio bacchemonis qui genuit orcanum. Cap. XXXVI.

a Chemenides: ut dicit Theodontius filius fuit bacchemonis esto sint qui uelint eum filium fuisse persei: hic autem Achemeniis populis imperauit: eosque a suo noncupauit & moriens successorem orcanum filium reliquit.

De Orcamo filio Achemenidis qui genuit Leucothoem. Cap. XXXVII.

o Reamus: ut supra a Theondontio dictũ est: filius Achemenidis cui cõiũx fuit eurimene speciſsima mulier: ex qua filiã unicã Leucothoem suscepit quã quia soli se diligẽti paruerat uiuã ĩfodit

De Leucothoe Orcami filia. Cap. XXXVIII

h Eucothone filiã fuisse Orcami & Eurimẽis testatᷣ ouidius in maiori uolumine ubi dicit q; eã sũme dilexit Phebus & in formã uersus eurimenis matris eius noctu accessit ad eam & licentiatis mulieribus suis tanq̃ secreta secũ locutura ĩ formã ꝑpriã rediit & patientẽ cõpressit. qđ cũ Clitiæ q ante diligebatᷣ a phœbo ad aures deuenisset zelo pcita cõfestim Orcamo accusauit qui iratus atq; seuerus nimiũ uiuã sepeliri iussit. phœbus aũt cũ illi uitã restituere neqret. eã ĩ uirgã thoream uertit. huius fictiõis ratio talis a qbusdã redditur. puellã ob adulterium cum splẽdido iuuene ꝑpetratum iure Sabeo uiuã defossam: & cum eo ĩ loco forte uirga thurea nasceretur quaꝝ abũdãtissima regio ẽ solis uirtute e sinu terræ in altum deducta locum fabulæ adinuenit. Ego autem apud achemenidas locum puto: cui sit nomẽ uel fuerit Leucothoe: qui qm̃ thure abunderᷣ ab incolis a sole diligi dicitur qui in matris formam trasformatus: idest in complexionem ad enutriẽdas thureas uirgas opportunam ibi descendit: & humiditati terræ iungitur adeo ut qui uiuas plantas ibidem apponat confestim in altum educat.

De Erithreo persei filio. Cap. XXXVIX.

e Rithreus seu erithra: ut placet Solino de mirabilibus mundi filius fuit persei & Andromedæ: & ĩ cõfinio rubri maris regnum hũit. esto sint q dicã eũ ægypti fuisse regẽ de quo idẽ Solinus scribit sic. Vltra pelusiacum. n. hostium arabia ẽ ad rubꝝ ptinẽs marᷣ qđ erithreum ab erithra rege ꝑsei & andromedæ filio nõ solum a calore appellatum Varro dicit. hæc ille. hic erithreus apud arabes maxime fuit auctoritatis adeo ut moriẽti in quadã rubri maris ĩsula cæteris famosiore ĩsigne plurimum sepulchrũ construerent eum loco dei colerent & ab eo rubrum mare denominarent erithreum quo noĩe adhuc græce uocant. s. erithratalasson. Nam talasson latine sonat mare de posteritate huius nil habemus.

De Perse persei filio. Cap. XL.

p Ersen filium fuisse Persei in lib. naturali. historiæ testatur Plynius de quo nil aliud comperi præter q; idem Plynius asserit eum scilicet primum sagittarium repertorem fuisse quod forsan apđ suos uerum est cum apud alias nationes illas longe antiquiores legerimus.

De Aone Iouis. xxxiii. filio qui genuit Dimantem. Cap. XLI.

a Oon ut Paulus ait Iouis fuit filius ex nympha Muosyde: a quo dicit boetiam Aoniã nuncupatã quia ibi regnasset: nos autem supra Lactantii auctoritatem secuti Neptunni filium scripsimus. Quẽ Theodontius factione suorum ex Apulia pulsũ & Onchesti fuisse filiũ & in boetiã uẽisse dicebat & ibidem Neptunnum patrem quæsisse & prouinciam de suo nomine nuncupasse: nullũ tamen illi filium designabant: ubi paulus filium suum Dimantem asserit.

De Dimante Aonis filio qui genuit Asium & Alixiroem. Cap. XLII.

d Imas: ut dicit Paulus: filius fuit Aonis & Asii atque Alixiroe pater. Nec aliud de eo legi.

De Asio Dimantis filio. Cap. XLIII.

a Syus filius fuit Dimantis ut in iliade scribit Homerus dicens. Asyo qui auunculus erat hectoris bellicosi frater heccubæ filius Dimantis hunc quãtuncũque homerus dicat fratrem fuisse heccubæ & auunculum hectoris: dicebat Leontius ex pte matris fuisse quia ex eadem matre Asyus & heccuba nati fuerunt: sed ex diuersis patribus. hic autẽ aduersus græcos priamo fauit.

De Alixiroe Dimantis filia & matre Eaci. Cap. XLIIII.

a Lixiroe filia fuit Dimãtis: ut testari uideᷣ Oui. dicẽs. Quãuis ẽ illũ ples enixa dimãtis Exacõ umbrosa furti pepisse sub ida Ferᷣ Alixiroe &c. hæc igᷣ ex priamo pepit Exacum q postea ĩ mergũ uersus ẽ.

De Eaco. xxiii. Iouis filio q genuit Phocũ Thelamonẽ & Pelcũ Cap. XLV.

VNiVERSIDAD DSALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Acus Iouis fuit filius & æginæ ut in Iliade dicit Home. Pelius Eacides. ille aũt Eaucus erat a Io
ue patre. Qualiter aũt Iuppiter æginã oppẽrit supra dictũ ẽ ubi de ægina hũc insup. dicit Oui
e dius regnasse apud enopiam quã ipse ex nomine matris uocauit æginam. in qua cũ postea dese
cissent hoies: & ipse in somnis uidisset quercũ plenã formicis nunc sursum nunc deorsum de am
bulantibus sibi dormienti uisum est orasse Iouem ut omnes formicæ quas uidebat homines essi
cerentur qđ & factum est. & sic eius est restaurata ciuitas & ciues Myrmidones appellati: nã Myrmix græce
latine formica est. Hunc præterea dixere ueteres apud Iferos cum Minone & Rhadamanto culpas hominũ
excutere: & pro meritis culpas iferre. Sub his autem figmentis latet hoc primo ciuitas eius euacuata ciui-
bus peste: ex agricultoribus restaurata est q more formicarũ æstate messes ex agris & alia opportuna colli-
gũt uthyeme fame nõ pereant. Hos autẽ ipse legibus instruxit & uiuere coegit: & hinc Iouis dictus est filius
& apud inferos iudex. Nam per respectũ ad supercælestia corpora mortales inferi sunt.

Cap. XLVI.

De Phoco. Eaci filio.

P Hocus Eaci fuit filius: ut per Ouidium scribitur: dum legitur. Expertit occurrunt illi thelamonq;
minorque Quam thelamon Peleus & ples tertia Phocus &c. hic a Peleo occisus est.

Cap. XLVII.

De Thelamone Eaci filio qui genuit Aiacẽ & Theucrũ.

Helamon Eaci fuit filius fratrũ maior natu quẽ Serulus ex Argonautis fuisse dicit & herculis so
cium: & cum a Colcho reuerteretur quæreretq; hercules illã puerq; pditum apud mysios & ad tro
t ianum deuenisset littus. phibitus a Laumedõte idicto illi bello cõgregatis utribus aduersus eum
rediret: tanq̃ susceptæ iniuriæ particeps Thelamõ una secũ uenit & Ilione expugnato atque Lao
medonte occiso eo q; primus muros ciuitatis ascendisset: illi ex præda capta hesiona Laomedon
tis filia data est: ex qua cum iam ex alia suscepisset Aiacem: Teucrum suscepit. hic enim seu pulsus seu nõ
susceptus in patria in Cyprum abiit & Salaminam ibi condidit ciuitatẽ.

Cap. XLVIII.

De Aiace Thelamonis filio.

Iax bellicosissimus homo Thelamonis fuit filius hic cũ aliis græcis ad delendã Troiã arma sum
pstt & ut reliqua quæ i certaminibus miranda fecit omittam: singulare certamẽ aduersus hecto
a rem arripe ausus ẽ: & si homero fides ulla pstanda est: ni illud nimis festina nox diremisset uictor
aiax rediisset ad suos ea tamen superueniẽte cũ illi uetusto more hector donasset gladium & ab
eo baltheũ suscepisset recens aiax & animosus discedẽ sessum hectorẽ Troiam ire pmisit. hæc
dona secundum Serulum nephasta fuere: cum eo se gladio postea interemerit aiax & cum balneo ab Achil
le occisus est hector. Aiax autem Ilione capto atque diruto de armis Achillis pmortui aduersus Vlyssem i
gens litigium habuit: tandẽ cum cerneret uirtutem bellicã eloquentiæ cedere i furorem uersu eo se: quem
ab hectore susceperat gladio interemit & ut ait Ouidius in florẽ sui nominis uersus est. In quo nos docet
antiquitas nostras uires caduci floris more in nihilum facile solui.

Cap. XLIX.

De Theucro Thelamonis. filio.

Heucer filius fuit Thelamonis ex hesiona Laumedontis filia quæ nõ uidetur Thelamonis fuisse
coniunx cum homerus aliquando in Iliade dicat Theucrum fuisse nothum. hic tamen insignis
t homo fuit & armorum ualẽs & una cum fratre aiace iuit in Troianum bellum. Eo tandem per-
acto cum absque fratre rediisset in patriã nõ susceptus secessit in Cyprũ: & ibidẽ Salaminã ciuita
tẽ cõstruxit & uitæ reliquũ habitauit. qđ ego uerius puto q̃ qđ de Thelamõe supra scriptũ est.

Cap. L

De Peleo filio Aeaci qui genuit Polydorim & Achillem.

Eleus Aeaci fuit filius & magnis uiuẽs interfuit rebus nam cum Meleagro i uenationẽ apri calli
donii accessit. Sic & cũ Perithoo aduersus centauros pugnauit huic ut refert Ouidius cõiux fuit
P Theris aquarum dea quã Iuppiter amauit: sed ideo cõcubitũ eius neglexit qa oraculo nouerat
ex ea filium nasciturum qui maior esset patre. Ad hanc tamẽ obtinendã audaciam uiresque sue
re opportunæ Nã cũ peleus consilio prothei senis eam die quadam cœpisset ipsa in uarias mu-
tationes illas timeret quinimo i tenẽdo eã pseueraret quia si fecisset ipsa desiderio suo cederet. Peleus die
sequẽti cum dormientem eam in antro comperisset cepit illã. Ipsa uero more suo in uarias uersa formas cũ
eum tenentẽ sentiret in propriã rediens in coniugium eius cõsensit. Porro Iuppiter ad eoq; nuptias oẽs cõ
uocauit deos præter Discordiam. Quæ indignans cerneret Iunonem Palladem & Venerem inuicem ex
parte una sedentes sumpto aureo mallo illud inter eas iecit dixitque dignori det. ex quo cõfestim iter eas
seditio orta est cũ unaquæque se digniorem diceret. Et cum de hoc Iuppiter inter eas nollet ferre sniam ad
Paridem: qui in sylua Ida morabatur: misit eas. Is uero ob promissam sibi a Venere speciosissimã mulierẽ
spretis aliarum oblatiõibus Veneri tanquã digniori tradidit. Quæ illi raptũ helenæ cõcessit ex quo subse-
quutũ est troianum bellũ & occisus achilles qui ex nuptiis illis: ad quas uocata nõ fuerat discordia natus ẽ
& sic expiata iniuria. Peleus igitur ex Thetide suscepit achillem & polydorim puellã: Demum cũ fratrem
phocũ occidisset: in exiliũ abiit seuera patris iubẽte iustitia. Et primo ad Ceim regem thrachinnæ ausugit:
a quo amicabiliter susceptus est. Inde postea discedẽs ad Magnetas abiit ubi ab achasto fraterna cæde pur
gatus ẽ. Quid inde subsequutũ sit ne scio. Nunc quid sentiẽdum sit ex fictionibus aduertendũ ẽ. Thetis no
bilis fuit mulier cuius in natiuitate ulsum est ex ea nasciturũ hominẽ qui patrem uirtute superaret: & ob id
Chiron pater eius uaria secum & plurima uoluit consilia cui nam illam concederet & his agentibus petẽs
eam peleus primo repulsus est & sic consiliorum uariationes mutationes formarũ Thetidis fuere. Tandẽ

cum iterum Peleus peteret post multa patris consilia illi cõcessa est Et eius in nuptiis. i. procreatione Achil
lis omnes cõuocantur dii. i. omnia supercelestia corpora: ad quæ spectat secundũ diuersas potentias suas
in corpus iam creatũ diuersos effectus infundere. ut perfectũ sit discordia autem nõ uocat ne disgreget ce
ptum opus & pereat. Ipsa autem postea sese miscet dũ homo icipit cogitare: quæ trium sit splendidior uita
aut contẽplatiua quæ per palladẽ designatur aut actiua. quæ per iunonẽ intelligit: aut uoluptuosa: quæ per
uenerem demõstrat. Ex quibus noluit Iuppiter. i. deus dare iudicũ: ne uiderent reliquæ sua dãnatæ setetia
& homini iniecta necessitas. de his tamen tribus supra latius ubi de Paride.

De Polydori filia Pelei & coniuge borionis. Cap LI.

Olydoris: ut in Iliade dicit. Homerus filia fuit Pelei: & a Sperchio flumine dilecta atq; oppressa: &
p sic Mnesteum peperit: qui. Achillem in troianum bellum secutus est. hæc autem cuidam Borioni
periret regi nupsit.

De Achile filio Pelei qui genuit Pyrrhum. Cap. LII.

Chilles græcorum. fortissimus: ut præmõstratũ est Pelei & Thetidis fuit filius: quem cum peperis-
set mater continuo ad inferos detulit: & ut laborum patientẽ redderet totũ stygijs undis immersit
a excepto calcãeo: quo illum tenebat demũ Chironi centauro alendum tradidit: qui illum educauit
non eo ritu. quo cæteri educant. sed exmedullis tantũ bestiarũ ab eo captorũ cibũ confici faciebat
& hoc ut assiduo duraretur exercicio Et hic dicit Leon. eum Achillẽ nuncupatum ab a quod est si-
ne & chilos cibus quasi sine cibo nutritus Hunc Chiron Astrologiam docuit & medicinã ac etiã lyrã tãgere
Tãdem cum thetis rapta a Paride Helena præsagio cerneret bellũ futurũ: & i eum Achillẽ filiũ periturũ ad
eius si posset euitandã mortẽ consilio: clã illum adhuc ipubẽ ex antro Chironis dormientẽ rapuit: & i Scyr-
ron insulam in domũ Lycomedis regis detulit: & uestimẽtis puellaribus tectum atq; prædoctũ ne se mascu
lum cuipiam demõstraret quia uirginem inter filias seruandũ tradidit Lycomedi Verum deidamiæ uirgini
Lycomedis filiæ diu eũ masculum fore occultum esse non potuit cum qua tempore captato cõcubuit: & p
pter amoris cõmodũ ipsa etiam iuuenis sexum occuluit. ex eo tamen concepit & peperit filiũ. quẽ Pyrrum
postea uocauere. Cæterũ cũ cõiurassent i troianos græci. & respõsum accepissẽt abiq; Achille capi troiam
nõ posse ad eum exquirendum Vlysses missus est. Quem cum audisset in mulebri habitu apud filias lyco
medis clam teneri: ne loco iuuenis uirginẽ auferrent. nouam cõmentus est fraudem. dumq; se in mercato
rẽ finxisset: & iocalia qbus se delectari uirgines consueuere filiabus Lycomedis apposituisset: inter ea circũ-
posuit & pharetrã. arbitratus Achillẽ. si illis imixtus esset. arcũ sumpturum. nec defuit cogitatiõi successus.
Quem postq̃ arcum trahentẽ cognouit facile suasionibus induxit. ut se sequereẽ in bellum. in quo dum iret
habitu fœmineo posito plures ciuitates hostium cœpit. ægitq; prædam ingentẽ. & inter alia uirginẽ sacer-
dotis Apollinis filiam: quã Agamennoni cõcessit. & briseidã. quã æque ceperat sibi reseruauit. Sane cum iã
iussu deorum oportuisset Agamennonẽ sacerdoti natam restituere. Bryseidam illi surripuit. Quãobrem in
dignatus Achilles diu stetit: nec arma aduersus Troianos cape uoluit ullus suasione uel pcibus. Tandẽ cũ
die una acriter a Troianis urgerentur græci a Nestore Patroclus deductus ẽ ad eũ: ut oraret si nollet arma
sumere saltem permitteret. ut ipse loco sui sua indueret. & currũ suum ascenderet. & myrmidones ociosos
i pugnam deduceret. Quod & si ægre pateretur achilles. Patroclo tamen nil negaturus cõcessit. Qui cum
processisset in prœlium. Achilles ab omnibus creditus multa mala troianis intulit. Postremo Hector q pu-
gnam aduersus Achillem diu optauerat eũ putans aduenit. & Patroclum labore modico supauit: armisq;
superatum nudauit. & quasi Achillem superasset armis eius indutus ingenti cum pompa patriam reintra-
uit. hoc casu summe turbatus Achilles amicum aliquandiu fleuit. eiq; officium funebre magnis sumptibus
& mirabili honorificentia peregit inde a Thetide matre. quæ ad eius lenienda lachrymas uenerat nouis re
assumptis armis. quæ ipsa a Vulcano susceperat: armatus in ultionem amici perempti processit in bellum
& eum multos ex Troianis occidisset: hectorem etiam interemit. nec ad satiandas iras eum occidisse satis
uisum est. quinimmo cũ eius corpus currui alligasset suo. dedecorose Iliõem circuiuit. Priamo etiam pspe
ctante. ac inde apud tumulum Patrocli. xii. diebus nudum tenuit cadauer. Illudq; tandẽ priamo seni ad eũ
uenienti nocte. orantiq̃. & maxima munera exhibenti concessit. Post hæc alia in pugna Troilum interfecit
Quo dolore commota hecuba superstitibus timens & patriæ. si longum uiuat Achilles: astu fœmineo insi
dias in ultam eius tetendit. Nouerat autem eum Polyxenam diligere. eo q; illi inducias tempore uisa pla-
cuisset. & iccirco per intermedium spopõdit illi nuptias suas si a prœliis abstineret. Cui cũ assensisset Achil
les in talem compositionem itum est. Vt clam solus nocte ueniret in templum Tymbrei Appollinis: quod
fere secus muros Iliõis erat. & ibidẽ eã cum filia inueniret. eãq; desponsaret quod amans & cupiens Achil
les credens iuxta compositum inermis & solus nocte templum intrauit. In quem euestigio Paris ex insidiis
prosiliens cũ esset arcu doctissimus sagitta eius calcaneum petiit atq; uulnerauit. eũq; frustra gladio in ho-
stes discursantem interemit. & tandem in sigeo troiano promontorio a suis sepultus est. In tam longa histo
ria. paucis tamen recitata uerbis nil fictum est pter Achillem stygijs mersum undis excepto calcaneo. & qđ
eo uulnerato mortuus fit. Circa quod placet Fulgentio hoiem stygijs undis unũquẽq; laboribus duratum
cum styges interpretetur tristitia. ut intelligatur neminem in lætis durari. sed laxari potius. si alias duratus
esset. Quod ãt thalus imersus nõ sit physicũ regit mysteriũ. Volunt enim physici q; uenæ. quæ in thalo sunt
ad renum & fœmorum. atq; uirilium rationem pertineãt. & ideo per thalum nõ mersum in stige inuictã in
Achille ibidem uoluerunt. quæ per durationes alias sublata nõ est. ut satis apparet: cum libidine in manus
uenerit hostium & ab eis occisus est.

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

De Pyrrho Achillis filio qui genuit peripeleum. & Molossum.

Yrrhus: ut præmonstratum est: achillis & Daidamiæ fuit filius: sic uocatus. ut dicit Serulus. a capil
p lorum qualitate: cum Neoptolemus alio nomine uocaretur. hic achille mortuo uix pubes in troia
num bellum ductus est animosus ad instar patris. & acris ingenii iuuenis. Qui & si circa finem belli
ueniſſet: non tamen occisus fuit. Inter alios quidem iuuenes strennuos & audaces equum ligneum: quē
græci dolose construi fecerant intrauit & in ilionem tractus. dum nocte exiſſet aliis uenientibus a tenedo
stragem maximam Troianorum peregit & usq; in abditissimum penetral regiæ domus politem filium pria
mi sequutus intrauit: eumq; patris in gremio interemit. & inde priamum obiurgantem. & in seultiam eius
obloquētem: ut sanguine suo sedaret. quas ipse sacrauerat aras irruit: Inde ilione deleto Polyxenā eximiæ
formositatis uirginem ad manes placandos patrios apud achillis sepulchrum occidit. Et cū ex troiana præ
da illi Andromacha olim coniunx hectoris contigisset. eam sibi iunxit uxorem. Quæ illi secundum quosdā
duos peperit filios Peripeleum & molossum. Inde captus pulchritudie Hermionis filiæ Menelai tradita an
dromeche heleno filio Priami cum parte regni: eo q; uates illum prænouisset ne intraret mare ficuti cæ
teri fecerant. hermionā horesti rapuit. & sibi cōiugē fecit. Deinde seu paupertate coactus: seu ad prædā ani
mi feruore impulsus: ut nōnullis placet. mare nauibus infestauit. Quæ quidem nauigatio infesta aliis ab eo
pyrrhatica denominata est: & exercentes pyrrhatæ. eo q; ipse primus exercuerit: ut dicit Paulus. Postremo
cum hostes ex Taurica regione posita furia rediisset in regnum. corrupto Machareo sacerdote tēpli Apol
linis Delphici Pyrrhum trucidauit in templo: & hic finis fuit illius.

Cap. LIIII.

De Peripleo Pyrrhi filio:

p Eripeleus. ut dicit paulus: filius fuit pyrrhi ex Andromacha. Theodontius autē dicit ex hermiōa
nec ex eo aliud ad nos usque peruenit.

Cap. LV.

De Molosso pyrrhi filio qui genuit polydectam

Olossus filius fuit pyrrhi. & andromachæ. hic patri mortuo succedens partem Epyrrhi tenuit po
m pulosq; ex suo nomine nuncupauit molossos. Verum donec ad puberē deueniret ætatē apud ma
trem & uitricum fuit & moriens polydectum filium dereliquit.

Cap. LVI.

De polydecta filio molossi.

Olydecta seu masculus fuerit seu fœmina: non satis mihi notum est. cum tamen filium uel filiā fu
p isse Molussi paulus affirmat. post quē successit ex Aeacibus neminem. nisi post plura sæcula com
perio. cum apud græcos diu nulla sit habita progenies nobilior. Ex æacidibus fuit pyrrhus rex epy
rotarum: qui aduersus romanos bellum gessit Tarentinorum opere. Sic & Alexander Epyrota a Lucano
Satellite occisus. & Olympias clarissima macedonum regina Alexandri mater. Et alii plures uirtutibus: &
titulis insignes.

Cap. LVII.

De pylumno Iouis. xxxv. filio qui genuit Daunum.

Ylumnus. ut dicit Paulus: filius fuit Iouis. cui Serulus fratrem fuisse pyturanū dicit. & eos ambos
p fuisse deos. horūq; pylumnū usum stercorandorum agrorum inuenisse. & inde Sterculinum dictū
Esto Macrobius in libro saturnaliorum Saturnū fuisse dicat. Pylumnū uero pisendi frumenti & ob
id a pistoribus colli. & pilum ab eo denominatum. Adhuc Theodontius dicit Danē Achrysii filiam patris
fram fugientem delatam a pastore una cum paruulo perseo. quam ipse genere cognito sumpsit uxorē: &
una cum ea apulea. in qua grandis erat derelicta. eo q; oppolita uideretur Achrysio ad rutulos uenit. & ibi
dem cum Dane construxit ardeam. ac ex ea suscepit Daunum.

Cap. LVIII.

De Dauno Pylumni filio. & proauo Turni:

Aunus filius fuit Pylūni. & ut Theodontius asserit. ex Dane Achrisii filia susceptus: Huic regnum
d in apulea fuit. & ab eo Daunia nuncupata. & hunc dicit idem Theodon. auum fuisse patris Turni
qui & Daunus dictus est. De filio huius & patre secundi dauni nil me legisse memini.

Cap. LIX.

De Dauno primi dauni nepote. qui genuit Turnum & Iuturnam.

Aunus præcedentis Dauni, secundū Theodontiū ex filio nepos fuit. huius coniunx fuit Venilia so
d ror Amatæ coniugis latini regis: ex qua cōstat plures suscepisse filios. Inter quos ea fuit. quā Dio
medi profugo ferunt iunxisse cōiugio. Paulus tamen dicebat Daunū patrem Turni filiū fuisse py
lumni. eo q; dicat Virgilius. Cui pylumnus auus. cui diua uenilia mater. de turno loquēs. Verū ego magis
credo Theodontio: cum dicat idem Virgilius alibi in persona Iunonis. Ille tamen nostrum deducit origi
ne nomen. Pylumnusque illi quartus pater. &c. Quod esse non posset secundū Paulum ubi secundū Theo
dontium æque respōdet numero.

Cap. LX.

De Turno Dauni filio.

Vrnus rex rutulorū filius fuit Dauni ex Venilia cōiuge. & cū armorū disciplina insignis fuerit æuo
t suo iuuenis tantæ fuit corporeæ fortitudinis. ut nulla in hac fides præstanda antiqs uideret. nī res
centiori testimonio firmaret. Et inter alia eius roboris stantia argumenta de eo aduersus Aeneā in
singulari certamine pugnāte sic scribit. Virgilius: Saxū circūspicit ingēs Saxū antiquū cāpo' qu d forte iace
bat: Limes agro positum litem: ut discerneret aruis. uix illud lecti bis sex ceruice subirent. Qualia nunc ho
minū producit corpore tellus. Ille manu raptū trepida torquēbat in hostē: &c. Quod Augu. in lib. ciuitatis æter
næ. xv. ratū hse uidetur. Præterea & Pallantes seu pallas Euādri filius ab eo i pugna occisus multū fidei af
fert. Legimus. n. Henrico cæsare. iii. iperatore eius corpus haud lōge Romā a fodiēte uillico compertū ite
grum uti nuper sepultum: eductūque sepulchro altitudine seu pceritate Romana mœnia superasse. & i eo
adhuc ipressi uulneris sa lācea Turni apparere hiatū longitudine quattuor pedū excedentē. Ex qbus quātus

deburit esse Turnus q̄ fortis qui iuuenē tam grandē supauit: qui telū pugnās tam pgrād- tulerit: qd adeo
gr de uulnus ipresserit satis arbitrari possumus. huic carmine cælebri ostendit in æneidā Virgilius bellū in
gēs fuisse aduersus æneā eo q; Latius Lauiniā filiā suā quā Turno pmisserat æneæ dedisset i cōiugē & ut idē
ostēdit Virgilius post multa cum hic pallantē Euandri filium occidisset nudassetq; baltheo illudq; ob insi
gnē gloriam supati iuuenis ipse gestaret cū ea die quæ illi ultima fuit i terris aduersus æneā ex cōposito sin
gulari certamine pugnaret & ab ænea superus uitā oraret ipetraturus erat ni uisus balteus æneā in pietatē
reuocasset amici & sic ab eo occisus ē. hoc secundum Virgi. in laudibus æneæ toris tendentē uiribus: dictū
ē. secundum autē alios aliter. Dicunt quidam nō paruæ auctoritatis homines æneam a Turno superatum
& penes numicū fluuium fugientē occisum nec ulterius etiam corpus eius uisum & turnum post hæc ab a
scanio interēptum de quibus latius supra ubi de ænea scriptum est.

Cap. LXI.

De Iuturna Dauni filia.

Vturna Dauni fuit filia cui ut dicit Virgilius Iuppiter uirginitatē abstulit & in munus ablati de
coris illi immortalitatē exhibuit: & Numici fluminis nympha facta ē. hæc multa in subsidiū fra
I tris egit quæ & si fictionibus uarientur in hoc unum egisse arbitror ut interpositione numici flu
minis actum sit ut ab hostibus turni i agrum ardeæ & ipsum turnum libere & expedite iri nō po
tuerit. Verum dum Turnum deficere uidisset mœsta sese condidit undis. Sunt qui dicant hanc clam cum
Latino rege amicitiam habuisse quod cum palam fieret erubescens in Numicum se sponte sua necauit &
sic a Ioue ideā a rege oppressa est facta nympha Numici.

Cap. LXII.

De Mercurio. xxxvi. Iouis filio qui genuit Eudoꝛ Mirtilū Lares: Euandrū & Pana.

Ercurius Iouis fuit filius & Maiæ athlantis filiæ: ut satis uulgatum ē. Fuere. n. ut i pcedētibus pa
tet Mercurii plures & esto fere oēs ab antiquis eisdē ornamētis insigniti sint. non tamen oibus ea
m dē est deitas attributa. Nam alius medicinæ deus: alius mercatoꝛ alius uero furum & eloquen
tiæ alius quē Theodontius hūc Maiæ filiū esse uoluit quē tamen illū moueat non describit nec
ego postq̄ compertū nō habeo intendo inuestigare subtilius. Credo tantū quēcūq; Mercurium
eloquētiæ deum ueteres uoluisse eo q; ad Mercurium planetā mathematici afferunt spectare omne sonās
organum seu fistulā in corporibus nostris disponere: & hinc credāt nōnulli eū deoꝛ dictū nuncū & inter p
tē quia p organa ab eo dispositā cordis nostri pandātur intrinseca: quæ deoꝛ secreta dici possunt inquātum
nisi exprimant nutu uel uerbis nemo pter deū cognoscit & in hoc iterpres secretoꝛ talū ē: quia uerba que
organizata sunt p organa ab eodē dispositā interpretantur & aperiūt quæ ex nutu solo percipi nō poterāt
Deoꝛ ergo nuncius & iterpres ē & hinc eloquentiæ deus. Quod clarius & p officia attributa & p insignia il
li appositā demonstrātur. Galero quippe tegitur Mercurius ut ostendatur q; aduersus inuidiæ fulmina elo
quentia ualido tegumento seruetur: quod nil aliud est q̄ gratia quam eloquēs a beniuolis meretur audito
ribus. Hoc in longum scripta ueterum seruat aduersus mordaces: inuidos quod præuidisse sibi uidet Ouī
dī. dum dicit. Iamque opus exegi quod nec Iouis ira nec ignis: Nec poterit ferrum nec edax abolere ueru
stas &cæ. Alata aūt fert Mercurius talaria ut sermonis describatur uelocitas qui eo fē i momēto ex ore lo
quētis egredit & in aures suscipiēt audientis. Defignāt pterea opportunā nunciis pæpe uelocitatē. Virgā
defert ut nūcii officiū denotet cōsueuere idē nūcii quali insigne quoddā uirgas ferre qua uirga dicunt Mer
curium alas ab orco euocare: & nōnullam in illū dimittere & sic p illā eloquētis uires intelligere possumus
quibus iam plurimi e mortis faucibus subtracti sunt & nōnulli in eadē impulsi. Quis orco Mylonem surri
puit? Quis Pomilium lenitem: ut de reliquis taceam nisi eloquētia Ciceronis: qui in illum impegit Lentu
lum: Cethegum: Statilium aliosque eiusdē factionis homines nisi Catonis: eloquii uis acerrima? hac præ
terea uirga dicunt Mercurium incitare uētos: ut aduertamus eloquentem posse furores immittere ut i Cæ
sarem apud Ariminum Curionis: oratio sic & tranare nubila. ideſt & turbationes auferre ut pro Deiotaro
Tullius dum Iulii Cæsaris in eum turgidum pectus placida oratione sedauit. Quod autē somnos hæc ea
dem uirga adimat & immittat satis clarum est. Eloquentia inertes sopitosque ad exercitiū excitari: & in su
um decus animosos nimium retrahere cōponere sopire. Serpentem autē uirga cingitur ut a serpēti pru
dentia assumatur oportere eloquentē esse discretū circa electiones dicendorū temporum locorum ac etiā
personarum ut eo cupit auditores deducat orator.

Cap. LXIII.

De Eudoro Mercurii filio.

Vdorus ut ait homerus iliade filius fuit Mercurii & Polimiæ filiæ Philantis de quo sic. Atque se
dem Eudorus Martialis principabatur Parthenius. Quem genuit in chorea bona Polymili Phi
e lantis filia hāc fortis argiphontes: ideſt Mercurius & cætera. Huius homerus prosequitur pro
lixorem fabulam dicens: quod Mercurius uidens Polymilem elegāter in chorea saltantem cum
cantātibus in choro Dianæ dilexit eā. & clam eius ascendens palatiū cū ea concubuit & genuit
Eudoꝛ uelocissimum hominem atque bellicosum qui cū Achille in troianam expeditionem accessit.

Cap. LXIIII.

De Myrtilo Mercurii filio.

Yrtilus ut ait Lactātius filius fuit Mercurii & Auriga oenomai regis cuius filiam hippodamiam
cum postularet Pelops in coniugem dispositus cursus subire certamen corrupit spōsiōe primi
m coitus Myrtilum: qui facto currui cereo axe: eoque in medio cursus fracto obtinuit Pelops uic
toriā & uirginem. Myrtilum autem promissa poscentē deiecit in mare in quo necatus mari no
men dedit: ut ab eo Myrtilum uocaretur. huius aūt Myrtili fraude qui præpositus erat atmorū
oenomei superatus bello oenomaus est: ut supra de Pelope scribitur.

VNiVERSiDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

De Laribus.Mercurii filius. Cap. LXV.

Ares fuere duo Mercurii & Laris nymphæ filii ut dicit Ouidius.Lactantius autem in libro diuinarum institutionum eam dicit uocari Larundam seu Laram. De origine tantum horum talem recitat Ouidius fabulam.q̄ cum Iuppiter diligeret Iuturnam Tyberinam nympham & Turni regis sororem reliquis loci Nymphis imposuit ut eā fugientem retardarent. ne eo sequente ipsa mergeretur in undas.Lara uero filia Almonis:ut dicit Paulus una Nayadū fuisse Iouis Iuturnæ retulit & Iunoni.Quāobrem Iuppiter idignatus Laram lingua priuauit iussitque Mercurio ut illam ad ifernos traheret:& ibi esset Stygia Nympha qui cum illam ducens aspiceret in eius concupiscentiam icidit & in itinere oppressit: quæ cum concepisset peperit illi geminos quos ipse de nomine matris lares appellauit. Huius fabulæ fictio satis absconditum tenet sensum.Iuppiter enim calor est.Iuturnam Nymphā.i.humidi tatē in quā agat appetēs. Vergt lara quæ hic mulieris nimius ē calor opus agēris ignis disgregat:sed mercurius.i.frigiditas naturæ opere excitata superfluo celore mulicbri ex inanito semē coegit in unū:& sic Lara lingua priuata est.i.nocēdi potētia.De hac tātū calcata caliditate mercurius.i.naturæ moderata prudētia secundū gētiles dicit lares nō quidē recte ex ea sed ea amota fit ut secūdū opinionē quorundā lares cū creato fœtu nascantur seu creentur:q̄ ea stante creari non poterant.De quibus laribus nō oēs æq̄ sensere ueteres.Existimauere autē antiq cū aīa rationalis a mercurio in corpus nouum deducta esset ucalias dixi. Iō a mercurio deduci opinari q̄ in sexto mēse:qui mercurio attribuitur fœtus animā credatur suscipere seu uitalē potētiā in aīa deū seu deos nouæ aīæ uenire'custodes quos alīq̄ genitū uel genios uocauere:non nulli dixere lares ut Paulo ante dictū ē.Et ut Censorinus asserit i libro de natali die ubi uult eū dici genium seu q̄ ut gignamur curat seu quia q̄ una nobiscum gignatur seu q̄ genitos semper tueatur & eundē eē genitū & larē dicit a multis ueteribus affirmatū & potissime a Cata flacco eo in libro quē Cæsari de indigitamētis scriptū reliqt.Et esto q̄ unū tantū dicat genitū seu larē in subsequētibus adiicit opōnē Euclidis Socratici dupliceē oibus appositū genitū:& sic duo sunt uniculiq̄ lares opiniōe uetergt.Quod satis firmari uidetur auctoritate Annei florii scribētis i.iiii.Epythomatis sui sic.Ipsiq̄ bruto pnoctē cū illato lumie ex more aliquo secū agitaret atra quedē imago se obtulit & quæ eēt iterrogata:tuus ingt malus genius:hoc & sub oculis mirātis euanuit &c. Qui q̄dē nō adiecisset malus nisi & bonus alter eēt & sic duo. Christiana ueritas angelos uocat:non cū nascēte genitos:sed natu sociatos.Quorgt alter bonus i bonū semp urget quē seruat.alter aūt malus i cōtrariū nititur:& quasi bonorgt malorūq̄ nforgt obseruatores & testes in mortē usque assistūt cōmni.Hos pterea lares ēt priuatorgt domibus esse credidere ut i principio aulularie ostēdit Plautus:eosq̄ familiares seu domesticos uocare deos:& uti custodiæ corporis appositos diximus sic & hos custo tiæ domus:eisq̄ i domibus locū cōmunē domesticis oibus.f.ignis area quā in medio aulæ ueteres faciebat dedere.ibiq̄ eos uenerabant sacris ritu ueteri.Quod q̄dē nondū apud nos obiitū est.Nā & si error ille inspidus abierit stant adhuc noīa & quædā ueterū sacrorgt uestigiū sapientia.Habemus aūt florentini & sic forsan nōnullæ aliæ nationes utplurimum in aulis domesticis ubi sit cōmunis ignis toti familiæ domus ferea q̄dā instrumēta ad lignorgt ignt appositorū sustētationē appositā quæ lares uocamus & i sero præcedēte calēdasgt ianuariasgt die a patrefamilias oīs cōuocatur familia & repleto lignis igne stipes magnus apponit cuius caput unū igne crematur in reliquo insidet ipse paterfamilias cæteris circūstātibus & uino sūpto bibit ipse pater primo:& ide capiti stipitis incēsi superfundit q̄d uini superfuerāt i calice & deinde cū i circuitu posuerit cæteri q̄si pfecta solēnitate ad officia consurgūt sua:hæc sæpe puer in domo patria celebrari uidi a patre meo catholico profecto hoie.Nec dubitē quin a multis adhuc celebretur rōne potius cō suetudinis a maioribus sumptæ q̄ aliqua idolatriæ superstitione deceptis.

De Euadro Mercurii filio q̄ genuit Pallātē & Pallantiā. Cap. LXVI.

Vander Archadū rexut ait Paulus filius fuit Mercurii ex Nicostrata:homo fortitudine & igenio insignis.Dicit.n. Seruius eū icerillium quēdā imanē hominē occidisse ut Hercules Gerionem:
e ūqgt ob eius singularē pbitatē unū inter multos hercules numeratū.Et idē Seruius dicit hūc pallātis regis Archadiæ fuisse nepotē:& cū patrē suū occidisset utgt.f.Nicostratæ suadēte ipa Nicostrata q̄ uates erat dimissa Archadia i italiā uenit & pulsis aboriginibus tenuit illa loca:q̄ postea Roma condita ē.& oppi hū modicū in mōte palatio fundauit ibiq̄ herculē ex hispania redeuntē cum pōpa supati Gerionis suscepit.Qui illū ab insultibus caci latronis liberauit.Inde post cuertionē Troiæ Aeneā nouas sedes coæquales:& sic ex aliarum una nasci potuit Mercurio Pan filius.

q̄rentē recepit & aduersus Turnū iuuit misso i bellū cū eo Pallāte filio:quē senex Turno occisū misere fleuit.Mercurii aūt ideo filius dictus ē:quia esset iter cæteros eloquētissimus homo:ut asserit Theondotius.

De Pallante Euandri filio. Cap. LXVII.

Allātes Euandri fuit filius:ut sæpissime in æneide testatur Virgilius:hic iuuenis celebris uirtutis
p spectabilis Aeneæ amicitia iunctus congregatis auxiliis illum aduersus Turnum secutus a quo i acie uulneratus occubuit & ab infelici patre sepultus est.Huius autem corpus ut refert Martinus eo in libro qui martiniana uocatur:imperante Romanis henrico.iii.imperatore haud longe ab urbe a quodā agricola altius solito fodiente agellum compertum ē adhuc adeo integrum ut nuperrime uideretur insossura & statura adeo ingens ut murorum altitudinē longitudine superaret & q̄d longe magis mirandum refert:sic in illo hiatus illati a Turno uulneris apparebat permaximus ut longitudinē quatuor pedum excederet addens supra caput eius lucernam perpetuo igne ardentem compertam nec ullo poterat extingui spiritu uel liquore randem facto i fundo foramine extincta est.Insup dicit sepulchro tale fuisse epytaphium scriptum.Filius Euandri Pallas:quem lancea Turni Militis occidit more sue iacet hic.

De Pallantia Euandri filia. Cap. LXVIII.

Allantia ut dicit Seruius filia fuit Euādri Qui asserit hoc a Varrone narrari quam ait Herculē
p uitiasse:& ex ea genuisse Latinum regem laurentum.Hāc tandem cum moreretur dicit sepultā in monte qui de suo nomine Pallatinus appellatus est.

De Pane Mercurii filio. Cap. LXIX.

An:nō is qui Archadiæ dictus ē deus:sed alius Mercurii fuit filius & Penolopis:ut i libro de naturis deorum scribit Cicero Et dato dicat Licophron Penolopem Vlyssis coniugem cū procatoribus omnibus concubuisse:Vlysse non redeunte:& ex uno Pana filium suscepit.sunt qui uelint huic fictioni locum datum & intelligere contigisse aliculus eloquētia Penolopem i concubitum eius uenisse:& ex eo filium peperisse: qui eo q̄ eloquētia exgfitis uidebatur Mercurii filius dictus est Ego autem alias dixi arbitrari non possum pudicitiam tam celebrem uti Penolopis fuit:aliculus eloquio uel opere alio fœdari aut flecti potuisse:fuere qdē & aliæ mulieres noie secū:sed forte nō pudicitia coæquales & sic ex aliarum una nasci potuit Mercurio Pan filius.

De Vlcano.xxxvii.Iouis filio:qui genuit Ericthoniū Acū Cechulū & Tulium Seruiliū. Cap. LXX

Vlcanus Iouis & Iunonis fuit filius:ut oēs fere poetæ testant:Hic eo q̄ claudus & deformis erat quācito natus ē a parentibus in lēnum insulam est dictus:de hoc in buccolico carmine di-
u cit Virgilius.Cui nō risere parētes.Nec deus hūc mēsa: dea nec dignata cubili ē &c. Huic uxorem fuisse affirmant omnes:sed quæ ea fuerit non æque demōstratur a cūctis.Cingius enim ut Macro.i lib.Saturnaliorū refert:dicit Mayā uxorē fuisse Vlcani.Pyso āt dicit fuisse maiestā Homerus primo & ide Vir & poetæ latini reliq Venerē fuisse scribūt.Sane cū certū sit plures fuisse Vulcānos possibile ē hos oēs uergt dicere:cū cuius Vlcani fuerit cōiuges maya seu maiesta nō dicant qd̄ aūt Vlcani Lēnensis Venus fuerit conūx satis comperto teneri uidet Hunc īsuper Iouis fabrū dicūt & apud lyparas & Vulcanū insulas ad faciendā fulmina:& deorū arma Ciclopes obsequiosos & officinas habere testātur Et ab eo quicquid artificiose compositū est factū uolunt ut Achillis & Aeneæ arma:monile Hermionis:& corona Ariadnæ & huiusmodi:Hunc præterea dicunt ostenso illi a sole adulterio Veneris cōiugis suæ & martis:ābos inuisibilibus cathenis alligasse. Vocant ēt illū mulciberū & plurium filiorū faciunt patrem. Volentes igitur ex dictis sensum elicere.Sciēdum est primo Vulcanum hūc Iouis & Iunonis fuisse filium & apud lēnum regnasse & Venerem habuisse cōiugem:eāq̄ cum armigero comperisse iacētē:ut supra dictum est.ubi de marte.& hoc quātum ad hystortā.Quātū autem ad alium sensum est ante alia aduertendū apud nos duplicē ignem esse:primus est elementum ipsum ignis qd̄ nō uidemus& hoc pīæpe poetæ iouē uocant: Secundus autē elementatus est ignis causatus a primo & hic duplex est Primus enim est qui i aere ob uelocissimum circularem motum in nubibus accenditur & hic dum illas exfido frāgit corruscatiōes & tonitrua facit:& maximo cō impetu i terras impellitur.Secundus autē is ignis est quo utimur ex lignis aliisq̄ cōbustibilibus a nobis ex silicibus duris eductus:& fomētis educatus atq̄ seruatus :de his tribus hac in fictione fit mentio:Nam primus Iuppiter est:ex quo & rebus aeris & terris.quæ pro Iunone intelligendæ sunt:duo reliqui oriuntur:Ex his uterq̄ claudus est.nam si factionem nubis inspexerimus nō recte gradientem ignē:sed nunc in partem istā:nunc in illam declinantem uidebimus:& sic claudicātem dicemus Ex quo modo & nostri ignis flāmas nunq̄ æquali sese in altum extollentes gradu uidebimus sed more claudi nūc altius nūc depressus appetūt altiora.Ex his primus de cælo in terrā ut prænonstratū est : delicitur nec illi parētes arridēt quia q̄cito creatus est:eicit:& sic nec in mensa dignatus est.In lēnum aūt ideo detectū uolunt qa persæpe in īsulā illam cadunt fulmina.Quod autē dea non illū cubili dignata fit: paulopost ubi de Erithreo dicetur causa a similis autē nutritus est is qui penes nos est.Est enim simia aīal hoc habens a natura:ut quicquid uideat hominē faciētem & ipsa conetur facere & quoniā homines arte & igenio suo in multis naturam imitari conātur.& circa actus tales plurimū opportunus est ignis fictum est simias idest homines nutrisse Vulcanū.i.ignē fouisse.de quo ut eius opportunitas cognoscatur:sic in libro Ethycorū scribit Isidorus. Absq̄ igne nullū metalli genus fundi extendiq̄ potest.Nihil enim pene qd̄ nō igne efficiatur:alibi enim uitrū:alibi aurū:alibi argentū:alibi plumbum:& alibi mineū:alibi pigmenta:& alibi medicamenta efficit:igne lapides in ære soluuntur igne ferrum gignitur & domatur igne aurum perficitur igne cremato lapide cremēta & parietes ligantur:ignis lapides nigros coquendo candificat ligna candida urēdo effuscat carbones ex pruia fulgida nigros facit de lignis duris fragilitate de putribilibus imputribilia redit stricta soluit soluta restringit dura mollit mollia dura reddit.hæc Isidorus. Volunt insuper hūc Iouis esse fabrum & aliarum rerum omnium artificiosarum compositorē ut intelligatur quicquid artificiosum fit ignis suffragio fieri qui inquātum artificiosus dicitur Vulcanus ab aliquo insigni artifice sic dicto denominatur.Officinæ autem eius cur apud Lyparam & uulcanum insulas esse dicantur liquido patet.Insulæ enī ignē euomētes sunt & earū nomē fictioni fauet Vulcaniæ quippe nūcupātur.sed nō a Vulcano Iouis filio dictæ sunt quinimo a Vulcano quodam.qui in emalio natus illas tenuit.Nec solum eum fabrum armorgt aut iocalīū ignem:seu uulcanū esse uoluere sed & hominū conuentionibus & sermonis initio causam præstitisse uolūt ut in libro de architectura Vitruuius uidetur asserere dicens homines ueteri more i syluis & speluncis & nemoribus nascebatur ciboq̄ agresti nascendo uitā agebanti. Interea quodā i loco a tēpestatibus & uentis densæ crepitātibus arbores agitare: & iter se terētes ramos ignē excitauerūt & eo flāma uehementi pterriti:qui circa eū locū fuerunt sunt fugati:postea requie data propius accedētes cū aiaduertissent cōmoditatē esse magnā corporibus:a dignis teporē ligua adiicientes:& id cōseruātes alios adducebāt

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

& nutu monſtrantes oſtendebant: ex eo haberent utilitates. In eo hominum greſſu cum profundeba r tur aliter e ſpiritu uoces quotidiana cõſuetudine uocabula: ut obtingerent conſtiterant. Deide ſegregãdo res ſæptus in uſu ex euentu fari fortuitu cœperunt. & ita ſermones intra ſe procreauerunt. Ergo cum pro pter ignis inuentionem initio apud homines & conſilium & conuictus eſſet natus: & in unum locũ plures conuenirent. habẽtes a natura primũ pter reliqua animalia. ut non proni ſed erecti ambularent: mũdiq; & aſtrorum magnificentiã aſpicerent in manibus & articulis. quã uellẽt rem faciliter tractarent: cœperunt in eo cœtu. Alii de frondibus facere tecta. alii ſpeluncas fodere ſub mõtibus: nõnulli hyrundinũ nidos & ædi ficatiões earum imitantes de luto & uirgultis facere loca quæ ſubirent: hæc Vitruuius. Nõ autem inſignis homo iſte penthateucum legerat. circa cuius initiũ longe aliũ ſermonis auctorẽ Adam omnia nominan tem legiſſet. & alibi Caim. non domos tantũ ſed ciuitatẽ etiã conſtruere nouiſſet. Sed de hoc alias. Cur aũt Vulcano Cyclopes obſequioſi dati ſint. ſupra ubi de Cyclopibus explicatũ eſt. Vulcanus ãt faber iſte ideo dictus eſt. ut ait Seruius quaſi uolicanus. q; per aerem uolet. Rabanus aũt dicit uulcanus uolans candor. Mulciber autẽ dicitur. ut ait Albericus. quaſi mulcens hymbrẽ. eo q; cum nubes altiora petierint calore in pluuias reſoluuntur. Ego autem mulciberum dici puto. ideo quia molliat æra.

De Erictonio Vulcani filio. qui genuit Pocrim. Orithiam. & Pandionem. Cap. LXXI.

e Rictonius quẽ Eritheum appellat Homerus. filius fuit Vulcani & Mineruæ. ex creatione cuius talis fertur fabula ab antiquis. Quod cum Vulcanus fulmina Ioui aduerſus gigantes pugnanti feciſſet: petiit eidem loco præmii. ut liceret ſibi cum Minerua concũbere: quod ipſe cõceſſit data Mineruæ licentia. ut ſuam uirginitatẽ. ſi poſſet uiribus tueretur. Dum ergo Mineruæ cubiculum intraſſet Vulcanus. & Mineruæ acriter ſe defendenti uim inferre conaretur actum eſt: ut uoluntate nimia percitus Vulcanus in paulmentũ ſemen effundere: ex quo aiunt Erichthoniũ natũ eiq; ſerpentinos dicunt fuiſſe pedes: ad quos contegendos ætate prouectus currum primus excogitauit. ut dicit Virgili. Primus erichthonius currus & quattuor auſus lungere æquos. &c. Huius ãt fictionis intentum Augu. in lib. de ciui tate dei ſic detegit. Dicit. n. apud Athenienſes templum fuiſſe uulcano & Mineruæ cõmune. In quo comp tus eſt infans dracone circũuolutus. q cũ eum magnum utrũ futurũ iudicio athenienſium portenderet eũ ſeruauerunt. & eo q parentes eſſent incogniti iis quibus dicatum erat templu. n. in quo cõpertus erat Vul cano ſcilicet & Mineruæ dederunt in filium. Hic præterea ut dicit Anſelmus in libro de imagine mundi in cælum inter alias cæleſtes im ãgines aſſumptus ſerpentarius dictus eſt.

De Pocri Erictonii filia & coniuge Cephali. Cap. LXXII.

I Ocris filia fuit Erictonii. ſeu Erictei & coniunx Cephali. Ouidio teſte q dicit. Quattuor ille qdẽ iuuenes totidẽq; crearet Fœmineæ ſortis. ſed erat par forma duarũ. Ex quibus eolides cephalus te cõiuge felix Pocri fuit &c. q̃ hulus fuerit fortuna. q̃ mors poſt hæc ubi de Cephalo ſcribitur.

De Orithia Erictonii filia & coniuge Boreæ. Cap. LXXIII.

o Rithia Erictei. ſeu erictonii fuit filia. ut Euſebius in libro tempor teſtat. Hanc trax boreas aſtrei filius rapuit: & ſibi matrimonio copulauit: quæ illi Zethum & Calaim filios peperit

De Pãdione erictonii filio. qui genuit progne & philomenã. Cap. LXXIIII.

Andion: ut Lactantio placet. filius fuit erictonii athenarum regis. ſibiq; ſucceſſit in regno ex quo p præter regni tempus. quod uixit apud euſebium annis. xl. fuit. nil eſt niſi qua duos habuerit filios & totidem filias. ex quibus bello feſſus qd diu aduerſus thracas geſſerat. cũ in pacem ueniſſet unam prognem. ſ. thereo thracum regi dedit in coniugem. alterius ãt Philomenæ. ſ. infortunũ fleuiſſe potuit: de quibus ſupra latius

De Progne & philomena filiabus Pandionis. Cap. LXXV.

Rognes & philomena ut ſatis late dicit Ouidius filiæ fuere Pandionis Athenarum regis. Harũ p Prognem Pandion Thereo regi Thraciæ dedit in cõiugem. & ipſa ex eo peperit Ithim filiũ. Phi lomena ãt ſecundam Pandionis filiam dum ad prognem Thereus deduceret ſtupraui. eiq; lin guam abſtulit. ex quo ſecutum ẽ ut Ithis a matre occideretur. & patri daretur in cibũ: & inde pro gnes mutaretur in hyrundinem. Philomena in auem ſui nominis. Thereus in upupã. ut de omnibus plani us ſupra ubi de Thereo.

De Caco Vulcani filio. Cap. LXXVI.

Acus filius fuit Vulcani. ut dicit Virgilius. Hic ſpelunca fuit uaſto ſummota receſſu Semihois. c Caci facies quam dira tegebat. Solis in acceſſum radiis ſemperq; recenti Cæde tepebat humus foribus affixa ſuperbis Ora uirum triſti pendebant pallia tabo. Huic mõſtro Vulcanus erat pa ter illius atros Ore uomens ignes magna ſe mole ferebat & cætera. Ex hoc fertur q herculis ex Hiſpania redeuntis & cum Euandro hoſpitantis boues noctu cauda traxit in antrum ſuum. quos cum di minutos mane cerneret hercules. nec quorſum erraſſent poſſet aduertere. Videbat enim ueſtigia pedum antro ad armenta uenientia: cum reliquis recedebat. ſed cum mugirent ob relictos ſocios abeuntes reſpõ dentes mugitu qui clauſi tenebantur cognita eſt Caci fraus. In quem dum uerteretur hercules. ui ex antro illum eduxit. & claua interemit: & boues reaſſumpſit. Alii uero uolunt a Caca ſorore Caci fratris furtum herculi reuelatum & obid meruiſſe ibidem diu ara ſacriſque uenerari. hunc ideo Vulcani filium dictum dicit Seruius. quia adiacentia omnia crebra combuſtione conſumeret: quem Albericus dicebat neqſſimũ Euandri filium fuiſſe ſeu ſeruum: quod nomen ipſum ſonat. Nam Cacos græce latie malum ſonat Sub fi ctione autem fabulæ uidetur Solino ubi de mirabilibus hyſtoriam eẽ. dicit enim habitaſſe Cacum eo in lo-

co cui Salynæ nomẽ eſt ubi poſtea trigemina urbis porta facta. deinde dicit Cælium dicere q̃ cum a Mar ſia rege Tarconi tyrrheno legatus fuiſſet: & ab eo Magali phrigio ſeruandus eſſet traditus ab eodẽ cũ am plioribus ſupſidiis ũde uenerat reductus regnum circa. Vulturnum & campaniam occupauerant. Et dum tentarent ad uerſum Euandrum & Archades duce Hercule qui tunc forte aderat Cacus oppreſſus eſt. Me galis autem ad Sabinos ſeceſſit quos augurandi diſciplinam docuit.

de Ceculo Vulcani filio. Cap. LXXVII.

Eculus ſi Maroni fides præſtanda eſt. filius fuit. Vulcani. dicit enim de eo ſic. Nec prænestine fun e dator defuit urbis Vuleano genitum pecora inter agreſtia regem Inuentũq; ſocis omnis quẽ cre didit ætas Ceculus. &c. Ex hoc talis fertur fabula duo fuere fratres quibus unica fuit ſoror: Quæ dum ſecus ignem ſederet fauilla caſu eius. in gremium ex torente ſeruido euolauit ex qua mulierum con cepiſſe. aiunt: & peperiſſe puerum quem. Vulcani dixere filium. eumque ob lippitudinem occulorum di xere Ceculum. Qui die quadam forſan in feſtatus improperatione: quia non. Vulcani filius eſſet orauit Vulcanum ut ſi eius eſſet filius demonſtaret: nec mora uulcano agente aiunt miſſum fulmen: aquo oẽs qui nõ credebant exuſti atque perempti ſunt ex quo uere uulcani filius a ſuperſtitibus habitus eſt. Ego exi ſtimo fictionis huius rationem eſſe talem: Ceculem. ſ. prænestem proprio nomine nuncupatũ: & ab ægri tudine occulorũ Ceculũ & idẽ eſſe cũ præneſte Latini regis filio de quo ſupra & ob euolatã fauillulam in gremiũ prægnantis martis adoptatũ Vulcano eũq; hoſtes ſuos igne & in ceudio caſtigaſſe & prenestẽ cõdidiſſe ciuitatem & uiribus. Turnum aduerſus æneam iuuiſſe.

De Tullio Seruilio Vulcani filio: qui genuit. Tullias duas. Cap. LXXVIII

Vllius Seruilius Vulcani fuit filius ex Creſa corniculana ut in libro faſtorũ teſtatur Ouid. dicens t Nãq; patet Tulli Vulcanus Creſia mater Perſignis facie corniculana fuit Et paulopoſt luſſa foco captiua ſedet conceptus ab illa Seruius a cælo ſemina gentis habet. Hũc præterea dicit Oui. a for tuna dilectũ eamque ſolitam ad eũ ire per feneſtram palatii & ſecum eſſe ubi poſtea facta eſt porta quæ a feneſtra illa feneſtrina nomẽ accepit Huius fabulæ intentũ ex hiſtoria per Titum Liuiũ ſtilo egregio nara tã ſumetur quã ut paucis cõpletar uerbis: dico q̃ capto Corniculano a Tarquino priſco romanorũ rege i ter alias captiuas iuuencula quædã. ex eo q̃ nobilis uidiretur a Tarquio in domum regiã deducta ẽ quæ p gnans peperit. Tullii Seruilii quo adhuc ſtantulo & in cunis dormiente deſcendit ab alto igniculus & capi ti ſuo inſedit nullã iferens leſionẽ: quẽ cũ uidiſſet. Tanaquil regina anguriorũ perita ſuaſit uiro ſuo puerũ: cũ diligentia ſeruandũ magnum eni. futurũ familiæ ſuæ cõmodũ hinc ſeruatus cũ ſtrẽnuus euaſiſſet tarq ni filiam ſumpſit in cõiugẽ & uulnerato Tarquino a filiis. Anci marci & a regia ex uulnere mortuo clã ſer uato: eã iubẽte paruulis adhuc exiſtẽtibus filiis Tarquinii: Seruius illi occupauit regiam: qua occupata: & morte patefacta Tarquinii. Seruius illi ſufectus eſt rex: qui cũ duæ eſſent ex cõiuge filiæ illas filiis Tarquinii priſci dedit uxores. Ipſe autẽ cũ multa bona feciſſet romanis a Tarquio ſuperbo genero ſuo filiæ impulſu occiſus eſt cũ regnaſſet annis. xliii. Illa igit flãmula de qua ſupra locũ dedit fabule ut filius fingeret Vulcãi q̃ oſtendit Ouid. Signa dedit genitor tũc cũ caput igne corruſco Cõrigit hicq; ois flãmeus egit apex. &c. Quod autẽ a fortuna dilectus fuerit monſtrauere ſucceſſus Hunc plinius in libro uirorũ illuſtriũ filium dicit fuiſſe Publii. Corniculani. & Ocratiæ captiuæ.

De duobus Tuliis filiabus Tulii. Seruilii. Cap. LXXIX.

Vlliæ duæ Tito Liuio auctore filiæ fuere. Tulii. Seruilii & coniuges Arunci & Lucii priſci Tarqui t nii filiorum Maior quippe tullia ſeueri atq; ipatiẽtis animi. & ad quæcuq; facinora procliui. Arun ci mitiſſimo iuueni contigit. Iunior uero: quæ ptiſſima mulier erat lucio acris & ambicioſi cordis iuueni data eſt. Ardebat Tullia maior deſiderio regni ſegnemque uirum contumeliis in feſtabat: & ſuam damnabat fortunã quod non Lucio data eſſet. Tandẽ actum eſt ut moreret Arũcus & iunior Tullia q̃obrẽ ueſtigio maior conuenit cum lucio: & patiẽte potius q̃ approbãte Seruio matrimonio iũcti ſunt: coepitq; illico improba mulier uiri animum iritare uerbis & ad regnũ ſtimulis ipellere. Ex quo factũ eſt ut die quã dam curiam intraret Lucius: & pro rege ſederet: & uenientem Tullũ pelli faceret: & inde ſeq atque trucida ri quod cum audiuiſſet tullia conſcenſo uehiculo lætabunda ad ſalutandũ uirum regem cucurrit: Rediens autem domum cum Seruii cadauer media i uia proſtratum uideret auriga: atque ſubſtaret ne illud träſiẽs uehiculo premeret obiurgatus a tullia eo preſſo tranſiuit. Hæc peperit Lucio filios inter quos ſextũ tarqui num ob cuius illatum in Lucretiam colatini coniugem per uiolentiã ſtuprũ Lucius filiique. ſecũ in exilium acti ſunt & ipſa cũ eis quæ apud gabios trucidatum Sextum audiſſe potuit: & uidiſſe uirum apud cumas campaniæ tabida in ſenectute marcentem. quis autem mulieri finis fuerit non legi.

Explicit liber duodecimus.

VNiVERSiDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Tertius a decimo sobolem Iouis explicat omnem.

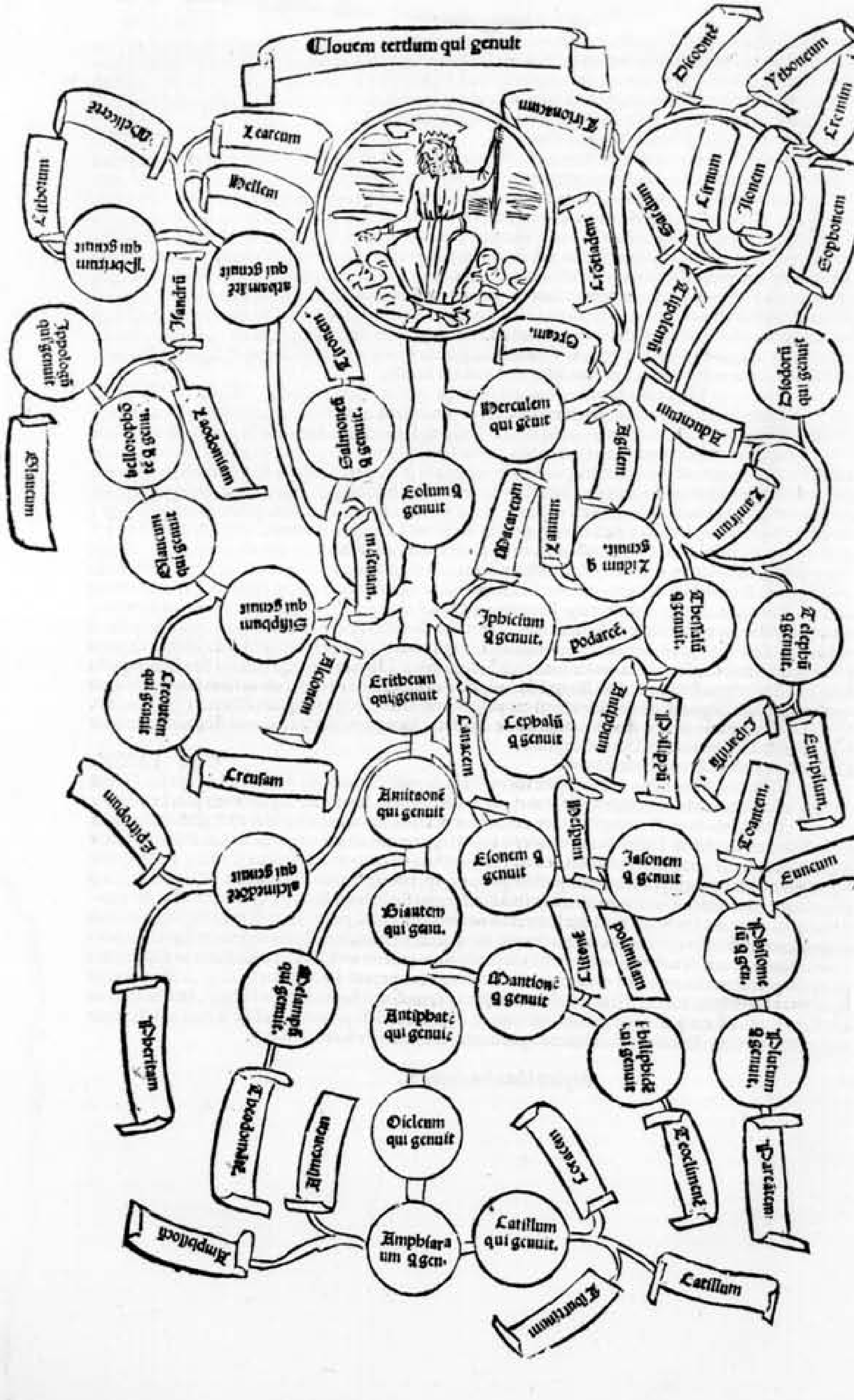

g Vrgitis uasti ac nimium æstuosi portio lōge maior cursu\[q\] difficilior uero præstante deo post puppim relicta cū iam cani montiū uertices oppositi littoris se tenui quadā ostentatione in remotis ostenderēt: cœperat uideri mihi mare placidū & nisus fere impeditū obicibus: & undas solito laxiores præstare & spe atq\[ue\] auiditate cōtingendi littoris: in quo quies \[p\]mittebat futura: & ob superatos labores uectrici meæ Laurea ultro remis ferebam & uelo. Sed & ecce dum a tyberis hostio dum lenis aura me detulisset in euboicum salum: stetissent\[que\] coram Cadmeiæ thebæ: & quas præterieram non aduertens eoliæ insulæ in mentem uenissent sensi mecum quid superesset agendum: eū. s. describendum monstruosarum rerum domitorem egregium cæteros mortales uiribus excedentem. Nec nō & fu rentis populi regem: cuius persæpe opere fere naufragus factus sum: & eorum inde numerosas satis posteritates annectere. Ex quo tepuit paululum feruor ille qui me auidum deferebat in littus. & substiti: & dum mecum uoluerem facile non esse eos labores describere: quibus præter Herculē nemo suffecisset mortalium: eum\[que\] regem cuius famuli orbem uidebantur posse concutere: existimaui q\[ui\]escendum fore: & aliquali ocio languidas iam uires in neruum reuocare: ne inter egregios Alcidis sudores deficerem: At ubi minime uellem debilis deferrer ab æolo. & sic nondum Iouis tertii enumerata integre prole: . Iterum rex inclyte steti tan\[quam\] incertum deuenissem terminum: a quo iam factus robustior surgēs in residuum itineris nauiculæ uela concedo. Orans more solito ut is faueat: me\[que\] laboris deducat in finem cui facillimum fuit ex nihilo cuncta componere.

De Hercule. xxxviii. Iouis filio. qui genuit. xvii. filios. quorum hæc sunt nomina: Oxias. Creōtiades. Tyriomachus. Dyicohontes. Ithoneus. Cromis. Agilis. Ilus. Sardus. Cirnus. Diodorus. Tlipolemus. Thessalus. Auentinus. Telephus. Lydus. & Lamirus. Cap. I.

b Ercules. ut scribit in amphitrione Plautus. filius fuit Iouis & Alcmenæ: q\[uæ\] ut quidam uolunt: hac lege nupsit Amphitrioni. ut mortē fratris sui a Thelebois occisi ulcisceretur. in qua expeditione ut ubi supra ait Plautus cū uersaretur amphitrion. Iuppiter in Alcmenā ardens amphitrionis militis forma sumpta ante lucē: quasi ab expeditione rediens accessit ad eā: quæ cū eū uirū suū crederet cū eo cōcubuit ex quo cōcubitu esto amphitrione prægnans esset. cōcepit. ad quam conceptionē noluit noctē unam nō sufficisse: q\[ui\]nimo aiunt tribus in unā iunctis lasciuiendi spaciū adultero Ioui cōcessum: q\[uo\]d a Lucano scribitur. Thebas alcmenæ: qua dum frueretur olympi Rector luciferū ter iusserat hesperū esse & cætera. Et sic in tēpore geminos peperit. ex amphitrione uiro Iphicleum. ex Ioue āt Herculem. Præterea & aliā fabulam ad huius natiuitatē spectantem recitat Home. quā quia supra ubi de Eurystheo filio Steleni scripsimus. hic iterare superfluum eēt. hūc ueteres maximis extollunt laudibus: & eum q\[uan\]tum ad corporis staturam maximum ferunt: adeo ut nolint eius altitudinem superasse: quē\[que\] & eā septē fuisse pedū q\[uo\]d Solinus probare uidetur. ubi dicit. Licet ergo pleri\[que\] diffiniant nulliū posse excedere longitudinē pedū septē q\[uo\]d intra hūc modū Hercules fuit. & cætera. Et cū Iunonis nouercæ inimicitias eum passum uelit. & Eurystheo regi famulatū præstitisset robore corporeo & ingenio cæteros anteisse confirmāt. Cuius labores præcipuos fere omnes duodecim tantum fuisse confirmant. cum. xxxi. esto non omnes æquos fuisse comperiam.

Primo quidem dū adhuc esset infantulus: & in cunis cū fratre iaceret: a Iunone odiis insequutus dormientibus parentibus ad eū deuorandū serpentes duo missi sunt. quibus uisis terrefactus Iphicleus ex cūis decidit: & eiulatu suo parētes excitauit. qui surgentes herculē inuenere cœpisse manibus serpētes & eos occidisse. de q\[ui\]bus in tragœdia. herculis furentis sic ait Seneca poeta. Infantis ætas monstra supauit prius: quā nosce posset gemina. cristati caput angues ferebant ora: quos cōtra obuius Reptauit īfans igneos serpentum oculos Remisso pectore ac placido intuens Arctos serenis uultibus nodos tulit Et tumida tenera guttura elidēs manu. &c. Secundo apud lernā paludē cum hydra īmani mōstro certamen habuit: cui eū eēnt capita septē: & uno exciso septē illi renascerētur ilico exq\[ui\]sita uitalium origine illam consumpsit: de qua sic Seneca tragœdus ubi supra. Quid sæua lærnæ monstra numerosum malum. Nō igne demū uicit & docuit mori &c. Tertio cum Nemeus leo eēt toti regioni terribilis susceptus a Molorco pastore qui loco p\[ro\]ximus erat ubi leo aduersus eū aiosus accessit. & captū at\[que\] enectū excoriauit: & ob uirtutis īsigne loco pallii corio eius postea usus est. unde Ouidius. Is elisa iacet moles nemea lacertis. Quarto aduersus Theumesium leonē nulla ex parte minus horribilē Nemeo: audaci processit pectore. p\[ro\]stratū\[que\] iugulauit cuius facti i Thebaide meminit Stati. dicēs. Illius speciē. quē Theumesia tēpe. amphitrioniades factum iuuenilibus armis Ante Clionei uestitur prælia monstri & cætera. Quinto autem aprum menalium cuncta uastantem cœpit. ex quo Seneca ubi supra. Solitū\[que\] densis hispidum erimanti iugis archadia quater nemea menalium suem: & cætera. & ut dicit Lactantius. hunc aprū uiuū detulit Eurystheo. Sexto ceruam æneos habentem pedes: & aurea cornua menali nemoris hospitam: quā nemo poterat cursu cōtingere ipe cursu superauit atque cepit. de q\[ua\] sic Sene. ubi supra. Menali p\[er\]nix fera Multo decoro præferens auro caput. Deprēsa cursu est. Septimo arcu Stymphalides occidit aues arpyas scilicet de quibus sic idem Seneca. Solitas\[que\] pēnis condere obductis diem petiit ab ipsis nubibus Stymphalidas & cætera. Octauo taurum quē uictor Theseus a creta detulerat q\[ui\] ob insolentiā acticam regionem uastabat deprehendit. de quo tauro supra ubi de Pasiphe: cuius mentionem ubi supra Seneca faciens dicit. Taurū\[que\] cētum non leuem populis

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

merum &c. Nono Acheloum superauit: cuius facti fabula ubi supra de Acheloo. de quo Ouidi. Vos ne manus ualidi pressistis cornua tauri &c. Decimo Diomedem regē Thraciæ: cui mos erat hospites suos occidere: & iumēris suis in cibū apponere ipse supauit & occidit: & eisdē iumētis māducandū apposuit un de idē Sene. Quid fabula memoré diri Bystonii regis &c. Vndecimo cū Busiris rex Neptūni & Lybiæ fi lius oras oēs nilo adiacētes p̄dator igens infestaret. & forēses hospites suis mactaret diis. accedēs hercules eo supato illā regionē pacatā reddidit. uñ Oui. Ergo ego fœdātē pegrino tēpla cruore busiris domui &c.

Duodecio libyā petiit: & Antheū terræ filiū lucta supauit apud Sūmictū aphricæ ciuitatē. ut dicit Lactan. de quo Oui. idē dicit. Scæuoq; alimēta parentis Antheo eripui &c. huius fabulam scripsisse memini ubi de Antheo ipso. Tertiodecio columnas in occidente posuit. de qbus Pompōius Mella in cosmographia ait. Deide est mōs platus. quē ex aduerso hispania tollit obiectus. hūc abilā illū calpē uocant colūnas herculis. utrunq; addit fama nois fabulā herculē ipsum multos olim perpetuo iugo diremisse colles. atq; ita exclusū antea mole mōtium oceanū ad quæ nunc inundat admissum &c. Nec hoc ēt Seneca tacuit ubi supra dicēs Vtrinq; mōtes soluit abrupto obice. Etiā ruēti facit Oceano uiā &c. Quartodecimo aurea mala sustulit pu ellis hesperiis dracone puigili interēpto: ex quo sic ait Seneca. Post hæc ad ortus nemoris opulenti domos Aurifera uigilis spolia serpētis tuli &c. Quintodecio aduersus Geryonē trianimē bellū habuit: eoq; supa to atq; interēpto hyspanū atq; egregiū pecus in græciā usq; maxima cū pōpa deduxit. unde Sene. inter re motos gētis hespiæ græges. Pastor triformis littoris carthesii pemptus acta ē pda ab occasu ultimo. Notū cytheron pauit oceano pecus. &c. Sextodecimo baltheū reginæ Amazonū Eurysteo regi reportauit ea su perata: de quo idē Sene. Nō uicit illū celibis semptori regina gētis uidua Thermodotiæ &c. Septimode cimo Cacū auētini furē etiam interemit: uñ Boeti. ubi de cōsolatiōe. Cacus Euādri fatlauit iras. Decimo octauo cētauros insolētes: uolētesq; hyppodamiā nuptiarū die furripe Perithoo hercules acri bello supera ult: ex quo Oui. Nec mihi cētauri potuere resistere &c. Nonodecio Nessum cētaurū sibi sub spē obsequii d lanirā cōiugem furripe conantē occidit. ut patet latius supra ubi de nesso. Vigesimo Albionē & Begionē iter impedientes suū haud longe ab hostio Rhodani a Ioue lapideo adiutus hybre supauit. ut in cosmogra phia testat Pōpōius. Vigesimoprio hesionā laomedōtis filiā libauit a mōstro mario. ut supra patet ubi de la omedonte. Vigesimosecūdo Troiā deleuit: ut ubi de Laomedonte plenius. Vigesimotertio Laciniū la tronē extremā Italiæ oram latrociniis infestantē occidit. Iunonisq; tēplum cōstituit. qđ Iunonis laciniæ appel lauit. Vigesimoquarto. ut Home. testatur in Iliade. Iunonē in papilla telo trisulco uulnerauit. qđ fecisse di cit Leōtius eo q; ab Eurystheo rege audisset eā sibi laborū omniū cām fore. Vigesimoqnto cælum humeris tolerauit: cuius causam fuisse dicit Anselmus ubi de imagine mundi. q; cū gygātes deos impugnarent. dii quoq; oēs in unā cæli partē cōuenissent tantū pōderis igesserūt. ut cælū uideret minari ruinā. qđ ne cade ret hercules una cū Athlante supposuit humeros. Vulgatior tamē fabula ē. fessō Athlanti atq; optanti hu merū mutare. Herculē interim humerū suppositisse suū. uñ Oui. eū queritantē describēs dicit. hac cælum ceruice tuli &c. Vigesimosexto Hercules descēdit ad iferos. & ibi ut in illiade dicit Home. ditē uulnerauit

Vigesimoseptimo Theseū pauitantē Perithoo mortuo liberauit ab iferis & eduxit ad supos: Vigesimo octauo Alcestā Admeti regis Thessaliæ cōiugē retraxit ad uitā. dicūt. n. q; cū infirmaret admetus iploraf setq; Apollinis auxiliū: sibi ab Apolline dictū mortē euadere nō posset. nisi illā aliqs ex affinibus atq; necef sariis subiret. Quod cū audisset Alcesta cōiunx non dubitauit suā pro salute uiri cōcedere: & sic ea mortua admetus liberatus ē. q plurimū uxori cōpatiēs herculē orauit: ut ad inferos uadēs illius aīam reuocaret ad supos. qđ & factū est. Vigesimonono cerberū tricipitē itroitū illi negātē barba cepit atque deiecit. eūque triplici cathena ligauit & in lucē traxit: ut patet supra: ubi de eo scriptū ē. Trigesimo ab iferis rediēs Lycū thebarū regē. eo q; Megeræ cōiugi uim uoluisset iferre: iteremit. ut i tragœdia herculis furētis dicit Sene. Sic & in furiam uersus filios occidit & coniugē. Olympiaca insup certamina ipse constituit in honorē pelo pis. Postremo ut in finē eius aliquādo ueniamus. Trigesimūprimū laborē supasse nō potuit. nā cū cætera supasset monstra amori muliebri succubuit. Dicit. n. Ser. q; cū Euritus rex Aetholiæ ei spopondisset in con iugem Iolem filiam dissuasione filii. eo q; Megeram occidisset: petenti denegauit q̄obrem capta cītate & eu rito occiso. Iolem obtinuit. Huius. n. amore ardēs ea iubēte leonis spolium & clauam deposuit. sertis & un guentis & purpura anulisque usus est & quod turpius. inter pedisse q̄s amatæ iuuenis sedēs pēso susceptо uenit. Vnde in thebaide dicit Statius. Sic Lydia cōiunx Amphitrioniadē exutū horrentia terga pendere sy donios humeris ridebat amictus Et turbare colos & tympana rumpere dextra &c. Verū tamē Oui. in ma iori uolumine. & hic Sta. Nō Iolē Aetholam sed omphalē lydiā fuisse q̄ illū colo nere iusserit. Sane possibi le ē utrunque uerū. cū multi fuerint Hercules. & sic uariis apud uarias mulieres uarie potuit cōtigisse. Dū āt tam illecebri teneretur amore memor deyanira muneris sibi a Nesso centauro olim concessi. Verū cre dens quod ille firmauerat moriens. Herculem in sui concupiscentiam reuocare uolēs. misit illi clā cētauri uestē. quā cū nō aduertēs iduisset. & circa uēationē laboraret. sudore resolutus sanguis uenēatus p poros āpliatos calore in p̄cordia lapsus ē. eūque i dolorē adeo itollerabilē accēdit ut mori deliberaret & ɔstructo in oeta mōte rogo sagittis & pharetra cōcessis Philocteti Phyantis filio in eū cōscēdit. icēdique iussit & sic fessā aiam exulauit. hūc Sene. i tragœdia herculis oetei in cælū a Ioue susceptū dicit. eique lunōi nouercæ cōciliato despōsatā hebē iuuētutis deā & Iunonis filiā asserit. Hom. uero in Odys. dicit eū ab ulysse apud i feros cōuentū & multa locutū. dicit tñ non eū quem uidebat Vlysses herculē uerū esse sed eius idolū: hic insuper quantū uiuens mortales fortitudine sua fecit attonitos: tantū uel amplius mortuos decepit ī sanos Nā tāta ueneratōe sui mētes iuasit. ut p excellētissimo numie haberetur. Nec sola hoc errore Græcia dece

pta est: sed romæ & orbi toto uenerabilis factus tēplissimus: & sacris illi cōstitutis sanctissime imo stultissi me diuino cultu honoratus ē. Sed iā qđ sibi fictōes uelit aduertēdū est: & ante alia qđ sonet herculis nomē Dicebat āt Leon. Herculē dici ab hera qđ est terra & cleos qđ est gloria: & sit hercules idē qđ gloriosus i ter ra. uel heracles ab heros & cleos: & sic gloriosus hereos. Paulus āt dicebat herculē dici ab erix qđ est lis & cleos gloria: & sic gloriosus litiū. Rabanus āt in libro de origine rer; dicit q; cū crederēt Herculē deū uirtu tis eū dici q̄si herēcleos. qđ latine uirorū fortium famā dicimus. Et scribit idē Rabānus a Sexto pōpeio scribi Herculē fuisse agricolā: Hunc tñ græci hiraclim uocāt. pp qđ nos Heracles nō hercules dicere deberemus Sed cū sic dicatur antiquata consuetudine a latinis uidetur uitiū excusari. Hoc tñ nomē hercules unius tan tum hois proprium fuisse reor: eius. s. q thebis ex Alcmena natus est cū multor; appellatiuum fuisse credat nā Var. cū. xliii. hoies hercules cognominatos cōnumerasset. dicit oēs q fecerūt fortiter hercules uocabā tur. hinc igitur est q; legimus herculē thyrinthium argiuum: thebanum. lybin & hmōi. Ex quo sumetur nō oēs p̄scriptos labores unius hois fuisse tñ. sed plurium: quos quoniā abusio nominum miscuit: cui apro priari debeant de oibus nō hētur: nec ēt q̄ prius seu q̄ postea facta fuerit. & hinc uni tñ & mixtim dātur her culi: nec ex tot ipossibile secundum Pomp. unum fuisse agricolā. Nō. n. solis nobilibus liberalis nattura ē q̄ q̄ nobilium corpora fortūa faciat clariora. fuisse āt prio Iphicleum genitū: & ide alio coitu herculē: mor; & opum diuersitas adinuenit. Nā cū remissus hō eēt Iphicleus amphitriōi datus ē. & iō prio genitus dictus qa uf astrologis cōstellatio illa q̄ tunc erat dū arbitrati sunt eum gigni potuisse cōueni⁹ moribus suis & subse quentis herculi: & in secundo genitus. & qa eēt iniuriā ultor & religionū atq; legū introductor Ioui datus ē filius. Ego āt credo filiū fuisse Amphitrionis: & eodē cōcubitu cū Iphicleo genitū esto mathematicorum p̄ spicacitas neq̄at rōnem aliā cernere cur gemini fuerint moribus dispares p̄ter cōstellationum diuersitates. Sic Esau & Iacob sic & alii plures ēt æuo nostro fuere gemini: nō diuersis tpibus: sed uno & eodē coitu con cepti. ut arbitratur Augu. ubi de ciui. dei. & ipam diuersor; opum rōnem nōdum satis nota ē. nisi deo dato multa possint dici: q̄ forsitā uiderenē cōuenientia ueritati. triplicē āt noctē cōceptiōi huius attributam puto ab opibus humanis sumptum. nō. n. adeo in breui tpe ædificia magna pficimus. sicuti paupum domuncu las faceremus: & iō q̄si sic natura circa p̄ductionē magnor; uiror; & plurimū ponat tpis & laboris ubi in p ductione aliorum hoium nox una sufficisse uidetur. herculi q̄ cæteros debebat excedere tres datæ sunt. Eū āt Iunonē habuisse aduersam. iō fictum credo: qa Eurysteus rex. q illis dñabatur: quē p Iunone regnorū dea possumus hic assumere: eū forsan ob eius inclytā uirtutē suspectum hēns. ne aliqd noui moliretur i regno cōtinuis in expeditiōibus semp amotum tēuit: & sic illi ptās regia aduersata ē. Labores herculi ascriptos tā pluriū fuisse dixius: & sic fictiōes ḡrundā supra enucleatæ sunt. ubi his contigere q ex nūero talium crediti sunt. Et nōnulli ēt simplicē historiā referunt. & ob id ex multis pauci supsunt poetico uelamīe tecti ad qđ au ferēdum uentētes dicit Theodontius in qbusdā græcor; codicibus legisse. herculē amphitriōis fuisse filiū: & nō Iouis & noctu ad cunas eius: atq; fratris geminos accessisse serpētes: ut existimatū ē domesticos & la ctis odore tractos: cuius auidi sunt: inuētumq; a pētibus herculē uigilātē & ipauidū illos. ut poterat māibus amouētē. qđ pmaximum fuit existimatum. & tāta ex hoc i fantis idoles assumpta ē ut nō solū crederet cū su turū mirabilē hoiem. sed ēt illū dei filiū arbitrari ispidi cœpint. ex quo sibi locū fecit fabula eū. s. ex Ioue cō ceptū. quē ex uiro muller hōesta decepat. Secunda herculis gloria ē hydrā septicipitē occidisse cuius figmē ti rōnē talē recitat Albericus. dicit. n. hydrā locū fuisse aquā e diuersis locis cuomētē. a qua citas & circunui cina loca oia uastabātur: cuius uno clauso meatu erumpebāt multi. qđ cū uideret hercules loca multa i cir cuitu exussit: & sic aḡ clausit meatus. Ego āt arbitror aliquē strēnuū fuisse uiq; q auerterit aḡs ex diuersis sca turiginibus loca palustria atque fœtida faciētes: hoc pacto ut exq̄sito earum principio: illud i ptē aliā uersum paludē lerneā siccā liḡrit: quā uocauere hydrā: qa moræ hydræ circunflecterēt & serpet ac ēt hydros græce aq̄ ē: & qa locus ubi ante palus siccus relictus ē: iō hydrā finxere exustā. Euse. āt in lib. tēporum de hac hi dra aliter sentire Platonē dicit: quē ait asserere hydrā calidissimum fuisse sophistā. nā sophistarum mos ē: ni si q̄s auertat adeo ppones suas tradere. ut uno soluto dubio multa cōsurgāt. Sed astutus phūs dimissis ac cessoriis ad iternitionē pricipalis cōatur. quo remoto cætera remouentur. Eū acheloum supasse supra ubi de acheloo scriptū ē. & declaratio fictōis appōsita. Similiter & anthei fabula ubi de ātheo & de malis hesp dū: ubi de eisdē: Circa geriōis figmētum dicit Ser. Gerionē regē fuisse hispaniæ tricipitē seu trimēbrē: hic iō existiatum qa tribus insulis p̄fuerit hispaniæ adiacētibus balearibus. s. maiori & mīori & ebuso. Bicipitē ēt eanē habuisse dicit uolēs ob hoc intelligi. qa & terrestri & nauali certamīe plurimū potuerit ad quē ait her culē olla ferrea delatū eūque supasse p ferreā ollā itelligēs fortē nauē & ere munitā: q̄ uectus hercules acces sit ad eū. Alii āt eum dixere trianimē qđ rabānus itelligit cum duos habuisse fratres adeo secum cōcordes ut i unoquoque eor; sua & reliquor; aiæ esse uiderētur. Iusti. āt de eo sic ait i alia pte hispaniæ: q̄ & insulis cōstat regnum penes Gerionē fuit. In hac tāta abuli lætitia ē: ut nisi abstinētia interpolata sagina fuerit. pecora cor rumpātur. Inde dcta armēta Geryōis. q̄ illis tpibus solæ opes habebātur: tantæ famæ fuere. ut herculem ex Asia prædæ magnitudine allexerint. porro Gerionē ipsum nō triplicis naturæ. ut fabulæ fuisse ferunt. Sed tres tante cōcordiæ extitisse. ut uno animo omnes regi uiderentur. nec bellum herculi sua sponte intulisse: sed cum armenta sua rapi uidisset amissa bello repetisse. hæc Iustinus. De Caco Auētini fure supra: Vbi de eodem dictum est. De leonibus duobus & Menalio apro quonīā historiographa credimus nil dicēdum superest: & de stymphalidis auibus: ubi de arpiis hētur. sic & de tauro ubi de Minoe rege: & de Diomede & Busyride & columnis historiæ sunt. nec minus de Baltheo reginæ amazonidum: & de superatis centauris etiā ubi de eis dictum est: & de Nesso cētauro & supatis Albione & Bergione. & de hesiona. de qbus omni

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

bus supra de eis singularis est sermo: delesse eũ troiã notissima historia ẽ:nec occidisse Laciniũ sonat aliud q̃ latronis interitũ. cælũ tolerasse humeris iproprie dictũ ẽ. ab atlãte qdẽ ea tẽpestate isigni astrologo doctus eo seu uolẽte qescere:seu moriẽte ipse locũ eius tenuit:& laborẽ in docẽdo supercælestium corporũ cursus subintrauit. Vulnerasse trisulco telo iunonẽ sapiẽtis describit opus nã diuitias & sublimes ptãtes prudẽs despicit & uilipẽdit triplici rõne. Sunt.n.tpalia i regẽdo anxia:in seruãdo suspitionibus & curis plena: & statu dubia & caduca.& sic trisulco telo uulnerat̃ ab hercule Iuno. Ad inferos ãt descẽdisse:& ditẽ ẽt uulnerasse: illud idẽ sonat qđ de Iunone dictum cũ diuitiaꝝ deus sit Dites:q totiẽs uulnerat̃ quotiẽs despiciuntur diuitiæ:ut nõnullos fecisse philosophos legimus:eo q̧ illas studiorũ arbitrarent̃ hostes. Theseũ uero liberasse historia potius ẽ q̃ fictio. de alcesta ad admetũ ab inferis reuocata dicit Fulgẽtius q̧ cũ alcestæ pr̃ uolẽti eã in cõiugẽ hãc legẽ apposuisset:ut duas dispares bestias apponeret curui. Admetus appollinis & herculis mũere leonẽ iũxit & apꝛ & sic accepit alcestã. dicit ergo admetũ & i modũ mẽtis positũ & eũ admetũ dictũ:q̃si quẽ adire poterit metus. hic alcestã i cõiugẽ desiderat. Alcẽ ãt lingua attica psumptio dr̃ ergo mẽs psumptione sperãs sibi cõiungi duas feras suo curui iungit.i.suæ uitæ duas uirtutes adsciscit aĩ & corpis. Leonẽ ut uirtutẽ aĩ & apꝛ ut uirtutẽ corpis. deniq̧ & appollinẽ & herculẽ sibi ppiciat.i.uirtutẽ & uirtutẽ. Ergo psumptio semetipsã ad mortẽ p aĩa obiicit ut alcesta q̃ psumptionẽ: q̃uis i piculo mortis deficiẽte uirtus ab inferis reuocat: ut hercules fecit. Ego ãt aliter sentio admetus aĩa rõnalis ẽ:cui tunc alcesta.i.uirtus:nã alce grece uirtus ẽ latine.q̃ iungit̃ dũ a leõe & apro.i.ab appetitu irascibili & cõcupiscibili. Currus eius.i.uita q̃ circuitõibus cõsumat̃:trahit̃.i.agitat̃. Virtus.n.nõ ob aliud iungit̃:nisi ut ab ea passiões frenent̃.& sic p salute aiæ aduersus passiões uirtus seipsã opponit.q̃ si aliqñ fragilitate nr̃a succũbit a reuocata fortitudĩe releuat̃ De cerbero ad supos tracto supra ubi de Perithoo satis dictum ẽ.licum regẽ ab eo occisũ cũ reliqs ad historiã tẽdunt. Herculẽ ãt mortuum cõstat.ut scribit Euse.anno regni atrei & thiestis.lxiii.eo q̧ i morbũ pestilẽtẽ icidisset.& ob remedium doloꝝ se iecisset i flãmas.& hic thabãus fuit hercules amphitriõis filius. morte ãt functus ẽ anno ætatis suæ.lii.anno uero mundi.iiii..M.cccc.eũ in cælum trãsportatum dicunt eo q̧ inter alias cælestes imagĩes descriptus sit ab astrologis.qa & ipe fuit astrologus iuuẽtutẽ ãt sumpsisse i cõiugẽ iõ fictũ ẽ q̃tumcunq; qa peat corpus uiri egregii fama nomẽq; eius ppetuæ iũgitur iuuẽtuti Iunõi ãt ociliatus iõ dr̃.qa q hoiem exuit:nec a cõcupiscẽtia regnoꝝ.nec ab impante aliquo mortali amplius uexari põt.

De Oxea Creõtiade Tyriomacho & Diicoõte filiis Herculis. Cap.II.

o Xeas creõthiades tyriomachus & diicoõtes filii fuerunt herculis ex Megera filia creõtis thebani ex qbus tres creõtiadẽ tyromachũ & diicoõta. Home. i odyssea filios Herculis ex megera fuisse dicit:& occisos ob eo i reditum ab iferis post occisum lycum. Seneca ãt poeta i tragœ. Her. furẽtis duos noiat oxeã & creõtiadẽ & eos ab Her. redeunte interẽptos dicit:& iõ.iiii.posui de qbus nil aliud compisse memini.

De Hythoneo Herculis filio. Cap.III.

h Ythoneus:ut placet Lactãtio filius fuit herculis ex Paphia:ex quo Statius.q illũ i bello thebão fuisse dicit Etheocli.sic ait. Ducit hythoneos & alcomena mineruæ agmina &c. Et alibi hythoneos & ipse supra aonia diuertis hythone. Hythone ãt ciuitas ẽ boetiæ in qua hic regnauit. alibi ãt dicit Lactãtius. q̧ Statius hic hythone mineruã cognoĩat ab oppido qđ in macedonia ẽ ubi antiqua eius sedes est.

De Cromi Herculis filio: Cap.IIII.

c Romis Herculis fuit filius. ut Lactãtius testat̃.dicẽs. Cõstat cromim herculis fuisse filiũ & equos habuisse thraces:quos hercules occiso Diomede abduxerat hũanis carnibus uesci cõsuetos. ueterum Sta. huius rei assertor antiqor dicit. It cromis hyppodamusq̧ alter satus hercule magno.s. cromis & paulo ifra. Mox Cromis hyppodamum mete iterioris ad orbẽ uiribus herculeis & toto robore patris &c. hic cum Adrasto rege accessit in bellum thebanum.

De Agile herculis filio. Cap.V.

a Gilis ut placere uidetur Lactantio filius fuit herculis.cum dicat Tyrinthiam pubem intelligi deberi eos: qui cum agile herculis filio in bello fuere thebano.

De hylo Herculis filio. Cap.VI.

h Ylus herculis & Deyaniræ fuit filius:ut testari uidetur Sene. poeta i tragœdia herculis oethei eidẽ loquẽte Deyanira. si uera pietas hylæ q̃renda ẽ tibi. iã perime matrẽ & paulopost. herculẽ eripui tibi. & post hæc ifra. Natus Alcide times &c. hic cum reliqs q ex alcide mortuo supstities fuere pulsi ab Euristeo rege Athenas ꝯfugi & ibidẽ una cum eis tẽplum misericordiæ seu clementiæ cõstruxit in testimonium auxilii sibi impensi ab atheniensibus & refugium in posterum deiectorum.

De Sardo herculis filio. Cap.VII.

s Ardus herculis fuit filius ut dicunt Rabanus & anselmus quẽ uolunt cum multitudine a Libya discessisse & insulã Sardiniæ occupasse.& q̃ Ichus uocabatur a græcis de suo noie Sardiniã nuncupasse. Solinus uero ubi de mirabilibus mundi dicit.eã a Thimeo sandaliothẽ dictã.& a chrysippo Muniuiam & q̧ Sardus hercule procreatus nomine mutato eam uocauit Sardiniam.

De Cyrno herculis filio. Cap.VIII.

c Yrnus herculis fuit filius ut placet Rabano: qui asserit ab eo insulã quam hodie Corsicam dicimus habitatam primo. & cyrnum a suo nomine nuncupatam.

De Diodoro herculis filio qui genuit Sophonem. Cap.IX.

d Iodorus ut in li. antiqtatũ iudæoꝝ scribit Iosephus herculis fuit filius asserẽs Apherã & Iaphratem filios abrahæ ex cethura ab hercule i aphricã subsidiũ suscepisse.eiq̧ Elcheã filiã Iasiã dedisse i cõiugem:& i psum ex ea suscepisse Diodorum:cuius Sophon fuit filius:& sic apparet hunc antiquissimũ fuisse Herculem qui Diodorum genuit.

De Sophone diodori filio. Cap. X.

s Ophon ut asserit Iosephus i libro antiqtatis iudaicæ:filius fuit Diodori.& regnauit i aphryca:atq̧ ut idem scribit Iosephus:barbari Libycæ regionis ab isto Sophone: Sophaci nominati sunt.

De Tlypolemo herculis filio. Cap. XI.

TLypolemus:ut in iliade placet homero:filius fuit herculis ex Astiochia quã rapuit ex Ephyri ciuitate Laconiæ qui grandis factus ut idem dicit Homerus occidit auunculum suum senem nomine Lycemmonẽ Marte progenitem ducentẽ:& fabricatis nauibus cum multitudine gentium fratres fugiens & affines intrauit mare:& Rhodõ abiit:ibiq̧ imperauit Rhodiis. inde cũ ĩbus græcis in troianam expeditionem & ipse etiam uenit:ut satis patet p homerum in libro desuper dicto.

De Thessalo Herculis filio q̃ genuit phidippum & antiphum. Cap. XII.

t Hessalus ut in iliade dicit Homerus:filius fuit Herculis genuit que filios duos cũ quibus in Troianam expeditionem cum græcis cæteris fuit in armis.

De Phidippo & Antipho Thessali filiis. Cap. XIII.

PHidippus & Antiphus Thessali fuere filii:de quibus in iliade sic ait Homerus. hos autẽ Phidippusq̧ & Antyphu. duxerũt Thessali filii duo Herculei regis. dicit Leõtius q̧ Herculei i carmiẽ homeri appositum patronymicum est Thessali:& ideo Thessalum herculis dicit fuisse filiũ:hic quidem Phidippus & Antyphus patrem secuti cũ græcis apud Troiam fuere.

De Auentino Herculis filio. Cap. XIIII.

AVentinus fuit filius Herculis & Rheæ ut ostendit Virgilius ibi. Victorq̧ ostentat equos satus Hercule pulchro. Pulcher auentinus &cæ. Hic turno fauit aduersus æneã:& hunc dicit Theodõtius esse quem Latinum uolunt ex Fauni filia susceptum.

De Thelepho herculis filio q̃ genuit eurypilũ & Cyparissum Cap. XV.

t Helephus ut dicit Lactan. filius fuit herculis ex Auge pcreatus:& ab ea cũ fuisset i syluis expositus acerua lactatus est. hic ut Leõtius asserit in lycia chirẽsibus iperauit:moriẽsq̧ duos filios dereliqt.

De Euripilo Thelephi filio. Cap. XVI.

EVrypilus fuit filius Thelephi ut in odyssea testatur Homerus dicens:Sed solum thelephidẽ interfecit ferro hercem Eurypilum:multiq̧ circum ipsum socii echilii interfecti fuerunt muliebriũ causa donorum. dicit Leõtius uineam auream a Ioue troio datam ob precium ganimedis rapti: quæ per succesionẽ deuenit ad Priamum:q cum audisset uirtutẽ Eurypili circa bellica misit eam matri eius:ut ipsa eum sibi auxiliarem mitteret:quæ dono suscepto statim misit ipse uero a Neoptolemo cũ multis ex chithiis:quibus post patrem imperauerat:occisus est apud troiam.

De Cyparisso Thelephi filio. Cap. XVII.

CYparissus:ut ait Lactan. filius fuit Thelephi. hunc dicit Seruius syluanus syluarũ deus amauit.q cum haberet mansuetissimam ceruam:eamq̧ summe diligeret illam syluanus inaduertenter occidit:quamobrem Cyparissus summe dolens mortuus est. Syluanus autem illum in arborem sui nominis uertit. Huic fictioni conuenientia nominis & quia continue gemat dedere causam.

De Lydo & lamyro filiis Herculis q̃ lydus genuit Lannum. Cap. XVIII.

l Ydus & Lamyrus:ut Paulus asserit:filii fuere Herculis ex Iole Eurithi regis filia suscepti:ex qbus nil aliud q̃ nuda noĩa reliqsse uidet̃ antiqtas:præter q̧ ex Lydo Laniũ genitũ idẽ paulus affirmat.

De Lanio Lydi filio. Cap. XIX.

l Anius put pdictus asserit Paulus:Lydi fuit filius:ex q̃ matre uel qđ egerit nil omnino retulit.

De Aeolo.xxxix. Iouis filio qui genuit Machareum:Canacem:Alcionẽ:Misenũ: Criteũ Salmoneũ Iphiclũ. Sysiphum:Cephalum.& Athamantem: Cap. XX.

HErculis magnifici descripta ple superest ut de Aeolo rege uẽtoꝝ sermo fiat:quẽ Theodõtius.& post ipm Paulus aiunt Iouis fuisse filiũ.& Sergestæ filiæ Hyppotis troiãi:& sic uterinũ Acestis fratrẽ. Plyni. aũt in lib. naturalis hystoriæ dicit eũ cuiusdã Heleni filiũ fuisse:& uentoꝝ inuenisse rõnem. hic tamen ut eidẽ placet:regnauit apud insulas:quæ sunt propinquæ Siciliæ Italiã uersus: quas quidã æolias ab hoc æolo:nõnulli Vulcanias a Vulcano olim earundẽ rege nũcupãt:quaꝝ potior Lyparis est. hunc poetæ regẽ seu deũ uentoꝝ dicunt ex quo eius describens regiã. & officiũ Virg. dicit Aeoliã uenit. hic uasto rex æolus antro Luctãtes uẽtos tẽpestatesq̧ sonoras iperio pmit:ac uiclis & carcere frenat. Illi idignãtes &c.& ifra p octo uersus. attamẽ ipse æolus Virg. teste regnũ & uẽtoꝝ iperiũ a Iunõe tenere fatet̃ dicẽs. Tu mihi quodcũq; hoc regni tu septra Iouẽq; Cõcilias:tu das epulis accũbere diuũ:Nymborũq; facis tẽpestatũq; potẽtẽ &c. Præterea dicit Home. i Odys. cũ huic eẽnt filii.vi.& totidẽ filiæ:easq; masculis dedisset i cõiuges:ad eũ Vlyssẽ uagũ deuenisse eiq; æolũ uẽtos oẽs i corio bouis argẽtea cathena alligatos pter zephyrũ dedisse. Haꝝ fictionũ cãs tales nõnulli assignãt. Dicit.n. Solinus ubi de mirabilibus strõgilẽ unã ex isulis eẽ æoliis:& eã a solis ortu mĩme angulosam:& a cæteris liqdioribus differentẽ flãmis.cũ fere oẽs flãmas euomant. qua ex cã fit q̧ ex eius fumo potissime icolæ psentiscunt:q nã flatus in triduo sint futuri. quo factũ est: ut æolus uentoꝝ crederet̃ deus:cũ asserat Paulus eũ nondũ aduertentibus aliis primũ fuisse q murmurationibus atq̧ motibus flãmaꝝ aliq̃diu adeo cõsideratis ut dũ eas audiret:aut uideret:confestim qs uentus esset in ptibus illis futurus pdiceret:non aliter q̃ si ipsi emitẽdi esset iperiũ.& iõ huius erroneæ credulitatis eõua-

VNiVERSIDAD
D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

lescens fama sibi ab ignaris ĩpetrauit uiuētoꝝ existimaret̃ deus. Sunt tamē q uelint hæc fictōe Virg. eū subli
mi in arce residētē rōnē eē sedē habētē in cerebro Vētos uero illecebres appetitus in antro humani pectoris
tumultuantes qui ni rōne frænentur: in exitiale præcipitiū deferant emittentē necesse est quinimmo nō nūq̃
mundū omnē lanient & discerpãt. Nouisse enim potuimus qd secutū sit ex male laxata libidine Paridis. qd
ex stolida pſumptiōe Xerxis persarū regis: quid ex ambitione marii: quid ex auaritia crassi & alioꝝ pluriū.
qd ex eis ĩ corio datis Vlyssi sentiēdū sit: supra ubi de Vlysse demōstratū est. Tangit præterea Virg. artificio
se naturalē uentoꝝ cām. oriunt̃ quippe in cauernis agente aeris motu: & exeuntes per aerē efferunt̃. & sic a
Iunone regnū tenere fate ur. i. ab aere absq; quo uentus creari nō pōt: & cū se extollunt in altum: Ioui conci-
liantur: inquantū ꝓximiores regioni ignis efficiuntur. & mensis deoꝝ. i. superioꝝ corpoꝝ accumbūt: & per
seuerante aeris dispositione congrua ad eos ꝓducendos: ipsi etiam perseuerant. Sunt insuper qui uolūt. xii.
filios æoli. xii. uentos eē prout eos fore dicit Aristo. In metheuris: & ex his uolūt sex esse q suo spiritu hēant
agere ut terra ad ꝓducendū fructū uires emittat seu disponat. vi. uero qui illam ad suscipiendū præparatā
faciant: & sic agentes masculi: & quos patientes faciunt fœminæ.

De Machareo & Canace filiis Aeoli. Cap. XXI.

MAchareus & Canaces: ut in epistolis Ostendit Ouid. Aeoli fuere filii: & cū se minus honeste ama
rent uterēturq; cōsanguinitatis cōmoditate cōcepit ex Machareo Canaces & peperit filiū: quē dū
clam e regia per nutricē emitteret ut aleretur: infelix ifans se suo uagitu patefecit auo q filiorū icen
sus scelere iussit inocuū exponi canibus: & per satellitē Canaci gladiū misit: ut eo pro meritis ute
retur. qd ex ea secutū sit: nescio. Machareus aūt aufugit. & sunt q uelint hunc Machareum: eum fuisse qui po
stea Apollinis delphici sacerdos factus in mortē Pyrrhi Achillis filii Horesti concessit assensum.

De Alcione filia Aeoli cōiugis Ceicis Cap. XXII.

ALciones filia fuit Aeoli: ut per Oui. patet dum dicit. Neue tuum fallax aium fiducia tegat: Quod
socer Hyppotades tibi sit: qui carcere fortes Contineat uētos &c. Huic enim cōiunx fuit Ceix ex
Trachinne Luciferi filius: de quibus ambobus & ifœlici eoꝝ casu ubi de Geice dictum est.

De Miseno Aeoli filio. Cap. XXIII.

MIsenus Aeoli fuit filius ut ait Virg. Misenū æolidē quo nō præstātior alter Aere ciere uiros: ma-
trēq; accēdere cantu. Et infra per. iii. uersus in qbus describit Virg. Hectore mortuo Aeneam
secutus sit & cum die quadā cātu certaret cū diis a Tritone tractus sit: & demersus. nec post mul
tum subdit eū ab ænea sepultū: & loco suo nomē ipositū. Nūc quoniā simpliciter a Virgi. dicta
uera nō sunt: qd sit abscōditum aduertēdum. Fingit ergo Misenum eoli filium: eo q; fuit tubicen. nā tubæ
sonus nil aliud est q̃ spiritus p fistulā ab ore emissus: sicuti & uētus ē aer ipulsus: & p terræ fistulas e cauernis
emissus. & quia uentorū æolus deus dicit̃: quasi eorū auctor sit: a similitudine operis Misenus eius dicitur
filius. Eū aūt a Tritone Neptūni tubicina tractū atq; demersū in undas: sunt q credāt a Virgi. inuentum ad
tegendā æneæ iniquitatē: quē sæpe pium uocat: eo q; putent ipsū apud lacū auerni ab ipso Aenea sacrꝝ illud
infaustū inferis faciente occisum. sicuti Alpenor ĩ eodē loco occisus est: cū nequeat illud pfici absq; humano
sanguine. Quod autem illi sepulchrum fecerit facile credi potest: ĩ præmium sublatæ uitæ. nec dubium qn
apud Baias sit mons paruus: cui adhuc misenus nomen est. an illi sepulto homine datum sit: an potius a
monte homini ut fictioni melius conueniret: nescio.

De Erictheo æoli filio qui genuit Esonē: Pheritam: Amicthaonē: & Alcymedontē. Cap. XXIIII.

Rictheus filius fuit Aeoli: ut in odyssea scribit Homerus. huic fuit cōiunx Tyro filia Salmonei re
e gis fratris sui: ex qua ipse suscepit Esonem: Pheritam: Alcymedontem: atq; Amicthaonem.

De Esone Ericthei filio qui genuit Iasonem & Polymiam. Cap. XXV.

ESon Ericthei fuit filius ex Tyro ut supra dictū est: q cū genuisset insignem Iasonem eo æui toti
græciæ iuuenē: & is missus a Pelia in colchos: & inde uictor aureū reportasset uellus: & Medeam
Oethæ regis filiam sibi in cōiugem in Thessaliā deduxisset: ut Ouidi. asserit: ab eadem uirtute
herbarū cum senex esset iuuenis factus est: cuius fictionis talis potest esse sensus. Esoni. f. ex in-
sperato reditu filii tam difficilis expeditionis gloriosi: tam grandis lætitia addita est ut ætas quæ tendebat in
mortem: in ætatem retrocessisse floridam uideretur.

De Iasone Esonis filio qui genuit Thoantem: Euneum: Philomelum: & Plutum. Cap. XXVI.

IAson Esonis fuit filius: Ouidio teste: ex quo talis recitatur historia. Fuit Iasoni patruus Pelias rex
Thessaliæ: cui oraculo iussum erat ut singulis annis Neptuno patri sacrificiū exhiberet: ut ait La
ctantius: dūq; cerneret eo celebrāte queq̃ nudo pede ad sacrum uenientē de ꝓximo se moriturū
sciret. cōtigit inde ut eo sacrū faciente Iasonē festinātem ad sacrū in limo anauri fluminis calcia-
mentū alterius pedis liquisse: quod uidēs Pelias filiis timens suasit Iasoni ut colchos iret aureū uellus quæ-
siturus: eum non rediturꝝ existimans: cū audisset opus esse humanis uiribus insuperabile. qui expeditione
assumpta fabricata est illi nauis longa ab Argo ĩ sinu pegaso. & argos ab auctore denominata. nobiles græ
ciæ iuuenes fere omnes conuocauit: inter quos Hercules fuit fuere præterea Orpheus: Castor: Pollux: Ze-
thus: Calais: Aliiq; plures splendidissimi genere & uirtute iuuenes: quos ob nobilitatē semideos appellat
Statius ĩ thebaide dicēs: Iam tū prima cū pube uirentē: Semideos iter pinus me thessala reges Duceret &c.
Quia nomine nauis argonautæ appellati sunt: quibus cōg regatis ex sinu pegaseo nauē soluit: & inde secū
do urgente uento in lemnū deductus est. Ibi autem cū mulieres uiros omnes interfecissent suos uirorū im-
periū aspernatæ: regnaretq; Isiphiles thoātis olim regis filia: eis ut testat̃ Statius superatis: Iason ab Isiphile

hospitio susceptus est & thalamo. tandē cum redargutus ab Hercule hysiphilē pregnantē liquisset: deuenit ĩ
Colchos. ubi cū florida iuuētute & formositate ualeret a Medea colchoꝝ regis filia receptus est: cui cū clam
se maritū futurꝝ spopōdisset ab ea doctus ē quo pacto Aeripedes tauros & domare & iugo subigere posset:
occidere draconē peruigilē: & eius dentes sulcis imittere. & ex dentibus surgentes armatos in pernitiē suam
cōcurrere sineret: & hoc pacto qualiter illi ad aureū uellus iter peruiū esset: qui cū iuxta monita pegisset oia: ĩ
prædam deuenit optatā & ea sublata clam cum sociis & Medea fugā arripuit. Sane unum omnes nō tenuis
se iter in reditu satis constat: cū Hercules & reliqui fere omnes ad proponidē & hellespontum uenisse legā
tur: cum Iasonem scribant omnes ueteres hyberi hostiū intrasse: & inde ad eam usq; partē deuenisse: in qua
diuisus Hyster in adriaticū fertur: & eā itrasse & in adriaticū deuenisse: quod Aristo. ubi de mirabiliū audi-
tu asserit dicens q; esto ibi loca inauigabilia fuit: Iasonem nauigabilia fecisse per cyaneas tendentē. Et ad pro
bationem huius itineris dicit quia loca illa per quæ Iasonem iter fecisse traditur admirādoꝝ plena & crebra
per eadē a iasone altaria iueniri cōposita: & in una adriatici maris insula dianæ tēplū a medea dedicatū. Præ-
terea & oppidū Pola qd ĩ nostrū usq; æuū pseuerat a Colchis colonis primo habitatū. Hæc meo iudicio na-
uigatione nō probant: imo potius possent firmare: quæ alii arbitrātur: iasonē. s. q̃diu potuerit naui peregisse
iter. inde obstātibus nauigationi mōtibus portantibus sociis nauem humeris superasse montes & hystrum
cisalpinum deuenisse flumen: aras & altaria quæ narrantur peragrādo fecisse. Sed quodcunq; tenuerit iter:
constat aureo cum uellere in patriā remeasse: & illud ut Lactātius dicit Creonti corynthiorū regi detulisse. Is
autē cū ex Medea duos suscepisset filios: eiusq; opera iunior factus Eson: & a filiabus trucidatus pelias: seu
criminū enormitate: seu alia ex causa fecerit: eā repudiauit. & ut dicit Lactan. Glaucē assumpsit uxorē. Sene
ca uero poeta in tragœdia Medeæ eum assumpsisse Creusam Creontis regis corynthioꝝ filiā ostendit. Ob
quam indignationē cum maleficiis Medeæ regiam & nouam coniugē: ut asserit Seneca uidisset exustā: ab
eadē oculis suis uidit quos ex ea susceperat filios gladio laniari: & hic subsequi potest qd Lactātius asserit: eū
Glaucē accepisse. Tandem cum ob suum crimē Medea: quæ ab Egeo ĩ cōiugē suscepta fuerat aufugisset ab
eo iterꝝ a Iasone Thessalia pulso ut aiunt suscepta est. & cū ea Colchos iterꝝ trāsfretauit: oetamq; senem Me-
deæ patrē regno pulsum reduxit in regnū: & multa insup per Asiā egit magnifica in tantū ut ibidē dei ritu
coleret̃: & suo nomini tēpla constituerētur plurima. Quæ postea Alexādri Macedonis iussu forsan eius glo
riæ iuidētis demolita sunt. qualis tamē illi fuerit finis aut ubi legisse nō memini. Huius historiæ tam succin-
ctæ recitatæ: quædā sunt poetica fictiōe uelata: que si possumus aperiēda sunt. Legitur enim primo tauros
æneos habētes pedes: efflātes naribus ignes domuisse: Quos ego reor regni colchoꝝ proceres insupabiles
uiribus elatiq; spiritus fuisse: quos non bello sed oratione ac circūuentionibus supatos puto: & in suā Me-
deæq; sententiā tractos populares ad seditionē disposuisse. & cæso per fraudē dracōe puigili. i. præfecto cu
stodiæ regni: & ob eius mortē q̃si seminatis dētibus. i. dissensionū causis aduersū seipsos armarent̃ Colchi.
& in bellū pseuerantes adeo fatigarent̃ ut demum a iasone subigerent̃ facile atq; diuitiis nudarent̃ & aureo
uellere. i. grege habente pretiosissimū uellus. Hūc arbitrat̃ Plynius primū fuisse qui lōga naui nauigauerit.

De Thoante & Euneo Iasonis filiis. Cap. XXVII.

THoas & Euneus filii fuere Iasonis ex hysiphile ut satis patet per Statiū ĩ thebaide. Creditū qppe
est eā prægnātē ex Iasone ad colchos eūte remāsisse & ut cōprehēdi potest cū gemellos peperisset
nec fas eēt apud lemniades masculos alere: eā illos alēdos alibi transmisisset: & dū ob detectum
seruati prīs facius regno pulsa fuisset & a piratis capta atq; Lycurgo regi nemeo uēdita aut tanq̃
serua tradita nunquā postea illos uidit. qui cū adoleuissent & cū Adrasto rege in thebanū bellū irent: audi-
rentq; eā in sylua Nemea casus recitātem suos Adrasto: illam euestigio matrē cognouerunt: & iræ lycurgi
regis ob male seruatū Opheltē filiū eā surripuerunt. Quid aūt ex eis postea actū sit mihi incertū est.

De Philomelo Iasonis filio qui genuit Plutum. Cap. XXVIII

PHilomelus: ut scribit Rabanus in libro de originibus rerum: filius fuit Iasonis. nec de eo habet̃
aliud nisi quia Plutum genuit.

De Pluto Philomeli filio qui genuit Pareantem. Cap. XXIX.

p Lutus: ut scribit Isido. ubi de æthi. filius fuit Philomeli: de quo nil aliud nisi q genuit pareantē.

De Pareante filio Pluti. Cap. XXX.

p Areantes filius fuit Pluti: ut scribit Isidorus ubi supra: q ibidem ait eū Paron insulam tenuisse: eāq;
& eius oppidum Paron de suo noīe nuncupasse cum primo Minoia uocaretur.

De Polymilia Esonis filio. Cap. XXXI.

POlymilias: ut Leontius asserit filius fuit Esonis: qui Leontius dicit Esoni præter hūc nullū fuisse
filium. Verū ego plus fidei antiquatæ famæ exhibeo: qua habemus Iasonē Esonis fuisse filium
q̃ auctori nouo. Tamen possibile est Iasonem fuisse bynomium.

De Alcimedonte Ericthei filio q genuit Epitropū. Cap. XXXII.

ALcimedontem filium fuisse Ericthei Leontius dicit asserens a Pherecide recitari ab Alcimedōte
moriente Epitropū paruum filium suum Pelyæ fratri derelictum: quem cum mater Chironi nu
triendum dedisset grandis a Pelia colchos missus est.

De Epitropo Alcimedontis filio. Cap. XXXIII.

EPitropus secundū Leontiū: filius fuit Alcimedontis q ut refert pherecides: a mr̃e Chironi cētau
ro alendus traditus est: & cum adoleuisset in patriam rediens pelyæ patruo paternā petiit hære-
ditatem: a quo colchos missus est uellus aureum quæsiturus.

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

De Pherita Crithei filio. Cap. XXXIIII.

p Herita filius fuit Crithei ex tyro susceptus: ut in Odyssea testatur Homerus.

De Amicthaone Crithei filio q genuit Melampũ & Biantẽ. Cap. XXXV.

a Micthaon ut in Odyssea Homeri legit: Crithei fuit filius ex Tyro susceptus. hũc Home. ai. i. bellicosissimũ fuisse hoiem: neq̃ de eo amplius nisi φ Melampũ genuit & biantem.

De Melampo Amicthaonis filio q genuit Theodamantẽ. Cap. XXXVI.

M Elampus olim augur igens filius fuit Amicthaonis: ut in thebaide testatur Stati. ibi. Sacra moue re deũ solers tibi cura futuri. & isra p octo uersus. Scribit aũt Lactan. hũc filias Prœti regis ab insania curasse: ut supra de prœto. & sic unã ex eis in cõiugẽ & regni portionem cõsecutus est: fuit qppe Melãpus iste herbariæ artis pitissimus ut ueteres tradidere & Theodamantẽ filiũ supstitem reliquit.

De Theodomante filio Melampi. Cap. XXXVII.

t Heodamas filius fuit Melãpi Statio teste q dicit. Insignẽ fama sanctoq̃ Melãpode cretũ Theodamãta uolũt &c. Fuit iste Theodamas augur egregius adeo ut absorto terræ hiatu Amphiarao apd Thebas Adrastus & reliq principes q secũ Thebas obsidebãt eũ absorti loco substituerunt.

De Biane seu Bya Amicthaonis filio qui genuit Manthionẽ & Antiphatẽ. Cap. XXXVIII.

b Ias Amicthaonis fuit filius: ut Theodõtius dicit: ex quo Home. hystoriã refert q̃liter Pyro Nelei filia nupta sit quæ qđ supra ubi de Pyro scribit plene: nec de eo aliud legit nisi φ cũ coniuge habitauerit apud Pylũ Nelei ciuitatẽ: & φ ex ea susceperit duos filios Manthionẽ & Antiphatem.

De Manthione Biantis filio: q genuit Clitonem & Polyphidẽ. Cap. XXXIX.

m Anthion ut in Odyssea scribit Homerus filius fuit Biãtis ex Pyro. nec ex eo aliud refert nisi φ genuit Clitonem & Polyphidem.

De Clitone Manthionis filio. Cap. XL.

C Liton manthionis fuit filius: ut in odyssea testatur Homerus ubi dicit: φ cum esset forma & decore conspicuus eum ab aurora raptũ nec ultra usquam comparuisse: dicit tamen Barlaam hunc ad orientales partes abiisse & ibidem de reditu in patriã non curans quibusdam populis imperasse: & ob id fictum eum ab aurora raptum.

De Polyphide Manthionis filio: q genuit Theoclimenem. Cap. XLI.

P Olyphides filius fuit Manthionis ut Homerus dicit in odyssea ubi eum egregiũ fuisse uatẽ asserit: & Amphiarao in bello thebano ab hiatu terræ absorto substitutũ ab argiuis: ubi Statius Amphiarao suffectum dicit Theodamantem Melampi filium: hic Theoclimenem genuit.

De Theoclimene Polyphidis filio. Cap. XLII.

t Heoclimenes: ut i odyssea placet Homero: filius fuit Polyphidis & cũ moraretur in Argo ciuitate & haberet augur insignis: ibi hominẽ interfecit: ob q̃ ã causam cũ inde discessisset & in Pylõ ciuitatem uenisset ex inde cum Thelemaco filio Vlyssis abiit in Ithacam.

De Antiphate Biantis filio qui genuit Oicleum. Cap. XLIII.

a Ntiphates. ut asserit Homerus i odyssea: filius fuit Biæ ex Pyro cõiuge susceptus. nec ex eo aliud habetur nisi φ genuit Oicleum.

De Oicleo Antiphatis filio qui genuit Amphiaraum. Cap. XLIIII.

o Icleus eodem Homero teste filius fuit Antiphatis & Amphiaraum uatem genuit: quem nõnulli Lyncei regis argiuorũ ex Hypermestra filium fuisse arbitrantur.

De Amphiarao filio Oiclei q genuit Almeonẽ: Amphilocum & Catillũ. Cap. XLV.

A Mphiaraus: q̃equid alii dicãt: Oiclei fuit filius: ut i odyssea testatur Hom. & Statius i thebaide dicẽs Tandẽ prorũpere ad actus oiclides &c. Hic aũt inter cæteros augures ueteres clarior habetur. q cũ Adrastus argiuus rex bellũ aduersus Thebanos initurus eẽt: montem una cũ melãpo uisurus qđ futurũ eẽt argiuis si bellũ aduersus Thebanos assumerẽt ascẽdit: & cũ inter alia uidisset se si in bellũ iret: nõ redituꝝ i patriã: latebras petiit: & Eriphile cõiugi suæ: ex qua iã quosdã susceperat filios: tantum tanq̃ fidissimæ latebras suas patefecit. Sane cũ instarẽt argiui pricipes: ut i thebanos irẽt: eũq̃ solũ pquirerẽt: nec inuenire possent: cõtigit ut Eriphile argiæ filiæ adrasti cõiugis Pollynicis uideret monile: qđ olim Vulcanus Hermioni priuignæ suæ & coniugi Cadmi dono dederat. & illud desideraret: & inde cũ argia in cõpositionẽ ueniẽs: monili suscepto Amphiaraũ patefecit: ut i thebaide plenius scribit Statius. Sic igit amphiaraus cõiugis fraude detectus cũ aliis argiuoꝝ pricipibus nõ rediturus iuit i bellũ: in quo dũ die quadã armis & curru isignis preliũ itrasset atq̃ acriter i thebanos pugnaret: repẽte terræ motu facto ingẽti: & ea i parte in q cõsistebat uoragine telluris patefacta absortus est cũ maxima supstitũ pturbatione. Hũc Statius armatum uiuumq̃ in cõspectu ditis descẽdisse describit: & poetico more multa portasse dicit: quæ ad ppositũ nil afferũt. Fuit tamẽ ea tẽpestate tãta ueteribus cæcitas: ut quẽ dei iudicio a terra absorptũ cernerẽt: amicũ dei: imo deũ eũ existimarẽt: eiq̃ ea i parte i qua absorptũ nouerãt tanq̃ deo tẽplũ cõstruerẽt & aras dicarẽt & sacra cõficerent: & ritu dei illũ colerẽt. Huius ãt iuentũ in libro naturalis historiæ dicit Pli. fuisse ignispicã: qđ utꝝ credã nescio. memini ãt legisse apud chaldæos Nẽbroth opus fuisse q p multa sæcula præcessit Amphyaraũ.

De Almeone Amphiarai filio. Cap. XLVI.

A Lmeon amphiarai uatis & Eriphiles fuit filius. huic amphiaraus in bellũ ire coactus nequitiam in se Eriphiles aperuit: eiq̃ futuræ mortis suæ uindictã reliquit: qui defuncto patre memor præcepti tempore sumpto ut paternam pietatem seruaret: in matrẽ impius factus ẽ: eamq̃ peremit.

De Amphilocho amphiarai filio. Cap. XLVII.

a Mphilochus ut i odyssea dicit Hom. filius fuit amphiarai ex eryphile susceptus: nec d eo legi ãplius.

De Catillo amphiarai filio q genuit Tyburtinũ Catillũ & Coracem. Cap. XLVIII.

C Atillus: ut ait Solinus i libro mirabiliũ: filius fuit amphiarai: de quo sic scribit. Catillus enim amphiarai filius post prodigialẽ patris apud Thebas interitum odelaui iussu cum omni fœtu uersacrum missus tres liberos in Italia procreauit: Tyburtum: Coracẽ & Catillum: qui depulsis ex oppido siciliæ ueteribus sicanis a noie Tyburti fratris natu maximi urbẽ uocauerũt. hoc ille.

De Tyburtino seu Tyburto Catilli filio. Cap. XLIX.

T Yburtinus seu Tyburtus filius fuit Catili secũdũ Solinum: & ab eo quia natu maior esset: tybur ciuitas a fratribus denominata est. Plynius autem ubi de naturali historia dicit. tyburtes multo ante Romam originem habuisse & apud eos dicit extare tres ilices tyburtino eorum conditore uetustiores apud quas Inauguratus traditur. tradunt autem eum. s. Tyburtinum filium fuisse Amphiarai qui apud thebas obiit una ætate ante iliacum bellum.

De Catillo Catilli filio. Cap. L.

c Atillus Catilli filii Amphiarai fuit filius: ut asserit Solinus ubi supra: Qui sicut Cato facit testimonium Archas fuit: & classis Euandri præfectus & tyburis conditor.

De Corace primi Catilli filio. Cap. LI.

C Orax (ut solinus de mirabilibus mundi dicit) filius fuit Catilli: eius. s. qui filius fuit amphiarai & una cum Tyburtino: & catillo fratribus urbem cepere Siculorum haud longe a Roma: quam ut supra dictum est a Tyburtino fratre maiore Tyburim uocauerunt.

De Salmoneo Aeoli filio qui genuit Tyro. Cap. LII.

S Almoneus: ut dicit Lactan. filius fuit æoli: & apud Elydẽ regnauit: homo isolẽs & iportabilis. q cũ nõ eẽt regia sublimitate cõtentus: conatus ẽ se deũ eẽ suis ostẽdere: & fabricato æneo põte i sublimi adeo ut elydis partẽ desup tegeret super eo currus agitari faciebat: q tam suo strepitu q̃ pontis ærei sonoritate i tam grandẽ sonũ ueniebat ut tonitruũ uideret: qđ cũ ex iprouiso faceret ad istar tonitrui subditos exterebat. Præterea ex excelso ignitis facibus in similitudinẽ fulminũ iaculabat stantibus satellitibus eius intentis ut fulminatus qlibet: si face iniecta non periret: gladiis iussu suo occideretur: & hac fatuitate se Iouem fulminantẽ arbitrari uolebat. Veꝝ deus uesaniã hanc non diu passus est: q nimo eũ uero fulmine pcussum deiecit ad iferos: ut ait Virgilius. Vidi & crudeles dantem Salmonea pœnas. Dũ flãmas Iouis & sonitus imitat olympi &c. Huic tantum unica filia Tyro supstes fuit.

De Tyro filia Salmonei. Cap. LIII.

T Yro ut in odyssea placet Home. filia fuit Salmõei regis Elydis & ex ea iuxta Enipheũ fluuium Neptũnus transformatus i speciẽ eiusdẽ fluminis illã oppressisset: duos suscepit filios Neleũ & peliã: ut supra de eis dictũ ẽ: q postea nupsit Critheo filio æoli & ei peperit Esonẽ: Pheritã & Amicthaonem.

De Iphiclo filio æoli qui genuit Podarcem. Cap. LIIII.

I Phiclus ut ait Lactan. æoli fuit filius: & cũ potens esset: boues Tyro filiæ Salmonei & matris Nelei: qui Neleo debebãtur surripuit atq̃ detinuit: donec Biantis generi nelei: aut Melampi auguris fratris sui opere restitueret. Nam hic est: qui cum nõ posset filios procreare: habuit a Melãpo seu a Bya: ut serpẽtis uenenum potaret quo potato cõfestim Podarcẽ genuit. Dicit Leõtius uenenum serpẽtis herbã esse: ex qua si gustauerit serpẽs illico morietur: sterilibus ãt confert.

De Podarce filio Iphiclei. Cap. LV.

p Odarces: ut Lactantius asserit: Iphiclei fuit filius: nec de eo aliquid plus habemus.

De Sisypho Aeoli filio qui genuit Glaucum & creontem. Cap. LVI.

S Isyphus æoli fuit filius: ut satis p Ouidiũ patet dicentẽ. Redit ubi æolidẽ saxum graue Sisyphon urget &c. & Horati. i Odis dicit Sisyphus æolides &c. Vbi aduertẽdũ Sisyphos fuisse duos: & sic æolos de necessitate fuisse plures: q̃q̃ duos tãtũ fuisse dicat Lactan. Sed prio de Sisyphis uideamus. Sisyphus primus cõtẽporaneus fuit Danao argiuoꝝ regi: seu saltẽ Lynceo ægisti filio: q Danao successit i regno. nã utrũq̃ testat Euseb. i li. tẽpo. Dicit. n. eũ ephyrã ciuitatẽ: quã postea Corynthus Horestis filius a se Corynthũ appellauit Danao regnãte cõdidisse ãno. s. mũdi. iii. M. dcc. xxix. nec multo post dicit scdm alios eũ. s. Sisyphũ cõdidisse eã Ephyrã ãno. xv. regni Lyncei: q fuit ãnus mũdi. iii. M. cc. xciiii. & hic Corynthioꝝ rex dictus est. i. Ephyræ. nã q Corynthioꝝ reges dicti sũt: lõge postea iceperunt. s. circa ãnũ mũdi. iiii. M. c. regnãte latinis Aenea Syluio & Atheniẽsibus Melanthone pře Codri: & fuit rex eoꝝ primus Aletius. & sic iste eius æoli fuit filius: cuius & critheus & Salmoneus & Iphicleus & alii hoꝝ cõtemporanei. & huius fuit cõiunx Meropes filia Atlantis de quo Ouid. Septima mortali Merope tibi Sisyphe nupsit. Et huius fuere filii q sequunt Glaucus & Creon. Fuit & alter Sisyphus: & hic æoli pariter filius. & de hoc superiores auctoritates testantur potius q̃ de quo dictũ est: & hic ægeo Athenis regnante fuit. Nã ut dicit Lactã. cũ inter duo maria. s. ioniũ & ægeũ monte positũ: q Isthmos dictus ẽ: Sisyphus crudeli latrocinio occupasset: hac pœna mortaliũ pascebat: ut hoies prægrauans igenti saxo necaret. Seruius uero dicit. φ cũ transeũtes cepisset residẽs in scopulo ad lauandos sibi pedes aduocabat: itẽ eos officio calce illos ex prærupto præcipitabat in mare. Hũc aũt dicit Home. morã traxisse in Ephyra ciuitate argiuoꝝ: quæ postea corynthus dicta. Alii insuper dicunt φ hic secretarius fuerit deoꝝ. & quia secreta mortalibus reuelasset: apud iferos dãnatus est: hac pœna ut semper saxũ igentis ponderis euoluat: ut ait Ouid. Aut petis aut urges ruituꝝ sisyphe saxũ &c. hũc

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Theſeus ut ſupra ubi de eo ſcripſimus: occidit: q ſi filius æoli fuit: eē nō potuit eius æoli cuius ſupior fuit Si ſyphus: qui longe fuit antiquior. Nec potuit eē æoli regnantis apud Lypară: cū hic iam mortuus eſſet antęq̄ ille naſceretur. & ſic uidetur tres fuiſſe æolos: quos idifferenter poetæ uentorū deos ſeu omnes unū uentorū deum nominant: huius Siſyphi ſunt qui credant Vlyſſem fuiſſe filiū: ut ubi de eo dictū ē. Saxū aūt ſurſum deducere & demū ad inferiora dimittere: dicit Macro, ſuper ſomnio Scipionis itelligi debere eum iefficacibus laboriofiſq̄ conatibus ultā terere: quod profecto prædonum eſt.

De Glauco filio Siſyphi q genuit Bellerophontē. Cap. LVII.

g Laucus ut in Iliade ait Home. filius fuit Siſyphi regis Ephyræ. nā in perſona Glauci huius glauci ne potis aduerſus Diomedē pugnātis apud Troiā oēm Genealogiā eiuſdē Glauci deſcribit ut ſequit.

De Bellerophōte Glauci filio q genuit Laodamiā Iſandrū & Hyppolochū. Cap. LVIII.

Bellerophon ut in prædicta Glauci oīone ad Diomedē: filius fuit Glauci prædicti. Fuit eqdē Bellerophon iſte iuuenis inclyto decore cōſpicuus & iſignis: uirtutis eximiæ. Hunc regem Ephyræ fuiſſe dicit Homerus: qui a Prito rege argiuoq̄ regno priuatus: apud eū eo iubente diuertit. Cuius uxor Anthia ſeu ſecundū Lactantiū Stenobes formoſitate eius capta in ſuā cōpellauit libidinem: renuentemq̄: quod ei uim uoluiſſet inferre Prito accuſauit. Qui indignatus cū noluiſſet occidere eū: Iris in quibus iubebatur occidi: Ariobati ſocero ſuo deferendas tradidit illi. Bellerophon autem in Lyciam uenſens ab Ariobato ut moreretur ad occidendam Chymæram miſſus eſt. Erat enim Chymæra mōſtrū: ut ubi ſupra de ea dictū eſt. Bellerophon aūt equo pegaſo ſumpto euolauit ad illā atq̄ occidit. Inde cū eēt Ariobati aduerſus ſolimiſſos bellū: de uirtute Bellerophontis confidens: illū miſit i pugnā: Qui æqne ſolimiſſos expugnauit atq̄ fugauit. Tertio aduerſus Amazonas iſaltātes in eū: arma arripi iuſſit. Bellerophon āt ſuperatas in terminos redire coegit. quæ cū uidiſſet rex eius miſertus eſt: & Achimenē filiā ſuā Anthiæ ſororem ut dicit Lactan. dedit in coniugem cū parte regni: ex qua ipſe ſuſcepit Iſandrum Hyppolochū & Laodamiā Stenobes aūt ſeu Anthia cū reſciſſet eū a patre honoratū ſeipſam iteremit. Et ut placet Seruio: ob hoc crimen Priti filiæ in inſaniā deuenere. Ex eo uero qđ hic fictum eſt: fic ſentit Fulgētius. Dicit. n. Bellerophontē qua ſi buleferinta: qđ nos latine ſapiētiæ cōſultorē dicimus: qui libidinē ſpernit: ideſt anthiam. Anthion. n. græce contrarium latine dicitur. quæ anthia Priti cōiunx eſt: qa pritos pamphilia lingua ſordidus dicitur: & cuius uxor libido niſi ſordidi eſt: & bona cōſultatio: ideſt bellerophon qualē equū ſedet niſi pegaſum: quaſi pegaſion. i. fontē æternum. Sapiētia enim bonæ cōſultationis æternus fons eſt. ideo pēnatus quia mundi naturam uniuerſam celeri cogitationum theoria colluſtrat. Præterea Bellerophon chimæram occidit. Chimæra enim quaſi chimæron: ideſt fluctuatio amoris quā tricipitē dicit Fulgē. & ideo tricipitē: quia tres amoris ſint actus: hoc eſt incipe: perficere: & finire. Dum. n. amor nouiter uenit: ut leo feraliter iuadit. q̄ capra in medio ſit: uel fingatur: perfectio libidinis eſt ea uidelicet cauſa q̄ animal ſit in libidinem ualde pronū. At uero q̄ poſtremo draco dicitur. qa poſt perfectionē uulnus det pœnitentiæ uenenūq̄ peccati &c. Sed quicqd dicat Fulgentius: hoc habet hiſtoria: chimærā montē eſſe Lyciæ in ſummitate flāmas euomens. Demū leones paulū inferius inde alens: & poſtremo in radicibus ſerpentū abundans. quæ cū illū redderēt inhabitabilē. & circāadiacentibus noxiū. Bellerophon ut alibi dictum ē: his nociuis ſublatis habitabilē reddidit. Præterea uidetur placere Plyn. in lib. naturalis hiſtoriæ ab hoc primo equo uehi compertum:

De Laodamia Bellerophontis filia & Sarpedonis matre. Cap. LIX.

l Aodamia filia fuit Bellerophontis & Achimenis coniugis eius. hæc autem cum uirgo formoſa eēt Ioui placuit: q̄ cū ea cōcubuit: & ut dicit Home. ex ea Sarpedonē pepit: q̄ poſtea rex Lyciæ fuit.

De Iſandro Bellerophōtis filio. Cap. LX.

l Sander: ut Home. ſcribit in iliade: filius fuit Bellerophōtis & Achimenis. & cū eēt bellū inter Lycios & Solimiſſos aduerſus ſolimiſſos acriter pugnās occiſus eſt.

De Hyppolocho Bellerophontis filio: qui genuit Glaucū. Cap. LXI.

h Yppolochus ut ſupra dicit Hom. Bellerophōtis fuit filius ex quo nil aliud rectat niſiq̄ Glaucum genuerit. De Glauco Hyppolochi filio. Cap. LXII.

Glaucus Hyppolochi fuit filius ut ipſemet in iliade interroganti Diomedi dicit. Nam cū iſte troianis ueniſſet adiutor: die una aliquādm aduerſus diomedē pugnaſſet cū eo tādē in colloquium uenit & inter alia qualiter a Siſypho per Glaucum: & per Bellerophōtem & Hyppolochum natus ſit: recitauit: ob quam recitationem memor factus Diomedes ueteris amicitiæ prædeceſſorū ſuorū ſecum conuenit: ne amplius inuicem pugnam inirent. & hinc inde datis ſumptiſq̄ muneribus diſceſſerunt: iſte tamen Glaucus in prœlio poſtea occiſus eſt.

De Creonte Siſyphi filio q genuit Creuſam. Cap. LXIII.

Creō rex fuit corithioq̄ & Siſyphi filius: ut Medeæ uerbis i tragœdia eiuſdē Seneca poeta demōſtrat dicēs. Nō uēiat unq̄ tā malus miſeris dies. Qui ple fœda miſceat plē idytā Phœbi nepotes ſiſyphi nepotibus &c. Credo hic itelligi creontē hūc ſiſyphi latrōis fuiſſe filiū: & ob id Medæa tāq̄ ex turpi gñe. pcreatos ſiſyphi nepotes hic reſpuit filiis ſuis cōſanguineos futuros.

De Creuſa creontis filia deſponſata Iaſoni. Cap. LXIIII.

Creuſa ut ſatis pximo ſupra patet filia fuit Creōtis corynthiorum regis: & deſponſata Iaſoni. quā obrem indignata Medea cātaminibus ſuis ignem inextinguibilē ſcrineolo idufit: illudq̄ firmatum tanq̄ iocale aliquod ad eius gratiam filiis promerendam eidem creuſæ p filios paruulos miſit: quæ cum uiſura quid muneris mitteretur ſcrineolum aperuiſſet: euolauit ex illo ignis conſe-

ſtim: qui creuſam regiamq̄ creontis exuſſit omnēcum iam Medeæ filii prædicti diſceſſiſſent.

De Cephalo Aeoli filio qui genuit Heſperum. Cap. LXV.

Cephalus Aeoli fuit filius: ut de eo loquens carmen ſonat Ouidii ubi dicit. Aſpicit æolidem lignotā ex arbore factam &c. Huic fuit uxor Pocris Erictheī regis filia. Eam tamen dicit Seruius Hyphili fuiſſe filium. fuit & hic ab aurora dilectus. quæ ut dicit Seruius: illi dedit canem uocatum Lelapam: & haſtilia duo oia quæ uellet contingentia: eo q̄ uenationibus delectaretur: cui cū eius poſtularet amplexus: reſpondit Cephalus ſe iuſiurandum habere cum coniuge mutuæ caſtitatis: Cui auro rā caſtimoniam Pocris quæſo tranſformatus experiaris Qui cum ſe mercatorem finxiſſet & munera ingētia promiſiſſet: eam in ſuum deſiderium flexit: & turbatus ſe maritum confeſſus eſt. Ouidius uero dicit q̄ cū Aurora Cephali uteretur amplexu. & hic nil præter Pocrim amaret ab Aurora indignante dictum. Siſte tuas ingrate quærelas Pocrim habe dixitq̄ ſi mea prouida mens eſt: Non habuiſſe uoles &cæ. Quibus audi tis cœpit Cephalus de pudicitia cōiugis ſuſpicari & experturus in mercatorem ſe tranſtulit: domum ueniēs ſuum cum omnia caſtitati congruentia cerneret a cœptis deſiſtere uoluit. Tandem pſeuerās in propoſito muneribus pactus eſt eius concubitum: quo facto ſe Cephalum demonſtrauit. Pocris autem criminis conſcia erubeſcens in ſyluas abiit & adhæſit Dianæ: cœpitq̄ una cum ea uenari: cui Diana canem dedit: & iaculū. Porro cum precibus ad ſe reuocaſſet Cephalus ab ea canem & iaculum habuit. Ipſe autem uenationibus uacans more ſolito ferueſcente ſole ſecedebat in umbras: auram refrigerii cauſa cantu uocans. Ruſticus autem quidam nympham uocari putās pocri retulit: quæ zelo percita: ut uideret quæ nam eēt quæ uocata accederet inter uirgulta uallis ſe abſcondit. Et eum audiſſet cephalum blanda uoce Auram uocantē: mouit ſe paululum: ut uideret qđ uidiſſe noluiſſet. Cephalus uiſo uirgultorum motu: feram ratus iniecit iaculū & inaduertens ulnerauit uxorem. quæ ulnis eius ſuſcepta: orans ne Aura loco ſui duceret uxor a cephalo expirauit. Anſelmus aūt uidetur credere hanc aurā fuiſſe fœminā: & ſcribit cephalum ex ea ſuſcepiſſe filium Heſperū: qđ & Theodōtius arbitratur: & ſic erit hiſtoria & non fictio qđ narratur.

De Heſpero Cephali filio. Cap. LXVI.

h Eſperus alter a ſupiori filius fuit Cephali & auræ ſeu auroræ: ut dicit Anſelmus: ubi de imagine mundi. de quo nomine excepto nil aliud reperitur.

De Athamante Aeoli filio qui genuit Prixum Hellem Learcum & melicertem. Cap. LXVII.

Athamas rex filius fuit Aeoli: ut ſatis per Ouidium patet: ex quo talem hiſtoriam Seruius refert. Dicit enim q̄ Athamas habuit Neiphilem uxorem: ex qua ſuſcepit Phrixum: & Hellem. Verum cum inſania liberi patris concitata in ſiluas abiiſſet: Athamas filius eius Inoem Cadmi filiam ſuperinduxit nouercam. Quæ uti nouercarum mos eſt: priuignis exitium machinata cum matronis egit: ut frumenta ſerenda corrumperēt: quo peracto fames ualida ſubſecuta eſt. Tandem cum ad conſulendum Apollinem miſſiſſet athamas: Ino eum: qui miſſus fuerat: doloſe corrupit: egitq̄: ut referret ab oraculo dictum neyphilis filios ad famē auferendam immolandos: quos & ipſa accuſauerat: q̄ frumenta inceſſent: Athamas autem inuidiam plebis timens Phrixum & Hellem publice arbitrio commiſit nouercæ: ēlā autem illis ſalutare conceſſit remedium: egitque ut Phrixus aureum abduceret arietem. Qui Iunonis nutu monitus una cum Helle ſorore ſua illum conſcendens mortem euitauit: & abiit. Inde ſuperaddit Ouidius. Iunonem excitaſſe ab inferis furias in Athamantem: quæ uenētes in aulam: in qua forte tunc erat Athamas: eum colubribus iniectis in tantam deduxerunt inſaniam: ut dum uideret Inoem ad ſe uenientem cum duobus filiis Leenā illā crederet: & filios ſuos Leenæ catullos: quāobrem emiſſo clamore ingenti in eos irruit: & Learcum ex filiis alterum ex ulnis matris excerptum totis uiribus illideret ſaxo. Quod Ino uidens terita cum Melicerte filio altero fugiens: ſe ex rupe quæ Leuchothea dicitur præcipitem dedit in mare. Quid tandem de Athamante factum ſit nullum extat ueſtigium. Iunonem regnorum & diuitiarum deam thebanis infeſtam ſæpiſſime poetæ dicunt, propter crebram regum apud eos mutationem ex qua profecto populis mala conſequuntur plurima. Verum quod ad athamantem ſpectat dicit Barlaam Inonis odiū in priuignos egiſſe: ut opere cuiuſdam arietis nutritoris Phrixi Phrixus ipſe cum ſorore Helle cum omni ornatu regio: & theſauro aufugerent: quod Ino dolens non tantum athamantem infeſtabat iurgiis q̄ regnum ſpoliaſſet diuitiis: & ſplendore regio: ſed omnes regni proceres in eum tāquam in regni deſolatorem incēderat. qbus impulſus Athamas: & i Inoem accenſus. nō in eam ſolum: ſed & in filios: quos ex ea ſuſceperat die quadā more furentis irruit: & ſecutum exinde eſt qđ ſupra dictū eſt:

De Phrixo & Helle filiis Athamantis qui Phrixus genuit Cythorum. Cap. LXVIII.

Phrixus & Helles filii fuere athamantis regis & Neiphilis in quos dum Ino nouerca machinareē mortem: ipſique: ut dicit Lactantius per inſulam ferrentur incerti: eis a matre aries aurei uelleris apparatus eſt. Seruius autem ſupra dixit a patre: eaque iubente illum conſcenderunt ambo colchos uſque petituri ſalutem. Quos cum per mare deferret aries: contigit: ut helles perterrita caderet in pontum: & confeſtim a uertigine raperetur aquarum ex quo ſecutum eſt: ut æternum illi cognomen ponto imponeret. Nam ab ea demerſa de cætero ſemper Helleſpontus illa maris particula in qua periit appellata eſt. Phrixus autem incolumis deuenit ad Oetham colchorum regem: & cum ab eo comiter fuiſſet ſuſceptus: iuxta matris imperium arietem ſacrauit ſuperis. Alii Marti tantum conſecratum uolunt. Et: ut ſcribit Pomponius mela: iuxta phaſis fluminis hoſtia oppidum a Themiſtagora mileſio conditum eſt & phaſim denominatum: penes quod Phrixi templum: & lucus fuit nobilis aurei uelleris ariete. Phrixo tandem Octa filiam dedit in coniugem puto ego calciopem. Verum cum oraculo dicente audiſſet ut ſibi ea

VNiVERSiDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

ueret ab Aeoli prole:sciretq; Phrixum Aeoli nepotem:esto illi filiam in coniugem dediſſet: & iam Phrixus ex ea filios ſuſcepiſſet:ſibi magis timens:q̃ genero parceret ad euitãdum periculum illi pronunciatum Phrixum interfecit incautum. Quod autem hic fabuloſum uidetur: & ſi ſupra ſecundum opinionem Barlaæ expoſitum ſit:libet aliorum ſenſum apponere. Sũt ergo qui dicant Phrixo & Helli nauem ad fugam fuiſſe paratam cui aureus aries eſſet inſigne. Euſebius autem dicit a Palefato affirmari arietem uocatum fuiſſe nutritorem:per quem a nouercalibus inſidiis liberati ſunt. Sed quid ergo diis ſeu Marti conſecratũ fuit a Phrixo ſi nauis tantum aut aries nutritor fuit? Ego autem quod dicit Barlaam aut uerum:aut ueritati proximum reor. & q̃ a matre ſit illi aries apparatus ſic poteſt intelligi. Diximus enim ſupra eam non mortuam:ſed in ſiluas aufugiſſe:quæ uiuens potuit tanquam conſcia filio reuelaſſe theſauri locum & ſic arietem aureum præparaſſe. Marti autem ideo conſecratus eſt aries:ut intelligamus reges conſecrare theſauros & ſeruare ut eis opitulantibus uolentes bellum poſſint inferre:aut a ſe inſtante opportunitate repellere. Scribit inſuper Euſebius hoc ſecundum quoſdam fuiſſe regnante athenis Erictheo:argis uero Abante anno mundi.iii. Mil. decc.xx. Secundum autem alios regnante argis Prito:anno uero mundi.iii. Mil.dcccxliii.

De Cythoro Phrixi filio. Cap. LXIX.

CYthorus filius fuit Phrixi:ut in coſmographia teſtatur Pomponius. Dicit enim circa partheniũ amnem iter alias eſſe Cythoſorum ciuitatem a Cythoro Phrixi filio poſitam. hic cum aliis Phrixi filiis:ut dicit Lactantius: Phrixo occiſo:intrauit mare:ut ad Athamantem auum aufugeret: ſed naufragio uexatus ab Eſone Iaſonis patre:una cum fratribus ſuſceptus eſt: nomina tamen fratrum non uidimus.

De Learco & Melicerte filiis Athamantis. Cap. LXX.

LEarcus & Melicertes filii fuere Athamantis:ex Inone cadmi filia:ut ſupra dictum eſt. Hi tamen: ut prę monſtrauimus paruuli periere. Nam Learcus ſaxo illiſus a patre obiit. Melicertes autem cum ſe una cum eo Ino mater dediſſet in undas abſortus eſt. Aiunt tamẽ uenerem miſertam eorum oraſſe Neptunnum ut numero deorum maris illos iungeret:qd̃ factum eſt:& ob id Ino leucothoe uocata eſt:a rupe ex qua ſe deiecit in mare. Latine tamen amatuta dicitur. Melicertes uero palemon dictus eſt:qui latine ſonat portunus. & uenerationę præcipua templis & ſacris ritu deorum culti fuere iam dudum. Seruius autem dicit Melicertem a boetia nauigio ithſmos adiiſſe:eumq; demum ab æthiope rege ſuſceptum:& ithſmia ſacra quæ in honorem Neptunni celebrabantur facta melicerthia. & hinc eſt q̃ a Neptunno numero deorum aſcripti ſunt. Theodontius addit cauſam dicens q̃ cum Ino forma ualeret: & ætate. & Melicertes ſpectoſiſſimus fuiſſet puer: & fugientes nauigio, deueniſſent ad ſiſyphum qui & æthiops a nonnullis uocatus eſt:ipſum æthiopem in libidinem pronum eorum abuſum fuiſſe concubitu: & in prę mium eius eos maris feciſſe deos: & ſic apparet Venerem pro eis interpellaſſe. & alibi dicit idem Theodõtius æthiopem illos profugos portui præfeciſſe:eiſq; in quotidianos ſumptus puentus omnes ex portu dediſſe & hinc illis nomina immutata.

Cur auctor Alexãdrũ Macedonẽ & Scipionẽ Africanũ iter Iouis filios nõ apponat. Cap. LXXI.

POteram ſi placuiſſet tam ampliſſimæ tertii Iouis proli duos illuſtres addere uiros Alexandrum ſcilicet Macedonẽ aſiæ domitorem & Publium Cornelium Scipionem:cui conceſſum eſt & hiſpanias ab afris occupatas recuperare: & ipſos afros Romanis ſubigere. Verum:quoniam iã horum æuo in deſuetudinem abiiſſe uidetur ſtultitia uetus: illa qua gloriabantur inſignes fictionibus generi deorum aſcribi: & illa aduenerant ſæcula:in quibus per uirtutem claritas quæreretur: hac extuliſſe illos fictione potius q̃ ſplendor uideretur ridiculum:omittendos cenſui. Præterea quod ambitiõe quæritur atq; fraude:aut taciturnitate reſpuitur. non ſatis iuſte conceditur. Paſſus enim primo Alexander eſt fabulari Iouem anguis in ſpeciem cum olympiade matre mixtum & ſe genitum ex cõcubitu illo: inde iam nõ contentus titulorum multiplicium:quos fortuna audaciæ ſuæ fauens ſplendori addiderat ſuo: & quod ſatis uulgi fabula nõ uidebatur quæſitum:fraude Iouem in patrem ſibi quærere conatus eſt:ſacerdotibus ad hoc ãmonis libyci ſubornatis. O inſipidum indyti tuenis deſiderium:malle potius ſe adulterio q̃ ex connubio genitum: malle matrem habere inceſtuoſam potiuſq̃ pudicam:malle draconis ſe filium credi q̃ Philippi clariſſimi regis:& potius ſpurium q̃ legitimum arbitrari. O mortalium mentium:non ſolum inanis:ſed deteſtanda gloria:is qui continue in oculis amicorum patiebatur mortalia per mendaciorum faſcinationes ab eiſdem ſe immortalem exiſtimari cupiebat inſipide. Sed quid tandem? hanc ob cauſam reiicitur merito ne fraude gaudeat qui uirtute poterat laudari. Scipio autem & ſi murmure uulgi diceretur a Ioue in ſpeciem ſerpentis in cubiculo matris uerſato genitus:& ob id:& quoniam nocturnus eunti in capitolium nunquam latrarẽt canes occurentes:& eius operantibus meritis uideretur augeri fabulæ fides:& ſi non negauerit cum ſapientiſſimus eſſet confiteri nunquam uoluit:quamobrem cum friuolo honori tacite renunciaſſe uideatur: nõ eſt meum illum eidem expreſſe concedere. Et ſic cum nuſquam alios Iouis compererim filios uel nepotes:& ſibi fecerit proſapia finem:ego æque libello conficiam.

Genealogiæ deorum gentilium Ioannis Boccatii de Certaldo Liber. xiiii. in quo auctor obiurgatiõibus reſpondens in hoſtes poetici nominis inuehit. Prohœmium.

Rei domos opacas & cælo remotiſſimas animarum fontium ſedes:eſto titubanti gradu: Diuina tamen luce præuia: perambulauimus: & maris ampliſſimi non ſolum ſcabroſa litora: quinimmo & inſulas uario ſub ſole iacentes indefeſſa nauigatione per circuitum quæſiuimus omnes: ac inſuper eius profundiſſimos gurgites: adeo perſpicaci quadam indagatiõe ſulcauimus: ut Neptũni cæruleas ædes: atq; Prothei ſenis: & nympharum choros: & thalamos ac etiam eiuſdem pelagi beluas: & agmina piſcium: & flumina num uiderimus capita. poſt hæc & urbes præclaras: & umbroſa nemora: ſyluas inuias: celſos montes: & lubricas ualles: atq; abſcondita rupibus antra. Necnon & æquora tractu longiſſima: ac ſimilitudines ipſo horrendas nomine peragrauimus. Et quaſi ſumptis Dædali pennis audaci quodam uolatu in cælum uſq; meditatione delati: Iouis aureum tronum: Solis auream domum: deorum atria: templa ingentia gemmis & auro conſpicua: & cõſiſtorium ſuperum mira luce ſplendidum: atq; uenerabile: & ſiderum diuitias perpetuas: & eorum flexus: atq; reflexus & admirabili compoſitos motus perſpeximus ordine: & undiq; clementiſſime rex tuxta promiſſum ueteris naufragii prout cõceſſum eſt deſuper fragmenta collegimus: & in unum corpus qualecunq; fit pro utribus igenii noſtri redegimus. adeo ut a Demogorgone: quem primum deorum omnium erranties priſci dixere initio ſumpto per eiuſdem ſucceſſiones ordinate ad extremum uſq; Iouis tertii filium æolum: eiuſq; æoli Athamantem & athamantis Learcum & Melicertẽ filios deduximus omni diligentia adhibita ut mũ implerctur deſiderium. At ide ne in aliquo tuis uotis uideretur omiſſum: aut quos comperimus ex antiquis: aut quos mea ſententia approbaui fictionibus cunctis ſenſus appoſuimus: ut ipſe præſtate deo uiſurus es. Quibus ſic peractis: quaſi in quæſitã a principio ſtationem ſeu ſinum uenerimus: ſuadebat quietis deſiderium: ut in litus ex nauigio profilirem: & ſacro gratiarum dẽo exhibitori rite peracto laborum uictrici cymbæ lauros apponerem: & inde in exoptatum ocium ire. Attamen conſilium longe probabilius menti deſuper infudit deus. Monemur enim auctoritate prudentum: ut ex præteritis quid futurum ſit coniectura prænoſcamus. Agitari quippe procellis infeſtis: nonnũq; in pernicie uſq; niſi præmunita ſint: permaxima etiam cõſueuere nauigia: quid ergo nauiculæ futurum arbitrandum eſt: ſi medio in ſalo ſoluta: & abſq; gubernatore linquatur? Non ergo adhuc parum ſupereſt labor. Proris quippe alliganda eſt continenti: & anchoris fundanda ualidis: ac etiam quibus poſſumus tegenda tutamẽtis eſt: ne ab ignibus ſtrepẽtis ætheris fulminibus exuratur: ſeu ab imbribus mixtis grandine diluaſ: aut a ſtridulo aglone turbido auſtro: furẽti euro libyco: aliiſq; nullo perflãtibus ordine ſcopulo: aut litori illi datur. uel forſan abundis fluctuantibus abſorbeatur & pereat. Quã ſudore plurimo per euripos & ſonantia ſaxa per maris æſtus: & mille pericula incolumem itineris in finẽ uſq; deduximus. Quæ quidem tunc peregiſſe reor: dum obiecta iãdudũ: aut obiicienda in poeſim & poemata ab hoſtibus poetici nominis rationibus ueris retudero. Noui equidem & memini: quot & quæ ignari iam dixerint non habentes in contrarium reſponſorẽ. Et hinc dum hoc perlegent opus inuidia infeſtante: quid in poetas: & quid in me dicturi ſunt: ſatis pericplo. Labori igitur huic extremo: qui duobus aliis uoluminibus terminabitur auxiliũ deſup fundat: qui rerum omnium Alpha & O. principium eſt & finis.

Alloquitur auctor regem. Cap. I.

VEniet opitulante ieſu chriſto: quoniam ſic mihi propoſitum eſt: rex illuſtris opus hoc anteq̃ alibi gradum flectat in ſacras celſitudinis tuæ manus: ut cuius iuſſu factum eſt: ſe primo illius exponat iudicio: & eidẽ pro utribus præſtet obſequium. Quod poſtq̃ benigne ſuſceptũ conſpexeris: rõne & ſublimi ingenio tuo partes eius quaſcunq; diſcuſſeris: miraberis q̃ in tam protenſum uolumẽ poſtulatum tuæ claritatis euaſerit: quantuncunq; ob librorum penuriam multis in locis non ſatis integrum putem: & forſan legens latentes nuper ſub rudi cortice ſenſus nunc productos in lucẽ nõ aliter q̃ ſi ex igneo globo recentes ſcaturire latices uideas mirabundus aſpicies: atq; ipſum modeſta quadam delectatione lauda bis. q; iam dudum de poetis uera arbitratus fis: eos ſcilicet non fabuloſos fuiſſe ſimpliciter homines: ut inuidi quidam uolunt. Sed eruditiſſimos quidem atq; diuino quodam animo: & artificio præditos. Verũ collectis omnibus qualis de opere toto tua futura exiſtimatio ſit non ſatis certum habeo. Hoc tamen mecum cogito te de corpore & membris ſola agente iuſtitia ſanam & integram laturam ſententiam: ac etiam opinor: quia mihi uas apta regia caritate tua redargues: & cõmendabis: quæ laudanda cõperies. Magnum quippe immo maximum hoc mihi erit: & iam ſpe ipſa lætor & gaudeo. Cæterum cum uſum iam illud in amicorum manus uiſendum tradideris. & tua licentia prodibit in medium: reor nõ æqua ſic ab omnibus ponderabiẽ lance: nec nouũ hoc erit ſub ſole. Trahit ſua quẽq; uoluptas. Præterea liuor edax lœtalis uluẽtiũ peſtis adeo occupauit a primæuo hominũ pectora: ut rariſſima eo exurente æqua in quẽ mauis præſtenẽ iudicia. Quã ob cauſam in eũ ſurgent rabido latratu plurimi: & quas comperient ptes minus acri ſoliditate firmatas: morſu impio auferent & diſcerpent. Aduerſus quos: quoq; ex ueteri more iam uerba & obiectiões ariolorum: ut iam dixi: ne longus labor reſoluaẽ facile: & ignitis agentibus ſpiculis euolet in cineres & fauillã: opportunis reſponſionibus occurram neceſſe eſt. Oro tamen: ut & ipſe rex optime: cui laborauit diu: una mecum generoſum pectus opponas: ſecurus ſi feceris hoſtes laboris noſtri tanq̃ fumus in auras euaneſcent.

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Pauca aduerſus ignaros. Cap. II.

C Oncurrent:ut fit:ad ſpectaculum noui operis non ſolum uulgus ineptum:ſed & eruditi homines conuenient:& poſtq̃ undiq; pſpectauerint:non dubitē quin aliqui uiri ſint pbitate uenerabiles & itegræ mētis atq; ſciētiæ:qui tua ſequentes ueſtigia commendanda laudabunt:& affectiōe quadam ſacra minus probanda redarguent. Quibus ego benedicere gratias agere:obſequiūq; præſtare:& eorum tenebor collaudare iuſticiam. Sed longe numeroſior multitudo corona in circuitu facta in rimas minus bene compacti operis:& quaſcūq; mēdas:ſi quæ erūt:impiget oculos auidior uidiſſe quid mordeat:q̃ inueniſſe qd probet. Aduerſus hos mihi ſupereſt bellum:mihi arma ſumēda ſunt:& melioribus rationibus ut conculcem neceſſe eſt. Sane nō i totum ſimul agmen. Nam circūuentus forſan opprimerer facile:ſed diſtinctis aciebus:ut aſſueſcāt certamini manus:& paulatim conteranť hoſtes. i debilibus primo corripienda ſunt iacula. Sunt hi:ut reliquū inamus uulgus:hoies quidā iſani:quibus tanta loq̃citas eſt:& deteſtabilis arrogantia:ut aduerſus oia quoꝝcūq; pbatiſſimorū hominū præſumāt clamoribus ferre ſententiam eos floccifacere uilipendere:& ſi queant turpi dānare ſermone. qui poſtq̃ boatu ſonoro:quaſi maximū ſuum prædicent decus ſe idiotas confeſſi ſunt:ueluti nil amplius in ſuam ignauiam inici poſſit:ſummū bonū cōmeſſationibus:libidinibus:& inerti ocio uacare exiſtimantes in ganeis atq; lupanaribus ſpumantia uino præ ſe tenentes pocula. Et externa eructantes crapula eruditorum hominum uigilias:meditationes:& ſtudia:honeſtoſq; labores:& modeſtiam ſpurcido ore dānare:& ſuis obſcænitatibus fœdare conantur:ex quo fiet:ut hoc uiſo opere ridētes dicāt. O inſipidus homo:quātum dulciſſimæ quietis:quantum temporis optimi perdidit:quantum friuoli laboris impendit:quot membranas amiſit:& incaſſum uerſiculos exarauit? Nonne ſatius fuerat amaſſe:potaſſe:dormiſſe:& tam grande tempus uoluptatibus tribuiſſe:q̃ has ſcripſiſſe nugas? Profecto qui ſe prudentes haberi uolunt ſtultiſſimū genus hominū eſt. Nam perdito lucubrationibus tēpore:anteq̃ unam diem lætam ſentiant dānando probanda in mortē concidunt æquā cūctis. O ſanctum O uenerabile iudicium:ex lenonū bachanalibus:ex ſenatu gnatonicorū:ex ganeis manduconū atq; bibionum:& ex meretricantium emiſſum fornicibus. Sed quid multa? Horum ergo uituperationes illuſtrium uirorum ſplendidas laudes arbitror:cum turpitudinis participem a turpibus laudatum exiſtimē. Vadant ergo tales:& cauponibus:laniſtis:cætariis:atq; meretriculis gannientes applaudant:& ſomno uinoq; marcentes ſuas illis laudes ingerant:& ſapientes uiros eorumq; labores in ſua luce permittant. Cum nil ignaro indecentius homine:nil indocto faſtidioſius ante quidem diem miſerum atq; caducum mortalitatis ſuæ corpus infœlicis animæ fecere ſepulchrum. Hi quippe tam fœtida olent infamia:ut rudentes aſinos:grūnientes ſues:mugienteſq; boues:ſapientes poſſint cum patientia audire:eos audire non poſſunt. Eant iterum tales & uentri deſeruiant:& ne dum alios reprehendere:ſed apparere:ſi quando ſobrii ſunt in conuentu hominum erubeſcant.

Aduerſus eos qui cum non ſint ſapientes cupiunt apparere. Cap. III.

P Roſpectabit:& hoc opus ſpecies hominum altera moribus forte minus redarguēda priore:ſed prudentia non maior:& hi ſunt qui ante uiſum ſcholarum limen: quia quandoq; philoſophorum quorundam audiuere nomina putant ſe philoſophos eſſe:ſeu ſi non putent ut ab aliis credantur exoptant:& quadam ficta grauitate uerborum:& morum ponderoſitate uiſis aliquādo nonnullis libellis uulgarium:non niſi de apicibus rerum uerba faciant:& ut æſtimentur quod cupiunt apud eruditiſſimos uiros uerſantur mouentes perſæpe de ſublimioribus dubia:ut puta qualiter tribus perſonis una tantum ſit deitas:uel nunquid deus poſſit ſibi ſimilem facere:aut cur non per mille milia ſæculorū creauerit deus orbem:quā fecerit & huiuſmodi. Et dum reſponſa prudentum percipiunt factis quibuſdam ratiunculis friuolis in contrariū:& auditis doctoꝝ replicationibus atq; concluſionibus q̃ſi non ſatis illis ſatiſfactū ſit:quatientes ſi uideanť paululū caput & torquentes cū cachinno faciem & circūſtantes etiam intuentes non aliter q̃ ſi indulgeant reuerentiæ reſpōdentis ptereūt. Et tandē qa ex ore pbatiſſimoꝝ hoium intellectus eorū tenuit:& remiſſus excepit:ſeruauitq; memoria apud mulierculaꝝ textrinas ſeu potius ſi pſtetur in triuiis ignaro aſcultante popelo uti ipm deū cōſuluerint poſt longū ſuſpiriū blacterātes emittūt uolētes ex hoc percipi q; non abſq; labore plurimo quod dixerint igenio & ſpeculatione ſua ex penetralibus diuinæ mētis euulſum ſit:& ut omnino inſipidis ſapientes appareant:ampliatis ſermonibus non tamē eodem uerborum contextu:quinimmo nunc huc nunc illuc per uarias materias ſaltitantes:nec de aliqua concludētes ſed ſe auditoreſq; implicantes ſuos ſeu pleniſſime liberales artes nouerint:quarum perſæpe nomina non nouerunt. Priſcianum Ariſtotelem:Ciceronem:Ariſtarchum:Euclidem atq; Ptolemæum alioſq; circa hos ſignes uiros ſtomacoſa quadam dicacitate neglexiſſe demonſtrāt ſe tractos aientes ad ſublimiora theologiæ dulcedine. Sic & de moribus hominum:& de geſtis heroum:ac de ſacris legibus & inſtitutis legumq; latoribus. Et ſi quando contingat poeſis:aut poetarum intrare colloquium:tanto cum faſtidio illos:& poemata uti integre uiderint omnia:& deſpicienda cognouerint damnant:uituperant:floccifaciunt:& a ſe eiicere oſtendūt:ut uix tolerare poſſint:etiam imprudentes & balbutientes aiunt Muſas:heliconem caſtalium fontē:& Phœbi nemus:& huiuſmodi delyrantium hominum nugas eſſe:& puerorum ad grammaticam eſſe præludia. Ex quibus fatuitatibus iam ſatis ſcio quid monſtrum iſtud ſpectantes in me:quid in opus meum:qd in poetas dicturi ſint. Veꝝ reor hoꝝ uecordiæ cōpatiendū potius q̃ rōnibus inſiſtendū. Nā cū ſeipſos nō itelligāt:longe minus alios itellecturi ſunt:ignari ſūt:& luce ueritatis carētes:ſenſualitate duce ſe trahi pmittūt:qbus charitate mea nō eorum merito dixiſſe uelim:ut alienis omiſſis officiis exerceāt ſua. Et ſi hac gloriæ cupiditate agitantur:ut ſapientes exiſtimenť ſcholas itrent:audiāt præceptores:libros euoluant:uigilēt atq; diſcāt:& pa

leſtras diſputantiū ſolertes uiſitent:memores ne feſtini in doctoratū euolēt pictagorici iſtituti:quo cauebať:ne quis ſcholas eius itrans loquuturus de philoſophis os apiret anteq̃ per quinquēniū audiſſet. Quod cum laudabiliter fecerint:& in bene meritum titulum uenerint:ſi libet in medium prodeant:predicent:diſputēt:redarguant:& caſtigent:atq; acri ſpiritu ſuis redargutoribus inſtent. Aliter autem feciſſe non oſtentatio ſapientiæ ſed dementiæ eſt.

Quædam in iuriſperitos paucis de paupertate laudibus immixtis. Cap. IIII.

S Vnt inſup hoies qdā toga aureis bullis & ornatu fere regio inſignes nec minus inceſſu & morū grauitate atq; oris facūdia ſpectabiles:magnis proſtergati clientoꝝ cateruis & igenti auctoritate cōſpicui. Hi qdē ſunt clariſſimi legū præceptores:& tribunaliū præſides:a quibus ſi rite exerceanť iura:frenanť hoium illecebres mores:extolliť inocentia:& qd ſuū ē unicuiq; poſcēti cōceditur:qbus reip. neruus nō ſolū in ſuis uiribus ſeruať:ſed perēni iuſticia augeť in melius. Venerabiles ergo & præcipuo honore digniſſimi ſunt. Sane quātuncūq; alioꝝ purgēt ſua prudētia notas:una tamē labe fere polluti ſunt oēs:auri cupiditate laborāt:nec aliqd ſeu aliquē laude dignū putāt:ni fulgeat auro. hos ego uēturos exiſtimo cum reliquis:ut proſpectent:nunquid operi noſtro aliqd criminis poſſint ſuis inferre legibus:Nec me fallit ſi morem ſequentur ueterem qd obiecturi ſint. Cōſueuere quidē relictis roſtris & prætoria exeuntes:& potiſſime dum curis paululū ſoluti in conuentū amicoꝝ ueniunt:ſi cōtingat inter loquendū fieri mentio poetaꝝ illos extollere laudibus:quoniā eruditiſſimi atq; eloquentiſſimi fuere uiri. tandem poſt multa abſconditū ſub melle uenenū non lætale tamē emittūt. Dicuntq; eos parū fuiſſe prudentes iquantum tempus omne terentes facultatē ſecuti ſunt. ex qua poſt longos labores nullæ conſequuntur opes:ſuperaddentes ob hoc pauperrimos homines fuiſſe poetas:nullo ſplendore ſpectabiles:nullis diuitiis:nullo famulatu iſignes:uolētes ex his itelligi. qa non diuites fuere:nullius pcii eoꝝ exiſtimāda ſit facultas. Quæ qdē uerba una cū abſcōdita cōcluſiōe facile audiētiū aios intrāt:cum oēs in auaritiam proni ſimus:& ſtulta credulitate arbitremur ſummū bonum poſſidere diuitias. Hac ergo impulſi peſte autumo ſi laborem inſpexerint noſtrum:eos poſt multa dicturos opus. ſ. pulchrū:ſed ſupuacaneū:& inutilē ſudorē meū:eo q; minime tēdat quo cæterorum mortaliū labores intēdunt:& ſic nō ſolum aduerſum me apparebit dixiſſe ſententiam:ſed ex conſequentia quadā tanq̃ ſummū & deteſtabile malū:una cum opere poetas cū paupertate dānaſſe uidebunť. Pia quippe & humanitati cōformis atq; opinioni uulgari hæc uideť obiectio:& gratiarū actiōe digniſſima:dūmodo ex fonte caritatis exundaret in mediū. Verū quoniā ex offuſcato appetitus inepti iudicio ſumit originē. iidēda eſt atq; abiicienda:& eoꝝ prurigini cōpatiendum. Et quoniā dignitati taliū inſup deferendū eſt:ne ſe poſtergatos exiſtiment obiectionē eoꝝ uerbis amplioribus in ſuos ortus uertēdā puto. Cōfitebor ergo ſponte qd dictū eſt:poeſim nullas afferre ſubſtantias:& poetas paupes fuiſſe:ſi paupes dici debēt qui ultro ſpreuere diuitias. Stolidos autē fuiſſe nō cōfitebor:eo q; poeſis ſtudiū ſequuti ſunt:cū prudentiſſimos arbitrarer:ſi ueꝝ deum catholice cognouiſſent:& nūc reaſſumēdo:ne cōfeſſione mea tam ultronea uidear abſolute obiectoribus tanq̃ uictoribus areā liquiſſe certaminis:& obiectionē primā deducamus in mediū. Dicunt ergo ſplēdidi legū interptes iſignes poeſim nullas afferre diuitias:uolētes ob id:ut ſatis percipi poteſt:ea ab imitandis excludere:quaſi nullius iter ſcientias reliquas ſit momēti. Equidē ut iterato dixerim:certū eſt poeſim nullas afferre diuitias:non tamen aſſentio:ut iſti uolūt:hoc ignobilitate contingere. Verū quia ſpeculatiuarū diſciplinarū nō ſit officium tale:aut intentū:ſed mechanicorum artificum ſeu fœneratorū:quorū in hunc finem ois tendit intentio:qui ut cito ueniat nil gratis penitus operanť. Sic & cauſidici qui hinc ex delictis hominū:inde ex legū peritia ſibi officinas conſtruunt:in quibus uenalis linguæ malleo nūmiſmata cudunt:& auꝝ ex miſerorū lachrymis uerboſitate cōficiunt:qd poeſis generoſæ memor originis oino abhorret:& renuit:ex quo ſi dānanda aut paruipendenda eſt:nullius una ſecū pretii erit phyſica rerū magiſtra:& cuius opere entium cauſas diſcimus. Nullius æque theologia. cuius demōſtrationibus rite deum cognoſcimus:quibus:nullum unq̃ quærēdi theſauros fuiſſe ſtudiū audiui. Si neſciunt iſti:poeſis maioribus uacat. Nā cū cælos inhabitet diuinis imixta cōſiliis paucorū hominū mentes ex alto in deſiderium æterni nominis mouet:& ſua pulchritudine in ſublimes cogitationes impellit:tractiſq; iuentiones peregrinas oſtēdit:atq; ex igeniis egregiis ſermones exquiſitos emittit. Et ſi quando placidis uocata pcibus e ſublimi ſede deſcendit in terras ſacris comitata muſis:non celſa regum palatia:nō moles delicioſorū:domos exqrit habitatura. Verum antra atq; prupta montiū:umbras nemoꝝ:fontes argenteos:ſeceſſuſq; ſtudentium:q̃uīcunq; pauperrimos:& luce pictura uacuos itrat & icolit:quod alibi forſan plenius oſtendetur exigente materia:& ſic cum ætherea ſit:atq; perēnis nullū ſibi cum pituris cōmerciū eſt:ſplendoreſq; manu factos tanq̃ futiles & inanes paruifacit:& renuit de ſuis contenta bonis non curat aggregare diuitias. Poſt hæc ex iam dicta poſitione ſubnectūt minus prudētes fuiſſe poetas:qui tale ſecuti ſunt dogma:ex quo nullæ ſequacibus cōſequātur opes. Quibus ut reſponſum ſit:reor plurimum prudentis opus circa eligenda conſiſtere:& ideo hos cōuenire uelim:quis i eligendo prudentior ſit habendus merito:iuridicus:an poeta. Aedepol prudentius actum puto elegiſſe trahētem ad ſublimia mentem:quā ad terreſtria deprimentē:ſtabilem:q̃ caſurā:quæ lōgæuū bonum pſtet:q̃ quæ breuiſſimū exhibet. Elegere poetæ ſciētiā iter ſydera:iter deorū ſedes:ornatuſq; cæleſtes ſuos cōtinua meditatione trahentem Nunqd hoc uerū ſit teſtimoniū reddant ipſa uatū poemata ipulſu trahentis eleganti ſtilo poetarū deſcripta calamo. Cauſidici uero legū facultatē ſecuti ſola ſcriptorū ualent memoria:nō ex igenio:ſed ex litteris legūlatorum iura reddētes:nec putandū eſt ut ſatis uideri poteſt:eos inſiſtere circa excelſa:aut ſemota naturæ:utputa nunqd recta an tranſuerſa uia ſol ab idis petat hiſpanos. qnimo nūqd hæreditario iure an emphitheotico uel pcario Titius uel Sēpronius occupet agellū nunqd certū debitum:aut uſurariū

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

dicendum sit. Nunquid ardens fœmina solut possit a frigido uiro. magna sunt & egregia hæc: & ex gremio naturæ sublata. Præterea poesis quá ueteres prælegere poetæ stabilis est: & fixa scientia æternis fundata atq; solidata principiis: ubiq; & omni tẽpore eadẽ: nec ullis unq̃ cõcussa motibus. Leges aũt nõ sic: nõ equo iure uiuit cũ æthyope sauromata. Nõ eadẽ legũ auctoritas bello laborãtibus atq; læta pace getis: nec nõ augent sæpe minuũt: quæ plurimũ potestatis sitituta municipalia legibus: cõstitutoneſq; regnoq; facit illas in dictum stro: aut neglectæ sunt: aut oino abolitæ: & sic nõ idem semp sunt: ut cõperta poesis: ex qbus ne plura dicã satis patet facultatẽ legũ: nõ scientiã esse dicẽdã. Et quã præsit scientia facultati: prudẽtes nouerunt tam ueteres q̃ moderni. Insup longæuũ bonũ præstat imitatoribus poesis: si bonũ dicẽdũ est: qd omnes optare uidemur uitã. s. fama saltem: si nõ detur aliter in longæuũ æuũ deducere. Nã ut liquido constat: fere imortalia sunt: cũ noie cõponentis carmina poetarũ. Iuristæ uero & si paululũ splendeant uestibus: sæpissime moriẽ cũ corpore nomen. Breue est ualuisse per sæculũ: si sæcula numerenẽ Homeri. Et ut in optatũ ueniã nulli uidebiẽ dubium erudito prudẽter elegisse poetas: ubi minus iurisperiti in electione fuere prudẽtes infipiẽtes effecti: dũ qd suũ est uitiũ conanẽ in imeritos retorquere. Pauperrimos fuisse poetas ex eodẽ: quo supra fonte haurientes pleno effundũt ore: & potissime cũ ipsi sint doctissimi legistæ: quasi ifamis & detestabilis sit pauptas. Manifestũ est equidẽ urisperitos: ex lachrymis alienis: ex ærũnis: & alienis piculis: & persæpe miseris: ut dictũ est: auri iam multũ cõflasse: & ide palliatos: fimbriatos: uaria tectos pelle: aureis coruscos clauis: lõga post tergum clientũ comitate caterua: cũ sic mortaliũ uelit demẽtia icedẽtes. Sic poetas: nõ ignauia sua: sed innocentia: & qa uolunt pauperes fuisse negari nõ potest: sed q; isti minime uolunt spectabiles infigni atq; perẽni claritate fuere: qd' exẽplis ostẽdisse nõ erit difficile: Certũ habemus Homerũ adeo inopẽ extitisse: ut nõ esset illi lumnibus capto unde sumptus puero duci posset ipẽdere. Sed expecta pauxillum: & uidebis nunqd hæc fuerit ornata pauptas. Supato Dario potẽtissimo atq; ditissimo persarũ rege ab Alexandro macedone: eius in mediũ uenere iocalia: iter quæ capsula aurea comperta est artificio & ornatu preciosissima. Hæc tam regis in mediũ uenere iocalia: iter quæ capsula aurea comperta est artificio & ornatu preciosissima. Hæc tam regis q̃procerum consensu unanimi non Alexãdri iocalibus: sed Homeri uoluminibus seruata est. Quis unq̃ tã splẽdidus phaleratis iuristis honor impẽsus est? Sarsinate bonorũ fortunæ Plauto paupior nemo fuit: ægestate quippe: at honeste uẽtrẽ pasceret: ad molas manuarias precio fatigabaẽ die. noctes in cõponẽdis comœdiis ducebat insomnes: quaq; numerositas & artificiũ egit: ut laurea uictoq; atq; triũphantiũ impatoq; insigne præcipuũ nõ paruipenderet eius quãtũcunq; pauperis ambire comas: cuius odor & uriditas in eius nominis decus perseuerat usq; in hodiernum: ubi legum interpretum birreta auro nõ prohibente mures & tineæ consumpsere. Ennio insuper brondusino homini clarissimo tamen uati adeo tenues fuere substantiæ: ut in auentino unius tantum ancillulæ contentaretur obsequio: cuius seruitorum penuria honorum abũdantia perem & lutisigoli filium non audiuit! Fuit illi non amplius in bonis q̃ patrius agellus unus apud uicũ anden: cui dicunt pietola hodierni: haud longe Mantuam non absq; litigio possessus: cuius agentibus studiorum meritis Octauiani Cæsaris orbi toto præsidentis amicitia usus est: a quo cum iussisset moriens æneida igne cremari: ut seruaretur poema egregiũ: omnis legum auctoritas pedibus calcata est: & eleganti carmine iussum seruari coliq;. Quis sceor legistarũ quãticũq; splẽdentiũ indicis lapillis & auro honor tã magnificus a tã glorioso principe, ipensus est! Veniebant insup plurimi læta paupertate: & honoribus æquis conspicui: Sed exemplis finis imponendus est. Cum tam his: q̃ præmonstratis rationibus satis ostendisse arbitror poetas prudentes: & quantuncunq; pauperes splendidos etiam fuisse: eosq; perẽni uiuere fama: ubi caufidicorum opes & nomina tanq̃ fumus in auras abiere: nec non eisdem rationibus demonstrasse opus hoc si ualẽt poemata minime superuacaneum esse: nec sudores meos friuolos componendo. Nũc autem post hæc libet paululum exire limen: si forte queam obloquentium in paupertatem frenare impetum. Est igitur paupertas quam multi fugiunt tanq̃ importabile malũ: ut uulgo placet: caducoq; bonoq; paucitas. Esto ego existimem eam animi ægritudinẽ fore: qua & abundantes persæpe laborant. Prima quippe: si defiderio careat augẽdi: placida atq; optabilis est: & eius infinita sunt cõmoda. Secũda uero pacis & quietis est hostis misere cruciãs mentes: quibus inhabitat. Prima poetarum fuit quos isti pauperes uolunt: eis quippe dãmodo esset qd' uitæ sufficeret satis erat. Hac enim duce libertatẽ uolentes consequimur animi tranq̃llitatem: & cũ his laudabile octã: qbus mediis uiuentes in terris gustamus cælestia. hæc in solido sita ẽ: nec fortunæ mũdana uersantis minas aut iacula timet: fulminet æther desup: cõcutiat uentoq; ipetuosa rabies orbẽ: inundent cãpos imbres affidui. Diluant flumina: sonet classicũ: tumultuosa oriãtur bella. Discurrant pdones undiq;. Hæc ruinas ridens & icẽdia dulci securitate lætat. Hæc oraculo Apollinis in pſona Aglai sophidii parui possessoris agelli thesauris Gygis regis prælata est. Hac delectati poetæ ornare uirtutibus animũ: meditatiõibus uacare cælestium: alusonis carminibus poemata texere: & nomen sibi perpetuũ quærere potuere. Hac delectatus Diogenes sui æui splendidissimus Cynicorum princeps diuitias: quarum abundantissimus erat: omnes potuit largiri uolentibus atq; largitus est. Doliumq; quasi uersatilem domum q̃ palatia habitare maluit: & lactucas siluestres suis lotas manibus manducare: q̃ Dionysio adulari: ut tuccetis uteretur regis. Hæc uoluntaria rerum abiectio: & claritas studiorum ad se uisendum euocasse potuere superbum iuuenem: atq; iam animo orbis tenentem imperium Alexandrum macedonem eius amicitiam exquirentem: & frustra munera ingẽtia offerentem. Hac delectatus Xenocrates ortulo cõtentus modico: eiusdẽ iuuenis aium mouisse potuit in

desiderium beniuolentiæ suæ q̃ isigni legatione atq; donis regiis postulauit. Hac delectatus Democritus patrios agros & inumerabiles opes reipu. Athenienſiũ ultro concessit: satius ducẽs cũ paupertate studiorũ liber tate lætari: q̃ opum seruili cura uexari. Hac delectatus Anaxagoras dulcedine tractus philosophiæ potuit ingentia prædia neglexisse: asserẽs quoniã seipsum perdidisset: si illã colere uoluisset. Huius ope Amyclas pauper nauta noctem in littore solus clamantẽ Cæsarem cuius uocem superbi timebant reges ad hostiũ gurgustioli atq; pulsantem audiuit intrepidus. Sic & pauper Aruns flagrante Italia omni ciuilis belli incendio iter marmoreos lunæ montes: cæli solis lunæq; pspectans motus stetit ipauidus. Hæc non ituenturq; paupertatem lacerant fugiuntq;. Dicant oro si oportuisset Homerũ de re agraria cũ u illico litigare aut de domestica a curatore domus rõnẽ exigere: quãdo iliacũ excogitasse carmẽ: & nomẽ suũ claritate siderea floridum in hodiernũ usq; protendere potuisset: Quando Virg. Quando reliqui poetici cũ paupertate sectãtes. Non igit illam sprẽuerunt amicti purpura: eo q; paliastro tenui tecta procedat Nam rite studentium prima gloria est nescio quippe: immo scio quid referat corpus ornasse uestibus aureis: si mens uicioq; labe sordescit: nec ut arbitrentur anxia comitati turba sola procedit. Hanc uates semper laureis insigniti prosequunt: & sæpe nominatus Homerus: Esiodus: Euripides: Ennius: Terẽtius: Virgilius: Flaccus. Aliiq; plures diuinis ornaue re carminibus. Sic põpatamẽ fulgidiori palmatis induti tunicis Camilli: Quintii: Curtii: Fabricii. Scipiones Catones inuidia olim & gloria facinorum q̃ auro ditiores splẽdidis comitantur triumphis: eamq; excelsis p̃ posuere regibus: orbis præfecere imperio. Sic ergo sociatã: fic ornatã solam squalentem peritiq; iuris dicent incedere. Secunda insuper paupertas eorum profecto est: qui eam tanquam hostem conantur effugere: nõ aduertẽtes dum maiori conatu sequuntur diuitias ueræ pruant paupertatis ingremium. Precor quid aliud paupertas est q̃ summa in abundantia angi desiderio congregandi? Tantalum nediuitem dicam: si cibis circundatus & poculis fame sitique pereat! Absit: pauperrimus habendus est. Sed concedamus legistis nostris opulentiam dari: & quid ex inde uoluptatis possint assumere uideamus. si experientiæ credimus assidua ardentiq; semper premuntur solicitudine: qui diuites nuncupantur. Si appareat in aere nubecula confestim pluuiã suspicatur: & timet anxius: ne nimia corrũpanẽ sata: si uentus excitet: ne euellanẽ arbusta: aut ædificia ipellanẽ paueſcit. Si suscitetur in terris incendiũ ne in suas euolet ædes timore labascit. Si bellũ nascat armẽtis gregibusq; supiminere rapinã miser ariolatur. Si cõcordia ex litigiis oriatur tanq̃ suũ infortuniũ ingemiscit. Amicorũ inuidiã: latronũ astutiã: raptorũ uiolentiã: affiniũ insidias: tumultus ciuicos. Secordia uexatus assidua expaueſcit. Possem supaddere multa: quæ nõ solũ diuites hos paupes faciunt: sed egenos. In lubrico posita sũt fortunæ bona: nullo certo firmata subsidio. Desistant ergo in benemeritos insultũ facere miseri: uideantq; ut litigii causam auferant omnẽ: nil secũ uates uoluisse cõmune illi turbæ lis imixta: & frequẽtia fori apud rostra insiliũt clamore uenali poetæ in syluis & solitudinibus ocia meditationibus terũt. Illi sonuum crimina cupido exquirunt animo. liti illustriũ carmine extollunt clara facinora. Illi totis affectibus cupiunt auq̃. Illi totis uiribus gloriã quærũt & inclytã famã: & ne pluribus insitem fatis hæc inter se distãtia sunt. Quæ si uos oium rerũ iudices mouere non possunt: ut loquamini moderatius in poetas: moueat uos uestri Solonis auctoritas: qui ex amplissimo legũlatore in poesim iam senex uoluntarius euolauit.

Qui sint & q̃ multa poetis quidã apponant. Cap. V.

Est præterea serenissime regũ: ut tu lõge melius nosti: diuino munere domus in terris cõposita ad instar cælestis cõcilii sacris tantũ studiis dicata: in hac sublimi i solio ex dei missa gremio philosophia rerũ magistra pſidet augusta facie: & diuino splẽdore conspicua: regiis iduta uestibus: & aurea isignita corona: nec aliter q̃ mortaliũ iperatrix: cũ prima siniſtra libellos: & dextra regale baiulat sceptrũ: & diserto sermone audire uolẽtes: q̃ sint laudabiles hominũ mores: quæ naturæ parentis: uires: qd ueq; bonũ & cælestia docet archana. Quã si intres nõ est dubiũ qn sacrariũ omni reuerẽtia digniſſimũ uideas: & si circũspectes qeqd humana possunt agere studia: qeqd ingenia speculari: qequid cõprehendere intellectus: uidebis liquido & adeo miraberis: ut tecũ ducas unũ totũ cõtinẽs domũ cẽ: imo ipsam fere diuinæ mentis effigiẽ: & iter alia sũma ueneratione digniſſima sunt ibi post dominam cælsiori in sede locati hoies. nõ multi tamen: mites aspectu: atq; eloquio etiã morũ grauitate tanta honestate atq; uera humilitate spectabiles: ut credas deos potius q̃ mortales. Hi iam præsidẽtes dogmatibus pleni abũde aliis igerũt: quæ nouerunt. Est & alia multitudo pstrepẽs uariarũ quidẽ hominũ spẽrũ: ex qua nõnulli omni abiecta supbia uigiles mãdatis insistũt: si forte studio quæãt in altiorẽ deuenire gradũ. Alii uero sunt: qui fere rerũ pricipiis auditis elato aio in uestes iperatricis uncas iniciũt manus: & acri uolẽtia qbusdã subreptis piculis uariis isigniti titulis: quos nõnunquã extra domũ uenales cõperiũt: nõ aliter q̃ si mentẽ oẽm diuinitatis perceperint fastu quodã iflati: ex sacra se proripiunt æde. Quãto tamẽ cũ detrimento insipientũ prudẽtes aduertũt. Hi autẽ ad uersus quascunq; bonas artes cõiuratione unanimi facta. ante alia conanẽ fingere bonũ uirũ. Exterminãt autem facies suas: ut appareant uigilãtes: incedũt isuper deiectis i terrã oculis. ut nunq̃ a meditationibus separari uideanẽ. Tardo tamẽ ferũtur gradu: ut sub pondere sublimiũ speculationũ nimio ab insipidis titubare credantur: honesto uestimentoq; utunẽ habitu: nõqa mẽs honesta sit: sed ut ficta sanctitate decipiãt. prarus est sermo illis grauisq;. rogati nõ absq; pmisso suspirio & tẽpulculo iterposito. ac eleuatis i cælũ oculis paululũ resposa cõcedunt uolentes ex his a circũstãtibus arbitrari: qa ex lõginquo supercælestiũ sanctorũ arcano non absq; difficultate uerba deducãt in labia: q̃ sunt dicturi: pietatẽ: sanctitatẽ & iustitiã pfitenẽ: pphetico psæpe utẽtes uerbo. s. zelus domus dei comedit me. Hinc ad ostẽtationẽ suæ admirãdæ scientiæ pcedẽtes: q̃ nõ nouerũt oia dãnat: nec frustra. Hoc faciũt eni: seu ut nõ interrogenẽ de his respõdere nescirẽt: seu ut tanq̃ uilia & minora: & a se cognita dspexisse atq; neglexisse uideãt: & uacasse maioribus. His aũt decipulis captiuatis isi

VNIVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

plentũ iudiciis ciuitates ambire: sæcularibus se miscere negociis: consilia pstare: cõnubia tractare: cõmessationibus itereſſe: eitandũ dictare tabulas: testamentorũ executiones assumere: & multa minus philosophos decentia agere psumptuose incipiunt atq; psequunt: ex quibus fit: ut in famosam uulgi famã quãdeq; deueniant: ex qua tanta tumiditate turgescunt: ut incedentes cupiant a uulgo digito demonstrari: & lõge magis audire: q pergrãdes magistri sint: uidere q; eis assurgant psidẽtes in triuiis: eos rabi uocitẽt: salutẽt: inuitẽt: pponant: a q; pficiant ex his omni cõsideratione seposita audẽt oia: nec uerentur in alienas messes falces imitere suas: ex quo fit: ut dum cætera pter sua ignominiose deturpare conãtur iteruenìat aliquãdo de poesi: & poetis colloquiũ: quorũ audito noie tanto repente accendãtur furore: ut igneos occulos illos habere diceres. Nec possunt cõsistere: fremũt. agũturq; ipetu. Demũ quasi aduersus eos: nõ aliter q in lethales hostes cõiuratũ sit nunc in scholis: nunc in plateis: nunc in pulpitis asciltante nõnunq uulgo inerti in eos insano clamore prũpunt: ut nõ de innocuis tantũ: sed & de se timeant circũstantes: & aiunt poesim oino nullã: aut futilẽ facultatem atq; ridiculã. Poetas hoies esse fabulosos: imo illos: ut despectiori utantur uocabulo: nõnunq fabulones appellant. Rura syluas & mõtana colẽtes: eo q; moribus nec urbanitate ualeant Præterea eorũ poemata esse dicũt obscura nimis atq; mẽdacia lasciuiis plena & deorũ gẽtiliũ nugis atq; ineptiis referta. Afferentia Iouẽ quẽdã adulterũ & spurcidã hoiem: nunc deorum patrẽ: nunc cælorũ regẽ: nunc ignẽ: nũc aerẽ: nunc hoiem: nũc taurũ: nũc aquilã: & huiusmodi incõueniẽtia. Sic & Iunonẽ & alios infinitos eos multorũ nominum celebres facientia. Mentiũ isup seductores clamitãt esse poetas: ac suasores criminũ: & ut turpiori: si possint: cõmaculẽt nota: prædicãt eos philosophorũ simias esse. Firmantes inde poetarũ libros legisse: aut tenere prægrande piaculũ: ac nulla facta distinctione auctoritate: ut aiunt fulti Platonis eos ne dũ e domibus: sed ex urbibus esse pellendos: & eorũ scænicas meretriculas Boetio approbãte in exitiũ usq; dulces detestabiles fore atque eiiciendas una cũ eis: & renuẽdas oino. Quid multa? longũ nimis eẽt oia i mediũ deducere: quæ illis exitiale odiũ infestante iuidia dicẽda furẽtibus parat. Ad hos tã celebres iudices: tam æquos: tã mites: tam fauorabiles satis credendũ est princeps inclyte deueniet opus nostrũ qd scio circũdabũt more leonis famelici: ut inueniant qd deuorent: & quoniã omne poeticũ est: nõ expecto mitiorẽ sentẽtiã q irati fulminẽt in poetas: nec scio qbus spiculis pectus apponã: nisi eis quæ uetus odiũ demõstrauit: illa conabor repellere. O bone deus sis tu indiscretis: iã incõsideratis clamoribus obuius: & horũ demẽtiũ obsiste furori. Et tu etiã rex optime: quoniã ad triones uentũ e generosi pectoris tui uiribus adsis: fer opẽ militãti tibi. nũc ais opus est: nũc pectore firmo: acuta & uenenata: nec roboris tela istorũ sũt. Nam si inepti sint iudices: alias tamẽ ualẽt: & ideo horreo & tremisco nisi deus primo: qui nõ deserit sperantes in se. Et tu inde faueris: & tenues mihi uires sũt: & ingenium debile: sed spes ingẽs subsidii: qua fractus in eos irruam comitante iustitia. cordi ingerere iam audaciam. sentio.

Poesim esse utilem facultatem. Cap. VI.

GYmnasium pusillus intraturus hõ aduersus has gyganteas moles firmãtes auctoritate: qua possũt aut nullã: aut futilẽ facultatẽ fore poesim: si peõter ante alia quid nã sit poesis seu circa quod eius uersetur officiũ: nil aliud defecisse reor: q in scirpo quæsisse nodũ Sed quoniã faciẽdũ est: quæso ut id aperiant hi facultatum oium pceptores egregii: ut appareat: circa quod nostrũ uelint uersari certamẽ. Scio obstinata fronte nullo unq psusa rubore ridentes inquient: q; paulo ante male dictũ est. O bone deus adsis: & has ridiculas obiectiones aduerte: & in melius eorũ dirige gressus. Dicũt ergo dãnãtes poesim eam omnino nullã esse: qd si sic est: scire uelim unde iam dudum tot illustres uiri sibi poetæ quæsiuere nomẽ. Vnde poematũ multa uolumia? Vnde hoc nomẽ poesis ortũ est. Si poesis nihil est. Certe si respõsuri aliquid sint: per ambages ituros reor: cũ nihil aliud quæãt iure respondere: q q; aduersus inanẽ positionẽ suã sit. Certissimũ. n. est. ut post hæc suo loco mõstrabit: hãc: ut cæteræ disciplinæ: a deo a quo sapia ois: initium habuisse: & uti reliquæ ab effectu nomen sortita est: a quo demum celebre poetarum nomen deriuatum: & inde poematũ poetis. Quibus stantibus non oino nihil: ut aiebant uidetur eẽ poesis. Quæ si scia est quid inquiẽt sophistæ clamosi? Credo paululũ retrahẽt pedem uel potius i secũdã obiectionis partẽ ob disgregatiuã copulã trãsuolantes inquient si facultas ẽ: futilis facultas est. O ridiculũ rãcidulũ satius tacuisse fuerat: q uerbis friuolis i errorẽ sese pcipitasse maiorẽ. Nõne uidẽt ignari ipsum nois huius: facultatis. s. significatũ semp aliqlẽ plenitudinẽ demõstrare. Sed de hoc alias. Et qso exprimant elegãtes hi uiri quo iure poesis facultas dicẽda sit futilis: cũ eius istigatiõe opitulante diuina grã tot extẽt clara uolumina. tot memorãda poemata: tot inuenta plucide atq; peregrina: obmutescẽt eqdẽ: si patiẽt inanis ostentationis uredo. Siqd obmuttescent dico: mori mallẽt q ueritatẽ nedũ extremis labiis: sed taciturnitate fateri. in diuerticulũ aliud irruent & suo iterpretãtes iudicio hũc dicẽt adiectiõe futilem itelligendũ fore dãnosam atq; detestabilẽ: eo q; poemata a poesi uenientia deorũ suorũ cantẽt illecebra & ifanda suadeãt. Esto possit hæc iterptatio reprobari cũ futile nõ sit quod est illecebris plenũ: poterat tã æquo aio tolerari: sed qd ob eã uolunt posset rõne fateri cum cõfitear ultro nõnulla fore poemata id qd asserũt exprimẽtia: qobrẽ si mala species posset bono generi derogare uicissent. Sed depcor si Praxiteles aut Phydias sculptura doctissimi ipudicũ sculpserit priapũ in iolẽ nocte tẽdentem potius q spectabilem honestate Dianam. Aut si contingat apelles: seu noster loctus quo suo æuo non fuit Apelles superior. Martem se ueneri immiscentem potius q Iouẽ dis ex trono iura præbẽtem has artes damnãdas fore dicemus stolidissimũ esse fateri lasciuientiũ quippe ingeniorum culpa hæc est. Aequo modo iam dudũ nõnulli fuere poetæ si tales poetæ dicendi sunt qui seu rõne quæstus seu ad gratiã populi pmerendam sic eo exquirente sæculo & illecebri suadente lasciuia: honestate omissa in has i ptias corruere Quæ qdem dãnandæ detestandæ & abiiciendæ: ut latius post dicẽ. Ob hoc tamẽ quorũdã fingẽtiũ scelus

non est uniuersalis dãnanda poesis: a qua tot in uirtutes suasiones & poetarũ monita atq; documẽta legimus ab his quibus curæ fuit cælestes meditatiões sublimi ingenio ac summa cũ honestate & stili atq; uerborũ ortu describere. Sed qd multa? Est nõ solũ aliquid sed scia ueneranda poesis. Et ut sæpius in præcedẽtibus uisum est: & in sequẽtibus apparebit: nõ futilis: sed succi plena facultas est: sensus uolẽtibus ex fictionibus ingenio pmere. Et sic patet ne longius ptrahamus sermones: primo certaminis igressu duces hos terga dedisse: eosque modico labore nostro aream liquisse duelli. Sed quid poesis sit explicandum est: ut ipsi uideãt q stolide opinẽtur illam futilem facultatem.

Quid sit poesis: & unde dicta: & quod officiũ est eius. Cap. VII.

POesis est quã negligẽtes abiiciunt & ignari. Est feruor qdam exqsite iueniendi: atq; dicẽdi seu scribendi qd inueneris. Qui ex sinu dei pcedens paucis mentibus: ut arbitror: in creatione cõcedit. Ex quo quoniã mirabiles fiturarissimi semp fuere poetæ. Huius. n. feruoris sũt sublimes effectus ut puta mentẽ in desideriũ dicẽdi cõpellere: peregrinas inauditas iuentiones excogitare: meditatas ordine certo cõponere: Ornare compositum inusitato quodam uerborum atq; sententiarum contextu: uelamento fabuloso atq; decẽti ueritatem cõtegere. Præterea si exquirat iuentio: reges armare in bella: deducere naualibus: classes emittere: cælũ terras & æquora describere: uirgines sertis & floribus isignire: actus hominũ p qualitatibus designare: irritare torpentes: desides aiare: temerarios retrahere. sontes uincire: & egregios meritis extollere laudibus & huiusmodi plura. Siquis aũt ex his qbus hic ifundit feruor hæc minus plene fecerit iudicio meo laudabilis poeta nõ erit. isuper quãtuncũq; urgeat aios: qbus ifusus ẽ praro ipulsus cõmẽdabile pficit aliqd si istrumẽta: qbus meditata pfici consueuere defecerint. ut puta grammaticæ præcepta atq; rhetoricæ: quorũ plena notitia opportuna est. Esto nõnulli mirabiliter materno sermone iã scripserint & p singula poesis officia pegerint: hic & liberaliũ aliarũ artiũ: & moraliũ atq; naturaliũ saltẽ nouisse principia ẽ necesse necnõ & uocabulorũ ualere copia: uidisse monimenta maiorũ: ac etiã meminisse historias nationũ: & regionũ orbis: maris: fluuiorũ: & mõtiũ dispositiões. Præterea delectabiles naturæ artificio solitudines opportunæ sunt: sic & trãquilitas animi & sæcularis gloriæ appetitus: & psæpe plurimũ pfuit ætatis ardor. Nã si deficiãt hæc nõnunq circa excogitata torpescit igeniũ. Et quoniã feruore hoc ingeniorũ uires acuente atq; illustrante nihil nisi artificiatũ pcedit: ars utplurimũ uocitata poesis est. Cuius quidẽ poesis nomẽ nõ inde exortũ est: unde plurimi minus aduertẽter existimãt. s. a pico pyis: qd idẽ sonat qd fingo fingis: qnimo a poetes uetustissimũ græcorum uocabulũ latine sonãs exqsita locutio. Nam primi: qui isflati spiritu exquisite rudi adhuc sæculo cœpere loqui: utputa carmine: tũc oino loquendi genus incognitum: ut sonorũ auribus audientium etiam uideret: illud pẽsatis moderauere temporibus: & ne delectationẽ nimia breuitate subtraheret: aut longitudine plurima luxuriãs tediũ uideret inferre certis mensuratũ regulis atq; itra diffinitũ pedum & syllabarũ numerũ coercuere. Sane quid ex hoc tam accurato dicendi ordine psilibat: nõ dicebatur poesis amplius sed poema: & sic: ut iam diximus: tã arti q artificiato ab effectu nomẽ cõsequutũ est. Inquient forsan isti obiurgatores perlucidi: & si dixerim scientiã hanc ex dei sinu recentibus adhuc aiabus infundi se nolle uerbis meis satis pstare fidei: qbus satis roboris æquis animis: quæ uidemus assidue poterãt præstitisse: sed adhuc egemus testibus. Si ergo legerint quid Tullius Cicero homo philosophus nõ poeta dixerit in ea oratione: quã apud senatũ habuit pro Aulo licinio archia in fidem forsan faciliores deueniẽt. Dicit eni sic. Atq; sic a sũmis hoibus eruditissimisq; accipimus. Cæterarũ rerũ studia atq; doctrina: & pceptis: & arte constare poetã. Natura ipsa ualere: & mẽtis uiribus excitari: & quasi diuino quodã spiritu inflari. &c. Et ne orationẽ lõgius ptrahi: satis apparere potest: piis hoibus poesim facultatẽ eẽ & ex dei gremio originẽ ducere: & ab effectu nomẽ assumere: & ad eã isignia atq; fausta multa spectare: qbus ipsimet negãtes utũt assidue. Si quærãt ubi uel quãdo i prõptu est: fateant ipsi quo duce: cuius opere fictiones suas ipsi cõponãt dũ scalas gradibus distinctas in cælũ erigũt: dũ pceras arbores ramorũ fœcũdas æque ad astra pducũt: dum mõtes in excelsum usq; circuitionibus ambiunt. dicẽt forsan: ut huic a se icognitæ detrahãt: quo utũtur rhetoricæ opus esse: qd ego pro parte nõ inficiar. Habet eni suas inuẽtiones rhetorica. Verũ apud tegmẽta fictionũ nullæ sunt rhetoricæ partes. Mera poesis est quicqd sub uelamẽto cõponimus & exquirit exquisite.

Qua in pare orbis prius effulserit poesis. Cap. VIII.

SI mirer qua sub cæli plaga: quibus sæculis: cuius opere hæc primo cõparuerit in terris exqras: uix credo satis certũ posse dari respõsum. Quidã aũt existimati sunt hanc cum sacris cerimoniis ueterũ originem habuisse: & sic apud hebræos exortã: eo q; ab eis primo deo sacrificiũ oblatũ sacræ testãtur litteræ. In quibus legit Caym & Abel fratres & primos natos orbis homines deo sacrificasse. Sic & a Noe undis cataclysmi cessantibus eo arcã exeunte deo sacrũ fuisse confectũ. Præterea & ab Abraã superatis hostibus: dum melchisedech sacerdoti uinum obtulit atq; panem. Sane cum ex his qd quærit nõ sumat: dato uaticinãtes potius q probãtes afferat: minime arbitrandũ sacra hæc absq; ulla uerborũ prolatione confecta. Subiungunt a moyse: cum sicco pede una cũ populo israel rubrũ superasset mare: integre peractũ: cum legamus eum sacra: & sacerdotes: & tabernaculũ instar futuri templi erectũ: & orõnes: qbus placaret diuinitus iuenisse qbus aspectis uidebit nõ ante moysis ducis israelitarũ tempus poesim apud hebræos habuisse pricipiũ. Qui qdẽ circa finẽ uitæ Marathi regis Sicioniorũ: qui diẽ obiit anno mũdi. iii. mil. dclxxx. populũ eduxit: & sacra confecit. Sunt & alii gloriã hanc babyloniis largiri uolentes. Quos inter Venetus puteolanus episcopus historiarũ inuestigator permaximus erat asserere consuetus dicacitate prolixa poesim moyse longe antiquiorem: utputa Nembroth temporibus ortam. dicebat. n. eũ primũ idolatriæ inuẽtorẽ: eo q; cũ ignẽ mortalibus accõmodũ uidisset ac ex motibus eius atq; murmurationibus uariis

VNiVERSiDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

futura quędã cognoſceret eum deũ fore firmabat:& ob id loco dei nõ ſolũ coluit chaldeiſq; ſuaſit:uerũ illi
tẽpla cõſtruxit:ſacerdotes ordinauit:& precatiões etiã adinuenit : qbus i precatiõibus oſtẽdebat eũ exqſito
uſum eloquio:qđ poſſibile ẽ:eſto unde ſũpſerit nõ explicaret liqdo.Ego autẽ & ſi ſæpiſſime legerim apud
Aſſyrios religiõis cultũ philoſophiæ ſtudiũ:& armorũ gloriã prio fuiſſe.Nõ tamẽ abſq; alio fide digniori te
ſtimonio facile credã apud barbaras & adeo imanes nationes originẽ habuiſſe artificiũ tam ſublime.Græci
iſuper apud ſe exortã poeticã autumãt ut totis uiribus affirmat Leõtius:i quã credulitatem & ego paululum
trahor:memor aliquãdo ab inclyto præceptore meo audiiſſe penes priſcos græcos tale huic fuiſſe principiũ
Nã cum primo iter rudes adhuc hoies nõnulli cælſioris ingenii cœpiſſent naturæ parentis opa admirari.&
inde ꝑ meditatiões ſenſum iutrare creduitatẽ aliquẽ unũ eſſe.Cuius ope & iperio gubernarenẽ & ordinarẽ
tur cuncta quæ cernerent:& eum unum uocauere deum.Deide exiſtimãtes eũ nõnunq̃ terras icolere arbitra
ti ſanctum fore:ut diuerticula ſuo nomini dicata ueniẽs iuenerit ei ſacras ædes erexere:ſumptu permaximo
cõſtruxere:q̃s nos tẽpla dicimus hodie.Inde ut eũ erga ſe propitiũ faceret quoſdã honores præcipuos exco
gitauerũt.Illis ſtatutis tẽporibus fiendos:quos dixere ſacra.Demũ quoniã quantũ cæteris ꝓualere diuinitate
rati ſunt tantũ ꝓ cæteris honorãdum:cõſtituẽdas eius in ſacris argenteas mẽſas & aureas phyalas.cãdelabra
& aurea quæcũq; uaſa:& ex prudẽtioribus atq; nobilioribus populi hoies :quos dixere poſtea ſacerdotes:
eoſq; in ſacris cõficiẽdis nõ uulgaribus quinimo precioſiſſimis ueſtibus & thiaris atq; lituis iſignes eſſe uo
luere. Tandẽ quoniã uideret abſurdũ mutos tacitoſq; pontifices deitati exhibere ſacra uoluerũt uerba com-
poni:ꝑ quæ ipſius deitatis laudes & magnalia monſtrarent:& populi uota exprimerent & preces ſecũdum
opportunitates hominum porrigerent eidem.Et quoniam appareret incongruum:non aliter q̃ ſi cum uilli-
co aut ſeruulo ſeu contubernali amico loquereris diuinitatem alloqui uoluere prudentiores: ut exquiſitus
loquendi modus inueniretur:quem excogitandum ſacerdotibus commiſere.Ex quibus aliqui pauci tamẽ:
quos interfuiſſe credunt Muſeus :Linus: & Orpheus quadã diuinæ mentis inſtigatione cõmoti carmina
peregrina menſuris & temporibus regulata finxere:& in dei laudem inuenere in qbus: ut amplioris eſſent
auctoritatis ſub uerborũ cortice excelſa diuinorũ myſteria poſuere:uolẽtes ob hoc ne talium uenerãda maie-
ſtas ob nimiã uulgi notitiã in contemptus præcipitiũ efferretur:qđ artificiũ:quoniã mirabile uiſum eſt:& eo
uſq; inauditũ:ut prædiximus ab effectu uocauere poeſim ſeu poetes:& q cõpoſuerant poetæ uocati ſunt:&
quoniã nomẽ etiã fauet effectui creditur:ut omittamus additũ carminibus cantũ & reliq̃ apud græcos origi
nẽ habuiſſe poeſim.De tẽpore uero ambigit plurimũ.Dicebat.n.Leõtius a Barlaã calabro ꝓceptore ſuo:&
ab aliis eruditis uiris i talibus audiſſe ſepius tẽporibus phoronei argiuorũ regis q ãno mũdi.iii.M ccc.lxxxv.
regnare cœpit.Muſeũ quẽ ex iuẽtoribus carminũ unũ diximus iſignẽ apđ græcos fuiſſe uirũ & eodẽ fere tẽ
pore floruiſſe Linũ de qbus adhuc fama ſatis celebris ẽ.q̃ eos apđ nos ẽt teſtatur ſacris ꝓfuiſſe ueterũ:& his
ẽt addit Orpheus thrax:& ob id primi credũtur theologi.Paulus ãt puſimus lõge iuniorẽ poeſim eẽ dicebat
nõ mutatis auctoribus aſſerẽs Orpheũ:q ex ãtiqs iuẽtoribus ſcribitur unus tẽpibus Laomedõtis troiãorũ re
gis claruiſſe:circa ãnos mũdi.iii.M.dcccc.x.Eũq; Orpheũ & argonautis fuiſſe:& non ſolũ ſucceſſorẽ Mu
ſeo ſed eiuſdẽ Muſei Eumolphi filii fuiſſe magiſtrum.Quod etiã i lib.tẽporũ teſtatur Euſeb.Ex quo patet:
ut dictũ ẽ lõge iuniorẽ q̃ diceretur apđ græcos eẽ poeſim.Attamẽ ad hæc reſpõdebat Leontius arbitraria a
doctis græcis plurimos fuiſſe Orpheos atq; Muſeos.Verũ illũ ueterẽ Muſeo ueteri atq; Lino cõtẽporaneũ
græcũ fuiſſe ubi Thrax iunior ꝓdicatur.Sane quoniam hic iunior Bacchi orgya adinuenit:& menandrum
nocturnos cœtus:& multa circa ueterũ ſacra inouauit & plurimũ oratione ualuit:ex qbus apud coæuos in-
gentis exiſtimationis fuit:a poſteris primus creditus eſt Orpheus:cui opinioni forſan adherẽdũ ẽ:cũ quorũ
dam ueterũ teſtimonio cõſtet:etiã ante natũ Iouẽ cretẽſem nõnullos fuiſſe poetas:cũ poſt raptã a Ioue Euro-
pam per Euſebiũ conſtet claruiſſe Orpheũ thracẽ.cũ igitur inter ſe ſic diſcordantes ſint:nec ullum ſatis uali
dum teſtimoniũ ex antiqs auctoribus ad corroborãdas opiniões ſuas inducant:non ſatis certũ habeo cui fi-
des præſtanda ſit.Apparet tamen ex temporibus deſcriptis ſi Leontio credendum ſit apud græcos potiuſq̃
apud hæbreos:& ſi Veneto:apđ chaldæos primo q̃ apđ græcos apparuiſſe poeſim.Si uero Paulo fidẽ præ
ſtare uelimus:ſequetur Moyſen primo q̃ Babylonios:aut græcos eiuſdẽ fuiſſe magiſtrũ.Ego aũt quãticun-
q; Ariſtoteles dicat rõe forſan ſuperiori tractus:poetas primos fuiſſe theologos exiſtimans eos græcos itel
lexiſſe:qđ aliquale adminiculũ opinioni Leontii uidetur afferre.Non credã huius poeſis ſublimes effectus
ſinamus in belua illa Nẽbroth:ſed neci Muſeo ſeu Lino uel Orpheo quãtũcunq; uetuſtiſſimis poetis niſi
ut arbitrantur aliqui:Muſeus & Moyſes unum & idẽ ſint primo iſuſos:quinimmo in ſacratiſſimis & deo
dicatis propheus:cũ legamus Moyſen hoc percitũ:ut reor deſiderio penthateuci partẽ maximã non ſolũ ſti
lo:ſed heroico ſcripſiſſe carmine ſpiritu ſancto dictante.Et ſic alios nonnullos æquo mõ magnalia ſub me
trico uelamine litterali:q; poeticũ nuncupamus finxiſſe.Quorum ego nec forſan inſipide reor poetas gen
tiles in cõponendis poematibus ſecutos ueſtigia.Verũ ubi diuini hoies ſacto pleni ſpiritu eo ipellente ſcri
pſere: & ſic alii ui mentis unde uates dicti hoc urgente feruore ſua poemata condidere.Tu aũt rex inclyte
cũ nil aliud circa huius originem qđ dicam habeam tuæ ſerenitatis iudicio ſume,quod libet.]

Cõpoſuiſſe fabulas apparet utile potius q̃ dãnoſum. Cap. IX.

ASſerunt inſuper hi boatores magnifici poetas fabuloſos homines eſſe:& ut delectiori ſeu deteſ
tando magis utantur uocabulo.ſtomachãtes illos aliquando uocitant fabulones. Nec dubitem
quin ignaris execranda plurimum talis uideatur obiectio.Aſt ego floccifacio.nõ habet aliquorũ
linguæ ſpurcities illuſtriũ uirorũ glorioſum nomẽ inficere.Doleo q; uidens hos liuore percitos
in innocuos ſeſe i frenes efferre:ſed quid tandẽ cõcedo fabuloſos.i.fabularũ cõpoſitores eẽ poetas:nec hoc

ignominioſum exiſtimo niſi uti formaſſe philoſopho ſylogiſmũ. Nam ſi oſtendatur quid ſit fabula:& quæ
fabularũ ſint ſpẽs:& quibus hi fabulones uſi ſint:reor nõ adeo ꝑgrande piac[u]lũ uidebitur:ut hi uolunt fabu
las condidiſſe.Fabula igitur ante alia a for faris honeſtã ſumit originẽ:& ab ea confabulatio quæ nil aliud q̃
collocutio ſonat:qđ ſatis per Lucã in euangelio demõſtratur dũ dicit de duobus diſcipulis poſt chriſti paſſio
nem euntibus in caſtellũ cui nomẽ Emaus ſic atẽs. Et ipſi loquebãtur adinuicẽ de his oibus quæ acciderãt:&
factũ eſt cũ cõfabularentur & ſecũ quærerent:& ipſe chriſtus appropinquans ibat cũ illis &c.Et ſi cõfabula-
ri ſanctis hominibus non iputatur in uitiũ:nõ erit fabulã cõpoſuiſſe peccatũ.Sed cedamus paululum his.Su
peruacaneũ eſt cõpoſuiſſe fabellas nõ inficiar:ſi ſimplices tantũ poetas fabulas cõpoſuiſſe cõceſſerim:uerum
nuſquã leget:qn ab intelligẽti hoie cognoſcat aliqđ magni ſub fabuloſo cortice palliatũ:& ob id conſueue-
re nõnulli ſic fabulã diffinire.Fabula eſt exẽplaris ſeu demõſtratiua ſub figmẽto locutio:cuius amoto cortice
patet itentio fabulantis.Harũ q̃druplicẽ fore ſpẽm credo. Quarũ prima oino ueritate caret in cortice:utputa
quando aialia bruta:aut etiã iſenſata interloquentia inducimus:& auctor harum ꝑmaximus fuit Aeſopus
uir phrygius antiq̃tate ac ẽt grauitate uenerabilis:& dato his non ſolũ ciuile uulgus.ſedẽt agreſtes utantur ut-
plurimũ:non faſtidiuit aliquando ſuis libris inſerere Ariſtotel.cæleſtis igenii uirũ & peripateticorũ principẽ
philoſophorũ.Secunda aũt ſpẽs in ſupficie nõnunq̃ ueritati fabuloſa cõmiſcet:ut ſi dicamus Minei filias nen
tes ſpernenteſq; orgia bacchi i ueſpilliones uerſas.Has aũt a primæuo uetuſtiſſimi iuenere poetæ:qbus cu-
ræ fuit diuina & humana pariter palliare figmentis:& q poetarum ſublimiores ſecuti ſunt i melius euexere
poſito nõnulli comici deprauauerint eas magis de aſſenſu laſciuiẽtis uulgi q̃ de honeſtate curauere.Species
uero tertia potius hyſtoriæ q̃ fabulæ ſimilis eſt.hac aliter & aliter uſi poetæ celebres ſunt.Nam heroici quã-
tuncũq; uideant hyſtoriã ſcribere:ut Virgilius dũ æneã tẽpeſtate maris agitatũ ſcribit:& Homerus alligatum
malo nauis Vlyſſem ne a ſyrenarũ cantu traheret:longe tamẽ aliud ſub uelamine ſentiunt q̃ mõſtret. Comi
ci inſup honeſtiores:ut Plautus atq; Terẽtius hac cõfabulandi ſpecie etiã uſi ſunt:nil aliud præter qđ litte-
ra ſonat itelligẽtes:tamẽ arte ſua diuerſorũ hoium mores & uerba deſcribere:& interi lectores docere & cau
tos facere:& hæc ſi de facto nõ fuerint cũ cõmunia ſint:eẽ potuere uel poſſent.Quarta quidẽ ſpẽs nil penitus
in ſuperficie nec in abſcõdito ueritatis habet cũ ſit delirantiũ uetularum inuentio.Ex qbus ſi hi redargutores
eximii primã ſpẽm dãnent qđ etiã ſacris litteris legimus:ligna.ſ. ſiluarum de cõſtituendo rege ſibi habuiſſe
colloquium damnãdũ ẽt ueniet. Si uero reprobetur ſecũda:omne fere ſacrum ueteris teſtamẽti uolumẽ ue-
niet reprobãdũ:quod abſit:cum eodẽ paſſu in eodẽ ſcripta cũ æditionibus poetarũ uideãtur incedere:& hoc
quantũ ad componẽdi modũ.Nam ubi abſit hyſtoria neuter de poſſibilitate ſuperficiali curat:& q; poeta fa
bulam aut fictionẽ nuncupat:figuram noſtri theologi uocauere.Quod nunqđ ita ſit uideant iudices æquio
res æquo ponderãtes libramine ſupficiẽ litterarũ uiſionũ Iſaiæ: Ezechielis:Danielis & aliorũ ſacrorũ hoium
& poetarũ poſtea fictionũ.Et ſi in ritu contingẽdi uideant diſcrepantes:dãnationi cõſentiam.Si tertiã quod
nequeũt dixerint eẽ dãnandã nil aliud erit q̃ eã ſermonis ſpẽm dãnaſſe qua ſæpiſſime uſus ẽ Ieſus xp̃s dei fi-
lius ſaluator noſter dum eẽt i carne:q̃q̃ nõ eo ꝑ poetæ uocabulo ſacræ uocitẽt litteræ:qnimo uocauere para-
bola:i nõnulli exẽplum dicũt eo q; rõne exẽpli dicatur.Quod aũt quattuor damnẽtur cũ a nullo ſatis cõgruo
uideatur pricipio moueri:neq; alicuius artis uallari ſuffragio:aut i finẽ ordine deduci debitum non magni
facio.Non enim in aliquo cum fabulis poetarũ cõueniunt:& eſto credam redargutores hos arbitrari poeti-
cas ab illis in nullo differre.Nunc quæſo nunqđ ſanctũ ſpiritũ fabulonẽ.nunqđ xp̃m deũ dicturi ſint:q am
bo ſub eadẽ deitate fabulas edidere.Nõ credant ſi ſapiũt.Ego ãt ſi liberet i ſermonẽ longũ excedere: optime
nominũ diuerſitatẽ non obeſſe ſi ſtili q̃litates cõueniant demonſtrarẽ:ſed ipſi uideant.Fabulas quippe quas
iſti ob uocabulũ ita deſpiciũt nonnunq̃ legimus incitatos inſano furore animos fuiſſe ſedatos & in manſue
tudinẽ redactos priſtinã:ut putãdũ a Mẽnio Agrippa grauiſſimo uiro romana plebs a pꝛibus diſſidẽs e ſa-
cro monte in patriã ꝑ fabulã reuocata eſt.Fabulis feſſis illuſtriũ uirorũ circa maxima animis uires ꝑſæpe re
ſtitutæ ſunt:qđ nõ tantũ exemplo ueteri:ſed aſſiduis demõſtratur.Cernimus eni principes maximis occu-
patos rebus quaſi rerũ natura docẽte poſt regnorũ ſuorũ ſublimes diſpoſitiões in melius:ut feſſas i neruũ re-
uocent uires cõuocare:q iocoſis cõfabulationibus recreent aios fatigatos:fabulis laborantibus ſub pondere
aduerſantis fortunæ nõnunq̃ ſolamẽ ipenſum eſt:qđ apud Luciũ apuleiũ cernit:quẽ penes charites genero
ſa uirgo iſortunio ſuo apud prædones captiua captiuitatẽ ſuam deplorãs ab anicula fabulæ ꝓficis lepiditate
paululũ refocillata eſt.Fabulis labantiũ in deſidiã mentiũ i meliorẽ frugẽ lapſus reuocatos iam nouimus:&
ut de minoribus & meipſo ſinã.audiui iã dudũ illuſtrẽ uirũ Iacobũ de ſancto Seuerino tricarici & clari mõ
tis comitẽ dicẽtẽ ſe a patre ſuo habuiſſe Robertũ Caroli regis filiũ poſtea inclytũ Hieruſalẽ & Siciliæ regẽ
tam torpentis ingenii filiũ fuiſſe:ut non abſq; maxima demonſtrantis difficultate prima litterarũ elementa
perciperet.& cũ fere de eo hac i parte amici deſperarẽt oẽs:pædagogi eius ingentiũ ſolerti aſtutia rimãtis fabel
lis Aeſopi in tã grãde ſtudendi ſciendiq; deſideriũ tractus eſt:ut breui non tñ domeſticas has nobis libera-
les artes didicerit:uerũ ad ipſa uſq; ſacræ philoſophiæ penetralia mira perſpicacitate tranſiret:taleq; de ſe fe
ciſſe regẽ:ut a Salomone citra regũ nullũ doctiorẽ mortales agnouerint.Quid multa? Tantiq̃dẽ ſunt fabu-
læ:aut earũ primo cõtextu oblectẽt indocti:& circa abſcõdita doctorũ exerceãtur igenia.Et ſic una eadẽq; le
ctione ꝓficiunt & delectant.Non ergo tam erecta ceruice:tam faſtidioſa ſnia nauſeãtes hi liuorẽ & ignorã-
tiam ſuã euomãt i poetas.ſuas ſi ſatis ſani ſunt primo curẽt illecebras q̃ alienos ſplẽdores maledictorũ nebu-
lis offuſcare conent.Videãt uideant cẽſores hi quibus & q̃ ꝑnicioſis ad excitãdũ mulierculatũ riſum nõnun
quã utantur ſcomatibus.Et dũ ſeipſos purgauerint aliorũ conẽtur purgare fabellas: memores chriſtũ man-
daſſe ex accuſatoribus his primus q innocẽs eſſet primum ſumeret lapidẽ in adulterã mulierem.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Stultū credere poetas nil senſiſſe ſub cortice fabularū. Cap. X.

SVnt ex his nonulli tantæ temeritatis ut nulla auctoritate ſuffulti nō uereātur dicere ſtolidiſſimū arbitrari clariſſimos poetas ſenſū aliquē ſuis ſuppoſuiſſe fabellis: quinimmo illas feciſſe oſtēſuri q̄ magna poſſent eloquentiæ ſuæ uires: & potiſſime dū eis agētibus crederentur ab iſipidis falſa pro ueris. O iniquitas hominū. O ridēda ſtoliditas. O ineptū facinus dū allos deprimūt ſe putant ignorantes extollere: quis præter ignaros dicat. fecerūt fabulas poetæ uacuas & inanes ſolo ualentes cortice: ut eloquentiā demonſtrarent: quaſi circa uera uis eloquentiæ non poſſit oſtendi? Male pfecto nouerūt Quintiliani ſententiam. Cuius maximi oratoris opinio eſt circa falſa nullum eloquentiæ neruum poſſe cōſiſtere. Sed de hoc alias. Quis. n. ut ad hoc ueniam: tam demens: tamq; uecors erit: qui legens in buccolicis Virgilii. Namq; canebat uti magnū per inane coacta: una cū nonnullis in hanc ſententiam ſequentibus carminibus. Et in georgicis: eſſe apibus partim diuinæ mentis & auſtus cum applicitis ad hoc. Et in æneide. Principio cælum & terras campoſq; liquentes. cum ānexis. ex quibus merus philoſophiæ ſuccus exprimitur non uideas liquido Virgiliū fuiſſe philoſophum: & arbitretur eruditiſſimū hominē ob oſtendendā eloquentiam ſuam qua profecto plurimum ualuit: Ariſteum paſtorē in penetralia terræ ad Climenem matrem deduxiſſe: aut Aeneam ut patrem uideret ad inferos abſq; abſcondito ſub fabuloſo uelamine intellectu ſcripſiſſe? Quis tam ſui iſcius qui aduertens noſtrū Dantē ſacræ theologiæ iplicitos perſepæ nexus mira demōſtratione ſoluentē non ſentiat cū nō ſolū philoſophū: ſed & theologū iſignē fuiſſe? Et ſi hoc exiſtimet qua ſultus ratione arbitrabitur eū bimembrem gryphem currū in culmine ſeueri montis trahentē ſeptē cādelabris & totidē ſociatā nymphis cū reliq̄ triūphali pompa: ut oſtēderet: ga rithmos fabulaſq; ſciret cōponere? qs in ſup adeo inſanus erit ut putet ſplariſſimū uirū atq; xp̄ianiſſimū Franciſcū petrarchā cuius uitā & mores eius ſanctitate laudabiles uidimus ipſi: atq; præſtante deo diu uidebimus: & quo neminem magis redimētē nō dicā tēpus tātū: ſed quoſcūq; tēporis labētis athomos noſcimus expediſſe: totq; uigilias: totſacras meditatiōes: tot horas dies & ānos: quot iure poſſumus exiſtimare impēſos ſi buccolici ſui carminis grauitatē: ſi ornatū: ſi uerboꝝ exq̄ſitū decus penſemus: ut gallū fingeret thyreno calamos expoſcētē aut lurgantes inuicē Päphium & mitionē & alios delirātes æque paſtores. Nemo ædepol cōpos ſui ſatis aſſentiet: & lōge minus quiderūt q̄ ſcripſerit ſoluto ſtilo i libro ſolitariæ uitæ: & i eo quē intitulauit de remediis ad utrāq; fortunā: ut alios plores omittā: in qbus qeqd i moralis philoſophiæ ſinu poteſt ſanctitatis aut pſpicacitatis aſſumi tāta uerborum maieſtate percipiē: ut nil plenius: nil ornatius: nil maturius: nil deniq; ſanctius ad inſtructionē mortalitū dici quæat. Poſſem præterea & meū bucholicū carmē inducere C: uius ſenſus ego ſū cōſcius: ſed omittēdū cenſui. qa nec adhuc tanti ſum: ut inter pſtantes uiros miſceri debeā: & qa propria ſunt alienis linquēda ſermonibus. Taceant igiē blacteratores inſcii: & obmuteſcāt ſupbi ſi poſſunt cū nedū iſignes uiros lacte muſarum educatos: & i laribus philoſophiæ uerſatos atq; ſacris ducatos ſtudiis pfundiſſimos i ſuis poematibus ſenſus appoſuiſſe ſemp credendum ſit. Sed etiā nulla eſſe uſq̄ delirantem aniculā circa foculū domeſtici laris una cū uigilātibus hybernis noctibus fabellas orci ſeu fataꝝ uel lamiarū & huiuſmodi: ex quibus ſæpiſſime inuenta cōficiunt fingentē atq; recitātem: quæ ſub ptextu relatoꝝ nō ſentiat aliquē iuxta uires ſui modici intellectus ſenſum minime quādoq; ridendum: per quem uelit aut terrorē incutere paruulis: aut oblectare puellas: aut ſenes ludere: aut ſaltem fortunæ uires oſtendere.

Ob meditationis cōmodum ſolitudines incoluere poetæ. Cap. XI.

DIxi hos obſtrepentes inſuper dicere poetas rura mōtes & ſiluas incolere: eo q; urbanitate & moribus nō ualerent: O ignauum hoium genus. nō aduertunt furore peiti qa dū uolūt ueritatē falſo approbare ſuffragio ſe mēdaces faciant. Ego aūt poetas rura ſiluas & mōtes colere non ſolū cōfiteor: qnimmo niſi ipſi dixiſſent ego dicturus eram: & forte iam dixi ſane nō ob eā cauſam quā inflati aſſerunt q; ſi illi urbanitate nō ualeāt cū eos ualere ſatis teſtentē poemata: qbus ſi fidem præſtare negligant uoluant uetex ſcripta philoſophorū: annales plegāt: nec dubitēquin crebro cōperiant poetas regum & nobiliū amicitiis atq; cōiuctu uſos dū libuit: quæ ſordidis atq; ieptis hoibus nō præſtātur. Nec i teſtimoniū ueritatis huius deſunt occurentia quædā. poſſem nempe ſi uellē oſtēdere Euripidē poetā Archelai macedonum regis contubernalē. Enniū brunduſinū Scipionū domeſticū. Virgilium Octauiani Cæſaris amiciſſimū: & ſi ſordēt uetera: nō deſunt præſentia: Dātes noſter Federico aragonēſis ſicilidū regi. & Canī de la ſcala magnifici ueronēſium domini grādi fuit amicitia iunctus. Scimus inſuper & fere orbi toto notiſſimū eſt Frāciſcum petrarchā Caroli iperatoris. Ioānis frācoꝝ regis. & Roberti æque Ieruſalē & Siciliæ regis: ac ſummorū pōtificum plurium dilectiſſimū atq; familiariſſimum fuiſſe: & uiuorū eē dum uelit. Aſt ſi neſciunt ſuſurrones hi: ob id ſolitudines icolunt & coluere poetæ: qa nō i foro cupidinario: nō i prætoriis: nō i theatris: nō i capitoliis: aut plateis publicisue locis uerſantibus: ſeu turbellis ciuicis imixtis: uel mulierculis circundatis ſublimiū rerum meditatio præſtat: abſq; qua fere aſſidua nec pcipi poſſunt nec pfici pcepta poemata qd iſuper uix credā iſta dixiſſet: ſi ſana mēte legiſſent qd ſcribit Oratius Floro q; poſtq̄ elegāter more ſuo enumerauit quædā urbium ipediméta dicit iterrogās. Romæ ne poemata cēſes ſcribere poſſe iter curas atq; labores? uolēs ob hoc ut itelligat minime poſſe. Nec his cōtētus ſupadditis aliis incōuenientiis qbus ciuitates agitant: cōtinue quaſi cōmotus ait. Nunc & uerſus tecum meditare canoros. quaſi dicat. nō poteris. Et demum ſubnectit exprēs. Tu ne iter ſtrepitus nocturnos atq; diurnos Vis cāere: & cū tacta ſeq; uestigia uatū? Nec multū poſt ſuperaddidit. idignas hic ego rerū Fluctibus i mediis & tēpeſtatibus urbis Verba lyræ motura ſonū cōmittere digner? ex qbus ne plura ſuperiponā ſatis apparet cur petant & icolāt ſluestria loca poetæ. Quod ēt Paulū Eremitā. Antoniū. Macharū. Arſeniū: alioſq; pluresuenabiles atq; ſāctiſſimos hoies

non ob urbanitatis defectum. ſed ut liberiori animo deo ſeruirent feciſſe legimus. Eſto nō adeo deteſtabile ſit ut hi arbitrari uidēt habitare ſiluas: cū in eis nil fictum nil fucatū nil menti noxiū uideat. Simplicia quidem ſūt oia naturæ opa. ibi in cælū erectæ fagi & arbores cæteræ opacitate ſua recētes porrigētes umbras: ibi ſolū uiridātibus herbis contectū atq; mille coloꝝ diſtinctum floribus: limpidi fontes & argentei riuuli lepido cum murmure ex ubertate montiū declinātes. Ibi pictæ aues cantu frondeſq; lenis auræ motu reſonantes. Beſtiolæ ludētes: Ibi greges & armēta: Ibi paſtoria domus aut gurguſtiolū nulla domeſtica re ſolicitū: & omnia tranquillitate & ſilentio plena. Quæ non ſolum ſatiads oculis auribuſq; delitiis ſuis animū mulcent: uerum mentē in ſe colligere & igeniū ſi forte feſſum ſit in uires reuocare: atq; illud uidēt impingere in deſiderium meditatiōis ſublimiū: & auiditatē etiā componendi quæ mira exhortatiōe ſuadent libelloꝝ ſocietas: & canori circum choreas agentes muſaꝝ chori: quæ oia ſi rite conſideremus: qs ſtudioſus homo ciuitatibus ſolitudines nō præponat? Sane nō poetaꝝ crimen ſolitudines ēt ſi crimen merito dici poſſit. Hos mouet iſolentes alios in redargutionē: qnimo eoꝝ ifecta mens ambitōe damnabili: a qua diſcrepātes poetas execrabiles aiunt eē uiros. Mos enim hoium dānatoꝝ morū eſt ſūme cupere ſibi cæteros eē conformes: ut ſua alieno crimine: aut pallient: aut defendant. Erubeſcāt igiē & obmuteſcant: ſi prout ipſi poetæ nō factitant: horrent qppe & deteſtabile ducūtuiri ſpectabiles ficto pallore deformare faciē. Et iceſſu tardo uerere aſſiduis circuitionibus ciuitates. horrent atq; reculant turpi atq; deformi hypocriſi inertis uulgi mercari gſam laudeſq;: & ab ignaris mōſtrari digito: horrēt faſces. ne dum expoſcere: ſed optare: Aulas ambire regū aut peerū quorūcunq; aſſentatores fieri: aut pontificū inſulas aucupari ut uentri & ierti ocio latius idulgere quæant: blādiri mulierculis ut depoſita ſubtrahant pecunia: quæſituri quod meritis quæ ſiſſe nō poterunt. horrent præterea & totis deteſtantur affectibus ſaturcenſes ob pecuniā in cælos euchere: & iuxta muneris quantitatē eis exhibere ſedes. qnimmo quos iſti blaſſemant tenui contenti uictu breuiq; ſomno ſpeculatiōe continua & exercitio laudabili componendo ſcribendoq; ſibi celebrem gloriam & p ſæcula duraturam exqrūt. O ſpecies hæc hoium conuitiis deturpāda. O deteſtāda ſolitudo talium. Sed quid uerbis inſto? Haberem qppe multa quæ dicerem: nſi ſpectabilis candor: nſi uirtus egregia: nſi laudabilis uita poetarū illuſtrium aduerſus tales ſeipſam longe ualidiori robore tueretur.

Damnanda non eſt obſcuritas poetarum. Cap. XII.

OBſcura autem cauillatores hi eē pſæpe poemata: & hoc poetarū uitio id agētiū: ut qd ieextricabile eſt artificioſius uideatur eē compoſitū: idq; egiſſe uolūt imemores ueteris oratorū iuſſus quo caueē planā atq; lucidā rōnem eſſe debere. O peruerſæ mētis ludicriū. qs enim piter doloſam aiam in cogitationē tā neſariā declinaſſet: ut qd ei iacceſſibile ē non ſolū odio habeat: ſed falſa ſi poſſit criminatiōe deturpet? Fateor nōnunq̄ obſcuros eſſe poetas: ſed ſbeant ſi uolunt ipſi reſpōſum. nunqd philoſophoꝝ: quoꝝ ſæpenumero ipſi ipudice ſe miſcēt: cōtexta cōperiāt adeo plana: adeo perlucida: ut debere dicūt orationem incedere? ſi aſſeriāt mentient. Quū inſcripta Platonis & Ariſto. ut de cæteris ſileā. perplexiōes adeo innodatæ ſint: ut nō duna a multis perſpicacibus uiris ab eorum ſæculo i diē uſq; hūc examinatæ potuerint ſatis lucide cōcordi ſnia explicari. Sed qd de philoſophis dico? nōne diuinū eloqum cuius ipſi pfeſſores haberi cupiunt: a ſpiritu ſancto platum obſcuritatum atq; ambiguitatum pleniſſimum eſt. Eſt equidē & ſi negent ipſa manifeſta ueritas apparebit. Teſtes ſunt plurimi: quos iter ſi libet interrogēt Aug. ſanctiſſimū atq; eruditiſſimū hoiem: & cuius igenii tam grādes fuere uires: ut artes multas: ut qeqd de decē cathegoriis tradidere philoſophi abſq; ut ipſe fatetur: præceptore peeperit. Nec tamen erubuit confiteri ſe ſaiæ prici pium intelligere nequiuiſſe. Non ergo obſcuritates ſolis poematibus iſunt. Quid ergo nō incuſant philoſophos ut poetas? qd nō dicūt ſpūm ſanctū ſuis operibus ut artificioſiores appareret obſcuras ipſi cuiſſe ſnias? quaſi non rerum oium ſublimis ipſe ſit artifex. Non dubitē qn illis tanta temeritas inſit ut facerent ni ſcirent eſſe philoſophis defenſores: & in ſpiritum ſanctū loquētibus apparata ſupplicia: & iccirco in poetas pſiliūt: quia eos cernūt defenſore carentes. Exiſtimantes ſterea nullā ibi culpā fore ubi confeſtim pœna nō ſequitur. debuerant hi uidiſſe nōnulla obſcura uideri cū clariſſima ſint intuentes uitio. Luſco qdē illucelcente ſole qui limpidus eſt nebuloſus uidet aer. Quædā alia de natura ſui adeo pfunda eſſe ut non abſq; difficultate acies etiā egregii intellectus poſſit in earū adytū penetrare: uti in ſolis globo anteq̄ eū poſſint contingere nōnunq̄ perſpicaciſſimi retundunt oculi quædā uero & ſi natura ſui forſan ſint lucida tanto ſunt fingentiū palliata artificio: ut ægre etiā quis poſſit ingenio uerū ex illis excerpere ſenſum: ut perſæpe iter nubila conditū ſolis pgrande corpus etiā doctiſſimi quæat aſtrologi qua cæli uageāt in parte cōpræhendere punctaliter oculoꝝ intuitu: & ex his eſſe nōnunq̄ uatū poemata nō infitor. Verū non ob id ut iſti uolūt iure dānanda: cū iter alia poetæ officia ſit non euiſcerare fictionibus palliata: quinimo ſi in propatulo poſita ſint memoratu & uenerationē digna ne uileſcant familiaritate nimia quanta poſſunt induſtria tegere: & ab oculis torpentiū auferre. Et ſi qd ad eos ſpectat fecere. ſolertes nō execrādi ſed cōmēdādi potius poetæ uēiēt. Et tō ut iſ dictū ē fateor illos nōnunq̄ obſcuros eſſe ſed extricabiles ſemp ſi ſanus ad eos acceſſerit intellectus. uerū reor his q̄rulis noctuæ oculos eſſe potius q̄ humanos. nec ſit qui exiſtimet a poetis ueritate fictiōibus iuidia cōditas: aut ut uelint oīno abſconditorū ſenſum negare lectoribus: aut ut artificioſiores appareāt: ſed ut quæ appoſita uoluiſſent labore ingeniorū quæſita & diuerſimode itellecta: cōpertatandē faciāt cariora. Quod longe magis ſanctū feciſſe ſpm unuſquiſq; cui ſana mens eſt: debet p certiſſimo. arbitrari: qd̄ per Augu. inlib. cælestis Hieruſalem. xi. firmari uidetur dum dicit. Diuini ſermonis obſcuritas etiam ad hoc eſt utilis q; plures ſentētias ueritatis parit: & in lucem noticiæ producit: dum alius eum ſic: alius ſic intelligit. Et alibi Augu. idem ſup Pſalmo. c. xxv. dicit. Ideo forte obſcurius poſitum eſt: ut multos intellectus generet: & ditiores diſcedāt ho

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

mines q clausum inuenerunt quod multis modis aperiretur q̄ si uno mō apertū inuenirēt. Et ut eiusdem Au-
gustini testimonio adhuc aduersus recalcitratores amplius utar: ut sentiāt quoniā quod ipse pro obscuritati-
bus sacrarū litterarū tuendis: ego pro obscuritatibus poematū itelligi uelim. Dico ego eū scribere sup Psalmo
c.xlvi. sic. Peruersum nihil hic est. obscurū aūt aliqd est: non ut tibi neget sed ut exerceat accepturū & cæ. Et
ne ampliori utar sacrorū hoium circa hoc attestatione nolo fastidiū ducāt hi audire: quoniā idē uelim de ob-
scuritatibus poetarū sentiri quod de diuinis ab Augustino sentitur: quinimo ut exfricata paululū fronte uolo
considerent obsistentes quanto magis de his sentiendum sit quæ respectiue paucis apponunt. Si de sacris
lris quæ omnibus sunt appositæ na ionibus sentiunt. Si forte uelint duritiem textus figuras dictionum aut
rationū colores & pegrinorū uocabulorū icognitam a se pulchritudinē damnasse: & hinc poetas obscuros
dixisse: qd aliud dicā nō habeo: nisi ut grammaticales iterum scholas repetant: pædagogi ferulam subeāt: stu
deant: discantq;: quid ueterū auctoritate circa talia poetis licentiæ datū: scrupulosiusq; scrutent. præter uul-
garia atq; domestica quæ sint etiā peregrina. Sed qd talibus isto? paucioribus dixisse poteram: agant ut exuto
ueteri nouū atq; generosum igenium induant. & quod eis nunc uidebit obscurum tunc familiare uidebit
& apertum. Nec indigestam intellectus sui grossitiem palliare se credant priscorū oratorum præcepto: cuius
non dubitem semper memores fuisse poetas. Sed aduertant quoniam perorando aliter q̄ fingendo uerborū
ordo procedat: & fictiones in fingentis arbitrio relictas fore tanq̄ opus alterius speciei: in quibus summope
re a poetis seruat stili maiestas: & eiusdem dignitas retinetur. ut ait contra medicum in libro Inuectiuarum
tertio Franciscus petrarcha: nec ut ipsi arbitrari uident: carpere nequeuntibus inuidet. sed dulci labore præ
posito delectationi simul memoriæq; consulit. Cariora enim sunt quæ cum difficultate quæsiuimus accura
tiusq; seruant: ut idem ubi supra Franciscus testatur. Quid multa? Si his obtusum igeniū est: iertiā suā: non
poetas redarguant: nec aduersus eos friuolis instēt latratibus a quibus secum optime actum ē. Primo enim
in limine: ne frustra fatigent ignari: ab ipso rerū facie terror iniectus ē. Retrahāt ergo gradum in tpe potius q̄
corpore ingenii fatigato icedētes patiant cū rubore repulsam. Et ut iterū dixerim uolentibus intelligere & ne
xus ambiguos enodare legendū ē: insistēdū: uigilandū: atq; iterrogandū: & omni modo pmēdæ cerebri ul
res: & si nō una uia potest qs puenire quo cupit: iret alterā: & si obstent obices arripiat aliam donec si ualitu-
ræ sint uires lucidum illi appareat qd primo uidebat obscurum. Sanctū enim canibus dare diuino prohibe
mur monitu: & hoc eodē ante porcos proiicere margaritas.

Poetas non esse mendaces. Cap. XIIII.

MEndaces præterea isultātes hi dicūt esse poetas. & hūc conant locū ualidis si possint firmare rōni
bus aientes: q; sæpe dictū ē eos in suis fabulis mēdacia scribere: utputa hoiem in lapidē uersum:
qd oino apparet ueritati contrariū. Præterea asserunt poetas mendaciter dicere multos eē deos: cū
constet ueritate certissima unum tantū esse: & illū uerū atq; oipotentem: Addentes Virg. latino-
rum poetarū principem recitasse Didonis hystoriam minus uerā: & huiusmodi quædam alia etiam iserētes.
Credo uicisse putēt: uicissentq; ni esset q eorū uociferatiōes isipidas ueritate retūderet. Quid igit? Rebar in p
cedentibus loco huic respōdisse satis. Dum qd sit fabula: quot fabularū spēs: & qbus usi poetæ sint: & per qd
satis late descripsi. Sed in hanc materiam iterū redeundum ē. Dico poetas uti isti uolunt nō esse mēdaces. Est
enim mendaciū iudicio meo fallacia quædā simillima ueritati: p quā a nonnullis uerū opprimit & exprimit
qd ē falsum. Huius octo fore species asserit Aug. ex qbus & si grauiores reliqs nōnullæ sint: nulla tamē sciē
tes uti possumus absq; peccato atq; infamiæ nota: qua dicimur eē mēdaces: cuius diffinitiōis itentū si æquo
animo perspectent: poetici nominis hostes redargutionē hanc: qua mendaces asserūt esse poetas uiribus ca-
rere cognoscent: cum poetarū fictiones nulli adhæreant specierum mēdacii: eo q; non sit mentis eorū quēquā
fingendo fallere: nec uti mēdaciū est fictiones poeticæ utplurimū nō sunt nedū simillimæ: sed nec similes ue
ritati: imo ualde dissonæ & aduersæ. Et dato spēs fabularum una quā uideri potius hystoriam q̄ fabulā dixi
mus sit ueritati simillima antiqssimo oium nationū cōsensu a labe mēdacii imunis ē: cum sit cōsuetudine ue
teri cōcessum ea qs uti posse rōne exēpli in quo simplex nō exqritur ueritas nec phibetur mendaciū. & si spe
ctetur poetarū officiū: nōnunq̄ in supioribus demonstratū uinculo huic astricti non sunt ut ueritate utantur
in superficie fictionū: & si auferatur eis uagandi per omne fictionis genus licētia eorū officiū omnino resol-
uet in nihilum. qd plura? si oia quæ dicta sunt in reprobationem meritam deficiantur quod fieri posse nō
arbitror: hoc irreprobabile supest nemo fūctiure exercēs officiū in notam pōt ob hoc ifamiæ deuenire. Præ-
tor esto i legē malemeritos capitali mulctet supplicio: nō iure tamē dicitur homicida. Sic nec miles agrorū ho
stium populator dicitur pdo. Nec iurisconsultus etiam si minus æquū clientulo præstet cōsiliū: dūmō a iuris
limite nō separetur falsidici nomē merebitur. Sic & poeta qntūcūq; fingēdo mētiatur: mendacis ignominiā
non icurrit cū suū officium nō ut fallat sed ut fingat iustissime exequatur. Si tamē uelint in hoc instantiā face
re quod uerū nō est: mendaciū qualitercūq; dictū sit est. Si factū non sit nō tamē ulterius uires ad internitio-
nem huius obiectionis apponā. sed quærā ut uideam quid respōsuri sint. quo noie uocāda sint ea quæ per
Ioānē euāgelistā i apocalypsi mira cū maiestate sesuū: sed oio p sæpe prima facie dissona ueritati: quo ipse Io
annes: quo alia aliiq; q eodem stilo dei magnalia uelauere. Ego qdē mēdacia aut mendaces ēt si liceret dicere
non auderē. Scio tamē dicēt q; egomet in parte dicturus sum si roger Ioannē. s. aliosq; pphetas ueracissimos
fuisse uiros quod iam cōcessum est. Præterea supaddent ab eis scripta fictiones non eē: sed potius esse figu-
ras & sic nuncupari debere. & per consequens figuratores earum scriptores. O ridēdum diffugiū quasi cre
dituri simus quod simillimum est in cortice mutatione seu diuersitate nominis effectus habeat diuersos ef-
ficere. Sed in hoc minus quæstionis sit: figuræ sunt nunqd habeant in litterali cortice ueritatem exprimant

quæso si me hoc uelint credere nil aliud erit q̄ mendacio uelare mihi oculos itellectus uti illam uelāt suppo-
sitam ueritatē. Sane cū mēdaces hi dicendi nec habendi sint: qa nō sunt: sic nec poetæ q pro uiribus eorū inni
tunt uestigiis i fingendo. Multos aūt deos scripsisse poetas cū unus tantū sit deus negari non potest. Sed mi
nime illis in mendaciū iputandū: qa nō credentes neq; firmātes. sed more suo fingentes scripsere. Quis. n.
sui tam inscius sit ut existimet quenq̄ i laribus philosophiæ uersatum tam dementis esse sniæ: ut credat deos
q̄plurimos esse? Si satis sani sumus facile credere debemus eruditos uiros studiosissimos fuisse ueritatis iue
stigatores: eosq; eousq; quo humanum potest penetrare ingeniū attigisse: & absq; ambiguitate nouisse unū
tantū deum eē. ad quam noticiā deuenisse poetas eorū in opibus pcipit liqdo. Lege Virg. & orantē inuenies
Iuppiter oipotēs precibus si flecteris ullis &c. quod epithetō nemini deorū alteri datū cōperies. Reliquā deo
rum multitudinē non deos sed dei mēbra aut diuinitatis officia putauere. qd Plato quem theologum nūcu
pamus etiam opinat: talibus autem ob uenerationē officio conforme deitatis dedere nomē. Sed ifestos hos
his non acqeturos existimo: clamabunt nempe dicentes poetas de uero deo & unico: quem nouisse dicimus
multa scripsisse mendacia: & ob id merito nuncupari mendaces. Ego aūt non dubito poetas gentiles de ue
ro deo minus recte sensisse: & sic de eo nōnunq̄ quod minus uerū fuerat scripsisse: & sic uti isti uolūt menda
cium: sed ob id mendaces dicēdos esse non puto. Sunt enim mēdaciorū hoium spēs saltē duæ. Ex qbus pri
mi sciētes & aduertētes mentiunt ut lædant: aut ut non lædāt: seu ut prosint: & hi non mendaces tantum di-
cendi sunt: sed propriori uocabulo mentiētes. Secūdi sunt q ignorantes se mēdacium dicere mēdacium di
xere tamē. Et inter hos opportuna cadit distinctio. Sunt enim ex his aliqui quorum ignorantia itolerabilis
est: nec excusationē recipit aliquam: utputa. Canet lege publica ne quis ciuis ciuem priuato seruet in carcere:
Caius Semproniū debitorē suum detinuit: & a mulcta tutari uult ignorantia legis: quæ quoniam supina ui
det & crassa ciuē. s. leges publicas ignorare: nocuū defensare non pōt. Sic & christianus homo ætate iteger ab
articulorū fidei ignorantia tutari non debet. Sunt & alii quorū uidet ignorātia excusāda: ut pueri si philoso-
phiam nō nouerint. Montanus homo si non nouerit nautica. & cæcus natus si litterarū nō noscit caracteres:
& huiusmodi: quos iter numerari possunt poetæ gētiles: q & si liberales artes: si poeticam: si philosophiā no-
uerit: xpianæ religionis ueritatē nouisse nō poterant. Nondū enim lux illa ueritatis æternæ in terris effluxe-
rat. Quæ illuminat omnem hominē uenierem in hunc mundū. Nondum ad agni cœnam inuitantes pera-
grauerant orbē quouscūq; uocantes: israelitis solis hoc donum erat desup datum ut deum uerum & iuste co-
gnoscerent & rite colerent. Hi nedum quenq̄ ad cōmunicandum secum conuiuium tam celebre iuitabant:
sed nec accedentes si qui fuissent exteri admittebant. & sic minus uera sentiētes scripserint de uero deo se ue
ra scribere arbitrantes hac acceptabili ignorātia excusati non sunt dicēdi mēdaces. Dicēt scio quacunq; igno
rantia mendacium dictum sit mēdax est dicēs: quod negari non potest: esto non eadē nota labefactandi sint
qui ignorātia excusabili peccauere: q̄ qui crassa & supina ut dictum est: cum illos nō solum æquitas sed etiā
legum austeritas habeat excusatos: & si sic ē: notam mendacii non incurrunt. & si uelint eos oino quomodo
cunq; mendaces: ego illis socios addā philosophos Aristotelē. Platonē. Socratē aliosq; quos ipsi summe co
lunt eodē sontes crimine. Extollēt reor hi cēsores optimi iterum uoces in cælum in psalterio psallētes & cy-
thara: quoniam non satis plene particula unica huius obiectionis reiecta uideat. O insipidi si militi uno par
ma confracta sit: nondum loco mota ē acies integra. non ergo exultēt sed meminerint: quoniam sæpissime
contusi nolentes cesserint. Quod autem Virgilio obiiciunt falsum ē. noluit quippe uir prudēs recitare Dido
nis hystoriam. Sciebat eni ut talium doctissimus Didonē honestate præcipuam fuisse mulierē eāq; manu p
pria mori maluisse q̄ ifixum pio pectori castimoniæ propositū secūdis ificere nuptiis. Sed ut artificio & ue
lamento poetico consequeret quod erat suo operi opportunū composuit fabulam in multis similē Didonis
hystoriæ: quod ut pauloante dictum ē: ueteri istituto poetis cōceditur. Potest tamē qs dignius respōsione &
forsan tu ipse priceps perquirere ad qd hoc erat necessariū Virgilio: cui ut digne responsum sit. Dico eū in
hoc a quadruplici causa tractū. Primo ut in eodē stilo quē in æneida sumpserat poeticū sequeretur morē: &
potissime Homeri: cuius fuit in eo opere imitator. Nam poetæ non ut hystoriographi faciunt: qui a quodā
pricipio opus exordiūtur suū: & cōtinua atq; ordinata rerum gestarū descriptiōe in finē usq; deducūt. quod
cernimus fecisse Lucanū: quam ob causam multi eum potius metricū hystoriographū q̄ poetam existimāt:
uerum artificio quodam longe maiori: aut circa medium hystoriæ: aut aliquando fere circa finem inchoant
quod intendunt. & sibi adinueniunt cām recitandi: quod ex præcedētibus obmisisse uidebantur: ut in odys-
sea Homerus: q quasi circa finē errorum Vlyssis eum naufragum in litus phæacum delatum scribit: & ibi
dē Alcinoi regi recitantē quicquid illi ante diē illam post discessum a Troia contigerat inducit: quod uolens
Virgilius facere cum Aeneam a littore troiano fugientē scripsisset post erutam ciuitatē non adinuenit aptio
rē locum ad quē eum deduceret ante q̄ Italiam intraret africano littore. eo. n. usq; semper inter græcos hostes
nauigauerat. Et cum littus afrum in tps usq; illud a rusticis & agrestibus atq; barbaris incoleretur: ut eum ad
psonam ueneratione dignam deduceret: & a qua reciperetur & cuius hortatu troianorum casus suosq; reci-
taret: nec aliam pter Didonē: quæ & si non tunc: multa tamē post sæcula loca illa icoluisse creditum est: cōpe
riēs Didonē tanq̄ suam uenisse eius hospitam fecit. & ut legimus eius iussu sua suorūq; ifortunia recitauit
Secundo quod sub uelamēto late poetico intēdit Virgilius p totum opus ostēdere qbus passionibus huma
na fragilitas ifestetur: & qbus uiribus a cōstanti uiro supentur. Et cum iam nōnullas ostendisset uolēs demō
strare quibus ex causis ab appetitu concupiscibili in lasciuiam rapiamur: itroducit Didonē generositate san
guinis claram: ætate iuuenem: forma spectabilem: moribus insignem: diuitiis abundantem: castitate famo-
sam: ciuitati suæ & populo imperantem: prudentia & eloquentia conspicuam: & uiduā quasi ab experientia

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Veneris cõcupiscentiæ aptiorẽ. Quæ oĩa generosi cuiuscũq; hominis habẽt animũ irritare nedũ exulis atq; naufragi & in icognitã regionẽ delecti atq; subsidio idigentis. Et sic itendit pro Didõe cõcupiscibilẽ & attractiuam potentiã opportunitatibus omnibus armatã. Aeneã autem pro quocunq; ad lubricum apto & demũ capto. Tandem oitenso quo detrahamur in scelus ludibrio: qua uia in uirtutẽ reuehamur ostendit: inducẽs Mercurium deorum interpretem æacum ab illecebra increpantẽ atq; ad gloriosa exhortantẽ: p quem Virg. sentit seu conscię proprie motum seu amici: & eloquẽtis hominis redargutionẽ: a qbus dormientes in luto turpitudinum excitamur: & in rectum pulchrumq; iter reuocamur. i. ad gloriam. & tunc nexum oblectationis infaustæ soluimus quando armati fortitudine blanditias: lachrymas: preces: & huiusmodi in cõtrarium trahentes constanti animo spernimus ac ulipẽdẽtes omittimus. Tertio curat Virg. in laudibus æneæ ad honorẽ Octauii Cæsaris iuliorum genus extollere: quod peragit dum illum lasciuias & imundicias carnis & muliebres delitias robore mẽtis spernẽtẽ atq; calcantẽ ostẽdit. Quarto itẽdit sublimare romani nois gloriã: quod satis facit dum execratiões mothuræ Didonis describit. nã p eas bella carthaginẽsium cum romanis & triũphi quos ex eis Romani cõsecuti fũt intelliguntur: in qbus romanũ nomẽ satis extollit. Et sic nõ mendax fuit Virg. ut mime itelligẽtes existimant. nec alti ẽt si q sunt eo modo fingẽtes.

Stulte damnat quod minus sane intelligitur. Cap. XIIII.

VOlunt isuper atq; clamitant execrãtes poeticum nomẽ oino aboleda eẽ poetarum carmina: eo q lasciuiis & nugis deorum gẽtilium referta sint: nec modo aliquo tolerabile q; uni eidemq; plures deo atribuant formæ: atq; omnia ut poetæ faciunt suo loui uel aliis. stulti militis more certamen irrãt aduersarii nostri: q tanto nocendi hostibus ferẽ ipetu: ut sibipsi nõ uideat: ex quo sæpe fit ut quos in alterum parat ictus iermis ipe suscipiat. Ego autẽ his obiectiõibus in unum coacervatis inuolucrum satis eẽ responsum in præcedẽtibus arbitrabar: in qbus scriptũ sæpissime memini sub formis uariis lasciuis & nugis atq; noibus honestos ac sapidos claudi sensus: quos etiam pro utribus ingenii mei amoto fabuloso cortice aperuisse recordor. Actus uero deorum illecebres quocũq; modo a poetis comicis potissime descriptos nec laudo nec cõmendo: quinimo detestatus sum: & tam scriptores in hoc: q; ipsos actus uituperandos existimo. amplissima quidẽ fingẽdi est area: & pleno semp fictionũ cornu poesis icedit. Nõ ergo deficiebãt qbuscũq; sensibus honestissima tegumẽta. Sane querela hæc iam diu sublata ẽ atq; sopita: nãq; i scænis atq; theatris a mimis & histrionibus atq; parasitis: & huiusmodi hoibus enormia canebant olim. Omnino abstulere atq; reprobauere Romani ueteres Ciceronẽ teste & ipsam scænã & artẽ iudicam dãnauere: agẽtesq; nota mulctauere cẽsoria: & eos amouere tribubus. Sic etiã prætoꝛ ædicto cautũ ẽ: qui artis ludicræ pnunciã dine causa in scænã prodirẽt ipso facto haberenẽ infames. Porro post Constantinum Cæsarẽ & Syluestrũ põtificẽ pullulante undiq;: & indies excrescẽte fide catholica talium comicoꝛ seu scænicoꝛ carmia obsoluerũt a sæculo: & remanserũt illustriũ & laudabiliũ libri: & opuscula poetarũ: q res gestas & naturales augustiore stilo artificioso scomate: facundiore locutu: sub congruo fictionũ & imaginum tegmine prulerũt: & sic quos semideus Plato urbe pellẽdos iusserat: & aduersus quos hi nostri ueritatis ignari clamitant: iam exterminati sunt & abiecti. Veꝛ ut aliquid his reprehẽsoribus nostris particulæ obiectõis alteræ respõsum fit. dico si ante initam pugnam prudẽtes: qbus i locis feriri possent acutius ispexissent: utidissent profecto quod ipi poetis gẽtilibus obiiciunt i se retorqueri telũ: nunc louẽ nunc cæli deũ: nũc ætheris ignem: nunc aqlam: nunc hominem: seu a qbus mauis formis a poetis descriptum mirarenẽ: si meminissent ipsum uerũ & unicum deum: nunc solẽ: nunc ignẽ: nunc leonẽ: nunc serpentẽ: nunc agnum: nũc uermẽ: nũc etiam lapidem a sacris deseri bi litteris. Et eodẽ modo uenerandissimam matrẽ ecclesiam nostrã: quam aliquando mulierẽ amictam sole aliquando mulierẽ indutam uarietate: aliquando currum: aliquando nauim: aliquãdo arcam: domum: templum & huiusmodi uocari sacra demonstrant uolumina. qd & de uirgie genitrice. & de humani generis hoste memini legisse sæpissime: de noium multiplicitate: qd dicam habeo illud idẽ: innumerabilia fere apud nostros deo attribuunẽ: & totidẽ Mariæ uirgini atq; ecclesiæ: & hæc nõ absq; mysterio facta fũt: sicuti nec poetæ fecerũt. Quid ergo iadueriter hi rugiũt: liuore qdẽ ipellẽte stare nollẽt quod ipi nõ nouerunt.

Detestabile nimis de icognitis iudicare. Cap. XV.

POrro zelantes hi suasores criminum poetas affirmãt. qua in accusatiõe si distinguerẽt forsan pro parte concederẽt eos eẽ uictores. Cõstat. n. nonnullos satis iam dudũ ihonestos fuisse comicos seu eoꝛ scelesto sic suadẽte ingenio: seu sic æuo exqrẽte tũc corrupto: necnõ & Nasonẽ pelignũ clarũ: sed lasciuiẽtis ingenii poetam artis amatoriæ cõposuisse librum: in quo & si multa suadenẽ nefaria: nil tamẽ minus opportunum: cum nemo sit tẽpestate hac adeo demẽs iuuẽculus: aut simplex puella quæ mouẽte illecebri appetitu igenium longe utẽt id ueniat quod exoptat actiora nõ nouerit q̃ his q se talium præceptorẽ fore præcipuũ arbitratus ẽ doceat. Si igit minus hi: quos nõnũq; abiciẽdos diximus: honestatẽ facultatis poeticæ quid alii splẽdido rubore conspicui hanc incurrere meruere notam? & una cum tẽporibus accusari? Equidẽ patiendũ nõ ẽ: & ob id ut pateat cur ab his accusentur illustres: quæso dicant nunqd Homeri carmẽ unquam legerint? nunquid Hesiodi: Virgilii: Horatii: Iuuenalis & aliorum huiusmodi plurium. & si se legisse fateantur exprimãt quorsum has criminũ suasiones inuenerint ut ipsi uidẽtes quod nõdum uidimus cum eis malemeritos condẽnemus. Attamen negare superfluum est. quis autem accusatione audita non percipiat quis nunquã legerint? cum liquido debeamus credere si uidissent in tam stolidã sentẽtiam non uenissent. Arbitror tamen ex quæstione tali hos scelus sceleri addituros. Nequeunt enim tacere tanto pauore tenentur: ne ob taciturnitatem minus omnia nouisse credanẽ. Dicentq; elata facie totis loquẽtes buccis: & omni frontis amoto rubore q̃si ex hoc summe laudandi ueniant. Quid has nugas uidemus:

Vah nec uidimus nec uidisse uolumus maioribus operã damus. O bõe deus ab æterno ope tuo si uelis pausam sumere potes: & si diuinitatis tuæ appeteret oculi: pesses in somnũ ire si uelles: rem tuã sic curãs: tibi noctes ifomnes hi ducũt: tibi suos sudores ipendunt. Primũ qppe mobile moueãt reor dum maioribus opam ꝓstant magnũ est. multũ ẽ. & talitũ si pateris dignus labor. O ignauæ hoium mẽtes nõ aduertũt dũ alios tam iprudẽter floccifaciunt q̃ misere suam ignorantiã detegant. Possumus etenim nos si stultiores eis non sumus uidere satis q̃ iusta sit eoꝝ accusatio: q̃ sancta atq; toleranda sententia. Sane ne fit qui arbitreẽ me respõsum hoc futuꝝ ex meditatiõe friuola uaticinari: confiteor quoniã in hoc a certissima coniectura deducar. Audiui tam dudum interrogatiõi simili nõnullos etiam fastidiosius respõdẽtes. Et quod mihi grauius fuit: uiꝝ quẽdam ætate uenerabilem & sanctitate alias ac doctrina præcipuum: non respõdentem sed motu proprio longe execrabilius eloquẽtem. non mentiar. Deus nouit rex indyte: erat ut tunc uisum ẽ: mir iste adeo poetici nominis hostis ifestus: ut illud nõ nisi stomachans proferre uideret: quod ubi minus honestati suæ opportunũ erat: ostendit. Nam mane quodam in generali studio nostro legens in cathedra sacrum Ioannis cuãgelium auditoribus multis: cum fortuito in hoc incidisset nomen: accensa facie flammeis oculis & altiori solito uoce totus frendẽs multa in poetas enormia dixit: & postremo ut eius appareret iusticia dixit & fere iuramẽto firmauit se neꝝ uidisse: nec unquã aliquẽ ex poetaꝝ libris uidere uoluisse. O sãcte deus qd ignari dicturi sunt: si sic alias eruditus homo ãnis grauis & auctoritate locutus ẽ? poterat ne log stultius ab insano? Vellẽ ergo scire: si non uiderunt: si nõ cognouerunt: si maioribus uacãt hi cẽsores egregii: unde poetas criminum suasores agnoscunt? qd cirea eos incognita latrant? qd nõ idonei iudices de incognitis laturi sniam rostra cõscendunt? qui ne dum iaudita sed nec requsita parte snias fulminant? Forte inquiẽt sacro ispirante spũ tam seuerum se in poetas ferre decretum. Possibile dicerẽ si crederẽ sanctũ spiritum tam spurcidas ne dum ihabitare sed itrare animas. O scelus impiũ. O execrabile malum. O detestãda temeritas. audere cæcum natũ in propatulo de coloribus ferre sentẽtiam. Sic olim ut isti præfides uenerandi faciunt. Audiui Phoroneũ apud argiuos: Lycurgum apud Lacedæmones Minoem apud cretenses: & apud mirmidões æacum factitare solitos. Sed ut eo ueniam quo fert animus: quicquid isti reuerendi iudices blactẽt: non sunt ut ipsi uolũt poetæ criminum suasores: qnimmo si sana mente & non liuore insano perciti eorum leganẽ uolumia: impulso res nuenientẽ: nisi suasissimi: nunc acerrimi pro exigẽtia temporum in uirtutes. Quod ne tam paucis uerbis uidear probasse contentus: libet ante obtrepentium oculos apponere: saltẽ pauca: ex quibus possint ueritatẽ hanc si uelint agnoscere. & omissis Homeri monitis qui ob græcas literas latinis minus familiaris est: si uelint legãt & perlegant: quæ sint in æneida ad patientiã laborum emergẽtium exhortatiões æneæ ad socios: Quis ardor illi pulchræ per uulnera mortis pro salute patriæ fuerit. quæ erga patrem pietas: quẽ humeris pardẽtes undiq; domos & ruẽtia templa: per quæ medios hostes: & mille uolantia tela deuexit in tutũ: quæ in Achimenidem hostem clementia: quod robur animi ad illudendas frangendasq; amoris petulci cathenas. quæ iusticia atq; munificentia circa amicos & exteros in exhibẽdis muneribus benemeritis: ludis in ãnuersario Anchisis patris apud Acestem peractis: quæ prudentia: quanta circũspectio in defensu ad iferos: quæ genitoris ad eum suasiones ad gloriam. quæ eius in iungẽdis amicitiis solertia: q̃ grandis comitas fideiq; in cõseruãdis susceptis: q̃ piæ in Pallãtis amici cæde lachrymæ: q̃ eius ad filiũ pæne monita. qd multa referã: adsint oro adsint hi in poeticum rugiẽtes nomen. Librent huius poetæ uerba: sentẽtias ponderent. & si patitur animus: fructum ex his q potest exprimãt: & si deo gratum erit uidebunt: nunquid poeta hic in malam frugem suasor sit. Profecto si rite deum nouisset & coluisset Virgilius nil fere præter sanctum eius in uolumine legeret: & si dicant leges nõ pati quẽq; approbari testimonio uniusuenusinũ insuper flaccũ suscipiant Persiũ uolateranũ: Iuuenalẽ agnatẽ: quoꝝ satyricũ carmẽ tãto uirtutis ipetu i uitia uitiosoq; iuehit: ut eos exterminare uideat. Si ergo hi plures satis sunt: taceãt isti q suasores criminũ poetas accusant & rabiẽ suã mansuetudine doment. nec dedigneñ discere priusq; uelint aliorum labores ridendo iudicare iudicio: ne dũ in alios suæ stolidæ iniquitatis tela conticiunt: in se ultionis diuinæ fulmina puocent.

Quod in bonum poetæ deducant se legentes. Cap. XVI.

ALunt post hæc isidiãtes acerrimi poetas eẽ mẽtiũ seductores: eo q dulcisono carmine lepido sermone accurata atq; ornata oõne ieptias suas legẽtibus igerunt. & sic quo mime opportunũ lectores seducũt ifipidos. Quis ignarus & q poetas nõ uiderit: ut ipi obiectores ignari sunt: nec poetas uiderunt illustres: & si uiderunt igenioꝝ suoꝝ ignauia non itellexerunt: non credendum facile hos optime iuste sanctoq; in poeticũ carmen inuehere: hoc uideat deus: & hi uideant qbus ab eo lumen intellectus cõcessum ẽ. Tu aũt cytharista cælestis Dauid solitus dulcedine carminis furores sedare Saulis. Si suaue aliqd: si mellifluũ cecinisti lyricũ tuũ carmen absconde. Et tu Iob q labores tuos atq; patientiã heroico carmine scripsisti: si lepidum si ornatum sit idẽ facito una cũ aliis sacris utris q æthereo uersu diuina cecinere mysteria: & quod his dico dictũ sit Orpheo: Homero: Maroni: Flacco & aliis: postq̃ eo uentũ est ut iueniantur qui dicãt impune. quoniam seducere mentes hominũ sit dulcisone lepide accurate metricas oõnes: effundere. O. Bui & tu Meui lætamini postq̃ damnanẽ isti tẽpus quod minime rebar uobis concessum est: & locus præparatus amplissimus. Scio dicẽt se dixisse pnicioso ieptias sonoro scripsisse carmie & legisse. Erat fateor addito hæc non parui momẽti: ni in præcedẽtibus sæpius eẽt ostẽsum: quales sint quas isti accusant ieptiæ illustriũ poetaꝝ: & ob id quod maximum existimabãt in nihilum resolutum est. attamen ut in hoc directius ueniam: quia seductores mentium dicunt esse poetas: primo scire uellim cum multi sint q ex his poetæ sint qui seductores sint mentium & quis dubitet: nullos dicere possint præter quos studeñt. quos autẽ studeant accusatio ipsa demonstrat. Si deo placet zelantes hi amant procanẽ: & mulierculis ridentibus applaudent oculis

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

amatorias litterulas dictãt:cõponãt rhithmos & cantiunculas excudunt:qbus affectiones ſuas & ſuſpiria ex promant:& deficiẽtibus igenio ſibi utribus pro opportuno ſubſidio ad iſtructores artis amatoriæ euolant Hinc Catulli:propertii & Naſonis uolumina euoluunt:& ab ieptis talium ſuaſiõibus lepidis deſcriptis carminibus & uerboꝝ facili exornatis contextu tanq̃ in hoc toto iclinati pectore uolentes trahunt̃ ſeducuntur: atq; tenent̃. hinc poetaꝝ illecebras cognouere:hinc igrati præceptores accuſant ſuos eoſq; ſeductores mẽtiũ dicunt:quos ipſi non rogati ſponte ſua ſecuti ſunt. Magnis igit̃ imo pmaximis uacant redargutores noſtri. Nõ enim paruũ eſt amori obſeq:cuius utribus primo Phœbus:inde Alcides monſtrorũ domitores ceſſere. O q̃ ſatius fuiſſet ignaris tacuiſſe q̃ in ſuũ dedecus emiſiſſe uoces. nã ſi proſpectent dũ poetas accuſaſſe renẽ ſeipſos aduertẽt mõſtraſſe culpabiles. Ex hac eni accuſatiõe quæ ſint eoꝝ ſtudia:quæ deſideria:quæ iuſticia manifeſte cognoſcimus. Quid enim de his arbitrari poſſumus ſi puella laſciuis geſtibus petulcis oculis blãdis uerbis ſpem polliceatur infauſtam poſtquam a mutis ſeu tacitis carminibus ſeducuntur? Erubeſcant igitur miſeri:& in melius inſanum ſuum reformẽt conſilium:proſpectentq; Vlyſſem gẽtilem hominem nõ mutorum carminum:ſed mellifluos ſyrenarum cantus ſpreuiſſe:tanq̃ nocuos atq; tranſiſſe. Et ut aliquid circa uim uocabuli dictum ſit quod tanquam deteſtabile poetis obiiciunt:uidiſſe debuerant: quoniam & ſi Chriſto ſaluatori noſtro a iudæis obiectum ſit:qui illum ignominioſe ſeductorem dixere:non tamen ſemper in malam partem ſumendum fore. Nequiuere enim illi abutentes ifandi homines uim ueterem ſurripuiſſe. Poteſt enim in bonam partem ſumi ſeducere. Nam rem curantes paſtoriam ab infectis armẽtis nondũ infectos ægritudine boues ſeduxiſſe ſolertis paſtoris eſt:& ſic nõnunquã eruditi homines generoſos animos ab his qui morbo uitiorum laborant ſuis ſeducunt monitis. quorſum illuſtres poetas ſeducere ſæpiſſime credulos reor:& eos facere meliores:ubi hi ſeducti tractiq; ſuo non poetarum minus etiam honeſtorum crimine in malam frugem ſi poſſint conantur offendere. O bone Ieſu aduerte peſtem hanc ab ignaris credulis. & hos loquaces corripe. ac adeo inſtrue ut exemplo tuo uelint prius facere q̃ docere.

Philoſophorum ſimias minime poetas eſſe. Cap. XVII.

Similas præterea philoſophoꝝ ex his nõnulli qui ſe cæteris præferunt dicunt eſſe poetas. ueꝝ non ſatis certũ habeo an ut hominibus riſum incutiant:uti nonnunq̃ ſuis ſcomatibus mulierculæ faciunt:an potius ex animi ſententia:quia ſic credant:ſeu mẽtis nequia ut irrideant illud euomant. Primum quippe deberet idignanti animo a prudẽtibus tolerari:dũ cernerent ab ignaris ex utris conſpicuis ridicula confici uulgo. eum paſſim p triuia aſini infulati & falerati ſues: at ex quo mauis genere beluæ fimbriatis:necnon & uariatis pellibus Incedentes amicti comperiant̃ facile:ex quibus decentius quis uolens:poſſet configere talia. Si uero credentes aſſerunt aut irrident utrũq; tam ſtolide q̃ negter agunt. Eſt enim ſimiis ut aliquando dixiſſe memininus hoc de more a natura infixum ut uelint dum poſſint uidentes quoſcunq; hominum actus imitari. Et ſic uidetur hoc uelle poetas imitatores: & inde ſimias eſſe philoſophorum:quod minime ridiculũ eſſet. Honeſti quidem utplurimũ homines fuere philoſophi & bonaꝝ artium repertores. ſed falluñ indocti. nam ſi ſatis intelligerent poetarum carmina aduerterent omnes non ſimias. ſed ex ipſo philoſophoꝝ numero computandos:cum ab eis nil præter philoſophiæ cõſonum iuxta ueterum opiniones fabuloſo tegat̃ uelamine. Præterea imitator ſimplex in nullo exorbitat a veſtigiis imitati: quod qdẽ in poetis minime cernit̃. Nam eſto a philoſophicis non deuient concluſionibus: non tamẽ in eas eodem tramite tendunt:philoſophus ut ſatis patet ſyllogizãdo reprobat qd̃ minus uerum exiſtimat: & eodẽ modo approbat quod intendit. & hoc apertiſſime prout poteſt poeta quod meditando concepit ſub uelamẽto fictionis ſyllogiſmis omnino amoris:quanto artificioſius poteſt abſcondit. Philoſophus ſtilo proſaico ut ſæpius & eius fere paruipendens ornatum ſcribere conſueuit. Poeta mettrice ſumma cum cura exquiſito decore cõſpicuo. Philoſophorum inſuper eſt in gymnaſiis diſputare. Poetaꝝ in ſolitudnibus canere. & cũ iſta inter ſe nõ conueniant:non erit ut aiunt ſimia philoſophorum poeta. Si ſimias diceret eos eẽ naturæ poſſet forteſſe æqore aio tolerari:cũ p utribus quicquid ipſa:qeyd eius opatione operat̃ perpetua:poeta celebri conatur deſcribere carmine. quod ſi intueri uelint iſti uidebunt formas:mores:ſermones:& actus quorũcũq; animantium:cæli ſyderũq; meatus:uẽtorũ fragores & ipetus:flãmarum crepitus ſonores:undarum rumores: montium cælſitudines:& nemoꝝ umbras:atq; diſcurſus fluminum adeo aperte deſcriptos:ut ea ipſa paruis in litterulis carminũ ineſſe arbitrent̃. In hoc ego poetas eſſe ſimias confitebor:quod ego honorabiliſſimum reor opus:in id. ſ. arte conari qd̃ agit natura potẽta. Sed qd plura? Eſſet talibus ſatius agere ſi poſſent: ut nos una ſecũ efficeremur ſimiæ Ieſu Chriſti q̃ ſi cognitos poetaꝝ irridere labores:cum cõtingat ſæpiſſime tentantes alienũ pruritũ ſcalpere ẽt ſuũ alioꝝ cruentas ungues cum anxietate ſentire.

Non eſſe exitiale crimen libros legere poetarum. Cap. XVIII.

Ilæquitatis immo iniquitatis arbitri feruida rabie cupientes poetici nominis exterminum quaſi pauca in illud dixerint altiſono inſuper clamitãt hincinde boatu. O inſignes uiri. O diuino redẽpti ſanguie. O gratus deo populus: Si qua pietas: Si qua deuotio: ſi qs chriſtianæ religiõis amor. Si qs dei timor uobis eſt: hos infauſtos poetarum libros abiicite: flammis exurite: & uentis feruandos exhibete cineres. eos etiam ullo modo uelle uidere exitiale crimẽ eſt: animas lætali ueneno inficiunt: uos in tartara trahunt & cælestis regni exules in æternum faciunt. Poſt hæc aucto clamore Hieronymum in teſtem aduocant: eumq; dicẽtem aiũt in epiſtola ad Damaſum de filio prodigo: dæmonum cibus ſunt carmina poetarũ: & his ac ſimilibus multis toto gutture ignaros auditores intonant. O pietas. O priſca fides. O dei patientia grandis: quid pateris? quid rerum conditor in erectas turres? quid in cælſos uertice mõtes fulmina torques? Hi ſanctiſſime pater feriendi ſunt: qui doloſa lingua atque mendaci aliorum & perſæpe ino

cuorum exitio ſibi aucupant inanem gloriam. Medici errores ſuos terra tegit. hi phibitionibus atq; flammis ſuas conãt̃ ignorãtias occultare. Quis ſimplex hõ hos audiat qn arbitret̃ poetas pniciſſimos eẽ homines: diuini noſtis hoſtes: eacodæmonũ cõtubernales: inimites: maledicos: ſceleſtis ſemp uacãtes operibus: quib. nulla bonarum artium cura. nulla pietas: nulla fides: aut ſanctitas ſit? Et ſic hoꝝ ignorantium opere & iniqta te conſequũtur celebres urti ignominiam quã mime meruere. Sed ſpero deus uidebit aliquãdo. Nos aũt uideamus ſi poſſumus quale ſit hoc tam iexpiabile malũ: quod hi cõmitti clamitant: ſi teneãtur: ſi uideant: aut legãtur carmina poetaꝝ. quæ horũ cõtineant libri: quæ ſuadeãt: q̃ damnẽt: quæ doceãt: iam ſatis ſupra declaratum eſt. Sed eis omiſis uolo aduerſus ueritatem hos ſceleſta omnia ſcribere atq; ſuadere lectoribus. quid tandem? gentiles fuere hoies: nõ chriſtum nouere: ſuã extulere: quã ſacram arbitrabantur religionem: fictões edidere. graviſſimos & cõmendabiles utero perlæpe gerẽtes fructus. Sed qd inde? quæſo hos elegãtiſſimos clamatores dicant. Numqd illis phibitum ſit ab aliqua ueteri ſeu noua doctrina deoꝝ ſuorũ ſcelera quo uellent in ſtilo deſcribere? Nõ equidẽ reor nec etiã xpiano fingẽti dũmodo ſane ielecta fictio aduerſus catholicam ueritatem exenterata nil pariat: ſi non prohibitum eſt. Si hos legere non leges prohibẽt: neqꝫ prophetæ: non ſacræ pontificum ſanctiones. quid tenere. quid legere mali eſt: Inquiẽt quia ſeductores ſint mentiũ dulcedine ſua. huic obiectioni pauloante reſponſum eſt. Verum ſi hi imbecilles ſunt atq; tractabiles ſibi caueãt memores prouerbii ueteris: quo prohibetur hos certamen lapidum non intrare: qbus ſit galea uitrea. Fateor tamen ultro longe melius fore ſacros ſtudere libros q̃ iſtos etiã ſi optimi ſint ſtudenteſq; acceptiores reor eſſe deo: pontifici ſummo: & eccleſiæ: Verum nõ omnes nec ſemper eadẽ trahimur affectione. & ſic nõnun q̃ ad poeticos trahũtur quidã. & ſi trahimur uel ſpõte noſtra in eos imus: qd̃ hoc crimẽ: quod malũ eſt? poſſumus ipũe mores barbaros audire: ꝓs ſi uelimus ſuſcipe barbaros: eis hoſpitalitatẽ exhibere: eis ſi petãt ius dicere: cũ eis amicitias iũgere: poetarũ libros legere: ſi deo placet ab his uiris doctiſſimis phibemur. Mãichei Arrii: Pelagiiq; & aliorũ hæreſiarcharũ execrabiles errores: ut noſcamus nemo phibet: qn ſcrutemur. Verſus aũt legiſſe poeticos horrẽdum: ut hi clamitant: imo letale crimen eſt. ioculatores in quadriuiis: utplerasque ihoneſtos ludos agentes iſpicere poſſumus. Hiſtriones in cõuuiis turpia canẽtes audire: Nebulones in popinis: Lenões i lupanaribus. blaſfemãteq; pati: nec ob id ad tartara trahimur: poetica legiſſe poemata: nos æterni regni facit extorres. Pictori etiã in ſacris ædibus fas eſt pingere tricerberũ canẽ Ditis obſeruantem limina. Charontẽ nauũ Acherontis uada ſulcantẽ: Erines hydris accinctas aceenſiſq; armatas facibus: ipſum Plutonẽ infœlicis regni principem dãnatis ſupplicia inferentẽ. poetis ſonoro carmine hæc eadẽ ſcripſiſſe nefas: & irremiſſibile lectori eſt crimen. Pictori eidem cõceſſum eſt in aulis regũ & nobiliũ uirorũ amores ueterum deorũ: ſcelera hominũ: & quæcũq; cuiuſcunq; cõmenta pingere: nullo patrum prohibente decreto: & hoc a qbuſcunq; pro libito ituri pmiſſum eſt. Poetarum inuenta ornatis linita litteris plus a ſapientibus lecta uolũt mentes ificiant: q̃ picta ab ignaris inſpecta: Quid multa? deficio: fateor uolẽs ſi poſſem aduertere q bus utribus: qua potentia liuor edax & ignorantia hos boatores in tam grandem demẽtiam potuerit impellere. ſcire ſaltem debuerant: quia uas electionis teſtatus eſt: ſcire malum: malum non eſſe ſed operari. Et ipſi nouiſſimi præceptores credo: ut a ſuis mulierculis prudentiores habeant̃: & inde pinguiores conſequantur oſtas: non uerentur dicere ne dum ſcire dicam: ſed poetas legere perniciоſiſſimum eſſe. O faſtidium audire ẽt: ſi omnino deſpiciendi ſint poetæ: nefarium fore ſi uideris margaritam ex luto colligere: quaſi abſtergibile lutum illam minus fecerit pretioſam. Nec erubeſcunt interpretes hi hac præſumptuoſa atq; generali phibitiõe ſua uelle ex ueritate fieri mendaciũ: ſi dixerit aliquando poeta: imo eos dixiſſe toto denegãt ore. Ridiculum eſt audire humani generis hoſtẽ diabolum potuiſſe uerbum bonũ aliquando dixiſſe. Poetas autẽ eſto aduerſus cõſcientiã pauloante malos eẽ cõceſſerim: eũ forte nonnullis ſter gentiliciam maculã: nil ihoneſtum iure poſſet obici uerbum bonũ dicere nequiſſe. Vocat etiam nonunq̃ a ſacris hominibus in teſtimonium diabolus: iuocaſſe poetam horum accuſantium auctoritate irremiſſibile crimen eſt. Sed nũc hos phibitores: & in exiſtum poetarum precones oro dicant. quid magis q̃ philoſophia potuit peccaſſe poeſis. Veritatis quippe optima idagatrix philoſophia eſt: cõpertæ uero ſub uelamie ſeruatrix fidiſſima poeſis eſt. Si minus recta ſentiat illa nõ potuit rectũ iſta ſeruaſſe pediſſequa eſt: dominæ ueſtigia imitet̃ neceſſe eſt: ſi deuiet illa: & hæc ut exorbitet a neceſſitate cogit̃. Quid ergo cum gẽtiles philoſophos allegemus ore pleno: eorũq; ſeruemus ſnias: & nil fere niſi eoruna uallatum auctoritate firmemus: dicta poetarum poetaſq; horrere ſcimus atq; deteſtando dãnamus: extollit̃ Socrates: honoratur Plato: colit̃ Ariſtoteles: ut de reliqs ſileam: qui omnes fuere gẽtiles: & perſæpe dãnatis opinionibus errõei homines. Homerus ab obiurgatoribus noſtris pellit̃: dãnatur Heſiodus: Maro deſpicitur atq; Flaccus: quorum figmenta nil aliud ſentiunt q̃ diſputatiões illorũ: quorũ quonã dogma ſtudent: & ex his eſto cũ difficultate non patiẽte igenio quædã principiola ſumpſerunt: quaſi intellectum commendant. Poetarum uero: quoniam ſcripta negligunt: & ſic nõ intelligunt: deſpiciunt & cõdemnant. Attamen quicquid clamitant: quicquid latrant: quicquid ſubeant uel ſuadeant: ſi philoſophorum ſcripta: ſi barbarorum geſta: ſi hæreticorum perfidia legi ꝓſunt: & poetarum uolumina abſq; piaculo legi: teneri: audiriq; poſſunt. mente tamen integra atq; conſtanti: ne ſi quando aliquid i ortho doxam diſcerent fidem tanq̃ ab illa exteri ſe lectores labefactari permittant. Nunc autem ſupereſt in extremum horum clamorem pauxillum acrius inſtandum atq; prolixius: quoniã ex excelebertimi atq; ſanctiſſimi hominis auctoritate præcedentia omnia firmaſſe ſe credunt. Dicunt igitur clamitantes Hiero. uerbum ad Damaſum papam: Dæmonum cibus ſunt carmina poetarum: quod ſi ſatis percepiſſent a nobis etiã firmatum aduertiſſent: & potiſſime ubi damnatam comicorum ſpurcitiem atq; obiectam ſemel & iterum ante iam diximus: ſed quoniam nulla poetarum facta deſtinctione inuidentiæ offuſcati caligine: & nil

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

quoscũqȝ cæci irruũt propulsanda illorũ ignauia est:& ipsi in perpetuũ cogendi silentiũ.Si igitur epistolas:si
uolumina Hieronymi.si hanc eandẽ:quã pducũt in testẽ:seu cuius auctoritate dãnatos poetas uolũt studio-
se legissent:iuenissent profecto uerbũ hoc a Hieronymo declaratũ:& eius sensum appositũ atqȝ obiectionẽ:
quã faciũt esse solutã:& potissime ex figura mulieris captiuæ raso capite:deposita ueste:resectis unguibus:&
pilis oblatis israelitæ matrimonio copulãdæ.Et si religiosiores atqȝ delicatiores sanctis doctoribus ec nõ ue
lint cõperient hunc dæmonũ cibũ:nõ solũ nõ reiectũ flãmis:ut iubẽt insulsum.sed cũ diligentia seruatũ:ma
ctatum atqȝ gustatũ a Fulgentio doctore atqȝ põtifice catholico:ut apparet eo in libro:quẽ mythologiarũ nũ
cupat ipse:in quo elegantissimo stilo descripsit poetarũ fabulas exponendo æquo modo.Agustinũ doctorẽ
egregiũ cõperiẽt nõ horruisse poesim:nec poetica carmina:qnimo solerti uigilantia studuisse & intellexisse:
qđ uolẽtes negare nõ possent:cũ sæpissime in suis uoluminibus sanctus hõ Virgiliũ aliosqȝ poetas iducat.
Nec fere Virg.nunq̃ absqȝ alicuius laudis titulo noiat.Sic ut iterum dixeri Hieronymũ doctorẽ eximiũ atqȝ
sanctissimũ:& triũ linguarũ mirabiliter eruditũ:quẽ ignorãtiæ eorũ hi in testẽ trahere satagunt tanta poeta-
rum carmina diligẽtia studuisse peiperẽt atqȝ seruasse memoriæ:ut nil fere absqȝ eorũ testimonio firmasse
uideatur.Videant si nõ credunt inter alia libri eius hebraicarũ q̃stionũ prologũ:& aduertant:nunqđ eũ totũ
Terẽtianũ fuisse sentiãt:uideãt nunqđ sæpissime Hora.atqȝ Virg.sibi quodãmodo assertores iducat:& nõ
solum hos:sed & Persium aliosqȝ.Legant insup eiusdẽ facundissimã ad Aug.epistolã.Rimenturqȝ nũqđ in
ea inter illustres uiros uir doctus poetas:quos ipsi tanto clamore cõfundere si possint conãtur:enumeret.Por
ro si nesciunt plegant actus apostolorũ & sentiant:nunqđ Paulus uersus poeticos studuerit & nouerit.Inue
niẽt quippe eũ non fastidisse in Ariopago aduersus athenienfium obstinationem disputantẽ uti testimonio
poetarũ:cũqȝ alibi Menandri comici carmine usum.dum dicit.Corrũpunt mores bonos colloquia mala.&
Epimenidis poetæ si memini allegat uersiculũ:qui aduersus hos aptissime dici potest:dicẽs:Cretẽses semp
mendaces:malæ bestiæ:uentres pigri.Et sic nõ qui ad cælum usqȝ tertium raptus est:qđ isti sanctiores uolãt
peccatũ:uel turpe arbitratus est legisse atqȝ didicisse poetarũ carmina.Insup pscrutẽtur quid scripserit Diony
sius ariopagita Pauli discipulus:& xpi martyr egregius i suo hierachiæ cælestis libro.Ex intẽtiõe qppe dicit
pseqtur atqȝ probat diuinã theologiã poeticis fictionibus uti iter alia:ita dicẽs.Etenĩ ualde artificialiter theo
logia poeticis sacris formatiõibus in nõ figuratis itellectibus usa est.nostrũ ut dictũ est aium reuelãs:& ipsũ p
pria & cõiecturali reductiõe puidẽs:& ad ipsum reformãs anagogicas sanctas scripturas & alia multa:quæ
ad hãc sentẽtiã subsequũtur.Et ut reliquos postremo finam:quos aduersus bestialitatẽ horũ possem iduce-
re.nõne etiã ipse dominus & saluator noster multa in parabolis locutus est comico cõuenietibus stilo?Nõne
& ipse aduersus Paulũ prostratũ Terẽtii uerbo usus est?.Durũ ẽ tibi contra stimulũ calcitrare.Verũ absit ut
putẽ christũ dominũ a Terentio q̃tũcũqȝ diu ante fuisset q̃ hæc dicta sint uerba assũpsisse.Sufficit mihi satis
esse ad firmandũ ppositũ saluatorẽ nostrũ uoluisse q̃tũcunqȝ uerbũ suũ atqȝ sentẽtiã ore Terentii fuisse platũ
ut appareat nõ omnino esse cibũ dæmonũ carmina poetarum.Quid nunc iquiẽt boatores illustres?clamita-
bunt ne insultabũt aduersus carmina poetarũ a suomet teste reprobati:& aliorũ pluriũ sanctorũ uirorũ testi
monio uicti atqȝ repulsi?Clamabũt æquidẽ isupabilis eorũ rabies est.Sed q̃ iuste tu uideas rex optime uide
antqȝ quibus rõ magis amica est q̃ obstinata horũ proteruia.His autẽ tam absolute dãnãtibus iustissimus iu-
dex deus aliquãdo retribuet iuidentiæ meritũ:& eadẽ eis metietur mensura:qua ipsi aliis metiuntur.

Minime poetæ oẽs iussu Platonis pellẽdi sunt urbibus. Cap. XIX.

PErminimũ uisum est latratoribus nostris conatus exposuisse omnes:ut e domibus ac manibus
hominũ si potuissent poetas excluderẽt:& ideo ecce iterũ agmine facto irruũt:& armati Platõis
auctoritate infando gutture sonoras uoces eruptant aiẽtes.Platonis iã dicti iussu poetas urbibus
esse pellẽdos.Inde ut platoni deficiẽti subueniãt:supaddũt ne suis lasciuiis ciuiũ mores inficiãt.
Cui obiectioni & si satis in supioribus respõsũ uideaẽ nõ pigebit iterũ latius respõdisse.Maximã igiẽ fateor
philosophi huius auctoritatẽ esse:nec spernendã si sane intellecta sit:de sensu cuius profecto hi aut nihil aut
puerse sentiunt:ut apparebit.Ostẽsum tamẽ illis est poetas spõte sua solitudines habitare:q̃obrem illos mon
tanos & ineptos hoies nuncupabanẽ.Si aũt uiolẽter urbes icolerent.quid dicerẽt morsores hi?dicerent eos
esse tyrannos.Si uero nunc uelint sentẽtiam uertere & eos cultores urbiũ dicere falsum est.Cõstatqȝ Homerũ
iter aspera scopulorũ & montana nemorũ post peragratum orbẽ extrema cum paupertate littus archadum
habitasse:& ibidem mente uidens:luminibus tamen ægritudine captus:ingentia illa atqȝ admiranda uolu-
mina nõ Hyblæo sed castalio melle perlita:Iliadis & Odysseæ dictasse.Virgilius autẽ igenio nõ minor Ho
mero:urbe Roma tunc rerũ domina neglecta:atque Octauio Cæsare:totius orbis pricipe:cuius singulari
lætabaẽ amicitia:omisso:quæ fuit sibi haud longe a Neapoli cãpaniæ inclyta ciuitate:tũc etiam delitiis abũ
dante & ocio semotũ locum qeto atqȝ solitario litori proximũ:ut magni spiritus homo Ioannes barillus aie
bat.Inter promontoriũ posilibi & puteolos uetustissimã græcorũ Coloniã:ad quẽ nemo fere nisi eũ quære-
ret accedebat.In quo post georgicũ carmẽ:cælestẽ decãtauit æneiden.Cuius selectæ solitudinis Octauius
præstare testimoniũ uolens cũ fecisset eiusdem Virgilii a Brundusio ossa referri:haud procul ab electa soli
tudine tumulari iussit secus eã uiã:quæ adhuc puteolana diciẽ:ut eo iacerẽt mortua cuius elegissent in uici
nio uiuere.& ne semper p antiqua uagemur:quæ oppugnatores quantuncunqȝ fausto testimonio roborata
sint negant facile.Francis.petrarcha cælestis hõ pfecto:& nõ æuo poeta clarissimus:nõne spreta Babylone
occidẽtali atqȝ põtificis maximi beniuolẽtia:quã oẽs fere xpiani sũmope cupiunt & pcurãt:& pileatorũ orbis
cardinũ aliorũqȝ pricipũ in uallẽclausam abiit:isignẽ galliæ solitudinẽ locũ ubi Sorgia fontiũ rex orit:& ibi-
dem omnem fere floridam iuuentutem suam uillici unius contentus obsequio:meditãdo atqȝ componẽdo

consumpsit.Fecit equidẽ:stant uestigia:stabũtqȝ diu.Paruæ domus & hortulus:& dũ deo placet testes uiuunt
plurimi.Si ergo ne plures recte sic est:minime ædepol opportunũ est:ut in hoc qs labores ipendat ut abeũ-
tes ultro poetas urbibus pellat.Vellẽ ego tamẽ ab istis audire:nunqđ existimẽt Platonẽ dũ reip.librũ scripsit.
quo hoc mãdatur:quod isti aiunt itellexisse de Homero.s.urbs illa placuisset eũ urbe fuisse pellẽdum.Nescio
qđ responsuri sint.ego autẽ non credo:cũ de eo multa laudãda iam legerim.Hunc.n.sacratissimæ cæsarũ le
ges omniũ uirtutũ patrẽ uocitant & sæpissime eorũ latores ut eas maiori ueneratione dignas facerẽt:& quo
dã sacrosancto testimonio roborarẽt:iter eas nõnunq̃ Homeri carmina miscuere:ut in fine phœmii codicis
Iustiniani iliadis legiẽ carmẽ.& i eodẽ sub titulo de iusticia & iure:sic de cõtrahẽda emptõe & de legatis & fi
dei cõmissis & aliis locis ut minus credẽtes possunt in pandecta pisana cognoscere.Hũc isup i suũ ciuẽ plu
res græcorum egregiæ ciuitates eo etiã mortuo & paupere uoluere.& de hoc iter se mouere litigiũ:ut com-
prahẽdi potest liqdo per uerba Cice.in orõne p Archia dum dicit.Homerum Colophoni dicunt ciuẽ eẽ su
um.Chii suum uendicant.Salamini repetunt.Smyrni uero suũ esse confirmant:itaqȝ etiam delubrum eius
in oppido dedicauere.Permulti alii præterea pugnant iter se atqȝ contendunt.Hæc Tullius.Quod etiã testa
ri a uetustissimo græco carmine satis iter eruditos uulgato legisse memini sic aiente.Septẽ litigant ciuitates
de radice Homeri:Samos:Smyrnæ:Chios:Colophon:Pylos:Argos:athenæ.Hũc præterea ipse Plato in eo
dem libro reipublicæ aliisqȝ persæpe conclusionum suarum inducit in testem.Si igitur uirtutum pater a le-
gibus habitus est:si legum decus:si tot ciuitatũ ciuis etiam repetitus:si a præceptore ipso Platone testis assum
ptus:stultissimum est arbitrari Platonem idem prudentissimum uirum talem poetam urbe pellendum ius-
sisse.Insuper hoc Platonis iussu existimabimus Ennium urbe pellendum:qui honesta paupertate contentus
adeo ob uirtutem suam carus scipionibus fuit:hominibus quidem non solum armis & bello atqȝ sanguinis
generositate conspicuis.sed philosophiæ domesticis & sanctitate more illustribus ut post mortem etiam uel
lent suis maiorumqȝ suorum suos misceri cineres:& suo tumulari sepulchro.Si credant hi ego non credam
quin arbitror Platonẽ suam ciuitatẽ optasse taliũ fuisse repletã.Quid pterea de Solone dicemus:q datis athe
niẽsibus legibus:esto iam senex esset:sese cõcessit poeticis?urbe ne pellẽdũ dicemus:qui urbẽ dissolutã i ciui
lem uitã moresqȝ reuocauit?Quid insup de Virgilio nostro?cuius ut reliqua sinã:tãto frõtis rubore:& mẽtis
uerecũdia iter coæuos & quoscũqȝ minus decẽtia quæqȝ audiebat pingebaẽ:ut ob hoc iuuenis adhuc uocare
tur parthenias:quod latine uirgo:seu uirginitas sonat:cuius tot sunt ad uirtutẽ suadẽtia monita:ut iam sæ-
pe dictũ est:quot sunt eius carminũ uerba cuius ne cõburereẽ diuinũ opus ut ipse Virg.moriendo pceperat
Octauius Cæsar Augustus postpositis maximi imperii curis phibitorios uersus cõposuit:qui in tẽpus usqȝ
nostrũ legũtur:cuius adhuc nomẽ apud mãtuanos tãto honore celebratur:ut cũ cineres ab Augusto sublatos
pro uotis colere nequeãt:eius agellũ ueterẽ ad instar uiuẽtis hois ab eo denoiatũ colũt:filiis iuuenibus tanquã
quoddã uenerabile sacrũ senes parẽtes ostẽdũt.Cæteris aduenientibus:quasi suã gloriã augentes solicite indi-
cant non absqȝ uirtutis pcipue testimonio ista puenisse:& nos uirtuosos urbe pellẽdos Platonẽ uoluisse crede
mus?O stolidũ capitulũ:possem de Horatio Flacco:de Persio uolaterano:de Iuuenale aqnate multa dicere.p
quæ pateret liquido mẽtis Platonis nõ fuisse tales urbe pellẽdos:sed trahit animus ut uisa igerã:& quæ nulla
tergiuersatione ab istis negari possint apponã.Credam ne igiẽ tantæ demẽtiæ fuisse Platonẽ:ut Fran.petrar
cham urbe pellẽdũ iusserit qui iuuẽtute sua celibẽ uitã ducens:adeo ieptæ Veneris spurcitias horret:ut noscẽ
tibus illũ sanctissimũ sit exẽplar honesti:Cuius mendaciũ letalis est hostis:qui uitiorũ oium execrator est:& ue-
nerabile ueritatis sacrariũ uirtutũ decus & læticia:& catholicæ sanctitatis norma:pius:mitis atqȝ deuotus:&
adeo uerecũdus:ut inde dicaẽ Parthenias alter.est & isup poeticæ gloria facultatis:orator suauis atqȝ facũdus
cui eũ ois pateat phiæ sinus:est illi igeniũ pter humanũ perspicax:memoria tenax:& rerũ oium put homini
põt eẽ noticia plena:ex quo opa eius tã psaica q̃ metrica:quæ plura extãt:tãto splẽdore refulgẽt:tãta suauitate
redolẽt tãto florido ornatu spectabilia sunt.& lepore sonãtiũ uerborũ melliflua:& sniarũ succo mirabili sapi-
da:ut cælestis ingenii artificio potius q̃ humani fabrefacta credanẽ.Quid multa dixerim?pfecto hominẽ su
perat:& in lõgũ mortaliũ uires excedit:neqȝ ego has laudes pdico:quasi antiquũ hominẽ & lõgis ante sæcu
lis defunctũ cõmendẽ.Quinimo dũ deo placet uiuẽtis atqȝ ualẽtis merita refero:quẽ morsores egregii si nõ
litterulis meis creditis oculata fide uidere potestis.Nec dubito:ut ex eo contingat quod utplurimum famosis
uiris contingere cõsueuit:ut ait Claudianus:minuit præsentia phamã:imo audacter assero:quia huius supe
ret præsentia famã.Tanta enim morum maiestate:tanta suauis eloquentiæ facundia:tãta etiam urbanitate:
& composita senectute cõspicuus est:ut de eo qđ apud Senecam moralẽ philosophũ de Socrate legitur:dici
possit:auditores scilicet eius plus ex moribus q̃ ex uerbis traxisse doctrinæ:& ut aliquãdo de celeberrimo ui
ro isto taceam:quæso hos dicant:nunqđ tales poetæ a Platone pellanẽ ex urbe.Et si pelluntẽ huiusmodi refe-
rent:quos introducturos ipse sit ciues:lenones:an uespiliones:atqȝ gnatonicos epulones cæterosqȝ:seu for
te furciferos:aut similes illis assument.O fœlix.O mãsura diu Platonis respu.poetas pellat:& hos ciues ha
beat:& morum uitæqȝ hominũ præsides.Sed absit ut arbitror doctissimũ uirũ id intellexisse:quod sentiunt
interpretes hi.quinimo reor & poetas insignes:& quoscunqȝ alios similes eisdẽ:non tantum ciuitatũ:seu suæ
reipublicæ ciues esse.sed principes atque magistros.Sed inqent stomachãtes hi:si hos non:quos pelli iubet
Plato poetas?Esset respõdendũ talibus.uos ipsi perquiratis cẽsores inepti.Sed quoniã ignorãtiæ quorũcũqȝ
cõpatiendũ est.& si male sint meriti compatiendũ tamen est.ut i liquoribus oĩbus.sic & facultatibus sua fex:
quæ esto abominabilis:& abiicienda:non tamen defecatus liquor efficitur uilior & æquo modo facultas.
Quid enim philosophia rerum omnium magistra ueracius?hæc amurcæ loco:ut de cæteris taceam:cini-
cos habuit:& epicureos:qui infandis erroribus inuoluti fere eã dehonestare in nõnullis conati sunt:adeo ut

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

hostes uiderētur potius q̄ ministri.sed quæso propter hos Socrātem:Xenocratē:Anaxagorā:Panetium:ali-
ceſq; hoc e ɔdē insignitos titulos abiiciendos fore dicemus.Stolidū & ignaui defectoris esset officiū:qd chri
stiana usq̄ religione sanctius?& hæc donatistas:macedones:Fotinos & alios habuit hæresiarchas longe feu
diori fece execrabiles:nec propter hos iuste Basiliū cæsariensem:Ioannē crisosthomū:Ambrosium mediola
nensem:Leonē papā:& alios sacros ac uenerabiles uiros dicimus esse ꝓphanos.Sic & poesis:ut de reliqs ta
ceā habuit suā fecem & fuere quidā qui comici poetæ dicti sunt:quos iter & si nōnulli honesti fuerint hoies:
ut Plautus & Terētius:ut plurimū turpissimis fictionibus suis splēdidam poesis gloriā if.cere uisi sūt:& his
iungi pōt aliquādo Sulmonēsis Oui.hi quidē seu mētis inata lasciuia seu lucri cupidine & desiderio uulgaris
applausus scælestis cōpositis fabulis eas minus introductis recitabāt in scænis:ex quibus lasciuietiū pectora
ꝓuocabātur in scelera:& cōstātiū agitabatur uirtus & ois fere morū disciplina reddebat eneruis:& qd' pnicio
sissimū erat q̄ticūq;:& in cæteris religio gentiliū detestanda sit populos in tā turpia sacra deduxerant:ut eru-
bescenda a suis etiā uideretur.Huiusmodi etiā poetas ut in præcedētibus sæpe dictū est nō sola abhorret' chri
stiana religio sed ipsa etiā abiecit gentilitas.Hi quippe sunt quos urbe pellēdos reor Plato iusserit.Ego autē
nō urbe sed orbe tales exterminādos fore existimo.Sed hos ꝓpter est ne Hesiodus:Euripides:Statius:Clau
dianus:aut similes ciuitate pellendus.Ego non arbitror.Distinguant igitur hi:& si nō odio laborāt indigno
male meritos carpant sua liquentes in pace conspicuos.

Musas infici non posse ob culpam lasciuiētis cuiusq; igenii. Cap. XX.

POstremo rex inclyte hi nomē poeticū blasfemantes infanda temeritate peiti:silentia sacra semo-
tos antri gorgonei aditus honesta penetralia uenerandæ poesis:& puellarū choros cātusq; diui
nos intrare ausi sūt:atq; dissonis turbare clamoribus:& Boetii sanctissimi atq; clarissimi uiri uer
bis armati eis.s.quæ circa principium libri eius de cōsolatione leguntur:phia loquēte atq; dicēte.
Quis has scænicas meretriculas ad hūc ægrum permisit accedere:quæ dolores eius non modo ullis remediis
fouerēt:uerū dulcibus insup alerent uenenis.&c.omnia nō aliter q̄ uictores cōplere clamoribus:& innocuas
ludentiū mentes ignominiosis opprobriis cōmouere si possint.Et cū non sentiāt qd illa uerba uelint:Boetii
solū inspicietes corticē:pudicissimas musas nō aliter q̄ si essent carneæ mulieres:eo q; fœminini generis sint
eorꝫ noia.Inhonestas:obscœnas:ueneficas atq; meretrices esse ꝓclamāt:& eo q; diminutiuo utat' Boetius il-
las extremæ sortis:& extremo etiā in lupanari a fece uulgi ꝓstratas existimāt:nec hoc satis:est qnimo hic uo-
lunt poetas etiā esse hoies ihonestos i argumētū deducētes suum.Si musæ Boetii assertiōe meretriculæ sunt
ihonestæ mulieres sunt:& sic hi qbus familiares sunt:ut inhonesti sint hoies necesse est.cū amicitia seu fami-
liaritas:nisi ex cōuenietia morū iungi aut stare nō possint:eas autē eē familiarissimas poetis cōstat.Liqdo eti-
am carminibus eorū testantibus:& sic ut iam dictū est ihonesti sunt homines.Aduertis ne prudētissime rex
in quē exitū tēdat illecebris horū astutia:sed qualiscunq; sit ueritate lucida cōfundenda est.quot igit' & quæ
sint musæ:& qbus isignitæ noibus:& q per eas senserint illustres uiri:si bene memini supra libro.xi.operis
huius mōstraui.Sed adhuc horū in pietate nō quiescente paululū laborandū est.Satis ergo arbitror ex ꝑmō
stratis assummi posse duplicem esse poetarū speciem:quarū altera uenerabilis & laudabilis est:& piis homi
nibus semper grata.Altera uero obscœna atq; detestabilis:& ea est poetarum quos dixi non urbe tantū:sed
orbe pellendos:æquo modo dici potest de musis:quarum & genus unum sit species duæ dici possunt.Nā
dato eisdē uiribus:eisdēq; legibus actualiter una quæq; utatur cum uariis exactitatis uideatur exprimi suc
cus hic scilicet dulcis amarus ille nō icongrue honestam unam arbitrari possumus :& reliquā inhonestam-
harum igitur altera totis commendanda præconiis laurea incolit nemora:castalium fontem : & quæcunq;
religione uenerabilia loca cognoscimus phœbi socia floribus & sertis ornata & dulcedine cantus atque uo-
cum sonoritate spectabilis.Altera aūt ea est q̄ ab inhonestis comicis tracta scœnas atq; theatra & q̄driuia te-
net & scælestibus fictionibus ob mercedē se inerti uulgo placidam exhibet nullo cōmendabili ornatu con-
spicua.hæc non consolatōe uirtutū:non salubribus antidotis:nō sacris etiam remediis ægritudines languē
tium mitigat.aut sanat.sed querelis gemitibusq; in mortē usq; amplificat ea delectatione q̄ passiōibus iplici
tæ delectant'.ex qbus satis possunt q; ignorabāt uidere poetis ifesti:Boetiū.s.dum musas meretriculas sceni
cas uocitabat.de theatrali musarꝫ specie itellexisse.q; aptissime obiectores hi uidisse potuissent si qd post pau
ca a philosophia dictū legit' itellexissent.diciteni.Sed meis eū musis curandū sanandūq; relinqte.& ut euidē
tius appareret quoniā de secunda musarꝫ specie loqueret' persæpe in sequētibus philosophia ad curā & cōso
lationē Boetii in eodē libro oblectamēta carminū & fictiones poeticas introducit. Ergo postq̄ illas philoso-
phia suo imiscet artificio:eas honestas eē existimādum est.& si honestæ sint & hi qbus familiares sunt ut ho
rum uidetur uelle deductio:honesti sint homines necesse ē.& sic honestæ sunt musæ:& poetæ honesti sunt
hoies quos & quas inuicem turpi nota in uacuum labefactari conati sunt.

Alloquitur auctor regem: Cap. XXI.

Vibus potui rōnibus clementissime rex horum celantiū maledicta retudi:& ni honestati pepcis
sem meæ in temerariam eorꝫ præsumptionē:& uitā moresq; suos lōge acrioribus uerbis & acu-
leis acutioribus iuexissem.Reor tamē eos ꝑter dicta multa dicturos qbus oibus rńdere uoluisse
ꝓlōgū nimis ꝓtēderet' ofo:& multitudo uerborꝫ nimia psæpe cōsueuit:ne dū aios magnis occu
patos ut regū sūt.sed ēt uacuos & ociosos offendere.Et iccirco ne celsitudini tuæ tediosus sim:& ne uidear
hos extra terræ termios fugare uelle:cū ignorātiæ eorꝫ potius cōpatiēdū sit q̄ i meritū exterminū ꝓcedendū
his finē ꝑstare mēs ē.& qd ipi nō facerēt:ego an huius libri finē tua cū gr̄a fecisse nolo:posuisse.s. meritā irā
omnē:& eorꝫ ignouisse neq̄tiæ:& eos amicis alloq uerbis:si forsan in cōsilium melius possim impellere.

Poetici nominis hostes orat auctor:ut se melius uertāt consilium: Cap. XXII.

VOs igitur o prudentes uiri iā si sapitis iras ponite:& turgida sedate pectora.Satis eni imo nimiū
inter nos odiis decertatū est uos primi i insontes iulistis arma:ut eos extermiaretis orbe.Eo ex ad
uerso pectus opposui ei ꝓ uiribus ꝑstāte deo & meritis cāæ iuuātibus ne bñmeriti ab ifestis pel-
lerent hostibus.Esto si aduersum uos:ipsi in æquū descenderēt campū:q̄tū ꝑualeant uestris meis
q; uiribus sera pœnitentia nosceretis.Belligeratū tamē est & eo uentū:ut cū aliq̄li offentorꝫ gloria q̄q sudore
plurimo paululū sit omnino uincendi repressa libido:& ut æquis legibus iri possit in pacē.Vadamus ergo
eāq; capessemus ultro:& qetem laboribus demus.librata eni sunt belli ꝑmia.Nā uos doctrinam ego refero
aliquantulū consolationis in prædā:& sic satis loci paci relictū est.Credo sic uelitis quoniā cœpisse uos pœ-
nitet:& iō eius fruamur bonis.qd' ut me ex animo dicere noscatis:q primus lacessitus sum.primus seruare
amicitiæ leges incipiam:& ut uos etiā faciatis:quæ amicus caritatiue pauca dicturus sum:æquo aio atq; trā-
quillo percipite.Ecce honorabiles uiri qbus potui demostrationibus elucidaui:qd sit poesis:quā uos ipi nul
lam faciebatis:qui poetæ sint:quod poetarꝫ officium:qui mores::etiā fabulones scelestos hoies:suasores car
minū:& mille malis ifectos clamabatis.Quid ide musæ sint designaui:quas meretriculas dicebatis:& forte
arbitrabamini lupanares.quos si tanti sunt:si adeo uenerabiles:non solum non damnare debetis.sed eos co
lere:laudibus extollere:amare:& eorū ut meliores efficiamini studere uolumina.A quo ne uos retrahat:aut
ætas annosior aut famosiores audisse facultates :conemini ex uobis ipis id posse quod de se non erubuit an
nosus princeps & uirtutum omnium singulare decus Robertus rex Hierusalem & Siciliæ rex inclytus:qui
clarus olim philosophus & medicinæ præceptor egregius atq; inter cæteros eius temporis insignis theolo-
gus cum in sexagesimūsextū usq; ætatis suæ annū puipendisset Virgiliū:illūq; cū reliqs more uestro fabulo
sum diceret hoiem:& nullius fore ꝑtii ornatu subtracto carminū:q̄cito Frā.petrarchā arcanos poematū refe
rentē sensus audiuit obstupefactus seipsū redarguit:& ut ego dicēte meis auribus audiui:asseruit se nūq̄ an
te arbitratū adeo egregios atq; sublimes sensus:& sub tā ridiculo cortice uti poetarū sūt fictiones latere potuis
se ut aduertebat post demōstrationē solertis uiri absconditos eē:suūq; mira cōpūctiōe dānabat igeniū:& ifor-
tuniū:q; tā sero poeticū artificiū cognouisset:nec erubuit:aut senio & spe breuis in futurū uitæ detineri potu
it qn sepositis studiis splēdētiū facultatū:ut plenū e Virgilio sēsū sumeret cœpit operā dare.Sane festina mors
nouū iterrupit studiū:q; si pseuerare potuisset:qs dubitet qn i maximū poetarū decus & italorꝫ cōmodū stu
dio tali uacātū euasisset?Quid ergo qd regi sapiētissimo sanctū uisum est:uos ne arripe idignū ducetis?uix
credā.non eni nos tigres: aut imanes beluas reor quorꝫ igeniā uti illarū sæuitia in melius flecti nō possit. At
tamē si ꝑter hāc piā credulitatē meā in pectoribus uestris ipetuosus adhuc i imeritos ꝑseuerat hostilis ardor i
uestrū saltē decus quotiens uos linguæ pruritus in uerba irritat.q̄so p sacrū phiæ pectus cuius forsan aliquā
do māmillas suxistis:ne in totū poeticū nomē adeo uos dedatis ꝑcipites:qnimo si satis sani estis distinctione
semp ubi opportuna sit utamini:ipsa quidē in cōcordiā discordātia reducit: & abstersis ignorātiæ nebulis in
tellectū clarificat:& recte quo uult ducit igeniū.Et hæc facitote ne ihonestis uenerabiles iplicetis poetas:ex q-
bus multos fuisse gentiliū ostēsum est.Sit satis uobis in illecebres comicos irruere:in hos iras euomere:in hos
bona cæterorū pace oē uestrū uersēt icēdiū.Præterea & hæbraicis parcite.Nō eni absq; diuinæ maiestatis i
digne lacessiri possūt:& ꝑmōstratū est Hieronymo attestante quosdā ex eis sub poetico stilo sancto dictante
spiritu sua cecinisse uaticinia:æquo isup modo & xp̄iani ab iniuriis imunes seruādi sūt.plures eni ex nostris
poetæ fuere & adhuc sūt:q sub tegminibus fictionū suarū xp̄ianæ religiōis deuotos sacrosq; sēsus cōmēda
uere.& ut aliqd ex multis ostensū sit noster Dātes dato sermone materno:sed artificioso scriberet i libro quē
comœdiā nūcupauit:defunctorꝫ triplicē statū iuxta sacræ theologiæ doctrinā designauit egregie.Et illustris
atq; nouissimus poeta Franciscus petrarcha in suis bucholicis sub uelamine pastoralis eloquii ueri dei:& icly
te trinitatis laudes irasq; eius icalcātes ignauia Petri nauiculā mira descriptione notauit.Stant uolumina &
itelligere uolētibus sensus apparēt.Hos ultra uigēt Prudentii atq; Sedulii carmina sacrā sub tegmēto expro
mentia ueritatē.at Arator nō solū xp̄ianus hō:sed romanæ ecclesiæ sacerdos & cardo:heroico carmine apo-
stolorꝫ gesta more cantando poetico designauit.Iuuēcus insup hispanus hō:sed æque xp̄ianus sub uelamēto
hoīs:bouis:leonis:& aqle:xp̄i filii dei uiui redēptoris nostri actus oēs etiā fingendo cōposuit.Et ne plures i
mediū deducā:si ut nostris saltē parcatis:nulla uos humanitas trahit:nolite seueriores esse matre nostra ec-
clesia:quæ laudabili cōsideratiōe ꝑspectās nō dedignatur cū multis:& potissime cū Origene se hr̄e benigne
Fuere eni huic hoi tā grādes in cōponēdo uires:ut nunq̄ circa id exhaustū uideat' fuisse igeniū:nec in scribē-
do fatigata manus: ex quo in milia uolumina uariarū materierū excessisse credat'.Ex qbus oibus more so-
lertis uirginis:quæ inter spineta flores illæsis colligit digitis:& spinarū aculeos sinit separatim uilescere:omis
sis minus bene creditis laudāda sūpsit:& iter suos thesauros seruari uoluit.Videte igit' & examiate:& æqua
lāce poetarū dicta librate:& quæ minus sancte scripta sunt:finite.quæ aūt bene dicta sūt nō dānate:q̄si existi
metis euestigio clamore i poetas sublato:Augustinos aut Hieronymos ab ignaro populo arbitrari.hi eni q
bus æqua fuit cū sanctitate prudētia nunq̄ in poeticā:seu poeticæ artificiū facere.Verū in errores gentilitatis
recitatos ab eis:quos semp etiā circūstātibus catholicæ ueritatis hostibus atq; recalcitrātibus uoce intrepida
dānauere:semp aduertētes eorū scriptatanta uerborū arte composita:tanto lepore suauia:tanto sniarum sale
condita:tanto ornatu etiam delinita:ut ab eis expeti fore necesse uideatur quicquid quis uelit latino eloquio
apposuisse decoris:Et ne longiori sermone uos traham:ut ait Cicero pro Archia: hæc studia adolescentiā
agunt senectutem oblectant:secundas res ornant:aduersis profugium ac solatium prebent:delectāt domi:
non impediunt foris:pernoctant nobiscum:peregrinantur:rusticantur:quasi ipsi neq; attingere :neq; sensu

UNIVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

nostro gustare possemus:tum ea mirari deberemus etiã cum in aliis uideremus:& cætera.Cum igitur non spernenda:neq; abiicienda sed colenda sit poesis:& inde poetæ si sapitis satis dictum est.Si autem obstinati perseueretis in rabiem esto uobis compatiar cum aspernandi sitis:nihil ad sufficientiam scribi posset.

Genealogiæ deorum gentilium liber.xiiii.definit.Sequitur.xv.& ultimus liber in quo auctor purgat seipsum obiectis in se.

Prohœmium.

Vndaui serenissime Rex:qbus potui armamẽtis hinc inde nauiculã:ne æstu ꝓcellosi maris aut uẽtorũ aduerso ĩpetu pelleretur in littus:& illisa ruptis cõpagibus solueretur.Et ne crepitãtibus desup nubibus in imbrẽ solutis infestũ aut coruscũ fulminibus ignẽ dilueretur.aut uerteretur in cinerẽ:tegmẽta supaddidi:q̃ opportuna ratus sum necnõ & ploresis atq; rudentibus illã alligaui scopulis:ne ab undis se retrahẽtibus una cũ illis traheretur in pelagus. Aduersus uero dei irã nil mortaliũ obstacula iuuãt:& ob id suis in manibus linquẽdã cẽsui.ipse:absq; cuius suffragio nil ꝑfecto stare potest:illã seruet misericordia sua.Nũc autẽ superest:ut iniecta in fatigatũ nautã tela excutiã:ac si possim qualitercũq; amoueam.Quis enim dubitet qn petatur a multis?Sane ut forte minus æquo aio uisus sum:quãdoq; tulisse quæ in poesim:& poetas imissa fuere sic summa cũ patiẽtia quæ in nautã euolauerunt:quocunq; iussu missa pferam:nec huius patientiæ rõ longe abest.Indigne qppe meo iudicio pulchra poesis:& elegãtes hac in facultate uiri lacessiti fuere.nescio utrũ supborũ an ignorantiũ potius maledictis dixerim.Nauta autẽ nõ fit.nã si ꝑ uiribus conatus sit arte nautica per maris uertiginosos anfractus:& cõfragosa scopulis freta cymbam in tutũ deducere:ne iuste redargui possit.Scio tamẽ qa multarũ rerũ ignarus sit:& ideo ex multis eo minus aduertẽte cõmissis forsan merito redargui potest.Agã igitur qđ potero iuuãte deo ne oino temerarie uideaẽ egisse quod fecerit:ipse me eripiat de faucibus malignatiũ.q ex camino ignis ardẽtis eripuit illæsos israelitas pueros sperãtes in se:& in finẽ laboris extremi me deducat in sui sanctissimi nois gloriam & honorem.

Minus opportuna pretiosa fore nõnunq̃. Cap. I.

CIrcũspiciẽt scio colosseũ hunc:undiq; iam dicti:seu alii itentis oculis captores egregii:eoq; cõspecto ariolor dicturi sint pia forsan intẽtione.Durũ eni hoi est hominũ mẽtes cognoscere:tã grãde opus minime oportunũ eẽ:& ideo in ꝑcio nõ futurũ.hi qdẽ his paucis uerbis fere opus oẽ cõcutiẽt:cũ a quadã nõ satis expssa ueritate uideaẽ obiectio:nõ solũ colorari:sed etiã approbari.Quis eni nõ dicat ituitu primo:nõ dicã nõ opportunas:sed etiã supfluas fore poetaꝝ fabulas ex qbus hoc opus oẽ cõsistit?Verũ aliter ego sentiendũ reor.fateor eni fabulis hoc opus cõsistere sic:si cõcessero illud minus opportunũ.multa etiã nõ opportuna:& hæc iter opus hoc ꝑciosissima fore mõstrabo.& ide hoc opus quoniã utile tam reip.q̃ priuatæ sit:ostẽdã iter opportuna etiã numerãdũ.In ꝑcio igitur & maximo esse multa minime opportuna:& artificio hominũ adinuẽta:& naturæ ope facta mõstrãtur.Exqrimus eni lapicidas: cæmẽtarios: dolatores:& architectos:isignes uolẽtes domos cõstituere:quas rudis uillicus ex luto & palustribus calamis opportunas erigeret. Tẽpla:capitolia:palatia regũ populoꝝ atq; principũ maximis sũptibus cõstructa:picturas supflua decoramus:aureis cælatisq; uasis utimur:cũ opportunitati possint deseruire samnia.Sic coronis purpureis uestibus & armillis aureis delectamur:cũ laniciũ simplex cuiuscũq; pecoris sufficiat opportunitati:& sic artes & ornamẽta:quæ minime opportuna sunt in preciũ deuenere.Sed qa hæc ambitione hominũ qs posset ꝑciosa dicere:uideamus nunqd naturã rerũ discretissimã etiã circa supflua ambitiosã uelimus dicere.Et quæso ad qd capitis capilitiũ opportunũ sit nemo dicet:illud tamen multi firmant adeo ꝑciosum fore: ut si absq; eo uenus icedat suis etiã comitata gratiis Marti placere nõ possit:eũq; tanti æstimatũ a Cæsare dictatore:ut ad contegendũ caluitiũ perpetuã laureã a senatoribus ipetrarit. Ad qd hoium barba:qua si qs ætate prouectus careat:nõ absq; rubore hoibus imiscetur aliis. Ad qd cornua ceruo. Ad quid pictæ uolucribus pennæ cõcessæ sunt:ob ornamentũ nõ ob aliud respõderi põt:& sic ne ꝑ plura discurrã:quod alias nõ erat in ꝑcio ornamẽti cã efficiẽ preciosum.& sic ornamẽti cã quid efficiẽ preciosum:hoc profecto opus erit in precio.Quid eni pulchrius in collocutionibus hoium q̃ nonnuq̃ immiscuisse fabellas sententiis?qd decentius q̃ fructuosos fabellarum sensus eidẽ applicuisse colloqis?& hoc opus unũquodq; prestabit abunde. hæc insuper põderosis & accuratis orationibus:plurimum afferre decoris satis apparet cũ passim mixta scriptis Cice. Hierony.& alioꝝ prudentiũ uiroꝝ illa legamus. Poterat ergo sufficere ostẽdisse hoc opus ꝑciosum ornamẽti cã.sed huic superadditur utilitas quæ ex hoc consequtur tã publica q̃ priuata:ex q̃ ꝑcium maius efficitur.Existimabãt eni nõnulli poetas peritos hoies simplices tãtum cõposuisse fabellas & per cõsequens nõ solum non utiles sed illos arbitrabãtur dãnosos & discurrẽtes legẽdo nullum ex fabulis emolumẽtum sumebãt.hoc aũt opus dum fictionibus uelamẽtum amouet:& eruditos fuisse uiros poetas ostẽdit:& legẽtibus facit fabulas cum delectatõe fructuosas.& si q falsa opione perisse uidebãtur poeæ reipu.isignes & q̃si rediuiui reddunẽ & priuatim quæ icognita abiiciebatur utilitas per hoc patefacta colligitur:& altiores sensus & igenia legẽtiũ excitantur.Præterea spero sic uolẽte deo:uti hactenus fuere cõsurgent qui ad poeticam mentes erigent:qbus non modicum:dum ueterum monimenta perlegerint:commodi per hoc opus ꝑstabitur:ex quo fiet saltem fabulis preciosum.Sed qd multa dicã?Si cessent q uæ dicta sunt oia:dummodo princeps optime:cuius iussu laborem sumpsi tuo per hoc opus desiderio satisfactum sit:illud ꝑciosissimum duco.Esto laudabile sit placuisse pluribus:sic si tuæ celsitudini minime gratũ sit etiã si placituꝝ atq; acceptabile cæteris ueniat: parui apud me momẽti fiet. Tuum igitur est istud preciosum facere:aut si libet abiicere.

Perseuerare sæpe diutius quæ minus duratura uidentur. Cap. II.

FAdẽ forte pietate loquenẽ & alii dicẽt q; postq̃ rimosum opus uiderint nec bene cõpactũ nec diu mansuꝝ ruinã præmonstrãtibus fatiscentibus rimis. Ego his præmonitoribus libẽs ago gratias excutiunt.n.ab oculis meis somnũ meq; solertẽ faciunt:ut opportunitati ꝑstẽ subsidiũ. Veꝝ quoniã ante ceptũ opus sit euasuꝝ illud ratus sum si satis memor es rex inclyte.Istud idẽ circa principium testatur his quibus potui rõnibus ostendens cur strambum mutilum cicatricibus plurimũ existimarem illud futurum & ut satis apparet:& isti aiunt:mea me non fefellit ꝑmeditatio. Et ideo circa defectum hunc iure excusandus uenio. Sane qbus adminiculis potui illud in robur deduxi nec postq̃ deductũ ẽ inexcogitatas aut nouas cõtraxit rimas.ueteres aũt & spuisse q; ariolanẽ isti arbitror adeo repẽte nõ facieẽ. Nã si more mortaliũ p cõiecturas de futuris ꝑuidere uelimus in lõgũ ꝑseuerabit hoc opus. Vidimus.n.sæpe i saxo firmatas arces in ruinã ire citius q̃ i palustri luto piscatoria situata domus. Hi aũt q sibi nõ satis firma ædificia norãt uigilãtes ispiciũt sæpe:& sic si exigat opportunitas restaurãt fundamẽta:resarciũt parietes tecta tignis:& solaria uarius adiumẽtis suffarciũt.& sic q̃ illico casura uidebanẽ:nõnũq̃ recta deducũt i sæculũ. Secus q fortia se posidere existimãt.nã dũ secura qete tenenẽ & ecce lapis unus grãdi põdere ꝑssus attritus crepitat:& oẽ secũ attrahit ædificiũ i ruinã. Sũt & alii cãus palatia ãbit iuidia:& odia excidiũ parãt.pua domus paucis & possessori cognita q̃diu deo gratũ ẽ ꝑseuerat. Quis arbitrari potuisset ilionẽ recentẽ adhuc Priãi ciuitatẽ:tot refertã uiribus diuis splẽdidã regni totius asiæ arcẽ toti minãtẽ græciæ lapsurã.citius paupis aglai sofidii gurgustiolo. Sic & robustos uidimus iuuenes uiuaci atq; ꝑclara ualitudie decoros pua iteruenieẽte febricula seu accidente alio i repẽtinã fere ꝑcipitari mortẽ:ubi nõnũq̃ iualidi senes i lõgiorẽ ẽt q̃ uelit euasere uitã. Sed qd refert p exẽpla discurrere:quoꝝ abundãtissima uita mortalis ẽ?dicãt isti qđ uolunt & ego qđ cupio arbitror. hoc tñ scio certissimum. Nisi dñs custodierit ciuitatẽ frustra uigilat q custodit eã. Ipsius ẽ seruare atq; cõterere.ipsius solius ẽ q̃tum mundana oia i lõgũ duratura sint:seu q̃cito casura scire. prudẽtum i eo spes ois ẽ.ipse uideat. Ego qdẽ qa rimosum opus meum cognoui:eidẽ humilitatẽ impaui:sciẽs qa deus humilibus dat grãm. Sed quid ego de lõgitudie æui huius uerba facio:cum mihi pmaximum sit:si adeo rimosum:adeo mutilum: adeo cauernosum:uti illud cõposuisse potui.ad tuas usq; mãus mi rex ꝑuenire q̃at:ut nõ dicã uigilãtiã: sed obediẽtiã meã cognoscas. Satis mihi hoc opus erit:si tãdẽ ulterius ꝑseueret diuinæ bonitati & fortunæ regiæ iputãdũ existimo.

Nequisse membra huius aptius collocari. Cap. III.

SVperueniẽt quidã:Ariolor:& inspectis:quæ alii ispexere.dicẽt optabilius fore prudenti hãc cõcidere molẽ q̃ cõsistere diu:cũ casus defectus eius sublaturus sit:quos ꝑseueratio demõstrabit: & hunc potissime qđ latum pectus ex craneo:ex pectore tibiæ formatæ sint:& pedes i uerticẽ reuoluti. O snia Socratis fœlices medici:quoꝝ terra tegunẽ errores. Cum scriptoꝝ sæpissime ẽt benedicta:qm in ꝑpatulo sint caninis laceranẽ dẽtibus:at saltẽ infestenẽ latratibus:qđ summo exq̃situm atq; cõpositum labore est:& illustrium uiroꝝ auctoritate ubi possibile fuit formatum:ꝑtereuntium uerbis fere deiectum est. Sed quid?patienda sunt omnia ut cõculceẽ humilitate ꝑteruia. His tamẽ sic aientibus qd respõsurus sim nihil habeo præter q; nouerim de principio genealogiæ huius multos multimode opinatos : quod nec circa primi huius uoluminis libri initium omissum est:atq; ostensũ:quoniã uetustissimum sumpserim: ut de cæteris aliqualis haberetur mentio:& huic uetustissimo capiti prout cõperisse potui successiue pectus & reliqua mẽbra applicui. Si aliæ ueriores sint:aut potiorẽ ostendẽtes ordinẽ: q; non nego fore possibile.& si multum uigilauerim plura & alia reuoluendo uolumina nõ uidisse fateor:nec noui quo ordine mẽbra tam ingentis corporis possent aptius collocari:& ꝑducãt ipsi in mediũ qđ nouerunt:ut eis uisis si iure q̃ scripsi dãnanda sunt:suis fides adhibeatur integra.nã dixisse me tantum ex craneo cõfecisse pectus:& nil aliud ostẽ est potius inique detrahere q̃ laudabiliter redarguere aut utiliter emendare.

Nõ appositum est quod minime cõpertum est. Cap. IIII.

PRæter cõpositiõis idecẽtiã pauloante redargutã multa eẽ omissa:q̃ apponi debuissẽt:hi forsan superaddẽt.uel alii.hoc ego si ueli negare nõ possũ:cũ meminerim saltẽ de spectãtibus ad supficiẽ fabulosam ob libroꝝ defectũ. Circa huius opis pricipiũ scripsisse multos ex ꝑle deoꝝ defuturos hoies. Et si tamẽ libri repiri dicãtur:qs mortaliũ tã audax erit:ut ꝑrũpẽs dicat uidisse se oẽs atq; legisse.ego aũt nõ uiderim etiã quos alii uidisse potuere absq; frontis rubore cõfiteor:multos omissos fore:& nõnullos forsan ob labilis memoriæ culpã.nõ enim sufficit uisis:& iccirco idulgeãt q̃so memores:& q; ignorãtia siue obliuione factũ est:nolint æquiparare malitiæ. Adest & res alia in quã forsan possunt obloqui uiri sublimes.s.circa explicationes sensuũ fabularũ exhibitas. Absit ut his ego uelim obsistere.possibile qdẽ reor cũ nũq̃ de me ausus sim tã magna ꝑsumere:quoniã me minus ad hæc ualere ratus sim:& qs ex ipfecto hoie ꝑfectũ exqret opus? Solius ẽ dei ꝑfectũ opus cõponere:quoniã & ipse ꝑfectus est. Siqd tamẽ temerarius egi circa hoc tuo iussu rex optime ipulsus egi. Et ob id si circa hãc ꝑtẽ minus bñ egeri imponaẽ onus celsitudini tuæ. Ast ego hos prudẽtiores deprecor ꝑ uenerabile ac sc̃m phiæ nomẽ:qđ colãt existimo uti q̃dã sapiẽtiorũ auctoritate. Dẽtes in minus bñ cõmissũ isigũ:ita pia humanitate etiã medeanẽ.nõ eni isuetũ est:ut nedũ eruditos homines uidere:quod indoctus non uiderat:si aliquãdo indoctos uidisse:quod minime uiderãt eruditi. Homo enim sum ego:& hominẽ peccasse:nec nouũ est:nec mirabile. Ait eni Flaccus:Quãdoq; bonus dormitat Homerus:Centũ ꝑterea Argo fuere oculi bini & bini uicissim dormiẽtes:uigilãtibus reliquis & tamẽ quin somnũ aliquãdo ire ꝑmitteret omnes cauisse non potuit:si ergo mihi quũ tãtum duo sint:& si quandoq; a sopore tacito uinciantur:mirabile non est. Exprimãt igiẽ quæso qđ a me permissum est. & fabulaꝝ enucleationes suppleant:aut si minus debite quid expositũ sit imutent:& in melius qđ minus decẽti

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

opinione firmatū est reformātes emendent. Ego quidem & si nō plene: ue℞ tamē atq̧ sancte scribere ratus sum: qđ si minime factū est: nō adeo obstinate pertinax sum: qn meū humiliter fatear crimē: & grato animo emendationem suscipiam tanq̄ homo qui & si iam totis pedibus in senium tendam doceri non uereor: immo cupio & perscrutor: hoc enim si fecerint perfectius icedet opus: & ego doctior factus magis eorum liberalitate laudandus efficiar.

Nullas fabulas aut historias: nisi ex cōmētariis uete℞ sumptas inesse. Cap. V.

Nsurgent hos pter & alii: & q̄si queruli clamabunt: qm̄ inauditas fabulas & historias: ut textus grauiores: & iplicatiores facerē miscuerim. Fateor nō nouas fabulas aut historias imiscuisse ueteribus: sed forsan a multis ex latinis his inauditas sæculis: ex qbus nullas nisi ex cōmentariis uete℞ sumptas apposui: nec ut grauiores: aut iplicatiores textus excuderē: sed sic opportunitate exigente factū est. discolorū quippe & male secū conuenientiū conquestio talis est. Nil eni æquo animo pati possūt. si textus faciles scripseris: & laxa quadā claritate patentes: pedestrē dicunt stilū & puerile pædagogon redolētem: & fastidientes abiiciunt: si paulū acriorē dictaueris primo ingressu fatigati: cū non obuius sensus euestigio tendit ingenio: scribentem accusant: scabrosūq̧ dicunt: etiam si facili sit artificio delinitus: & indignātes negligūt. Ego quippe nulla prsus læsione circūuolutum scripsisse mereor. ne uideo etiā si ex composito fecissem: quod intextæ fabulæ q̄tūcūq̧ ab eis inauditæ possint difficultatis aut obscuritatis afferre. Reor tamē hos astu quodā tacito fabulas uelle: & historias sibi icognitas dānare tāquā nō ueras sub p̄textu textus iplicitj. Iam dictū ē ex cōmētariis uete℞ sumptæ sunt oēs: ut referentiū auctorū noīa testatur apposita: quas si forsan non uiderint: quasi nil ue℞ esse possit: nisi quod legerit reprobādas existimare nō debēt. Certissimū ego habeo eos multa uidisse quæ mihi penitus incognita sunt. Sic & ego legisse potui: quæ nōdū ad eo℞ deuenere notitiā. Nemo solus præter deū cognitionem oium rerum habere potuit usquā. Eo igitur aio a me composita legant: quo uolēt alios legisse sua: & forsan si aliquantum acer uideatur contextus: cogāt in uires ingeniū: & sentientes aduertent perlucidum esse: quod arbitrabantur obscurum.

Insignes uiros esse: quos ex nouis inducit in testes. Cap. VI.

Orū puto quippe hæc etiā querela q̧ in testes scriptorū inauditos ueteres & nouos icognitos auctores iduxerim: qbus utrū pstāda fides sit icertū ē. hab& eqdē q̄rimonia hæc aliqđ grauitatis. Nā q̄tūcunq̧ noui fuerit: q nūc ex auctoribus ueteres sunt: uidet̄ q̧ p multa sæcula pseueratū est a lōgitudine tēporis approbatum sit: & inde plurimū auctoritatis sumpsisse: quod utrū de omnibus nouis quātūcū p bene sint meriti arbitrari debeat apud multos uidet̄ i pendulo. Ego autē huius sentētiæ sū: nun q̄ in æuum duraturos hos: quos nouitas approbata nō sit: quū ab eorū nouitate necesse sit exordiū approbationis sumendum: & sic ego eos: quos nouos inuoco: quū uiuos nouerim aut noscam meritis eorum agentibus egregios esse uiros atque probandos ausus sum in testimoniū euocare. Hoc enim mihi cōstat ex omnibus eos fere p omne uitæ tēpus studiis uacasse sacris: eos inter insignes: sciētia & moribus semp uersatos homines: eos uita laudabiles. nec ulla turpi nota signatos: eorū scripta aut dicta a prudētioribus etiā esse approbata. Credo his agētibus eqparāda sit eorū nouitas uetustati. Ve℞ ne qs arbitret̄ me minus graues produxisse uiros: eosq̧ uelim mea auctoritate pbabiles facere. Lib& de nouissimis aliqua singillati scribere: ut & aliorū iudicio: si satis bene dixerim appositū sit. Induxi sæpe generosum atq̧ uenerabilē senē Andalū de nigro Ianuēsem olim in motibus astrorū doctorē meū: cuius q̄ta fuerit circūspectio: quanta morū grauitas: quanta syderū notitia: nosti tu rex optime: tibi etiā: ut aiebat ipse: quū adhuc esses Romæ conformitatis studiorū familiarissimus fuit: & ut ipse uidisse potuisti: non solū regulis ueterū: ut plurimum facimus: astrorū motus agnouit: sed quū uniuersum peragrass& orbē: sub quocūq̧ clymate: sub quocūq̧ orizōte experiētia discursuum certior factus uisu didicit: quod nos discimus auditu: & ob id: & si in omnibus illi fidē præstādā crediderim. Circa ea tamē quæ ad astra spectare uidentur nō aliter q̄ Ciceroni circa oratoriam: aut Maroni circa poeticā exhibēdā censeo: huius insup plura stāt opuscula astrorū cæliq̧ motus ostēdētia: quæ quātū sibi circa talia præminētiæ fuerit ostēdūt. Vti senē hūc: & sic Dantē Aligeriū florētinū poetam cōspicuū tanq̄ pcipuū aliquādo inuoco uirū: meret̄ quidē. Fuit. n. inter ciues suos egregia nobilitate uerendus: & q̄tūcunq̧ tēnues esset illi substātiæ: & a cura familiari: & postrēo a lōgo exilio angeret̄: sp tñ physicis atq̧ theologicis doctrinis imbutus uacauit studiis: & adhuc Iulia fatetur Parisius: i eadem sæpissime aduersus quoscūq̧ circa quancunq̧ facultatem uolentes responsionibus aut positionibus suis obiicere disputās itrauit gymnasium. Fuit & hic circa poeticā eruditissimus nec qcq̄ illi laureā abstulit præter exiliū. Sic eni formauerat anio nunq̄ nisi in patriā illā sumere: qđ minime illi pmissum est. Sed qđ plura? Qualis fuerit iclytū eius testat̄ opus: qđ sub titulo comœdiæ Rithmis florētino idiomate mirabili artificio scripsit: in quo pfecto se non mithicū sed catholicū atq̧ diuinū potius ostēdit eē theologū: & cū fere iā toto notus sit orbi nescio utrum ad celsitudinē tuā sui nois fama puenerit. Memini insuper esto raro Frāciscū de barbarino traxisse in testē hoiem qdem honestate mo℞ & spectabili uita laudabilē. Qui & si sacros canones longe magis q̄ poetica nouerit: nōnulla tamen opuscula Rithmis uulgari idiomate splendidis igenii sui nobilitatem testātia edidit: quæ stant & apud italos in pretio sunt. Hic itegerrimæ fidei fuit & reuerentia dignus: quē cū iter uenerabiles nō dedignet̄ florētia ciues optimū semp & i oibus fide dignū habui testē: & iter quoscūq̧ egregios uiros nūerādū. Traho pter ea aliquādo Barlaā Basilii Cæsariēsis monachū: calabrū hoiem oli corpore pusillū pgrādē tamē scia: & græcis adeo eruditū ut ipato℞ & pricipū græco℞ atq̧ docto℞ hoium priuilegia hēre testātia: ne dū his tpibus apđ græcos eē. sed nec a multis sæculis circa fuisse ui℞ tā isigni tāq̧ grādi scia pditū: nōne ergo huic & potissime irebus ad græcos spectātibus ego credā? Nō. n. opus suū aliqđ uidi: esto cōposuerit nōnulla audiueri: hūi

tamen ex suis scripta quædam in nullum reducta librum nec aliquo insignita titulo: quæ & si illum non satis in latinis litteris instructū ostēderent: eū tamē multa uidisse atq̧ pspicacissime sensisse mōstrabant. æquo modo & Paulū perusinū grauissimū ui℞ cæteris imisceo: qui & ætate prouectus: & multarum re℞ notitia doctus fuit: diu magister & custos bibliothecæ Roberti Hierusalem: & Siciliæ regis inclyti. Et si usquā curiosissimus fuit homo in pquirēdis iussu etiā sui pricipis pegrinis undecūq̧ libris hystoriis & poeticis opibus: iste fuit. Et ob id singulari amicitia Barlaæ iunctus: quæ a latinis habere nō poterat: eo medio innumera exhausit a græcis. Hic ingentē scripsit librū: quē collectionū titulauerat: in quo iter cætera quæ multa erāt & ad uaria spectātia: quicqđ de diis gentilium non solū apud latinos. sed etiā apud græcos inueniri pōt adiutorio Barlaæ arbitror collegisse. Nec dixisse uerebor ego iuuenculus adhuc longe anteq̄ tu in hoc opus aium meū traheres ex illo multa auidus potius q̄ intelligens sumpsi: & potissime ea quæ sub nomine Theodōtii apposita sunt. Quē librā maximo huius operis incōmodo Biellæ ipudicæ cōiugis crimine eo defuncto cum pluribus aliis ex libris eiusdem depditum cōperi. Puto igit̄ eo tēpore: quo mihi primo cognitus est: neminē illi in talibus æquiparādum fuisse. Post hos & Leontium pylatum thessalonicēsem ui℞: & ut ipse asserit: prædicti Barlaæ auditorē persæpe deduco: q quidē aspectu horridus homo ē: turpi facie: barba plixa: & capillitio nigro: & meditatiōe occupatus assidua: moribus incultus: nec satis urbanus homo: uerum uti experiētia notum fecit literarum græcarum doctissimus: & quodāmodo græcarum historiarum atq̧ fabularum argiuū inexhaustum esto latinarū non satis adhuc istructus sit: huius ego nullum uidi opus sane quicquid ex eo recito ab eo uiua uoce referente percepi. Nam eum legentē homerum: & mecū singulari amicitia cōuersantem fere tribus annis audiui: nec ifinitis ab eo recitatis uergente etiā alia cura animū acrior sufficisset memoria nisi cedulis cōmendassem. Similiter & paulū geometrā conciuē meū: quē tibi rex inclyte fama notissimum scio ad hæc assumendū aliquādo ratus sum: eo q̧ nouerim nulli usquā alteri tēpestate hac: adeo finū arithmetricā geometriā & astrologiā aperuisse omnē uti huic aperuere: in tantū ut nil arbitrer apud illas illi fuisse incognitum: & qđ mirabile dictu etiā & uisu longe magis qcquid de sideribus aut cælo loquit̄. Cōfestim ppriis manibus instrumentis in hoc confectis oculata fide demōstrat spectare uolētibus: nec ē hic tantū patriæ: aut italis notus. Longe quidē studio℞ suo℞ Parisius fama clarior ē: q̄ apud suos sit: sic & apud Britānos Hispāosq̧ & aphros: quos penes hæc in pretio studia sunt. Siquidem fœlix homo erat iste si animo erat ardentior: aut liberaliori sæculo natus. Quid tandē? & Franciscū petrarchā Florentinū uenerādissimū pceptorē: patrem & dominū meū: nuper Romæ ex senatusconsulto approbante Roberto Hierusalem & siciliæ rege inclyto ab ipsis senatoribus laurea insignitū inter ueteres uiros illustres numerandū: potius q̄ inter modernos induco. Quē nō dicā: itali omnes: quorū singulare ac perenne decus ē: sed & gallia ois atq̧ germania & remotissimus orbis angulus Anglia græciq̧ plures nouere poetā præcipuū: nec dubito qn usq̧ Cyprū & ad aures usq̧ tuæ sublimitatis nomen eius inclyta fama detulerit. Huius enim iam multa patent opera & metrica & psaica memoratu dignissima: certū de cælesti eius ingenio testimoniū hinc inde ferentia. Stat. n. exitū cupiens adhuc sub conclaui clausa: diuina aphrica heroico carmine scripta: primi Aphricani narrans magnalia: Stat bucholicū carmen iam ubiq̧ sua celebritate cognitū. Stat & liber epistola℞ ad amicos metrico scripta℞ stilo. Stant præterea ingentia duo epistola℞ prosaica℞ uolumina tanta sententia℞: tanta re℞ gesta℞ copia: tanto ornatu artificio splendentiū: ut in nullo Ciceronianis postponēdas eas censeat lector æquus. Stāt in medicum inuectiuæ: Stat solitariæ uitæ liber. Et qui paucis post diebus in lucē nouissimus uēturus est de remediis ad utrāq̧ fortunā. Sunt præterea in officina plures: quos cito eo uiuēte fabrefactos legemus in publico. Quis ergo hunc in testē renuat? Quis dictis eius fidē præstare deneget? O nisi pauloāte tenui calamo scripsissem quot & quas eius possem superaddere laudes: qbus dictorum ab eo fides amplior deueniret. Sed ad præsens dicta sufficiāt. Hæc igitur quæ de nouis dicerem habui: uerum ne de incognitis antiquis ab his uideatur omissum pauca dicenda supersunt. Dicent igitur hi me inauditos a se inducere auctores. quasi qa eo℞ noīa non audiuerint: non illis integra præstāda sit fides: insipientis eqdē ē credere: nil præter quod uiderit fide dignū quasi lectis fidem legendo iniunxerit ipse. Fateor me auctorum plurimum: quorum forsan nomina nōnullis modernorum peregria sunt: dicta & fabulas recitasse: eo q̧ ut iam dictum est antiqtate uideantur approbata: & hos omnes: aut uidi aut legi aut a recentioribus allegatos comperi: quos si hi queruli non uiderunt aut eorum nō audiuere noīa: nō aucto℞ sed desidiæ eorū crimen est: & ideo sibi iputare. nō de me conqueri debent: non. n. possunt uolumina e bibliothecis in manus euolare torpentium: nec q uiderūt debent nomina uiso℞ ostiatim deferre. legant: perscrutentur & inuenient quod nō norunt: & peregrinis efficient domestici: & comperient eos sic auctoritate ualere: uti arbitrātur ualeant quos legerunt. hæc igitur habeo quæ de auctoribus: tam nouis q̄ ueteribus a me productis dicenda reor: quorum si me ad iducendū non puocarēt merita: ad id opportunitas cogeret. Habēt. n. ciuiles & canonicæ leges præter textus multiplices hoium neq tia semper auctos apparatus suos a multis hactenus doctoribus editos. habent philosopho℞ uolumina diligētissime cōmēta cōposita. habēt & medicinales libri plurimo℞ scripta oē dubiū enodantia. sic & sacræ lr̄æ multos habent iterpretes. habent necnon & facultates & artes reliquæ glosatores proprios. ad quos si opportunū sit uolens hēt ubi recurrat: & quos uelit ex multis eligat. Sola poesis quoniā ppauco℞ semp domestica fuit: nec aliqđ afferre lucri auaris uisa sit: nō solū p secula multa neglecta atq̧ delecta. Sed ēt uariis lacerata p secutōibus his caret subsidiis. quā ob cām salti huc illuc ad quēcūq̧ possumus absq̧ tā celebri selectōe recurramus necesse ē: & si nō multū a quocūq̧ saltē qđ modicū possumus excerpamus qđ a me factū psæpe itelligēti satis appēt: cū nōnūq̄ nō tātū ad nouos auctores diuerteri: sed ad glosulas ēt auctoris carētes noīe recurrsū hūeri. Et iccirco q̄uli sic opportūitate uolēte nō solū iauditis ueteribus sed & nouis ēt auctoribꝰ acqescāt.

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Carmina nonnullis agentibus causis huic immixta sunt operi. Cap. VII.

Seu hos seu alios dicturos non dubito quoniã ostentationis gratia græca carmina operi meo im
miscuerim. quod satis aduerto nõ ex caritatis fomite emissum: qnimo uredine liuoris impii im
pellente ex adusti cordis itrinseco hæc emittat̃ obiectio. impie factũ ẽ. ast ego profecto nõ cõmo
uebor opitulãte deo. Sed more solito humili gradu in respõsum ibo. dico igr̃ si nesciunt carpẽtes
Immeritũ insipidum est ex riuulis quærere quod possis ex fõte percipere. Erant homeri libri mihi: & adhuc
sunt: ex qbus multa operi nostro accõmoda sumpta sũt. Et ex his satis percipi potest plurima a priscis assum-
pta: a quibus tanq̃ a riuulis non est dubiũ sumere potuissem: & sumpsi sæpissime. uerũ uisum est aliquando
satius ex fonte sumere q̃ ex riuo: nec semel tantũ contigit: non in riuo repperi quod abundantissimũ erat in
fonte. Et sic aliquãdo in hoc: hinc delectatio: inde necessitas ipulere: delectant insuper scriptores nõnunq̃ ali
qua scriptis inserere quæ habeãt aliquo modo lectorẽ sistere: ac i oblectationẽ seu quietẽ deducere. ne perse-
ueratione nimia uniformitate lectionis tractus in tediũ a lectura desistat: quod imixta carmina aliquãdo for
san fecisse poterunt. Insuper quod in ꝓpria forma positũ ẽ: habet uires testimõii pleniores: si forsan obiur
gator isistat: si sic ergo qui scripto a me carmini fidẽ non prebeat: adinueniat Iliade uel Odyssea poterit uidis-
se: nunqd uera aut falsa descripserim: & si uera plenior erit testimonii certitudo. Nec insuper ego solus sum
q miscuerim græca latinis: uetus cõsuetudo est: uolant si libet uolumina Ciceronis: uideãt scripta Macrobii
itueant̃ Apulei libros: & ne plures afferã maximi Ausonii opuscula legãt. hos sæpissime uersus græcos lati-
nis lr̃is iserẽtes inueniẽt. Hoꝝ ego uestigia i hoc secutus sum. Reor dicẽt ilico: si dudũ laudabile fuit hodie
friuolũ esse laborẽ. Nã cum nemo sit q græcas lr̃as norit est consuetudo uetus abolita. Ait ego in hoc latinita
ti cõpatior: quæ si omnino græca abiecit studia: ut ẽt nõ noscamus caractheres lr̃arum. nã & si sibi suis suffici
at lr̃is: & in eas omnis occiduus uersus sit orbis: sociatæ græcis lucidiores proculdubio apparerent: nec præ-
terea omnia secũ a græcia ueteres traxere latini. multa supersunt: & profecto nobis incognita quibus posse-
mus scientes effici meliores. Sed de hoc alias. hi demum nõ prospectant: ad quem hoc opus ego dirigam: cui
laborẽ impendã. uidissent qppe: quoniã eruditissimo regi: & cui tam græcaꝝ q̃ latinaꝝ lr̃arum: si uera fert fa
ma: noitia est. & quẽ penes cõtinue docti hoies græci sint: quibus græca carmina ut is ignaris nõ uidebunt̃
superflua. Sed qd multa? geramus paululũ obiurgatoribus morem: ostentatiõis causa græca carmina scripsi
qd inde quæso mordendus sum? cui enim iniuriam facio si iure utar meo? Si nesciunt meum est hoc decus
mea ẽ gloria. s. inter ethruscos græcis uti carminibus. Nõne ego fui qui Leontium pylatum a Venetiis occi
duam babylonẽ quærentem a longa peregrinatione meis flexi consiliis in patria tenui? Qui illũ in ꝓpriã do-
mum suscepi: & diu hospitẽ habui: & maximo labore meo curaui ut iter doctores florẽtini studii susciperet̃:
et ex publico mercede apposita. Fui equidem ipse insuper: qui primus meis sumptibus Homeri libros & ali
os quosdã græcos in ethruriam reuocaui: ex qua multis ante sæculis abierant nõ redituri. Nec in ethruriam
tantũ: sed in patriã deduxi. Ipse ego fui q primus ex latinis a Leontio pylato i priuato Iliadẽ audiui. Ipe insup
fui q ut legerent̃ publice libri Homeri operatus sum: & esto nõ satis plene perceperim: percepi tamen quan-
tum potui: nec dubiũ si pmansisset homo ille uagus diutius penes nos: qn plenius pcepissem. Sed quantulũ
cũq; ex multis didicerim: nõnullos tamẽ præceptoris demõstratõe crebra itegre itellexi eosq; prout oppor-
tunũ uisum est: huic operi miscui. Quid hoc mali ẽ? fabulas græcoꝝ scripsisse: quarum hic liber plenissimus
est a noie ostentatiõis causa factũ dicitur paucos inseruisse uersiculos græcis litteris scriptos lacessitur. Potu
it Marius arpinas supatis aphris: cymbris: & theutonicis more liberi patris cãtolo in poculum uti. Sic & C.
Duelius q pœnos primus nauali certamine supauit: a cœna domũ repetens semp lumine funalis cærei usus
& hæc quãtũcũq; præter Rõanæ urbis morẽ essent æquo animo tulere romani. Mihi antẽ irascunt̃ nõnul-
li si præter nostro æuo solitũ latinis græca carmia misceo: & ex labore meo pauculũ gloriæ sũmo. Rebar eq
dẽ latinitati aliqd decoris afferre: ubi i me liuoris nebulã excitasse uideo. Doleo qppe: sed qd arbitror doctos
Nã ista dicturos de reliqs & si curãdũ sit: tolerari tñ patiẽtia põt. Postremo tñ ꝓcor oẽs ut placido ferant aio;
memores Valerio teste: qa nulla ẽtã humilis uita q̃ dulcedine gloriæ non tangat̃.

Gentiles poetas mithicos esse theologos. Cap. VIII.

Vidi forte religiosi hoies sancto mouẽre zelo legentes præcedentia: dicẽt iniuriam sacrosanctæ
religioni christianæ illatam dum poetas gentiles diximus esse theologos: quos solos diuinis lr̃is
istructos hoc insigne faciamus christiani decoros. Eqdem hos ego uenerãdos homines puto: eis
que si quãdo hæc aliq dicẽtes erunt ex nũc grãs ago. salutis. n. meæ solicitos sentio. Veꝝ dũ mi-
nus circunspiciunt quæ loquant̃: ostendunt liquido se paucos uidisse libros. Nam si multos studuissent li-
ber cælestis hierusalem inter cæteros famosissimus pertransiri non debuisset inuisus: in eo. n. legisse potuis-
sent Augu. libro sexto referentem Var. doctissimi hois opinionẽ qua ipse Varro arbitrat̃ triplicẽ esse theo-
logiam. Mithicã. s. Physicã atq; ciuilem. Mithica aũt dicit̃ fabulosa a mithicon græce quod latie fabula sonat
& hæc comœdiis: de qbus supra & theatris accõmoda est: quæ ob turpia i scænis actitata ab illustribus poe-
tis etiam iprobat̃. Physica autẽ q ut interpretatiõe uocabuli percipit̃ naturalis est necnõ & moralis: quoniam
mũdo utilis uidebt̃ laudabile ẽ. Ciuilis uero seu politica: quæ & sacrificola dici potest: ad urbem spectare di
citur q ob sacroꝝ ueterum abominabilem turpitudinẽ a ueri dei cultu atq; rectitudine fidei reprobanda. est
Ex his. n. physica poetis egregiis attribuit̃: eo q; sub fictionibus suis naturalia cõtegant atq; moralia & uiro
rum illustrium gesta: & nonnũquã quæ ad suos deos spectare uident̃ & potissime dum sacra carmia primo
in deorum laudes composuere atq; eorum magnalia sub cortice texere poetico: ut i supioribus dictum ẽ: ex
quo a prisca gentilitate theologi nuncupati sunt: eosq; primos fuisse theologizantes testat̃ Aristo. & q̃q̃ a nõ

uero deo nomen tale sortiti sint uenientibus ueris theologis perdidisse nequiuere: uim suam seruante uoca
bulo: quod a quocunq; deo exortum est: quod reor aduertentes theologi hodierni. s. nomẽ ex causa inditũ
auferre nõ posse: ne de mithica uel alia possit itelligi theologia se non theologos tãtum: sed sacræ theologiæ
asserũt professores: nec hoc ẽ aliqua istantia iprobandũ: quasi xp̃iano nomini iniuriosum. nõne nos omnes
hoies dicimus quoscũq; mortales scimus constare ex aia rõnali & corpore. Dato alii gentiles sint & israelitæ
alii: & alii agareni: & alii xp̃iani: & nõnulli adeo peruersoꝝ moꝝ: ut potius imanes beluæ q̃ hoies habẽdi sint.
Et tamen nullã sic omnes uocantes xp̃o redemptori nostro iniuriã facimus: quem ultra deum uerum homi-
nem fuisse cognoscimus: æquo modo siqs poetas dicat theologos nulli facit iniuriam. Si sacros qs illos dice
ret: quis adeo demẽs est qn uideat quoniam mentiret̃? esto nõnũquã in ꝓcedẽtibus patet: circa honesta eoꝝ
theologia uerset̃: q sæpissime potius physiologia: aut ethologia q̃ theologia dicẽda ẽ. Dũ eoꝝ fabulæ natura-
lia cõtegũt aut mores. Et hæc etiã circa catholicã ueritatẽ uersari põt: dũmodo uelit fabulaꝝ cõditio. Quod fe-
cisse nouimus nõnullos poetas orthodoxos a fictiõibus quoꝝ sacra documenta tegunt̃. nec sit his audiuisse
difficile uti & poetæ qñq; sacri possunt appellari theologi. Nõne Dãtes noster qcqd cõsistit in sacræ theolo-
giæ sinu sub poetico uelamẽto cõtexit? Quapropter & sacer theologus appellãdus est. Sic & q sacri sũt theo
logi opportunitate exigẽte deueniũt physici. Quod si alias non contingat saltem dum sensum exprimũt ex
fabula lignoꝝ sibi regẽ cõstituentiũ se physicos esse demonstrãt.

Nõ idecens esse quosdã christianos tractare gentilia. Cap. IX.

Dicent alii æquo supioribus forsan animo indecens esse christiano homini gentilium superstitio-
nes & nepharia sacra seu genealogias describere aut perquirere: cum habeant nõnunq̃ talia mẽ-
tes legentium in erroneas opiniones deducere: & persæpe opinãtis periculo detinere nõ isiciar
hoc qdem sanctissime dictum est: & arbitror nõnullos a studio talium amouẽdos. & sic etiam ali
quibus absq; aliqua suspitione sinistra permitti posse. Nam si omnes a talibus abstinere necessarium uisum
fuisset: non dubito quin sacra sancta mater ecclesia decreto perpetuo uetuisset. Fuit. n. utilissimũ olim uix dũ
apud gentiles nouis germinibus pululante ecclesia aduersus eosdẽ: eoq; adhuc saperẽt tam ab origine q̃ ab
ipsius gentilitatis pseuerata sacris insistere acriter atq; curare: ne legentes talia tanq̃ unco uetustatis tracti mo
re canis uerterentur in uomitum. Hodie gratia Iesu christi in robur firmissimum uentũ est: & execrabile cũ-
ctis gentilium nomen una cum erroribus suis in exterminium tenebrasq; perpetuas pulsum est: & uictrix
ecclesia castra possidet hostium. Quã ob causam fere absq; periculo talia exquiruntur atq; tractantur: Non ta
men nego quin benefactum sit: si puer abstineat cui memoria tenax: & tenellum adhuc ingenium: nec dum
satis plene christiana religio cognita. Sic Neofidus homo quem nondum bene firmata credulitas laxatis ha
benis facile in lubricum exorbitare permitteret. Et si forsan aliqui duriores in tam obscænum crimen se la-
bi permitterent: etiam si nil aliud studuero uix possum credere hoc in me cõtingere posse. nam ab utero ma
tris meæ ad fontem nostræ regenerationis delatus lotusq; quod pro me cathecumino promisere qui me su-
stulerunt ab illo: ut potest humana fragilitas in hodiernum usq; seruaui: Certissimum semper habens: quod
inter iustorum hominum congregationem psallitur. Vnum. s. in triplici personarum distinctione deum es
se. & hunc uerum & æternum atq; omniũ æque opificem rerum earumq; perpetua rõne gubernatorem ser
uatorem atq; rectorem omnia intra se continentem: & a nullo contentum. Et quod mirabili & alias inaudi
to eiusdẽ diuinitatis artificio factum est uerbũ. s. eius æternum obumbratione sacri spiritus ad abolendã hu
mani generis labem: ob inobedientiam primoꝝ parentum cõtractam: igenuæ uirginis utero: prænũciante
cælesti nuncio: carnẽ: factũ: & uirginis illibata uirginitate in tpe passibilẽ atq; mortalẽ hoiem natũ. Qui ad-
huc infans in gremio matris a sabæis regibus oblatis muneribus adoratus est & ætate crescẽte inter sacræ le-
gis doctores dum solueret nexus ambiguos: non deus sed mirandæ indolis puer ab eis creditus est: nondũ
enim ueritatis splendor æternus caliginem absterserat a mentibus eorundẽ: ut eum. s. deũ illis repromissum
cognoscerent: quem mortali septum carne uiderent. Insuper certũ habeo eum qui ætherea arce relicta: & ex
deo serui assumpta forma: & q inter hoies uti homo uersatus est: iam trigesimum agentem ætatis annũ ab
hispido atq; syluicola uate: & ab utero mr̃is sacro pleno spiritu ad aperiendum æternæ salutis ianuam: lotũ
in iordanis alueo: dum cælũ intonuit desuper & aere murmur supincũbentis nubis in uocem solutum dei-
tatis aientis: Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene complacui ipsum audite. Præterea credo & ratũ
habeo eũ aquis apud chana galileæ in uinum uersis: ut sacro pectori absconditam diuinitatẽ ostẽderet: sum
pto iam sacro consortio iudæã urbes qp phœnicũ Samariã & Galileam ambisse & cælesti dogmate in tẽplo
& sinagogis docuisse populos: lepras mũdasse: elingues uocales fecisse: lumẽ cæcis seu natura seu casu pditũ
restaurasse: animas ab orco i cadauera reuocasse: febribus: uẽtis: & undis iperasse: & in multis aliis signa suæ
diuinitatis mõstrasse. Post hæc ora eius adueniente eum sacerdotum hebræoꝝ inuidia procurante lotis a se
amicorum pedibus: & ingenti illo celebrato cõuiuio: in quo suis manibus uerbisq; cõfectum est: cõmunio
nis nostræ sacꝝ illud ieffabile: quo corpus eius in cibũ & sanguinẽ eius i potum tam præsentibus q̃ futuris
exhibuit: uno sociorum neq uendente: orone in solitudie peracta: a nefaria turba exqrente cũ fustibus & la
ternis captum & in præsentiam deductum principum: & ibidem nefarie accusatum: & sua patiente humili
tate falsis qbusdam testãtibus isimulatum: & hinc in prætorio præsidis lusum: uirgis cæsum: corona spinea
insignitũ: sputis & colaphis deturpatum: & postremo latronum more damnatum: crucisq; affixum sublimi
& in eadem aceto & felle potatum. Cuius cum iam humanitate uicta suppliciis in finem suum iuisset. Seu
& melius reor ut Thomæ de aquino placet: cum uoluntarie collectis uiribus spiritum emisisset: tremuit or
bis ois: & meridianũ fere solis iubar per tres horas iuit i tenebras: luna ex opposito offuscata. Esto alter ad

VNIVERSIDAD DSALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

polycarpum:ſcripſit Diony.ariopagita:quod ego miror:Inde eius a cæco milite perforatũ lãcea pectus:ſanguinem aqua mixtum emiſit:ex quo ſacra omnia noſtræ ſalutis credo ſumpſiſſe exordiũ. nec minus certũ habeo eum a cruce depoſitum atq; ſepultum:ac inde uirtute ſuæ deitatis uti priſci cecinerant uates poſt diẽ tertiam:ceu Ionas ex utero cæti:ſic ex uentre terræ ſurrexiſſe ſuperata morte:& rediuiuum domos iferas uiſitaſſe:& confractis uectibus ferreis retuliſſe poſtibus antiqui carceris ſubacto plutone in libertatẽ prædã omnẽ ueterem eduxiſſe:poſt hæc ſuis apparuiſſe ſæpius:& e medio eor eis cernẽtibus nulla corporea impeditũ mole cum uero corporeolim mortali propriis uiribus in cælos ad eum:q miſerat euolaſſe.& inde cæleſtem illum ignem ex ſe patreq optimo paritẽ prodeuntem uiuificantem omnia: & ueta cuncta docentẽ in cõmilitones egregios imiſiſſe. Quo illuſtrati bellum aduerſus orbis principem iniuere ilico: pergs ſuũ ſanguinem & uulnera multa ſato ubiq uentatis ſemine & obtẽta uictoria ducem ſuum triumphantes in patriã ſecuti ſunt. Sic inſtitutam ab eodem dei unigenito piam tuũ cõgregationẽ:& ſacrũ illud regenerationis lauacrum:quo mala facinora abolent mortalibus cum cæteris eiuſdem conuentionis fauſtis probadiſq ſacris: quibus deo obſequentes efficimur.atq lapſi noſtra imbecillitate reſurgimus:eiq uolentes conciliamur:nec ob id humanũ ſanguinem effundẽtes:ut efferati plures iam fecere gentilium:aut hyrcos uel tauros more uẽti imolantes:nec a me fuit unquã ueritas hæc amota:qn teſtimonio patrũ credere diẽ extremã uẽturam: in qua reſoluent omnia peritura:magnoq dei opere ex cineribus ppriis:omnes:q ante fueramus mortales cũ noſtris corporibus reſurgemus æterni:& in præfinitum uenientes locum in quo chriſtus ipſe iudex prætorii in maieſtate ppria reſidebit:& apparẽtibus cunctis ſuæ paſſionis inſignibus:audiemus finalẽ meritoq noſtrũ ſententiã. Sic & in futurã ſimilit uitã:In q nõ meo merito:ſed miſeratõe diuina ſpero uidere deũ redẽptorẽ meũ in carne mea:& cũ beatis lætari in tra uiuentiũ. Hæc igr ne plura dixerim ſincera fides hæc æterna ueritas adeo pectori meo iſixa ẽ:ut nedũ euelli ab aliquo gẽtilitatis ipulſu:ſed nec cõcuti mõ aliquo:aut labefactari queat. Nã & ſi peccator homo ſim:nõ tamen gra leſu xpi Cherea Terẽtianus adoleſcẽs ſum: q dum a tegulis i gremiũ Danes cadentẽ louẽ i tabula pictũ intueret:etiã in optatũ a ſe facinus aiatus eſt. Abiit cũ ãnis iuniorib⁹ leuitas illa ſi fuiſſet aliquando circa iam dicta:quod minime memor ſum. præterea aduertẽs:qa cõtinuis de cipulis & explicatis ubiq retibus:antiquus hoſtis tãq leo rugiẽs ut iueniat quẽ deuoret ambiat:in mortalium ſemitas:eoſq in ſcipitiũ conet ipellere:uti Mitridates ſenex ille rex põti:q magnanimo auſu ſumptuq magnifico:quadraginta ãnis cõtinuis aduerſus Romanum populum bellum ingẽs & memorabile traxit a iuuẽtute ſua aduerſus lethale uenenum farmacis pectus armauit. Sic & ego mecum euãgelica ueritate ſacro Pauli dogmate:& Augu.aliorũq plurium uenerandoꝝ pfum iuſſionibus conſiliis atq ſuaſiõibus armaui: ex quo arma gẽtilitia paruipendo. Si.n. xpianus homo gentiliũ tractaui ſtultitias iuſſu tuo rex inclyte & i deteſtationẽ erroneæ credulitatis eoꝝ hoc feci:& ſi parua quandoq maioribus æquare fas ẽ:feci quod etiã ſumma cũ laude nõnulli ſanctiſſimi fecere uiri:ut Augu.Hiero.& cũ nonnullis ẽt aliis neophytus homo Lactã. Mihi qdẽ a teneris annis notiſſimũ eſt:pſalmiſta mõſtrante:qa omnes dii gentiũ dæmones:& hinceoꝝ ſemper inepta diſplicuere facinora. fateor tamẽ religione eoꝝ ſepoſita:quorũdã poetaꝝ mores & ſcripta placuiſſe:& ob id non ſolum eos laudaſſe. ſed pro uiribus ab obiectionibus accuſantium defendiſſe: ut apparet in præcedentibus liquido. Et hoc ideo feci:ut ab ignaris non ueniant lacerãdi:q ſi xpm nouiſſent: coluiſſentq inter ſublimiores chriſtiani noſis haberent. Sed ad ſuptora pſpectãs inqet aligs beneoperatus es:pmuniſſe enim ſe aduerſus hoſtes ſemp laudabile fuit. Sane picẽ tractãtes coiquinant a pice. Iam plurimi dum ſe fortiſſimos exiſtimarẽt ipulſi ab hoſte ẽt debili cecidere. Et ſi cæteri deſunt:quoꝝ grãdis numerus eſt: Salomon tamen adeſt teſtis certiſſimus ibecillitatis humanæ:huic ſciẽtia omnisconceſſa eſt:diuitiæ omnes & iperium grande ſumma cũ iuſtitia populos ſubditos tenuit. deo tẽplum ædificauit mirabile:multa bona cõpoſuit:& tandem iam ætate maturus:tot bonorũ largitore poſtpoſito:cõſcenſo oſtenſionis monte moloch ægyptiorũ idolum flexis genibus adorauit. Quid ergo? tu ne eris fortior ſalamone:aut circũſcriptiõe plenior? Fallimur de nobis nimium confidentes:hæc quidem negari non poſſunt:uera enim ſunt. Attamen aliud belli genus mihi cum erroribus gentilitatis eſt:q Salomoni fuerit cum ægyptiaca coniuge:quæ aſtu fœmineo aduertẽs: quoniã infoelicis uiri animã formoſitate ſua laqueaſſet:& deos ſuos extollere auida nũc complexo uenereo: nunc mellitis ſauſis:nunc blanditiis muliebribus:nũc petulca laſciuis:nũc precibus:nũc lachrymis:quas ob ſequioſiſſimas mulieres habent fœminæ:nũc indignatiõe compoſita abſq itermiſſiõe.nõ diebus omnibus tñ:ſed noctibus amantis uirtutem impugnabat. O q grauia & intolerabilia ſunt dilectarũ mulierũ:& potiſſime nocturna certamina:hic tandem dũ timeret mulieris quã ſumme diligebat gratiam amitte:terga dedit: & uiribus armatæ fœminæ inermis ſuccubuit. Mihi aũt nõ tale aduerſus deorũ gentiliũ nugas bellum eſt: mille iam ueris rõnibus a me cognitis iprobatas. Et ideo cũ eis exhauſtis uiribus:acieq pulſis leuis ẽ pugna: ſcio tamen nimium de ſecõfidiſſe quandoq ſit utile. uerum ego de me nõ cõfido. Sed de gra leſu chriſti cuius precioſo ſanguine redẽptus ſum:ſpero quidem eũ nõ paſſurum:ut qui tam diu recto tramite eius veſtigia inuenis ſecutus ſum ſenex exorbitem & ſi in lapſum ueniam manum ſua pietate debili porriget: & feſſum placida quiete fouebit. Sed ut in finem ueniam ſatis expræmiſſis colligi poteſt:uti nõ omnes decet tractare gentilia ſic nec omnibus indecens eſſe.

Vt plurimum ſtudia ſequimur:in quæ prona uidentur ingenia. Cap. X.

Sed tamẽ nõnulli uera eſſe quæ:dicta ſunt:non tamẽ quieturus reor qnimo arbitror dicent lõge melius fuiſſe:ſtudiis ſanctioribus triuiſſe tẽpus q talia didiciſſe.qd ſi quis neget:non erit equidẽ ſatis ſanus. Noſco quoniã in promptu erãt leges cæſarũ:& pontificũ canões:& medicina:quarũ plurimi ſanctiſſima arbitrant ſtudia:eo q eis pſepe auro auidi mortales ditent. erat & philoſo-

phia cuius optima demoſtratione rerum cauſæ & a falſis diſgregari uera noſcuntur generoſis quibuſcunq ingeniis appetẽda. Erant & ſacra uolumina:a quibus & paruipẽdere peritura docemur:& dei magnalia declarant.atq quo tramite cæleſte regnũ petamus oſtẽditur:qd ſtudiũ pfecto cæteris præponendũ ẽ. Ex his quodcũq ſumpſiſſe forte ſanctius egiſſe me dicerent obiectores. Sane ſi quod debemus ageremus oẽs:legum miniſter roſtra fruſtra conſcenderet. Attamen non adeo facile eſt:ut exiſtimãt aliq:uelle oĩa quæ debemus:& longe acrius conſequi ſi uelimus. Nã:ut Cythariſta uariis ex fidibus aliis lentius:aliis uero protẽſius tractis: his grauẽ:acutum illis tinnitũ reddẽtibus docta manu:plectroq ex tam diſcordantibus tonis reddit ſuauiſſimã armoniã:Sic & natura parens:cui ſexauſtæ uires & pfectum ingeniũ eſt:producit hæc pitura diuerſis officiis apta ut ex hac officioꝝ incõueniẽtia reſultet humani generis:circa quod plurimũ intẽta eſt: cõſeruatio:atq ubi in lõgã conſeruationẽ iri nõ poſſet:noua pductio aduertẽs:quoniã ſi uniformes producerentur oẽs ut de reliquis ſinã:hoies nulla poſſent produci nec etiã per tempuſculũ rõne cõſiſtere. ergo hinc fit:ut diſcreto naturæ ordine hic ex mortalibus naſcatur faber:ille nauta:mercator alius: & qdã ſacerdotio apti:aut regimini:& nõnulli legũlatores:præſides:poetæ:philoſophi.ſeu ſublimes theologi:ex quoꝝ uariis ſtudiis: tã ingẽtis multitudinis hoium cõſeruatio reſultet neceſſe eſt. Nã ſi oẽs:qñ ad unũquẽq ſpectat:ſi poſſet ad ſublimiora ſtudia cõſcendere:i theologiã uigilantes iremus:& agricultor abſit:ex ghus quæſo fructibus tam nobile ſequentes ſtudiũ nutriremur? Si cementarius:ſi lignarius deſit:quibus in tabernaculis ab imbribus:a uentis:a frigoribus:ac a ſolis æſtu:& aliis incõmodis aſſidue ſuperuenientibus tutabimur? Si nõ lanifex:nõ cerdo:unde ueſtes & calciamẽta ſumemus? Quid enumerẽ multa? ut incõmodũ humani corporis inter ſe differentia qualitate & officia mẽbra a natura reꝝ appoſita ſunt:ut ex hac diuerſitate conſiſtat:uti melodiã ex diuerſitate tonorũ:ſic & ut humanũ genus pſeueret:neceſſe fuit ad ſtudia inter ſe differentia gigneremur. Et ſi ab ipſa natura quæ ſic cælos:ſic aſtroꝝ orbes & curſus uaria ẽt agitatione diſpoſuit agente deo:ut nullo labore ſuo ad officia productos uaria nos uidemus:quis quæſo fœliciter audebit ab eo ad qđ natus eſt in aliud tranſitũ attẽtare: Nõ quidẽ a deo ignarus ſum:gn nouerim liberi arbitrii:quo oẽs ualemus potentia poſſumus naturæ ſupare uires:quod egiſſe nõnullos legimus:opus profecto iter raro contingẽtia numerandũ:tam grãdi & fere inuincibili neceſſitate trahimur in quod naſcimur. Et ſi ad diuerſa gignimur: naſcimur:alimurq ſi ea plane peragamus:i quæ trahimur æquidẽ ſatis ẽ:ne dũ i aliud tranſitum feciſſe uelimus:quod dum iam dudũ fruſtra tentarent aliq:id pdidere quod erant:nec potuerunt effici quod querebãt. Verꝝ ad quoſcũq actus natura produxerit alios:me quidẽ experientia teſte ad poeticas meditationes diſpoſitũ ex utero matris eduxit:& meo iudicio in hoc natus ſum. Satis.n.memi appoſuiſſe patrem meum a puertia mea conatus omnes:ut negociator efficerer meq adoleſcentiã nõdũ intrantẽ arithmetica inſtructũ maximo mercatori dedit diſcipulũ:quẽ penes ſex annis nil aliud ægi q nõ recupabile tẽpus inuacuũ terere. hinc quoniã uiſum ẽ aliquibus oſtendẽtibus indiciis me aptiorẽ fore liarꝝ ſtudiis:iuſſit genitor idẽ ut pontificum ſanctiones diues exinde futurus:auditurus itrarẽ:& ſub pceptore clariſſimo fere tantundem tẽporis icaſum ẽt laboraui.faſtidiebat hæc aĩus:adeo ut i neutrũ horꝝ officioꝝ aut pceptoris doctrina aut genitoris auctoritate:qua nouis mandatis angebar cõtinue aut amicoꝝ precibus ſeu obiurgatiõibus inclinari poſſet in tantũ illũ ad poeticũ trahebat affectio. Nec ex nouo ſumpto conſilio in poeſim aĩus totis tẽdebat pedibus: qnimo a uetuſtiſſima diſpõne ibat ipulſus:nã ſatis memor ſum:nondũ ad ſeptimũ ætatis annũ deueneram:nec dũ fictiones uideram:nondũ doctores aliquos audiuerã:uix prima liarꝝ elementa cognouerã:& ecce ipſa ipelente natura fingendi deſideriũ affuit:& ſi nullius eſſent momẽti:tñ aliquas fictiũculas edidi:nõ.n. ſuppetebant tenellæ ætati officio tanto uires ingenii. Attamẽ iã fere maturus ætate & mei iuris factus nemine ipellente.nemine docente:immo obſiſtente pfe:& ſtudiũ tale dãnante:quod modicũ noui poeticæ ſua ſpõte ſũpſit ingenium: cãq ſumma auiditate ſecutus ſum:& præcipua cũ delectatione auctoꝝ eiuſdẽ libros uidi legi q & uti potui intelligere conatus ſum. Et mirabile dictu cũ nõdũ nouiſſem qbus ſeu quod pedibus carmen incederet:me ẽt p uiribus renitẽte:qđ nõdũ ſum:poeta fere a notis oĩbus uocatus fui. Nec dubito dũ ætas in hoc aptior erat ſi æquo genitor tulliſſet animo: quin iter celebres poetas unus euaſiſſem. Verꝝ dum in lucroſas artes primo:inde in lucroſam facultatẽ ingeniũ flectere conatur meũ:factũ eſt ut nec negociator ſim nec euaderẽ canoniſta:& perderẽ poetã eſſe cõſpicuum: Cætera facultatum ſtudia:& ſi placerẽt:quoniã nõ ſic ipellerent minime ſim ſecutus:uidi tamen ſacra uolumina:aquibus quoniam annoſa ætas:& tenuitas ingenii diſſuaſere:deſtiti:turpiſſimũ ratus ſenẽ:ut ita loquar:elementariũ noua inchoare ſtudia:& cũctis ſidecentiſſimũ eſſe id attentaſſe:quod minime arbitreris perficere poſſe. Et ideo cũ exiſtimẽ dei beneplacito me in hac uocatione uocatũ:i eadẽ cõſiſtere mens eſt. Et quod egerim hactenus his monſtrãtibus ſtudiis lauda re quærant alii quod uidef. Qui ergo patiuntur cerdonem ſubula:ſetiſq uacare. Laniſtam pecori:ſculptorẽ ſtatuis:me etiam quæſo uacaſſe poetis æquo animo patiantur.

Damnoſe compatimur regibus & diis gentilium. Cap. XI.

Erunt q adurato iam calcibus tramite exorbitent:& ex tranſuerſo proſiliant clamitentq; quoniam temerarius homo ſum:eo q pſumã ueteꝝ regũ terebrare buſta:& qetos iam longa pace cineres in nouũ odium ſuſcitare aut eoꝝ recentioribus nebulis ueteres offuſcare ſplẽdores:necnõ & deorum ſemiſopita ſcelera audientibus cunctis in minus opportunã uigiliã excitare:& ſub titulo honorabili.ſ.genealogiæ deoꝝ eorũdẽ recitare latrocinia:& iceſtus. longa ẽ querela hæc:& plurimũ mẽbrorũ iplicita:& ea monſtrãte aduerto:qm ſenſerint iſti qd ſcripſerim:& potiſſime dũ q̃runtur q deoꝝ gentilium facinora recitarim. Verꝝ gentiliũ animũ redolet iſta cõqueſtio & ſi ſic ſapiunt mẽte ut uerba ſonãt querula: Viget adhuc in nõnullis error ille infamis:quẽ quæſo auferat deus & reſoluat in nihilũ. Obiectis aũt reſpõ

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

disse facillimum ē agit.n.temerarie q in nimium terminos excedit audaciæ.Sic memini in libro ethicorum
Aristo.arbitrari hoc ego excessisse nō reor.audere qdē qđ a boni necessitate cōcessū est:nō ē temerarie age
re memini.ꝓhibitū legi seu honesta sint:seu ēt minus honesta regum gesta describere.Erat tamen regibus
fatius sic cogisse ut nihil de eis referri posset ṗter honestū.Ego aūt de his non ordinato nec ī hoc disposito sti
lo scripsi.Sed sum motenus & pfunctorie uti nōnunq̄ ordo assumpta opis exigebat recitaui siqua īserui.Sed
esto fecerim:non nouū aut inusitatū facinus feci:stant tam antiqua q̄ magna illustriū scriptoꝝ uolumina:in
qbus & stilo celebri:& ordie itegro regū recitantur acta.A qbus si qd huic opi appositum est nouissimus sū-
psi.Si ergo querela facienda ē de illis amplioribus & antiquis queranť hystoriographis:quoꝝ scripta cele-
berrima cū fama iam diu uniuerso patuere orbi:ex his si quod odium generari potest in cineres iam quietos
exordium sumptū est.Sed quæso quæ pietas hæc?ex quo charitatis fomite orit?quæ huius pietatis causa?
Credo generosi cum uideri cupiant tales ī hoc ꝙ honores regios curent:ostēdantq:qa turbenť audiētes de
decora.O q̄ paruo tales existimant nobilitatē mercari:quæ egregiis moribus iusticia sanctitate:atq scientia
adipiscit.Scirent isti si nobiles essent:qa non solū supuacaneum sit:sed dānosum non solum gentilibus sed
male meritis:qbuscūq cōpati.Et ideo si sapiūt seruent hāc pietatē ī melius.Turpia autē deorū gentiliū de-
decora nec dormiunt nec sopita sunt:qnimo a sacra xpi doctrina in perpetuum non surrectura sepulta & in
genti damnationis mole contecta & opressa sunt.huius ego molis onus & si nō satis:pro uiribus tamē tanq̄
xpianus homo augere conatus sum:laudes inde dignas cōsequi:nō redargutiones expectās.Verū hos ego
paruifacio morsus:cū nullo possint dentis acumine quēquam ledere.hi ergo si xpiani sunt taceant & pœni-
teant eos:si deorum gentilium obiectioni eis ulla fuit cōpassio:cū inter alia crimē hoc minie doceat xpianū.

Breuiloquus siue longiloquus ob crimen lacerandum non est. Cap. XII.

Reuiloquum forte me dicent alii:eo ꝙ aliquādo magis pfunctorie q̄ longa serie recitando fabulas
b atq hystorias aut illas enucliando ptransseam.Et sic nō dubito quin sint q dicāt me q̄ opportunum
sit sæpissime longiorē.Primis aut sic essem fateor necesse.ē fuere.n.huius facinoris rōes plurimæ.
Quædā aūt ideo paucis sub uerbis relata sunt:qa nō erat unde possem ampliora describere:ni ex
meo uoluissem fabulas aut hystorias protelare uel fingere:quod oino fugiendum est sano homini.Quædā
uero ēt ad plenū scripsisse:paucis idigebat litterulis:ex quibus si satis ītētio sumiť uitiosū fuisset ī lōgius pro
tendisse.Sunt tamē & multa quæ ꝓculdubio lōgiorē uerboꝝ copiā tolerassent.Sed quæso si cuncta sinamus
quæ dici potuissent:aut forsan exq̄sisset materia.Sed ea tantū quæ mihi scribenti occurrebant circa longissi-
mas hystorias:aut fabulas.Circa omnes singulares tam deoꝝ q̄ hoium actus:circa multiplices fictionū sen
sus.Circa testimoniū fabularꝝ aut hystoriarum ueterꝝ auctoritates:circa opiniones pluriū:relatiōes & huius
modi scripsisse:quādo me finē huic opi fecisse existimāt tales.Eqdē uix unum suffecisset sæculum & tam grā
de ēt euasisset uolumen:ut solo ītuitu primo lectores terruisset quoscūq:& ob id satis ratus sum:ea quæ di-
cta sunt sic summotenus terigisse.nō.n.puero aut inerti uulgo scribimus:qnimo ut alias dictū ē doctissimo
regi:& ꝓfectis hominibus:si aliquando ex manibus tuis serenissime princeps ad alios uenturꝰ opus hoc est.
Præterea ut exerceanť igenia:nō adeo plene scribēda sunt oia:Nā quæ labore aliquo q̄sita sunt:placere ma
gis consueuerunt:& cum maiori diligentia obseruari q̄ quæ spōte sua in intellectum legentis accedunt.Est &
posteris linquendus dicēdi seu scribendi locus:ne iuidisse uideamus futuroꝝ ingeniis:& arrogantia q̄dā ad
quā omnes aspiramus uideamur ṗoccupasse sequētiū gloriā.Miti ergo aio ferēdū est qđ honestis agentibus
causis:aut breuiter dictū est:aut cā breuitatis omissū.His āt q me:si q erūt:dicēt lōgiorē debito quādoq fore
nō aliud dicā nisi qa sic opportunū esse ratus sum:aut qa me ut fit aliquando itellectus delectatio iplebat:q̄
pretētioribus nōnunq̄ liberalissimum ṗstitit calamū.Sed qd?uti breuia habēt itelligētiū exercere igenia:sic
& ampliora minus itelligentium prouocare:& iccirco q plura nouerunt sint memores:quoniam & ipsi ali-
quando fuere rudes:& ob id absq indignatione patiantur si ampliuscule iunioribus laboratum sit.

Aereo non ficto regis mandato hoc opus compositum. Cap. XIII.

Derunt forte q dicāt qđ nōnunq̄ de aliis qbusdā ēt claris uiris dictū ē.Me.s.i gloriā mei nois finge
a re:ꝙ tuo iussu rex iclyte hoc opus elaborauerim.Cū minime ueꝝ sit.tarda his fictes ē:seu uerius
aius neq̄:qđ de se nouerunt urētes iuidia ī alios coniecturā faciunt.Certissimum ē:ut Tulii uerbis
utar:trahimur oēs studio laudis:& optimus qsq̄ maxie gloria ducitur.Et ob id cum gloriosum sit
paruo homini maximo atq optimo regi obsequiū ṗstare posse:nō fidē cū difficultate cōperiet dixisse:nōnul
los ad extollendā humilitatē suā mēdaciū finxisse huiusmodi:sed scriptores nūq̄ credā:sed de hoc alias.Ego
aūt ut ad me ueniā non īficiar me gloriæ auidū:sed q̄tuncūq cupiā ꝓfecto nō adeo effrenis sū.nō adeo hoc
accēsus desiderio:nō adeo hostis honesti:ut in tam turpi mēdaciū rubore nō dicā frontis sed mētis abiecto
meipsum ṗripuissem.In hoc me supbū cōfiteor:si supbia dicenda hæc ē:ī talibus nisi deo cæli honorē seu ti-
tulū irreq̄situs inferrē.Et hoc ēt nō oibus regrētibus exhiberē.Tu nosti rex optime quoniā me renitēte atq
tergiuersante:Donini militis tui suasiōibus ṗcibusq ī uotū tuū deductus sum:ut.s.hūc laborē subirē:necnō
labētibus annis factū ē:ut Bechinus bellintiōus familiaris tuus & cōciuis meus e cypro ueniēs apud Rauen
nā urbē me cōueniret.Et postq̄ placidis uerbis clemētiā atq g̃fam celsitudinis tuæ erga me imeritū mōstra-
uit:miris exhortatiōibus ut aiebat te sic ipante semisopitū circa hoc opus igeniū meū irritauit:æquo mō dile
ctissimus tibi Paulus geometra nōnūq̄ ostēsis lr̄is sigillo maiestatis tuæ signatis:ī qbus ad me iussa īserebanť
tua sollicitū reddidit.Nouit deus & tu scis:qa nec unq̄ ṗminētiā tuā uidi:nec tu me uidisse potuisti:his māda
tis credidi.& onus humeris meis ṗgrāde subiui.Si te ignaro hæc acta sūt p iā dictos deceptus sum:& sic hos
fatecr eē ueridicos:q asserūt nō tuo iussu cōpositū.Veꝝ nō crimie meo nisi me ī hoc peccasse qs diceret:qa

nō dixerim me facturꝰ:si tuis lr̄is ad me directis susciperē.Sed hoc mihi supbū uisum ē:qđ Doninū insignē
militē minus ueridicū arbitrarer.Doninus āt ut audiui eo fere anno ī quo me primo cōuenerat diē clausit:&
ob id nō eius fidē iuocare possum:uiuit Bechius & Paulus geometra uiuit:hos ego & regiā fidē tuā ueritatis
huius testes ī terris hēo:te igr̄ cū illis iuoco:tuū hūc si necesitas exigat laborē eē opportunū ē:oppugnatōi.s.
huic obsistere:& nomē meū a tā illecebri nota ueritatis affirmatiōe purgare.Sed ut te rex iclyte paululū omis
so ad obiectores deueniā.eorūq obiectiōi aliqd ꝓ iure meo respōdeā:Assero si p rostris sedēte ṗside agēdū li
tigiū eēt me uiuos hr̄e testes:nec ex fece plebeia sed illustres hoies:qa mime mihi opportunū erat:ut usq cy
prū ꝓ tā iepto mendacio euolarē:si opus meū isignire regio noie cupiebā:ꝓpe erat:imo.nec uerebor dicere
rex q si credidisset obtiuisse:postq̄ cœperā:qđ minime ī aio erat:dū me cōuenit doninus:uiua uoce rogasset:
ut suo hoc opus ascriberē maiestati:esto minus itelligēs ṗiceps esset:existimās nō mihi suo noie gloriā ifer
re:qnimo meis lr̄is æternū suis titulis decus adderť:nec mirꝝ.suffragiis.n.scriptoꝝ stant isignia & noia regū.
Hinc Alexāder ille macedo:q ꝓna militū manu igenti aio orbē totū aggredi ausus ē:in ṗsas uadēs multos ex
huiusmodi scriptores:q sua gesta describerēt secū traxit.Et ī sigeū ueniēs:quo bustū uidit Achillis tacuisse si
potuit qn ostenderet uerbis q̄ grādis sibi uidereť gloria:quā consequebāť a scriptoribus reges:eū fortunatū
dicēs ꝙ illi Homeꝝ cōtigisset hr̄e ṗconē.Hinc Pōpeius magnus q equā fecit cū uirtute fortunā:theophanē
mitilenū:quasi nomē suū penne facturꝰ in contōe militū ciuitati donauit.Hic Scipiōes.T.fuluius.cato cen-
sorinus.Quitus Metellus pius.Gaius Marius.Cicero:& alii plures illustres uiri:se scriptoribus faciles atq li
berales:exhibuere:ut eos ī hoc traherēt.ut de se scriberēt.Quid ergo meis litterulis regē iclytū mēdatio ise-
rā q̄si iuito gloriā largiturus sim:& meā offuscaturus ignominiosa labe:Si adeo auidus essem mendaciis meā
extollere gloriā.Stāt & alia opuscula:ex qbus nullū ē ullo huiusmōi titulo isignitū ṗter Buccolicū carmē:qđ
ut sibi ititularē petiit Donatus apēninigena paup:sed honestus hō:& ṗcipuus amicus meus:qđ?nō oibus no
mina ṗpono regū.Præterea ē ne hoc sub sole nouū reges desiderare scripta q̄dā & amicis iiūgere?Nō eqdē
Diebus nr̄is memini Robertū hierusalē & Siciliæ splendidū regē a multis ornatū titulis postulasse ab insigni
uiro Frācisco petrarcha:nialtius tribuisset:ut sibi ascriberet Aphricæ a se nouiter editæ titulū:quā q̄so auctu
rus gloriā Frācisci:an suā?suā ꝓfecto.Quid multa?nō eqdē magnoꝝ ducū noia claros scriptores faciūt:imo
potius ipi reges scriptoꝝ ope cognoscūť a posteris:Insup si approbādū sit opus:qd illi adiectū regis nom pōt
auctoritatis afferre aut benemerito auctori gloriæ supaddere?Et si iprobādū sit quo iure poterit ṗscriptio il-
la fecisse ꝓbabile:aut notā auctori iniectā abstergere?Decus igiť & gloria agēti approbatio uiroꝝ illustriū af-
fert:non regii nois ascriptio:Ego āt ut iterꝝ dixerim adeo supbe obstiatus sum:ut nisi deo:gloriæ cuius ascri-
bēda sunt oia:unius carminis tātū decus:ēt Cæsari dictatori resurgēti:aut Scipiōi africāo nisi rogatus:aut si
amicus eēt ascriberē.Dicta sint hæc mi rex bōa cū tua uenia:q̄so & postremo ṗcor:si cōtingat te unq̄ aliquos
talia obiiciētes audire tanq̄ ueritatis cōscius ipera regia cū idignatiōe silētiū:& qđ tuo nomini te perēte dica
tum ē:imo cōpositū te mandāte:regia uirtute defende.Supererāt multa:sed q̄m mihi sat dixisse uidetur omit
tēda reliq̄ censui:& deo munerꝰ largitori tibiq opis fortunā cōmittere:qđ postq̄ ī tuas deuenerit manus:dū
libuerit tuo fultū ṗsidio:& te iubente tendat ī publicū.

Cōclusio. Cap. XIIII.

Cce tādē clemētissime rex diuina pietate ṗbēte ī fine lōgi opis uentū ē:ī quo ea qua potui solertia
c iuxta ueteꝝ traditōes deoꝝ gētiliū gēus & eoꝝ posteritates multis undiq exq̄sitas uigiliis quo da
tū ē ordie descripsi:& iuxta mādatū tuæ serenitatis ꝓ uiribus igenii mei post fabulas fictionū sen-
sus:seu ab antiqs sumptos:seu a tenui itellectu meo emunctos apposui.ostendi isup:qđ officiosis-
simū ratus sum nōnullis poetas aduersus opiniōes taliū nō dicā iustos oēs:sed nec ridiculos aut simpliciter
fabulosos eē:qnimo singulari scia:igenio:& moribus ac ēt iigni claritate cōspicuos.Lignū ṗterea ī littore an
coris & ꝓ resiis igēiose firmaui:magis sp de bōitate diuia cōfidēs q̄ de robore uiculoꝝ.Sic & a natura q̄s ma
gis nocuas credidi sagittas amoui:esto arbitrer supesse q̄plurimas aduersus q̄s uix credā satis armasse potue
ri:ñ æqdē se q̄tuncūq bellicosissimus miles sit adeo caute armare potuit qsq̄:qn locus hostili gladio liquereť
Ipse igr̄ deus ꝓtegat:q solus nouit diuerticula malignātiū:& uolēs cōtriuisse potuit.Veꝝ q̄m homo sum:no
uiq nullū adeo oculatū:qn nisi diuia ꝓtegať māo:sæpissime cadat ī lubricū:arbitror satis possibile me nōnū
q̄ aut omisisse dicēdo:aut nō dicēda scripsisse:aut dicta nō satis rōibus roborasse:aut minus plene ī uotū tuū
iuisse:seu aliis modis peccasse plurimis de qbus doleo.Et q̄m nosco ꝙ ignauiæ meæ mea iputāda sūt crimia
supplex ueniā posco teq hūiliter ṗ isigne tui capitis decus exoro ut tui igenii celsitudie defectus suppleas sup
fluitates excidas:dicta mius accurate exornes & oia ꝓ iudicio tuæ sinceræ mētis piter corrigas & emēdes.Si
forsan maioribus occupatus:ut sæpissime reges estis:huic labori nō posses tēpus ipēdere.Tūc oēs hōestos
sacros pios atq catholicos uiros:& potissime celebē uiꝝ Frācīscū petrarchā iīgnē ṗceptorē meū:ad manus
quoꝝ opus hoc aliqn̄ deueniet p xpi ṗciosissimū sanguinē:deprecor ut errores quoscūq si quos forsan mi-
nus uidēs dictis imiscui:sua pietate atq benignitate surripiāt:aut illos ī sacrā ueritatē cōuertāt.eoꝝ.n.existi-
matōi:& emēdatōi opus hoc eē suppositū uolo.Præterea rex iclyte si qd boni iest:si qd bene dictū:si qd uotis
tuis cōsonū:gaudeo & exulto:& ex ide labori meo cōgratulor.Veꝝ scie meæ iputes nolo:nec lauros aut ho
nores alios ob id postulo:deo qppe a quo omne datū optimū & oē donū pfectū est attribuas q̄so:eiq hono
res ipendito & g̃fas agito:cū ipse more meo semp post exactos quoscūq labores hōestos cōsueuerim q̄ pos
sum mētis deuotione dauidicū illud dicere.Nō nobis dn̄e nō nobis:sed nomini tuo da gloriam.

Genealogiæ deoꝝ gentilium secundum Ioannem Boccatiū de Certaldo:ad illustrem principem Vgonē
Hierusalem & Cypri regem liber quintusdecimus & ultimus explicit.

VNiVERSIDAD D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Via iſtud opus genealogiæ deoꝝ gentilium eſt adeo prolixum: ut Rubricæ ad unū ut ſupra patet in principio locum reductæ etiam per ſe uolumen uideantur efficere. Ideo uolenti alicuius hyſtoriā ſeu fabulam inuenire etiam in rubricis eſt ualde difficile: niſi quaſi omnes legantur. Iccirco ut quæſitor poſſit: quod quærit repire facilius ſuper ipſa tabula rubricarū per alphabetū eſt infraſcripta alia tabula ordinata: quæ ſicut ipſe rubrice ſunt totius operis repertorium: ita eque erit iſta repertorij rubricarum: q̄ q̄ etiā poſſet ad totum opus referri: per quam tabulam per alphabetum compoſitam littera aqua icipit nomen eius cuius hyſtoria quæri contigerit perſcrutata: in quo libro nomen & hiſtoria ſic poterit faciliter reperiri: quo tam faciliter reperto ſe ad rubricarum tabulam referendo cito iuenietur quod quæritur. Quod quidem opus aſſumpſi ad inſtantiam inſignis uiri Colucii pieri Cācellarij florentini Ego dominicus de aretio grāmaticæ atq; rhetoricæ doctor atq; profeſſor deo dante ſic icipiā: ut iſta ſequitur.

¶

a Bas filius lyncei ex hoc hypmeſtra li.ii.c.xxix.

Abraam exiſtēte picero cœpere ꝓceres dici dei li.i.in prohemio.

Abſirtus ſeu egialeus lāiaſ a medea ſorore dū fugiebat ipſa cū Iaſone li.iiii.ca.xii. Idem dicit .ca.xiii.

Abilā & calpē ꝓmontoria hiſpaniæ uocat colūnas herculis .li.x.i prohœmio. Idem ponit li.xiii.cap.i.

Abilā a calpe diuiſit hercules & intromiſit mare lib.vii.cap. xiii.

Abaſter unus equorum plutonis. li.viii.cap.vi.

a Cca laurenda uxor fauſtuli paſtoris q̄ dicebatur lupa. Romulum nutriuit & Remū li.ix.ca.xl.xli.

Accidalia uenus eſt li.iii.ca.xxii.

Acidaꝭ cura dicitur li.iii.ca.xxii.

Accidalius fons ē ſacer ueneri i orcomeno ciuitate ubi ſe lauant gratiæ li.v.c.xxxiiii.

Açis faūi filius amatus agalatea occiditur a poliphemo li.vii.ca.xvii. Idem li.viii.c.xiiii.

Aceſtes filius crimiſi ſiuuii & egeſte nobilis mulieris troiāe fuit li.vii. c.xlviii. Idē honorauit Siera troianū dū uēiret ad italiā li.vii.c.xlix.

Acaſtus filius peliæ regis theſſaliæ nil aliud li.x.c.xxxiiii.

Acheus filius Iouis tertii a ſuo noīe nominauit acheos uel achinos populos li.xi cap.iii.

Achei uel achiri ab acheo Iouis tertii filio denoiantur li.xi.c.iii.

Achaia ab acheo Iouis tertio filio denoiatur li.xi c.iii.

Achimenides unus ex ſociis uliſſis anchiſæ troiano narrat de poliphemo miranda li.x.c.xiiii.

Achimenides filius bachemonis ſilii perſei achimenis populis nomē dedit i quibus imperauit li.xii.ca. xxxv.& cap.xxxvi.

Achimēia regio ab achimenone filio bacheonis filio perſei noīatur li.xii.c.xxxv.&.xxxvi.

Achimenes filia ariobatis regis lyciæ datur uxor bellorophōti li.xiii. cap.lvii.

Acherufia ſpecus eſt: haud lōge ab heraclea urbe ducens ad inferos li.ix.c.xxxiii.

Achelous fluu. filius terræ & oceāi ſunt alie opiones pater Cirenarū ab hercule priuaſ uno cornu dum pugnat cū hercule: & pōitur totus curſus eius. hic prio uinū poculis imiſcuit li.vii.ca.xix. Idē Iupatus ab hercule li.ix.c.xviii.&.xiii.c.i.

Achilles pellei & thethidis filius inſtigis lauatus palude preter calcaneū. Chironi nutriendus datur inter filias licomedis ſub hitu mulieris abſconditus ex diana generat pirrhum indignatus contra agamēnonem poſt mortem patrocli ſuſcepit a uulcano arma noua: hectorem trahit occiſum circa troiam ſpectante priamo. quem deinde redemit multo precio: troilum occidit. a paride coniugium pollixene ſperans occiditur. i ſigeo mōte ſepelitur li.xii. cap.li. Idem daſ erudiendus chironi li.vii. cap.xvi. libro.viii.ca.viii. Idem occidit cignū neptūni filiū iuulnerabilē lib. xi.c.lxv. ciuſdē arma fabricātur a uulcano li.xii.c.vi. Idē occidiſ a paride li.vi.c.xx.&.xxi. eidē dixit ene as boreā amaſſe equas dardani ex quibus ſuſcepit duodecim equos. li.iiii.ca.lviii.

Acis fauni filius amatus a galathea occidiſ a polimeno li.vii. cap.xvii Idem ponit li.viii.cap.xiii.

Acriſius abātis filius auus ꝑſei prito acl ꝓto ffi ſucceſſit i regno lib. ii.ca.xxx.&.xxx.& li.xii.ca.xxy. ponif q̄liter ꝑſeus ſibi regnū reſtituit quo eū priuauerat pritus. dei de q̄liter eundē mutauit i lapidē.

Acrocerauni montes li.i.cap.vii.

Acerba uel acerna nomē eſt ſichei mariti didonis carthaginenſis lib. ii.cap.lxi.

Acheron fluui. inferni filius cereris abſq; ꝑe li.i.ca.xiii. ſed plenius li. iiii.cap.iiii. ubi etiam tiriis & terræ filius dr ſecundū alios.ca.v.

Accida græce latie cura li.v.c.xiii.

a Don cinaræ regis Ciprorū & mirræ filius i his tribus capitulis li.ii. uideiicet li.liii. habeē q̄qd deo dici poteſt.

Admetus rex theſſaliæ infirmatus ad mortē liberaſ ab alchiſta uel alcheſta uxore moriēte pro eo li.liii. ca.i. eiuſdē admeti apollo ſecundus pauit armenta li.v.c.iii.

Adraſtus rex argiuoꝝ filius thalaonis & euronomis maritat thideo & pollinici filias li.ii.c.xli. Idē dr.c lxxiiii. ſed plēius uide li.ii.c.xli.

Adriana filia minois regis cretæ ex paſiphe uxore nil aliud libro.iiii.c. x. ſed lib.v.cap.xxv. copulatur bacho. eadem rapitur a theſeo lib.x. cap.xlix. corona fabricatur eidem a uulcano li.iii.c.lxii. hanc coronam donauit adrianæ uenus lib. xi.cap.xxix.

a Ello arpia li.iii.cap.vi. & libro.x.cap.lxi.

Aeos tiphōis filius paphū ciuitatem conſtruxit li.x.cap.xii. ſed libro.ii. cap.l. dicif q̄ paphus paphum condidit.

Ffricus uentus occidētalis

a calidus & temperatus dicitur li.iiii.cap.liii.

Africa petrarcæ ſumme laudatur libro.vi.cap.liiii.

a Gamenō dux belli troiāi ſecundū alios atrei & ſecūdū alios fiſtinis filius & rex micenaꝝ. occidiſ li.xii.c.xii.& li.xi.c vii.&.ix & li.xii.c.vii. nec ut ponif dicto li.xii.ſed.c.xii. nō adera menelaus fr q tēpeſtate q̄ſſatus reuertif multos ānos idē occiſo ceruo dianæ i aulide imolauit ephigeniā natā ſuā li.xii.c.xvi. ſed oia de eo ponunf li.xii.c.xv.

Aganōes naturalis filius priami regis troiæ li.vi.xli.

Agatho naturalis filius priami regis li.vi.cap.xli.

Agaue cadmi & hermionis filia e thiōis uxor uerſa i furiā pentheū propriū filiū laniauit li.ii.c.xly.

Agenor rex phœnicū prifci belli filii

us cū uariis opionibus li.ii.c.xliiii.

Agefilaus pluto dr. li.viii.ca.vi.

Agilius filius herculis nil aliud lib. xiii.cap.v.

Agna candida mactabatur lunæ li. iiii.cap.xvi.

Agreſton uentus occidentalis lib. iiii.cap.liiii.

Agrippa filius tyberini filius rex albanus.lib.vi.cap.lxiiii.

Agrius filius parthaonis nil aliud. lib.ix.cap.xii.

Agricolarum proprietates quædā li.iii.cap.ii.

Agricolatū iſtrumēta li.iii.cap.ii.

a Idona uxor zetæ occiſo itilo filio mutaſ in cardueleml i.v.cap.xxxii.

Aiax thelamonis filius ñ exheſiona cum natus eſſet quando illā ſibi donauit hercules: ſe ꝓpria manu peremit lib.xii.c.xlvii. ualde plene idem ſingulari certamine pugnauit cū hectore tandē dedit & recepit ifelicia munera li. v.cap.xxiii. Idē parmis achillis cū Vlyſſe contendit li.xi.c.xl.

a Labundus deus negatur & confirmatur hercules aſtrocono li.iii.i phœ.

Alba longa urbs uicina Romæ a feta ſue denominatur li. vi.in phœmio. eadem cōditur ab aſcanio li.vi.cap.liii.

Alba ſiluius latini filius regnauit in alba.lib.vi.cap.lix.

Albiona inſula a gygantibus habitata li.vi.cap.lyi

Albion filius neptunni iuaſit hercules quare factus eſt iber lapidum li.x.c.xii. idē dr li.xiii.cap.i.

Albula dudum nunc tybris tuſcoꝝ fluuius li.vi.cap.lxiii.

Albumaſar laudatur i ſcientia aſtrorum li.ii.c.vii.

Alcinous li.i.in prohœmio.

Alcinous nauſithoi filius rex pheacū arithū uxorē habuit & naufragū ulyſſem iuuit li.x.ca.xix.& .xx. idem ponitur li.xi.cap.xl.

Alceti filius atrei.li.xii.c.vi.

Alceus filius gorgophonis filii per ſei pater amphytrionis mariti alcmenæ li.xii.cap.xxix.

Alcinone marſippe filia amaſ a meleagro li.x.c.xix.

Alciōes filia athantæ & pleyōes neptūo peperit alcynoē cōiugē Cei regis trachine li.iiii. cap. xxxix.

Alciones filia fuit athlantis quæ ex neptunno peperit alcionem coniugem Cei regis trachinnæ libro. liii.ca.xxxix. Sed li.xiii. ca. xxii. dicitur filia æoli regis uentoꝝ. Ea dē cū uiro ſuo mutaſ i aues ſui nominis li.xi.cap.xii. ubi ualde plene dicuntur omnia.

Alciones aues pro qbus uide multum extenſe li.xi.ca. xviii.

Alchathaon troiāus gener anchiſæ occiditur ab idumeo.li.vi.c.li.

Alcimēa mf herculis ex Ioue tertio cū quadā lege nupſit amphytriōi & ſimul hiphycleum & herculem peperit uno partu li.xiii.ca.i. de ea ſit mētio li.i.c.ix.&.li.xii. c. xxxiii. dicitur filia electionis & uxor amphytrionis thebani: quæ Ioui herculem peperit.

Alchiſta uel alcheſta uxor admeti regis theſſaliæ moriens pro ſalute mariti ab hercule de inferno ad uirum reducitur. li.xiii.cap.i.

Alexādri macedonis magna repreheſio qa ſe noluit potius filiū dra conis & ſpuriū q̄ legitimū reputari. li.xiii.ca.lxx.& occiditur in. vii. cap. idē quæ fuit ſa amicitiā dyogenis. lib.xiiii.cap.iiii. eiuſdē magna cupido gloriæ ponitur. li.xv.c.xiii.

Alexander epyrota de genere achillis occiditur. lib.xii.cap.lv.

Alexāder qui & paris dicitur ponif lib.vi.cap.xxi.

Aleſus filius Agamennonis turno fauit contra æneam & falifcos cōdidit. lib.xii.cap.xix.

Allegoria largo modoi dicitur oīs ſenſus mixtus. lib.i.cap.iii.

Alectho una furiarum acherōtis & noctis filia. lib.iii.cap.vii.

Alma dicif mater deorū. lib.iii.c.ii.

Almeō filius euridicis: alias eriphile & amphyarai uaris matrem occidit. li.ii.c.xxxix.& lib.xiii.ca .xlv.

Almon pater laris uel lare uel larū: de quo mercurio lares peperit lib. xii.cap.lxiiii.

Alous tytanis & terre filius epymeiam uel hipimedam uxorem habuit. que ex neptunno pepit othū & ephyaltem quos creſcentes ſingulis menſibus nouem digitis miſit cum gygantibus contra Iouem li.iiii.c.lxii.idem li.x.c.xlvii.

Aloyde othus & ephyaltes de qbus plene li.iiii.c.lxii.& li.x.c.xlvii.

Alpenor occidif ab ulyſſe ut de futuris per artem magicam prouideret li.xi.c.xl.

Alpheus filius elidis amauit arethuſam & cum ea fluit li.vii.ca. xviii. & xliiii.ualde plene.

Althea teſtii filia a nomine matri morientis dum eam pareret nominatur li.ix.c.xiii.xv. Eadē mele agrū filiū occidit ſtipitem cōburēdo & ſe poſtea utpatet li.ix.ca.xv. ſed plenius li.ix.c.xix.

Althauus uētus pelagi li.iiii.c. liii.

a Madriades nymphe arboꝝ ſunt lib.vii.c.xiiii.

Amata ſoror dauni regis ardee uxor latini regis laurēti & ſocrus enee li.viii.cap.xvii.

Amatuta eſt nomen Iunonis Iuxoris athamātis regis thebarū poſtq̄ deificata fuit: que ab eo nomine dicitur leucotoe li.xiii.c.lxix.

Amazonas expugnauit hercules li.x.c.xlix.& lib.xiii.c.i. Sed pleniſſime li.xi.c.xxix. Item bellorophon expugnauit eaſdem. libro. xiii. cap.lvii.

Amalthea filia milixi regis cretenſis cum ſorore meliſa Iouem ifantem aluit melle lacte caprino lib. xi.cap.i.

Ambroſia filia athlātis & etre ſtellificatur li.iiii.cap.xxxiii.

Ametus rex theſſalie.

Amiclas pauper nauta ceſarē uidit & audiuit itrepidus li.xiii.c.iii.

Amiclas filius lacedemonis filii Iouis ſecundi nil aliud li.v.c. xxxvi.

Amymon filia danai li.ii.c.xxy.

Amycis uel amycus filius neptunni & melithis nymphe rex bebricorum & polluce occiditur libro. x.cap.iii.

Amimōes filia danai neptūno naupliū peperit li.x.cap.lix.

Amithaon crithei filius bellicoſus homo lib.xiii.cap.xxxv.

Amor filius herebi & noctis libro. i.cap.xiiii.

Amor filius Iouis & uēris li.xi.c.v.

Amor geminus filius magne uenerис nec ponitur pater certus li.iii. cap.xxii.

Amores tres li.i.cap.xiiii. idem dicitur li.iii.ca.xxii.

Amoris deſcriptio li.c.ix.vii.

Ampeluſia mons eſt li.i. cap.iii.

Amphyaraus uates maximus filius lyncei regis argiuorum ſecundū quoſdam ſed uerius oiclei filii antyphatis lib.xiii.cap.xliii.& .xliiii. idem latuit ne iret in bellum thebanū: ſed euridices eius uxor ſuſcepto monili ab argia pollinicis conluge patefecit: & miſſus ad bellū abſorbetur a terra & ꝓ deo habitus. libro.xiii.cap.xliii. ualde plene. tractatur etiam de hoc. libro. xxix.&.lxiiii.

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Amphyõe filius Iouis fecũdi ex anthyopia uxore lynceũ cum zeto & chalae fratribus lynceum occiderunt & dyrcem coniugem eius & solis filiam in ultionem matris & pulso cadmo thebanos muros lyra construxit occupãs thebanum imperium & nyobem tantali filiã accepit uxorẽ: demũ se gladio occidit.lib.v.c.iii. Idem fuerat prius dictum li.iiii.cap.vii.sed lib.ii.cap. lxiii.solum cadmum expulit & lib. ii.cap.lxviii. solum nascit ex anthiopa & Ioue uel epapho.

Amphyon non qui thebas construxit.sed Iasii filius qui alias dicitur argus regnauit in orchomeno & pylo.li.ii.c.xxxvi.

Amphitrix uxor neptũni li.x.c.i.

Amphy circũ est li.x.c.i.

Amphylocus filius euridicis & amphiarai uatis nil aliud li.ii.c.xxxix.

Amphytriõ thebanus alcei filius cũ quadẽ cõditiõe uxorem alemenã accepit ualde plene li.xiii.c.i. Idẽ somniorũ & ostentorũ interpretationes inuenit li. xiii.c.iii.

Amulius procæ filius regis albanorũ numitorẽ fratrẽ regno priuauit li.vi.ca.xix.sed ualde plene libro. ix.c.xiiii.

Naximenes in secũdo p hœmio primi libri.

a Anchises capis troiãi filius pater æneæ plene li. vi.ca.l.sed plenius lib.ix.cap. xii. ubi dyomedes dux etholorũ secũ portauit ossa eius.

Andalo de nigro de ianua summus geometra præceptor boccarii li.i. c.vi.& li.ii.c.vii.sed ſiima laus honor & gloria eius pontſ li.xv.c.vi.

Andromaca filia hiectionis domina thebarũ Ciliciæ uxor hectoris

Astianactem peperit li.vi.ca.xxiii. Sed li.xii.c.lii.nupſit pyrro achillis filio: mox heleno priami filio.

Andromeda uel Cephei regis filia andromedes liberatur per perseũ a marino monstro li.xii.c.xxv.

Androgeus præclaræ indolis filius minois & pasiphes occiditur obi uidiam li.iii.cap.x. Sed p enius.li. xi.cap.xxvi.xxii.

Andromechus turri octogonã construxit athenis li.iiii.c.liii.

Angeus licurgi regis thraciæ filius famũ oppidũ cõdidit li.xi.cxxiii.

Angeli duo subito nascẽtes sociãt bonos & malos operum obseruatores & testes li.xii.c.lxiii.

Anges mater elaphi quem suscepit ab hercule li.xiii.xv.

Angitia uel angeõia uel angeronia solis filia & cyreis soror salutifera medica & pro dea honorata est li. iii.cap.xv.

Angina morbus est li.iiii.c.xv.

Anna soror dydonis in laurẽto abænea suscipitur: deide in numicũ se precipitem dedit li.ii.cap.lxi.

Annales & cronica idem li.viii.c.ii.

Annorum diuersitas & diuisio plene li.viii.c.ii.

Anthyopa nythei regis ethyopie filia & uxor lyncei regis thebarũ uitiata a Ioue uel a papho pellitur a marito li.iiii.ca.vii.&. li.v.c.xxix.

Sed plenius li.x.cap.xxxix. & libro xiii.cap.i.

Anthyope uxor preti uel priti regis argiuorum filias habuit cõuersas in uaccas li.ii.c.xxx.ualde plene.

Anthya filia amphyanistę filiã meram habuit uitiatã a Ioue & mortuam a diana li.ii cap. xxxi.

Anthygona laomedontis filia a Iunone uertit in cyconiã li.vi.ca.vi.

Antenor rex thracie amicus & affinis priami li.vi.cap.xvii.

Anthypus priami & hecube filius ab agamennone occiditur lib.vi. cap.xxxii.

Anthyphus filius theſſali nepos heculis cum patre in exercitum troianum iuti li.xiii.cap.xii.

Anthyphates filius sarpedonis sequens eneam a turno occiditur. li.xi.cap.xxxv.

Anthypho naturalis filius priami li.vi.cap.xli.

Anthyclia mater ulyſſis: licet sit pſ dubius li.xi.c.xl. Sed supra li.ii.c. xvii.fuit nominata autolia.

Anthylocus filius nestoris & erudicis bello troiane occiditur a menone li.x.cap.xxxvii.

Anthylocus alius a superiore filius mercurii ex lichione nympha fuit maximus li.ii.cap.xvii.

Anthygonus filius Thesei & phedre rex fuit athenis li.x.c.liii.

Anthygona edipi regis thebarũ & Iocaste filia li.ii.c.xliii.lxx.&.lxxiiii

Anthygona laomedontis filia libro vi.cap.vii.

Antheus terre filius sine pſe luctando ab hercule occiditur li.i. cap. xiii.& lib.xiii.cap.i.

Anthya alias sthenobes uxor priti regis argiuorũ bellorophontẽ accusauit de stupro: cũ in stupro sibi noluisset ãnuere: & se occidit lib. xiii.cap.lvii.

Anthyon græce latine contratium lib.xiii.cap.lvii.

On neptũni filius alias oncheſti: alias Iouis tertii a sethoetiã denoiauit aoniã li.x. cap.xviiii.& li.xii.c.xl.

a Aonia ab aone rege denoiata quæ prius dicebatur boetia lib.x.cap. xxiiii.& li.xii.cap.xl.

Ppelles libro.i.cap.tertio

a Aper menalus cũcta uastans uiuus ab hercule deferẽ ad euristeum: lib. xiii.cap.i.

Aphesanta mõs unde pseus uolatũ cœpit cõtra meduſã li.xii.c.xxii.

Aphrodos uenus df li.iii.c.xxii.

Apys rex argiuorũ filius Iouis primi & niobis filie foronei multa facit: & deificaẽ li.ii.c.iiii. & in.v.c. apys iste sol dicitur. Idem ualde plene dicitur li.vii.cap.xxii.& cap. xxv.dictus est serapis.

Appia grece ab ape rege dicta lib. ii.cap.iiii.

Apibus dedit Iuppiter in remunerationem eius q̃ Iouem nutriuerãt sine coitu generare li.xi.ca.i.

Apollo primus filius primi uulcani & minerue fecũdi Iouis filie inuenit medicinã li.iii.ca.xviii.&.xix.

Apollo secundus secundi Iouis filius & latone nascit in delo & phytonẽ occidit li.iiii.cap.ii.Idẽ dicit. lib.v.cap.iii.ubi plene addit q̃ sit deus sapientie. Idẽ occidit quosdã cyclopes li.iii.c.v & li.v.c.iii.& li. x.c.xvi. Idẽ pauit armẽta admeti regis thessalie.li.v.cap.iii.Idẽ pulsando lyrã preest musis lib.v. cap. v.Idem est iuuenis & imberbis li. v.cap.iii.Eidem dedicatur laurus griphes coruus & buccolicum carmen li.v.cap.iii.

Appollo milesius lib.v.c.xxii.

Apollo ĩ generali rapuit cyrenẽ penet filiã.li.vii.c.xxviii.

Apollo superat ab hercule li.ii.c.lx

Apollo in domo Iouis pris parauit cõiuiũ iunoni nouerce li.ix.c.ii.

Apollo ludẽs cũ hiacintho eũ discoperemit li.iiii.c.lviii.

Apollo danẽ filiã penei fluminis sibi dilectã cõuertit in laurũ ubi nota oia poetica li.vii.c.xxix.

Apollo uitiatã a se leucothõe uertit in uirgã.thuris li.xii.c.xxvii.

Apuleius madauerẽsis magne auctoritatis philosophus li.i.c.v.sed li.iiii.c.xiii.mutatur in asinum.

Apulia daunia dicta ẽ a dauo rege auo turni ibi regnãte li.xii.c.lvii.

Quartũ laudes iclytæ.lib.

a vii.cap.i.&.lib. x.ca. xvi.

Aquarum falsedo est solum insuperfice & causa falsedinis.libro.iii.cap.iii.

Aquila signum Iouis & ales Ipsius. lib.iiii.cap.xxi.&.lib.xl.cap.i.&.li. iiii.c.lxviii.ponitur proprietas seu natura eius.

Aquilo uentus septentrionalis.lib. iiii.cap.liiii.Idem dicitur frigidus & siccus.lib.ii.cap.lviii.

rabia regio describitur li.

a xii.cap.xxxviii.

Arabs apollinis secundi filius & babyloniæ reppe rit medicinam. libro .v. cap. xxiii.

Arabes in primo prohœmio.lib. i.

Aranta colophoniæ certauit cũ pallada textura. lib. ii.cap.iii.

Arator cardinalis heroico carmine apostolorum gesta descripſit. lib. xiiii.cap.xxii.

Aramais nomẽ est danei belli prisci filii.lib.ii.cap.xxii.

Archas Iouis calistonis filius a suo nomine denomiauit archades populos qui primo dicebantur pelasgi.lib.iiii.cap.lxvi.lxvii.Idem dicitur.li.v.cap.xlix.&.lib.x.cap.lviii. Idem & mutatur in stellam. lib. v. cap.xlviii.

Archadia ab archade Iouis & calistonis filio denoiatur.lib.x.c.lviii.

Archades ab archade Iouis & calistonis filio q prio dicebant pelasgi li.iiii.c.lxvi.&.li.v.c.xlviii.&.li.x.c. lviii.hi fuerũt pastores ut plurimũ li.iiii.c.xvi.hi primo cõposuerunt cantũ cũ muſicis instrumentis.li.x c.iiii.Idem cum humano sanguine sacrificabant.lib.i.ca.iiii.hi mutabãtur in lupos.li.i.cap.iiii.&.lib. iiii.ca.xiiii.xvi.hi lacũ habent quẽ transnatantes subito mutantur in lupos.lib.iiii.cap.lxvi. hi dixerunt terrã esse primũ principiũ & cãm omnium rerũ in tertio prohœmio.

Archilius tertii Iouis filius & auus ulyſſis.lib.xi.cap.xxxvii.

Ardea ciuitas in ruttilia constituitur a pciuino & a dame acrisii filia.lib. ii.c.xxxiii.idem.lib.xii.cap.lvi.

Arethusa nerei & doris filia ab alpheo fluuio amata uertitur in fluuium sui nominis.lib.vii.ca.xviii. ubi plene.& cap.xliii..Idem dicitur.lib.viii.cap.iiii.

Arethusa alia a superiori in thracia insula mutatur in fontem sui nominis.lib.vii.cap.xxviii.

Arethusa etiã fons est in boetia.lib. vii.cap.xviii.

Argifontis in primo prohœmio.li.i

Argus amphyon nominatus est tamen aliter ab illo qui thebas muro clausit regnauit in horcomeno & phylo.lib.ii.cap.xxxvi.

Argus cẽtroculus aristodis filius custodit Iouem uersam in uacem libro.vii.c.xxii.ubi ualde plene. Idẽ dicitur.li.ii.cap.iii.&.li.ix.cap.i.

Argus faber primam nauim construxit.lib.xiii.ca.xxvi.

Argonautæ primi naulgantes cum Iasone ab agro naue denominati sunt.lib.xiii.cap.xxvi.

Argos prima nauis a constructore nominata.li.xiii.cap.xxvi.

Argos adrasti ciuitas fuit. libro.ii. cap.lxiiii.

Argulus amiclatis lacedæmoni filius primo quadrigam iunxit. lib.v. cap.xxxvii.

Argia filia eurimõis & adrasti regis argiuoꝝ & uxor polinicis.li.ii.ca. xxxix.xli.lxxi.lxxiiii.&.li.ix.c. xxi.

Argeus apollinis secũdi filius & cyrenis nil aliud.li.v.ca.viii.&.xviii.

Aremu'us filius agrippæ albãi regis filius.lib.vi.cap.lxv.

Argithoros sol dicitur.lib. iiii.c.iii.

Argenta nomen lunæ est.libro. iiii. cap.xvi.

Aristeus filius apollinis & cyrenis gener cadmi maritus authonois regnauit in archadia ubi prio apis & mellis usum & lactis coagulum & oleas premere & olei usum primo docuit.li.v.cap.xiii.ualde plene.Idẽ a prheo docetur restaurationem aplum.lib.vi.c.ix.

Arietis proprietas uel natura.li.iiii. cap.lxviii.

Ariches sonat armorum princeps. li.ii. cap.viii.

Arithis filia rixinoris & uxor alcinoi regis pheacum honorifice suscepit ulyſſem.li.x.c.xix.

Arithiam oppidum romam cõstruxit hyppolytus thesei filius q̃ a nomine uxoris denoiauit.lib.x. ca.l.

Aritia uxor hippolyti thesei filii artiæ oppido nomen dedit.li.x.ca.l.

Ariobates rex liciæ priti socer bellorophontem ad cymeram & alia pcula misit.deinde fit socer eius.li. xiii .cap.lvii

Armõia seu melodia cæli.li.i.c.iiii.

Armeniam occupauit cadmus.lib. ii.cap.xvi.

Arnus thusciæ fluuius.lib.vii.in phœmio.

Arogilus primo in græcia quadrigam iunxit.lib.v.cap.xxxvii.

Arpiæ dicuntur furiæ iternales.li. iii.c.vi.Sed.li.x.c.lxi.ponitur quicquid de eis scribitur a poetis.

Arpiæ ifestantes phyneum regẽ fugantur.lib.iiii.cap.lix.

Arpiæ.i. stymphalides occiduntur ab hercule.li.iiii.cap.lix.

Arpus ciuitas quam cõstruxit dyomedes dux etholorum super gargano monte apuliæ.li.ix.ca.xxii.

Arphalaces filia boreæ & uxor phinei regis archadiæ & soror zethi & calais infesta priuignis usq; ad axcæcationem.lib.iiii.c.lix.

Arphalaces filia ligurgi regis thraciæ patrem liberauit ab hostibus. li.xi.cap.xxiiii.

Arpagiges thiestis filius ex merope uxore atrei fratris sui a patruo occiditur & a patre comeditur. libro xii.cap.viii.

Arida terræ nomẽ.lib.i.cap.viii.

Artherius ruphus romanus eques somniauit.lib.i.cap.xxxi.

Arthemia luna est.lib.iiii.cap.xvi.

Arthos græce latie ursa.li.iiii.c.xvii

Arthemia luno est lib.ix.c.i.

Aruns filius prisci tarquini regis romanorũ gener tulliti seruilii.li. xii. cap.lxxiii.ubi est plena hisseria.

Aruns uates pauper a romanis uocatur tempore belli cæsaris & põpei.lib.xiiii.cap.iiii.

Scalaphus acherontis & ornæ filius accusauit proserpinã comedisse tria grana.lib. iii.c.xiii.Idẽ df.lib.viii.cap.iiii.

Ascanius æneæ troãi filius & creusæ.lib.vi.c.xiiii.huius caput flãma lãbit.li.vi.c.i.Sed plenius habetur de eo.li.vi.c.iii.iiii.&.li.viii.c.xviii

Asclepius filius machaonis æscula pnepos.li.v.c.xxi.

Asia nympha regioni nomen dedit & fuit uxor iapeti.libro. quarto.c. xxviii.

Asius fluuius paphlagonum.li. vii. cap.lii.

Asius filius dymantis ff hecubæ & auũculus hectoris.lib.xii.c.xlii.

Asilum constituitur romæ a romulo lib.ix.cap.xli.

Asopus filius boetiæ pf egiæ cõtra Iouẽ superbiuit.lib.vii.c.ly.

Assaricus troiuli regis troiæ filius nil aliud.lib.vi.cap.xlyiii.

Astarces renus ẽ: q̃ meretriciã prio istituit: stupra pfuasit.lib.ii. ca. liii.

Astiages somniauit uitem & urinã ex genitalibus filiæ prodeuntem. lib.i.cap.xxxi.

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Asterius rex cretæ marītus europæ lib.ii.cap.lxii.

Asteries cei tytanis filia & terræ soror lathonæ & mater herculis occiditur ab oetha filio suo.lib.iiii. c.xi.sed plenius.cap.xxi.ubi dicit q̄ in partu oetæ moritur.

Ascalaphus martis filius ex Astechia uenit ad troiam cum. xxx. nauibus.li.ix.c.x.

Astreus filius tytanis & terræ ex aurora genuit astreā & uentos quos armauit in superos.li.iiii.cap.lii.

Astrea filia auroræ & astrei q̄ diis fauit cōtra patrē & patruos stellificatur in signo uirginis. li.iiii.c. liii.

Asteropius filius pellagoni ab achille occiditur.li.vii.cap.liiii.

Astogirus biscenidū priceps pater therei generi pandionis athenarū regis.li.ix.c.viii.

Astilus unus ex centauris uates.lib. ix.cap.xxv.

Asterius rex cretēsiū europā a ioue raptā uxorē accepit.li.xi.c.xxv.

Astochiā puellam rapuit hercules ex ephyri ciuitate lyconiæ ex qua genuit tlipolenū.lib.xiii.ca.xi.

Astianax andromacæ & hectoris filius.lib.vi.cap.xxiii.Sed occiditur cap.xxiiii.

Thamas æoli filius & gener cadmi agitat in furias li.ii. c.lxiii.plene. Sed plenius.libro.xiii.c .lxvi. lxix.Athlantes tres fuerunt. li. liii. cap.xxxi.

Athlas filius iaperi & climenis uel aliæ uel libyæ a perseo transformatur in montem.lib. iiii. cap. xxxix. xxviii.Sed plenius.c.xxxi.Idem dicitur.lib.xii.cap.xxv.

Athas oenei seu lasia filia speciosa illi debebat tradi uxor a quo supatretur i curru: & uictus decapitari: quā uicit hipomones auxilio triū pomorum ueneris. lib. x.cap.lvii. ualde prolixe.

Athalanta uirgo honoratur a meleagro capite apri.li.ix.c.xiiii. Sed plenius.li.ix.ca.xix.ubi dr. filia oenei uel iasii:fuit tamē dictū.li.ii . c. xxv.q̄ post uenationē athlāta meleagro peperit parthenopeum.

Athlāta regio hodie dicitur æthyopia.lib.vii. cap .xxxix.

Atheon filius aristei ex authonoe filia cadmi.lib.v.cap.lxvi.Sed.lib.v. c.xiiii.uertitur in ceruū:& laniatur a canibus.

Atheon unus ex eqs solis.li.iiii.c.iii

Athenæ dudū philosophoꝝ nidus

nunc ciuitatis bustū.li.v.in prohœmio.Sed.li. xii.c.lxx.dr q̄ athenis erat templū cōe uulcano & minerue.hāc ciuitatē cōstruxit cyclops. sed nomē iponit a minerua.li.v.c. xlviii.& liberat a theseo.li.x.c.xlix.

Athenienses puniunt a minoe ppter mortem androgei filii sui.lib.x. c. xlviii.&.li.xi.c.xxvi.Sed liberantur per theseum.li.x.c.xlix.

Atheus apollinis secūdi filius & cyrenis.li.v.cap.xvii.

Athys filius tiluii albæ regnauit in alba.lib.vi.cap.lx.

Athys cireus iuuenis gener ædypi. lib.ii.cap.lxxii.

Athys decoris puer amatur a matre deorum.lib.iii.cap.ii.

Atrops una ex tribus furiis filia demogorgonis . lib.i. cap.iii. cap.v. ualde plene.

Athreus pelopis & hypodamiæ filius.lib.ix.cap.vii.sed lib.xii. ca . q̄ to uenit in discordiam cum fratre thyeste:ubi omnia plene.

Athrides agamenoon & menelaus ab athreo patruo a quo educati sunt.lib.xii.cap.xl. Sed cap.xii.relinquitur in dubio utrum atrei uel phystenis fuerint filii.

a Vernus lacus in finu batarum.libro.vi.ca.lii'.poniur etiam pro inferno. libro.i.cap.xiiii.

Auentinus filuius Romuli filuii.filius auentinum montem nominauit.libro sexto.cap.lvii.

Auentinus mons Romæ ab auentino rege albanorum ibi sepulto nominatur.lib.septimo.cap.lvii.

Auentinus Herculis filius & rheæ turno fauit contra æneam hic latinus fuit secundum quosdam. lib. xiii.cap.xiiii.

Aulatia oppidum.lib.tertio.cap.i.

Aurora tytanis & terræ filia . libro. quarto.cap.xxvii . hæc tytano peperit astream & uentos.libro. iiii. cap.liii .

Aura lenis uentus.li.q̄rto.cap .liiii.

Aureum uellus.lib. iiii° cap. xi.Sed plenius.lib.xiii.cap.lxvi.&.lxvii.

Auster uentus meridionalis.lib.iiii. cap.liiii.

Ausonius ulyssis filius a quo denominatur ausonia.lib.xi.cap. xliii.

Ausonia ab ausonio ulyssis filio nominatur.lib.xi.cap.xliii.

Autholia filia primi Synonis uxor laertis & mater ulyssis .lib.ii . cap. xv.&.xvii.Sed.lib.xi. cap . xxxviii. &.xl.uocatur antychlia :ubi nota omnia plene.

Authonoe cadmi & hermionis filia uxor aristei uiri mirabilis & diuini li.ii.cap.lxvi.Sed plenius libro.v. cap.xiii.

Augustini doctoris eximii summa laus lib.xiiii.cap.xii.

Autolius secūdi mercurii:& lychionis fur maximus.lib.ii.cap.xiiii.

b Abyloniam Aegyptiam cōdidit epaphus libro.ii. cap.xix.

Bacchus filius fuit Iouis ex semele.li.ii.cap.xiii. sed plena fictio poetarum .li.x. cap.xxv. &. xxvi.attribuitur sibi festū nuptiarū Idem nutritur ab hiadibus libro .iiii cap.xxxiii.Idem mutatur in caprā fugiens thiphœum gygantem.li. iiii.cap.lxviii.Idem ex adriana genuit thoantem regem lemni.lib.x. cap.xxix.

Bachemon filius psei & andromadæ quosdam orientales populos filio suo achimenide achimenides nominauit.lib.xii cap.xxxv .

Balais equs achillis ex arpia tyella & zephiro genitus.lib.iii.c.lxi.

Balenæ trahunt currum oceani.lib. vi.cap.i.

Balenarum proprietas & natura.li. x.cap.x.

Barlaam peritus homo in prio prohœmio.lib.i.sed.lib.xiiii. cap .viii. fuit calaber:plene tamē de eo scribitur.lib.xv.cap .vi. ubi dicitur q̄ fuit calaber cælariēsis monachus.

Et ponitur habitus statura & scientia eius.

Baratrum infernus est.lib. i. c. xiiii.

Barba datur uiro in signum uirilitatis.lib.ix.cap.xxxiii.

Bassarus bacchi nomē.lib.v. c.xxv.

Bathus rex corsiæ insulæ annam fuscepit clementer post mortem didonis.Sed eam repudiauit deinde timens iram pygmalionis fratris lib.ii.cap.lxi.sed.lib.v.cap.xiii.idē narratur prolixius : & dicitur rex choramis insulæ.

Bathus pastor a mercurio secundo mutatur in saxum.lib.ii.c.xii.

Bachillus phorci filius & marini monstri nil aliud.li.x.cap.vii.

b Ebricia regio hodie dicitur bithinia.li.x.c.iii.

Bellus priscus epaphi filius genuit danaum & egistium .libro.ii.ca.xxi.

Belius qui & metres dicebatur filius phœnicis rex Tyri pygmaleonē & dydonē & annā genuit.lib.ii.

cap.lviii.

Bellorophon filius glauci filii sisyphi a prito rege argiuoꝝ priuat regno corithi.Nā uxor priti eū falso accusauit adulterio:ergo mittitur ad chymærā:cū solimiis pugnat amazōas supat.tādē fit gener ariobatis regis liciæ susceptā achimene filia eius in cōiugē:& prio uehi equo cōperit.li.xiii.c.lvii.Idē chymerā supat.li.iiii.c.xxiiii.Idē pga so utiē ad mortē chymeræ.li.x.ca. xxvii.

Bellona nomē mineruæ secūdi Iouis filiæ.li.v.c.xlvii. &.li.ix.c.iii.dr soror & auriga martis.

Berecithia mr deoꝝ ē.li.iii.ca.li.

b Ias amicthaōis filius phirum formosissimam uirginē uxorē hūit.li.x.cap. xliii.&.li.xiii. ca . xxxviii.

Sed plenius.li.xiii.cap.liii.

Biāores filius thibridis & manthaonis filiæ thirisiæ.li.vii.cap.li.

Byblis cyanæ nymphæ & mileti filia.li.iiii.ca.viii.&. li.vii.c.lxi. Sed perfecte.li.iiii.cap.ix.

Biblis fons est a biblide nimpha dictus.li.iiii.cap.ix.

Bithinia ciuitas conditur a phœnice & cadmo q̄ prio meriādina uocabatur.li.ii.cap.lv.

Bithinia regio olī dicebatur bebrycia.li.x.cap.iii .

Biga datur lunæ.lib.iiii.cap.xvi.

Birsa carthaginis arx.li.ii.ca.lx.

b Occatius fecit iuis sumptibus transtatari opera homeri & q̄dam alia de græco in latinū a leontio &multa dicit de suo studio græco li.xv.ca.vii. Idē rogatus a magro donato sibi intitulauit bucolicum carmen eius.li.xv.ca.xiii.

Boetii laudes cū factū diffinit.li.i.c.

boetia a boue duce cadmi dicta est li.ii.c.lxiii.Eadē ab aone duce aonia dicta est.li.xii.ca.xl.

bona dea.i.terra colebat.li.i.c.viii. eadē dea & terra & maia dicebat. li.x.ca.xxxv.li.c.xii.

bona dea filia pici regis : fauni soror & uxor .li. viii.c. xxii.idē dr.li. xii.ca.vi.sed uocatur bona fauna.

bona fuit una ex quinquaginta filiabus dauni.li.ii.ca.xxvi.

boreas uētus septētrionalis.li.iiii.c liiii.idē frigidus & ficus nubes disfipat.li.iiii.c.lviii.Idē occidit hiacinthum puerū a se dilectū ludētē cū apolline.li.iiii.c.lviii.Idē rapuit orithiā filiā erichthonii regis athenaꝝ exqua zethum & calaim filios fuscepit:& ex eādbus dardani genuit xii.equos.li.iiii.c.lviii.

Boroe epidaurea fuit:in cuius forma luno decepit semelem. libro. ii.cap.lxiiii.

borgion filius Neptūni inuasit herculem unde fit imber lapidum. li. x.c.xii.li.xiii.cap.l.

borion maritus sororis achillis nomine polidorus.li.xii.c.l.

b Ranchus filius apollinis secūdi deificat.li.v.c.x. brāchiadō uocat igēs tē plū brancho constructū libro.v.cap.x.

branchiodes uocat apollo.li.v.c.x.

briareus tytanis & terræ filius ponitur i uestibulo iferni.li.iiii.ca. xviii. idē dr.cap.xxvi.sed uocatur egeō brisēus bacchi nomen.li.v. c.xxv.

brithona filia martis se in mare brithon submersit ut effugeret stuprum regis minois.li.ix.ca .xxxv.

bronthes filius neptūni ex amphitrite coniuge uulcanū iuuat fabricare fulmina.li.x cap.xvi.

bromius bacchi nomen.li.v.c.xxv.

bruthus ascanii filius a se bruthones cognominauit.li.vi.cap . lvi.

bruthania insula a bruthone ascanii filio dicitur.li.vi.c.lvi.

b Vbo auis est finistri semper augurii.li.iii.c. xiii. bucolicon filius regis lacomedontis.li.vi.c xi.

busiris neptunni filius & lybiæ cum oēs oras adiacentes nilo infestaret mactatur ab hercule.li.xiii. ca. i.idem dicitur.li.x.cap.xxvi.

buthes filius amyci bebriticorum regis mactatur ab hercule.li.x.c.iiii. sed plenius.cap.v.

c Achus uulcani filius mactatur ab hercule cū furtim boues eius traxisset in antrum.li.xii.c. lxxv . idē ponitur.lib.xiii.ca.i.

Cachus malum sonat.li.xii.c.lxxv.

Cadmus filius agenoris regis phœnicū tenuit phœniciā priusq̄ mitteretur quærere europā sororē rapta.li.ii.c.xlvii.Idem a thebis æypciis uenit i syriā. li.ii. c.lv. sed plenissime eius opera ponunt.li.ii.c. lxiii.&.li.v.c.xxx.ab amphione regno priuatur.Sed.li.ix.c.xxxvii.dicitur q̄ cadmus relecta spige uxore sua accepit hermionem filiam martis & ueneris & postea uertuntur in angues.

Caieta ē cāpaniæ citas.li.iiii.c.xiiii. Caieta nutrix æneæ cuidā ciuitati i cāpania nomen dedit.lib.vi.c.lii.

Calliopes filia oetæ regis eolcoꝝ & soror medeæ fuit uxor frixei cuius fuit aureum uellus . libro. iiii . cap.xiii.

Calypso filia athalātis Vlyssem tenuit septē annis in insula ogygia li.iiii.c.xiiii.Idem.li.xi.c.xl.

Calays cū zetho fratre fugauit arpias a regia phinei regis archadiæ li.iiii.cap.lix.

Calidonia uastatur ab apro.li.ix. c. xiiii.Sed plenius.li.ix.c.xix.ubi dr q̄ calidonia ciuitas sit.

Calisto filia licaonis regis archadiæ Iouī pperit archadē.li.iiii. c. lxviii. & plenam fabulam.li.v.c.xlviii.

Calliope una musarum.li.xi.cap. ii.

Calpem & abilā montes hispaniæ diuisit hercules & intromisit mare li.vii.c.xiii. & hos montes dicunt columnas herculis.li.x.in prohœmio.&.li.xiii.c.i.

Calais filius boreæ & orithiæ athenīēsis.li.iiii.c.lxiii.Idem.li.x.c. lxi. idē cū amphione fratre cadmū regno expulit.li.v.c.xxx.licet in isto ca.scribatur callatus & ipsi fratres scribantur filii Iouis & anthiopæ .

Cambises rex persarum cōdidit babiloniam.li.ii.cap.xix.

Camœnæ dicuntur musæ. libro.xi. cap.ii.

Camandrus hectoris & andromachæ filius lib.vi.cap.xxiii.

Campi elysii erāt illi ad quos deferebant aiæ quæ debebant remitti ad corpora.li.iii.c.xvi.sed plenius dixerat.li.ii.c.vii.

Candropes filia eunoplonis regis silīæ deyoni fratri peperit hippologum.li.xi.cap.xix.

Cancer leno Iouis uertitur in signū cæleste.lib.xi.c.xi.

Cantus filius causantis.lib.xi.ca.v.

Canaces filia æoli regis uentorum grauidatur a Machareo fratre.lib. xiii.cap.xx.

Caonius filius priami ab heleno fratre occiditur & regio denominatur ab eo.li.vi.c.xxvi.

Caonia pars epyrthi a chaone fratre heleni nominatur.li.vi.c.xxv.

Capaneus maritus euanis fluminatur apud thebas.li.ix.c.xxxvi.

Capys filius assarici troiāi:nil aliud. lib.vi.c.xlix.

Capis filuius capuam condidit.lib. vi.c.lxi.

Capuam condidit capis filuius. lib. vi.cap.lxi.

Caron nauta infernalis noctis & herebi filius.libro.i.cap.xiiii .sed plenius.cap.xxxii.

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Carthago ædificatur a Didone .li. ii.cap.lx.
Carthago filia herculis quarti lib.y. cap.xlv.&.xlvi.
Caribdis i ſicilia ẽ.li.q̃rto.ca.ſexto
Carmẽtalia loca adiacentia capitolino mõti a carmẽta dicta.li.v.ca.l.
Carmẽtalis ianua romæ a carmenta dicta.lib.v.cap.l.
Carones ſaturnus eſt.li.iii.ca.xxii.
Carpentus filiulus capis filius in alba regnauit.lib.ſexto.cap.lxii.
Carpatium mare phocis abundat. libro ſeptimo.cap.i.
Caſyopa uxor cephei regis & ſocrus perſei.li.xii.ca.xxv.ualde plene ubi ſtellificatur.
Caſyopa fuit uxor epaphi.li.ii.c.xix
Caſtor ledæ & tyndari alias iouis filius interfectus uiuificaſ ab eſculapio.li.v.c.xix.& ẽdã dicũſ.c.xxxix ſed ualde plene.li.xi.c.ii.vii.lx.
Caſſandra priami filia facta uates delusit apollinẽ & corebo deſponſata iubẽte clitẽneſtra occidiſ. lib. vi.cap.xv.&.lib.xii.cap.xv.
Caſtalius fons muſis ſacer. li.vii. c. xiiii.idẽ pegaſi pede fodiſ.li.x.cap. xxvii.ualde plene.&.li.xi.cap.ii.
Cat filius mer curii filii nili mercurius dictus ẽ.cui oĩa iſignia mercurii attribuẽda deſcribit.lib.vii.c.xxxvi
Catillus filius amphiarai uatis poſt pdigialẽ iteritũ pſis in Italiã genuit tyburtum coram & catillum.lib. xiiii.cap.xlvii.
Catillus filius catilli nepos amphiarai uatis condidit tybur ciuitatem lib.xiii.cap.xlviii.
Caunus mileti & cyane filius armatus ab iblide ſorore fugiendo ſibi præbuit cauſam necis.lib.iiii.cap. viii.&.ix.idem lib.vii.cap.lxi.
Caucaſus mõs ubi prometheus laniatus ab auibus.lib.q̃rto. ca. liiii.
Cauruſ uẽtuſ occidẽtaſ.li.iiii.c.liiii
Ea inſula fuit regnũ cey
c tytanis filii.li.iiii.ca.xix.
Cebrion naturalis filius priami occiditur . lib.vi. cap.xxxvii.
Cecya uentus lib.iiii.cap.liiii.
Cechullus uulcãi filius ex ignis ſantilla naſciſ uocatus p̃neſte primo. ſed poſtea ob lippitudinẽ occulos cecullus dictus. Turno fauit cõtra æneã.lib.xii.c.lxxvi.& aliqua dicta ſunt.li.viii.c.xix.ſub noie p̃neſte.
Ceyx rex trachinæ filius luciferi & maritus alcyõis cũ uxore mutanſ i aues alcyões.li.xi.c.xviii.& aligd dſ.li.iiii.c.xxxix.&.li.xiii.c.xxii.
Celeno arpya neptũni & terræ filia uel taumãtis & terræ.li.iii.c.yi. ualde plene.& lib.x.c.lxi.
Cælum uel cælius filius ætheris & diei.lib.q̃rto.cap.i.& cap.xxiii.
Celthæ populi lib.i.cap.iii.
Cellulæ i matricibus mulierum : & quõ generanſ maſculini:& qũo ſemellæ:& quomõ heromofroditæ lib.iii.cap.xxi.
Ceneus rex calidõiæ pſ delanire & ſocer herculis.li.vii.c.xix.ſed credo q̃ liber meus hic ſit corruptus ga fuit uocatus oeneus:& hic patet infra.c.oeneus.
Centimanus terræ & tytanis filius idẽ briareus ponitur in iferno.lib. iiii.cap.xviii.
Cẽtauri plene ponunſ.li.lx.c.xxvii. xxxiii.hi uoluerũt pithoo accipere uxorẽ.li.ix.c.xxviii.&.li.xiii.ca. i.multi particulariter nominantur lib.ix.cap.xxxii.
Cepheus maritus caſiopæ pater andromade & ſocer perſei.lib.xii . c. xxv.plene ubi ſtellificatur.
Cepheus rex uoluit occidere trithonomũ alũnum cereris . ſed regno priuatur.li.viii.cap.iiii .
Cephalus æoli filius maritus poceris ab aurora dilectus ſaduertenter occidit uxorẽ.li.xiii.ca.lxiiii.
Cephiſus fluuius p̃r boetiam fluit lib.vii.cap.lviii.
Cerberus triceps iãitor iferni dſ.li.i c.xiiii.ſed li.viii.c.vi.põit ad cuſtodiẽdã pſerpinã & oĩa poetica.huic euelliſ barba ab hercule . & trahiſ ad ſupos.li.ix.c.xxiii.&.li.xiii. c.i.
Ceres pria filia celti & ueſtæ ſicanio uetuſtiſſimo regi ſiciliæ pepit fluuiũ acherõtẽ.li.iii.c.iiii.de eadẽ fit mẽtio.li.iiii.c.i.&.li.x.c.lxii . dſ q̃ ceres fuit ſicani uxor & pſerpinã eius filia.ẽt aligd dictũ.li.iii.c.xiii.
Ceres altera a ſupiori filia ſaturni & opis dea frugũ Ioui fratri pſerpinã pepit quã pluto rapuit.li.viii. cap.quarto.vi.
Cerua menali nemoris hẽns pedes æneos & cornua aurea capitur ab hercule.lib.xiii.cap.i.
Ceſton cingulũ ueneris magnæ qđ fert ad honeſtas nuptias.libro.iii. cap.xxii.&.li.iiii.cap.xlvii.
Cæſar prius ex familia dſ:qa fuerit cæſus ab utero mſis.li.v.c.xix.idẽ naſciſ ex familia Iulia.li.vi.c.lxxii. idẽ ordinauit annũ quẽ hẽmus .li. viii.c.ii.idẽ ad cõtegendũ caluitiũ perpetuã laurũ a ſenatoribus impetrauit.lib.xv.cap.i.
Cæſaꝝ familia colebat ſacra apollinis.lib.y.cap.xix.
Ceſius martis filius ex hebe.lib.ix. cap.xxiiii.
Cethimẽis filia laertis & ſoror ulyſſis.lib.xi.cap.xxxix .
Ceus tytanis & terræ filius pater latonæ contra Iouẽ bellũ mouit.lib. iiii.cap.xix.xxi.
Hat filius mercurii filii ni
c li mercurius dictus eſt.li. vii.c. xxxvii .
Chaos.lib.i.cap.ii.
Chiron ſaturni filius & philaris inuentor medicinæ.li.iii.c.xix.&.li. vii.c.lxii.&.li.vii.c.viii.dſ.filius ſaturni & p̃lopeæ.ubi nota oĩa facta de eo.Idem educat æſculapiũ.lib. v.c.xix.& erudit achillem.li.vii. c. xvi.&.li.xii.c.ii.
Chiron pater thetidis matris achillis.lib.ii.cap.xlix.
Chymæra filia typhonis & chedriæ li.iiii.c.xxiiii.ubi deſcribitur ualde plene.ẽt.lib.x.ii.c.lvii.ſed .li.iiii.c. xxiiii.dſ mõs liciæ flãmã uomens ſed plenius.li.xiii.c.lvii.
Chimeron fluctuatio eſt amoris.li. xiii.cap.lvii.
Chios inſula optimo abundat uino. lib.xi.cap.xxxi.
Chorus uẽtus occidẽtalis.li.iiii.ca. liiii.idẽ facit nebulosũ aerem in oriente & ſerenum in occidente . lib.iiii.cap.lxi.
Corithũ oppidũ corinus horeſtis filius noĩauit li.xii.c.xxii.&.lxi.iii.c. ly.ubi plene dſ q̃ primo a ſiſypho cõdiſ ſup hiſmo monte & noĩarut ephira & poſtea a corito horeſtis filio coritus dicta eſt.
Coritus rex tuſciæ.lib.yi.ca.i.ſed p corito filio horeſtis:uide librũ.xii. cap.xxii.&.li.xiii.cap.ly .
Coritus ciuitas tuſciæ quæ hodie dicitur corneto.li.yi.cap.i.
Choos inſula optimo abundat uino lib:xi.cap.xxix.
Iane filia meandri fluminis
c milleto Solis filio peperit caunũ & biblidẽ.li.iiii. c. yiii.&.li.yii.c.lxi.
Cybele mater deoꝝ.lib.xiii.cap. ii. hæc fugiens gygantes mutatur in merulam.li.iiii.c.lxviii.
Cibeleus ſacerdos.li.iii.c.ii
Cibellum oppidum.li.iii.cap.ii
Cichorus filius friſi & calciopis ſororis medeæ lib.iiii.cap.xiii.
Ciclades inſulæ li.i.in prio phœmio
Cichones expugnauit ulyſſes uertens in prædam hiſmarum ciuitatem lib.xi.cap.xl.
Cichadarum naturalis proprietas lib.vi.cap.vii.

Ciclopes occidit apollo li.v.cap.liii. ualde prolixe.& li.x.cap.xvi.ponũtur duæ ſpecies cyclopũ.& omnia poetica ualde plene.
Cicropes athaniẽſiũ primo rex fecit multa bona li.v.c.i. Idẽ atticas ædificauit li.v.cap.xlvii.
Cichoniæ naturalis ꝓprietas li.iiii. cap.lxviii.
Cignus neptuni filius iuuinerabilis occipitur ab achille:& mutatur in auem ſui nominis lib.x. cap.xlv.
Cigni tranunt currũ magnæ ueneris libro.iii.cap.xxii.
Cilix filius agenoris regis phœnicũ a ſuo nomine nominauit ciliciam lib.ii.cap.xlvii.
Cylicia regio a cylice agenoris filio nominatur lib.ii.cap.xlvii.
Cilẽis nympha archadiæ Ioui mercuriũ peperit li.ii.cap.vii.
Cilenius mercurius nuncius & interpres deorum dicitur.lib.ii.cap. vii.& lib.iiii.cap.xxxvii.
Cilenius mons eſt archadiæ libro iiii.cap.xxxvii.
Cileno athalãtis & pleiadis filia Ioui Cilenium peperit alium a ſupetiori lib.iii.cap.xxxiii.
Cimodoce alias cimotheæ filia nerei fluctus interpretaſ li. vii. ca.v.
Cinara filius paphi rex cypri genuit mirrã:quæ ſibi peperit adoné filiũ lib.ii.cap.li.li.lib.iii. cap. xxiii.
Cinara rex aſſiriorum mutatur in lapidem lib.ii.cap.li.
Cinoſura caliſto dſ li.iiii. cap. lxiiii.
Cinos canis eſt lib.iiii.cap.lxiiii.
Cinthia Iouis nomen ẽ li.ix.cap.i.
Cinthia dianæ nomen lib.v.ca.ii.
Cithius mõs ẽ & apollo li.v.c.ii. iii.
Ciprus uacuatur icolis ſuis li.ii. ca. xlviii.Eadẽ ꝓphum dſ li.ii. cap.l. Eadẽ ſubiugatur a Belo patre Didonis li.ii.cap.lviii.
Ciprorũ mores ad libidinem proni lib.iii.cap.xxiii
Cypricæ uirgines ex cõcubitu aduenaꝝ cõgregãt dotes li.ii.cap.iiii.
Cippatillus filius thelaphi nepos Herculis amatur a ſiluano ſiluarũ deo cõuertitur in arborẽ ſui nominis libro.xiii.cap.xvi.
Cirenes penei filia ab apolline rapitur lib.vii.cap.vii.
Circe filia ſolis & perſæ oceãi filiæ lib.vii.ca.iii.hæc Vlyſſem monuit ne ab inferno rediẽs gregẽ ſolis læderet:&periclitati ſunt oẽs eius ſocii qui læſerunt.lib.iiii.cap.vi.Eadem pycũ regẽ auſoniæ mutauit i auẽ li.iiii.c.xiii.idẽ dſ li.yiii.cap.x.
eadẽ Syllã nymphã amatã a glauco mutauit i mõſtrũ lib.q̃rto. cap. xiiii.Sed plenius li.x.ca.ix.ubi ponuntur omnia poetica.
Circeus mons campaniæ lib. q̃rto cap.xiiii.
Circius uentus ſeptẽtrionalis eſt.li. q̃rto.cap.liiii. Idẽ frigidus & ficcus niues producit & grandines libro quarto cap.lvii.
Creus rex bacchũ filium habuit lingua perplexum libro.v.cap.xiiii.
Crenus herculis filius crenum inſulam quã modo corſicam dicimus denoĩauit & temuit li.xiii.cap. viii.
Citheonius tyberis fluminis & mathonis filius thireſiæ li.vii.cap.lii.
Citherea uenus dſ li.iii.cap.xxii.
Citherea inſula eſt unde ſub oppido heleno helena rapitur a paride li. xii.cap.xii.
Cithoſorum filius fuit phriſi qui cithoſorum ciuitatem condidit lib. xiii.cap.lxviii.
Cithoſorum ciuitatem ædificauit cithoſorus filius phriſi libro. xiii. cap.lxviii.
Citheron mons Boetiæ ſic dictus a frequenti cantu lyræ orphei libro. v.cap.xii.
Ciuitatum diuiſiones lib.v.ca.xvi.
Leopatra matſippe idei
Eumei filia diligit a me
c leagro.li.ix.c.xix.
Clytenneſtra tyndari & ledæ filia uxor agamenonis libro cap.xxxix. hec opere naupliti patris pallamedis in amplexus egliſti uenit libro.x.capi. lix. & libro. xi.cap.ix.
Clitoris archadiæ ciuitas ubi nota mirabilem proprietatem cuiuſdã aquæ libro.ii.cap.xxx.
Clytion filius regis laomedontis li. ſexto.cap.ſeptimo.
Climenes filia oceani & thetidis ſoli phaetõtẽ peperit uxor meropis ægyptii æthiopibus imperantis & aliæ opiniones. libro.vii.ca.yi.xl. ſed plenius cap.xli.
Clitonius filius alcinoi regis honorauit Vlyſſem li.x.cap.xxii.
Clithon manthionis hyantis filius rapitur ab aurora lib.xiiii.cap.xl.
Clicie apollinis zelo pcita leucothoem nymphã pſi orchão accuſauit quã ſepultã uiuã cõuertit in uirgã thuris lib.xii.xxxvii.
Clio una muſaꝝ lib.xi.cap.li.
Clotho una parcharũ filia demogorgonis lib.primo.cap.v.
Cloris filia æphiõis q̃ dicebaſ argus
& uxor nelei li.ii.c. xxxvii. xxxviii.
Clori nymphã diu amatã zephirus cepit uxorẽ:& dato ſibi iure florũ uocauit floră li.q̃rto.cap.lxi.
Cocitus fluuius iferni lib. i.c. xiiii.additur lib.iii.c.
c xv.q̃ naſcitur ex ſtige.
Colũbæ ponũt in tutela ueneris magnæ libro.tertio. cap. xxii.
Columnæ herculis ſunt abila & calpes duo promontoria occidentis lib.x.in prohæmio.
Coticinium tempus auroræ proximum.lib.i.cap.ix.xxxiiii.
Cõſitor uuæ bacchi nomẽ libro.v. cap.xxvi.
Choos inſula optio abundat uino lib.xi.cap.xxx.
Cornix pellitur a tutela mineruæ li. ſecundo.cap.iii.
Coribantes ſtant armati circa matrẽ deoꝝ.lib.tertio.cap. ſecũdo.
Corona ſolis ex.xii.lapidibus li. q̃rto.cap.tertio.
Cor cæli ſol dſ lib.q̃rto.cap. tertio.
Corori filia athalantis & æthræ li. quarto.cap.xxxiii.
Corui naturalis ꝓprietas libro q̃rto.cap.lxviii.
Coruus apollini cõſecraſ li. q̃rto c. lxviii. &li.v.c.iii.ſed li.iii.c.lxviii. & li.x.c.tertio.coruus dſ auis gratiſſima in captãdis auguriis.
Corebus migdonius iuuenis martius caſſandræ occidiſ.li.vi.c. xvi.
Cornueus troianos a ſe cornubiẽ noĩat libro ſexto.cap.lvi.
Cornubia a cornueo nominatur libro.ſexto.c.lvi
Coruſcatiões qualiter cauſanſ libro.xii.cap.lxix.
Corniculanũ oppidũ capitur a tarquino priſco rege romanorum libro xi.cap.lxxvii.
Corax filius catilli filii amphiarai confribus urbẽ ficulos cœpit haud lõge a Rõa quã a fre tiburto tibur uel tiburi uocauit li.xiii.cap.l.
Corus uẽtus occidẽtalis li.iiii.c.liiii idẽ facit nubiloſũ aerẽ i oriente & ſerenum i occidẽte li.q̃rto.cap. lxi
Cotumix auis ẽ:i quã aſteries uertitur Iouẽ fugiẽs li.q̃rto. cap.xxi
Reuſa filia creõtis corin
thioꝝ regis & uxor laſo
c nis cũ pre & regia a medea crematur libro.xiii. cap.xxxvi.lxiii.ſed plenius lib. q̃rto.cap.xii.
Creon ſiſyphi filius rex corithioꝝ ſocer laſonis lib.xtii.cap.lxii.

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Creon thebanus retunditur a theseo.li.x.c.xlix.idē fuit socer edipi.li.c.lxx.lxxi.
Creont iades filius herculis thebani ex megera filia creontis ab hercule occiditur libro.xiii.c.ii.
Creusa filia priami & Hecubæ uxor æneæ a marito occiditur lib. vi.c.xiiii.
Crepusculum tēpus post occasum solis libro.i.c.ix.
Creta insula in medio mundi li.iii. c.v.sed lib.xi.c.i.ponit unde denominationem assumpsit.
Creta filia hesperidis a se insulā nominauit lib.xi.c.i.
Cretenses iouem colunt pro summo deo lib.vii.cap.i.
Creti regi cretensiū mox natus iupiter datur alendus.li.xi.cap.i.
Critheus filius æoli tyrum filiā Salmonei fratris sui habuit i uxorem lib.xiii.cap.xxiiii.
Crispus philosophus in secundo p hœmio lib.i.
Crito filius dyoclei occidit ab ænea li.vii.cap.xlvii.
Crisinius fluuius siciliæ ab egesta troiana Acestem filiū suscepit lib. vii.cap.xlviii.
Crisothemis filia agamenonis ex clytēnestra.li.xii.cap.xvii.
Cronis filia flegiæ ex larissa ab apolline amasio occiditur coruo narrāte adulterium eius ex cuius utero secatur æsculapius lib.v.c.xlx. sed plenissime lib.ix.c.xxv.xxvi.
Cremenō priami naturalis filius occiditur lib.vi.cap.xxxv.
Cromis herculis filius hūit equos Diomedis thracis:& fauit pollinici in bello Thebano lib.xiii.ca.iiii.
Cronus.i.saturnus lib.iii.cap. xxii.
Cronon tempus est lib.i.ca.xxxiii.
Cronica & ānales idem li.viii.ca.ii.
Cronis filius uel filia saturni li.viii. cap.ii.
Cromius nelei filius & loris cū.x. fratribus occiditur lib.x.cap.xliii.

c Vpido martis & ueneris filius deus amoris cogit apollinē amare danē penei filiā li.ix.c.iiii.ubi plene omnia poetica.idem crucifigit a mulieribus in iferno. sed a uenere liberatur li.iii.ca.xxii.xxiiii.

Cupidinis diffinitio.li.ix.cap.iiii.
Cupido prius mercurii scdi & dianæ primæ filius.lib.ii.ca.xiii.
Cupido i generali li.iii.c.xxii.xxiiii.
Cupido psycē dilectā uxorē tenuit quā postea pepulit fraude sororū: quas deinde in præcipitium dedit lib.v.cap.xxii.
Cupido uerbis irritatur a pane & uincitur pan lib.i.ca.iii.
Curbas uentus est lib.iiii.cap.liii.
Curithis iuno dicitur lib.ix.capi.i.
Cureris populis mox natus iuppiter datur alendus lib.xi.ca.i.

d Amiata ciuitas syriæ.li.iii.cap.v.
Dāmæ pprietas naturalis lib.iiii.ca.lxviii.

Danes acrisionis filia mater perfei in mare proiicit & nupsit pylūno lib.ii.c.xxxii. Eadem cū pylumno construxit ardeā: & sibi dauntū peperit li.xii.c.lv.sed plenius.c.xxv.
Danes filia penei fluuii phœbū fugiens mutatur in laurū cum plena fabula.lib.vii.ca.xxix.
Danaus beli prisci filio hūit filias.l. quas.xlix.maritos occiderunt iussu patris lib.ii.c.xxii.
Dantis florentini uatis ampla laus li.xiii.c.x.idē fuit intimus amicus Federici ficiliæ regis & canis de la scala.d.ueronēsis.li.xiiii.c.xi. sed plene laudes eius ponūt li.xv.c.vi
Danys filius paridis ex oenone lib. vi.cap.xxii.
Danys mercurii filius prius pastor lib.vii.cap.xxxv.
Dardanus filius Iouis secūdi & electræ filiæ athlantis tusci:& uxoris corithi regis cōstruxit troiā.li.iiii. ca.xxxiiii.idē lib.vi.c.i.idē occidit iasium fratrē lib.vi.cap.i.
Dardania regio denominat a Dardano Iouis & Electræ filio lib.vi. cap.i.Eadem Troia dicitur a rege troe lib.vi.cap.ii.
Daunus filius pylūni & danys acrisii filiæ auus Turni regnauit i apulia a quo daunia dicta ē.li.xii.c.lvi. lvii.sed.c.lviii.dr pater Turni.
Daunus nepos precedentis dauni ex uenilia uxore turnum genuit regem rutiloꝝ lib.xii.ca.lviii.
Daunia apulia est a dauno auo turni ibi regnante denominata libro xii.cap.lvii.

d Edalus homo diuini ingenii fauit Pasyphæ cū tauro cōcubere li.iiii.c.x.idē cū icaro filio claudit in laberinto lib.xi.c.xxvi.

Dedalion luciferi filius hūit specio sissimā filiā q̄ apollini & mercurio filios peperit lib.v.cap.xi.idē uertitur in accipitrē lib.xi.cap.xvi.
Deiphile filia adrasti regis argiuoꝝ & eurinomis fuit uxor thidei.lib. ii.cap.xli.& lib.ix.cap.xxi.
Dei quādoq; fugierūt ad ægyptios lib.iii.cap.xiiii.& lib.iiii.cap.lxviii. fugiendo gygantes se uerterūt in uaria animalia:hi iurantes per stigem & deierātes nectareo priuātur poculo.lib.iii.cap.xiii.sed li.iii.ca.iii. ponitur deorum sexus.
Deiphebus priami filius ex hecuba occiditur.lib.viii.cap.xxviii.
Deianira oenei regis calidōiæ filia desponsatur herculi cui mitit uenenatā camisiam.lib.ix.cap.xvii. xxxi.& lib.xiii.cap.i.
Deidamia filia lycōedis regis uxor achillis lib.xii.cap.li.
Delos insula inqua apollo nascitur & Diana lib.iiii.cap.xx.xxi.
Delonos populi auxiliares rhodiis contra lycios lib.iiii. cap.xx.
Delphinū mirabilia li.viii . cap . x.
Demogorgon pater & principium oium deorum & rerum lib.i.in secundo prohœmio.& in tertio prohœmio.idē dicitur lib.i.cap.ii.
Demophon thesei & phedræ filius a philide ardenter amatur lib.x. cap.lii.ubi legas quicqd de eo legi potest.& plene li.xi. cap.xxv. & lib.vii. cap.xix. desponsatur herculi.
Democritus philosophus inumerabiles opes reip. athenieūsium ultrò dedit lib.xiiii.cap.iiii.
Denominatio dierum a planetis li. i.cap.xxxiiii.
Dentes tres gygantis ponderū centū unciaꝝ sunt drepani in ecclesia annūciatæ lib.iiii.cap.lxviii.
Deucalion promethei filius pyrrhā eius patruelē accepit uxorē: diluuium passus ē:tactu lapidū restauravit humanū genus lib.iiii. cap. xlvii.& lib.vii.cap.lviii.
Deucalion alius a superiori filius regis Cretæ & pater idumonei lib. xi cap.xxxi.

d Iana prima primi Iouis & proserpinæ filia mercurio pimnatum cupidinem peperit lib.ii.c.vi.

Diana secundi Iouis & latonæ filia uenatrix & montiū dea curru utitur a ceruis albis tracto: quā præsidem uiarum dicunt lib.v. cap.ii. Eadem Actheonem mutauit i cervum lib.v.cap.xiiii.sed nascitur li. iiii.cap.v.
Diana in generali aprum mittit in calidoniam cuncta uastantem libro nono cap.xix.ubi nota omnia poetica.

Diana cretensibus pestem abstulit. quare merult uocari dictinna lib. ix.cap.xxv. huic sacrificabāt sanguis humanus lib.xii.cap.xvi.
Diana orionem uēatorem occidit libro undecimo cap.xix.
Diana idē est qd luna lib.iiii.ca.xvi.
Diana libro tertio.cap.xxii.
Diabolus in forma serpentis decepit adam & Euam sub fictiōe poetica lib. primo cap.xx.
Dicōtes filius orsyloci li.vii.c.xlvi.
Dido filia beli regis tyri i littore cyprico lxx.puellas.raptuit:q̄ i quæstum uenerant lib.ii.ca.lx. & libro xiiii.cap.xiii.ponitur quare fingit q̄ se occiderit amore æneæ quū illis tpbus non fuisset.sed lib.ii.cap lvii.nupsit sicheo . & ca.lx. ponūtur omnia facta eius.
Didorus herculis filius ex nepte abrace lib.xiii.cap.nono.
Dies herebi & noctis filia ætheri fuit iuncta cōnubio lib.i.cap.xxxiiii.
Dies naturalis lib.i.cap.xxxiiii.
Dies artificialis lib.i.cap.xxxiiii. ubi ponuntur partes eius
Dies cretici libro primo ca.xxxiiii.
Dies dominica lib.i.cap.xxxiii.
Differentia inter regem & tyrannū lib.nono ca.xxvi.
Digo meretrix lib.tertio cap.xxii.
Dii.irascuntur contra Iouem libro quarto.cap.xviii.
Diluculū pars noctis proxima diei libro primo cap.ix.xxxiiii.
Diluuiū rpe deucalionis & pyrhe apud thessalos lib.iiii.c. xlvii.
Dimas filius aonis lib.xii.cap.xliii.
Dimochoontes priami filius occidit ab ulysse libro.vi.cap.xxxiii.
Dionisius thebanus primi Iouis & proserpiæ filius superauit antheū libro.i.cap.xiii. sed li.ii.ca.viii. cogit secum mulieres militare ad indos.Nisam ciuitatē construxit triumphi pōpā excogitauit:uini 'usū athenieūsibus docuit & uocat Liber pater:& in.ix.ca.supat apollinē & uocat hercules sed in lib.v. cap.xxv.dicitur filius secūdi Iouis & uocatur bacchus & plene ponūtur ibi suprascripta: quæ cumq; attribuuntur baccho:& lib.xii.c.xxii dicitur q̄ dionisius Iouis tertii:& lunæ filius i nisa altero uerte parnasi colebatur p baccho.& lib.vii. cap.xxiii.dicit eum nil filium recitans opiniones plures.
Dionisius deucalionis filius claruit cum moyse lib.iiii. cap.l.
Dios libro primo capitulo.xxxiiii

Dionem matrē ueneris li.xi.c.iiii.
Diomedes filius thydei & delphilis etholorum dux fuit li.ix. cap.xxi. sed cap.xxii.ponunt de eo oīa Poetica.Idem portauit ossa Anchisæ libro nono.cap.xxii.
Diomedæ aues factæ ex sociis diomedis lib.xi.cap.xxii.
Diomedes Rex theaciæ mactat ab hercule.libro.xiii. cap.i.
Diocleus filius orsyloci.libro septimo capitulo.xlvi.
Diogenes philosophus cinicorum princips omnes eius diuitias uolentibus largitus ē & multa de eo libro.xiiii.cap. quarto.
Dira furiæ infernales.lib.iii.ca.vi.
Dirces solis filia & uxor lici uel lyncei regis thebarum ægyptiarum a tauris tracta mutatur in fontem pe thebas lib.iiii.cap.vii. ualde plixe.& lib.v.c.xxx.oīa ualde plixe eadem ponūtur lib.x.cap.xxxix.
Dirces fons thebanus li.iiii.ca.vi
Dis ferrea ciuitas in inferno lib.i. cap.xiiii.hāc custodit thesiphon. nec iustus aliqs intrare pōt: & obstinati puniunt i ea.li.viii. cap.vi.
Discordia libro primo cap.tertio.
Discordia iecit pomum in nuptiis pellei inter discombentes deos li. xii.cap.xlix.

d Olus herebi & noctis filius cui a græcis cū epoo fuit cōmissa fabricatio equi .ad p ditionē troianam libro.i. cap.xx.

Dolon explorator troianus occiditur libro undecimo cap.xl.
Domenica dies libr.i .capi .xxxiiii.
Domus martis inter signa cæli lib. tertio cap.xxii.
Domiduca iuno dicitur lib.ix.c.i.
Donato suplicanti boccatio initulatur buccolicum carm ē auctori libro. xv.cap. xiii.
Doris uxor oceāi filia cæli & uestæ mater nymphaꝝ. Idē est qd thetis lib.iii.cap.iii.sed lib.vii.ca. vii.dr. filia oceani & thetidis & herei fratris sui uxor & mater nympharū
Doris amatitudo ē lib.iiii.cap.xlv.
Dorus neptunni filius a quo tertia lingua græcorum dorica appellatur libro.x.cap.ii.
Dorica tertia lingua græcorū.dr a doro neptūni filio lib.x.cap.ii.
Dori populi græciæ a doro eius denominatæ dicti.lib.x.cap.ii.
Doricon priami filius naturalis li. sexto.cap.xl.

d Orchades insulæ li.x.cap.x. Drepanū i sicilia ciuitas de

nolaē a falce saturni li.iii.ca.xxiiii sed lib.iii.ca.lxvii.dicit q̄ in mōte huic ciuitati ppinquo nup iuentus fuit permaximus gigas.

Drias filius hipologi fauit ethe ocli i bello tebano:& moriens reliqt li curgum filiū libro.xi.cap.xxi.
Driades nemoꝝ eæ lib.vii.c.xiiii.
Drias arbor est lib. vii. cap.xiii.

f Acus tertii Iouis filius & Eginæ populum peste consumptum restaurauit multitudine formicarum & dicitur iudex i fernail libr.xii.ca.xliii. ualde plene.& lib.i. cap.xiiii. dicitur iudex inferni.sed lib.vii.cap.lvii. gignitur & insulæ cui præfuit impo suit nomen. matris.

Ebrietas prodest lib.v.cap .xxv.
Ebuleus primi Iouis & proserpiæ filius nil aliud lib.ii.cap.viii.
Echemō naturalis filius priami occidit libro sexto.cap.xxxv.
Ethefron filius nestoris li.x.cap.xl.
Echiō unus de qnq; iuuātibus cadmū ædificare thebas lib.ii.ca.lxv.
Ether filius noctis & herebi .lib.ii. capitulo primo
Eacho nympha spernitur a narciso lib septimo cap.lix

e Dera cōsecrat baccho li.v. capi.xxv.ubi ponit q̄re hac herba coronabant poetæ.

Edificiorū principiū ubi sunt q̄dam. ualde pulchra lib.xii.cap.lxix.
Ediopus rex Thebarū & Lay filius ex iocasta natus iacit et iscīēter patrē occidit li.ii.ca.lxix sed plenius. libro secūdo. cap.lxx.

e Geus rex athenaꝝ filius neptūni & marinus deus præcipitatur mari li.x.c.xlviii.Idē medeā recepit cōiugio.ex qua genuit Medū filiū lib.iiii.ca.xii.&.xiii. Idem.dicitur lib.x.cap.xlviii.

Egeon terræ filius & tytanis pyrhata seuus ægeū mare denominauit a se &.c.lib.iiii. cap.xxv.
Egeinsula i egeo mari li.iiii.c.xxvi.
Egestas noctis & herebi filia. libro. primo cap .xxiii.
Egesta filia hyppotis nobilis troiani crinisio fluuio acesta filiū pepit lib. vii.ca.xlviii.& li.xiii.c.xx. Iouī peperit æolū uētorum regē sed de æolo sunt aliæ opiniones plures.
Egesta ciuitas in sicilia conditur ab ænea & dnominatur ab egesta matre aceitis & æoli lib.vii.cap.xlix. Idē dicitur li.xiii.cap.xx.
Egistus thiestis filius ex pelopeia filia eiusdē tiestis. a capris nutritur i

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

ſyluis. Deide ſacerdos opãte nau plio uenit in ãplexus elitemneſtræ lib. x. ca. lix. ſed lib. xi. occidit & occidit ca. ix. & lib. xii. cap. ſeptimo. occidit atreũ. Struprauit clytẽneſtrã & occidit agamẽnonem pleni us tamen ponunt oia de egiſto li. xii. ca. x. ſed ca. xv. occidit agamẽnonem & cap. xx. plene occidit & occiditur.

Egiſtus alius a ſuperiori belli priſci filius & frater danai tuſſit. l. filiabꝰ ſuis occidere. l. maritos patrueles ſuos lib. ii. cap. xxii. ſed cap. xxviii. ponitur qualiter ſolus lynceus. ex .l. fratribus euaſit miſericordia hy permneſtræ coniugis.

Egyptii pingebãt annum in forma ſerpentis libro primo cap. primo.

Egialeus fuit rex achaiæ ab ape fra tre li. ii. ca. iiii. ſed ualde plene lib. ſeptimo cap. xxiiii.

Egialeus alius q & abſyrtus dicitur frater medeæ a ſorore trũcatur li bro quarto cap. duodecimo

Egialeus nomen unius gratiarum. libro quinto cap. xxxiiii.

Egiales uxor diomedis regis ethoſoꝝ. cũ eſſet adultera non recepit uiꝝ redeũtem ab euerſiõe troiana lib. ix. cap. xxii. ualde plene

Eadem fuit adultera cum cillibaro filio ſteleni opante nauplio patre palamedis lib. x. cap. lix.

Egina filia aſopi uitiatur a Ioue li. ſeptimo cap. lv.

Egina inſula primo dicebaſ enopia lib. ſeptimo cap. lvii. & lib. xii. cap. xliii. Idem dicitur & plenius

Egla ſpecioſiſſima mulieꝝ uxor pa nis & filia terræ. Ioui dedit uictoꝛ riã cõtra gigãtes lib. iiii. ca. lxviii.

Egla capra ſonat lib. iiii. ca. lxviii.

Lectra filia Athlãtis & Bo
e næ filiæ Danai Ioui pepit Dardanũ lib. ii. ca. xxxvi. ſed lib. iiii. cap. xxxiiii. ubi plenius ſcribitur dicitur filia atlantis tuſci expletione matre dardanum Ioui latium uiro peperiſſe.

Electra filia agamẽnonis ex clitẽne ſtra liberauit horeſtem fratrem a materna rabie lib. xii. cap. xvii. ſed plenius cap. xx.

Elettrion filius gorgophõis genuit alcmenã matrẽ herculis li. duode/ cimo cap. xxvii.

Eleus bacchi nomẽ lib. v. capi. xxv.

Eleuſius rex pater triptolemi occi/ ditur accere lib. viii. cap. iiii.

Eleuſiũ oppidũ lib. viii. cap. iiii.

Eliades ſorores phaetõtis mutanſ in arbores lib. vii. cap. xliii.

Elyſa fuit proprium nomen didonis lib. ii. cap. lvii.

Elyſii campi ſunt ad quos mittebã/ tur aiæ q̃ debebant reuerti ad cor pora lib tertio ca. xvi.

Eliſon locus hiſpaniæ in extremo occiduo tenet eqs q̃ zephyro flan te pariũt & cõcipiũt uelociſſimos equos lib. quarto cap. lxi.

Elice caliſtonis nomen ẽ libro quar to cap. lxvii.

Eſſopolis in ægypto ciuitas ſolis li/ bro tertio cap. xl.

Ellanus Protæ & Deucaliõis filius græcie magnã partẽ a ſuo noie el ladã noiauit lib. iiii. ca. xlviii.

Ellada fere ois græcia. quæ i ægeũ uerſa ẽ dicitur lib. iiii. ca. xlviii.

Ellanes græci ſunt q̃ habitãt uerſus ægeũ mare lib. iiii. cap. iiii.

Ella ciuitas baccho ſacra li. v. c. xxv

Ella fluui. certaldi li. vii. in phemio.

Mathes uel ephyactes uel
e ephyates ẽ quædã ſpecies ſomni libro. i. cap. xiii.

Ncheladus tytanus filius:
e & terræ fulminatur lib. iiii. cap. xxv.

Endelichiæ expoſitio lib. v. ca. xxii.

Endimion Paſtor amauit lunam li/ bro quarto cap. xvi.

Eneas troiãus anchiſæ filius uenit ad didonẽ li. ii. ca. lx. Sed quare fin gitur uẽiſſe carthaginẽ ad didonẽ cũ illis tpibus nec dido nec cartha go fuiſſet li. xiiii. c. xiii. Idẽ uel aſca nius occidit turnũ & occiditur ab eo li. xii. c. lix. Idẽ cõtra turnũ iuua tur ab euãdro rege archadiæ libro xii. c. lxv. eidẽ fabricãſ arma a uul/ cano li. xii. ca. lxix. Idẽ dixit achilli boreã amaſſe equas dardani. ex q bus ſuſcepit equos lib. xii. c. iiii. & lviii. ſed ii. vi. ca. lvi. deificatur ſub noie louis idigetis & plene ſcribit lib. vi. cap. l. & liii. Idem occidit dio medem lib. ix. ca. xxii.

Eneas ſyluius ſyluii poſthumi tertii regis latinoꝝ filius lib. vi. ca. lvii.

Ennoſigeos neptũni nomẽ li. x. c. i.

Ennius poeta a meſapo duxit origi nem lib. x. cap. xxii.

Enopia inſula modo egina dicitur. lib. vii. cap. lvii. & lib. xii. cap. xliii.

Enomaus rex piſæ: & elladis filius martis pater hippodamiæ li. ix. c. vi. ſed ualde plene lib. xii. cap. iii.

Eunopio rex ſiciliæ: de quo legunt multa lib. xi. ca. xix.

Enſon uel eſon crithei fil us ex thi/ ro uxore filia ſalmõei fratris ſui ge nuit Iaſonem & uirtute medeæ ex ſene fit iuuenis li. xiii. c. lxv. & lxvi.

Entellus qui pugno occidit taurum nuper inuenitur apud drepanum libro quarto ca. lxviii.

Olus præficitur uẽtis inſur/
e gẽtibus cõtra Iouem a Iuno ne cõmotis li. iiii. c. liiii. Idem dat Vliſſi uẽtos clauſos in utre & argẽtea cathẽa ligatos li. xi. c. xl. & li. xiii. ca. xx. ubi addit q̃ fuerit rex uẽtoꝝ filius Iouis tertii & ſergeſte uel ſegeſte: alias egeſtæ filiæ hipo tis troiani & frater aceſtis ſecũdũ alios filius cululdã heleni ſex ſuas filias totidẽ ſuis natis copulat

Eolides inſulæ i ſicilia plenæ ſunt uẽ tis li. iiii. ca. liii. & denominanꝫ ab æolo rege uẽtoꝝ lib. xiii. cap. xx.

Eone filiæ ſolis & cronis ſtãt ſub pe dibus Iouis li. iii. cap. v.

Eon ſæculum eſt lib. iiii. ca. v.

Eous ſolis equus lib. quarto ca. iii.

Paphus primi Iouis filius:
e ex Ioue filia inachi: alias ex iſide filia promothei li. ii. c. xix. ſunt uariæ opiones. Idẽ puim cõcubuit cũ antiopa lib. iiii. ca. vii. ſed ualde plene tractatur de ea li. ſeptimo cap. xxii. & xli.

Ephialtes neptũni filius ſingulo mẽ ſe creſcebat nouẽ digitis: & iuuit gigãtes lib. iiii. ca. lxii. ſed plenius lib. x. cap. xlviii.

Ephyris ciuitas ẽ licõiæ li. xiii. c. xi.

Ephyra ciuitas q̃ mõ corinthus dr. conditur a ſiſypho lib. xiii. c. lv.

Ephygenia agamẽnonis filia iphia naſſa dicta dianæ ut imoleꝫ offer/ tur thoãtẽ regẽ occidit & horeſtẽ ſtatrẽ liberauit lib. xii. c. xvi. ubi oia plene & multa ponunt li. xii. c. xx.

Epymethes tapethi filius ex aſia cõ iuge hois ſtatuã ex luto finxit: ãre in inſaniã uertit lib. iiii. cap. xlii.

Epymetheus patruus deucalionis ſibi pyrram filiam iunxit coniugio lib. iiii. ca. xlvii.

Epimedia uel ypimedia othũ: & e/ phialtẽ pepit neptũno q creſcebãt nouẽ digitis oi mẽſe li. iiii. ca. lxii. ſed ualde plene lib. x. ca. xlvii.

Epyrrhi populi a moloſſo filio mo loſſi dicti ſunt lib. iiii. ca. lxxi.

Epidauri moraſ æſculapius licet fu erit meſſenus lib. v. c. xix.

Epitropus alcimedõtis filius a pe/ lia mittitur ad celchos libro. xiii. c. xxxiii.

Epicuri profeſſores uoluptatum li/ bro tertio cap. xxxii.

Qui ſolis numero quatuor
e

libro quarto ca. tertio.

Eq plutonis nũero tres li. viii. ca. vi.

Equo ligneo capiẽ troia li. xii. ca. lii.

Equorum lunæ alter eſt albus & al/ ter niger lib. iiii. ca. xvi.

Equæ in extremo occiduo ſiante ze phyro concipiunt uelociſſimos e/ quos libro quarto ca. xvi.

Ratho una muſarũ li. xi. c. ii.

e Ergaſtes uẽtus lib. iii. c. liiii.

Eriſtones fame moritur lib. tertio. In prohemio:

Eritreus uel eritra filius pſei & ãdro madæ rubrum mare a ſe eritreum: dixit & pro deo honoratur lib. xii. ca. xxxviii.

Eritreus ſolis equus lib. iiii. ca. iii.

Eritheus uocaſ ab homero q erithonius dicitur a latinis li. xii. ca. lxx.

Erithonius ex ſemie uulcãi cum mi/ nerua pugnantis pedes habens an guineos primo currus excogitauit & ſtellificatur ſerpentarius dictus: lib. xii. ca. lxx.

Erithonius dardani filius ex cãdauia cõiuge patri ſucceſſit lib. vi. ca. ii.

Erithonius rex athenarum ſocer bo reæ uenti lib. iiii. ca. lviii.

Eridanus qui & phaeton dr climẽis filius uel meropis lib. vii. c. vi. & xl. ſed ualde plene lib. vii. ca. xli.

Eridanus dux padum cognomina/ uit eridanum lib. vii. ca. xli.

Eridanus nilus eſt ægypti fluuius li. vii. ca. xli.

Erix buthys filius & ueneris: uerius Lycaſtæ formoſiſſime meretricis & aliæ opiniones lib. x. ca. iiii. ſed ple nius. c. v. eiuſdẽ lib. ubi mactaſ ab hercule: & lib. iiii. c. lxviii. mactatur ab hercule & nuper inuenitur apud drepanum.

Erigones filia Icharii ſtellificatur ple tate paterna lib. v. ca. xl. ſed plenius ca. xli. eiuſdem libri:

Sacus filius priami & alfiroe
e mutatur in mergũ libro. vi. ca. xxxi. ſed lib. xii. ca. xliii. di citur filius priami & aliſudæ dymãtis filiæ.

Eſculapius appollinis ſecundi filius & corõidis ſectus ab utero matris chironi educandus traditur. deide fulminaſ a Ioue qa uiuificauit hyp polytũ: & ponũtur opi. plures li. v. ca. xix. & multa dicũtur libr. ix. ca. xxv. ſed. ca. xxvi. dicti li. dicitur ua/ lẽtis filius & lib. viii. ca. viii. daſ chi roni erudiendus & lib. x. ca. l. uiuifi cat hippolytum.

Eſculapii tres fuerunt lib. v. ca. xix.

Eſculapius liberat romanos a peſte

Enſon: uel eſon pr Iaſonis iuuen/ ſcit opante medea li. q̃rto ca. xii.

Eſopi fabulæ fuerũt profundiſſimæ ſciẽtiæ Roberti regis ſiciliæ & hie/ ruſalẽ cum primo penitus eſſet ido cilis lib. xiiii. cap. x.

Eſipius filius buccolionis regis Iau medõtis filius ab eurido græco oc ciditur lib. vi. cap. xii.

Tates quattuor hoium libr.
e tertio ca. v.

Etatis quantitas li. q̃rto. c. v.

Eternitas libro. i. cap. i.

Eteocles edypi regis thebarũ & Ioca ſtæ fi. cũ polinice fratre occiditur li bro. ii. ca. xli. lxxiii. lxx iiii.

Etheria regio q̃ hodie dr æthiopia li. vii. cap. xxix.

Etheſias uentus ſeptẽtrionalis flans i ægyptum li. quarto cap. liiii.

Ethiops filius Vulcani qui fuit filius nilꝰ ſe æthiopiam noiauit lib. octa uo cap. xxxviii.

Ethiopia regio denoiatur ab æthio/ pe uulcani filio lib. vii. cap. xxxix.

Ethiopum q̃idã populi execrantur orientem ſolem lib. v. cap. octauo.

Ethiopes lib. primo i prohemio:

Ethon ſolis equus lib. iiii. cap. tertio

Etholi habuerunt prima meretricia. græcorum lib. vii. cap. xx.

Etholus martis filius primo iaculum adinuenit & ab eo denominatur e/ tolia cui ipſe præerat li. ix. ca. xxxix.

Etholia ab etholo martis filio denoꝛ minata ẽ lib. ix. cap. xxxix.

Etra filia pitthei regis Thraciæ ux/ or egei regis athenarũ mater The/ ſei lib. x. cap. xlviii.

Etra filia oceani lib. vii. ca. quarto.

Van bacchi nomẽ lib. v. ca/
e xxv.

Eudorus filius mercurii filii maii ex polimine filia philãtis cum achille troiam adiit lib. duodecimo cap. lxii.

Eudora filia athlãtis & etræ ſtellifica tur lib. quarto cap. xxxiii.

Euiolus filius atrei nti aliud lib. duo/ decimo cap. vi.

Eumenides furie ſunt iferni lib. ter/ tiocap. ſexto.

Euneus filius Iaſonis & hypſipilis li. quinto cap. xxix. ſed plenius lib. xiii. capi. xxvii.

Euphroſine uomẽ unius gratiæ lib. quinto cap. xxxv.

Euridices filia thalaonis & uxor am/ phiarai uatis maritũ occidẽs occidi tur ab almeono filio lib. ii. capitulo xxxiii. ſed lib. v. cap. v. fit uxor am/ phiarai: ſed pleniſſime ponunt oia lib. xiii. cap. xliiii. & xlv.

Euridices alia a ſuperiori filia clime nii neſtori marito peperit & maicu los & unam fœmellam lib. x. capi. xxxvi.

Euridices alia a ſuperioribus Vxor orphei amatur ab ariſteo & morſu ſerpentis occiditur libro. v. cap. xii. ualde plene.

Eurimonii oceani filia fluctuatio in/ terpretatur lib. vii. cap. ii.

Eurimedon filius fauni fuit etheo/ cli lib. viii. cap. xv. & xvi.

Eurimenes uel eurinones filia apol linis ſecũdi uxor talaonis mater adraſti regis argiuorum. & euri/ dices uxor amphiarai libro. ii. cap. xxxix. & xli. & lib. v. cap. v.

Europa filia aginoris regis thyriæ a Ioue rapiſ lib. ii. cap. lxii. ſed aſte rio regi cretæ nupſit lib. xi. c. xxvi. & lib. ii. cap. lxii. alios non aſtherio ſed regi ſanto nupſit.

Europa tercia pars orbis ab europa filia agenoris denominatur libro ſecũdo. cap. lxii.

Eurilochus ulyſſis ſocius fecit pacti tario oẽs eius ſocios lib. iiii. ca. vi.

Euriclia nutrix ulyſſis libr. xi. ca. xl.

Euripus ſinus tempeſtuoſus in ma ri libro. iiii. cap. xxx.

Euripides poeta amicus archelai re gis macedonum lib. xiiii. capi. xi.

Eurithus unus ex centauris yliõis fi/ lius uolens deianirã uxorẽ herculis: i uxorem ſuperaſ ab hercule: alias ra piens uxorem perithoi occiditur atheſeo libr. ix. cap. xxix.

Eurithus rex ætholiæ: occiditur ab hercule ſibi denegans promiſſam ſolem libro. xiii. cap. i.

Eurus uentus orientalis libro. iiii. ca. liii. Idem pluuioſus nubes agre/ gat libro quarto. ca. lv.

Euroauſter uentus meridionalis lib. iiii. capitulo. liii. Idem frigidus & ſic/ cus. ſed per accidens uenit ad nos ca lidus & humidus lib. iiii. capitulo. lvi.

Eurocircius uentus libro. iiii. ca. liii.

Euannes martis filia & uxor capanei: ſe uiuã iecet i ignẽ libr. ix. ca. xxxvi.

Euãder rex archadiæ filius mercu/ rii nepotis atlãtis ex nicoſtrata ice rillum fortiſſimum hoiem occidit di ctus ẽ hercules. patrẽ occidit: qua/ re i Italiã ueniẽs i monte palatino fondauit opidum ubi herculem hon norauit æneam iuuit cõtra turnũ li. xii. c. lxv. & q̃dã ponũt li. v. c. l.

Eurale phorci filia & ſoror medu/ ſæ libr. x. capitulo. x. ubi ſunt plene

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

omnia poetica.
Eurithaeus steneli filius imperabat herculi ad labores: pro quo uide plene li.xii. ca.xxxiiii.
Euripilus filius telaphi nepos herculis suscepta uinea aurea fauit priamo: sed a Neptolimo occiditur lib. xiii.cap.xvi.
Euterpe una musarum lib.xi.cap.ii.
Abius dux Romuli cultro
f pastorali remū occidit trāsceūtem uallum libro.ix. capitulo.xi.
Fabula unde dicatur: qd sit quadruplex species fabularum: Grādis utilitas fabularū. & q si rephendaſ fabula rephendenſ oēs pphetæ: xp̄s & spūſſanctus: & q̄ſi tota scriptura sacra lib.xiiii.cap.nono.
Fabulæ continent altiorē sensum q̄ sit cortex uerborū titi.xiiii.ca.x.
Fabulæ æsopi fuerunt cū psundissimæ scientiæ roberti regis siciliæ & hierusalem cum primo penitus eēt indocilis lib.xiiii.c.i.x.
Faliscos alesus agamemnonis filius condidit lib.xii.cap.xix.
Fama filia terre sine patre genita libro.i.ca.x.
Fama herebi & noctis filia libro primo.ca.xxv.
Fatua quæ & fauna dicta ē soror: & uxor pyci pro dea honorata ē libro octauo cap.xi.& lib.i.cap.viii.
Fatua ponitur pro terra & maia matre mercurii libro. quarto ca. xxxv:
Fatuculus deus picus fuit rex ausoniæ libro octauo.ca.xi.
Fata q̄ disponūt hūana facta li.i.c.v
Fatum libro.i.ca.v.&.xxxii.
Faunus fili.pici regis ausonie deificatur li.viii.c.xi.sed.c.xii. fuit maritus & frater sentalinæ & uates.
Fauna fauni soror uirgis occidiſ qa uinū bibit li.viii.ca.xi.sed.c.xii. uocaſ fatua deificaſ & ponūtur multa bona: sed li.i.c.viii.fauna pro terra ponitur: & lib.iiii.c.xxxv.ponitur p terra & maia matre mercurii.
Faunos filios fauni uel Saturni deos nemorum libr.viii.cap.xiii.
Fauonius uentus occidentalis libro quarto.cap.liiii.sed.cap.lxi. ponitur eius ethimologia.
Faustulus pastor regis romulum nutriuit & remū lib sexto.ca.lxix. Sed plenius li.ix.cap.xl.&.xli.
Ebris mittitur in mundū pp
f aiatam statuā luteā a prometheo lib.quarto cap.xliiii.
Februus pluto est libr.octauo.ca.vi.
Februa iuno dicitur libr.nono ca.i.
Februo idest purgo lib.nono cap.i.
Fesulæ ciuitas tusciæ ab atlante possessa libro quarto cap.xxxi.
Iliæ danai fratricide conātur
f implere urnas sine fundis libro secundo.cap.xxiii
Filiæ priti regis argiuorū uerūtur in insaniam lib.xiii.cap.lvii.
Filiorū & filiarū noīa nyobis & amphionis lib.v.cap.xxx.
Fistula primo formatur a pane libro primo.cap.quarto.
f Legeton inferni fl.li.i.c.xiiii. se i plenius lib.tertio.c.xvi.
Flegon flamma est lib.ix.cap.xxv.
Flegeus thalaonis filius nil aliud lib. secundo cap.quarto.
Flegra ager thessaliæ ubi a Ioue deuicti sunt gigātes lib.iiii.ca.lxviii.
Flores sunt sacra ueneris magne li. tertio cap.xxii.
Flora uxor zephyri añ nuptias dcā cloris lib.iiii.ca.lvi.&.li.ix.c.iii. sed li.iiii.c.li.ponūtur oīa plene ubi dr̄ ditissima meretrix quæ faciens hæredē romanū populū uoluit singulis ānis celebrari eius natalis dies.
Florales ludi celebrantur a meretricibus nudis lib.quarto.ca.lxi.
Floralia sacra libro quarto cap.lxi.
Flumina oīa sūt filii terræ li.vi.ca.xix.
Flumina inferni libro.i.capitu.xiiii.
Fluonia Iuno dicitur lib.nono.ca.i.
Ortuna libro.i.cap.v.
f Forsores ueneris plāetæ nomen libro tertio cap.xxii.
f Rācisci petrarchæ laus li.i. phæmio & li.xiiii.ca.xix. & circa mediū.c.ponitur de eo illa gloria q̄ posset poni de aliquo mortali Idē i eodē ca.docuit Robertū regē i sexagenariū i arte poetica: & lib. xv.ca.vi.ponitur eius gloria in sciētia & noīa suorū librorū: & libr.xv. &.xiii.rogatur a Roberto ut sibi intitulet africam.
Frācisci de barbatino laus: & uirtus lib.xv. capitulo sexto.
Francho filius hectoris tenuit extremā germaniā lib.sexto cap.xxiii.
Francorū reges habent originē a filio hectoris lib.sexto ca.xxiiii. raus herebi & noctis filia lib. primo ca. xxi.
Fragor tempestuosus uentus libro. iiii.cap.quinquagesimo quarto.
Frixus filius atlāris regis thebarū ex nephile uxore cum helle sorore super ariete aureo fugit odiū inonis nouercæ lib.xiii.c.lxvi.ualde plene sed i.lxvii.ca.additur q̄ iuit ad colchos ubi arietē aureū Marti sacrauit uel superis & oetæ regis colchorū fit gener: a quo postea incautus occiditur oīa ualdē plene: sed stricti sunt posita lib.iiii.ca.xi.&.xiii.
Vcinus lacus est li.iiii.c.xv.
f Fulmen trisculum attribuitur Ioui libro.xi.cap.i.
Furiæ ifernales sunt filiæ acherontis & noctis lib.tertio.cap.vi.&.xxii.
Alathea neri filia spernens
g poliphemum amauit acim libro.vii.cap.xvii.
Callicinum qnta pars noctis libro.i. capi.ix.&.xxxiiii.
Galli sacerdotes eunuchi mrīs Deorum libro tertio.cap.ii.
Gallicus uentus lib.iiii.ca.liiii.
Ganimedes troi regis troiæ filius rapitur a tātalo rege phrygiæ li.vi.c. iiii. Idē stellificatur i signo aq̄rii lib. vi.ca.iii.Idē lib.ix.ca.ii.fit pincerna Iouis deposita hebe: & lib.xii.ca. xvi.datur troo a Ioue aurea uinea pro raptu ganimedis.
Garamas rex garamantum pater garamantis & iarbæ secundum quosdam lib.xi.cap.xi.
Garamas nympha filia garamantis regis garamantum Ioui Iarbam regem peperit lib.xi.cap.xi.
Garamas filius apollinis secundi: a quo garamātes & garama oppidū. lib.v.cap.nono.
Garama oppidum æthiopiæ a garamante filio apollinis secundi nominatur lib.v.cap.ix.
Garamātes populi æthiopiæ a garamante filio secundi apollinis nominatur.lib.v.capi.ix.& aliquid dicitur in primo prohemio lib.i.
Garaphia uallis ubi acthēō laniatur. suis canibus lib.v.ca.xiiii.
Garganus mons apuliæ occupatur. a diomede duce etholorū ædificante Sipontū ciuitatē alias arpū libro nono.cap.xxii.
Gelanor rex argiuorū priuatur rḡno & succedit danaus lib.ii.cap.xxii.
Geminorū signū fit ex castore & poluce lib.v.cap.septimo.
Genuinus socius eridāi genuā condidit libro septimo.ca.xli.
Genua a genuino conditur & noīatur libro septimo.ca.xli.
Genius deus q semper genitos tuetur: q & q̄nq lar uocatur & lares li. xii.cap.lxiiii.
Geon nilus ē ægypti fluuius lib.vii. cap.xxx:
Georgi agricultores dicuntur libro decimo.cap.x.
Gerion apud Dantem fraudē significat lib.i.cap.xxi.Idē lib.xiii.cap. i.occiditur ab hercule.
Geruasius tillleriensis scripsit ocia Imperatorum lib.ii.cap.xix.
Iaros insula delo adhæsit li
g bro quarto cap.xxi.
Gigas maximus nup inuētus est drepani lib.iiii.cap.lxviii.
Gigātes filii titanis & terre conanſ deos celo pellere sed fulminanſ li. iiii.c.i.sed.c.lxviii.dicti lib.dicūſ filii terræ nati de sanguie tytanorū. hr̄e pedes āguieos pepulisse deos usq; in ægyptū mutatis formis & debellanſ apud flegrā agrū thessaliæ oīa ualde plene & lib.i.ca.xiiii. ponuntur in inferno.
Laucus antedōis filius deus
g maris amaſ a cyrce quā pp syllā spreuit lib.iiii.ca.xiii. sed plenius lib.x.ca.ix.ubi ponūtur oīa poetica.
Glaucus filius minois regis cretensis adiueniēs scutū regnauit apud italos lib.xi.cap.xxviii.
glaucus filius sisyphi genuit bellorophontē lib.xiii.cap.lvi.lvii.
glaucus hippolyti filius occiditur i bello troiano lib.xiii.cap.lxi.
glauca saturni & opis filia lib.iiii.c. i.sed lib.viii.c.y.periit paruula.
glauces secundū quosdam Iasonis uxor per quam medea pellitur lib. xiii.cap.xxvi.
golias phylisteus a dauid superatur funda lib.iiii.cap.lxviii.
gopherius rex aquitanorum superatur a bruto lib.vi.cap.lvi.
gorgones credunt qdam fuisse hesperidas lib.iiii.ca.xxx. Sed plene ualde oīa poetica lib.x.cap.x.
gorgophones filius pseī ex andromeda uxore lib.xii.cap.xxvi.
gorges filia alias filius oenei regis calidonie in bello thebano moriſ. lib.ix.cap.xviii.
gorgition priami fuit filius ex castimura occidſ lib.vi.cap.xxxvi.
Ratiæ tres filiæ ueneris pri
g mæ quæ magna dr̄ libr.iii. cap.xxii.sed noīa & pprietates earū lib.v.cap.xxxv.
gratia filia noctis & herebi uel iouis & autonoi uel liberi patris & Veneris lib.i.ca.xvi.
gramen dicitur herba sacra marti. lib.ix.cap.iii.
græcorum mos fuit cū reos damnarent exilio in Italiam mittere li. tertio cap qnto.
grineo nemori præerat Mopsis ad oraculū apollinis li.v.ca.vi.

Annibalis uires debilitātur
h delitiis lib.iiii.cap.vi.
Hebalus filius arguli lachona a se noīauit hebalios lib.v.cap. xxxviii.
Hebes a Iunōe cōcipiſ comestis lactucis siluestribus li.ix.c.i.&.ii. eadē fit dea iuuētutis & pincerna Iouis sed priuaſ officio succedēte ganimede li.ix.ca.ii.Eadē maritatur herculi lib.ix.ca.ii.&.li.xiii.c.i.
Hecuba filia Cysei regis thraciæ: fuit uxor priami lib.vi.c.xiii.& i .i. phemio lib.i.uertiſ in canē
Hector priami & hecubæ fuit filius li.vi.ca.xxiii.ualde plene se li.xii. ca.xlvii.& ca.li.circa muros troianos cū balteo aiacis trahiſ & libr. xii.cap.lii.occidit patroclū.
Hecates luna ē lib.iiii.cap.xvi.
Heccates oceāi filia soli pepit oetā & cyrcen lib.vii.cap.iii.
Helēus priami & hecubæ filius uates isignis uide plene li.vi.c.xxv.
helēus pater æoli regis uentorum. lib.xiii.cap.xx.
helena fuit ledæ & tyndari alias Iouis filia li.v.c.xxxix.ipa rapiſ a theseo li.ix.c.xxxiii.& li.x.c.xlix.& li. xi.c.viii.sed li.vi.c.xxi.rapiſ a pip expugnata ciuitate sua sed aliter scribitur lib.xii.ca.xii.ubi oīa sunt plene scripta. & ualde plene li.xi. ca.vii.cap.viii.
Helenum oppidum in insula cytherea sub quo helena rapitur a paride lib.xiii.cap.xii.
helles filia athamātis regis thebarū cū frixo fratre fugiēs super aureo uellere i mare mergitur lib.xiii.ca. lxvi.sed plenius i eo lib.lxvii.
hellespontus ab helle puella regia: ibi submerse nomen accepit libro xiii.cap.lxvii.ualde plene.
hellanes græci sunt lib.x.cap.x.
hēnius poeta brūdusinus Scipiōis amicus li.xiiii.c.xi.Idē pauprimus scipionū sepulchro sepeliſ li.xiiii. cap.iiii.cuius maxime laudes ponuntur dicto lib.xiiii.ca.xix.
hercules & qcqd de eo diciſ a poetis scribitur ualde plene lib.xiii.c. i.& inde in secundo cap.occidit filios ex megera susceptos.
hercules a Ioue gignitur ex alcmena in specie amphitriōis lib.xii.c. xxviii.ualde plene: cuius natiuitas poniſ eodē lib.ii.cap.xxiiii.
hercules occidit nessum lib.ix.cap. xvii.sed plenius capit.xxxi.eiusdē lib.& lib.xiii.cap primo.
hercules pilat barbā cerbaro: quē traxit ad superos lib.ix.cap.xxxiii.
herculi oppresso ab albione & borgiōe datur a Ioue auxilium imber lapidum libro.x.cap.xii.
hercules liberauit hesionā quam dedit thelamoni lib.vi.cap.vii.
hercules cacū superat lib.xii.ca.lxv. sed plenius i eodem lib.cap.lxxv.
hercules primus primi Iouis filius ex lisyco cum apolline certauit de tripode: & eū superauit lib.ii.c.ix.
hercules secūdi Iouis filius ex asterie sorore lathōe p deo a tyriis colitur li.v.c.xlv.& nasciſ li.iiii.c.xxi.
hercules nili filius frigus conscripsit litteras. anteum superauit libro se primo.cap.xxxii.sed lib.i.cap.xl.i. tantum antheum superat.
hercules i generali lib.iiii.cap.xxx.
hercules diuisit calpem & abylam promontoria hispaniæ & itromisit mare lib.septimo.cap.xiii.
herculis columnæ sunt abyla & calpes duo promontoria occidentalia libro x.in prohœmio.
hercules in Italia mutauit sacra saturni libro octauo.cap.i.
hercules ex pallantia euādri filia genuit Latinū regem laurētū lib.xii. cap lxv.& lib.viii.cap.xvii.
herculis nomine insignitus est euander rex Archadiæ ob probitatem eius liboro.ii.cap.lxv.
herculis noīe insignitus est dionysius ob pbitatē sua lib.i.cap.xiii.
herebus filius demogorgonis & terræ pater parcarum lib.i.cap.v.
hermophroditus mercurii tertii & ueneris eius sororis filius a salmace nympha dilectus cū ea fit unū corpus lib.tertio.cap.xxi. licet ca. xx.aliquid dictum sit.
hermes uel hermias pp̄riū nomen tertii mercurii lib.tertio.cap.xx.
hermes trimegistus mirabilis scientiæ lib.iii.ca.xx.& aliqd dr̄ libro.v. ca.xxi.Idē ut patet ca.xxxiii.li.vii. dictus est mercurius nili filius
herma græce latine sonat interpres libro tertio.cap.xx.
heraclea urbs circa euxinum libro nono.cap.xxxiii.
hermonia filia mrīs & ueneris uxor Cadmi infelix monile suscepit a uulcano & uertitur in serpentem lib.nono.cap.xxxvii.& ualde plene lib.ii.cap.lxiii.licet aliquid dicatur lib.iii.cap.xxxix.
hermiona menelai filia ex helēa rapitur a pyrrho libro.xii.capi.xiii. ualde plene.sed plenius cap.xx.& cap.li.dicti libri.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

heſperus plãetæ nomẽ li.iii.ca.xxii.
heſperus filius aſiæ & iapethi impauit æthiopibus mauritanis lib. iiii. cap.xxix.
heſperus filius cephali & aureæ ſoluꝫ nomẽ reliqt lib.xiii.cap. lxv.
heſperius morſu ſerpentis occidit lib.ſexto cap.xxxi.
heſperia regio omnis occidua libr. quarto cap.xxix.
heſperides filiæ heſpi uiridariũ habuerũt cum arboribus aureis libr. q̃rto.ca.xxx. & lib.xiii.cap. i.
heſiõa filla'regis laomedõtis liberatur ab hercule & daf thelamõi lib. vi.ca.vii.& li.xii.ca.xl.& li.xii.c. i.
h Ilas filius athlãtis & hethræ aleæna occiditur lib. quarto cap.xxxii.
hiades ſeptem filiæ atlantis uel hiadis & ethræ ſtellificantur in fronte tauri lib.quarto.cap.xxxiii.
hiacus bacchi nomẽ lib. v.cap .v.
hymeneus ueneris & bacchi filius: deus nuptiarũ lib.v .capi.ca. xxvi.
hyminides deæ'pratorum & florũ. lib.ſeptimo.cap.xiiii.
hioneus bacchi nomẽ lib.v.c.xxv.
hipothous naturalis priami filius: lib.ſexto ca. xli.
hiperuius martis filius primo occidit anibal lib.ix.cap.xxxviii.
hircus imolabaf baccho li.v.c. xxv.
hircani in primo prohemio libro .i.
hircius ruſticus louẽ neptunnũ: & Mercuriũ ſuſcepit hoſpitio a quibus honoratis filium orionẽ meruit lib.xi.cap. xix.
h Omerus paup p æcus orbẽ circuẽs: in littore archadiæ cõpoſuit ſua opa .libro xiiii.ca.xviii.hic fuit pauprimus li. xiiii.cap. iiii. Eundẽ mortuum plures ciuitates gloriabantur ſuũ fuiſſe lib.xiiii.cap.xix.ubi ponunf ſũmæ laudes eius.
hominũ quædã propria lib.iii.ca.ii.
honor filius uictoriæ lib.iii. capi.x. &.xi.
honoris templũ erat Rome iunctũ cũ tẽplo uirtutis lib.iii.cap. xi.
horeſtes agamẽnonis fi.ex clitẽneſtra occidit pyrrhũ achillis filiũ li. ſexto cap.xv.& lib.xii.cap.xiii.ſed de eo ponuntur oĩa pleniſſime li. xii.cap.xx.&.l.
horeſtes horeſtis filius & hermiõæ horeſtiam regiõem. & horeſtides populos a ſuo nomine appellauit lib.xii.cap.xxiii.
horeſtia regio .ab horeſte horeſtis filio noiatur lib.xii.cap. xxiii.
horeſtides populi.ab horeſte horeſtis filio noiantur li. xii.cap .xxiii.
horus ſol dicitur apud ægyptios li. quarto cap'.iiii.
hore dicuntur filiæ ſolis & cronis li. quarto cap. iiii.
i Almẽus filius martis ex aſtochia uenit ad troiã cũ. xxx. nauibus lib.ix.cap .x.
Ianus benigne ſuſcepit ſaturnũ lib. octauo.cap. i.
Iapetus tytanis & terræ filius potẽtiſſimus apud theſſalos lib.iiii. ca. xxviii.
Iapetia ſoror phaetontis cõuertitur in arborem lib.vii.cap.xliii.
Iarbas rex getulorũ filius Iouis tertiã & garamẽtis didonem optauit coniugem lib.xi.ca.xi.Idem occupauit carthaginẽ li. ii.ca. lxi.
Iaſon Eſonius filius a pelia patruo mittitur p aureo uellere libro. iiii. cap.xii.ſed plenius lib.x. ca. xxxii. & pleniſſime libr.xiii.cap. xxvi.
Iaſius uel Iaſonius ex cerere plutonẽ genuit:& fulminaf li. viii.c.iiii.
Iaſius frater dardani fuit filius regiſ corinthi & electræ lib.quarto cap. xxxiii.& lib.ſexto cap.i.ſed occiditur a dardano lib.vii.cap .i.
Iaſius abantis filius nil aliud libr.ii. cap.xxxiiii.
Ieronymi doctoris laudes lib. quarto.cap.xviii.
Ignigena bacchi nomẽ lib.v.c.xxv.
Ignis duplex.ſ. elemẽtũ & elemẽtatus ii.xii.c.lxix.ubi fũt ualđ pulcra
i Lia numitoris filia ſacerdos ueſtæ marti pepit Remum & Romulũ:ſed uiua infoditur lib.vi.cap.lxix.& cap.lxxii. ſed plenius lib.ix. cap.xl.
Ilion ciuitas priami lib.vi.c.xiii. plene ẽt ponitur lib.xi.cap.viii.
i Mbriciator ſol dicitur libro quarto.cap.iii.
Indi notabiles nigredine in prohœmio.i.primi libri.
Inclepes mõs ſemper niuoſus in .i. phemio primi libri.
Intempeſtũ quædã pars noctis lib. primo ca.ix.& cap.xxxiiii.
Infernus & ubi ſit lib.i.cap. xiiii.
Inuidentia herebi & noctis filia lib. primo ca.xviii.
Inuidia differt ab inuidentia libro.i. cap.viii.
Inarimes mons ſuperpoſitus fulminato typheo lib.iiii.cap.xxii.
Ob uir ſanctus libro quar
i to.cap.xlv.
Idem ſcripſit librum ſuum. heroico carmine lib.xiiii.cap .xvi.
Ioethaon filius laomedontis lib.vi. cap.ſeptimo.
Iolaus filius ariſtei in ſardinia domiuium tenuit lib.v.ca.xvi.
Ioſeph ſomnium lib.i.cap. xxxi.
Iſcla inſula uicina bais
Ithatona miniſter ſomni libro primo cap.xxxi.
Interduca Iuno dicitur lib.ix.cap.i.
t Vbal inuenit muſicam lib. primo cap.quarto.
Iulius aſcanius æneæ filius libro ſexto cap.xliii.
Iulius Cæſar naſcitur ex familia Iulia lib.vii.cap.liii.&.liiii.
Iulia familia naſcitur a Iulio filuio libro ſexto cap.lxxii.
Iulius proculus ex ſtirpe æneæ libr. nono.cap.xli.
Iudices laudãtur: & reprehenduntf lib. xliii. cap.quarto.
Iuno regina deorũ ſaturni & opis filia Iouis ſoror & coniunx & oĩa poetica libro nono cap.i.
Iuno eodẽ partu naſcif cũ Ioue lib. ſecundo ca.i.& lib.iiii.cap.i.
Iuno adiit domũ ſõni li.xi.ca.xviii.
Iunoni lacinie templũ cũſtruxit hercules lib.xiii.cap.i.
Iuno uulneraf ab hercule li.xiii.c.i.
Iuno mouit furias in athamantẽ & inonem lib.xiii.cap.lxvi.
Iuno fuit thebanis infeſta libro tredecimo cap.lxvi.
Iuno uentos mouit contra Iouem: quare claudunf in cauernis ſubiperio æoli lib.quarto cap. liii.
Iuno fugiẽs gigãtes mutatur i uaccam libro quarto cap.lxviii.
Iuno maxime honoratur a Samiis: libro nono in prohœmio.
Iuno oeſtrum imiſit yoni cõuerſæ in uaccam libro ſeptimo cap.xxii.
Iunonis mirabile templum i ſamo: libro nono in prohœmio.
Iuno alũna neptunni li. decio.ca.i.
Iuno.i.terra lib.ii.cap.iii.& lib:q̃rto cap.liiii.&. lxviii.
Iuno in forma boreæ decepit ſemelem libro ſecundo cap.lxiiii.
Iuno uult Iouem regno priuare lib. quarto cap.xviii.
Iuno interdicit lathõæ omnẽ terrã: & contra eam immiſit phitonẽ ſerpentem libro quarto cap .xx.
Iuppiter primus filius ætheris & dei libro ſecundo capi.i.idem libro ſecundo cap.ii.dicif lyſamias maxime uirtutis:Idem lib.quarto ca. lxvi.lychaonem uertit in Lupum. Sed lib.y.cap.i.dicif q̃ primus fit

idem cum Ioue ſecundo: & ponũtur plurima laudabilia facta ſua.
Iuppiter ſecundus cæli filius arcas homo & athenienſiũ rex fuit libr. primo cap.ii.ſed lib.v.ca.i. dꝫ eſſe idẽ cũ Ioue primo & ponunf plurima laudabilia facta eius.
Iuppiter tertius homo cretẽſis Saturni & opis filius eodẽ partu naſcitur cũ Iunone habitauit i mõte: olympo: phibuit gẽtes comedre. humanas carnes:honorifice ſepelitur in aulatia oppido cretenſi: & colebatur p ſummo deo: & multa alia attributa Ioui li.xi.c.i.idẽ li. xiii.cap.i.In forma amphitriõis cõcubuit cũ alcmena & gẽuit hercule.ponũtur:& q̃dam alia lib.ii.ca. ii.ſed libr. viii.ca.i.amputat ſaturno teſticulos quem regno priuat & apud inferos ſigat.Et lib.x. ca. primo priuat ſaturnũ regno & li. tertio cap.xxiii.amputat ſibi teſticulos.idẽ lib.quarto cap.lxviii.cũ Saturno bellũ gerit:qđ gygateũ: dꝫ:& pugnaf apud flegrã.idẽ ponitur libro octauo cap. primo ual de plene & lib.xi.cap.i. idẽ fugiẽs gygantes mutatur i aquilam & fugiens' typhoeũ mutatur in Arietẽ. lib.quarto cap.lxviii. idem liberat ſaturnũ cũ uxore captum a tytõo libro tertio.ca.quarto.idẽ pugnat contra tytanos lib.quarto capi .i. & libr.xi.cap.i.idẽ partitur regna cũ fratribus lib. octauo capi.vi.& lib.xi.cap.i.idem tenuit iunonem uinctã cathenis aureis lib.ix.cap. i.idẽ apud cretẽſes colitur p ſummo deo lib.vii.ca.i.& lib.xi.cap.i. idẽ in pauco monte prio aram ſtatuit libro tertio cap .i.
Iuppiter olimpus q perides athenienſium priceps fuit lib.ii.ca.ii.
Iuppiter liceus libro primo cap.
Iuppiter maximus optimus dicitur a romanis lib.ii.cap. ii.
Iuppiter idiges æneas dꝫ li.vi.c.lii.
Iuppiter in generali in ſecundo prohœmio libri primi.
Iuppiter cõcubuit cum ſemele qua fulminata eductus eſt bacchus libro ſecundo cap.lxiiii.
Iuppiter tenet ſub pedibus eonias. ſolis filias lib.quarto cap.quinto.
Iuppiter ſtuprauit antiopiam libro quarto cap .ſeptimo
Iuppiter dat minoi formoſiſſimum taurũ ut eũ immolet ex quo paſiphe peperit minotaurũ li.quarto. cap.decimo.
Iuppiter octam patrem medeæ re
gno expulit lib.quarto capi .xi.
Iuppiter briareũ detrufit ad inferos lib.quarto ca.xviii.
Iuppiter ex latona genuit apollinẽ: & dyanam lib.quarto ca.xx.
Iuppiter uerſus in aglã cõcubuit cũ aſterie ſorore lathõæ lib.iiii.c.xxi.
Iuppiter fulminauit thyphoeum li. quarto ca. xxii.
Iuppiter nutritur a plyadibus libro quarto ca.xxxiiii.
Iuppiter aer ẽ libro quarto ca .liii.
Iuppiter ponitur quãdoq; tãtum p elemento ignis quãdoq; pro igne & aere libro nono.ca.primo: & libro.xii.ca.lxix.
Iuppiter qui tantalus dilcebatur rapuit ganymedem lib.vi.ca.ii.
Iuppiter abſtinuit a concubitu thetidis propter reſponſum prothei li. vii.ca.xvi.& lib.xii.c.xlix.
Iuppiter in ſpecie cigni cũ leda concubuit lib.v.ca.xxxix.ubi ſatis plene.plene ẽt lib.x.ca.vii.
Iuppiter in ſpecie amphitrionis genuit herculem ex alcmena lib. xii. ca.xxvili.
Iuppiter larem uel laram uel larunda priuauit lingua libro duodecimo cap.lxiiii.
Iuppiter amauit iuturnam libr. xii. cap.xliiii.
Inturna dauni filia ſtupratr. a ioue fit nympha numici fluuii & turno fratri fauit aduerſus æneam:alias ulciatur a latino rege & ſubmergitur in numico lib.duodecimo ca. xl.cadem amatur a ioue libro.xii. cap.xliiii.
Iuuenalis poeta fuit de aquino lib. xiiii.ca.xv.& decimonono.
l Abor herebi & noctis filius lib.i.ca.xvii.
Labdacius iunior filiorum agenoris miſit laium filium ſuum thebas: alias ipſe filius phœnicis uenit thebas lib.ſecundo ca.lxviii. &.lxix.&.lxx
Laberinthus carcer fabricaf i creta a dedalo lib.quarto ca.x.
Laberinthi fuerunt quattuor libro. octauo in prohœmio.
Labicus qui prius glaucus dicebaf filius minois regnauit apud italos a quo & ipſi labici dicti ſunt libro xi.cap.xxviii.
Labici itali dicunf a labico filio mynois lib.xi.ca.xxviii.
Lacinius latro italiæ orã uaſtãs occiditur ab hercule cõſtruente templum Iunoni lacintæ lib.xiii.cap.i.
Lactãtius ſignis hõ ſcripſit ſup Statio in prohœmio lib.i.
Lacheſis una parcaꝝ lib.i.capi.liii.
Lacedæmon Iouis ſecundi & taygetæ agenoris filiæ natus li.ii.c. xlv. ſed li.iiii.ca.xxxviii. atlas pater & pleon mater taygetæ dicit: idẽ cõdidit lacedæmoniã ciuitatem lib. quinto.cap.xxxv.
Lacedæmonia ciuitas cõdif a lacedæmone lib.v,ca.xxxv.
Lachoon regis priami filius phœbi ſacerdos equum ligneum græcorũ haſta peuſſit lib.vi.ca.xlii.
Lactea uel combuſta uia in cælo libro ſeptimo ca. xli.
Lacus fucinus libro quarto ca. xv.
Ladon fiuuius lib.i.cap. quarto.
Laertes pater ulyſſis lib.quarto ca. xl.ſed.lib.xi.ca.xxxvii. &.xxxviii. dicif filius Archiſii.
Lalus iunior ex filiis labdacii ex ſyria uenit thebas libro ſecũdo ca. lxviii.&.lxix.&.lxx.
Lamius lidii filius nepos erculis li. tredecimo cap. xix.
Lamech arcus & ſagittarum reperitor lib.ſecundo capi.lxxvi.
Lãpes unus ex ſolis egs lib.iiii.c.iii.
Lamirus filius herculis ex yole lib. tredecimo cap.xviii.
Lamius uel latinus mons Ionius libro quarto ca.xvi.
Lãpus laomedontis filius nil aliud. lib.ſexto cap.ſeptimo.
Lamperuſa ſoror phaetõtis mutaf in arborẽ lib.vii.ca. xliii.
Langia fluuius lib.v.ca.xxix.
Laodomia filia bellorophontis ex achimene cõiuge Iouitertio ſarpedonem peperit regem lyciæ libro tredecimo cap .lviii.
Laodomas filius alcinoi regis: Nil aliud libro .x.cap.xxii.
Laodices priami filia nupſit licaõlo filio anthenoris regis thraciæ lib. ſexto cap.xvii.
Laodices filia agamẽnonis ex clytẽneſtra lib.xii.ca.xvii.
Laphyta filia apollinis.a qua laphitæ populi theſſaliæ dicunf libro.v. cap.quarto.
Laphytæ populi theſſaliæ denominatur a laphita filia apollinis libro qnto ca.iiii.hi lib.ix.cap.xxvili. ra puiſſe uxorem perithoi niſi theſeus defendiſſet.
Lares fuerũt duo filii mercurii nepotis atlãtis ex lare uel lara uel larunda filia almonis ſic a noie matris dicti.alias lares & genii eorũ dem deorũ ſunt noia Lares enim ſunt dei priuatorũ i domibus ubi

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

ponitur consuetudo calendarum ianuarii seruata in domibus circa ignem lib. xii.cap.lxiiii.
Lara uel lares uel larunda nympha filia almonis lingua priuatur a ioue & peperit duos filios mercurio quos pater a matre nominauit lares libro.xii.cap.lxiiii.
Latinus rex laurentum filius ulyssis ex circe libro quarto cap.xiiii.& libro xi.cap.xliii.
Latinus rex laurentum fauni regis & maricæ nymphæ filius: alias nepos & herculis filius: alias ulyssis: & cyrcis pater lauiniæ plene lege: lib.viii.ca.xvii.& cap.xviii. occiditur. Idẽ uitiat iuturnã turni sororẽ lib.xii.cap.xl. Idẽ li.xii. cap. lxvii. dicitur filius herculis palantẽ filiæ euandri.
Latinus herculis filius susceptus ex fauni filia a qbusdam aduenticius creditur lib.xiii.cap. xiiii.
Latinus syluius Aeneæ syluii filius rex albæ lib.vi.cap. lviii.
Lathona cey filia li. iiii.cap. xix.sed ca.xx.pepit ioui appollinẽ & dyanam fugatur a phytone serpente: misso a iunone: & licios rusticos mutauit in ranas.
Latium pars italiæ dictũ a latebra: saturni libro octauo cap.i.
Laurentalia festa instituit Romulus libro nono cap.xli.
Laurus mõstrat uera somnia: & dedicaᷣ apollini li.ii.c.ix.& li.v. c.iii. sed li.vii.cap.xxix. ipsa dedicatur apollini : nec fulminatur: & ex ea coronantur poetæ.
Lauinia filia latini regis laurentũ p missa uxor turno datur æneæ li.vi ca.lii.idẽ dᷣ lib.viii.cap.xviii.
Laudemõ rex Troiæ & filius regis ilionis deos delusit.Sed ab hercule uita & regno priuatur li. vi.c.v. & ca.xiii.sed lib.vii.c.xlviii.delusit deos quare nobiles uirgines obiiciuntur mõstro & lib.xi. cap.xl. sepelitur super porta Scea.
Lausus numitoris filius ab amulio occidiᷣ li.vi.c.lxix.&.lxxi. sed ualde plene lib. ix.ca.xl.
l Earchũ isantẽ occidit athamas pater insanus lib.ii.ca. lxvii.& lib.xiii.ca.lxvi.&.lxix.
Leda uxor tyndari libro.v.c. xxiiii. sed ualde plene lib.xi.ca.vii.
Leõtius pilatus thessalonicẽsis plenissime describitur lib.xv .ca .vi. licet aliqua ponatur lib.ii. cap .ii.
Leo nemeus & leo theumesius superatur ab hercule lib.xiii.cap.i.
Leonum ꝓprietates lib. iii.cap .ii.
Leones trahũt currum matris deorum lib.iii.cap.secundo sed plene ualde lib.x. cap.lvii.
Lesbon mitylenam Cice.habuit libro quarto cap. octauo.
Letũ mors dᷣ libro.i.ca . xxxii.
Letheus fluuius inferni filius flegetontis lib.iii. cap. xvii.
Leuchotoes filia orcami regis uiriata a phœbo uiua sepelitur a patre lib.xii.cap.xxxvii.
Leucothoen deam marinam dicũt quæ primo dicebatur yno uxor athamantis lib.ii.cap.lxvii.& libro. xiii.cap. lxix.
Leuconothus uẽtus occidẽtalis lib. quarto cap. iiii.
Leucosia nomen unius syrenarum libro septimo cap.xx.
l Ibouotus uentus meridionalis lib. quarto cap. iiii.
Libs uentus occidentalis libro quarto cap. iiii.
Libya regis africæ impletur serpentibus ex meduseis guttis lib.x. ca. xi.& libro secundo cap.xx. denominantur a nomine reginæ.
Libya filia epaphi & casiopæ busiridis mater a se libyam partẽ africæ nominauit lib.ii.cap.xx.
Liber pater nutritur a pleyadibus libro.quarto ca.xxxiiii.sed lib.ix. c. xxv.ponũtur omnia poetica & li. ii.cap.viii.dicitur iouis filius: & triumphasse de indis & lib.xii.c.xxv. occiditur a perseo.
Liber primus primi iouis filius frater & uir ꝓserpinæ ex ea mercuriũ genuit libro secundo ca.xi.
Liceus libro primo cap. quarto.
Licus tyrãnus thebis ab hercule occiditur lib. secundo cap.lxviii. & libro tertio cap. primo.
Licus uel licius sol dicitur libro.iiii. cap. tertio.
Licia regio est libro.iiii.cap. xx.
Licii populi cũ rhodiis pugnant li. quarto cap .xx.
Lychaõ rex archadiæ filius tytanis: & terræ Ioui parans insidias in lupum uertitur cum primo inuenisset bellorũ inducias libro quarto. cap. lxvi.
Lichaõ filius priami ab achille submergitur in catnandro fluuio lib. sexto cap.xxx.
Lichaonius filius anthenoris regis thraciæ laodicem Priami filiã uxorem habuit libro sexto cap. xvii.
Lichione filia dedalionis mercurio & phœbo peperit: deinde occidiᷣ a dyana libro undecimo capitulo decimoseptimo.
Lichastes naturalis filia priãi uxor: polidamantis anthenoris filii lib. sexto capit.xviii.
Licastes formosissima meretrix ericem ex bute concepit lib.decimo. cap. quarto.
Licẽmones a marte originẽ ducẽs tlipolemo nepote suo & filio herculis occiditur li.xiii.cap .xi.
Lidus filius herculis & yolæ lib. tredecimo.cap.xviii.
Lieus bacchi nomẽ lib. v.c. xxv.
Ligur filius eridãi ducis lib. vii.capitulo.xli.
Ligur uel ligus phaetõtis filius a se ligures populos nominauit libro septimo cap.xlii.
Ligures populi a ligure phaetontis filio nominantur libr.vii.cap. xlii.
Licurgus rex thraciæ dryantis filius oculis priuatur a superis & crura sibi amputat credẽs incidere uites alias in mare proiicitur li.xi.c. xxii ualde plene.
Ligia nomen unius syrenarum lib. septimo cap. xx.
Lynceus filius egysti solus ex.l.fratribus pietate hipmestræ uxoris euasit lib.ii.cap.xxii. sed.ca. xxviii. uocatur linus: & pulso danao apd argos regnauit.
Linceus Rex thebarũ occiditur ab amphione libro quinto ca.xix.& libro quarto cap.septimo.sed plenius lib.x.ca. xxviii.
Lincus rex thraciæ uoluit triptolomũ ministrũ cereris occidere: sed mutatur in lyncem libro octauo: ca.quarto ualde plene.
Lynces trahunt currum bacchi lib. quinto.cap. xxv.
Linus apollinis secundi filius & psamachæ crotopi regis filiæ deuoratur a canibus lib.v.cap.septimo.
Linus filius egisti solus ex.l.fratribꝰ pietate hypermestræ uxoris euasit & pulso danao patruo apd argos regnauit lib.ii.cap.xxviii. Sed ca. xxii.uocauerat eũ lynceum.
Linus alius a superiori filius apollinis in musica uir mirabilis lib. quarto cap.septimo sed lib.xiiii.c. viii. dicitur unus ex tribus inuentoribus poesis.
Lippara insula officina uulcani lib. decimo capitulo.xvi.& libro duodecimo cap.lxix.
Liriopes nympha cephiso falso peperit narcisum libro septimo cap. quinquaegsimonono.

Lisanis apud archades homo æstimatiõis per maximæ lychaonem regno priuãs uocatus ẽ Iuppiter lib. q̃rto cap.lxvi. & lib.ii.cap.ii.
Listregones populi ad quos naufragus deuenit ulysses lib.xi.cap.lx.
Lisidices filia pelopis ex hipodamia peperit alcmenam matrẽ herculis lib. xii.cap.quarto.
Lis est idem quod litigiũ lib.i.ca.iii.
Litigiũ filius demogorgonis & chaos a patre in cælum iacitur libro. i.ca.tertio. sed lib.quarto.ca. iiii.
Litigium dolens a ioue de cælo pulsum contra iouem uentos armauit: quare iuppiter eis præfecit æolum & clausit in cauernis.
l Ocri populi itali ex uoto uirginis filias ad quæstũ meretriciũ posuere lib.xi. cap.quarto.
Loquendi principium ubi sunt aliqua ualde pulchra lib.xii. cap.lxix.
Losias sol est lib. iiii. cap.tertio.
Lothophagi populi ad quos naufragus peruenit ulysses lib.xi.cap.xl.
l Vcani habent fluuiũ acherõtem lib. tertio.cap.v.
Lucifer stellæ nomẽ lib.tertio cap.xxii.idẽ lucifer tertii iouis filius & auroræ ex trachinna nympha ceym & dedalionẽ genuit lib. xi.cap.xv.
Lucina luna est lib.quarto.cap.xvi. & lib.ix.cap.i.
Lucius tarqnus superbus seruilium tarqnum romæ regnantẽ occidit lib.xii.cap.lxxviii.ualde plene.
Luna hyperionis filia & soror solis cũque sibi attribuuntur ꝓprietatũ isignibus lib.iiii.cap.xvi.& fugiẽs gigantes libro.quarto.capi.lxviii. mutatur i phelem.i.dãnã.& declaratio lunæ nominis libr.v.cap.iii. & eius equi ponũtur lib.iiii.ca.xvi
Lupanaria prio apud etholos i græcia iuenta sunt lib.vii.ca.xx.& lib. ix.cap.xl.dicuntur a lupa.
Lupus ẽ aĩal martis lib.ix.cap.iii.
m Acies mittiᷣ i mundũ ꝓpier ꝓmetheumq aiauit statuã luteã li.iiii.c.xiiii.
Machaõ filius æsculapii isignis medicus li.v.c.xx
Marchomãnus priami filius consedit in parte turingiæ li.vi.c.xxiii.
Machareus filius æoli regis uentorum fugiens iram patris quia grauidauerat canacẽ sororẽ factus ẽ sacerdos apollinis delphici li.xiii. cap.xxi.& lib.xii.ca.xx.&.lii.fecit Pyrrum fraudulenter interfici ab horeste
Macrobius dicit solem oium rensi: causam esse lib.i.in.i.prohœmio.
Magi ex sabeis uenerunt in syriã li. tertio in prohœmio.
Maya filia Atlantis Archadis : ioui mercurium peperit: sola ex pellicibus a iunone diligitur deificatur: & per mayã intelligebãt terrã: cui sus prægnans mactabatur li.quarto cap.xxxv.sed lib.xii.cap.lxix.dᷣ uxor uulcani quod etiam ponitur in ꝓdicto cap.xxxv.
Maiestas filia honoris & reuerẽtiæ: lib.iii.cap.xi.& .xii.
Maiasta uel maiestas uxor uulcani secundũ quosdã lib. xii.ca.lxix.
Mane prima ps diei lib.i.ca.xxxiiii.
Manthon filius byãtis amithaonis. ex pyrrho uxore lib. xiii.ca .xxxix.
Matho filia thyiesiæ uatis fugit uictores thebarũ lib.v.cap.vi.sed li. vii.cap.ii.mantuã ciuitatẽ cõstruxit & lib.xii.cap.ii. iubens thebãis sacrificare lathonæ repræhẽditur a nyobe regina.
Mãtua ciuitas cõditur a manthone filia uatis thyresiæ lib.vii.ca.v.
Mars iouis & iunonis filius uel iunonis tantum &c. Deus belli lib. ix.cap.tertio ubi plene sunt posita oĩa poetica licet aliqua dicta fuerint.c.i.Sed lib.iii.cap.xxii. ponitur domus eius iter cælestia: & li. x.c.xlvii.carceraᷣ ab otho & ephyalte liberatur tñ a mercurio iubẽte iunone & lib.ix.ca. iiii. ponitur uirtus eius super natiuitate: dum modo sit in domo ueneris.
Marsia ponitur in tutela bacchi: & certamen ipsius cum apolline lib. v.cap. xxv.
Marsi sunt populi in italia lib.quarto cap.xii.
Marica dea littoris:& quandpq; intelligitur uenus lib.viii.ca. xvii.
Marmosa statua alias eburnea uertitur in uerã fœminã lib.ii.ca.xlix.
Mare mediterraneum irrigãs terrã fluit inter calpẽ & abilam libr.x.in prohœmio.
Mare rubrum dicitur erithreum ab erithreo rege lib.xii.cap.xxxviii.
Mare erithreum rubrum dicebatur antiquitus lib.xii.cap. xxxviii.
Maris summa laus lib. x.ca .xvi.
Mariandiana ciuitas lib.ii.cap.lv.
Mater magna terra ẽ lib.primo ca. octauo.
Matrona iuno dicitur libro nono capitulo.i.& lib.xiiii.cap. v.
Mater deorum amauit athym deorum puerum libr.tertio capi.ii.
Et in eodem.cap.habet sceptrum uestes ramis & herbis ornatas.Sacerdotes eunuchos pulsantes tympana.Sedes uacuas circũ armatam ambiunt turrium coronam Et eius quadriga trahitur a leonibus lib.tertio.cap.ii.
Quãtheus unus ex equis plutonis lib. octauo.cap.vi.
Meander fluuius scribitur plene li. vii.cap.lx.
Medæa filia oetæ regis colcorum ex ipsea cõiuge iasonem liberauit absirthum fratem laniauit. esonẽ decrepitum fecit iuuenescere peliam laniari a filiabus:& abdicata a iasone creusam cum tota regia cõbussit: occidit ꝓprios filios. Aegeo regi athenarum medum peperit. Tãdem cum iasone ad colchos reuersa est & patrem regno priuatũ in regno restituit iasonis uiribus: & apud Romanos pro dea colitur lib.iiii.cap.xii.multa etiam ponũtur lib.xiii.cap.xxvi.sed.xi.capitu. lib.quarti.dicitur q iason qui eũ regno priuauerat iam senem in regno restituit.
Medæa fecit esonẽ iuuenescere lib. quarto.cap.xii.& libro decimotertio capi. xxv.
Medea fecit peliam a filiabus occidi lib.iiii.cap.xii.sed plenius lib .x. cap.xxxii.&.xxxiii.
Medæa creusam creontem: & totã regiam cõbussit libr.xiii.cap .lxiii. sed plenius lib.quarto cap.xii.
Medæa ab ægeo rege fugit li. quarto cap.xii.& lib.x. cap. iiii.
Medæa reuersa in gratiam iasonis. pulsi a thessalia redit ad colchos: lib.x.cap.iiii.
Medæa patri regnũ restituit: & tot bona egit q deificata est lib. quarto cap.xii & lib.xiii.cap.xxvi.
Medus fuit medeæ & ægei regis filius lib.iiii.cap.xii.& lib.x.c.xlviii. sed cap.iiii.a se uel a matre mediam dixit.
Medusa phorci filia: cum sororibꝰ & proprietatibus ualde plene lib. decimo cap.decimo eadem cum neptuno concubuit in templo mineruæ.quare capilli eius facti sũt ãguinei: Perseus sibi caput amputat nascitur pegasus.& ubi ipsa tur serpentibus ex guttis cadentibus libro decimo cap. undecimo. Eadem regia ditissima superatur a perseo libro quarto capitulo trigesimoprimo.

VNIVERSIDAD DSALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Mediſcaſtis naturalis filia priāi nupſit polippo lib. vi. ca. xix.
Medicina: latuit gngentis ānis li. v. cap. xx.
Medicinā innouauit ypocras lib. v. cap. xx.
Megalis frigius docuit ſabios diſcipliná augurādi. lib. xii. cap. lxxv.
Megera furia iſernalis acherōtis & noctis filia lib. tercio. cap. octauo.
Megera uxor herculis mactatur a eo. lib xii. cap. ii.
Megareus filius onchesti nil aliud lib. x. cap. lvi.
Megapēntis filius menelai ex capti ua lydia lib. xii. cap. xiiii.
Mezentius rex agillinæ occidit lib. vi. cap. lii. & liii.
Melampus amichaonis filius preti filias putantes ſe uaccas liberat q̄ re fit gener regis lib. ii. cap. xx. & lib. xiii. cap. xxvi.
Melāpus uates lib. x. c. xliii.
Melāpus marinus lauiæ poſt æneā genuit latinū filiū lib. viii. c. xviii.
Melampus filius atrei nil aliud libro xi. cap. vi.
Melicertā ſubmerſit vno mater & ſe cū illo lib. ii. cap. lxvii. & lib. xiii. cap. lxvi.
Melanconia triſticiæ mater lib. tertio. cap. quartodecimo.
Melantho pthei filia uitiatur a neptuno lib. vii. cap. lx.
Melon nilus eſt ægypti fluuius lib. ſeptimo cap. xxx.
Meleager primus ſouis archadis filius armis calidoniā occupauit li. ix. cap. xi.
Meleager oenii regis calidoniæ filius & altheæ: qui athlantæ uirgini a ſe dilectæ dedit caput apri: occidit duos auunculos lib. ix. ca. xiiii. ſed plenius cap. xix. libro. ix. ca. xi. meleager dictus eſt mars.
Mela filius ptaonis nil aliq̄ li. ix. c. ii.
Melion neptuni filius pene aneſtore occiditur lib. x. cap. xxiii.
Meliſſus rex cretæ hūit amaltheam & meliſſam filias: quæ ifantem nutriuere ſouem lib. xi. cap. i.
Meliſſa filia meliſſæ regis cretæ cū amalthea ſorore nutriuit iouē infantem lib. xi. cap. i.
Memphis. ciuitas in egypto condit ab ape lib. ii. cap. quarto.
Mens mūdi ſol df lib. q̄rto. c. tertio
Menuluna eſt lib. q̄rto. capi. xvi.
Menas iouis tertii filia mēſtruis floribus præeſt lib. xi. cap. xl.
Men defectus ſonat lib. xi. cap. xl.
Melon filius tytonis ex aurora li. y. cap. nono. ſed ab achille occiditur & mutatur i auem libro ſexto. ca. decimo.
Menoniæ aues natæ ex faullis menonis lib. vi. cap. x.
Menalippus a tydeo fratre inaduertenter occiditur ualde plene libro ix. cap. xxi. & xxiii.
Menalippus alius aſuperiori tydeū occidit quadā ſagitta in bello thebano lib. ix. cap. xxi. & xxxiii.
Menalippes ſofor antiopæ regiæ amazonum ab Hercule redditur reginæ acceptis pro recompenſatione armis reginæ lib. v. ca. xlix.
Menealaus phyſtinis filius uel atrei ſecundum alios lacedæmonū rex & maritus helenæ libro. xii. capi. xli. ualde plene.
Mendacii deſcriptio cum ſeptē ſpeciebus mendacii.
Mercurius primus primi iouis filius nnncius & interpres deorum libro. ii. ca. xiii. & lib. tertio capi. xx.
Mercurius ſecūdus liberi & proſerpinæ filius furatur uaccas appollinis uidente batho: quem poſtea uertit inſaxum. Et iraſcitur cum apolline & concordat lib. ii. ca. xii. licet in .xi. cap. fuerit aliqua mētio de eo. & .xiiii. cap. genuit Autolonium furem ex lichionæ. idem cō firmatur lib. xi. cap. xvii.
Mercurius tertius cælo patre & die mater natus ſerpentem circūuolutum baculo & alia inſignia mercurialia ferēs ex uenere ſorore genuit hermofroditum. li. tertio. ca. xx.
Mercurius quartus fluminis nili filius fuit hermes triſmegiſtus lib. vii. cap. xliii.
Mercurius quintus filius mercurii filii nili fluminis habuit omnia inſignia mercurio atributa & gallus apponitur eius cingulo libro. vii. cap. xxxvi.
Mercurius iouis tertii filius ex maya athlantis filia habuit omnia inſignia mercurialia: dicit nuncius deorum: deus eloquentia: tegitur galero: & omnia poetica ponunt ad plenum lib. xii. cap. lxi. Idem lactatur a iunone lib. q̄rto. ca. xxxv. & lib. ix. ca. i. idem lib. xii. ca. lxiii. genuit duos lares ex laſ filia almonis Eidem lib. q̄rto cap. xxxv. ſacrificabant mercatores
Mercuriis omnibus dantur eadem ornamenta: ſed nō eadem deitas qa alius medicinæ deus alius mercatorum: alius furum & cæ. libro xii. cap. lxi.
Mercurius in generali fuglēs gigātes uertitur in ciconiam lib. quarto. cap. lxviii.
Mercurius argum oculatum occidit lib. vii. cap. xxii.
Mercurius martem a carceribus liberat lib. x. cap. xlvii.
Mercurius ligat pmetheum ſuper caucaſo monte ut lanietur ab aulbus lib. liii. cap. xliii.
Mercurius mittit armenta ad littus ubi ludebat europa lib. ii. cap. lxii.
Mercurius ducit animas ad letheū quas uult reuerti ad corpora libr. tertio cap. xliii.
Mercurius præmonuit ulyſſem: ut non tranſformaretur a cyrce libr. quarto cap. xiiii.
Mercurii planetæ proprietas li. xii. cap. lxi.
Meroes coniunx polibi regis corinthiorum lib. ii. cap. lxx.
Meropis athlantis & pleyonis filia nupſit iſypho corinthiorum regi & peperit laertem patrem Vlyſſis lib. quarto cap. xl.
Merops uxor atrei cum thyeſte cognato adultera magnorum malorum cauſa fuit lib. xii. cap. quinto pleniſſime.
Merops ægyptius imperās æthyopibus fuit maritus clymenis libro vii. cap. xl.
Meretrices nudæ celebrabant feſta floralia lib. quarto ca. lxi.
Merulæ auis naturalis pprietas li. quarto cap. lxviii.
Mera priti & anchiæ filia occiditur a diana lib. ii. cap. xxxi.
Meridies quædā pars diei lib. i. ca. xxxiiii.
Meridium idem ibidem.
Meſapus neptuni filius ferro inuulnerabilis & incōbuſtilis turno fauit cōtra æneam lib. x. capi. xxv.
Metus filius herebi & noctis cū oibus miniſtris ſuis lib. i. cap. xix.
Metres pater dydonis lib. ii. c. lviii.
Icone inſula lib. q̄rto. c. xxi.
m Mida oia tactu ſuo uertebat in aurū lib. i. cap. xxiii.
Miletus ſolis filius a ſuo noie citatē cōſtruxit i leſbo: poſtq̄ territus: a ioue nō potuit minonem ſenem inuadere lib. iiii. cap. viii.
Miletenes uel miletena ciuitas i leſbo a mileto cōſtruit lib. iiii. ca. viii.
Minerua prima naſcit a uertice ionis lib. ii. cap. iii.
Minerua ſecundi iouis filia apollinem primum ex Vulcāo peperit lib. iii. ca. xviii. & xix. cadē ut patet

li. v. c. xlvii. q̄ fuit fuentrix bellorū bellona dicit ſoror & auriga martis: & cū neptūno certauit de ſpoſitione nominis athenarum.
Minerua iuentrix quadrigarum filia iouis lib. vii. cap. xii.
Minerua nili filia ab ægyptiis colitur lib. vii. cap. xxxi.
Minerua. v. pallonē uel pallantē gigātem & patrē proprīū occidit ārepallas dicitur lib. iiii. capi. lxiii. hæc habet talaria lib. iiii. c. lxi. ii.
Minerua i generali capillos meduſæ mutauit i angues lib. x. cap. x.
Minerua ſpondet auxilium prometheo ad imaginem hois ex luto factam lib. iiii. cap. xliii.
Minerua aduerſatur uulcano petenti eius concubitum & naſcēt ericthonius lib iii. ca. iii. ſed plenius libro xii. cap. lxx.
Minos iouis tertii & europæ filius rex creten ſius i ſicilia in oppido camerino occiditur lib. xi. cap. xxvi. ubi plene ponūtur oia poetica. idē dedit zonam incinctis italis & regnauit i italia lib. xi. cap. xxviii. ſed in lib. i. cap. xiiii. fit iudex iſerni. & lib. ii. cap. lxii. & lib. quarto ca. viii. pauca dicuntur: ſed plura lib. q̄rto capi. x. ſed lib. xi. capi. xxvi. plene ponuntur o. nnia poetica.
Miniſtri ſomni lib. i. cap. xxx.
Minotaurus gignif. claudit in labyrintho: & mactatur a theſeo li. iiii. cap. x. item lib. x. cap. xlix.
Minova dudū ſed hodie paron inſula dicitur a pareante duce & nepote Iaſonis lib. xiii. cap. xxx.
Mirra filia cinaræ regis cypri cū patre concubuit: cui adonem peperit libro. ii. cap. li. & cap. li. mutatur in arborem.
Myrtus arbor ueneri magnæ ſacra li. tertio. cap. xxii.
Myrtilus filius mercurii filii mayæ auriga hypodamiæ pactōe primæ libidinis corrumpit lib. ix. ca. vii. ſed plenius lib. xii. ca. iii. & ca. lxiii.
Mirmidon tertii Iouis filius populos quibus iperauit denominauit a ſe libro. xi. cap. xiii. etiam in eodem ca. denoſatur a puella mirmice. ſed aliter df lib. xii. ca. xliii.
Mirmix puella i actica regiōe uertit formicā a qua poſtea mirmidones dicti ſunt lib. xi. cap. xi.
Miſeria herebi & noctis filia lib. i. c. xxiiii.
Miſtor filius regis priami occiditur lib. vi. cap. xiii.
Miſenus æoli filius tublicē hectoris & æneæ i mari mergit: uel uerius ab æneæ occidit lib. xiii. ca. xxiii.
Micticō uel phyſicō li. i. phœmio.
Mitilene ci. lebia a mileto conſtructa lib. q̄rto. cap. octauo.
m Oloſſus pyrrhi filius & andromachæ li. vi. cap. xxv. & libro xii. cap. liiii. noiauit a ſe populos. q bus iperauit: qui primo dicebātur epyrrhi: ut patet lib. iiii. cap. lxxvi.
Moloſſi populi a moloſſo pyrrhi filio dicuntur ut patet ca. proximo præcedenti.
Morbi miſſi ſunt in mundum ppter prometheū q animauit ſtatuā lutea m lib. q̄rto. cap. xliii. & lib. i. cap. xxvii. dicit morbus filius herebi & noctis.
Morphea miniſter ſomni lib. i cap. xxxi. & lib. xi. cap. xviii.
Mors filia noctis & herebi lib. i. cap. xxxii. ubi etiam ponuntur. mortis ſpecies & nomina.
Moralitas quid ſit lib. i. capi. iii.
Mopſus filius apollinis & dymantis alias māthionis filiæ tireſiæ iaſoni ſumma amicitia iunctus phaſelim ciuitatē condidit lib. v. cap. vi.
Vlter ad ſolatiū hois facta ē
m ſtimulus ipſius lib. q̄rto capi. xliii. ubi ponitur earum malitia & additur mulieres in mundū miſſas ppter pmetheū animantē ſtatuā luteā. Et lib. xv. cap. ix. habēt de nocte quod uolunt a uiris.
Mulciber uulcanus dī lib. xii. c. lxix.
Mundus duplex. ſ. maior & minor lib. i. cap. xiiii.
Muſæ tertii iouis filiæ & memoriæ alias menonis & theſpiæ filias pierī in picas uertūt lib. xi. cap. ii. ubi omnia plene.
Muſei plures fuerunt lib. xiiii. c. viii.
Muſeus & moyſes idemet ſe dicitur libro. xiiii. cap. viii.
Muſeus eomolfi filius unus de tribus iuētoribus poeſis li. iiii. c. viii.
Aydes ſūt fluuiorum nymphæ numero. xviii. libr. vii. cap. xiiii.
n Nays iterprætat fluctus lib. vii. cap. xiii.
Napeæ nymphæ fontium numero viii. lib. vii. cap. xiiii.
Napta ſomes eſt lib. vii. cap. xiiii.
Narciſſus filius cephiſi & lyriopis nimphæ mutat i florē lib. vii. cap. lx.
Nati luna quinta ſunt ſteriles libro ii. cap. iii. additur lib. q̄rto. cap. i. q etiam ſunt damnoſi.
Nauplius filius neptuni libro. ii. ca. xxv. ſed ualde plene habetur lib. x. cap. lx.
Nauis prima fabricat ab argo gratia Iaſonis lib. xiii. cap. xxvi.
Nauigatōis laus & utilitas lib. x. in prohœmio.
Nauſithous phœnicum rex libr. x. cap. xvii.
Nauſithea filia alcinoi fauit ulyſſi libro. x. cap. xxi. & lib. xi. cap. xl.
Naxon iſula optimo abundat uino lib. xi. cap. xix.
Ecē unam ſpeciem mortis
n lib. cap. xxxii.
Nelphyles uxor athamātis regis thebarum mater phriſi & helis cōcita inſania liberi patris in filias abiit libro. xiii. cap. lxvi. ualde plene
Neleus neptuni filius pulſus a pelea fratre: pylon condidit & habuit filios. xii. lib. x. c. xxxv. ſed lib. ii. ca. xxxvii. gēuit neſtorē ex clore uxor.
Nembroth turrim in deum excogitauit lib. quarto cap. lxviii.
Neptunus ſaturni & opis filius fuit lib. iiii. ca. i. & cap. xviii dicit frater Iouis rēptās eū regno priuare una cū Iunone. ſed oia poetica ponūt pleniſſime lib. x. c. i. & lib. x. cap. xi.
Neptunus cū meduſa concubuit in templo palladis ualde plene lib. ii. cap. tertio. & libro quinto ca. xlvii. & libro decimo. cap. primo certa uit cum minerua de impoſitione nominis athenarū. & libro quarto cap. lxi. ex hiphymedia gēuit othū & ephialtem qui ſingulis mēſibus creſcebant. viii. digitis. & iuuerūt gigantes.
Nereus marinus deus oceani & thethidis filius dorim ſororem in uxorem habuit: ex qua nymphas oēs genuit lib. vii. cap. xiii.
Nereides nymphæ marinæ a nereo patre dicte ſunt numero. xxxiii. lib. vii. cap. xiiii.
Nerithos inſula lib. quarto. ca. xviii.
Neſſus cētaurus occiditur ab hercule lib. ix. cap. xvii. ſed plenius in xxxi. cap. eiuſdem li. & lib. xiii. c. i.
Neſtor filius nelei ex clori coniuge lib. x. cap. xxxv. ubi omnia plene.
Neptolomus proprium nomē pyrrhi Achillis filii lib. xii. cap. lii.
Icoſtrata filia ionii archadū
n regis pallantis uxor uel nurus ex mercurio euandrum archadiæ regem peperit. famoſiſſima uates carmentis dicta: & in italia montem palatinum incoluit libro quinto cap. Idem dicitur libro xi. cap. lxv.

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Nilus ægypti fluuius lib.vii.ca.xxx.
Nymphæ i generali lib.vii.ca. xiiii.
Niobe filia tantali ex taygete uxor amphiõis ob ſuperbiam perdidit filios lib.v.capi .xxx.ſed cap.xxxi. ponuntur nomina filiorum & filiarum.& lib.xii.cap.ii.uertitur in lapidem ualde plene.& in prohœmio lib.iii.aliquid dicitur.
Nyobe filia phoronei Ioui peperit apim lib.vii.cap.xxii.
Niſam Ci in india condidit Dionyſius lib.ii.cap.viii. & lib.v.ca.xxv. ualde plene ubi dicitur ſita iuxta indum.
Niſus ſecundus mercurius eſt niſa ciuitas dictus lib.ii.cap.xii.
Niſus rex megarenſium a filla filia uita priuatur regno lib.xi.ca.xxvi.
Niſeus bachi nomen lib.v.ca. xxv.
Nitheus neptunni filius ex cyleno filia athlantis rex æthiopiæ fraude nithimenis filie cum ea concubuit lib.x.cap.xxviii & xxx.
Nithimene filia nithei regis æthiopiæ adulterata cum patre uertitur in auem mineruæ ſacram lib.x.ca xxviii.& cap.xxx.
Nithileus bacchi nomen lib.v.cap. xxv.
Octis diuiſio lib.i.ca.ix.
n Noctua ponitur i tutela mineruæ li.ii.c.iii.& li.x.c.xxx
Nomina equorum ſolis lib. quarto capi.iiii.
Nomius ideſt Apollo grecæ latine paſtor ſonat.nam pulſus ab archadibus quibus imperabat factus ẽ paſtor admethi regis lib.v.cap.iii.
Norax filius mercurii filii mercurii nili in ſardinia nore oppidum cõpoſuit lib.vii.cap.xxxvii.
Nore oppidum in ſardinia a norace conſtructum filio mercurii lib.vii. cap.xxxvii.
Nothus uẽtus meridionalis lib. iiii. cap.liii.& dicitur cap.lvi.eiuſdem lib.frigidus & ſiccus.ſed paccidẽs uenit ad nos calidus & humidus:
Noulus unus equorũ plutonis lib. viii.cap.vi.
Nox filia terræ & mater parcarum lib.i.cap.v. & ix.
Nox concubia.iii. pars noctis lib.i. cap.ix.&.xxxiiii.
Vbis generatio li.i c.xxvii.
n Numitor procæ filius ab amulio regno priuatur.ſed a romulo & Remo reſtituitur libro ſexto. cap.lxi.&.lxx.
Numicus flumen eſt lib.ii.cap.lxi.
Numenius philoſophus honeſte re prehen"t auctorem lib.iii.in prohœmio.
Numus æneus apud italos primo ſignatur a ſaturno lib.viii.cap.i.
Nuntia iſula occupata a ſardo herculis filio nocatur ſardinia lib.xiii. cap.vii.
Nux attribuitur Ioui: & deſcribitur natura & proprietas eius li.xi.c.i.
o Aſis oppidum in creta conditur a philiſtene filio apollinis lib.v.cap.viii.
Oceauus cæli & ueſte filius pater omnium dicitur libro.vii. capi.primo ubi ponũtur omnia poetica.Idem dicitur in ſecondo prohœmio lib.i.
Occiduum lib.i.cap.xxxiiii.
Occipito arpia li.iii.c.vi.& li.x.c.lxi
Ochyrce filia Chirõis cẽtauri uates optima uaticinatur de morte pſis lib.viii.c.viii. & in.ix.ca.multa uaticinatur & creditur thethis fuiſſe mater achillis.
Oebalus filius arguli a ſe noiauit lachonas oebalos lib.v.ca.xxxix.
Oencus rex calidoniæ filius parthaonis & martius alteæ:pater meleagri lib.ix.cap.xvi.idem cap.xix.dicti lib.ualde plene dyanam prouocauit ad iram negligens ſacra eius Sed lib.vii.cap.xix dicitur pater deianire & ſocer herculis.
Oenone nympha paridi peperit.ii. filios lib.vi.cap.xxi.
Oetha colchorum rex ſolis filius & perſæ filiæ oceani uel aſterie ſororis iathonæ phrixum cum aureo uellere recepit.ſed a loue priuatur regno a quo poſtea reſtituitur antiquus lib.iiii.ca.xii. ſed.xi.cap.li. quarti dicitur medeã reſtituiſſe ſibi regnum uiribus iaſonis.& ualde plenius.iiii.ca.xci.& libro.vii. cap. tertio.confirmatur filius perſæ.& lib.xiii.ca.lxviii.Oeta fecit ſibi generũ phrixum ducentẽ aureũ arietẽ:quẽ tãdẽ proditorie occidit.
o Gigii regis tempore fuit diluuium lib.iiii. cap.xx.& li.ii.cap.iii.dicitur rex atticæ
Ogigia iſula ẽ:i q̃ calipſo ulyſſem tenuit ſeptem annis lib.xi.cap.xl.
Oicleus filius anthiphatis amphiaraum genuit ſecundum quoſdam lib.xiii.cap.xiiii.
o Lympias clariſſima regina macedonũ magni Alexandri mater fuit de genere achillis lib.xii.cap.lv.
Omphales lydia effœminauit herculẽ ad oia muliebria.ſed ſecundum alios,yoles fuit lib.xiii.cap.i.
Onchestus neptũni filius onchestãi.conſtruxit lib.x.cap.lv.
Onchesta ci.a conditore nomen aſſumpſit lib.x.cap.lv.
o Pſuel opis filia Vranii uel cæli lib.i i.cap.i.qđ confirmatur.ii.cap.& adſtitur fuiſſe deorum matrem ubi ponuntur omnia poetica.& ca.q̃rto earcerata tur a tytano:ſed a loue filio liberatur.& lib.q̃rto cap.i.ſaturno mari to pepit plutes maſculos & fœmellas. Tandem Iuppiter eam liberat carceratã a tytano . Et iterum oia ualde plene lib.viii.cap.i.ſed li. q̃rto.cap.xxxv.& lib.viii.cap.vi.ponitur ops p terra & maya mſe mercurii & lib.viii.cap.xii. põitur pro fauna pyci filia & fauni coniuge & uxore.
Opis nili filius qui & uulcanus dicitur ab ægiptiis creditur cuſtos egypti lib.vii.ca.xxxviii.
Opheltes filius licurgi regis nemeya a ſerpẽte occiditur li.v.c.xxix.
o Raculum ſpecies ſomni li. i.cap.xxxi.
Oratius poeta uenuſinus li. xiii.cap.xv.
Orchus rex moloſſorum pſerpina rapuit quam pro uxore tenuit lib. octauo.cap.quarto.
Orchus infernus eſt lib.i.cap .xiiii.
Orchus pluto dicitur lib. q̃rto.cap. i.&.lib.viii.cap.vi.
Orchades inſulæ libro.x.ca.x. Sed libro.vii.capi.xiii. ſunt orchades deæ montium.
Orchamus filius achimenidis regis achimeniæ pater leucothois eam uiuam ſepelirituſſit uitiatã a phœbo lib.xii.cap.xxxvi.& cap. xxxvii.
Orchomenus Ci. Boetiæ libro.iii. cap.xxii.
Orithya filius erithõii alias erithei regis athenarum rapitur a borea.li bro quarto capitu.lviii.& libro.xii. capi.lxxii.
Orien ex urina deorum genitus comes dyanæ ab enopione rege priuatur oculis.a ſcorpiõe occiditur & in ſignum cæleſte tranſfertur & alia multa lib.xi.cap.xix.
Origenis laus ingenium & uoluminа lib.xiiii.cap.xxii.
Orinthyas uentus libro quarto.ca. lviii.
Orne nympha mater aſcalaphy lib. tertio.cap.xiii.
Oron mons dicitur libro.vii.capi. xiiii.& cap.xiii.

Orpheus fere oĩum poetarũ uetuſtiſſimus lib.i.cap.viii.ſed li.xiii.c.viii. dicitur q̃ plures fuerunt orphei: ſed trax iunior. Et additur q̃ fuerit. unus ex tribus ſuentoribus poeſis. & lib.iii.ca.i.dſ aſſeruiſſe cælum a phanete compoſitum.& li.v.c. xii. dſ q̃ orpheus trax fuit caliopis muſæ filius.& apollinis.ii.Et q̃ mouit ſiluas cum cythara &c. tandẽ a mulieribus ligonibus cæditur: & caput & cythara eius defertur leſbon. & dicitur q̃ primo inuenit auguria & ſacra bacchi a menadibus celebranda.
Orſilachus filius alphei ſtu. rex magnæ potentiæ lib.vii.c.xlv.
Orſilacus filius dioclei occiditur ab ænea lib.vii.c.xlvii.
Orſilachus idumenei regis filius ab ulyſſe occiditur lib.xi.c.xxxſi.
Ortygia inſula ubi lathona peperit libro iſti.cap.xx.
o Syris albus taurus q̃ ſingulis annis appebat ægyptiis libro ii.cap.iiii.lib.iiii.ca.xxii.
Othus neptũni filius ex yphymedia uxore aloy crelcebat ſingulis menſibus.ix.digitis & iuuit gigãtes lib. iiii.cap.lxii.Sed plenius libro.x. ca. xlvii.
o Xeas filius herculis thebani ex megera creõtis filia occiditur ab hercule li. xiii.ca.ii. Achinnus trinacriæ mons libro.xi.in prohœmio.
p Padus cognominatur eridanus libro.vii.cap.xli
Pallor noctis & herebi filius libro. i.cap.xxix.
pallor mater deorum lib.iii.cap.ii.
Palemon filius ſtenobis & phyney regis archadiæ lib.iiii.cap.lix.
Palemon deus marinus li.ii.c. lxvii. Sed ualde plene li.xiii.c.lxix.
Pallenes uel pallãtes filius tytanis a ſe inſulã noiauit palonẽ & a minerua occiditur lib.iiii.cap.lxiii.
Palene iſula i ægeo mari denoiata a pallãte uel pallene li.iiii.ca.lxiii.
Pallas dſa palene uel pallãte patre a ſe occiſo cum primo diceretur minerua.lib.iiii.cap.lxiiii.Eadem licet ſub nomie mineruæ naſcitur de capite Iouis lib.ii.cap.iii.
Pallas filius euandri regis archadiæ occiditur a turno lib.xii.cap.lxvi.& apud Romã corpus eius nuper inuentum eſt.lib.xii.cap.lix.
Pallas rex archadiæ ab euandro filio occiditur lib.y.cap.v.
Pallantia filius euandri regis hercumartis filii.
Parthenopeya nomen unius ſyrenarum lib.vii.cap.xx.
Parcæ li.i.ca.iii.& quarto &. xxxii.
Parnaſus biceps uatibus & carmini bus glorioſus libro qnto in prohœmio.
Paris priami & Heccubæ filius:& q̃cunq; dicuntur de eo libro.vi. cap. xxii.ſed lib.xi.cap.vii. & .viii. quicquid egit cum Helena & lib.xii.ca. xii.ſummarie ponitur:& lib.xii. ca. .li.occidit Achillem: Sed capitulo xlix.dicti libri.xii. iudicat de pomo inter iunonem mineruam & Venerem.
Parthemias iunonis nomen libr .ix. cap.i.
Parthemias dſ uirgilius:quod uirginitas ſonat.lib.xiiii.cap.xi.
Parcantes filius pluri nepos iaſonis: a ſuo nomine paron inſulã: & eius oppidum paron dixit. quæ primo dicebatur Minoya lib.xiii. ca.xxx.
Paron inſula ut patet in.c. proximo præcedenti.
Paron oppidum cũ tota inſula denominatur a parcante nepote iaſonis lib. xiii.cap. xxx.
Paſithea nomẽ unius gratiæ libro:v. cap.xxxiiii.
Patroclus occiditur ab hectore libr. vi.ca:xxiii.Idẽ ponunf lib:xii.ca.li.
Paulus perſinus antiqtatum maximus exquiſitor i primo prohœmio libri primi.ſed eius uita prima mores & officium cum fuerit magiſter & cuſtos bibliothecæ regis roberti libro.xv.cap.vi.
Paulus geometra florentinus miris laudibus cõmendatur lib.xv.ca.vi.
Paulus apoſtolus poeta peritus libr. xiiii.cap. xviii.
Pauo auis ponitur in tutela Iunonis cuius caudæ apponuntur oculi argi paſtoris ſui occiſi a marcurio li. ix.capi.i.
Pauptatis laudes iclytæ lib.iiii.cap. quarto ualde plene.
p Egaſus equus alatus neptũni filio & meduſæ i tẽplo palladis conceptus, lib.x.ca.xi. ſed plenius ponuntur oia poetica. ca.xxvii.dicti lib.& ca.xxv.
Pelaſgi populi poſtea dicti ſũt archades lib.iiii.ca.lxvi.& lib.v.ca.lxviii. & lib.x.ca.lviii.
Pelaſgi populi aſiatici fuerunt iſeſti troiãis & denoiantur a pelaſgo rege lib.x.cap .lviii.
pelaſgus Rex populos ſibi ſubditos uocari uoluit pelaſgos lib.x .c. lviii.

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Pelaſgia græca mulier pelaſgos aſiaticos denominauit a ſe & pelaſgiã condidit ci.lib.x.ca.lviii.

Pelagonius filius aſii flu.& pibiæ nil aliud lib.vii.cap. liii.

Peleuſi eaci regis filius tethim accepit in coniugem & omnia alia poetica lib.xii.cap.xlix.& libro. vii. ca. xvi.tethim a ioue ſuſcepit uxorem & achillem filium chironi tradidit: lib.vii.ca.xvi.

Pelias theſſaliæ rex neptũni filius: & gener ſalmõei regis occidiť a filiabus li.x.c.xxxii.ubi oia plene & plene ẽt.c.xxxiii.idẽ lib.iii. ca.xii. & li. xiii.ca.xxvi.occidiť &c.Et li.vii.ca. v.idem eſt pelvas & pluuia.

Pelops tãtali regis corithiorũ & taygetæ filius Ipodamiã uxorẽ habuit dolo Mirtoli lib.ix. ca.vi.&.vii. ſed oia ple.lib.xii.c.iii.idẽ lib.xii.cap.i. decoctus & diis comedẽdus appoſitus uiuificatur.

Pelopeva filia thyeſtis patri egyſtũ: pepit lib.xii.ca. vii.&.ix.

Pẽtheus echionis fi. & agauis laniať a matre & materteris li.ii.ca .lxv.

Penelope filia ichari. & uxor ulyxis pudiciſſima mulier alias meretrix i pudica lib.v.ca.xliii.& lib.xi.c.xl.& lib.xii.cap.lxviii.

Penelope alia a ſupiori uxor tantali & mater niobis lib.xii. ca.ii.

Peneus theſſaliæ fluuius oceani: & terræ filius lib.vii.ca.xxvii.

Peyon uxor dædalionis li.xi. c.xvii.

Perſeus iouis tertii & danis acriſiõis fi.Gorgõi caput abſtulit: & acriſiũ mutat in lapidẽ li.ii.c.xxxii. idẽ cõfirmatur lib.iiii.c.xxxi.ubi addiť ſaxificaiſſe athlãtẽ: ſed plena hyſtoria cõtra gorgonẽ poniť li.xi.ca.x.ſed pfecte habeť de geſtis a pſeo li.xii. c.xxv.ubi ſtellificať ſed.c.xxxiii.trãſtulit regnũ argiuorũ micœnis.

Perſeus perſei filius ſagittarũ iuentor lib.xii.ca. xxxiiii.

Perſia a pſeo iouis filio uicta.& occiſo libero patre denominatur li.xii. cap.xxv.

Perſa oceani filia ſoli peperit oethã. regẽ colchorũ & cyrcem lib.

Perſepolis regia ci.a perſeo conſtructa in perſia denomiatur a perſeo: quæ poſtea ab alexãdro diruta eſt: lib .xii.ca.xxv.

Perſius poeta fuit uulteranus libro: xiiii.ca.xv.&.xix.

Pertinacia herebi & noctis filia lib.i. ca.xxii.

Pericles athenienſiũ princeps dictus eſt iuppiter olympius libro.ii.ca.ii.

Peridemenon Nelei filius: & cloris uerſus in aquilam ab hercule occiditur lib.x.c.xlii.

Perima filia eurimedõtis neptunno peperit nauſitheon lib.viii.c.xvi.

Perithous iſionis filius amicus theſei hypodamiam alias hipocatiam ducens uxorem cum centauris pugnat lib.ix.ca.xxxiii.ualde plene & libro.xii.ca.lxviii.Idem libro.ix.ca. xxviii.& ca.xxxiii.& libro.x.ca.xlix. denotatur a cerbero.

Perypleus filius pyrrhi lib. xii. capit. liii.

Periſtera nympha cum cupidine uertitur in columbam lib.iii. ca.xxii.

Petrarcæ laus in prio ꝓhœmio auctoris libri primi: ſed uberior laus & multa eius opera li.xiiii.ca.v.ſed ca.xix.dicti libri ponitur illa gloria que poſſet poni d aliquo mortali & Robertum regẽ docuit poeſim ſed lib.xv.ca.vi.coronatur.& numeratur opera eius: & ca.xiii.dicti libri: xv.rogatur a Roberto ut ſibi intitulet africam ſuam & libro.xv.ca.xiiii dicitur preceptor auctoris:

Petrus naufragus liberatur a chriſto libro quarto in prohœmio.

PHaro rex ægypti magicam exercuit lib.iiii.ca.xiiii.

Pharos inſula in cũſpectu ægyptiæ alexãdriæ libro. vii.ca .xi.

Phanet lib.i.ca.vii.

Phanetes primus deorum ſecundũ: quoſdã libro.i.ca.vii.& lib. iii. ca.i.

Phaneſtes paſtor libro.i.ca.ix.

Phanos lib.i.ca.vii.

Phaſelis ci.in finibus pamphiliæ cõditur a mopſo filio apollinis lib.v. ca.vi.

Phantaſma ſpecies ſomni libro primo.ca.xxx.

Phabetora miniſter ſomni libro.i.ca xxxi.

Paſiphe ſolis rhodii ſoror fuit li. iiii. ca.viii.ſed ca.x.dicitur filia ſolis rodii & uxor regis minois. Eodem li. xi. cap.xxvi.peperit minotaurum.

Phaliſci duo fratres filii iouis tertii: & taliæ nymphæ lib.xi.ca. x.

Phaliſcus lacus in ſicilia proprietatis mirabilis lib.xi.ca . x.

Phaeton climenis & ſolis ægyptii filius lib.vii.ca.vi.& ca.xl.ſed pleniſſime lib.vii.ca.xli.

haetontis ſorores fuerũt tres quæ in arbores uerſæ ſunt lib. ſeptimo ca .xiiii.

Phetuſa ſoror phaetontis mutatur i arborem lib.vii. ca.xxxiiii.

Pherita filius crytei ex thyro ſuſcipitur lib.xiii.ca. xxxiiii.

Phegeon equus ſolis lib. iiii.ca.iiii.

Phebus ſol dicitur: lib.iiii.ca. tertio. ſed li.xi.ca.xvii.ex lichione filia dædalionis genuit philomenẽ.& libro vii.ca.xxix.amauit danem penei filiã ubi ualde plane: plene ẽt lib .ix. ca.x.Idem lib.xii . ca.xxxvii.uerſus in formam eurimõis matris leuchothois uitiauit leuchotoem: quã poſtea uertit in uirgam thuris.

Phœbe luna eſt lib.iiii.ca.xvi.

Phetuſa filia ſolis : & nereæ in ſicilia ſeruabat greges ſolis lib.iiii.ca.v.

Phedra filia mynois ex paſiphe cũ teſeo fugit.& amore Hippolyti priuigni ſui ſe occidit lib.xi.c.xxx. Eadẽ lib.x.ca.xl.rapitur a theſeo.

Phœnix tranſformatæ caliſtonis nomen fuit lib.

Phœnix filius agenoris: primo Iſas adiuenit:apud tyrum imperauit bithimiam condidit lib.ii.ca.lv. idem lib.ii.ca.lxviii.Thebis regnauit ſenex.& ibi laium genuit.

Phenices uirgines ſuas exponebant ad quæſtum priuſq̃ matrimõio copulauit lib.ii.ca.liii. Idem ſunt optimi nautæ lib.iiii.ca.lxvii.

Phegus inachi filius docuit tempora per menſes & annos diuidi lib .vii. ca.xxvi.

Phiſicon in primo ꝓhœmio libri primi.

Phiton filius demogorgonis.& terræ lib.i.ca.vii.

Phiton ſerpens maximus occiditur: ab apolline libro quarto ca.xx.& li. v.ca. tertio.

Phito filia athlantis : & terræ ſtelliſicatur lib.quarto ca.xxxiii.

Philomenes filius phœbi ex lichiõe nympha cithara & carmie magnus lib.xi.ca.xi. & libro.ii.ca.xiiii. & li. v.cap.xi.

Philomelus iaſonis filius plutum genuit lib.xiii.ca.xxviii.

Philon mathematicus lib.iii.cap.xx.

Philax locus eſt libro.iii.ca.xliii.

Philogeus ſolis equus libr.iiii.ca.iii.

Phidippus filius theſſali nepos herculis in exercitum troianũ cum patre iuit lib.xiii.ca.xii.

Phineus rex archadiæ iſtinctu arphalacis cõiugis filios excæcauit. quare læditur ab arpiis: quæ deinde fugantur a zetho li.quarto ca.lix.ualde plene & aliqd tangitur lib.tertio ca.vi.& lib.x.ca.lxi.

Phineus filius ſtenobis & phinei regis archadiæ læſi ab arpiis lib.quarto capitulo lix.

Phineus frater cephei ɔtra pſeũ bellũ mouit ualde plene li.xii.ca.xxv.

Philiſtenes phœnicis regis phœnicũ filius ſacerdos herculis gadẽ ciuitatẽ cõſtruxit in littore oceani lib.ii.cap.lvi.

Philiſtenes apollinis ex cantilena filius condidit in creta oaxẽ oppidũ lib .v.cap viii.

Phiſtenes thyeſtis filius ex merope uxor athrei fris ſui a patruo occiditur & a pře comidiť li. xii.c.viii.

Phiſtenes filius pelopis & hipodamiæ lib.ix.cap.vii.idem moriens iuuenis agamennonẽ & menelaũ filios cõmendauit atreo fratri. Vnde atride dicunť li.xii.c. xi.Sed.c. xii.relinquitur in dubiũ utrũ atrei uel phiſtenis.fuerint filii

Phiſiſtratus filius neſtoris & euridicis comitatur thelemacũ euntẽ lacædemoiam quærentem ulyſſem lib.x.ca.xxxviii.

Philotheris filius iapeti qui alio nomine dictus ẽ heſpus li.iiii.c. xxix.

Philotheris phyãtis filius habuit ſagiſtas herculis moriẽtis.li.xiii.c.i.

Philera ſaturno peperit.chironem lib.vii. capi.lxii.

Philomena filia pãdionis regis atenarum a rege thereo defloratur li ix.cap.viii.&.cap.ubi .ponuntur omnia poetica& libro.xii.capitulo lxxiiii.

Phillis filia Licurgi regis thraciæ ſe ſuſpendit amore furens lib.x.cap. lii.ubi plene legas & plenius li.xi. cap.xxv.

Phitiliã ci.condidit.in calabria ydomeneus rex cretæ li.xi.ca.xxxii.

Philadelphus in prio ꝓhœmio li.i.

Pholoſophiæ laudes maximæ libro xiiii.cap.v.

Phorõeus inaci filius rex argiuorũ primo argos legibus & iudiciis ornauit a quo & locus iuris forũ dicitur lib.vii.ca.xxiii.

Phoroneus primus lib.ii.cap.iii.

Phorõidis ſacerdotis meſcurius furatur uaccas li.ii.ca.xii.

Phocus eaci filius a peleo pře achillis occiditur li.xii.ca.xlv.&.xlix

Phocarum piſciũ forma & proprietas li.vii.ca.i.& ix.

Pholus centaurus yſionis filius lib. ix.cap.xxxii.

Phorcus neptunni filius deus maris uincitur ab athlante.li.x.ca.vi.

Phorbas priami filius occiditur li. vi.cap.xxxviii.

Phrixus filius athamãtis ex neiphile ſnper ariete aureo cum helle ſoroř fugit odiũ iunonis nouercæ li. xiii.ca.lxvi.ualde plene additur capi.lxvii.ꝙ deuenit a colchos ubi arietem ſuperis uel mari: ſacrauit & octæ regis factus gener incautus occiditur: hæc oia ualde plene

PIcus ſaturni filius rex auſoniæ pomonã uxorẽ habuit & cyrce mutatur in auem. lib.viii.cap.x.ubi ſunt omnia poetica item lib.iiii.cap.xiiii. mutatur in auem.

Pici auis natura libro.viii.cap.x.& ix.cap.iii.dicitur auis martis

Pythagoras inſtituit .ꝙ intraturus ſcholas eius ante quinquennium de philoſophicis non loqueretur lib.xiiii.cap.iii.

Pidaſus filius bucolionis occiditur ab euriolo græco li.vi. cap .xii.

Pierus habuit nouem filias a muſis in picas uerſas lib.xi.ca .xii.

Pierides dicũtur muſæ ob uictoriã habitã de filiabus pieri lib.xi.ca.ii.

Pigmaleon beli regis filius & frater dididõis plene libro.ii.capitu.lvii. lix.

Pigmaleõ filius celicis eburneã ſtatuã uertit in uerã fœminã libro.ii. ca.xlvii. ſed plenius.xlx.

Pilunnus rex apuliæ danem acriſionis filia matrẽ perſei accepit in cõiugẽ libro.ii.ca.xxxii.ſed li.xiii.ca. lvi.ponuntur quecunq; de eo ſcripta ſunt.

Pilide filia athlantis & etre ſtelificatur lib.iiii.cap.xxxiiii.

Pilon neleus pater neſtoris cõdidit dũ a theſſalia pelleref a fratre peleo lib.x.ca.xxxv.

Pilũ a pillũno iouis filio reptore denominatũ eſt lib.xii.cap.lvi

Pilades ſtrophili focenſis filius fuit uerus amicus horeſtis li.xii.c.xx.

Pirous equus ſolis lib.iiii.cap.iii.

Pirodes filius celicis Regis ciliciæ. primo ex ſilice ignẽ excuſſit lib.ii. cap.liiii.

Pyrrha epymethei filia & deucalionis uxor piiſſima libro.iiii.ca.iii.& lib.vi.cap.lviii.ſed pleniſſime ponuntur oia lib.vii.ca .xlvii.

Pyrrhus achillis filius gignitur: ex deidamia lib.xii.ca.li.idẽ lib.vi.c. xxv.occiditur ab horeſte ſed li.xii. cap.xiii.rapuit hermoniam demũ occiditur & reſtituiť uxor : ſed oia que ſparſim ponuntur leguntur d eo lib. xii.cap. lii.

Pyrrgus rex epyrrotarũ fuit de genere achillis lib.xii.cap.lv.

Piro nelei filia & cloris & uxor blantis formoſiſſima . lib.xiii.cap.xii.

piragmon filias neptunni ex amphitrite.coniuge uulcanum iuuat fabricare fulmina li.x.ca .xvi.

Pireueus muſas clauſit in perniciẽ: eius lib.vi.cap.ii.

Piſcium laus maxima li.x.cap .xvi.

Pitaguſæ inſule ſimiis abundantes lib.iiii.cap. xliiii.

Pitumnus filius iouis qa uſum ſtercorandorum agrorum inuenit factus deus ſterculinus dictus eſt li. xii.cap.lvi.

PLautus poeta ita paup fuit:ꝙ de die fatigabatur precio ad molas manuarias de nocte uero componebat comœdias lib.xiiii.cap.iiii.

Plexippus filius textii.'a meleagro nepote occiditur li.ix.ca.xiiii. ſed plenius .cap.xix.

Pleion athlãtis tuſci uxor filia oceani pepit pliades lib.iiii.cap.xxxiiii. & lib.vii.cap.v.

Pliades filiæ pleionis & athlãtis ſtellificantur in genu tauri li.iiii.cap. xxxiiii.

Plotæ iſulæ uſq; quas zethus & calays fugauernnt arpyas libro iiii. cap.lix.

Pluto ſaturni & opis filius rex inferni lib.viii.ca.vi. ubi ponuntur oia poeticha & aliqua dicũtur lib.i.c. v.& lib.viii . ca.iiii.rapuit proſerpinã ualde plene & lib.iiii.capitulo primo pariter.

Pluto filius iaſonis & cereris nil aliud li.viii.cap.iiii.& li.xiii.ca.xxix.

Pocris filia erectõi uel erecthei uel hylei & uxor cephali li.xii.ca.lxxi. ſed plinius lib.xiii.cap.lxxiii.

Podarces Hyphidli filius gignitur: ex ſumpto ueneno ſerpentis libro xiii.cap.liiii.

Poetici ſtudii laus libr.xiiii.ca.xxii.

Poetarum duæ ſũt ſpecies una honeſta alia impudica lib.xiiii.ca.xx. ubi aperitur dictum poetii.contra potas

Poeſis officiũ quid ſit & unde dicatur lib.xiiii.cap.vii.

Poeſis ubi & a quibus primo inuenta eſt lbro.xiiii.cap.viii.

Poetæ primo uocati ſunt theologi. lib.xiiii.ca.viii.

Poetæ coronantur lauro lib.vii.ca. xxix.

Poetarum laus & gloria lib.x.ca.ii.

Poetæ & poeſis ſummæ laudantur lib.xiiii.cap.iiii.

Poetarum obſcuritas utilis eſt libro xiiii.cap.xii.

VNIVERSIDAD DSALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Poetæ non sunt mendaces lib. xiiii. capitulo. xiii.
Poetæ praut fuerunt urbe expulsi: secundum sententiam platonis li bro. xiiii. cap. xiiii.
Poetæ faciunt de prauis bonos lib. xiiii. cap. xvi.
Poetæ carmina cibus sunt demo num lib. xiiii. cap. xviii.
Poetarum libros legere non est cri men lib. xiiii. cap. xviii.
Poetæ non debent oēs urbe expelli lib. xiiii. cap. xix.
Polidorus filius agēoris regis phœ nicum nil aliud libro. ii. cap. lxxvi.
Polidorus priami filius: Ex hecuba occiditur a polineſtore rege thra ciæ cognato ſuo. lib. vi. capi xxix.
Polidorus alius: a ſuperiori tamen priami filius: & lachoi ab Achille: occiditur lib. vi. cap. xxx.
Polidorus foror achillis ſpchio ſtu uio peperit Mneſteum nupſit bu rioni lib. xiiii. cap. xv.
Polimia una muſaꝝ libro. xi. ca. ii.
Polibus rex corinthiorꝝ Edipū nu triuit in filium lib. ii. capi lxx.
Polidetes rex perſeum miſit ad oc cidendam gorgonem lib. iiii. cap. xxxi. ſed pfecte lib. xii. ca. xxv.
Polideta filius uel filia moloſſi filii. pyrrhi libro. xii. cap. lv.
Polixo filia atlantis & etræ ſtellificā tur libro quarto. cap. xxxiii.
Poliphemus cyclops neptūni filius ex thoſa phorci filia alias mſe lib. x. c. viii. ſed li. vii. c. xvii. & li. viii. c. xiiii. amās galathea iuuenē athim occidit & li. x. ca. xiiii. ab ulyſſe pri uatur oculo: ubi ponuntur omnia poetica. Sed libro. iiii. ca. lviii. nu per inuenitur apud drepanū
Polites filius priāi & hecubæ a pyr rho occiditur coram parentibus li bro. vi. ca. xiii. xlvi. & li. xii. cap. lii.
Polippus gener priami occiditur in bello troiano lib. vi. capi. xix.
Poliſena filia priami & hecubæ ſup tumulo achillis occidit li. vi. c. xx.
Polimilas nomen eſt Iaſonis libro. xiii. cap. xxxi.
Poliphytes pithoi filius & hypoda miæ iuit ad troiā lib. ix. ca. xxxiiii.
Poliphydes filius māthionis uates egregius ſphiaro abſorpto a terra ſubſtituit li. xiii. c. xli. ſed ſupra eo dē li. c. xxxvii. dī q ſubſtitutus fu it theodamas melampi filius.
Poli duo ſcilicet arcticus: & antar cticus libro primo cap. vi.
Pollinices ædipi regis thebarum: & ocaſtæ filius cum etheocle fratre occiditur libr. ſecūdo cap. xii. Sed plenius. lxiii. lxxiiii. & multa po nuntur lib. ix. cap. xxi.
Pollux filius ledæ & Iouis tertii: uel tyndari lib. xi. cap. vii. ꝯia plene & lib. v. ca. xxix. & li. x. ca. iii. occidit amicū bebriniorum regem.
Polus filius demogorgōis li. i. c. vi.
Pōpeius magnus donauit theophō ti poetæ mitilēaꝝ ciuitatē: ut face ret ſibi perēne nomē li. xv. ca. xiii.
Portæ ſomni geminæ lib. i. ca. xxxi.
Portunus eſt nomen melicertis. filii athamantis regis thebarum cū hy none matre ſubmerſi poſtq̄ deifi catus fuit: qui græce palemō dici tur lib. xiii. cap. lxix.
p Retus rex argiuoꝝ bello rophōtē epyrri regno pri uauit lib. xiii. cap. lvii. ualde plixe i eodē. c. filiæ eius fiūt iſanæ & lib. ii. c. iii. dī regis abātis filius argiuo rum & frater acriſii regis acrifio nis aui pſei. Idem quod hic pōitur lib. xiii. ca. xxxvi. Sed plene li. xii. c. xxv. & lib. xiii. cap. lvii. dī prito lin gua pamphila ſordidus.
Prænestæ filius latini regis laurētū oppidū a ſe cōditū de ſuo nomīe noiauit lib. viii. ca. xix. & li. xii. cap. lxxvi. hic poſtea obſippitudiné oc culorum dictus ē cæculus lib. xii. cap. lxxvi.
Præneſte Ciuitas a filio regis latini conditur & nominatur lib. viii. ca. xix. & lib. xii. cap. lxxvi.
Priamus regis laumedōtis filius ca pit ab hercule li. vi. c. vi. & xii. idē li. vi. c. xiii. redimit. Idē in dicto. c. xiii. & lib. xii. cap. lii. occidit ſecun dum uarias opiniones.
Priāus politis filio regis priāi nepos æneæ comes puulus li. vi. c. xiii.
Priapus deus ortorum ueſtē amat: libro octauo cap. iii.
Prima fax libro primo cap. xxxiiii.
Procas rex albanorum auentini fi lius lib. vi. cap. lxviii.
Proſerpina prima filia primi Iouis uxor liberi fratris ſui lib. ii. cap. x.
Proſerpia filia Iouis & cereris rapit aplutone. i. orcho. li. viii. c. xlvi. ubi ponunt oia poetica eadē. li. x. ca. lxii. dī filia regis ſicani: & cereris. eadē lib. xi. c. vi. dī. filia tertii Iouis & cereris ubi rapit a plutōe: & po nunt alia poetica. ſimiliter ponit: qd poſitū fuit li. iii. c. xiii. & x. c. di cti lib. iii. diligitur a mercurio
Pronapides poetica lib. i. cap. iii.
Prothoſilaus græcus occidit ab he ctore lib. vi. cap. xxiii.
Progenīē ſolis odit magna uenus li bro tertio. ca. xxii.
Prometheus iapeti filius ex aſia ni pha formauit hoiem ex terra quē animauit ex igne ſolis: quare ſi p caucaſo laniat a uulturibus uel ab aglis li. iiii. cap. xliiii. Idē i dicto ca pit. aſſyrios docuit aſtrologiam & philoſophiā moralē primo ſimula cra ex luto cōpoſuit. primo ignē p uocauit ex ſilice. Eidē cap. xlvii. dī cti lib. i. ii. dat pyrrha coniunx pa truelis eius: & aliqd de eo dicitur. in primo prohœmio lib. i.
Procella uētus eſt tempeſtuoſus cū pluuia lib. iiii. cap. li i.
Protheus paſtor oceani li. vi. ca. ii. Sed ca. ix. dicti lib. dī martius deus uates & filius oceāi & thetedis ual de plene Eodē ca. xvi dicti li. vii. conſuluit peleus de mſimonio te thidis & idē ponitur li. x. c. xlix.
Procuſtes latro hoſpites occidens. necatur a theſeo lib. x. cap. xlix
Progne filia pandionis regis athēa rum conīūx theret regis biſtoniæ. filiū ithim patri epulandum appo ſuit & mutatur in hyrundinē li. ix. cap. viii. ubi plene ſunt omnia po etica & lib. xii. cap. lxxii.
Sytacus deucalionis & pyr
p rhæ filius mutatur in auem ſui nominis lib. quarto. ca pitulo. xlix.
Pſyracus unus ex ſeptē ſapiētibus græcie lib. iiii. cap. xlix.
Pſyces apollinis ſecundi & endeli chiæ filia cum longiſſima fabula libro quinto cap. uigeſimoſecun do. & libro xi. ca. v.
Vteos primo ex ægypto i
p græciam danaus ſodiētēdos oſtendit libro ſecundo ca. uigeſimoſecundo.
Purpureus filius tytanis & terræ li bro quarto. cap. lxv.
Vadriga datur matri deo rum libro tertio cap. ii.
q Quercus arbor attribuitur Ioui libro undecimo. capitulo pri mo.
Querela herebi & noctis filia libro primo cap. xxvi.
Quirinus Romuli nomē fuit libro: nono capi. xli.
Adamanthus Iouis tertii fi
r lius ex europa Rex liciæ & capi. libro ſecundo capitu lo. xxxvi. ſed libro primo capitulo. xiii. dicitur iudex inferni: & libro. ii. cap. lxii. cōfirmatur Iouis & eu ropæ filius.

Ranæ fiunt i lycia ex ruſticis a lato na li. iiii. ca. xx.
Reges quādoq; dicebantur ob dey cus ſtirpis ſine poſſeſſiōe regni li. ii. c. xxxviii. idē cōfirmat li. ix. ca. xxvii. ubi addit differentia inter re gem & tyrānum & li. iii. cap. ii. po nunt aliquæ proprietates regum.
Remus & romulus. filii rheæ. yliæ nutriuit a fauſtolo paſtore Amu lii occidūt. & auo reſtituūt regnū li. vi. c. lxix. & li. ix. c. xl. & xli. dicū tur filii martis: nutriūt a lupa. ui ua infoditur mater. Et ibidē ponū tur oia poetica & li. ix. c. xl.
Remus occiditur a fabio duce Ro muli.
Reſus rex thraciæ dormiens apud troiam occiditur li. ii. cap. xl.
Reuerentia filia plutonis uxor ho noris li. iii. c. xi. idem dicit li. viii. c. vii. ponitur tamē ſcerta mater Cū in. vi. c. dicti li. viii. fuerit ſcripta fi lia pſerpinæ & plutonis.
Rhea mater deorum lib. iii. capi. ii.
Rhea yta numitoris filia ueſtæ di caſ: q̄ Romulū parit & Remum & uiua ſodit lib. vi. ca. lxix. & lxxii. ſed plenius ponuntur omnia poe tica lib. ix. cap. xl.
Ilinor filius Nauſithei regis
r pheicum occiditur ab apol line lib. x° cap. xviii.
Obertus rex hieruſalē & ſi ciliæ rudis ad lras fit doctis ſimus p fabulas æſopias: & maxie laudes eius li. xiiii. c. ix. & c. xxii. habuit petrarchā q eū i poeti cis erudiuit: ubi iterū ponunt lau des utriuſq;. Idē li. xy. c. xiii. petiit a petracha ititulari ſibi africā
Rhodii. pugnāt cū liciis. li. iiii. c. xx.
Romulus primus rex Romanorū moritur lib. vi. cap. lii. ſed plene & perfecte pōitur ſupra. c. Remus.
Romulus agrippæ filuii regis alba norum filius lib. vi. cap. lxv.
Roma neptis æneæ Romam urbē denominauit aſe lib. vi. cap. lv.
Roma urbs denominatur a roma nepte æneæ lib. vi. cap. lv. ſed li. ix. cap. xl. aliter dicitur: ubi plene po nuntur oia poetica.
Ros lunæ & aeris filius lib. iiii. cap. xvi. & xvii.
Roſcæ conficiunt ſacta ueneris ma gne lib. iii. cap. xxii.
Rubrū mare dī erithreum ab erl threo rege lib. xii. cap. xxxviii.
Runchus titanis filius & terræ nil aliud lib. iiii. capi. lxv.
Ruſtici licii a latona uertuntur i ra nas lib. iiii. cap. xx.
Abbatū interpretatur re quies: lib. i. cap. xxxiiii.
ſ Sabini docēt diſciplinā augurandi a megalo fri gio libro. xii. cap. lxxv. ho rum mulieres rapiuntur a Roma nis: lib. ix. cap. xli.
Sabæi populi oriētalis lib. ii. cap. lii.
Salamina cōdit i ſicilia a thelamōe eaci filio li. xii. c. xlvi: ſed nō uidet idē credere. c. xlviii. ubi dī q cōdit a theucro filio thelamonis.
Salmoneus æoli filius uoluit ſubdi tos credere ipſum fore. fulminan tē louē Sed ipſe uero fulmine plit lib. xiii. cap. li. & aliqd dī li. i. c. xiiii
Salmacis nympha amauit hermo frodituū lib. iii. ca. xxxi. ualde plene
Salmacis fons chariæ li. iii. cap. xxi.
Salemperii filia ſolis cuſtodiebat ar menta ſolis lib. iiii. cap. vi.
Salamon adorauit idolū ſ lexis ge nibus & laudes eius lib. xv. cap. ix.
Samum conditur ab angeo lib. xi. ca. xxiii. ſed. lib. ix. cap. i. i famo na ſcitur luno: ibiq; ē mirabile ſimu lacrū eius. & lib. ix. in pœmio Sa miū p ceteris honorabāt Iunonem
Santus rex cretæ dicitur ſarpedonē genuiſſe ex europa quam rapuit i forma bouis lib. ii. cap. lxii.
Sātus equus achillis ab arpya thiel la & zephiro gignī lib. iiii. ca. lxi.
Santus fluuius ſub iliōe fluēs filius Iouis tertii lib. xi. ca. xiiii.
Sandoliothes inſula occupata a ſar do herculis filio uocatur ſardinia li. xiii. cap. vii. ubi dicitur q primo iſula dicebatur ychus.
Sarcofagus archa mortuorum lib. ſecundo. cap. iiii.
Sarpedō Iouis & europæ filius li. ii. cap. lxii. ſed. lib. xi. cap. xxxiiii. dici tur filius Iouis & laodomiæ uel ſā ti reges cretæ & europæ rex liciæ a patroclo occiditur ualde plene. Item lib. xiii. cap. lviii. dicitur filius Iouis & laodomiæ.
Sardus filius herculis a libya diſce dens uniuerſam iſulam quam oc cupauit dixit ſardiniam lib. vii. ca. xxxvii. ſed lib. xiii. ca. vii. ubi iſta po nuntur extēſe dicit q iſul a primo uocabatur ychus uel ſandaliothes Sardinia iſula &c. patet ſupra. ca. ſardus.
Saturnus primus filius Vrani q di ctus eſt cælius & ueſtæ uxoris lib. iii. ca. i. Idē dicit dicto li. ca. iiii. ſed aditur frater cereris. & ca. xviii. dī uulcani frater. &. xxiii. abſcidit: ui rilia mēbra pfis ex quorū ſanguīe & ſpuma maris naſcit uenus ſecū da Et li. viii. cap. i. & lib. iiii. capi. i. carcerat a tytano fratre. ſed libera tur a Ioue ualde plene ubi paciſci tur cū fratre nō educare maſculos filios. Idē confirmatur li. viii. ca. i. ubi additur q̄ deuorat filios. Idē debellatur a Ioue filio lib. iiii. cap. lxviii. & lib. viii. cap. i. ubi non ſolū regno priuat: ſed et relegat apud inferos. Idē. li. viii. cap. i. italis dey cult agroꝝ cultū: & a lano ſuſce ptus i Italiā primo æra ſignauit in nummos. Eidē apud barbaros na tiones ſacrificabāt proprii filii: q̄ ſacra mutauit hercules apud ita los Idē lib. vii. cap. lxii. ex phylera genuit chironem: ſed. viii. cap. lib. viii. cōcubuit cum phelera i ſpecie eq & i. i. ca. dicti lib. octaui q̄ſi col liguntˢ oia quæ alibi ſparſa ſunt.
Saturni planetæ natura & proprie tas lib. viii. cap. i.
Saturnalia ſaturni. ſacra iuenit la nus. lib. viii. cap. i.
Satus iterum bacchi nomen. lib. ro v. cap. xxv.
Satyros fauni uel ſaturni filios ne morū deos dicit. lib. viii. cap. xiii.
ſ Aeculi diuiſio lib. iiii. cap. v.
Segeſta uel Sergeſta uel ege ſta filia hipotis troiani nobi lis criniſio fluuio peperit aceſtem & urbs ab ænea cōdita denoīatur ab ea lib. vii. ca. xlix. & lib. xiii. cap. xx. dī pepiſſe Ioui uel heleno æo lum uentorum regem.
Sergeſta Segeſta uel Egeſta urbs i ſicilia: ut patet i cap. ſupra proxi me pcedenti.
Selenes nympha ex archade Ionū peperit lib. v. ca. xlix.
Semele filia cadmi & hermionis re gū thebaꝝ a Ioue amaſio fulmiaē lib. ii. c. lxiiii. ſed plēius ii. v. c. xxv.
Semones & Semidei fauni uel ſa turui filii lib. viii. cap. xiii.
Senectus herebi & noctis filia. libr. primo. cap. xxviii.
Sēta fauna filia pici regis auſoniæ & uxor fatui ſris ſui qa uinū bibit uirgis dicitur lib. viii. ca. xi. & xii.
Senocrates paup fuit. li. xiii. c. iiii.
Septimana lib. i. cap. xxxiiii.
Septēirio nomē caliſtonis tranſſor mate i ſydus lib. iiiica. lx. iiii.
Septentrio uentus ſeptentrionalis lib. iiii. ca. liii. Idem dicitur lib. iiii. ca. lvii. frigidus & ſiccus.
Serapis maximus egiptiorū deus li. ii. capi. iiii. Idem apud egyptios

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

dicebatur apis lib.i.ca.vii.&. xxv.
Sergestū dictū est supra ca. segesta
Serpens peruigil custodiebat ortū hesperi dū libr.quarto cap.xxx.
Serpentarius signū i caelo est libr. viii.c.ii. & lib.xii.cap.lxx. [illegible]ar i hoc conuersus erichthonius uulcani filius & mineruae.
Sextus tarquinius filius tarquini superbi regium nomē ab urbe expulit propter a se stupratam lucretiā tandē apud gabios trucidatur.lib.xii.c. lxxviii.ubi est plene historia.
f Cita iouis filius arcus & sagittarū reptor li. ii.c. lxxvi.
Scithae popoli in primo proemio li.i.
Scilla phorci & crotheros nymphe filia amatur a glauco lib.x. ca. ix. ubi ponūtur oia poetica:similiter capi.ix.lib.iiii.ponūtur oia
Scilla patrē nisū regē magarēsium regno priuault & ulta li.xi.c.xxvi.
Scilla naufragus locus in mari sicliae lib.iiii.cap.sexto sed lib.x. ca. ix.ualde plene.
Scipio africanus recuperauit hispaniā romanis subiecit afros a serpēte gignitur nunq̄ latrauerūt cães: noctu occurrentes sibi eunti in capitolium lib. xiii.cap.lxx.
Scirō latro hospites suos necās necatur a theseo lib.x.capi.lix.
Scorpion orionē occidit li.x.c.xix.
f Icheus filius philisternis fuit sacerdos herculis lib.ii. cap. lvi.sed ca.lvii.fit maritus Didonis & clā occiditur a pigmaliōe cognato suo & cap.lix.iterū occiditur sed latius cap.lx.ubi etiā uocatur sicarba.
Sicarba est idem nomē cū sicheo libro.ii.ca.lvii.& lx.
Sicāus uetustissimus rex siciliae maritus cereris lib.iii.cap.iiii.Idē lib. x.cap.lxii.dicitur neptūni: & a se ī sulam denominasse sicaniam quae primo trinacria dicebatur.
Siculus rex siciliae filius neptūni: a se dominauit siciliā lib.x.cap.lxiii.
Sicilia patet ut supra proximo pcedenti cap.siculus.
Sicambriā ciuitatē in germania codiderūt filii hecto li.vi.cap.xxiiii.
Sydera operantur in iferiora li.iiii. cap.xxii & lib.i.cap.x.
Siena aegypti ciuitas lib.iii.c.xlii.
Sigeus mons trolanus tenet sepulchrum achillis lib.xii.cap.li.
Silenus alumnus bacchi li.v.c.xxv.
Siluius posthumus enae & lauiniae filius ascanio succedit heres ipse rii albaborum lib.vi.cap.liii.& latius cap.lvi.dicti libr.vi.& lib.viii. cap.xviii.
Siluius seu iulius siluius filius Romuli fundauit Romae familiā Iuliam lib.vi.cap.lxvi.
Siluius alius iulius siluii ascanii filius lib.v.cap.liii.
Siluius æneas fillius siuii posthumi genuit siluiū latinū li.vi.cap.liii.
Siluius latinus filius siluii eneæ lib. vi.ca.lvii.&.lviii.
Siluius alba latini filius lib.vi.c.lix.
Siluius athis filius albe siluii libro. vi.cap.lx.
Siluius capis filius athis li.vi.c.lxi.
Siluius carpētis filius capis libr. vi. cap.lxii.
Siluius tyberinus carpēti filius lib. vi.capi.lxiii.
Siluius agrippa tyberini filius libro vi.cap.lxiiii.
Siluius romulus agrippae filius li. vi.lxv.
Siluius auentinus filius romuli filuli lib.vi.cap.lxvii.
Siluius numitor proce filius a fratre priuatur regno a nepotibus restituitur lib.vi.cap.lxx.
Siluāi filii fuit uel saturni siluarū dī siluanus siluarum deus ciparissū: amatum puerum uertit in arborē sui nois lib.xiii.cap.xvii.&.iiii.ca. primi libri aliquid dicitur
Siluarum & solitudinis ingēs laus. lib.xiiii.cap. xi.
Simethus siciliae fluuius lib.ix.c.x.
Simiarū natura & ubi sit copia ipsarum lib.iiii.cap.xii.&.lxii. & libro xiiii.cap. xvii.
Sinon primus autolii filius fur insignis lib.ii.cap.xv.
Sinon secundus filius sisimi cōpulit troianos inrromittere equum ligneum fabricatum a grecis libro secundo cap.xviii.
Siphilus mōs ē ubi.xiiii.filii nyobis sunt sepulti lib.v.cap.xxx.
Sipontus ciuitas quam construxit: diomedes dux etolorū sup monte gargano in apulia lib.ix.cap.xxii.
Spinx uel spigos fuit uxor cadmi q̄ reiecta duxit hermionem:q̄re motum est bellum & regno priuatur lib.ix.cap.xxxvii.
Syrenae achelol filiae sociae pserpinae uetiuntur in mōstra libr.vii. cap.xx.ualde plene &.xix.cap.dicuntur filiae illius acheloi: qui pugnauit cum hercule: hec monstra fosipes preterit ulysses libro.xi.capitulo.xl.
Siringa amatur a pane lib.i. ca.liii.
Sisiphi fuerunt plures:sed nomē cō funditur a poetis. sysiphus ephyram ciuitatem cōdidit quā postea Corynthus horestis filius a se nominauit corinthum: idē grādi saxo necabat hospites uel ex prorupto hismo calce pcipitabat in mare:dicitur secretarius fuisse deorū & ledi apud inferos pœna saxi:usyssis pater creditur & occiditur a teseo li.xiii.ca.lxv.&.c.lxix. dicti libri.xiii. Tenuit inonem coniugē athamantis regis thebarū cū meli certa filio cōcubinalem amatam. Idē lib.ii.ca.xvii.cum matre ulissis cōcubuit.sed latius cap.xl. lib.xi. ubi occiditur a theseo ualde plene & lib.i.ca.xliii.ponitur in infernopectore saxa uolens.
Sissimus filius primi sinonis libr.ii. cap.xv.& .xvi.nil aliud.
Sitioni in primo prohœmio libr.i.
f Ocignia luno dicitur li. ix. ca.i.focomas sol dē lib.iiii. ca.iii. Sol primus primi fouis filius ignorata matre creditur apis lib.ii.cap.v.
Sol hipionis filius non cognita matre cum oibus ornamentis quae soli poete dant lib.iiii.cap.iii.
Solis equili lib.iiii.cap.iii.
Sol ob fulminatum esculapium nolult aliquandiu currum ducere li. v.cap.xx.
Sol fugiens gigantes mutatur ī corpum libro quarto cap.lxviii.
Sol filius illius Vulcani q fuit filius nili fuit pater eridani lib.vii.ca.xl.
Sol filius oceani medicine & mellis inuentor lib.vii.cap.lxv.
Sol uulcano indicat cōcubitū martis & ueneris lib.ix.ca.iii. sed. lib. iii.cap.xxii.uenus odit omnē eius progeniem.
Sol planeta cum proprietatibus suis lib.iiii.cap.iii.
Solimissos fugauit bellophoron li. xiii.cap.lvii.
Solon solertissimus legum lator iā senex in poesim euolauit lib.xiiii. cap.iiii.idē dicitur lib.iiii.cap.xix.
Somnus herebi & noctis filius libr. primo cap.xxxi.ubi ponūtur species oium somniū & porte somni & somni ministri.
Sophon filius diodori & nepos herculis sophacos libycos noiauit li. xiii.cap.x.
Sophaci dicti sunt libyci:quibus sophon imperauit lib.xiii.cap.x.
Sorgia phōtium rex in gallia penes

quem petrarcha neglecta amicitia summi pontificis pluribus annis uixit opera componendo lib. xiiii.cap.xix.
f Partonorum spurii restaurāt tharentum oppidum prius conditum a thara neptunni filio libro decimo.cap.xiii.sed lib. secundo.cap. lxiii. ponitur quare dicti sunt spartbi.
Sperchius fluui.ex polidore sorore achillis genuit Mnesteū lib.vii.ca. lxiii.Idem ponitur lib.xii.cap.v.
Spinga uxor cadmi a uiro pellitur pter zelum hermione libro secundo.cap.lxiii.
Spingis monstrum Edippus occidit libro secundo cap.lxx.
f Tatua eburnea mutatur in mulierem lib.ii.cap.xlix.
Statua mirabilis fcā dauce designans humanum genus libro tertio cap.vi.
Stelenus rex argiuorum a danao regno priuatur lib.ii.cap.xxii. sed libro xii.ca.xxxiii.ponitus perfei & andromadae filius.
Stelenus capanei regis & euannis filius nil aliud lib.ix.cap.xxxvi.
Stenobes uel antia uxor preti regis argiuorum bellorophontem accusauit de stupro falso licet:& postea se occidit libro.xiii.capi.lvii. sed lib.ii.cap.xxx.dicitur uxor abantis &uxor preti.
Stenobes uxor phynei regis archadiae læsi ab arpiis fecit a patre excæcare priuignos lib.iiii.cap.lix.
Steropes filia atlātis & pleyonis lib. quarto capitulo.xxvi.
Sterculius uel sterculucius saturnus est lib.viii.cap.i.&.cap.x.dicti lib.dicitur deus agriculturæ.
Sterculinus deus stercorandorum agrorum fuit louis tertii filius lib. xii.cap.lvi
Sterces pyci pater creditur lib.viii. capitulo.x.
Stennio phorci filia & soror medusæ lib.x.capitulo.x.ubi plene sunt omnia poetica.
Stix palus uel fluuius iferni acherōtis & terræ filius lib.iii.cap.xiiii.& aliquid dicitur l.b.i.cap.xiiii.
Stilbon mercurius secundus libro secundo cap.xii.
Stimphalidæ aues prægrandes occiduntur ab hercule quæ sunt arpyæ libro.xiii.cap.i.
Stracios filius nestoris & euridicis nil aliud libro.x.cap.xl.
Strophilus phocensis liberauit hostē a furore materno lib.xii.ca. xviii.sed plenius cap.xxi
Stratonicus philosophus in prohœmio libri tertii.
Strophades insulæ nominantur ab arpiarum fuga lib.iiii.ca.lix.
Strophes filius neptunni ex amphitrite coniuge uulcanum iuuat fulmina fabricare libro.x.cap.xvi.
f Vbsolanus uentus orientalis lib.iiii.cap.iiii.Idē dē calidus & siccus.c.iv. dicti lib.
Subuesperus uentus est libro quarto cap.liiii.
Succulæ hyades stellæ sunt. vii.in fronte tauri lib.iiii.cap.xxxiii.
Suprema tempestas dicitur occasio solis lib.i.cap.xxxiiii.
Superna uentus lib.iiii.cap.liii.
Sus prægnās mactabatur matæ & mercurio lib.iiii.cap.xxxv.
Susim insigne oppidum persiæ construxit Menon tytonis & auroræ filius libro sexto cap.x.
f Ages fine patre Terræ filius aruspicinam artē primo docuit lib.i.cap.xii.
Taleta agenoris regis phœnicum filia louis peperit lacedæmonem libro.ii. capi.xlv. Sed lib.iiii.cap. xxxviii. dicitur filia atlantis,ex pleyone.
Taigebes uel taigetes mater nyobis uxoris amphionis quæ ob supbiā perdidit.xiiii.filios lib.xii.ca.ii.
Thales milesius ponit opinionem de principio rerum: lib. primo. in primo prohœmio. & lib.vii.ca.i. extollitur miris laudibus.
Talaon filius lasii rex argiuorum. libro secundo cap.xxxviii.
Thalia una musarum lib.xi. cap.ii.
Tantalus tertii louis filius ex plote nympha rex phrygum rapuit ganimedem. diis susceptis hospitio filium comedendū appositit:quare in inferno inter poma & aquas positus siti & fame perit libro.xii. cap.primo.ubi plene uide omnia poetica.& libro primo.capi.xiiii. idem dicitur.& lib.sexto.cap.iiii. rapuit ganimedem.
Tantalus alius a superiori filius secundi louis rex corinthiorum & pius homo lib.v.cap.xliii.
Tantalus filius thieltis ex merope uxore fratris sui atrei a patre comeditur.libro.xii.cap.viii.
Tanaquil tarquini prisci uxor portētorum perita dixit Tullium seruilium futurum clarum uirum dedit que sibi in coniugem filiam regis:& fit rex romanorum libro duodecimo.cap.lxxvii.
Taprobanes insula lib.i.cap.vii.
Tartarus absq; patre terræ filius li. i.cap.xi.&.xiiii.
Taras neptūni filius tarentum ciuitatem construxit lib.x.cap.xiii.
Tarentum ciuitatem construxit taras neptūni filius & restauratur a spuriis spartanorum lib.x.ca.xii.
Tarquinius priscus rex romanorū cœpit corniculanū oppidū: unde Tullius seruilius traxit originem: & occiditur a filiis anci martii lib. xii.cap.lxxvii.
Taumantes mater yridis lib.ix.c.i.
Taurus fœcundam pasiphem fecit libro quarto cap.x.
Taurus atticam terram uastans occiditur a theseo lib.x.cap.xlix. sed libro .xiii.cap. deprehenditur ab hercule.
Tellus terræ nomen lib.i. cap. viij.
Tellumon turpe nomē libro primo capitulo octauo.
Temporis descriptio lib.iii.ca.xxii.
Tenebra herebi & noctis filia dicitur libro.i.cap.xxx.
Terra filia demogorgonis & uxor tytanis cum suis nominibus & proprietatibus libro primo cap.iii.& cap.viii.& lib.iii.cap.i.dicitur mater saturni.& cap.xiiii.dicti lib.iii. dicitur mater stigis.& lib.iiii.cap. primo. dicitur filia demogorgonis uxor cæli uel cælii cui peperit plures filios.sed libro.ii.cap.iii. & lib.quarto cap liiii. Terra luno est & lib.iiii.cap.xxxv.
Terram pro maia matre mercurii colebant Romani:& suem prægnantem mactabant eidem cum mercurio nato suo:& libro septimo.cap.xix. dicitur mater omnium fluuiorum.
Teron uel terion interpretatur fiela.libro quarto.cap.lxvii.
Terpsichore una musarum libr.xi. capitulo secundo.
Terentii finalis intentio in comœdiis suis & aliorum comicorum. libro.xiii.cap.ix.
Tesander argiæ & polinicis filius libro.ii.cap.xliii.&.lxxv.
Testorius priami filius naturalis occiditur lib.vi.cap.xlv.
Testius filius parthaonis ex calido nonympha uel althea li.ix.c.xiii.
Thessalus filius herculis iuit ad troianū exercitum libro.xiii.cap.xii.
Tethis magna filia cæli & uestæ uxor oceani mater nymparum

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

lib.iii.cap.iii. & lib.iiii.cap.xviii.
Thethis mater achillis fuit alia a su piori lib.iii.ca.iii.sed lib.vii.capit. xvi. ꝓtheus sibi cõsuluit de matrimonio cõtrahendo & lib.viii.ca. lx.probatur fuisse ochiroẽ chironis filia q confirmatur lib. xii.ca. xlix.ubi nupsit peleo & cõuiuãtur oẽs dii preter discordiam.
Teucer regis telamonis & hesionæ filius lib.vi.cap.vii. quod confirmatur lib.xii.ca.xlvii. ualde plene & in cypro condidit salaminam.
Teucer priami regis filius ex nympha ãridona occidit li.vi.c. xxxiii.
Teucer filius scamãdri cretẽsis teucros appellauit a se cũ eis una cũ dardano imperãt libro sexto capi. xxxiii. & cap.lii.
t Hefeus filius egei regis atenarũ & etræ cõtra amazonas militãs hypolitã regiæ. sororẽ cepit uxorẽ.lib.x.cap.xlix. ubi quasi plena sunt oia quæ alibi scripta sunt. Idem mittitur ad minotaurum.libro.x.ca.xlviii. Idem libro.x.cap.l.habuit a patre impetrare quodcunq uellet idem libro decimo capitulo.xi.& lib.xi. capi. vii.rapuit helenã.idem & libr.xi. cap.xl.occidit Sisiphum latronem & libro primo cap.xiii.& libr. iiii. cap.xii.ponitur in inferno damnatus perpetuo ocio.& libro tertio. capitulo.xxxiii.ualde prolixe detinetur in inferno.idẽ libro quarto. cap.x.& libro.xi.cap.xxix.occidit minotaurũ & lib.xi.cap.xxx.duxit uxorem phædram.
Thebas ægyptias dereliqt cadmus imperans apud tyrum & sydonẽ. ualde plene libro.ii.capi. lxiii.
Thebas boetias cõstruxit cadmus. ualde plene lib.ii.cap.lxiii.& libro primo in prohœmio.
Thelagonus ulyssis filius ex cyrce. lib.quarto.cap.xiiii.sed lib. xi.ca. xl.occidit Vlyssem.& in italia cõdidit tybur:alias tusculũ. idẽ cõfirmatur in dicto lib.xi.cap.xlii.
Thelemachus filius ulyssis & penelopis lib.v.cap.xliii.sed plene ponuntur oia lib.xi.cap.xl.&.xli.
Thelamon eaci iudicis iferni filius hesionam laumedontis filiam loco muneris recepit ab hercule qa primo muros troianos ascẽderit. ex qua teucrum filium habuit relicta patria in sicilia cõdidit Salaminam lib.xii.ca.xlvi.sed capi.xlviii. non idem dicitur de cõstructione salaminæ.
Thelephus herculis filius ex ange suſceptus in siluis lactatus a cerua in lycia imperauit lib.xiii.cap.xv.
Themis deæ oraculũ consuluit deucalion & pyrra pro restauratiõe humani generis libro.iiii.ca. liiii. idem ponitur lib.iiii.cap.xlvii.& libro.vii.cap.lviii.
Theodontius quæsitor antiquitatũ ponitur libro.i.in secundo ꝓhœmio:sed ualde plene libro.xv.capitulo sexto.
Theodamas Melampi amithaonis filius augur ingens loco amphiarai absorti substitutus est libr. xiii. cap.xxvii.sed cap.xli.dicti libri. dicitur substitutus poliphides filius manthionis.
Theoclimenes filius poliphidis augur maximus libr.xiii.cap.xlii.
Theologia triplex ẽ.s.poetica &c. libro.xv.cap.viii.
Theophonti mitileno poetæ donauit Pompeius magnus ciuitatem ut nomen suum perenne faceret. libro xv.cap.xiii.
Thereus rex thracum filius martis uel astrogi bistonidum principis: ex nympha bistõide gener pandionis regis athenarum ithim filium comedit libro.ix.cap.viii.ubi sunt omnia poetica.
Tesiphone furia ifernalis lib.i.cap. xiii.& lib.iii.cap.viii.plene describitur ubi dicitur acherontis & noctis filia.
Tesmophoria sacra cereris li. octauo capi. quarto.
Thienes filia atlantis & etræ stellificatur lib.iiii.cap.xxxiii.
Thiene bacchi filius conuertitur in uenatorem lib.v.capi.xxvii.
Thiestes filius pelopis. & hypodamiæ lib.ix.ca.vii.sedli.xii.ca.v.cũ atreo fratre uenit in rabiem & discordiam propter stupratã meropẽ uxorẽ atrei:ubi oia plene: & in cap.vii.cõcubuit cum pelopeia filia: Vnde alia mala maxima orta sunt.
Thilemeus eurimedes unus ex ciclopibus uates magnus libro decimo cap.xv.
Thimetes priã & arisbæ filius uates fuit:& patris inimicus & ꝓditor libro sexto cap.xlv.
This filius zethi ex aidona cõiuge libro quinto cap.xxxii.
Thissamenis filius horestis sibi successit in regno lib.xii.cap.xxi.
Thoas bacchi filius a filia hipsypile saluatur lib.v.cap.xxviii.
Thoas rex in taurica regiõe mactatur ab ephigenia sacerdotissa dianæ lib.xii.cap.xvi.& capi.xx.
Thoas filius hipsypilis & iasonis li. quinto cap.xxix.sed plenius libro xii.cap.xxvii.
Thomitana insula lib.iiii.cap.xii.
Thosa phorci filia mater alias filia: polyphemum neptunno peperit. lib.x.ca.viii.
Thoseus filius thestii regis a meleagro nepote occiditur lib.ix.capi. xiiii.sed plenius cap.xix.
Tiberinus filius carpẽti filius Tyberi nomẽ dedit cum submergeretur in illo:prio.n.albula uocabatur lib.sexto cap.lxiii.& lib.septio cap.l.aliquid dicitur.
Tiberis fluuius a tiberino rege. ibi submerso dicitur lib.vi. capi.lxiii. & lib.vii.cap.l.aliquid dicitur.
Tibur in italia oppidũ cõdit a thelegono filio ulyssis & cyrcis li.xi.ca. xlii.& li.xiii.c.xlviii.xlix.&.l.dr tibur a tiburto catilli filio.
Tideus œnei regis calidoniæ filius quia meoalippum fratrem in uenatione inaduertenter occidit argos ad adrastum regem fugit:cui factus gener occiditur in bello tebano lib.ix.cap.xxi.ubi ponuntur oia plene:& lib.ii.ca.xli. & capit. lxxii.lxxiii. lxxiiii. aliquid dicitur.
Tiella arpya zephyro pepit sanctũ & balaim equos achillis lib.quarto cap.lxi.& lib.x.cap. lxi.
Tigres trahunt currum bacchi lib. v.cap.xxv.
Tidarus maritus ledæ oebali regis filius lædã uxorẽ habuit li.v. c.xl.
Tiphõ uel tipheus filius tytanis: & terræ uel tartari & terræ iouem in certamen de regno prouocat sed fulminato supponit trinacria lib. quarto capi.xxii.ualde plene & li. secundo ca.iiii. fratrem apim maritum isidis laniauit mẽbratim.
Tirãni & regis dña lib.ix.ca.xxvii.
Tiresia uates thebanus pater manthonis uaticinatur de narciso lib. septimo cap.lix.
Tirus pastor apud quẽ fuit lauinia mortuo ænea lib.viii. capi.xviii.
Tiro filia salmonei regis & lydis uxor critei filii eoli regis uẽtorum peperit eionem patrem iasonis li. xiii.ca.xxiiii.xxv.&.lii.
Tiromachus filius herculis tebani ex megera filia creontis occiditur ab hercule lib.xiii.capi. ii.
Titius iouis secundi filius ex bellaro orcamẽi filia occiditur ab apollie qa uoluit uitiare latonã & apud iferos uultures semp corrodũt iecur eius lib.v.ca.xxiii.Idẽ lib.primo.cap.xiiii.ponitur in inferno
Titonus filius laumedontis aurorã uxorẽ habuit:& uertitur in cichadam lib.vi.cap.viii.&.ix.sed libro quarto.cap.xxvii.dicit frater laumedontis:& oia alia confirmat.
Titan cæli & uestæ filius:& frater saturni terrã uxorẽ habuit lib.iii.ca. iiii.& lib.i.cap.viii.sed lib.iiii.cap. l.dimitens regnum saturno cũ eo paciscitur ne alat filios masculos idẽ cõfirmatur.li.viiii.ca.l.& utroque loco capit saturnum & opima uxorem eius.
Titani pugnant contra iouem libro quarto.cap.i.xix.
t Lipolemus filius herculis ex astochia ab eo rapta de ciuitate liconiæ occidens auũculũ rhodii: imperauit & in troianũ fuit exercitũ lib.xiii.cap.ii.
t Onitrua quomodo causant libro.xii.cap.lxix.
Tosius filius cæli ab hyrundinibus sumpto exemplo ædificiis repertor fuit lib.iii.cap.xxv.
t Rasimedes filius nestoris & euridicis cũ pře iuit ad troianũ bellũ.lib.x.cap.xxxix.
Tracias uẽtus est libro.iiii.ca.lviii.
Triformis luna est libro quarto capitulo.xvi.
Triga currus plutonis tractus a tribus equis lib.viii.cap.vi.
Trinacria supponitur fulminato typheo lib.iiii.cap.xxii. Eadem libro x.capitu.lxii.a sicano rege sicania dicitur.
Tripos apollinis ẽ spẽs laurus cõtinens tãtũ tres radices lib.ii.ca.ix.
Triponus est mercurii nili filii nomen libro.vii.cap.xxxv.
Tritõa minerua dicitur a lacu quẽ penes primo uisa est lib.ii.cap.iii.
Tritopatreus primi iouis & pserpinæ filius; nil aliud lib.ii.ca.viii.
Triton tubicen & præcursor oceani libr.septimo.cap.i.sed cap.vii. dicitur neptunni filius uel filia & tubicen eius. & lib.xiiii. cap. xxiii. Misenum tubucenã æneæ submersit in mari.sed libro.decimo. cap. primo.triton sonus est.
Triptolomus eleusi regis filius nutritur a Cerere.& fruges publicabat mundo cum curru a draconibus ducto lib.octauo.cap.iiii. ubi ponuntur omnia poetica.
Triumphi pompam primo excogitauit Dionysius habita uictoria de indis lib.ii.cap.viii.& lib.iii.cap.x.
Triuia luna est lib.quarto.capi.xvi.
Tros erictonii filius regionẽ usque tunc dictã dardaniã troiam dixit ampliato regno:& cũ tãtalo phrygiæ rege bellũ gessit ob raptum ganimedẽ lib.vi.cap.ii.idẽ lib.xiii.ca. xvi. ob raptũ ganimedẽ habuit a ioue auream uineam.
Troia extẽse ponit.ca.ilion.& libr. sexto.cap.xiii.Et lib.xi.ca.viii.ponuntur omnia necessaria ad troiã: & ponuntur in cap.proxime præcedenti ualde plene.
Troiulus priami & hecubæ filius ab Achille occiditur lib.sexto.capitu. xxviii.& lib.xii.cap.li.
t Vbalchaim primus faber libro primo.cap.iiii.
Tulius seruilius uulcani filius ex cresa corniculana a fortuna dea diligit q p fenestrã palatii itrabat ad eũ.alias filius publii cornicularii & ocreatiæ puellæ captiuæ libro.xii.capitu.lxxvii.ubi ponitur historia plena.
Tulliæ duæ filiæ tulli seruilii coniuges fuere arũtis & lucii prisci tarquinii filiorũ ubi notatur q lucius occidit socerũ & filia carpetũ p corpus patris euexit lib.xii.ca. lxxviii. ubi est plena historia.
Turbo uẽtorũ turbatio li.iiii.c.liiii.
Turno dauni filio lauinia latini regis filia promittit uxor. quæ postea datur æneæ libr.viii.cap.xvii. Idem libro.xii.cap.lxv.occidit pallantẽ filiũ euãdri regis.& capi. lix. occiditur ab ænea uel ascanio & occidit æneam.
Tusculũ oppidũ in italia secundum quosdam cõdit a thelegono filio ulyssis & cyrcis libro.xi. cap.xlii.
Annus attribuitur bacho.
u Varro dixit artem poeticam partẽ theologiæ libr. i.in primo prohœmio.
Venus prima quæ magna dicitur Cælo patre & die matre nata mercurio fratri hermofroditum peperit libro.iii.capi.xx. Sed capi.xxii. dicti libr.iii.ponuntur omnia plene Veneri assignata.
Venus secunda per amputationẽ testiculorum nascit libro.iii.capi. xxiii.ubi ponit eius mirãdũ simulacrũ & ualde plene oia sibi ꝓpria.
Venus tertia iouis tertii filia & dyonis uxor uulcani alias filia Syrii & cypriæ & coniunx adonis cũ marte ligatur adultero a uiro suo: & odit omnem prolem solis.hæc dicitur mater æneæ.meretriciũ instituit.& in cypro uiridarium habuit amœnum lib.xi.capi.iiii.ualde plene. Idem ponitur lib. ix.cap.iii.
Venus in generali fugiens gigãtes mutatur in piscem libro quarto. cap.lxviii.& in eodem cap. mutatur in anguillam.
Venus ariadnæ donat coronam libro undecimo.cap.xxix.
Venus contra psychem irascitur libro quinto.cap.xxii.
Venus uesta dicitur libr.viii.ca.iii.
Venus marica dicit lib.viii.ca xvii.
Veneri fit sacrificium i cypro ex solo thure & floribus libro secundo. cap.v.& libro.xi cap.quarto.
Venus ex syrio hoie & cypria muliere concipit libro.ii.cap.lii.
Veneri hericinæ construitur templum in culmine mõtis propinqui drepano libr.x.cap.quinto.
Veneris planetæ:natura libr.tertio capitulo uigesimosecundo.
Venus planeta cum marte participãs quid operatur i natiuitate alicuius libro nono.cap.quarto
Vẽti filii auroræ & astrei tytanis filii li.iiii.c.lii. Sed.c.liiii. dicti li.iiii. icitati a iunone cõtra iouem claudunt i cauernis sub imperio æoli.
Venti secundũ uarios philosophos habẽt uaria nomina & uariatum numerum libro.iiii.cap.liiii.
Ventorũ potentia:regiões:& nomina libro quarto.cap.liiii.
Veneratio filia plutonis & proserpinæ libro octauo.capi.sexto. sed ca.septimo.dicti libr.ponitur sine matre & uxor honoris.
Vespera tempus post occasum solis libro primo.cap.xxxiiii.
Vesp stellæ nomẽ lib.iii.cap.xxii.
Vespugo stellæ nomẽ lib.iii.c.xxii.
Vesta prima uxor uranii q celius dicitur lib.iii.cap.i.&.iiii.Item dicit lib.iiii.cap.i. &. lib.vii.cap. tertio. sed ualde plene lib.viii.cap.i.
Vesta secunda saturni & opis filia libro.viii.cap.iii.ubi plane ponũtur omnia poetica dicta de uesta.
u Ictoria acherõtis & stigis filia libro.iii.cap.x.& xiiii.
Vini usum prima athenienses docuit dionysius lib.ii.ca.viii.
Virtutis templum erat Romæ iunctum cũ tẽplo honoris lib.iii.c.xi.
Virgiliæ sunt stellæ in genu tauri libro quarto.cap.xxxiiii.
Virbius hyppoliti thesei filii nomẽ fuit libro.x.cap.l.
Virbius filius hippoliti & aritie uxoris turno fauit contra æneam lib. decimo.cap.li.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Virgilius poeta Mátuanus pauper
rimus & lutifiguli filius libr. xiiii.
ca.iiii.ſed ca.xix. dicti li. georgicá
& æneidam cōdidit prope neapo
lim inter ſcopulos ad quem nul-
lus accedebat niſi ſponte queſiſſet
Virgilium. Sed cap. xiii.dicti libri
aperit quare finxit æneam ueniſſe
carthaginē & dyodonē ſe occidiſ
ſe:cū illis temporibus non fuiſſe.
Viſio ſpecies ſomnii lib.i.ca.xxxi.
Lyſſi nō datur pater certus:
u ſed uarii.pro cuius genera-
tione moribus uita & obitu
lege plene lib.xi.cap.xl.ſed libro.
iiii.cap.xl.dicitur filius laertis lib.
aūt.ii.cap.xvii.& lib.xiii.ca.lv.cre
diť filius ſiſyphi.& lib.x.cap.xix.&
xx.ſimulat iſſaniá ne uadat ad tro-
ianū bellū.& lib.iiii. cap.xiiii. pue
nit ad cyrcē.ſed.vi.ca.dicti lib.iiii.
Cyrces eū monuit ut abſtineret a
præda armenti ſolis: quod non fa
ctum ē & pdditari ſunt ſocii.& ca.
lxi.dicti lib.iiii.ſtetit cū caliſpſo ni-
pha filia atlantis annis.vii.& libro
x.ca.xix.&.xx.ab alithe regina &
alcinoo rege pheycum honorifi-
ce recipitur.Eidē lib.xi.ca.xl.& li
bro.xiii.cap.xx.dat eolus uentos
ligatos in corio bouis qui tamē ſol
uuntur a ſociis ipſius.
Mbri etruſci ſunt libr. primo
u capi.xxxiiii.
Vnxia iuno dicitur li.ix.c.i.
Vnxiæ dicuntur ſponſæ lib.xi.ca.i.
Olucres obſcœnæ ideſt fu-
u riæ libro tertio.cap.ſexto.
Volupia dea Romanorum
libro quarto.cap.xv.
Voluptas cupidinis & pſycis filia li
bro.v.cap.xxii.& lib.viii.cap.v.
Ranus qui poſtea dictus eſt
u cælum pater ſaturni lib.iii.c.
i.ſed ualde plene ponuntur
hiſtorica & poetica libro octauo.
capitu.primo.
Vrania una muſarū lib.xi.cap.ii.
Vros bos ſylueſter ſonat latine lib.
quarto.cap.lxvii.
Vrſa maior & minor non tingitur
aqua maris more aliorum ſiderū
libro quinto.cap.xlviii.
Vtim nomen ulyſſis:ideſt nullus li
bro.x.cap.xiii.ualde plene.
Vlcanus primus cæli filius
u ex Minerua ſecūdi Iouis filia
apollinem primum genuit li
bro.iii.cap.xviii.&.xix.
Vulcanus Iouis tertii filius & Iuno
nis:quia claudus de celo proiiciť
in lēnum iſulá & educatur a ſimilis

Huic ſecundum quoſdā fuit uxor
maya: ſecūdū alios maieſtas:ſecū
dum latinos. Venus:& diciť faber
Iouis ut quicqd artificioſe factum
fit ab eo dicatur eē compoſitū ut
arma Achillis:Aeneæ:corona ari
adnæ:&c.Hic martem & Venerē
coeuntes in adulterio colligauit li
bro.xii.capi.lxix. ubi ſunt omnia
poetica.& lib.ix.cap.iii.iterū mar
tem ligat cū Venere.Idem libr.x.
cap.xvi.Ciclopes auxiliares habet
ad fulmina fabricanda.Idē libr. ſe
ptimo.ca.ſecūdo.proiectus e cæ
lo nutritur a Thetide.
Vulcanus filius nili ab ægiptiis di-
citur opis a quibus cuſtos ægypti
creditur libro.vii.cap.xxxviii.
Vulcanus conatur uiolare miner-
uam lib.ſecundo.cap.iii.& lib.iii.
cap.xx.& lib.xii.cap.lxx.
Vulcaniæ inſulæ habent officinam
fabrorum uulcā nec denominan
tur a uulcano Iouis filio:ſed a quo
dam nato ī emalio qui eas tenuit.
libro.xii.cap.lxix.
Vulturnus orientalis uentus libro
quarto.cap.liiii.Idem cap.lv.dicti
lib.iiii.dr calidus & ſiccus.
u Xores ab unctionibus dicū
tur libro nono cap.primo.
Acinthus puer dilectus a bo
y rea occiditur ab eo ludēs cū
apolline libro quarto capitu-
lo cinquantaocto.
Ycarus oebali regis filius ab ebriis
agricolis mactatur: qa primo eis
uinum dedit : deinde mutatur in
boetem ſtellam libro.v.cap.xl.
ycarus dedali filius in Laberintho
cū patre clauditur lib.xi.cap.xxvi.
ycarus pater penelopis uxoris uly-
ſis libro quinto capitulo quaranta
ycerillus imanis hō occidiť ab euā
dro rege archadiæ lib.xii.cap.lxv.
ycus dicebatur a græcis:ſed occu-
pata a ſardo herculis filio ſardinia
dicta eſt libro.xiii.cap.vii.
Da mons libro.iii.cap.v.
y ydeus filius paridis ex oeno-
ne nymphali.vi.ca.xxii.
ydotea filia prothei docet menelaū
quid de ſociis perditis contigiſſet
lib.ſeptimo.cap.ix.ſed plenius.c.
undecimo.dicti libri.vii.
ydra ſerpens in lerna palude necať
ab hercule lib.xiii.capi.primo.
ydromantia libro ſeptimo. cap.ix.
ydumeneus filius deucaliōis regis
crethæ cum græcis contra troia-
nos bellum geſſit:ſed a ſubditis re
gno priuatus in calabria pytiliam

condidit ciuitatē libr.xi.cap.xxxii.
Lia que & rhea dr filia numi
y toris mater Romuli & Re-
uiua infodiť a marte corru-
pta lib.vi.cap.lxix.&.lxxii.
ylion filius troi regis troianorū illo
nē ciuitatē inclitam cōdidit a ſuo
noie noiatam lib.vi.cap.iiii.
ylion ciuitas inclita:ut patet in cap.
proximo precedenti.
yliona priami filia ex hecuba poli-
peſtoris regis thracie uxor libr.vi.
cap.xvi.
yliōeus phorbātis filius nepos pria
mi ſecutus æneā ad didonē & lati
nū orator fuit lib.vi.cap.xxxix.
ylus herculis & deianire filius pul-
ſus a creonte cōſtruxit atheuis cle
mentie templum ſeu miſericordie
lib.xiii.cap.vi.
ylus aſcanius eneæ & creuſæ filius.
lib.vi.cap.liii.
Nachus achaie fluui. oceāi
y & terre filius li. vii.cap.xxi.
ynachus rex ſicyoniorum a
quo flumen achaiæ denominatur
lib.vii.cap.xxi.&.xxii.
yno cadmi & hermionis filia uxor a
tamantis nouerca hellis & frixi cū
uiuo filio ſe precipitauit in mare li
bro.xiii.c.lxvi.ubi plene oīa de ea
Sed ca.lxix.dicti lib.deificatur:&
uocať leucothoe & amatuta & fu
git ad ſiſyphum:& aliquid dicitur
libro ſecondo cap.lvii.
Ocaſta creontis thebani filia
y uxor lai.&c. libro ſecundo.
ca.lxix.ſed plenius ca.lxx.
yolaus filius hiphyclei ſardis bona
cōtulit quibus tēpla meruit & yo-
lenſes a ſe dixit lib.xii.capit. xxxii.
yolenſes ſardi populi a yolao dicti
lib.xii.cap. xxxiii.
yoles filia eurithi regis etolie fugit
cauſa pŕne necis: & herculis alias
omphales lidia lib.xiii.cap.i.
yonius archadis filius ex ſylene ni-
pha yonium mare cognominauit
& ionios populos lib.v.cap.xlix.
yonium mare a yonio uel a yone di
citur lib.v.cap.xlix.
yone populi dicuntur a yone uel a
yonio libro quinto cap.xlix.& lib.
ſeptimo cap.xxii.
yon inachi filia a Ioue tranſformať
in uaccam cum plena fabula libr.
vii.cap.xxii.& lib.ii.cap.iiii.
Permeſtra filia danai & uxor
y Lini alias lincei uirum libera
uit a nece cum cætere ſoro-
res necaſſent ſuos libro ſecundo.
cap.xxii.&.xxiiii.& libro.vii.capi.

xxii.dicta eſt yon uel yſis.
Yperio primus tytanis filius & ter-
ræ ſolē & lunam genuit lib.iiii.ca.
ſecundo. ſed plenius capit.iii. &
xvi.dicti libri.iiii.
yphates naturalis filius priami oc-
ciditur lib.ſexto.cap.xliiii.
yphymedia uel epymedia uxor A-
loi neptūno peperit othū & ephi-
altem qui ſingulis mēſibus nouē
digitis creuerunt & iuuerunt gi-
gantes libro quarto.cap.lxii.
yphiclus æoli filius uolens q ſteri-
lis eius uxor conciperet:bibit ue-
nenum ſerpentis & genuit filium
podarcem nomie lib.x.capi. xliiii.
Sed plenius libro.xiii.cap.liii.
yphicleus amphitriōis & alcmenæ
filius uno partu cum hercule na-
tus eſt libro duodecimo.ca. xxxi.
ſed plenius libro.xiii.cap.i.
yphianaſſa ephygeniæ nomen fuit
agamēnonis regis filie lib.xii. ca.
xvi.ſed cap.xvii.dicitur eſſe alia ta
men filia agamennonis.
ypocras innouauit medicinā libro
quinto capitu.xx.
ypodamia filia enomai regis piſæ
& elidis ob pulchritudinē petita a
multis procis cū multi uicti certa
mine curſus necarētur: tādē pelo
pi uicta datur lib.ix.cap.vi.&. vii.
& plenius lib.xii.cap.iii.
ypodamia uel yppocatia uxor pei-
thoi pro qua pugnatur cum cen-
tauris libro.ix.cap.xxxiii.
ypodamia filia anchiſæ troiani fuit
uxor Alcharaonis troiāi libro ſex-
to capitulo qnquageſimoprimo.
ypolitus ſipolitæ & Theſei filius a
nouercha phædra falſo accuſatur
patri.occiditur & fugatur lib.x.ca
xlix.& plenius.cap.xix.uiuificatur
ab æſculapio.
ypolita uel ypolites ſoror antyope
regie amazonū theſeo marito pe
perit ypolitū filiū lib.x.cap.xlix.&
cap.l.dicti lib. occiditur a theſeo:
yppocatia ponitur ſupra capitulo
ypodamia.
yppotes nobilis troianus egeſtā fi-
liam ſuper nauicula fortunæ man
dat libro ſeptimo.cap.xlviii.
yppologus filius orionis ex candio
po ſorore ſua li.xi.cap.xlix.&.xx.
yppolocus bellorophontis filius nil
aliud libro.xiii.cap.lxiiii.
yppomenes curſu ſupauit athlantā
uel athlātē auxilio triū pomorum
ueneris:& ābo uertūtur ī leōes li.
x.ca.lvii:ubi ſūt plene oia poetica

ypocrenis fons litteratum libro ſe-
cundo cap.lxiii.
ypthima filia ichatii œbali regis fi-
lii.ii.
Rceus neptūni filius ex Al
y cione filia athlātis nil aliud
libro decimo.capitu.xiii.
yris nūcia Iouis monuit zethus &
& calais ultra ſtrophades fugarēt
arpias li.iiii.ca.lix. Eadē li.ix.ca.i.
dicitur filia thaumatis & nūcia Iu-
nonis ubi ponūtur oīa poetica.
Sander filius bellorophon
y tis ex archimene uxore in
bello occiditur a ſolomiſſis
libro.xiii.cap.lix.
yſion filius flegie dominus laphi-
tarū centauros genuit & ſup rota
uoluitur ī inferno libro nono. ca.
xxvii.ubi.ponuntur omnia poeti-
ca.Idem libro.i.cap.xiiii. ponitur
in inferno.
yſyphiles in lēno regina filia Thoā
tis regis Iaſoni pepit duos maſcu-
los.& Ophelte filium lycurgi ne-
mei nutrix.&c.lib.v.cap.xxix.& li
bro.xiii.cap.xxvi.&.xxvii.
yſis filia pmethei uxor apis mem-
bra laniari mariti ultra paludē ſti-
giā quæ ī africa eſt detulit &c. libr.
ſecundo capi.iiii.& capi.xxiiii.ſed
plenius lib.vii.ca.xxii.ubi ipſa hy-
pmeſtra & yon diciť.& ægyptios
litteras docuit.& oia q̄ ſcribuntur
de ea ēt ualde plene lib.iiii.c. xlvi.
& li.vii.c.i.colitur apud ægyptios
yſmenes edipi regia thebarū & io-
caſtæ filia athy cireo deſponſatur
lib.ii.cap.lxxii.
yſmarum ciuitatē totá ulyſſes uer-
tit in prædam lib.xi.cap.xl.
yſus priami regis filius naturalis oc
ciditur lib.vi.cap.xxxii.
This filius pandionis regis
y thraciæ ex pgne uxore a pa
tre comediť li.ix.ca. viii. &
ix.ubi ſunt plene oia poetica.
ythoneus herculis filius ex paphia
regnauit in ythone ciuitate Boe-
ciæ & fauit etheocli lib.xiii. ca. iii.
ythone ciuitas boetiæ .ut patet ſu-
pra cap.proxime precedenti
ythone minerua diciť ab oppido.
macedoniæ lib.xiii.cap.iii.
ythone oppidum macedoniæ anti
qua ſedes mineruæ lib.xiii.ca.iii.
Ephyrus uentus occidenta
z lis lib.iiii.cap.liiii.&.lxi.idē
cap.lxi.dicti lib.iiii. eſt frigi
dus & humidus rēpetatc. & clori
nympham diu.

amatā cepit uxorē.cui cōceſſit oē
ius ī flores eāq poſtea uocauit flo
rā.Deinde cū thiella arpya concu
buit & Santū & balaym achillis e-
quos ſuſcepit.Idē lib.v.c.xxii.por
tauit pſycem in amœnam uallem
cum longa fabula.
Zephos grecum eſt lib.iiii.cap.lxi.
Zephs lib.ſecundo cap.ſecundo.
Zethus filius anthiopæ uxoris lici:
uel lyncei regis thebarū egyptiaq
cū amphyone fratre occiderūt ly-
cū uel lynceū ī ultionē mřis h. iiii.
ca.vii.& li.v.c.xxix.& li.x.c.xxviii.
Idē lib.ii.ca.lxiii.& lib.v.c. xxix. &
lib.ix.cap.xxxvii.cū amphiōe fra-
tre cadmum regno expulit.
Zethus filius boreæ & orithiæ athe
niēſis li.iiii.c.lviii.Idē.c.lix.dicti li
bri.iiii.ualde plene cū fratre calai
fucauit arpyas ab aula phynei re-
gis archadiæ.dicitur idē libro .iii.
ca.vi.& lib.x.ca.lxi. Finis.

Laus Deo.

Verſus Dominici Syluestri de
Florentia ſuper quindecim Libris
Genealogiarum.

Quæ narrat ter quinq libris Boc-
catius audi.
Primus habet ſtirpem demogorgo
nis æthere dempto.
Aethere concipiet prolis cum par-
te ſecundus.
Cælius ī terno: & generis pars ſcri
bit eius.
In quarto titan dať: & titania ples.
Eſt Iouis in quinto proles. ſed Dar
danus extra.
Dardanus & proles ſexto ſua poni
tur omnis.
Oceanum ſobolemq ſuam dat ſe-
ptimus omnem.
Octauum ſaturnus habet cum par
te ſuorum.
Poniť ī nono Iuno.& Iunonia ples
In decimo Neptunne tua cum pro
le notaris.
Iuppiter undecimo generis cū par
te notatur.
Biſſenus Iouis octo notat cum ſe-
mine natos.
Tertius a decimo ſobolem Iouis ex
plicat omnem.
In decimoquarto contra hoſtes in-
uehit auctor.
Quintus ab obiectis decimus defē
dere curat.
Hoc ter quinque libris epigramma
dominicus addit. Finis

Laus Deo.

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

¶Ioannis Boccatii de Certaldo: de Mōtibus: Syluis: Fontibus: Lacubus: Fluminibus: Stagnis: ſeu Paludibus: de nominibus Maris. Liber incipit fœliciter.

s Vrrexeram equidem feſſus: a labore quodam egregio: & aliquali ocio uires reſtaurare cupiens. Venit in mentem Socratem olim diuini luminis iubar in terris ſolitum cum a meditatione cæleſtium ſurgeret: ſuppoſita cruribus harundine cum paruulis filiis ludere. Ac Scipionem Africanū: & Lælium inſignes romanorum duces ab arduis reipu. opportunitatibus paululum reſipiſcentes: nonnunquam maris in littore teretes calculos: eiectaſq; conculas conſueuiſſe ritu puerorum colligere: Ne dum tempus ad recreandum uirtutem pſtaretur: tacite nil agentes ſubintraret inertia. Quos tanq̄ inclytum laudabilium exercitiorum ſpeciem immitaturus: ne omnino tempus inerti ocio elabatur: aſſumpſi loco iocoſi laboris ſtudentibus poetarum illuſtrium libros aut antiquorum hiſtorias reuoluentibus in aliquo leui opere: ſi poſſem: uelle prodeſſe. Memini quippe tales & potiſſime qui tracti deſiderio rudes ſtadium intrant ſtudiorum: huiuſcemodi circa integrum lectionis ſenſum impediri plurimum: dū nonnunquam montium: ſyluarum: fontium: fluuiorum: ſtagnorum: ſeu paludum uel maris occurrunt uocabula: aliter. ſ. intelligendo q̄ debeant. utputa dum mōtis nomen pro flumine: dum paludis pro monte: ſeu ſyluæ ciuitatis uel prouinciæ loco ſumitur: facile ſenſus hiſtorialis confunditur: & eſto aliquando proprie aſſumatur: exiſtimatione etiam eruditi perſæpe fallūtur dum montem ſeu fluuium qui in occiduo eſt arbitrantur ſub oriente ſole conſiſtere. Ad euitationem quorum & indebitæ exiſtimationis amouendos errores: celebres inter auctores quoſcunque & potiſſime gentiles montes: ſiluas: fontes: lacus: fluuios: ſtagna ſeu paludes: & maria: & quo ſub cælo effluant & conſiſtant: ut comperi mens eſt. Et ne multum talia ſcrutantibus euoluere neceſſe ſit: per ordinem litterarum alphabeti deſcribam ſingula. Sane quoniam e montibus excreſcere ſyluas: emanare fontes & flumina: a quibus lacus paludes & ſtagna cernimus exoriri: de montibus primum ſcribendum non incongrue ratus ſum: Sunt igitur ut liquido patet: montes terrarum eminentiæ quædam in cælum: Non tamen æque ſurgentes. & ex his aliqui ſaxei. nonnulli terrei ſunt. Qui in ſublime magis efferuntur ſaxei omnes qui uero humiliores perſæpe comperiuntur fere ſemper terrei. ex his colles quos. utplurimum montium ſummitates in longum protenſas dicimus: & ꝑmontoria quæ ſeſe in maria propellentia cernimus oriuntur. De quibus indiſtincte cum montibus mentio fiet. Is tamen ante alia quæſo faueat operi: qui illos ab orbis conditione conſtituit. & ex excelſo eorum altitudines metitur & conſpicit.

a Alac mons eſt: cuius nomen alii diuidentem montem interpretantur. Alii uero leuem. i. limpidum ſeu lubricum: & in ſyria conſtitutus eminet.

Abarim mons eſt excelſus diuidens terram amon: & eufratis a terra promiſſionis contra Hierico iordanem uſq; fluuium radices protendens oſtendit quippe aſcendentibus in eſton: inſignes āt eſt mōte Moyſis incliti atq; primi Hebreorū ducis.

Abila mons eſt in mauritania cælſitudine leuatus in ſydera: oppoſitus Calpe monti: qui in hiſpania eſt: quos ambos Herculis eſſe colūnas aiunt: uolueretq; ex ueteribus quidam hos unum & idem iamdudum colle continuatio fuiſſe montem herculeaq; uirtute fuiſſe diuiſum & ex oceano quod ante non erat intromiſſum terris mare: quod poſtea in hodiernum uſq; diem mediterraneum dictum eſt.

Acantius promontorium eſt magneſiæ.

Acaton mons eſt Oetoliæ.

Actium promontorium epyrrhi eſt: memorabilis naualis pugnæ Octauiāi Cæſaris uictoria: & clade antonii & Cleopatræ.

Acrea promōtorium eſt olim Iunoni ſacrum ſeſe effundens in mare aduerſus ſicyonem a corintho nō amplius. viii. M. p. diſtans.

Aconitus mōs ē magneſiæ: ſeu ut aliis placet Boetiæ

Acrocerannii montes excelſi ſunt inter armeniam: & hiberiam ſic dicti: eo q; fulminibus ſæpiſſime infeſtētur. Nam ceraunos græce latine dicitur fulmen. & ſecundum alios acros ignis ceraunia ſummitas: quaſi montes ignitas habentes a fulminibus ſummitates.

Acroceraunium promontorium eſt epyrri: in anguſtias adriatici ſinus emiſſum inde dictū q; mōtibus cōterminum qui & acroceraunii dicuntur eadē ratiōe: qua ſuperiores diximus nominatos.

Acrocorinthus mōs eſt altitudinis eximiæ inter ægeum mare & corinthium ſinū poſitus adeo q; utrunq; inumbret mare.

Adiliſius magneſiæ mons eſt. ut nonnullis uidetur boetiæ.

Adoreus mons eſt phrygiæ ex quo ſangarius erumpens fluuius per phrigiam labitur in bithiniam.

Apheſanta ſunt qui dicant montem eſſe tarſo ciliciæ alii uero dicunt in ſinu argolico poſitum: q; eo magis credo. eo q; tam primi q̄ ſecundi: conueniant in hoc q; ex eo perſeus ad occidendam gorgonem iturus uolatum arripuit: & amphiaraus: & melampus uaticinaturi de bello thebano ab adraſto miſſi in eū aſcenderunt. q græci omnes ad hoc in ciliciam non iuiſſent.

Aga mons eſt maioris armeniæ ex quo ueteres eufratem fluuium emanare teſtantur:

Aganippe mons eſt boetiæ: qui primo enippe dictus eſt muſis ſacer.

Agolonius unus eſt ex archadiæ montibus.

Agragas mons eſt Siciliæ: haud longe a gela muro: olim cinctus habens in ſummitate oppidum. Conſueuere quidem ueteres apud eum optimos equos alere: & ex inde in græciam ad agones traſmittere.

Agriſippecula mons eſt moabitarum. qui eo q; uehementer præruptus ſit. a nonnullis uocatur excisus. & haud procul ab ænone mari. ſupereminet mortuo: In cuius ſummitate Balach filius Beor deduxit Balaam diuinum: ad maladicendum Populo Iſrael.

Agroſus mons ē: ubi nunc Roma: quem Faunus rex euandro archado exuli cōceſſit & ipſe palatinū poſt modum appellauit.

Agued mons eſt britanniæ. albaniæ propinquus & caſtro etiam puellarum.

Alafrice promontorium eſt in creticum procurrens. mare. nō longe a ptolomaida quæ barce uetuſto nomine dicebatur.

Albanus mons eſt in latio in quo olim Iulius Aſcanius ciuitatē condidit albam: ſic a ſue alba. dum a troia cū patre profugo ueniſſet ibidē inuēta. nūcupatum: a ciuitate montē exiſtimo.

Album promontorium eſt in ſyria longe a Colonia. Claudi cæſaris ptolomais ſeu acreon tēdens in mare ſyriacum.

Alburnus mons eſt in lucania: Quæ hodie Calabriæ pars eſt.

Alcion mons eſt in macedonia.

Algidus mons eſt haud longe ab urbe romana. xx. M. paſſ. in quo eiuſdem nominis oppidū: hodie ſylua latrociniis incolarū accōmoda.

Alimpus mons ē in iſula mitilena ſeu leſbos. a continenti diſtans nō amplius. vii. M. paſſ.

Alocrine mons eſt in minori aſia ex quo Menāder fluuius emittitur.

Alpes montes ſunt ſeu mons pluribus. & excelſis cacuminibus diſtinctus togatā galliā diuidēs a comata haud lōge a nicea urbe incipiētes: & ſecundū quoſdam in macedoniā uſq; tendētes. hoc quidē ex Hiſpania in Italiā ueniēs Hānibal pœnus per uios fecisſe creditur cū a quodā eminēte atq; inuio ſcopulo impeditus illū aceto ac igne diſſoluerit.

Amaleth mons eſt in ſyria in quo phraton oppidum. unde fuit abdon iudex olim populi iſrael.

Amanus mōs eſt in quo oppidū bomite. & in ora oppidi mirtandros incipiēs ſeparat Syriam celem a cilicia. a parte altera eius plura effiuunt flumina. ut androchus: piarus: lycus: & finns qui ab aliquibus thaurus nuncupatur.

Amazonius mons eſt in maiori aſia præter cuius radices termodō labitur amnis. Dictus enim hic mōs ut nonnulli arbitrantur ab amazonibus. q; penes eū primo conuenerint.

Ambru mons eſt apud britānos iuxta ſaleſteriā olim. hodie cerca radice.

Ami ſyluestres ſunt indiæ montes ea in regione quæ dedala alexandri macedonis tēporibus dicebatur.

Amodes ꝑmontorium cilici maris eſt inter Cidnū piraniūq; fluuios ſeſe protendens in cyprum.

Ampeluſia oceani occidui extremū ꝑmontoriū eſt in mauritania ultra herculis colūnas. Vbi quondā luſa & cocta fuere oppida poſtea tingi. A quo tingitana mauritania dicta: quod oppidū ab antheo fuiſſe cōditū aſſ. rīt. hoc tñ promontoriū afri aliter nomiant eſto idē quod apud græcos ampeluſia ionet. i eo quidem priſci dixere ſpecum fuiſſe herculi ſacrū. & idem tingi oppidum ut dictum ē anthei opus: cuius in rei teſtimoniū oſtendebant incolæ parmam elephantino tergori exectam. adeo ingentis magnitudinis. ut nulli hominū æuo neronis principis eſſe potuiſſet. eamq; icolæ ab antheo geſtatā aſſerebant. & ob hoc præcipuo honore celebrem conſeruabant.

Ancoranus mons eſt citerioris mauritaniæ cupreſſibus laudatiſſimis ad quodcunq; opus abundans.

Anemurium promontorium eſt a pamphilia diſtinguens aliciam.

Angaris mons eſt iudeæ. & ut percipi poteſt haud lōge a ſamaria.

Agnius mōs ē excelſus apud gallos ligures frimates

Anaſiui montes dicūtur eſſe boetiæ. quos penes aiūt morari muſas.

Antelibanus mons eſt arabiæ. libano ad orientem appoſitus in quo æque cū libano colligi thura dicunt: extenditur quidem circa regiones urbis damaſci. & in ſortem cecidit tribus Manaſſe.

Anthirnum promontorium quod penes corinthiaci ſinus eſt. nō amplius. M. paſ. latitudinis habens.

Aonas helicōis montē dicūt eſſe boetiæ. muſis ſacrū nec deeſt qui dicat aonem thraciæ mōtem. & ab eo aonidas dict muſas.

Aothe mons eſt inſulæ ſamos: ſeſe in altum erigens. per. x. M. paſſ.

Appeninus mons ingens: a nōnullis is quem paulo ante noiauimus alpes creditus eſt. Et penniniū uolunt denominatū ab Hannibale pœuo. a quo primo peruium factū putant. Sed opinio longe uulgatiorē eum eſſe apēninum qui omnem in longum tēdens Italiam in partes ſeparat duas & a dextris inferū ſpectans mare. a ſiniſtris autem ſuperum. in ſiculum uſq; fretum progreditur: Hic autem ſecundum quoſdam a ꝑmontorio monichi eſſe finem liguſtini maris incipit. Vnde & alpes & in aquilonē fere tendēs. una cū alpibus a dextris linquit bagitenos. & cum ad mantuanos gallos deuenit. in orientem flectitur eis a ſiniſtris derelictis. & Sēganis a dextris ubi albitinule & albagaunum & ienuam & uelliates Gallos cū ex parte alia habeat ciſpadanos & auguſtam taurinorum. Alii uero putant inter ueneris portum. & Macræ fluminis hoſtium quod penes ut arbitrantur aliqui Liguſtinus inchoat ſinus. eum initium ſumere. & in boream pauxillum tēdere. ac iam dicto mōti ſeparanti ciſpadanos galles a Liguribus in finibus ueliatum ligurum iūgi. & inde in euro auſtrum uergēs tyrhenum mare: Lunam ciuitatem. Lucam. Piſas & nobiliſſimam tuſciæ ciuitatem Florentiem ad meridiem finit. Ad aquilonem autem padum fluuium. Parmam. Mantuam Virgilii: Rhegium Lepidum. Mutinam & ſtudiorum matrem Bononiam. Hinc a dextris ad ulteriora procedens: Aretum corthonam: Tranſimenum lacum: Peruſium. Fulgineū Spoletum. alias Spolitium. Meueniam.: Tudertum Vlſinas. Faleras. Narinas. & olim rerū dominā Romam urbem conſpicit. Aleua autem Cornelii forūquod & Imolam dicimus. Fauentiam & Rauennā. & Sabinorum Coloniam. Forum Liuii. & Pompilii. inde curuam Ceſenā. Ariminum. Penſaurum fortunæ phanum. & Senogalliam. Tandem ſeſe i modū. cubiti flectens ſeu ſui potius partē iacens inde adriaticum promontorium facit. Cuius in extremitate. Anchonam neteres condidere græci. inde Firmum Picenum. & eſculū. & poſt hos marſos pelignoſque populos. Donec alium flexum faciens altiſſimis uerticibus Garganus dictus in adriaticum deuehatur. fretum: Sub quo ſypontum uetus Diomedis oppidum. Demum prætereuchens a dextris urbem Tyburim. Catili. Peneſtras. Ferentium. Febracteriam: & Aquinum linquit. & maximum ſui in Ty-

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

rhenum protendens brachium: Volſcos fere omnes ícludés in Cyrceū definit montē: quē uetus fama eſt extitiſſe tam ſtudū Circis ueneficæ regiam. Hinc the anum Sedicinum: & quas dixiſſe debueram: Teracinam atque Caletam: Sueſſam: Minturnas: Capuam atque Neapolim: & Sānto atque Lucania Cāpaniā diuidens ſcabroſis culminibus in finem cāpani ſinus excurrit Mineruæ promontoriū fere uſq; ptendens in Capream ícludés eū campania Veſuiū: Pompeios Nuceriam: Stabiā: Surrentū. Poſt hæc habens in uiſceribus Beneuētū. Hinc Salernū: Lucāus Bruttioſq; omnes mutato nomine Calabros nominant incolæ: ſpectans non definit: donec Rhegium extremum Italiæ oppidum ſeſe uehendo contingat: relictis a leua Dauni regno Bardulis: Bario: Brūdiſio atque Tarēto & ſuorum ſaltuum incolis Salentinis: Petilia idumel. Cretone: Caulone: Locriſq; atq; Saleo: & Leucopetram linquēs: ubi ſupra diximus in fretum ſecus Rhegiū finem fecit diuiſus: ut creditum eſt: & ſaxorū ingenium fracturæ teſtantur terræmotu a Peloro primo in Italiam uerſo ficulorum promontorio & uariis multiſq; uorticibus inſignis in ſe multa continet oppida: & paſcuis ſyluiſq; abundans ex ſe hinc inde fluminа emittit maxima & famoſa.

Apollinis promontorium in aphrica eſt inter candidū & mercurii pmōtoria in ſardiniam ſe ppellēs.

Aprodiſias promontorium eſt minoris aſiæ.

Aracintus mons eſt Mineruæ ſacer & celebris carminibus poetarum. Verum ueteres in qua ſit regione nō concordant. nam alii dicunt eum atticæ regionis mōtem: quidam eum eſſe thebanum: nonnulli ambraciū & alii archadum.

Ararath mons Armeniæ maioris eſt: in quo ueteres omnes concordare uidentur archam Noe ceſſante diluuio conſediſſe. & eius reliquias conſueuere peregrinis indigenæ demonſtrare: dixeruntq; armeni loco exitum ſeu egreſſum: eo q; ibi Noe archam egreſſus ſit.

Araxum Pelopōnenſium promontorium in cephaloniam uerſum.

Arentinus mons eſt haud longe ab urbe Roma: in quo præneſte ciuitas ſita eſt.

Arcabrum ſeu arthabrum promontorium Hiſpaniæ ulterioris eſt. uaſto ſe cornu protendens in mare: & hiſpaniā uerſus occiduū finiens: terras maria cælūq; diſterminare uidetur. hoc aliqui Oliſponenſe dixerunt ab oppido ei oppoſito. Et quidam uocauere magnum: eo q; maris occupet plurimum.

Arcobares mons Indiæ: quē alii cacobates dicunt: inſignis quidem: eo q; ex ſe Gangem profuſiſſimū oriētalium flumen effundat.

Argeus capadociæ mons eſt: arduus plurimū & omni tempore pruinis rigens: eumq; dei habitaculum ueteres accolæ credidēf. Subiacet ei Mazata ciuitas Capadocum metropolis.

Ariobargenes mons eſt aſiæ inter maſſagetas conſtitutus & parthos.

Arius mons eſt in inſula chio: in quo naſcuntur optima uina a monte aruiſia nuncupata. eſto ſint qui dicant eum promontorium & aruiſium uocitatum.

Arpendus mons eſt pāphiliæ: cuius in radicibus eurimedum defluit fluuius.

Artagus mons eſt capadocū: ſub quo Maizacū ciuitas quæ poſtea cæſaria nominata eſt. credo idem cum argeo de quo pauloante dictum eſt.

Artemiſius mons eſt archadiæ.

Artemius in argolico ſinu mons eſt.

As mons eſt macedonum.

Aſcreus mons in boetia eſt. a quo & uicus denoiatus. unde poeta inſignis Heſiodus oriundus.

Aſterion mons eſt in ſinu argolico.

Aſtrixim mons eſt aphricæ ab aquilone habens littora les aphricæ populos a meridie nero harenas iacētes ad oceanum uſq; in quibus uagantur gaulales æthiopes alii uero eum mauritaniæ mōtem uolunt. eſto nō multum interſit. nam & aphrica & mauritania iunctæ ſunt.

Aſuaus mons eſt chaoniæ: cuius in radicibus aous fluuius.

Ater mons eſt aphricæ e regione ſubatra. hic quidem longo ſpacio ab oriente in occiduū protēditur. & a noſtris ater uocaf: eo q; adusto ſimilis ſit nec diſtat multum a Matelge oppido garamantum.

Athlas uetuſtiſſima fama celeberrimus mōs eſt. Hunc aliqui in extremis mauritaniæ finibus conſiſtere uolunt. aliqui ab æthiopibus: clara ditis & flumine bani baro ad montem thenotema dicunt: & promontorium heſperum decem dierum atq; noctium nauigatione per oceanum eum locant. Mons quidem ſupra nubes excelſus uertice: aſpectu ſqualidus ea parte q̄ ſpectat oceanū a ſe denominatum. qua uero aphricam pſpicit nemoroſus atq; opacus & fontibus atq; fluminibus irriguus: & omnium generum fructuum abundantiſſimus. Eius ſuoremum culmen ſemp aſſerunt eſſe niuoſum. Inferiores aūt partes a ſerpentibus elephantibus: & brutis aliis occupatas aiūt. Præterea referunt tanta taciturnitate ſilere p diem: ut non abſq; horrore quodā & occultæ diuinitatis ſuſpitiōe adeatur. Nocte uero ad inſtar cæli crebris lucere luminibus: reſonare cantibus atq; tinitibus cymbalorū tibiarum & fiſtularum egipanorū atq; ſatyrorum. Sunt in ſuper referant imas eius radices denſis altiſque ſyluis repletas incognito ex genere arborū proceritate ſpectabilium: frondeſque cupreſſo ſimiles habentium in rore ualentes perpetuo eaſque præter odoris ſuauitatem obduci lanugine quadam ex qua ſi arte exculta ſit: poſſint non aliter q̄ ex bombice ueſtes fieri. Hunc inſuper nonnulli thelamonē noſari uoluntiſicut nilū flumen melonem aſſerunt nuncupari.

Athos macedoniæ mons eſt: ſeu ut qdā perhibēt thraciæ: mari ægeo ſupeminens: & altitudinis mirandæ. Aſſerunt quidē eū umbram ſuā in Lēnū uſque inſulā efferre: quam aiunt alii. lxx. M. paſſuum. Alii uero. lxxxvi. ab Atho diſtante. Huius præterea uertex ut pro cōperto demonſtrant: uentos nubeſq; ſuperat cum relictos cineres ānui ſacri aliqbus caracteribus iſigni tos anno tranſacto redeūtes in nullo mutatos ueniant. Dicūt ēt huius i culmine fuiſſe oppidū noie acrothō ſeu acrochaon. ibidēque ætate hoium dimidio q̄ alibi longiorē. Extat etiā hic mons ſuperbiæ Xerxis paſarum regis perpetuū monumētū. nā aduerſus athenienſes & lacedæmonas ueniēs: cū iter ſeſtū & abidon ponte facto ex alia in europā pedibus ingentem traieciſſet exercitum Athon ſuperare claſſe diſpoſuit:

eoq; deſeſſo hominum opera a continēti diſiunxit nauigabili facto itinere longitudinis. lxxx. M. paſſ. cū latitudinis eſſet. M. d. & ſic Athon non ſolum montem: ſed mare undiq; circundatum traductis naulgiis inſulam dereliquit.

Atrias achaiæ promontorium eſt haud lōge ab aſineo ſinu.

Auene promontorium mauritaniæ occidentale. nā inter iſtud & calpen gaditanum coartatur fretum.

Auentinus ex ſeptem urbis romæ montibus unus eſt: quem aliqui uolunt ab auibus e tyberi aſcendentibus nominatum: alii uolunt ab auentino aboriginum rege ibidem occiſo atque ſepulto nuncupatum. Sunt & inſuper qui dicāt eum a ſabinis ibidem a Romulo ſuſceptis a quodam prouinciæ ſuæ monte nomen impoſitum aliqui ab aduentu hominum: eo q; ibi commune latinorum dianæ templum conſtitutum ſit dictum. Nōnulli alio ab aduentu appellatum: Nam diciūt eum montem paludibus a cæteris fuiſſe diſcluſū. & eo q; ex urbe ratibus ibidem ueheretur: auētinum uocatum.

Aulon mons eſt uinetis abundans.

Azan phrygiæ mons eſt in quo iuppiter & cybeles coli cōſueuerant: alii putāt apud darchades eſſe & ibidē eo ritu quo apud phrygios colebātur. coli iouem matremque deorum.

Azaræ mauritaniæ mōtes ſunt deſterminantes a mauritania aphricam.

b Aal mons Ermon circa libanum in finibus alophilorum ē: aliqui eum dicunt baalermon quem ego ſic uocari arbitror.

Balbus mons eſt aphricæ: inſignis latebra Maſſiniſſe regis a ſyphace ſuperati ē enim fontibus abundans & paſcuis: agroque carthaginenſi propinquus.

Baliſta mons eſt galliæ ciſalpinæ ſitus apud ligures.

Bargillus mons phenicum ſyriæ conterminus eſt.

Barnaſtenes mōs eſt laconum non amplius. x. m. paſ. a lacedæmone diſtans.

Bebius campaniæ mons eſt ignem ad inſtar ætnæ ſyculæ uaporans.

Befegor & fegor montes moabitarum ſunt: quorum i ſummitate balaā ariolus a balach rege deductus eſt. ut malediceret iſraelites.

Berecinthius mons eſt phrygiæ i quo dudum cybeles mater deum ritu gentilico perſanctiſſime colebatur: a quo etiam berecinthia dicta eſt.

Beris ſuper miniandam in armenia mons eſt in cuius uertice arbitrati ſunt ueteres multos tempore diluuii ſaluatos: nec deſunt qui dicant ibidem archam applicuiſſe Noe. & diu poſt oſtenſam ab incolis ſeu eius reliquias extitiſſe.

Binon promontorium ultra cyrenem eſt inter duas ſyrtes protenſum maiores claudens

Blagnia mons eſt hyberniæ: culus in radicibus tres nobiles ſcaturiunt fluuii: berua: eorum: & ſyurus omnē fere irrigantes inſulam.

Boreas mons eſt epyrrhi. dyrrachio primus.

Borion promōtorium numidiæ ſic a græcis dictum q; a borea uento infeſtetur ei quidem hyporegius ſuper impoſitus in hyponis nomen permutatum

Brurinium hiſpaniæ promontorium eſt.

Brutium promontorium italiæ in ionum mare tendēs haud longe a caulona & conſentia.

Bracæ montes ſunt diſterminantes mauros ſuperiores & æthyopes peroſos a radicibus nigrenſum fluuium effodentes.

Brileſus atticæ regionis mons eſt.

Buli mons eſt ſyriæ haud longe a gari.

As mons eſt ſyriæ in tribu effraim inſignis c tumulo leſu filii naue. nam diu apud uicanam ſepulchrum eius ab incolis forenſibus oſtenſum eſt.

Cadiſtus ſeu caliſtis cretenſium mons eſt adeo in uertice cadens ut a nauigantibus nubes potius arbitrentur q̄ uertex.

Cæma mons eſt alpium dirimentium togatā galliam a comata ex quo uarus fluuius emittitur.

Caphareus mons eſt euboeæ altiſſimus. promontorium faciens: quod in helleſpontum porrenditur apud quod plurimi græcorū a troia redeūtium fraude naufragii cupientes ulciſci mortem palamedis filii ſui iniuſte perempti: periclitati ſunt.

Caldone promontorium indiæ prepinquum fluminiſalſo: haud longe a loco ubi quondam Euphratis hoſtium.

Calicandrum aſiæ minoris promontorium eſt terminus nauigationis a Romanis poſitus Anthioco magno ab eis ſuperato.

Calidromus achaiæ eſt promontorium haud longe a ſinu maliaco

Caligon pmōtoriū eſt in oceanum orientalem tēdens

Calpe hiſpaniæ mons eſt: totus fere in mare prominēs abilæ quī in mauritania eſt oppoſitus quē ut de abila dictum eſt: alteram herculis columnam uetuſtas credidit aſſerens eum cum abila ſeparatum: & inde oceanum mole montis ante retentum in medias exundaſſe terras: anguſtoque freto europam ab aphrica ſeparaſſe. Sūt preterea qui uelint apud Siciliæ pharum calpem alium eſſe.

Calon ſeu chion promontorium crætenſe in occiduū uergiens.

Cambalidus indie mons eſt & cancaſi ramus ſub quo Meſſalene & inde nobiliſſimus in bactrios tranſitus.

Camenta cypri promontorium eſt ſolem ſpectans occiduum.

Canaſtreum macedonie promontorium eſt: cui Sena proxima.

Conatus citerioris Hiſpanie mons eſt excelſus ē cuius ut aiunt in uertice lacus profunditatis impeſcrutabilis colore niger: de quo miranda referuntur incole. dicunt enim ſi quis lapidem: aut aliquid durum in eum iecerit. confeſtim tempeſtatem oriri: eiuſque i abdito ſpecu palatium eſſe demonibus: & alia plura meo iudicio fabuloſa.

Candania mons eſt epyrrhi a dyrrachio diſtans. lxxviii. mil. paſſ.

Capitolinus mons eſt Romæ eo ſic dictus quod cum in eo fundamenta foderēt ædis iouis. humanū caput inuentū dicit. Antea quidē tarpeius dictus a uirgine ueſtali Tarpeia: que ibi a ſabinis necata atq; ſepulta & adhuc eius ſaxū tarpeium appellatur. Hunc eundem montem tradiderunt uetuſtiſſimi Saturnum appellatum: & ab eo late ſaturniam terram. & in hoc antiqui

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

etiam fuisse oppidum cui saturnia nomen: cuius in lõgum postea tria mansere uestigia. Nam saturni fanũ in eius fuit faucibus & saturnia porta: quam postea uocauere pandanam. & post ædem saturni in ædificiorum legibus parietibus sunt postici muri scripti.

Capontes uel catopen secundũ alios mons est scytis ꝓximus cuius sub radicibus haud longe a zimara seu zizima dicunt eufratem oriri:

Caralitanum promontorium puto sardiniæ sit uersus aphricam tendens.

Cardenni montes sunt armeniæ maioris: in quibus archam Noe resedisse cessante diluuio a nonnullis traditum est.

Cardidum ꝓmontoriũ aphricæ est sardiniæ aduersũ.

Carina mons cretæ insulæ est ex quo mirabile recitatur aiunt enim: cum mollis sit: nec amplius nono milia passuum nec mel ibidem factũ nusquã attingãt.

Cariobarzanes mons est inter massagetas partosq;.

Carigini samariæ lætissimus mons est ciuitati sicioniorum supereminens.

Carmeniæ promontorium puto persici maris cui iunguntur populi armogei: & ibi portus macedonum est & aræ Alexandri.

Carmelus phœnicum mons est Heliæ prophetæ spectabilis mansione: & oleis arbustisq; & uinetis conspicuus: per dietas circiter duas distinctus: huius in radicibus palus est cendebora ex qua progreditur bellus fluuius harenas trahens ad uitrum conficiendum cristalli emulum cæteris preualentes.

Carmelus mõs alter a supiori in gallia ẽ de quo naba.

Carrandrus mons est inter persas mœdosq; positi.

Casinus mons est campaniæ ubi dudum Apollo colebatur ab incolis cuius fagum destructum a benedicto sanctitate insigni uiro sub beati Martini titulo ad honorem ueri dei celebris ecclesia constructe est: & eo loco in quo fuit ara Apollinis erectum ẽ altare: ac sub Ioannis baptistæ nomine consecratum.

Calyrus mons persidi propinquus: cui appositæ urbes seleucia. & susinare.

Casius syriæ mons est: haud longe ab anthiochia: sub quo olim silentia libera Pieria appellata. Hic mons altissimus est. nam ambitu ad cacumen. xviii. M. pass. dicitur. altitudo autem per directum. iiii. M. passu. & de eo antiquitas mirabile quoddam refert. Asserit enim quarta noctis uigilia in orientem per tenebras Solis globum surgentem uideri: & sic paruo corporis flexu surgẽtem solem: inde profundissimam noctem intuetur aspiciens.

Casius mons alter a superiori. hic enim in arabia est: pelusio egypti conterminus: haud longe a loco qui dicitur Astacinæ nobilis sepulchro Pompe. magni.

Caspius mons sub boreali plaga constitutus est & ab eo caspium mare cui conterminus est denominatum

Castalius mons in delphis: musis sacer.

Catabathmon mons parthonio propinquus est: cui & Alexandri castra uicina sunt.

Catacrisea montes sunt eo deserto per quod transitũ fecere filii Israel ab ægypto in terras promissionis uenientes. hos quidem auro fertiles aiunt: eosque penes perhibetur Moysem librum Deuteronomio descripsisse.

Catillus mons est prope tyburim ciuitatem Romæ uicinam a Catillo fratre tyburti conditoris tyburis denominatus.

Caucasus oriẽtalis mons & famosissimus est. Is quidẽ secundum quosdam inter oleos qui sunt ad cimericũ mare: & albanos ultra caspium sub septentrione iacẽte eleuatur: primo & perpetuo iugo usque in orientẽ extremum protendi uidetur: secundum uarias illi nationes adiacente uaria sumens nomia: cumque. Taurum montem seu tauro mõti iunctum credidere plurimi: eo quod percoatras armeniæ mortis inter taurum caucasum positus illos iũgere uideatur. Sed fluuius eufrates ex percoatra descendens & meridiem defluens: & sinistram taurum derelinquens esse disiũctos ostẽdit: & sic a dextris inter oleos ad albanos ubi portas habet incipit caucasus: sic dictus eo quod sem per eius uertices niue candeant: nam incolarum lingua candor dicitur caucasus. A portis autem caspiis ad armeniam usque pilas seu ad tygridis fontem inter armeniam & hyberiam: qui uertices caucasi sunt acroceraũni appellantur. de quibus supra. A fonte autem tygris usque carras inter partho Messagetasq; Ariobarzanes nominatur. A carris usque ad Cadippin oppidũ inter bactrianos & hircanos moniarmali dr̃ amomi ibidem nascẽtis insignis: a quo collis subsequens dicitur parthau. Ab oppido uero Cadippi ad saphrin uicum inter duas sarcaraucas & parthionas mons est obscobares ex æquo gautes & sacer exundat. A fonte gangis usque ad fontem fluminis orthogorræ qui a septentrione est ubi montani paropanisade taurus est. A fontibus orthogorræ usque ad orthogorræ ciuitatem inter hircanos & scythas & gangaridas caucasus est. Vltimus autem inter eos & pasiadras mons lanibus uel imauus ubi crisotoras fluuius & samara promontorium ab orientali excipiuntur oceano: & sic imauus extremus est caucasus. Alii taurum totum hunc uolunt: cumque ab oriente nostrum usque mare deducunt: caucaso huius tam longi montis nil præter particulam orienti propinquam donantes.

Caulon calabriæ seu brutiorum mons est in finibus Italiæ freto siciliæ propinquus: baccho fertilis & cuiusdem nominis oppidum fuit.

Calidonium ultimum est tauri promontorium: in nostrum effusum mare.

Celius mons est a cele Iubeano nobilissimo duce tusco dictus eo q; Romulus aduersus Latinum regem cum auxiliaribus uenerat inclytus quidem multis titulis. Sed nec minus insignis est q; in eo poeta Ennius habitauerit.

Celticum promontorium hispaniæ in oceanum procurrens.

Cenum promontorium in septentrione directum.

Cenus extremum Italiæ promontorium uersus pelorum siciliæ tendens: non amplius. xii. stadiorum interuallo distantia.

Cerason Chriseon promontorium propontidis in quo Bizantium oppidum cui postea nomen constantinopolis.

Cerauni montes in epyrrho oriũt & exinde continuo iugo ripheis iũgunt; a pte altera in euxinũ & Meotida atq; thanaim cadunt. Altera uero in caspium

Cercius mons est haud longe a tessalia a merope ꝗpe eunti tessaliam inuenitur.

Cespius urbis mons est regione exquilia aput ædem iunonis lucinæ.

Childarus mons est hyberniæ.

Chimæra ut uideant logici quia aliqd sit: mons est ciliciæ apud phaselitas car nã a licia disterminans. huius quidem summitates perpetuis flagrãt flammis: quæ quidem augentur aqua superinfusa. terra uero iniecta extinguuntur. Aut pterea mõs iste circa summum leones: paulo autem infra capreas: iuntq; radices eius serpentum plenissimæ. Bellorophon autẽ glauci filius hunc purgauit noxiis & habitabilem fecit: a quibus fabulæ locus adinuentus est.

Cibaini mõtes sunt thraciæ in quibus caister fluuius oritur.

Cilenius mons est archadiæ: celebris natiuitate Mercurii.

Cimborum promontorium sub septentrione & ĩ oceanum aquilonarem protenditur.

Cibelus phrygiæ mons in quo cybeles deũ mater colebatur olim denominata cybeles ab eodem.

Cibotus mons olim fuit: & ĩ eo oppidũ noĩe caritate qui terræmotu absoptus est una cũ oppido.

Ciminus etruriæ mõs ẽ in quo & eiusdem noĩs lacus.

Cinthius mons est insulæ Deli: famosus apolinis natiuitate: cuius tam grandem magnitudinem dicunt ut umbra sua ægei maris ambitum tegat.

Cireneũ promontorium in asia minori: haud lõge a monte Mina.

Circes seu circeus mons Italiæ: & caietæ propiquus sic a circe uenefica: quam ibidẽ habuisse regiam uolunt: denominatus. Eius in summitate & oppidum eiusdem nominis fuisse prægrande dicũt. præterea asserũt hunc olim a continenti fuisse disiunctum: nõ quidẽ freto sed paludibus: & oseũ alias Otheũ ante noiatũ ab horrore trãseuntiũ: cre. ẽtiãq; ibi hoĩes i beluas trãsmuta ĩ. Iãdẽ ex albanis mõtibus limus essluẽs cõpletis paludibus eum fecit terræ cõtinuum.

Circa mons est phocidis seu uertex alter Parnasi mõtis ĩ quo oli celebre toto orbi oraculũ fuit apollinis.

Citheron boetiæ mõs ẽ poetarũ carminibus celeberrimus nec longe athenis extollitur. Aliqui partem Parnasi putant a citherone quodam denominatũ ĩ hoc enim præcipue celebratur Bacchus. secundũ autem alios Venus: eamq; dicũt ab eo cithercam fuisse uocatam.

Cithorius mons est paphlagoniæ abundans buxo in spacium. lxiii. M. pas. porrectus: loco ueneto clarus a quo uolunt paphlagonios in Italiam cum antenore trãsuectos uenetos apellatos.

Citria promontorium est cariæ: esto sint qui dicant illum Deli montem.

Ciareus mons oriẽtalis est in regione quæ dicit̃ apo uertene.

Clarius est mõs colophoniæ in quo colitur apollo: & ab eo clarius nominatus.

Clibanus mons apud calabros est haud longe a lacinio promontorio.

Climax æthyopiæ mons est secus rubrum mare: ubi honesti homines & rubri maris tenentes imperium fœminæ prolixis barbis insignes uenationibus uacantes: tygresq; habẽtes pro canibus & pardos etiã nutrientes.

Cordei mœdorum sunt montes.

Cophantus bactrianorum mons est: nocte flammas emittens e uertice.

Colaicum indiæ promontorium in taprobanem insulam sese ferentem.

Corambus promõtoriũ paphlagonum in põto haut longe ab amne parthenio.

Corax oetholiæ mons est altissimus inter calipolim & naupactum.

Corax mons est nõ longe Tiburim a corace fratre tiburti conditoris Tiburis dictus.

Coreb mons regionis Madian ẽ iuxta sinum arabiæ imminens: qui quidem uenerandissimus est ob crebram iamdudum ueri dei apparitionem.

Coritus ciliciæ mons est in signi specu memorabilis: qui in summo montis uertice corito oppido supereminente: amplo satis hiatu patet & in profundum demissus quanto magis demittitur: tanto amplior efficitur & undiq; pudentibus lucis adeo pulcher a ꝗ admirabilis se inuenientibus aperitur ut mentes admiratiõe consternat: qui cum & assuefactos non latiet per descensum unicum & angustum atq; asperum m. d. p. inter amœnas umbras & opaca siluarum riuis hincinde quoddam agreste sonantibus. Ast ubi in finem descensũ est: specus aparet alter. uerũ cymbalorum sonus terret adeũtes ingressu primo & aliquãdiu spectabilis incedenti fit obscurior: & ingentis amnis se extollentis fons aspicitur: qui uoi paruo cursu maximum demostrauit impetum: conditur contra uero spacium horribile & incognitum augustum tamẽ sacrumq; adeo: ut a diis habitari ueteres credidere incolæ: Alius preterea specus ulterius est quem Tiphoneum uocant angusto ore & ut experti tradidere quidam pressus & assidua nocte sufusus eumq; dicunt aliquando tiphonis fuisse cubile. & in se dimissa confestim examinat. Memorandus est & fabula & natura. Mons autem extrorsum Croci plurimum fetax est adeo ut sint qui credant ob hoc illi nomen coritus positum.

Coris tessaliæ mons est: serpentes producẽs: quibus Sypas nomẽ est: non proprium habentes colorem sed loci silenni in quo morantur sumẽtes: morsu quidem non aspero sitim ingerunt: & insanabilis est.

Coritus mons creditur ætruriæ a corito uetustissimo rege Electræ uiro & Dardani patre una cũ oppido in eodem existente denominatus.

Corsicus mons est ultra hiberiam & hircaniã: ex quo nascuntur ex uicinis fontibus cyrus & cambises ingentia flumina.

Coronæ achaiæ promontorium.

Creon mons est insulæ lesbos.

Grimoca promõtoriũ euxini maris arduo supercilio.

Crise promõtorium est oceani orientalis apud seres.

Crocodillus ciliciæ mõs ẽ a parte amani fluminis.

Crocus mons est in creta insula.

Crotonius mons achaiæ: pilæ ciuitati supereminet.

d

Adai montes sunt indiæ olim cliopedis reginæ propinqui.

Dardanus mons est apuliæ.

VNIVERSIDAD DSALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Delphicus mons inter hiſtriam & mentoriam eſſe fertur cuius in culmine exiſtentes aiunt ex lõginquo nauigia uenientia cernere.
Dictęus cretæ inſule mons eſt a Dictea nimpha quæ in eodem colebat dictus: qui quidem deo eſt in uerticibus albus: ut a nauigãtibus q̃ uertices potius exiſtimantur. in hoc aiunt louem quem deum ſtolidi arbitrabantur abſconditum a mare: & a curetis nutritum.
Dimaſcus mons eſt in miconia inſula.
Dindimus mons eſt phrygie in quo galli ſacerdotes cybeles & ſacra matris deum celebrare & ſe abſcindere conſueuerant.
Dinarete promontorium inſulæ cypri.
Diomedes promontorium in dalmatia.
Diptamon crete inſule mons eſt abundans diptamo herba: a quo & ipſa nomen ſortita eſt.
Dodona chaoniæ mons in quo & ſylua eiuſdẽ nominis & in ea olim fuere quercus: e quibus colũbe cõſueuerant reſponſa dare querentibus.
Doloroſus mons in anglia eſt.
Drepantium promontorium eſt ſicilie.
Dyrrachium epyrrhi mons eſt: ubi caſtrum eſt quod petra dicitur.
Duriſcos promontorium eſt atticæ regionis
e Bbite mõtes ſunt apud bathimos ad oceanum meridionalem.
Ebron mons eſt paleſtinorum haud longe a Gaza ſyrie ciuitate: cuius in uertice olim ſanſon noctu Gaze ab hoſtibus incluſus portas uecteſq; detulit.
Edon mons thracie eſt.
Effram iudææ mons eſt: in quo olim ſicem fugitiuorum ciuitas fuit.
Egialeus atticæ regionis mons eſt
Elacus Cephalaniæ nobilis mons eſt
Eleome mons eſt macedonie.
Elicon boetie mons eſt: muſis dicatus celebriſq; poetarum carminibus: ex quo inter alia flumina parneſus egreditur.
Emimodimus mons eſt hyberiæ ponticæ.
Emochi montes ſunt indie.
Emodus mons pars caucaſi creditur: quem cum ſuperioribus: quos emochos: uocant idem credo
Emus mons aliqui dicunt theſſaliæ ſit: & in eo locum deſcribunt: qui tempe dicitur. Alii uero thracie attribuũt. huius celſitudinis adeo grãdis fama fuit ut crederetur ex huius uertice adriaticum & Euxinum mare poſſe diſcerni quod expturus Philippus demetrii filius macedonie rex: illum aſcendit. nec abſque labore plurimo. Nam circa medium adeo romanorũ arborum innexione denſium inuenit ut preter impeditum iter nõnunquam celum uix cernere poſſet. & cum poſt diem tertiam ab incœpto a radicibus itinere deueniſſet in culmen: contecta nebuli s omnia cõperit & uulgatæ opinionis omnia falſa: & ſic ſpe fruſtratus: duabus aris ioui ſolique in uertice conſecratis deſcendit. Hinc una cum Rodope & Orbelone ſacris liberi patris & mœnadum cetibꝰ Orpheo uate primum initiante celebris fuit. qui uaſto iugo procumbens in oppidum habuit in culmine ariſteum. Volũt alii quod ennius ea i parte quam aratores celebrãt ſcythæ oſtendant tumulum Pollidori: ubi gramen alias geraman urbs. quam uocant barbari Caſtiton & ex ea ferunt pigmeos fugatos a gruibus.
Eos mons eſt ad arabicum mare.
Epopon dudum mons pitecuſarum inſulæ capano ſinu: ex quo cum repente flamma emicuiſſet: in proceſſu campeſtri ſolo æquatus eſt.
Eracleum promontorium eſt colchorum.
Ercinius germaniæ mons inſignis eſt.
Eridanus mons eſt dyrrhachii.
Erimantus mons finibus conſtitutus eſt archadiæ in quo hercules aprum cuncta uaſtantem uiuum cœpit: eumq; euriſteo detulit regi.
Erix ſiciliæ mons eſt: drepano propinquus: Cuius in ſummitate fuit olim ericine ueneris templum ab erice eiuſdem filio: & a quo denominatus eſt mõs. conſtitutum. In hoc autem ab ænea Anchiſes ſecũdum quoſdam tumulatus eſt.
Eriminius mons luſitaniæ in hiſpania.
Ermon mons amorreorum eſt ultra iordanem: quẽ phœnices uocant ſanor: & Amorrei Sanir: cuius in uertice inſigne fuiſſe templum ſummæ celebritatis apud gentiles dicitur. Diſtat duobus mil. paſſuum a tabor & eius eſt adeo uertex frigidus: ut ex eo ad delitias nobilium æſtiuo tempore ferãtur niues tyrum
Eſperuceras promontorium extremum aphricæ eſt. aduerſus dorchadas inſulas olim gorgõum domos æthyopum heſperorum confine.
Eſperus mons æthyopum eſt ſub aphrico ſitus.
Eſtie promontorium boſphori eſt.
Etheodontia mons eſt græcie termopolis ſuperemi nens.
Etna mons in medio ſiciliæ orbi toto celeberrimus fama: & cum ſublimis plurimum ſit: ſolituſq; e culmine celſo globos ignis emitere hodie deficiente iã ſubterraneo ſulphure ſolum fumos emittit. Cuius in ſummitate duos eſſe crateres quibus olim eructabat flamma dicunt in digenæ Circa quos aſſerũt eum eẽ cinereum & niueum utplurimum tectum cum circa radices amœniſſimus montium ſit: limpi diſſimis fontibus & fructis abondans Et quoniam per ſæpe terremoribus agitatur regio fabulam fixere ueteres: eum ſcilicet a ioue Tiphei capiti ſupimpoſitum: quaſi ſuſpiranſ Gigas flãmas emittat euomere omnem: & tremere. dum fruſtra excutitur. In hoc oppidum ingens ex ſui nominis olim fuit
Eucalegon mons eſt haud longe a ſegeo troianorum promontorium
Euganeus mons eſt Veneciæ quem ut quidam putant incolæ dicunt hodie paduanum patauio proximus.
Euproſepon ꝓmontorium ſyriæ eſt nõ lõge a ſydone
Eurotas mons eſt laconiæ regiõis.

f Alarium. promontoriuum eſt Corcirę inſule ex quo in mare protenditur ſcopulus: quem a ſimilitudine ulyſſis nauem fuiſſe dixere uetuſti.

Falernus campaniæ mons ẽ optimi uini ferax
Faneus promontorium Chii inſule: & ſecondum alios ſiciliæ uitibus conſitus: & a faneo rege olim denominatus

Faradi mons eſt ſeu uertex ydæ montis troiani.
Faſga mons eſt ſupra iordanem in terra Moab cõtra hierico. ſub quo ienua ciuitas in campo Moab.
Ferraria promontorium hiſpaniæ: ſub quo hyberus fluuius ingreditur mare.
Feſulæ mons. eſt biceps florentiæ inclyte tuſcie ciuitati ſupereminẽs oliuetis plenus ex quo ſi lapides q plumbei ſunt excidantur: breui temporis ſpacio nouis incrementis reſtaurari compertiſſimum eſt. Fuit & i culmine huius eiuſdem nominis uetuſtiſſima ciuitas ruinis ſemeſis teſtantibus.
Ficonta. promontorium eſt aphricae importuſum: haud lõge ab his oris quas dudum teſtantur aliqui tenuiſſe lotophagos.
Fiondis teſſaliae mons mempheus uocitatus olim.
Fiſcellus Italiae mons eſt non longe a tiberi fluuio.
Fogor moabitarum mons eſt. ad quẽ Balach rex deduxit Balaam ariolum: ut malediceret iſraelitis.
Foloe mons eſt theſſaliæ. Ieo quondam centauri nati ſunt. Alii archadiæ montẽ dicũt nõnulli: thraciae.
Forgius aethyopiae mons excellentiſſimus.
Fraus cetoliae mons eſt. haud longe a promontorio antirno. ubi hoſtium corinthiaci ſinus.
g Abaa mons eſt iudææ in tribu Beniamí: haud longe ab Hieruſalem.
Gabalo mons eſt in terra promiſſionis: in quo iuſſu Moyſis altara conſtitutum eſt.
Cad mons eſt in deſerto ſynay: quem penes caſtrametati ſunt filii iſrael.
Gange mons eſt minoris aſiæ: in quo ceridala & rhodiopolis ſitæ ſunt.
Gagus mons eſt minoris aſiæ: haud longe a pathara credo idem cum ſuperiori
Calaad mõs eſt ad tergum phœnicis & arabiae libano copulatus: & in eodẽ ciuitas eodem nomine dicta: quã cœpit galaad filius machir de manu Amorreorũ: & tam monti q̃ ciuitati nomen ſum impoſuit & ab eo olim galadites regio nuncupata eſt.
Galeo mons aticae regionis.
Galliganus campaniae mons ẽ: & iminet agro falerno: & eidem caſſilinus.
Gallidromon mons eſt: ſeu aliud ex cacuminibus iminentibus termobilis.
Calmada mons ſupra idumeam & ſamariam.
Gargara phrygiae mõs. ſeu ſummus idae mõtis uertex. Nam gargara dictus. qui caracaros quod caput capitis ſonat. i altitudo altitudinis. ubi templũ olim fuit louis.
Garganus apuliae mons eſt ſiniſtrorſum ab apœnio in adriaticũ ueniens mare: cuius i radicibus Siponꝫ ciuitas olim a Diomide montis uictore condita. Secus hunc Metapontum dicũt: ubi palladis helinitis templum fuiſſe aiunt. In quo diu ſeruata ſunt Epii frumenta quibus durium equum apud ilioem fabricauerãt. & apud eundem aſſerũt locum fuiſſe Dauniæ nomiatum: i quo Palladis achaicæ templũ ubi bipẽnes æreæ: & arma Diomedis ſociorum depoſita diu oſtenſa ſunt. Dicunt præterea ibidẽ fuiſſe canes græcis uenientibus læta garrulitate blandiẽtes. Sed quod longe matus & uerius atq; uenerabilius eſt: hoc in monte anno ab incarnato uerbo. cccc. lxxxi. Zenone principe imperante Romanis diuino munere Michaelis archangeli ſpecus incolis oſtenſus eſt: i hodiernum uſq; celebris: & ſumma a chriſticolis deuotione uiſitatus.
Gari mons eſt ſyriæ: & ſecundum alios dictus garius in ſamaria: & i quo Tuſci populi ab aſſyriis in ſamariam miſſi relicto Hieruſalem diis ſuis altaria conſtruxerunt.
Gaulaleus mauritaniæ mons eſt: & ab eo circum habitantes æthyopes gaulales dicti ſunt.
Gaulãnus cãpaniæ mons eſt puteolis baiſq; uicinus.
Gaurus campaniæ mons eſt: propiquus maſſico mõti atq; ſurrento.
Gazarim mons ſeu garizeus in iudæa eſt: ſupereminens ſicyoniorum ciuitati.
Gebal mons eſt iudeæ oppoſitus gazari: qui & hebal nuncupatus eſt.
Gebenna galliæ mons eſt iter auernos & eluios medius: & in eo ciuitas poſita. cui geuna nomen eſt.
Gelboe ſyriæ mõs eſt. ſexto a ſcitopoli lapide. & i hoc quidẽ Saul primus iudæorũ Rex a Paleſtinis uictus occiſis filiis ab amalechita iuuene pcuti precibus obtinuit: maledictione Dauid ſucceſſoris eius nec ros nec pluuia poſtea cecidit.
Geraſenorum mons eſt trans iordanem: in quo Alexander iudæorum rex mortuus eſt.
Gereſtrum euboeæ ꝓmõtoriũ: aphricam ſpectans.
Gerionis montes in Italia prope lematem agrũ ſunt.
Gibel mõs eſtiudeæ: ſub quo ior & dan fontes exliba no prodeuntes iordanẽ fluuium iuncti faciunt.
Cinidos minoris aſiæ promontorium eſt: in quo dudum æthyopia libera.
Gion mons eſt iudææ: apud quem ſalamon fuit inunctus in regem iudaeorum & dyademate: iſignitus:
Girim mons eſt aput garamantas: in quo naſci gemmas uetuſtas teſta eſt:
Corditanum ſardiniæ promontorium: in conſpectu habens aſulcenſim & ænoſim inſulas.
Crin mons citerioris hiſpaniæ mari contiguus.
gratius mons phrygiæ eſt xantho flumini proximus.
Arus mons eſt ex armenia inter mœdos adiabenoſq; ueniens ſupra param & cœnem.
Iambus mons eſt caucaſo monti iunctus: diuidens indiam a ſcythia ſuperiori & inferiori:
Ianiculus unus ex montibus urbis. i hetruria quidem poſitus: & ſublicio ponti iunctus: a iano ut creditur olim romanorum deo nuncupatus.
Ibla mons aticæ regionis ſeu ſiciliae eſt: thimo abundans & melle.
Icarus mons atticae regionis eſt:
Ida mons eſt phrygiae: haup longe ab ilione & helleſpontiaco ſupereminens mari: memorabilis iudicio paridis: ex eo. quidem mirabile. quoddam rettulere ueteres: ſcilicet ſolem ſurgentem longe aliter q̃ in aliis terris conſpici. Nam in tãto ab hoc ex ſummo mũtis apice cui gargara nomẽ a media fere nocte paſſim ignes micare uidentur plurimi: diu tandem nocte in diem eunte: qui ſparſi fuerunt in unũ conueniente: donec in unam emicent flãmam. quæ poſtquam diu grandi incendio ſimilis clara uiſa eſt ſe in rotundam formam cogi cernitur: & ingens

factus globus terris apparet annexus: deinde paulatim decrescere & lucidior effici: donec iã fugatis tenebris sese extollat i altum sol factus. Et ex hoc præterea monte scamander: qui & xãthus: & simois fluuii longe fama maioris q̃ undis copiosi: & alii scaturiunt plures.

Idalius mons in cypro ueneri sacer est.

Ideus mõs cretæ insignis plurimum apud ueteres: eo q̃ in eodem Iouem absconditum amatre Rea & clã nutritum credant antiqui: eiusq̃ sepulchrum in eo apriscis diu uisitatum est.

Idrus calabriæ mons est: unde oppido nomẽ idruntũ

Ieris promontorium est elidis: haud longe apisa.

Imabus orientale promontoriũ est ab emodis mõtibus i mare oceanũ se tollẽs: Sonat q̃dẽ imabus iarica lingua niuens: extremus quidem Caucasus est.

Immettus mõs iter cæteros atticæ regiõis obtinet pulcritudinis principatum. Nam floribus nitet: thimo abundans & optimo melle & ineo ut dicunt nascit herba Carisia: quam mulieres ut ardẽtius apetãtur auiris brachiis aligare consueuerunt.

Innarimes mons olim fuit insulæ prochytæ ut scribit Sed ego credo eius q̃ hodie iscla uocat aduersa Meseno & sub eo finxer poetæ eo q̃ altissimus fuerit & ignes more atnæ euaporauerit: louẽ caput suppositiphei. Hic q̃dem mõs a perpetuo igne introrsum fere consumptus: a terræmotu excussus & i mare deiectus est: fecitq̃ ex se lõge ab iscla isulã aliam quã idigenæ prochytam uocauerunt: eo q̃ exproximo ceciderit mons: ex quo edita sit.

Iouis mons in hispania est occidenti oppositus cuius eminencia: quia inter exigua cautium spacia: cõsurgit Hannibalis scala appellata est.

Ippanis mons iscythiæ est.

Iperborei montes sunt scythæ in asiatico oceani littore. sub ipso cardine sidereum hyborei dictũ eo q̃ ultra eos flat boreas.

Ipoplatus mons est lyciæ seu ciliciæ: haud longe a tebis liciis. q̃bus olim dominabatur hietiõ pater Andromachæ uxoris hectoris.

Impius mons secundum quosdam in bithynia est: & sub eo picopolis fuit ciuitas. alii illum dicunt ilioni propinquus: & post eum insidiis latuisse grecos: & hinc sumptum: q̃ ex equo qui ippos græce dicitur: pro dierint. Sane bithynia troadi contermina est: & is forte mons medius intereas.

Ipixorus mons est macedoniæ.

Iraneancos mons est germaniæ: ex quo dicunt danubium nasci.

Irmine promontorium achaiæ.

Irpinus mons est sabinorum: i quo optimi nascuntur equi.

Isamus mõs est poeniã a midia separãs. i quo nascuntur aialia menopẽ notata bouí similia: q̃bus prægrãdes comæ a collo pẽdẽt & usq̃ i oculos a ceruice.

Ischiniæ promontorium est thessaliæ: super demetriadem ciuitatem.

Ismarus thraciæ mons est pro parte asperimus: & in residuo uinetis oliuetisq̃ abũdãtissimus. i hoc nonnunq̃ Orpheus cytara canere consueuit.

Isparus promontorium i ora æthyopici oceani est: se extendens in mare: quod azanium appallatur.

Itabirus mons est iudeæ: apud quem Alexander Aristoboli regis filius & iudæorum Rex a gauinio Romanorum duce superatus est.

Isthomos mons in quo sita Corinthus est ciuitas Hic exachaia in relinquam græciam tandem spatio separat ionium mare ab ægeo.

Acinium promontorium est Italiæ: inter. adriaticum & ionium mare eurum tendens insigne quondam iunonis laciniæ templo: haud longe a petlia ciuitate.

Lampeus archadiæ mons est.

Lamus mons est Cariæ nobilis ob Endimionis fabulam: quem aiunt aluna dilectum in eodem obdormiuisse.

Laternus & hic cariæ mons est in quo quidã tradunt hospites a scorpionibus non lædi: cũ ab eis indigene occidantur.

Latinius mons est circa Romã: in quo tradunt fuisse lubercal ludicrum ab euandro archade institutũ: in quo nudi iuuenes per ludum atq; lasciuiã decurebãt

Lecton mons troadis est: seu idæ pocius uertex.

Lentus archadiæ mons est.

Leptis mons est mitilenæ.

Lepterea promõtorium ẽ ideorũ ad oceanũ meridianũ haud longe amaleo insula.

Letheum promontorium est corinthiorum.

Letomons est galiæ cisalpinæ apud ligures.

Leucalonium promontorium est pamphiliæ.

Leucata mõs est altissimus in promontorio epyrthi: quod leucopetra dicitur iuxta. ambrachiam ciuitatem quam postea Octauia. Cæsar superatis ibidem Antonio & cleopatra nicopolim appellauit & templum Actiaco Apollini constituit. Hunc alii promõtorium leucate uocant: & nõnulli leucatem dicũt eẽ arabiæ. Alii uero laucatas promontoriũ propinquũ bythyniæ uolunt. possibile ut ubiq; sint: quum certissimum sit leucatam montem esse epirthi.

Libanus mons phœnicum altissimus: athure dictus quod ibi colligitur. in sacris litteris mons celeberrimus Alii dicunt eum arabiæ montem. quum sit medius iter arabas & phœnices. ex hoc quidem albana & farfar & iordanis flumina & alia oriuntur: muro quondam ionctus fuit antilibano monti: de quo supra.

Licabesos mons est atticæ regionis. oliuetis conspicuus.

Libetras mons est cetaliæ musis sacer: a quo & ipse libetrides apellantur.

Licæus mons est arcadiæ pinetis clarus: & tẽplo panis. in quo eum natum asserunt.

Licius mons est greciæ: medius inter meropũ montem & macedoniã & thessaliã & epyrthum.

Licoronis mons archadiæ est.

Lilibeus promontoriũ siciliæ in occasum respiciens a ciuitate ibidem posita nominatum.

Libanus mons est syriæ. ex quo orontes fluius orit.

Litricus mons seu montes diserti mauritaniæ.

Lura mons galiæ inter sequanos & aluccros.

Luretilis mons mons est sabinorum.

Lucrinus mons est in extremis Italiæ: cui & locris ciuitas impolita: peloro oppositus: & a quo lucrina palus.

Acroceni montes sunt ab istro flumine nõ longinqui.

m Magnaua mons ẽ i gallogræcia: apud quẽ a manlio uulsone pugnatũ ẽ cũ thelostobagiis & rectosagiis & obtenta uictoria.

Malleus seu malles mons est in idia apud orestas monedes & simaros cuius mõtis umbra æstate i austræ hyeme ad septentrionem uergit: nec amplius. xv. noctibus ex eo uidetur septentrio.

Malea seu maleum promõtorium laconiæ est: quod l. mil. pas. infra mare protẽditur: adeo undas impelles: ut nautas persequi uideatur. Ex quo narratur q̃ quom conscendisset in eo maleus tyrrhenorum rex qui tubam æream primus iuenerat. & pyratica mare infestabat: i eo templũ a pollini consecrauit: eũq̃ maleotrẽ nũcupauit: & mõti nomẽ æq̃ a se ipositi alii dicunt achaiæ esse montem: & q̃ ibidẽ uenerẽt. apollo & q̃ ex eo amphiarao uati auxilia missa sint.

Mallus mons ẽ cui proximi sunt mãdæi & mali: quorum mons mallus qui tractus est gangis.

Mambre mons est iuxta ebron: ubi credimus ab opifice rerum deo parentem primum fuisse pisamatũ.

Marathon mons atticæ regionis insignis Thesei uictoria ex tauro superato: & icari regis a rusticis occisi morte: & milciadis gloria.

Maros mons est epyrthi.

Marpeso mons est paros insulæ marmorum candore conspicuus.

Maliticus mõs aricando fiumini proximus est & andriæ ciuitati.

Massicus mons est campaniæ promontoriũ olim mineruæ sacrũ: Capreæ isulæ oppositũ faciẽs hinc surrentũ in radicibus habẽs: & ide amalphiã & salernũ

Mastusia promontorium est in chersonenso oppositum ligeo troiano.

Matinus apuliæ mons est.

Maul mons ẽ britanniæ: cui i radicibus lacus ẽ aquis suis adeo animalia fessa restaurans: ut nullo uideantur attrita labore.

Maxillum mons est cetoliæ.

Maxtoria mõs est hispaniæ iuxta oppidum auronæ.

Medullus hispaniæ mons est.

Melam seu melampus mons est i tertio europae sinu

Mempheus mons circa thessaliam.

Menalus archadiæ mõs ẽ excelsus: sic dictus ab ouibus: quarum plenus ẽ. Nã mela græce latine ouis.

Menetus mons est in alpibus.

Mercurii promontorium africae est: in siciliam uasto tracto se ferens.

Meritus est mons in tertio europae sinu.

Meropus mons est graecie: propinquus thessaliae. i signis Quintii Fuluii uictoria. & Philippi regis macedonum fuga: grandis quippe mõs & anfractibus uariis praeruptus est.

Meros mons est indiae: Ioui sacer. cuius in specu icolae liberum patrem fuisse nutritum arbitrantur. Et ex hoc forsan habuit fabula argumentum. q̃ ex utero tractus fulmiatae matris patris fœmori sit appositus. Hic autem mons haedera plurima & uitibus atq; frutetis conspicuus est: & irriguus fontium: eiusque sub radicibus Nisa ciultas est.

Metlia mõs ẽ in asia minori mari supeminens: clarus nauali uictoria atheniẽsiũ i psas duce Themistocle.

Metagoniũ pmõtoriũ est africã diuidens a numidia.

Micalesos pmõtoriũ ciuitatis Oncheſtae i grecia ẽ

Militon mons est phitorum.

Minanta mons est grandis contra Chion.

Minas minoris asiae mons est: haud longe a colophone ciuitate. Hic quidem a mari in campos excurrit. cl. mil. passuum: & eius caput sipilus. Nubes aũt uerticibus suis appositae: ut aiunt incolae futurarũ tẽpestatum qualitates ostendunt.

Mindalẽsis mons ẽ: insulae Sami: memoratu dignus ob crucem mortẽque Policratis samii tyranni olim fœlicissimi.

Mineruae promontorium campaniae est: ex massico monte procurrens in capream insulam.

Mionensum pmontoriũ ẽ inter Teiũ & Samũ: cuius colis in modum metae auctus est: a continẽti uero aditum habet semita manufacta.

Misenus mons est campanus cumis proximus. a miseno aeneae socio ibidẽ ab eodẽ sepulto denoiatus.

Modim mons est: nõ amplius. vi. mil. passu. distans a Hierusalem: ea uia, quae tendit Ramata. Ex hoc mathathias fuit Machabeorum pater.

Molus mons est meoniae: qui prius Tmolus dicebat ex quo Pactolus effluit fluuius aureas trahens harenas: Cuius in radicibus cadieni: loreni philadelphinique appositi.

Monachus archadiae mons est.

Monychus promontorium est in sinu ligustini maris haud longe a nicea distans: lenuenlium pyratarum potissimum & insigne receptaculum.

Monoetes mons est ilyriae.

Morin seu morian mons ẽ iudeae: cuius in culmine iussu dei Abraam filium suum Isach eidem deo uoluit immolare: ubi Dauid postea templum construxit insigne.

Mormalus mons est inter bactrianos & hircanos: in quo amomum nascitur.

Mossilicos pmontorium est aethiopiae: in quo cinamomum deuehitur: ad hoc usq; Sestoriũ dicũr duxisse exercitũ: cũ sint q̃ dicant nil ulterius esse preter oppidum unum aethiopum in littore bragaza.

Mulolaca africae promontorium ẽ: propinquum flumini asusabae.

Abauth mons est: qui haebraice dicitur.

n Nabo: supra iordanem contra hierico: in quo quidam aiunt mortuum Moysen hebraeorum ducem. Hic tamen alibi abarim nominatur.

Naustathmos promontorium littoris cyrenaici.

Nazare montes sunt meridionales numidiae.

Nebrodes Siciliae mons est: cui damarum copia nomen dedit.

Nemeus cleonensium mons est.

Neptalim mons est galileae. super quo olim fuit sacerdotalis ciuitas.

Neptunus mons est Siciliae: cui specula supereſt i tuscum & adriaticum mare prospectans.

Neris mons est apud argos.

Niger mons est garamantum.

Nimaui mons est orientalis: ubi deficit caucasus.

Nympheum promontorium est dalmatiae: quod ac

colunt amarites & bullones.
Nton mons est apud rithreum portum.
Niphates armeniæ mons est.
Nirithus mons est ithacæ: a quo Clysses naritus denominatus est.
Nisa mons est indiæ: in quo liberum patrem aiunt fuisse nutritum. Hunc eundem supra mœros diximus uocitatum.
Nisa mons est phocidis: seu uertex alter parnasi montis: in quo dudum colebatur Bacchus.
Nisus mõs megarensiũ a nisõ q purpureũ habuit crinẽ & megarensiũ rege ibidẽ sepulto dictus.
Nulo seu nilo mons est: in quo ferunt homines habere auersis plantis: octonos digitos in singulis pedibus habentes.
Numordis mons est mitylenẽsium.
Numasticus mitylenensium mons est.
Axes mons est Scythiæ.
o Ocila mons est armeniæ: cuius in summitate deficiẽte diluuio arcã Noe fuisse delatam ferunt: & diu ibidem lignorum reliquias perduransse: in multis quidem mõtibus hactenus dictum est hanc consediisse. Quod sane intelligendum est aut eum montem plura habuisse nomina: aut plura cacumina diuersimode nominata. quorũ aliud memini pro alio ponere seu pars pro toto: ut scribentium moris est.
Odori montes in regione tassiæ sunt.
Oeniphilæ dyrrachii mons est.
Oeta mons iter thessaliam & thraciam: insignis morte Herculis. In eo quippe rogus eius cõditus: & ipse consumptus est.
Offensionis mons Hierusalem: fere continuus est in accubitu montis oliueti. sic dictus eo q̃ in eo Salomon adorauerit idolum Moloch.
Ogiginus mons apud thebas est: ab Ogigio rege sic dictus.
Olenus mons arcadiæ: qui & meneus dictus est.
Olympus mons ẽ altissimus macedoniæ: Hunc olim crediderunt aliqui unũ & idẽ fuisse cum ossa monte thessaliæ: & tandem eum terremotu disiunctos periisse Peneum fluuium, & paludibus quibus laborabat thessalia exitum præstitisse. Is quidẽ adeo uerticem in cælum extollit: ut nubes argumẽto cognoscatur excedere. Nam cinere sacrorum characteribus litterarum signato consueuerant sacrificãtes discedere & in sequenti redeuntes anno uti liquerant signatũ inueniebant. Ex quo apparet nec ibi uentos efflare nec aues uolare: nec pluuias cadere aut aliã nullam alterationem causari: quinimmo quia subtilissimus sit aer: sunt qui dicant solitos cum spongiis aqua plenis & olphatui oppositis ascendere: ut aerẽ attraherẽt crassiorẽ. Videtur quidem olympus qui ololampus: idest cælum: quod & olympus etiam nominatur. In hoc insuper dictum Iouẽ aduersum titanas pugnaturũ aquilæ primo augurium habuisse.
Olympus alter a superiori mons ẽ in gallograecia clarus uictoria Mãlii uolsonis ex ftolostobigiis habita.
Olympus mons est a superioribus alius: i minori asia Smyrnæ propinquus: qui & misius dictus est: cuius in radicibus Hannibalem dicunt brusam condidisse. ciuitatem: dum apud regem bithyniæ moreretur
Olympus mõs est æque alius a superioribus. nam in æthiopia secus mare rubrum est: quem aiunt oriente sole usque in horam diei quintam flãmas emittere. Est enim haud longe ab eliopoli ciuitate.
Olisipo mons est hispaniæ: cui & oppidum eiusdẽ nominis est appositum hoc memoratu dignum. Nam equas in eo ex fauonio uento concipere & uelocissimos equos parere testantur incolæ.
Oliuarum mõs est in iudæa hierusalem iunctus: inter cæteros orbis ueneratione dignior. Nam in eo Christus ueri dei filius discipulos docuit: orauit: & ad patrem rediens ultima in terris reliquit uestigia. Quo in loco non absq; diuinitatis miraculo quũ ob reuerentiam & memoriã suæ ascẽsionis ecclesia rotõdo scæmate conderetur: nulla arte nullo frabrorum in genio obtineri potuit: ut summum culmen ecclesiæ tegeretur: ut appareret a terra in cælum usque deũ uoluisse nulla interposita re: sui glorificati corporis integrum conseruari meatum.
Onolon mons est thessaliæ.
Opon promõtorii cretæ insulæ se i occidẽtẽ uergẽs.
Opitus macedoniæ mons est.
Oppius mons latii fuit facultali lacui propinquus.
Or mons est arabiæ ex quo diuina gratia Moyses uirga aquam excussit: clarus quidem morte & sepultura Aaron fratris Moysi.
Orbelon mõs ẽ traciæ mediterrãeus sacris liberi pris & cœtu menadũ orpheo primũ initiante celebris.
Orcobares mons indiæ est inter duas sarcarauicas & parthionas: seu secundum alios inter dalias & carauicas: & parthiõas positus. Ex hoc autem gãges & lasser flumina oriuntur.
Oreb mons Madian: & ut quidam dicunt pars ẽ mõtis Syna & in eodem rupes ostenditur: quæ petra dicitur: ex qua uirgæ ictu diuino tamen munere Moyses aquas eduxit populo sitienti.
Oromenus mons apud indos natiui salis ẽ in quo lapidicinarum ritu sal effoditur inde renascens maius regum uectigal q̃ ex auro uel margaritis.
Ossa mons est cũ portu i sinu pelico: ut arbitrãtur aliq.
Ossa thessaliæ mons est olim ut quidam existimant idem cum olympo: sed terremotu disiuncti uiam fecere Peneo flumini & paludibus quibus thessalia infestabatur. Apud hunc aiunt quondam centauros morari solitos.
Otris thessaliæ mons est oppositus ossæ: in quo lapidarum fuit origo.
Achiri montes sunt in maiori asia: e quibus funditus absartus fluuius.
p Pachinum promontorium est siciliæ: ponensum spectans dictum ab aeris crassitudine. Nam pachis crassus est.
Paledur mons est angliæ super quo rudumbria oppidum sesconiæ conditum est.
Palatinus urbis Romæ mons de cuius nominis causa multiples iter ueteres dissensio est: nam sunt qui dicant: pulsis inde aboriginibus ab euandro archade: & ab eodem ibidem oppido condito a pallante archadiæ urbe pallentium dictum & deinde pallarium. Quidam uero dicunt a pallante auo Euandri & alii a pallante filio dictum. Praeterea asserũt & alii a pallantia Euandri filia ibidem ab hercule uitiata

& postmodum dum moreretur in monte sepulta: & alii a pallantia Latini regis coniuge. Nõnulli a pallãta Hyperborei filia ab Hercule ibidem opressa. Pauci uero asserunt a quibusdam qui pallatini dicti ex agro reatino ibi ante Euandrum euenere: & aliqui a balatu ouium pascentium balanteũ: & exinde per antisticon palẽteum. quibus diuersitatibus claritatẽ montis additam certissimum est.
Palinurum calabriæ promontorium haud longe ab Helya: quæ postea uelia dicta est: in quo palinuri gubernatoris nauis æneæ tumulus est: & ab eo locus nomen sortitus est.
Pertan mons inter bactrianos & hircanos proximus mormalo monti: ubi amomum nascitur.
Pallene mons est cui tanta soli planities in culmine ẽ ut quinque urbium sedes sit atque ager. Nam cum totus in altum satis anguste conscendat: ubi incipit ibi possidea ẽ: ubi amplius patet ibi mendetiõe. quarum altera ab eretris altera ab achiuis ilione capto condita est De nominibus autem aliarum inuenisse nil memini.
Pancoatra seu parcoatra mons est armeniæ medius inter taurum: & caucasum: ex quo tygris & euphrates in austrum uariis funduntur ex fontibus.
Pãctolium mõs est œtholiæ: ea de causa sic dictus q̃a ibidem omnis œtholia conueniebat ad peragenda communia: & inde pan quod est totum & œtolia.
Pandio mons a pandonio filio Erictonii & athenarũ rege dictus.
Pangeus thraciæ mons est thessaliæ iunctus: quo secundum quosdam Iulius Caesar a Pompeianis fere ad deditionem coactus est. huius in radices mœstus defluit amnis.
Parnasus q̃q̃ alii discrepent: phocidis mons biceps ẽ cuius uertices alter apollini: alter Bacho sacer ẽ: huius in radicibus Derphis liberum fuit oppidum: & per illud Cephesus effluit amnis: In hoc enim casta Iuse est fons musis sacer: & ut uolunt aliqui in huius uerticibus tempora diluuii Deucaliõis: ipse Deucalion una cum Pyrrha coniuge seruatus est cum aliis pluribus.
Pantridi montes cappadociæ seu armeniæ sunt.
Parapanisius indiæ mons est aduersus bactras alii dicunt sub ipso parnaso bactra conditam.
Parnes græciæ mons est uitibus abundans.
Pariedræ montes sunt circa armeniæ principium.
Parthenius mons archadiæ a uirginibus denominatus: q̃ i eo eodem uenari consueuerunt.
Parthenium taurorum apud scyras promõtorium ẽ.
Pedarium cariæ seu ioniæ promontorium est.
Pelion thessaliæ mons orientalis tam habitatiõe Chironis centauri q̃ Pellei & Thetidis memorandus est hic altissimus perhibetur. Nam ut quidam asserunt mil. ccl. passuũ ratiõe perpẽdiculi excelsus est: i eius summitate pineta sunt: q̃rcus uero cætera occupat.
Pelorum Siciliæ promontorium respiciens aquilonẽ a peloro gubernatore nauis Hannibalis ibidem sepulto denominatum est: hoc ut uolũt plurimi: iam apœnino iunctum fuit & terræmotu postea separatum & exiguo freto q̃q̃ exæstuoso interposito actũ: ut Sicilia insula sit: quæ olim erat iũcta italiæ.
Pœninus mons et unus ex his: quibus multis alpes eminent: a sacrato in eo pœnitus denominatus.
Peon mons est ultra acthyopas: perpetuis flagrans ignibus.
Perimulae indiae promontorium: & in eo celebre indorum emporium est.
Perparus mons argolici finus est.
Petra appuana mons est olim gallorum primenatum ab initio apœnini in agrum lucensium protensum huic ligustinum tuscumque mare & ueterem lunam ciuitatem. inde pistoriensium & florentinorum campos aspiciens: & procurrentia in euroaustrum apœnini iuga: rigẽs fere niue perpetua: & a quo quondã apuani denominati sunt galli.
Petre Dyrrachii mõs est: apud quem castra Pompeii magni fuere ciuili aestuante bello.
Petrinus cãpaniae mõs est apud Suessam ciuitatem.
Pieria macedoniae mons est cui maximum auri pondus ab antiquis imperatoribus fuisse suppositum fama fuit ex quo quattuor locis ab imo apertus est & ex immo ferunt per planum aurum concrescere.
Pilarres Dyrrhachii mons est.
Pillineus mons pituiae insulae est.
Pindus mons est thessaliae Apollini musisq; sacer: & acarnaniã ab oetolia diuidens acheloũ flumẽ emittit celebris quidem laphitarum origine est: & in eo perebi habitant populi.
Pion mons est in nymphea insula.
Pinonius mons est minoris asiae supereminens pteiae & caystro flumini.
Pirenеus mons est ingẽs diuidẽs Hispaniam a gallis sic dictus eo q̃ pulminibus feriatur saepe. Nam pyr graece latine dicitur ignis i eo quippe nascũtur boues agrestes maiores aliis caeteris exceptis elephantibus & uti graece uocantur.
Pireum promontorium Athenienſium in aeginam progrediens apud quod Athenienſium portus ſeu naualia fuere dudum.
Placanodes Achaiae promontorium haud lõge a pisa & alpheo flumine.
Possideum promontorium Ioniae est haud longe ab oraculo Apollinis branchiae dictum postea didymi & urbe mileto.
Prindasus mons Asiae ex quo ticius fluuius qui per gamus abluit funditur.
Purgara mons est & in eo oppidum eius nominis p pe Troiam.
Vedoni montes sunt thraciae.
Quilleus mons est archadiae.
q Quirinus uel quirinnalis mons est Rome dictus a phano quirini quod in eodem fuit seu a quiribus qui cum Tacio sabinorum rege ibidem castra habuerũt seu a Romulo qui quirinus uocatus est ab asta quam gerebat quae sabinorum lingua dicitur quiris.
Quossei montes ultra armeniam & babyloniam sunt
Amnulium scordensium mons est.
Regis mons inter Italiam & pannoniã est
r sic dictus eo q̃ in Italiã ueniens alboinus rex longobardorum a Narsete uocatus illum conscendit & Italiam prospectauit montique nomen dedit. In hoc bisontes feras dicunt nasci ingentis magnitudinis beluas.

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Tenarus laconiae promõtorium eſt circa finem Malei montis: in quo quia hiatus eſt: & ex eo agente ſpiritu quidã audiũtur rumores: & murmura progredi: inferorum ueteres dixere deſcenſum.

Tenintrus macedoniae mons ẽ: pximus apolloniae.

Tenotheria mons eſt æthyopum: iũctus oceano occidentali flammis fragran aſſiduis.

Termophile mons eſt longiſſimus a leucade in occidente incipiens & in ægeum mare haud longe a demetriade ciuitate finiens omnẽque græciã per medium diuidens: marathonum: epyrum: pereblam: magneſiam: atque theſſaliã: & optiotas cũ ſinu maliaco derelinquẽs. In auſtrum autem octolie partẽ maiorem: arcaniam: locridẽ atque phocidẽ: & boetiam cum inſula eoboea & attica regione in modum promontorii ſeſe in eum extollẽte & una cum iſtis a tergo peloponenſum. Inſignis quippe multorum egregiorum facinorum tam græcorum q̃ exterorũ ducum: ſed potiſſime inclyta atq; memorabili morte Leonidæ cõmilitonumq; ſuorum: & tam grandi q̃ turpi ſtrage perſatum.

Tetercus Italiæ mons piſcello proximus.

Tetricus mons ſabinorum eſt aſperrimus.

Temeſon mons Thebis propinquus ex quo aiunt ſe præcipitẽ dediſſe una cũ Melicerta filio Inonẽ Cadmi filiam & Athamãtis coniugẽ. Volunt apud hũc Herculem alterũ ex leonibus occidiſſe.

Ticiunta mons eſt græciæ: ſeu unus ex cacuminibus termophilarum dicitur.

Tiphata campaniæ mons eſt: Capuæ ſupereminens ciuitati.

Tiphernus mons eſt in ſamnio.

Tilarus mons eſt apud moloſos. & ibi dodonei iouis tẽplum circa huius montis radices ,centũ uel ultra fontes exundare creduntur.

Timmã ꝓmontoriũ ẽ thraciæ: & i eo urbes helmide ſon & phylias & phynopolis: helleſpõto ꝓpinquum

Tmolus quẽ alii tmolus ex i. & n. tantũ facientes ſcribunt: & ut credo bene: nam ſic greci ſæpe factũt mons eſt Ciliciæ uel mœoniæ & nonnulli liciæ dicunt croco & uitibus abundans & melle: habens ex parte una ſardos ex altera ipelos: & ex eo pactolus aurifer fluuius oritur. Hic molus in ſuperioribus nũcupatur.

Tiſcus mons græciæ excelſus. Demetriadi ciuitati ꝓpinquus.

Tomarus ambrachiæ mons eſt.

Trapeze: quod troezam aliqui uocant: promõtoriũ europæ eſt: a quo primo ſe concitat helleſpontus.

Trebanorum mons eſt: ex quo anio fluuius ortus in tyberim effluit:

Triſone promontorium: in quo bizãtium ante ligos dictum. Conſtantinopolis ultimo.

u Aticanus mons eſt: in quo iouẽ nutritum dicunt aliqui.

Vecilius mons italiæ prope algidum.

Veneris promontoriũ ciliciæ: cum eiuſdẽ nominis oppido. Cypro propinquum.

Veſeuus ſeu ueſulus mõs eſt liguriæ iuxta alpes: inter exteros alpium clariſſimus: cuius ex imis radicibus padus erumpit fluuius.

Veſeuu campaniæ mons eſt: nulli montium coniunctus: undique uinetis atq; fructeris abundans. Hinc ab euro auſtro pompeios in radicibus habuit: atq; ſarnum ab euro fere: ſed remotius beneuentum & a uulturno capuam: & a cirtio Neapolim calchidẽſium parthenopem dictam in tumulo ſirenæ ſedentem. Ex hoc enim maximo cum incolarum pauore Nerone Cæſare imperante repente tam grandis erupit circa uerticẽ fumus: ut omnis breui tractu temporis ab eo tegeretur regio nec euanuit illico: quinimo ꝑ dies plures adeo condenſus permanſit ut ſub latis omnino ſolaribus radiis noctem faceret pluriũ dierum continuam. Tandem cum adiacẽtia omnia & ipſum mare quod in conpectu ſub radicibus eſt ab occiduo compleſſet cineribus ceſſans flammam ingẽtem e culmine montis euaporantẽ uidiſſe permiſit: quæ multis ſæculis poſtea exuſtos euomẽs lapides perdurauit. Hodie nec fumus nec ignis emittitur. Stat tamẽ in mõtis uertice hiatus igens prætériti teſtis incendii. Huius autem in radicibus pugna fuit cõmemorabilis inter Romanos atque Latinos: in qua. P. decius unus conſul ſe pro victoria obtinẽda deuouit diis manibus. & inde decubuit. Incolæ hodierni monte hunc nulgo ſummam uocitant.

Viminalis mõs ẽ Romæ a Ioue uiminio nũcupatus

Virinius mons eſt hiſpaniæ.

Voſegus mons eſt in finibus ligonum. & ex eo moſa progreditur. fluuius.

Vranius mons eſt hunc in eppicantia chalchedonenſium aiunt eſſe ſiluis omnimodis abundantem atq; uerſicoloribus floribus uariatum. & ex eis uiatoribus ſcoliſq; plurimum odoris fundentem & quod longe maius eſt. in eo olei fontem aſſerunt habentis odorem corticis cedri cui uolentem propinquari nudum eſſe neceſſe eſt. & ſic etiam ſi hauriatur ex illo oleum augeri. Præterea penes hũc fontem lapidem ingentis magnitudinis ortum dicunt. & eum æſtate flammã emittere. Hyeme aũt eis ex partibus unde exalauerat ignis aquæ ſcaturigines apparere. adeo frigidæ ut glaciei ſimillima uideatur. nec hoc clam contingere. aut per tempuſculum perdurare: quinimmo quandiu durat æſtas & ignis & econuerſo tota hyeme proſilit aqua.

Vultur mons eſt apuliæ.

Apaortenus mons partorũ eſt in quo ſita ciuitas Daran ab arſace primo patthorũ

z rege condita. Mons quidem amoenus plurimum & natura loci adeo munitus ut inexpugnabilis uideatur.

Zephirum promontorium italiæ protendens in ionium mare inquo petilia ciuitas.

Ziph mons eſt ſqualidus uel caligãs ſeu nebuloſus puto in ſyria eſt.

De Montibus. finis.

De Syluis tractatus.

YLVA nemus: & lucus idem. Verũ ſylua primum ubicunque longe late que apud latinos arborum & potiſſime ſilueſtrium & plurimũ infructuoſorum multitudo frequens excreuit:

f

quondam ciuitatis arcẽ conſtrui fecit Dauid: a quo ſacro carmine plurimũ celebratus eſt.

Sipilus mons eſt maximus inter lydiam & phrygiam tantalus olim dictus. In hoc quidem dixere priſci lo cum eſſe: qui dicitur Acheloon: in quo nympharũ cubilia. Clarus uero eſt tumulis filiorum Niobis: & mutatione ipſius i ſaxum: in eo lapidem cylindro ſimilem naſci dicunt: non permittentem filios inobedientes eſſe parentibus.

Sipilus mons fuit in magneſia. & i eodẽ loco cyprus ciuitas fuit q̃ una cũ mõte ab hiatu terræ abſorpta ẽ

Sira mons in tribu Dan eſt in quo Thannaſara ciuitas ieſu filii Naue: in qua diu etiam poſt eiuſdem ieſu ſepulchrum uiſum eſt.

Sithonmons traciæ eſt perpetuis dãnatus niuibus.

Sithoris mons eſt a chio inſula diſtãs. lxiii. mil. paſſu.

Silanius mons eſt hyberniæ inſulæ altiſſimus: dictus a ſilanio Rege in uertice eius ſepulto.

Smaragdon mons eſt æthiopiæ: mari ſupereminens rubro: qui ſurgente ſole flammas emittit uſq; ad horam quintam.

Sophim mons eſt effraim.

Siophora mons eſt indiæ orientalis iuxta quem habitauerunt filii iecten filii heber: ad quem Salomon claſſem quandoq; tranſmiſit nõ minus triennio itineri immorantem.

Solis promontorium in mauritania eſt.

Solimi poſſidiæ montes ſunt.

Soloxius mõs terraconẽſis hiſpaniæ ẽ & ex oretanis iugis carpẽtaniſq; & a betica atq; luſitãia diſtiguit.

Solurius mons eſt hiſpaniæ a ſingularitate dictus: cũ ſolus altior omnium uideatur: uel qd ſolis radius i eo appareat antequam alibi oriatur.

Somorus mons eſt ſyriæ.

Soractis mons eſt hirpinorum: ſecundum alios falliſcorum: olim diti patri ſacer: ſed ſecũdũ alios Apollinhin quo ſpelunca comperta latebram ſibi elegit Silueſter pontifex ſummus Conſtantino Cæſare auguſto imperante Romanis.

Sparnes mons eſt atticæ regionis.

Sperchium promontorium thraciæ eſt nobile Orphei uatis origine.

Steſſiarus mons eſt moloſſorum.

Stimphalon mons eſt archadiæ i quo hercules ſtimphalidas occidit aues.

Stopedon promontorium eſt ciciliæ haud lõge a flumine callidado in conſpectu inſulæ cypri.

Strimon mons eſt thraciæ ex quo hebrus & neſtũ flumina emittuntur.

Subar mõs eſt i gallilea: iſignis heliæ prophete raptu & helyſei memoria ob fontẽ ab eo ibidẽ benedictũ.

Sueuus mons eſt ab ortu ſolis germaniæ initium faciens & cum per maximus ſit. ad cymbrorum uſq; promontorium tenditur. Ab hoc autem ſueui nuncupati ſunt.

Suiſmocum mons eſt galliæ ciſalpinæ apud ligures.

Sunium promontorium eſt atticæ regionis: finiens ad litus erados quod ſpectat ad orientẽ. apud hoc aiunt ab Apolline ſagittis occiſum phitonem: ontoridem gubernatorem nauis Menelai & a menelao ibidem ſepultum.

Surentum promontorium maritaneæ: in occaſum excurrens monteſque bracæ includens.

Abim mons eſt inter antropophagos ſcy-

t thas eminens: oceano ſeptentrionali iunctus inter quem & taurũ feres habitant.

Tabor mons eſt in medio galileæ: mira rotunditate ſpectabilis atque ſublimis quẽ penes Nazareth ciuitas: ex qua denominatus ſaluator humani generis chriſtus: uenerabilis qdem mons iſte eſt cum ſolus in terris in ſuam tranſfiguratum diuinitatem chriſtum uiderit nondum paſſum.

Taburius ſyriæ mons eſt i facar terminans ſortem.

Tabumus mons eſt in ſamnio oliuetis conſpicuus.

Tager mons eſt in hiſpania olliſipo propiquus i quo equae ſunt ſtatuto anni tempore ex uento cõcipientes ſauonio.

Taygeta mons laconum inter lacedemoniã & mare poſitus libero patri & Apollini ſacer olim.

Taman mõs eſt aſiae maioris inter quem & taurum montẽ habitauerunt filii Iapheth.

Tamus promontorium eſt quod taurus attollit. collis credo idem cum ſuperiori.

Tarpius epyrthi mons iuxta leucadam.

Tarpeius mõs eſt Romae qui olim Saturnus poſtea capitolinus dictus eſt.

Taunus mons eſt germaniae altiſſimus.

Tauromitanus Siciliae mons eſt aſper eo q̃ acutiſſimos habeat lapides.

Taurus mons eſt a multis idem cũ caucaſo creditur. Nam aſiam omnẽ ab eois incipiens & in cilicium mare deſinens in duas fere æquales diuidit partes Sane quantuncunq; de caucaſo multa dicta ſint: & ſi reiterari fere uideantur: de hoc ueterum opiones ſcripſiſſe non pigebit. Is igitur a primis orientis littoribus ſurgens Celidonio diſterminatur promontorio. Et: ubi primo ab idico ſeſe extollit oceano in occiduum tendens per uarios circumagitur flexus. Hinc phœnicum inde ponticum. Illinc caſpium hir canumq; aduerſus Meotidas paludes agitur. Ergo ſic inter hec clauſtra coactus poſtq̃ ſuperans flexuoſus euadit ad cognita ripheorum montium iuga in finitis fere nominibus & extraneis clarus ſcedit. Nã primo Egidus: mox Paropaniſus circeus compages: pariadis. coatras. oreges. orantes. impetus. tauruſque dictus ẽ. Et ubi ſemetipſum exuperat cauca ſus. Vbi ingentia emittit brachia. ſarpedon toraces garas. iterũque taurus noſatur. Vbi uero declinat. ſeque populis facilem exhibet. portarum ſibi inuicem uendicat nomina: que alibi armenicae: alibi caſpiae alibi ciliciae nominantur: & quia nunc contractus & effugiens aliquando maria plurimis immiſceatur gentibus adextris hircanus & caſpius: a leua uero pariedrus: mortius. aromanicus. toroſicus. ſcythicus appellatus eſt. ab uniuerſa uero graccia Cerauius. & tandem dum in noſtra exit maria. taurus dictus eſt. Ex quo & ſi longe plura ſcribi poſſint. haec ſuperioribus ubi de caucaſo iuncta dicta ſufficiant. Solers autem lector quod uerius arbitrabitur. Id ſequatur.

Temiſtea promontorium eſt in conſpectu inſularum aprodiſiarum poſitum. Initio perfidis propinquum.

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Remna mons est: qui in regnorum libris domus dicitur idoli damasceni.
Retheum promontorium troianum est aiacis thelamonii sepulchro conspicuum.
Reticus mons est in germania altissimus.
Rinphei mōtes sunt scythiæ i capite germaniæ a ppe tuo flatu uentorum nuncupati a quibus thanais fluuius egredit. ultra hos iacet ora quæ spectat ad oceanum aquilonarem. pars mondi a natura rerum dānata: & densa demersa caligine.
Rion promontorium circa hostiū corinthiaci sinus dirimens oetolos a peloponneso.
Roas mons seu petra iudeæ est.
Riphei montes archadiæ qui absq; aspiratiōe scribūtur: ubi cum aspiratione scythiæ.
Rhodope mons thraciæ mediterraneus est: a migdonibus habitatus: sacri liberi patris & cœtu mœnadum Orpheo initiante celebris.
Rhosii montes in syria sunt: uersus taurum montem positi.
Rusteus promontorium oceani septentrionalis est.
Ebasten mons supra idumeam & samariam.
f Sacer mons trans anienem fluuium non amplius quattuor millium passum ab urbe distans est: in quo sæpius plebs romana a nobilitate dissentiens consedit nec ante recuperatam libertatem urbem reintrauit.
Sacer mons alter a superiori in hispania est i finibus gallitiæ: quē ferro uiolari nefas habebatur. Sane cū terra fulgure conscissa erat quod ibi res assidua ē aurum detectum tanquam dei munus colligi permittebatur.
Sacer mōs a superioribus alius circa finum persicum est: opacus siluarum & arborum odorem miræ suauitatis reddentiū in crina insula aduersa æthiopiæ.
Sacrum promontorium e media fronte hispaniæ in oceanum protenditur.
Salanga mons est hyberniæ altissimus: mari iminens quod britanniam & hyberniam interfluit: uocitatus a Salanga Barcolani primi habitatoris hyberniæ filio. Esto postea ob monasterium in radicibus a beato Dominico cōstructū hodie mons dñi appelletur.
Salen seu salentinum promontorium est italiæ aduersus ionium mare procurrens: finum faciens tarentinum. In hoc idomeneus cretensium rex post troianum excidium a suis pulsus uenies habitauit: & ibidem ciuitatem construxit.
Samara promontorium in oceano orientali ubi defi cit caucasus est: ad aquilonem habens hostia fluminis ortogoræ: ex quo oceanus sericus appellatur.
Samonium promontorium est cretæ insulæ: tendens aduersus rhodum.
Samus thraciæ mons est: ex cuius uertice omnis ida uidebatur. & troia.
Sanir amorreorum mons est: uocatus a phoenicibus sanior: a latinis Ermon cuius in uertice fuit insigne templum quod a gentilibus cultui habebatur.
Serdemisos mons est pamphyliæ finis & lyciæ principium ubi phaselis ciuitas a Mopso condita.
Sarnus mons est medius inter pompeianum agrum & salernitanū: ex quo magnus cum murmure Sarnus erumpit fluuius: apud sarnum oppidū in montis radicibus constitutum.
Sarpedonum promontoriū finis fuit regni sarpedonis regis lyciæ: quā a Paphilia distinguit in littore.
Saturnus mons urnis Romæ est: qui & Capitolinus & tarpeius dictus est.
Scalcidemontes sunt prope libanum.
Scarabrum promontorium paphlagoniæ: tauri iuga prospectans.
Scillaceum promontorium italiæ: haud longe a scilla freti siculi.
Scipiades promontorium est epyri
Scir mōs est idumeæ sub damasco: in quo esau habitault a quo cū esset hirsutus & hyspidus dictus est.
Semeir seu semer mons est in iudea & super eum sepulchrū Ioseph: & ciuitas samaria olim regia Israelitarum: quæ postea ab Herode antipatris Sebasten nuncupata est.
Semeron mōs iudeæ est: quem legimus ab Amri rege Israel emptum aquodam semera: & in eius uertice ciuitatē ædificatam: & a uendēris nomine Semeron appellatā: hūc ego idē puto cū ꝓximo supiori.
Seneus promontorium est hispaniæ: propinquum promontorio sacro.
Septem fratres: septem sunt mauritaniæ montes interno mari ex ordie suppositi: & a numero septem: & a similitudine fratres appellantur. Hi quidem olī frequentes elephantibus fuere. hodie præter idiam nemo habet.
Seriphion promontorium est thraciæ: ebro flumini propinquum.
Serius mons thraciæ.
Siagrium arabiæ promontorium est.
Sigeum ꝓmontoriumest asiæ: ea in parte ubi hellespontus apertius dilatatur: oppositum urbi calistiæ quæin europa est: & in eo oppidum sigeum æque dictum: & hecubae monumentū quod Cynosema dicitur. Huius in finum xantus simoenti iunctus immittit. Dicitur aūt sigeus propter herculis taciturnitatē quē cū noller hospitio. Laumedon suscipere tacens finxit abire: & demū rediit hostiliter cuncta dissipans. Sige quippe silentium sonat.
Signia mons ē minoris asiæ circūfusus flumine Marsiæ: cuius in radicibus Tiboron ciuitas sita est.
Silla seu silleum mons est leucaniæ.
Silios mons est atticae regionis.
Sinay mons est in regione madya super arabiam qui & Coreb & Ereb aliquando sacris in litteris nominatur. Hic excelsus plurimum est. & altitudine caeteros supare uidetur. In eo deū habitare ueteres crediderc. cum Moysi pascenti greges ardens in rubo apparuerit praeciplens illi ut calciamenta solueret. Venerabilis qppe plurimis ex causis est. In hoc lex Moysi ab ipso deo data est cuius uirga diuino opere in serpentem conuersa est: & mox in uirgam: cuius manus leprosa & demū sana est facta. Ex petra huius uirgæ ictu aqua excerpta est. & ne cūcta uetustio ra recitē nouissime Catherinae uirginis & ob christi nomen passae corpus post supplicium exanime a diuinis ministris in summitatem delatum atque pie tumulatum est.
Syon paruus in hierusalem mons est: cuius in uertice

dicta ē quasi soliua. i. solitaria: eo ꝙ raro ab hominibus frequententur quæ si alicui numini more gentilium uetusto forsitan dicata fuisset: ilico a numine ne moris sortiebatur nomen: quod tamen superstitionibus illis cessantibus syluis minoribus in hodiernum usq; tribuitur. Lucus autem & sylua & nemus esse potest: dummodo per ætatem & negligentiam frequentia arborum & ramorum condēsetur: adeo ut diei lux auferatur solo: ex quo p antiphrasim sylua uel nemus quod obscurū est lucus postea appellatur: Ceterū ga syluæ uti barba hominum & mulierum crines montium sunt ornamenta: ferarum domicilia: ac pastorum armentorumq; persæpe refugia: necnon & multis mortalium opportunitatibus præstent commoda: postq̄ de montibus dictum est: de eis nemoribus luciſq; & potissime de his quæ apud auctores priscos famosæ sunt: singularis mentio facienda est in quibus uti ante fecimus etiam se quemur ordinē alphabeti: & ab Albunea: quæ primū se offert dei noie inuocato sumemus exordiū.
Lbunea hetruscorum fuit famosissima sylua: in qua & si tetri odoris fons esset: non
a obstitit quin ad eam omnis italiæ multitudo uetusto errore decepta pro responsis concurreret. Erat profecto seu i fonte seu arboris in trunco spiritus aliquis imundus: q̄ deceptis orantibus responsa daret ambigua.
Angitia nemus marsis inclytum.
Arduena sylua galliæ est: magnitudine sua celebris ualde. Hæc & enim per medios fines treuerorū a tripis rheni fluminis & remorum initium ad neruios usque pertinet. & mil. pas. amplius. d. occupans.
Aricinum nemus ab aricia oppido cui propinquum est: nomē obtinuit: & apud priscos olim insigne fuit. In hoc quidem post reuocatum opere æsculapii ab inferis Hyppolitum a Diana quā perfecte colebat ipse translatus est. In hoc insuper egeriæ fons: apud quem Numa pompilius hydromantiam exercēs se cū Egeria nympha de agendis consiliū fumere simplicibus ostendebat. Apud hoc etiam nemus & Symon magus Petri & Pauli aduersarius claudus iam post casum factus misere expirauit.
Arsia hetruscorū sylua fuit penes quā dū Valerius publicola cōsul Romanorū aduersus uolentes & hetruscos bellū pro tarquiniis pulsis gerētes in aciem descēsurus esset: repente e sylua prodeūtem ingētē uocem audiunt atque dicentem uno plus hetrusci. cadent. Quod post obtentam uictoriam a Valerio: uerum fuisse compertum est & Syluanum deum Romanis fauentem hoc dixisse creditum.
Angui seu anguiciæ lucaniæ nemus est.
Acenis germaniæ sylua est: infinitæ magnitudinis. Cheruscos diuidens a sueuis
b & quasi natiui muri loco alternis eorum aduersus se incursionibus obstaculū est.
Bebryacum nemus in bithynia est in quo aiunt. quonda bebryciorū Regem consuetū uim hospitibus inferre: quam cum in eodē Polluci a colchi de redeunti facere conaretur. a Polluce occisus est.
Imina sylua hetruriæ ē olim per maxima & horrenda adeo ut nec mercatoribus esset gula: nec habitata latrōibus postea tamen apertissima facta est. Nam quom nemo præter ducem eius eam esset intrare ausus disponentibus Romanis in hetruscos agere bellum: M. Fabio & C. Mario rutiliano consulibus: primus qui illam transire ausus est Fabius in habitu pastorali uno tantum sociatus seruo fuit.
Clariū nemus ē colophōiæ: apollini clario cōsecratū
Coricū nemus thebis propinquū est ab ogigio rege suo a thebanis postea Ogigiū nominatum.
Daunia sylua apud apulos ut arbitror est a Dauno rege eorum nuncupata.
d Dodona celebris iter poetas plurimū sylua est. Hæc in dodoneo mōte Chaoniæ: frequens est & in ea templum fuisse dicitur Dodōeo ioui sacrū. Fertur præterea i hac duas de cælo colūbas descendere solitas & ueteribus insidere quercubus & ex eis postulantibus dare responsa. Tandē ex eis. ut aiunt altera trāsuolauit i delphos boetiæ ciuitatem & ibi Apollinis delphici clarū fecit oraculum: Altera ad amonis iouis tēplū i africā trāsmigrauit & sic dodona mutata relicta est.
Ricina multis syluis nomē est. Sed maior atque notior ea ē. quā apud germanicos
e ēt græci ueteres cognouere. eāque dixer oriciniā. Huius quidē latitudo nouē dierum iter expedito homini patet. Oritur aūt ab Eluetiorū & Nemetū atq; curiacorū finibus & recta danubii flumini regione ad fines Daciorū & auaritium usque cōtingit. Inde se sinistrosum flectens propter imensam sui magnitudinem multarum gentium finis attingit & quadraginta. dierum in lōgitudinem eius progressus factus sit. Nemo tamen ex germanis est: qui se audisse aliquem ad eius deueniſſe finem dicat. aut quo sub cælo oriatur: seu potius finiatur accepit. Multa quidem in ea ferarū sunt genera: cū quibus pro gloria robusti iuuenes
f syluæ propinqui exercentur.
Oloe thessaliæ sylua est a Folo centauro i
f eola denominata.
Rineum nemus in finibus Ionii ē. & apol
f lini consecratum in quo ferunt prisci Mopsum uatem fuisse apollinis qui & grineus etiam exinde cognominatus est. Addētes in eodem aliquando calcantem cum Mopso de diuinandi peritia disputasse.
Da sylua est phrygiæ ab ida monte: i quo excreuit denominata. apud hanc ad ostentum somnii Hecubæ effugiendum expositus est Alexander. qui postea paris dictus ē & huius in uallibus de pulchritudine seu dignitate dearum ab eodem iudicium latum est.
Idalium nemus in insula cypri est ueneri sacratum.
Ideum græciæ nemus est in quo liberi patris filius cū furto subtraxisset pastori iuuencum & ad restitutionem cogeretur patris auxilium iuocauit. qui confestim iuuencum transformauit in ceruum & sic filiū rubore surripuit & ditauit rapina.
Inia sylua est in rhetia. in qua rhenum & danubium oriri quidam tradiderunt.
Ircania igens sylua est adeo ut ab ea hircāia regio nominetur scythis contigua: alit quippe animalia siluestria plura. sed tygres præcipuæ.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Aurea sylua olim in latio propinqua tyr-
rheno littori fuit insignis tamē excisa ubi
l erat uicus ædificatus est: cui ab ea laurētū
nomen impositum est.
Libistris sylua est ut quidā dicūt thessaliæ
Alii uero illā apud Bistonas eē confirmāt: quæ & si
multorū animalium altrix sit: ursos tamē prægran-
des alit & ualidos:
Icana sylua est i gallia cisalpina: in qua gal
li Borlutiū posthumiū consulem legiones
m quē romanorum trucidauere.
Miciosa uel litiosa olim sylua fuit in cam-
po sabino: penes quam Tullius hostilius
romanorū Rex aduersus sabinos hostes habuit pu
gnam & syluam uictoria sua fecit insignem.
Marathonidis sylua apud marathonem montem in
regione attica est: in qua Icarus a rusticis ebriis occi
sus est: & ab Erigōe filia requisitus & canis ductu re
pertus. In hac Theseus taurū regiōi infestū occidit:
Molorcos nemus est & nemea sylue uocatum: sed sic
eo dictum: quia dum accederet Hercules aduersus
leonem nemeum a Molorco pastore susceptus &
hospitatus est: ob quod beneficium nemus postea
molorcum nuncupatum est.
Assamonum nemus apud nassamones ē
ad quod sunt qui uelint Herculem acces-
n sisse: & ibidem opressisse leonem.
Nemea sylua ē iter argos & thebas apud
quam regnauit Licurgus. Hæc quidem
clara est ob leonem ab Hercule i eadem superatum
& ob agonem annuum i honorem Archemori occi
si a serpente: dum hypsypile nutrix langiā monstra-
ret arguis celebratum.
Arthenium nemus est Aarchadiæ: in quo
quondam Iuppiter transformatus in Dia
p nam Calistonem uirginē uitiauit. Dictū
enim parthenium a uirginibus quæ in eo
consueuerant uenationibus exerceri. Nā
parthenos græce latine uirgo sonat.
Peliū nemus apud pelion montē & ab eo denomina
tum credo. Chironis centauri domicilio clarum.
Plantus silua est haud lōge a hierosolymis: in qua du
dum Dauid retinuit exercitum suum.
Rosinne sylua est: argo propinqua.
Stymphalis sylua in stymphalio monte. in qua Her-
cules stymphalidas occidit aues.
Egea silua est archadiæ: in qua Pan archa
dum deus honore plurimo celebrabatur.
t Tempe nemus est hēmoniæ iter ossam &
olympum cuius per mediū peneius am-
nis a pindo monte ueniēs discurrit.
Thymbra silua est troiæ propinqua sacra apollini: &
in eo eius templum tymbrei apollini nominatum:
in quo Achilles ab hecuba deceptus per insidias no
ctu a Paride uulneratus & occisus inermis est. Dici-
tur autē silua hæc a tymbra herba qua abundat plu-
rimū. Hanc autem herbā aliūt latine uocari cyanem
Vrbis silua prode ticinū galliæ cisalpinæ.
Zonæ nemora sunt: haud longe ab hebro flumine: &
promontorio Seriphione thraciæ quæ quidē secu-
ta dicunt canentem cythara Orpheum.
De syluis Finis.

De Fontibus eiusdem tractatus alius.

Ostq̄ de montibus & eorum ornatu:
syluis atque nemoribus expeditum ē
anteq̄ pgrediamur ad flumina: de fō
p tibus his quos celebris antiquorū fe
cere traditione nō erit absurdum. Est
igitur fons cuiusque fluminis seu alte
rius congregationis aquarum initium: a fundendo
dictus. Et ideo cum parentes filius præponendi sint
fontes loco parētum lacubus fluminibusque præ-
ponemus & quasi montium partus post eos explici
tos ad nectemus. Fons igitur aliqualis in primo e ui
sceribus terræ exitu aquarum congregatio est in se
nonnunq̄ aliquandiu subsistens. Esto utplurimum
postea aut in riuum tenuem aut in amplum flumen
procedat. quos cum eorū mirabilibus exponētes ut
in prælibatis factum est: sic præstante deo ordinem
seruabimus alphabeti. Et quoniā persæpe amœnissi
mi sunt. & ueneréis delitiis suopere uidētur esse con
formes ab Acidalio fonte olim ueneri cōsecrato su
memus initium:
Cidalius fons ē in Orchomēo ciuitate boe
tiæ: qui quidē ueneri sacer fuit: & ab eo Ve
a nus aliquādo acidalia nominata est. In hoc
autē dixere poetæ gratias tres iouis filias q̄
ueneri obsequētes sunt: lauari cōsuetas uo
lentes ostendere sub figmēto qualis sit fontis huius
proprietas: cū nomē etiā faciat manifestū. Acida q
dem græce latine cura sonat qua plurimū īfestantur
amantes & in qua lauare. i. a sordibus excutere debe
mus gratias ut non concedamus indignis: aut illas
sincero animo meritis larg amur
Acidalus agri uenefrani in campania fons est. ægris
oculis mederi consuetus.
Acilius fons est i sicilia ex quo talis fertur fabula Acis
iuuenis quidā siculus Calatheam nympham ama-
uit: & ab illa amabatur quam cum amaret Poliphæ
mus cyclops & sperni se cerneret: uidissetque acim
Galatheæ miseri: iratus eum occidit: Qui galatheæ
nymphæ dilectæ suæ precibus i fontē sui nominis
a Neptunno conuersus est.
Aganippe fons est boetiæ celebris plurimū: eo q mu
sis dicatus sit a quo & ipsæ musæ aganippæ nonnun
quā nuncupatæ sunt.
Albunea fons est in altissimis montibus tyburtinis q
sic ab aquæ qualitate denominatus est. hūc nonnul
li Leucotheam uocauere.
Alis fons est i potionibus adeo suauis ut nulla potius
aqua desideretur:
Amimoneus fons est apud argos ab amimōe Danai
regis argiuorū filia denominatus ex quo talis cōsue
uit narrari fabula: amimon cū studiose in quadā sil-
ua iaculo uenaretur minus aduertens percussit saty
rum: quā cum uellet satyrus uitiare. illa Neptūni au
xiliū precata est. Ipse aūt fugato satyro illā oppressit
& ex ea suscepit Nauplum postea Palamedis patrē
fontemq̄ loco propinquum & flumen ab ea deno-
minauit. alii dicunt eam uitæ tedio affectam in fon-
tem sui nominis fuisse conuersam.
Anxit fons uolscorum fuit haud longe a terracina: q̄
anxit antea dicta est. Qui eo q ignaris lœtalem hau

stum præberet: ab incolis iniectis lapidibus & te ra
oppletus est.
Aon fons ē ab aonia regione in qua est denomiatus
musis sacer: a quo & ipsæ uocātur aonides.
Apollinis fons est in licia turius appellatus
Archemorus fons est in neruea sylua: iuxta quē cele-
bratur agon in honore archemori Ligurgi regis filii
& ab eodē denoiatus: cū ante diceret langia.
Archidemia siciliæ fons est i agro effluēs syracusano
Areth fons ē syriæ: apud quem gideon aduersus ma
dianitas tendens castramentatus est.
Aretusa fons est siciliæ: syracusarum proxima muris
ea in parte quæ dicitur archadina celebris plurimū
poætaꝝ carminibus. Ex quo cōsueuit talis fabula re
citari. Arethusam elidis fuisse nympham: & se lauā
tē in elidis flumine ab eodē fuisse dilectā: quē cū ipsa
fugeret: eiusq̄ sequētis circuitionibus teneret aiunt
deorum iplorasse auxiliū: quo in fontē sui nominis
uersa ē: cuius undis cū misceri uellet se alfeus deo-
rū miseratione per septerraneos meatus euasit in
Siciliā: quā etiā secutus per eosdē meatus alpheus
ibidem imixtus est alii eam siculā dicunt fuisse nym
phā: & ab alpheo ex elide uenientē i siciliā fuisse di-
lectā. Sed seu ab Elide fons ueniat: seu i sicilia oriat
hoc pro comperto habetur. alpheum ab elide in sici
liā penetrare: fontiq̄ prædicto misceri. cuius rei eui
dentissimū aiunt esse argumētum: fontē arethusam
de quinquēnio in quinquenniū emittere purgamē-
ta: nec illa aliud apparere q̄ stercora hostiarum i al-
pheū apud Elidem in sacris olipiacis secūdo flumi-
ne proiecta: & sic in arethusam delata. Hunc īsuper
fontem dicunt nōnulli de quinquennio i quinquen-
niū transf locari.
Arethusa fons est: alter a superiori in Ythachia. erū-
pens apud petram quæ corax denominatur Ex quo
talis recitauit fabula. Fuit corax uenator. quidam: q
quacūq̄ de causa fecerit: ex petra illa i mare se præ-
cipitem: dedit: se petræ nomen. rilinquens. Cuius
arethusa mater præcipitium uidens ægre ferens: in
proximum se fontē deiecit miserāda & fonti nomē
dedit mortua
Arethusa & hic a superioribus fons est alius: ut qbus
dam placet in agro thebano.
Arthacus fons est apud listrigonas.
Asnanicus fons est circa tiana. Ertio ioui sacer eo sic
uocitatus: quia sic incolæ uocent aquas. Is quidem
plurimum mirabilis est Nam ut fertur aquæ eius ex
subterraneis meatibus fregidissimæ in fontem ueni
unt in quo ilico feruent: & ex astantibus incolis his:
qui pro re aliqua recte iurauerūt suauis potui & dul
cis est. Deierantibus uero aduersa: & ex fonte pro
siliens tanquam in hostes. occulos pedes. manusq̄
talium feriens hydropisim atq̄ depilacionis ægritu
dines infert: Nec est læsis abire possibile: donec periu
rium suum cōfiteantur his: quorum in præiudiciū
deierarunt.
Alarum fontes memoratu qdē dignissimi
sūt: Nā paruo soli spatio plurimi salubres
B que oēs scaturūt. Baiæ autē locus ē inter
puteolos & miseni momētū secus cāpa-
num mare nō lōgum littoris tractū occu
pans. tant cæli benignitate: & agrorū fertilitate at-
que nemorū: & maris amœnitate cōspicuus: & ob-
tabilis: ut olim in se posset romanos attrhaere proce
res: & roma relicta hyeme. atq̄ uere detinere toto:
qđ satis ædificia ingentia & uetustate semesa testāt
Et q non parū eis ignominiæ infert. apparēt adhuc
cōchiliorū & piscium medio in gurgite carceres Est
& præterea templorum insignis. Nam ibi uidere est
Apolinis oraculum īgens opificum artificio nō dei-
tate numinis uenerabile. Sybillæ insuper auerno su
pereminēs lacui: uetustissimā atq̄ ingentem ædem
& q nōnulli templum fuisse ueneris arbitrantur p-
cæteris neglectum. Quid multa. fontium abundan
tissimus est. & omnes pro diuersitate diuersis aegri-
tudinibus prestant remedium salutare. Et quod mi
rabile est: ubicumq̄ in littore fodias: facile & fere cir
ca ipsam soli superficiē tepentes comperies undas
morbisq̄ aliarum more uidētes. Quibus uero cō-
ferant: prebet experientia documentum. Sed inter
alios a cetaris semotus est in littore praecipuus ri-
uus quem tritolim indigenae uocant. Hic quidem
exciso manibus monte superba testudine atq̄ am-
plo habitaculo conspicuus aestuatius oceani maris
more bis in die feruidas eructat undas: & totidē te-
pentes ab sorbet: & opitulans infirmitatibus uariis
caeteros excedit inclita fama
Bandusiae fons est lympidissimus.
Biblis fōs est Mesopotaniae haud longe a Carris ex
quo fabula talis. Biblis Cauni fuit soror: eūq̄ infau
sto amore dilexit. qui cum sororis amorem horte-
sceret: & fugeret in felix illum usq̄. Carras frustra
sequuta est. ibi autem doloris impatiēs miseratiōe
deorum in fontem sui nominis conuersa est
Bituminis fons est ut arbitrari possum: apud aethio-
pas iuxta corambim.
Blandus fons est iuxta senam iuliā aquarum abōdās
& quia opportuitatibus incolarum copia sua blandi
ri uidetur: blandi nomen consuetus est.
Apharnaum fons est galileæ: quem plerīq̄
credunt per supterraneos tramites a nilo
C flumine deriuari: eo q piscem procreet co
ratinum nusq̄ alibi preter hunc. fontem q̄
in nilo repertum.
Calliroe fons est attice regionis. & medice salubrita
tis fert gloriam. haud lōge scaturiēs a hierosolyma.
sic ab ipso aquarum preconio nominatus est.
Calipia fons est in epheso ciuitate penes eximiū ama
zonum opus diane ephesie templum.
Camœnarum fons romae fuit.
Caminon fons est calida aquas habens citra feruo-
rem: quas si uino. miscueris. triduo. potionis calo-
rem seruant.
Carmamenis meonie fons est
Castalius fons est poetis familiaris plurimū cum mu
sis sacer sit. Hic in parnaso monte ē: & dicitur casta
lius a uirgine quadam castalia. que cum ille Apollo
uim uellet inferre. in fontem se precipitem dedit &
in eo nomen uitamq̄ reliquit
Chebron fons ē iudeæ apud quam expugnatus. Fu-
it Ismael uir non ex genere dauit. qui post solatā hie
rusalē a Naburzada principe regis Bablionie mul-
tos iudaeos occiderat.
Celpūa fons est atticae regionis.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Chli fons ē in insula chio.a qua etiā denominatur.ex cuius aqua siquis potauerit hebes efficitur.

Tianæ ciciliæ fons est in agro syracusano:de quo talē ueteres fabulā recitabant.Fuit cianæ sicula nympha & proserpinæ socia quæ cū cerneret illā asportari a plutone.iter raptoris uoluit impedire.nec potuit.tā dem se spretam uidens dolore desiens nimio in fon tem sui nominis mutata est.Esto sint qui dicant eam stagnum esse.seu paludem.

Ciceronis fons haud longe a puteolis est calidas euo mens aquas.quæ ægris oculis plurimū conferūt.Et ideo Ciceronis uocatur.quia in uilla eius quā acha demiā uocauerat.ea iuta.quæ ab annio lacu fert pu teolos ē.Nec tamē eo uiuēte fons erat.sed breui iter posito post eius necē tpe illā antisteo uetere possidē te eius in parte prima prorupit.quem etiam laureas tullius unus ex libertis olim Tullii carminibus cele brem reddidit.ut appareret clarum hominem dum uiueret scientia sua mētalibus mortaliū oculis præ stitisse medelam & eius post nomen eo defuncto p stare corporeis

Cizius fons apud cizīū asiæ ciuitatem sic existimo & a ciuitate denominatus.Esto cupidinis fons ab aliq bus nuncupetur a quo putarunt ueteres ueneris in cendia aboleri.

Clanius in campania fons est apud acerras quē aiunt incolæ.dum creuerit.circūadiacentium agrorū pre sagire pestem.

Cleon fons est asiæ minoris haud longe a cilene mar siæ ciuitate.

Clitor archadiæ fons est.qui potus odiū inducit uini.

Clitūnus ut quidā dicūt Meuaniæ fons ē. alii umbriæ lacum.& circa cum maximos boues gigni. Alii ue ro Meuaniæ flumen asserunt.

Coralis fons carpati.

Crimescon seu crimos atticæ regionis fons est.

d An fons est in libano mōte. ex quo progre ditur fluuius.qui nomē fontis tāciu seruat donec alteri ex eodem monte effluenti.cui nomen ior iūgatur.iuncti autem simul ior danem faciunt flumen.

Daulatos fons est sabæorum.

Debris fons est apud macegiæ oppidum garamantū miræ conditionis. Eius quidē aquæ a meridie usq; i mediam noctem feruētissimæ sunt a media uero no cte in meridiem usq; econtra frigidissimæ.

Delius fons dianæ sacer est. & ab eo ipsa delia deno minata est.

Dirces fons est boetiæ thebis proximus.ex qua talis narratur fabula.Antiopa nicteī regis filia nupsit lyn ceo regi thebarum.qui eo q; comperisset eam ex Io ue cōcepisse illā abdicauit.& dircem supinduxit.q̄ ti mens ne lynceus traheretur in amorē antiopæ illam carcerari iussit.Sane cū Antiopa Amphionē & zetū peperisset.carcere liberata adultos filios irritauit in lynceū & dircē.qui occiso lynceo & thebarum occu pato regno.Dircem indomitis tauris alligauere qui dum eam traxissent atq; occidissent.ubi postea fons dirces erupit reliquere.quē quidem ex eadem dirce miseratione deorum in fontem mutata factum atq; denominatum quidam uolunt.

Dora fons est Sabæorum.

Dipode fons est boetiæ.credo ab edipo re
e ge thebarum denominatus.

Egeria fons est in aricino nemore Ariciæ propinquū quē nūma pompilius romano rum rex camœnis dicauit.& cum ex opaco pgrede retur ad fidem dictis augendam ibidē se damni cōi sulturum de agendis fingebat.cum hydromantiam exerceret solus.

Egelon fons ē in phrygia haud lōge a fonte Marsiæ.

Ena fons est a quo.& locus in quo est ena deuolatus ubi quondā ingens idolum fuit toti regioni uenera bile.Hic autem locus propinquus taimæ nicogrādi intra heliam.& diopolim.

Enuscabeles fons est in arabia quod nomen camelo rum fons sonat.

Epigramea fons est boetiæ.apud quē quidā arbitran tur cadmum characteres litterarum excogitasse.

Esculapii fons athenis est.& quæ in eo merguntur.in phalerio flumine in atrino cāpo delata cōperiuntur.

Esus fons fodi.

Exampeus paruus fons apud Caliopodas est qui scy thæ sunt.hic adeo amaras emittit aquas.ut hyppa ne permaximum scytarum fluuiū q̄ cito illi misceatur omnem reddit amarū cum eo usq; dulcis atque po tabilis fuerit.

Rigidi fontes in agro sunt ardeatino, odore
f sulphureo fœtidi.

Fultia fons est Siciliæ.

Arga fons est euboeæ.in quo se balneātem
g dianam uidit Actæon.a qua mutatus i cer uum.secus hunc fontem a suis canibus la ceratus est.

Gargaphiæ fons est boetiæ Dianæ quondā seu hecā ti sacer.quem eundem cum superiori quidam pu tant.nec obstat locorum diuersitas.cum facile unus pro altero sumi potuerit.Nō enim euboea alto me dio quā euripo a boetia separatur.

Geon fons est in iudæa:apud quē salomon a Nathan propheta & Sadoch sacerdote in regem iudæorum unctus est.

Geron mesciacodice fons est.ex quo bibētes oues si albæ sint efficiuntur nigræ.

Ezara fons ē samariæ propinquus. in quo
i samariæ corpus occisi acab regis sui refe rentes samariam.currum eius sanguine re gio respersum lauerūt.

Imea fons est attiecæ regionis

Inessa fons est apud rhodios.a quo & Siciliæ fons nū cupatur.

Iob fons in iudæa est.qui ut aiunt colorē mutat qua ter i anno.puluerulētum.sanguineum.uiridē. atque limpidum.ternis mensibus unūquemq; cōseruans.

Iouis fons in dodone ē duplici de causa mirabilis. Nā cum frigidus sit.si mergatur ardētes faces illas mo re aliorū extinguit.extictas autem accēdit.Præterea semper in meridie deficit.cū circa mediū noctis ex under.quam ob causam anapanomenō uocatur ab incolis.

Ippocrene fons est boetiæ hunc aliqui fingunt ob eq Pegasii percussionem factum.& hinc denomiatum Quod quidem figmentum facile detegitur.si secun dum quosdam inspiciatur hystoria. Voluit quidam

te rhenus facit

Aeticus appolloniæ lacus ē

Afio lacus est cuius aqua habet uitiligines tollere.

Albanus lacus est in albano monte haud longe ab ur be ex quo uaticiniū fuit nūq̄ romāos uetū capturos ni primo ex albano lacu emitteretur aqua.

Alce lacus est per porcidamum.quē apud indos pu to in quo cū nil mergatur fluitant oia.

Alotrine lacus est in minori asia in monte alotrine ex quo menander oritur. fluuius.

Aluuris lacus est super histopolim.haud lōge ab hoy stiis histri fluuioli.

Asconius lacus ē in bithinia propiquus olimpo mōti & hesuæ ciuitati olim ab hānibale conditæ.

Ampsanctus lacus est apud lucanos.ex quo tam lœ talis euaporat odor ut uolātes desuper aues necen tur eo suscepto.

Anaus lacus est in asia qui a circūnascente absinthio inficitur.

Aneticus lacus ægyptiorū est circa quem papirus na scitur ex quo primæ chartæ factæ sunt.

Anius lacus puteolis uicinus est.quē ego arbitror ho die sudatorii lacum uocari a balneo. quod in eius ē margine.cū lacus alter præter hūc in partibus illis i nominatus sit.Si is est nullum alit animal præter ra nas. Et insuper nullo artificio reperiri fuudus. Vt aiunt incolæ potest.cum altorū montium in theatri formam circūdatus sit.& cum nullos habeat exitus non amplius octo milia passuum ambitus est.Emi net inter alios huic ad austrum mons filicibus ple nus.ex quo iunio ueniente mense tot serpentum in ulcem glomeratorum globi se præcipitant ut mira bile usu sit.oēsque in subditum se demergunt lacū. nec est qui unquā exeuntē uiderit aliquē. aut innatā tem uel aliter prodeuntem.

Arethiusa armeniæ maioris lacus est:in quem impetu oso cursu tygris intrans nō aliter quā si cōtineatur a ripis nulla in parte miscetur lacui. Quinimmo ser uato aluco in partem exit oppositam. Semper quic quid ingerit secum trahēs.quod aquarum testatur dissimilitudo.Hunc lacus uersa uice adeo libere tre permittitur.ut prout nihil illi de suo concedit fluui us.Sic nec illi largitur lacus. Quod quidem patet i piscibus.quorū unū tantum genus lacus alit. Cum plurima tygris. ex quibus nunquam a piscatoribus aliquis in aquis lacus repertus est.Sic nec ex specie illa quæ in lacu nascitur.nunquā in aquis transcur rentis tygris ullus inuentus uisus aut captus est tan ta seruat diligentia quisque suos.

Aricinus lacus haud longe a roma est ab aricia ppin quo oppido dictus. apud quē Diana Hippolytū ab æsculapio ad superos reuocatū mutato nomine la tere uoluit qui uirbius nominatus ibidem dianæ sa cra transtulit.

Amaticus lacus est troiæ propinquus.

Asanius lacus est:cuius aquæ in summitate sunt dul ces atque potabiles:si ad profundiores pceueris ui tiosas comperies.

Assaltis lacus est syriæ ea in prouincia quæ iamdudū pentapolis uocata est.qui quidem in multis mirabi lis est.Nihil enim ante alia gignit.nec ex uiuentium genere quicquā suscipit.qđ ut expientia cerneret ue spasianus princeps iussit in eum quosdā nandi igna ros morti damnatos pici.qui & si iactu mersi sint: tanq̄ a uehementi spiritu ad supiora uiuentes impul si sunt Sic nec aues assuetas mergi suscipit.Quæ ui ta carent absorbet oia.Vt si ponas ardentem lucer nam innatat uiuente lumine eo mortuo confestim mergitur.aquæ eius amaræ & fastidiosæ gustui in gentes bituminis globos ferunt. quo agente nullis uentis agitari lacus potest.Præterea nauigationis. impatiens ē.cum nihil mortuum patiatur quin for beat.ea præter.quæ bitumine illustrentur.Est tamē lauationibus ægrotātium utilis.medeturq; morbis aliquibus.& eo q; ingens & absque motu sit.a non nullis mare mortuū appellatur. Quidā uero eū ma re salinarium dici uolunt.includitur longitudine in ter iericō & zoaros arabiæ stadiis.dcc.lxxx. quom latitudinis nō habeat pter.cl. circa huius margines sodomorū ciuitates diuino igne consumptas patet ut adhuc earū q̄dam testantur uestigia. & quod mi rabile est. & memoratu dignissimū. sunt ibi campi producētes fructeta eximiæ formositatis poma faci entia adeo ut qui uiderit. trahatur facile in desideri um comedendi. Verum si carpserit fatiscunt ilico. & in cinerem resoluuntur.fumantesque diuinū ul dentur testari iudicium.hunc secus iādudum col gebatur balsamum.cuius fructices Cleopatra anto nii regina ægypti extirpatos usque ad unū omnes i ægyptum transtulit.ibiq̄ plātari iussit qui perma nent etiam usque in hodiernum.

Auernus cāpaniæ lacus ē in sinu baiano.celebris plu rimū carminibus poetarū.huius in margine semesi uetustate parietes adhuc Sybillini oraculi testantur opus magnificum.Sunt præterea circum scaturien tes assidue repentes fontes & quia mari cōtiguus sit eoq; æstuante misceatur illi.& ob sulphereas scaturi gines circūadiacētes ipotabiles habet aquas pisces autem paucos gignit & paruos atq; nigros nec hu mano usui commodos.sed multos & maximos ali quando ab agitato impulsoq; in eum mari suscipit Et si forsan primo hausus aquæ uideatur difficilis: assuefacti tamen in eo uiuunt a nullis hominum pi scationibus infestati.Dicunt ueteres hunc auerni la cum syluis adeo densis fuisse circundatū. ut modi cum illi ad exhalandum relinqueretur spacium.Est enim modici ambitus & collibus continuis circum cinctus.& ob id uolātes desuper aues ab exhalatiōe illa confestim necabantur.Introrsus uero adeo um bris dēsus.& sulfureo odore oblitus erat.ut merito intrantibus uideretur auernus.i.absque delectatōe & ideo quia ibi densa caligo erat fœtida.& quia sæ pe obscœnū illud sacrum humano sanguine confe ctum inferis agebatur.ab ignaris inde esse iter ad in feros creditum.Nec desunt q̄ arbitrētur ibidem ab Vlysse primo occiso.heipenore ui sacrorum & car minum ab inferis euocatos manes.& de futuris cō sultos.Sic & postea ab æneа mactato Miseno ostē diturque ab incolis iter in specū i domum sibyllæ & alia quædam huic opinioni facientia fidem. Tandē aiūt Octauianū cæsarem factis undiq; excidi atque eradicari siluis locum amœnum atque salubrē red didisse. Vidi ego ex hoc lacu Roberto inclyto, hie rusalem, & Siciliæ rege uiuente tam grandem pi

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

breso:qui ataxẽ recipit fluuium.
Sames fons est in tribu beniamin.
Siala fons est in radicibus montis syon nõ iugibus ef
fluens aquis:sed horis certis & diebus aliquibus bu
lit.hunc quidã uolũt ex piscina probatica fluere.
Sinomotoe uotissimus achaiæ fons est: Haud longe
ab oppido patras.
Solis fons in cyrenaica regiõe est. in medio nemoris
qd amomius dicitur:qui profecto habita considera
tione ad mutationes eiusdem mirabilis est. Sole eg
dem surgente aiunt aquas eius emanare tepidas ca
lescente meridie frigidas eo in uesperam inclinãte
tepefieri.nocte autem in tepeita feruescere & i tepi
ditatẽ reuerti dum dei propinquior nox accedit.
Sorgia a surgẽdo dictus in narbonẽsi prouincia loco
qui uulgo dicitur uallis clausa. fons nobilissimus ẽ.
nam e specu quadam abditissima saxei montis tan
ta aquarum erumpit abundãtia ut abyssi putes aper
iri fontes. Mitius tamen anni tempestate quadam
exundans.& cum clarissima aqua sit & amœna gu
stui ilico facta fluuius optimorum piscium ferax est
producens in fundo sui herbam adeo bobus sapidã
ut demesis ad illam carpendam sub undis capitibus
assidue pasceotes fere ad suffocationem usque deti
neant.inde inter asperimas cautes effluẽs paruo cõ
tenta cursu in Rhodanum mergitur. Celebris qui
dem & antiquorum pconio.& aquarũ copia & pisci
um atque herbarum fertilitate ẽ. Sed longe celebri
or in posterũ factus noui hospitis carmine & inco
latu. Apud hũc quidẽ nostro ævo solitudinis auidus
eo qa frequentia hominum oino semotus uldere
tur locus: Vir inclytus Franciscus petrarcha poeta
clarissimus cõciuis atq; præceptor meus fecessit no
ua babylone postposita:& paruo sibi cõparato domi
cilio & agello:agricultoris sui contentus obsequio:
abdicatis lasciuiis omnibus cum honestate ac sancti
tate mirabili ibidem iuuentutis omnem florem fere
consumpsit. Et si solitudinis amœnitate plurimum
teneretur:non tamen detestabili aut uano octo tem
pus triuit:qnimmo sacris & assiduis uacans studiis:
inter scopulos montiũ:umbraq; nemorum te ste so
noro fonte africam librum egregium heroico carmi
ne gesta primi Scipionis africani cantans arte mira
composuit. Sic & buccolicum carmen conspicuum
sic metricas epistolas plures:sic & prosaice inuecti
uas in medicos:& epistolas multas:& laudabiles ad
amico..Ac insuper ad Philippum caualicensem epi
scopum de uita solitaria librum tã exquisito atq; sub
limi stilo:ut diuino potius q̃ humano editus uidea
tur ingenio:quamobrem quasi obsoleto ueteri aqua
tum miraculo post eius discessum ætatis feruor su
perato tanq̃ sacrarium quoddam.& quodam numi
ne plenum eius hospitium uisitant incolæ ostenden
tes loco miraculi ignaris & peregrinis. nec dubium
quin adhuc filii nepotes:& qui nascentur ab illis am
pliori cum honore tam uatis administratione uesti
gia ueneretur.

Spandeus fons est in insula asiæ.

Amaritiæ cantabriæ fontes sunt.nam cum
t tres sit inter se octonis distantes pedibus:
in alueum unum coeunt uasto amne.hi q;
dem octo is ultimus fons sit sine intermissione affluẽ
tissimus.singulis tamen diebus duodecies siccantur
& uigesies aliquando. Quod in augurium cantabri
sumunt.
Tanios fons arabum est haud longe a monte eo.
Tesiarum fons est conceptus mulieribus representãs
Tima fons est apud colophoniam: in apollinis clarii
spelunca:ex potu cuius miranda redduntur oracula
uita tamen bibentium breuiore.
Turius fons est in pmontorio æthiopiæ: a naulgan
tibus experitus.

Elini fontes italiæ ultra interranas sunt.
u Virninus apud laconas fons est.
Zame fons est in africa:ex cuius aqua siqs
biberit:cannoram faciet uocem.
Hucusq; fontium terminus.

De lacubus eiusdem tractatus alius.

Rat ănimus mihi cum de fontibus di
ctum cẽt ut de fluminibus scriberem.
e Sed quia persæpe cernimus fluuios
quosdam e lacubus exundare. aut su
sceptos ex eis emergere: mutare pro
positum satius esse ratus sum: & lacus
primo famosos ponere:ne si postposuerim ab ho
stiis in fontes uidear flumina reuocasse. Est ergo la
cus aquarũ prægrandis copia ex occultis terræ mea
tibus in unũ deueniens atq; consistens locũ. Ex quo
nonnulli aiunt lacum dici quasi aquarum locum.
Hos quidem maximo mortalium commodo per ter
rarum ambitum passim natura rerum disposuit. &
quicquid aliqui dixerint longe a fontibus alienos.
Augentur autem fontes & minuuntur facile pluui
is aliisq; superuenientibus atq; cessantibus undis:ubi
lacus absq; incremento aut forbere ingentia flumi
na aut tanq̃ hospites suscipere & emittere ilico cer
nimus habẽt & exitus fontes in riuos uel fluuius la
cus non dicam omnes: sed ut plurimum nullos ha
bent. Esto ignoremus quonam recondat pluuias &
torrentes. Ferunt & grandia naulgia lacus: fontibo
nec mimini innatant cortices. Præterea fontes nul
los aut paruulos alũt pisces.ubi ex lacubus fere om
nibus maximos atq; sapidos piscantes assumimus.
Sunt & qui dicant qꝰ longe incõuenientius est lacus
idem esse cum stagnis.cum uulgo galli facta distin
ctione sic uocitent.absurdum quippe est cũ stagnã
tes aquas deficere.& nõnunq̃ aridum solum linque
re cõtingat:& aliquando extenuatis æstiuo feruore
aqs reliquas languẽtes paucitate putrescere & odo
re tetro adiacentia inficere loca quod lacubus cõti
gisse fere nunq̃ compertum est.quid in multa proce
dam:cum liquido pateat fontes stagna lacusque iter
se fore diuersos:ad quos describendos fauente se
per qui arida fundauit illos.per alphabetum more
solito uenientes acheros seu acheronta cũ se primũ
offerat ordini aliorum principẽ faciemus.

Cheros uel acheron uolunt quidam lacũ
a esse.& ad inferos deferri.& ibi acherontẽ
fluuium facere.

Acronius in alpibus lacus est quem descendẽs a fon

cadmum equo insidentem:dum sedem sibi sociisq;
perquireret primo haud hunc fontem constitisse:&
quia litterarum græcarum:repertor. fuit quarum
forlan meditationem: ibidem sumpsit illum: musis
sacrum esse uoluit.
Iuturna fons est in Italie apud Numicum fluuiũ.& qa
saluberrimus sit iuturnæ iuuando nomen fortitus ẽ
de hoc enim fonte Romam ad sacra deferre semp
consueuit antiquitas.

Angia fons ẽ in nemea sylua.quem penes
l agon annuus celebratur Archemoro licur
gi filio:a quo postmodum achemorus de
nominatus est.
Larine fons est attice regionis:
Lerneus fons est quem aiunt Neptunũ po stq̃ Aminio
nem filiam Danai a satyro liberatam cõpressit:locũ
tridente percussisse & fontem produxisse lerneum &
eum qui ex eo p gredit fluuiũ amimonẽ a cõpressa
uirgine nominauit. Hunc tamen aliorum secuti opi
nionem supra amimonem scripsimus
Lerneus fons est archadiæ cuius aquas aiunt abortus
fieri non pati.
Leucogei fontes inter puteolos & neapolim sunt:qui
oculis medentur ægris.
Lipetros magneliæ fons est musis sacer:a quo musæ
dicuntur libetrides.
Linus archadiæ fons qui abortus fieri non patitur.
Linope fons est in quo aiunt se primo uidisse narcisũ:
& amore sui captũ eũ penes occubuisse.

Agia siciliæ fons est in agro syracusano:
m Marsia fons est in phrigia ad cylinarum
oppidum
Melle fons est in escioto:ex cuius aqua si bi
berint nigræ oues albæ efficiuntur
Menais fons est in sicilia apud leontides:per quem iu
rare timent.
Messis thessaliæ fons est.
Molus fons et insula delo:quem aiunt eodem tem
pore cũ nilo flumine crescere atq; decrescere.
Miturninon fons est in argolico sinu.

Ast fons est in tribu beniamin: quem alii
n napto uocant.
Neminica fons est in agro reatino.
Neptũnus fons fuit apud terracinam. ex
quo qui inaduertentes biberant.occideb tur.quam
obrem ab antiquis obstructus est.hunc supra Anxu
rem nominauimus.
Nympheus fons est:penes quẽ gentiles nympharum
nomina celebrabant.
Nyobea fons est in argolico sinu.

Estrum fons est siciliæ. Apud quem musæ
o coluntur.
Ortorum fons iuxta collem libani montis.
effluens flumen facit. quod inter tripolim.
et tortosam mari miscetur.
Aneus fons est sub libano monte:in quo si
l qua natantia proficiantur.in lacum cui phi
ala nomen.cuncta reperiuntur.
Pegaseus fons est in monte parnaso musis
sacer:& a pegaso equo ungula factus.& inde pega
seus nuncupatus.cum & alia sint illi nomina plura.
Pileus fons est macedoniæ musis sacer. & a quo mu
sæ uocitatæ pileæ sunt.
Pirene fons corinthi.
Pitonia fons est saluberrimos apud marsos oritur qꝺ
dem in ultimis pelignorum montibus. & amplius e
gurgitationibus effluens ma. fos tranfiens & lacum
fucinum mergitur in specu.& in Tiburtino agro ef
funditur iterum. Ex quo factis fornicibus pr mus
perducere romam Ancus Martius ex regibus ur us
auspicatus est post quem Quintus Martius rex tunc
prætor.& post cum ultimus restaurauit. Marcus A
grippa.
Prothesis fons est apud thesiphonem persarum ciui
tatem.
Psamate fons est apud thebas.

Eglæ aquæ fons est epyri haud longe a ca
r stello macroceraunis & cuna.
Rogel fons est in tribu beniamin.quem pe
nes adonias uictimas immolatus est.
Rodiorum fons est in chersonẽso.qui de nouennio i
nouẽnium egerit purgamenta
Rotrini fontes in phrigia sunt agro agalaseno ppin
qui & apamiæ ciuitati.
Rubrus fons est æthiopiæ.ex quo qui biberit lympha
tas efficitur.

Acer fons in epyrro est frigidissimus.& spe
s ctatæ diuersitatis.nam si in eo ardentẽ de
merseris facẽ extinguit:extinctas inflamat
hunc supra iouis fontem diximus.
Salmaces fons est in caria secus Alicarnassum ciuita
tem.qui falsa multorum opinione creditur uenere
um morbum implicare bibentibus.& ob id figmen
tum illud poeticum exortum putant:Quod legitur
de Hermete puero:a nympha salmace captum:&
ex duobus eius precibus corpus unum utriq; sexũ
habens factum sit. Sed longe alia causa locum præ
stitit fictioni:& a minus intelligentibus in famia fon
ti exorta est. est & enim fontis huius aqua perlucida
& egregio sapore delectabilis gustui: & cum iudas
quidam .& arcenanias ab argis uenientes. troezen
colonia deduxissent:barbaros incolas carras f.& le
legas eiecerunt:qui pulsi sedibus montana adiacẽtia
petierunt:& latrociniis cœperunt nouos infestare i
quilinos. Cæterum cũ ex colonis unus secus fontẽ
aquae bonitate tractus tabernam meritoriam cõdi
disset eamq; rebus omnibus questus causa ad allicie
dos in cibum homines complesset continuando p
tempus factum est:ut ex barbaris seu necessitate cibi
seu delectatione quosdam trahere. post quos & alii
aduenere loci fama attraente: & sic consuetudinem
cũ graecis fumentes paulatim efferatos cœpere lin
quere mores:& humanitate quadam molliri:& tan
dem ex belluis mites effici hoies.& sic non efforemi
natos in uenerem. ut quidã itelligũt.reddidit.sed ex
asperitate nimia & syluestri ad humanam manue
tudinem reuocauit. & ex aduersis hostibus cõciues
factens in amicitiam perpetuam copulauit.
Sarsula fons est narbonensis prouincie non dulcibus
aquis defluens.sed salsioribus q̃ sit maris.ut nomen
merito sortiretur dista autem modicum a lacu tu-

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

ſcinum copiam electam in margines ut monſtro ſimile uideretur. Et quom omnes eſſent mortui. itror ſum nigri erant: & ſulfure feridi: adeo ut nullum ex illis guſtaret animal. Creditum ex eo eſt a prudentioribus incolarum eruptas diebus illis in lacum ſulphureas uenas tanti uigoris: ut infectis aquis piſces occiderit.

Anien lacus eſt uelinorum: & per tiburtinorum fines infunditur: in tyberim fluit. ab aniene filio Apollinis nuncupatus.

b Enacus lacus galliæ Ciſalpinæ eſt inter arctas montium fauces ſituatus: adeo ut coacti impetu inter eos uenti eum more maris æſtuationes undarum. atque tempeſtates facere cogant. hunc aiunt aureas harenas euoluere & ex eis nutriti piſces. quos uocant indigenæ carpiones nuſquam alibi repertos. Ex hoc Virgil. Mintius fluuius excurrit in padum.

Beobis lacus eſt theſſaliæ.

Boriſthenes lacus eſt apud boriſthenas ſcythas flumen eiuſdem nominis habentes.

Biguntinus ſeu brigãtinus lacus eſt in agro retico muſtellas murenis emulas generans.

Buſeſagore lacus eſt apud ſchytas a meotidis paludibus petroſu dorſo diſcluſus

c Aldaici lacus inter ſeleuciam & theſiontẽ ſunt: in quos tygris funditur qui. lxv. milia. paſſuum ampliati ſlum uaſto effundunt alueo. forſan caldaici dicti quia aut in caldea aut caldææ nomen dederint.

Calearcium lacus eſt africæ.

Caſpius lacus eſt: aſto caſpis dicatur mare ſicuti & aſphaltidis lacum mare mortuum appellamus. Verum huic cõuenientius ob immenſam eius magnitudinẽ dicimus Eſt igitur inter caſpios & hyrcanos tam laro longoque tractu diffuſus ut mare nõ incongruæ nuncupetur. Sed conſtat eum ex concurſu maximorum fluminum ab aquilone cadentium inter aquas perpetuas & maximas ampliatum. nullos exitus patentes habentem: nec ſe uſq; alicui mari iungentem Eſt præterea nationibus multis Conterminus habens in circuitu portus. & littora & nauigia uehit in gentia patiens inſuper tempeſtates & maris accidẽtia reliqua.

Caulas lacus eſt in iudæa haud lõge a fonte chebron

Clitorius lacus eſt italiæ: cuius ex aqua ſiquis potauerit in uini odium incidit.

Clitũnus lacus eſt umbriæ. apud quẽ aiunt maximos boues gigni. ſupra eum fontem diximus.

Cocytus ſecundum quoſdam lacus eſt apud inferos alii dicunt fluuium.

Copæ ſunt lacus in Syria. Arabia. & Numida. apud quos a circunhabitantibus bitũinis ingentes colligũtur moles.

Cotanicus in Sicilia lacus eſt.

Crobſitaria lacus eſt ex quo non ſolum qui biberint Sed qui ex eis aquis lauerint moriuntur.

Cuminius lacus eſt apud hetruſcos in mõte. cui & ciminius nomen eſt: quem taliter natum fabuloſe dicebat antiquitas. nam quom aliquando ad hos populos deueniſſet hercules. & ad oſtendendam uirtutem ſuam fore prouocaretur ab eis. defixit in ſolo uectem ferreum: quem cum nullus poſſet auferre. rogatus ſuſtulit: eumquem cunfeſtim aqua ſequuta eſt qnæ lacum fecit.

Curtius olim lacus fuit. ubi nũc roma eſt. Verum dũ excreſceret ciuitas factis ſubterrãeis cloacis exhauſtus eſt. Nominis huius triplicem cauſam rettulit antiqui. Quidam dixerunt eo in loco terræ hiatum apparuiſſe: & ab auriſpicibus fuiſſe reſponſum deum Manio poſtiliõem poſtulare. ideſt ciuem fortiſſimũ eodem mitti. quamobrem Curtium quendam ſtrenuem uirum tanq; ipſe poſtularetur armatũ aiunt cõſcendiſſe equum: ac ſeſe in hiatum præcipitem dediſſe: eoque facto coiſſe Terram: & ſic eius corpus humatum fuiſſe: locoque nomen datum uiſum eſt. & ſic non lacus fuiſſe uidetur aquarum. ſed ſic prolibito uocitatus. Alii dicunt ſabino bello. quod inter Romulum & Tacium ob raptum ſabinarum ſuſcitatum eſt. Mecium curtium uirum fortiſſimum unum ex ducibus ſabinorum dum pugnaret acriter urgente romanorum acie ſeſe in paludem ibidem exiſtentem conieciſſe ex qua cum ſuaſione ſuorum emerſiſſet. eoſq; in capitolium collegiſſet a ſe lacui nomẽ dediſſet. Nõnulli uolunt eum locum fulguratũ fuiſſe. & ex ſenatuſconſulto circunſeptum. eumque curtium appellatum. quia a Curtio conſule factum ſit. qui ea tempeſtates Marco genitio collega erat.

Cutilenſis lacus eſt in qua inſula mobilis eſt. & ide cutilenſis dictus.

e Lectrides lacus eſt Syriæ. in quo electrum naſci dicitur

Eptabolus lacus eſt apud mauritaniam.

Epilis lacus ẽ galliæ ciſalpinæ in quo ꝓgreditur Lambrus fluuius in padum defluens.

Exquilinus lacus romæ fuit ſub monte. qui Oppius dicitur.

f Acultalis lacus romæ fuit regione exquilina. apud quem Serulus Tulius Romanorum rex ſepultus fuit.

Feronia terracinæ lacus fuit.

Fiala haud multum longe a libão Lacus modicus eſt ex quo ſunt qui credant Iordanem oriri & paruo diſcurſo tractu a terra ſorberi: & ad radicẽ libani iterũ ebulire quod aiunt depræhendiſſe primum philippũ Tetrarcham palleis in filiam poſitis. eiſque apud panem recollectis. Panicam enim uocant fontem ſub libano ex quo iordanis effluit: Dicitur autem lacus iſte fiala a rotunditate: qui quidem cum ſemper plenus ſit. nunq; ut exuadaret compertum eſt.

Fleuo Lacus eſt. quem Rhenus maximam aquarum copiam trahens de ſe ipſo poſt longum diſcurſum facit: & in eius medio iſulam. æque fleuo nominatã amplectens demum exinde exiens iterum ſeſe cogitur in ripas.

Fucinus lacus eſt apud marſos. ſeu ut quidam dicunt equiculanos forſan ambobus conterminus. nã hodie uulgo dicitur lacus marſi. optimos autem piſces nutrit. Ab hoc autem lacu uolunt quidam hauſtum ſeu abſorptũ fuiſſe oppidũ Archippe: qđ olim Marſias lydorum dux a quo marſi dicti ſunt cõdiderat.

Furialis lacus eſt Boetiæ inſani generator amoris. dicunt quidam. qui ex eo biberit in tantum libidinis ardorem incendi. ut fere agi furiis uideantur ob hoc

nomen ſortitus eſt furialis.

Alileæ lacus eſt quẽ hebrei more ſuo mare

g noiant. omnẽ enim aquarum recollectionem tarſu uocant qđ latine mare ſonat. Is aũt dulces habet aquas tanq; qui ex iordãe fluuio efficitur Et galileæ dicitur quia prætерfluit galileam. Et nonnunquẽ etiã tyberiadis mare. eo q; illi ſuperemineat ciuitas tyberiadis. Præterea & ſtagnũ Geneſaret appellatur aliquando. eo q; criſpantibus undis ex ſe auram generaret. ſeu a geneſara regiõe quam prætерfluit admirabilẽ diuerſis generibus arborum: & extẽditur ſtadiis. clx. quom latitudinis nõ amplius habeat. xl. in hoc enim piſcabatur Symon bariona: quando accerſitus in diſcipulum fuit a Ieſu. Sic & andreas frater eius. & zebedei filii. in hoc tempeſtatem paſſi ſunt dormiente Chriſto & huius in littore quom iam ſurrexiſſet a mortuis: illi panem & aſſatos parauere piſces

Gebennenſis lacus eſt galliæ quem idem uolũt cum lacu lemanno ex quo rhodanus effluit.

Ylas bithiniæ lacus eſt abluens truſiadẽ ur

h bem apud hunc ſeu in hoc reſediſſe creditur Hylas dilectiſſimus Herculi puer nympharum rapina: & ab eo lacum atq; fluuiũ ex eo manantes denominatos uolunt: eiuſq; in memoriam annis ſingulis ſolenni tripudiatione populus lacum circuit Hylam uocans:

Arius lacus eſt galliæ ciſalpinæ ꝓpinquus

l ciuitati como: piſcium abundantiſſimus ex quo addua progreditur fluuius.

Lemãnus galliæ tranſalpinæ lacus eſt grãdis. ex quo ſuſceptus egreditur rhodanus & a quo adiacẽtes populi nominantur lemanni. Hunc ſupra gebennenſem uocaui.

Licomedes lacus eſt æthyopiæ ꝓpinquus pſilis populis qui ore ſerpentũ exhauriunt uenena uulneribus.

Loriſma lacus. eſt in minori aſia in aſpectu fere inſulæ rhodiorum.

Lucrinus lacus ẽ cãpaniæ iter meſenũ baiarũ caput & euboicas cumas: lucriſus. ut ueteres dicũt a lucro dictus. nam cũ in eodẽ multitudo piſciũ caperet ex quibus maximũ mercatores conſequebãtur lucrũ. Lucrinus dictus eſt. Verũ cum plurimũ æſtuans mare quod penes eſt: obeſſe piſcãtibus: & ob id minui uideretur uectigal: quod exinde ꝓſoluebatur romãis a ſenatu Iulio cæſari datum ẽ opus: ut lucrinũ a maris ímpetu immunẽ redderet: q; labore maximo atq; ſumptu oppoſitis molibus: & paruo relicto mari hoſtio lucrinũ ab æſtu maris ſecurum reddidit. Quamobrem a nõnullis poſtea aquæ Iuliæ appellatæ ſunt. alii maris ocia uocauere. a quibuſdam mare mortuum appellatur. Sane & ſi nõ omnino repletus arenis ſit: modicum tamen uacui reſeruauit: qđ magis aliquibus nauibus quietam: aliquando ſtationã præſtat q; piſcatoribus lucri cõmodum.

Lumie lacus eſt apud babyloniã caldæorũ plurimũ li quidi bituminis euomens: quo creditur quondam a Semiramide aſſyriorũ regina: & teſtaceo latere babyloniam omnẽ muris inſtauratã.

Lunæ lacus eſt athamaniæ tenuia accẽdens ligna: ex cuius aqua ſiquis potauerit: aut inſaniã labitur aut ſoluitur in ſoporem.

m Aleſicus lacus Scotiſſei eſt: quem etiam in ſanum uocant. hic die fit amarus ac falſus tantundẽq; dulcis atque potabilis nocte uero ſerpentes albos uicenum cubitorũ emittit in aridam.

Mandalus lacus apud æthiopas eſt

Marcotis lacus eſt: q olim crapotes dicebatur penes quem Alexander macedo Alexandriã inſignẽ ægypti ciuitatem conſtituit.

Meoridis lacus eſt in ægypto ciuitati Memphis propinquus. qui ut quidã dicunt. ccl. M. paſſuũ. & ut alii cccl. longitudinis habuit: & latitudinis .l. manufactus opera Meoridi regis ægyptiorum a quo & denominatus eſt.

Noleus alias Monoleus lacus ẽ æthiopiæ:

o haud longe a ptolomaida epithea cognominata. ad uenatus elephãtorũ a philadelpha condita.

Oeris alias Moeris lacus eſt in ægypto. uiginti milia paſſuũ ambitus: qui cãpus ſit aliquando. poſtmodum lacus altior q; ad ferenda nauigia opus ſit.

Oaxus lacus eſt indiæ. cuius oras incolũt bactriãl at que exoſtriſtæ. ex quo qdẽ oaxes emittitur fluuius.

Andoſus lacus archaniæ quæ uocari con

p ſueuerat currretis.

Peſſeis pãoniæ lacus eſt.

Perguſa ſiciliæ lacus eſt olim nemoribus: circundatus. quem penes dicunt ſpaciabatur Proſerpina flores legens: dum plutoni placuit: & ab eodem rapta eſt.

Egillus lacus eſt in agro tuſculano. penes hunc aiunt dum paulus poſthumius dicta

p tor aduerſus mamilium tuſculanorum ducem pugnaret: uiſi ſunt caſtor & pollũ & ꝑ partibus romanorum acriter dimicantes. Sic & ab eiſdem dicunt Valerio publio Vationio reatinæ p̃fecturæ uiro noctu romam petente nunciatum die præcedente ab æmilio paulo pſen regem macedonum uictum captũque.

Rubreſus lacus eſt Narbonenſis prouinciæ. cui ſup innatat fluuius atax ſuſus epyreneo.

Alentinus lacus eſt Salentinorũ iuxta an

s duriam oppidum. hic ad margines uſque plenus neque exhauſtus minuitur. neq; ſu perinfuſis augetur aquis.

Salinarum lacus eſt africæ inter ruſicadam & mõtes: azare.

Sara iudeæ lacus ẽ nõ ãplius ambitus occupãs q̃. xvi. M. paſ. urbibo pluris atq; celeberrimis circũſpectus

Scaphagiolus modicus lacus eſt in appẽnino. qui inter agrum piſtorienſem atque mutinẽſem ſublimatur miraculo magis q̃ aquarum copia memorabilis. Nam ut omnes teſtãtur accolæ ſiquis ſponte uel fortuitu lapillum uel rem aliam. quæ aquas moueat in eum proiiciat: repente aer in nubes cogitur & tanta uentorum tempeſtas oritur. ut nõnunq; uicinæ ualidiſſimæ quercus fagique ueteres. aut trũcentur. aut radicitus euellãtur. Quid animalia dicam: ſi qua ſint: ſi arbores euertantur: & ſic infeſtatiõibus per diem totam aliquando perſeuerat.

Seriphus lacus eſt. in quo ranæ non coaxant: quom id faciant ſi alibi deportentur: qui denominatus eſt

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

a seripho insula in qua est.
Sebinus cisalpinæ galliæ lacus est: ex quo olius flumẽ exundat.
Sicendus thessaliæ lacus est: in quo ranæ nullo modo coaxant. quom alibi delatæ faciant.
Semeconitis lacus est galileæ. qui a iordane fluuio intersecatur.
Sirbouis lacus est. Cassio monti arabiæ iunctus fuit: habuitq; ut tradũt ueteres. cl. M. p. circuitus postea. in modicam deuenit paludem.
Speculum dianæ lacus est haud longe ab arritia: quẽ supra aricinum nominauimus.
Age lacus est æthiopiæ.
l Tarentinus lacus est apud tarentũ Italiæ ciuitatẽ: qui æstiuo æstu siccatur in salem.
Tarquiniensis lacus a ciuitate ætruriæ tarquiniensi denominatur: i quo duo magna circũferũtur nemora nunc triquestram facientes figurã nunc rotundam implentibus uentis: Quadratam autem nunquam.
Tepidus lacus est p quẽ tigris ipetuoso cursu rapitur
Tesprotie lacus est ambrachiæ: ex quo Acherusia, fũditur fluuius.
Tiberiadis lacus galileæ: hunc pauloante a galilea denominauimus.
Tolosensis lacus est tolosæ ciuitati ppinquus & ab ea denoinatus: in quo tectosagi peste oppressi monitu auruspicum oẽ aurum atq; argẽtũ: qd prædantes q fierant proiecere: & abiit pestis.
Trasimenus Tusciæ lacus est: hinc perusium & cortonam: inde aretinum & senæ iuliæ agrum habens insignis clade Flaminei romanorum consulis. Hannibalis pœni uictoria.
Tragoditis lacus est. qui ter i die amarus: & totidem dulcis fit.
Admonus lacus est in quo natat insula.
u Velinus lacus iuxta agrũ nesulanum fuit. hic secundũ quosdã exaurit. Alii dicunt in piceno esse & lapideo cortice cuncta iniecta obducere. Alii illum in reatino agro describunt.
Alii in narem fluuium a quodam romano consule dicunt esse diffusum.
Veneris lacus in syria ẽ apud Hieropolim. ex quo uocitantibus edituis pisces ueniunt: ut fertur & adulantur auro exornati: atq; scalpuntur: & hiantia ora præstant manibus inferentis.
Venetus lacus ẽ in alpibus a rheno flumie editus uti & acronitus: ex gbus effluens efficitur fluuius.
Viturnæ lacus est haud longe a roma: cuius in margine olim fuit ædes castori & polluci sacra. eo q apud eundem uisi sunt: quom pro romano pugnassent imperio equos lauantes suos.
Verbanus lacus est Galliæ cisalpinæ: ex quo Ticinus emergitur fluuius: seu ut dicunt alii: per quem Ticinus ex alpibus ueniens sua celeritate seruata decurrit ad padum.
Vulsinus lacus a uulsinis oppido: cui adiacet nemina tus piscium fertilis in æturria est.
z Oroanda lacus est sub tauro mõte: ubi absconditus ultra montem tygris fluuius exit in lucem: quod quidem patet eo q ea q in flumine specum intrante proiecta sunt: altera ex parte montis redduntur in lacu.

Finis de lacubus

De fluminibus eiusdem tractatus alius.

f Igmento poetico traditum est flumina ab oceano & terra fuisse progenita. Nec equidẽ credendũ eruditos homines tãta fuisse caligine obfuscatos: ut animalium more arbitrarẽtur hæc procreatio facta sit. quinimo sub tam tenui uelamẽto senserunt ex amplissimo oceani fonte: quibusdam agẽtibus mediis omnem humorem in terram deduci: cuius in uisceribus postq; amaritudo digesta est omnis & cœptus meatus in exitum usque peractus est: his in locis ad quos aut traxit aut impulit potentia malor: fontes parturiantur & lacus ex ubertate: quorum ut iam prætactum est deriuantur & flumina. Et quia de fontibus atque lacubus p qualitate laboris assumpti satis dictum est: & si opportunitas exigat: reassumetur: & iterum de fluminibus congrue dici potest: principia ifluxus & fines paucis explicãdo. De his potissime dico quos ad noticiam. nostram antiquorum deduxit solertia: seu ipsi summus oculis regiones uarias peragrãtes. Sunt igitur flumen. fluuius. riuus. & torrens. in se aliquid diuersitatis habentes. Esto nonnunq; scriptores secundum stili exigentiam improprie uno utantur pro altero Flumen quippe omnis aqua est: quæ ab ipso exitu ut ita loquar ex utero usque in finem. eo scilicet quo cõmixtione alterius nomen extinguitur contiet Fluuius is est locus per quem flumẽ perpetuo cursu deducitur. Riuus ãt tenuis aqua: quæ ex fõte uel lacu exuberãte procedit: uel quæ aquationis seu oblectatiõis alterius causa a fluuio in partẽ deflectitur aliquã. Torrens is est qui agentibus imbribus repente fit turgidus uel impetuosus sese e montibus præcipitem ferens in ualles: & pluuiis cessantibus exare scit. Verum in præsenti opere nil nobis est cũ riuis aut torrentibus: quorum cursus aut flectũtur facile aut auferũtur æstate: Er iccirco uenientes ad fluuios. quos amnes quandoque loci amœnitas: per quẽ uadũt nõcupari facit. eo propitio iussu cuius eorũ flexibus apparuit arida: cœptus alphabeti seruabitur. ordo: lõgoque agmini dux dabitur Arnus florẽtiæ ciuitatis fluuius: nõ qdem tanq; ob litteratæ ordinem meritus: sed quia patriæ flumen sit: & mihi ante alios oẽs ab ipsa infantia cognitus. Bona ergo legenti um pace fiet. eoque paucis expedito cõfestim ordo reassumetur in reliquis.

a Rnus Tusciæ fluuius est ex appennino effluens mergitur in tyrrhenũ: cuius lapsus: paulo propensius ostendendus est. Is igitur ex dextero appennini latere: eo ex loco cui uulgo dicitur falterona ptorumpens inter confragosa uallium occiduum petens: ab inirio paucis fertur undis. Inde adiutus ab aliis grandiusculus a finistris Aretium uetustate nobilem ciuitatẽ linquens postq; florẽtinũ intrauit agrũ: eo usq; labit ut anchisam pterfluat malorum eximii iubaris Frãcisci petrarchæ poetæ cõspicui uetustissimã sedem: inde florẽtiã totius Italiæ singulare decus paruo cursu contingit: & eius per medium currẽs petit alpeos quorũ antiquissimã urbẽ Pisas postq; in partes diuisit duas haud longe ab ea ut diximus: effunditur in tirrhenum: qui & si nauigabilis non sit nec piscium foecunditate famosus: si quis recitare uelit plurimum clarissimorũ facinorum facile efficietur insignis. Ex quibus ut aliis præstetur locus unum recitasse satis est. Is quippe certantibus de orbis imperio Romanis atq; carthaginensibus pro romanis partibus utres poluit suas. Nam cum iam alpes ex hispania ueniens Hannibal poenus superasset: & apennino trãscenso ex gallia uenisset in thusciam: a fesulis iturus aretium quasi ex compolito totus effluens in tantum ripas excessit: ut Poenũ maxima exercitus parte priuaret: eumque ducem cogeret mediis in undis elephanto superstiti insidere: quem adeo nocturnis ac palsstribus auris affecit ut oculo caperetur uno: & ob hoc arbitror a ueteri fama in hodiernum usque seruatũ ut obscemicæcatum hostem Florentini: quorum forsan in agro contigit cognominati sunt cæci: & si tandem fluuius egisset alter: aut cæcus pugnasset Poenus: aut quietam italiam omisisset.
Abana fluuius est damasci in radicibus libani montis exortus in syriacum effunditur mare.
Abiga fluuius est numidiæ.
Absepus fluuius est Asiæ apud Lampsacum oppidũ præterfluens ex quo priapus fuit obscoenitate uitiliũ cognitus.
Absartus fluuius est in pachieris mõtibus asiæ ortus in pontum effluit: haud longe a Trapezonta quum Emochorum fluuius sit.
Absilis seu absilla perparuus fluuius est asiæ: lariam præterfluens ciuitatem.
Absirtus fluuius colchorum: quem fingũt ex sanguine absyrti fratris medeæ & ab eadem: fugiente cum iasone occisi ortum. & ideo sic uocatæ. Ego autem puto secus hunc fluuium absyrtum a medea occisum: & ob id uetere fluuii nomine subtracto absyrtus denominatus sit.
Abus fluuius epyri in finibus apolloniatum.
Abona fluuius est britanniæ.
Acates siciliæ fluuius i quo soliti reperiri lapides q & acates a flumine dicti sunt.
Acapseonsis fluui. est asiæ apud emocos præuteiros colchorum gentes.
Acapsis fiu. ẽ asiæ apud iaros: q & Colchi sũt populi.
Achelous fluuius est græcie e Pindo thessaliæ monte effluens octoliam ab armenia diuidit: & in malias cum sinum effluit. hic autem apud poetas famosissimus est: & de eo narrantur multa. Sunt qui dicant hunc primum eripuisse terram. alii. uero dicũt eum primum uinum cum poculis immisi cuisse. Præterea talis ex eo fabula recitatur. Qui de ianiram Meleagri sororem in coniugium uolens cum hercule qui eam desponsauerat: certamen habuit: & quom se in uarias uerteret formas: tandem uersus in taurum longam cum hercule luctam exercuit. Postremo altero priuatus cornu se uictum confessus est. Hercules autem deæ copiæ dicault illud: nymphisque exhibuit'. Cuius rei ueritas fuit: quod cum esset achelous bicornis & multũ occuparet agri: quidam rex conatus est eum in unum alueum cogere. quod quidem etsi difficillimũ fuerit: tandem peregit. & locus ille qui a cursu fluuii remansit immunis quom esset pinguissimum solũ maximam frumenti uini atq; fructuũ copiam incolis attulit.
Acherontus fluuius apud molossos oritur & in helle spontium effluit finum: seu potius ut placet aliis ex lacu thesprociæ oriens in ambrachium sinum cadit hunc poetæ inferorum dicunt fluuiũ eo q; liuentis bus euehatur undis & eius nomen sonet tristitia.'
Acheron fluuius lucanorum est Consentiam ciuitatem circundans. apud hunc Alexander epirotarum rex & olympiadis frater qui Brutiis aduersus lucanos auxilio uenerat. in transitu a lucano satellite occisus est:
Acesinus fluuius est persiæ & in indum fluuium cadit nauigabili quidem & magnus circa quem ferunt arundines tantæ magnitudinis atque grossitiei nasci ut singula earum internodia incolis præstent naues.
Acestis indiæ prægrandis est fluuius atq; nauigabilis quem iuxta Alexander Macedo Bucephalam fecit construi ciuitatem dimissisq; taxile & poro indianis regibus naues intrauit oceanum petiturus. hũc ego arbitror in gangem effluere.
Acis fluuius est siciliæ ex ætna monte procedens: ex cuius ripis fertur Poliphemum saxa in ulyssem egisse. hunc ubi de fontibus fontem diximus: & ibidem fabulam scripsimus mutationis eiusdem.
Acris Italiæ fluuius est heracleæ ciuitati propinquus
Addua fluuius est galliæ cisalpinæ ex alpibus secundum quosdam fusus egreditur larium lacum: & ex eo integer emergens in padum effluit. alii dicunt ex lacu originem trahere Bonos quidem pisces nutrit & potissime timulos.
Adonius fluuius sunt qui dicant: nascitur haud longe a tyberiade ciuitate & longo defluens cursu a cretico recipitur mari. quod mihi impossibile uidetur quum in syriacum potius credam.
Adima Numidæ fluuius est.
Adumen fluuius haud longe a Roma.
Adusa epyrthi flumen ẽ quibusdam eas appellatum apolloniæ propinquus.
Aecis uel acras macedoniæ fluuius est & decurrit in ionium quod non credo.
Aesis fluuius est in piceno ex apennino fluẽs in adriaticum cadit haud longe a senogallia ciuitate.
Aegos fluuius est in chersonẽso naufragio attice classis insignis cuius pximus sextos ẽ abido oppositus.
Afas fluuius est molossorũ in sinu cadẽs ambrachio.
Afrosidius fluuius i pyrea ẽ reddẽs steriles mulieres.
Agasinus fluuius prægrandis & clarus in indum defluit flumen.
Agecin minoris asiae fluuius est.
Ager fluuius est mauritaniae: ex athlante monte profluens in occiduum: quum ex septentrionali regione fit ortus in lacum eptagonum seu eptabolum tẽdit. inde sub desertis montibus fluens per meridiana loca manat & in paludem mergitur quãdam: ex qua emergens progreditur & meroem insulam cingit &c. q; de nilo: cuius hic uidek initiũ narrabuntur.
Agilaa fluuius est mauritaniae caesariensis.
Agisines fluuius est orientalis apud censonas & aphilos: per quem Alexander macedo ad oceanum tendens deuectus est.

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Agnices fluuius ē armeniæ celebris q in tygrī effluit
Agon fluuius est æthiopiæ.
Agera calabriæ est fluuius haud longe a freto siculo
Agatenia siciliæ fluuius e a colonia terme nō distās.
Alabastros fluuius est phrygiæ haud lōge ubi Troia fuit.
Alacenon fluuius est macedoniæ: ad quem pecora quæ candida nasci uolunt.deducunt incolæ cumq; nigra uelint ad axum.
Alader fluuius est gallograeciæ haud lōge a uico quē tisco uocant incolæ.
Alachim fluuius est megarensium cuius fontem Dædalus dilatauit: agrumq; tradidit & regionem fertilem quam idem fluuius deuastabat.
Alanus fluuius ē scythiæ a quo alani populi denominati creduntur.
Alauria britanniæ fluuius est.
Albis germaniæ fluuius est & sueuos a ceruetiis diuidens mergitur in oceanum.
Albæ bambleæ flumen est in uasconia.
Albaneis fluuius albaniæ cui amazones & sauroma the propinqui.
Albula fluuius dictus ē qui hodie tyberis per urbem labitur.
Alces bithiniæ flumen est.
Alchione siciliæ fluuius est.
Alduasdulis fluuius uolsontionis circuit ciuitatem.
Alemon fluuius macedoniam distermiat a thessalia.
Alere uasconiæ fluuius est.
Alesus fluuius asiæ minoris est per colophoniam effluens.
Alpheus fluuius est elidis iuxta Pisam decurrens de quo concordantibus omnibus uiris clarissimis mirabile recitatur. s.q; in achaiam mergatur: & in fontem arethusam apud siracusas in siciliam exeat & in mare siculum uadat: quod olim patris sacris percipi tur: ut supra ubi de arethusa dictum ē: scribitur: ubi amoris eius i fontem. Sunt præterea qui dicant fontem in archadia esse: ex quo alpheus & arethusa p cedūt separatis alueis: & demum post aliqualē cursum coeuntes in unum terrā subeunt: & i syracusanum agrum effluunt.
Alfidamus thessaliæ fluuius est.
Aliartes boetiæ fluuius est.
Aliagmon fluuius est macedoniæ.
Alibocrus fluuius ē orientis: nascitur ex monte lyseo & in oceanum tendit.
Alis fluui. est cappadociæ iter calibes decurrēs iuxta lycastam ciuitatem insignis uictoria Manlii Vulsonis. & clade gallogræcorū qui ibidem ducibus Louuorio atq; lutario sumpserant sedes. oritur quidem in radicibus tauri montis.
Alia fluuius est non amplius. xi. Mil. passuum uia salaria ab urbe distans e montibus crustumeriis effluens in tyberim. Romanis quippe abominabilis est. nam ibidem a gallis Breno duce. xv. cal. augusti uires eorū oēs attritæ sunt ex quo ilico urbis subsecuta ruina & patrū cædes atq; capitoliæ arcis obsidio.
Alintos lucanorum fluuius est lucaniam a ueliēsibus diuidens.
Alificus macedoniæ fluuius est.
Almon paruus est fluuius Romæ proximus: in quo simulacrum Cybelis quum trahi non posset per tyberim lorum est: & exinde. vi. cal. aprilis lauari in eo dem annis singulis consuetum.
Alloa bagorzan flumina sunt in terra mædorum ad quorū montes populus israel captiuus deductus ē:
Almanicus armeniæ maioris fluuius est.
Alpon taringiæ fluui. est inclytus Sigiberti regis francorum uictoria ex aduersum se uenientibus habita
Alotis calabriæ fluuius est.
Alsa fluuius est prouinciae aquileg'ensis.
Alto fluuius est dyrrachii in illyricum decurrens.
Alnus fluuius dacis conterminus in oceanum effluit
Amasenus uolscorum fluuius est: ultra quem Mocta bus uolscorum rex fugiens telo alligatam protecit Camillam filiam suam.
Amesa numidiæ fluuius est.
Amesus fluuius Romae uicinus.
Amphita fluuius circa initium numidiae.
Amphrisus fluuius est thessaliae: penes quem apollo posita deitate propter fulminatum esculapium suū septem annis sub forma pastoris Admeti regis pauit armanta.
Amimon argiuorum fluuius est 'ab' amimone danai regis filia nuncupatus ut praemonstratum ē supra ubi de amimone fonte.
Amis germaniae fluuius est in oceanum effluens.
Ampsaga uel ampsacus initium est numidiae: in mare decurrens apud coloniam augustam.
Amissis germaniae fluuius est in oceanū se fundens.
Amissus fluuius est haud longe a pilo ciuitate Nestoris Messenam interfluens ciuitatem.
Anas fluuius est hispaniae Lusitaniam a betica separans. oritur quidem in lauminicano agro hispaniae citerioris & modo in stagna se fondens: & nūc in angustias resorbens aut in cuniculis totum se condēs ad ultimum in atlanticum cadit oceanum.
Anapis siciliae fluuius est leniter fluens. hunc quidā anapasolios uocant.
Anathis fluuius est siciliae haud longe a siracusis.
Anathis fluuius est africae.
Anaurus thessaliae fluuius est sic 'denominatus: eo q ex se neque auram neque nebulam emittat. in hoc calciamentum Iason ad sacra pelie ueniens dereliqt quod cernens Pelias intellexit se moriturum cito & eum in colchos misit.
Anarius fluui. est propinquus bactris: 'alexandriam: quam ibi construi fecit alexander: praeterfluens:
Aneus siciliae fluui. est qui per. ii. Mil. pas. sub terram se mergens syracusis miscetur mari: appellaturque anopos.
Androchius fluuius est ciliciae ex amano monte progrediens.
Anemon fluuius est prope Romam.
Aniene fluuius est inter sabinos & Romanos: quem aliqui anio uocant: & ex trebanorum montibus oriri dicunt: insignis uictoria Tullii Hostilii regis qua fidenates fundit Romanorum hostes.
Aniger seu antiger uel anager fluuius est thessaliae i quo centauri ab Hercule uulnerati lauerunt uulnera sua. quamobrem cū primo habuisset aquas dulces atq; potabiles habuit postea fœtidas atq; turpes
Anxer fluuius tusciae propinquus pisis.

Antrum britaniae flumen.
Anulo fluuius est mauritaniae in quo lādudum consueuerant. elephanti noua uisa luna descēdere & se se lauare. idē exeūtes eam salutare & in siluas redire.
Anxius fluuius ut quidam. uolūt ex. monte armenio nascitur. & per caucasum in mesopotamiam transiens occurit pactulo fluuinio. & caucaso cadenti. & unum facti in euphratem demerguntur
Aous fluuius apoloniae inter meropū & asuaū montes decurrit in meoniam.
Apidamus thessaliae fluuius est in quo enifeus melax & phœnix miscentur. quos ipse secū i peneon defert
Aper fluuius est inter apoloniam & ruhiam
Appior fluuius est germaniae inter. sarmathas nascitur & effluit in danubium.
Apius fluuius galliae cisalpinae in padum mergitur.
Aponus uenetorum fluuius haud longe a patauio
Arcosia fluui. circa aratosiam ciuitatem olim a. semiramide regina conditam fluens
Arabis fluuius carmaniae apud cenolophagos labēs: qui qdem sunt homines testudinum cōchis casas te gentes hirti coriisq; piscium uestiti incedentes
Aranta fluui. est lacedæmoniae ciuitati uicinus.
Arar germaniae fluui. est e uogeso effluens monte. & per fines eduorū atq; sequanorū adeo leniter currit ut uix intelligi possit quam in partem descendat tandem miscetur rhodano.
Aratus molossorum fluuius est.
Araxes ingens armeniae fluui. est & ab enichorū mōtibus originē trahēs q̄diu secat arua armeniae placidus quietusque descendit adeo ut utram in partem effluat facile non possis dignoscere. cum uero rupibus premitur. tanto pernicior effici uidetur quanto uenerat illuc usque quietior. Rapit quidem se & uasto cum murmure uoluitur adeo uc'ox. ut antequā alueum attingat sese ultra uehat unda. Demū ubi curuatur iterum fit' tranquillus. & qui uno exiuerat alueo diuisus in duos cadit in caspium. Huius in margine Persepolim olim persarum. metropolim. & ab Alexandro macedone deletam fuisse uos lunt adeo ad nichilum iādiu retractam ut arbitrentur potius q̄ sciant incolæ quo in loco tam clara ciuitas sita fuerit. aliqui putauerunt hūc in tyrū ferri. & a tyro in caspium mare.
Araxaces fluuiuse. est principio rubri maris. propinquus per deserta loca & cineri magis q̄ tetræ similia effluēs.
Arauis sabeorum fluuius est.
Arbrin parthorum est fluuius
Arbor armeniæ maioris fluuius.
Arcesim indiæ fluuius est & in indum fluit.
Ardalio fluuius est inter tebastem & metrideram ciuitas.
Areda fluu. ē hispaniæ a quo arenates denoiati sunt:
Arethon fluuius ex archanania cadens grādis atque nauigabilis efficitur. & circōdatis cursu ambrachiæ ciuitatis muris in sinum cadit ambrachiū.
Argaon histriæ fluuius est.
Arimaspus fluuius est aureis harenis effluens inter scythas.
Ariminus fluuius italiæ. penes ariminum. oppidum a se denominatum.
Arinocolira fluuius. est ægypti. & terræ promissionis terminus.
Arint fluuius est apud dacos.
Armodius fluuius apud æthiopas nascitur & in sinu mergitur perfico.
Armilla fluu. est interpolloniam defluens & rusiam.
Arnus fluui. est arabiæ diuidens meotidem ab amoriade & qui in montibus arabiæ natus fuerat in lacu affalatidis terminatur.
Arnus fluui. apud uasconas est. De florentino in principio dictum est.
Arosapon fluuius in india est i regione aricinia feruoribus exusta atq; circondata desertis cuius cultores circa fluuium hūc arcon ciuitatem incolunt.
Arapsus fluuius asiæ est cui arapsa ciuitas est apposita ultra lycum fluuium lydiæ.
Arabr is fluuius indiæ quem codroni incolūt. quos quidam in sinu. rubri maris dicunt. hi quidem dorsorum fores ex maxillis beluarum faciunt. ossibus tecta contignant. ut alexandro Macedoni relatū est
Armoniacus numidiæ fluuius est.
Arsania armeniæ fluuius est in eufratē defluens quē tygri misceri quidam uolunt & demum quum leniter fluat separari & in euphratem mergi.
Arcandus fluuius influit inlimira haud longe a monte masitico.
Arsena galliæ fluuius est.
Arsia fluuius illyrici est.
Arulla flu. rheno propinquus.
Aruspharines flu. est haud longe a bosphoro.
Artemon fluuius minoris asiæ.
Aruina flu. africae haud longe ab hippone regio.
Asanus fluuius mesiæ est.
Asanamauritaniæ flu. est ex athlante scaturiens: hausu salsus: crocodilos atque hyppotamos nutriens.
Asassus flu. est Thessaliæ secus heracleam ciuitatem que in radicibus est montis oetæ effluens.
Asarinaxis fluuius est germaniae.
Ascanius fluuius est misiae.
Ascelphus fluuius est colchis propinquus.
Asdrubala flu. nascitur in montibus Bodua: & in mare caspium fluit.
Asiaces fluuius est scytarum inter calipodas asiacasq; discurrens.
Asimus fluuius est in Sicilia apud carinam in littore: tauromenitanorum descendens.
Asima flu. est britanniae.
Asopus boetiae flu. est ex quo talem ueteres recitant fabulam: q̄ quum iuppiter in aquilam transformatus Eginam filiam suam uitiasset: totis aquis proximis ulturus iniuriam ignominiamq; si posset exurgebat in celum: quo ausu iratus iuppiter eū fulminauit. Hic tamen in epidamum influit.
Asopus alter a superiori flu. est asiae preterfluens una cū capro flumine laodicem celeberrimam Vrbem Lyco impositam flumini.
Assis flu. est apud illyricum.
Asosima siciliae flu. est.
Astago uenetorum flu. est.
Astabores fluuius est inter africam & aethyopiā apud meroem insulam. qui una cum astabo fulmine iunctus nilū facit: de quo plene infra ubi de nilo scribet

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Aſtabus & hic fluuius ē meroen iſulā æthyopū altera ex parte circonfluens ut proximo ſupradictum eſt.
Aſtura Hiſpaniæ fluuius eſt: a quo aſtures Hiſpani populi denominati.
Aſterion achaiæ fluuius eſt: in nemea inſula placide effluens.
Aſtron fluuius eſt phrygiæ:
Aſtras fluuius eſt armeniæ maioris.
Aſtragus fluuius eſt æthiopiæ cuius ripas icolūt ethyopes nomades in occidentē uergentes.
Aſubula fluuius eſt africæ propinquus ſalaat portui.
Atax fluuius ē ex pyrrheneo mōte effuſus: curſu lenis & inter laudanū & rhemos effluens. Narbonē attingit ubi nauigabilis efficitur: hymbribus adeo turgeſcit ut ſeipſum capere non poſſit. hic in rubreſo lacu mergitur: & inde tenuis in tyrrhenum mare.
Ateſmes indiæ fluuius eſt permaximus.
Aternus fluuius ē italiæ: quem penes adria colonia ē. hic per marſos decurrit in adriaticum.
Athefis fluuius galliæ ciſalpine in tridentinis oritur alpibus: curſu rapidus tridentū radit. inde Veronā i duas diuidit ptes & poſtremo padi paludes ampliſſimas ſuperfluens haud longe a brundulo integer in adriaticum mare funditur.
Athenis galliæ fluuius eſt:
Atir fluuius ē tambardiæ ciuitatis aquitaniæ in ocean defluit.
Atiras fluuius iter cōſtantinopolim & thraciā labitur
Atiſa fluuius eſt aquilegiæ in adriaticum fluens.
Atrax fluuius eſt oetoliæ: a quo dicti ſunt atraces populi hic in ionio fundiur mari.
Aua fluuius eſt ſcythiæ & in pontum cadit.
Auentius britaniæ fluuius.
Auelimphius fluuius ē hiberniæ per dublimam effluens regionem.
Auenimorus in hibernia eſt fluuius liſmonenſem rigans prouinciam.
Aſuphetus uolſcorum fluuius ſupra quem terracina ciuitas.
Auphidus apuliæ fluu. eſt ex hirpinis exiēs montibus Canuſium præterfluit & in adriaticum mare ruit. hic tamen ab aliquibus canna uocatus eſt quo nomine uicus ei ſupereminēs nuncupatur. Celebris quidem eſt illa romanorum ingenti clade: ex qua uictor Hannibal ex occiſorum manibus nobilium tria collegit modia annulorum.
Auoceladus Hiſpaniæ flu. eſt inter colticos effluens
Axon fluuius apud ionas in minori aſia.
Axius paphlagonum eſt fluuius:
Axona fluuius eſt in extremis rhemorum.
Anxs amcedonum fluuius ē cuius ex aqua ſi pecora potent: nigros pariunt fœtus.
Arbena fluuius in illyricum currens.
Baptus apud dareſios fluuius eſt.
A Bactrus fluuius eſt circa fines ſcythiæ ſub monte efluens parapanis ubi bactrorum ciuitas zaneſtes dicta eſt. ſed & ipſa & populi a fluuio nomen ſortiti ſunt.
Bacchus hiſpaniæ fluuius eſt Cordubæ ciuitati propinquus:
Balchus fluuius eſt colcorum in ora emochianorum atque prenſtelorum.
Bacuntius fluu. ſeptentrionalis credo pānoniæ ppīquus. hic i Sao flumie apud ſyrinthū oppidum fluit
Bacturnigeron eſt fluui. propinquus portui patenno.
Bamborus fluuius ē apud æthiopas claraddītas conſertur hyppotamis & crocodillis.
Bana ſyriæ fluuius eſt: quem ſub libano ſupra dixim⁹: & albana nominauim⁹.
Banna fluuius eſt hiberniæ per ulconiam effluens regionem: nam exiēs ex lacu eiuſdem prouinciæ permaximo in borea lem oceanum decurrit. i hoc eni olim piſcis repertus eſt formamm ſalmonis habens tante magnitudinis ut nullo modo integre in mat gine trahi poſſet.
Balgis germanie fluuius eſt. montibus ſcaturiens, ſarmatarum.
Barbarus fluuius eſt indici oceani: per quem tranſiit Alexander macedo.
Bargens numidie fluuius.
Bargus thracie fluuius eſt in ebrum cadit.
Baſtros maioris armenie fluuius eſt.
Batinias fluuius ē cherſonēſo ut arbitror pximus.
Bautica fleuius galliae ciſalpine in padum fluens.
Baſileus fluu. iſulae cypri. ſiriacū prorūpens i mare.
Bedeſe fluuius eſt Rauenne: quam ſabinorum oppidum quidam dicunt.
Bellus fluuius phœnicis ex candea ſeu cādebra palude in radicibus montis carmeli procedens. & paruo contentus curſu apud Prolomaidam Claudii ceſaris coloniam: que quondam acron dicta eſt: mari miſcetur harenas quidem habet uitro accommodas plurimum.
Berua fluuius eſt hiberniae: que & Scoria: ex monte blagme effluens. & per Lichiniam currens.
Bethis fluuius eſt terraconēſi prouintia demiſſus. per mediam fere hiſpaniam ſicut naſcitur alueo uno decurrit. nomen imponens regioni. Poſt autem mari propinquus ingentem ex ſe lacum facit. ex quo duplex egreditur: tantus utroq; gurgite. quantus ſolus intrauerat lacum. & ſic geminatus i occeanum labitur occiduum.
Betulu s aruus flu. barginonis littori proximus
Biblius Flu. eſt hiſpaniæ. cuius aquæ circa ferri temperamenta acerrimi uigoris ſunt: adeo ut nullum telum approbent incolæ niſi quod in eodem tingatur aut in calibæ. quem equæ uirtutis aiunt.
Bicornius germaniæ Flu. eſt: & in eadem naſcitur.
Billus aſiae minoris flu. circa paphlagoniam.
Biſingibilia flu. albiae eſt & in oceanum funditur.
Blexa Fluuius galliae.
Boandus hiberniae flu. eſt & per regionem mediam funditur.
Bombos flu. haud longe a ſeleucia calidano flumini imminente.
Borcani ſardiniae Fluuius eſt.
Boreus Fluuius boreo promontorio oceano ſerico iuncto proximus eſt.
Boriſteus Fluuius eſt ſcytharū nomen incolis ſibi adiacentibus, atq; lauci tribuens. & quum ceteri ſcytharum fluuii turbidi fluāt ſolus hic clarus atq; potabilis labitur. pabula laeta alens & piſces optimi ſaporis qbuſq; nulla ſunt oſſa. Ex longinquo plurimū effluit: & ex incognito fonte adeo ut per ſpatium iti

neris quadraginta dierum ſtringatur alueo: & tanto eſt nauigii aptus ſpacio: & iuxta boriſtenidā atq; olbiam græca oppida cadit in euxinum.
Boua orietalis atque nauigabilis eſt fluuius: in gangem fluens:
Bouzimelo cili clæ fluui. eſt haud lōge a Lico amne.
Bragada fluui. eſt africæ iuxta oppidum muſti. Huic quom uicinus eſſet caſtramentatus. M. Attilius Regulus conſul romanorum bellum agens contra carthaginenſes querentibus militibus ſuis q; ad flumen aquatum ibant ſe a ſerpente infeſtari acceſſit: & cōperit ſecus flumen ſerpentem lōgiſſimum. in quem quom baliſtis aliiſq; machinis bellicis nil egere poſſet: conuocato ad opus exercitu lapidibus obrui fecit demum ſublato ei mortuo corio longitudinis pedum. cxx. Romam quaſi mirabile miſit.
Ariſon ægipty fluuius: & Nilo impletur: cuius in conſinio abūdare elephantes conſueuere:
Bricrates fluuius eſt ex dmaro monte progrediens: miſceturq; arino.
Brenta fluuius Venetorum ſecus pataulum fluens in extremo ſinu adriatici.
Brixa fluuius eſt in extremo perſarum latere tārum limi trahens ut cœno illam oram i acceſſibilē faciat.
Bruxa fluuius eſt in cōſinio italiæ gallam ciſalpinam pergentibus adriatico littori adiacētem qui iamdudum rubicon dictus eſt.
Bronona uaſconiæ fluuius eſt.
Bugenis fluuius eſt ſcitarum. in lacu baleficoræ cadens meotidi uicino.
Buſtricius pannoniæ fluuius eſt.
Bura fluuius eſt arabum ſeu arabis propinquus.
Butes fluuiu s eſt ſcytharum cui proximi ſunt ſermatæ & agatirſi
Butrotus fluuius in extremo italiæ angulo: penes Ioeros profluens.
Abrius perſarum fluuius hoſtio portuoſus
Caicus miſiæ fluuius eſt: ueniens a teutrā
C ta loco ultra pergamū ciuitatem: quæ teu tranta iam pars eolidis atque troadis fuit
Caiſtrus fluuius eſt lapēs præter aſiam paludem aſiæ: ex albanis iugis cadens & ciuitatem abluit Ptelæ ſub piono monte.
Calamac fluuius eſt firiæ.
Calcanius campaniæ fluuius eſt.
Calibs hiſpaniæ fluuius eſt cuius aqua ſi temperetur ferrum longe acrius aquæ uiolentia redditur. q̄ ſua fuerit ante natura: adeo ut nullum approbent Hiſpani telum ni ſumpſerit ex calibe temperamētum
Calidon oetoliæ fluu. eſt quem ego Acheloū puto a calidono oppido oetoliæ q; præterfuit denoiatum
Calor fluuius eſt in ſamnio beneuento iūctus clarus
Calori regis Siciliæ uictoria & cæde Manfredi.
Calicadnus fluuius eſt propinquus corico monti.
Calos Meſiæ fluuius eſt.
Camander fluuius ē troianus qui aliter Xanthus dicitur. fama longe maior q̄ facto: iūctus autem Symoenti paludem faciunt: quæ etiam camāder dicit Hic ex ida nati in portum effluūt acheorum. Ab hoc fluuio Hector aſtyanactem filium noiauit camādrum.
Cambiſes fluuius eſt hircaniæ ortum habens i montibus caucaſi: cui quom propinquus ex coraxici mōtis radicibus erūpat cyrus abeuntes in diuerſa hyberos & hircanos longo interuallo diſtantes irigant. inde longe a mari in uno eodemq; lacu ſeſe recipiunt: & in hircanum ſinū uno alueo deueniunt.
Cambri fluuius eſt apud ſeres qui oſſeris uocantur. quod latine ſonat ſiluarum nobiles. Hi. quidem mites ſunt homines: & aqua perfuſa frondium depectunt canitiem. aliorum mortalium conſortium fugiunt & commertia appetunt.
Campcapes ſcytharum fluuius eſt. Nomadas diſterminans & giorges. Verum ſunt qui confluere eum dicant infra olbiam una cum boriſtene.
Campania galiae fluuius eſt.
Canucos ſiciliæ flu. mōti adūſto ſimili africāo iūctus
Cana fluui. ē aquilæ quā ſupra aufidū nūcupauimus
Cannas bragmadorum fluuius nauigabilis quem at togallige populi incolūt. hic in gangem effluit
Cantabani flu. eſt orientalis qui ſuſceptis aliis tribus fluminibus in indum labitur fluuium.
Cappodax amnis capadocum eſt qui galælas morinas terminat. & de ſe cappadociæ nomen dedit.
Caper aliæ fluuius eſt laodociam lico flumini appoſitam abluens
Caractes fluuius ē pamphiliae ſic dictus. quia ſe precipitat iuxta quem pga oppidum & Dianae templū que & perga ab oppido dicta eſt.
Carcines flu. eſt nauigabilis in extremo Italie poſitus haud longe a petilia ciuitate.
Carambucis flu. eſt ſub arctoo ubi ripheorum montium fuga deficiunt apud quē habitant populi quos arimpheos dicunt hyperboreis gētibus ſimiles. his quidem ſedes ſunt nemora: cibus baccae demētes habent ritus.
Careſus fluuius ex ida troianorum mōte diffuſus homeri uatis carmine celebris eſto nulla eius uideantur ueſtigia.
Carie flu. eſt colchorum in phaſim profluens: cuius ripas ſalciae gentes incolunt.
Caruntis aſiae fluuius eſt ſupra bithyniam Nicomedienſem fluens.
Carco fluuius eſt in regione carnorum Aquilegiam. preterfluens.
Caſilinus campanie fluuius: a quo & oppidum Caſilinum dictum inſigne oppidanorum fide erga Romanos. dum obſideretur ab Hannibale pœno.
Caſpaſus Flu. eſt apud ſcythas.
Caſus fluuius per albaniam fluens.
Catimon Siciliae fluuius eſt.
Caularius fluuius in agro idenſium eſt. Haud longe a caralitte palude.
Ceccina fluuius eſt tuſciae per agrum effluens ultera rum cadit in arnum:
Cephalcidis ſiciliae flu. eſt himere oppido pximus.
Cepheſus nauigabilis flu. ē in finibus pandorū pſarū
Cephiſus boetiae flu. eſt ſub parnaſi radicibus fluens cuius in marginibus aiunt fuiſſe templum deae themidis. ad quod Deucalion & Pyrrha conſulturi de reſtauratione humani generis poſt Diluuium acceſſerunt & ob id aqua cephiſi fatilica nuncupata eſt. quam alūt cū ex eodem lacu cū Flumie mela exeat & ille nigras aues faciat. albas facere nigras. nigras āt rufas. hūc preterea dicūt narciſſi fuiſſe patrem.

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Cephne fluuius est orientalis. Inter quem & Indiæ regionem quæ dicitur geria: habitarunt qui ex Ofir q̄ de genere fuit heber: descenderūt: & ex ide Salomoni aurum deferebatur.
Cheladon archadiæ fluuius.
Chelonates fluuius in ea ora in q̄ cyllene & callipolis
Cherati indiæ fluuius. est qui pisciculos pducit errātes paridā & demū in fluuiū redeuntes.
Cherius flu. est in cuia regione: ex quo si potēt oues: albæ nigræ efficiuntur: quum in neleo flumine huic propinquo contingat contrarium.
Celeus flu. est phrygiæ.
Cerretoriū torrēs est fere inter pistoriēsem agrū atq lucensem. hinc habens iz amū oppidū: inde pisciam qui miraculo suo solus torrēs meruit inter flumina: memorari. hic ut aiunt incolæ: paruo montis declivuo cadēs non hymbre turget ut reliqui q̄nimmo: ut idem asserūt de decēnio in decēnium: seu paulo amplius non determinato tempore sed fortuitu & dum minus ab ipsis expectatur: ex imo telluris uentre repente & fere in momēto tam grandem lapidum euomit copiā cū ingēti strepitu sese illidentiū saxorū ut qui uiderint obstupescāt: eoq; in modū labētis aquæ ipellit etiā leniter in decliuū ut sese lapides mouētes uideas motus uero causam uidere non possis. & hoc ter uel quater in die p dimidiā horam perseuerans agit: nec unica die tantū q̄nimmo duobus uel tribus: aliquando continuis & sereno cælo decurrens in admirationem sui non solū externos: sed etiā trahit indigenas: & demum subsistens expectat donec decēniū more solito elabatur.
Cerbalus apuliæ flu. est olim in finibus daunorū
Chereite flu. ex tauro profluens in oppositum insulæ mergitur rhodiorum.
Chesimon fluuius e caucaso monte prosiliens erumpit in pontum.
Cestros fluuī. est pamphiliæ nauigabilis inter quē: & caractes pga oppidū situ est: & dianæ templum quæ & perga ab oppido denominata est.
Caios flu. est colchorum uatissimus & i faucibus phasis eidem miscetur phasidi.
Cidara flu. est insulæ raprobanes ex megiba stagno. effluens & in oceanum uersus septentrionem & in diam cadens.
Cidonus flu. ciliciæ est: ut aliqui dicunt ex tauro monte fusus. Alii uero ex alueo coidapsi: eo q̄ dulcedine & suauitate saporis illi persimilis uideatur. tharsum insignem cilicum ciuitatem cursu diuidit & magis li quore q̄ spacio memorabilis leui tractu effluit a puro susceptus solo: cuius placidum cursum nec rorrentes urgent: ut alueum turbat frigiditate plurima & riparum amœnitate desiderabilis: adeo ut Alexāder macedo æstuans ob laborem: dum se lauaret in eo fere lætalem ægritudinem traxit. Qualis emanat e fontibus talis sali miscetur undis uere tantum cum liquantur niues turgescit.
Cidnus a cādore denominatus. Nā icolæ quicqd albū cidnū uocāt. Præterea podagricis eius medētur aq̄.
Cidrinus fluuius est inter ianeos & ceraſmos.
Cidus ciliciæ fluuius podagra laborantibus conferēs plurimum.
Cinibs arabiæ fluuius est: gemmarum plurium generum abundans adeo ut assumptæ camelis deportentur in oppidum tybrestum.
Cinos fluuius est nomadum: qui quidē ultra incompertam nauigationem in perfico mergitur sinu.
Cinips fluuius est in libya defluens per uberrima arua haud longe a lepti oppido. circa quem aiūt grandes hircos oriri.
Cinga fluuius rapax est a cingēdo dictus in hispania: & effluit in hyberum.
Chios fluuius est mitiæ.
Cinthus laconiæ fluuius est.
Ciren fluuius est hispaniæ: qui alio noie bethis dicit.
Cirta masilienſiū fluuius est iuxta urbem agatham.
Cirus fluuius est radicibus montis coraxici prorumpens haud longe a cambisio: & postq̄ distantibus aliueis hyberos hircanosq; circuluere: quasi ex compo fito haud longe a mari in lacum unū redeūt: & in finum hircanum uno tramite currunt.
Cithios flu. est ultra bithiniam nicomediensem.
Clanius campaniæ fluuius est haud longe a neapoli. accerras præterfluens.
Clarath fluuius est africæ in quo crocodilli gignūtur.
Claudus fluuius asiæ minoris lisæ oppido atq; ocursæ uicinus.
Gedi fluuius est hiberniæ.
Clerus hispaniæ fluuius est.
Clitor uel cliton arcadiae fluuius.
Clitūnus umbriae flu. apud meuaniū & spoletū defluens: ex quo ut quidā uolūt si confestim postq̄ concepit bos bibat albū pariet quāobrem romani magnas hostias ioui immolaturi ad hūc locū pro albis tauris mittebant. hunc alii fontem. alii lacum dicūt.
Clius seu clinis flu. est mauritaniae ex atlantis septentrionali plaga progrediēs in occidentem tendit & in lacum funditur epytagonū: & mutato nomine dicitur agger & postremo multis peragratis regionibus nilus efficitur: & ideo ubi de nilo scribetur infra plenius apponetur.
Clodianus fluuius est ex pyreneo exundans: & ad emporia se ferens.
Coapsis fluuius est mœdie sese in tygrim deferens apud persas. huius fluminis dulcis est aqua: & persarum reges quādiu inter ripas perfidis effluebat Soli ex eius aquis potabant: & profecturi peregre adhuc etiam illas deportabant.
Cobar babyloniae fluuius est:
Cobulatus fluuius est minoris asiæ: gallograeciæ propinquus.
Cocytus infernalis est fluuius poetarum carminibus celebris.
Conderon fluuius ē arianæ regiōis feruore solis exustus: desertis circundatus non longe a bactris: cuius quidem cultores circa hunc fluuium & alium nomie Aroxapem omnes inhabitant.
Coeranis minoris armeniæ flu. insignis habetur.
Cophata seu cophinus flu. est indiae: propinquus oppido indorum quod dicitur peucodatim.
Coganus flu. est asiae minoris præterfluens radices: Timoli montis: cuius in marginibus loreni & philadelpheni habitant.
Colaphis fluuius est pānoniæ q̄ fluuit i saum per colapianos breucosq; fluentē & cū duplici mergat alueo

facit insulā quam segestiam incolæ uocāt.
Copen fluuius est indiæ in Indum fluuium cadens.
Coralius fluuius est frigiæ & suceptis tēbrogio. & gallo fluminibus in bosphorano littore ponto miscetur hic a multis sangarius appellatur.
Corineus fluuius est haud longe ab eritalis: & promōtorio mimantis & clazomenæ.
Coronalos fluuius ē haud longe a palude: quæ olim adramiteos dicta est.
Corex persarum fluuius carmanis proximus.
Consuagus fluuius indiæ nauigabilis est. & gangem cadit.
Corus fluuius est asiæ minoris sub amanno defluens monte: non longe ab oppido egræ.
Cratides fluuius est calabriæ. uerum ab aliquibus cratim dicitur: & præter taurum oppidum labitur. Ex quo secundum quosdam qui biberint flaui efficiuntur: Alii uero dicunt si q̄ biberint pecora: candida fieri: quom nigras facit sibaris huic propiquus. nec incolas carere beneficio dicunt. Nam sibarim bibentes nigriores fiunt atque dūriores: & crispo capillo quom qui cratim bibunt candidiores sint & comadimissa.
Cremera fluuius est inter Romam & ueios quem pones. ccc. xl. inclita familia Fabiorum die una pugnātes a ueientibus cæsi Sunt quom nō nisi unus & hic paruulus superesset.
Crenactas fluuī. est idiæ nauigabilis & i gangē fluēs
Crianos fluuius est paludi propinquus cui dicebatur olim adramiteos.
Crinisus fluuius est Siciliæ quem aiunt Acestis regis fuisse patrem.
Crisas syracusarum fluuius est ex mōte ueniēs eneo
Crisitoras fluuius est sub imano monte: qui caucasi finis est.
Crisorus fluuius extmolo monte progreditur: sardibus propinquus. uulgatiori nomine pactolus nuncupatus: qui eo q̄ aures habeat harenas Chrysori nomen sortitus est.
Croconus seu crocaculus fluuius est brutiorum: seu salentinorum nauigabilis: in quem si signū fustē ue deieceris: uel frondes lapideo cortice obdurantur
Crustumium flumen est haud lōge ab arimino. a quo oppidum denominatum est & defluit in adriaticum
Curinnāta fluuius nascitur in campis comagenæ: & in perticū dicidit sinum.
Cuta fluuius ē oersarum aquo: cutes dicti sunt persæ: qui ad incolendam samariam ob iudeorum captiuitatem uacuam a persis regibus missi sunt.
Cuuentus fluuius oerolle calidonem secus fluens.
Alierus fluuius est indiæ & in oxum fluuium terminatur.
d Danapris scytharū fluuius in pontū fluēs. Danes fluuius est syriæ crocodillo montipropinquus.
Dania fluuius est mauritaniæ Perosis. quem alii turbulentam dicunt.
Danius acerrarum campaniæ fluuius quē supra claudius diximus Vtrum horū uerum sit nomē ignoro.
Danubius fluuius europæ permaximus oritur in iugis noriæ germaniæ montis ex aduerso oppidi gallorum scauricir & effluēs ab occiduo in orientē per innumerabiles labitur nationes a sinistris linquens germanicas & a dextris theutonicas pānonias atq; mesias. & postq̄ plurimum sui cursus lapsus est mutato nomine dicitur histrus seu hister. & lx. permaximis fluminibus auctus per septem ora uel secundum alios per sex in euxinum mergitur mare: ultra xl. mil. passuum infra amaras undas imperu suo dulcem quærentibus exhibens hausturn ex quibus hostiis quattuor nauigabilia sunt. reliqua uero non apta nauigiis. Primum quidem hostium aiunt uocari peucos: & ea peuces appellatur insula cui alueus proximus est ex quo & palus oritur ingens: & lacus iuper istropolim quem aluū uocant. Secundū autē hostiū uaratustoma nūcupatur: & tertium calaustoma secus sarmaticam insulam. Quartū uero pseudostomon & insulam canopondiabasis. Quintū bonostoma. Sextū quidem spirebostoma. Septimum nomē nō habemus. Sunt insup qui uideantur arbitrari ex eo tria progredi flumina eas. s. Secus appolloniam effluens. & narliburnos seperans & phileos & histrū qui per histros labitur & nomē largitur eisdem.
Dardanus fluuius est mesiæ a quo puto dardanos populos uocitari.
Dasibaris fluuius est garamantum:
Diana fluuius ē apud camarinā cuius aque nisi pudice hauste sint in unum corpus cū uino nō coeunt.
Diardeus fluuius est: qui ab ultimis idiæ ueniens crocodilos ut nilus & delphinos atq; alias gentibus icognitas beluas alit in gangem tandem elabitur.
Dipsas fluuius ex tauro monte cadens.
Dirmus fluuius est apud illyrios cuius in ripis monuolanū oppidum quod antea colchinum dictum ē. eo q̄ a colchis sit conditum & scodra illiorum cadit enim ex palude ligisti.
Drauus est pannoniæ fluuius & in danubium labitur
Drica fluuius apud dacos & in danubium finitur.
Druentia fluuius est ex alpibus fluens & apud allogobras in rhodanum sese mergas. trālitu præ cæteris galliæ fluminibus difficilis. Nā quū maximam aquæ uim uehat nullas tamen naues patitur eo q̄ nullis includatur ripis sed in amplum hinc & inde uadit. & ulterius postea alueos faciens atque permutās & assidue glareosa saxa reuoluens nullam etiam expedito pediti uiam uolentissimus præbet tutam quē drucia nūcupari arbitror quia obices diruat omnes nouae quidem babyloniae propinquus est.
Durda fluuius est a tauro defluens monte quam quidam scribunt clurda.
Duder fluuius minoris Asiae haud longe ab Anthiochia cuius in ripis meadropolis & eumenia oppida fuere menandro flumini propinqua.
Durius Hispaniae ulterioris est fluuius a quo lusitania incipit. is enim ultimi promontorii radices abluit.
As fluuius a quibusdā adusa uocatus quē quidam dicunt ab histro moueri & apud
e Apolloniam olim corynthiorum coloniam in epyro posita fluere: & in ionio misceri salo.
Ebenos seu euenos fluuius est quem centaurum ali qui denominat eo q̄ in eo Nessus centaurus ob raptam a se Deianiram ab Hercule cōfossus sit qui in mare effluens habet in ripis lirnetos & miletos.

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Ebrus inter thraciæ fluuios celebertrimus est: qui fusus a strimone adamãtos adrisarumq; gẽtes abluit & a colentibus carbiletis pirogetis atq; drageris nec non & lætas maiores hemo subditos atque minori rhodope subiacẽtes intus secat: habẽs ex parte una cicones & doriscos ex altera relictis primatibus & dolongis tinis corpu'is: aliisq; barbaris: habens ubi marẽ miscetur portum tentoris & Polydori tumulum: & ultra se apollinis zeruntij.

Ecos flu. ingens est: nascitur quippe ex monte taumesce: & quinque diuisus alueos per caucasum euehit omnes loco qui appellatur scelantes: inde se in gangem proripit.

Edabis mœdorum flu. est: penes quem populus isra el captiuus religatus est.

Edas flu. est prouinciæ septimanæ: in mare declinans gallicum.

Edripis flu. est susianorum persarum in euleum flumen decurrens.

Egos flu. est propontidi uicinus cuius in ripis tensus sa appolita est.

Eladus archadie flu. est seruans anhelitum:

Elauer flu. est apud aruenos gorgoniam oppidum p̃ terfluens.

Eleorus Siciliæ fluuius est pachino promontorio uicinus.

Eleuterus flu. in campis Syriæ nascitur & phœniceo finitur mari: in quo maxime testudines capiuntur: ultro statuto anni tempore effusa multitudine uenientes in flumen.

Elisius fluuius est Siciliæ.

Elisos fluuius est atticæ regionis sica flexibus nominatus. Aiunt quippe hunc a cocyto fluuio inferorũ augmẽta suscipere: & ob hoc furias ifernales fessos siti serpentes aquis huius recreare solitos dicunt.

Elles fluuius est minoris Asiæ cingens smyrnam ciuitatem suis undis.

Ellorus Siciliæ fluuius est qui more nili suprafundit hunc supra eleorum dixi.

Elsa fluuius est tusciæ in agro florentino paulo supra oppidum: quod collis dicitur ad orientem ex loco cui unci incolæ tanta aquarum abundantia effundi tur ut mirabile uideatur: & circa eius initium quicquid eius in aquas proieceris: infra breue dierum spatium lapideo cortice circundatum comperies: quod postmodum in processu sui cursus non facile facit. Hic suis tantum undis perpetuo cursu in exitũ usque clarissimus effluit. Hymbribus tamen ut cæteri turbatur & augetur & quom oppida plura hinc inde labens uideat: a dextro modico elatum tumulo Certaldum uetus castellum lingit: cuius ego libẽs memoriam celebro. sedes quippe & natale solũ maiorum meorum fuit: antequã illos susciperet florentia ciues. Multas præterea & diuersarum specierum maritimarum tamen omnium radens cursu solum deregit concas uacuas & uetustate candidas atque utplurimũ aut fractas aut semesas. Quas ego arbitror diluuium illud ingens quo genus humanum fere deletum est dum agitaru aquarum maximo terras circunuolueret fundo illis reliquit in partibus. Hic demum sub insigni castro miniatis in arnum fũditur flumen.

Enipheus thessaliæ fluuius est ex otri monte prorumpens: & celeri se cursu uehens in epidaurũ ruit.

Enises ficiliæ flu. ẽ haud longe a tauromẽo colonia.

Enticinus galliæ cisalpiæ ex apœnio decurrit i padũ.

Eorcus fluuius est hyberniæ q̃ in radicibus blagmæ montis exortus per Ofiriã effluit regionem.

Eonus fluuius est indiæ nauigabilis in gangẽ fluens.

Epidanus fluuius est thessaliæ satis leni defluens cursu antequã sibi misceatur enipheus qui quum rapidissimus sit epidanum uelocissimum facit.

Epilas fluuius est macedoniæ in heraclea ora.

Eracleus fluuius colchorũ est promontorio eiusdem nominis proximus & oppido mantio.

Erandatus flu. ante lycus nominentus asiã Bithiniam que disterminans oritur quidẽ in stagno artiniapeynes miletopoli megeston alioſque recipiens.

Erasinus flu. est Nemeæ adeo superbus cursu ut ripis contineri nequeat præterfluit autem driopas. Alii autem Litiæ fluuium dicunt.

Ericinnume boetiæ fluuius est ad trophonium deum quem penes duo sunt fontes quorũ alter potus memoriam affert. alter uero obliuiosum facit.

Eridanus fluuius est italiæ celeberrimus apud græcos allasque nationes omnem cisalpinã irrigat galliam: & quoniam hic idem & padus est: nihil de eo præter ea quæ ad grecos spectant nũc dicemus. Reliqua ubi de pado. Fingunt græci hũc apud inferos natum: & in terras ac superos euasisse nihil aliud sentientes q̃ q̃ ex uegeso monte qui propinquus est infero. s. tyrrheno p'fusus tendit i adriaticũ quod græci superũ uocant. Eridanus aũt nuncupatur ab euentu. Nã fingunt poetæ Eridanũ solis fuisse filium cui quũ falsum esse ei obiceretur ab epapho ægyptio iuuene: ad obtinendã filiationis fidẽ currus lucis ducere temerarie ipetrauit a sole pfe. Qui quũ equos nequiret regere exeuntibus ipsis orbitam: in parte cælum exustum: & in terris multa exhausta flumina. Quãobrem ab irato Ioue fluminatus est: & in padum cadẽs suum illi tribuit nomẽ. Alii sunt: qui dicant Eridanum ægyptium iuuenem: cum mutatis sedibus uenisset i ligures: eisq; imperasset casu in padum recidisse: & in eo necatum. Quamobrem in solatium sui regis mortui nomen. flumini posuere: & hinc eridanus dictus. Quẽ & ueteres ægyptii in honorem sui iuuenis bicornem inter alias cæli imagines posuere: & pluribus decorauere syderibus. Reliqua ad hunc spectantia. ubi de pado uide.

Erigonus flu. est prope dorchiopũ qui ex illyrico per pernam fluens maximum flum en efficit.

Ermandus flu. est indiæ currens apũd parabesten racosiorum.

Erimantus flu. est archadiæ: ex monte panete flumẽs in alpheum.

Eritrasalcos flu. in corporibus gignens pilos.

Erginus propontidis fluuius: haud longe a lysimachia chersonensi.

Erinus secundum quosdam fluuius est lydiæ: alii dicunt ex doricilio phrygiae natum eũque illam a Caria diuidere. Demum campos smyrnae aureas trahentem harenas fœcundare.

Esia galliae fluuius in secanam cadit.

Eseris flu. est Calabriae crotonẽsi ciuitati ꝓpinq; us.

Esipius fluuius est liciæ.

Esicius fluuius est hispaniæ: qui ante hausţu dulcis fuit: postea amarus factus est.

Esper flu. apud quem secundum quosdam Nessus cẽtaurus Deianiram transuadans rapinã fugãq; meditatus ab hercule sagittis occisus est: qđ supra in eba no flumine contigisse diximus.

Eternus fluui. apud Daunos: quos nos apulos uocamus est: Alibi uero cõperio eũ apud aprutinos inter salinas & theanũ marũcinum.

Ethilia septẽtrionalis flu. est permaximus. ut quidam ferunt: maior euphrate: æstate crescẽs ut nilus: a maiori burgaria descendẽs in caspiũ mare.

Ethimanthus flu. est indiæ uariis flexibus incuruatus qui cũ abincolis irrigationis causa distrahatur tenuis & iã sine nomine in mare recipitur.

Eudon flu. est Anthiochiã alluit thebaida ueniens ubi pygmeos fuisse tradunt.

Euennos fluuius: qui & licorum.

Euphrates inter cæteros fluuios memoratu plurimo celebris est. tam ueterum litteris: q̃ exundationibus suis. Hunc quidam uolunt ex paradisi fonte mortalibus quidem incognito deriuari. quod ego credo alii tamen dicunt in armenia maiori in monte: cui para coatra nomen: haud longe a fonte tygris oriri. Nõnulli asserunt eum ex radicibus mõtis armeniæ: cui catopen dicũt incolæ: supra zizimam seu zimaram erumpere. Nec desunt qui dicant ex aga eiusdẽ armeniæ monte effundi. Et post hos affirmãt aliqui. q̃ in uallibus montis capontis appareat primo haud lõge a zimara de qua supra. Præterea aiunt. & si uastis e montibus exundet: undis non uestigio se in fluuium effundere: quinimmo factis ex se duobus lacubus: segnis sedet & iners. Ex his tandem margie facto erumpens ripis assumptis uere fiumen apparet & maximo strepitu: atq; celeri cursu armenios cappadocasq; disterminãs nũcupatus ab initio pixurates: deizena & anetica regiõbus relictis excurrit: & tã aliquibus susceptis fluminibus ualidior factus i tarũ montẽ uires experit suas: ubi elegeã uocant cui cũ nõ resistat taurus: progreditur uictor. sed saxosus atq; uiolentus ad dextrã Comagenã. ad leuã ãt relinquit Arabiam: Verum sunt qui uelint eum in alueos duos diuidi. quorum alium in tygrim effundi dicunt: reliqui uero permeatis mœdorum gordianorumq; terris in Mesopotamiã ferri & Babyloniã quõdam caldæorum regiam i partes duas cursu medio separare. Inde hic idem postq̃ aliquãdiu effluxit: qui nauigabilis & ingens ante fuerat in paludibus dispsus amplissimis tenuis efficitur riuus: & incognitus. ut aiunt nusq̃ aperto exitu effluit: esto sint qui dicant eum in mare rubrum fundi. Sunt tamen qui putent hunc illi ruborem iniectum a Cyro persarum rege ob susceptam iniuriã. seu ob gloriæ alicuius magni facinoris cupiditatem. ut in riuulos deductus plurimos alueus cum nomine deperiret. Volũt insuper hunc nili more. & fere eodẽ tempore Mesopotami am irrigare. atq; fœcundã facere. & sese in alueũ statuto tẽpore reuocare. Quãobrem eũ nomẽ Euphratis sortitũ uolunt. cum hebraicæ euphratas fertilitas appelletur. Dicũt & aliquas eius esse uitales. & ob id a priscis auxeneum fuisse uocatum.

Euleus flu. est & in medis oritur & haud longe abortu sorbetur. & demum in terras exiens per mesopotamiã fundit: arcem Susarum circulẽs. & Dianæ tẽplum gentibus illis uenerabile plurimũ. postq̃ suasiã ab eimaide disterminauit. Habetur hic a persis adeo sacer. ut non ex alio reges bibant. secũq; ex eius aquis deferant. si forsan peregre profecturi sint. Facit tandem unã cũ tygri lacum iuxta Cariacẽ. ex quo quorsum exeat non habetur.

Euennius flu. est hispaniæ propinquus tradulis ueteribus. & calabrici oppido.

Eurimedon pamphyliæ flu. est a sade oppido missus. iuxta arpedo montem fluit insignis Cimonis athenì ensium ducis nauali uictoria. & phenicum atq; persarum clade.

Eurotas flu. iaconũ sub ipsis lacedæmoniæ muris currens. huius ripæ lauris abundãt. & ideo appollini sacrum dicunt.

Euxinus flu. propontidis. quem ab euxino mari in qđ effluit. denominatum quidam uolunt.

Exasmis fluuius est argiuorum. quẽ aiunt terris imergi. & iterum post exactum aliqualem cursum in publicum reuerti.

Exemontus Mesiæ fluuius est.

Exthodus æque & Mesiæ fluuius.

Abaris hic & farfarus dicitur fluuius fabis
f norum est. & corruptæ faber nuncupatur a pluribus.

Fœcelinus ficiliæ flu. est pelloro iunctus: & Dianæ templo conterminus.

Fanes fannitum est flu. qui & syris dicitur: beneuento uicinus.

Farfarus syriæ flu. in radicibus libani montis emittit & per antiochiam fluens in syriaco miscetur mari apud symeonis portem.

Farnicas flu. est haud longe a tulionopolytis.

Fasis colchorũ flu. est ingens maxima deferẽs diu nauigia. quẽ in monoschis ortum aliqui dicũt alii i morcorum montibus. & quidã a garamãte monte effusũ cuius in marginibus oppida fuere plura & celeberrima. Sed inter alia Tindariceum & phasim ea i parte apud ipsos. & Ciacos permaximi fluuii miscẽtur eidem. Post habuit suriũ apud quod & surius flu. influit. Recipit præterea Glaucũ. & absarcum & cobum e caucaso descendentes. Tandem post longissimum cursum ultra hostia tanais in potũ effluit. clarus quidem & aliis præter iam dicta insignibus fluuius est. Penes eũ phrixi tẽplũ fuit & lucus ob aureum uellus ueteri fabula celebratus. Medeã fugientem cum iasone tulit. & exilio sulmonensis Ouidii memorãdus est. Aiũt insuper in eo uirgã oriri. quã leucosiphilon uocant tantæ uirtutis. ut asserũt q̃ li thalamis hominum apponatur matrimonia habet pudica atque inuiolata seruare.

Fatissus olim dacorum flu.

Fœnix thessaliæ flu. est.

Ferior flu. Ienuæ oppido propinquus.

Firrites flu. propinquus castro flumini pegaseum impellit stagnum.

Festerus misyæ flu. est.

Fesus fluuius est bosphori. quẽ alio noie rebas uocãt

Finus hiberniæ fluuius ẽ: per chemeleoniam effluens

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

regionem.
Fison flu. qui & ganges in paradiso delitiarū oriri qui dam uiri celebres asserunt: & exinde irrumpere eo: ubi aiunt oriri gangē qui talia perscrutati sūt de quo ubi de gange plenius differetur. Dicunt autem phison dici: q; inūdationē significet: excipitur autem ab oceano orientali.
Fitaras flu. est apud seres: de quibus iam supra dictū est: ubi de cambri flumine:
Flautasis flu. in finibus dacorum est:
Flegeton iferorum flu. poetis familiarissimus ē ignē quidem significat. seu ardorem.
Floxus flu. ē hispaniæ promontorio celtico uicinus.
Focias flu. est thessaliæ: & in epidaurū effluit.
Forion armeniæ maioris flu. in tygrim mergitur.
Forinus flu. aquilegiæ propinquus est.
Fricinius nauigabilis fluuius apud persas
Frygius flu. est minoris asiæ: qui & frigiæ prouinciæ nomen dedit: & eam a Carta diuidit. est quidē magnesiæ: quæ ad sypilum est iunctus insignis Lelii Scipionis asiatici romanorū cōsulis uictoria & clade antiochi asiæ & syriæ regis penes eū susceptæ.
Futhi flu. est mauritaniæ: & a quo adiacens regio futhensis appellata est.
Abellus cisalpinæ galliæ flu. in padū cadit.
g Gadus flu. ex monte tauro effluens in mare suscipitur cycladum.
Gæsus loniæ fluuius est: prieni ciuitate propinquus.
Gagatis flu. est liciæ. a quo & locus cui proximus fuit denominatus est.
Galesus calabriæ flu. non amplius qnq; M. pass. a tarento semotus.
Galbiam est fluuius. Cariæ: haud longe ab alicarnaso infamis ob malam habitantiū ualitudinē.
Gallus lycaoniæ flu. a quo denominati sunt sacerdotes Cybelles. Hic quidem in sangarum terminatur. Potātes in furorem conuertit.
ganges flu. indiæ prægrādis atq; famosus. de eius uero origine ambigitur apud priscos. Nā alii ex incertis fontibus. uti nilū eum nasci uolūt. Alii ex scyticis montibus uasto cum fragore loci erumpere: atq; sese per scopulos & aspreta locorū præcipitem dare: donec in planum deuenerit: & ibi quasi susceptū ab hospite in lacu quodā congescere: & ex eo tandem lenem mansuetūq; procedere: qui in orientē rēdens a. xix. maximis atq; nauigabilibus fluminibus auget ur & ultimo secundū quosdam. ut nilus septem hostis oceanū ingreditur. alii dixere nouē. & tria quidā tantum esse uoluerunt. Dicitur autē ganges a gāgaro uetustissimo indiæ rege. ut placet aliquibus. Aliis uero placet hūc illum esse fluuiū. quē uocant sacræ littoræ phison: de quo paulo ante pauca dicta sūt. q quocunq; uocetur nomine. aut quotcūq; exundet alueis in mare. adeo grādis est: ut ubi minus occupet latitudinis octo milia passuū pateat. ubi plurimū cētum: altitudinis nusq; minus. xx. pas. reperitur aduersus quē Cyrus persarū rex. quasi cœpti oblitus bellū iauditu sumpsisse fertur. Nam quom unū ex regiis eq̄s cādore: atq; forma præcipuū. quē fiducia tractus transuadare persuaserat a uortiginibus undarū circumagi atq; absorbi. una cū insidente cerneret. aiūt iratū iurasse se illū adeo extenuaturū: ut qui equū atque equitē optimū absorbuisset. mulieribus uix genua tingentibus uadosum faceret. Nec uerbis opus defuit. Nā totis in hoc expositis copiis i. cccclx. alueos flumen detraxit anno integro operi dato. nō obsistente q; nili more augeri dicat certo āni tēpore & adiacentes fœcundare agros.
gardo flu. est in prouincia Narbonēsi: neumaso ciuitati propinquus. Hunc aiunt sæpissime æstiuo tempore absorberi apud eū locum: quē campi anacū uocant: & sub castello priuati ampliorē renasci.
gargarus fluuius est insula: quā hydrophragi habitāt: barbā usque ad genua nutrientes: & pisces crudos etiam comedentes: ultra quem dicunt formicas eē catulorum magnitudinem excedentes.
garumna fluuius ē ex pyrrheneis delapsus montibus gallos ab antiquitanis desterminans: uadosus quidē in hymbribus: aut solutis niuibus intumescat. & i eo insula est aneros nomine. quam quidam pendere & extolli aquis crescentibus. deprimique eis deficientibus credūt & cū oceano occidētali misceatur. i exitu sui amplior & turgidior factus more æstuātis maris huc illuc nauigantes impellit.
gela Siciliæ fluuius est: a quo & oppidū illi appositum denominatum ē inter Camerinū & agrigentum.
genesus epyrrhi fluuius est. quem a dyrrhachio thessaliam euntes inueniunt.
genusus palestinæ prouinciæ flu. est.
geon flu. meridionalis: quem aiunt in paradiso deliciarum oriri & uniuersam æthiopiā irrigare. Hic idem cū nilo est & ideo quæ multa de eo dicenda ueniunt. ubi de nilo scribitur apponentur.
gercus schytarum fluuius in lacu busesagoræ suscipitur: qui a meotidis palude saxoso tantum diiscludi tur dorso.
gerros fluuius est bassitidarū & nomadum. & iunctus hyppacari fluuio. Carcinem urbē pterfluit.
gesus fluuius est apud iones in ea regione. q̄ troglea appellatur ionijs omnibus sacra.
getilos flu. est mauritaniæ portui tisadro propinquus Hunc Oetebes quidam uocant.
gis uel ger flu. est æthyopiæ garamantū inter deserta & harenosa effluens loca.
glanes fluuius est tardus atque piger. adeo ut potius palus uideatur q̄ flumē. infamis plurimū aduersa ualitudine incolarū. Fertur autē tardus. ut dictū ē. sub Clusio uetustissima tusciæ ciuitate. & amplo occupato spatio scenæ iuliæ cāpos a perusinis diuidit.
glaucus fluuius est apud minturnas liris nominatus illas cursū diuidens puto hodie uocari uulgo garigliano.
glaucus fluuius est ioniæ: pedalio promontorio propinquus.
glauais colchorum fluuius est & in phasim mergitur habens eius in exitu in phasim insulam absq; noie.
glospes flu. est haud longe ab olga oppido & bithyniæ propinquus.
gna mauritaniæ flu. est. Ampelusiæ promontorio uicinus.
gozā flu. est mœdorum. quē penes Salmanasar babyloniæ rex israelitas captiuos habitare iussit.
grateis fluuius in extremo italiæ siciliæ propinquus

& scilleo oppido: quem fabulæ scillæ immanis mōstri finxere matrem.
Granius persarum est fluuius per suasianū fluens: & paruas deferens naues cuius dextrum latus incolūt Dixi montani bitumen perficientes.
Grilusolus fluuius est in affrodisia regione: coriphæ oppido propinquus.
Granicus phrigiæ fluuius est in propontidem cadēs cui zizicon ciuitas proxima clarus qdem prima Alexandri macedonis uictoria in persas.
Guarra britaniæ fluuius est i campria regione: quam uulgus abeo denominat gualliam.
Guandalus guādalorum est fluuius.
Gu.talus fluuius penthimbastrine: quæ dacis est cōtermina: qui in oceanum mergitur.
Aboot fluuius est: penes quem Iacob noctu cum angelo luctatus est: fluens inter phila
I delphiam: & garasan: procedensq; iuscipitur a Iordane.
Iacrus fluuius est indiæ propinquus: in meum fluuiū effluens. Nam Pompeii magni edicto exploratum est membratos septem diebus ex idia peueniri ad iacrum flumen.
Iader fluuius est apud Salonas: qui i adriaticū se miscens forte iadræ oppido nomen dedit.
Ianaus fluuius est in armixia regione.
Iardanus fluuius est cretæ insulæ ciuitatē phias circūdans: cuius & in ripis Cidones habitant.
Iarothus fluuius est in diæ inter opaca nemorum ex arboribus iuitatis effluens & siluestrium pauonum abundans.
Iberus famosissimus Hispaniæ fluuius ē & a quo ipsa Hispania iberia apellata est hic secundum quosdam apud uacanos orit secundum alios apud cārabros & quum nauium ferax fit Tulam opulentissimam eius regionis: ciuitatē ex iferiori parte radit demū sub tortosa ciuitate baleaticū ingreditur mare:
Iberus fluuius est: & per moscorū tractus i citū flumen eff uit apud scytas seu hircanos:
Idaspes insignis fluuius magnitudine: & q; harenas habeat: atq; gēmas ferat. p parthiā sese ferēs euadit in indiam. & amplo atq; profundo gurgite means crebras facit insulas. & igētia trahit saxa sub undis postremo quatuor susceptis fluminibus miscetur indo in regione inio apud arcem soborum. qui exercitu olim herculis fuisse testantur pelles uestimentorum loco & clauas pro armis gestātes. Ab idaspe uero antiquissimo mœdorū rege ut placet aliquibus noiatur
Idros fluuius est ciliciæ Tarso ciuitati ppinquus. ideo idros dictus quia informa idri tortuosus sit.
Iectus fluuius est in quo optimi capiuntur pisces & inter alios unus. qui lupus uocatur. qui gusti carnium saporem præbet.
Iera fluuius est asiæ. disterminās galatiam atq; bithyniā. leros fluuius est colchorum.
Iene fluuius ē ut. arbitror hispaniæ. oceanoq; se mergens cantabrico. ubi uel abri habitāt. & lucini in oppositum hiberniæ insulæ.
Ietris fluuius est Mesiæ. quē iterū quidam uocant.
Ignaboo britāniæ fluuius est & mergitur oceano
Ilas fluuius est bithiniae preterfluēs urbē trusciadem quā & lacus ilas alluit. apud quā ilas herculis puer a nymphis dicitur arptus.
Ilerda hispaniæ fluui. a quo ilerdum oppidū dictum.
Ilisson fluuius est cui oliua ppinqua. lx. stadiis est: quā siquis tetigerit dānū maximū cōsequetur.
Ilitsus fluuius est in insula ilibro. quam arbitror æg æi maris.
Imala Sabinorum est fluuius prope casperiem ciuitatem: qui & in melle dicitur.
Imaridis fluuius ē indiæ: penes quem aiunt homines ingentis staturę habitare & quia uiuis utuntur piscibus: ecyphani uocantur ab indis.
Imera memorabilis sciliæ fluuius. Hic fere circa medium insulæ fusus in duos diuiditur alueos quorum alter in tyrrhenū mare decurrit: & dulces atq; optimi saporis aquas trahit: alter in lybicum tendit. sed amarus plurimum. ali contrarium dicunt. q; q; imeridiē pgit dulcis fit. & amarus uergens aquilonē. ab hoc imera oppidum siciliae denominatum est.
Iminus siciliæ fluuius est. oppido camirinæ ppinquus
Inachus argiuorum fluuius est ab inacho rege ecnominatus.
Indus fluuius est Indiæ permaximus in Cibatharum iugis ad septētrionem. alii cum ex caro pnaso dicūt effluere. æquantē magnitudine gangem. Hic pluribus ac maximis susceptis fluminibus quasdam facit insulas: inter quas est amplissima pcianes: & alia minor tamen quæ pacale nominat: demū i duobus diutius alueis inter se longe distantibus ab oceano recipitur ab eo indico una cum prouincia nūcupato
Inor mauritaniæ fluuius est per deserta effluens: esto uestigia uinearum atq; palmarum reliquias aliq̄ndo circa eum inuenta sunt.
Insigia sarmatarum est fluuius.
Insurgis germaniæ fluuius ē apud bastinas dacis cōtermin os.
Inuarius fluuius apud aprutinos: haud longe a truento flumine.
Iomanes meridianus ē fluuius per balibotros decurrens inter oppida mecora: atq; catisobora: malleæ monti propinquus.
Iordanus fluuius est diuidens iudæā & arabiā. Verum de origine eius ambigitur apud ueteres. Nam sunt qui dicant ex libano monte duos exoriri. fontes iter se distātes quorum alter dicit lor & alter dan Qui dan fere ab ortu suo subterraneū agens gurgitem usque ad planitiem meldā absconsus incedit: ibi erūpens: obliquansq; se in galileā gentium ab urbe cedar iuxta spineti balnea sub montibus gelboe riuo ac lor fonti altero excurrenti iungitur & fluuium faciunt. hiq; ex se nomen componunt lordanis alii uero dicunt ex lor lordanem fieri. sed eo q; transiat secus dan olim ciuitatem. in qua rex ieroboam uitulum erexit aureum. quæ latine riuus sonat. seu fluuius dictus est lordan. quasi fluuius lor. Quidā uero dicunt apud paneadā ubi templū Cesari dicault Herodes. speluncam in monte esse aquis imobilibus plenam. & ex ea lordanem effluere Nōnulli asserunt hoc lordanis non eē principium. quinimo fontem esse. cxx. stadiis ultra cæsareā. cui a rotunditate phiala nomē est. & ex eo aquas sub spelunca peneadis accedere. Quod quidem a Philipo tetrarcha compertum dicunt projectis in phiala paleis. & per sub-

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

terraneos meatus apud paneadem redditis. Sed un decunq; oriaē effluēs aquarū primo facit cōgeriem: quas aquas uocitāt maron insignes uictoria iosue & iabis regis Asor clade. Ab his prosiliens lacū facit in gentē: quē alii mare galileæ: alij tyberiadis lacū uocant. Inde autē auctior factus pluribus susceptis fluminibus euadens inter sochoth & salin sub hermon & cale oppida atq; bethesinuth accedit in cōfinia terico. ubi suis aquis a ioāne baptista lauari dignatus ē christus. homo deus æquæ mundi creator atq; redēptor: ut ex hoc intelligeremus regenerationis lauacrum: & eius imitantes uestigia ab originari crimine lauaremur: nec multū & in lacum asphaltidis seu mortuum mare colligitur.

Ipachares flu. est uno hostio. q̄q̄ ex diuersis fontibus cū gero in carcinæ sinu i scythia mari se miscens.

Ippanis scythiæ fluuius est. ex ganoi palude inter auenhetas procedens. quā incolæ eius uocitāt matrem scytharū. fluuiorum princeps. q diu qualis nascitur effluit. tandem apud calipidas. quos circuit: miscet illi fons modicus: qui exampheus dicitur. qui eum adeo reddit amarum ut mirabile uideatur quom eo usq; fuerit dulcissimus. Et sic amarus secundū quosdam fertur in pontum. secundum alios ab sesagore lacu. haud longe a meotide suscipitur. Is quidē insignis est Alexandri macedonis termino. Moratus ē enim iter eius: ut aræ ab eodem alexandro eius in ripis positæ testantur. Præterea nascunt ab eodē animalia quædam paulo muscis maiora quattuor pedes. & pēnas habentia. ut satis quadrupedes uideātur. & aues. quorū uita die una tantū terminatur. in mane infantes. meridie iuuenes. sero autē senes sint & obsenuti satis expertum dicunt deficiunt: quæ incole himeridiones uocant.

Iparis flu. est. quem & iectarim uocant. ex quo camerinis aqua inducta est.

Ipatos syræ fluuius est. cui & ipatos oppidū & seleucia atq; berithos ciuitates propinquæ.

Iperis fluuius est persarum nauigabilis: & medio in sinu persico funditur.

Ipsa hispaniæ flu. apud urbem uecon currit. quē herculi fuisse gratum ferunt.

Ipsos flu. est colchorum grandis: & in phasim fluuiū se condens.

Iris fluuius est minoris armeniæ lycum suscipiens.

Isanus dyrrhachii fluuius est.

Isara galileæ fluuius est in rhodanum fluens apud gratianum.

Isaurus fluuius est galliæ cisalpinæ. haud longe a Cesena in adriaticum mare prorumpens

Isepis indiæ flu. nauigabilis est in indum cadens

Ismeneus boetiæ fluuius ē. ppinquus olim thebis.

Ispasus flu. est indiæ: adeo sub solstitio positus æstiuali. ut exeunte sole in fine geminorū: & principio cancri ppendiculares i se solis radios recipiat ultra hūc amplissimæ sunt solitudines

Ister flu. est: qui & danubius dictus. qui hoc noie a fōtibus ueniens. q̄cito tangit illyricum ister relicto danubii nomine appellatur. de cuius ortu progressu & exitu in pontum supra satis dictum est. ubi de danubio. Hic replicandū non censeo. Sunt tñ qui credant ex danubio ramum progredi. qui uocatur ister. & ab eo istria denominetur. & per est Iasonem in adriaticum penetrasse nauigio a colchis uenientem quod ego ridiculum puto.

Iunculus apud basternas ē flu. haud longe a dacis.

Iustula fluuius in confinio est sarmatarum in oceano effluens.

I Adon flu. est archadiæ: non quidem ab initio terris datus. sed terremotu quodam e paludibus panetæ emissus. Hunc aliqui fingunt patrem fuisse daphnis. quā reliqui dicunt penei. forsan & hic lauris abundat in ripis.

Laeros hispaniæ fluuius est lambracæ ciuitati propinquus.

Laphias fluuius est in minori asia. haud longe a iuliopolitis.

Lamber fluuius est cisalpinæ galliæ. ex upili lacu in padum fluuens.

Lamissus thessaliæ fluuius.

Langueus fluuius est scytarum apud carastasios & anthiadas: ex montibus catheis cadens ophatumq; suscipiens flumen apud catadas & opharitas.

Lar fluuius est galliæ.

Lanos fluuius est apud seres.

Lanus fluuius est ultra danubium: a quo lani populi dicti sunt.

Larissus flu. est greciæ. eliū agrum dirimens a dymeo

Lauesina mauritaniæ fluuius est

kauth fluuius est mauritaniæ ultra abilam montē nauigabilis: & tumidæ oppido propinquus.

Laxatus laxares laxartes credo idem sit fluuius apud scythas. quem si sic est scytæ scythim uocāt. Is quidem Semiramidi cyro & Alexandro terminus fuit. finemq; dedit impetuoso itineri: & per deserta scythiæ & surdianorum regionibus uastus fonte suo se se penes dacos flectens in septentrionē uersus inter mardos & pessicados penetrans in scythicum ad extremum effluit oceanum.

Ledus fluuius est galliæ haud longe a stagnis uolcarum: & castello letara & rodano fluuio.

Lentulus sub arctoo fluuius est in superiori capite riphæorum montium: & medius inter alanum fluuium atque tanaim in meotidem funditur.

Leta fluuius circa augustam ciuitatem effluens.

Lethes fluuius est figmento poetarum apud inferos fluens: & animabus defunctorum potus præteritorum habet obliuionem inducere. Sane ut aliquibus placet omissis figmentis hic fluuius in africa ē apud extremum syrtium cornu non longe ab cronice ciuitate. Verum incolæ prisci fictione ducti prædacti arbitrantur eum ab inferis in terras erumpere.

Lethecus fluuius est insulæ cretæ. sic dictus ut placet aliquibus. eo q; penes eū dicatur hermionam Martis & ueneris filiam cadmi uiri oblitam.

Liber fluuius est syriæ inferioris haud longe a ciuitate iopen.

Libeus flu. minoris asiæ est. inter galatiam & bithyniam fluens.

Libius fluuius ē mauritaniæ. cui quōdam fotos. Vel futh nomen erat ab adiacēte prouincia. Verum ab uno filiorum Mersan: qui libius uocatus est. postea sic dictus.

Licastris Coe fluuius est. a quo & lica ciuitas noiata:

Liceos fluuius ē in ora subiecta libão apud phœnices haud longe ab oppido cui leonthos nomen est.

Licefius thraciæ flu. est cuius aquas ut ferunt si quis potauerit: ebrius efficitur.

Licus asiæ flu. est qui quidem ab origine sua lycus nō dicitur. quinimmo marsus fabulosis græcorum carminibus inclytus. Hic autem e summo uertice montis Cilenæ urbs funditur. & in subiectam decidens petram uasto cum strepitu undarum decidit & suas tantum undas euoluens campos liquidus rigat appositos: & quia eius placidus est color. mariq; persimilis: fictioni poeticæ locus adinuentus est. Ibidem scilicet amore eius tractas consedisse nymphas: qui q̄diu intra mœnia ciuitatis labitur: marsus est exies uero & maior factus lycus denominatus ab incolis cui laodocia celebertima ciuitas apposita ē: & in heraclea & neopharia cæsarea: tandem secundū quosdam in euphratem decurrit. secundū uero alios disterminata armenia minori ruit in irim. possibile tamen ut deo sint. Siue unus ē: seu unus e duobus: memorabilis est uictoria Anthiochi regis: & italis parthorum ducis clade: nec minus secunda Alexandri macedonis in persas gloria. & darii regis ignominiosa fuga: cum apud uicum inter macedonas pfasq; pugnatum est.

Lycus flu. est cypri insulæ se fundēs i mare syriacum.

Liger flu. est æquitanos a celtis diuidens: seu Bithuriges ab eduis a quo æquitana denominata est: eo q; suis obliquis aquis fere omnem in circuitu cingat: & postremo in oceanum britannicū euoluatur.

Limira flu. est post tauri promontorium nostra contingens maria apud limirā defluens oppidum.

Limoteus ficiliæ flu. est.

Lynceus seu linchestius flu. mira insignitus uirtute. Nam si quis minus moderate ex eius undis potauerit: nō aliter titubabit q̄ si uinū imoderate potasset.

Lineus flu. ē in creta insula præter cortinā urbem effluens: p quē aiunt europā a tauro ioue fuisse portatā.

Liparis ciliciæ flu. mirabili proprietate nominatus. asserunt enim natantes in eo aut se lauantes non aliter ungi ab ipsa aqua: q̄ si oleo lauarentur uel adipe.

Liquentia flu. est galliæ cisalpine: seu Venetiarum: in adriaticum mare cadens.

Lirceus fluuius est cœtholiæ.

Liris flu. est minturnam coloniam cursu diuidēs: qui & glanicus appellatus est. cuius in ripa fuisse dicitur templum nymphæ maricæ minturnienſis.

Lisis flu. est asiæ: mandropo ciuitati propinquus.

Linternus campaniæ flu. est haud lōge a uulturno fluuio & oppido.

Lichis fluuius est asiæ: qui terras subit: & demum redditur terris.

Lithos flu. est phœnicum: haud longe a seleucia hipatho & berithо ciuitatibus.

Litra flu. est mauritaniæ atri coloris ex intimis exustisq; solitudinibus torrente sole propinquo & plusq̄ ignito effluens.

Lixus mauritaniæ flu. a quo lixa ciuitas denominata est eiusdem regionis.

Lucta flu. est ruxultanorū apud oceanū degentium.

Lunia fluuius hispaniæ: haud longe a gallitia & durio flumine.

Lurda fluuius est: ex tauro monte cadens.

Luno fluuius est mauritaniæ propinquus gna coloniæ atq; promontorio apelusiæ.

Lupia fluuius est cadens in rhenum.

Lusius archadiæ flu. quem penes diu ostensum est sepulchrum æsculapii assipi & arsionæ filii: qui primus alui purgationem: atq; dentis euulsionem adinuenisse dicitur.

m Acra flu. est in initio apennini fluens inter ligurum montes: & demum penes lunam ciuitatem defluit in tyrrhenum.

Mageston fluuius est asiæ: merrando: seu lyco flumine susceptus iuxta melicopolim.

Magrada cantabrorum fluuius est una cum fuesa tri nobellontem cingens & decium.

Malua fluuius est africæ diuidens mauritaniam scythicensem a tingitana.

Madrageus scytarum fluuius apud sagos populos.

Mandrus flu. est indiæ inter aremādros atq; taneos.

Maran fluuius est: penculis & liphorte oppidis proppinquus.

Margus flu. est per seleuciam currens quæ prius alexandria dicebatur ab Alexandro contra Parthiā cōdita: sed a barbaris diruta & ab Antiocho seleuci filio restaurata. Hūc aliqui apud dalmatas esse dicūt.

Marsia fluuius est. hic oritur: haud longe a fontibus menandri: & currens apamiam diuidit. & inde tiberon in radice mōtis signiæ sitam circuit. Deinde menandro mixtus icareum mare petit. in quo una funduntur ambo: & littore micaleo: & hoc secundum quosdam: qui uolunt hunc illum esse marsiam. De quo fabula uetus extat: qui cum apolline tibiis certauit: superatusq; atq; pelle nudatus in fluuium sui nominis conuersus est: Alii uero dicunt marsiam Fluuium in uertice montis supra celenem ciuitatem irrigare: & eam exiens lycum uocari: eumq; lycum in irim: mergi: seu binomius sit menander: seu hic marsias seu marsus alius sit a marsia: quod non credo: diuersitatis causam: nec intelligo: nec aduerto.

Mathis Dyrrhachii fluuius non longe a lysso.

Matrona fluuius est gallos a belgis diuidens.

Mazithis fluuius est: ex caucaso monte cadens citra Flumen syderi: propinquus hircano mari.

Meander Flu. in monte alotrine lacu oritur. & adeo descendens sinuosis circumagitur flexibus: ut nonnunquam in fonte uideatur uelle reuerti: & Apameam primo irrigat regionem: inde moxeum regis. Olim midiæ. post hæc hyrgaleticos campos. & ultimo cariam: omnes fertilissimo limo fœcundans. postremo apud urbem hippum: haud longe a mileto ciuitate in icareum effluit mare. Alii sibi attribuūt eam originem: quam supra marsiæ descripsimus. Is quidem multos suscipit fluuios. eiusque sunt margines conspicui plurium ciuitatum: suscipit quidem marsiam obriuiam atque orbam & alios insignitur magnesia ciuitate. Comene. Nihiliua. Prienne & aliis. aiunt insuper in eo nasci lapidem. quē per antiphrasim Euphronam uocant. quem siquis pectori alicuius alliget: in insaniam eum uertat adeo uehementem. ut aliquem ex propinquis occidat.

Meduacus Venetorum Fluuius.

Melas boetiæ fluuius est minerue sacer: eo q; oliuetis

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

abundet. Hunc tamen aliqui uolũt athenarum esse fluuium: cũ ille sit moelus in sichinarũ finibus. Hic tamen melas eodem fonte cum cephiso exundans potos greges si albi sint nigros facit. quom cephisus agat contrarium. & ex hoc nomen traxit. Nam melam græce nigrum sonat latine.

Melas fluuius est chersonesi: a quo sinus in quem effluit melas dicitur.

Melas seu methas thessaliæ fluuius in epydanũ fluẽs

Melena fluuius lysimachiæ ciuitati propinquus: quẽ puto idem cum mela quẽ in chersoneso diximus: & sic eundem arbitror cum melena in radicibus oetæ montis fluente: & si sic est: paruus est fluuius.

Mella galliæ fluuius est. ea abundas herba quæ ab eo uocitatur amella.

Melas fluuius est pamphyliæ nauigabilis. apud quem bethires burfirigi incoluntur: eum ciliciæ ueterem terminum dicunt.

Meles fluuius est in asia smyrnam circundans: haud procul nascens ab ea: quem inter asiatica flumina p̃cipuum aiunt.

Melpes fluuius buxentio oppido uicinus.

Menotaurus flu. apud cautadas & opharitas gentes.

Menuba hispaniæ fluuius apud caurasitas.

Menus germaniæ fluuius ẽ. in quo sylurũ aiunt piscẽ equos innantes deorsum trahere.

Merula fluuius ẽ ꝓpinquus albouintimilio oppido.

Mestus thraciæ fluuius. cui ꝓximi habitãt bersi bessiq; pagei montis radices ambiens.

Metaurus fluuius est Vmbriæ descẽdens in adriaticũ sinũ: haud longe a phanestri colonia uersus senogallã: clarus qppe uictoria Salinatoris liuii & Claudii Neronis consulum: & clade atq; cæde Hasdrubalis pœni ex hispania uenientis.

Meus fluuius est indorum sogdianorum.

Milam fluuius est siciliæ inter syracusas & leontinum fluens.

Milla fluuius ẽ hispaniæ apud celticos: cui cognomẽ obliuionis attribuunt.

Mintius Venetiarum fluuius est: ex benaco lacu prodiens: q exundans usq; mantuam labitur. Ibi autem in circuitu ciuitatis altero lacu facto: cum ex eo progreditur. mincii nomen assumit. & breui cursu in padũ mergitur: & quom de se tenuis fit. adeo hymbribus augetur: ut asserant nullum esse tam modici cursus: qui tantũ usq; suscipiat incremẽti. Equidem memorabilis maronis Virgilii diuino carmine decantatus: & eius origine. Nam in ando uilla eius in margi nibus sita natum aiunt: haud plus .ii. m. pas. a mãtua uocant tamen hodie pietola. & gloriatur tanti uatis incolatu. ad cuius seruandam memoriam paruo cumulo eius contiguo Virgilii montis imposuere nomen. asserentes ibidem agros fuisse suos.

Minius fluuius est iuxta arinam in mare fluens.

Minio fluuius est Italiæ: haud longe a roma: & cæretæ propinquus.

Minius fluuius est hispaniæ a colore pigmẽti: quo plurimum abundat denominatus. Hic prope pyrenum nascitur: & ab obuca ueniens Leunos Seubros Bractos & augustam oppidum super gallitia irrigat. & mergitur oceano.

Mirsia fluuius est ultra aquileiam in finibus Italiæ.

Missius fluuius est plageæ: & sadacis paruis pelasgorũ colonis: & olympo monti propinquus.

Moadus hiberniæ fluuius: per concanitiam regionẽ. currens.

Modarnus fluuius & hic in hibernia est: per chenelonian regionem currens.

Mœnis fluuius ẽ cadens in rhenum.

Morgus cisalpinæ galliæ fluuius in padũ tendens.

Mosella fluuius est belgicæ: cuius in ripis treueris sedet ciuitas: & in rhenum influit.

Mosa fluuius est: ex uegeso monte funditur. qui in finibus ligonum est. & recepta quadam parthe rheni: quæ uocatur uasus. insulam facit batauorũ: & idẽ mergitur oceano.

Muluca fluuius est numidiæ: olim dirimens iugurtæ. Bochiq; regna. numidiam. l. a mauritania.

Musecros fluuius est camari insulæ meridionalis.

Munda fluuius ẽ Hispaniæ. a quo oppidũ denominatum est. apud quem inter iuliũ Cæsarẽ & Cn. Pompeium magni filium clade Cnei ingens certamẽ cõmissum est.

Mutien fluuius ẽ apud cautadas & opharitas gentes.

n

Abar fluuius ẽ inter iocosium & rutiliã ciuitatẽ currens

Nabarus fluuius naulum capax ẽ haud lõge ab Alexandria a leonato iussu alexandri macedonis condita.

Nais fluuius ex tauro monte nascitur: & in pontum mergitur.

Namnasa fluuius ẽ apud cantabros, auarigines & orgenomes disterminans.

Nar seu naria fluuius est secundum quosdam sabinorum de fiscello defluens monte: & ut quidam dicũt ex naribus cuiusdam tauri æneꝝ & ideo nar dictus ẽ Alii dicunt eum umbrorum fluuium. uicini sunt sabini & umbri. Difficile forsan terminos distinguere ueteres. Sulphureis præterea miscetur ags. & iõ plurimum a ueteribo cognominatur sulphureus & sub Narina ciuitate ab eo denominata fluens in tyberim labitur.

Nar fluuius est alter a superiori. q a Danubio uidetur deriuari: & descendre inter phileos & liburnos.

Narana fluuius ẽ dalmatiæ: ab epidauro colonia non distans amplius centum. m. passuum.

Natabur fluuius est apud garamantes capsado oppido propinquus.

Natisus fluuius ẽ Venetiarũ aglegiæ ciuitati uicinus.

Nauia flu. ẽ apud cantabros iter albiones & barthos.

Nau portus fluuius est oriẽs inter Emoniam & alpes.

Nepis hispaniæ fluuius ẽ apud celtas.

Neetus Italiæ fluuius ẽ. haud longe a crotone oppido effluens.

Neleus fluuius ẽ in eula: ex cuius aqua si potent albæ oues: nigræ efficiuntur quũ nigræ efficiantur albæ si ex cherio eiusdem prouinciæ flumine potent

Neoris fluuius est albaniæ tasiæ regionis.

Nesestenes fluuius est sub caucaso monte: figotõi occurrens flumini.

Neston thraciæ fluuius est a strimona fluẽs secus abederem ciuitatem. ubi quondã Diomedes equis hospites suos dabat in cibũ.

Niagoras phœnicũ flu. ẽ in ora libano mõti subiecta:

Nidam fluuius est indiæ.

Niennia fluuius est æquitaniæ.

Niger fluuius oriẽ inter cartlas æthiopes & getuliam ciuitatem omnem atq; æthyopiam ab Africa diuidit eum autem patrem nili putant. eo q; eodem tẽpore augeatur atq; decrescat. quom eadem animalia gignat & nutriat: & calamum & papirum & ideo statim de eo paulo post ubi de nilo.

Nilus totius orbis permaximus fluuius arbitrat. Hic secundum quosdam latine nomen est melo. Alii dicunt hunc esse quem theologi Geon nuncupant: & ex paradiso deliciarum effluere. Incolæ nilum uocant propter limum: quem trahit. & eo ægyptia arua fœcundat. cuius tam grandis est copia. ut etiam sint qui arbitrentur ab hoc pharon insulam a continenti longo tracto distantem. eo aucto iamdiu fuisse conjunctam. Sed nominis quæstio minor est. hic ut ab aliquo termino eius ad ægyptios progressus sumamus initiũ e nigro flumine. de quo supra quẽ accolæ nili patrem dicũt nondum nilus uocatus rapido ueniens cursu africam omnem ab æthyopia separat. & plurimas atq; prægrandes insulas faciens uenit ad eam clarissimam Meroem a dextris eius nominatus astusapes. quod idem sonat quod latens: a leua uero uocatur astobores. ex quo intelligitur e tenebris ueniens. quam postq̃ reliquit aliquandiu nõ giris ab aliquibus appellatur. ab ægyptiis uero homo. A quibusdam tricon: Et partim asper: partimq; nauigia deferens in amplissimum effunditur lacum Ex quo rapido se se proripiens impetu alteram insulam quam talensium uocitant: amplectitur: & uaris incitatus irritamentis montium coactatur rupibus: ex quo torrentior factus ad eum æthyopum locum deueniens. qui Cattaduppa uocatur. tam uiolenter inter obuios scopulos suo impellitur impetu ut uasto aquarum se frangentium rumore incolarũ aures in surditatem usq; lædat. existimat. & adhuc atrox: spumansq; amplo gurgite ad elephãtilem usq; ciuitatem ægyptiam euoluitur: Hinc lenis uoluptia posita placidus ac nauigabilis efficitur. Et primo circa cercasorum oppidum incipit esse triplex. Cuius pars una ad deletam & meliam declinans iterum, separatur. & sic diuisus atq; uagus. aliis etiã alueis uarie separatis in septem postremo totus diuisus pribus omnem ægyptum irrigat annuo incremento & demum ægyptio mari per septem ingentia miscetur hostia. Quorum primum quod in Syriam uersum est peluion appellatur. Secundum Tananticõ seu Patameticon uocitatur: Tertium autem mendesiacum. uel mendesion. Quartum Phatnicen: uel Cataptistum nominant. Quintum autem Sceuenticum. Sextum uoluptionem clamitant uel uolbitinum. Septimum & ultimum canopon a Menelai gubernatore nauis ibidem tumulato denominatum. Sed postq̃ de eius progressu aliqua dicta sunt. quid de origine eius oppinati sint ueteres aduertendum est. & ueritate sacratum litterarum præposita: quibus legitur eum ex paradiso deliciarum procedere sub nomine geon. de quo supra. Sunt qui uulgatis adhærent opinioni: qua creditur huius omnino ignorari principium in cuius creduliratis confirmationem dicunt quosdam a Nerone Cæsare missos ad huius fluminis caput inuestigandum retulisse: post longum a se peractum iter æthyopiæ regis auxilio atq; consilio ad ulteriores deueniisse reges quorum opera se eo usque fuisse productos: ut immensas reperirent paludes: quarum exitum nemo nec incolæ nouerant: aut sperare poterant. Erãt enim aquæ adeo herbis implicitæ. ut nec expeditus homo nedũ nauigium penetrare posse uideretur: nisi q̃ paruum esset: & unius tantum capax: infra quam non absque graui difficultate ꝓgressos se referebant petras uidisse duas ex quibus uix ingens fluminis emanabat. Vtrum hoc esset initium: an ex patẽtibus terris accessio aliunde foret: non satis certum firmantes: quom ad ulteriora procedere nequiuissent. Alii uero sunt aliter sentiẽtes: sed iudicio meo magis cõiecturis q̃ experentia certa se adinuenisse. Nili fontẽ testari uidentur alentes in monte inferioris mauritaniæ. haud procul ab oceano lacum esse stagnantẽ quem uocant incolæ nulidum. in quo pisces alabastæ coratini siluri: ac etiam crocodilli reperiuntur. & squalentibus niuibus lacum excrescere. ex quo quia hæc eadem piscium genera Nilus alit: lacum hũc nisi coniecturantur initiũ. sumẽtes ex progressu aquarum lacus aliquale etiam argumentum: dicentes ex hoc lacu primo perfusum nilum ꝓharenosa & squalentia loca: quasi dedignetur excurrere hiatu terræ comperto sese condere: & aliquot dierũ itinere iuissum se ferri. Mox apud maxillos mauritanie Caesarienſis populos in ampliorem lacũ prosilientem fundi cuius rei argumentũ. q; idem sit: qui se merserat: nil aliud restat: ꝓter q; eadẽ aialia is secũdus q̃ prior gignat & nutriat. Demũ iterũ ab harenis receptus. absconditur: nec apparet anteq̃ excursis uiginti dierum itineribus ꝓdeserta atque i accessa loca ubi primum: quasi habitantes homines senserit: erumpit i terras iterum: & ex eo fonte prosilit: quem nigrum uocauere exinde palam procedẽs ad exitũ usque ꝓ ut supra demonstratum est. Nõnulli putant eum ex fonte quodã prodire: qui apud hesperos aethyopas est ab icolis aliter pyrũ seu pritũ appellatus. Et huius nullum aliue extat argumentum: Nisi q; quom alia flumina: que ea in regione oriuntur: omnia in oceanum tendant: & is solus ex fonte iam dicto ꝓcedẽs Mœdiam capiens regionem tẽdit in orientẽ. Nutri atque & gignat esto minora: ea animalia: que nutrit & nilus. Asserunt tamen quonam exeat. sed coniecturis eũdem eẽ percipere uolũt. Et alii non in occiduum nasci nilum: sed in litrore rubri maris emergere: loco ubi dicitur mossilone. & in occasum profluere usque in insulã. quã meroẽ desuper nominauimus. Demũ in septẽtrionẽ flecti pluribus auctus incrementis: & aegypti aequora subintrare. ego quidem quod a primis dictum est. nulla. f. ratione compertum, ex quibus erũpat fontibus arbitror. quom Caesarem dictatorem talium idagatorem egregiũ originis huius legamus incertum. Sed de accidentibus pauca superextant. Scripsere igitur ueteres hũc esse syluarum altorem permaximũ & beluarum immanium productorem. & crocodillorum & hippotamorum: & aliorum similium: Preterea calami atque papiri. & agrorum fœcundatorem inclytum suis annuis incremẽtis: que fieri contingit. utplurimũ

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

tenente sole leonis finem. & ad mediū usq; uirginis augeri. demū declinare. & in ripas reuocare aquas incipere. donec sol uirginis in finē uel libræ principiū uenerit. & tūc totū infra ueterē aluceū contineri cuius excremēti causas multiplices ostēdere antigtas conata est. quas qa minus huic operi cōueniunt apposuisse supfluū ratus sū. Hoc tamē omisisse nolim habent loci accolæ passim per oppida erectas colūnas. in qbus incremētorū uarietates signis notate sūt per quæ optime futuri temporis abundantiam atq; penuriā frumentorū uaticinātur secundū maius. & minus incrementū. Asserūt insuper aliqui fluminis. huius aquas talis esse uirtutis. ut nō solū fœcundas faciāt mulieres. sed quæ diu uidebanē sterilitati dānatæ ad conceptū harū beneficio relaxent. effician turq; fœcundæ. & hæc de nilo dixisse satis sit.

Niphates. ut quidam dicunt. fluuius est mœdorū alii uero parthorū. & nonnulli armeniorū. cū sint q illū asserāt esse scytharum. Cadit enim e mōte nyphate cursu cuius possunt adeo prædictæ gentes esse dispositæ. ut possit ad omnes aliqū peruenire. & sic omnium esse.

Nipheus italiæ flu. est haud longe ab astera uolscorū.

Ninius fluuius est museo propinquus.

Nogus colchorum est fluuius inter emochianos. atq; putelzos.

Nonimbarus fluuius est propinquus Seleuciæ. quæ calicadmo supereminet flumini.

Nouanius fluuius ē trās apēninū cōditionis inaudite Nam quum in agro sit pirtiniatæ æstiuis solstitiis oibus pleno effluit alueo. bruma āt siccatur.

Nourgiris fluuius ē æthiopum. hic aliqua in parte nilus est. ut pauloante aduerti potest.

Nubis fluuius est naulgabilis. cui propinqui habitant alontigi. atq; cælistotigi.

Nundiana fluuius est apud nouium.

Numicius seu numicus fluuius est laurentis agri. in quo uolūt qdā æneam troianū cecidisse. & ex eius aliueo sublatū corpus consecratū fuisse. ex quo quidē flumine solo ueteres consueuere in sacris uestē libare. Sane hic fluuius. ut quidā uolunt hodie non est. Nā paulatim decrescens primo in fontem redactus est. Demū & fons ipse exarsit. & sic q plurimū Maronis carmine. & aliorum latinorū poetarū celebris factus est deuenit ad nihilum.

Nuthul fluuius est æthiopiæ. aiunt aliq sic nilū aliqua in parte uocari.

Axis siue oxus fluuius est ex oaxo lacu oriens per deserta scythiæ ex regionibus surdianorū aliorum suffragio grandis ab oriē te ueniēs aliquādiu in occasum impellitur

Post hæc iuxta dacas flectitur. & i septētrionem uersus iter ad mardos & peticasos illi apitur & limo plurimo semper turbidus. in scythicū oceanū in grandi multitudine aurea deferens frusta. ut asserunt quidam labitur. Huius quidem ripas incolunt dribices. bactriani. & Exostastæ:

Oaxes ut placet aliquibus fluuius alter a superiori est & per insulam cretæ fertur. & ab eo ciuitas oaxia nūcupatur. Verum timeo ne decipiantur tales Virgilii carmine. ubi dicit. pars scythiam & rapidum cretæ ueniemus oaxem. quum ibi cretæ nomen nō ponat pro insula. sed pro limo. quem semper secum trahit oaxes.

Obrinia fluuius est tyboroni ciuitati sitæ in radicibus signiæ montis proximus in menandrum fluuium cadens.

Ocazane fluuius est conterminus albanis & hybero atq; tyro fluminibus uicinus.

Oceanus fluuius est. ut quidā uolunt in extremo occidente. Ego quidē inspecta homeri littera & modo loquēdi. nō credo fluuiū. sed ipsum mare oceanum

Octarius fluuius est scytharum transiens per cāticos & sapheos.

Ocus fluuius indiæ apud sogdianos.

Odesus fluuius est macedoniæ apud menlesios haud longe a dionysiopoli.

Odona fluuius est indorū. in oceanū tēdens cuius in ripis aiunt oriri arundines tantæ magnitudinis. Vt uix unā. xxx. possint homines ferre.

Oeagrius fluuius est. quē alūt orphei uatis patrē. Ex eo qdē quū in thracia sit. hebrū nasci dicunt.

Opharus fluuius est apud cantabros & opharitas in langoum fluuium defluens.

Ollius fluuius est galliæ cisalpinæ ex sebino lacu manans in padum.

Otonus fluuius est thessaliæ.

Opadrus fluuius est prope bactros;

Ormigus fluuius est poetis sacer. cygnis abūdans boetiæ proximus.

Oratus fluuius ē persas ab elymade diuidens.

Orba fluuius ē haud lōge a tyborone oppido in radicibus signiæ mōtis sito. i menādrū fluuiū emergens

Orcon fluuius est thessaliæ in peneum defluēs amnē quem penes quum purissimus sit. eum non finit suis aquis misceri. quinimmo desuper fert non aliter q̄ si esset oleū. nec ēt hoc mō diu patitur. & eū ab se abdicauit. Aiunt. n. ex infernorū dite genitas has esse aquas & ideo flumini nomē ipositū cōueniēs undis

Orcatia fluuius est confinio persarum tātum limi deferens una cū brixia eiusdē regionis fluuio ut cœno inaccessibilem faciant pfidem ex parte illa.

Oretus Siciliæ fluuius est apud panormū.

Origeus fluuius est Carmoniæ. hircanis portuosus. & auro fertilis.

Ornadus fluuius est. ut ego arbitror armeniæ. Nā nō multū distare uidetur a tygri.

Orodius fluuius ē post olympū montē. q̄ missus dicitur olympenæ ciuitati propinquus.

Oron fluuius est haud longe a memphi ciuitate ægyptiorum.

Orontes fluuius ē syriæ ex libano pfluēs iuxta Eliopolim oppidum. Alii uero dicunt q̄ ex casio mōte ei supereminente nascatur. Anthiochiam epiphanem cognominatam præterfluit.

Ortorogœra fluuius est aquilonaris apud mōtanos paropanisadas. & hircanos scythas effluens in oceanum suscipitur. & incipit ab eius hostio oceanus sericus.

Orsinus fluuius ē menādro propinquus una secū citō cūrens anthiochiā Simecos Cranaosq; oppida.

Oscorus scytharum est fluuius.

Osphagus fluuius est græciæ haud longe ab apollonia uersus macedoniam.

Ossigitanus fluuius est hispaniæ. & in bethim fluuium effluit.

Ostata seu osta britanniæ fluuius est. cui supereminet clamargantia ciuitas.

Ostura fluuius est hispaniæ cirea: quem astures montibus siluisq; circūsepti habitāt a flumine nūcupati.

Otelecanticus fluuius est inter misiam & troadem illas disterminans.

Actolus fluuius est Lydiæ aureis harenis smyrp neos irrigans agros: quæ quidem uetustate fabulæ inuenere locum. s. in eo midam regē: qui a Baccho impetrauerat ut quicquid tangeret aurum fieret.

Pachisos fluuius est siciliæ ciuilis sanguinis notatus i famia. Nam apud eū sextus Pompeius Pompeii magni filius occisus est.

Padus flu. est galliæ cisalpinæ totius italiæ maximus. qui quidem in celsissimo Vesuli montis cacumine i finibus ligurum gabienoq; ex pseudo funditur monte. seque cōdens cuniculo in agro foroiulensium iterum uenit in lucem. Alii dicunt in infimis radicibus Vesuli oriatur. & inter Naburnos & Manruanos arripiat primo cursum. Sed qualitercunque sit: e gremio uesuli montis fusus primo tenuis incipit iterdemum fluminibus auctus: placido tamē incessu taurinoq; augustam linquit a dextris. & Placētiam Romanorum coloniam atq; Parmam Regium Lepidū mutinamq;. & uetustissimam cum aliis pluribus Rauennam a sinistris augustam prætoriam cutiam. Ticinum Mediolanum. Laudum Pompeii Veronam. Mantuam: Vicentiam & paulo longius Patauium: Et susceptis triginta fluminibus tam ex alpibus sinistris q̄ e dextris ex apennino cadentibus: ut scripsere quidam septem hostiis adriatico miscetur sinu. quæ distinxisse forsan erit accommodum. Is igitur turbulentus incedens utplurimum & incipientibus squalere niuibus aprili & maio mensibus. Vix se se infra alueum aggeribus hinc inde coactus relicto Veronensi agro bipartitur. & duo de se grādia facit flumina. quoq; qd a dextris labit inuento a sinistris insigni oppido. qd olim phoq; alieni uocauere ueteres hodierni uero uocāt Feriariā. iteq; i duos diuidit fluuios. Qui a dextris est recto tramite Rauēnā petit. & fere usq; murinam. & inde aliquantisper usq; Imolā maximis factis paludibus & aliquibus susceptis fluminibus haud longe a Rauenna ipgredit mare. hoc hostio portus magnitudinem faciens. adeo ut claudius Cæsar ex britannis triumphaturus adriaticum per illud intrauerit. non solum ingenti nauigio. Sed prægrandi palatio spectantium illud iudicio. Hoc prisci dixere Vatrenum. quum ante eridanum hostium dictum sit. nonnulli spinetiem uocauere a spina ciuitate inclyta. quam a Diomede conditam ex delphicis thesauris creditum est hostio propinqua: ex q̄ hodie nullum exrat uestigiū: & nominis fama perdita ē. Vatrenum autem dictum est. eo q̄ Vatrenus fluuius a foro Cornelienſi ueniens. qué quidam hodie uocari fanternum existimant: pado ibidem miscetur. Hoc tamen hodie primarum uocant incolæ. quasi primum & iter alia præcipuum. Ea uero pars quæ sub oppido ferrariensi diuisa diffunditur multas faciens insulas. quas polysenos uocant indignæ siluis plenas & accolis: postq̄ aliquandiu delapsa est pro parte stagnum intrat ingens quod etiam in mare effunditur secundum fluuius faciēs hostium quod olim capsiæ dictum est. Nostro autē æuo: ut nonnulli existimāt uulgo: dicitur mangiauacca. Reliquum autem quod fluuii more efflut tertium facit hostium quod uocauere ueteres & moderni uolanū seu uolane: ante tamen colane dictum. Id uero flumen quod diuisum sub agro. Veronensi diximus in sinistram descendere. esto sinistrorsum maximas implear paludes recto tamē cursu mari se miscens hostiuu facit quartum cui philastena fuisse nomen aliqui arbitrantur: quum hodie uulgo uocetur. Codigore idiomate incolarum Verum reliqua troia hostia: quibus carbonaria fossiones & phisterna: ut placet aliis uocata sunt. & sic quarti hostii uetus nomen perditum plena uidentur quum a partibus per palude emissis ab eo qd ab agro Veronēsi diuisum uenierāt: nascerentur Repletionis autem causa fossa in trāsuersum ducta ad impetum. fluminis moderandum uidetur quam autem fossam aiiagi ferere tusci. quorū adria fuit colonia & ex trāsuerso adrianorum paludum: quæ septē maria uocabant deduxere. Quā ob causā sunt q uelint apud brundulum effundi q̄qd ex pado obturatis effudebatur hostiis. q̄ ego nec crederē nec fumare audeo. quū & athesis & brita flumina paludes augeant & per medias sub Laureto uico athesis in. adriaticum pleno penetret alueo. His tamen omnibus remittit in adriaticum multa ex ubertate gallorum nauiglis. & multa usq; etiam in taurinos ex adriatico sinu nauigtis pegrina suscipit maximo incolarum atq; negociatoq; cōmodo. Volunt quidā hunc tam impetuose cursu ex uno hostiorum effluere. ut impetum seruet donec ad istrum ab opposito istriæ littore æque impetuose ruētem deuenerit. eiq; misceatur in mari & sic per adriatici sinus ubique dulcis aquæ hausturn nautis præbeat. quod ego ridiculum puto quum nec ister accedat nec. procedat purus tam diu Padus Hunc græci Eridanum uocauere a phaetontis solis. filii casu ut iam supra ubi de. Eridano satis plene dictū ē Padus autem quum Italos pudeat. ut plurimum suis rebus a græcis mutasse nomina dictus est eo q̄ circa fontem eius arbores abundant picē fudantes quas galli padi uocāt & sic ab illis oriens nomen adeptus est Ligurū uero ligua non padus sed boduicus appellatus est quod sonat fundo carēs cui rei argumentum ē oppidum penes eum & potissime. ubi fluminis incipit altitudo uetusto nomine boduigomadum appellatū.

Paduſa fluuius est. quem aiunt padi brachiū quoddā Rauēnam usque perductū Massanicū alio nomine appellatum Quē ego fluuiū non existio sed fossam potius qua a flumine naulgia traherentur ad urbem

Paneus fluuius est colchoq; cui oppidū iminet sui uominis habēs post se bemocoq; multimodas gentes.

Pamisus seu panisus fluuius est achaiæ in asmeo fluens sinu.

Panisia fluuius est scytharum. haud longe a stagno deuitono & bosphoro.

Pantanus fluuius portuosus est: propinquus promōtorio gargani montis.

Pantagia fluuius est Siciliæ pontagius ante dictus ui

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

cinus megarẽsibus atq; syracusanis sic denomina/
tus: eo q; fluens per omnem audiretur insulam: cui
silentium dicũt a Cerere dum proserpiam quæreret
offensa sono fuisse impositum.
Panus ponti fluuius est.
Paradisus fluuius est ciliciæ.
Parapanisus. seu propanisus flu. est scytharum glacie
duratus plurima & in septẽtrionalem euergẽs ocea
anum: quem incolæ almatium uocant: quod latine
congelatum sonat: seu secundum Cymbros Mor/
morusa: quod mortuum mare sonat
Parteius armeniæ fluuius est: in tygrim effluens.
Parthenius fluuius est paphlagonum. haud lõge a ca
rambi promontorio paphlagonũ & urbes sesamũ:
& crominũ in pontũ sese mergens.
Parma fluuius ẽ galliæ cisalpinæ: parmam ciuitatem
ab apænino ueniens diuidens & in padũ cadens.
Patiris fluuius est garamiti sinu. propinquus pontico
& nauaro atq; cortinæ oppidis.
Peneus fluuius est thessaliæ plurimum poetarũ carmi
nibus celebratus. hunc quidam dicunt casu exortũ.
scilicet eum ossa mons thessaliæ ab olympo monte
agẽte terremotu separaretur primo terras erupisse
& paludes qbo laborabat thessalia exhausisse. Alii di
cũt q; a pindo fundatur monte. sed iuxta Gomphos
oriri. qui clarissimis effluens undis Occon: seu secun
dum alios himerton turpissimis sese undis misceri:
conantem spernit. illaque ad instar olei aliquandiu
quasi natantes uehit. demum a se repellit: Et quum
stygi & inferorum paludi aqs sũministrare ueteres:
dixerint. arbitror has orconis undas alicubi in pro
gressu tanq; leuiores hyatu reperto mergi quũ om
nes afferentes inuentã. eum illas diu nõ ferre. Is igi
tur per nemorosa conuallia defluens qngentis stadi
is nauigia defert. Inter quæ famosissimas locus est:
quẽ tempe uocauere prisci. v. M. passuũ in longitudi
nem tẽdens arboribus se in cælũ attolẽtibus ab utra
q; ripa. & iuga montium usum hominum excedẽtia
urbam præbent placidam. & gramine uestitis margi
nibus inter sonoros calculos labens canoro auium
concentu lætior uidetur incedere. Esto nonnunquã
exhalasset fumos & nubila condat. & igenti sono ad
iacentia cuncta cõcutiat. Tandem apertiori sub cæ
lo fluens a magnesia macedoniam dirimit & in ter
mũ effluit sinum. Insignis fabula natæ Daphnis quã
a phœbo dilectam aiunt: & in laurum uersam. eo q;
lauris eius abundet ripæ.
Peonius fluui. est thessaliæ.
Permessus fluuius est boetiæ. ex helicone monte decli
nans. poetis gratus.
Persus indorum fluuius est naulgabilis. in cambirum
suarorum fluuium cadens.
Pingus mesiæ fluuius.
Piles tusciæ fluuius apud populoniam uetustum op
pidum atq; deletum.
Pinarus fluui. est ciliciæ sub amano effluens monte.
Pira fluuius est in finibus historum callipidas asiati
cas ab eis disterminas.
Piradas seu piratidas fluuius est scimbriæ oppido at
que bithyniæ flumini uicinus. Arbitror hunc. haud
longe a bizantio fluere.
Piramus flu. est ciliciæ. cui Mopsos oppidũ supra ipo
situ i cilicũ effluit mare apud ammodẽ pmõtorium.
Pisaurus fluui. est cisalpinæ galliæ. seu potius picen.
a quo ciuitas pisaurum ei superimposita denomina
ta est. in adriaticum fluit.
Pitormus Marsorum fluui. est cursu uolucri uectus p
fucinum lacum absq; mixtione aquæ transit.
Pixurates fluui. est orientalis sub radicibus montis ca
ponte supra Cimaram ciuitatem fluuit. quẽ aiũt uo
cari postea euphratem.
Plabes fluuius Venetorum ẽ inter forum iulii & Tar
uisium ciuitatem.
Plemirus fluui. est apud orthygiam insulam. in cons
spectu siciliæ.
Poagrius fluuius est in ora Locrorum iuxta maratoni
um in mare fertur.
Polesimũdus flu. est in taprobane insula orientali ef/
fluens e stagno cui Magiba nomen & iuxta oppidũ
eiusdẽ nois currens tribus alueis oceano miscetur.
Policarmus flu. ẽ in quo ut ferũt gignit herba confe
rens plurimũ ad cæcitatis ægritudinẽ remouendã.
Politimetũ flumen est apud Sogodianos in india per
amplas solitudies a ripis tenui coactus alueo uagãs
& comperta cauerna. quasi cælum horreat fugit. &
mergitur. eiusq; cursum aquæ labentis sono uolen
tibus notum facit præterea & indicio alio. Nam quũ
areat solum undiq; id quod cursui superpositum est
humore semper aliquo desudat.
Panonus indorum fluuius est nauigabilis: pandorum
fluens in finibus.
Ponthus fluuius est inter scythos mœdos per terram
thraciam nuncupatam. ut aiũt labit. ex quo sumun/
tur lapides miræ operatiõis. Igne quidem uti lingua
cremantur. quos si percusseris extinguũtur facile. in
aqua perfuderis in maius excitant incendiũ. tetrum
habentes odorem asfalto persimilem. adeoq; abo/
minandum. ut nulla sit auis aut serpẽtum species. q̃
his ardentibus loco possit propinqua cõsistere.
Potamia fluuius ẽ miliæ per mediam Martianopolim
fluẽs ciuitatem quã quidem Traianus Cæsar amo/
re sororis martiæ constituxit & nominauit.
Potercus. fluuius est in insula cretæ. inter gnoson &
gortinam defluẽs ciuitates.
Prinas fluuius est indiæ. apud quem. Actocaligæ in
gangem fluit.
Proptasia fluuius est haud lõge a dorigene ciuitatem
indiæ.
r Acinus fluuius est aut persarum aut persis
propinqus.
Rãnus fluuius indiæ est naulgabilis. in gã
gem defluens.
Rebas fluuius est quem. aliqui fessum dixerunt bosfo
ri faucibus proximus.
Reganus fluuius est turinogoꝝ. & in danubium fert
Rhenus fluuius ex leponiis. qui alpes incolunt orit
existentibus Vemionensibus atque sarmetis origini
suæ propinquis. Hic paruo adhuc effusus cursu duo
os facit lacus uenetũ scilicet & acronũ. Mox in unũ
ex eis redactus alueũ per fines nãuatũ heluetiorũ
sequanoꝝ mediomatricum tributiorũ atq; treuero
rum uelox effertur ac postq̃ ppiquat oceano multis
iã susceptis flumibus in plures diffusus partes mul
tas facit insulas. quas olim barbaræ nationes inco/

luere: ex qbus & il q pisctibus ouisq; ouiũ nutriũtur
fuere. ex his tñ nobilior bachanorũ insula fertur inter
helenũ ac fleuũ fluminis hostia sane late redẽtibus
ripis igentẽ facit lacum. Fleuo dictus ubi cãpos iun
dault & eiusdẽ nois insulam amplexus est. In occi/
dũ uero in amnem mosam se fundit & post insulã
fleuo dato multis alueis oceanum petat suo tamen
nomini tenuẽ seruat: per quẽ cum cæteris miscetur
oceano gloriæ iulii Cesaris dictatoris a quo primo
ponte superatus est testis perpetuus.
Rhenus flu. ẽ galliæ cisalpie bononiã latiorũ coloniã
i tuscorum positã matrẽq; inclitã studiorum radens
Rexinis flu. germaniæ est in oceanum effluens.
Ridagius flu. est hiberniæ grandis zobetem suscipiẽs
amplissimum fluuium.
Rindaces flu. ẽ minoris asiæ: post olympũ mõtẽ: quẽ
milii uocãt icolæ ultra quẽ flu. Dasali & Mistelia a
colophoniis collocata. Circa aũt ripas eius imanes
nascũt ãgues nõ qdẽ magnitudie corporis sed ppri
etate uirturis. Nã sole feruẽte oẽs i eius mergũtur al
ueũ & frigefacti emergũt: & hiatu potulo ꝓpectan
tes in altũ supuolantes aues etiã si altissime sint & p
niciter ferantur quasi unco tracte e uestigio decidũt
& absorbentur ab eis.
Rinatorus fluuius est ægipti qui a sacris litteris Tor
rens aliquando uocatur.
Risaste fluuius est in ponto haud longe ab anthlo op
pido. cui postea apollonia dictum est.
Risus fluuius fuit olim troiæ ppinquus ex quo nunc
utiqdam ferunt nullum extat uestigiũ quom ante ex
ida monte defluens per septẽ uada ferretur in mare
Rhodanus flu. ẽ galliæ a rodão oppido rhodiorũ pre
ter qd fluit denoiatũ. Hic uero ab albibus orit haud
lõge fontibus Danubii atq; rheni: & citato descen/
dẽs cursu plemanũ lacũ ipetũ seruãs efferẽ itegerq;
exiẽs i occidũ gallias aliq̃diu dirimens tardũq; ara
ri deferẽs labit tãdẽ i meridiẽ flexus susceptis isara
atq; Druẽtia ñ minus se uelocibus iter uolcas & ca
uates apud heracleã oppidũ uno hostio & paulo ul
terius duobus alitis i tyrrhenũ mare ipetuosissimus
diffũdit. ex his hostiis unũ dr hispaniẽse aliud mera
pinum: terr uero qd amplissimum ẽ Massilioticũ
uocauere priores. Insignis qdẽ nõ solũ magnificis
euẽtibus quos se penes iãdudũ uidisse potuit. sed a
uinione sibi sup iposita ciuitate babilõe noua: apud
quã & summus põtif ex sacrũq; fratrũ eius collegiũ
humana atq; diuina tractantes & cernere & exorcis
mos audire põt: potuitq; iamdiu.
Rhodius flu. ẽ troiãus ex ida defluẽs mõte: ex quo ne
dũ aq̃: sed nec quorsũ effluxerit ẽt a pquirẽtibus iue
niri põt. Rhoda indiæ flu. est.
Rhode fluuius est scytarũ apud crobisgos effluens.
Rubicon flu. est ubi quondam italiæ prouincia inter
Ariminum & Rauẽnam a prouincia galliæ cisalpiæ
a Romanis ducibus separatur paruus quidẽ e uici
nis mõtibus in adriaticum effluit: hodie uocatus ab
incolis piscatello uix cognitus.
Rubricus seu rubricatus flu. ẽ hispãiæ apud hilergo
tas seu littora bargiõis iter suber & colobim fluens.
Rutuba fluuius est secundũ quosdam ex apennino
in tyberim fluuium defluens. Alii uidentur eum di
cere pp nquum oppido Albouintimilio quod pro
pinquũ reor promontorio monico i finibus ligurum.

Abaris calabriæ flu. apud ciuitatẽ Turim:
cuius aq̃ ut ferũt nigredinẽ bobus atq; pe
f cudibus potæ afferũt ubi cataris ei propin
quus affert albedinem qd & incolæ tettan
tur. nam qui sabariam incolunt & crispos
habent crines & fusci coloris sunt. Qui uero catari
candidiores sunt & coma prorrecta.
Sabi flu. ẽ i ora carmẽiæ: a quo coli uineas agrosque
incipiunt. Sabim flu. est normorum.
Sabarus flu. est inter histrum & nauportum.
Sabris flu. est britanniæ a quo fabro quodam in eo
dem demerso iussu Gontolcenæ cuiusdam britanni
cis imperantis denominatus.
Sagaram calabriæ flu. est: uictoria locrensium & cro
tonensium clade memorabilis.
Sala flu. est mauritaniæ cui & sala oppidum sup im
positum est: a quo per auctororum gentes in atlan
ticas solitudines deuenerunt.
Sala germaniæ flu. salabẽs diuidens a Toringis.
Salia hispaniæ fluuius est.
Salsus hispaniæ flu. est aud longe a Corduba.
Samarius hibernie flu. est per chenelcunniliam.
Sefluens regionem.
Sandis pfarũ flu. est setis per carmanianum defluẽs.
Sanga cantabrorum est fluuius est.
Sangarius flu. est ex adoreo oriens mõte & phircãos
phrygesque decurrẽs aureis harenis grãdis qdẽ su
sceptus a gallo & tymbro seu tymbrogio & medi/
us fere inter pontiũ & ciliciũ mare haud lõge a tro
ia in ꝓpontidẽ labit: hũc qdã corialum uocauerunt
cui supernicidit egradiũ ciuitas olim regia Midæ &
castellum Berecynthiũ & ab eo incipiunt mariãdri.
Sanguinus fluuius est ex apẽino iter fulmonẽ & uul/
turnum fluens ad ultimum uulturno infunditur.
Sapis flu. est galliæ cisalpinæ Cesennam ciuitatẽ sub
ter labens: & in adriaticum sese fundens:
Sardana flu. est mauritaniæ Trinicho atque tigrani ci
uitatibus uicinus.
Sarmaticus flu. ẽ apud sarmatas in oceanũ fluens: &
ab eo mare Sarmaticum est.
Saron fluuius est ultra taurum montem insignis He
racliti iperatoris uictoria. & Colchroe pfarũ clade.
Sarnus flu. est cãpaniæ ex apænino i Capreã insulã ten
dente pluribus in locis uasto saxei mõtis murmure
fundit adeo abũde ut nõ ante exierit q̃ amplissimas
paludes fecerit incolis nebulis qbus semp abundãt
infestas nimiũ ex qbus tandẽ in alueũ coactus Pom
petanũ sub uesubio mõte irrigat agrũs pauco con
tentus cursu. nec aliculus alterius comitatus undis.
satis tamẽ aquarum coplosus: haud lõge a stabia tyr
rhenũ igreditur mare. hic apud sarnũ oppidũ qd fõ
tibus eius iminet ligneos fustes paleas frõdes. & qd
cũque in eũ cadat lapideo paucis i diebus cortice te
git. & assidue agens materiam præbet icolis ex qua
domos cõficiãt. ex hoc neronis Cæsaris iussu pau
lo altius a radice mõtis ichoatus pilis fornicibusque
latere coacto factis supædificatus aquæ ductus ẽ &
ad misenũ usque ꝓ tractus ẽ hũs ut arbitror. xlv. M.
pas. lõgitudis ibi uero eo q; batius sinus ob sulphur
potabiliũ aquarũ penuriã patiat i piscinẽ uastissimæ
magnitudis fũdebat & defectũ totius oræ illius sua
copia maxio incolarũcõmodo staurabat hũc sarnũ
aliq̃ mius aduertẽtes arnũ florẽtiæ fluuiũ putauere.

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

Sardabale numidie flu. est & ultra communem regiæ gentis monumentum.
Sars flu. ē p agros fluens nō lōge ab eius ortu turrē augusti quā cognominat memorabilē pontum intrat.
Sarmōetus flu. ē cilitiæ iuxta pidasum ciuitatē fluens
Sarur flu. ē italiæ quē penes. C. Meuius cōsul rōanus aricios lauios ueliternos & ācios uolscos acie fudit.
Saus quē supra sabum diximus flu. ē pānoniæ i norico nascēs ex mōte Alpiōe. Alii dīt ex alpibus carmeis i qbus forsā alpiō ē p colapiāos ac breucos cadēs i quo Colaphis mergit flu. iuxta oppidum siscię alueo genio insulā faciēs q̄ segestia appellat. Præterea & bacuntius descēdit i sauū apud oppidum firmum.
Demum ipse saus apud taurinum miscet dāubio. alii dicūt ubi mirse uocat. Volunt qdā p hunc fluuium Iasonem a colchis remeantem argon traxisse nauē in adriaticum transiturus.
Sauercunus flu. ē hiberniæ effluens p regionē corgiam: blagmæ montis in radicibus natus.
Saunius flu. ē cātabroꝝ p auarigios & orgenemos fluens. Sansus & hic cātabroꝝ ē fluuius sonoro cursu cadens alcaria.
Saxum flumen est mauritaniæ p̄ter surrentinum promontorium ultra quod æthiopes incolunt.
Scalde flu. est galliæ apud belgas in mosam fluens.
Scaldisi flu. ē i arméta maiori haud lōge ab athiso oppido. Scirra flu. ē apud mauritaniā cesariēsem.
Scophtas flu. ē mioris asiæ bythiniā disterminās a galicia. Scultēna flu. est galliæ cisalpinæ seu emiliæ inter bononiā mutināq̄. fluens tendit in padum.
Scura ēt cisalpinæ galliæ flu. ē æque i padum fluens.
Sabetus ut qdā dīt cāpaniæ flu. ē apud neapoli. qué ego uidisse nō mēini nisi is sit riuus potius q̄ e paludibus sub mōte ueseno iter radices eiusdē mūris atque neapoli i mare effluit inominatus nec alterius nedum aquæ sed nec uestigia usque apparent.
Sebonitides fluuius est galliæ.
Sellius messaloꝝ ē flu. a quo Selinis denosata ciuitas plurimo abūdat apio. Credo ubi messaloꝝ scripsi: dici uelit messaniorum quum per quosdam claros uiros hunc esse fluuium manifestum sit.
Selliens fluuius est epyrrhi.
Sena flu. ē i littore adriatico iter sapim & ausidū: hūe ego arbitror apud senogalliā fluere. tū nō assero.
Sequana flu. ē galliæ a belgicis celtas separās secatq̄ i partes parisium & leuteciā periseoꝝ insulam facit.
Seniris minoris asiæ fluuius est inter bithiniā current atq̄ galatiam.
Setheries fluuius est scytharum haud longe a promōtorio crimora.
Sethis persarum est fluuius per carmanios fluens.
Seurus in extremo uersus siciliā brutiorum fluu: est:
Sexus fluuius est apud menubam.
Siburus flu. est italiæ pōtão sinui atq̄ oppido ꝓpiquus
Siciliensis fluuius est apud sogomam.
Sasus fluuius est pasꝝ arbitror ubi macedonum portus & alexādri araæ sunt.
Siganta flu. est scytharum apud agniticā regionem.
Sicranas flu. ē iudicio meo parum quū in promōtorio quodā sit ubi macedonū portus & alexādri araæ sūt.
Sidenus fluuius est apud sidonos eoq̄ alluitur oppidum balemonium.
Sideus flu. est mari hircano ꝓximus. & maziti fluuio
Sicoris flu. hispāiæ ē iuxta ilerdā iter surdonū gētes effluens. ab hoc se denominatos aiunt sicani quia de siciliam seu ausoniam priores uenere sul.
Sigota seu sigoton fluuius est indiæ ex caucaso prorumpens & in gangem fluens.
Sigrada fluuius est minoris asiæ ex didimo fluēs mōte: & propinquus marso.
Silarus fluuius licaniæ salerno ciuitati ꝓximus quæ & ab eo creditur nuncupata.
Siler uenetorum est fluuius de montibus exiens tarusinis: & Tarusium ciuitatem. alluit.
Silis fluuius est prægrandis adeo ut ab alexandri macedonis exercitu creditus sit tanais hūc quū scythæ omnes silim uocent: bactriani soli laxatem noīat.
Silus persaꝝ flu. est ex susianis descendens mōtibus
Simetos flu. est siciliæ iuxta quem ex matris aluo passi iouis filii excerpti sunt: & usque ad tps partus in fossi: haud longe ab urbe catinensi in mare effluit.
Simiberus flu. est p catāoniā cappadociāq̄ decurrēs.
Sinope fluuius est symbero propinquus.
Simois flu. ē ex ida troiāo defluēs monte sub iliōe decurrens ꝓpe mare mixtus xāntho facta palude apd sigeū ꝓmōtoriū i mare cadit nobilitatus qdē carmie poetarum & Aeneæ troiāi natiuitate nam apud eū aiunt illum Anchisi Venerem peperisse.
Singilis hispaniæ fluuius astigitanam coloniam alluit: nauigabilis ab ea eo usque quo beri miscetur.
Sinneus flu. est hiberniæ: ex lacu maximo Conantiā Momoniamque regiones disterminante prorumpens. Et quum inter cæteros insule obtineat principatum non uno contentus alueo in duas effunditur partes: quarum una uersus austrum tendens chilesonensem alluit ciuitatem & complectitur limericū distinctisque meatu duabus momoniis Brendanis cum ingreditur oceanum reliqua uero in arctoum iter arripiens mediam & ulteriores Vultoniæ partes a Conantia segregans in oceanū labitur boreū.
Sinnus syriæ flu. est lyco flumini atque oppido isso: quod & Alexandria dicitur uicinus.
Sirapus lucanie fluuius est.
Sirnus thraciæ fluuius est cadit in hebrum.
Siris fluuius est faucibus bosphori propinquus.
Sirius flu. est minoris asiæ iter bithyniā & galatiam.
Sirus fluui. est italiæ apud brutios seu salentinos in quo quicquid ieceris cito saxeo uestitur cortice.
Silius flu. est germaniæ in oceanum emergens.
Sitecus flu. est siciliæ haud longe a catina ciuitate.
Sitrogradus in sinu pertico seu persis propinquus.
Siurus fluuius est hiberniæ ex blagniæ montis radicibus profluens: & per archiphimam & tribratiam funditur: atque apud gaucefordiam a mari susceptē
Slana & hic hiberniæ flu. ex eodem monte prorumpens: sed per gueissefordiam cursum agens.
Slicheius & æq̄ flu. ē hiberniæ p chenelcuniā exiēs regionē. Soban flu. est africæ nili pars.
Sodinus flu. apud persas est clarus.
Sorobin hispaniæ flu. est in hebrum seu in supronē seu alterum ex alueis eius megitur.
Spgetus graecie flu. ta umacis atq̄ hippate oppido ꝓpiquus. Spchius thessalie flu. ē cuius in fauci bus termopilarū angustie sunt: i pegasum exit sinū ea quo argonaute colchidū petentes soluera nauē: huic spchio si fdiisset. uouerat comas suas achilles

Spion fluuius est haud longe a Roma.
Stenos flu. est thraciæ cui mauronia adiacet regio & nemora zone q̄ orphei cythare cantum secuta sunt.
Straga pfarum est fluuius uehementia niuium adeocōgelascens ut more solidi saxi. uiā præstet euntibus.
Straor fluuius est ex caucaso cadens citra siderim fluuium in hircanum mare.
Strimon thraciæ flu. ē in hemo mōte natus: macedoniā diuidēs a thracia: hic in septē ut aiūt diffunditur lacus. atq̄ coartatur ripis. uel cursum dirigat. cuius i marginibus dextro a latere thraces dēsaletæ & medilapides hītant. alueo āt diggeres atq̄ bessi multo cogit gelu.
Subi fluuius ē cessaoniæ regionis ubi colonia theracō a scipionibus olim condita ut a pœnis carthago.
Subulus flu. est occiduæ africæ. nauigabilis atq̄ egregius defluēs præter coloniam bonafam.
Suero fluui. est hispaniæ in eum hiberi alueus. qui supranensis dicitur: defluit.
Sura pfaꝝ flu. ē cui iminet oppidū susis menōis ut aiunt opus. Suria flu. pfarum ē. & ab ea suria oppidū eidē imminens. ubi phasi colchorum miscetur fluuio.
Surgis flu. est in neueis cuius in exitu oppidum ab eodē denominatum.
Suthui fluui. ē numidiæ a meridie trahens originem.
Absus seu tarsus fluuius est epyrrhi inter apollōniam & dyrrachium.
Tader fluuius in tarraconensi prouincia carthaginensium rigans agrum.
Tagus hispaniæ flu. est. aureas ut ferunt habēs harenas & ob id insignis plurimum quē a carthagine hispana: cui proximus oritur. denominatum qdam dicūt qd ego non credo. Huius i marginibus segobricēses celtiberę caput capetani atq̄ toletani insident nec a betula lōge funditur in oceanum prope ulisyppum mergitur.
Tageta secundū quosdā laconiæ flu. est in quo uetusto more lacones frigore aquæ filios durare cōsueuerant
Talander seu talandrus flu. est italiæ inter heracleam & metapontum ciuitates brutiorum seu salentinorum.
Taliamentum fluuius est Venetiarum concordiæ colo niæ propinquus nec ab aquilegia longe distans.
Tamaris fluuius est scytharum: apud archos populos: ponto uicinus. & ut placet aliquibus a tamiri scytharū regina denominatus.
Tamesis celeberrimus britannis est fluuius ab intrinsecis insulæ ueniens: & in oceanum cadens. nauigiis mediterraneis incolis accommodus est.
Tamuda fluuius est mauritaniæ nauigabilis cui & tamuda oppidum fuit supra impositum.
Tanager fluuius est lucaniæ.
Tanais borealis ē flu. ingēti cognitus fama. nā quū a tanao olim scythaꝝ rege denoiatus sit ex ripheis montibus sub arctoo prūpens pcipiti cursu tēdit i orientē. & postq̄ diu oberrault. uelocitate sua pugnās ne frigoribus cogat in glacię. i occiduū uertit multas sarmatum atq̄ scythaꝝ irrigās natōes. nec diu ante in meridiem mergitur q̄ a palude susciplatur meōtide: q̄ adeo late lōgeq̄ ampliat ut pgrandis ab ignaris mōs arbitretur sinus. quā meotici aliserni. serei. citigni. pfidiani. aliiq̄ incolunt populi. inde tū cursu suo europa ab asia separata in pontū Euxinū iuxta theodosiā urbē ingreditur. huius in ripis apud robostoros terminū aiunt itineris.
Alexādri macedōis aris ab eodē ipositis fuisse signatū.
Tanam fluuius est africæ.
Tanatus flu. est galliæ cisalpinæ in padum tendens.
Tanatis flu. est messiæ oppido piranæ propinquus.
Tapsus fluuius est africæ iuxta rusicadem.
Taras fluuius est adriæ.
Tarus flu. ē galliæ cisalpinæ. ex apēnino in padū fluens.
Tabellicus flu. ut nōnulli dicūt sanctouensium. ego aūt credo qd asiæ minoris haud longe a marsia fluuio.
Taurominius fluuius est siciliæ inter syracusas & messanā. a quo oppidum taurominium dictum. quum aliter euseboncora appelletur.
Taurus flu. est minoris asiæ. propinquus pamphiliæ.
Telaulus fluuius est liburnorum.
Telis fluuius est sordonum.
Tembroglus fluuius est phrygiæ seu misiæ in sangarū fluuium decidens.
Temedius flu. est ioniæ q̄ a glauco susciꝑitur fluuio
Thodorus flu. est hyberiæ. auri fectū plurimum ferens
Terbis fluuius ē arabiæ per gurdiachos & alanos fluēs cadit in tygrim.
Tespontia fluuius butroto oppido propinquus in ambrachio sinu.
Teresas fluuius ē siciliæ nō longe a biterme colonia
Teria siciliæ fluuius catinæ proximus ciuitati.
Teriodes fluuius est nascens in campis scythicis. & i caspium cadens mare.
Termus flu. est umbriæ. alii dicunt q̄ de mōte tauro nascitur. forsan alius est.
Termodon flu. ē apud calibes paphlagōibus proximus haud lōge a themiscuro oppido. huius qdē ripæ ab amazōibus diu habitatæ fuere. & iō mazonius ab aliquibus uocatus ē. nā & labitur ꝑter radices amazonii mōtis. alii dicunt thraciæ fluuiū fuisse. Quidā in sinu smirneo. miror. Forsan alii sunt eodem noie nuncupati. Is quidem a colchis diuidit amazonas.
Tersos fluuius est colchorum agniticæ regionis.
Tybris flu. ē italiæ cui pituraꝝ rerū sub romanis ducibo uidisse gloriā cōcessum est. hic i apænino nascitur paulo altius q̄ nostre Arnus. & descendens primo tusciā: ab umbris disterminat hinc perusio inde Assisio postergatis etiam pluribus auctus fluminibus. Veio iā omisso Romā rerū dīam in pres diuidit duas. & apud hostiam separatis ætruscis a ueteribus latinis tyrrheno: miscetur mari titulorū multitudine insignitus. Huius ātnois quom antea uetustissimo uocabulo albula dicere tur. multiplices prisci reddidere cās: quas ego q̄ solus habuerit impiū. & pæpe pcioso martyrū sanguine coloratus sit. dixisse nō pigebit. & q̄ ꝑter hoc hūerit noia supaddam. Opinio igitur uulgatior ē hunc a tyberino rege albanorū casu i eodem summerso ex albula tyberim noiatum. eūq̄ eius dixere esse sepulchrū. Sūt q̄ dicant lōge ante hoc illi nomen impositū asserentes regē quēdā fuisse tuscorū cui tiberis nomen erat. q̄ quū pyratica infestaret mare. seu ui. seu aliter nō dicunt. hūc alunt eū in fluuiū fuisse demersū. ex quo illi tybris nomē appositū: Alii uolunt a Tebri quodā uicino ueiētū Regulo tebrim fluuium primo appellatum. Nōnullis placet eū dictū a Tyberi rege aboriginū iuxta eū dimicando interēpto q̄ forsan his fuit. quē alii alūt a glauco seu a taditico minoris regis filio ibidē occiso. Quidā uero q̄ a cædibus regū lōge aliā rōnem conātur ostendere cur tybris ex albula uocitatus sit dicentes uetustissimis temporibus Athenienses a syracusanis siculis fugatos. ex quibus cum ingens multitudo captiua

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

effet: oĩs a syracusanis ad effodiendos mõtes & munimẽta addere ciuitati exposita ẽ. ac ide co.cta ad fossã itrinsecus pagẽdã que admisso flumine repleta munitiorẽ reddidit ciuitatẽ q̃ fossam eo quod pœna & iiuria hostium supatorꝫ facta sit ybrim uocauere diu. Demũ quũ ad Italiã transfretasset. & eã partem ubi postea Roma condita ẽ tẽuisset. & usque rutulos & ardeam q̃re a poeta dictũ ẽ fines usq; sicanos. Albulã fluuiũ ex parte una loco munimẽti habẽtes ut fossam apud syracusas habuerãt fluuio nomẽ ĩposuerunt. qđ ante Syracusanæ fosse dederant. & eũ addita ĩ pricipio. T. uocauere tybri. Varie qdẽ. sed ĩpossibilis nulla. q̃ potior lectori uidebitur. illã pbet. Fuerũt pterea ẽt post cõditam romã & alia q̃dam fluuio noĩa. nã & ab aliq̃bus Rumon apellatus ẽ q̃si ripas ruminãs & extẽdens. & ĩ sacris Serianus a põtificibus dicebatur. & nonnulli ĩparte urbis illũ uocauete Tarantum ad quẽ Valesius rusticus a familiaribus pro salute filiorum obtinenda missus est. & araditis patris atque pserpinæ comperta obtinuit qđ petebat. Sic autẽ uocatus est. eo quod ripas terat. Est præterea aliquandiu nauigabilis & potui accõmodatus totus & de eo ista sufficiant.

Ticinus fluu. est galiæ cisalpinæ ex urbano lacu pcedẽs adeo limpidis effluit undis ut ẽt minimi calculi intuenti pfũdum aluei nõ abscõdatur. Alluit ẽt riciniũ q̃ & papia olim nobilissima ciuitas & longobardorꝫ regum regia. Trahit prætera ut fertur aureas harenas & pisces optimos nutrit & potissime thimolos. Pado postremo miscetur in signis clade .Cn. Scipionis .& Hannibalis pœni prima post superatas alpes uictoria.

Ticis fluuius est ex pyrrheneo monte ad. Clodianum rhodam hispanorum oppidum.

Ticius fluuius est apud arsiam liburnorum gentes: non longe ab aquilegia.

Ticius fluuius est fusus a monte prãdaso & pergamum clarissimum asiæ oppidum preterfluit.

Ticra fluuius est hispaniæ propinquus emporeis ab hispanis græcis atque Romanis mixtim habitatis.

Tiphernus fluuius est Italiæ. larino & Ditorinæ oppidis propinquus. nec a gargano monte remotus.

Tygris Armẽiæ maioris flu. toto orbe cognitus. Nã 'a nnis unus ex q̃tuor paradisi delitiarꝫ exeuntibus affirmaĩ. Is tamẽ secundũ alios ex Panchoatra mõte e fonte cõspicuo hispãiæ loco q deges appellatur pmo o terris euomitur nec qdẽ totus. aut uelox. qnimo tarde effluẽs Diligito appellatur At quũ mœdorꝫ fines attigit repẽtinus factus Tygris nomen assumpsit. sic. n. sagittã uolucrem medi uocant. nec diu & cõperto aritissa lacu cursuque seruato uiolẽtus & iteger atque discolor p illum effertur adeo inamicabilis lacui ut ex eis quos gignit piscibus nullũ suscipiat. nec ex his quos ipse fert aliquẽ lacũ intrare pmittat quẽ postq̃ priit facto tauro mõte obuio antro montis immergitur: & per latebras mersum ĩ aduersã panem uluas & purgamẽta plurima secũ trahẽs effunditur apud lacũ: q Zorãda seu zomada appellatur, oĩa demersa ferẽs factusque iterꝫ fluui: lacũ cui tepidis nomen ẽ trãsiẽs ĩ cuniculos mergitur iterato & postq̃ .xxv. M. pas. occultus excurrit: tertio redditur terris ĩ regiõe sophon circa nimpheũ adeo p pinquus arsaniæ fluuio in regiõe arthẽi ut quũ quacunque ex cã itumuerit seruatis sibi q̃sque undis suis cõfluẽant una cuius rei testimonium lenior Arsaniæ cursus: qui mox diuisus euphratẽ iter dirigit relicto tygris:

Qui susceptis ex armenia claris fluminibus parthẽios: agnices. phoriões arabas oreos. adiabenesque disiũgit &. ut asserũt aliqui Niniuẽ ĩ ptes diuidit .& Mesopotamiã faciẽs lustratis radicibus mõtium coridriorꝫ circa Apamiã. Seleuciã. atque babyloniã. xxv. Mi. pas. ĩ alueos diuisus duos fũdit. quorũ unus quẽ meridiensem uocant seleuciam atque messenem alluit ãt ĩ septẽtrionẽ uersus cãpos caucasi irrigat: & ubi ĩ unũ redierĩ alueũ tygris dictus ẽ Idaspẽ nobilissimũ flumen recepit atque coaspem ex mœdia. ide iter seleuciã & caldiacos lacus descẽdit. quos una secũ auget Euleus flu. eosq̃ dicũt aliqui eufratis hostia. Verꝫ quũ hoc lx. Mil. pas. ampliauit uasto effusus alueo dextra Carnicis oppidi pficũ ĩ mare defertur. Nec uno tamẽ hostio sed pluribus miscetur eidẽ: nam uni dr̃ artoh alteri fussiene. tertio septentrionali barbetasse insidet oppidum. alii uero dicunt hunc Rubro infundi mari.

Timatus fluuius est Misiæ in quem solum aiunt lapidem quem toticulum apellant repeiri.

Timauus uenetorꝫ flu. ẽ concordiæ atq; tergeste oppidis pximus Ex mõte qdem grãdi p .lx. ora effusus amplissimũ ante alia fontẽ facit ex quo uno tandẽ exiens alueo ĩ adriaticum fũditur mare ĩ sinu tergistino Fuere tamen qui putauere hunc fluuiũ apud antinoridas. eẽ & ex euganeo monte fundi. quod falsum est.

Timbra fluuius ẽ troianus ĩ Sangarium flumen exiens penes quem templũ erat Apollinis qui timbreus a flumine denominatus est Verum alibi dicitur a Tymbra herba qua locus abundans est in hoc templo per insidias a paride Achilles occisus est.

Tipnis fluuius est occensi ciuitati propinquus.

Tira fluuius est macrocẽis montibus propinquus. oppidũ eiusdẽ noĩs in ripis habens. non amplius longe a seudo scomo histri hostio. c. xxx. M. passu.

Tyrus fluuius lyburnorꝫ est. iadræ colõiæ propinquus

Tyrus fluuius est armeniæ Ego puto quem supra cyrum diximus eo quod proximum cambisi dicant esse. Sed in hircania & icythia illi sunt.

Titanus fluui. est. mesiæ a quo & ciuitas denominata est

Titaresus flu est ĩ pnneũ. fluuiũ effluẽs nec recipitur tamen. hunc supra orco uocauimus. & quia ibidem de eo. & post hæc ubi de peneo dictum est. sufficit.

Togisonus fluuius est uenetorum ex agis patauorum in paludes quas padus & athesis fecere effiuens apud brundulum in adriaticum mixstus cadit.

Tobus fluui. ẽ caucaso mõte ruit & p suauos deffluit

Tonat sabæorum est fluuius.

Torius alias torin fluuius est hispaniæ ualentiæ saguntoque propinquus.

Tormaidon siciliæ fluuius.

Tormeniũ flu. ẽ nauigabilis. circa quem pariræ & iotiphagi deinde sunt haud longe ab Alexandria: quã alexandri macedonis iussu constituit leonnatus.

Tragodites flu. ẽ ægypti. Arsicẽ ciuitatem pterfluit. quẽ ptolemæus philadelphus a se ptolemæũ appellari iussit

Tarsimenus lydiæ fluuius est.

Trebia alias treuia fluuius est galliæ cisalpinæ haud longe a Placentia ciuitate ex apœnino in padum fluẽs. nobilitatus secũda uictoria Hannibalis pœni & clade .L. Sempronii consulis.

Triopolo q & assolus flu. ẽ iuxta albomagarensium.

Tripolis fluuius cui socitæa oppidum proximum & tripolis supereminet castellum.

Trisorcas fluuius est colchorum apud basiles: & senastopoli castello ppinquus.

Tritinobelũte flu. est cãtabrorũ deuales cigẽs & decium

Triton flu. est africæ ad philenorꝫ aras ex palude uasta cui & triton nomen est. memorabilis aduentu primo in terras mineruæ. ut incolæ ueteres credidere.

Trito flu. est altera supiori secũdũ quosdã in campis nascitur dardaniis & in ægeũ effluit mare.

Truẽtus fluuius in adriatico littore hodie picenos separans ab aprutinis cui esculum oppidum supereminet. & firmum picenum propinquus est

Tubero flu. est p deserta æthiopiæ iter cieres pulueresque potius q̃ ripas solidas in rubrum effunditur mare.

Tucia flu. est non amplius .vi. mil. pas. ab urbe distans

Turbidus ægypti flu. est ab ægyptis segregans philisthinos. Turia flu. ẽ hispaniæ. Valẽtiã parua iteruallo præterfluens. & in supronensem hiberi sinum decidit:

Tusca flu. est numidiæ haud longe ab hipone regione.

u Ada fluuius. est mauritãiæ citra montes. quibus septem fratres nomẽ ẽ cui rusigada & Siga paruæ urbes propinquæ: & portus cui ab amplitudine magnus cognomen est

Valdasus fluuius est pannoniæ non ignobilis. in danubium fluuens. Vallus phrigiæ fluuius ẽ

Vãdalicus flu. ẽ ab extrẽis erũpẽs galiæ a quo denoĩati sunt uandali populi in ripis habitãtes eiusdem.

Varianus uenetorum ẽ flu. & labiĩ apud anaxum.

Verraga flu. cuius babilonii margines ĩcolunt. cadẽs in uarrogã. Varroga & hic babyloniorum fluuius

Varus fluuius ẽ grãdis ex alpibus fuẽs ultra niceã galiã trãsalpinam a cisalpina seperãs uetustissimus Italiæ terminus. Vaterus flu. est apud cappadocas claricæ oppido ppinquus. Varisius fluui. est apud forotuliensẽs

Vaternus flu. ẽ ex agro fori corneliẽsis in padũ defluẽs quem hodie arbitror saternum uulgo uocent.

Vduba flu. ẽ hispaniæ ĩ regiõe lergaonũ ppinquus saguto oppido fide ĩ tegra ĩ romanos socios clarissimo.

Vebar fluuius est apud extremas indorum syluas quem penes nascuntur elephantes plurimi.

Velo fluuius est celticus cognominatus apud celtas: & promõtorio celtico propinquus.

Vestigia flu. est in extremis Italiæ uersus siciliã: haud lõge ab eo loco ubi iã dudum caulon oppidum fuit.

Vfens fluuius est galiæ cisalpinæ: inter quem & athesim fluuium hisesones habitauere: qui. Romanos apud Alliam expugnauere qui ex alpibus cadẽs fluit ĩ padũ.

Vfens alter a superiori fluuius est uolscorum haud longe a terracina tyrrhenum defluẽs.

Virdus fluuius circa Augustam fluens.

Virdus fluuius a picenatibus. diuidens aprutinos & in truentum cadens. memorabilis. eo q̃ eius in ripam: quæ ad picenates uersa est. iussu Clementis pontificis summi. ossa olim. Mamfredi regis siciliæ. quæ secus Calorem beneuenti fluuium sepulta erant absque ullo funebri officio diecta fuerunt a Consentino consule. eo quod fidelium cõmuniõe priuatus occubuerit

Virbius flu. est laconũ apud quem sunt q dicãt hyppolytum equis tractum arte æsculapii medici uitam reuocatum & ob id postmodũ uirbium a flumine noiatum.

Visera fluuius est germaniæ.

Viscilia seu uinculus uel uestilia fluuius est germaniæ: & Dacis propinquus tendit in oceanum.

Viuleus Dyrrachii fluuius est: exquo dirrachio ministrantur aquæ.

Vmber flu. ẽ grandis albaniã a loegria diuidẽs sic noĩatus ab umbero quodam in eum locrini iussu deiecto.

Vmbro fluuius est tusciæ nauigabilis inter uadas uoliternas & populoniam etruscorum uetustissimam ciuitatem in tyrrhenum effluens.

Vogesus fluuius est Ligonensium ripas corrodens.

Vontiãus flu. ẽ Italiæ: adriæ coloniæ aputine propiquus

Vrbanus fluuius est pannoniæ non ignobilis in danubium effluens haud longe a taurino.

Virgis flu. est germaniæ clarus: & in oceanum fluens.

Vsariensis flu. est haud lõge ab ansaga atq; nabale.

Vulturnus flu. ẽ in samio oriẽs & rapidissimo cursu uoluẽs saxa p cãpaniã labiĩ. Capuãq; olĩ potẽtissimã ciuitatẽ alluit. & in tyrrhenum haud lõge a cumis mergitur.

x Antus: quẽ scribunt xanthus auctores. fluuius ẽ ex ida monte secus ilionem defluens. longe maior fama quam undis: hunc incolæ uocauere camandrum: qui Symoenti iunctus facta palude quã palescamandrum dicunt in propontidem funditur.

Xanthus alter a superiori fluuius est per lyciam fluens a quo & ciuitas nominata.

z Arotis fluuius est persarum. cui propinqui sunt dilimontani populi bitumen arte perficientes: in persicum autem sinum exit hostio imperitis difficili.

Zelia flu. est propinquus lampsaco oppido qđ ante pitulisa dictum est. insigne incola priapo.

Zitas fluuius est thraciæ dionysiopolim crimos ante dictam alluens.

Zebetis fluuius est hircaniæ in qua nemus est umbrosũ altissimis arboribus & in eois oritur suis undis pingue faciens solum. qui postq̃ aliquandiu iter fecit interueniente saxo in partes diuidit du:s æque dispẽsatis aquis & præceps inter saxa cautesq; uallium discurrens terram subit. & .ccc. stadiis occultus elabitur & quasi ex fõte nouo protumpens iterum exit in terras: nec diu & ĩ Ridagium fluuium cadit. & q̃ idem esset qui & superior: Alexander macedo experientia patefecit: nam quũ iussisset ĩ superiorẽ cauernam duorũ cadauera proiici. ab his quos præmiserat: ad exitum emissa fuisse compertum est.

Zonus septẽtrionalis est fluuius cui attiaci & amarbi & isani populi propinqui sunt. Finis.

De Stagnis & Paludibus eiusdem tractatus alius.

e T si nõnunq̃ e stagnis atq; paludibus oriri flumina: seu effluere testentur monumenta maiorum: ut plurimum tamẽ exundationibus earum stagna paludesq; fieri certissimum est. Quãobrem postq̃ expediuimus. quæ de fluminibus dicenda uenerunt. De stagnis & paludibus congrue describemus. Sane quia aliqui putauere paludem & stagnum idem. eo q̃ indifferenter unum ponatur pro reliquo. & persæpe pro lacu: & quod longe inconuenientius ẽ: a poetis larga eis concessa licentia: pro flumine: quos ẽt nõnunq̃ qui soluto scripsere stilo: ampliatis sibi legum fimbriis imitati sũt. Anteq̃ ad ulteriora progrediamur idem paludem stagnumque non esse mõstrandum ratus sum. palus igitur aquarum quædam lata conuẽtio est. ut sæpius altitudine carens: sese ultra citraque mouens prout & ipse q fecit fluuius quacunq; ex cã minuitur uel augetur. q̃s utplurimum in mediterraneis: atq;

VNiVERSIDAD DSALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

depſſis locis fluuiorum exhuberat oē fieri cōſpicimus. Stagna autē ſertes ſunt aquæ. q̄ a ſtādo ſibi nomē oceu pauere. q̄ nuſq̄ alibi q̄ ſecus maris littora uidimus ipleri æſtu maris obſtante. & i cōtrarium nitēte. ne fluuius in ſe totis uiribus effluens ingredi poſſit libere: ex quo aduenientes aq̄ cōtinuo ut ripas excedant. & inde pſiora loca ſi ſint amaris imixtæ atq; regreſſu cōtēdant ne ceſſe eſt & ocioſæ cōſiſtant. & cum ſint ſimplices aq̄ paludum. ſtagnoq; marinis imixte ſunt ſemp. Alunt paludes quos ſecum effert fluuius genitor piſces. ſtagna inlectos unda marinos nutriunt. Putreſcūt ſtagna ſæpiſſime. cū raro paludes. & eſto ambo nebulas auraſq; exhalēt peſtiferas. ſemp ſtagna letiferas. adeo ut ſatis pateat aliq̄n apud paludes ſeu ſaltē apud aliq̄s tolerabilio rē aerē eē. cum apud ſtagna nunq̄. Et hō circa fluuiorū fauces tetri pallēriſque coloris icolas & aduerſa ifectos ualitudie ſemp cernimus. qd uerbis imoror. Profecto nō idē ſunt. Sed qa fere eodē gignuntur mō. & p eiſdē habētur opione uulgata. A cōſueto alphabeti ordie nō deuiantes. eo pſtante. q undis impat atque uētis inuicē tractabimus de ambobus. & ab Acheruſia palude quæ plus cæteris pfunditatis habere uidef ſumemus initiū.

Cherufia campaniæ palus ē. phlegeis cāpis cumiſque euboicis propinq̄. quā ego puto ab exundatione fluminis aceraq; initium ſumere. & i
a bribus aucta cum unde effluant nō ſit inter Capuam & Auerſam ciuitates ꝑpatentia plana. uſque ꝑpe cumas diffundi. & inde acheruſia noiata. Aeſtate tñ areſcit. cū hyeme abundantiſſima fit aquarum. Hanc ſunt qui fabuloſe dicant in ſtigias paludes diffundi & ab Acherōte fluuio Acheruſiam nuncupari.

Ambratia palus eſt achaiæ. ut aiunt aliqui.

Artiminia ſtagnum dicitur minoris Aſiæ olim pomiſio. monti propinquum. atque iuxta miletopolim ciuitatē ex quo aiunt effluere Erranda cum fluuium licum ātea nominatum. aſiam bithiniamque diſterminantem.

Aſia palus eſt. ut quidam dicunt. Lydiæ caiſtro propinq̄ flumini: circa quam iter alias aquaticas aues grues plurimæ conuerſantur.

Aueringū ſtagnum ē regiōis Auerigæ. & ab ea denoiatū de quo mirabile quoddā ſcripſere priores. aſſerunt aūt q̄ ſi cōtingat aliquē p ſtagnū naue uectū aliqd ignominioſum in ſtagnum dicere. repente ſtagni aq̄s turbari: quaſi indignātes & tāta tempeſtate moueri utdemergatur atque periclitetur q ob locutus fuerat neceſſe ſit
b Iſtonium ſtagnum ē thraciæ inter ſpchiū ꝓmontoriū & Maroniā regionē. a quo & Biſtōes thraces appellati ſunt. prope qdē illi eſt albera ciuitas. fuitque oppidum ingēs tyrida Diomenedis regia apud quam conſueuerat hoſpites dare eqs in cibum.

Bobrida ſtagnum eſt græciæ.

Bobē ſeu bebē palus ē græciæ & ut ſatis pcipi pōt cū cercinio ciuitati propinqua ſit. eā Macedoniæ ꝓximā eſſe.
c Amandræ ſeu paleſcamandræ ſtagnum eſt troadis: haud lōge ab Ilione. ſecus acheorum portum: qd quidē facit Xāthus & Symois fluminа abida uenientia atque illud agentia.

Camerina palus eſt Siciliæ Syracuſis propinqua. q̄ ante heſperia dicta eſt q̄ quum deficcata ſemel accolis peſtilentiā intecliſſet. cōſultus Appollo an eā pœnitus auferrent prohibuit. Qui quum neglexiſſent. eſto exhauſta palude peſte carerent: ex ea tamen parte oppidi q̄ tura aquis paluſtribus eſſe conſueuerat: ab hoſtibus captum eſt. & ſic nō obedientes pœnas dedere.

Caprea palus haud lōge a Roma eſt apud quam cōcionante Romulo romanorum rege exorta tempeſtate a patribus occiſus eſt & in eandem deiectus.

Caralires aſiæ palus eſt inter campos idenſium & caulam amnem atque mandrapum ciuitatem torpens.

Cendebera palus ē ſyriæ: quā nonnulli candeā. hæc ſub radicibus carmeli mōtis ptolomaidi Claudii Cæſaris coloniæ propinqua quielcit emittens bellum fluuium.

Celaunium qd celonium quidam uocāt ſtagnū ē ſiciliæ ferido odore amouens proximantes.

Ciane ſiciliæ ſtagnum eſt non lōge a ſyracuſis. hoc nympham Cyanē proſerpinæ ſociam finxere poetæ. q̄ quū uellet rapinæ Plutonis obſiſtere. & ſpreta nequiret lachrymans in ſtagnum uerſa eſt.

Ciphiſis argiuorum ſtagnū ē: illi ciuitati propinquum.

Crines ſecundum quoldā palus eſt. a qua & appollo qa ibidem colatur denominatus eſt.

Cumerie paludes ultra taurorum ſunt clauſtra.
d Euitū ſtagnū qd ante deultoniū dicebaſ i regiōe aſcithe ē riſaſto fluminі atque ameldeſo & phiſnopoli oppidis boſphoro propinquum.

Diane ſtagnum apud ſcythas eſt. quod penes diana colitura. a qua denominatur quum & ipſa a ſcythis ſcythica nuncupetur.
e Liæ paludes ſunt in calabria: haud longe a paliuro. quibus ineſt uelia oppidum ab eis. u. ſup addita nominatum.
f Idem apud indos ſtagnum ē. Cuius i aqs q̄tum cunque leue ſit nil natat: ed mergitur omne.
g Andis palus eſt apud ſcythas callipidas. Ex qua hyppāus fluuius egreditur. Quāobrem incolæ matrem fluminis paludem uocant.

Gelonium ſtagnum eſt fetens. ut ſibi quemq̄ fieri proximum non permittat.

Geneſciret eſt galileæ ſtagnum in tribu zabulon. cui ſup iſidet magdalum oppidum Mariæ magdalenæ. hoc ſupra lacum diximus.

Gigeum ſtagnum eſt miſiæ. in latere moli mōtis propinquum pactolo flumini. & lidiæ ciuitati.

Glanes tuſciae palus ē ſub cluſio ciuitate. quā ſupra fluuium diximus. & ibi plene de eo.

Guferi ſta. ē britāniae a gulfero denoiatū rege. ea in ptē q̄ i gallīā itur. i quo quū pmittunt piſcari q uolūt piſcīū abundantiſſimū ē. ſi arceatur cōfeſtim ſuccedit pēuria.
h Rie ſtag. ē qd & lacū aliq noiant. Ex quo talem ueteres reliqre fabulam. Iriem mulierem fuiſſe dicunt. & cycni matrē q̄ quū uidiſſet filium i auē ſui nominis tranſformatum. adeo tulit ægre. ut flendo & ipſa in ſtagnum ſui nominis mutata ſit. & ſic filiū ſuis oblectat undis.
i Angelinū ſtagnū ē hyberniae denoiatū ab altero filiorum Batolaui filii Serae de ſtirpe iaphet primi hitatoris iſiulae cui nomē fuit languinus.

Lacerna ſtag. ē. puiciae narbonēſis i agronem uſenſium in quo olim mirabilis. annua piſcatio uideri cōſueuit. Aiunt qdē in eo delphīes q̄ſi ex compoſito ſocietate cū hoibus facta piſcari. Nā quū innūerauis mugilū in ſtagnum alatur. & ſtatuto tpe ut eos natura docet: expectata aeſtus maris reciprocatiōe. arctum ſtagni hoſtiū conētur exire retibus nō pōt pōderoſe multitudini obuiari. quum exeuntibus etiā reciprocum faueat mare. Sed adſunt opportūe piſcatoribus fautores delphines

In tpe igf exitus mugilū a piſcatoribus cognito ad ſpectaculū tam pulchri certais oīs citatis multitudo concurrit: & obturato qbus poſſunt hoſtio expectāt mugilū motū: quos quū uidēt ad exitū ꝓparari clamoſ ingēti ſublato ſymo ſymo uocat multitudo oīs. Verū delphīes exalto ſi faueat aglo confeſtī audiunt. Si uero auſter paululū tardius clamitātiū uoces ſuſcipiūt & . eue ſtigio acie facta i cōſpectu hoſtii ſtagni uēiūt nō aliter q̄ ſi pgrediāt ibellū qbus uiſis ſtati territi cōſiſtūt mugiles. Tūc piſcatores retia iactant furciſq; ſuppoſitis adiuuāt: qbus ipediri delphīes nō curāt trāſeūteſq; nōnū q̄ aliq obſtacula a piſcatoribus appoſita hoſtio adeo ſē ſim iter naues piſcātiū enatant ut i nihilo quē q̄ ledāt & ſi cōūigat ipetu mugilū ab aliqbus: ut fit ſaltu trāſilire retia. a delphinis itirimūf & ilico ſola tūc taliū occiſiōe cōtēti eis omiſſis ad officiū redeūt: donec iter retia mugilū multitudo oīs trepida a piſcatoribus capiaf. Quo pacto nil āplius ea die q̄ quos occiderit mugiles i cibū capiūt. Piſcatores āt ne ſuo fraudem delphīs labore: illos aut piſciū aut ſtritu panis & uini faciunt contentos.

Laurentia palus ē iuxta alpes ſub ueſulo ligurіæ monte.

Lerna archadiæ fuit palus poetarū nobilitata carmibus
hāc hydrā ſeptē hēntē capita finxere poetæ & ex dānis multiplicātē ſuis & igne poſtremo ab hercule iterēptā. Q̄d ego peſtifeq; fuiſſe ſtagnū intelligo hydra dictum eo q̄ hydros grecæ aqua latie ſit q̄ auferre uolētes cōtigebat q̄ uno obturato hoſtio ſcaturigines exoriebant pluriæ: Veq; cōpto meatu aq̄q; pricipali eo qd deuolutionē alibi deſſicato ſtagnū ſeu paludē illā peſtiferam ab ſtulere. Licinia ſtagnū ē græciæ iter argos thebaſq;.

Lilligua ſtagnū ē i cōfinio galiarū ſiue cambriæ ſabio flumini ꝓpinquū Hoc æſtus maris igētes i modū uoragnis ſuſcipit atq; abſorbet: & mirabile dictu q̄tūcunque maris igurgitet. Solitos tñ imargies nō excedit: demū reciprocāte mari ſuſceptas euōit ūdas ripaſq; oēs aſpgit tegitq; & qd longe mirabile ē dum aſpſionē illā euomēs facit: ſi quē q̄ i ſe cōuerſū aſpexerit: uix euadit: & p raro cōtigit aſpius qn tractus ſubmergaf a ſtagno. in quē q terga detinēt uerſa: ēt ſi iſundātur oēs ab oī plcu lo ſunt imunes. Lumonoi ſtagnū ē igēs: i quo. xl. dcūt repiri iſulæ: quū totidem ſuſcipiat flumia nec ē exilis aliq̄ abſq; pcælſa rupe: i q̄ nidificatnr aq̄la & ſic quod iſule tot aq̄larū nidi ſunt: igenti clamore cūcta cōplētes

Egiſ ba ſtagnū ē i iſula taprobānes magnitudine i
m clitū ābitus qdē. cccl.xy. M.p. iſulas i ſe ōtinēs plures pigui pabulo lotas. Ex eo duo erūpūt flumia Paleſmūdus. i. & cydara i mare fluctia. Melſiagū palus ē apud germanos celeberria magnitudie. Meotis palus ē igēti fama cognita & magnitudie memorabilis ē. Hæc qdē apud ſcythas hēt ābitus ut qdā ſeſt. dcc. M. p. quū nuſq̄ ſex pedū altitudie ſupet. Cāſ a tanai ab aq̄lōe ueniēte quē iuxta theodoſiā urbē pē to concedit: gelu āt ꝑmiſ acri: adeo ut durāte glacie iter facile trāſmeātibus pſter. Eius ico lūt margies meoridi populi a qbus &. ipa nomē ſortita ē. Præterea & aliſerni ferei & q̄plures. Metia grādis ē germāiæ palus. Minturna palus ꝓxia ē miturnis i cāpāla a q̄ denoiata ē iſignis qdem. C. Marii fuga: Nā fugitiuus ex ea cœno plitus ab inſeq̄ntius ſyllāis militibus i aridā tractus ē. Murais ſtagnū ē arturi britonū regis uictoria clarę aiūt. n. ſcotos pictos at q̄ hyberniēſe ab eodē in hoc ſtagno obſeſſos i deditionē coactos. Mareotis palus ē apud quā uuæ naſcuntur albæ famoſæ a loco mareotides appellatæ.

Vthul ſtagnū ē iferioris mauritaniæ aut longe
n ab oceāo qd alii lacū dīt: in quo alabethe piſces coratini: ſiluri atq; crocodilli iuēiūf: qui quū nuſq̄ ꝑter i nilo repiāt. & eo q̄ obſeruatū ſit ſqualētibus mauritaniæ niuibus hoc ſtagnū & ide nilū excreſcere: creditū eſt ſtagnū iſtud nili caput exiſtere.
p Aduſa ciſalpiæ galiæ palus ē a pado flumine: ut ſatis ſonat denoiata: eſto ſint q illā dicāt fluuiū ut ſupra dictū eſt qd ego nomē puto uniculq; paludi a pado facte dicēdū q̄ multiplices ſunt ut ꝓtactū ē.

Paliſcoq; ſtagnū ē i ſicilla ſulphurei odoris infectū apud hoc aiūt ueteres ex ioue & æmna gētos natos fuiſſe paliſcos & ab eis denoiatū uolūt. Nā apd hoc deteſtabili ritu ſuo illos pſancte coluere priores deos exiſtimātes

Pegaſeū ſtagnæ ē miſoris aſiæ haud lōge ab āne cayſtro ex quo dicūt phiritē fluuiū exūdare. Petrēliū aiunt eſſe ſtagnū mire uirtutis Nā quū hoibus ſalubre ſit: ſerpētibus dicūt eē letiferū Pōtia palus ē apud uolſcos. ē āt lōge aterracia penes Appii foq; mēorabilis: ob ipedimētū a ſe nerōi cæſari datū. Fuerat huic aius ſubterraneū atque nauigabilē meatū a meſeno romā deducere q̄ quū uſque ad pōtias paludes deduxiſſēt foſſores: & i mūtiū ſaxea fūdamēta penetraſſent. & curſus fluminū labētiū deſup ꝓteriiſſet: a putri paludis ſolo nec foſſurā patiēti moratiq; ſūt. Et ſic qd. xl. M.p. & āplius ꝓceſſerat opus omiſſū. Sūt tñ q dicant diſpoſitū Neronē muris & fornicibus paludis ſolubile ſolū ſuperare. ni cura maior & inde mors retraxiſſet i aliud.
r Aphaq; ſtag. ē apud lydiā. i quo aiūt a piſcatoribo nullos ꝑter nigros capi piſces: Reatia palus ē italiæ: & q̄ in pte nomē oſtēdit. huius i exitu aiunt excreſcere ſaxa aqs aliā ꝓprietatē ſupaddētes q̄ eaq; ſuſfragio aurētur ungulæ iumētoq;. Ruturgiū ſtag. ē hyberniæ: cui bartalāi ſeræ filii de ſtirpe iapheth primi inſulæ habitatoris Rutugus filius a ſe nomen impoſuit.
Alpia palus aſalpi citate amoris hannibalis pœni iudice dcā ē: quū eidē i cāpis apuliæ ꝓpinq̄ ſit
f Samacēitides palus ē ſyriæ. cui ſuppoſita ē citas aſorith. Satura palus ē italiæ. iter antiū olim uolſcoq; nobilē citatē & circeū mōtē quā alii trāſmutatis primis duabus lſis Aſturā uocēr. & ab ea oppidū Aſturā mari i minēs clarū coradini ſueui captiuitate ab Antio nō amplius. x. m. p. diſtās. Septē maria ſeu paludes ſeu ſtagna uelis adriatico ꝓxia ſunt littori tā a pado atheſi aliſque ſupueniētibus flumībus. & a nōnūq̄ æſtuāte mari tcā atq; ꝓpetua ſūt plurimū telluris occupāta ſic nū cupata. qa iādudum i ſeptē grādia erāt ſtagna diſtincta hodie uero & ſi aliqs diſtictōes hēant: magis tñ ut loco rū teſtātur icolæ. uidētur ānexa. Sūt tñ q dicāt nō ſolū de his. q̄ littori fere iūcta ſūt ab ātiqs ſeptē maria dictū ueq; de gbuſc. dique paludibo a pado uel ab aliis fluminibus i ꝓtibus illis factis. eo q̄ adeo igētes fuerunt ut maria uiderētur. Ex qbo tres circa padū fuef utputa q̄ uerſus mutinā occupat. oīa q̄ uerſus bononiā & Imolā. & q̄ rauēnā circuere oēm. Sic & iter hoſtia padi igēs fuit q̄rta Reliq̄ uero tres ultra padū oēs uſque fere patauiū cōtigētes. In his āt q̄ littori ꝓximiores ſunt q̄rundā citatū exiſtētibus aqs claris oñduntur ueſtigia & potiſſime adriæ tuſcoq; colōiæ. & aq̄ adriaticus denoiatus ē ſinus cuius rei cām aliq dicunt ſolū in ꝓtibus illis terræmotu depſſum. ſupficie ñ mutata. & aqs ide oīa occupaſſe qd ego nō credo. Alii uolunt multis in ſeculis euomētibo aſſidue marinis aqs arēas littus i ſublime deductum in

VNIVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

aliqbus orbis locis: & ibi potissime. & sic aqrũ exitũ ĩ
peditũ & ab eis de necessitate loca humilia occupata
nec desunt dicẽtibus ad roborandã opionẽ suã uera
aut uerisimilia argumẽta. q̃ & si recitasse psentis iten
ti nõ sit. in fidẽ tñ trahor eorũ: quũ ex his multa pate-
ant intuẽti. Sidan sunt q dicãt apud ĩdos stagnũ eẽ
ĩ quo nil penitus inatet. sed imissa oĩa sorbeant. Sta
leobith stag. ẽ meõiæ ĩ asia. quo ĩ loco uidenẽ eẽ q ue
lint quasdã iãdudũ fuisse citates uidelicet Daphnim
Hermestã & sipilum. qd antea tãtalis uocabaẽ meo-
niæ caput. & seu motu terræ uel alio dei iudicio ab-
sorte sunt. stagno tamen reliquere locum.

Styx palus ẽ africæ ppinq̃ Sieni ciuitati circa extrema
ægypti uersus æthyopẽs. quã aiũt limosã plurimũ &
papiris eẽ refertã. adeo ut difficillimũ sit ad ĩsulã quã
circuit noĩe bathos trãsire. hãc. n. stygẽ uocãt qd tri-
sticia sonat. eo q ob difficultatẽ suã piculũ & ĩde tri-
sticiã trãseuntibꝯ afferat. Styx palus ẽ apud inferos
poetarũ carminibus iclyta. Hãc ditẽ ĩfernorũ ciuitatẽ
circũdare dicunt: nec ĩmerito. Qui. n. ibi pœnã luit:
absq spe ueniæ aut leuioris pœnæ ĩ ppetuã pseuerat
tristiciã: p hanc supos iurare dicebãt ueteres q̃si p tri
sticiã gloriosis aduersam. Srimõ palus thraciæ.

Sueuia palus ẽ germaniæ magnitudine inclyta.

Iraca siciliæ palus est pxima Syracusis. Tritõ
r palus ẽ africæ supra sinũ syrtiũ. haud lõge ab
aris philenorũ: uasta marginũ ãplitudĩe circũ-
data: ex tritone fluĩe edita quẽ ipsa a meridie uenĩẽtẽ
suscipit: & ab eo denoĩata ẽ. Celebris qdẽ plurimũ ẽ
apparitõe Mineruæ textricis: q̃ apud eã primũ ĩ terris
uisam aiũt. eãq Tritoniã a palude nũcupatã arbitra
ti sũt: penes q̃ diu ueteres ludicris uirginũ ĩtereẽ de
certãtiũ ãnis singulis ea ĩ die ĩ q̃ prio uisa ẽ tãq̃ natalẽ
sibi celebrãtes fidẽ fabulæ fecere. Tritõ palus ẽ alte-
ra a supiori in thracia. forsan a tritõe dardaniorũ flu-
mĩe deriuata. ĩ q̃ aiũt si qs se merserit uertiẽ in auẽ.

Elia palus ẽ italiæ apud calabros nõ lõge a pa
u linuro elia olĩ dcã: & ab ea elia citas ei sup ap-
posita. Verũ addita. u. & palus & ciuitas uelia
dcã ẽ. Volscorũ stagna sunt galliæ. iter rhodãi hostia
& ledũ flumen. Hic finis Paludum & stagnorum.

De diuersis nominibus maris.

Odica laboris assumpti pticula supest ut
m . s. postq̃ mõtes fontes lacus fluĩa paludes
& stagna descripsimus tot aquarũ patrem
atq hospitẽ p sua secundũ locorũ diuersi
tates uocabula. qbus antiqtas usa ẽ. ẽt describamus.
ne forte qd exundatũ flumẽ in oceanũ athlãtic si dixi
mus. ĩ eoum rudis nouitas pscruteẽ qnimo plagis &
noĩbus annotatis ĩmixtionũ loca q̃si psens aduertat.
Eo igiẽ puio cuius ẽ mare & ipẽ fecit illud alphabeti
morẽ cõsuetũ seruantes sinuũ et maris diuersa noĩa
tã mediterranei q̃ exteri appõemus. Esto ut plurimũ
ab insulis puĩciis & cĩtatibus qbus adiacẽt sibi maria
sumãt agnoĩa: Et qd unũ ẽ dato p raro ab aliqbus ac
cidẽtibus multis noĩbus nũcupatur. nos ãt ante alia
de mari achaico uideamus.

A Chaicũ mare id ẽ. qd achaiæ græcorũ puĩciæ
adiacet. ps qdẽ scdm quosdã Ionii maris ẽ eo
q illud cõtigat eis ĩ ptibus qbꝯ achaia meridiẽ & oc
ciduũ spectat. Acheoũ limẽ sinus ẽ maris. tã græco
rũ gloria q̃ iliõis excidio satis ĩsignis. Hic. n. apud tro
adẽ ĩcuruãs littora sibi supiminẽtẽ hẽt iliõnẽ. sic noĩa
tus. eo q ibi oĩs acheorũ classis bello pmanẽte hospi
tata sit. fuit pterea ĩ eo sigeũ oppidũ. Sigeo pmõto-
rio ĩpositũ acheorũ statio & Scamãder atq simois ab
ida uẽiẽtia fluĩa ĩ eũ cadũt. Adriaticũ ma. lõgissimus
sinus ẽ. & a dextris ĩtrãtibus portuosus plurimũ: a si
nistris ãt nõ sic. Incipit. n. a ceraunis mõtibus epyrri:
& ptheos dassaretei q: atq paulãtes encelas ac phea
ces & ĩde illyrios: pyrreos: liburnos & hystros in sinũ
usq polaticũ littoribꝯ alluẽs. Post hos ãt & uenetos
& ĩ altinũ usq extremũ sui ĩpetus ĩpellẽs ĩde littus op
positũ prio ligt Anthẽoridas & ĩde circa Padi hostia
cisalpios alluit gallos. picẽnates Frẽtanos. Daunos.
Apulos. calabros. atq salẽtios. Italos oẽs circa quos
eius ãbitus termiaẽ. Et quũ sibi plura sint noĩa de qbꝯ
suo loco quũ fiet mẽrio ostẽdeẽ. Adriaticus. qd eius
pcipuũ atq antiqssimũ nomẽ ẽ. ab Adria tuscorũ ci-
tate uetustissimorũ. q̃ eius olĩ fuit ĩ littore sortitus est.

Africũ ma. ẽ ab africa puĩcia. cuius alluit littora deno
miatũ. qd ãt ĩcipit a pmõtorio metagono qd mũdi &
maris ẽ finis. & ĩ oriẽtẽ tẽdẽs: nõ añ finẽ facit q̃ ad o-
ras usq pueniat phileorũ. & ĩ eo sinus aliq & pmõto-
ria memoratu digna. Est ãt sardo: siculo. ionioq ma
ri cõterminũ. Almachiũ ma. uocaẽ ea oceãi ps sub
arctoo q̃ a scythis denoĩata ẽ. apd quã parpãsus scy
tharũ fluuius effluit. Hoc Cibri haud lõge stantes po
puli mormorusam uocant. & cũ supiori noĩe cõge-
latum significetur: hoc mare mortuum designatur

Amazonũ mare uolũt: qdã eã euxini maris ptẽ: q̃ olĩ
ab amazõibꝯ cõtermia colchis seu emochis occupa
ta ẽ: cui ĩminẽs temiscurũ aiũt fuisse oppidũ & ama
zõia castra. Alii calibũ noĩe signatũ hoc littus uolũt
& a tabarenis finitũ. quos iter & calibes scdm alios.
amazonũ cõtinetur. Ambrachius sinus ĩ epyrro ẽ a
driatici maris ps: seu potius eidẽ cõtermĩus. ab ãbra
chia citati cui subiacet denoĩatus. Hic faucibus non
ãplius. M. p. aptis ãplissimũ suscipit mare. cuius ĩ cir
cuitu actiũ argi ãphilochis & ipa ãbrachia olĩ æacida
rũ regia. & post hãc pyrrhi regis Bitrorõ mõtesq ce
rauni sũt. qbꝯ termiatur. Arabicũ ma. duplex ĩ me-
diterrãeo pui tractus unũ ẽ. aliud uero apd rubri ma.
littus extẽditur spacio ãpliori. qd ĩ mediterrãeo est a
pelusio ægyptiorũ oppido sumit initiũ: & in oriẽtẽ
tẽdẽs. & demũ se uersus syriacũ littus flectẽs a pale
stinis populis termiatur azotũ hẽns portũ mercium
suarũ ẽporiũ. qd ãt rubro imiet mari. eã bicipitis ru-
bri maris ptẽ suo ascribit noĩ q̃ occiduo pximior ẽ &
ex oposito ab ægyptiis occupata: & ĩde se ĩ eoũ uertẽ
te sinũ. q a psis denoĩatus ẽ. oẽ littus occupãt usq ĩ p
fũdiorẽ eius pgressum. quũ qcqd terræ os iter duos
sinus ẽ: arabia nũcupeẽ cinami turis aliorũq odora
mẽtorũ feracissima. ex q̃ sabæi maximã hostioque si
nus ppiqorẽ ptẽ icolũt hẽntẽ ab ea plaga q̃ itrãtibus
dextra ẽ urbes claras. utpote Chariã Arabiã & cadi
nũ. Ex altera uero sunt ab extremo ĩcipiẽtes sinu be
ronices iter hieropoliticũ & stobilũ. deide iter pmõ-
toria mœrotenõ & collaca philoteris ẽ & ptõlais. &
ulterius arsenoe atque alia berõices postq̃ ea sylua ẽ
q̃ hebenũ odoresque gignit. Iñ ultra fluuiũ mãufactũ
aliq̃tisp deserta ĩfestãtibꝯ feris loca. cuius tã ptẽ Pan
chai icolũt & ophiophagi a coẽdẽdis serpẽtibꝯ noĩa
ti. fuere insup & pigmei ppiq cõtra grues olĩ p frugi
bus dimicãtes ĩde pmõtoriũ ẽ arabicũ sinũ dirimẽs
ab æthiopico oceão. Plures pterea ĩ hoc sinu st ĩsulæ
sed iter cæteras q̃ sithegeris dẽ clarior eo q ibi sepul
chrũ sit Eritræ regis. a quo & sinus a græcis eritræ

lasson appellaẽ. i. maẽ eritræ hunc sinum arabicũ nõnũ
quã ĩ mediterraneum usq mare deducere alueo ma-
nufacto ægyptii cogitauere reges: & territi ne aquarũ
multitudo oppleret omnia destitere.

Asiaticũ mare. & hoc duplex ẽ. Id nãq unũ qd medi-
teraneo aluiẽ asia pelago. Reliquũ quod ab oceano Et
quoniã multa maria cõtiet unũqdque de qbus ut ordo
sũptus pstabit: sigillatĩ dicemus noĩati p ea discurrisset
sufficiat. Incipit ergo ĩ medeterrãeo sinu asiatici maris
termius a canopo nili hostio: cyrenis cõtermio: ubi &
ægyptiũ mare ĩde. arabicũ. de quo pxio dictũ est. Inde
syriacũ: cui cilicũ seqẽ. & huic pãphiliũ. & liciũ demũ:
atq icareũ & ioniũ. Inde æoliũ: seu misiũ: & post hæc
helespontum atq ppõtidẽ. Inde bosphorũ thaciũ & pa
phlagoniũ: littus. cui & iuncti calibes: quos amazoniũ
sequiẽ mare: & ĩde tabarenũ & colchidũ atq bossorũ
chimericũ hostio tanais iũctũ. ubi post incipit europa:

Noĩa ãt quibus signaẽ asiaticus oceãus: pauca apud nos
sũt. Nã ab æthyopico oceão q afer ẽ ĩdicus ĩcipit oẽm
fere. usque ĩ oriẽtẽ orã: sub diuersis tamẽ uocabulis oc
cupãs: Ibi Eous ẽ oceanus. Inde ĩter tabũ pmontoriũ
qd taurus extollit & tabi mõtẽ sericus ẽ oceanus ĩde ca
spius sinũ ĩtromittẽs ad ascythas atq hircãos. Post hũc
hãpboreus sub aqlonari fere cardĩe & scytico: iũctus
subseqtur: ubi finis ẽ asiatici littoris & europici pricipiũ

Athlãticũ ma. africani ps ẽ. Hic mediterraneũ ĩde ocea
num occupãs noĩe Nã ĩ mediterraneo a mulaca fluuio
q mauros sepat a numidis ĩcipiẽs: ĩ occiduũ tendit ma-
gnũ portũ rusicadã oppidum mõtes: qbꝯ septẽ frẽs no
mẽ ẽ. & ĩde abilã mõtẽ a calpe hispão opione ueteri se
patũ alluit. Hic oceanũ ĩtrãs tige opidum ãthei hẽt ĩ lit
tore & ãpelusiã pmontoriũ: apd qd finis ẽ illi: quũ post
illud æthyopũ hespidũ sequatur mare Athlãticũ ãt de-
noiatum ẽ ab Athlãte mõte igẽti ei supereimminẽte.

Ausoniũ ma. tyrrheni maris ps ẽ: ab ausoniis populis: q
iã dudũ iter cãpaniã latiũq ut placet aliqbus sedes ha-
buere: nũcupatũ. Axenũ mare dẽ qd & põticũ dici-
mus & euxinũ: sic a rudi trucique barbarie icholarũ ãte
dictũ. Quorũ postquã aduenarũ cõmercio molliti sunt
mores & habilior exteris lĩgua scã ẽ euxinum dictũ ẽ &
lõ ubi de euxio ĩfra q̃ explicãda sunt latius apponẽtur.

Aiãus sinus ps tyrrhẽi maris puus ẽ a loci amœ-
b nitate atque medicorũ fontiũ salubritate famo-
sus. Apud eũ qppe oĩs rõana fundebaẽ lasciuia
testãtibus adhuc ædificiorũ uestigiis a puteolis & mi-
seno terminaẽ in littore: Sibyllæ atq appolinis euboici
oratoria habẽs ab ipsis bais quondã speciosissima uil-
la nũcupatus. Balearicũ mare circa baleares medi
terrãei maris insulas ẽ in cõspectu terracõnẽsis hispãiæ
ab ipsis balearibus noĩatũ. Hodie uero non baleares.
Sed quum duæ sint maior: Maiorica: minor minorica
nũcupãtur. A tergo qdẽ numidico iũgiẽ mari quum ad
oriẽtẽ cirneũ seu corsicũ habeãt & hispanum similiter
ab occasu. Basilicus sinus Icarei maris ẽ inter iasum
sinum & Ioniũ mare Bosphorũ chimericũ ẽ ps põti
a chimericis populis ĩcolẽtibus denoĩatum: hoc a tanai
circa principiũ europæ ẽ ĩ. quo murmeciõ panticapeo
theodosia & hermisũ oppida sunt chimerica.

Bosphorũ thraciũ mare ẽ pontici maris ps ĩ europa sitũ:
ab ea thraciæ pte denoĩaũ q̃ frõte una extẽditur in euxi
nũ usq Occupat quidẽ arctissimũ euxini maris gressũ
& ĩ eo Bizãtiũ ẽ: Britẽnicũ oceanũ in circiũ uergit
ab igenti ĩsula Britãnia denoĩtum gallico: hyberno: hi
spãoque cõterminũ eo ãt piscanẽ p psis icolæ: ut fertur
Bubæsus ẽ sinus ẽ maris Icari scœno sinu tetraticorũ cõ
terminus.

Aphareũ ma. ægei maris ps ẽ a ca-
c phareo monte eubœæ denoĩatũ: naufragio græ
corũ a troia redeuntium & naupli pfidia ĩsigne.

Calosulimẽ sinus ẽ põtici maris sic a græcis denoĩatus:
qa portuosus sit qd ĩuẽire raro cõtigit ĩ ponto: Hic ta-
mẽ iter duo europæ pmontoria clauditur quorũ aliud
Cruimetopõ: aliud uero pthemon appellatur Carsini
tes sinus ẽ euxini maris habens a tateris initiũ in quo ẽ
urbs carcine a q̃ denoĩatur quã urbẽ græcos & ypaca-
res e diuersis regiõibus fluĩa ueniẽtia & uno effluentia
hostio attigũt. Carpatium mare dictũ a carpato ĩsu
la mediterrãei maris ægypto ppinq: cui ptheus senex
aliq̃do rex fuit: qui & ægiptiis iperauit uates antiquus
atque pmaximus quẽ neptunni regis custodẽ finxere.
poetæ. aientes illud apud carpatium illos seruare.

Caspiũ duplex eẽ ma. cõpio aliũ ĩ mediterrãeis nullo cõ
municãs mari: aliũ uero ab oceão pcedẽs haud longe
ab oceão scythico & scytas hircanosque descẽdẽs. arbi
tror. n. scriptorũ ĩcuria ex uno duo scã sint. Sane ne ipẽ
de duobus unũ uelle facere uidear: de utro q̃ sũt cõp
ta sub breuitate describã Primum qdẽ moderni: q nro
æuo scytica pagrauere regna: dicũt caspiũ mare inter
hircanos caspiosque mõtes ĩmẽsũ occupaẽ spaciũ nec
ullum hẽe exitũ aut ĩtroitũ sed ex maxis q ĩ eũ cõcurrũt
flumibus factum. & ĩ modũ lacus redactũ Esto ãbitus
sit ĩmẽsi. Verũ tamẽ pedibus circumiri posse & eius lito
ra caspii icolũt & hircani. de reliquo sic ueteres reliq̃re

Dictũ. n. hoc. s. mare caspium ex oceão hyporboreo ore ã
gusto & more flumĩs terras intrante: & ubi longo freto
diu sese tulit ãplissimum occupat spacium se deide ĩ tres
pgrãdes sinus difundens quorũ is q ĩtrãti oppositus est
uocari dicunt hircanũ q ad dextrã scyticum q ãt ad sini
strã caspiũ eẽ. reliquorũ ẽt noĩa suo noĩe occupare. &
sæuũ asserẽ atq iportuosum maẽ & undique turbini &
pcellis expositum. A dextris ãt ĩtroeuntis scytas noma
des littus icolæ ad caspiũ sinũ caspios & amazonas q̃s
sauromaditas uocãt ad hircanũ ãt albãos emochos &
ircãos ad scythicum amerdos & pesticos & ad fretum
drebices. multos aiẽtes insup atque pgrãdes ãnes ĩ eos
effundi sinus. Quæ ãt ex his opionibus uera sit diligen
tioribus scrutari pmittã. quum ab antiqs fidẽ amouere
nõ audeam & modernis de uisu testãtibus negare non
possim. Ciliciũ ma. a cilicia asiæ prouĩcia cuius ĩ cõspe
ctu ẽ denoĩatur se cõtra cyprũ ĩsulã hẽns. Est. n. ĩitiũ hu
ic apud amanũ mõtẽ ciliciã a syria diuidẽtẽ. finẽ ãt ne-
muriũ fecit pmõtoriũ. qd & pãphilici maris ĩitiũ ẽ. Cu-
ius ĩ ora memorãda sũt qdã. nã añ alia sinus ẽ issicus ab
isso olĩ iclyta citate denoĩatus. hic aminodes promõto
riũ pyrraniũ cidnũque fluĩa ĩ mare pcurrẽs tarsus ĩde
ciliciæ totius metropolis paulo semota a littore ẽ. hinc
soloe q̃ postea põpeiopolis noĩata seqtur & coricos spe
cu mẽorabili ĩsignis. Deide sarpedon pmõtoriũ aliq̃
sarpedonis regni finis. Post qd centrãdis atque natidos
samiorum colõiæ sũt. ĩde namuriũ promõtoriũ qd dixi
mus mari finẽ ponere cilico. Cymbricum oceanũ sub
arctoo dicũt a promõtorio cibrico termiatũ atq̃ ab ipis
cibris circum icolẽtibꝯ populis noĩatum. Cirneum ma.
tusci maris ps ẽ ab ĩsula cirne. q postea corsica a mulie
re ligustia. q illã primum icoluit dcã. denoĩatum ẽ.

Codanus sinus ẽ oceãi ĩgẽs ultra hostium albis flumini-
bus ĩ septẽtrionẽ patulus magnis puisque ĩsulis plẽus.

Colchium ma. in põto dẽ. qcq ĩ maris littori colchorum
adiacet amazonibus seu secundum alios ab emochis

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

ab austro termiatum ab aglõe ãt chymerico bosphoro.
Corithius sinus ionii maris pars ẽ. Nã ex aduerso cepha
laniæ Iacyntho Dulichiæ atq; itachiæ insulis puo hostio
more freti in pſas & naupactũ penetrãs usq; ad ithsmon
mõs. cui corinthus isidet ciuitas & q illud ab ægeo tenui
sepat spacio. téditur ab oetholis peloponẽsũ sepans op
pida hẽns littori peloponnesiaco insidẽtia æglonẽ. Egirã
oliros. & scironẽ: ecõtra ãt pagẽ. Creusim Anticiram oe
anthiã. chirrã atq; calidonã Tydei pſiam & euẽos q qdẽ
sinus phiõ alio noie nũcupatur. Creticũ mare a creta
insula nomẽ hẽt multa cõtigẽs maria. Nam ab arto sole
carphathiũ a uulturno icareũ litiũq; a septentriõe ægeũ
ab occiduo ioniũ. ab austro africũ ægyptiumq;. Veꝝ qđ
mẽorabilius ẽ. Hæc insula medio in mari posita hẽt eos
cõfines: quos alteri nulli cõtigit hũisse. Nã si recte consi
deremus. recte i cõfinio triũ orbis ptiũ posita est. Hẽt. n.
ab oriẽte asiaticum mare ab austro & occiduo africũ: ab
occiduo & aqlone europũ ex quo patet eã orbis esse um
bilicũ: promõtoriis: & cẽtum olim urbibus inclytam.

Egeũ maꝛ ĩsulaꝝ æq̃ & regnoꝝ atque uiroꝝ illu
a striũ & mirãdarum reꝝ plenũ fuit. Hodie uero
torpet turpi seruitio obnoxiũ. Eius ãt nois ante
alia duplex redditur cã Alii uolũt inter tenedũ & chiũ ĩsu
las surgẽre. & effigiẽ capræ: quã græci uocãt ægã: haben
te. & iõ ægeus dr denoiatũ. Alii uero altius sentiũt. & ab
ægeo athenarum rege & pre thesei: eo q eũ mortuum
apud cretã crediderit. & ob id se pcipitẽ e specula i mare
dederit: nuncupatũ dicũt. Incipit ãt apud eleũ hellespõti
aci maris finẽ: & i occiduũ uẽiẽs masusianũ iundat q la
tus alterũ alluit. chersonẽsi a iugo faciæ uallis iclusus me
las cognoiatus a noie fluuii quẽ suscepit. Inde thraciã al
luẽs usq; pallenẽ: ubi littus macedonum icipit. ex quo si
nus ingens usq; thesalonicã i arctoum effundiſ. & a de
xtris thessalos alluens: & sipladẽ pmõtoriũ. & demetria
dẽ sinum facit ide pegasum quũ iã i meridiẽ aliq̃diu litto
ra iã dcõꝝ pagrauerit cõtingẽdo. Post ãt pegasum malia
cum facit sinum & oppontiũ: ide oppidis nobilibus mul
tis pfusis i pmõtoriũ uẽit summũ & hic pireũ athẽiensiũ
portũ & schirõia: saxa: atq; megarẽsiũ tractũ & isthmon
alluit: tẽdẽs i meridiẽ usq; malleã: & i euꝝ sese flectẽs a
fricũ mare dimittit ab austro: & in creticũ atq; rhodium
usq; pgrediſ. Ast ide i aqlonẽ uoluiſ: & icareum ionium
æoliũq; cõtigẽs mare finẽ facit unde cœpat apud ellum
Hoc moderni Agios pelagũ uocitãt. Aegyptiũ ma. asi
atici ps ẽ icipiẽs a ualle catabatmõ cyrẽaicã puiciã ab egi
pto sepante: ubi hostiũ nili unum qđ cãopõ a gubernato
re nauis Menelai ibidem sepulto appellatum & in littore
Alexãdria ingẽs ciuitas atq; clara pharoque iuncta & tẽ
dit usque pelusiũ: qđ arabis cõterminũ finẽ facit ægypto
hñs ex oppositoã cypꝝ. Ellespõtũ ma. i cõfinio troadis:
ab asia sepat europã testimõium seruans æternũ supbiæ
xersis. q ab abido i festum illi oppositũ oppidũ leandri a
more clarum põtẽ strauit. & exercitum oẽm siccis pedi
bus i europã ex asio introduxit. Cuius anteq̃ littora de
scribãtur nois cã apponẽda. Helles. n. athamãtis filia cũ
phrixo frẽ isidias fugiẽs nouercales: aureo uecta ariete
infortũio suo has i undas cecidit: & absorta de se nomẽ
dedit undis ppetuũ. Vt qđ põtũ dicebaſ añ diceref po
stea hellespõtũ. hẽt igſ mare istud initiũ a ritheo littore:
ubi aiacis sepulchꝛ: & i se cõtinet bithinios & mariandi
neos: & i europã chersonẽsum eiq; finẽ facit ppõtidis se
quẽtis initiũ. Eous is uocatur q recte sub oriẽte sole æq
noctii tpe cõspiciſ: sic dcũs: q coos græce splẽdor latine
dicaſ sub quo prio terris aduẽiente ipẽ i eũ gãges efflu
it fluuius. Eoliũ ma. aliq putãt apud eolidas ĩsulas sici
liæ i cõspecto iacẽtes. qđ & sic forsan ab eis aliqñ uocita
tum ẽ. Veꝝ de quo nunc agiſ asiatico littori adiacet: ici
piẽs fere a thermodoõte & leuchade citate ioniæ ab æo
liis denoiatũ. Postq̃ pulsis ueteribus colõis oras ipi hita
uere. quũ añ misiũ diceretur. Pria qdẽ huic mari ciuitas
immĩnẽs miria ẽ a mirio cõditore uocata. ide cymẽ pelo
pis opus & caici fluis hostia. & cina citas & aq̃ i radices
idæ mõtis facile puenitur. apud q̃s maris huius finis est.
& initiũ troadis. Eritræ talasson mare rubrum ẽ de quo
pauca supra ubi de arabico sinu & ĩtra plura ubi đ rubro
mari dicetur & iõ nomẽ hoc qđ latine sonat mare eritrei
apposuisse sufficiat. Esperiũ ma. æthyopici oceani
ps ẽ: ab hespidis uirgĩbus denoiatũ. Nã ut aliqbus placet
ultra athlãticũ oceanũ ĩsulæ q̃dã sunt euripis distinctæ: &
a continenti modicum sepatæ: in qbus aiunt aliq habitaſ
se gorgõas. alii uero hespidum domos illas fuisse asserũt
Possibile tñ. ut aut ex pluribus aliq̃s illis. & reliq̃s aliis cõ
tigisse. uel easdẽ successiue hitasse hespidas & gorgones
hespidis plus fama fauet. & q æthyopes & ecõtra hitan
tes uocãtur hespidi. in his poetæ finxere aurea mala & p
uigilẽ serpentẽ: eaque ab hercule capta. greges qdẽ fue
re pciosa hẽntes uellera. Incipit ãt mare hoc ab ampelu
sia pmõtorio. ubi athlãtici finis. Alii uero dicunt ab hesp
ucera pmõtorio. Quantũ ãt uersus euꝝ extẽdatur inue
nisse nõ memini. Ethyopicus oceanus lõgo sub serui
do sole tractu ptrahitur. nec ab aliquo satis plene cogni
tus. Nos ãt q̃ illi sint littora: ut accepimus breuiter expõe
mus. Incipit ergo ab eoꝝ pmõtorio. qđ supra arabicum si
nire sinum diximus. Cuius orã q̃ citius solis fœcũditas
& cæli feruor hitare pmittit. macrobios hẽt populos sic
denoiatos eo q uitæ spaciũ fere mediũ ultra alios mor
tales pductũ i lõgum. quoꝝ pars. eo q ab ægypto uene
rit automales dicti sunt. forma pſtãtes: & moribus regẽ
sibi pulchritudĩe & uiribus potiorẽ eligẽtes æs q̃ aurũ p
ciosius arbitrãtes. Infestantur tñ a beluis nobis icognitis
plurimum tandẽ i occiduum euntibus solitudĩes uastæq̃
cisi mõtes ripæq; potius q̃ littus repluntur. qbus deficiẽ
tibus muti ĩueniuntur populi. qbus p elogo nutus ẽ. alii
que adeo deformes & ab humanis ritibus alieni. ut poti
us recitasse fabulosum q̃ credibile uideatur. Sũt insup &
alii. qbus ignis adeo ignotus ẽ ut prio dũ uiderint. tanq̃
pulcherrimũ qđ ãplectãſ. ultroq; sinu iponãt suo. donec
exustiõe uexati desistãt. Sup hos grãdis ẽ ĩsula in q̃ fœias
tm̃ eẽ ueteres tradidere. hirsutas corpore toto. & qđ in
credibile est sine maribus sua tm̃ spõte fœcundas. effera
tis uiuẽtes moribus adeo fortes ut uix possent uiculis de
tineri. Has ultra mõs altissimus ẽ. & adeo iã nſis cogni
tus. ut peon noietur a græcis. quẽ aiunt ignibus flagrare
ppetuis. & qđ ridiculũ uidebitur asserũt ultra mõtẽ lõgo
tractu uirere colles i littore. ex qbus patẽtes cãpi longe
magis uidẽtur q̃ sufficiat ituitu uisus. Et qa nec in cãpis
nec i collibus hitatio ulla ẽ nec aliqd culti aut hũanũ cer
nitur. & p diẽ solitudĩnẽ atque silẽtiũ ingens. nocte uero
ignes p totũ crebri & cĩbaloꝝ atque tipanoꝝ tinitus & ti
biarũ sonus maior quã q ab hoĩbus fit. auditur creditũ ẽ
Panũ satyrorũque opus. Hic rursus æthyopes icipiunt
appere. sed paupes & iã dictis forma miores. & ĩtulri hes
pides cognominati. in quoꝝ finibus sunt q uelint nili fõ
tẽ eẽ. Hos cõtra dicũt insulas eẽ orchadas olim gorgo
nũ seu hespidũ domos: hi tñ ab hespucera promonto
rio terminantur. Et frons icipit in occiduum recte con
uersa. in q̃ æthyopico iungitur Athlãticus oceanus. hu
ius frõtis ptẽ primam æthyopes tenent. q̃ segtur exusta

& harẽis obducta & a serpẽtibus occupata est. Cuius
in cõspectu aiũt aliq insulas eẽ: q̃s hesperidas dicimus
Incõtinẽti uero ab harenis mõtẽ exurgere tantæ alti
tudinis: ut cælũ etiam penetrare uideatur traditũ ẽ: cui
ex opposito fortunatas ĩsulas asserunt Solitudini autẽ
dictæ pximi sequũtur simantopodes & ĩflexilẽtis cru
ribus. q potius serpe q̃ pgredi arbitrantur Deide pha
rusi: post quos lætiores apparẽt agri. quos inter Tero
tæ. Berini. Accbores hitant. & Zegitraꝝ getulorumq;
uagantium opa cognoscunſ. qbus athanticus ĩugitur
oceanus finem faciens æthyopico.
Euboicũ mare in mediterraneo duplex est. Aliud i ægeo
aliud in cãpano seu tusco mari. Quod in ægeo euboeæ
adiacet ĩsulæ a q̃ denoiatũ ẽ. Quod aũt i tusco cuma
rum baiarumq; alluit oram ab euboicis aduenis & cu
marum conditoribus nuncupatum.
Euripus maris est sinus in ægeo iter euboã insulã & boe
tiã seu phocidem i lõgũ arctũq; pductus. Quem aiũt
aliq septies inter diẽ & noctẽ statutis horis reciprocas
agere uices: & iõ ĩsidũ eẽ carinis. Veꝝ qui fide dignio
res sunt. dicunt hunc inter altissimos mõtes tam conti
nentis quã insulæ nũc huc nunc illuc assiduis & ĩpetuo
sis uentis ac motibus ppriis adeo temere rapi: ut non
nũq̃ ex altissimo monte uideaſ deiici pceps ĩflexuosis
reuolutus pcellis tã uasto absq; intermissione agitatur
impulsu: ut nulla in eo nauigis statio tuta sit. Volunt ta
men nonnulli hoc noie euripus: qđ tẽpestuosus sonat
alicuius maris i singularitate non esse: sed oium ob ar
ctũ meatum ipetũ acrius faciẽtiũ: ut & fretũ ẽ Sane qa
hic sinus ĩpetuosior cæteris existimatur nomẽ in singu
laritate sibi hosq̃i p excellentiam occupauit.
Euxinum mare est qđ uulgatiori uocabulo põtũ dicius
Ab euxio fluuio: q i eum effluit: ut qbusdã placet: de
noiatũ quũ ante uocaretur axenũ ut supra dictum est.
Hoc extremum mediterranei maris totũ i aqlonẽ uul
turnũque recedẽs maximi ambitus ẽ. & artissimo ho
stio p bosphoꝝ thraciũ in missum atrox atque nebulo
sum & raris statõnibus nautis gratum: nec molli & ha
renoso littore sicut reliq̃ circũdatum. aqlonibus patu
lum oẽ: & ob multam aquarum multitudinẽ fluctuosũ
feruẽsque: & nõnunq̃ cogẽte gelu cõdẽ satũ est. Hoc
ĩtrãtibus hẽt a dextris Calcedonem ciuitatẽ ab Archa
megarẽsium pricipe cõditã Inde maritidineos cum spe
cu Acherusia: p quẽ Herculem cerberꝝ ad supos traxiſ
se credebant: & inde Paphlagon um littora. Calibes &
amazõia castra: tabarẽos: & ide mosinos p oẽ corpus
notis insignes: ac post hos. Macrocephalos: discaros:
busedosque trapetis & cera cognitos: Hic colchos pha
sis fluuius & Phrixi templum cũ luco & i hemochorum
finibus dioscortas a Castore & polluce cõditam ciuita
tem inde ferinthos & bosphoꝝ chymericũ: tanais ho
stiũ meotichas paludes asiæ finẽ & initiũ Europæ. Ast
hinc sinũ cabolinẽ cortonũ oppidũ. ut fertur: a Diana
conditũ: & specu: nympheũ sinũ: carcinitẽ: borostenis
hostiũ: calipidas: hystrosque. & hystri hostia septẽ. Ac
ide thraces i orã usque euxini penetrãtes: apud quos p
ximã hostio hystri hystropoli inde portũ cariam & pro
montorium pistri & bizonis motu terræ lapsi uestigium
portucrinos. Dionysiopolim mesembriam. anchialos
magnãque apolloiã: thiunniã promõrorium ubi elmide
sonẽ philas: & phinopolim bosphoro thracio iunctam
apud quem immixti euxinũ a mediterraneo certissimũ
ẽ. Sunt pterea q. dicãt huius aq̃s fere dulces eẽ rõne in
gentium fluuiorum in illud continue euomentium.

Arus nomen ẽ maris ubicũque facta quocũque
f casu diuisione furens incidit utputa inter Italiam
& Siciliam. quas quidam existimant olim fuisse
cõiunctas. & terræ motu postea separatas a qua separa
tione id mare: quod medium inter eas impetu fertur
pharus. dicitur: nam pharos græce latine diuisio sonat
Verum hoc nomen Siciliæ pharus precæteris serua
uit: seu quia mãifestior fuit diuisio: seu quia notior græ
cis atque latinis: huic supereminent ab Italia rhegium
& a Sicilia messana ciuitas inclyta.
Fœniceum mare syriaci maris ps ẽ a phœnicibus littus
illud incolẽtibus dictũ a meridie arabũ habens: ab ar
ctoo aũt cilicum & in conspectu cypricum.
Fiõ ma. sic. u. ab antiq̃s noiatũ ẽ qđ corintum diximus
Fretum mare & hoc potius generale est nomẽ unicuiq;
mari partos meatus transeuntti ut de Euripo diximus
q̃ recte proprium alicuius. & ideo nisi apponatur quod
uelis. de quo dixeris non intelligetur ut puta fretum
bosphoranum uel siculum & sic de ceteris.

Aditanum mare a gade ĩsula extremi occiden
g tis nomen accepit olim a phœnicibus habitata
ultra promontorium calpem.
Galiliæ mare lacus. est ut supra scripsimus Sed sic mare
suo a iudæis qui omnes aquarum congregationes no
minant denominatus.
Gallicum mare duplex est aliud inter hispanũ spatiaſ &
tuscũ aliud inter hispanũ & germanicũ oceanũ Quod
autem inter tuscũ & hispanũ a nonnullis ps tusci crediſ
Denomiatũ aũt ẽ ab adiacẽte gallia bracta seu narbo
nẽti hẽns secundum quosdã a Monico ligustinorum p
montorio initium & hic prima eius in littore ciuitas est
nicea q̃ alpibus subiacit Alii uolunt q huius initium sit
ab hostio uari fluminis uetusto Italiæ termino: sed non
refert non sumus empturi nũc ut acrem questiõem de
terminis faciamus Quũ igitur in pgressu habeat lace
donẽ massiliẽtium portum & ipsam massiliã a phocen
sibus olim conditam & hostia rhodani: & ulterius be
tras & littus cui leucata nomen & ora sardonum uicũ
eliberræ magnæ quondam ciuitatis atque opulentissi
mæ uestigium tenue & inter pmontoria pyrenei sinũ
salsum apud ceruariẽ sinẽ sunis ubi hispaniensis initiũ
Aliud autẽ i britãnicum mare uersum & pirenei pmon
torio principiũ faciens & i arctoũ tẽdẽs hẽt iter alia ga
rũne fluminis hostium santones populos & ossismos
morinosque usque ad rheni fluminis hostium apud qđ
germanicus incepit oceanus:
Germanicus oceanus ab hostio rheni icipiens lõgo tra
ctu usque ad Codanum ptendiſ sinũ gelido sub celo se
re littora habẽs icognita. quoꝝ susceptus gremio nus
quã late patet ĩsulis pluribus non longe distãtibus Cir
ca eum tamen sũt ibri & teutoni & q ultimi germaniae
sunt hermiones iũcti sarmatis: nec desunt q uelint ad
Cimbros usque protendi.

Asus sinus ẽ icarei ma. ab alicarnoso cariae ten
I dens in ionium Cuius initium aneapoli est Ca
riae ciuitate finis uero basilici sinus initium & in
eo barcilos ciuitas est.
Icareũ mare asiatici maris ps est a Telmeso licioꝝ ciuita
te q̃ liciũ finit incipiẽs & inde post pedalionẽ & citti am
pmõtoria caunũ hẽt oppidũ secus amnẽ galbiã. & ide
alicarnasũ nauseoli regis tumulo insignẽ & i pgressu si
nus timinã sceenũ & Lubesiũ & crudũ & oppidũ incor
nupene insulae: & sinum tetraticũ. & ultra leuce littrui
tidos & neapolim sinũ iasiũ atq; basilicũ q ioniæ iũctus

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

Icaro finē facit.qđ a caria addita.I.denoiatum puto.

Icareū mare aliud a supiori nullis cogitur littoribus gnꝫ immo iter sardum mare & siculū eē dicunt.sic a casu Icari cum dædalo parte fugientis dictum. Hoc alii uolunt inter creticum & siculum esse.

Illiricū ma.ps ē adriatici.Esto & adriaticum totum ēt uocetur illiricum.Nā illiriū a quo denoiatum est pseuerat usqꝫ tergestum.de hoc supra ubi de adriatico dictum ē

Indicum ma.pmaximum ē.& satis patet unde denoiatū Creditur qdē tātum pgredi:ut.lx. dierꝫ noctiūqꝫ tensis uelis assiduæ nauigatōi sufficiat.Incipit āt sub uulturno uel q̄si ab eo pmontorio.apud qđ sericum terminatur.& ab inde ad gāgis hostium usqꝫ palibotros habet populos.Ex aduerso āt hostii gāgis insulā eē dicunt. Cui nomē argiræ:argēteum solum habentem. Præterea & taprobāe igens insula hoc ī mari ē diues. & a plurimis possessa populis.& hinc ppe sunt. ea hostia. q̄ solis appellātur adeo hītatiōi aduersa.ut igressos circūfusi aeris æstus cōfestim exāimet.Eqdē nō forsan absurdū paradisi delitiarꝫ ibidē īgressum fore.Inde dicūt qꝫ a Iolide usqꝫ cudū recta sint littora.& in orientē spectātia:eaqꝫ incoli a timidis effœminatisqꝫ populis. Verꝫ marinis opibus affatim ditibus:Post hos pmōtorium Tamū eē dicunt.At eius ī cōspectu insulā crisē nuncupatā:adeo auri abundantē.ut hēre dicaꝫ aureū pauimentū.Atamo uero a quo flecti tellus īcipit in meridiem :usqꝫ ad rubri maris hostiū desertā oino a feruoribus asserunt regionē.Sed alii aliter. Nā ab hostio gāgis in rubrum mare ueniētibus cōprum aiunt prio p littus aboridonē regionē & nicedosiorum ciuitatē & barbari fluminis hostia:& mocites populos.quos penes Alexāder macedo cōdidit ciuitatē.& macrosios icolas introduxit. Post hos uero aspam atqꝫ sterilē inueniri regionē dicūt. palmas tm̄ alentē.& hoies oino incultos:& mapalia coriis tegētes piscium.& intōsis unguibus ac piscīū aut beluarum coriis corpa uestiētes, & bestiali ritu crudas mandētes carnes habentē. Ast post istos crodosiā repiri puinciā fertilē rerꝫ oium hūano usui opportunarꝫ. Et inde Tamandā.& post hāc sagarā a psis hoībus cultā. q̄ qdem psæ rubro mari propinq sunt.cuius ī hostio īdici maris finis ē. Inferꝫ mare tuscum ē.sic.n.illud psæpe ueteres p respectum ad adriaticū qđ supius est uocauere.

Ionium mare asiatici maris ps ē ab Ionia puīcia cui adiacet nuncupatū.Incipit.n.a fine sinus basilici:quē icarei maris ultimum dixius & prio a Possidoo promontorio oraculū cingēte apollinis.cui olim cognomē baramacii:& postea didymi fuit.Protēdiꝫ miletus īde urbs thaletis astrologi pria.Menādri hostiū & lacimius mōs clarus Endimionis fabula repitur:& post hunc gesi fluminis hostium pannoniū.regio phigeta atqꝫ ephesus clarissima tēplo Dianæ ab amazoniis cōsecratū.inde caister amnis libedros & clarii apollinis phanū a mantho tiresiæ filia cōditum.& post ephigonos colophon mopsi māthōis filii opus.Inde Smirneus sinus othos & clazoniæ thermodoontis fluminis exitus & leuca ciuitas. atque crisonea finem mari ionio faciens eoliqꝫ initiū.

Ioniū mare aliud a supiori a pmōtorio mallæ sumit initium.circa qđ termīatur ægeū.Inde laconiam alluit oēm & malleam usque tenarō promōtoriū. & post acritā. & ithim promōtoria atqꝫ tismeū sinū:& īde littora q̄ icolūt chelonates & taraxi:quos iter cyllene Mercurii natiuitate celebris hētur.Inde corinthius sinus epiri regionē cū Ambrachio littore usque mōtes ceraunos. a quibus finitur hēns a circio adriaticū:ab occiduo siculū.a meridie africū ab oriente creticum mare. Ioniū āt nominatū aiunt a Ionio uetustissimo.atque iclyto rege de quo pter nomē nil aliud legisse memini.

Iperboreus oceanus asiatici littoris sub actoo primus est. ubi nō sol quotidie:sed auerno æqnoctio usque ad autūnalē ibidē cōtinue pseuerās reliquū anni regionē illā nocti ppetuæ derelinqt.Aiūt hic ab hyperboreis cultoribus noiatus.quos iustissimos eē dicūt & angustā:sed apricā terrā hēre:& diutius uiuere q̄ reliq mortales faciāt:qđ ego miror plurimū unde eam repente mite illis oriatur cælum sed de hoc uideāt alii.Is āt uersus uuitur num a caspio termiatur oceano. ut qdā dicunt. Ego āt eum hēre a circio cibrorū. & a uulturno scytharū oceanū arbitror.Eius āt ī littore nil mēoratu dignū dicunt.

Ipponēsis sinus maris africi ps ē a cādido & Apollinis pmontoriis factus.& ab ippōe diaricto denominatus.

Ircanus sinus caspii maris ē:de quo qa ubi de caspio scripsimus dictum ē.ordini tātum apposuisse satis ē.

Ispanū ma.diffusissimi circuitus ē.q in mediterraneo icipiens definit in gallico oceāo.Aceruaria igiꝫ incipiens ubi gallici maris finē diximus.Emporia phocessium alluit & Iouis mōtem ī quo hānibalis scalæ atque tarraconē Scipionū opus.Betulū.Bracinū & opulētissimā maritimarꝫ urbiū Tulcim.ualentiā.& saguntū. & inde carthaginē:spartā uegentanū sinum.& malacā:& calpim cōtingēs exit in oceanum.ubi prio carthaginēsiū ipsēs sinum.& ad Iouis promōtoriū ueniēs terris cadētibo ī littora flectiꝫ occiduū spectātia recte:& sic fretū egressus Gadē alluit insulā:& ceplōis monumētum scopulo potiusq̄ insulæ positum Bethis hostia.& īde lusitaniam ultra anā fluuiū ī tribus promontoriis distinctā.ultra q̄ retrahēte se solo in eurū flectitur.& effunditur lōge lateqꝫ oceanus infundēs ueteres turaulos. & oppida turdulorū & flumē mundā suscipiēs.& īde duriū a quo lōgo tm̄ tractu usque ad promōtorium celticum celtas alluit.Inde ad scythicū cōtinuo obseruaꝫ littere īfundēs artabros & ianasos.& post hos astures. quorū in littore tres sunt aræ.q̄s festinas uocāt incole pene ī isula sesdēres & augusto Cæsari sacræ. deinde se coartante hispania Cantabros irrigat & īde uardulos pyrrenei promontorio iunctos quos penes hispaniēsis finitur oceanus & gallicus incipit.

Issicus sinus est in mari cilico sic denoiatus ab Isso olī celeberrima ciuitate.Est enim inter amanum montem & ammodē promontorium.

l Aconicum mare ægei ps ē & ionii:a scylleo promōtorio achiæ ubi eius initium ē usque ad promōtorium malleum.Ionii āt a malleo usque ad tenaron.ubi finis.Laconicum āt a regione quam alluit dicitur:in qua lacedæmona.

Laturus sinus ē ī mari numidico inter auisa castellum & sardabalē fluuium citra cōe gētis regiæ monumētum.

Libycū mare inter africū atque ægyptū ē cyrenaicæ prouiciæ adiacēs:& iō a nōnullis cyrenaicū nūcupaꝫ. Incipit qdē ab aris philenorꝫ.apud q̄s africi finis ē. hēt promōtoria zephiriō naustatinos & Parethoniū portum. Inde catabathmos deuexa uallis ē:cuius ī cōfinio maris huius est finis: & ægyptiaci pricipiū. Libycum autē a libya dictum:cuius pars cyrenes est.

Liburnicum mare adriatici pars est a liburnis illyriis denominatum:quos hodie sclauos dicimus.

Lycium mare asiatici ps ē a lycia prouīcia cui adiacet de

noiatū.Incipit āt a phaseli pāphiliæ ciuitate. quā penes pāphilii maris ē finis.a qua seqtur.u. cariā eunti. inde portus:& tauri pmōtoriū ingens.& īde limira flumē:& ciuitas & patara cū apollinis delubro atqꝫ oraculo fi de delphico simile.Post at mons gratius & thelmesos ciuitas q̄ finē mari facit. huic & icareo pstat initium.

Ligustinum mare tusci maris ps ē a liguria puincia cui adiacet denoiatum.Hoc initiū sumere: qdam uolunt ab hostio arni fluminis. ut pisarū ciuitas media ligurū sit & tuscorū reliqua.Alii uero dicūt ab hostio macre fluminis lunæ ciuitati ppinquo initiꝫ.qđ uerius creditur ex quo & corui scopulo pcedēs ueneris portū facit radicesqꝫ montiū optimi uini feraciū alluēs. Genua insigni citate relicta extēditur ad sabatiā seu saonā & albi gaunū & uintimiliū atqꝫ mōichi pmontoriū.qđ penes secundū quosdā maris huius est finis.sed addūt aliqui niceā ciuitatē. & qđ littoris est usqꝫ ad hostiū uari fluminis.qđ Italiæ piter & ligustini ma.terminum dicunt.

m Are aquarū maximarū generale nomē. Singulare āt eius q̄ oceani tātum ē:& iō mare dictū.qa sit amarū salsedine nimia. & iō si absolute mare dixeris. p totius aq̄ elemēto.s.oceano sumetur. Tunc āt p pte:quū cognomē apponitur.

Maliacus sinus ægei maris pars est inter sinum pegasū. & opuntiū. Maurū mare & mediterranei partē occupat & occidētalis oceani. Nā ab hespucera pmontorio:qđ oceani hespidum finis ē incipiēs usqꝫ ad mulacā fluuiū q in mediterraneo a mauritania numidiam sepat:tractū ducit.qđ qdem & athlanticū diciꝫ. & iō satis fit.qđ de athlātico dictū est. Maurū tm̄ seu mauritanum dictum ē a mauritania cui adiacet. Macedonicum mare ægei nō minima ps est:a macedonia denominatū qđ qdem icipit a paliene mōte q thraciæ finem facit.& ut qbusdam placet: extēditur usque megaram quo isthmos interpositus misceri ægeū ionio nō pmittit.Cuius littora ciuitatibus signātur inumeris.Inter q̄s clarissima pelles tā Philippi patris q̄ Alexādri filii regia Est pterea & flexus megibernus iter pmōtoria Dyrim & panestreū.& q.copos diciꝫ:portū īde torōis mistella & megiberna ciuitates.Post q̄s canastreo pmōtoria ppinqua sena megiberneasa ī medio q̄ dat gremiū terra lōgis in altū emissis lateribus īgens iter maria sinus ē. Inde eū axius p macedōas thessalosque excurrit. ante q̄ thessalonices & inter utrunque cassandrea ē. Inde cidra.aloros icaris.apeno ad sepida.cotrutea.melibea castaneaque a qbus usque megarā ellas appellaꝫ græcia.quā macedoniæ pte. ut supra dixius. qdā arbitrari uidētur. & si sic cōcedatur a sapide pmōtorio p demetriā.& balō & ptoleō & ethmō ī pegaseū deuenit sinū.ī quo urbs pegasa & sperchii ānis hostium.Inde malliacus & opūtius:ī qbus lacōum gloria aduersus psas termophilæ.inde oroes carphagnē ides.alope: antedon glauci larunne & aulis agamenonia. maratō īsignium titulorum mēorabilis & tanais.ī qua Amphiarai delubrum nemesis phoricos & baurōia & pmontorium sunium:& ad meridiē se flectēs Ella pyreneum atheniēsium portum feruido obiicit soli īde schirōia saxa.& ultimo megarensium tractum apud isthmō terminatum: qua macedonici maris finis ē. Mediterrāeum mare & id rudibus demōstrandum ē:ē.n.qcqd maris hēmus ab Abila mauritaniæ & calpe hispaniæ pmōtoriis herculis columnis ab oceāo hēmus eo mediterraneū nuncupatum: qa p medias effundatur terras:quum in circuitu:stet oceanus. Megiberneus sinus macedōici ma.ps est.de quo paulo supra. Misium ma.asiatici pticula ē.cuius ps ab æoliis incolis denoiata supra descripta ē.Reliqua troas diciꝫ a troianis tota misium a puīcia cui adiacet sic olim denomiata.Incipit.n.ab īde mōtis radicibus & cytheriā andrimetionē austrā & cressam oppida in littore alluit.Inde Antādrum & gargara:atque assonā ætholorum coloniā & acheon limen. de quo supra & ritheum qđ penes huius maris finis ē.

Myrtoum ma.apud pmontorium Laconiæ malleā paruum inter ægeum & ionium ē:sic a myrtilo mercurii filio dictum:q quum eēt oenomai regis elidis auriga:& illi hippodamia esset filia q̄ cum proceribus petentibus se aurigatus inibat certamen uictosque morte mulctabat.Contigit ut pelops & peteret & iniret certamē:clā corrupto Myrtilo auriga: hoc pacto si uictorē faceret se illi primum hippodamiæ concubitum concessurum qui factis cæreis axibus quadrigis. eisque in cursu dissolutis Pelopem fecit uictorem.cui quum posceret pactum a pelope in mare deiectus est. in quo moriēs mari nomen perpetuum dereliquit.

Mormorusa oceanus sub septentrione uocatur a cymbris quibus proximus est.qđ idem sonat qđ mortuum mare:eo qꝫ ibidē cogente frigore congeletur.

Mortuum mare asfaltidem lacum nomiari iam diximus supra.eo qꝫ in eo uiuum recipiatur.

Massusianus sinus in mari thracio. qđ ægei ps ē. cōsistit alterū chersonensi latus occupans:Hic a iugo phaciæ uallis includitur:& ex fluuio quē recipit melas ēt nuncupaꝫ:duas in se urbes cōplectiꝫ Alopoconēsum & in altere isthmi littoris latere positā cardiā. inde sequitur Aenea ab ænea troiano cōditore denoiata: quum iam finis fuerit huic sinui

Magnū mare id dꝫ uulgo.qđ nos & euxinū & exenum iā dixius: qđ iō magnū illud uocāt eo qꝫ inter cæteros mediterranei maris sinus ipse sit maximus:& semp in reliquum uꝫ effluere:& nō ut alii sinus faciūt:aliqñ suscipe qđ contingit pp inestimabilem aquarꝫ copiā:q̄ in illud a plurimis maximis fluminibus fundiꝫ q̄ p arctissimā faucem bosphori thracii in mediterraneū ipelliꝫ cursu cōtinuo:a quo ignari existimant reliquo mari aquas concedi omnes.non aduertentes unde deuenerunt tā huic mari q̄ reliquis.

n Eptūnus cuiuscūqꝫ maris aut totius aliqñ nomē est:quē eiusdē deitas poetica fictione ipsum mare aut maris designet potentiā.Nam de se neptunnus homo fuit:& Iouis frater atqꝫ Plutonis.Et quū paternum diuiderent regnū quæ circa maris orā erant in sortem deuenere Neptunni:ex quo fabulæ locus assumptus est.

Numidicū ma.īter mauritanū seu athlanticum ē.& africū:a numidia regiōe cui adiacet nuncupatū. Incipit āt a mulaca flumine.& ī oriētē tēdēs hēt in littore ampsaci fluminis hostiū & cæsareā olī iolā urbæ regis regiam Inde cartimiā & arsimiā oppidā & iaturum sinum & sardabalis fluminis fauces:quē ultra cōe regiæ gētis monimētū ē & post emēsum aliq̄diu littus Metagonū pmōtoriū:qđ huic mari finē faciēs africoipstat initium Sane & si in littore nō sit:quia aliqñ ad mare ptinuisse uꝫ:mirabile quoddā nō erit incōgruū recitasse. Est ergo ad intriseca Numidiæ locus.in quo spine pisciū muricū ostrearumqꝫ fragmēta saxa attrita uti fieri solet assiduo maris motu infixæ præterea cautibus ancore &

VNiVERSiDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

alia plura testantia ibidem iam mare & portuosum ẽt
fuisse nil fidei minuente solo:quum nil herbidum alat.
Ceãus hic pater & aqꝫ ꝑpetuus hospes est adeo
o grãdis ut soli deo creatori suo cõprehẽsibilis sit
Omnem preterea ãbiẽs: & continue ĩdeficienti
bus undis terram quam: & pluribus atqꝫ uariis
incursionibus intrans comerciis reddit habiliorem: &
humectatõibus fœcundiorem facit:illamque circũ sta
tutis uicissitudinibus adeo ĩpetuoso inuadit æstu ut fe/
ras ex littore repentio reditu rapiat: & nonnunquã ma
rinas beluas in sicco destituat. Cuius æstus cãs plures
reddidere maiores:q̃s ego quũ alterius uideantur cõsi
derationis omittã. Cur dicat̃ ẽt oceãus:plures dicũt rõ
nes. Nã alii eo ꝙ more circuli terrã ãbiat aliis ꝙ occius
currat:qđ magis & noi & opi adaptat̃. Alii ꝙ ut in cæ
lũ purpureo colore cõspicuum sit:& hmõi:q̃rũ q̃ ma-
gis placet accipiẽdã lectori relinquo. In eo ĩsulæ ĩfinitæ
& beluarꝫ infinita monstra:& ex eo qcq̃d fontes:qcq̃d
lacus & flumia:qcq̃d ubicõqꝫ sit liquoris humiditatis
uel cuiuscũqꝫ aq̃ sumit & deriuatur exhaurientibus ter
ræ uisceribus. Opũtius sinus ẽ ĩ ægeo mari ab opũ
tio ciuitate denoĩatus: Termopylis ꝓximus.
Orcadus oceãus ab ĩsulis orcadibus :qbus circũfusus ẽ
dr̃. Hæ ãt nũero xxx. sũt angustis inter se distictæ spa-
ciis: ex quibus. vii. q̃ emodes appellãt̃ germãico littori
oppositæ sũt in eo sinu quẽ supra codanum dixius: Ex
iis ãt codãnonia: quã teutoni icolũt: ut fœcõditate ali
as sic & magnitudie excedit Reliq̃ sarmatis sunt ad-
uersæ:& fluxu atqꝫ refluxu pelagi q̃doqꝫ Insulæ appa/
rẽt:& aliquãdo cõtinẽti ãnexæ. In his oenes quidã asse
rũt hitare hoies ex auenis atqꝫ ouis palustriũ auium ui
uẽres. & hippodas eqnos hẽntes & sanalos qbus sunt
igẽtes aures & ad tegendũ oẽ corpus habiles & alios
hmõi. qđ ego fabulosũ. credo potiusq̃ credibile reor.
Egasus sinus in ægeo est mari inter demetria/
p dem thesaliæ ciuitatem & malliacũ sinum. a pe-
gasa denoĩatus urbe: sperchiũ recipiẽs amnem
famosus quidem & apud ueteres inclitus. Aiunt enim
quod miniæ colchos ituri: ex eo argon nauem ad iter
soluũt. Pãphilicum mare asiatici ma ẽ ps inter ci-
licum & lyciũ positũ. Nã a nemurio ꝓmõtorio qđ eũ a
cilico sepat icipiens hẽt ante alia. melã fluuiũ aspidos
ciuitatem ab argiuis oli cõditã in mõte deide cestros &
caractes fluuios. & inter eos pgamũ oppidũ. Vltra ue-
ro sardemisum mõtẽ & phaselis ciuitatẽ amopso quõ-
dã cõditã: & finem Pamphiliæ faciẽtẽ..
Persicus sinus occeani ps ẽ & si ãplissimo hostio terras i
tret: & postmodum diuidatur ĩ psicũ. & arabicũ sinũ in
diã tamẽ ab æthyopia disgregat. Is igr̃ qui psicus dr̃: cũ
orbe maxio terras occupauerit: & ĩ fine sui humani fe-
re capis uestigiũ fecerit: hẽt circa initiũ sui carmanios
sine ueste sine fruge siñ sedibus ac sine pecor̃ homines
cute uelãtur pisciũ. & eorꝫ carne pascunt̃ hirsuti corpo
oẽ pter caput. Per hos setis ĩ mare flumẽ funditur: ide
credo si pseqꝫ sequũtur. Ea uero ipte sinus q̃ intrãti ma-
ri ur̃ opposita: Caldæi insident. Parte uero ex altera si/
nus: q carmaniis opposita ẽ: arabes hitant. oẽm tenen
tes orã. Polaticus sinus adriatici ma. ps est: & scđũ
quosdã Italiã ab histris disterminat a pola dictus quam
quondam ĩcoluere colchi: Mare qdẽ ꝑcelosũ :& ora illa
nauigãtibus pniciosa plurimũ. Nũcupat̃ ãt uulgo q̃r/
naro. credo a populo carnorꝫ: q iãdudũ circa adiacẽtia
hitauit: Põtus is est sinus: quẽ supra euxinũ dixius
seu mare magnum hũc denoĩatũ põtũ uolũt aliq a põ-
to mitridatis r̃gno: qđ ego ꝑter hũc sinũ nusq̃ repperi.
aliq dicũt dictũ põtũ: ꝙ breuis sit .quasi pũctus: & tunc
breuẽ sumã q̃tũ ad ꝓfunditatẽ :q̃ illi modicam dixius.
Et ob id ĩ nos: phocas: delphiesqꝫ tantũ: & nullas alias
marias bestias suscipit a lõge plurimũ ꝓfecto talem no
minis huius cãm piscati sunt. aliq dicũt ꝙ pontus idem
sit & æquor Scio qa unũqdqꝫ horꝫ mare ẽ Sed qualiter
pontus æqualitatẽ significet aquarꝫ. ut æquor facit. nõ
uideo. Sic dicũt & põtũ maris ĩpetũ. Sed tunc cum illi
magisq̃ occeão. q lõge ĩpetuosior ẽ. Dicũt ꝑterea põtũ
idẽ qđ marinũ decus. qđ ego audio. sed non ĩtelligo da
bo igr̃ & ĩpe nouã nois cãm. Arbitror qdem a priscis la
tinis denoĩatũ pontũ. qa aliq̃nto tpe ãni iglaciẽ coactũ
trãsire uolẽtibus p aliq̃ sui pte põtẽ. i. trãsitũ sui faciat.
seu qa ob maximã aqꝫ dulciũ in illũ effluentiũ : & eius
respectiue breuitatem semidulce uel fere dulce factum
potũ ꝑbeat. Verꝫ hæc supflua curiositas est.
Propõtis ma. ẽ iter thraciũ bosphorꝫ & hellespõtum. ab
oriẽte asiã alluẽs. ab occidẽte uero europam. & iccirco
fere ĩ modũ lacus circundatum: Propõtis ãt uocat̃. q̃si
põtũ ꝑueniẽs seu iuxta põtũ Incipit exeũtibus hellespõ
tũ. & in põtũ tẽdẽtibus a dextris apđ lãpsacũ oppidum
finem ibidẽ faciẽs hellespõto. cui ꝓpiquus fõdit̃ grani-
cus fluuius. ultra quẽ cizius ciuitas acizio denominata
quẽ miniæ ĩ colchos tẽdẽtes pugna fuderunt atque oc
ciderunt. Post hanc plagea & sidace pelasgorꝫ coloniæ
Inde ridacis flumis hostiũ ultra qđ discilos oppidum
& miseria Hic sinus sequunt̃ duo: quorꝫ alteri non est
nomen. quẽ chiõ ẽporium phrygiũ ãplectitur Alter uo
catur olbianos ĩ gremio hẽns astatonã oli a megarensi
bus cõditã. Inde seqtur fretũ illud exiguũ p ꝙ itur ĩ eu
xinũ. ubi thracius bosphorus hẽt initiũ. & iõ a sinu ol-
biano ĩ europã puo traffretantes tractu. & uersus hel-
lespontũ ueniẽtes relicto bizãtio thracii bosphori finẽ
hẽbũt a dextris silibriam pintos bithinum & hostia argi
ni & atyræ fluuiorꝫ. & inde eã pte thraciæ quã iamdu-
dũ rhesus tẽuit rex & bisaltẽ samiorum & gipselã, & eũ
locũ quẽ macrõtios dixere græci. Et inde lysimachiã ĩ
radice magnepẽ. quã penes ĩ fretũ hellespontiacũ co-
gi icipit mare. & iõ ꝓpontis ibidẽ terminatur.
Vbrum ma. iter ĩdicũ & æthiopicũ occeanũ am
r plissimo ore ab austro in septẽtrionẽ funditur. &
ne in mediterraneũ exeat a terris psarꝫ arabũqꝫ
tenetur. De quo qa supra ubi de arabico & persico sinu
scripsimus fere oia q̃ dici possunt sũt opposita. nois tã
tum cãm reddidisse sat erit Dr̃ ãt rubrꝫ quia rubri colo
ris appeat non qdẽ qa sit. sed qa adiacentia littora mi
nio fere similia sunt p eõdẽ lipidum atqꝫ trãsparẽs suũ
colorẽ mõstrãtia. ab ignaris rubras eẽ aq̃s arbitrari faci
unt. & ide rubrum denoĩari. Insularum confertũ ẽ q̃rũ
notissima q̃ supulchrꝫ Eritre regis seruat. A quo etiam
denoĩatũ ẽ. insigne prestiti itieris sicco uestigio hæbrai
co populo moyse duce ex ægypto fugiente. & Pharao
nis cũ exercitu suo demersi ut litteræ testantur sacræ.
Alinarꝫ mare dicitur. ꝙ nos alibi assaltidẽ lacũ
s diximus. iter hierico & zoram ciuitates iudææ.
Sardum mare a sardinia ĩsula. dictũ eo ꝙ illã cir
cum alluat. ab oriẽte siculũ seu icareũ hẽt mare. Ab ar
ctoo tuscũ. Ab. occasu balearicũ. Ab austro africũ.
Sarmaticus oceanus a sarmatis populis littori adiacen-
tibus dictus est. iter cymbricũ q magis extenditur ab ar
ctoo & codanũ sinũ q in germaniã sursũ ꝓtenditur ĩ cõ

spectu ãt littoris huius pars est orcadum insularum.
Scyllaceus sinus ĩ adriatico seu siculo mari ẽ iter laci
nium & zephirum ꝓmontoria: habens in littore pe
tiliã carcinum & scyllaceum a quo dicitur.
Scyticũ ma. a scithis ẽ nũcupatũ: & qa lõgus ẽ tractus
terræ a scythis occupatus ab oceão. s. ĩ euxinũ tẽdẽs
triplex ẽ: alios ĩ oceanũ. ali ꝯs ĩ euxinũ alios circa cas
piũ termios occupãs Nã qđ ĩ oceanum describit̃ sub
ĩpo sydere cardie a ꝓmõtorio cĩbrorõ hr̃e initiũ cre
ditur scđm quosdã terminari a limite hyboreo. Alii
uolũt hyborẽũ iter cĩbrũ eẽ & scythicũ. Aiunt tñ e
ius littoris ĩ cõspectu q̃sdã desertas ĩsulas eẽ nec alio
q̃ scythicas noie appellari nec littoris cultores descri
bunt̃ ulli pter adropagas & sagas. Et hi qdẽ beluarũ
ferocitate segregati sunt. qđ a caspia ĩ scythas emitti
tur absqꝫ certis termis cõpi. uerum eius littora hitari
ab amerdis pisticis. seu pesicasis atqꝫ debricis scytis ĩ
ueni: & in illud plura misceri fluia: & inter alia araxẽ
laxartẽ & oxũ. qđ ãt põtici ps ẽ ab hostio paludũ me-
otidarũ atqꝫ tanais ĩcipit. & usqꝫ ad hostia hystri flu-
minis pseuerat sinũ calis limẽ sinũ carcinitæ domos
achilleos boristhẽis hostia callipidas hystrosqꝫ. q hy-
stro flumine terminãtur includẽs multa pter dcã su/
scipiẽs flumina. Scœnus sinus est icari maris: inter
sinus thiminam & babæsum positus.
Sericus oceãus sub uulturno ẽ iter tabi & tauri ꝓmõ-
toria sericũ littus alluẽs. q qdẽ seres. ut fert̃ iustissimi
sunt hoies. Siculũ ma. siciliã ãbit ĩsulã. ab occasu sar
dũ hẽns. ab aqlõe tuscũ. a surgẽte sole ioniũ a meri-
diẽo africũ. Syriũ ma. asiatici ps ẽ a syria cui adia-
cet denoĩatũ. cuius initiũ ab ĩitio ẽ palestie ubi arabi
cũ termiat̃ & ꝓcedẽs ĩ septẽtriõẽ post palestinũ phœ
nicũ littus alluit oẽ. ĩ quo tyrus & sydon quondã cele
berriæ ciuitates: ꝓmõtoriũ euprosopõ: & antiochia
atqꝫ seleucia: & ultio mõs amãus ĩ quo stati mariãdri
cylicesqꝫ icipiũt & syriũ definit mare: cui ĩ cõspectu
cyprus ẽ insula. Syrtiũ gemius sinus ẽ ĩ africo ma-
ri: quorũ prius a neapoli africana ciuitate sumit ini-
tiũ finẽ ãt apđ oea oppidũ cirupso fluuio ꝓpiquũ im
portuosus ẽ & æstu plurio ferox ob uadorũ freq̃ntiã
& ob alternos motus fluẽtis atqꝫ refluẽtis pelagi. & ĩ
termistos uadis euripos. Littori cuius tritona palus
famosissima ꝓxia ẽ ob ibidẽ prio uisã ĩ terris mieruã
Scđs ãt syrtiũ sinus ĩ ægyptũ a prio tẽdẽtibꝰ. haud lõ
ge repit̃ a lepti supiori sumẽs initiũ et uti noie sic ope
par priori ẽ. hẽt ꝓmõtoriũ boriõ. a quo ea icipit ora
quã lothophagos tenuisse aiũt. usqꝫ ad phliconta. qđ
& ĩportuoso littori ꝓmõtoriũ ẽ. Inde sequunt̃ phile-
norũ aræ q̃s penes syrtis huius ẽ finis. Syrtes ãt a tra
ctu nũcupatæ sunt. qa oia ad se trahere uideant̃.
Scylleũ ma. qđ iter siciliã & italiã pharõ dicius a scylla
mõstro ex pte italiæ adiacẽte denoĩatũ. qđ aiũt saxũ
eẽ igẽs fere in supiori pte hũanã hẽns effigiẽ quũ ĩfe
riori plures & refectos hẽat scopulos iter quos dum
æstuosũ itrat mare ab eisdẽ refractũ & ide tumultu-
ans tã rõe sui q̃ augẽtis ex cõcauitate specus ibidẽ ex
isẽtis latrãtiũ rabie pluria canũ ur̃. reddere sonũ. qđ
uetustæ fabulæ cãm dedit: scyllã. s. uirginẽ. a glauco
dilectã dũ se lauaret ibidẽ ueneficio circis a canibus
marinis usqꝫ ad inguina fuisse absortã & ibidẽ detẽtã
ꝑpetuo. Volunt tñ qdã mulierẽ rapacissimam fuisse
scyllã & hospites nudare cõsuetam & in mare ide de
iectã saxo nomẽ & fabule locũ dedisse. Smirneus
sinus ionii maris ps ẽ: icipiẽs a ꝓmõtorio q illũ a co
lophõia claudit hẽns supra angustias p q̃s ingreditur
mari hinc oros & illinc Clazomenã. In sinu ãt ẽ cori-
na Thermodoon ãnis & urbs Leuca. quũ extra seq/
tur phoca eolio mari ꝓxima. Clarus qdẽ una cũ ci-
uitate a q̃ dr̃ homeri uatis origine. Sucronẽsis seu
supronẽsis sinus hispanum suscipit mare quẽ postq̃
ĩpetuose intrauit: obulo facto ferrariẽsi ꝓmontorio
ĩ duos diuidit sinus: quorum prior supronẽsis dr̃ seu
sucronẽsis. qđ potius credo: cũ recipiat. Sobori: tu-
riã: & sucronẽ flumia. amplectitur qdẽ ĩsignes urbes
ualẽtiã atqꝫ saguntũ: scđs illicitanus uocat̃. alonẽ ha
bẽs & luceciã citates. & eã unde sibi nomen illicem.
Superum ma. adriaticum nuncupatur p respectũ ad
tyrrhenum qđ græci inferum uocauere. de quo ubi
de adriatico satis dictum.
t Arẽtinus sinus adriatici maris ps ẽ in extremis
fere Italiæ a tarẽto architæ phi pria uocitatus ĩ
ter Salen & Lacinium ꝓmõtoria coactus: in quo sũt
pter tarẽtum Metapõtus herclea. croto & turiũ cita-
tes. Tespõtius sinus ẽ adriatici seu Ionii maris ps
in quo Acherõtus flu. apud molossos oriẽs effluit.
Timinas sinus est Icari maris iter pãdionis mõtis col
lẽ mare imissum & scœnum sinum alterum situs.
Tyrrhenũ ma. græci uocãt. qđ latini tuscũ dicũt. uerũ
ut placet aliqbus tuscũ lõge plus occupat spacii q̃ tir
rhenũ. cũ tyrrhenũ a tuscia ĩ Brutios usqꝫ ꝓtẽdat̃ tã
tũ. qđ aiunt dictũ a regulo quodã lydo tyrrheno qui
ptis in asia copiis cũ lydo fratre sorte suscepta nouas
sũpturus sedes uẽit in tusciã & Italiã supiorẽ: eãqꝫ oc
cupauit: & de suo noie tyrrheniã appellauit. mariqꝫ
nomẽ iposuit qđ in hodiernum usque cõseruit.
Tuscũ ma. lõgissimo dr̃ tractu. Nã q̃diu in austrũ spe
ctat Italia. & aliq̃tulũ ãplius. tantũ illi spacii uetus tu-
scorũ cõcessit gloria. ergo a uari flumis gloria galliã
trãsalpinã ab Italia sepãtis hostio ad fretũ usque sicia
liæ & zephirum ꝓmõtoriũ. hoc iligniũ mare uoca-
bulo ẽ cũ tusci añ rõanũ ipiũ aduẽtũque ĩ italiã gal-
lorũ hetruriã oẽm & cisalpinã galliã totã pteruenero
rũ ãgulũ sub: suo iplo tẽuere & tusciã uocauere & se
cũdũ nũerũ nationũ suarũ ultra apœninũ misere co
lonias: ex qbus adria a q̃ adriaticũ mare dictũ ẽ una
fuit. ĩcipiẽs igr̃ a Vari hostio Ligustinũ oẽ qđ supra
designatũ ẽ suo sub noie cõtiet. Inde iter lunã ciuita-
tẽ & pisas ubi Ligustinũ termiari dixius resumentes
hẽt ĩ littore pisas oli a græcis pisanis cõditas arni flu
minis hostiũ uadas. uolternas. umbrõis fluuii exitũ
Populoniã uetustissimã hetruscorũ citatem. seu poti
us ciuitatis uestigia & Thelamõis portũ. Cosã oppi
dũ portũque herculis nauigiis tãtũ icolis ãt aduersũ
post hæc & amonẽ & pirgi & hostia tyberis quorũ al
tius paululũ rõa rerũ dña sedet. hinc ĩ littore ueteris
laurẽtii atque lauinii latiorũ uetustissimorũque oppi
dorũ uestigia. & sic ancii quõdã uolscorũ metropolis
inde asturã & Circeum montẽ. Circis uenefice sedẽ
Terracinam uolscorũ fõdosque ac formias & æneæ
troiani opus caieta & miturnas & lyris hostiũ. sinue
sã liternũ scipiõis africãi exilio atqꝫ tumulo cõspicuũ
uulturni exitũ & paulo supra capuã tuscorũ coloniã
oli iter tres maxias orbis ciuitates tertiã ide cumas
euboicas. misenũ baianũ sinũ atque neapolitãũ ad ꝓ
mõtoriũ usque mineruæ sese porrigẽtẽ amalphiã sa
lernũ: silarũ fluuiũ palinuri portũ. Velias. buxentũ
clãpeciã enũ. luboẽ ioniũ. maticanã metaurũ tauri
nũ scyllã regiũ regiã colũnã. locros cauloniã consen

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

tiã atq; brutiũ a zephiro pmõtorio terminatũ. Esto sint q uelit a regio finiri oppido. In cõspectu habens corsicã atq; sardiniã. Capreã illuã ferri aluna. Igilium põtiã pictacusas. Capreas: & clariorẽ mediterranei maris siciliã. Dictũ ãt tuscũ a tuscis. qui a thure sacrificiorũ denoiati sunt. eo q; fuerint iuxta antiquorũ. ritum doctiores in sacrificiis peragendis.

Enerũ ma.ld ẽ qđ adriaticũ dixius. nõ qdẽ a paphlagõibus ueneris q ab excidio illionis anteno rẽ secuti sunt. Quinimo a piscatoribus Patauis q nup occupatis altini sinus aligbus semitectis isulis aq̃: cõgregatisq; ex circũadiacẽtibus uicis coæq̃lium hoium turmis ad cõmodũ piscatiõis ultro uenientibo sedes statuere sibi: illaq; qđ multarũ erat urbiũ nomẽ. iõ igẽtis prouiciæ uocauere uenetias qbus adeo fortũa & astutia fauit. ut elati audeãt nro æuo & matris ipsiũ usurpare si possint: & nouo noie uetus delere conant a se uenerũ appellãtes: qđ p longa retro secula a tuscis adriaticũ dictũ. De quo qm̃ sub uocabulo uero ubi. s. adriaticum nominaulmus satis ample dictum est: hic repetere non curamus.

Vrgitanus sinus est hispani maris haud longe a malaca ab urgi oppido: quod in eo est nominatus.

Vrias adriatici maris sinus est apulo ictus littore sub Gargão mõte. cuius aspum atũr introitũ: & extra eũ dicunt esse sipontum diomedis opus. ut a nonnullis hactenus creditum est.

Am pagratis mõtibus. siluis nemoribusque lustratis & fontibus lacus atq; fluminibo. una cũ stagnis & paludibus in sinus maris oceanũq; p ut a ueteribus traditũ accepimus. deductisque eis ẽt receptaculis pfunctorie designatis i finẽ laboris assũpti eo cõcedẽte: q rerũ oium pricipiũ ẽ & finis deuenimus. Nec dubitẽ qn psæpe iteruenerit error & repẽdẽda crebro cõpareãt. qs.n. tanti ẽ. ut ipfectus perfectũ possit opus cõponere. esto ut ab initio testatus sũ qeris cã ñ anxiũ acrẽque sed iocosũ laborẽ assũpsi a quo ne aduersus intẽtionẽ meã defatigarer gcgd i mẽoriã uẽit nulla idagie solertiori pacta cõcessi calamo. uerũ dfectus quosdã q forsã aliẽa magis q̃ mea culpa occurrisse nõnũq̃ potuerũt ñ aliq̃liter purgasse nil eẽt aliđ q̃ q; alienũ ẽ meũ feciſſe crimẽ & iõ advertẽdũ si sæpius idẽ flu. aut mons seu lacus uel quẽ mauis ex aliis sub diuersis noibus uel diuersis i ptibus nulla ex hoc facta mẽtiõe ponat. aut desidentiũ auctorũ opus est: aut scriptorũ imo pictorũ ignauia cõtigisse potuit. Auctores cũ oia uidisse nequerit: relatis credere opportũ fuit q̃ & si sũma cura exgfiuerint uera a falsis tñ aliq̃do decipi potuere: & iõ meo iudicio uenit excusandi. Scriptores ãt nõ fic. Cõsuere lã dudũ celebri offõ solũ hoies exgiti igẽii & intelligẽtes assumi. ut satis ãtiq̃ si q̃ sũt testant uolumia postea ne qđ icorruptũ supesset i terris qbuscũq; uolũtibus pmissum ẽ. quãobrẽ eo deuenimus ut q litteræ seu caracteris formã apte calamo deducere nouerit. Illosque cõgrue suicẽ iũgere. temerario ausu. nil aliud itelligẽtes se scriptores audẽt psiteri & apposito pcio scribere quorũcũque uolumia qđ ẽt turpius relictis colo textrinisque psæpe ausẽ sũt & audãt mulieres: & sic dũ potius uisa q̃ intellecta designãt q̃do que uacillãte mẽoria. & nõnũq̃ dũ ex ñ itellectis multa supflua arbitrãt & ausert aut casu aut eorũ pmutãt iudicio eo añ alia itũ ẽ. ut si ortographia delecta. diphthõgi aut sublatæ aut debitis priuatæ notulis pũctatio ois omissa & figna pdita: quorũ ope locutionũ uariationes pcipi cõsueuere. ac insup ope tallũ dimiutis aut additis aut pmutatis idictionibus ifis aliter hodie legãt q̃ ueteres illustresque scripserit auctores necesse ẽ & qđ lõge pniciosius. esto hmõi scriptores aduertãt se mius tecte pixisse: ne delẽtes errorẽ maculã opi suo uiecisse uideanẽ: ultro ptereunt correctis pulchros pponẽtes codices. quos qdẽ errores & si nõnũq̃ admonẽte grãmatica circa cõstructiõis reducãt i rectũ ppria aut hoium aut locorũ fluuiorum seu hmõi noia & potissime pegrina nisi diuitas sit i hoibus ifita emãdari nõ possunt: cũ dubiũ falsa ueris iniecerit. ex qbus satis aduerti põt đ necessitate cõtingere ut dũ q̃uis rẽ mius oibus cognitã iuxta scriptorũ errores uarie noiatam legimus: ex una plurias arbitremur & deducti p deuia delitemus: qđ cũ psens opusculũ totum fere & noibus ppriis barbaris & pegrinis cõstet cõtigisse nõ erit mirabile: si ex uno fecerim plures. seu aliq̃do de uno i alterũ locũ trãstulerim. Nec ego aliq̃do cõiecturis aduertẽs desistere uolui. quin potius duo uel tria noia supflua ponerẽ q̃ in uno deficerem & de una re duas uel plures facere malui q̃ falso inaduertẽter noie unã in nullã q̃doque cõuertere. qđ si correctis libris q̃ quos uideri usi lectores aduertãt sint ꝙso ad intelligẽtiã faciles & mendẽt. Præterea si aliq̃do sons p flumine. flu. p lacu. p stagno lacus. Vel uersa uice. hi p aliis positi cõpiant nõ mea auctoritate factũ affirmo. Maiorũ imitatus monumẽta & potissime poetarũ illustriũ. circa quos plurimũ hactenus uersatus sum & qbus licẽtiæ multũ ẽ circa imutationẽ fere talium scripta sunt oia fere elixi. qa arbitrio meo pauca q̃dã uisa aut fide dignis audita ultra q̃ scripta cõperiri apposui. nec inficiabor. uidi q̃dã se aliter hfe q̃ ueterũ rõnes ostẽdãt. qbus tantũ idulgẽs fui. ut mallẽ potius eorũ auctoritati q̃ oculis credere meis. & hoc dictum uelim ne qs putẽt eo q; dixeri q̃dã uisa me ob uisa attigtari in aliquo derogasse. Insup si æquo nõ icedo passu. nũc. s. pigul & amplissimo stilo pcedẽs. nũc tenui: atq; macilẽto. antiqs auctoribus ascribat q; ampliora de his q̃ exãgui scribãt calamo nõ liqre. Abũdãtiora uero aduertẽs scripsi quũ certissimũ habeã reditos is nõ idigere: rudibus donec i amplioꝛẽ uenerit facultatem nulla tã lõga demõstratio ẽ. q̃ nõ uideat eẽ breuissima: Sed erit forte q dicat. si adeo rudes tibi erãt aio. cũ hodie fere locorũ noia pmutata sint oia. nec aliqd cõstet antiquũ cur usus nõ es ubi opportunitas exegisse noibus hodiernis. his facile rñdetur. Nõ. n. est q hãc doctrinã tradiderit: aut mẽoriale reliq̃rit: nisi pauca sint. Esto pcõiecturas aliq̃ plura dephendi possint utputa quẽ Perusinũ hodie lacũ dicimus. tranſimenũ fuisse cõiecturamus: eo q; flaminiũ cõsulẽ hãnibalem apud aretium expectasse legimus: & cuestigio secus trãsimenũ lacũ cõseruisse. et qa lacus alter pter pusinũ aretio ppinquus nõ ẽ. Satis illũ pcipimus trãsimenũ: & sic de aligbus feciſſe fuerat possibile. In reliquis potius diuinasse necesse erat: q̃ aliculus posse imitari uestigiũ qđ qdẽ ego nõ didici. & si nouissem libri ueterum q talibus utũtur uocabulis. ad quorũ intelligẽtiã opusculũ hoc elaboratũ ẽ. oẽs erãt ẽt imutãdi q labor erat indeficiẽs: nec ẽ meũ. nec ẽt hõestæ alterius esse põt. Poteras dicet alter & noua & uetera posuisse. Iã ultro cõfessus sũ me oia nõ nouisse. q̃ ẽt si nouissẽ fatius forte fuerat scripsisse ut factum ẽ. ut aliq̃is labor studẽtiũ relinq̃ret igenijs. Ad hoc ut dũ talia pquirẽdo fatigabunẽ & memoriã firment: & illud ad maiora sublimẽt: & magis delectẽtur inuẽto: Et si quedã præter materiã aliquãdo cõperiãtur inserty: ad auferendum cõtinue lectionis fastidiũ factũ est. Sane dũ paulatim cœptũ stadiũ ad metã cupiẽs deuenire pcurrerem: ecce & laureæ delectabilis odor oculos meos ilterã traxit in partem & uidi insignẽ atq; uenerabilẽ uirũ Frãciscũ Petrarchã inclytũ præceptorẽ meum honesta facie & laurea uirẽti conspicuũ pidmet stadiũ lento tamen incedẽtẽ gradu: nõ equidẽ labore attritũ sed altioribus cogitationibus pressum: & celebri atq; cõmẽdabili grauitate deductum. Obstupui. aspectu primo miratus qđ circa tam ifimum limem deduceret hõ sublimis ide memor Maronẽ solitũ nõ nunq̃ gregem perimẽs ualles deducere: & aliquãdo æneã luũ etiam supra astra trasserre rubore suffusus plurimo cõstiti: & fortunã ante alia dãnaui meã. qđ eo me in discrimen deduxisset: ut auditor ex ministris cum præceptoꝛ luctarer: pendensq; multa euestigio animo circũuolui an irẽ. i. & inceptũ iter pficerem ut fas ẽ seu potius oino redirem & pressa humo uestigia exturbarẽ. Occurrebat aũt mihi plurima fuadentia reditũ. & ante alia clarissimi preceptoris mei sublimitas stili ornatu redimita. mirabili & sententiarũ põderositate plurima stabilis & insuper lepiditate uerborum delectabilis nimiũ quãtucunq; extranea uideaẽ materia. Præterea notitia rerũ cuius plurimũ indiget labor iste quã adeo sibi familiarẽ noueram: ut uidisse omnia & tenaci seuasse memoria uideretur. Et cũ his rudita mea stilus exoticus. historiarum penuria ingeniũ hebes & fluxa memoria uenlebant a qbus pluasus cũ tam essem semiflexus in reditum. & ecce puerbium uetus. uenit in mẽtem quo aiunt contraria iuxta se posita magis elucescũt. Et ex eo arbitratus fulgoris sui radios quãtucũq; de se clarissimos opacitatis meæ tenebras penetraturos posse uideri intuẽtibus clariores mutaui cõsilium. & ad eius reuerentiam non pugil sed obliquiosus seruulus & itineris strator in finem usque deductus sum: uolens iubensque si quod meritum mihi laboris huius expectandum est cautos esse lectores ut si quid in hoc opere operi uiri inclyti comperiatur aduersum damnetur illico. & sua sequatur. tanquam uera stans que sententia. Scripsi quidem quod in buccam uenit: ipse autem si mores nouit. suos omnia multiplici trutinatione digesta. omnia ponderoso librata iudicio scripsit. scribitque. Si quid uero congruum suis conforme. scriptis. comperiatur diuinæ. bonitati doctrinæ ascribatur suæ.

FINIS.

Registrum huius operis.

a.b.c.d.e.f.g.h.i.k.l.m.n.o.p.q.r.s.t.u.x.

Omnes sunt quaterni exceptus o p q qui sunt terni. & x. quinternus.

Impressum Venetiis per me Manfredum de Streuo De Monteferrato. Anno ab incarnatione Omnipotentis Dei. M.CCCC.XCVII. Octauo kalendas Aprilis. Amen.

VNiVERSIDAD D SALAMANCA BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

lescens fama sibi ab ignaris ipetrauit uiuētorꝫ existimaretᷓ deus. Sunt tamē q uelint hac fictōe Virg. eū subli mi in arce residētē rōnē eē sedē habētē in cerebro Vētos uero illecebres appetitus in antro humani pectoris tumultuantes qui ni rōne frænentur: in exitiale præcipitiū deferant emittentē necesse est quinimmo nō nūq̄ mundū omnē lanient & discerpāt. Nouisse enim potuimus qd secutū sit ex male laxata libidine Paridis. qd ex stolida pſumptiōe Xerxis persarū regis: quid ex ambitione marii: quid ex auaritia crassi & alioꝝ pluriū. qd ex eis i corio datis Vlyssi sentiēdū sit: supra ubi de Vlysse demōstratū est. Tangit præterea Virg. artificio se naturalē uentoꝝ cām. oriunē quippe in cauernis agente aeris motu: & executes per aerē efferunē. & sic a Iunone regnū tenere fate ur. i. ab aere absq̄ quo uentus creari nō pōt: & cū se extollunt in altum: Ioui conci liantur: inquantū pximiores regioni ignis efficiuntur. & mensis deoꝝ. i. superioꝝ corpoꝝ accumbūt: & per seuerante aeris dispositione congrua ad eos pducendos: ipsi etiam perseuerant. Sunt insuper qui uolūt. xii. filios æoli. xii. uentos eē prout eos fore dicit Aristo. in metheuris: & ex his uolūt sex esse q suo spiritu hēant agere ut terra ad pducendū fructū uires emittat seu disponat. vi. uero qui illam ad suscipiendū præparatā faciant: & sic agentes masculi: & quos patientes faciunt fœminæ.

De Machareo & Canace filiis Aeoli. Cap. XXI.

MAchareus & Canaces: ut in epistolis Ostendit Ouid. Aeoli fuere filii: & cū se minus honeste ama rent uerēturq̄ cōsanguinitatis cōmoditate cōcepit ex Machareo Canaces & peperit filiū: quē dū clam e regia per nutricē emitteret ut aleretur: infelix ifans se suo uagitu patefecit auo q filiorū icen sus scelere iussit inocuū exponi canibus: & per satellitē Canaci gladiū misit: ut eo pro meritis ute retur. qd ex ea secutū sit: nescio. Machareus aūt aufugit. & sunt q uelint hunc Machareum: eum fuisse qui po stea Apollinis delphici sacerdos factus in mortē Pyrrhi Achillis filii Horesti concessit assensum.

De Alcione filia Aeoli cōiugis Ceicis Cap. XXII.

ALciones filia fuit Aeoli: ut per Oui. patet dum dicit. Neue tuum fallax aium fiducia tegat: Quod socer Hyppotades tibi sit: qui carcere fortes Contineat uētos &c. Huic enim cōiunx fuit Ceix ex Trachinne Luciferi filius: de quibus ambobus & ifœlici eoꝝ casu ubi de Geice dictum est.

De Miseno Aeoli filio. Cap. XXIII.

MIsenus Aeoli fuit filius ut ait Virg. Misenū æolidē quo nō præstātior alter Aere ciere uiros: ma rtēq̄ accēdere cantu. Et infra per. iii. uersus in qbus describit Virg. Hectore mortuo Aeneam secutus sit & cum die quadi cātu certaret cū diis a Tritone tractus sit: & demersus. nec post mul tum subdit eū ab ænea sepultū: & loco suo nomē ipositū. Nūc quoniā simpliciter a Virgi. dicta uera nō sunt: qd sit abscōditum aduertēdum. Fingit ergo Misenum eoli filium: eo q̄ fuit tubicen. nā tubæ sonus nil aliud est q̄ spiritus p fistulā ab ore emissus: sicuti & uētus ē aer ipulsus: & p terræ fistulas e cauernis emissus. & quia uentorū æolus deus dicitᷓ: quasi eorū auctor sit: a similitudine operis Misenus eius dicitur filius. Eū aūt a Tritone Neptūni tubicina tractū atq̄ demersū in undas: sunt q credāt a Virgi. inuentum ad tegendā æneæ iniquitatē: quē sæpe pium uocat: eo q̄ putent ipsū apud lacū auerni ab ipso Aenea sacꝝ illud infaustū inferis faciente occisum. sicuti Alpenor i eodē loco occisus est: cū nequeat illud pfici absq̄ humano sanguine. Quod autem illi sepulchrum fecerit facile credi potest: i præmium sublatæ uitæ. nec dubium qn apud Baias sit mons paruus: cui adhuc misenus nomen est. an illi sepulto homine datum sit: an potius a monte homini ut fictioni melius conueniret: nescio.

De Erictheo æoli filio qui genuit Esonē: Pheritam: Amicthaonē: & Alcymedontē. Cap. XXIIII.

e Ricthetis filius fuit Aeoli: ut in odyssea scribit Homerus. huic fuit cōiunx Tyro filia Salmonei re gis fratris sui: ex qua ipse suscepit Esonem: Pheritam: Alcymedontem: atq̄ Amicthaonem.

De Esone Ericthei filio qui genuit Iasonem & Polymiam. Cap. XXV.

ESon Ericthei fuit filius ex Tyro ut supra dictū est: q cū genuisset insignem Iasonem eo æui toti græciæ iuuenē: & is missus a Pelia in colchos: & inde uictor aureū reportasset uellus: & Medeam Oethæ regis filiam sibi in cōiugem in Thessaliā deduxisset: ut Ouidi. asserit: ab eadem uirtute herbarū cum senex esset iuuenis factus est: cuius fictionis talis potest esse sensus. Esoni. s. ex in sperato reditu filii tam difficilis expeditionis gloriosi: tam grandis lætitia addita est ut ætas quæ tendebat in mortem: in ætatem retrocessisse floridam uideretur.

De Iasone Esonis filio qui genuit Thoantem: Euneum: Philomelum: & Plutum. Cap. XXVI.

IAson Esonis fuit filius: Ouidio teste: ex quo talis recitatur historia. Fuit Iasoni patruus Pelias rex Thessaliæ: cui oraculo iussum erat ut singulis annis Neptuno patri sacrificiū exhiberet: ut ait La ctantius: dūq̄ cerneret eo celebrāte quēq̄ nudo pede ad sacrum uenientē de pximo se moriturū sciret. cōtigit inde ut eo sacrū faciente Iasonē festinātem ad sacrū in limo anauri fluminis calcia mentū alterius pedis liquisse: quod uidēs Pelias filiis timens suasit Iasoni ut colchos iret aureū uellus quæ siturus: eum non redituꝝ existimans: cū audisset opus esse humanis uiribus insuperabile. qui expeditione assumpta fabricata est illi nauis longa ab Argo i sinu pegaso. & argos ab auctore denominata. nobiles græ ciæ iuuenes fere omnes conuocauit: inter quos Hercules fuit fuere præterea Orpheus: Castor: Pollux: Ze thus: Calais: Aliiq̄ plures splendidissimi genere & uirtute iuuenes: quos ob nobilitatē semideos appellat Statius i thebaide dicēs: Iam tū prima cū pube uirentē: Semideos iter pinus me thessala reges Duceret &c. Quia nomine nauis argonautæ appellati sunt: quibus cōgregatis ex sinu pegaseo nauē soluit: & inde secū do urgente uento in lemnū deductus est. Ibi autem cū mulieres uiros omnes interfecissent suos uirorū im periū aspernatæ: regnaretq̄ Isiphiles thoātis olim regis filia: eis ut testaᷓ Statius superatis: Iason ab Isiphile

hospitio susceptus est & thalamo. tandē cum redargutus ab Hercule hysiphilē pregnantē liquisset: deuenit i Colchos. ubi cū florida iuuētute & formositate ualeret a Medea colchoꝝ regis filia receptus est: cui cū clam se maritū futuꝝ spopōdisset ab ea doctus ē quo pacto Aeripedes tauros & domare & iugo subigere posset: occidere dracone peruigilē: & eius dentes sulcis imittere. & ex dentibus surgentes armatos in pernitiē suam cōcurrere sineret: & hoc pacto qualiter illi ad aureū uellus iter peruiū esset: qui cū iuxta monita pegisset oia: i prædam deuenit optatā & ea sublata clam cum sociis & Medea fugā arripuit. Sane unum omnes nō tenuis se iter in reditu satis constat: cū Hercules & reliqui fere omnes ad proponidē & hellespontum uenisse legā tur: cum Iasonem scribant omnes ueteres hyberi hostiū intrasse: & inde ad eam usq̄ partē deuenisse: in qua diuisus Hyster in adriaticū fertur: & eū itrasse & in adriaticū deuenisse: quod Aristo. ubi de mirabiliū audi tu asserit dicens q̄ esto ibi loca inauigabilia sint: Iasonem nauigabilia fecisse per cyaneas tendentē. Et ad pro bationem huius itineris dicit quia loca illa per quæ Iasonem iter fecisse traditur admirādoꝝ plena & crebra per eadē a iasone altaria iueniri cōposita: & in una adriatici maris insula dianæ tēplū a medea dedicatū. Præ terea & oppidū Pola qd' i nostrū usq̄ æuū pseuerat a Colchis colonis primo habitatū. Hæc meo iudicio na uigatione nō probant: imo potius possent firmare: quæ alii arbitrātur: Iasonē. s. q̄diu potuerit naui peregisse iter. inde obstātibus nauigationi mōtibus portantibus sociis nauem humeris superasse montes & hystrum cisalpinum deuenisse flumen: aras & altaria quæ narrantur peragrādo fecisse. Sed quodcunq̄ tenuerit iter: constat aureo cum uellere in patriā remeasse: & illud ut Lactātius dicit Creonti corynthiorū regi detulisse. Is autē cū ex Medea duos suscepisset filios: eiusq̄ opera iunior factus Eson: & a filiabus trucidatus pelias: seu criminū enormitate: seu alia ex causa fecerit: eā repudiauit. & ut dicit Lactan. Glaucē assumpsit uxorē. Sene ca uero poeta in tragœdia Medeæ eum assumpsisse Creusam Creontis regis corynthioꝝ filiā ostendit. Ob quam indignationē cum maleficiis Medeæ regiam & nouam coniugē: ut asserit Seneca uidisset exustā: ab eadē oculis suis uidit quos ex ea susceperat filios gladio laniari: & hic subsequi potest qd' Lactātius asserit: eū Glaucē accepisse. Tandem cum ob suum crimē Medea: quæ ab Egeo i cōiugē suscepta fuerat aufugisset ab eoꝫ & a Iasone Thessalia pulso ut aiunt suscepta est. & cū ea Colchos iteꝝ trāsfretauit: oetamq̄ senem Me deæ patrē regno pulsum reduxit in regnū: & multa insup per Asiā egit magnifica in tantū ut ibidē dei ritu coleretᷓ: & suo nomini tēpla constituerētur plurima. Quæ postea Alexādri Macedonis iussu forsan eius glo riæ iuidētis demolita sunt. qualis tamē illi fuerit finis aut ubi legisse nō memini. Huius historiæ tam succin ctæ recitatæ: quædā sunt poetica fictiōe uelata: que si possumus aperiēda sunt. Legitur enim primo tauros æneos habētes pedes: efflātes naribus ignes domuisse: Quos ego reor regni colchoꝝ proceres insupabiles uiribus elatiq̄ spiritus fuisse: quos non bello sed oratione ac circūuentionibus supatos puto: & in suā Me deæq̄ sententiā tractos populares ad seditionē disposuisse. & cæso per fraudē dracōe puigili. i. præfecto cu stodiæ regni: & ob eius mortē q̄si seminatis dētibus. i. dissensionū causis aduersū seipsos armarenᷓ Colchi. & in bellū pseuerantes adeo fatigarenᷓ ut demum a iasone subigerenᷓ facile atq̄ diuitiis nudarenᷓ & aureo uellere. i. grege habente pretiosissimū uellus. Hūc arbitratᷓ Plynius primū fuisse qui lōga naui nauigauerit.

De Thoante & Euneo Iasonis filiis. Cap. XXVII.

THoas & Euneus filii fuere Iasonis ex hysiphile ut satis patet per Statiū i thebaide. Creditū qppe est eā prægnātē ex Iasone ad colchos eūte remāsisse & ut cōprehēdi potest cū gemellos peperisset nec fas eēt apud lemniades masculos alere: eā illos alēdos alibi transmisisset: & dū ob detectum seruati pris facinus regno pulsa fuisset & a piratis capta atq̄ Lycurgo regi nemeo uēdita aut tanq̄ serua tradita nunquā postea illos uidit. qui cū adoleuissent & cū Adrasto rege in thebanū bellū irent: audi rentq̄ eā in sylua Nemea casus recitātem suos Adrasto: illam euestigio matrē cognouerunt: & iræ lycurgi regis ob male seruatū Opheltē filiū eā surripuerunt. Quid aūt ex eis postea actū sit mihi incertū est.

De Philomelo Iasonis filio qui genuit Plutum. Cap. XXVIII

PHilomelus: ut scribit Rabanus in libro de originibus rerum: filius fuit Iasonis. nec de eo habetᷓ aliud nisi quia Plutum genuit.

De Pluto Philomeli filio qui genuit Pareantem. Cap. XXIX.

p Lutus: ut scribit Isido. ubi de æthi. filius fuit Philomeli: de quo nil aliud nisi q̄a genuit pareantē.

De Pareante filio Pluti. Cap. XXX.

p Areantes filius fuit Pluti: ut scribit Isidorus ubi supra: q ibidem ait eū Paron insulam tenuisse: eiq̄ & eius oppidum Paron de suo noīe nuncupasse cum primo Minoia uocaretur.

De Polymilia Esonis filio. Cap. XXXI.

POlymilias: ut Leontius asserit filius fuit Esonis: qui Leontius dicit Esoni præter hūc nullū fuisse filium. Verū ego plus fidei antiquatæ famæ exhibeo: qua habemus Iasonē Esonis fuisse filium q̄ auctori nouo. Tamen possibile est Iasonem fuisse bynomium.

De Alcimedonte Ericthei filio q genuit Epitropū. Cap. XXXII.

ALcimedontem filium fuisse Ericthei Leontius dicit asserens a Pherecide recitari ab Alcimedōte moriente Epitropū paruum filium suum Pelyæ fratri derelictum: quem cum mater Chironi nu triendum dedisset grandis a Pelia colchos missus est.

De Epitropo Alcimedontis filio. Cap. XXXIII.

EPitropus secundū Leontiū: filius fuit Alcimedontis q ut refert pherecides: a mrē Chironi cētau ro alendus traditus est: & cum adoleuisset in patriam rediens pelyæ patruo paternā petiit hære ditatem: a quo colchos missus est uellus aureum quæsiturus.

VNIVERSIDAD DSALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

VNiVERSiDAD
D SALAMANCA
BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA